

فرهنگی
ناهمید

فرهنگی

ناهیید

کوردی- کوردی- فارسی

محمد ناهیید

- * ناوی کتێب: فەرھەنگی ناھید
- * نووسەر: محەمەد ناھید
- * بەرگ و سەرپەرشتیاری ھونەری: عوسمان پیرداود .
- * وێنەی بەرگ: نامۆ
- * بڵاوکراوەی ئەکادیمیای کوردی، ژمارە (١٢٢).
- * چاپخانەی حاجی ھاشم – ھەولێر.
- * تیراژ: ٥٠٠ دانە.
- * لە بەرێوەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان ژمارە ی سپاردنی () ی سالی ٢٠١١ ی پێدراوە .

نووسینی ئەم بەرھەمە پیشکەش دەکەم بە ڕووحی ئۆستادی بی‌وێکی
نیگارگەری و موسیقایی کوردی (فەیزوڵا خانی ناھید) باوکی دڵسۆز و
مامۆستا و ئاریکارم لە بوارەکانی سەغڵەتی تەنیاپی و ژيانمدا.

به ناوی خودای دلوقان

(ژیانم به کورتی)

سالی ۱۹۳۹ز (۱۳۱۸هه) هاتمه دونیا و ناویانام موحه ممه ده، له عه شیرهی فه یزوللایه گیم سه ره به شاری سه قز، نگار کیشان و تارژهندن هه ره له سه ره تایی مندالیمه وه له خزمه ت فه- یزوللایه ناهید (باوکم) که نیگار کیش و موسیقاریکی به ناوبانگ و به توانا بوو فیربووم.

سالی ۱۹۶۱ز (ز) زانستگای نیزامیم له تاران ته واکرد و هاتمه پیزی ئه رته ش و له تاران مامه وه و به هوئی خزمایه تی و دوستایه تی له گهل دوکتور هاشمی شیرازیدا، هاتوچوی مالیانم ده- کرد و هه ره له وئی زورجار به خزمه ت ژینرال ئیحسان نووری پاشا (هه لوی ئارارات) ده گه یشتم که به زانایی و پراویژی شیرینی، درگای دونیاییکی نویی بو ئاواله کردم، هه تا پروژیک فسوسییکی- کوردی هاوشاریم بهم چاوپیکه و تنانه ی زانی و بووبه هوئی هه لداشتنم له تارانه وه بو شاری خوئی و پاش پنج سال گه رامه وه بو تاران.

خزمایه تییک دوورم له گهل ماموستا موحه ممه دی قازی نووسه ره و وه رگپری به ناوبانگ هه- بوو، پاش دیداریک به هوئی زانینی گورانی و تارژهندن ئه وه هه له م بو ره خسا که زور به ساناهی رپگه م بکه وینه کوپ و مه جلیسی شه وانه ی ئه دیب و شاعیر و نووسه ره و هونه روه رانی به توانای ئه وه سه رده مه که له گهل ماموستا قازی و دوکتور شیرازی ده و ره میوانییان هه بوو، سی سال له- کوپ شه وانه یاندا به شداریم کرد که باندوژیکی گرینگی له سه ره ژیانم دانا، ئه وه یش منه تباری موسیقام ده نا ئه فسه ریکی لاو له کوی و کوپری وها له کوئی؟

جاریک ماموستا مه زه هری خالقی رپگای که وته ئه وه کوپه و له وه کاته دا له رادیو ئیران ئیشی ده کرد پاش ئاشنا بوون بریارماندا که چه ند ئاوازیک له رادیو (به شی) کوردیی تاران تو مار بکه م؛ که بوو به هوئی به رده وامیم له کاری موسیقا و له پاش بیست سال چه ند به ره هه می موسیقام تو مار کرد.

به لام ئسترانیژیکی پروفیشینال نه بوومه و هه رگیز بو هیچ پیشنیار و مونساه به ییک، یان له هیچ کوپریکی غه یری خومالیانه دا به شداریم نه کردووه و کاری موسیقاییم له رادیو و ته له- فزیون و پرکردنه وه ی شری تپه رنه بووه. بو جاری دووهم (به راپورتی هه ره ئه وه سیخوره) سه باره- ت به کوپ شه وانه مان، هه مدیسان هه لوه دا بووم و هه لیاندا شتمه وه بو شاری خوئی و له تاران دووریان خستمه وه، که تا دوو سال پاش سه رکه وتنی شوپشی گه لانی ئیران له پاریزگای ئازربایجان مامه وه، به راوه ژووی چاوه پروانی ئه وانه ی پییان وابوو له شاری خوئی زوو جاز ده بم و واز له کاری عه سکه ری دینم، (به هوئی ئیشه که مه وه) به سانایی توانیم له گهل زوربه ی جه-

ماوه‌ری ئه‌و شاره‌ دوستانه‌تیکی وه‌ها پیک‌بینم که له‌سه‌ره‌تای شو‌رش و دوات‌ریش جه‌ماوه‌ری شاری خو‌ی و هاو‌کاره‌کانم، ریک‌خراوه‌ی به‌رپرسابه‌تی منیان بیم‌زه‌رته‌ پاراست که ئیستاش له‌به‌رچاومه و منه‌تباریانم.

سالی ۷۹ ز. پله‌ی سه‌رگوردیم وه‌رگرت و بوومه به‌رپرسی ته‌داروکاتی مه‌راغه و مه‌باد و سالی ۸۱ ز. کارکه‌نار بووم و هاتمه‌وه سه‌قز و له‌ پال کاری فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بیدا وانه‌ی ته‌-رپراحی و تار و نیگار کیشی و فی‌رکاری دروستکردنی که‌ره‌سته‌ی موسیقایشم دانا که ئه‌م‌رو شاگردیه‌کانم زوره‌یان ماموستان و خاوه‌نی وانه‌ی فی‌رکارین و زور جیی شانازیمن، دلشادم که نه‌یان‌ه‌یشت رهنج‌به‌خساریم.

پاش کارکه‌ناریم له‌گه‌ل ماموستایان عه‌زیز شاروخ، حه‌مه‌جه‌زا، ره‌شید فه‌یزنیژاد، ماملی، ئه‌حمه‌دی قازی و نووسه‌رانی گوواری سروه و هه‌ژار، هیمن، ئه‌حمه‌ده‌ه‌ردی و سووتاو و زوره‌ی ماموستایانی ئه‌دیب و هونه‌روه‌ر پیوه‌ندیم هه‌بوو، که هه‌موویان هه‌قی ئوستادیان به‌-سه‌رمه‌وه هه‌یه و بیره‌وری شیرینی کات و ساتیک که له‌ خزمه‌تیاندا بووم له‌ لاپه‌ره‌بی‌کدا ناگونجی، ئه‌گه‌ر عومر مه‌ودا بدا به‌ تیروته‌سه‌لی له‌و باسه‌ ده‌دویم و پیشکه‌شی ده‌که‌م. ئیسته‌-ش به‌ر ده‌وامم له‌ سه‌رنووسینی وشه‌دانی (ناته‌واویه‌کانی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌) دیاره که وشه‌دان له‌-گه‌ل فره‌ه‌نگدا ته‌وفیری هه‌یه به‌لام‌چیکه‌م ماموستا هه‌ژار ناوی فره‌ه‌نگی لی‌ناوه، ئه‌م وشه‌-دانه‌ش ناته‌واویی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یه، منیش هه‌ر به‌و شیوه‌ ناوی فره‌ه‌نگ له‌ سه‌ر پوو‌په‌ره‌که‌ی داده‌ نیم.

نوسه‌ر. ۲۰۱۰ ز.

چۆنیه تی دەستیپێکی ئەم وشەدانه:

سالی ١٩٧٢ ز. پێش ئەوەی ئەلفووبیی کوردی بزانم، دەستم کرد بە کوێردنەوهی وشە، سەرەتا بەرپێنووسی فارسی دەمنووسی، بەلام دواى ناسینی الفووبیی کوردی هەموویانم گوێری و پاش ئەوەی کە هەنبانە بۆرینەم وەدەست کەوت، بو دووپات نەکردنەوه و راگرتنی ریزی هەنبانە بۆرینە و پێشگری لە زیاده سەرفی پارەى کرپاران، وشەکانی هەنبانە بۆرینەم لى دە- رهاویشت، کەهیوادارم لەپال هەنبانە بۆرینەدا بتوانیت بەرمو تەواوترکردنی فەرەهنگی زمانی کوردی هەنگاوێک هەل بێنیت پاش ئەوەش فەرەهنگی ماموستا (گیو. مو کرپانی) م گەشتە دەست و زۆرم کەلک لیوەرگرت. بەلام زۆر وشەم بو روون نەکرابەوه و نەمتوانی بەگشتی واتاکانیان لە ناوچەکاندا لە جەماوەر بیرسم، بریا زووتر بەدەستم گەییبا، چونکا زۆربەى وشە- کانى ئەم وشەدانه لە زمانی خەلکی ناوچەکان وەرگیراون کە دەبووا سی کەس لەسەری داکوکی بکەن.

وشەى بیانی کە لە ئاخفتن دا زۆر لە سەر زاری جەماوەرن، یان ناو یان کوێری پێشەیی و فە نین (دەستەواژە) ئامیتەى ئەم وشەدانهن، بەلام هەندى وشەى بیانی کە زیاتر لەبلاڤووک و گوێوارهکاندا بەر چاو دەکەون ئەگەرچی کوردی نین بەلام بە پێویستم زانی بە جودا لەژێر وشەکانى هەر پیتیکدا وشە بیانییهکانیش بنووسم.

زانستگای کوردستان لە سالی ٢٠٠٤ و ٢٠٠٥ ز. دا لیبرا بو دانانی فەرەهنگی سی جلدی (هاوتای وشەى فارسی بە کوردی) و منیش بەشیوەى کاتى و بى موقابیلە ماوهى شەش مانگیک بەشداریم کردن و بووبەهۆى ئەوه کە هەست بە پێویستیى زیاتری ئەم وشەدانه- بکەم. ئیشکردنم لە بوارهکانى جوێرەجوێری وەک: تەرپراخى، موسیقا و ئاواز، نگارکیشان، وینەگەرى، وچیکردنی تار و سیتار و (نەجاری و موعەرەق و ناسککاری) و ئەکتەرى سینما و دەوام کردن لە ئەرتهشدا، هوکاريک بوون کە ئەو وشە و کوژانه کە پێوهندیان بەو ئیشانەوه هەیه، بە تیرادیوى شروقه یان بکەم و حەوجەم بە پرسین نەبیت.

کەندوکۆسى ژيان و تەنیابالى و بى هاوالی لەم بواره دژوارهدا نەبوونه لەمپەر و دلساردیم بەلام ئەرخابەنم ناوبەناو هەله و گرفتوگیرییان پیکهیناوه بەتایبەت لەبارى رپینووسەوه، هیوادارم بە دلفراوانیەوه بیپهژینن و هەله کانی سەرپراست بکەنەوه و ئاریکار بن بو پیشکەوتى زمانه شیرینه کەمان (کە ناسنامەى هەرمیلەتیک زمانە کەیه تی و هونەرە کەى). سەرکەوتووبن

(فهره‌نگ و نووسراوه‌ی مامۆستایانیک که له‌م وشه‌دانه‌دا که‌لکیان لی‌وه‌رگیراوه)

هه‌زار هه‌نبانه‌ بۆرینه
 گیو موکریانى فهره‌نگى کوردستان.
 شیخ موحه ممه‌دی‌خال فهره‌نگى‌خال.
 ئیبراهیم ئەحمەد کویره‌وه‌رى.
 هیمن تاریک و پروون، ناله‌ی جودایی
 ره‌حمان زه‌ بیحی قامووسى کوردی.
 فه‌تاح ئەمیری هاواره‌به‌ره، میرزا
 ئەحمەد به‌حرى فهره‌نگى بالنده.
 حه‌مه‌ی حه‌مه‌باقى گۆله‌کانى دۆزه‌خ، ئەفسانه‌ی ئەدونیس، کیشه‌ی کورد
 حه‌سه‌ن سه‌لاح سو‌ران شیعر، په‌خشان، نووسراوه‌ (سایتى ئینتیرنێت).
 هیدی ئاوینه‌ی خه‌یال، ئاوینه‌ی شکاو
 عه‌بدوڵا په‌شیو بتى شکاو، شه‌ونییه‌ خه‌وتان پیوه‌ نه‌بینم، پشت له‌ نه‌وا و پروو له‌ کرپوه
 مارف عومه‌رگول خو‌رى زیندان.
 ره‌حیم لوقمانى زامستان (شیعر).
 مه‌لا خه‌لیل مشه‌ختى فهره‌نگا مه‌رگ و ژى
 ئەمیر ئەمینى فهره‌نگى گيا.
 ئیبراهیم ئەحمەد دی فهره‌نگى کینایه.
 عه‌لى سه‌درى فهره‌نگى ته‌وفیق (فه‌رانسه، کوردی).
 عه‌بدوڵا حه‌سه‌ن‌زاده گول چینه‌وه
 نوورى کاراکو‌یون فهره‌نگى ته‌گوچى (کوردی، تورکی)
 مه‌وله‌وى تاوه‌گو‌زى دیوانى مه‌وله‌وى.
 حه‌مه‌ئهمین ئەحمەد فهره‌نگى یاد (ئینگلیسى، ئاره‌وى، کوردی).
 فایه‌ق بیکه‌س دیوانى شیعر.
 شیرکو بیکه‌س کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، ته‌ون، کوچ (شیعر، پرۆزه)
 ئەمیر ئەمینى فهره‌نگى ئارام (ئینگلیزى، کوردی، فارسى).
 سواره‌ی ئیلخانیزاده خه‌وه‌به‌ردینه.
 نادر نیرومه‌ند(بۆران) جه‌غه‌تووى فرمیسک.

ئەحمەدی خانی مەم وزین.
 عەبدوللا سەمەدی دەفتەری دەسنووس.
 عەلی سەلیمی داوەتی گول، شیعر.
 سەجاد جەهانفەرد ناوانمەیی کوردی
 ئەمین گردیگلانی دەفتەری دەسنووس
 مەجید قوردویی میلان فەرھەنگی کوردی، فارسی.
 دوکتور جەمشید درەخشان و ئیبراھیم ئولغون فەرھەنگی تورکی، فارسی
 فەرھەنگۆکی پتر لە ۲۰۰ ژمارە گوڤاری سروە. زیاتر لە ۱۲۰ ژمارە گوڤاری مەھاباد.
 ژمارەییکی زۆرکتیی کوردی و پۆلیکۆپی زانستگاگان.
 جگە لەوانەش گەپان، پشکنین و پرسین لە جەماوەری شار و گوندی کوردەواری لە-
 کرماشانەووە هەتا هەورامان و ماکو و ئەرزرۆوم و هەولێر و سلیمانی کە زۆربەیی وشەکانی-
 گرتووەتە بەر.
 تییینی : ئەگەر وشەییکی جگە لە واتای نووسراو لەهەنبانە بۆرینەدا، واتاییکی دیکەیی هە-
 ییت نیشانەیی (+) م بو داناوە و حەولم داوہ لە نووسینەوہی واتاکانی هەنبانە بۆرینە خو بپاریزم.

(کور تکراره‌ی هندی^۶ وشه)

هندي^۶ وشه‌ی زمانه‌کانی ئاره‌وی، فارسی، ئینگلیزی، فهره‌نسی، ئیتالیایی، تورکی، ههر بهو فونیتیک و ماناوه له کوردیشدا هه‌یه، له بهر ئه‌وه په‌یدا کردنی ره‌چه‌له‌کی ئه‌و وشانه کاریکی جیاوازه، بی^۶ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ره‌گه‌ز و بنه‌مای وشه‌کان بدویم یان بلیم تاییه‌ت به کام زمانه، ئاماژه‌م پیکردووه که له‌و زمانه‌شدا ده‌لین وهک:

فد؛ کور تکراره‌ی^۶ "فارسیش ده‌لی^۶"

تد؛ کور تکراره‌ی^۶ "تورکیش ده‌لی^۶."

فرد؛ کور تکراره‌ی^۶ "فهرانسه‌یش ده‌لی^۶"

ئیتا د؛ کور تکراره‌ی^۶ ئیتالیایش ده‌لی^۶

اند؛ کور تکراره‌ی^۶ "ئینگلیزیش ده‌لی^۶"

روس د؛ کور تکراره‌ی^۶ رووسییش ده‌لی^۶.

کور تکراره‌ی ناوی هندی^۶ له فهره‌نگه‌کان و حاله‌تی وشه له‌بوا‌ری ده‌ستووری زمانه‌وانییه‌وه و نیشانی پێویستی تر.

(ب)..... بریتی له

ف.هن.... فهره‌نگی هه‌نبانه بو‌رینه.

ف.مشه.... فهره‌نگا مه‌رگ و ژێ، مشه‌ختی.

ف.گیا.... فهره‌نگی گیاشناسی.

ف.ب..... فهره‌نگی بالنده.

ف.مان..... فهره‌نگی مان

[ناو،ت].....ناوی تیکه‌لاو.

[ناو،بک].....ناوی بکه‌ر.

[ناو،به‌ر].....ناوی به‌رکار.

[چاوگه،ت].....چاوگه‌ی تیکه‌لاو.

< بر‌وانه بو

+ جگه له واتای هه‌نبانه بو‌رینه

رېز و سوپاس

ټه گهرچى له سه ره تاي نووسيندا ته نيا بال و بى هاوال بووم، به لام له بواري كاردا ټهم ماموستايانه هاندهرم بوون و دلگه رميان كردم و به پيداچوونه و راستكردنه وهى چه وتيه كانى زور خويان ماندوو كرد، به پيوستى ده زانم رېز و سپاسى خوم آراسته ي ټهو عه زيزانه بكهم.

۱. كاك حه سهن سه لاج سوران، به داخه وه پيش چاپ بوونى ټهم كتيب ه چوه بهر ره حمه - تى خودا . ۲. كاك فه تاح ټهميرى ۳. كاك مسته فا ټيلخاني زاده ۴. كاك ره حيم لوقماني ۵. كاك جهانگير هاشمى ۶. كاك ئيرج ناهيد . ۷. ټه نازيار كاك لوقمان فه يزولابه گى ۸. كاك كه يوان مه نسوورى كه (ټهركى سه ره رشتى كاري كامپو ته رى) وه ټه ستو گرت.

سوپاس بو هاو كاراني به شى كامپو ته ركه ټهركى پيت چنينيان وه ټه ستو گرت.

(۱) ياي فرووغ ناهيد (پيتى ټا) و ويراستارى (۲). ياي، زين هب عه بدوللايى: (به شيك له پيتى ب). (۳). ياي، ټاره زوو مه نسوورى خويندكاري زماني ټينگليزي له زانستگاي سنه كه له بواري پيتچنى و ويراستاري ه وه ټاريكاريكى زورى كردم. (۴). ياي، هانا موحه ممدى قه سريان كه به دل سوزيه وه ټهركى پيت چينى ۱۲ پيتى گرته ټه ستو. (۵) نيما په رويى (به شى به جيماي پيتى ب) و ويراستارى (۵). ياي، گه شين زه كه رايى به شيك له پيتى (پ)

پيوسته له به ريزان (۱) ياي فه ريبا ناهيد دوكتورى (كاردوژ) (۲) مامستا نامو (ټوستادى زانستگا) وياي حه میده يوسفى (ديزاينير) وهونه رمه ند. (۴) ياي ستاره زوه ره (سيت) (۵) ياي كولسووم عوسمان پوور (شاعير). كه به دل سوزيه وه به تهنگى ټهم كار ه وه بوون يان به ته له فون يان ناردنى كتيب و فره هنگ، ټاريكاريان كردووم سپاس بكهم.

(شیوهی دانانی ریزی پیته کان)

ئەمڕۆ شیوهی ریزبەندی پیت لە نووسینی فەرھەنگدا گۆراوە کە بۆی ھەیە راستیش بێت، بەلام ئەم وشەدانە ناتەواوی ھەبناوە بۆرینە و ھەر لە سەر ئەو شیوازە نووسیومە لەبەر ئەوەی - کەسانی کە ھەبناوە بۆرینەیان ھەیە، ھەر لەو جیگادا وشەیی پێویستیان بدۆزنەو. ئەم وشەدانە بەپێی ٢٨ پیتی ژێرەو نووسراوە نەک بە پێی دەنگ.

أ. ا. ب. پ. ت. ج. چ. ح. خ. د. (ر.ر) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ. (ل.ل) م. ن. (و.و) (ه.ه) (ی.ی)

ھەمزە تەغەر بە سەر چوار پیتی (ا، و، ه، ی) وە دەنیشی.

لە (ئا) وە (ئە) تا (ی) بەشیوەی ژێرەو نووسراون،

١. ئا.. ئو.. ئه.. ئی.. ئیی.. دەبێتە پیتی (ب)

٢. پیتی (ب) با. بب. بپ. بت. به. بی. بیی... دەبێتە (پ).

٣. پا. پب. پپ. پو. په. پی. پپی .. دەبێتە پیتی (ت)

٤. تا. تب. تت. ته. تی. تیی... دەبێتە پیتی (ج).

٥. جا. جب. جپ. جت. جج. جچ. جح. جه. جی. جیی... دەبێتە پیتی (چ)

٦. ع. چا. جب. جت. چج. چچ. چخ. چه. چی. چیی... دەبێتە پیتی (خ)

٧. ھەروا بەو پەوتە تادەگاتە نون... ح. خ. د. (ر.ر). ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ.

(ل.ل) م. دەبێتە (ن). نا. نب. نپ. نت. نل. نن. نو. نوو. نه. نی. دەبێتە پیتی (و، و)

٨. وا. وب. وپ. وت. ول. ون. وو. وه. وهه. وهی. وی. ویی... دەبێتە پیتی (ه)

٩. ها. هب. هپ. هل. هم. هن. هو. هوا. هون. هوو. هه. هی. دەبێتە پیتی (ی.ی)

١٠. یا. یب. یپ. یت. یو. یون. یوو. یه. یی. و. یی. و. یی. ییا. ییه. ییی.

بۆ نموونە وشەیی (بووھیشک) لەپیش وشەیی (بوھارتن) دایە. پیتی (ر.ر)، (ل.ل)،

(و.و) ھەرسێکیان یەکن، بەلام بەدوای یەکدا یین، وەک پیتی سەر بەخۆ بەکار دەبرین.

پیتی (ی-ی) وەک واو ھەرچەند جار بەدوای یەکدا یین ھەموو جار سەر بەخۆن. بڕواننە -

بەندی ١٠. پیتی (ی) وەک دوو پیتی سەر بەخۆ وایە کە بە دوای یەکدا ھاتبێت. (پێویستە

بیدرکینم کە کامپیوتەریش ھەربەو پەوتە پیتەکان دەچنێت

تییینی: لە تەشەببەدا ھەردوو پیت دەبنە پیتیک وەک: شەقە ئەرپا، بەلام لەوشەیی وەک:

بە، پیتی (ب) دوو جار دەوترێت، ھەلبەت تەشەببە ئەرگەر وەک دوو پیتی سەر بەخۆش

بنووسرین ھەردەبێ، (وێک چینی کامپیوتەر) کە بە پراوی من دروستترە و ئەو لەگرتوگیرە

سەرەکییەکان نین، ھەرچەند چاوەڕوانی چارەسەرکردنیشی ھەین.

(سه‌باره‌ت به نیشانه و رینووس)

ئه‌گهر سی[ٚ] دلم هه‌با هه‌رکام دارمال ته‌ژی له زاراوه‌یک له سی[ٚ] زاراوه‌کانی کوردی، هه‌ر سیکم ده‌کردنه یه‌ک با لیک هه‌لنه‌برین (١) له سی[ٚ] زاراوه جوانه، له سی[ٚ] گوله بوخوشه، گولایک بگیریته داخوم چ بون و به‌رامه‌ییکی ده‌بیت؟

بو هه‌موو میلله‌تی دنیا له باری فه‌ن و هونه‌ر و پیشکته‌وته، له یه‌ک گه‌یشتن به یه‌ک-گه‌یشتنه.

رینووسی کوردی له زوربه‌ی رینووسه‌کانی دنیا له‌پیشتره هوکاره‌کشی ته‌وه‌یه که‌پاشئه-وان ده‌ستمان پیکردوو و له هه‌له‌کانی ئه‌وان خومان پاراستوو، به‌لام چه‌ند خال له رینووسماندا هه‌یه ئه‌گهر چاره‌سه‌ربکرین ته‌نانه‌ت بو زمانه‌کانی دیکه‌ش که به‌ئهم ئه‌لف و بییه‌ده‌نوسرین، جیگه‌ی ئه‌لفویی (فویتیک) ده‌گریته‌وه، خاله‌کانیش ئه‌مانه‌ن.

١. به‌یی ده‌ستووری په‌ژریندراوی هه‌ر زمانیک ده‌بی ساکارترین یاسا بو زبان هه‌لژیردیت، به‌لام ئالوژی ده‌بیزیت، بو نمونه‌ده‌نوسن (پیاویک، دانه‌یک) ئه‌گهر پیتی (ک) جیاکه‌ینه‌وه ده‌بیته،

(پیاوی، دانه‌یی) به‌هوی پیتی پیش (ک) که ده‌نگاره یان بیده‌نگه بوچی بیکه‌ینه بانیک و دووه‌وا؟ بوچی بنووسین (پیاویک، دانه‌یه‌ک)

بو پاراستنی ساکاری زمان چاک وایه هه‌ردووکیان وه‌کوو یه‌ک بنووسرین و یه‌کلایی بیته‌وه (وه‌ک زاراوه‌ی کورمانجی) مه‌به‌ست ته‌وه‌یه هه‌موویان (یک یان یه‌ک) بن دیسان، (ده‌ره‌جه‌یک) واتا یه‌ک ده‌ره‌جه، (سو‌با که ده‌ره‌جه‌یی + ک = ده‌ره‌جه‌یک زیاد که) یان (ده‌ره‌جه‌یک یان دا به‌ئفسه‌ریک) به‌لام (ده‌ره‌جه‌یه‌ک پیاوه، یا هه‌ناره‌که‌م ده‌ره‌جه‌یه‌که) (که) روونه چه‌ند جیاوازن. هه‌ر له‌و بن‌زاراوه‌دا، به‌دانه‌ده‌م یه‌ک ده‌لین دانه‌ده‌مییک.

٢. وشه‌ی وه‌ک: بوون (چاوه‌گه)، بوون (پابوورو)، بوون (پابووردووی دوور، بووگن). بوون، واتا، بین، (کاری ئه‌مری) بی‌نیشانه‌یه.

٣. شنگ، دنگ، منگ، سنگ، مانگا، ئه‌و (ن گ) ی که‌مینگه‌یین و له ناو که‌پودا ده‌وترین بی-نیشانه‌یه.

٤. (ت و دالی) سوواو، وه‌ک: بم‌ه‌ری، واتا بم‌ه‌ری. ده‌کوژم واتا ده‌تکوژم، بی‌نیشانه‌یه. دوو نوون که‌حاله‌تی ته‌شیدی ئاره‌ویی هه‌یه وه‌ک: بازنه واتا دو‌راو، به‌نه واتا به‌نی، که‌له-هه‌ندی زاراوه‌دا هه‌ردوو (نون) مینگه‌یین، بی‌نیشانه‌یه. ئهم شیوه ئاخفتنه‌له فارسی سه‌نگله‌جی ده‌چیت که‌جیاوازه له‌فارسی ده‌ری، دیاره ئهم جو‌ره وێژه له هه‌ر زمانیکدا گه‌نجینه‌ییکی پرپه-هایه.

(١) له شیریکی ماموستا شیرکو بیکه‌س

سو پاس و پیزانین

دوستی زور خوشه ویست و له میژینه م پرۆفسور د. مارف عومەر گول له زانستگای سلیمانی، پاش دیتنی بهرهمه که، پێخۆش بوونی خوی دهربری و دواي پینموونی پیویست ئه رکه که ی به ماموستا عه بدولاً زهنگه نه سپارد له ههولیر و ئه ویش بهرۆح سووکی و دلسوزییکی زیاتر له - چاوهروانیهوه به تهنگی کاره کهوه بوو، ته نانهت خوی هات و به ئاکادیمیای زمانی کوردی ناساندم. به پیویستی ده زانم سو پاسی بی پرانهوهی خوم پیشکەشی ئه و به پیزانه بکه م.

ئا کادیمیای زمانی کوردی پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی

کاریکی ههره پرپایه خ که له دوورگهی هیمنی ههریمی کوردستاندا کراوه دامه زرانی ئاکادیمیای زمانی کوردیه له ههولیر، که له داهاتوودا گرینگی خوی زیاتر دهنوییت،

له پهنای پارکیکی به دیمه ندا کۆشکیکی جوان و رازاوه، له ناو حه ساریکی ته ژێ له گول و پرووه کدا، به وینه ی به هه شتیکی خه یالالوی، دهرکه ی له سه رپشته و بووه ته پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی و فهرهنگ و ئه ده بی کورده واری.

به رپرسه کانی ههر کام سه مبول و تاپوی خزمهت گوزارین به زمان و کهلتووره که مان. کاتیکی چووم بو چاپی کتیبه که م، له هه لس و که وتیان گه شامه وه و ته نانهت لادیکی هه ستم به نامویی نه کرد و خوم به میوان نه زانی.

له سه ر ویستی خویان له درکاندنی ناوی ئازیزانی به رپرس خوم پاراست، ده یشزانم که نه به - گویه و نه به قه له م ناتوانم ئه وجۆره که دلخوازه حه قی پیویستی ئه و مه به سته به یان بکه م. ته نیا ده لیم، هیوادارم له م بواره پیروژه دا، سه رکه و تووبن و سو پاس و پیزانینمیان ئاراسته ده که م. نووسهر.

پیتی(هه‌مه‌زه)

هه‌مه‌زه، له ئه‌لف و بی‌ی کوردیدافوئیمیکی
سه‌ربه‌خوئیه و فوئیمیکی یاریده‌ده‌ره زیاتر به
سه‌ر چوارپیتی(ئه‌لف؛ واو؛ هی، یی) وه یان به
ده‌گمه‌ن به‌پیتی دیکه‌وه ده‌لکی و ده‌نگی
پیکدینی که‌هاوتای(ئه‌لف مه‌ددی یان ئه‌لفه)
له رینووسی فارسیدا، به بر‌وا‌ی هیندی له
توێ‌هرانی زمانی کوردی هه‌مه‌زه‌کوردی نییه و
جی‌گه‌ی(ه)ی گرت‌وو‌ه‌ته‌وه، وه‌ک: ئاتر و
ئاوما‌ل و ئاوشان که له پێشدا: هاتر و هاوما‌ل
و هاوشان بوون، هه‌روها له به‌ینی وشه‌ی
لیک‌دراودا زور‌جار هه‌مه‌زه نامینی وه‌ک: مال-
ئاوایی؛ ناو‌ئاخن؛ بار‌ئاش؛ که‌بوونه‌ته: مال‌اوایی
و ناواخن و باراش و زور‌وشه‌ی‌تر. (هه‌مه‌زه)
ئا: به‌هو‌ی شه‌ش به‌لگه‌ی ژیره‌وه بو‌ی -
هه‌یه واتای گه‌وره؛ گرینگ؛ به‌ر‌یز؛ به‌رز؛
به‌روومه‌ت؛ به‌نرخ؛ بدات. (به‌لگه‌ی ۱)
ئا‌هور‌ئا که له ئاو‌ی‌ست‌او‌ه وه‌ر‌گیر‌دراوه‌ته سه‌ر
زمانی پاله‌وی. (ئا- هور- ئا) واتا (گه‌وره
خو‌ری ب‌لیند) یا (به‌رز ه نووری به‌ر‌یز) که
نووریکی به‌رز و جی‌گه‌ی ر‌یز و حورمه‌ت
بووه؛ (ب) خودا له ئایینی زه‌رده‌شتدا. (به‌لگه -
ی ۲) موور واتا کو‌ته‌داری که‌رت‌کراو؛ داره‌که
موور موور ب‌که: داره‌که له‌ت له‌ت ب‌که؛
بی‌ر‌په‌وه؛ له وشه‌کانی وه‌ک ئا‌موور‌ون‌یر و
ئاره‌ق‌و‌ن‌یل و ئاقیله و ما‌قیله‌دا که هه‌ر‌سی‌کیان
به‌واتای ئارقن، ئاموور و ئاره‌ق و ئاقیله

هه‌مان باس‌کی‌شی سه‌ر ن‌یرن که داره در‌ی‌ژه
گه‌وره‌که‌ی که‌ره‌سته‌ی شی‌و‌پر‌ین؛ واتا:
مووری در‌ی‌ژ و ب‌لیند.

(به‌لگه‌ی ۳) له بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌ل‌انیدا بو
ر‌یز‌نان له برا و خوش‌کی گه‌وره ده‌ل‌ین ئابرا یا
ئاباجی، دیاره ئا کور‌ت‌کراوه‌ی ئاغایش هه‌یه
به‌لام بو وشه‌ی ئاباجی به کار ناه‌ین‌ر‌یت و
ئاش‌کرایه به‌واتای: (گه‌وره باجی؛ برا‌گه‌وره
و کاکه‌یه).

(به‌لگه‌ی ۴) وشه‌کانی ئار‌یز به‌واتای: ته‌پو‌ل‌کی
به‌رز و ئاراوه‌ند به‌واتای: ب‌لیند، به‌رز، و ئاری
به‌واتای: به‌رز، ب‌لیند؛ له زمانی کوردیدا هه‌یه
که باندو‌زی(ئا) به واتای گه‌وره، به‌رز، ب‌لیند،
له سه‌ریان دیاره. (به‌لگه‌ی ۵) ئابا: جه‌دد و
ئابا: گه‌وره باو‌کان.

(به‌لگه‌ی ۶) ئادا: خوش‌کی گه‌وره؛ داده‌ی
گه‌وره. (بزرگ، محترم، بلند)

ئا: (۱) کور‌ت‌کراوه‌ی ئاغ؛ ئا په‌حیم: ئاغ
په‌حیم. (مخفف آقا) (۲) پ‌یش‌گر: بو دنه‌دان و
هاندان؛ ئاده‌ی: داده‌ی؛ ئاب‌رو؛ داب‌رو؛ (ت‌حر‌یک
برای انجام کاری) (۳) پ‌یش‌گر: به‌واتای:
مه‌که؛ ئاده‌نگ؛ داده‌نگ؛ دهن‌گ مه‌که؛
ب‌یده‌نگ‌به؛ قور‌وقه‌پ. (به‌معنای نفی کاری)
(۴) پ‌یش‌گر: بو پرس‌کردن، ئاخو و ئاخوم؛
ئایا؛ تو‌ب‌لی. (گوی) (۵) ن‌ی‌شانه‌ی کوم‌کردن
له زاراوه‌ی کورمانجیدا: مرو‌قا؛ سوارا؛ واتا:

پیاوه کان؛ سواره کان. (علامت جمع)

+**ئا:** پاشگریکه دهچهسپی به پاش ریشهی کار (فعل) ه وه و دهیکا به (سيفه تی فاعیلی) وه ک : خورا؛ زانا؛ بینا. (پسوند)

ئائلی: [ناو] زورداري؛ ملهپوری. (زور گویی)

ئائوش: (ف. مشه) هیشتا؛ هیژ. (تاکنون)

ئائه مه سه: ئائه مه یه؛ خویه تی؛ به تیز وتانه ییشه وه دهوتریت. (این است)

ئائیت: [به ند] له ئاو یستایشدا ئائیت هاتوو، واتا: ئیستا؛ ئه لعان؛ نهو. (الان)

ئائیش: [ناو] کار؛ شول؛ که سب؛ ئیش؛ تیکوشان؛ خه بات. (کار؛ شغل)

ئائیل: [ناو] مندا؛ زارو. (بچه)

ئابا: گه وره باو کانی پیشو؛ جه ددی گه وره. (اعلی جد)

ئاباجی: [ناو، ت] تد؛ خوشکی گه وره؛

باجیی گه وره؛ پوور. (خواهر بزرگ، عمه)

ئاباد: [ئاوه لئاو] ئاوا؛ ئاوه دان؛ پاشگر، به واتای (ناوی بک) ئاوه دان که رمه (آباد)

ئابادی: فد: [ناو] (۱) نامه ی چه په رخانه. (نامه پستی) (۲) ئاوه دانی. (آبادی)

ئابان: [ناو] فد: ناوی مانگی دووه می پائیزی سالی هه تاوی. (آبان)

ئابرو بردنه سهر لقی دار: (ب) ریسوا کردن و له قاودانی نه هیینی که سیک. (رسوا کردن)

ئابرو به که سیکه وه نه هیشتن: ئابرو و بردن؛ ریسوا کردن، بوون به هو ی ئابرو و چوونی که سیک. (آبرو بردن، رسوا کردن)

ئابرو و دار: فد: [ئاوه لئاو] به شه ره ف؛ ئابرو و مه ند. (باشرف؛ آبرومند)

ئابرو و کرینه وه: [چا و گه، ت] کاریک که له ریسوا بوونی که سیک به رگری بکا. (آبروی - کسی را خریدن)

ئابرو مه ندانه: فد: شه رافه تمه ندانه؛ به - شیوازی ئابرو و مه ند. (شرافتمندانه؛ آبرومندانه)

ئابسال: فد: تهره سال. (سال پر بارش)

+ **ئابشار:** فد: [ناوی تیکه لاو] زیاتر سیهه مین زهره ی توپی والیبال که به نهیم ده دریت به زه مینی هه ریفدا.

(آبشار؛ اسپک)

ئابشور: [ناو، ت] دیکوریک که ئاوی پیدایینه خوار زیاتر ده ستر کرده له بینادا. (دکور منزل که

از آن آب سرازیر شود)

ئابله: [ناو، ت] (ف. مشه) هاو له؛ ئاو له؛ خوریک. (آبله)

ئابله کوت: [ناو، بک] (ف. مشه) هاو له کوت؛ خوریک قوت. (آبله کوب)

ئابنوس: [ناو، ت] فد؛ فرد؛ اند: سه خته داریکی رهنگ قاوه یی توخه. (آبنوس)

ئابنوسی ره نگ: فد: رهنگی قاوه یی توخ. (آبنوسی رنگ)

ئابووریناس: [ناو، بک] پسپوری زانستی ئابووری، ئیکونومیست. (اقتصاددان)

ئابه وه ت: [ناو] ئەم وشه یه هه ورامیه و له - ئاو یستایشدا هاتوو؛ ئاوات؛ ئاره زوو. (آرزو)

ئابیده: [ناو] (۱) بینای گه وره؛ کوشک. (قصر) (۲) ئاپو؛ کوته ل. (مجسمه)

ئاپا: [ناو] خوشکی ئاپو؛ پوور. (عمه)

ئاپارتی: [ئاوه لئاو] تد؛ فد: ئاپاردی بی حه یا؛ هه لگیراو؛ ره دوو که وتوو؛ (به تورکی ئاپاردی -

واتا: بردی، ھه لیگرت؛ له چا و گه ی ئا پارماخ).
(آپارتی)

ثائِلَى: [ناو] مؤلّت. (مهلت)
ثائِل و بائِل: [بهند] عاتِل و بائِل؛ بيكار؛ ماتِل؛

(ذوب کردن)

ئاج: [ناو] **فد:** (۱) ئاژ؛ ددانه؛ قورنج قورنج؛ زبری بهرده ئاش، زبری و ددانه ی برپه‌ند. (۲) ددانه ی ژیر لاستیکی سه یاره. (ددانه)

ئاجکاری: **فد:** [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] دروست-کردنی ددانه به به‌رد یا ئاسن، بیراز کردن؛ قورنج قورنج کردن؛ گرنج گرنج کردن. (ددانه ددانه کردن)

ئاجو: [ئاوه‌لئاو] رَهق؛ سه‌خت و سفت. (سفت)
ئاجور: [ناو] واتا خشت و که‌پووچی-سووره‌وه‌بوو. تیینی: خشتی ئاجور له‌خاکی تایبته که هه‌مان خاکی چیکردنی جه‌ریه، دروست ده‌کریت (خاکی رۆس) گله‌سووره‌ی تایبته، به‌قالب لیدانه‌که‌ی ده‌لین خشت پیژی یاخشت برین و به‌سوور کردنه‌وه‌که‌ی ده‌لین ئاجور‌په‌زی؛ وه‌ک: (ئاشپه‌زی وچاپه‌زی)، و به‌کووره‌که‌ی ده‌لین کووره‌ی ئاجور‌په‌زی؛ وه‌ک: کووره‌ی قسل و گه‌چ په‌زی. (آجر)

ئاجور‌په‌ز: [ناوی‌تیکه‌لاوی‌بک] **فد:** که‌سیک که خشت سوور ده‌کاته‌وه و ده‌یکاته ئاجور. (آجر پز)

ئاجور‌په‌زی: [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] **فد:** (۱) کاری که‌سیک که خشت سوورده‌کاته‌وه و ده‌یکاته ئاجور. (۲.ب) کووره‌ی سووره‌وه‌کردنی ئاجور. (آجرپیژی)

ئاجور‌پیژ: [ناو،ب] خشت‌پر بو ئاجور. (خشت زن)

ئاجور‌پیژی: [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] کاری خشت پیژان بو ئاجور. (خشت آجر زنی)

ئاجور‌چن: [ناو،ب] (۱) که‌سیک که دیوار به ئاجور هه‌لده‌ستینی و دروستیده‌کا. (۲) که‌سیک که خشتی ئاجور له‌ناو کووره‌دا به شیوه‌ی تایبته ده‌چنی بو سووره‌وه‌کردن. (آجرچین)

ئاجور‌فه‌رش: [ناو،ت] **فد:** جیگاییک که به ئاجور داپوش‌راییت، وه‌ک: شه‌قامی به ئاجور پرووکیش کراو. (آجرفرش)

ئاجور‌کار: [ناو،بک] **فد:** که‌سیک که به ئاجور به‌ننایی ده‌کا. (آجرکار)

ئاجور‌کاری: **فد:** (۱) [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] بیناییک که به ئاجور دروستکراوه؛ دیواری ئاجور‌کاری. (۲) [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] کاری به‌نناییک که به ئاجور دیوار دروست ده‌کات؛ به‌ننایی به ئاجور. (آجر کاری)

ئاجوری: [ئاوه‌لئاو] **فد:** (۱) له‌ئاجور دروستکراو. (۲) [ناو] رهنگی خشت یا هیرباری سووره‌وه‌کراو. (آجری)

ئاجوری ئه‌سفهنجی: [ناوی‌تیکه‌لاو] **فد:** ئاجوری کونکون و سووک؛ ئاجوری کفه‌ل. (آجر اسفنجی)

ئاجوری‌پاشکار: [ناو،ت] ئاجوری لای ژووره‌وه. (ئاوه‌وه‌له‌دیواردا. (آجرتوکار)

ئاجوری‌پیشکار: [ناو،ت] ئاجوری لای دهره‌وه (رووی دهره‌وه‌له‌دیواردا (آجروکار)

ئاجوری‌خه‌تایی: [ناوی‌تیکه‌لاو] **فد:** ئاجوری ته‌واو ۲۰×۲۰ سانتیم بو ئاجور‌فرشی خیابان له‌قه‌دیمدا. (آجر ختایی)

ئاجوری‌فشاری: [ناو،ت] **فد:** ئاجوری نه‌زور باش بو دانانی سفت کاری. (آجر فشاری)

ئاچورى كاشى: [ناوت] **فد:** ئاچورىك كه

يه ك پرووى كاشى. **(آچر كاشى)**

ئاچورى نوما: [ناوت] **فد:** ئاچورىكى لووسى
جوان يا نه خشه دار بو داپوشىنى نوماى بينا.

كه ۳ يا ۵ سانيم بارستاي ههيه و به قه
نيوه ئاچور ياكه متر پانايى ههيه و به
درژايه تى ئاچورى ئاساييه. **(آجرنما)**

ئاچورى نه سووج: **فد:** [ناوت] ئاچورى كه له
خاكى نه سووج چى بووى. **(آجرنسوز)**

ئاچه ك: [ئاوه لئاو] رژد؛ چكوس، دهست
قووچاو؛ به ئيره يى؛ به رچاوته نگ، قه-
لس. **(خسيس)**

ئاجى كه باب: [ناوت] **تد:** **فد:** ناوى
لووله كه بابيكه كه له بهر ئيسيوهت و بيبارى
زور تامى تاله، زياتر بو گوپىنى تامى شيرىنى
گوشتى وشتره و جوړىك خاپاندنى موشته-
رييه، له هه ندى كه بابخانه كاندا. **(آجى كباب)**

ئاجيل خورى: **فد:** (۱) [ناو] ده فرى ئاجيل-
تيكردن. **(ظرف آجيل خورى)** ۲. كارى
خواردنى ئاجيل. **(چهره ز).** **(خوردن آجيل)**

ئاجيل فروش: [ناوت] چه ره ز فروش. **(آجيل
فروش)**

ئاجيه: [ناو] دهورى كلاش وگيوه. **(گيوه)**

ئاچار: [ناو] كليل، كليل. **(سوئچ).**

كليد (۲) كه ره سته ي توند و شلكردى

پيچ وموره و جهر. **(آچار)**

ئاچار تالين: [ناوت] **فد:** ئاچارىكى شه ش
گوشه يه بو توند و شلكرده وهى جهرى تالين
كه سهرى جهره كه چاليكى شه ش گوشه يه و
ئاچار ده چى

به سهرى جهره كه دا. **(آچار آلن)**

ئاچار بو كس: [ناوت] **فد:** چهند ئه ندازه سهره
ئاچارى رينگه كه ته نيا ده سكيكان هه يه و
به سهره ئاچاره كان ده خوا. **(آچار بو كس)**

ئاچار ته خت: [ناوت] **فد:** ئاسنىكى لاپانه
ههر سهرىكى به ژماره يىك پيچ ده خوا و
شه ش گوشه يه و سهرى شه ش گوشى پيچ
ده چيته نيويه وه. **(آچار تخت)**

ئاچار شىلاقي: **فد:** [ناوت] جوړىك لووله گر
كه ده مه كه ي ميزان ده كرى و به هيژى كه
به سهرى دا ديت چاكر لووله ده گريت؛ زياتر بو
لووله قهوى به تاييهت بو كردنه و به ستنه-

وهى فيلتپرى روئى سهاره. **(آچار شلاقى)**
ئاچار رينگ: [ناوت] **فد:** ئاچارىكى ناوچالى
شه ش گوشه يه كه پيچ ده كه ويته نيوى.
تاييهت بو جهرى سهر رينگى ته گهرى
سهاره. **(آچار رينگ)**

ئاچار فره رانسه: [ناوت] **فد:** ئاچارى
جهر كردنه وه و جهر توند كردن كه ده مه كه ي
(زور تا كه م) ميزان ده كريت؛ (ب) كه سيك
كه هه موو كارىك بزائيت و ئه نجامى بدا و دا
نه ميئي له كردنى هيچ كارىكا؛ (كابرا له و
ريك خراوه دا ئاچار فره رانسه يه) **(آچار فره رانسه)**

ئاچار قوفلى: [ناوى تيكه لئاو] **فد:** ئاچارىكه
ئه ندازه كه ي ميزان ده كريت و دواى گرتنى
پيچ قوفل ده بيت. **(آچار قفلى)**

ئاچار كيشى: **فد:** [به ره هه مى چاوگه]
توند كردنه وهى به ينا به ينى جهر گه لى سهاره
و ههر كه ره سته ي جهر دار بو ئه رخانه بوون
له وهى كه شل نه بوونه ته وه. **(سفت كردن)**

پیچهای ماشین. آچار کشی)

ئاچمه ز: [ئاوه لئاو] **تد؛ فد:** تم وشه يه له تور
کيه وه هاتووه واتا: نه کراوه؛ به ستراو. (۱) هه ر
گري، که نه کريته وه. (۲) هه ر پيگاييک
به سترابي و نه کريته وه. (۳) حاله تي له
شه تره جدا که موره ييک (داشيک) نه توانيت
بگويزي ته وه له بهر ته وه له راستي شادايه و
بهري شاي گرتووه. (آچمز)

ئاچي: [بهند] پهري چي؛ بوچي؛ نه
راچي. (براي چه)

ئاخيل: [ناو] ته مهني بهيني جه چيلي و
پيري (ميانسال)

ئاخيلي: [ناو] ژباني نيوه راستي (بهيني)
جه چيلي و پيري. (ميان سالي)

ئاخال: [ناو] ئاخال؛ ئاشغال، کليشي و
پيسي. (آشغال)

ئاخاندن: [چاوگه، ت] ئاخينه وه په ستاو تن و
پرکردن. (پرکردن)

ئاخاو تن: [چاوگه، ت] ئاخافتن؛ قسه کردن.
(حرف زدن)

+ ئاخايوک: [ناو] جوړيک سه قر. (نوعي باز)
ئاخايه تي: ئاغايه تي. (آقاي)

ئاخپول: [ناو، ت] (۱) قورشي لان بو هه ور.
(گل را آماده کردن براي سفالگري و بنايي)

(۲) خو له پوتي؛ ياري به خو ل. (خاک بازي) (۳)
قوره بان. (گل اندود کردن پشت بام)

ئاختفي: [ئاوه لئاو] ته واو که چهل. (به کلي
کچل)

ئاخته: [ئاوه لئاو] (۱) نه خته؛ يه خته؛ گون -
دهر هينراو؛ خه ساو. (اخته)

ئاخچه واش: [ناو] اگياييکي خوارده مه ييه.
(آخچه واش)

ئاخر جار: دوايين جار. (آخين مرتبه)

ئاخر چوپ: دوا دلوپ. (آخين قطره)

+ ئاخر خير: [ئاوه لئاو، ت] عاقيبه ت به خير؛
هه ر کاريک ده رته نجامي به خير و خوشي
بگات. (عاقبت به خير)

ئاخر ده ست: [بهند] (۱) ده ستی ئاخر؛ دوايين
کايه له قوماردا. (آخين دست)

(۲) [ناو] ئاخر و عاقيبه ت؛ سه رته نجام.
(آخر دست)

+ ئاخر زه مان: [ناو، ت] **فد:** (ب) دنيا
ئاخر بوون. (آخر زمان)

+ ئاخر شه پ: [ئاوه لئاو، ت] (۱) که سيک که
له پروژاني دوايي ژياندا خير نه ديو بيت. (آخر
شر) (۲) [بهند] ئاخر شه پ، دوا هه مين کيشه.

(آخين جنگ)

ئاخرو ئاقيبه ت: سه رته نجام، ئاکام؛
ئاخرو عاقيبه ت خي بي. (آخر و عاقبت)

ئاخر هه ناسه: دووا هه ناسه. (ب) مردن. (آخر
نفس)

ئاخري: (ب) هه ر؛ ئاخري راست پي نه وتين؛
هه رچي پيم گو تي ئاخري به قسه ت نه کردم؛

[ئاوه لئاو] دووا هه مين؛ له ئاکامدا. (سرانجام)
ئاخري کار: پرانه وه؛ ته واو بوون؛ عاقيبه ت؛
ته واو بووني کار. (آخر کار؛ عاقبت)

ئاخرين: [ئاوه لئاو] **فد:** دوا هه مين (آخين)
ئاخرين جار: جاري ئاخر؛ دوا هه مين که پرته.

(آخين بار)

ئاخرين قيمه ت: [ناو، ت] له و قيمه ته که متر

نایفروشم؛ لهو قیمته زیاتر نایکړم، ئاخرین
 قسه ی موعامه له. (آخرین قیمت)
ئاخفت: [رېبوردووی ئاخفتن] قسه ی کرد،
 گوټی. (حرف زد)
+ ئاخفتن: [چاوگه] (۱) ئاخه فتن، قسه کردن.
(حرف زدن) (۲) کرانه وهی برین؛
 دهمدانه وهی برین؛ دهمکردنه وهی برین.
 (باز شدن زخم)
ئاخفین: [چاوگه] (۱) دهمکردنه وهی خونچه ی
 گول. (باز شدن غنچه) (۲) قسه کردن. (حرف
 زدن)
ئاخ کوټان: [چاوگه، ت] عه رزه له کوټین .
 (کندن زمین)
ئاخگه: [ناو، ت] ئاوبلکه؛ قه یران؛ گیانه لآ؛
 تنه گانه. (دم مرگ؛ تنگنا)
ئاخل: [ناو] فد؛ تد: ئاخله، (۱) خه رمانه ی
 مانگ. (هاله ماه) (۲) جیی داکردنی مهړ و
 مالآت، جوړیک ته ویله ی مهړ و مالآت، هوټل.
 (اغل)
+ ئاخله: [ناو] (۱) قه لاغه ته پال؛ کوښکه لانی
 ته پال. (دیوار تاپاله) (۲) قه یران. (قیران) (۳)
 خه رمانه. (هاله) (۴)
 پاپوکه. (چنبره)
ئاخله دان: [چاوگه، ت] (۱) پاپوکه خواردن.
 (چنبره) (۲) کوږبه ستن به ده وردا و کوږبونه وه
 له دهوری شتیګ. (حلقه زدن دور چیزی)
ئاخ له وه: [ناو] ئاخسبات؛ کاتی سهرده-
 رهینانی گیا و له وهړ له ژیر خاک؛ نیوه ی
 ئاخری په شه مه (نیمه آخرا سفند)
ئاخله وی: [ناو] تد: یاغله وی، قابله مه ی

سهرباز که له تاوه ده چی. (یاغله وی)
ئاخلیقینک: [ناو] تاوه؛ یاغلاوی. (تابه؛ یاغله-
 وی)
+ ئاخن: (۱) [پاشگر] واکه سیک که ده
 ئاخنیته وه. (تپاننده) (۲) ئاه و هه ناسه
 هه لکیش. (کسی که آه می کشد) (۳)
 پاشگر: دهرپوش و سهرپوش؛ گونجه ئاخن؛
 روچن ئاخن. (درپوش. پوشاننده)
ئاخنه با: ئاخنه بات: کټاخ له وهړ.
ئاخ وټوځ: (۱) [دنگه ناو] دهرپړینی بیژاری. (۲)
 ناز و قه مزه. (آخ و اوخ)
ئاخ وټوځ لیرین: [چاوگه، ت] (ب) له زمان
 خستن به لیدان و دارکاری. (از ناله انداختن)
ئاخ وټوځ: [دنگه ناو] دنگیکه بو ده
 رپړینی ټیش وټازار و هه روه ها که یف خوښی.
 (آخ، آخیش)
ئاخ وټف: به ددنگ و سه داوه تف و به لغه م
 فریدان. (اخ و تف)
ئاخ وټن: [چاوگه، ت] ئاخوټن؛ دووان؛ قسه کردن.
 (حرف زدن)
ئاخوړاو: [ناو] گولاو؛ ئاخوړی ئاو تیدا
 خواردنه وهی ئازل. (آبشخور)
ئاخوړ به رز: [ئاوه لئاو] (ب) به فیز؛ لووت به رز و
 زیاده خواز. (زیاده طلب)
ئاخوړ چه ور: [ئاوه لئاو] (ب) ساماندار و
 خوش بژیوو؛ تیروته سسل. (کنایه از پولدار)
ئاخوړ چی: [ناو] مهیتهر؛ ئاګداری کاری ته ویله
 و ئاخوړ. (مهتر)
ئاخوړه: [ناو] ئاخوړه؛ میښوله کوږه. (پشه
 ریز)

ئاخوم: [ئامراز، ت] ئاخو؛ داخو؛ ئايا؛ توڭبىزى.
 (توگوبى؛ آيا)
ئاخوۋەند: [ئاۋەلئو+ناو] ھونەرمەند؛ زانا لە-
 ھونەردا. (ھنرمند)
ئاخوين: [چاۋگە] چاك بوونەۋەى برين؛
 گۆشتەزۋون ھېنانەۋەى برين. (التيام زخم)
ئاخە: [ناو] ئاغا. (آقا)
ئاخەپەش: [ناو، ت] خوڭى پەش؛ بوول؛
 خوڭەمىش (خاكستر)
ئاخەفتەر: [ناو، بك] ويژەر؛ قسە كەر. (گويندە)
ئاخەفتار: [ناو، ويژەر؛ كەسيك كە لە كوڤ و
 مەجلىسدا قسە دەكات يان لە لايەن كوڤيكە
 ۋە قسە دەكات. (سخن گو)
ئاخەليوكتايى: [ناو، ت] ئاخ و ئۆخرى
 كار. (آخراى كار)
ئاخيرەت: [ناو] (ب) قيامەت. (قيامت)
ئاخيزا: [رەببوردو] ئاخيزى كرد؛ ھەلسا؛
 رابوو. (بلندشد)
ئاخيزگە: [ناو] جىي پاپەپىن و سەرھەلدانى
 كەسيك يان بىر و باۋەپكى نوى. (مكان)
 پىدايش. (خاستگە)
ئاخىقتن: [چاۋگە] رواندن. (رويانندن)
ئاخىقىنى: كولانەۋەى برين. (بە درد آوردن و
 دستكارى زخم)
ئاخىوتن: [چاۋگە،] گىرپانى ئەسب بو وشك
 بوونەۋەى عارەقى لەشى؛ تەرپاتىن. (گرداندن
 اسب)
ئاخيوەر: [ناو، بك] بىژەر. (گويندە)
+ ئادا: (۱) [ناو] لە زبانه كانى پروگرام
 نووسىنى كامپيوتر. (زبان برنامه نويسى

كامپيوتر). (۲) خوشكى گەورە. (خواهر
 بزرگ)
ئادابتور: [ناو] اند؛ فد؛ لە كوردیدا ئەم وشەيە
 نىيە، كەرەستەى گوڤىنى كارەباى دوو
 تەرەفە بە يەك تەرەفە بە وئتاڭىكى
 كەمتەرەۋە. (آدابتور)
ئاداب ورسوم: [ناو، ت] كوڭى داب و دەستور؛
 دابنەرەيت. (آداب و رسوم)
+ ئادار: [ناو] شوڭنەۋار. (جاي بودن؛ نشانه)
ئادار بەسەر پادارەۋە نەمان: (ب) ويژان بوون،
 ژيروژوور بوون؛ خاپوور بوون. (ويران شدن)
+ ئاداروك: [ناو] جەژنى سالى نوڭى مانگى
 خاكەليو؛ نەۋرۆزى دابى كوڭ. (عيد نوروز
 قديمى)
ئاداش: [ناو] ئابرا؛ براى گەورە؛ ئاوال؛
 دوست؛ ھاۋالى ھاۋمەپامى پامىارى
 ۋەجىزى؛ پەنگە لە ئاركاداش ويولداشى
 توركىيەۋە ھاتىيت كە ھەر بە مانايەيە
 (آقاداتاش. رفيق)
ئاداك: ئادا؛ دوورگە؛ پەلەيىك وشكى لە ناو
 زەريادا؛ (جزيره)
ئادامس: [ناو] فد؛ بىشتى فەپەنگى. (آدامس؛
 سقر فرنگى)
ئادانى: بە موفابوون؛ بە كەلەك بوون؛ بە سوود
 بوون. (پرسودى)
ئادرېس: [ناو] اند؛ فد؛ شوڭن؛ نىشانى؛
 ديارى كردنى جىگايىك بە وتە يان نووسىن.
 (آدرس)
ئادگار: [ناو] روخسار؛ پوتەراك؛ قەلەفت؛
 سىما؛ بەژن و بالا. (شمایل)

ئادۇ: [ناو] خوشى؛ كەيف؛ شادى. (شادى)
+ئادۇدە: [ناو] (۱) بۇزارچىن؛ بىللەكان. (بىللچە
وجىن) نېرەژەن؛ دارى بەينى دوو لۆلەپ لە
 مەشكەدا. (چوب بين دو دسته مشك)
+ئادە: [ناو] **تد،** (۱) دوورگە، بەشى لە
 وشكايى نە زور گەورە كە دەوراندەورە كەى
 ئاۋە. (جزيره) (۲) جىناۋ بو مېينە. (ضميربرای
 ماده) (۳) بۇزار. (وجين) (۴) تەلە. (تله)
ئادەر: [ناو] ئازەر، ئاگر، ئاور، ئاھىر. (آذر. آتش)
ئادەربەرزىن: [ناۋت] ئازەربەرزىن، ناۋى پە-
 رەستگەيىكى زەرپەدەشتيانە. (نام
 پرستشگاهی است در دين زردشت.
ئادەنگ: بېدەنگبە، دادەنگ، قور و قەپ.
 (ساکت شو)
ئادەى: دادەى، وشەى ھاندان. (ھا،زودباش)
+ئادى: [بەند] ئەى، ئەدى، بەلى،
 ئەرى. (بله)
ئادىندە: [ناو] كولكەزېرپىنە، كەسكە سوور،
 كولكەرەنگىنە، پەلكەرەنگىنە، ئەستونە زېر-
 ينە، كەسكوسوور. (قوس وقزح، رنگين کمان)
+ئار: [ناو] (۱) يەكەى ئەندازە بو پىۋانى
 زەۋى و پانايى بەرانبەر بە ۱۰۰ مىكاب. (آر.
 برابر ۱۰۰ متر مربع) (۲) پاشگر: دىدار،
 كړپار، گرفتار، كردار، جووتيار. (پسوند)
+ئارا؛ فد، تد: [پاشگر] رازينەر، چەمەن ئارا،
 مەجلىس ئارا. **تد:** بەين (پسوند: آرا، ميانه)
ئاراد: ھالەتى تامەزروپى و خولپادى جنسى لە
 ھەندى جەھىلاندا. (ميل جنسى شديد در بعضی
 جوانان)
ئارارات: ئاگر ھات؛ ئاگر ۋەشان؛ گر کان؛

ناۋى كېۋى ئاگرىداغ يان ئوغرىداغ (آارات)
ئاراس: (۱) ئەسر؛ فرمېسك؛ (اشك) (۲) ناۋى
 چۆمىكە لە سنوورى ئېران و دەۋلەتى ئازە-
 ربایجاندا. (رود ارس)
ئاراستن: (۱) خستەنەپشت گوى. (پشت گوش
 انداختن) (۲) [چاۋگە] خەملاندن. (آراستن)
+ئاراستە: **فد:** (۱) [ئاۋەلناۋ + ناۋ، بەر]
 رازاۋە؛ دەق دراۋ، پۆشتە، ئاراپش كراۋ، رازاۋە،
 تەپپۆش. (آراسته) (۲) بەرەروو
 ناردن؛ تېگرەتن. (روبه کسی پرتکردن)
+ئاراق: [ناو] نىر و ئامور، ئارەق و نىل،
 ئاقىلەۋ ماقىلە، ئاكيلە و ماكيلە، ئىرەق و
 نىل. (خيش)
ئاراك: [ناو] ئاورگە، ئاتەشگا. (آتشكده)
+ئارام: [ئاۋەلناۋ] و [ناو] [بەند] **فد:**
 (۱) لە چاۋگەى (رەم) ئاۋىستايىيە ھاتوۋە
 بە واتاى پشوو دەركردن و ھەسانەۋە و
 بېھن ۋەدان (۲) كړ؛ ئەسپايى؛ ھىدى؛ ھىمە؛
 ھىۋاش؛ ژىر؛ ئوقرە؛ بى جوۋلە؛ ئاسوۋدە؛
 لەسەرخو؛ بېدەنگ؛ ستار؛ شىنەيى؛ ئەسپەكە
 ئارامە: شەرپوور نىيە. (آرام) (۳) ناۋى دەريايى
 بەرىنى ئارام، لە باكورەۋە تا باشوورى گوى
 زەۋى. (دریای آرام) (۴) ناۋەبو پىاۋان. (نام
 مردانه)
ئارامبوون: [چاۋگەت] ھىۋاش بوون؛ بى-
 جوۋلە بوون؛ ھىدى بوون؛ ئوقرەگرتن؛
 كړبوون؛ لەسەر خۇبوون؛ دامرکان؛
 داسەكنىن؛ ھىۋوربوون. (آرام شدن)
ئارام بوونەۋە: [چاۋگەت] داسەكنىن دۋاى
 توپرەيى. ھىمنايەتى دۋاى ئارامى؛ ژىر

بوونهوهی مندال^۱ له گریان؛ هه دادان. (آرام
گرفتن)

ئارام گرتن: [چاوگه، ت] ئوقره گرتن،

داسه کینن؛ هیور بوون؛ هه دادان، ژیربوونهوه؛
سرهوتن؛ دامرکان. (آرام گرفتن)

ئارام لی^۲ هه لگرتن: [چاوگه، ت] زور بو هیان؛
هه راسان کردن؛ بی^۳ ئوقره کردن؛ تهنگ پی-
هه لچنین. (بی قرار کردن)

ئارامه ند: (۱) ئه رامنه؛ فه قیر؛ بی^۴ ئه نوا.

(نیازمند) (۲) [ئاوه لئاو] ئارا تورکی واتا به یین؛
مهند واتا ماو؛ ئارامه ند واتا تیاماو؛ که سی^۵
که له کاریکا دابمینی؛ ده سه وسان. (وامانده؛
درمانده)

ئارامی: [ناو] (۱) ئه سپایی. (۲) حاله تی
هیمنی؛ هیواشی؛ هیوری؛ بیده نگی؛
له سه رخویی. (۳) نیوی قه ومیکی میژیوی.
(۴) لقی له زبانه لی سامی له رۆژ هه لاتی
ناوه راست. (آرامی)

+ ئاران: (۱) هان، (تحریک) (۲) ورد کردن؛
هارپین. (خورد کردن؛ سودن) (۳) [ئاوه لئاو]
تووهره. (عصبانی) (۴) [ناو] گهرمه سیر؛ ئالان.
(گرمسیر)

ئارانجا: [ناو] شوینی گهرمین؛ ناوی پیشوی
که رکوک. (نام قبلی کرکوک)

ئارانن: [چاوگه، ت] (۱) هارپین؛ ورد کردن.
(خرد کردن. پودر کردن) (۲) کولاندنه وه. (به
درد آوردن و دستکاری زخم) (۳) هاندان.
(تحریک کردن)

ئارا و قارا: [ناو، ت] ئارام و قه رار؛ ئوقره؛
حه جمان. (آرام و قرار)

ئاربابا: [ناو] کیویکه له باشووری شاری
بانه. (کوه آربابا؛

ئاربه شک: [ناو، ت] چه خماخ؛ گیله نگیده ن که
به هاتن و چوونیک فیشه ک ده خاته بهر
خانی تفهنگ. (چقماق)

ئارتاخ: ئه و که سه یه به نه هینی شتی^۶ له
جیگاییک ده ریینی. (کسی که یواشکی
چیزی را از جایی درآورد)

ئارتروز: [ناو] فغد؛ فرد؛ اند؛ نه خوشینی به یینی
جومگه و ئیسکه کانی برپهری پشت و سووانی
کرکراکه ی به یینی دوو ئیسک. (آرتروز)

ئارتزیه ن: [ناو] اند؛ فغد؛ فرد؛ به رانبهری ئهم
وشه یه له کوردیدا نییه. بیرری زور قوول؛ بیرری
ئارتزیه ن؛ بیرری قوول تا مابه یینی دوو تووی
سه ختی زهوی که ئاوه که ی هه لده قوولی^۷ و
نیازی به موئورپومپ نییه. (آرتزین)

ئارتوون: [ناو، ت] ئاته شخان؛ دۆژه. (آتش
خانه؛ جهنم)

ئارج: [ناو] جوریک قامیشی گهرمه سیر.
حه یزه ران. (خیزران)

ئارچه ن: [ناو] چه ناکه. (چانه)

ئارخته: [ناو] سهنگ سواربوون له خه ودا؛

موته که؛ ئارختک؛ موته؛ به خته ک.
(بختک؛ کابوس)

ئارخچن: [ناوی تیکه لئاو] ئاره قچن؛ کلاوی ژیر
میژه ر. (عرق چین)

ئارداق: [ئاوه لئاو] فیله باز؛ گزیکار؛ گزه ون؛
داوباز. (حیله گر)

ئاردییژ: [ناو] (۱) هیله ک. (الک) (۲) [ناوی
بکهر] که سییک که ئارد له هیله ک ده دا. (آرد

الک کن)

ئارد ته قانده وه: [چا وگه، ت] ئارد بیژتن. (آرد الک کردن)

ئاردن: [چا وگه] هینان؛ هاوردن؛ ئینان؛ هانین. (آوردن)

ئارده مال: [ناوی تیکه لاو] بیلی ئاردمالین له ئاشدا. (آردروب)

ئاردوو: [ناو، ت] (۱) ئوردوو. (گیاه نرم برای شعله ور کردن و گیراندن آتش) (۲) سووته مه نی وه ک دار و چیلکه وچه ویل و ته پاله. (سوخت)

+ ئارده با: [ناو، ت] ئارده واء، تراوی ئاردی جو و ئاو بو ده باغی. (آرد جو آبکی برای دباغی)

ئارده باره: [ناو، ت] مزى یاریده دان له بارکردنی باره ئاشدا که تاشه وان له ئاش- هییری ده ستینی. (مزد بار کردن بار آرد)

ئارده برنج: [ناو، ت] هارپاوه ی برنج. (آرد برنج) ئارده توو: [ناو، ت] تووشیرینی کوتراو. (آرد توت، توت کوبیده)

ئارده ساوار: [ناو، ت] پیرخه نیله؛ ورده ساوار. (بلغور آسیاب شده)

ئارده شان: ئارداویژ. (آردی که از کنار سنگ آسیاب می ریزد)

ئارده شیل: [ناو، ت] تراوی ئارد و ئاو. (مخلوط آرد و آب آبکی)

+ ئارده ل: [ناو] (۱) سه ربازی که ته سب ده با بو بالاده ستی. (۲) پاسه وان؛ یاساول. (آردل) ئارده لووکه: [ناو، ت] ئاردی زور ورد که له ناو

قوولکه ی ئاشدا ده مینیتته وه. (گرد آردمانده در گودال آسیاب) ئارده لین: [ناوی تیکه لاو] ئارده یژ؛ هیله ک. (الک)

ئارده نوک: [ناو، ت] هارپاوه ی نوک. (آردنخود) ئاردی ته قیاوه: [ناو، بهر] ئاردی بیژراوه؛ ئاردی هیله ک کراو. (آرد الک شده) ئاردی هه شته رخان: [ناوی تیکه لاو]

ئاردی تاییه ت بوڤروس تکردنی تو شه و شیرینیات که سپۆسه که ی ته وواو گیرایی. (آردبی سوس)

ئارزان: [ناو] ئارده بویش؛ ئاردی- ساوار. (آردبلغور) ئارزه: ئازه؛ ئه و؛ جیناوی سیه هم که سی می. (او، برای ماده)

ئارزه ن: [ناو] ئارگوشک؛ چه نه؛ چه ناکه؛ چه ناوه؛ ئه رزین؛ چه ناگه؛ ئارزینگ. (آرواره) ئارزی: [ناو] سه رمایه ی تاییه ت. (سرمایه) ئارزی: [جیناو] ئازی؛ ئه وان؛ بو نیر و می. (آنها برای نرماده)

ئارزینج: [ناو] ئارووک؛ ئاریک؛ میچ. (سقف) ئارژین: ئارژین؛ ئاو بهردانه وه سه ر مه زرا یا زه وی به شینه یی و سه لیه. (هدایت آب به مزرعه)

ئارشام: ناوی باوه گه و ره ی داریووشی هه- خامه نشی. (اسم پدر بزرگ داریوش هخامنشی)

ئارشتی: [ناو] تیر؛ تیری په یکاندار. (تیرپیکاندار)

ئارشه: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ کهمانی

ویلوون و کهمانچه و ویلونسیل لیدان.
(آرشه)

+ **نارشان:** [ناو] بارئاش. (بار برای آسیاب)
+ **نارگوون:** [ناو] تهن دور. (تنور)

نارماز: [ناو] (۱) گزمووله. (تيله خاکی) (۲)
جهنجه پری ئاو هه لکیشان له بیر؛ جهنجه پری
کاریزه لکهن که خوئی بیرى پی دهر دینن.
(چرخ چاه)

نارمانج خواز: [ئاوه لئاو + ناو، بک] هوگری به
ئامانج گه یشتن. (آرمان گرا)

نارمانج خوازی: [به ره همی چاو گه]
تایبه تمه ندیی نارمانج خواز. (آرمان گرایي)

نارمین: ئه هوهن؛ هیمن؛ رام کراو؛ رام بوو.
(رام شده)

نارن: [ناو] ئیسقانی شه ویلکه. (آرواره)
ناروار: [ناو] وشتري یه کساله. (شتر یک
ساله)

ناروان گرسکرن: [چاو گه، ت] بارئاش لیکردن؛
ئاروان هارپن؛ دانه ویله هوو پر کردن
(ورد کردن) (آرد آسیاب کردن)

ناروانلوک: [ناو، ت] لوک؛ وشتري نیری
چوارساله. (شترنر چهار ساله)

+ **ناروانه:** [ناو] ئارد؛ ئار. (آرد)
+ **ناروانه:** [ناو] وشتري میوی چوارساله.
(شتر ماده چهار ساله)

ناروان هوو پر کردن: [چاو گه، ت] بارئاش
لیکردن. (بار گندم را آسیاب کردن)

نارایی: [پاشگر] رازینه ری؛ وهک: سفره ئارایی؛
سه فحه ئارایی؛ مه جلیس ئارایی. (پیواژه؛
آرایی)

ناروده: [ئاوه لئاو +] ژنی مالانگه پ؛ تیوه تلاو.
(بدکاره)

ناروک: [ناو] کفته ی به برپویش و گوشت
چیکراو. (کوفته با بلغور و گوشت)

ناروگوپ: [ناو، ت] ئال و گوپ؛ گوپینه وه.
(تعویض)

نارونه: له ئاو یستاد (ئه وارونه) هه یه به-
واتای: لاری؛ له فارسییدا (وارونه) هه یه به-
واتای سه ره ره خووار یا بهراوه ژوو؛ بو یه هه یه-
له گهل ئارونه؛ به واتای لاری و که چ ره وی له
ریشه ییک بن. (وارونه)

ناروو: [ناو] (۱) هاروی؛ خه یار. (خیار)
(۲) ئاسمانه ی دهم؛ مه لاشوو. (کام)

+ **نارووشک:** [ناو] باویشک؛ بایشک؛
باووشک، دهم کردنه وه خو نه خواز له کاتی
بی تاقه تی و خه والوویدا. (خمیازه)

نارووشه: [ئاوه لئاو] (۱) بزوز؛ سه ربزیو؛ نا ئارام؛
بی ئوقره. (نا آرام) (۲) [ناو] ئاروشه؛ شه ویلکه؛
لا جانگ. (آرواره)

نارووک: [ناو] ئاریک؛ (۱) میچ. (سقف) (۲)
[ناو] کفته ی برپویش و گوشت. (شامی کباب)

نارویس: [ناو] وریس؛ گوریس. (طناب
ضحیم از مو)

ناروین: [ناو] تاقیکردنه وه؛ ئه زموون؛
ئیمتیحان. (آزمون)
ناره: [ناو] ئارد. (آرد)

نارهای: [ناو] (۱) ژانیکی هه میشه یی له
له شدا. (آزار) (۲) تووشی دهر دیسه ری هاتن.
(دچار در دسر شدن)

ناره بانه: [ناو] ئه پابه؛ گاری. (ارابه)

+ ئاره زوو: [ناو] تاسه؛ بىر؛ دل بۆچۈن؛ قىن؛
 قىيان؛ حەز. (آرزو)
ئاره زوو بەدل مان: (ب) نامورادى. (ناكامى)
ئاره زوو بە گۆرپەردن: بە نامورادى مردن. (آرزو
 بە گور بردن)
ئاره زوو كردن: [چاۋگەي تېكەلەۋ] ئىشتيا كردن؛
 ئاره زوۋى گە يىشتن بە دلخواز؛ مەيل و
 تامەزروۋىيى كردن. (آرزو كردن)
ئاره زوو ھانتەدى: بەراۋەردە بوۋنى ئاره زوو؛
 بە ئاره زوو گە يىشتن. (اجابت آرزو)
ئاره زوۋى خاۋ: خەياللى خاۋ؛ ئاره زوۋى بېھوۋدە.
 (آرزوى محال)
ئاره زوۋى دوورودرىژ: ئاره زوۋى درىژ خايەن
 و دژوار. (آرزوى دور و دراز)
ئارەسە: ئافەرىن. (آفرين)
ئارەش: [ناو] ئارەقە. (عرق تن)
+ ئارەق: [ناو] ئاممور؛ ئاقىلە؛ باسكىش؛
 ئېرەقە؛ ئاممور؛ ئېلەقە؛ ئەمبۇر؛
 ئاكيلە. (قطعه دراز خيش)
ئارەق پېكرن: [چاۋگە، ت] (ب) ھىلاک-
 كردن؛ (۲) خەجالەت كردن. (كنايه از خسته يا
 شرمنده كردن)
ئارەق جوش: [ناو، ت] ئارەق سووت؛ زىپكەي
 ورد بە ھۆي تولىدان و ئارەق كردنى پېستى
 لەشەۋە. (عرق سوز؛ جوش زدن بعلى عرق
 سوزشدن)
ئارەقچىن: [ناو، ت] (۱) بەرۋولە دارىكە
 دەيكەن بە نېۋ كۈنى لوۋتى كەل يان وشتىردا
 بۆ ئارام كىرەنەۋە و راکىشەنى. (مېھارستر) (۲)
 كىلاۋى ژېر مەندىل. (شب كلاه)

ئارەق چىناۋ: [ناو، بەر] [ئاۋەلناۋ] (۱) كە سىك
 ئارەقى وشك بوۋىتەۋە. (خشك شدن عرق)
 (۲) (ب) لە كاردەرھاتوۋ. (كار آزموده)
ئارەق خور: [ئاۋەلناۋ، بك] كە سىك كە ئارەق
 دەخۋاتەۋە؛ مەي خور. (عرق خور)
ئارەق خورى: [ناو] كارى ئارەق خور؛ مەي-
 نوشى. (عرق خورى)
+ ئارەق دەر دان: [چاۋگە، ت] ئارەق كردن؛
 (۱) لەگەر ماددا يا بە ھىلاک بوۋن. (۲) لە شەرم
 و خەجالەت دا عارەقى شەرم
 دەر دان. (عرق كردن)
ئارەق پۇرئاندىن: [چاۋگە، ت] (ب) زەحمەتى زور
 لە پىناۋى كارىكا كىشان. (۲) ئارەق پۇشتن بە
 ھۆي ھىلاكىيەۋە. (عرق ريختن)
ئارەق سووت: [ناو، ت] ئارەق سووز؛
 سووتانەۋەي پېست بە ھۆي ئارەقى زور
 كردن بە تايىت لە ژېر باغەل و بەينى پان،
 لە ئىنسانى قەلەۋدا؛ ياسووتانى بەينى پاي
 مىندال لە بېشكەدا بە ھۆي مىز كردن بە
 خۇيدا؛. (عرق سوز)
ئارەق سەگى: [ناو، ت] [فەد] (ب) ئارەقى-
 كىشمىش يا ئارەقى دەست سەزى ھەرزان-
 بايى. (عرق سگى)
ئارەق فروش: [ناو، ت] مەي فروش. (مى
 فروش)
ئارەق كىشان: [چاۋگە، ت] ئارەق گرتن لە
 ھەلمى، كۈلەندى ھەندى گيا يا لە مېۋەي
 گەرۋە يا نىشاستەيىك كە بوۋە بە گۆلۈكۈز و
 پاشان بە ئەلگۈل. (عرق گيرى)
ئارەق كىشى: [بەرھەمى چاۋگە] كارى

ئارەق دەرھینان و ئارەق گرتن. (عرق کشی)

ئارەق گرتن: [چاۋگەت، ئارەق کیشان. (عرق گرفتن)]

+ ئارەقگیر: [ناوت، (۱) ژیر کراس. (زیر پیراهن) (۲) جلی ژیر زین. (نمد زین)

(۳) کاری کەسیک کە ئارەق دروست دەکا. (کسی که عرق درست می کند)

ئارەقی جاترە: [ناوت، ئارەقی کە لە نەعنای کیوی دەگیریت و بو زگ ئیشە باشە. (عرق نعنا)]

ئارەقی دار: [ناوت، ئارەقی چیو؛ ئارەقی کە ئەسیدئەستیک و ئەلکۆل میتیلیکی تیدایە و ژەراویبە و کەمی پارافین و نەفتالین و فینولی تیدایە؛ خواردنی دەبیتە هووی مەرگ یان کویری. (الکل چوب)]

ئارەقی پەشوشین دەردان: [چاۋگەت، (ب) زور هیلاک بوون. (کنایە از خستگی بسیار)]

ئارەقی پەشوشین رشتن: [چاۋگەت، ئارەقی پەشوشین کردن؛ یا دەردان (ب) زور هیلاک بوون. (کنایە از خستگی بسیار)]

ئارەقی شاتەرە: [ناوت، ئارەقی کە لە شاتەرە دەگیری و دەوای هەندی نەخۆشینە. (عرق شاتره)]

ئارەگوژ: [ناوت، ئاروگوژ، ئال و گوژ. (تعویض)]

ئارەمووک: [ناو، گامیشی نەئیر نەمیو. (گاو میش نه نر و نه ماده)]

ئارەمەت: [ناو، دارپژەر. (ریخته گر) ئارەو: [ناو، عەرەب. (عرب)]

ئارەوی: عەرەبی. (عربی)

+ ئاری: [ئاو، لئاو] گەورە؛ بەختیار؛ مەزن. (بزرگ)

+ ئاریا: [ناو، (۱) بەشی سەرەکی میلۆدیکی ئۆپیرایە. (قسمت آهنگین اپرا) (۲) دەنگی تاکە کەسی ئاواز لە ئۆپیرا دا. (آواز تک نفره اپرا) (۳) مەلەبەندی ئاگر (جایگاه آتش) (۴) نە- تەوہی نیشتەجی بووی کوچەری سپی پیستەکانی هیند و ئوروپایی لە پەنای کیوی ئارات (ئاگریداغ) و باکووری ئیراندا. (نژاد آریا) ئاریایی: [ئاو، لئاو] ناو، ئەو تیرە کە

پەیوهندیان بە نێژادی ئاریاوە هەیە. (آریایی) + ئاریخ: [ناو، دارتار؛ داریکی درێژە لە ئەرابە دا. (چوب بلند ارايه)]

+ ئاریز: [ناو، (۱) تەپ؛ تەپۆلکی بەرز. (تپه) (۲) بەرپز؛ گەورە؛ مەزن. (بلند مرتبه)]

ئاریش: [ناو، هوش. (هوش)]

ئاریشەن: (۱) [ناو] لە ئاویستادا هاتوو، ئاری: ئاگر + شەن: ژیان، ئاوری ژیان (آتش و گرمی زندگی) (۲) [ئاو، لئاو] بەهوش؛ بەورە. (باهوش)]

ئاریک: ئارووک؛ میچ. (سقف)]

ئاریکاری کردن: [چاۋگەت، کوّمەک کردن. (کمک کردن)]

ئاریکاری ویستن: [چاۋگەت، کوّمەک خواستن. (کمک خواستن)]

ئارپن: هارپن. (خرد کردن)]

ئارین دار: [ناوت، ئالوودار؛ دەستەکی

خانوو. (تیر چوبی سقف)]

ئارینگ: [ناو، مەلّاشو؛ مەلّازە؛ ئاسمانەیی دەم.

(سقف دهان)

ثاڤینه ک: [ناو]ئاڤاڤاداری. (آڤاڤه)

+ ئاز: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) هیز؛ وزه؛ ساغ؛ قهوه ت. (قدرت) (۲) راست و دروست؛ ساده؛ گورج و گول. (درستکار) (۳) [ئاوه لئاو] دژوار؛ چه توون؛ سهخت. (سخت؛ دشوار)

ئاز: [ناو] اف. مشه: (۱) ته ماح (۲) زیپکه ی

دهموچاو؛ جوانه زمه. (۱. آ. ۲. جوش جوانی - سروصورت)

+ ئازا: [ئاوه لئاو] دلیر؛ گه رناس؛ خورت؛ به جورئته؛ شیردل؛ خوشمیر؛ گوستاخ؛ به جهرگ؛ چاف سوور؛ سهله حشور؛ جهنگاوه؛ بیباک؛ به زات؛ نه گید؛ میرخاس؛ رهند؛ به جوربوزه؛ مهرد؛ دل قایم؛ لیها توو؛ خیرا؛ ژیهاتی؛ زرینگ؛ گورج و گول له کاردا؛ شوجاع. (نترس. شجاع. جنگاور؛ سلحشور؛ بیباک.) (۲) [ناو] له (ئه عزای) ئاره ویه وه هاتوه - ته نیو زمانی کوردی واتا؛ نه ندام؛ هه ندیجار - واتای گشت، هه موو، دها وه ک؛ ئازای ئه - ندام دیشی؛ هه موو نه ندام دیشی. (اعضا؛ همه) (۳) ساغ؛ بی عیب؛ دژی پوچ؛ گوژی ئازا. (سالم؛ بی عیب)

+ ئازاجهوت: [ناوت] توخیلی ژیره وه ی به پروو. (پوسته داخلی بلوط)

+ ئازاد: [ناو، ئاوه لئاو] فد: (۱) سیفه تی سهول؛ (سهولی ئازاد) فهزای ئازادی رامیاری؛ سنوری ئازاد، دوو کاژیر وه ختم ئازاده؛ له غم ئازادم، شوغلی ئازاد؛ هه وای - ئازاد؛ سه ری ته ناهه که ئازاده؛ چوونه ناو ئه و هو له بو هه موو که س ئازاده؛ له زیندان ئازاد

کرا؛ گهر دنم ئازاد که؛ نیوی پیوانه؛ ئازاده ری. (آزاد) (۲) ره ها؛ ویل؛ به ره لا؛ سه ربه خو. (ب) ئافره تی که خوی دانه پوشی

و شه رم نه کات له پروو داپوشین. (آزاد)

- ئازادییری: [ناو] شیوه ی بیر کردنه وه دوور له باوه ری سوننه تی یان به رچاوته نگی. (آزاد فکری؛ آزاد اندیشی)

- ئازاد فکر: فد: [ئاوه لئاو] ئازادییری. (آزاد اندیش)

ئازاد فکری: [ناو] ئازادییری. (آزاد اندیشی) **ئازاده:** فد: (۱) [ئاوه لئاو] دوور له ههر په یوه ندی و سه رشو رییه ک له به رانه بر ههر جوړ مله ور پیکدا. (۲) دوور له ته سک بینی؛ خاوه ن ره وشتیکی جوامیرانه. (آزاده) (۳) سه - ره بته. (آزاد است)

ئازادی خوازی: [به ره می چاوگه] (۱) ویستی که سانیک که ئاوتاه خوازن ژیر چه پوکه ی هیچ مله ور پیک نه بن. (۲) ویستی ئازادی - خواز. (آزادیخواهی)

ئازادی کاتی: له زیندان به ردانی به ندی بو ماوه ییکی دیاریکراو. (آزادی موقت)

ئازادی مال و مهسکه ن: فد: مافی هه لبراردنی مال و خانوو، هه ره وها مافی به رگری له وه ژوور که وتنی که سانی دیکه. (حق انتخاب خانه و مسکن داشتن)

+ ئازار: فد: [ناو] (۱) نه شکه نهجه؛ دهرد؛ ژان؛ ئیش؛ پهنج؛ تالاو؛ کویره وه ری؛ عه زیته. (آزار) (۲) نه خووشی. (مرض)

ئازار ده: [ئاوه لئاو + ناو، بک] فد: (۱)

داوخوازی ئازار پیگه یاندن؛ سادیست.

(آزارگر؛ سادیست) (۲) ئەشكەنجەگەر.

(شكنجە گر)

ئازارەباریکە: [ناو،]سېل. (سل)

ئازارەمریشک: [ناو،ت] دەردەمریشک.

(مرض مرغ مانند نیو کاسل)

ئازاسەر: [ئاو،لناو] سەر بەست و ئازاد؛

هەرزان. (آزاد؛ ارزان)

+ ئازایەتی: [ناو،بەرھەمی چاوگە] بە جە رگی؛

خورتی؛ بی ترسی؛ جوامیری؛ چاقسووری؛

پرکیشی؛ زاتداری؛ خیرایی؛ گورج و گوئی

لە کاردا؛ لیھاتوویی. (دلیری؛ شجاعت)

ئازتەک: زبان و ئەندامگەلی قەومی

سوور پیستانی میکزیک. (زبان و اعضای

قوم سرخ پوست مکزیک)

ئازرگان: شاری ئەرزنجان. (ارزنجان)

ئازرەنگ: [ناو] (۱) چەخماخە؛ بەرقی

هە ورە تریشقە. (آذرخش) (۲) پە گی ئاورین؛

شولەیی درێژی ئاور. (رگە آتش)

ئازمەند: [ئاو،لناو] فد: ف.مشە: تەمە عکار؛

تەماحکار (آزمند)

ئازنچ: [ناو] خانووی بەردی یە کقاتی.

(خانە یک طبقە سنگی)

+ ئازوبەزە: [ناو،ت] دەین؛ ئازوبەزەت وەئە-

ستۆم؛ دەینت وەئەستۆم. (دین.گناھ)

ئازوگوێز: [ناو،ت] ئاروگوو؛ گووینەوہ؛

گوازتەوہ لە جیگاییک بو جیگاییک تر.

(نقل مکان.)

ئازوہەر: [ئاو،لناو] تەماحکار؛ زگبرسی؛

چاوہرسی؛ موحتاج. (آزمند)

ئازە: [جیناو] ئەو بو می. (او برای جنس مادە)

ئازەر: فد: [ناو] (۱) ئاور ئاگر. (آتش) (۲)

ناوی سېھەم مانگی پاییزی سالی

هەتاوی. (آذر ماہ) (۳) ناوہ بو ژنان. (نامی

زنانه)

ئازەربایجان: فد: تد: [ناو] دوو ھەریمی

رۆژ ئاوی باکوور لە ئێران کە کورد و

تورک نشینە. (آذربایجان)

ئازەر مە: [ئاو،لناو] لاو؛ جەحیل؛ گەنج؛ عازە-

و. (جوان)

ئازەرھوشەنگ: لەقەمی ئەوہلین پیغەمبەری

پارسىە کانە کە ناوی (مەھاباد، مەئاباد) بووہ.

(لقب اولین پیغمبر پارسىان است بنام مهاباد)

ئازەری: فد: تد: (۱) [ئاو،لناو+ناو]

پیوہندیار بە ئازەربایجانەوہ. (آذر

بایجانی) (۳) ئازەربایجانی؛ جەماوہریکی کە-

ونارا بوون کە لە ناوچەیی ئازربایجان نیشتە-

جی بوون و زمانیان ئازەری بوو لە زەمانی

مەغوولدا زمانیان تیکەل زمانی ئورال ئالتایی

بووہ و زمانی تورکی لی

پەیدا بووہ. (آذربایجانی)

ئازەرین: فد: (۱) لە سەخلە تابوون؛ لە

ئازاردابوون، (۲) [ئاو،لناو] ئاورین. (آذرین)

ئازەرۆ: [ئاو،لناو] عازەرۆ؛ عازەب؛ جەحیل.

(جوان)

ئازین: [ناو] دەستوور؛ شیوہ. (متد؛ شیوہ)

+ ئاژال: [ناو] (۱) ئاشغال. (آشغال) (۲) شتی

بە کەلک نەھاتوو و جی گر. (اسباب بی

ارزش)

ئاژک: [ناو] ئاژنگ؛ بادامە کیویلە. (بادام

کوهی)

ٺاڙ ڪردن: ڪٺاڙ نڪردن.

ٺاڙ نڪردن: [چا وگه، ت] (۱) ٺاڙين ڪردن. (آب
بستن به مزرعه) (۲) پيراز ڪردن به رد يان هه
شت. (آجڪاري)

ٺاڙنگ: [ناو] ٺاڙڪ؛ بادامي ڪيوي. (بادام
کوهي)

ٺاڙنه: [ناو] (۱) بنجڪي ڪي پڙساقه ته بو
ٺاڻيني سهه رڻوچن. (پته پر شاخ و برگ) (۲)
چيلڪه پيڪه بيخي دداني پي پاڪ ده ڪنه وه.
(خلال دندان)

(۳) توپزي په رڻو يا خوري ڪه زستانان له
سهه رڪوني رڻوچن دايدنه نين. (گلوله اي از
پارچه براي سريوش درب روزنه پشت بام)

+ ٺاڙنين: ٺاڙن ڪردن؛ ٺاڙن چا وگه
ڪور تڪراوهي (ٺاڙنين ه). (خلاندن؛ خلال ڪردن)
ٺاڙوان: [ناو؛ بڪ] (۱) ليخوڙين. (رانندن) (۲)
ليخوڙ. (راننده)

ٺاڙوٽن: [چا وگه] (۱) رادان؛ بلاو
بوونه وهي ٺاڙهل به دهشت و سهه حرادا.
(بخش ڪردن) (۲) ٺاڙوٽن؛ ليخوڙين؛ ڙهندن.
(رانندن و تڪان دادن)

ٺاڙوٽي: زهوي ڪيلراو؛ شيو ڪراو. (زمين
شخم زده)

ٺاڙوڏان: (۱) هه لڪوتانه سهه ر. (حمله بردن)
(۲) شهو له وهري ٺاڙهل له ڪيو (درشب چراندن
گلہ در صحرا)

ٺاڙهلدار: [ٺاوه ٺناو، + ناو] خاوهن
ٺاڙهل؛ هه يواندار. (گلہ دار)

ٺاڙير: فد: (۱) [ناو] هوڻسيار ڪهر؛ دهنڪي
خه به ردار ڪردنه وهي جهه ماوهه وهڪ: ٺاڙيري

(خه تهر؛ ٺامبولانس؛ ٺاور ڪوڙ) (صدای آڙير)
(۲) [ناو] ناوي ڪهره ستهي هوڻسيار ڪهر و
ٺاگادهه له مه ترسي. (آڙير) (۳) [ٺاوه ٺناو] ڙير؛
زيرهڪ؛ تيگه يشتوو؛ عه قلدار. (عاقل. فهميم)

+ ٺاڙين: به شينهي ٺاو ڪردنه ناو زهوي.
(آبياري ڪردن)

+ ٺاسا: (۱) ٺه وه خته؛ ٺه وکاته، ٺه وسا.
(آنوقت) (۲) ٺاش. (آسياب) (۳) پاشگر: وهڪ؛
مينا. (مانند)

+ ٺاسار: [ناو] ٺهم وشهيه ڪوي (ٺه سهه ر) ي
فارسيه به واتاي باندور به لام وهه ڪوو (موفره -
د) له ڪورديدا ڪه متر به ڪارديت و به شيوه -
ي (کو) له ٺارهوي وفارسيه وهه وهه رگيراهه به
واتاي شوينه وار و جي په نجه؛ ڪارگه لي هونه -
ري ڪه ده خولقيت يان له پاش ڪه سيڪ به -
جي ده مين؛ ٺاسه وار. (آثار)

ٺاساره: [ناو] ٺه ستيهه. (ستاره)
ٺاساره زله: [ناو، ت] ٺه ستيهه رڻوڙ. (ستاره
صبحگاهي)

ٺاسامي: فد: [ناو + ٺاوه ٺناو] (۱) خه لڪي
ٺاسام له هيئند. (اهل آسام) (۲) لقي له
زباني هيئند و ٺوروپايي. (زبان هند و اروپايي)
ٺاسان بوون: [چا وگه، ت] ٺاساني؛ ساڪار بوون؛
هيئسان بوون؛ ساناهي. (آسان بودن)
ٺاسان ٻڙيو: [ٺاوه ٺناو + ناو بڪ] خاوهن ڙباني
ساڪار و ساده. (داراي زندگي ساده)

ٺاسانتي: زبان و ٺهنداماني قهه وميڪي
ٺه فريقايي رهش پوستانل. (زبان و اعضاي
جماعتي از نژاد سياه پوستان آفريقايي)
ٺاسانسور: فد؛ فرد: [ناو] ٺامي ري ڪاره بايي بو

ئاستە **رکیشان**: **فد:** [چاوگه،ت] (۱) ره‌نگ
 پياساوينی هه‌وه‌ل ده‌ست له ژیر ره‌نگی

ٲاسم: [ناو] نه خوشيني نه فهس ته نكي؛ ئازاري ته نكه نه فهسي. (آسم)

ئاسمان جل: [ئاوہلناو] لات و بیکارہ و فقیر و بیمال؛ ئاسمان لیفی زہوین دوشہ کہ .(لات و بیکارہ و بیسامان)

ئاسمان پروخان: [چاوگہ،ت] بو پرو داویکی سہیر و سہمہرہ دہلین.(آسمان خراب شدن)
ئاسمان قلیش: [ناو] بینای زوربہرز. (آسمان خراش)

ئاسمان کوئلہ کہی دہوی: بو کاری زور سہیر و سہمہرہ یا دروی زور زل وہ ک ئوہ وابی کہ ئاسمان بروخینی دہلین. (حیران ماندن)

+ ئاسمانی: [ئاوہلناو]عاسمانی، ہہرچی گریڈراو بہ ئاسمانہوہ ہہبی، کتییی ئاسمانی؛ نہدای ئاسمانی(آسمانی)
ئاسمی: [ئاوہلناو]تووشی ئازاری ئاسم ہاتوو. (آسمی)

ئاسنبر: [ناو،بک] ہہر شت کہ بتوانی ئاسن ببریت؛ مشاری ئاسنبر. (آهنبر)

ئاسنرفین: [ناو]ئاسن کیش. (مغنطیس)
ئاسنرفینی کارہ بایی: [ناو]میلہ ئاسنی بہ ناوی تہوہرہ؛ کہ بہ دہورییدا بہ سیمی تایبہت سیمپیچی کرابیت و جہرہ یانی کارہبا لہ سیمہ کہدا ئوہ ئاسنہ دہکاتہ ئاسن رفین.
(آهنربای الکتریکی)

ئاسن کوت: [ناو،ت] ئاسنگہر. (آهنگر)
ئاسنگہری:فد: (۱)[ناو،بہرہمی چاوگہ] کاری ئاسنگہر. (آهنگری) (۲)[ناو] کارگای ئاسنگہری؛ ئاسنگہرخانہ. (کارگاه آهنگری)
ئاسنو کہ: [ناو،ت]پارچہ ئاسنی بچووک.(آهن-کوچک)

ئاسنہ لان: [ناو]کانی ئاسن؛ زہوینی کہ ئاسنی

زور بیت. (معدن آهن)

ئاسنی سارد کوتان: (ب) ئیشی بی موفا کردن؛ ئیشی بی کہلک کردن. (آهن سردکوبید)

ئاسنی گالوانیزہ: [ناو]ئاسنی کہ پروکیش کرابی بہ پروح (فافون)و ژہنگ ناہینیٹ.(آهن-گالوانیزہ)

+ ئاسو: ناوہ بو پیاوان. (اسم مردانه)

ئاسوری: [ئاوہلناو + ناو] پیوہنیدار بہ ئاسوریہوہ؛ قہومیکی سامی نیژدان کہ لہ روژہہلاتی ناوہ پراست دہژین؛ خہت و زمان و ئہندامانی ئوہ قہومہ. (شاخه قوم سامی؛ خط و زبان و افراد آن قوم)

ئاسوگا: [ناو،ت] جیی تہ ماشا کردن؛ کہل و بہرزایی پہراویزی عاسمان؛ بہرچاو؛ جیگای مانگ دوزینہوہ لہ ئوہل و ئاخری مانگی-رہمہزاند لہ دہم

ئاسو. (دیدگاه)

ئاسون: [ئاوہلناو] ئاسن. (آسان)

ئاسوودہ حال: [ئاوہلناو،ت]خاوەنی ژیانیکی ئاسوودہ؛ خاوەن حالہ تی ہیمنی و بیگیر و گرفتگی؛ لہ ئارامشدا. (آسوده حال)
ئاسوودہ خہ یال: [ئاوہلناو] (۱)خاتر جہم؛ ئہرخہ یان؛ دلیا. (مطمئن) (۲) بی خہم. (آسوده خاطر)

ئاسوودہ کردن: [چاوگہ،ت] لہ گیروگرفتگی یان لہ ئازارنہ جاتدان؛ ہیمن کردن (آسوده کردن)

ئاسوودہ گہری:فد: [ناو،بہرہمی چاوگہ] حالہ تی، لہ رچہ تی و ئاسایشدا بوون؛ لہ ئارامیدابوون. (آسودگی)

ئاسو و گە: [ناوت، تەپۆلکە و ئاسوگە ی پەرپویزی عاسمان. (تپە. افق)
ئاسوو: [ناو]روشنایی، ئاسو سووما پرووناکی.
(روشنایی)
ئاسوینە: [ناو]سوورانی؛ فەقیانە. (سرآستین بلند)
ئاسەر: < ئاستەر. (آستر)
ئاسەر لێف: [ناوت] ئاستەر پێ لێفە؛ پروو لێفە.
(آستر لحاف)
ئاسەلابوون: [چاوگەت] بەدیھانت، پەیدا بوون؛ خویا بوون. (پدید آمدن)
ئاسەنەرە ی: داھێشتن، روھێشتن؛ شوڕ کردنەوہ. (آویزان کردن)
ئاسەوان: ئاسەوان. (آسیابان)
ئاسی: **عد:** (۱) [ناو+ ئاو+ ئاوەلناو] زمانی تا قەمیی لە خەلکی قەوقاس. (زبان عده ای در قفقاز) (۲) وەرپەز؛ ئاسی بوون؛ حالەتی بەتەنگ هاتن؛ بەتەنگ هاتن. (عاصی)
ئاسیاو ئەسپی: [ناوت] ئاشی^۶ کە بە و لاخ دەگەرێت. (آسیابی که با الاغ می چرخد)
ئاسیاو بازی: [ناو] ئاشە بە تەندورە؛ گەمەییکی مندالانە. (آسیاب بازی)
ئاسیایی: [ئاو+ ئاوەلناو+ ناو] پەییوەندی دار بە ئاسیاو؛ خەلکی ئاسیا. (اهل آسیا)
ئاسی بوون: [چاوگەت] (عاسی بوون؛ حاسی- بوون. (۱) حاسی یە کە هاتن؛ تووش یە ک- بوون. (برخورد ناگهانی) (۲) بەتەنگ هاتن؛ وەرپەز بوون. (عاصی شدن) (۳) سەربزیوی و کەلەوێکیشی و نافەرمانی کردن. (نافرمانی- کردن)

+ ئاسیدە: [ناو] کووکی. (کوکو)
ئاسیو: [ناو] ئاسیو؛ زەرەر؛ سەدەمە. (صدمه)
ئاسیو دیتن: [چاوگەت] سەدەمە دیتن؛ زەرەر پیگە یشتن؛ تووشی خەسار بوون؛ زەرەری مالی و لەشی پیگە یشتن. (آسیب دیدن)
ئاسیو لێدان: [چاوگەت] چەلێدان؛ زەرەر پیگە یاندن. (آسیب زدن)
ئاسیو ناسی: [ناو، بەرھەمی چاوگە] زانیاری بەراوەردی زەرەر و زیانی^۶ کە لەش لەزام یا لە نەخۆشی پیی دەگا و ھۆکارەکانی. (آسیب شناسی)
+ ئاشاخە: [ناو] **تد:** ئاشاغە؛ لای خواریو؛ شتی پەست؛ نەوی؛ لەتورکییەو ھاتووہ. (پائین)
ئاشاردن: [چاوگەت] داشاردن؛ ھەشاردان. (پنهان کردن)
ئاشاریا: [ناو، بەر] شاردراوہ؛ پیواربووگ؛ داشاریاو. (پنهان)
ئاشام بەخیر: شەو بەخیر؛ لە ئاشام بەخیر؛ یان ئاشام بەخیری تورکییەو ھاتووہ واتا: ئیوارەییکی درەنگ بەخیر. (شب بخیر)
ئاشباز: [ناو، بک] ئاشپەز. (آشپز)
+ ئاشبەتال: (۱) ھاوارکردنی ئاشەوان بو مشتەری (ب) ئاش دانینیە وەرن بو ئاش لیکردن. (مشتري صدا زدن آسیابان) (۲) ئەندامی حیزبە کە بلاوێان کرد و بەجاریک ئاشبەتالیانکرد؛ دەستیان لەو کارە ھەلگرت. (از هم پاشیدن)
+ ئاشپەزی: **فد:** [ناو، بەرھەمی چاوگە] زانیاری لە چیشتلێنان؛ ھەرۆھەا؛ ھونەری ئاشپەزی؛ وانە ی ئاشپەزی؛

پیشه‌ی ئاشپه‌زی؛ له هیندی ناوچه ده‌لین
ئاشپیزی که لام وایه هه‌له‌یه چونکا ئاش یا
چیشته وه‌ک نان له قالب نادریت یان پان
ناکریت‌وه و ناپیزریت. (آسپزی)

ئاستکردنه‌وه: [چاوگه‌ت، رپیک‌خستن و پیک
هینانه‌وه‌ی دوو یا چهند که‌س که نیوانیان
ناخو‌ش بووبی. (آستی دادن)

ئاستیخوازی: [ناو، بک، فد: (۱) مه‌یل
به ئاشتی؛ مه‌یل به ئاستبوونه‌وه؛ مه‌یل به
ئاست کردنه‌وه. (۲) ویستنی سو‌لج و مه‌سله-
ت و هیمنایه‌تی. (آستی طلبی)

ئاش چیکردن: [چاوگه‌ت، (۱) چیشته
دروستکردن. (آش درست کردن) (۲) ئاسیاو
چاککردن؛ ئاسیاو دروستکردن یا
دروستکردنه‌وه. (آسیاب درست کردن)

ئاشخال: [ناو] زبل؛ (ب) پیاوی ئاکارخراپ؛
شتی خراپ و بی‌که‌لک. (آشغال)
ئاشخالدان: [ناو] زبلدان. (زباله دان)

ئاشخالی: [ناو] فد: کارگه‌ری شاره‌داری که
روژانه زبلی مالان به سه‌یاره یا عه‌ربه ده‌باته
ده‌روه‌ی شار. (آشغالی)

ئاش خو‌ری: فد: [ناو] (۱) ده‌فری گه‌وره‌ی
ئاش تیکردن. (۲) کاسه یا پیشده‌ستیکی ناو
چاله بو‌ئاش و گرار و چیشته ئاوه‌کی
خواردن. (کاسه آش خوری)

ئاش خو‌ری: [ناو] کاری خواردنی ئاش و گرار.
(آشخوری)

ئاشدار: (۱) شو‌دار؛ نم‌دار. (مرطوب) (۲)
ده‌قدار؛ ئا‌هار لیدراو. (آ‌هار دار)
ئاشدول: ئاش به‌تال. (خالی بودن آسیاب)

ئاشدول: (۱) ئاش به‌تال کردن. (۲) ئاش چوله.
(آسیاب خالی است)

ئاشقانی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] ئاشه‌وانی.
(آسیابانی)

ئاشقورت: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌تین؛ لاواز. (ناتوان؛
لاغر) (۲) گه‌رمای که‌م. (کم حرارت)

+ ئاشقه: [ناو] گولی لاو‌لاو. (نیلوفر)
+ ئاشک: [ناو] جیقه‌ل‌دان؛ جیکه‌ل‌دان. (چینه
دان)

ئاشکه‌را: [ئاوه‌لناو] ئاشکرا. (آشکار)
ئاشگه: [ناو] چیشته‌خانه. (آشپزخانه. غذا
خوری)

ئاش گه‌ران: (ب) کارکردنی ئاش. کارکردن-
(آسیاب)

ئاشگه‌رین: [ناو، بک] ئاسیاوان؛ ئاشه‌وان.
(آسیابان)

ئاشم: خواردنه‌وه؛ وه‌خواردن. (آشامیدن)
ئاشماست: فد: [ناو] تیکه‌لی ماست و

برنجی کول‌او؛ چیشته تابه‌ت بو‌نه‌خو‌ش.
(آش ماست)

ئاشمال: [ئاوه‌لناو، ت] (ب) مروقی ماستاو‌که‌ر و
چاپلووس؛ جامه‌لووسکی که‌ر؛ خو‌لته‌که‌ر.
(خایه‌مال)

ئاش منال‌گه‌ل: [ناو] چیشته‌قوله؛ چه‌ندجو‌ر
چیشته که‌ مندا‌لان تیکه‌لی ده‌که‌ن و
دابه‌شی ده‌که‌ن وه‌ک چیشته مجی‌ور.
(مخلوط چند غذا توسط بچه‌هاو تقسیم آن)

+ ئاشنا: [ئاوه‌لناو] فد: به‌کاریک زانین و
سه‌رده‌ر کردن له‌کاریک؛ به‌له‌د. (آشنا)

ئاشنا گرتن: [چاوگه‌ت، دوس‌ت-]

په یدا کردن (دوست یابی)

ناشنانه وه: [چاوگه،ت] (۱) دامه زرانی ئاش.
(آسیاب درست کردن) (۲) (ب) ئاژاوه
دروست کردن. (آشوب به پا کردن)

ناشناور ووشنا: [ناوت] دۆست و ناسیاو.
(آشنایان)

ناشنایانه: [ئاوه لئاو،ت + به ند] (۱) ناسیاوانه؛
له پرووی به له دیه وه. (۲) دۆستانه؛ وه ک
ناسیاو. (آشنا آسا)

+ ناشنایه تی: [ناو، به ره هه می
چاوگه] سهردهر کردن له کردنی کاریک؛
تیگه یشتن له کاریک؛ به له دی. (شناخت و
مهارت)

ناشو: [ناو] چلکی برین. (چرک زخم)
ناش و ماش: (۱) [ناو] گه مه می دهنگ له خو
برینی مندا لان. (یک نوع بازی کود کانه) (۲)
وته می قسه برینه وه می مندا لان له باتی
هیچمان له هیچ، بیحساب. (بی حساب)
ناشوو: [ئاوه لئاو] پیس و چه پهل. (آلوده)
ناشووت: [ناو] کلله به فر؛ هه رهس؛
رنوو. (بهمن)

ناشووری: [ناو + ئاوه لئاو] (۱) خه لکی ئاشوور.
(مردم آشوری) (۲) جه ماوه ریک له نیژادی
سامی که له بهینی دوو چوماندا ده ژین. (عه
ای از سامی ها در بین النهرین) (۳) شیوهی
نووسینیان. (خط آشوری) (۴) زمانیان. (زبان
آشوری)

ناش وه ستایی: [ناو، به ره هه می چاوگه]
وه ستایه تی ئاش. کاری چیکردن و
چیکردنه وه می ئاش. (مهارت در

آسیاب درست کردن یا تعمیر کردن)

ناشه ف: [ئاوه لئاو، بهر] شیواو؛ شله ژاو؛ تیک -
چوو؛ ئالوز؛ شیویاگ؛ ئاشوفته؛ ئاشیو. (آشفته)
ناشه فان: [ناو] ئاشه وان. (آسیابان)

ناشه وپاشه: [ئاوه لئاو،ت] ئالوز؛ شیواو؛ تیکه لئاو؛
خه وی ئاشه وپاشه؛ خه وی تیکه ل پیکه ل.
(پیشان)

ناشی: [ناو] (ته قلیت؛ لاسایی؛ ده مه
لا سکی) ی کویرانه و بی سه رنجدان.
(تقلید کور کورانه)

ناشی: [ناو] کولولی؛ جیی ره حم بیوون؛ مال -
ویرانی؛ کویره وه ری. (بدبختی)
ناشی ئاو: [ناو،ت] ناشی که به ئاو بگه ریّت.
(آسیاب آبی)

ناشی با: [ناو،ت] ناشی که به با بگه ریّت؛
شوبهاندن به خول خواردنی زور توند، وه ک
ناشی با ده خولیته وه. (آسیاب بادی)
ناشی بی ئاو نانه وه: (ب) کاری بی سوود و
بی قازانج کردن. (کار بیهوده)

ناشی پیده گه ریّت: (ب) هه ر شت که زور بی،
ئه وه نده زوره ناشی پیده گه ریّت. (کنایه از هر
چیز زیاد)

ناشیت: [ناو] هه رهس؛ به لا، موسیبه ت.
(بلا؛ مصیبت)

ناشیتی: [ناو، به ره هه می چاوگه] ناشیتی؛
هیمنی؛ ئاسایش؛ حاله تی ناشتی و نیوان -
خوشی. (آسایش)

ناشی جندو کان: [ناو،ت] زقهره ک؛ گیژاو.
(گرداب)
+ ناشیف: [ناو] په ریشانی. (آشفته گی)

ٹاشی کاره با: ٹاشیک که به هیزی کاره با ده گه پَیت. (آسیاب برقی)

ٹاشی ماتوږ: [ناوټ] ٹاشی مه کینه. (آسیاب موتوری)

ٹاشین: [ناو] (۱) قونیږ؛ دومه ل. (دمل) (۲) ٹاخ هه لکیشان. (آه کشیدن)

ٹاشی ولاغی: [ناوټ] ٹاشیک که به ته سب یا که ده گه پَیت. (آسیاب اسبی)

+ ٹاغا: [ناو] (۱) ٹاغه؛ گه وره؛ سه یی؛ سه یید. (آقا) (۲) داشی دامه که بگاته ته وسه ری ته خته دامه ده بیته ٹاغا. (آقا در بازی داما) (۳) شوان به ساحییی ران ده ل. (آقا)

ٹاغابانی: [ناوټ] ٹاغه بانو. (نوعی دستار)

ٹاغادی: [ناوټ] گه وره و خاوه نی دی. (مالک قریه)

ٹاغازاده: [ناوټ] (۱) وشه ی ئیحتیرام بو کوری که سیک؛ دوینی ٹاغازاده م دی واتا کوره که تم دی. (برای احترام آقا زاده) (۲) کوری ٹاغا. (پسر آقا) (۳) بو پرسیار له جیاتی کوری توپه ده ل. ته وه ٹاغازاده یه یانی کوری توپه. (آقازاده)

ٹاغوات: کوئی ٹاغا؛ ٹاگاهل؛ که سیک که له هوژی ٹاغیه. (آقایان)

ٹاغوبانو: [ناوټ] ٹاغا و خانم؛ ژن و میرد. (خانم و آقا)

ٹاغایانه: (۱) [ٹاوه لئاو] وه ک ٹاغا؛ ٹاغا ئاسا. (آقا مانند) (۲) [ناو] به شی ٹاغا له داهاتی ره عیه ت له قه دیما. (قسمت)

اربابی از حاصل زارع (۳) کاریک که له ٹاغا ده وه شیته وه. (مانند آقا. آقا آسا)

ٹاغیه تی: (ب ۱) [ناو، به ره همی چاوه گه] گه وره یی؛ خاوه ن ره وشتی ٹاغایانه. (۲) کاری ٹاغا؛ ملک داری؛ خانیه تی. (آقای)

ٹاغیی: (۱) [ٹاوه لئاو] گری دراو به ٹاغاه؛ مالی- ٹاغایی. (۲) [ناو، به ره همی چاوه گه] جیتیل مهنی؛ خاوه نی که سایه تی؛ گه وره یی؛ ملک داری. (آقای)

ٹاغیچواش: [ناو] تد؛ ٹاغجه واش. (نام گیاهی- است)

ٹاغریداغ: تد؛ [ناو] ٹوغریداغ؛ وشه تورکیه؛ کیوی دز؛ ٹاگریداغ؛ کیوی ئاغری (ٹاگری) له سنووری ئیران و تورکیا. (آارات) ٹاغلاغ؛ سهر به تال؛ سهر ئاواله. (رو باز)

ٹاغه برا: [ناوټ] (۱) ریژنان له برای گه وره؛ ٹاغابرا. (آقا داداش) (۲) ناوه بوپیاوان. (نامی مردانه)

ٹاغه لان: [ناوټ] هه وار گه. (جای اسکان بیلاق- نشین)

ٹاغاز: [ٹاوه لئاو] به رانبره. (رو برو)

ٹافاقه: [ناو] شادمانی. (شادمانی)

ٹافاندن: تاواندنه وه؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)

ٹافتامات: [ناو] روسد؛ قند؛ (۱) جوریک موسه لسه لی خوکار. (اسلحه خودکار) (۲) ناوی که ره سته ی خوکار کردنی کاره بای سه یاره. (وسيله خودکار کردن برق ماشین؛ آفتامات)

ٹافتاوله گهن: [ناوټ] که ره سته ی ده ست شتن؛ زیاتر پیش نان خواردن و دوا ی نان خواردن له قه دیم دا. (آفتابه لگن)

ٹافتاوه دار: [ناوټ] خزمه تکاری ته فتاوه

هه‌لگر بو ده‌ست شتن له دیوه‌خان.

(آفتابه دار)

ئاڤتاوه‌دز: [ناو، ت] دزی ئاڤتاوه. (ب) دزی

گه‌نده‌خوڕ و گه‌نده‌ل‌دز؛ دزی که شتی بی-

قابیلته ده‌دزی. (آفتابه دزد)

ئاڤتوش: خو‌تیه‌ه‌لقور تاندن؛ خو‌تووش

کاریک کردن؛ گه‌یشتنه‌یه‌ک. (دخالته)

ئاڤر: [ناو] (١) ژه‌ک. (آغوز) (٢) جیگه‌ی ئاو

خواردنی ئاژهل؛ ئاخوڕ. (آبشخور. آخور)

ئاڤراد: [ناو] ئاڤرته. (زن)

ئاڤراز: [ناو] بلیندی؛ هه‌وراز؛ سه‌ره‌و ژووری.

(فراز)

ئاڤراند: [ناو؛ بک و به‌ر] دروست‌کراو؛

دروستکه‌ر. (خلق؛ خالق)

ئاڤراندی: [ناو، بک و به‌ر] (١) ئاڤه‌ریده؛

دروست‌کراو. (آڤریده) (٢) دروست‌یکرد؛

خولقاندی. (خلق کرد)

ئاڤرپتن: ئاو‌رپشتن. (آب ریختن)

ئاڤریقا: [ناو] یه‌کی له پینج قورپنه‌ی وشکی

دونیا. (آڤریقا)

ئاڤریقایی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] (١) خه‌لک ئاڤریقا.

(آڤریقایی) (٢) گری‌دراو به ئاڤریقاوه.

(آڤریقایی)

ئاڤریکان: دیارده زبانیکی که هوله‌ندیه‌کان له

ئاڤریقا کردیانه‌باو. (آڤریکان)

ئاڤرپنه‌ر: [ناو، بک] چیکه‌ر؛ دروستکه‌ر. (خالق)

ئاڤزیل: [ناو] هه‌ستیل؛ ئه‌ستیر. (استخر)

ئاڤسارک: [ناو] سه‌رداو؛ ژیرزه‌مینی له بینا دا

بو سارد کردنی ئاو. (سرداب)

ئاڤساید: **فد:** [ناو] تاوانیکی وهرزشی له

فووتبالدا (توپی پا) واتا پاس دان

به‌کایه‌که‌ریک که له پیش کایه‌که‌رانی

حه‌ریف و نزیکتر به‌ده‌روازه‌بی. (آڤساید)

ئاڤه‌ته: [ناو] بلفه‌ته. (طاعون)

ئاڤگیر: زه‌ناو. گوڵ. (آبگیر)

ئاڤه‌جان: [ئاوه‌ل‌ناو، ت] شه‌یتان و ئا‌ارام و

شلوق. (نا‌ارام)

ئاڤه‌روژ: بی‌به‌ش و بی‌به‌هره؛ بی‌پار. (بی-

نصیب)

ئاڤه‌ریده‌گار: [ناو، ت] **فد:** یه‌زدان؛ داهینه‌ر؛

خودا. (آڤریده‌گار)

+ ئاڤه‌رین: **فد:** وشه‌ی ته‌عریف؛ وه‌ک ده‌ست

خوش؛ چاکت کرد. (آڤرین)

ئاڤیده: [ئاوه‌ل‌ناو] پاقر؛ پاک؛ خاوین. (تمیز)

ئاڤیر: [ناو] ته‌شتی ئاو خواردنه‌وه‌ی ئاژهل.

(آبشخور)

+ ئاڤیش: [ناو] **فد:** ئیتیلایه‌ بو

هه‌لواسین و ئاگاداری؛ زیاتر به‌وینه‌وه؛

ده‌سته‌واژه‌ی سینه‌مایی (ئه‌کته‌ری حازر به‌کار

و ئاماده‌ بو فیلم هه‌لگرتن. (آڤیش)

+ ئاڤا: ئاو؛ گوم‌بوون و له‌ ئاسو چوونه‌خوار؛

نقوم‌بوون له‌ ئاسو. (غروب کردن)

ئاڤا ترش: سرکه. (سرکه)

ئاڤاتی گه‌ریای: [چاوگه، ت] ئاو تی‌زاو؛ ئاو

تی‌گه‌ریاو؛ میوه‌ی ده‌مه‌و گه‌یشتن.

(آبدار شدن میوه)

ئاڤاتیوه‌ردان: [چاوگه، ت] ئاو تیوه‌ردان. (آب

کشیدن)

+ ئاڤار: [ناو] سنوور؛ به‌رانبه‌ر. (مرز؛ برابر)

ئاڤاره: [ئاوه‌ل‌ناو] (١) ئاواره؛ سه‌رگه‌ردان.

(آواره) (۲) [ناو] گولچن؛ ئەو كەسانە لە تاو
فەقیری لە چاردا گولەگەنم دەچننەو. (گل
گندم چین)

ئاچارەش: [ناو] ئەخۆشینی چاوه. (آب سیاہ)
+ ئافاری: [ئاو] ئەو دەربەدەر؛ ئاواره؛
سەرگەردان. (آواره)

ئاشارن: [چاوغەت] ئاوه دانکردن. (آباد
کردن)

ئاڤاگەر: [ناو، بک] ئاوه دانکەر. (آباد گر)
ئاڤاندن: [چاوغەت] تاواندەنەو؛ ئاتیواندن؛
قالکردن. (دوب کردن)

ئاڤانی: [ناو] (۱) ئاوه نیا؛ رەپستە. (آبستە) (۲)
ئاوه دانی (آبادی)

+ ئاڤاهی: بەو جوړه؛ بەوی ئاواهی؛ بەو
جوړه. (اینطور)

ئاڤاهی کاری: [بەرھەمی چاوغە] بەننایی؛
ئاوه دان کردن. (بنایی، آباد کردن)

ئاڤەر: [ناو] (۱) بەند؛ (سد) (۲) [ناو، بک]
کەسێک کە پێگای ئاو دەبەستیت یا ئاو
لە جوگە دادەبڕیت بو شۆینیکی دی؛ (۳) [ناو]
جوړیک نەخۆشینی حەییوانی وردەپە. (کسی
که راه آب را می بندد یا بجای دیگر هدایت
می کند؛ نوعی مرض بزگو سفند)

+ ئاڤەنگ: [ناو] پونگاو؛ پەنگاو. (آبی که
جلوی آن گرفته شده و جمع شده)

+ ئاڤخیز: [ناو] جیگای کوپوونەوی ئاوی
جوگە و رۆباری ھەر ھەریمی؛ زنە؛ ئاوی کە
ھیواش دەروا؛ جوگە لە یێک کە بنەکی زیخ
بی. (آبخیز)

ئاڤخیزداری: [ناو] (۱) فەننی کە لک

وەرگرتن لە ئاوی ئاوخیز. (۲) بەرگری لە
شۆردنەوێ خاک بەھووی سیلاوہوہ.
(آبخیزداری)

ئاڤدا: [ناو] (۱) جوړه داریکە. (نوعی درخت)
(۲) ھودا. تال؛ داو. (رشته)

ئاڤدار: [ئاو] ئاوا؛ ئاودار؛ وەک میوہی
ئاوگرتووی خوڤش و بە تام؛ ولاتی کە خاوەن
ئاوی زوړبی. (آبدار)

ئاڤدان: (۱) [ئاو] ئاوا؛ ئاوه دان. (آباد) (۲) ئاودان.
(آباددن، آبیاری کردن)

ئاڤدایی: [ناو، بەر] ئاودایی؛ ئاودراو. (آبیاری
شده)

ئاڤدەر: [ناو] ئاودەر؛ کەندەلان. (آب کند)

ئاڤدەرکە: [ناو] ئاودەرکە؛ ئاودەر. (آبکند)

ئاڤدە: [ناو] ئاڤدا؛ ھودا؛ تال؛ داو. (رشته)

ئاڤدەس: [ناو، ت] ئاودەست؛ مەبال. (مستراح)
ئاڤدەستخانە: [ناو، ت] ئاودەستخانە. (مستراح)

ئاڤدەلیک: [ناو، ت] لیکێ دەم؛ ئاوی دەم.
(آب دهان)

ئاڤدەم: [ناو، ت] ئاڤدەلیک؛ لیک. (آب دهان)

ئاڤدیر: [ناو، بک] کەسێک کە کاری ئاواشتنە
و ئاو دەدا بە رۆوھک. (آبیار)

ئاڤر: [ناو] تەشتی ئاو تیدا خواردنەوێ ئازەل.
(تشت آبشخور گله)

ئاڤر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاھیر؛ ئار. (آتش)

ئاڤراز: ھەراز. (سربالا)

ئاڤراندن: [چاوغە] ئاڤراندن؛ داھینان؛
ھینانە دی. (آفریدن)

ئاڤراندە: [ناو، بک] داھینەر؛ ئاڤراندە.
(آفریننده)

ثاف رتن: [چا.وگه،ت] ټاو رښتن. (آب ريختن)
ثاف رږاندن: [چا.وگه،ت] (۱) ټاو رږاندن؛ چوونه
 سه رټاوی. (آب ريختن. دست به آب) (۲)
 (ب) کردن به باو؛ سهرمه شق دادان؛ گهوره
 ټاو دهرېزیت چکوله پای لیده خا. (بدعت
 گذاری)

ټافرمیش: [ناو] ټافرمووش؛ ټاوریشم؛
 ههوریشم. (ابریشم)

ټافرو: [ناو،ت] (۱) پاشاو؛ زیاده ټاوی ټاژین-
 کراو که له زهوی دهرده چی. (آب زیادی که
 در موقع آبیاری از زمین خارج می شود) (۲)
 ټاوهرو؛ لیژایی سهربان و زهوی که ټاوی پیا
 ده چیته خواره وه. (آبریز.) (جیگای ټاو
 پیارویشتن و دهرچوون؛ گونه. (مجرای آب)
 (۴) سنووری دوو لیژایی کیو یا دیره گ. (خط
 الراس)

ټافروو: [ناو،ت] ټافروو؛ ټاوروو؛ شهره ف. (آبرو)
ټافروو بهر: [ناو،بک] ټافروو بهره. (آبرو ریز)
ټافروودار: [ټاوه ټناو،ت] ټافروودار؛ به ټافروو.
 (آبرو دار)

ټافروومه ند: [ټاوه ټناو،ت] فد. ټافروومه ند؛
 به ټافروو. (آبرومند)

+ ټافریژ: [ناو] ټاوریز؛ ټاوی خوړ؛ ټافگه؛
 سه راو؛ ټاوده ستخانه؛ ټوالیت. (آبشار؛ ټوالیت)
ټافریژن: [ناو] دژاو؛ لیژ. (سرازیری رودخانه؛
 زمین سرازیر)

ټافروونک: [ناو] ټه ټقه زوونه. (سگک)
ټافره لک: [ناو] (۱) گیلّاس؛ گیلّاس.

(گیلاس) (۲) کیسه ټاوپکه له ناو له شی
 مروّدا په یدا ده بی. (کیسه آبیکه در بدن

بوجود می آید)

ټافری: زهناو؛ ټاوه زی؛ زونگ. (باطلاق)
ټافریږ: ټاوی زیږ؛ ټاودانه وه به زیږ. (آب طلا)
ټافریف: ټاودانه وه به زیږ. (آب نقره کاری)
ټافریل: [ناو] ټافه ټه ک؛ حهوز؛ ټه ستیر.

(حوض)

ټافریمک: [ناو] (۱) ټافزونک؛ ټاغروونه.
 (سگک) (۲) لوته ر؛ مه ته ټوک؛ هه ټهین؛
 قهوسه له. (متل)

ټافره نی: [ناو] مهله وانی. (شنا)

ټافسارک: [ناو] سارداو؛ جیگه ی سارد بو
 فینک کردنی ټاو. (سرداب)

ټافسیر: [ناو] شورباوی سیر؛ ټاوی سیر؛
 سیر ټاو. (آب سیر. آش سیر)

+ ټافسین: [چا.وگه،ت] ټیگه یشتن؛ حالیوون.
 (درک کردن)

ټافشورک: [ناو] خوراکیکی فه قیرانه. (خوراک
 فقیرانه)

+ ټافشيله: [ناو] شيله ی تری و میوه. (افشرده
 میوه)

ټافکیش: (۱) [ټاوه ټناو] ټاو کیش؛ (ب)
 خواردنی چه ور و سویر. (۲) [ناو،ت] کاری ټاو
 کیشانه؛ کاری که سیک که ټاوده با بو
 جیگاییک. (آبکش)

ټافگوشت: [ناو،ت] شورباوی گوشت؛ گوشتاو.
 (آبگوشت)

ټافگون: ټاسمانی؛ شینی کال. (رنگ آسمانی)
ټافگهردان: [ناو] کهوچکی زور گه وره بو ټاو
 هه لگویرتن. (آبگردان)

ټافگینه: [ناو] مسینه ی ټاو؛ شووشه ی

گه وره ی جیی ئاو. (آبگینه)

ئاقلدانک: [ناو] په پړه ول؛ ئاو المندال. (جفت زانو)

ئاڅور: [ناو] نیږه کیوی. (بز کوهی نر)

ئاڅوک: [ناو] کووله که؛ کوودی. (کدو حلوايي)

ئاڅی: [ناو] ئاو. (آب)

+ ئاڅی: شینی کال؛ ئاوی؛ په نگی ئاسمانی. (آبی آسمانی)

+ ئاڅیاری: [ناو] بهرهمی چاوه [ئاویاری؛ په- وتی ئاودان. (آیاری)

ئاڅیزه: [ناو] زهرده پوره؛ جوړیک مارمیکی گه وره که به هووی گوړینی جیگای ژیانی په ننگ ده گوړپت و په نگی دهوروبه ری به خوږه ده گړپت. (نوعی سوسمار)

ئاڅیژه: [ئاوه لئاو] پاک؛ خاویښ؛ پاڅر. (پاک)

ئاڅیستا: [ناو] کتیبه پیروژه کهی- زه پده شت. (اوستا)

ئاڅین: [ناو] ئامیان؛ داری لی چه قابی. (زمین درخت کاری شده)

ئاڅینک: [ناو] خوناڅ؛ شه ونم؛ ئاونگ؛ خوناوه. (شینم)

+ ئاڅار: [ناو] زهویک که داری لی چه قابیت. (زمین درختکاری شده)

ئاڅاق: [ناو] داریکی جه ننگه لیبیه آڅاقیا. (اڅاقیا)
ئاڅاقیا: [ناو] **فد:** ئه قاقی؛ داریکی جه ننگه لیبیه. (اڅاقیا)

ئاڅالانه: [ئاوه لئاو] به بندت، **فد:** له پرووی ئه قله وه؛ وه که که سیکي تیگه یشتوو؛ ژیرانه. (عاقلانه)

ئاقل بون: [چاوه، ت] (۱) زانابون؛

ژیربون؛ بوننه دارای ئه قیل. (۲) (ب) ته نبی بون؛ وای لیدا بو عومریک ئاقل بون. (عاقل شدن)

ئاقل کردن: [چاوه، ت] (۱) ته ممی کردن؛ وای لیدا بو بابی ئاقل کرد. (کنایه از تنبیه کردن) (۲) فیږی عه قیل و فام کردن. (عاقل کردن)

ئاقلی: [ناو] برهمی چاوه [تیگه یشتویی؛ عاقلیت کرد نه چووی دهنه په شیمان ده بویه وه. (عاقلی)

ئاڅووبات: [ئاوه لئاو] پاریز کار؛ خو پاریز. (پرهیز کار)

ئاقلیه: [ناو] ئامور؛ ئاره ق؛ یاره ق؛ ئاکیل به شیک له که ره سته ی جووت؛ باسکیش؛ باسکه مژانه. (قسمتی از خیش) **ئاقلیه و ماقلیه:** [ناو، ت] ئامور و نیر؛ یاره ق و نیل؛ ئاکيله و ماقلیه؛ ئاره ق و نیل؛ ئاراف؛ ئاقلیه و ماقلیه. (خیش)

ئاک: [ناو] (۱) ناوی پیاوانه؛ کورتکراوه ی ئاکو. (نام مردانه مختصر شده ئا کو) (۲) کورتکراوه ی ئاکه بند. (مخفف آکبند)

ئاکاردئون: **اند؛ فد؛ فرد:** [ناو] گارمون؛ گه پمه شکه؛ جوړیک ئامرازی موسیقاییه. (آکاردئون)

ئاکاردئونی: **فد:** حاله تی شتیک، که وه ک گه پمه شکه دریژ و کورت بیته وه. (آکاردئونی)

ئاکاژو: [ناو] سه خته داریکی گه رمه سیریه که داره که ی خوشه ننگ و جوانه له سهنه تی دارتاشیدا به کار دهرپیت. (آکاژو)

ئاکاسیا: [ناو] سه خته داریکی جه ننگه لیبیه له

گه رمه سیر ده پویت؛ میوه که ی گری گریه
ولقه کانی بو سه و ته چیکردن به کاردیت.
(آکاسیا)

ئاکان: (۱) جه ماوه ریکن له ئه فریقایی رۆژ
هه لات. (قوم آکان در آفریقا) (۲) هه ریه ک له
ئه ندامانی ئه و جه ماوه ره. (افراد آن قوم)
(۳) زبانی ئه و جه ماوه ره. (زبان آن قوم)
ئاکاو: [ئاوه لئاو] زرینگ؛ زیره ک؛ چابوک.
(زبرورنگ)

ئاکبه ند: [ناو+ ئاوه لئاو] **اند؛ فد:** (۱) ئه و
به سته به ندیه که له فابریکا ده کریت. (۲) (ب)
تازه بوون و کارپی نه کردوویی،
که ره سته ییک. (آکبد)
ئاکرولیک: [ناو] جوړیک په نگی وینه کیشی
که به ئاو شل ده بیته وه بو وینه کیشی له سه ر
قوماش. (آکرلیک)

ئاکسان: [ناو] **فد؛ اند؛ فرد:** (کوژ، ده سته واژه ی
موسیقیه) لیدانی نوژیکی تاییه ت له ناکاو و
پی داگری له سه ر ئه و نوته له ئور کیستردا.
(آکسان)

ئاکله: [ناو] **فد:** (۱) سفلیس؛ شانکر؛ ئاکله. (۲)
سفلیس. (۳) (ب) به ژنی بی حه یای زمان
دریژ ده لین؛ جوینه. (۴) له چه ندجی به
گولیش ده لین. (سفلیسی)

ئاکو: [ناو] (۱) ناوی تیره و هوژیکی گه
وره ی کورده. (نام قبیله ایست) (۲) کیوی-
گه و ره. (کو به بلند) (۳) ناوه بو پیاوان. (نامی
مردانه)

ئاکو: (ف. مان). له وشه ی (ئاک) وه ر گیراوه
واتا: که سیک که به شهرم و خو پاریزییه وه

ده ئاخفی^۶ (آنکه باشرم و احتیاط سخن بگوید)
+ ئاکواریوم: [ناو] **فرد؛ اند؛ فد؛** ده فری شووشه بو
راگرتی جانه وه ری ئاوه زی. (آکواریوم)
+ ئاکورد: [ناو] **اند؛ فرد؛ فد:** کوژی موسیقیه؛
چه ند نوتی موسیقی هاو فریکانس که
پیکه وه لیدرین. (آکورد)

ئاکولاد: [ناو] **فرد؛ فد:** چه له مه؛ وه ک دوو
ئه بروی په یوه سی به رانبهر به یه ک که چه ند
په رانتیز ده گریته به ر و جیا یان ده کاته وه؛ بو
جیا کردنه وه ی وشه گه ل و ره سته گه ل به کار
دی؛ وه ک {} (آکولاد)

ئاکویان: تیره ییکن له نزیک ی ره واندوز
نیشته جین. (آکویان)

ئاکوئی: [به ند] ره مه کی؛ گو تره؛ بی-
سه ر نجان؛ چه که رداسی. چه زاو قورته کی.
(الکی؛ شانس؛ بدون تخمین)

ئاکه: [ئاوه لئاو] خراپ؛ نا ره سه ن. (بدل)
ئاکینجه: [ئاوه لئاو] جیگر؛ ساکین؛ نیشته جی؛
ئاکنجه. (مقیم)

ئاکینجه بوون: [چاوگه، ت] جیگر بوون؛ سا
کین بوون؛ نیشته جی بوون. (مقیم شدن)

ئاگادار بوون: [چاوگه، ت] خه به رداربوون؛
هوشیار بوون. (آگاه شدن)

ئاگادار کردن: [چاوگه، ت] ئاگا کردن؛ خه به ر
پیدان؛ تیگه یاندن؛ هوشیار کردن وه.
(خبردار کردن؛ فهماندن)

ئاگاداری: [ناو، به ره می چاوگه] بانگه شه؛
راگه یاندن؛ هوشیاری. (آگهی؛ هوشیاری)

ئاگاداری تیلیفیزیونی. رادیوئی. سینه مائی:
راگه یاندن بو نیشان دانی چوینه تی (مه به

ست) یا مه تاع و شتومه ک به خه لک؛ له-
 رادیو و تیلیفزیون و سینه مادا. (پیام بازرگانی)
ئاگاداری دیواری: ئاگادارییک که له کووچه و
 بازار به دیواروه ده چه سپی. (آگهی دیواری)
ئاگادهر: [ناوبک] خه به رگه یین؛ هوشیار کهر.
 (آگاه کننده؛ خبر دهنده)
ئاگاگردن: [چاوگه،ت] وه خه به ره ییان. پی ړا
 گه یاندن؛ جار دان؛ وشیار کردن. (آگاه کردن)
ئاگال: [ناو] ئه گال؛ عه گال. (عغال)
ئاگاله خو ږان: [چاوگه،ت] بیهو شېوون؛
 هوش له سه ره پرین؛ چه یران بوون. (بیهوش-
 شدن؛ حیران شدن)
ئاگا لیوون: [چاوگه،ت] (۱) هوش پیوه بوون؛
 ژیر چاوهدیری خستن. (نگهبانی)
 (۲) خه به رلی بوون. (آگاهی داشتن)
ئاگا لی هه بوون: [چاوگه،ت] (ب) ئاگا لیوون؛
 به خیو کردن؛ په روه رده کردن. (سرپرستی
 کردن. نگهداری کردن)
ئاگایانه: [ئاوه لئاو+به ند] فـد: له پرووی
 زانستیه وه؛ شاره زایانه؛ ئاگادارانه؛ به ئانقه ست؛
 به دانسته. (از روی آگاهی؛ عمدی)
ئاگایی: [ناو، به ره می چاوگه] فـد: (۱)
 ئاگاداری؛ هوشیاری. (اطلاع) (۲) [ناو] به شی له
 ئیداره ی پولیس له ئیران. (اداره آگاهی)
ئاگای له مهحموی بی زهواد نییه: بو ئینسانی
 بی خه بهر و گیز به کاردی. (برای انسان بی
 خبر و نا آگاه گویند)
ئاگایی: [ناو، به ره می چاوگه] (۱) پسپووری
 له کاریکدا؛ شاره زایی. (۲) تیگه یشتن؛ زانایی.
 (۳) خه بهرداری؛ هوشیاری. (آگاهی)

ئاگر باراندن: [چاوگه،ت] (ب) گولله باراندن.
 (گلوله باراندن)
ئاگر بارانه: (۱) (ب) پشوی و ئازاوه یه؛
 (هرج و مرج است) (۲) هه وای هه ریره و
 ناگر بارانه؛ ناوی گورانییکه. (آهنگی است)
ئاگریاز: [ئاوه لئاو+ناو، بک] یاریکه به ئاور.
 (آتش باز)
+ ئاگر ږ: [ناو،ت] (۱) ته و او کوژاندنه وه ی ئاور
 و ئاور تیدا نه هیشتن. (آتش
 خاموش کردن) (۲) (ب) کوژانه وه ی شه ړ و
 ئاشووب. (خواباندن آشوب یا سرکوب
 آشوبگران)
+ ئاگر بهر: [چاوگه،ت] (۱) ماکی کیمیای
 که زوو ئاوری تیهریت وه ک بینزین. (ماده
 محترقه) (۲) چیلکه و چه ویلی وشک که
 زوو ئاوری تیهریت. (خاشاک
 خشک) (۳) که سی که ئاور راده گو یزی و ده ییا
 بو شوینیکی تر. (کسیکه آتش میبرد)
ئاگر بهر که: [ناو،ت] (۱) بلوق؛ پورگ.
 (تاوول) (۲) ئاگر بهر. (آماده آتش گرفتن.
 محترقه)
ئاگر بهس: [ناو] ویستانی ته قه و شه ړ. (آتش
 بس)
ئاگر پاریز: نگابانی ئاور؛ پاریزه ری ئاور؛ که سی
 که ئاگای له ئاوره. (آتشبان)
ئاگر په ره ستی: [ناو، به ره می چاوگه] ئاور به
 موباره ک زانین و په رستن. (آتش پرستی)
ئاگر پیوه نان: (۱) [چاوگه،ت] ئاور تیخستن و
 ئاور دان. (آتش زدن) (۲) داخ کردن به ئاور.
 (داغ کردن با آتش)

ٺاگر تيڇوڇو: [ٺاوہ ٺاو + ناو، بهر] بي ٺوڦره.

(آتش به جان) (۲) ٺاور تي ڪهوتوو. (آتش در چيزي افتادن)

ٺاگر تيڇوڇوڻ: [چاوگه، ت] بي ٺوڦره بوون؛ (ب) ٺيره يي و ڪه سادھت ڪردن. (ڪنايه از حسادت) ٺاگر خان: [ناو] ٺاھه شخان؛ ٺاگرداني سھ ماوھر و ھه ما؛ توون. (آتش خان)

ٺاگر خوش: [ٺاوہ ٺاو] مال خوش؛ ميھره بان؛ ميوان نهواز؛ شيرين زمان؛ ڀوو خوش؛ ڳالته جي. (مھمان نواز، شيرين زبان)

+ ٺاگر دان: ٺاگردان: [چاوگه، ت] (۱) ته قاندي ڪه ڪ؛ ٺاور دان. (شليڪ اسلحه) (۲) [ناو، ت] مھنقه لي گھوره ي جيگھ ي ٺاور. (منقل) (۳) [ناو] ڪوانوو؛ ڪوچڪ ٺاور. (شومينه) (۴) [چاوگه، ت] ٺاور تيھه ردان. (آتش زدن) ٺاگردانگ: [ناو] ڪوچڪ ٺاور؛ ٺاور دان؛ جي ٺاور. (آتش دان)

ٺاگردوو: [ناو] (۱) ٺاور دوو. (آتش روشن ڪن) (۲) دار و چيلڪھ ي سوو ته مھني ٺاور بهر. (چوب يا اشياء سوختني)

ٺاگر ده مين: (۱) [ناو،] ده مھ ي مسگھري. (دم مسگري) (۲) [ناو، بڪ] ٺه و ڪه سه ڪه ٺه ده مھ ده ده مين ي. (دمه ڪار. دمنده به آتش) (۳) [ناو، بڪ] ڪه سي ڪه به فوو يا داو يني ڪراس يا به هه رشت با له ٺاور ده دا. (ڪسي در آتش مي دم)

ٺاگر سه نندن: [چاوگه، ت] پهره سه نندي ٺاور. (آتش گرفتن)

ٺاگر ڦه ڪوژتن: ٺاور ڪوژاندينهوه. (آتش خاموش ڪردن)

ٺاگر ڦه ڪوژين: [ناو، بڪ] (۱) ٺه و ڪه سه ٺاور ده ڪوژي ٺيٺه وه. (آتش خاموش ڪن) (۲) [ناو] ڪه ره سته ي ٺاگر ڪوژاندينهوه. (ڪيسول آتشنشاني) ٺاگر ڦه مر: [ناو،] ٺاگر ڪوژينهوه. (آتش خاموش ڪن)

ٺاگر ڦه مرانندن: [چاوگه، ت] ٺاور ڪوژاندينهوه. (آتش خاموش ڪردن)

ٺاگر ڦيڇ: [ٺاوہ ٺاو + ناو، بڪ] شوڦي؛ ٺاژوو تڪار. (راننده)

ٺاگر ڦيڇستن: [چاوگه، ت] ٺاور ڪردنهوه؛ ٺاگر به رداننهوه. (آتش روشن ڪردن) ٺاگر ڪردنهوه: [چاوگه، ت] (۱) ٺاور ڪردنهوه؛ ٺاگر ڦيڇستن. ٺاگر هه لا

يسان. (آتش بيا ڪردن) (۲) (ب) شه رهه لايسان. (آشوب بيا ڪردن)

ٺاگر ڪوژ: [ناو، بڪ] ٺاگر ته مري؛ ٺاور ڪوژين. (آتش خاموش ڪن)

ٺاگر ڪوژانهوه: [چاوگه، ت] (۱) ٺاور ڪوژانهوه. (خاموش ڪردن آتش) (۲) (ب) شه ڀر و گيڇهل دامر ڪان. (آرام ڪردن آشوب) ٺاگر ڪه وتنهوه: [چاوگه، ت] (۱) ٺاگر بهر بوونه وه. (آتش سوزي) (۲) فيتته به ر يا بوون. (فتنه بيا شدن)

ٺاگر ڪيش: [ناو، ت] خاڪه ندازي ناو ته نوور؛ مھسي؛ ٺاور ڪيشي ٺاسنگھري. (خاڪ انداز) ٺاگر ڳر: [ناو، بهر] (۱) ٺاور گرتوو. (آتش گرفته) (۲) [ٺاوہ ٺاو،] مروڦي زور به هه وه س. (انسان شھواني)

+ ٺاگر گرتن: [چاوگه، ت] ٺاور گرتن؛ هه ليوون. (ب) تووڀه بوون؛ بي ٺوڦره بوون. (آتش گرفتن)

خشمگین شدن)

ئاگر گرووشک: [ناو،ت] ئيسقانى چه ناکه.
(فک)

ئاگر گرہ: [ناو] دهسته چيله؛ ئاگر گیره؛ پووش و
پلاش که دهسووتی و خه لووزی نییه؛
گرویفیکه. (افروزه)

ئاگر گهرم: [ئاوه لئاو] ارژدبوون له سهر کاریک ؛
ژن یا پیاوی زور بهه وهس. (با حرارت؛
شهوانی)

ئاگر گهش که ره وه: [ناو، یک] (۱) تاو له مه.
(آتش گردان) (۲) که سی که ئاور خوشده کا و
ده یگه شینیته وه. (کسیکه آتش شعله ور میکند)

ئاگر گه شه وه که ر: < ئاگر گه شکه ره وه.

ئاگر له مالا هه لئه بوون: (ب) فه قیر و بی
ئه نوا؛ بی خورد و خوراکي ئاسایی. (اجاق
روشن نشدن؛ کنایه از بی سامانی)

ئاگر لیبارین: [چا وگه،ت] (۱) توو ره بوون.
(خشمگین شدن) (۲) به لا به سه ردا هاتن.
(مصیبت و بلا باریدن)

ئاگر لیوونه وه: [چا وگه،ت] (۱) پریشکه
هاویشتن. (اخگر پراندن) (۲) زور توو ره
و رق هه لساو. (خیلی خیلی عصبانی)

ئاگر مه لووچک: [ناو] ئایله مه مند؛ خه زایی.
(سار ملخ خوار)

ئاگر مه لیج: [ناو] ریشولی؛ گاوانی. (سار)

ئاگر ناک: توو ره. [ئاوه لئاو] (خشمگین)

ئاگر نانه وه: [چا وگه،ت] ئاگر کردنه وه؛

(ب) ئاشووب دروستکردن. (آتش

بیاکردن؛ آشوب بیاکردن)

ئاگر وراج: [ناو] ئاگردان؛ کوانوو. (اجاق.

شومینه)

+ ئاگر وک: (۱) (ب) مروقی ئاشووبگیر. (فتنه
انگیز) (۲) شه راییکه له زهرحات بدا وشکی-

ده کا؛ سه بوون. (باد سبون)

+ ئاگر وک: [ناو] (۱) (ب) ئاوره؛ زهرده برین.
(نوعی زخم دست و پا و صورت) (۲) ئاوری

چکوله ی مندالان. (آتش کوچک بچه ها)

ئاگر وه ربوون: [چا وگه،ت] ئاگر که وتنه وه؛

سووتمان؛ ئاگر که وتنه ناو شتی؛ (ئاگر

له مالت وهر بی). (آتش روشن کردن. آتش

در چیزی افتادن)

+ ئاگر: [ناو] ئاگر وک؛ ئاوره؛ زهرده برین.

(زرد زخم)

+ ئاگر: [ناو] گیای سه ره تان؛ له جنسی

که له یه و دریز ده بی و له گیای تر ده ئالی و

وشکی ده کا. (نوعی گیاه انگل)

+ ئاگری: (۱) ئاوری؛ ئاورین. (آتشین)

(۲) چای ئاغری داغ له کوردستانی

تورکیا. (کوه آرات) (۳) مروقی بهه وهس.

(شهوانی)

ئاگری بی ئامان: [ناو،ت] ئاوری که

به ره له سستی نه کریت؛ (ب) به لا و ده ر دیسه ری

گه وه. (آتش بی امان)

ئاگری داغ: تد؛ فد؛ [ناو] ئوغری داغ؛ دوو

کیوی سنووری ئیران و تورکیا؛ کیوی دز.

(وشه له تورکیه وه هاتووه). (آغری داغ)

ئاگری قووره ت: [ناو،ت] ئاگری قودره ت؛ (ب)

به لای خودایی؛ (ب) شو به اندنی پیاوی زور

ئازا له شه ردا بو گوشتنی دوزمن. (بلای

آسمانی)

+ ناگرین: [ئاوہلناوت، ئاورین؛ ئاور ئاسا؛
(ب) مروقی زور به کار و ئازا. (آتشین.) (۲)
به رهنگی ئاور؛ چه کی ناگرین؛ فرمیسک و
شیری ناگرین، سووتینه. (آتشی رنگ؛
سوزانده)

ئاگری نه ورۆز: [ناو] ئاوریک که روژی ئه وه لی
سال ده کریته وه و نه ریته کی کوئی
کورد هواره؛ و له زهمانی کاوه وه ماوه. (آتش
نوروز)

ئاگووتی: ناوی گیانداریکه که له
ئه مریکای باشور ده ژێ به قه ده که رویشکی
ده بی. (آگوئی)

ئاگوست: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی مانگی
هه شته می سالی زاینی. (آگوست)

ئاگوول: [ناو] فیل؛ گزی؛ گزه. (نیرنگ)
ئاگوول باز: [ئاوہلناو] فیل باز؛ ته له که باز. (حقه
باز)

ئاگه: (۱) کاتی تهنگانه و سه خله تی
نه خوشی. (شدت مرض) (۲) ئه وی؛ ئه وجی؛
ئه و حیگه. (انجا)

ئاگینهجه: [ناو] یولیس؛ پاسه بان. (بلیس)
+ ئال: [ناو] روخ؛ کن؛ لا؛ رهخ؛ پال.
(پیش؛ بغل دست)

+ ئال: [ناو] (۱) ئالا؛ عه له م؛ په رچه م؛ دره وش؛
به ندیر؛ بهیره ق؛ به یراق. (پرچم) (۲) رهنگی
سووری ئاچن. (قرمز خیلی روشن؛ صورتی)
ئالئوت: هه ر کام له کهسانی خه لکی ئاداکانی
ئالئوشن له ئالاسکا و زبانیان که نزیکه
به زبانی ئیسکیمو کان. (ئالئوت)

+ ئالا: ناوی شاری کاولبووی مه می ئالا.

(خرابه های شهرمه می ئالا)
+ ئالا: [ناو] (۱) تیپکی پیشمه رگه ی ۴۰۰۰
که سی؛ ئالایی؛ به ندیر؛ تاقمی عه سه که ری
عوسمانی که له سی هه نگ پیکهاتیت.
(یک تیپ سرباز ترک) (۲) ئالا و وال؛
رهنگا وره نگ. (رنگارنگ)

ئالاجیق: فد؛ تد؛ [ناو] (ف.مشه) هه رزیل؛ که-
پروک؛ له زاراهوی سورانیدا (چارداخ) ی پیده-
لین. (آلاجیق)

ئالادار: [ناو] په رچه م هه لگر. (پرچمدار)
ئالادین: فد؛ [ناو] عه لادین؛ جوړیک
چرای ئاشپهزی. (علاء الدین)

ئالاستن: [چاوگه] لستنه وه؛ زبان پیا هینان
(لبسیدن).

ئالاف: [ناو] ئامراز؛ ئاموور ونیر. (وسيله خیش)
ئالاکهت: [ناو] بزارچن. (بیلچه وجین)
ئالاکهر: [ناو، بک] بزار کهر. (وجین کار)

ئالامود: [ناو، ت] مودی روژ. (مد روز)
ئالامه تاوی: [ئاوہلناو] هه لامه تدار. (زکامی)
ئالان: (۱) گه رمین؛ گه رمه سیر. (قشلاق)

(۲) قه ومیکی ئیرانی که له قه وقاس
ده ژین. (قوم ایرانی ساکن قفقاز)
(۳) هه ریه ک له ئه ندامانی ئه وقه ومه. (۴)
زبانیان. (اعضا و زبان آن قوم)

ئالان: [ناو] شه و چه ره. (شب چه)
+ ئالان: [چاوگه] (۱) پیچان به دهوری
شتیکا؛ ئالوسکان. (پیچ)

ئالاندن: [چاوگه، ت] (۱) پیچانندن؛
ئالوسکانندن؛ پیچ پیدان؛ بادانی دوو یا چه ند
شت به یه که وه. (پیچیدن) (۲) هالاندن؛ پیچ-

دان؛ به ده وری شتیکدا پیچاندن. (۳) ئاراسته-
کردن؛ تیهه لکردن؛ به ردیکی تی ئالاند. (پرت
کردن. پیچاندن) (۴) که نووی ههنگ ئالوازو
گشت خویان له سه‌ر و چاوی من ئالاند؛
ورووژان. (جمع شدن دور چیزی؛ مانند حمله

دسته جمعی زنبور)

ئالانن: [چاوگه‌ت] ئالاندن. (پیچیدن)

ئالاو: [ناو] ئالاف؛ ئامراز؛ که ره‌سته. (وسایل)
ئاللو: [را‌بور دووی ئالان] (۱) تی ئالاو؛ هال‌او؛
پیچراو؛ ئالوز کاو. (پیچیده) (۲) هال‌او ی ئاگر؛
هورم و گهرمای ئاور. (شاره و گرمای آتش)
ئالا و وال‌ا: [ئاوه‌ل‌ناو] ئال و وال‌ا؛ ئالاهی؛
ره‌نگا و ره‌نگ. (رنگارنگ.)

ئالایی: تد: [ناو] ده‌سته‌یک عه‌سکه‌ر که

پیکه‌تابی له‌سی هه‌نگ له‌ئه‌رته‌شی

تورکیا. (تیپ در ارتش ترکیه)

ئالبانیایی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] (۱) زبانی هیند و
ئوروپایی که خه‌لکی ئالبانی قسه‌ی-
پیدده‌که‌ن. (زبان آلبانیایی) (۲) خه‌لکی ئالبانی؛
ئه‌ره‌نه‌ووت. (آلبانیایی)

ئال‌بردنه‌وه: [چاوگه‌ت] بیران کردن و له‌هوش
چوونی مندال. (غش کردن)

ئالبوم: فد: فرد: اند: [ناو] (۱)

ده‌فته‌ریکی مقه‌با بو‌را‌گرتنی وینه‌یا پاره‌ی
قه‌دیمی یا ته‌مر یا قه‌وان. (۲) هه‌ر شت له
ناو ئه‌و ده‌فته‌ره‌دا را‌بگیریت. (۳) چه‌ند کاست
له‌ناو ده‌فته‌ریکی جه‌عه‌ ئاسادا؛ (ئالبومی)
کاسیتی عه‌زیز شاروخ. (آلبوم)

ئالبویاغ: [ناو، ت] سوورای روومه‌تی
ژنان. (سرخاب)

+ ئال‌بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] چیربوونه‌وه‌ی
ددان؛ بو‌ی هه‌یه‌هال‌بوونه‌وه‌دروستتربی.
(چونکا هال‌یانی قوره‌)؛ ئال‌بوونه‌وه: ددان
کول‌بوون به‌ترشی. (دندان‌کنشدن از ترشی)

ئالبه: [ناو] ئومید؛ هیوا. (امید)

ئالتاخ: [ناو] ئارتاخ؛ ئه‌و که سه‌یه‌که‌به‌نه‌هینی
شتی له‌جیگاییک ده‌رده‌خا. (کسی که

زدکی چیزی را بیرون آورد)

+ ئالتو: فرد: اند: فد: [ناو] ده‌نگی زیلی ژئانه
له‌ئاو‌زی کو‌ردا. (صدای زیر زنانه در کر)

ئال‌خورمایی: ئالی توخ. (زرشکی)

ئالدار: (۱) [ئاوه‌ل‌ناو] ئالوودار. (کسی که لوزه
دارد) (۲) ئالاهه‌لگر؛ ئالدار. (پرچمدار)

ئالدوز کردن: [چاوگه‌ت] ئالدوز کاری؛

رو‌کیش کردنی شتی به‌زیر یا زیو. (آب

طلا یا نقره کاری)

ئالزایمیر: [ناو] نه‌خوشینی فه‌راموشی و چکوله
بوونه‌وه‌ی می‌شک که مرو‌ف زیاتر دوا‌ی
ته‌مه‌نی جه‌حیلی تووشی ده‌بی و عیلاجی
دژواره. (آلزایمیر)

ئالف‌برین: [چاوگه‌ت] گیا دوورین و
کو‌کردنه‌وه‌ی ساقه‌تی گیا و گه‌نم و جو

بو‌تفاق؛ وه‌ک ئالف‌خستن (جمع آوری

علوفه)

ئالف‌جار: [ناو] له‌وه‌پ‌گه. (چراگاه)

ئالقان: پیوه‌بوون و گیرخواردن؛ تی ئالان.
(گیر افتادن؛ پیچیدن)

ئالقاندن: [چاوگه‌ت] تیک ئالاندن؛ پیوه‌کردن.

(پیچیدن)

+ ئالقه: [ناو] (۱) په‌پکه؛ جه‌غز؛ چه‌مبه‌ره؛

قهف؛ چه مهره؛ پاپوکه؛ ناخله؛ خهلهک. (۲)
 نهنگوستیله ی هاوسهرداری. (۳) قولفه؛ بازنه؛
 جه غز؛ هه رشت به وینه ی جه غز
 چه مایته وه. (۴) دهستگرتن به دهوره؛
 کوپ بهستن له دهوری شتی؛ چه مهره. (حلقه)
نآلقه ناخیه: گری کوپ ره؛ به نی تیگ هالو. (گره
 کوره)

نآلقه نآلقه: قولفه قولفه. (حلقه حلقه)
نآلقه به گوش: [ئاوه ناوت] نآلقه له گوی؛
 به نی؛ کوپ له؛ به نده؛ به زیر کپ دراو. (ب) له
 زیرئه مری که سیکدا بوون؛ ناماده ی -
 خزمهت. له هه ورامیدا زور باوه. (حلقه به گوش)
نآلقه پیکان: [چاوه، ت] قهف خواردن؛
 پاپوکه خواردن. (چنبه)
نآلقه تیز: [ناو] گیای خوزیلک؛ شیرکتک.

(گیاهیست)
نآلقه داغ: [ناوت،] جوریک داغ پینان و دیاری
 کردنی ئازل. (داغ کردن حیوانات برای
 نشانه)
نآلقه دان: [چاوه، ت] (۱) کوپونه وه و
 به دهوری شتیکا هالان. (۲) پاپوکه خواردن؛
 چه مهره دان. (حلقه)

زدن)
نآلقه دوو گمه: [ناو] کونی جیگای داخستنی
 دوو گمه ی لیاس (جاتکمه)
نآلقه ریزو دوو لایی: [ناوت،] نآلقه ی سه
 زنجیریکی چوو که له قولفه ی دوو لایی
 ده خریت و ده رکه ی پی داده خهن. (چفت و
 بست در)
نآلقین: [چاوه] (۱) ئاویزان؛ دارداکری؛

هه لواسراو؛ (آویزان) (۲) گآلته؛ شوخی کردن؛
 گآلته کردن. (شوخی کردن)
ئالکاندن: [چاوه، ت] ئالوز کردن؛ تیگ -
 هالاندن. (درهم پیچیدن)
ئالکاو: [رپابوردوی ئالکان] شیواو؛ شله ژاو؛
 ئالوز بووگ. (پیشان؛ سردرگم).

ئالکو میتر: [ناوت،] ئالکول پیو؛ که رهسته ی
 دیاری کردنی پاده ی ئالکولی ناو تراوی ئالکول
 و ئاوی هه لمه تکین. (الکل سنج)
ئالنگار: کوپونه وه له خواردنیک. (جمع شدن
 دور یک خوراک)

ئالوچنای: [چاوه، ت] هه لواسراو؛ دارداکری؛
 دالقان. (آویزان شده)
ئالوزان: [چاوه] تیگچوون؛ تیگ هالان؛
 شیوان. (آشوب شدن. سر در گم)

ئالوز کاوی: [ناو، به ره می چاوه] په شیوی؛
 شیواوی. (ب) ئالوزان و تیگچوونی دهستوو
 و یاسای کار. (سر در گمی)
ئالوزی: [ناو، به ره می چاوه] (۱) شه پ و
 پیشوه؛ شیواوی؛ سه رده رگومی و شیرزی.
 (آشوب) (۲) حاله تی هه ودا ی
 تیکه لاو بوو. (سردرگم) (۳) ئوقره لیپران و
 سه رلیشیواوی. (بی آرام و قرار)

ئالوشاوی: [ئاوه لئاو؛ بهر] (۱) خارشت داری؛
 مروقی خورو شاوی. (۲) ئاگر گهرم؛
 به خورو ش. (خار شدار)
ئالوشدار: [ئاوه لئاو، ت] به خورو؛ خورو ودار؛
 به خورو ش. (خار شدار)
ئالوق: [ناو] بادامه؛ لووی له وزه ته یین. (گره
 لوزه)

ٺالڳوڙي: [ناو، ت] گواسته وه لڙه ٻو ٺهوي.
(جانبجايي چيزي)
ٺالو: [ناو] (١) ٺالڪ؛ ٺالڳ؛ ٺالنگ. **(لوزه) (٢)**
 وهڪ خربونونه وهى بن هه نگل به بونهى
 برينداري په نجه يا مووچي دهسته وه. **(غده)**
ٺالوو بوخارا: [ناو] جوڙيڪ هه لووچه. **(آلو)**
بخارا)
ٺالوچ: [ناو] هه لووچه. **(آلوچه)**
+ ٺالوودار: كه سى كه قورگي په نيمى.
(باد كردن لوزه)
ٺالووز: < ٺالووس. **(غم و اندوه)**
ٺالووس: [ناو] ٺالووز؛ خه م وكه سهر. **(غم-)**
واندوه)
ٺالووشه: [ناو] ٺيسكى لاي سه ره وهى
 شه ويلكه. **(فك بالا)**
ٺالو وكه وتن: [چاوگه، ت] په نيمى گروفه رى -
 گه روو. **(اماس لوزه)**
+ ٺالولوه: (١) [ناو] ڪوله كه؛ وښتون؛
 هه ستوون؛ ٺه ستونده ك. **(ستون) (٢)** ڪولانى
 ته ننگه بهر. **(كوچه تنگ) (٣)** [ٺاوه ٺناو] مروقي
 سووك و چروك. **(آدم بى آبرو)**
ٺالوينى: [ناو] قه يسي (شلانه) ي چه قاله
 خوشه. **(زرد آلودى كه هسته اش تلخ نباشد)**
+ ٺاله يڙ: [ناوى چاوگه] (١) دايڙتن
 به قوماشي ته نك. **(الك كردن با پارچه)**
تورى) (٢) زور ورد بووو؛ وهك توزى ٺارد.
(مانند گرد آرد)
+ ٺالته: [ناو] كه رهسته ي تايهت له دار تاشي
 و گه چكاري ديوارى مالدا. **(آلت)**
ٺالته ت كاري: [ناو، بهر هه مى چاوگه] گه چكاري -

ديوار به (ٺالته)، (كه رهسته ي تايهت). **(گچ)**
برى ديوار بوسيله آلت)
ٺالته تى: (١) شتى ٺالته ليڊراو. (٢) وهك ٺالته.
(٣) (ب) تووره و قه لس؛ ٺالته تى مه زاج.
(فلقي، فلقي مزاج)
ٺالهدين: [ٺاوه ٺناو] تووره. **(خشمگين)**
ٺاله ڪو ڪه ريخنه: [ناو] شه روال به ڪول. **(گياهي)**
است بسيار ملين. پامچال)
ٺاله ڪو ڪه مشكانه: [ناو] ٺاله ڪو ڪي كه داراي
 بنيكي خره و له مشك ده كا. **(پامچال پاكوتاه)**
ٺاله كه: [ناو] ٺه خوشيني چاو؛ ته راخوم. **(تراخم)**
ٺالايو: ٺالايگ؛ ٺاللو؛ هاللو؛ پيچراو. **(پيچيده)**
ٺاليز: [ناو] ٺه ليز؛ هه ليز؛ مه شكه. **(مشك)**
ٺاليسك: [ناو] لڀسك؛ ٺاسنيكي كه وچك -
 ٺاساي تيڙه ٻو هه لڪوليني ڪووپه ي تار وكه -
 وچك. **(ليسه)**
ٺاليسكه: [ناو] زوقم؛ خووس؛ كه په سپسه؛
 گزڙه. **(بڙ)**
ٺاليشت: [ناو] خوروو؛ ٺالوش. **(خارش)**
ٺاليف: **فد:** [ناو] گياييكه روته كه ي ده گرن و
 له وينه گهريدا كه لڪي هه يه. **(آليف)**
ٺاليقوق: [ناو] هه لاکوڪ؛ ٺاله ڪوڪ. **(نوعى)**
گياه خوردنى ملين؛ پامچال)
ٺاليقولڙينگ: [ناو] ٺالى پلڙينگ؛ زيوان خوړه.
(حشره اى است)
ٺالييور: [ٺاوه ٺناو] ٺاليگر؛ ٺاليهر؛ هه وادار؛
 لايه نگر. **(طرفدار)**
ٺامات: هاتنت. **(آمدنت)**
ٺاماده كه رده ي: [چاوگه، ت] ٺاماده كردن؛
 ساز كردن؛ ته يار كردن **(اماده كردن)**

ئامارد: (۱) قەومىكى كەۋنارا كە لە پەخى زەرياي خەزەردا نىشتە جى بوون (بووگن)؛ تەپى مارلىك بەجىماوى شارستانى تى ئەو قەومە يە. (۲) ھەريە لە ئەندامانى ئەو قەومە. (آمارد)

ئاماس: [ناو] فد. پەنمىن؛ باكردن؛ ماسىن؛ ھەلمسان؛ ھەلماسىن. (آماس)

ئاماسان: [چاۋگە] ھەلمسان؛ پەنمان.

(آماس كردن)

ئاماسيان: [چاۋگە، ت] ئاماسان؛ پەنمان؛ ھەلمسان؛ پەنمىن؛ ھەلمسىن. (آماس و باد كردن)

ئاماسياۋ: [رابطەدوى ماسىن] پەنمياۋ؛ ماسيو؛ ھەلمساۋ؛ پەنمياگ. (آماس كرده)

+ ئامان: (۱) ناۋى ژنانە. (نامى زنانه) (۲) فرسەت؛ وشەى پەنا و ھىمنى ويستن؛ دەخىل. (مھلت خواستن) (۳) ئامان لە دەس تو؛ ھاوار لە دەس تو. (امان ازدست تو) (۴) ھاتنەو؛ ھاتنەو. (آمد، برگشت)

ئامان ئامان: لە تەنگانە و كەسەردا دەوترىت؛ ئەلئەمان؛ پەنا و ھىمنى ويستن. (امان امان) **ئامانگورى:** [ناو] جورېك مەقامە. (آهنگى است) **ئامان و زامان:** [ناو، ت] بەھىچ كلۇجى؛ بەئامان و زامان داناکەوى. (بەھىچ وجە)

ئامان و شيان: [ناو، ت] ھاتن و رويشتن؛

ھاتن و چوون؛ (ب) ھاتوچو. (آمد و رفت)

ئامانەو: ھاتنەو؛ زقپن. (مراجعت)

ئاماو چوور: [ناو، ت] كەتن؛ وەژوور كەوتن؛ چوونە ناوہو؛ چوونە ژوورہو. (داخل شدن)

ئاماو: ھاتنەو. (برگشت)

ئامای بەر: دەر كەوتن؛ ھاتنەدەر. (بيرون آمدن) **ئاماینە:** ھاتنەو بو سىھەم كەسى مینەى تاك. (آمده برای سوم شخص غایب ماده) **ئامبازد:** [ناو، ت] ئامباز؛ دەستەو یە خە بوون. (حمله)

ئامبايى: [ناو] دوستايە تى؛ برايە تى؛ ھامپايى؛ ھاوشانى. (همراهى؛ دوستى)

+ ئامبولانس: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ سەيارەى تايبە تى راگويزانى نەخوش و بريندار و مەيت. (آمبولانس)

+ ئامبولى: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] رىي خوین لەناو دەمارا گىران، كە بەھوى دەلەمە بوونى خوین بە (ھەوا يا گازی نیو دەمار) پیکدی. (آمبولى)

ئامبور: [ناو] ئەمبور؛ ئامور؛ ئىرقە؛ يارەق؛ باسكىش؛ ئىلەقە؛ ئاقىلە؛ ئارەق؛ ئاکیلە. (بلند ترين چوب خيش)

ئامبىز: [ناو] ئامبىز؛ باوہش. (بغل)

ئامپلى فاير: اند؛ فد؛ [ناو] كەرەستەى بە قووە تکردنى ھىزى کارەبا. (آمپلى فاير)

ئامپول: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شووشەى چكۆلە-ى سەربەستراو، كە تراوى دەرمانى تىدايە يا بە شرىنقە دەكرىتە ناو لەش يا دەخورىتەو. (۲) تىكەلاوى گەردى دەرمان و ئاۋى خالىس كە بە شرىنقە دەكرىتە ناو لەش. (آمپول)

ئامپول وەشاندن: [چاۋگە، ت] دەرزی لیدان؛ ئامپول لیدان. (آمپول زدن)

ئامپول وەشىن: [ناو، بك] تەزرىقاتچى؛ دەرزی وەشىن؛ كەسىك كە كارى ئامپول-

وه‌شانده. (آمپول زن)

ئامپوولی خوراکى: [ناو] ئامپوولی^۶ که تاییه تی خوار دنده وهیه. (آمپول خوراکى)

ئامپوولی ژیر پیست: [ناو] ئامپوولی^۶ که له ژیر پیست دا ده وه شیریت. (آمپول زیر پوستی)

ئامپوولی نیوده مار: [ناو] ئامپوولی نیوره گ؛ ئامپوولی^۶ که به شریقه ده کریته نیو وه رید (سووره ده مار) که له دلّه وه خوینی تازه ده با بو ته واوی له ش؛ هه روا ئامپوولی ماسولکه. (آمپول وریدی)

ئامپیر: [ناو] یه که ی پیوانی ته زووی کاره با. (آمپر)

ئامپیرمیتز: فد؛ اند. [ناو، ت] ئامپیرپیو؛ که رهسته ی دیاریکردنی راده ی زهر و قووه تی ره تبوونی کاره با له سیمیکدا. (آمپرتر)

ئامتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوشان؛ هاووف. (همتا)

ئامتایی: [ناو] هاوتایی؛ هاوشانی؛ هاوسه نگی؛ به رانبه ری؛ هاووزور و قهوه ت. (همتایی)

ئامر: [ناو] فهرمانده ر؛ که سی^۶ که فهرمان ده دا؛ وه ک: ئامره یز. (فرمانده)

ئامپرای: [ناو] هاوپرپی؛ هاوآلیه تی. (همراهی)

ئامریکایی: [ناو، ئاوه لئاو] هه رکه س خه لکی قورنه ی ئه مریکا یا ده ولّه تی ئه مریکا بی؛ هه ر شت گریډراو به ئه مریکا وه بی؛ وه ک پوتینی ئه مریکایی. (آمریکایی)

ئامزه: [ناو] ده مننه؛ مودنه. (چوب سیگار)

ئامسای: [ناو] هاوسیه تی؛ جیناری.

(همسایگی)

ئامسه ر: [ناو] هاوسه ر؛ هاوژییانی ژن یا میرد. (همسر)

ئامسی: [ئاوه لئاو] جینار؛ هاوسی؛ دراوسی. (همسایه)

ئامشو کردن: [چاوگه، ت] ئامووشو کردن؛ ها توچو کردن. (رفت و آمد کردن)

ئاملکان: دامالران. (جداشدن، مانند پوست)

ئاملکانن: [چاوگه، ت] دامالینی هه ر شتی وه ک که ول. (پوست کندن)

ئاموز: [پیشگر] واتا ئاموز: ئاموزگاری؛ ئاموزاری. (آموز)

ئاموزاری: [ناو، ت] ئاموزگاری. (نصیحت کردن)

ئاموزگا: [ناو] فیرگه. (آموزشگاه)

ئاموودی: [ناو] دیلان؛ شایی لوغان؛ هه لپه رین. (رقص)

+ ئاموور: [ناو] (۱) یاره ق؛ باسکیش؛ ئاقيله؛ دارى گه وره ی نیر و ئاموور؛ ئاره ق؛ ئیرقه؛ ئیله قه؛ ئاکيله. (چوب بلند خیش) (۲) مووری گه وره؛ له تی گه وره ی کوته دار. (قطعه بلند چوب)

ئامووری پژد: ئامووری^۶ که زور له عه رز ده چه قی. (خیشی که زیاد در زمین فرورود)

ئامووری مال: ئامووریک که که م له عه رز بچه قی. (خیشی که کم در زمین فرو رود)

ئامی: (۱) کورتکراوه ی ئامان. (خلاصه

آمان) (۲) هاتن. (آمدن) (۳) هه میان؛ هه وین. (مایه ماست و پنیر...) (۴) کورتکراوه ی ئامین. (تلخیص آمنه)

ئامیانی **حهو مه نجهل^۱ شیره:** (ب) زور فیله باز و ئاوانته چی. (کنایه از حقه باز و پشت هم انداز)

ئامیته بوون: [چاوگه، ت] ئاویته بوون؛ تیکه لاو- بوون. (آمیخته شدن)

ئامیته کردن: [چاوگه، ت]، ئاویته کردن؛ تیکلاو کردن. (مخلوط کردن)

+ ئامیژه: [ناو] (۱) سالاد؛ سالاد؛ سه لاته؛ زه لاته. (سالاد) (۲) [ئاوه لئاو] ئامیژه؛ هه وین؛ ئامیان. (مایه)

ئامیژه نکردن: [چاوگه، ت] تیکلاو؛ تیکه ل- کردنی شتیکی باش له گهل شتی خراپتر هه لهو جنسه بو چاکتر بوونی. (مخلوط کردن)

ئامین: (۱) داوای دو عا قه بوول بوون. (۲) هه ریه ک له به دی هاتوه کانی ئامونیاک له شیمیدا. (۳) ناوه بو ژنان؛ کورتکراوهی (ئامینه) یه. (آمین)

ئامینی^۲: هاتن؛ بو گهل نیڕینه. (آمدن، برای- مذکر)

+ ئان: پاشگر بو گهل (کو بهستن). شاران، بزنان، کیوان؛ له کورمانجی ژوو روودا ده بیته (۱) سوارا؛ سواران؛ هه سپا؛ هه سپان، ئه سب گهل. (بیشوند برای جمع بستن)

ئاناشتایی: [ناو] ناشتایی؛ له خورینی؛ به رقیان نه خواردویی. (ناشتایی)

ئانام: [ناو] ئه نام؛ ئه ندام؛ له ش. (اندام)

ئاناناس: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] (۱) داریکی گه- رمه سیڕیه. (درختی گرمسیری) (۲) میوه ی ئه و داره، که ده خوریت. (آناناس)

ئانهیتا: وشه ئاویستاییه به واتای ئیلاهی

ئەوین و باران؛ هه مان ئافرودیتی یونانییه (۲) پهره ستشگه ییکه له شاری کهنگاوهر له ئیران. (آناهیتا خدای عشق و باران؛ معبدیست در کنگاور)

ئانهید: (۱) ناوی ئه ستیره ییکه (نام ستاره- ایست) (۲) به باوه پری یارسانه کان ناوی فریشته ی ئاوه (نام فرشته آب)

ئانتی بیوتیک: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] دهرمانی نه خوشین گهل چلکی؛ دزی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ئانتی تووروس: [ناو] ناوی کوئینه ی ولاتی هه کارییه. (اسم ایالت حکاری در قدیم)

ئانتیک: **فد؛ فرد؛ اند:** [ئاوه لئاو+ ناو] ئه نتیکه؛ ئه نتیقه. (ب) شتی زور چاک و باش و نایاب. (۱) شتی کهونارا و دیرینه ی زور به قیمهت. (۲) (ب) به قیمهت. (آنتیک)

ئانتین: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] (۱) ئامیری وه گرنتی شه پول گهلی (فریکانس) ئیلیکترۆمانیه تیک (میغناطیس) وه ک ئانتینی رادیو و تهله ویزیۆن. (۲) شاخه ک گهلی قولانچه. (آنتن)

ئانجاخ: [به ند] ئه وده م؛ ئه وچار. (این دفعه)

ئاند: [پاشگر] بو کرداری تیپه؛ ئاوره که ی تهمراند؛ داره که ی سوتاند؛ به نه که ی قرتاند. (پسوند فاعلی در گذشته)

+ ئاندانته: **فرد؛ فد:** [ناو] زه رب و پریمی هیواش له موسیقادا له بهینی ئالیگرتو و ئاداجیو. (آندانته)

+ ئاندو سکوپ: **فرد؛ فد:** [ناو] که ره سته ی پشکنینی چال و چوولی دهروونی له ش که به

گلوپی تاییهت ناوزک وناخی لهش روښن ده کا و دهیخاته پیش چاو به کهلک وهرگرتن له دوورین. (جوریک کامیرا). (آندوسکوپ)

ټانژین: فرد، فد: [ناو] نه خوښینی سووتانه وه و په نمنی ناودهم و گهرو و ههست به گوشار و تنگی نه فہس کردن، (آټرین)

ټانژین سہدری: فد: [ناو] گیرانی دل بو ماوه ییکی کهم به هوۍ نه گه یشتنی خوینه وه به دل. (آټرین صدی)

ټانفلوټانزا: فرد، فد: [ناو] نه خوښینی چلکی (عفونی) گیروداری ویروسی که ده بیته هوۍ ته بی زور؛ زوکام و سووره وه بوونی لووت و گه روو و ټیشی لهش. (آنفلوټانزا)

ټانفلوټانزای بالنده: [ناو، ت] نه خوښینی (گیر و دار) که مروټ له مریشک و ټینسانه وه دهیگریټ. (آنفلوټانزای مرغی)

ټانفلوټانزای به رازی: [ناو، ت] نه خوښینی گیروداری (ویرووسی) که مروټ له به راز و ټینسانه وه تووشی ده بی. (آنفلوټانزای خوکی)

ټانک: [ناو] شت؛ چت؛ وایک؛ هین. (شیء)

ټانکوو: یان؛ ټان؛ یانی. (یعنی؛ یا اینکه)

ټانگ: [ناو] شت؛ چت؛ ټانک. (شیء)

ټانگره بوون: [چاوگه، ت] به گژداچوون؛ دهسته ویه خه بوون؛ ټامبازبوون. (عصبانی شدن)

ټانگزابوون: [چاوگه، ت] تووربوون؛ به گژداچوون. (عصبانی شدن)

ټانگلو ساکسون: [ناو] (۱) نیزادی خه لکی ټینگلیزی که له ټانگله کان و ساکسونه کان پیکهاتوه. (۲) جه ماوه ری ټینگلیزی زبان که

له بریتانیا و ټامریکا و به شی له کانادا و ټوسټرالیا ده ژین. (آنگلوساکسون)

ټانگلیکان: [ناو] مزه هیکه. (آنگلیکان)

ټانگو: [به ند] یانی؛ دهن؛ ټهینا؛ ټیتر؛ ټیدی. (یعنی؛ وگر نه)

ټانگو: [ناو] دوست؛ هاوال؛

هاوړی: (دوستویار)

ټان وټین: [ناو] ناز و نیوناز؛ نازونوز؛ دل به ری؛ عیشوه گه ری. (عشوه. ناز)

ټانورین: ناوی ویتامینی ب ۱. (آنورین)

ټانوفیل: ناوی میښووله ی مالارپا؛ میښووله ییک که ده بیته هوۍ نه خوښینی نوبه تی. (آنوفل)

+ ټانه: (۱) [پاشگر] به ناوه وه ده چه سپی و ده- یانکا به ټاوه ټناو یان به ند؛ وه که ټه حمه قانه؛ ټه حمه ق ټاسا، و ههروه ها، ټاغایانه و مهردانه. (پسوند؛ مانند) (۲) هه ر چند وه ختی تاییهت؛ سالانه؛ مانگانه؛ روژانه. (دوره های زمانی خاص) (۳) پاره دان بابه تی کار یا شوغلی. شاگردانه؛ جه ژنانه؛ مالیکانه. (پول دادن بابت کار یا مناسبتی) (۴) من؛ ټه من؛ ټه ز. (من)

ټانه ت: ناوی جوریک گیایه؛ به ری ټه و گیایه. (نام گیاهی است و تخم گیاه)

ټانه شا: [جینا و] ټه وه یان. (آن یکی)

ټانه می: فرد، فد، اند: [ناو] ناوی نه خوښینی کهم خوینی، دهسته واژه ی پزشکیه (آنمی)

ټانه نه: هوټه وه تا؛ ټا هوټه وه. (آن است)

ټانه هی: (۱) دهستور؛ ټیجازه دان. (دستور)

(۲) ودم. (یمن)

ټانیسک: [ناو] (۱) ټانیسک. (آرنج) (۲)

هه‌نیسک، هه‌نیسکی دواي گريان.
(سکسکه)

ئانیسون: [ناو] گياڻیکه به‌ره‌که‌ی ناوی ئالەت
یا ئانیسونە. (گیاہ فلفل سیاہ)

+ ئانیسک: [ناو] ئانیسک؛ (پشت ئانیسک
پشت ئەنیشک) هه‌ره‌ژنی؛ بلە‌مرگ؛ ئە‌نیزگ.
(آرنج)

+ ئانیسکە: [ناو] پە‌رده‌ی به‌ر دەرگای حە‌سار.
(پرده جلوی در حیاط)

ئانین‌جی: به‌جی‌هینان. (جا‌آوردن)
ئانین‌هەف: [چاوگە،ت] چە‌ماندە‌وه و
ویکە‌هینان. (خم کردن و به مرساندن دوسر
چیزی)

ئاو‌ئاژین‌کردن: [چاوگە،ت] ئاو‌به‌ردانە‌وه ناو
زە‌وی‌وزار. (آب دادن مزرعه)

ئاو‌ئاهە‌ک: فد: [ناو،ت] تراویکە بو له به‌ین -
بردنی مووی که‌ول؛ ئاهە‌ک و ئاو. (آب آهک)
ئاو ئوکسیژنە: [ناو،ت] تراویکی بی‌پە‌نگە بو له
به‌ین‌بردنی میکروب (ه‌وورک)، دژی چلکە و
بو کال‌کردنە‌وه‌ی پە‌نگی موو به‌ کار
دیت. (آب اکسیژنه)

ئاو ئە‌سید: [ناو،ت] تیژاو (ئە‌سیدی) تاواوه له
ئاودا؛ وه‌ک ئاوی باتری سه‌یارە. (آب اسید)
ئاو ئە‌نبار: [ناو،ت] عە‌ماری ئاو؛ عە‌ماراو. (آب
انبار)

ئاوئە‌نگ‌وور: [ناو،ت] ئاوی‌تری؛ (ب)
شە‌راب. (آب‌انگور)

+ ئاوا: (۱) [ناو] دە‌نگ؛ (خۆش‌ئاوا؛ خۆش
ئاهە‌نگ؛ خۆش‌ئاواز). (آوا) (۲) بی‌چم؛ شە‌کل؛
(به‌وی ئاواهی: به‌و جوړه). (شکل)

ئاوات هاتنە‌دی: به‌ هیوا گە‌یشتن. (آرزو
برآورده شدن)

+ ئاوارە: (۱) [ناو] گە‌وهەر؛ جە‌واهیریکە.
(گوهر) (۲) [ئاو‌ه‌ئاو] سەرگە‌ردان‌بوون به
دواي کاریکدا؛ (بو‌گرتنی پاسپورت دوو
مانگە ئاوارەم به‌ ئیدارە‌کاندا). (آواره) (۳)
[ناو] ئافارە؛ گولچن؛ کە‌سانی که له جاره
گە‌نە‌دا گولی پە‌ریو کو ده‌کە‌نه‌وه له به‌ر
ناچاری و فە‌قیری. (خوشه چین)

+ ئاواز: [ناو] (۱) به‌شی له موسیقای کوردی،
مە‌قام. (۲) ئاهە‌نگ. (۳) دە‌نگی بالندە. (آواز)
ئاواز‌خویندن: [چاوگە،ت] گۆ‌رانی‌گوتن؛ دە‌نگ
هە‌لبە‌رینی مە‌ل. (آواز خواندن)

ئاوازی‌کوژ: [ناو،ت] ئاوازی‌ک که چە‌ند کە‌س
به‌یه‌که‌وه دە‌یلین. (آواز کر) ئاوا‌سازی: [به -
ره‌هە‌می چاوگە] کار و ره‌وتی به‌‌ننایی؛
میع‌ماری؛ مال‌کردنە‌وه؛ ئاو‌ه‌دان‌کردن. (خانه
سازی)

ئاوا‌لە‌کردن: [چاوگە،ت] کردنە‌وه؛ باز‌کردنە‌وه؛
وه‌ک. دەرگا خستنه‌ سه‌ر پشت؛ لا‌بردنی
سه‌ری مە‌نجە‌ل و دە‌فر؛ سه‌ربه‌تال‌کردن.
(باز کردن؛ خالیکردن)

ئاوان: [ئاو‌ه‌ئاو] پە‌ه‌وشت گە‌نیو؛ فیتنە‌گەر؛
فیتنە‌کار؛ ئاشووب‌گیر. (فتنه‌گر؛ خرابکار)
ئاواناس: [ناو] کە‌سیک که کاری ئاواناسییە،
دە‌نگ‌ناس (آواشناس)

ئاواناسی: [ناو، به‌ره‌هە‌می چاوگە] زانست و
عیلمی فۆ‌نە‌تیک؛ عیلمی دە‌نگ‌ناسی
(فۆ‌نە‌تیک)، زانستی دە‌نگ‌ناسی له‌هەر
زاراوه‌یی‌کدا. (فونتيك)

ٺاواندوڻه: [ناو] به ردي ڳولائون؛ چالي جي
ٺاوي سهر تاشه به رد؛ ڏولھ: سوينه: ده فري
هيرياري جيگاي هه ويري شيان؛ ڏولھي پر له
ٺاوي سهر تاشه به رد. (جاي جمع شدن آب
روي تخته سنگ)

ٺاوانه: (۱) [ناو] نرخی ٺاو؛ پوولي ٺاو؛ ٺاو
به ها. (آب بها) (۲) به وڃوڙه نه؛ بهوشيوه نه.
(اينظورنه)

ٺاوانیگاري: فد: [ناو، ت] نووسيني وشه گه لي
زبانیک به ٺهلفو يي ٺاوايي، (فونه تيک)
(آوانگاري)

ٺاواوي: [ٺاوه ٺاوا] ٺاو ليکه وتوي ته پر. (آلوده
به آب)

+ ٺاوايي: (۱) گرڊراو به دهنگي پيته کانه-
وهريا، له قسه کردن دا؛ فونه تيک. (آوايي)
(۲) دي؛ گوند. (آبادي) (۳) ٺاوه دانئي، (جاي-
آباد)

ٺاوباب: [ناو] هاوباب؛ دوو براله يه ک-
باوک. (برادر تاتني ازيک پدر)

ٺاوباريکه: [ناو، ت] زنه ٺاوي که م؛ جوگه ي
باريک؛ (ب) رزق وږوڙي که م و دايمي وه ک؛
مه عاشي که مي کار که ناري. (آب باريکه)

+ ٺاوپر: [ناو] (۱) شهله گه (۲) نووکی تيڙي
پاکله ي پرد. (آب بر)

ٺاوپرپوون: [چاوگه، ت] ٺاڙه ليک که تووشي
ٺاڙاري ٺاو بر بووي. (حيوان دچار نوعي
مرض شدن)

ٺاو بردن: (۱) ههر شت که ٺاو دايمالي و بيبا.
(۲) ٺاو بو جيگاييک بردن. (آب بردن)

ٺاوپوون: [چاوگه، ت] (۱) قال بوون؛

توانه وه ي کانزا و سه هول و بوونه ٺاو؛
ٺاوتيوان. (ذوب شدن يخ) (۲) (ب)
شهرمه زار بوون؛ تهريق بوون؛ عاره ق دهردان
له خه جالته دا. (آب شدن از شرم)

ٺاوبه ٺاو چوون: (۱) بو تووک ليکردن.
(نوعي نفرين) (ب) چووني که گه رانه وه ي
نه بي. (رفتن بي مراجعت)

ٺاو به ٺاورا کردن: [چاوگه، ت] کوڙانه وه ي
ٺاور؛ (ب) تووږه يي که سيک به سهر چوون.
خاموش کردن شير و کيشه. (آب روي آتش
ريختن)

ٺاو به ٺاو که وتن: [چاوگه، ت] (۱) گوږيني ٺاو
و ههوا به هو ي سه فهره وه. (تغيير آب و هوا
در سفر) (۲) نه خوشي به هو ي ٺاو و ههوا
گوږينه وه. (دو هوا شدن)

ٺاو به يڙنگ کيشان: (ب) کاري بيهووده
کردن. (با الک آب کشیدن، کنايه از کار
بيهووده کردن)

ٺاوبه ده مه: [ناو] چيشتي قبوولي که هيشتا
ٺاوي نه چنراييت. (نوعي آش که آبش هنوز
بخار نشده باشد)

+ ٺاوبهر: [ناو] (۱) ههنگي کيوي پاش ٺاو
خواردنه وه هه لده فږن بو سه رشانه ي ناو
که ندووه که يان و ږاو که ران جيگا که يان به و
چه شنه ده ڏوڙنه وه. (زنبور سیراب) (۲) [ٺاوه-
ٺاوا] (ب) چيشتي ٺاو بهر و سوير و ٺاو کيش.
(خوراک شور)

ٺاو بهردان: (۱) [چاوگه، ت] گونجه کردنه وه.
(راه آب باز کردن) (۲) شيري ٺاو کردنه وه. آب-
باز کردن)

ٺاو بهردانهوه: [چاوگه،ت] دووباره ٺاو بهردان؛
 ٺاو بهرهودان؛ ٺاوبهردان و سهره و خوار ٺاو
 ږژاندن يا ٺاږين کردن. (آب را باز کردن)
ٺاو بهرهودان: [چاوگه،ت] ٺاو بهردان؛ ٺاو
 بهردانهوه. (آب جاری کردن)
ٺاو بهستن: [چاوگه،ت] (۱) گونجه ی ٺه ستیر
 ٺاخنين. (بستن راه آب استخر)
 (۲) شیر ی ٺاو بهستن. (شیر آب رابستن) (۳)
 ٺاو به سههول ٺوون له سهرمادا. (یخ بستن
 آب از سرما)
ٺاوبهـن: [ناو] (۱) دهريجه ی کردنهوه و
 بهستنی ٺاوی ٺه ستیر؛ گونجه. (دريچه بستن
 آب استخر) (۲) ٺاوبهـند؛ ٺيسقا. (بندآمدن-
 ميزراه)
+ ٺاوبهـند: [ناو] ٺاوبهـن؛ ديوار ی بهرگری ٺاو؛
 سهـد. (سد)
ٺاوبهـندی: [ناو] (۱) گرتنی کون و درز له
 لـووله و دهـفـدا. (۲) ٺارام کار پیکردنی
 که رهسته ی سوپاډار بو ٺیکهـوتن و باشتـر
 جووت بوونی سوپاډهـکان. (آب بندی)
ٺاو بينهـو دهـس بشورهـ: (ب) تهـواو بوونی
 ٺیش؛ خاتیمه ی شت یا کاری ٺهاتن؛ هیچی تر؛
 تهـواو. (کنایه از اتمام کاریا هرچیز)
ٺاوپاچ: [ناو،بک+ ناو] ٺاو پاش (۱) که سیک-
 که ٺاو پاشی دهـکا. (۲) که رهسته ی ٺاوپاشی (آب
 پاش)
ٺاوپاشی: [ناو،بهره می چاوگه] (۱) ٺاودان به
 ٺاوپاش. (۲) ٺاو به سهر زهوی یا باغچه دا
 ږژاندن. (آپاشی)
ٺاوږژاندن: [چاوگه،ت] ٺاوږشتن و ږږژاندنی

ٺاو به سهر شتیکدا. (آب پاشی)
ٺاوږږژین: [ناو+ناو،بک] (۱) که سیک که ٺاوده-
 ږږژینی یان جیگاییک ٺاوږږژین دهـکا. (۲) ږه-
 وتی ٺاو به سهر زهوی یا خوږداکردن بو
 ٺهوهی له گسگ دانداتوژ نه کات. (۳)
 [ناو] یاری شهـږهـٺاو. (آب پاشی)
ٺاوږږژینی: [ناو] گهـمه ی شهـږهـٺاو. (بازی آب
 پاشیدن روی همدیگر)
ٺاوږږژینی دل کردن: (ب) زور خوشحال
 کردن؛ دل ٺینک کردنهوه نهوه. (کنایه از
 خیلی شاد کردن)
ٺاوږږکین: [ناو،بک+ ناو] ٺاوږږژین؛ شهـږهـٺاو؛
 ٺاو به یه کداکردن له سهـرچوم و دهـراوان بو
 یاری. (همدیگر را آب پاشی کردن)
ٺاوږږگن: [ناو] ٺاوپاش. (آب پاش)
+ ٺاوږهـږ: [ناو] کاتی شيله بهستنی دهـغل.
 (وقتی غلات شیر می بندد)
ٺاو پهـز: [ٺاوهـٺناو] کولـاو له ٺاوا. (آب پز)
ٺاوپهـنگ: < پهـنگاو؛ پونگاو. (برگشتن و راکد
 شدن آب)
ٺاو پيـادان: [چاوگه،ت] ٺاو تیوهـردان؛
 ٺاو کیشانی دهـفری شورـاو؛ به دوا ٺاو
 شووشتن. (آب کشیدن ظرف، آخرین آب
 کشی وشستن)
ٺاو پیاکردن: [چاوگه،ت] (۱) ٺاو له که سیک
 ږږژاندن؛ (۲) ٺاو تیوهـردان. (۳)
 ٺاو به سهر شتیک دا کردن. (آب ریختن و
 پاشیدن)
ٺاوپیای: [ناو] مهـنی؛ ٺاوی بنیادهـم؛
 شـاوات. (آبمنی)

ٺاڻو تال: (ب) عارهق و شهڙاپ. (آب تلخ)

ٺاڻو تال و سول: [ناوت] ٺاڻو تال و سوڀري خواردوتهوه: (ب) رهنج و عهزايي روڙگاري- چهشتهوه؛ به مروقي ٺهزموون وهرگرتوو دهلين. (سرد و گرم چشیده)

ٺاڻو تراش کردن: [چاوهگهت] کراندني هه ندي ميوه بو هاتنه دهرهوهي ٺاو؛ وهک کراندني ناو له تي شووتي. (آب تراشي)

ٺاڻو ترسي: [ناو] حاله تي، له ٺاو ترسان به هوئي کيشاني بهنگ يا هاريهوه. (آب ترسي)

ٺاڻو تهلا: [ناو] ٺاڻو زيڙ. (آب طلا)

ٺاڻو ٽيگه ڀري: [چاوهگهت] (۱) پرکردني ده فر له ٺاو. (پرکردن ظرف از آب) (۲) ٺاو پرڙاندني کاتي جووت بوون. (آب مني ريختن در جماع)

ٺاڻو ٽيگه ڀري: [ٺاوه ٺاڻو] (۱) ٺاو ٽيگه ڀراو؛ ٺاو گرتني دلي لاوي تازه بالق؛ ٺاو گرتني ميوه، ٺال و بول بووني ميوه. (آبدار شدن)

ٺاڻو ٽيوهر دان: [چاوهگهت] ٺاو پيادان؛ دوا ٺاو کيشان پاش شتن. (آب کشيدن)

ٺاڻو جو سازي: [ناوت] (۱) کاري دروست کردن ٺاڻو جو. (کار درست کردن آبجو) (۲) کارگاي دروست کردن ٺاڻو جو (بيهره). (کارخانه آبجو سازي)

ٺاڻو جه: [ناو] هيوه رڙن؛ ٺاڻو جا. (جاري)

ٺاڻو جهڙ: [ناوت] نشوسترکدني ٺاڻو زهريا به هوئي گه ڀراني زهوي بهرانبهر به مانگ؛ نيشتاو؛ دڙي بهرزاو. (جذر)

+ ٺاڻو چاوسه نندن: [چاوهگهت] ٺاڻو چاو سهندن ڀام کردن به هوئي ترساندنهوه؛ بو ڀام کردن

ورچ به پيداني خواردني سوڀر و ٺاو پينه دان لاواز و ڀاميان ده کرد. (آب چشم گرفتن)

+ ٺاو چنين: (۱) ٺاوه چوپ کردن. (آب گرفتن)

(۲) ٺاڻو پولا گرتن به گهرامي زور بو نه رم بوونهوه. (آب کشيدن) (۳) ٺاڻو ميوه گرتن. (آب ميوه گرفتن)

ٺاڻو چوون: [ناو] (۱) چوونه ٺاو؛ قوماشي که به شور دن کورت بيتهوه. (آب رفتن) (۲) (ب) لهڙ و لاواز بوون. (لاغر شدن)

ٺاڻو چوونه ڙيريست: (ب) قهله و بوون. جوان بوون. (کنايه از چاق شدن)

ٺاڻو خاكي: [ناو] اند، فد: پاوپړيک که له وشکي و به حر دا که لکي لي وهر ده گيريست؛ هاوپړ کرافت. (هاور کرافت؛ آب خاكي)

+ ٺاڻو خانه: [ناوت] کاسه ي چکوله ي ڙير لانکه ي مندال. (آبريز گاه گهواره)

ٺاڻو خواردن: (۱) [چاوهگهت] کاري ٺاو خواردنهوه. (آب خوردن) (۲) خهرج زور هه لگرتني کاريک؛ بو من زور ٺاڻو خواردنهوه؛ خهرجي زور بوو. (گران تمام شد)

(۳) زور ٺاسان ٺاسانه وهک ٺاڻو خواردن وايه. (مانند آب خوردن) (۴) ٺاڻو تاييهت بو خواردنهوه؛ شهر به ييک ٺاڻو خواردنم به پي. (آب نوشيدني)

+ ٺاڻو خواردنهوه: (۱) [چاوهگهت] خواردنهوه ي ٺاو. (۲) واتاي قوول بو قسه ي رهق؛ ٺه م قسه زور ٺاو ده خوانتهوه؛ زور بهري دريژه. (۳) ٺاساني کار (وهک ٺاو خواردنهوه ٺاسانه). (۴) خهرجي زور هه لگرتن. (آب خوردن)

ٺاڻو خواز: [ٺاوه ٺاڻو] (۱) ٺاو کيش. (ب)

ئاوداگرتن: [چاوغەت،] بوون بە ژيړ ئاوه‌وه؛ ئاو بە سەردا كشان؛ ئاوى لافاو ھەموو مەزراكەى داگرتووه. (آب ھەمە جا را گرتن)

+ ئاودان: [چاوغەت،] بە كەرەستەى كارەبايى و تيزاو ژيړ يا زيۆ يا ھەرچى بە سەركانزاييىك داكيشان. (آبكارى)

+ ئاودانە‌وه: [چاوغەت،] (١) تيخى سوورە‌وه بوو خستتە ناو ئاو يارۆن بو پەق بوون. (٢) ږوكيش كوردنى كانزا بە ژيړ يا زيۆ. (آب دادن)

+ ئاودانە‌وه: [چاوغەت،] (١) وەك: ئاو دەردانى ماست؛ (٢) رەحەتبوون. (آب دادن)

ئاوددان: [ئاوھلناو،] ئاودنان؛ ھاوتەمەن. (ھەم- سن‌وسال)

ئاودل: [ناو،] ئەول؛ كورتكراوھى ناوى عەبدولأ؛ عەودل. (عبدال)

+ ئاودەردان: [چاوغەت،] (١) عارەقە كردن. (عرق كردن) (٢) ئاو ھاىتەدەر لە ھەر شت بە ھوى گوشين يا گەرم كردن. (آب پس دادن) (٣) ئاوى چال يا ھەوز خالى- كردن. (تخليه آب چاه يا حوض)

ئاودەرمانى: [ناو،] عيلاجى نەخوشى بە خواردنە‌وھى ئاوى زۆر. (آب درمانى)

ئاودەستخانە: [ناو،] مستەراج. (مستراح)

ئاودەلّين: [ئاوھلناو،] (١) ھەر شت كە ئاوى لى بتيكىتە دەرەوھ. (ھر چيزى كە آب آن نشت كند) (٢) درزى دەفر. (شكاف ظرف) (٣) كونى زۆر وردى دەفر. (سوراج بسيار كوچك)

ئاودەم: [ناو،] (١) ھاونشين؛ ھاودەم؛ دۆست؛

خواردەمەنى سويړ. (خوردنى آب كش) (٢) شت يا كەسك، كە پيوستى بە ئاو ھەيە؛ توونى؛ تينوو. (تشنه)

ئاوخوږگە: [ناوت،] جيگاي ئاو خواردنى ئاژال. (آبخوړ)

+ ئاوخوږه: [ناو،] ئاسنيكى باريكه له له غاودا كە دەچيټە نيۆ زارى ئەسب؛ دەمارى دار. (آبخوره؛ آوند)

ئاوخوږه‌ى ئاو كيش: [ناوت،] دەمارى دار و گيا كە شيلەى پەروەردە لە گەلاوھ دەبات بو ساقەت و ئەندامى دار. (آوند آبى)

ئاوخوږه‌ى چيوى: [ناوت،] دەمارى دار و گيا كە لە پيشە‌وھ ئاو و ماكى پيوست دەگەيە- نى بە گەلاى دار و گيا. (آوند چوبى)

ئاوخوى: [ناو،] تاواوھى خوئى لە ئاودا. (آبنمك)

+ ئاودار: [ئاوھلناو،] (١) تەږ و پږ لە ئاو (٢) (ب) جەواھير و تيخى جەوھەردارى خوشرەنگ و بە بريقە. (آبدار)

ئاو داخستن: [چاوغەت،] (١) لە شيلەگەوھ بەرى ئاو بەردان. (٢) ئاو بەردانە‌وھ سەر مەزرا. (هدايت آب به مزرعه)

+ ئاو دادن: ئاو ھاىتە دەر لە ژيړگۆزە و دەفر؛ ئاو لى تكان؛ ئاو دەلاندن؛ عەرزى بووش كە زوو ئاو ھەلدەمژيټ. (نشت آب)

ئاودارخانە: [ناو،] قاوھخانەى تايبەتى؛ چاى خانەى تايبەتى. (آبدارخانه)

ئاودارچى: [ناو،] بەرپوڤەبەرى ئاودارخانە. قاوھچى. (آبدارچى)

ئاودارى: [ناو،] ئاقدارى؛ ھالەتى شتى ئاودار. (آبدارى)

هاوال^۶. (همنشين و همدم) (۲) ليک. (آب دهان)

ټاو دهماندن: ټاو له زهويه که ټاژين که با ته و او بیده مینې؛ ټاو مژینی زهوی؛ ټاوچه شتن. (آبیاری کامل. جذب آب)

ټاوده نگی: [ناو،] هاوده نگی؛ هاوبیری؛ دو ستایه تی؛ نزیکي و هاودهمی؛ هاوالی؛ هاو قسه یی. (هم دلی. هم آوایی)

ټاو دیان: [ټاوه ټناو] هاو ته مهن. (همسال) ټاودیده: (۱) بار هاتوو؛ وه ک پولا ټاودیده بوون. (بار آمده) (۲). ټاو دیده: ته پووگ. (خیس شده) (۳) ټاو لیکه وتوو.

(آب پاشیده شده) (۴) [ناو] ټاو چاو؛ ټاوی چاو؛ فرمیسک؛ ټه سرین. (آب دیده)

ټاور: [ناو] پوخسار؛ پروو. (رخسار) ټاور دانه وه: [چاوگه، ت] پروو ټیکردن؛ لا لیکردنه وه. (برگشتن و نظاره کردن) ټاورا: [ناو] هاوړی؛ هاوباوه؛ هاوعه قیده؛ هاوبیر؛ هاومه رام. (همراه؛ همفکر)

ټاورپایی: [ناو، بهرهمی چاوگه] هاوړایی؛ هاوړپیی؛ هاوبیری؛ هاو ټه ندیشی. (همراهی و همفکری)

ټاور باران: [ناو، ت] تیر ټه ندازی زور توند. (ب) گهرمای زوری پروو. (آتش باران) ټاور باز: ټاگر باز؛ که سیک که به ټاور یاری ده کا. (آتش باز)

ټاور پر کردن: [چاوگه، ت] کوژانه وهی ټاور به ته و او ی. (بکلی خاموش کردن آتش)

ټاور به پشت دهسته وه نان: (ب) ټوبه کردن له دوو پاتکردنه وهی کاریک؛ ده ست داخ کردن بو

نه کردنی کاریک. (پشت دست داغ کردن) ټاور بهردانه وه: [چاوگه، ت] ټاگر بهردانه وه؛ کردنه وهی ټاور و ټاگر ټیبه ردان. (روشن کردن آتش)

ټاور ټیبه ربوون: [چاوگه، ت] (۱) گرگرتن. (آتش گرفتن) (۲) (ب) ټوقره لی پړان. (بی قراری)

ټاور ټیبه ردان: [چاوگه، ت] گرگرتن و ټاور دان. (آتش زدن)

ټاور چه رخان: [ناو] تاو له مه. (آتش گردان) ټاور خان: [ناو] ټاگر خان؛ ټارتوون. (آتشخان) ټاور دن: [کار] هاوردن؛ هیان؛ هانین. (آوردن)

ټاور ده مین: [ناو + ناوی بک] (۱) مه شکهی مسگه ری. (دمه مسگری) (۲) ټاور ده مین که سیک که بهو مه شکه ټاور ده ده مینې. (کسی که مشک را بکار می برد) (۳) ټاور گه شین. (کسی که آتش را گیرا می کند) ټاور ده یویاگی: به جی هیانانه وه؛ به جی هاوردن؛ به جی هانین. (به جا آوردن)

ټاو پړان: (۱) پړانی ټاو. (۲) ټوو تکان. (آب-ریختن)

ټاو پړاندن: [چاوگه، ت] (۱) بهردانه وهی ټاو؛ ټاو فریدانی یه کسمی می. (آب ریختن) (۲) (ب) باو کردنی کاریک؛ گه وره ټاو ده ریژی و چکوله پای لیده خات. (مد کردن)

ټاور ژیر کا: [ناو، ت] (ب) نهرمه پره؛ که سیک که به نه هینی کاری خو ی ده کات. (آب زیر کا؛ حيله باز)

ټاور پړین: [ناو، بک] ټه وهی که ټاو ده-

رِيڙِيءَ (آبريز)

ٿاوپرڻاڻن: [چاڱوگهت، ٿاوپرڻاڻن]. (آب ريختن)

ٿاوپرڻاڻو: [چاڱوگهت، (۱) ٿاوپرڻاڻو هه ٿاوپرڻاڻو؛ چيڪرڻ و ته يار ڪرڻي ٿاوپرڻاڻو؛ ٿاوپرڻاڻو ڦيختن. (آتش افروزي) (۲) (ب) ڦيختن و شهپر هه ٿاوپرڻاڻو. (ڦتنه و آشوب بر پا ڪرڻ)

ٿاوپرڻاڻو ته جهسته: [چاڱوگهت، بي ٿاوپرڻاڻو و بي ٿاوپرڻاڻو، جهجهان ٿاوپرڻاڻو؛ بي هه ٿاوپرڻاڻو؛ بيجهه رار ٿاوپرڻاڻو؛ نيجهه ران ٿاوپرڻاڻو. (آتش به جان افتادن)

ٿاوپرڻاڻو ته گيان: [چاڱوگهت، (ب) جهجهان ٿاوپرڻاڻو؛ سرهوت نه مان. (آرام و قرار نداشتن) ٿاوپرڻاڻو: [ناو] جيگاي ٿاوپرڻاڻو. (جاي آتش)

ٿاوپرڻاڻو گهردان: [ناو] ٿاوپرڻاڻو، ٿاوپرڻاڻو ٿاوپرڻاڻو له سيم چنراوي ناوچاله، دهسڪي ٿاوپرڻاڻو زنجيري هه به ٿاوپرڻاڻو زوال گهساندهه. (آتش چرخان)

ٿاوپرڻاڻو گرم: [ٿاوپرڻاڻو] (۱) ٿاوپرڻاڻو له سهر ڪاريڪ. (مصر و مصمم) (۲) مروقي زور به هه وهس. (آتشي مزاج)

ٿاوپرڻاڻو له چاوپارين: [چاڱوگهت، (ب) زور ٿاوپرڻاڻو. (غضبناڪ شدن)

ٿاوپرڻاڻو له ڪاي ڪون به ٿاوپرڻاڻو: (ب) مروقي به سالچو ڪه خهريڪي دلداري ٿاوپرڻاڻو. (ڪنايه از عشق پيري)

ٿاوپرڻاڻو چڪه: [ناو] ٿاوپرڻاڻو چڪه؛ ٿاوپرڻاڻو مندالان. (آتش بچه ها)

ٿاوپرڻاڻو ڪه: ٿاوپرڻاڻو چڪوله. (آتش ڪوچڪ)

ٿاوپرڻاڻو ٿاوپرڻاڻو: [چاڱوگهت، ٿاوپرڻاڻو ٿاوپرڻاڻو؛ ريسوا ڪرڻ؛ ناو به خراپه زراڻن؛ سوو ڪايه تي

به سهر هيٺان شهقلي ڪچيني به ناوپرڻاڻو شڪاڻن. (آبرو بردن)

ٿاوپرڻاڻو چوواندن: [چاڱوگهت، ٿاوپرڻاڻو بردن. (آبرو بردن)

ٿاوپرڻاڻو چوڱو: [ٿاوپرڻاڻو] ريسوا؛ به دنياو؛ ٿاوپرڻاڻو چوڱو؛ ناو زراو؛ ٿاوپرڻاڻو تڪاو؛ ٿاوپرڻاڻو نه ماڱ؛ له بواي دهستوري زمانهه [ناو] به رڪاره [به لام به واتا ٿاوپرڻاڻو. (آبرو رفته)

ٿاوپرڻاڻو ڍار: [ٿاوپرڻاڻو] ٿاوپرڻاڻو مهند؛ به ٿاوپرڻاڻو به بههيا؛ (آبرو مند)

ٿاوپرڻاڻو ڍاري: [ناو] (۱) ٿاوپرڻاڻو؛ به ٿاوپرڻاڻو؛ ٿاوپرڻاڻو شهراڻهت مهندانه و به سهر به رزي. (۲) (ب) به رگري له ٿاوپرڻاڻو چوون؛ قسه خواردهه و لاي بيگانه نه درڪاندي هه ندي نهيني ڪه بوي هه به بيته هو سهرشوري؛ (ب) به زلهه ٿاوپرڻاڻو سوور راگرتن. (آبرو ڍاري)

+ ٿاوپرڻاڻو: [ناو] (۱) ٿاوپرڻاڻو هه ورڻي زهر حاتي نوڪ. (آفت نخود) (۲) زهرده زخم؛ زهرده برين. (زرد زخم)

ٿاوپرڻاڻو رنگ: [ناو] جوڙيڪ پهنگي ويته گهري ڪه به ٿاوپرڻاڻو ده گير ته وهه. (آبرنگ)

ٿاوپرڻاڻو ريز: [ناو] (۱) ٿاوپرڻاڻو. (آبشار) (۲) [ناو، بڪ] ٿاوپرڻاڻو، ڪه سيڪ ڪه ٿاوپرڻاڻو ده ريزي. (آبريز)

ٿاوپرڻاڻو ريز ڪا: [ناو، ت] (ب) نه رمه به؛ حيله باز؛ ٿاوپرڻاڻو ڪه سه به نه هيني ڪاري خوي ده ڪا. (آتش زير ڪاه؛ آب زير ڪاه)

ٿاوپرڻاڻو ريز ڪه: [ناو] ٿاوپرڻاڻو. (آبشار)

ٿاوپرڻاڻو ريش ٿاوپرڻاڻو: (۱) دهسته ويهه ٿاوپرڻاڻو؛ به گز به ڪتردا چوون؛ ٿاوپرڻاڻو گيران. (دعوا و مرافعه-

ئاۋزەنگى دار: [ئاۋەلناۋ] بەپىي ئەو
كەسانە دەللىن كە ژىر پايان چالە. (كفپاي-
كسانىكە گودباشد)

ئاۋزەنگى كوت: [بەندەت، رېكىف كوت؛ (ب)
چورنال و بەغار لىخوپىنى ئەسب. (چهار
نعل)

ئاۋزەنگى لىدان: [چاۋگەت، لىخوپىنى ولغاى
بە زىن و بەرگ بە رېكىف تىكوتان. (ركاب
زدن)

+ ئاۋزىياگ: [ئاۋەلناۋ] تىگە يىشتو؛ عاقل؛
بەئاۋەز؛ ژىر. (عاقل)

ئاۋزىنە: [ناۋ] ئافزۈۈنە؛ ئالغەزۈۈنە. (سگ)
ئاۋزىنى: [ناۋ] ھاۋشانى؛ ھاۋالى؛ ھاۋتەمەنى؛
ھاۋسەنگى. (ھەم شان)

+ ئاۋس: [ئاۋەلناۋ] ھاۋس؛ دوۋگيان؛ زگپ؛
تلداز؛ تولدار؛ بەزگ؛ زگدار؛ بەتىشت. (آبستن)
ئاۋساندن: [چاۋگەت، ھەل ماساندن؛ پەنماندن؛
ئەستورۇر كىردن؛ ماساندن؛ ۋەرماندن.
(پىرباد كىردن)

ئاۋسال: تەپەسال. (آبسال)
ئاۋسانە: (۱) [ناۋ] ئاۋسانە؛ ئەفسانە؛ چىروك؛
كەكايەت. (افسانە. قىسە) (۲) ۋەك ئاۋس؛
ئاۋس ئاسا؛ (بىسان آبستن)

ئاۋ سەر كەفتن: [چاۋگەت، سەر كەۋتنى ئاۋ؛
ئاۋ بە سەردا گەپان و داگرتنى زەۋى يا
جىگايىك؛ ئاۋ بە سەر جىگايىكدا
كشان. (بالا آمدن آب)

ئاۋسەركەم: [ئاۋەلناۋ] ھەزار؛ دەستكورت؛
فەقىر؛ بى ئەنۋا؛ ھەژىر. ھاۋسەركەم؛
كەمدەست؛ ژار؛ ئاتاج؛ موحتاج؛ كەمتر لە

كردن) (۲) ھاۋتەمەن بوون (ھەم سن)
ئاۋرىشم باف: [ناۋ، بىك] كەسىك كە كارى
چىنىنى قوماشى ئاۋرىشمە. (ابرىشم باف)

ئاۋرىشم بافى: [چاۋگەت، (۱) كارى ئاۋرىشم
باف. (۲) [ناۋ] كارگاي چىنىنى قوماشى
ئاۋرىشمى. (ابرىشم بافى)

ئاۋرىشم چىن: [ناۋ، بىك] گولدۈزى بە ئاۋرىشم
دەك؛ كارى چىن بە ئاۋرىشم. (ابرىشم دوز)
ئاۋرىشم چىنىن: [چاۋگەت، گولدۈزى بە
ئاۋرىشم. (ابرىشم دوزى)

ئاۋرىشمى: [ئاۋەلناۋ] ھەۋرىشمىن؛ لە جنسى
ئاۋرىشمى. (ابرىشمى)

ئاۋرىل: [ناۋ] ئاپرىل؛ مانگى چۈرەمى سالى
زايىنى. (آۋرىل)

ئاۋرىپى: [ناۋ، بەرھەمى چاۋگە]
ھاۋرىپى؛ براپەتى؛ كۆمەك و يارى؛ ئارىكارى؛
يارمەتى. ھاۋمەپامى. (ھەمراھى)

ئاۋزا: (۱) ھاۋال؛ ھاۋتەمەن؛ (۲) ئاۋزاچاۋم؛
چاۋم پىرپوۋ لە ئاۋ؛ زا؛ پىرپوۋدوۋى (زايىن) ھە
بە ھەموۋ مانايىكەۋە. زۈنگ بوۋ؛ ئاۋى تىزا.

(ھەمس؛ پىراشك شىدن چىشم)

ئاۋزاينە چاۋ: چاۋ لە ئەسرىن پىرپوۋن؛ ئاۋ لە
چاۋا قەتىس بوون. (جەم شىدن اشك در چىشم)
ئاۋزاينە دەم: بە ھۆى دىتنى خوراكىكى
خوشەۋە؛ ئاۋ لەزارگەپان؛ (ب) تامەزرو بوون.
(دەھان آب افتادن)

ئاۋزەنگى تەقىن: [بەندەت، (ب) بەخىرايى؛ لە
تاۋدانى ولخ و چارەۋا؛ چورنال؛ تاۋدانى
ئەسپ؛ رېكىف كوت. (اشارە بە چەهار نعل
تاختن)

ماله جیران و دراوسی. (محتاج)

ئاوسی: [ئاوه لئاو + ناو] جیران؛ جینار؛ دراوسی.
(همسایه)

ئاوشار: [ناو] تاڤگه. (آبشار)

ئاوشانی: [ناو] هاو کووفی؛ ئاو کووفی؛
هاوشانی؛ هاوسه نگی؛ بهرانبه ری. (هم شانی)
ئاوشور: [ناو] ئاو شوران؛ ناوی چوومی له
کرماشان. (رودخانه آبشوران)

ئاوشه: [ناو] شه ونم؛ ئاونگ؛ خوو؛ خوناوه؛
(شینم)

ئاو فرپیدان: [چاوه، ت] ئاو فرپیدانی مایین له
وه ختی جووت خوازیدا. (ب) وه ک جوین به
ئاو فره تی سووک دهوتر. (آب ریختن مادیان
در حال فعل)

+ ئاوقا: [ناو،] (۱) تووش؛ دووچار؛ ئهم
نه خوشینه م ئاوقا بووه. (دامنگیر) (۲)
هیرش؛ (پوژ) باشم ته کرد له کولم و لیوی،
ئاوقایی ده م بوو سه بری گه ستم «نووری»
(حمله)

ئاوقا کردن: [چاوه، ت] (۱) ئاراسته کردن؛
بوختن؛ بهرد و گولله و دار تیگرتن.

(چیزی را رو به کسی انداختن) (۲)
تووش کردن؛ هه لاهه تی گرت، ئاوقای (تووشی)
منیشی کرد. (مبتلا کردن) (۳) هاندان بو شهر
یان هیرش پی بردن؛ سه گه که ی ئاوقا کرد.
(وادار به حمله)

ئاوقوره گرتن: [چاوه، ت] (۱) ئاو له قوره گرتن
به گوشین (گوشین) یا به ئاو
میوه گیری. (آبقوره گرفتن) (۲) فرمیسک
وه راندن. (اشک ریختن)

ئاوقه د: [ئاوه لئاو] هاوقه د؛ بهقه د؛ هاوئه ندازه.
(هم قد)

ئاوقه را: [ئاوه لئاو] بهقه د یه ک؛ هاوتا؛ هاوپایه؛
هاوسه نگ؛ هاوشان. (همتا)

+ ئاو کردن: [چاوه، ت] (۱) تاواندنه وه؛ قال-
کردن؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن) (۲) (ب)
فروشی مالی خراپ و له سه رده ست ماو؛
فروشتن؛ له بازار شته کانم ئاو کرد. (فروختن)
ئاو کردنه ژیر: (ب) جیگای که سیک لیژ کردن و
بهره بهره ده رکردنی له شوینیک. (کنایه از
بیرون کردن)

ئاو کولاتگ: [ناو، ت] ئاوی کولاتوو؛ ئاوی داخ؛
ئاوی که داخ کرابی. (آب داغ)
ئاو کووف: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوته راز. (هم-
شان)

ئاوکه: [ناو] جوړیک تری. (نوعی انگور)
ئاو کیشان: [چاوه، ت] (۱) ئاو هه لگرتن و
بردن بو شوینیکی تر. (آب از جایی به جایی
بردن) (۲) ئاو دزینی برین. (آب آوردن زخم)
(۳) ئاوی جیگاییک یا هه وزیک دهردان. (آب
حوض یا چاه کشیدن) (۴) ئاو تیوهردان پاش
شتن. (آب کشیدن) به جوگه یان بوپی
ئاو کیشان بو شوینیک. (به وسیله جوی یا لوله
آب کشیدن)

+ ئاو کیشی: [ناو؛ به ره می چاوه] ئاو تیوه-
ردانی پاش شتن. (آب کشی)
ئاوگر: [ناو] (۱) جیگه ی چال. (جای
پست) (۲) زهوینی بهر سیلاو. (زمین در
مسیر سیل) < ئاوگیر

+ ئاوگرتن: [چاوه، ت] (۱) کاری ئاو کیشان

له میوه به گوشین یان ټاو میوه گیری. (آب میوه گرفتن) (۲) ټال و ټول بوونی میوه. (میوه نزدیک به رسیدن و آب گرفتن میوه) (۳) (ب) ټه وه لای لایه تی و دل ټاو گرتن. (کنایه از اوایل جوانی) (۴) گونجه ی ټه سټیر به ستن له لایه ن که سټیکه وه که نوره ټاویه تی. (بستن آب استخر) (۵) له قه دیمدا پاشه که وت کردنی ټاو؛ عه مباراو پر کردن له ټاو. (پر کردن آب انبار)

ټاو گهرم: (۱) گړاو؛ کانیای گهرم. (چشمه آب گرم) (۲) ټاوی داخ و کولتو. (آب داخ) **ټاو گهرم که ر:** [ټاو، بک] ټه وه ی ټاو گهرم ده کا؛ که ره سته ی گهرم کردنی ټاو؛ دټو ټیرم. (آب گرمکن)

ټاو گه ز: [ټاو، ت] چر زانی ته په کال له باردا. (زده دار و خراب شدن میوه)

ټاو گه له: ټاوالی که بجټه ناو ههر میگه لیک، هه ست به نامویی نه کات. (بزوگوسفندیکه داخل هر گله ای بشود ټاو گه لی ټازاد: [ټاو] ټه و به حرانه که له ژیر باندوری ده سه لاتی ده و له تگه لیک ی تاییه تدان. (آبهای آزاد)

ټاولک: [ټاو] ټوقله ی ناو ده ست و پی به هو ی کاری زور پی کردن. (تاو ل)

ټاو لووت: [ټاو، ت] ټاوی که پو؛ ټاوی لووت. (آبدماغ)

ټاو له ټاشی دوژمن کردن: (ب) به سوودی دوژمن کار کردن. (به سود دشمن کار کردن)

ټاو له ټاشی که سیک کردن: (ب) کو مه ک پی کردن؛ کردنی کاریک که به رزه ونندی که سیک تری تیدابی. آب به آسیاب کسی ریختن)

ټاو له ټاواندا کوتان: (ب) کاری بی سوود کردن؛ (آب درهاون کویدن)

ټاو له ټاوه رو دهر کردن: (۱) (ب) زور بی حه یایی کردن. (بی حیایی) (۲) له هه د به دهر؛ له سنووری شهرم و حه یا دهر چوون. (از حد گذشتن)

ټاو له بهر رو یشتن: (۱) ټاو لیچوون؛ ټاو ده لاندن. (نشت) (۲) سه رپیژی ټه سټیری لپاولپ پر له ټاو. (سر ریز)

ټاو له جی مال دهر هینان: (ب) مالی که سی خاپوور کردن؛ به لای زور به سهر هینان؛ نابوت کردن (ټاو له جی مال نان). (خانه کسی را ویران کردن)

ټاو له چاوانه لیل بوون: ټاو له سهر چاوه لیل بوون؛ (۱) (ب) ناله باری کاریک له بنه په تدا. (۲) (ب) سه رچاوه و ټه ساسی کاریک له لایه ن گه و ره ترین مه قامه وه گه نده ل بوون. (آب از چشمه گل آلود بودن)

ټاو له دهس نه تکان: (ب) کاری مروقی پژد و خه سیس. (خسیس)

ټاو له پروو: [ټاوه لټاو] گړوی؛ که سیک که ده موچای چال وچولی هاو له ی پیوه دیاره. (آبله رو)

ټاو له فه رهنگی: [ټاو] دوا پله ی نه خوشینی هاله، سفلیس. (سفلیس)

ټاو له مورغان: [ټاو] نه خوشینی دهر کردن زبیکه ی سوور سوور؛ وشه ییکی فارسییه و ههر به و ناوه یش له کوردی دا ده و تری ت. (آبله مرغان)

ټاو له کوتان: [چاوه، ت] سیرومی هاو له له

سه‌رپیست دانان و دهرزی ئازن کردن
و کراندنی به نه‌شته‌ر بو به‌گری له‌هاوله.
(آبله‌کوبی)

ئاو له‌کونه‌میروله‌کردن: (ب) هه‌ژاندنی
جه‌ماهر و پشیوه‌دروست‌کردن؛ وه‌ک چیلکه
له‌کونی هه‌نگه‌ژاله‌روکردن. (شوراندن
مردم)

ئاوله‌گایانه: [ناو] خوروکه‌ی گا؛ هاوله‌یی‌ک که
له‌سه‌رگوانی مانگا په‌یدا ده‌ی. (آبله‌گاوی)
ئاو له‌گیلفان (گیرفان) وه‌ردان: (ب) گیلفان
خالی‌کردن و پاره‌تیا نه‌هیشتن. (کنایه‌از
جیب خالی کردن)

ئاو له‌لج هاتنه‌خوار: (۱) لیک‌چاندن. (۲) (ب)
زور به‌تامه‌زرو و به‌هه‌وه‌س‌که‌وتن بو
خواردنه‌نییک. (آب از لب سرازیر شدن)
ئاو له‌مشت نه‌تکان: (ب) رژدی؛ چکووسی؛
خه‌سیسی؛ ده‌ست‌قوو‌چاوی؛ چاو‌چنوک‌ی.
(کنایه‌از خسیس)

ئاو‌لیل‌کردن: [چاو‌گه‌ت، (ب) ئاژاوه
دروست‌کردن. (آب را گل آلود کردن)
ئاو‌لیل‌نه‌کردن: [چاو‌گه‌ت، (ب) ئه‌رخه‌یان
بوون و جیی‌باوه‌ر؛ به‌یه‌قین؛ ئه‌ونده‌پیاوی
چاکه‌ئاو‌لیل‌ناکات. (کنایه‌از جای اعتماد
واطمینان)

ئاو‌لیمو: [ناو] ئاوی لیمو؛ (ب) ئاوی
لیمو‌ترش. (آلبیمو)

ئاومژین: [چاو‌گه‌ت، ئاو هه‌لمژین؛ کوتال ئاو
هه‌لده‌مژی؛ زه‌وی ئاوی هه‌لمژی؛ ئاوی ئه‌و
هه‌ناره‌بمژه. (جذب آب؛ پارچه‌یازمین که آب
جذب کند)

+ ئاومل: [ئاوه‌ل‌ناو] هاوجووت؛ لفی‌گاجووت؛
هاونیر؛ وه‌ک دوو ئه‌سپی دروشکه. (جفت
حیوان برای کشیدن ارابه و درشکه)
ئاومیوه: < ئاوی میوه.

ئاومیوه‌گر: [ناو، بک و ناو] (۱) کاری که‌سیک
که‌ئاوی میوه‌ده‌گریته. (۲) [ناو] که‌ره‌سته‌ی
ئاوی میوه‌گرتن. (آب میوه‌گیر)

ئاونگ و ده‌سته: [ناو] ئاوان و ده‌سته؛ که‌ره
سته‌ی کوتان و ورد‌کردن. (هاون و دسته)
ئاونگه: [ناو] (۱) ئاونگ؛ شه‌ونم. (شینم)
(۲) ئاونگی ژیر ده‌سته‌بو کوتانی شتی
ناشپه‌زخانه‌(مده‌ق). (هاون)

ئاونگی: [ناو] (۱) ئاونگ؛ تری‌توپیگ؛ میلاق.
(انگور‌آویزان‌شده‌باطناب) (۲) شه‌ونم. (شینم)
ئاونوما: [ناوت، (۱) تافگه‌ی ده‌ست‌کرد. (آب
نما) (۲) چاوانه‌ی کاریز. (دهانه‌کاریز)
ئاونه‌بات: [ناو،] شه‌کروکه؛ جو‌ریک‌نوقول.
(آبنبات)

ئاونه‌بات‌چیوی: [ناوت،] ئاونه‌باتی که
کلکیکی چووکه‌ی چیوی پیوه‌یه و من‌دال
ده‌ی مژن. مژمژوکه. (آب نبات چوبی)
ئاونه‌باتی ترش‌وشیرین: [ناوت،] ئاونه‌باتی
مه‌یخوش؛ ئاونه‌باتی که‌هه‌ندی‌ماکی ترشی
لیدراوه. (آب نبات میخوش)

ئاو نه‌باتی‌کیشار: [ناوت،] ئاونه‌باتی‌ک که
به‌ددان دا ده‌چه‌سپی و کیشی‌دی. (آب نبات
کشی)

ئاو نه‌چوونه‌ناو‌جو‌گه‌یی‌ک: (ب) ناسازگاری؛
پیک نه‌هاتن. (آب توی یک جوی نرفتن.
کنایه‌از عدم توافق)

ئاۋنە دیدە: [ناو] شتى^۱ كە ئاۋى لىنە كە وتىيت؛
 ئاھەكى ئاۋ نە دیدە؛ قوماشى ئاۋنە دیدە؛ ئاۋ
 نە دىتتو؛ ئاۋ لىنە كە وتتو. (آب نە دیدە)
ئاۋ وئالف: [ناۋت] (۱) (ب) رۆزى و نىعمەت؛
 مال^۲ و دارايى. (روزى) (۲) ئاۋ و گيا. (آب و
 گياه)
ئاۋ و خاك: [ناۋت] سەرزەمىن؛ (ب) وە تەن؛
 نىشتەمان. (آب و خاك)
ئاۋورەنگ: [ناۋت] (ب) دىمەنى جوانى تەر و
 تازەى رۇخسار. (آب و رنگ)
ئاۋوش: [ناو] باۋەش؛ ئامىز. (آغوش)
+ ئاۋوگل: [ناۋت] (۱) ھەرى و قور. (گل و
 شل) (۲) (ب) كورەكان لە ئاۋ وگل^۳
 دەرھاتوون و گەورەبوون (بووگن) و لە خەم
 رەخسىون. (بزرگ شدن بچه) (۳) نەسەق،
 مەن لەم شارە ھەقى ئاۋ وگل^۴ ھەيە. (حق آب
 و گل داشتن) (۴) جىگەى مردن و ناشتن و
 خاك بە قىسمەتبوون، ئاۋ و گل ھەلى گىرتەم
 ھىنامى بو^۵ ئىرە. (خاك قسمت شدن)
ئاۋھاۋىز: [ناۋ، بک] فۋارە؛ ئاۋھۋرشان. (فۋارە)
ئاۋەچۈر: [ناۋت] (۱) چۈراندنى ئاۋ لە شتى
 تەر تا دوا دلوپ. (۲) تكان و تەۋاۋ بوونى
 ئاۋى شتى تەر. (آب چالاندن)
ئاۋەچۈرۈبون: [چاۋگەت] چۈرایی ھاتن؛ دوا
 دلوپ تكانى ئاۋى شتى تەر. (ريختن آخرين-
 قطره آب از چيز تر)
ئاۋەچۈرۈرۈرۈر: [چاۋگەت] ئاۋ چىن و چۈرایی
 پى^۶ ھىنانى ئاۋ لە شتى تەر بە ھەلۋاسىن يا
 گوۋشىن. (آب گرفتن)
ئاۋەچەما: [ناو] ئاۋى چاۋ؛ فرمىسك؛ رۈندك؛

ئە سىرین. (آب چشم)
+ ئاۋەخانە: [ناو] ئاۋخانە؛ دەرۋىكى بچۈك
 بە بن بىشكەى مندالەۋە بو^۷ تىچۈنى مىزى
 مندال. (جای پيش آب بچه در گهواره)
ئاۋەدانكەر: [ناۋ، بک] ئاۋا كەر؛ كەسى^۸ كە
 كارى ئاۋەدان كەرنە. (آبادگر)
ئاۋەر: (۱) ھاۋەر؛ [پاشگر] ناۋئاۋەر؛ داراي ناۋ؛
 جەنگاۋەر؛ شەرپانى؛ دلاۋەر؛ پىر دل؛ (پسوند
 آور) (۲) كەسىك كە دەرھىنى؛ (نان ئاۋەر؛ نان-
 ھاۋەر؛ نان ھىنەر) (آورنده)
+ ئاۋەرۈ: [ناۋت] بەرزترىن جىگەى كىو و
 تەپۈلك كە ئاۋى باران نىۋەى بەۋ لاۋ نىۋەى
 بەم لادا بىتەخۋار؛ سەرۋوى دىرەگ. (خط
 الراس) (۲) لىژايى سەربان رۋو بە پلوۋسك.
 (آبريز) (۳) جىگای دامەزراندنى پلوۋسك.
 (آبريز) (۴) گۈنجەى رىگای ئاۋ پىا رۋىشتن
 لە ھەۋز يا ئەستىردا. (آبراهه)
ئاۋەرۈگە: [ناو] ئاۋەرۈ. (آبراهه)
ئاۋەرۈۋو كەرنەۋە: [چاۋگەت] ھەلگىرپانەۋە.
 سەرۋە نىخوون كەرنەۋە. (برگرداندن و پشت و)
 رو كردن
ئاۋەرۈى: [ئاۋەلناۋ] گياندارى ئاۋى. (آبزی)
ئاۋەستى: [ناو] موۋچىچى قولى كراس؛
 جۈرۈيك سۋرانى؛ مەچە كىچى؛ ئەنگۈچك؛
 فەقىيانە. (دنباله آستين)
+ ئاۋەسوۋ: [ئاۋەلناۋ، بەر] (۱) ئاۋەسوۋد؛
 چلكى^۹ كە لە ئاۋدا سوۋابى^{۱۰} واتا زورمايتەۋە؛
 چلك مەردە (مەردە). (چركى كه جذب شده)
 (۲) (ب) رۋو داماللو. (بى حيا)
+ ئاۋەشكىنە: [ناو] شىلەگە. (جای تغيير مسير)

(آب)

+ **ئاوه‌شى:** [ناو] بارپزه؛ ميوه‌ی له دار كه‌وتوو
(وه‌ريو). (ميوه نارس از درخت افتاده)

+ **ئاوه‌كول:** [ناو] (ب) ناخوشي؛ بيدره‌تانی؛
ليقه‌وماوی؛ روزه‌پره‌شى. (سيه روزی)

ئاوه‌كى بوون: < ئاوه‌كى كه‌وتن
ئاوه‌كى كه‌وتن: [چاوگه‌ت] ئاواره و
سه‌رگه‌ردان‌بوون له غوربه‌ت. (آواره در
غربت)

ئاوه‌گل: [ناو] گلاو؛ پيس؛ سپلوت. (نجس)
ئاوه‌گل كردن: [چاوگه‌ت] چه‌وت ئاو(چه‌وتاو)
كردنى شتى گلاو به گله‌سووره و ئاو؛ چه‌وت
ئاو كردن. (نجسى در كردن)
ئاوه‌گى: [ناو] ئاوايى؛ دى؛ گوند. (آبادى.
قریه)

+ **ئاوه‌ل:** [ناو] ئه‌و گيايه پيش به‌هار له دهم
جوگه‌ده‌پروى. (اولین رویش گیاه لب جوی
آب در بهار)

ئاوه‌لچنه: [ناو، بك] ئاو هه‌لچنه؛ كاغه‌زى
جه‌وه‌هه‌ركيش. (جوهر خشك كن)
ئاوه‌لدووانه: [ئاوه‌ل‌ناو] لفه‌دووانه. (دوقلو)
ئاوه‌لكار: به‌ند، (له‌زانستى ده‌ستوورى
زباندا). (قيد)

ئاوه‌لمندال: [ناو] په‌په‌ول؛ پزدان. (پرده
پوشى جينى هنگام تولد؛ جفت)

ئاوه‌ند: [ناو] (۱) ئاوه‌نگ؛ ئا‌ونگ؛ به‌ند و
رېسمانى ميلاق. (آونگ) (۲) به‌لگه و بو‌رهان؛
چه‌جه‌ت. (دليل، برهان) (۳) دوو جو‌ر په‌گه له
ساقه‌تى پرووه‌كدا. (آوند)

ئاوه‌ندى ئاو‌كيش: [ناوت] ئاو‌خوره‌ی

ئاو‌كيش، لوه‌لپه‌كى بارىكه‌له‌ئەندامى گيا و
داردا كه‌شيره‌ی په‌روه‌رده له گه‌لاوه ده‌با بو
ئەندامگه‌لى پرووه‌ك. (آوند‌آبكش)

ئاوه‌ندى چيو: [ناوت] ناوئيرك، لوه‌له‌ی
بارىكى ناو ئەندامى پرووه‌ك كه‌ ماگه‌لى
پيوستى ژيان له رېشه‌وه ده‌گه‌يینیته گه‌-
لای پرووه‌ك. (آوند‌چوبی)

ئاوه‌ن و ده‌سته: [ناو] كه‌ره‌سته‌ی كو‌تانی شتى
پيوستى ئاشپه‌زخانه. (هاون و دسته)
ئاوه‌ن و په‌وه‌ن: [ناوت] هاتو‌چو‌ی زو‌ر؛ (ب)
مالی كه‌ ميوانى زو‌رى بو‌ بى. (آمد و رفت
زیاد)

ئاوه‌نووس: [ناو] دارى ئابنووس. (آبنوس)
ئاوه‌نه: [ناو] ئاوپنه؛ قودىك. (آئینه؛ جام)
+ **ئاوه‌نيا:** [ناو] كو‌پرى هاوسه‌ر له‌ مێردى
پيشووى. (پسره‌مسر از شوهر قبلى)

ئاو هو‌رشان: [ناو] ئاو هاو‌پز؛ فوواره. (فواره)
ئاو هه‌لچن: [ناو، بك] ئاو چن؛ وشك كه‌ره‌وه؛
ئاو هه‌لمژ. (خشك كن)

ئاو هه‌لگو‌پزان: [چاوگه‌ت] (۱) ئاو له‌ چه‌وز
يان بېر ده‌ره‌پنان. (۲) ئاوله‌ ده‌فريا هه‌ر شت
هه‌لپنجان. (آب كشیدن)

ئاو‌يارى بارانى: [ناو] ئاوداشتن به‌ لوه‌له
(بو‌پرى) و پرشاندى به‌ ته‌وژم به‌ سه‌ر مه‌زرا دا
به‌ شيوه‌ی باران. (آيارى بارانى)

ئاو‌يارى دلو‌په‌يى: [ناوت] ئاو‌كردنه‌ بن هه‌ر
دار و بنچكىك به‌ بو‌پرى و لوه‌له به‌ شيوه‌ی
دلو‌په‌. (آيارى قطره‌ای)

ئاو‌ى باترى: [ناوت] تراوى تيز‌زاوى
سولفورىك. ئىلېكترولىتى باترى ته‌پ. (آب

باطری)

ئاوی بی له غاو خواردنه وه: (ب) بار هاتن به مه یلی خو؛ که سیک که سه رگری و به رگری لینه کرایت. (کنایه، زندگی بدون سختگیری)

ئاوی پاک: [ناوت،] ئاویک که شتی پیسی تیدا نه بیئت؛ ئاوی پاکی به ده ستدا کردن: (ب) هومید له که سیک برین. (آب پاک)

ئاوی پاکی: (۱) دوا هه مین ئاوی ئاو تیوه ردان و ئاو کیشانی شتی شوړاو. (۲) ئاوی پاکی کړدبه ده ستیدا (ب) ئه رخه یانی کرد و یه کجاری ناهومیدی کرد؛ (آب پاکی)

ئاوی پرژ: [ناو] تافگه؛ سوولاف؛ (سوو) تور کیه واتا؛ ئاو. (آبشار)

ئاوی پیروژه یی: [ناوت،] له تیکه ل کردنی رهنگی شینی زور ئاخچ و سه وزی ئاخچ و سپی، یان له سپی و شین و زهرد پیکدی. (آبی فیروزه ای)

ئاوی تاجنو: ئاو ده ده لینی. (آب نشت میکند)
ئاوی تال: [ناوت،] ئاوی که تال بی؛ (ب) شه راب و عاره ق. (آب تلخ)

ئاوی تال و سویر خواردنه وه: (ب) رهنج و عه زاب کیشان؛ تالی و سویری ژیان چه شتن. (رنج و عذاب کشیدن)

ئاوین سهر: [چاوه،] به سه رهینان؛ به سه ردا سه پاندن؛ به سه ردا ساخ کردنه وه. (بسر آوردن)

ئاوی توبه: [ناوت،] ئاوی که به نیه تی توبه به سه ردا ده کړیت؛ بو ژنی خراپه کار که توبه بکا ده گو تریت (له هه ندی مه زه بدا). (آب توبه)
+ ئاویته: (۱) ئاویته؛ ئامیته؛ تیکه لآو.

(آمیخته) (۲) نالین؛ فه غان؛ کالین؛ (ناله و فغان) (۳) مه ساسه ی پاش نه قیزه ی شیف برین. بیلچه کوچک انتهای چویدست شخم زنی)
ئاوی ته به پروک: [ناوت،] ئاوی که له سه ر پیر و چاکه وه هاتبیت. (آب تبرک)

ئاوی ته لا: [ناوت،] ئاوی زیر؛ داپوشینی کانزاییک به ته لا، به توواوه ی ته لا له تیزاودا و که لک وهر گرتن له کاره با. (آب طلا)

ئاوی چاوگرتن: [چاوه،] (۱) (ب) ترساندن.

(زهر چشم یا نسق گرفتن) (۲) ورج به مندالی (پاکولی) به پیدانی خوراکی سویر و ئاو کیش و تونی پاکرتنی، ئاوی چاوی ده چنرا و رام ده بوو. (آب چشم گرفتن)

ئاوی چلاو: [ناوت،] ئاوی وشکه پلاو؛ ئاوی - برنجی نیوه کول که به سه له دا ده کړی بو چلاو یا پلاو. (آب چلو)

ئاوی چیشیت: [ناوت،] به شی تراوی چیشیت؛ ئاوی خوړشت. (آب آبگوشت و خورش)

ئاوی چیشیت زیاد کردن: (ب) ته عارفی (خولکی) خومالیانه؛ نه هار وهره بو مالی ئیمه ئاوی ئاو گوشته که زیاد ده که یین. (آب آبگوشت را زیاد کردن)

ئاوی حه وز کیشی: (۱) کاری که سیک که ئاوی حه وز دهر ده دا. (۲) کاری دهر دانی ئاوی حه وز. (آب حوض کشی)

ئاوی حه یات: [ناوت،] ئاوی ژیان؛ (ئه فسانه ی ژیانی ته به دی) (ب) عاره ق و شه راب. (آب حیات)

ئاوی خالیس: [ناوت،] (۱) هه لآو؛ ئاوی که له هه لمی ئاو به دلۆپ گیرابی؛ ئاوی

ههلمه تکین. (آب مقطر) (۲) ئاوی باران و بهفر، ئاوی که هیچ شتیکی تیدا نه توابیته وه. (آب برف تمیز)

ئاوی خواردن: ئاوی تابیته بو خواردنه وه؛ (ب) ئاسانی کار. (آب خوردن)

ئاوی خوش له گهرونه چوونه خوار: (ب) دائیمة له پهنج و عهزابدابوون؛ ئاسایش و ئاسوودهیی به خووه نه دین. (آب خوش از گلو پائین نرفتن)

ئاوی ده ریا به خشین: (ب) ته عاروف (خولک) به سه ر ئاوی حه مامه وه کردن؛ شتی که مالی غهیر بیته و بیه خشریته. (آب دریا بخشیدن)

ئاویر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهیر. (آتش) ئاویرگا: [ناو] جیی ئاگر؛ ئاته شگا. (جای آتش؛ آتگاه)

ئاوی په وان: [ناو، ت] ئاوی که له رویشته ندابی وه ک ئاوی چوم یا جوگه؛ (ب) بی گری و گول (ده رسه کهم وه ک ئاوی په وان له به ره) (آب جاری؛ درس را روان بودن)

ئاوی زار: [ناو، ت] ئاقدم؛ رینگای دهم؛ لیک؛ ئاقده لیک. (آب دهن)

ئاویزان بوون: [چاوگه، ت] (۱) شوپ بوون؛ حاله تی شوپ بوونه وه؛ هه لواسران؛ داردا کری. (آویزان بودن) (۲) رووبه روو راههستان و له - ئامیز گرتن (وه رگه ری ئاویزان تهم) «فولکلور» (مقابل شدن و درآغوش گرفتن)

ئاویژتن: [چاوگه] هاویژتن؛ هاقتین؛ تیگرتن؛ خستن؛ فرپدان؛ په رت کردن. (انداختن)

+ ئاویژه: [ناو] ئافیژه؛ دهنگدانه وه گه رانه وهی

دهنگ؛ گه رانه وهی تیشک. (انعکاس)

+ ئاویژه: [ناو] (۱) جوریک تروزی (نوعی خیار چنبر) (۲) ئاوه نیا، به راو، په پسته. (زمین آبی)

ئاویژیار: [ناو، بک] هاویژه؛ هاویژه؛ ئه و که سه - یه که فره ده دا و تی هه لده کا. (کسی که می اندازد)

ئاوی ژیرزه مینی: ئاوی که له ژیر توژی زه ویدا قه تیس مایی. (آب زیر زمینی)

ئاوی سارد به سه ردا کردن: (ب) واق و پرمان؛ داچله کان. له و خه به ره وه ک ئاوی ساردم به - سه ردا بکه ن وام لیتهات. (آب سرد روی سر کسی ریختن)

ئاوی سپی: [ناو] ئاوی مرواری؛ ماشاو. (آب مروارید)

ئاوی سووک: [ناو] ئاوی خوش نوش، ئاویک که خوی و ماکی کانه زایی کهم - تیدا بیته. (آب سبک)

ئاوی سویر: [ناو] ئاوی خوی تیگراو. (آب شور) ئاوی سه نگیان: [ناو] (۱) ئاوی خه نی کراو

(بیته ندراو) به دو ترپووم بو به کارهینان له رپئاکتوری ئه تومیدا. (۲) ئاوی که خویی - کانه زایی زوربی. (آب سنگین)

ئاوی سیا: [ناو] ئاوی په ش؛ نه خوشینی سفت بوونی ئاوی ناو گووی چاو که هاو رپیه له گه ل ئیسی زوردا. (آب سیاه)

ئاویش: [ناو] ده رمان؛ دهوا. (دوا)

ئاوی شیرین: (۱) شه کراو؛ شه به ت. (۲) (ب) ئاوی که وه ک ئاوی ده ریا سویر نه بیته. (۳)

ئاوی سووک بو خواردنه وه. (آب شیرین)

ئاۋى عىماله: [ناوت] ئاۋى سابوون يان تراۋى دەرمانى^۶ كە دەكرېتە ناۋ عىمالهۋە؛ (ب) رانەۋەستان و ھاتن و چوونى زور؛ ۋەك ئاۋى عىماله ھەر دېت و دەچى. (آب عماله)

ئاۋى كوپ: [ناوت] ئاۋى شەرى لى ئىسلامدا مىكائىك پان و مېترىك بەرزايى بېيت؛ يەك ملىون سى سى. (آب كر)

ئاۋى كولتوۋ: [ناوت] ئاۋىك كە دەكولى؛ كولتوۋ؛ ئاۋى داخ. ئاۋى ۱۰۰ دەرەجە سانتىگراد گەرم. (آب جوش)

ئاۋى كەللە تەزىن: [ناۋ] (ب) ئاۋى زور سارد؛ سەھوللاۋ. (كنايە از آب خىلى سرد)

ئاۋى گەرم: [ناوت] (۱) ئاۋى بەتىن. (۲) چاۋانە ئاۋىك كە نىكە لە كانگاي گوگرد كە بە گەرمى لە عەرز ھەلدەقولى؛ ئاۋى-گەرمى كانزايى؛ گراۋ. (آب گرم)

ئاۋى گۈى دادان: ئاموزگارى كردن؛ مۇجبارى كردن. (نصیحت كردن)

ئاۋى لولە كېشى: ئاۋى^۶ كە بە بوپرى بو مالان دەچى. (آب لولە كشى)

ئاۋى موزاف: [ناۋ، لە دىنى ئىسلامدا] ئاۋىك كە پاكە بەلام بو شت پېشتن بەكەلك نايىت ۋەك ئاۋى ميوە يا گوللاۋ. (آب مضاف)

ئاۋى ميوە: [ناوت] ئاۋىك كە لە ميوە دە-گىرېت و بە ناۋى ميوە كە يەۋە دەناسرېت؛ ۋەك ئاۋى (ھەنار؛ شووتى؛ گرپكە؛ گىزەر؛ سېۋ؛ پرتەقال؛ نارنج؛ لىمۋ و...) (آب ميوە)

ئاۋىنە: [ناۋ] ئامرازىكە لە مەكىنە دروماندا. (قطعه اى در چرخ خياطى)

+ ئاۋىنە دار: [ناۋ] (۱) كەسىك كە ئاۋىنە

ھەيە؛ (۲) كەسىك كە ئاۋىنە پروبە پروۋى بوۋوك يا كەسىك رادەگرېت. (آينه دار)

ئاۋىنە كارى: [ناۋ، بەرھەمى چاۋگە] رازاندنەۋە دىۋار يا قوماش بە كوتە ئاۋىنە. (آينه كارى)

ئاۋىنە يى بالارۋان: [ناوت] ئاۋىنە يى بالانۋىن؛ ئاۋىنە يى بەقەد بالاي ئىنسان كە تەۋاۋقەد بونۋىنى. (آينه قدى)

ئاۋىنە يى قەددى: [ناوت] ئاۋىنە يى بالارۋان. (آينه قدى)

ئاۋىنە يى كوۋر: [ناوت] ئاۋىنە يىك كە ھەر شت گەۋرە نىشانىدە؛ دژى ئاۋىنە يى چال. (آينه محدب)

ئاۋىنە يى ناۋچال: [ناوت] موقەعەر؛ ئاۋىنە يىك كە ۋىنە چكولە تر نىشانىدە. (آينه مقعر)

+ ئاۋىدە: (۱) [ئاۋەلناۋ] زەۋىنى بەراۋ. (زمین آبى) (۲) [ناۋ] سواخ. (گچكارى؛ گل-اندود) (۳) [ناۋ] ھاۋىدە؛ كەرەستە يى لەھىم-كردن؛ چەكوشىكە دەم بارىك كە بە ئاور يا كارەبا گەرمى دەكەن بو لەھىمكارى. (ھوبە)

ئاۋىدە دان: [چاۋگەت] سواخدان. (گچ يا گل اندود)

ئاۋىدە: [ناۋ] بىرە؛ ئاۋجو؛ ئاۋى جىە. (آبجو)

ئاۋى پروۋس: فد: [ناۋ] (دەستەۋاژە يىنە كېشىيە) رەنگى ئاۋى بېرلېن؛ شىنى تۇخ. (آبى پروس)

+ ئاۋى زەنگارى: [ناۋ] لەتېكە لاۋكردنى رەنگى شىنى تۇخ و قاۋەيى تۇخ و (سەۋزى

توځ) يا زهردي كه م پيک ديت. (آبی زنگاری)

ټاه: ټان؛ ده ميکي کورت؛ هه ناسه؛ ټاهيکي مابوو بمريټ: که ميکي مابوو بمريټ. (لحظه)

+ ټاهار: [بهند] به لي؛ وايه. (ها؛ بله)

ټاهار: [ناو] فد: تد: جوړيک کول؛ تراويکه له نيشاسته و که تيره و جيوه ي گوله هيرو که پيش له ټوتوو کردن له پارچه و مليوني کراسي ددهن بو شق و رهق بوون. (آهار) ټاهاردار: [ټاوولناو] فد: ټاهار ليډراو. (آهار دار) ټاهار ليډان: [چاوگه،ت] ليډان يا ساوینی ټاهار به سهر شتيک يان کوتاليکدا. (آهار زدن)

ټاهای: فد: ټه های؛ وشه ي بانگ کردن؛ هو ي؛ هي ي؛ ټاهای له گهل ټومه. (آی؛ هان)

ټاه تيډا نه مان: [چاوگه،ت] (۱) له که لک- که وتن؛ بهرگه نه گرتووي؛ پرتوو کياگ؛ ټاهي تيډا نه ماوه به کارناييت. (رمق نماندن) (۲) بي هيرو بوون. (ناتوان شدن)

ټاهر مه لووچ: [ناو،ت] ټاينه مه ل؛ عايله مه ن؛ خه زايي. (نوعی پرنده)

ټاه کيشاي: [چاوگه،ت] ټاهه لکيشان. (آه کشیدن)

ټاه کيشته ي: [چاوگه،ت] ټاهه هلکيشان. (آه کشیدن)

ټاه له بيساتانه مان. (ب) مروقي فقهير که وتوو. (آه در بساط نماندن)

ټاهن: [ناو] ټاهه ن؛ ټاسن. (آهن)

+ ټاهو: (۱) هه يهو. (او هو ي) (۲) ټيش. ټازار؛ نه خو شيني گيروډار. (درد) (۳) ټاهوو؛ عه يب و نه نگ؛ خراب؛ ناپه سه ند. (عيب)

ټاهون: [ټاوولناو، به ند] ټه هو من؛ ټارام؛ هيدي. (آرام)

ټاهونزا: [ناوي چاوگه] دو عا ليکردن به کپوزان و پارانه وه؛ ټاهونزوله. (نفرین کردن)

ټاهوو: (۱) هاهوو؛ زور دووره؛ زور له ميژه؛ (خيلي وقت است) (۲) [ناو] عه يب. (عيب)

ټاهوورا مه زدا: [ناو،ت] له ټاو يستاو وهر گيردراوه ته سهر په هله وي، واتا به رزه نووري گه وره؛ ټا: به رز، گه وره، به پريز، + هوور؛ خوړ. (ب) خودا له ټاييني زهرده شتدا. (اهورامزدا)

ټاهوهه ناسه: [ناوي،ت] (ب) ټاهونزوله، (ټاهوهه ناسه م داو يټ بگري). (آه ونفرين)

ټاهووي خوته ن: [ناو،ت] ټاسکي چوو که ي کيوه کاني خوته ن؛ ټاهووي موشک: ټاهوي- ناوچه کاني (سيبريا و هيماليا و کوره و ساخالين) که له ناو کيان عه تريک ده گيريټ به ناوي موشک. (آهوي ختن)

ټاهه کي: [ټاوولناو] فد: (۱) له ټاهه ک هه لکيشراو؛ ټاهه کاوي؛ يا ههر شتي پيوه نديدار به ټاهه که وه. (۲) زه وييک که ټاهه کي زور بي. (۳) ټاوي کاريز و کاني که داراي ټاهه ک بيت؛ ټاوي سه نگين بو خوار دنه وه. (آهکي)

ټاهه کي زيندو: [ناو،ت] ټاهه کي ټاو نه ديتوو؛ ټاهه کي نه پشکووتوو. (آهک زنده)

ټاهه کي مردوو: [ناو،ت] ټاهه کي پشکووتوو. ټاهه کي ټاو ليکه وتوو که زور بمينيته وه و تاماوه ييک بيشوين. (آهک مرده)

ټاهه نگ دار: [ټاوولناو] داراي ټاهه نگ؛ دهنگي

موسیقیایی؛ خاوهنی رپتم و میلودی
موسیقیایی. (آهنگ دار)

ٹاهه ننگ سازی: [ناو، به ره می چاوگه]
دروستکردنی میلودی و ٹاهه نگی تازه.
(آهنگ سازی)

ٹاهه ننگ گرتن: [چاوگه، ت] به زم سازکردن و
کوگردنه وهی خه لک بو شایی و هه لپه رکی
و کوپر و مه جلیسی به زم وشادی. (جشن
گرفتن)

ٹاهه ننگ گیر: [ناو، بک] که سیک که به زم
خوش ده کات و گهرمی دها به شایی؛ (ب)
گورانی بیژی هه لپه رکی. (مطرب)
ٹاهه نگی شاد: [ناو، ت] ٹاهه نگی هه لپه رپن و
دارای رپتم (زهر ب ٹاهه نگی) توند؛ (ب) بن
بزبوکه. (آهنگ شاد)

ٹاهه نگی عازیه تی: [ناو، ت] ٹاهه نگی ماته م؛
دارای رپتمی هییدی و خه م هینه ر؛ وهک
چه مهری و کوتهل گیران. (آهنگ عزا)
ٹاهه نگی موسیقا: [ناو، ت] نه زمی موسیقا؛
میلودی و ٹاهه ننگ به شیوهی موسیقیایی.
(آهنگ موسیقی)

ٹاهه هه لکیشان: [چاوگه، ت] ئاخ هه لکیشان؛
ٹاهی حه سهرت و که سهر و خه م هه لکیشان.
(آه کشیدن)

ٹاهيته: [ٹاوه، ناو، به ند] خراب؛ کریت؛ به د. (بد)
ٹاهی سارد: [ناوی چاوگه] هه ناسه ی سارد؛
ٹاهی خه مباری؛ ٹاهی ناهومییدی و پروژه
رهشی. (آه سرد)

ٹاهین: (۱) ٹاه کیشان؛ نالین. (آه کشیدن) (۲)
ٹاسن. (آهن)

+ ٹای: [دهنگه ناو] (۱) هه ی؛ ٹای بالٹ
نه گه رپت، ٹای بمریت. (ای) (۲) تماشاکه؛ بو
سه رسوورمان؛ ٹای لهو دونیا بیوه فایه.
(آی) (۳) که سهر؛ ٹای حه یف بو ئه و کوپر.
(آخ) (۴) هاوار؛ ٹای ده ستم شکا مه یگووشه.
(آخ و درد) (۵) بو گه وره یا عه جایب بوون؛
ٹای لهو لووته چهن زله، ٹای لهو درو.
(واوی)

+ ٹای ٹای: [دهنگه ناو] (۱) ناوی جوړیک
گورانییه. (اسم آهنگی است) (۲) وشه ی
به ره نگاری؛ وا مه که ٹای ٹای. (دیهه)
(۳) [به ند] پیشاندانی سه رسوورمان، تماشاکه؛
ٹای ٹای لهو کابرا ئه وه شیت بووی؛ ٹای
ٹای خو هیشتا وه ری نه که وتووه (تماشاکن)
ٹای پرو: [ئامراز] ئه یرو؛ ئه یه پرو؛ ژنان بو
ده ربړینی هاوار له ته نگانه دا ده یلین. (ای
واوی)

ٹایره قوله: [ناو، ت] ئاوروچکه ی مندالان.
(آتش اندک)

ٹای. سی: [ناو] اکومیکی بچووک له
ئندامانی ئیلیکترونیکی که له سهر تیغه ییکی
بچووکی نیوه هادی (نیوه گه یین، نیوه ره سانا)
ی کاره بابی دابه سترایت له نیو که ره سته ی
کاره بابیدا وهک رادیو و ته له فزیون. (آی سی)
ٹایسین: [چاوگه] ئایسان؛ گران؛ به شو له وه
سووتان؛ پی بوون. (سوختن با شعله)

+ ٹای. سی. یو: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ به شیکی
خه سته خانه بو ئاگالیوونی تاییه تی نه خوش و
ئیجازه ی نزیک بوونه وه یا دیداری که سو-
کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ٲايشوٲكى: [ناو] چه شنه گورانىكه. (اسم -
آهنگيست)

ٲايشه وان: [ناوٲ] ئاشه وان. (آسيابان)
ٲايفٲ: [ناو] وشه يىكى ئاويستاييه: هوميٲد؛
هيو؛ قازانج. (اميد؛ سود؛ منفعت)
ٲايله مهل: [ناو] خه زايى؛ ٲايله مهن. (پرنده
ملخ خوار)

+ ٲايله مهن: [ئاوه ئناو] (١) عايله مهند؛
عه يالوار؛ داراي ژن و منالى زور. (عايله مند)
(٢) [ناو] خه زايى. (پرنده اى است)
ٲايننه: [ناو] (١) داهاتوو؛ ٲاينه نده؛ ئاٲى. (آينده)
ٲايننه گهل: [جيناو] كه سانى كه له داهاتوو دا
دين؛ داهاتوو گهل. (آيندگان)

ٲايننو: [ناو] (١) ناوى قهوميكى سڀى پيٲست
كه له باكوورى ژاپون ده ژين. (قومي در
ژاپن) (٢) ههر يهك له ئه ندامانى ئه و قهومه.
(اعضاي آن قوم) (٣) زبانيان. (زبان آن قوم)
ٲاى واى: فد؛ تد؛ [دهنگه ناو] هه ي هه وار؛ ئه ي
هاوار؛ ئه ي داد. (اى داد)

+ ٲايه: [ناو] (١) رسته يىكى ته واوى قورعانى؛
كورٲكراوه ي ٲايهٲ. (آيه) (٢) پوور. (عمه) (٣)
سوود؛ قازانج؛ له گهل مايه به كار ده بريٲت؛
ٲايه و مايه. (سود و منفعت)

ٲايه تهل كورسى: [ناو] چه ند ٲايه ٲيٲك كه
له سووره ي ئه لبه قه ردايه. (آيت الكرسي)
ٲايه خته: [ئاوه ئناو] رووٲ و بى به رگ؛ زياتر
بوٲ دهر گيشانى شير و خنجير له كالان
ده وٲريٲ. (آخته)

ٲايه رگا: [ناو] ئاور گه؛ ئاور گا. (آشگاه)
ٲايه ره: [ناو] پيوانه ي ديارىكراو؛ ئه ندازه؛

عه ياره. (بيمانه)

ٲايه خ: (١) [ناو] ره ندى ئاوده س.
(فاضلاب) (٢) [ئاوه ئناو] بى بايه خ. (بى
ارزش) (٣) جيا كردنه وه ي خراپ له چاك.
(جدا كردن و كنار گذاشتن بد از خوب)

ٲايه ندور هوه ند: [ناوٲ] هاموو شو؛ هات و چو؛
هه لس و كه وٲى زور. (آمد و رفت زياد)

ٲايه و: [ٲامراز] هه ي هو؛ ئه ي هو؛ له كاٲى
ٲووړه بووندا ده گوٲريٲت؛ ده نگدانى ئه سڀ له
سه ر ئاخوړ؛ يانى ته نيشت؛ يان ئارام به.
(زكيسه برو كنار)

ٲايه و ٲايه و: [ٲامراز] حه يه حه ي. (به به همراه
نيشخند)

ٲاى: [جيناو] ئه وان؛ (ٲاى واتا؛ ئه وان وٲيان.
(آنها)

ٲاى: [پاشگر] به دواى ناو و ئاوه ئناوه وه ده -
لكيٲ و ناويكى ديكه (به ره هه مى چاو گه ي
لى دروست ده بى وه ك: به رد (به رد اى)
پان (پانايى) (پيوژه)

ٲايسه: [ئاوه ئناو] (١) يائيسه؛ نه زوك؛
ئه سٲيور؛ (يائسه) (٢) [به ند] ئه لعان؛ ئيسٲا.
(اينك)

+ ٲاين: [ناو] (١) ده سٲوورى دين و
مه زه هب؛ (٢) ياسا؛ ره سم؛ ئاينى به ريوه
بردى جه ژن و زه ماوه ند. (آئين)

ٲاين و ره وه ن: [ناوٲ] ٲاينه و ره وه ن؛ (ب)
ميوانى زور هاتن؛ هاتو چو ي زور. (رفت و آمد
زياد)

ٲاينه: [ناو] ئاوينه؛ ويٲده چى (ئاو وينه)
بووٲيت. (آينه)

ثایینه بهندی: [ناو] ناوینه بهندی. (آینه بندی)

ثایینه داری له شاری کویران: (ب) هونه ر
نواندن به که سانی که لیی حالی نابن. (آینه
داری در شهر کوران)

ثای. یو. دی: [ناو] که ره سته ییکی چکوله که
له نیو له شی ژناندا داده نریت بو شه وهی
ئاوس نه بن. (آی. یو. دی)

ثج: [نامرزی دهنگ] وشه ی دهنگان. (از ادات
صدا)

ثزمری: [ناو] نه زمهری؛ جوریک تری. (نوعی
انگور)

ثسترانه: [ناو] جوریک لاوک؛ جوریک-
ئسترانی دلداری. (نوعی آواز)

ثشک: [ناو] په ی؛ دووسه ری ماسوولکه ی
به له ک که به پاژنه وه چه سپاوه له کروژ
کروژه نه رمتره و رهنگی سپیه له چه ق ده کا
له پشت پاژنه دایه. (پی پشت پاشنه)
ثه شکیل: [ناو] ده سه لات؛ هیژ؛ توانایی.
(توانایی)

ثلول: [ناو] هه لول؛ بوش؛ ناو خالی. (تو خالی)
ثله: [ناو] هه لو. (عقاب)
ثلهو: [نا] هه لو. (عقاب)

ثله هه: ده با؛ بیسه؛ جا؛ لیگه ری. (بگذار)

ثلیمی: [ناو] شالی ملیچ. (شال گردن)

ثوب: (۱) < هوبه؛ چند ره شمال له په نای
یه کدا. (جمع چند چادر) (۲) هوب (هوب)
فه رمانی راهو ستاندنی ماشین (سه یاره) که
شاگرد به شو فی ری ده لی، له ئیستوی
ئینگلیزیه وه هاتووه. (هپ)

ثوبژنگ: [ناو] بیژنگ. (غریال)

ثوبلیسک: [ناو] فرد؛ فد؛ مایل؛ به رانه ر به
۱۶۰۹ متر. (مایل)

ثوبنه: [ناو] گری دار؛ قوونده ر. (گره چوب؛
اوبنه)

ثوبوا: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ که ره سته ییکی
موسیقی ئوروییه له زورنا ده کا. (ابوا)

ثوبه ر: [ناو] به رگه لیفه؛ رووی لیفه. (رویه-
بالای لحاف)

ثوبه ری: [ناو] لیفه ی چکوله. (لحاف کوچک)
ثوپال: [ناو] عاقیقی مه شهوور به عاقیقی
سلیمانی. (عقیق سلیمانی)

ثوپیرا: [ناو] (۱) جوریک شانوگه ری هاو ری
له گه ل موسیقا دا. (۲) هو لی به جی هینانی نه و
کاره. (اپرا)

ثوتومبیل: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ماشین؛
سه یاره؛ (باری، سواری، شکاری) (اتومبیل)

ثوتوو: [ناو] تد؛ فد؛ که ره سته ی سافکردنی
قوماش و لیاس؛ ئوتووی؛ {به رقی،
زوو خالی، بوخار ("هه لم")} (اتو)

ثوتووچی: [ناو] تد؛ فد؛ ئوتوو کیش. (اتو کش)
ثوتوو کراو: [ناو، به ر] لیاس و قوماشی سافو
سوف کراو؛ ئوتوو کیشراو. (اتو شده)

ثوتوو کردن: [چاوگه، ت] کاری ئوتوو لیدان؛
ئوتوو کیشان. (اتو کردن)

ثوتوو کیش: [ناو، بک] که سیک که پیشه ی
ئوتوو کردن و ئوتوو لیدانه. (اتو کش)

ثوتوو کیشی: فد؛ [ناو، به ره می چاوگه] ره وتی
ئوتوو کیشان. (۱) کاری ئوتوو کردنی
لیاس. (۲) دوو کان یا جیگای ئوتوو کردن. (اتو
کشی)

ئۆتى: تەد: [ناو] ئوتتو. (اتو)

ئوچاخ: [ناو] تەد: فەد: كوانوو؛ وەجاخ. (اجاق)

ئوچاخكوپەر: [ئاوھلناو] (ب) كە سېك كە
مەنللى ئېرىنەى نېيە؛ وەجاخكوپەر. (اجاق
كور)

+ ئوخ: [ئامراز] (۱) ئاخ؛ ئوف. (آخ برای درد و
ناخوشی) (۲) ئوخەى؛ ئوخەيش. (آخیش
برای خوشی)

ئوختاپووس: [ناو] يۇنان د؛ اند؛ فرد؛ فد:
هەشت پای دەريایی. (اختاپوس)

ئوخچى: [ناو، بک] (۱) تېرھاويژ. (تير انداز)
(۲) تەفەنگچى. (تفنگچی)

ئوخرا: [ناو] (۱) خاكىكەئوكسىدى ئاسنى ھە-
يە. (۲) رەنگى قاوھىي زور ئاچخ (ئاجورى يا
زەردى مەيلەو سوور؛ رەنگى ئوخرا). (اخرى)
ئوخزن ھانن: كول و كووى دل دامرکان؛
ئوقرەگرتن. (دل آرام گرفتن)

ئوخين: [چاوغە] خەم خوړى. (غم خورى)

ئودوكلون: [ناو] فرد؛ اند؛ فد: تراوى عەتر
گەلى جورا و جور كە ئالكلول دارە. (ادكلن)
ئورارتوريو: [ناو] ئاوازيكى چەند بەشى لە
موسىقاي رۆژ ئاواييدا كە بېژەرەكان بى شانۆ
گەرى دەيلين. (اورارتوريو)

ئورارتويى: [ئاوھلناو+ناو] (۱) خەللى
مەملەكەتى لە ميژينەى ئورارتو، لە داوينى
كيوى ئاراتەوھە تا زەرياي وان. (۲) زباني
ئەو قەومە. (۳) پېوھنديدار بە ئورارتوھە.
(اورارتويى)

ئورال ئالتانى: [ناو] زبائگەلى كەوناراي توركى
و مەغولى. (زبانهای تركى و مغولى)

ئورانويوم: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ تەد: كانزايى كە
داراي راديو ئەكتيوھ؛ بومبى ئاتوم ئەنجامى
شكاندى ئاتومى ئورانويومە. (اورانيوم)

ئورانووس: [ناو] فرد؛ فد: ھەوتەمين
ئەستېرەى نزيك بە گويزەوى. (اورانوس)
ئورتزە: (۱) ھەلپەرە. (برقص) (۲) [ناو]
قنچكەسلاو؛ سىتكەسەلام. (سندەسلام؛ گلمژە)
ئورتزيان: [چاوغەت] ھەلپەرەين؛ ھەلپەرەكى.
(رقصیدن)

ئورتويپيد: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: دوكتورى
نەشتەركارى ئيسكەبەندى و شىكستە بەندى.
(ارتويد)

ئورتودوكس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: (۱) لقى لە
دينى مەسىحيەت. (۲) كەسېك كە شوپىگىرى
كليساي ئورتودوكس و ئايىنى كوئى
مەسىحيەتە. (ارتدوكس)

ئورتودونسى: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] كارى-
ريكوپىك كەردنى ددانى خوار و خېچ
يان پېچ و نالەبار. (ارتدنسى)

+ ئوردوو: [ناو] تەد؛ فد: (۱) سېا؛ ھوردوو. (۲)
زبانى ھيند و ئيرانى كە لە ھيندوستان و
پاكستان وئەفغانستان قسەى پيدەكەن. (۳)
تاقمېك خەلك كە بو ماوھيىك لە جيگايىكدا
كو بېنەوھە و بېمېنەوھە. (۱و۲و۳ اردو)
ئوردو كيشى: [ناو] لە شىكە ركيشى. (الشكر
كشى)

ئوردوگا: [ناو] فد: ئوردووبەز؛ جيگاي مانەوھى
ئوردوو؛ ئوردووغاي: (۱) فيركارى (۲) وە-
رزى (۳) كارى ئىجبارى (۴) ئاوارە گەل (۵)
پەنابەران (۶) پيشاھەنگى (۷) خوئندكاران (۸)

دیل گهل (۹) هاوینی (۱۰) نیزامی (۱۱)
جهنگی (۱۲) ئوردو و گای خو و گرتووان به
ترباک و هیرویین بو ته رک کردن و
مالیجه بوون. (اردوگاه)

ئوردهک: [ناو] فد؛ تد: پهله وه ریکی ئاویه،
چکوله تر له قاز. (اردک)

ئوردیه هیشت: فد: [ناو] دووه مین مانگ له
سالی هه تاوی. (اردیه هشت)

ئورز: [کاری ئه مری] هه لسه؛ هه سته. (پاشو)
ئورشیان: [له چاوگه ی ئورشین] دل تیکچوون؛
ئور تیکچوون؛ دل به یه کداهاتن؛ رشانه وه؛ قه-
رشیان. (دل آشوب شدن)

ئورفه: شاریکی کوردنشین، نزیک به دیار
به کر. (شهر اورفه)

ئورکیستر: [ناو] فرد؛ اند: گروپیکی موسیقا
زان که پیکه وه ئاههنگی لیبدهن. (ارکستر)
ئورکیستراسیون: فرد؛ فد؛ (۱) سازبهندی و
تهنزیمی یهک ئاههنگ بو چه ند
که ره سته ی جوړاو جوړ. (۲) هونه ری
دروستکردنی ئاههنگ بو ئور کیستر
(ارکستراسیون)

ئورکیستر سه مفونیک: فرد؛ فد: [ناو، ت]
گروپیکی زوری سازژهن که له لیدانی هه
ئاههنگیدا چه ند نه فه ر بو ژهن دنی یهک جوړ
ساز ته رخا ن بکړین. (ارکستر سمفونیک)

ئورکیستری فیلارمونیک: فرد؛ فد:
ئورکیستریک که ئه ندامی ئه نجومه نی
فیلارمونیک (کوړی موسیقا زانان و شوپگرانی
موسیقا) بی. (ارکستر فیلارمونیک)

ئورکیستری مه جلیسی: فد: [ناو، ت] گرو پی

بچوو کی چه ند که سی ساز ژهن. (ارکستر
مجلسی)

ئورگ: [ناو] فرد؛ فد: که ره سته ییکی
موسیقاییه. (ارگ)

ئورگیلان: [چاوگه،] وه رگه ران؛ قه گه ریان؛
گه رانه وه؛ وه رچه رخا ن؛ زق ریان.
(برگشتن؛ بازگشتن)

ئورمی: ورمی؛ شاریکه له ئازه ربایجانی روژ
ئاوا که کورد و تورک نشینه. (ارومیه)

ئورناگ: [ناو] نموونه. سه نبول. (نمونه، الگو)
ئورنچ: هاوسه ری زه رده شت پیغه مبه ر
(همسر زرتشت پیغمبر)

ئوروسی: [ناو] روس؛ فد: عوروسی؛ جوړیک
پهنجیره ی قه دیمی به چاوانه و شووشه ی
چکوله و رهنگینه وه که به شیوه ی که شهوی
هه لده درایه وه یان داده درایه وه. (اروسی)

ئوزالید: [ناو] فد: جوړیک کوپیه گرتن له وینه
و خه ریته له سه ر کاغه زی هه ستوک (به
هو ی هه لمی ئامونیا که وه). (ازالید)
ئوزنگ: [ناو] زرانی، ئه ژنو؛ ژنو. (زانو)
ئوزوړ: [ناو] ئازار. (آزار)

ئوزوړن: [ناو] فرد؛ فد: گازیکه له قاتی
سه ره وه ی هه وای ده وری گو ی زه ویدا. (ازن)
ئوزه ر: (ف. یاد) [ئاوه لئاو] به ناوبانگ؛ مه زن؛
شکو دار؛ ده مر است. (شکوهمند)

ئوزیزه: دوینی. (دیروز)
+ ئوستاد: [ناو + ئاوه لئاو] فد: (۱) ماموستا؛
ناوی بالاترین مه قامی موده پریمی زانستگا.
(۲) سه ر کارگه ری کارئامه د و کارزان؛ ئوستاد
کار: (۳) سوا؛ سواکار؛ وه ستا؛ کارزان؛ کارامه.

(استاد)

ئوستاندار: [ناو] **فد:** پارێزگار. والی؛ بهر پرس و سهركردهی ههریم. (استاندار)

ئوستاندار: **فد:** [ناو] (۱) بیناییک که ئوستاندار ئیشی تیدا دهکا. (۲) شوولی ئوستاندار. (استانداری)

ئوسترایلی: [ئاوهلناو+ ناو] (۱) خه لکی ئوسترایلیا. (۲) گریدراو به ئوسترایلیاوه. (استرایلیایی)

ئوسقوف: [ناو] مهقامیک له کلیسادا بانتر له که شیش. (اسقف)

ئوسلوواک: [ئاوهلناو+ ناو] خه لکی ئوسلوواکی؛ قهومی ئوسلوواکی و زبانیان. (اسلواکی)

ئوش: **تد:** [ئامراز، دهنگه ناو] هوش و هیئش؛ که کورتکراوهی هیئشه ک یا ئیشه که به تورکی یانی کهر، دهنگی بو پراوهستانی کهر. (صدایی برای ایستادن الاغ)

ئوشت: [دهنگه ناو] ئوشت؛ هوش؛ هوشت. (هش)

ئووشن: دهیژن؛ ئیژن؛ دهلین. (میگویند)

ئوغربی: **تد:** له زمانی تورکییه وه هاتووه (۱) بوکوی دهچی؛ سهفه به خیر. (کجا)

میریو: (۲ب) سهر خیر چی؛ خیر له ریتا بیئت. (سفر بخیر)

ئوغلانه کهم له بی له بی: <بابی بابی ۲

ئوغلبنگ: گوندیکه له ئازهرایجانی ئیران که زیاتر له قهدیما زورناژهن و دههول کوت-بوون و مهیموون و ورچیان پادهگرت و به دیهاتی کوردستاندا دهگهراپ و بهزمیان دهگیرا. (قریه ای است)

ئوفاالمی: [ناو] **فرد؛ فد:** ناوی نه خوشینی په نمنینی گووی چاو. (افتالمی)

ئوفسیت: **فرد؛ فد:** (۱) چاپی ئوفسیت؛ (۲) جوریک مه کینهی چاپ که له زینگ و کاغهز که لک وهرده گریت. (افست)

ئوفا لاز: [ئاوهلناو] له بهردلان؛ خوشه ویست. (عزیز)

ئوکالیتول: [ناو] عهتری که له داری ئو کا لیتووس ده گیری. (عطر درخت اکالیتوس)

ئوکالیتووس: [ناو] داریکی جهنگه لییه، به تاییهت له ئوسترایلیا زوره. (اکالیتوس)

+ ئوگر: [ئاوهلناو] (۱) هوگر؛ لایه نگر.

(هوادر) (۲) دهسته مو؛ ئارام گرتوو؛ گیروده بوو؛ توتکه؛ ئوقره گرتوو. (رام شده)

ئول: [ناو] بووی ههیه له یولی تورکییه وه هاتی و اتا ری، رپیازگه، ریگا، بواری دینی. ئاین. (راه)

ئوله مییاد: [ناو] **فد؛ فرد؛ اند:** (۱) وهرزشگه لی جیهانی که ههر چوار سال جاریک له مهمله که تیکدا به پروه ده چیت. (۲) ههر جوره کی بهرکیی جیهانی له بواری زانستی و لیها تووی و وهرزشیه وه. (المیاد)

ئوله مییک: [ناو] گریدراو به ئوله مییاده وه. (المیک)

ئولی: [بهند] ژورو؛ ناوه وهی وه تاغ. (داخل اتاق)

ئومه وی: **عد؛ فد:** پیوه نیدار به ئومه ویانه وه که دوو زنجیره له فه رمانه وایانی مهمله که ته کانی ئیسلامی بوون له شام و نه ندلوس. (اموی)

ئومىدەوار: [ئاۋەلناۋ] **فەد:** بەھىۋا؛ ھىقىدار؛
بەئىۋات؛ ھىۋادار؛ بەھومىد؛ ھومىدەوار؛
بەھىقى. (**امىدوار**)

ئۈنچە: [ناۋ]ۈنچە؛ يۈنچە. (**يۈنچە**)

ئۇندا: [ئاۋەلناۋ] پىۋار؛ گوم؛ بەرپىۋار؛ بزر؛ وندا.
(**گم**)

ئۇنس: [ناۋ] **فەد؛ اند:** سەنگى كىشانە يىكە
بەرانبەر بە ۲۸ گرەم. (**اونس**)

ئوو: [پىتى پىۋەندى] ۋە؛ ۋ؛ پىتى پىۋەندى
دوۋ رىستە. (**و**)

ئوۋچك: [ناۋ]تل؛ قامك. (**انگشت**)

ئوۋد: [ناۋ]رېز؛ قەدر. (**احترام**)

ئوۋدە: [ئاۋەلناۋ] بەرپىز؛ بەقەدر. (**محترم؛ با**
احترام)

ئوۋر: [ناۋ]سك؛ زك؛ ورگ. (**شكم**)

ئوۋرەبەلىشك: [ناۋ]دوۋچەرخەى موتوۋرى؛
موتوۋر سىكىلىت؛ كەرماشىنى ماتوۋرى. (**موتور**
سىكىلت)

ئوۋورت: [ناۋ]نىشتان؛ مەزراى نىزىكى گوند.
(**مىھن؛ مزرعە نىزدىك**)

ئوۋورگ: [ناۋ]ورگ؛ گەدە. (**شكمبە**)

ئوۋورىن: [چاۋگە]لوۋراندن. (**زوزە**)

ئوۋوزۇن پىروون: [ناۋ] (۱) لە توركى ۋەرگىراۋە.
(ئوزوون بىرنى) ۋاتا لوۋت درېژ.

دوماغ دراز (۲) جورېك ماسى كە خاۋىبارى
لى بە دەست دى. (**ازون برون**)

ئوۋوزەر: [ناۋ]جى؛ جىگا. (**جا**)

ئوۋوسرە: [ناۋ]كەندوۋى ئارد. (**كندوى آرد**)

ئوۋوشى: (۱) ھېشوو؛ بۆل. (**خوشە**) (۲)

ئىژى؛ دەلىي؛ دەبىژى. (**گويى**)

ئوۋول: [ناۋ] **فەد؛ فەد:** ئوقول توخمەك؛
جىگەيىك كە ئىسپېرم لە ناۋىدا دەگوروى ۋ
دەبىتە ئاۋەلمە. (**اوول**)

ئوۋلا: ئەۋلا. (**آنطرف**)

ئوۋلى: [ناۋ]نھومى دوۋھە مى خانوو. (**طبقە-**
خانە)

ئوۋىفت: بارى كەللا؛ ئافەرىن. (**آفرین**)

ئوۋىر كۆت: [ناۋ] **اند؛ فەد:** قولە بالئە؛ زىاتر لە
قوماشى ئاۋ نەدەللىن چى دەبى ۋ بەسەر
لىباسدا دەيىكەنەبەر. (**اوركت**)

ئوۋىرەردە: بووردنەۋە؛ دل سست بوون ۋ
بىحال بوون. (**بىحال شدن**)

ئوۋىرۋىت: [ناۋ]ت؛ ئاۋەرووت. (**پر كندن با آب**
گرم)

ئوھناى: ئوخەى؛ ئوخەيش. (**آخيش**)

ئوۋىزىنگ: [ناۋ]بىزىنگ. (**غربال**)

ئوۋىزە: [ناۋ]گالىنچە؛ قايشى جووت. (**چرم رابط**
بين يوغ و خيش)

+ ئوۋىن: [ناۋ] **تەد:** عوين؛ كايە؛ گالتە؛
يارى. نىۋەى مارسېك لەنەردىندا (**بازى**)

ئوۋىن باز: **تەد:** [ئاۋەلناۋ] (ب۱) عوين باز؛
گالتە چى؛ شوخى باز؛ (**شوخ**) (۲) كايە كەر؛
يارى كەر (**بازىگر**) (۳) [ئاۋەلناۋ] فىلە باز؛
مە كىرباز. (**حىلە گر**)

+ ئە: (۱) ئامرازى ھېما بو جىناۋ؛ ئەۋ، ئەم،
ئەمن، ئەتۋ، ئەمانە، ئىمە. (**حرف اشاره**) (۲)
ئامرازى ھېما بو نىزىك ۋ دوور؛ ئەمە، ئەۋانە،
ئەۋئەسپە. (**اشارە بە نىزدىك و دور**) (۳) بە-
جىيى ئا بە كاردەبرى؛ ئەئىرە؛ ئائىرە (**بە جاي آ**)
(۴) لە جىيى دە بە كاردەبرىت؛ ئەچم؛ دەچم؛

ئەتوانم : دەتوانم. (بە جاي می در علامت مضارع)

ئەئاوا: ئاوا؛ بەوشیو؛ بەوجۆرە؛ بوی ئاواهی. (اینطوری)

ئەبابۆز: [ناو] جەردە؛ ریگر؛ تەریدە. (راهنزن)
ئەبابۆزی: [ناو] جەردەیی؛ دزی؛ ریگری. (دزدی؛ راهنزی)

ئەبال: وشەییكە بو وه پالڤانی قسه ی خراب؛
ئەو خراییه ی ئەبال مەدە؛ چەسپاندن؛
وه پالڤان. (نسبت دادن و چسپاندن)

ئەبجەد: ناوی چوار پیتی ئەلف و بیی
عەرەبییه؛ (ئەلف، ب، ج، د) (ب) هەر پیتی
ئەبجەد لە ئەلفو ییدا ژمارەییکی دیاری
کراوی هەیه. (ابجد)

ئەبدال: [ناو، ئاوه لئاو] عد؛ فڤد: (۱) سەوداسەر؛
دەرویش؛ (۲) ئەودال؛ عەودال. (درویش)
ئەبدالان: [ناو] پڕوایەتە حەوت سوارە ی
عەودالان کە بی موقاییلە یاریدەری هەژارانی
سەر گوێ زەوی بوون. (ابدالان)

ئەبروۋیە یوہس: [ئاوه لئاو] دوو برو کە لە یەک
جیا نە بوونە تەوہ و پیکەوہ لکابن. (ابرو
پیوست)

ئەبروۋقە یتانی: [ئاوه لئاو] (ب) ئەبروۋی باریک.
(ابروی باریک)

ئەبروۋکە وانی: [ناو، بەرھەمی چاوگە] ئەبروۋی -
چەماوہ. (ابرو کمانی)

ئەبروۋناسک کردن: [چاوگە، ت] (ب)
ناز کردن. (ناز کردن)

ئەبروۋ هەلتە کاندن: [چاوگە، ت] وەلامی سەلبی
دانەوہ بە هیمای برو. (ابرو بالا انداختن)

ئەبروۋ هەلگرتن: [چاوگە، ت] (ب) ئارایشی
ئەبروۋ بە هەلکەندن و لا بردی مووی زیادیی
سەر و ژیری ئەبرو. (آرایش ابرو)
+ ئەبرەش: [ئاوه لئاو] هەبرەش؛ زۆرتینوو.
(تشنه)

+ ئەبرەش: [ناو] فڤد: (۱) ئەسپی شین بۆرە ی
گول گول. (ابرش) (۲) میننە ییک کە لە
پاش زاینی ژەکی نەبیت بو بیچوہ کە ی؛
بیژەک. (زائوی بی شیر)
ئەبلوۋقە: < ئابلوۋقە. (محاصره)

ئەبلە پرنج: کەسیک کە لە بەر بی عەقلی
پرنج بەخەسارە. (رنج بە بادرفته)
ئەبلە مەزج: زیادە پەوی. < ئەبلە پرنج. ئەبووا:
مەشیا؛ ئەشیا؛ دەبوو؛ دەبواییت. (مبایست)

ئەبووتە یارە: [ناو] ماشینی سی چەرخە؛ (ب)
سەیارە ی زۆر شە و شەویق و کۆن. (ابو
طیاره)

ئەبوو عەتا: [ناو] عد؛ فڤد: (۱) ناوی
گۆشە ییک (کۆپلە ییک) کی موسیقا کە لە
دەزگای شووردایە. (۲) باوکی عەتا. (ابو
عطا)

ئەبوولەھول: ناوی پەیکەرە ییک لە میسر؛
(ب) ترس هینەر. (ابوالهول)

ئەبوویڤد: [ناو] مۆریانە؛ ئەسپی. (شپش)
ئەبە نووس: [ناو] داری ئابنووس؛ داریکی زۆر
بە ناویە و جوان بو دار تاشی و نەجاری کە
پەنگی قاوہیی زۆر تۆخە. (آبنوس)

ئەببی: دەبی؛ ئەبی بروی؛ دەبی بروی؛ ئاخر
وائەبی؛ ئاخر وادەبی. (باید؛ میشود)

ئەبیال: [ناو] جاش؛ جاجم؛ پەتوو. (رختخواب-

بيچ؛ پتو)

ٺهبيڊ: جوڙه گهنميڪه. (نوعي گندم)

ٺهپراخ: [ناو] يونان دٿند: ياپراخ؛ ڊوڻمه. (دلمه)

ٺهپلوڪ: گياي ههپهلوڪ. (گياهي است)

ٺهپهرتەر: [ٺاوہلٺاو، بهند] زياتر؛ تهغەر.

(بيشتر)

ٺهپيون: [ناو] بووه ته ٺهفيوني ٺارهوي و

گورڊراوه. رڀنووسي ٺارهوي (پ)ي نيبه

(افيون)

ٺهت: (١) [پيشگر] نيشانهي داهاتوو، به

جيگاي (دهت)؛ ٺهتكوڙم: دهتكوڙم. (علامت

مضارع) (٢) ٺات؛ خوشڪي گهوره؛ داده.

(خواهر بزرگ)

ٺهتابهڪ: فڊ؛ تد: [ناو] (١) له ٺاتا بيوڪي

تورڪيهوه هاتووه؛ واتا: باوه گهوره؛ (ب) ناوي

چهند تيرهی فهرمانڀهوا بوون وهڪ:

ٺهتابهڪاني موسل، ٺهتابهڪاني فارس. (سلسله

اي از فرمانروايان) (٢) لهقهبي وهزير له

ميڙينهدا؛ ٺهتابهڪي ٺهعهزم: سهروڪ وهزير.

(لقب وزير؛ اتابڪ)

ٺهتاني: (١) [جيناو] ٺهوهتاني. (اينست) (٢)

ٺهتواني؛ له چاوگهي تانين (توانين) (ميتواند)

+ٺهترهش: [ناو] (١) زهندهق؛ زراو؛ زاور.

(کيسه صفرا) (٢) جورٺهت؛ زات. (جرئت)

(٣) فريشتهي ٺاگاداري ٺاو له ٺاييني زهرڀده-

شتدا. (فرشته نگهبان آب)

ٺهتک ليبردن: [چاوگه، ت] ٺابروو بردن؛

ٺهتک کردن؛ سووک کردن. (آبرو بردن)

ٺهتفک: [ناو] هيڻشوي چڪوله؛ بولي چڪوله.

(خوشه کوچک)

+ ٺهتلهس: [ناو] فڊ: (١) کتيي خهريته ي

جوغرافيا. (٢) جوڙيڪ ماشيني خاک

هه لکن. (٣) ناوي زهريائيڪي بهرينه،

ٺوقيانووسي (بهحري) ٺهتلهس (٤) جوڙيڪ

قوماش. (اطلس)

+ ٺهتلهسي: فڊ: (١) [ناو] گوليڪي كه م

بالا يه؛ (٢) [ٺاوہلٺاو] بهرهنگي گولي

ٺهتلهس. (٣) [ناو] جوڙيڪ قوماشي ساف و

بريقه دار. (اطلسي)

ٺهتوران: (١) زيزده بوون؛ ده توران. (قهر

میکردند) (٢) زهرده شتي. (زردوشي)

ٺهتوم: [ناو] فڊ؛ فڊ؛ اند: چووڪترين بهشي

ههر شت كه له ٺليڪتروون و نوٽروون پيڪ

هاتووه. (اتم)

ٺهتومي: [ٺاوہلٺاو] پيوهنديدار به ٺهتومهوه؛

بومي ٺهتومي؛ نيروگاي ٺهتومي. (اتمي)

ٺهتوون: [ناو] ٺارتوون؛ ڊوڙه. (جهنم)

ٺهتهر: [ناو] (١) نيشانه؛ جي شوين؛ ٺاسهوار؛

ههتهر. (نشانه) (٢) ههتهر؛ هيڙي ديتن؛ ههتا

چاو ههتهر ده کا دهشته. (کاريديد)

+ ٺهتهڪ: [ناو] پالوينه؛ پاليو. (صافي)

+ ٺهتهم: تهنين؛ تهونچنين. (باقتن)

ٺهتي: [ٺامراز] بانگ کردني باجي، خوشڪي

گهوره؛ (صدا کردن خواهر بزرگ)

ٺهجباندن: [چاوگه، ت] عهجباندن پهسهند

کردن؛ بهرگه م کردن. (پسند کردن)

ٺهجبکاندن: [چاوگه، ت] پرووکاندن؛

نابووت کردن؛ له نيوبردن؛ چوواندن. (از بين

بردن) (٢) قپ تيخستن. (کشتار جمعي) (٣)

تفرو تونوا کردن. (تارو مار کردن)

ٺه جو وڙي: (۱) [له چاو گه (جو وڙان)] قسه ي
له دهمدا ٽيڪده چي، زماني به هه له ده چي.
(تيق مي زند) (۲) ده وڙي به (سو و کايه تيه-
وه) (مي باز د)

ٺه جو وڙي: [ناو] جو وڙيڪ خه يار؛ هاروي.
(نوعي خيار)

+ ٺه جهل: عد؛ فد: [ناو] وه ختي مهرگ (اجل)
ٺه جهل هاتن: وه ختي مهرگ هاتن؛ بزن
ٺه جهل يي ناني شوان ده خوات (پهن د). (اجل
رسيدن)

ٺه جي لوک: بهرگ گوڙين. (تعويض لباس)
ٺه حمه دومه حمود کردن: به قه رزو قول ٺيان؛
ٺياني ده ساوده س (ده ستاوده ست)؛ له
که سيک قه رز وهرگرتن و به که سيکي تر
دانه وه؛ (ب) ده ست و گوڙيږي. (احمد و
محمود کردن؛ کنايه، با نسيه زندگي کردن)
ٺه حمه قانه: [بند] فد: له پرووي بي عه قيه وه؛
[ئاوه لئاو] وه که ٺه حمه ق. (احمقانه)

ٺه حمه قي: فد: [ناو، بهر هه مي چاو گه] گه و جي؛
نه فامي؛ بي عه قلي؛ گه مڙه يي. (احمقي)
+ ٺه حوالپرسی: [ناو، بهر هه مي چاو گه] (۱)
پرس و جو له حالي که سيک کردن. (۲) ره-
وتي سهردان له نه خوش و لپرسين. (۳) (ب)
چاک و خوشي کردن. (احوالپرسی)

ٺه حيا: عد؛ فد: (۱) بوژاننده وه؛ زيندو
کردنه وه. (زنده کردن) (۲) شهو بيداري؛ شهو
نخووني؛ (ب) شهو گه لي ۱۹ تا ۲۱ ي مانگي
رهمه زان، به تاييه ت له مه زهه بي شيعه دا.
(شب بيداري)

ٺه خ: (۱) وشه ي دهنگه. (کلمه صداست)

(۲) پيس به زباني مندالانه. (پلشت بچگانه)

ٺه خبري: عد؛ فد: [ناو] مه کته بيکي فيقه ي
شيعه يه که بو حه ديس و خه بهر زياتر له
ده ليلي کرده وي ي پيز داده ني؛ دڙي
ٺوسو و. (اخباري)

ٺه خت و چار: [ناو، ت] هه ول و ته قه لاي زور.
(تقلای زياد)

+ ٺه خته: (۱) [ئاوه لئاو] يه خته؛ گون دهرهاتوو؛
خه ساو. (۲) (ب) پياوي خوږي و بي جهرگ.
(۳) [ناو] يه خته؛ ده سه کي داربي که له که نار
ٺاودا ده يچه قين بو شين بوون. (اخته)

ٺه خته ر: [ناو] فد: (۱) هه ساره. (ستاره. اختر)
(۲) ناوي گوڙيکه. (نام گلي است) (۳) (ناوه بو
ژنان. (نامي زنانه)

ٺه خته ر ٺمار: [ناو] هه ساره ناس؛ هه ساره ٺمار؛
ٺه ستيره ٺمار. (منجم)
ٺه خته رسوتي: [ئاوه لئاو] ٺه ستيره
سوتي؛ (ب) به دبه خت؛ بي ٺيقبال؛ روڙره ش؛
بي شانس. (بي اقبال)

ٺه خره ب: [ناو] ٺه قهره ب؛ دوو پشک؛ دوماره-
کول. (عقرب)
+ ٺه خشال: [ناو] ٺه شغال؛ ٺاشغال؛
زبل. (آشغال)

ٺه خله خ: [ناو] تد؛ فد: سوخمه؛ سيخمه؛
کولونجه ي بي قول که قوشه و گو يا زيوه ري
پيوه لکيندراييت. (دووراييت). (الخلخ)
ٺه خم کردن: فد؛ [چاو گه، ت] پروو ترش-
کردن. (اخم کردن)

ٺه خموته خم: فد؛ [ناو، ت] پروو گرڙي له گه ل
قسه ي توند و تيزدا. (اخم و تخم)

ئەخ و تف: [ناو،ت] ئاخ و تف. (اخ تف)
ئەخيار: ئەغيار. (۱) [ناو] بېگانە؛ غەيرگەل.
(اغيار) (۲) ھوشيار. (ھوشيار)
ئەخياوان: [ناو] شەقام. (خيابان)
ئەخىيە: [ناو] فد؛ مېخ تەويلە؛ مېخ زنجىرى
تەويلە؛ كۆل مېخى بەستەنە ھەوسارى
ئەسپ و ھەيوانى بەرزە. (مېخ طويلە)
+ ئەدا: [لەچاۋگەى دان] دەدا؛ كەسېك كە
شتېك بە كەسېك ئەدا؛ نان دەدا، پارە دەدا،
جوین دەدا. (مى دەد)
ئەدا: (ناو،ف. ما) (۱) ناز وقە مزە (۲) دايك؛
دالک. (۱. كرىشمە ۲. مادر)
ئەدا دەرھىنان: [چاۋگە،ت] دەمە لاسكى-
کردنە ھە؛ لاسايى كرىنە ھە؛ خۆ لە جىيى
كەسېك نیشاندان؛ تەقلىت و گالتە كرىن.
(ادا درآوردن)
ئەدا و ئەتوار: [ناو،ت] عد؛ فد: (۱) ئۆين
دەرھىنان؛ كرىنە ھەى شانۆ گەريانە بو شۆخى و
پېكەنين. (۲) پەفتارى ناپەسەند و ناشيرين.
(ادا و اطوار)
ئەداۋە كرىن: [چاۋگە،ت] (۱) دووپات-
كرىنە ھەى قسە. (بازگويى سخن) (۲) دانە ھە؛
قەرز دانە ھە؛ قەرەبوو كرىنە ھە. (ادا كرىن)
+ ئەدەبىيات: [ناو،ت] فد: (ئات) پەوتى (كۆ) ى
ئارە ھە، (۱) نیشان دانى ھونە رى ھەر
مىلە تېك لە پېژەكى كەلام و وېژەدا. (۲)
كۆى نوسراۋە گەلى كە ناۋەرۈكيان لە لايەن
مىلە تگەلى جوراۋ جورۋە پەسەند كرابى.
(ادبيات)
ئەدەبىياتى كلاسېك: فد: ئەدەبىياتى كەونارا؛

ھەرۋەھا شىئەرى كلاسېك: شىئەرى كۆن؛
داراى ۋەزن و قافىيە. (ادبيات كلاسېك)
ئەدى: مندالان دەلېن؛ دايكە؛ دايە. (مادر)
ئەدى ئەدى: بەلى بەلى. (بلە بلە)
ئەرا: [بەند] بو؛ بەخاتەر؛ لەبەر؛ بوچى. (چرا)
ئەراپە: [ناو] فد: ئارەبانە؛ عەرەبانە؛ گارى؛
گارىيە؛ عارەبانە. (ارابە)
ئەراپەى دەستى: [ناو] (۱) فەرغون. (فرغون)
(۲) ئەراپەى دەستغروش. (ارابە دستى)
ئەراپەى جەنگى: فد: [ناو] دەبابە؛ تانگ. (تانگ)
ئەراپەى كەلى: [ناو] ئەراپەى دوو تەگەرە كە
جووتېك كەل گامېش پرايدە كېشن، زياتر بو
كولۇش كېشان بە كارى دېن. (ارابە بزرگ
دو چرخ)
ئەراچوۋى: بوچى. (براى چە)
ئەرارات: < ئارات. (آارات)
+ ئەرامەنە: فد: (۱) [ناو] كۆى ئەرمەنى.
(جمع ارمنى) (۲) [ئاۋەلناو] لانەواز و ھەزار؛
لەوانەيە لە تور كىيە ھەتەبى) < ئارامە-
ندە> ئارامەنە؛ لەناۋدا گىر خوار دوو؛
دەستەوسان. (فقير،واماندە)
ئەرانە: [ناو] خەزىم؛ لووتەوانە. (زىنت دماغ)
ئەراۋەند: [ئاۋەلناو] ئاراۋەند؛ بلىند؛ بەرز. (بلند)
ئەربابانە: [ئاۋەلناو] (۱) ئاغاينە؛ ۋەك ئەرباب.
(ارباب اسا) (۲) [ناو] بەھرەى مالېكانە. (بېھرە
مالكانە)
ئەرباب و رەعيەتى: [ناو،ت] پەوتىكى ژيانى
كۆمەلەيەتى بوو كە ئەرباب خاۋەنى زەۋى و
زار بوو. (ارباب ورعيتى)
ئەربابى عىلم: فد: [ناو] خاۋەنى زانىارى؛ (ب)

زانایان؛ زانیاران. (ارباب علم)

ٲهر بابی قهلهٲم: فد: [ناو] (ب) نووسهر؛ قهلهٲم به دهست. (ارباب قلم)

ٲهر بووش: [ناو] ٲه سپی شیٲ سوور هوول. (کرنګ؛ سرخ رو)

ٲهر ٲه: [ناو] ٲه؛ بهرانبهر به $\frac{2}{5}$ کیلوٲ دانه ویله؛ ٲه؛ بهرانبهری شهش مشتی ههر دوو دهست دانه ویله. ($\frac{2}{5}$ کیلوغله)

ٲهر ٲیزه: [ناو] باوه شیٲ؛ باره وشه. (یادبز)

ٲهر تک: [ناو] ٲه تک؛ سووکابه تی. (توهین)

ٲهر تهش: [ناو] سوپا. هیٲزی عهسکه ری له دهوله تیګدا. (ارتش)

ٲهر ته شیود: فد: [ناو] بآنترین دهره جهی نیزامی له ئیراندا له ٲا بووردوودا. (ارتشبد)

ٲهر تهش سالاری: میلیتاریسم؛ حکومتی ٲهر ته شیګه ل. (ارتش سالاری)

ٲهر ته شی: [ٲاوه لٲناو + ناو] (١) ٲیوه ندیدار به ٲهر ته شه وه؛ ٲوتینی ٲهر ته شی؛ فروګه ی ٲهر ته شی؛ سه یاره ی ٲهر ته شی. (٢) که سیک- که له ٲهر ته شدا (دهوام) شول ده کا. (ارتشی)

ٲهر جووم: [ناو] ٲهر جوو؛ تکا؛ ٲاړانه وه؛ داخواز؛ داوخواز. (خواهش)

ٲهر خ: چال؛ قوولکه. (چاله)

ٲهر خاندن: [چاوګه ت، ماندوو کردن. (خسته کردن)

+ ٲهر خهوان سوور: [ناو ت، (ب) ٲه وه لی به هار کاتیک باران قوراو له گهل خویدا دهر یٲز ٲته ناو چوم و ٲه نگی سوور ده کات. (اول بهار)

ٲهر خهوان سووری به هار: (ب) کاتی که چوم ههر ٲه تی ناو زوریه تی. (موسم بهار که

رودخانه گل آلودو ٲر آب است)

ٲهر خین: ماندوو بوون. (خسته شدن)

ٲهر ده بیٲ: [ناو] ٲه ردناس؛ زهوی ناس؛ خاک ناس. (خاکشناس)

ٲهر ده شیر: (١) ٲق و قینی شیر؛ مهلبه ند و سه رزه مینی شیر. (خشم شیر، سرزمین شیر)
(٢) ناوی ٲه وه لٲن شای ساسانی که له هوٲزی کوردان بووه. (اولین شاه ساسانی که کرد بوده)
(٣) ناوه بوٲ ٲیاوان. (نام مردانه)
(٤) نه ٲره ی شیر؛ که ٲه رنین (نعره شیر) (٥) ٲهر د واتا قسه ٲراست؛ شیر ی ٲراست و دروست. (حقیقت گو)

ٲهر ده ک: [ناو] ولخی یه ده ک که سواری به دوای خویدا ده یکی شی. (اسب یدک)

ٲهر ده ل: به جهرګ؛ دلدار و نه ترس به جهرګ؛ (شجاع)

ٲهر ده لان: (١) کوٲی ٲهر ده ل؛ دلٲران؛ (دلیران)
(٢) بن زاراهوی سنه و دهر دوری. (لهجه سندنجی) (٣) بنه مالهی ٲهر ده لان که حوکماتی سنه یان به ده ست بوو. (خانواده امیران اردلان در سندنج)

ٲهر ده وان: چاودیری زهوی؛ (نگهبان زمین)
ٲهر ده یٲ: [ناو ت،] بوومه لهرزه. (زلزله)

ٲهر ٲرا: [ناو] مشار؛ ٲهر ٲه. (اره)
ٲهر ٲه ٲه: [ناو ت،] زه ٲینی کهر؛ عه ٲه ٲه؛ سه-

ٲه ٲینی کهر؛ سه ٲه سه ٲه؛ (عرعر)
+ ٲهر ز: [ناو] ٲوولی بیانی. (ارز)

ٲهر زان جان: [ٲاوه لٲناو] ههر زان فروش؛ دژی گران فروش. (ارزان فروش)

ٲهر زان فروش: فد: (١) [ٲاوه لٲناو] ٲهر زان جان؛

که سیک که شت هه رزان ده فروشی. (۲)
فروشی مال یا ملکی هه رزانتتر له قیمه تی
خوئی؛ ماله کهم ئه رزان فروش کرد. (ارزان
فروش)

ئه رزان فروشی: فد: [ناو، به ره می چاو گه]
هه رزان جانی؛ دژی گران فروشی. (ارزان
فروشی)

ئه رزان قیمه ت: فد: [ئاوه لئاو + ناو] کهم
قیمه ت؛ کهم به ها؛ کهم نرخ. (ارزان قیمه ت)
ئه رزانی: [ناو] هه رزانی؛ دژی گرانی. (ب)
فه راوانی و نیعمه ت. (ارزانی)
ئه رزرووم: فد: تد: باژیر پکی کورد نشینه
له تور کیا. (ارزرووم)

ئه رزناس: [ناو، ت] ئه ردیژ. (زمین شناس)
ئه رزنج: [ناو] ئانی شک؛ ئانیسک. (آرنج)
ئه رزو: ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)
ئه رزه نجان: شاریکی کوردانه له تور کیا.
(ارزنجان)

ئه رزیل: [ناو] هه رزال. (سکویی در اتاق یا
چادر)
ئه رژن: [ناو] داریکی بی به ره. (نام درختی
است)

ئه رژه نگ: (۱) ناوی دیوی شانامه. (دیو
شاهنامه) (۲) شه یتان. (شیطان) (۳) کتییی
وینه ی مانی پیغه مبه ر. (کتاب نقاشی
مانی) (۴) ترس؛ وه حشه ت؛ خوف. (وحشت)
ئه رژه نگ دیو: (۱) ناوی دیویکی ته فسانه بیه.
(ارژنگ دیو) (۲) پیاوی

زه به لاحی پی ده شو به یین. (گنده بک)
ئه رس: [ناو] هرس؛ ئه سرین؛ ئه سر؛ روئدک؛

فرمیسک. (اشک)

ئه رسیم: [ناو] مه سه؛ قه لانگ؛ مه سی؛ شیشی
سه رته نور. (میله روی تنور)

ئه رشه ک: [ئاوه لئاو] هه سوود؛ به خیل؛
چکوس. (بخیل)

ئه رغه ن: ناوی شاریکی کوردانه له تور کیا.
(ارغن)

ئه رغه نوون: [ناو] عد؛ فد؛ یونان د: جو ریگ
ئو رگی چوو که یه. (ارغنون)

ئه رغه وان: [ناو] ئه رغه وان. (ارغوان)
ئه رغه وان ی سوور: [ناو] اړهنگی ئه رغه وان ی

مه یله و سوور؛ له ئامیته کردنی رهنگی شینی
کهم و سووری زو رتر و سپی پیکدی.
(ارغوانی قرمز)

ئه رفای: [چاو گه] رڤاندن؛ رڤاندن. (ربودن)
+ ئه رکان: عد؛ فد: (۱) ناوه بو پیاوان، زیاتر
له کوردستانی تور کیا. (۲) پینج ریخراوه ی
پادگانی نیزامی (روکنی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵) که
هه ر یه ک ئه رکی تاییه تیان له سه رشانه.

(ارکان)
ئه رک: ئامرازی سه ر سوور پمانه. (کلمه ای
برای تعجب)

ئه رکدار: [ئاوه لئاو] که سیک که کار و
ده ردیسه ری زو ر بیت. (کار مشکل داشتن)
ئه رکه: (۱) کاری گرینگ. (کاربرزگ) (۲)
ئاگردان. کوانوو. شو مینه. (شومینه)

+ ئه رگ: [ناو] باره گای شاهان. (ارگ)
ئه رمان: [ئاوه لئاو] به رچه م؛ دلوفان. (مهربان)

ئه رمان: [چاو گه، ت] رووخان؛ تیگ ته پین؛
رمان؛ کهوتن؛ رمان. (خراب شدن دیوار یا

(خانه)

ئه مرمود: [ناو] ئه مرمود؛ هه رمی؛ هه مرو.
(گلابی)

ئه رمه ن: [ناو] هه رمه ن. (ارمن)

ئه رمه نستان: ولاتی هه رمه نستان. (ارمنستان)
ئه رمه نی: [ناو] (۱) هه رمه نی؛ لقی له نیژادی
هیند و ئوروپایی. (ارمنی) (۲) ئه ندامی ئه و
قه ومه. (ارامنه) (۳) زبانیان. (زبان ارمنی)
ئه رمین: [ناو] ئه ستیره ی قبیله؛ ئه ستیره ییک
که لای باشووره وه هه لدی. (ستاره جنوبی)
ئه رن: [ناو] (۱) ئه رد؛ نه رپه. (نهره) (۲)
قین؛ پک؛ کین. (کینه)

ئه رناف: [ناو] ارق؛ کین؛ قین. (کینه)
ئه رناف لیچوون: [چاوگه، ت] رق نیشتنه وه؛
ئارام بوون. (آرام شدن) **ئه رناندن:** [چاوگه -
ت] زوو پ کردن؛ چروساندنه وه؛ چه وساندنه وه؛
ئازاردان؛ رق هه لساندن. (آزار دادن؛ عصبانی -
کردن)

ئه ر ناویت: [ناو] ئه پنه ووت؛ ئه لبانی؛ ئالبانیایی؛
(کشور آلبانی؛ آلبانیایی)

ئه ر نه بووت: [ناو] جوړیک مه یموون که
شیوه ی ئینسان ده دا. (میمون)

ئه ر نه مووت: [ناو] تبالا ناوه راست؛ قامکی
نیوه راست؛ هه لمه قووته. (انگشت وسطی)
ئه ر نین: [چاوگه] توورپه بوون؛ ئازار کیشان؛
ئه نرپن. (عصبانی شدن)

ئه رو: [ئامراز] هه رو؛ ئامرازی بانگ کردنی
پیاوانه؛ ئه ری؛ هه ری. (صدا کردن مرد)

ئه روه ند: [ناو] (۱) حیل؛ فیل و فه ره ج.
(حیله) (۲) چومی ئه روه ند له باشووری ئیران.

(اروند رود)

ئه ره جی: شیوه؛ لیچوون؛ لیگردن؛ ویچوون؛
وه ک؛ شیوه دان. (شبیه؛ پنداشتن)

ئه ره جیا: ده ترانی؛ ده تگوت؛ وه ک؛ شیوه.
(شبیه؛ پنداری)

ئه ره جیای: [چاوگه] وازانین؛ پی و ابوون.
(پنداشتن)

ئه ره ق: [ناو] (۱) عاره ق؛ مه ی. (می) (۲) خو؛
ئاره قه. (عرق تن)

+ ئه ره قگیر: (۱) [ناو، بک] که سپک که
هه لمه تکین ده کا. (عرق تقطیر کن) (۲) [ناو]
ژیر کراس. (زیر پیراهن) (۳) [ناو] نه رمه زین.
(نمد زین)

ئه ره کوته ی: [چاوگه] که و تن. (افتادن)
ئه ره ماری: [چاوگه] اراوه ستان. (ایستادن)

ئه ره مه رزیای: [چاوگه] ئه ره مه رزای؛
دامه زراندن؛ سه قامگرتن. (جایگیر کردن)

ئه ره مه نه ی: له کار که و تن و اراوه ستان.
ئارامه ندی؛ ئارامه نه ی؛ ده سته و سانی؛ تیمان.
(ایستادن؛ که ئه رامه نه)

ئه ره نیای: [چاوگه] دانان. (گذاشتن)
ئه ره نیشته ی: [چاوگه] دانیشتن. (نشستن)

ئه ره و ده: [ناو، بهر] ئاروینکراو؛ تاقیکراو؛ جه -
پباندی. (آزمایش شده)

ئه ره وسته ی: [چاوگه] (۱) داخستن؛ پیوه دان؛
به ستن. (بستن) (۲) پان کردنه وه ی فه رش و
لباد. (پهن کردن)

+ ئه ری: [دامرازی بانگ کردن] هه ری
؛ ئامرازی بانگ کردنی ژنان، بو پیاوان ده لین
ئه رو. (صدا کردن زن)

ٺهريڙ: [ٺاوه ٺاڻاڻا] بهرين؛ پان وڀڙ؛ له عهريزي ٺارهويه وه هاتووه. (عريض)

ٺهريشان: [ناو] مه ٺهندي ٺيره وان؛ له پيشدا ڪورد نشين بووه ٺيسٽا پيٽهختي ٺهرمه نستانه. (ايروان)

ٺهريڻ: (١) نه ڀڙه. (نعره) (٢) ٺه نڌازه ڪردن و پيوانهي ڪووتال. (اندازه اي براي متر ڪردن پارچه)

ٺهريڻي: [بهند] جوابي به لي؛ ٺهري. (جواب آري)

ٺهري و نه ري: به لي و نه خير؛ (ب) دووشڪ بوون؛ دوو دل بوون. (آره و نه)

ٺهزا: [ٺاوه ٺاڻاڻا] ٺاڙا؛ خيرا. (شجاع)

ٺهزاني: (١) دهزاني. (٢) دهسته واژه وه ڪ، پرسيني قيمه تي بزن، وه لام بزن دهزاني واتا چوڻيه تي و بارودوخي بزن قيمه ت دياريده- ڪا. (١. ميداند. ٢. ڪنايي، وضعيت)

ٺهزايي: [ناو، به رهه مي چاوگه] ٺازايي. (شجاعت)

ٺهزه: [ناو] ڪه پسوول. (ڪپسول)

ٺهزه ر: [ناو] به ميشڪ سپاردن؛ له بهر؛ حيفز ڪردن؛ ده رسه ڪهم ٺهزه ر ڪرد؛ ده رسه ڪهم له بهر ڪرد. (حفظ)

ٺهزي ڪيويله: [ناو] نه عناي ڪيوي. (نعناي ڪوهي)

ٺهزييله: [ناو] نه عنا؛ جاتره. (نعنا)

ٺهزيبه: [ناو] ٺهزييله؛ نه عناي ڪيوي. (نعنا)

ٺهزه رست: [ٺاوه ٺاڻاڻا] خوويست؛ خوخواز؛ خو په سهند. (خود خواه)

ٺهزدين زهري: [ناو] (١) جوړيڪ هه لپه رڪي. (نوعي رقص) (٢) جوړيڪ قوماش. (نوعي پارچه)

ٺهززا: [ناو] دا يڪه؛ دايه. (مادر)

ٺهزاته: [ٺاوه ٺاڻاڻا] نه زوڪ؛ قسر؛ ٺهستيور؛ ستيور. (نازا)

ٺهزواتاته: [ناو، ت] دا يڪ و باب. (پدر و مادر)

ٺهززي: [ناو] دا يڪ و باب. (پدر و مادر)

ٺهزغه ني: شاريڪي ڪوردانه نزيڪي ديار به ڪر. (شهري نزديڪ ديار بڪر)

ٺه زمان: [ناو] زمان؛ ٺاسمان؛ زبان. (زبان آسمان)

ٺه زمان تال: [ٺاوه ٺاڻاڻا] قسه ناخوش؛ زمان پيس. (بد زبان)

ٺه زمان تيڙ: [ٺاوه ٺاڻاڻا] زمان تال؛ زمان دريڙ. (بد زبان)

ٺهزموو: [ناو، ٺاروين؛ تاقير ڪردنه وه. (آزمون)

ٺهزمه ر: ڪيو يڪه له پال شاري سليمانيدا. (نام ڪوهيست در ڪنار سليمانيه)

ٺه زمين: (١) [ناو] زهوي. (زمين) (٢) [چاوگه] تام تاقير ڪردنه وه. چه شتن؛ چيڙ ڪردن؛ چيشتن. (چشيدن)

ٺهزه ليا: ده ٺالا؛ ده پيچرا. (مي پيچيد)

ٺهزي: [ٺامراز] (١) چما؛ داخو؛ توبليي.

(تو گوئي) (٢) [جيناو] من؛ ٺه من؛ (من)

(٣) دهزي؛ مندالي ده بي. (مي زايد)

ٺهزيچ: [جيناو] (١) منيش. (منهم) (٢) له و. (از او)

ٺهزيچ: [جيناو] ٺهز ري؛ منيش. (منهم)

ٺهزيمانندن: [چاوگه، ت] عهزيمانندن؛ ريز لئنان و ميواني ڪردن؛ حورمه ت گرتن؛ خرمه ت ڪردن. (تڪريم)

ٺهزه تڪردن: [چاوگه، ت] عهزه ت دان؛ پهنج و

ٺاڙار ڀڳه ياندن؛ ٽه شڪه نجه دان. (اذيت
 ڪردن)
 ٽه زيهه ٽيڙشان: [چاوگه، ت] زه حمهه ت
 قبول ڪردن؛ ره نهج و ٺاڙار ٽيڙشان. (زحمت
 ڪشيدن)
 ٽه ٽڙ: له. (از)
 ٽه ٽڙدهر: [ناو] (۱) گوڙهي ٽه سلهه جهي ٽيڙ
 دهرياييه. (اڙدر زير دريائي) (۲) هه ٽڙديها؛
 هه زيا؛ جه زيا؛ جه في. (اڙدها)
 (۳) سه ره به يداخ. (سر پرچم) (۴) ناوه بو
 پياوان. (نام مردانه)
 ٽه ٽڙدهر ٽه ناز: [ناو، بڪ] (۱) پاپوڙ يا ٽيڙ
 دهريايي، كه خاوهني ڪه رهسته ي
 ٽه ٽڙدهر خسته. (۲) ٽه سلهه جه ٽيڪ كه ٽه ٽڙدهر
 دهخا. (اڙدر افڪن)
 ٽه ٽڙگل: [ناو] (۱) هه ٽڙگل؛ چروچيلڪه؛ ڊرڪ
 ودال. (خار و خاشاڪ) (ب) ٽاڪار ناشيرين؛
 خويڙي؛ ٽاشخال. (بي ارزش و
 بيڪار)
 ٽه ٽڙمار: [پاشگر، ناوي بڪ] شمير؛ كه سي كه
 ده ٽميريت؛ ٽه ٽمير. (شمار)
 ٽه ٽڙماره: [ناوت] ٽڙماره؛ ره قهه. (شماره)
 ٽه ٽڙماردن: [چاوگه، ت] (۱) ٽڙماری؛ شماردن؛
 بڙاردن. (شمارش) (۲) بو ٽاوان دانه وه؛ ٽاوان
 بڙاردن. (غرامت دادن)
 ٽه ٽڙمهه ت: [ناو] جه ييهه ت؛ هه ٽمهه ت؛ جه جمهه ت؛
 تاو. (هييت؛ ترس)
 ٽه ٽمير: [ناو، بڪ] ٽمير؛ ڪاري ٽماردن؛ كه س
 يان ڪه رهسته ٽيڪ كه ٽماره ده ڪا. (شمار)
 ٽه ٽميراو: [ناو، بهر] ٽميراو؛ به حيساب هاتوو؛

(ب) پويته پيدراو. (شمرده شده)
 ٽه ٽڙناس: [ناو، ٽاوه ٽناو] ٽه شناس؛ شناس؛
 ناسياو؛ ناسراو؛ ناس ڪري. (آشنا)
 ٽه ٽڙنو پي دادان: [چاوگه، ت] شڪست پي-
 دان؛ ڪول پي دان؛ ٽه ٽڙنو پيدادان؛ به ٽه ٽڙنو
 پيداڪوتان. (شڪست دادن؛ بازانو ضربه زدن)
 ٽه ٽڙنو دادان: [چاوگه، ت] (۱) له سهه چوڪ
 دانيشتن. (نشستن بر روی زانو) (۲) ڪول دان
 و ٽيڪ شڪان. (شڪست خوردن) (۳) چوڪ
 دادان؛ ٽه ٽڙنو دانانه ٽهرز. (زانو خم کردن)
 ٽه ٽڙنو شڪان: [چاوگه، ت] (ب) به لاي گه وره به
 سهه هاتن. (مصيبت بزرگ نازل شدن)
 ٽه ٽڙنو شل بوون: [چاوگه، ت] (ب) هيلاک بوون
 به هو ي راهه ستان يا گه پاني زوره وه. (ڪنايه
 از خسته شدن)
 ٽه ٽڙنهوا: [ٽاوه ٽناو] گوي پايه ل؛ شنهوا؛ ٽنهوا؛
 گوي ڊهر؛ بيسهر؛ به ليه ل گوش. (شنوا)
 ٽه ٽڙنهوتن: [چاوگه، ت] شنهفتن؛ بيستن؛
 ٽه ٽڙنهفتن. (شنيدن)
 ٽه ٽڙهه سهر ي: [ناو] نيوهه شهو؛ بهيني نيوهه شهو و
 بهري به يان. (نيمه شب)
 ٽه ٽڙي: (۱) ڏيني؛ دهشي. (مي ارزد) (۲)
 زيندووه. (زنده) (۳) مار. (مار)
 ٽه ٽس: [ڪار، ڪردار] هه يه؛ ههس؛ گه ورهس؛
 گه ورهيه. (است)
 ٽه ٽسان: [ناو، بڪ] ڪريار؛ ٽه سٽين. (خريدار)
 ٽه ٽسپا: [ناو] ماهين؛ مايين؛ له ٽاويستادا ٽه سڀ
 و ٽه سڀا بوٽير ومي ٽه سڀ
 هاتووه. (ماديان) (۲) ٽه سڀه ڪان. (اسبها)
 ٽه ٽسپا ڪيشي: [ناوت] (۱) (ب) مال-

گوښته وه. (خانه عوض کردن) (۲) کیشانی سامان و کهل و پهللی مال یا (کوټی که رهسته) له جیگه ییکه وه بو جیگه ییکی تر. (اسباب کشی) **ئه سپار:** شیوکردنی زهوی به پیمه ره؛ که سیک که ده سپیریټ یا راده سپیریټ. (شخم زدن زمین با بیل؛ کسی که میسپارد) **ئه سپاو خه جالته:** هوټی شهرمه زاری؛ ئه و دوسته م بوو به ئه سپاو خه جالته م، بوو به هوټی شهرمه زاریم. (اسباب خجالت) **ئه سپاو زه حمه ت:** ئه سپایی زه حمه ت؛ (ب) بوونه هوټی زه حمه ت. (اسباب زحمت) **ئه سپاو سه فهر:** [ناوت] کهل و په ل و توشه ی ریگا. (اسباب سفر) **ئه سپاو کار:** که رهسته و ئه سپایی کار؛ ئامرازی کار جیه جی کردن. (اسباب کار) **ئه سپ تاودان:** [چاوگه ت] (ب) بال به ئه سپ گرته وه؛ غاردانی ئه سپ به رکیف کوت و چوارنال. (اسب تاختن) **ئه سپرزه:** [ناو] که په ک؛ سپوس. (سبوس) **ئه سپ رهس:** مه یدان. (میدان) که ئه سپه ریژ. **ئه سپ سواری:** (۱) سواری ئه سپ بوون. (سواری) (۲) ئه سپی سواری؛ ئه سپی تاییه تی سواری. (اسب سواری) **ئه سپ گوړینه وه به کهر:** (ب) مامه له ی بی قازانچ کردن. (معامله بی سود) **+ ئه سپهر:** [ناو] مثال. سپهر. (سپر) **ئه سپهر ده:** [ناوی بهر] سپارده. (سپرده) **ئه سپهر ده کردن:** [چاوگه ت] سپاردن؛ (ب) به خاک سپاردنی مردوو. (سپردن؛ دفن کردن)

ئه سپهره دار: [ناو] دارای ئه سپهره؛ بیلاسنی که له خوار دهسکه که یه وه جیگای پای- هیه. (دارای جای پا در بیل آهن) **ئه سپهره م:** [ناو] ریحانه؛ ریون. (ریحان) **ئه سپهر ریژ:** [ناو] مه یدانه ئه سپیک؛ ئه سپ رهس؛ ماوه ییک که ئه سپ به یه ک غاریگاتی. (میدانی برای رسیدن بایک ایلغار) **ئه سپهر زن:** [ناو] زنی بالابه رز و شوخ. (زن قد بلند و ملنگ) **+ ئه سپه ک:** [ناو] پیشه وه ی سه یاره ی ۱۸ ته گه ری باری (که فی) که پاشی سه یاره ی پیوه ده به ستری. (اسپک) **ئه سپه مار:** [ناو] تוו له مار. (مار باریک) **ئه سپه نه ک:** [ناو] ئه سپه ک؛ نه خوشینی که و ته یی؛ گرانه تا. (تیفوس) **ئه سپ هه لگرتن:** [چاوگه ت] سواری که ئه سپی سه رکیش ده ری فینیت و سواری بوټی ناویستته وه. (اسب برداشتن) **+ ئه سپی:** [ناو] سپی؛ جانه وه ری که که له شی ئینسان (به هوټی پیس و پوخلیه وه) هه لی دینی دوو جوړه (۱) ئه سپی سه ر که رهنگی ره شه و نایته هوټی گیرویی و راگویزانی نه خوشینی ئه سپه ک. (۲) ئه سپی له ش که رهنگی سپیه و هووړگی ئه سپه ک له که سیکه وه بو که سیک تر راده گویزی و ده بیته هوټی بلاو بوونه وه و په ره سه ندنی (ئیپیدی می) تیفووس یا ئه- سپه ک. (شپش) **ئه سپی ئاوی:** [ناو] جانه وه ری کی گیاخوړی ده ست و پی کورتی ئاوییه له که ره گه دهن ده کات، به لام شاخی نییه. (اسب آبی)

ئەسپى ئەبلەق: [ناو] ئەسپى دوو پەنگىگە پەلەى گەورەى سىپى و پەش يان سىپى و سوور لەشى داپوشىپى. (اسب ابلق)

ئەسپى بارى: [ناو] ئەسپى تايىهت بو بار كيشان. (يابو)

ئەسپى بوخار: [ناو] فد: يەكەى پىوهرەى هيز له مه كينه كاندا به رانبەر به ۷۴۷/۸ وات. (اسب بخار)

ئەسپى بۆرە: [ناو] ئەسپىك كە پەنگى بۆر بىت. (اسب نيله)

ئەسپى بەدركىف: [ناو] ئەسپىك كە سواربوونى ناخوشە و بەد ئاوزهنگىيە؛ ئەسپى سەرقورس و نافەرمان. (اسب بد ركاب)

ئەسپى تەعلیم (تالیم) دراو: ئەسپىك كە چاك بارهاتوو و فیری سوارى (دانن) كراو؛ (ب) خوش پەموت. (اسب تعليم دیده)

ئەسپى چەپ: [ناو] ئەسپىك كە لاقىكى سىپى و سى لاقى پەش بىت. (اسب چپ)
ئەسپى چەپەر خانە: ئەسپى پۇستخانە. (اسب چاپار)

ئەسپى چەخمور: [ناو] ئەسپىك كە پەشینهى چاویكى پەش و هى چاوهكەى دىكەى قاوهىى يا رۇشتىرىپى. (اسب چخمور)
ئەسپى خوشبەز: [ناو] ئەسپى بەكار و ئازا كە درەنگ هىلاك و ماندوو بى. (اسب با استقامت)

ئەسپى خوشپەروت: ئەسپى كە بى جىفەر ك و هەلبەز و دابەزە و سواربوونى خوشە و سوار هىلاك ناكات. (اسب خوش قدم)

ئەسپى خەزال: ئەسپى كە پەنگى وەك

پەنگى ئاسك بى. (اسبى كە رەنگش مانند رەنگ آهو باشد)

ئەسپىدار: [ناو] اسپدار؛ چنار. (اسب دار)

ئەسپى دووپەرگ: ئەسپى كە له دوو نيزاد بى. (اسب دو رگه)

ئەسپى راست: ئەسپى كە لاقىكى پەش و سى لاقى سىپىت. (اسب راست)

ئەسپىر دراو: [ناو] بهر اسپار دراو؛ شتى كە درايتە دەستى كەسىك؛ سفارش كراو؛ ئەو كۆرە بە تو ئەسپىر دراو ئەگات لىپى بى. (سپرده شده)

ئەسپى پەسەن: (۱) (ب) ئەسپى چاك و كەحیل. (۲) داراى پەسەنى ناسراو؛ وەك ئەسپى عەرەبى؛ يا ئەسپى ئارىيەن كە نيزادى ئەسپى كوردە ئەسپى ئارىيەن حەقى بەشداريشى له كىبەركى كانى جیهانیدا نىيە، (بەداخە وە هو كەى نازانم)؛ (اسب اصل)

ئەسپى پەو ك: ئەو ئەسپەى كە لەغاوى بەر بىت دەتارى و هەلدیت. (اسب فرارى؛ اسب رموك)

ئەسپى زىنكراو: (۱) ئەسپى كە زىن كرايت. (اسب زين كرده) (۲) (ب) ئامادە بوونى كە- سىك بو كوردنى كاريك؛ حازر بەدە ست. (آماده)

ئەسپى سىپى: ئەسپى يەك دەست سىپى پەنگ؛ سىپىك. (اسب خنگ)

ئەسپى سرك: ئەسپى ترسەنو ك و سل. (اسب رموك و ناآرام)

ئەسپى سوارى: ئەسپى تايىهت بو سوار

بوون. (اسب سواری)

ئەسپى سوورخون: ئەسپى سوورى ئاچخ بە پەلەى سىپى و چكۆلە چكۆلەوه. (اسب قرمز با گلهاي سفید)

ئەسپى سەرکیش: ئەسپى نافەرمان؛ ئەسپىك که بەزەحمەت بو سوار دەوێستێتەوه و بە مەیلی خوی سەر پێوەدەنى و دەروا. (اسب سرکش)

ئەسپى سەمەند: ئەسپىك که رەنگى زەردى کال بى؛ رەنگى ئەسپىك که سوهراب کورى رۆستەم سواری بووه. (اسب سمند)

ئەسپى سەمەندى يال و کلک شور او: ئەسپى يەزىدى؛ رەنگى ئەسپى يەزىدى کورى موعاويه که رەنگى زەردى کال بووه و يال و کلک سىپى بووه. (سمند يال و دم شسته)

ئەسپى شا: لە شەترەنجدا ئەسپىك که نزىکترە بە شا. (اسب شاه)

ئەسپى شەرور: ئەسپى چەمووش و بى ئوقرە و تووش و گازگر و جووتە وەشىن و بە-هەلبەز و دابەز. (اسب چموش)

ئەسپى شى: ئەسپىك که هەموو لەشى رەنگى خورمايى ئاچخ بى. (اسب کړنگ يا کړند)

ئەسپى شىن بۆر: ئەسپى بۆرەى رەنگ مەيلەوشىن. (اسب ابرش)

ئەسپى عەرەبى: لە پەسەنى ئەسپى ئارىيەن (نيزادى ئەسپى کورد) که لە قەدىمەوه لە عەرەبستان تەربىيەت کراوه و راهاتوووه و ئەلعان بە ناوى ئەسپى تازى يا عەرەبى دەناسرێت و ئەسپىكى بەتاقەت و تابستە و کورتەبالا و دیمەن جوانه. (اسب عربى)

ئەسپى فایتوون: ئەسپى دروشکە. (اسب درشکه)

ئەسپى قەرەبۆر: ئەسپى رەش بۆر؛ ئەسپى شىن بۆر که گول گول خالى شىنى توخى تىدابی. (اسب نیله ابرش)

ئەسپى قەرە کویت: رەش کویت؛ ئەسپى کویتى مەيلەو تاريک، که رەشاييه کهى لە دامينهوه تا نزىک سەرپشتى دە وامى هەبى. (اسب قره کهر)

ئەسپى کویت: بەغەيرى رەنگى بۆرە و شىن بۆرە و سىپى و رەش و سەمەند هەر ئەسپى که يال و کلکى مەيلەو رەشى توخ يا رەش بىت، کویتە بەلام واباو، بەتاييەت هەر بە شىى توخ دەوتریت. (اسب کهر)

ئەسپى کویتى دامین تاريک: ئەسپى کویت که رەنگى دەست و پای روو بە خوارووه بەرە بەرە رەشتر بىت. (لە هەر رەنگى بو ئەسپ پەسندترە. (اسب کهر دست و پاسياه)

ئەسپى کىبەرکى: ئەسپى گرىو؛ (ئەسپى پەرش؛ (ئەسپى پەرين و بازدان). (۲) ئەسپى (کوورس) و توندەرەو بەتاييەت لە غارى تىژ و تونددا بو (گرىوہ غار) گرىوہ و لاخ. (اسب مسابقه)

ئەسپى مورا: سواری ئەسپى مورا بون (ب) شانس و هات پرووى کردییتە کەسک؛ کامرەوايى؛ ژيانى خوش و بەدل و رۆزگار بەدل چەرخان. (اسب مراد)

ئەسپى مەرپى: ئەسپىك که رەوتى رويشتنى شيوهى رويشتنى مەر دەدا و زور نەرم و خوش دەروات. (اسب قدم تند)

ئەسپى نە گىراۋ: (۱) ئەسپى رام نە كراۋ؛ تور.
(اسب رام نشده) (۲) ئەسپى كە فېرى سۈارى
 نە كرايىت. **(اسب رام نشده)** (۳) ئەسپى
 ۋە حشى و ئازاد؛ ئەسپى كىۋى كە نە گىراۋى.
(اسب وحشى)

ئەسپى ۋە زىر: ئەسپى كە لە شە ترە نچدا نژىكى
 ۋە زىرە. **(اسب وزير)**

ئەسپى ۋىرغە: ئەسپى كە پەۋتى ۋىرغە يە و
 نوقسانى و نە خوشىنى شان و مل زياتر لە
 ئەسپى ۋىرغەدا دە بىنرئىت. **(اسب يورغە)**

ئەسپى يورتمە: ئەسپى كە بە پەۋتى
 گورگە لوق دەۋا؛ ئەسپى قورتمە. **(اسب
 يورتمە)** < يورتمە، يورغە

ئەسپى برنج: جورىك ئەسپىيە لە برنج دەدا.
(شپش برنج)

ئەسپى گامىش: [ناۋ] جورىك ئەسپى پەش و
 گەۋرە يە لە جنسى ئەسپى سەر لە لەشى
 گامىش پەيدادە بىت. **(شپش گامىش)**

ئەسپى گەنم: جانەۋەرىك كە گەنمى كون
 ھەلدىنى. **(شپش گندم)**

ئەسپى مامر: جورىك سىپى وردى بارىكە لە
 لەشى پەلەۋەردا پەيدادە بىت. **(شپش پرندە)**

ئەسپى مرىشك و بز: جورىك ئەسپى
 شىنە؛ شىنە. **(شپش بز و مرغ)**

ئەسپى يە كە ناس: ئەۋ ئەسپە يە كە تەنيا بە
 يە ك كەس، (خاۋەنە كەى) ركىف دەدا.
(اسب يك ران)

ئەستار: [ناۋ] ئەستەر؛ ئاستەر. **(آستر)**

ئەستارە: [ناۋ] ئەستىرە؛ ھەسارە. **(ستاره)**

ئەستان: [ناۋ] بەردەسماتە؛ ھەسان؛ ھەستان؛

بەردى تىژ كردنى تېخ. **(فسان)**
ئەستان: [ناۋ] جستان؛ جسان؛ زستان؛ زسان؛
 زمسان. **(زمستان)**
ئەستر: [ناۋ] (۱) ھىستر، ئىستر. **(استر)** (۲)
 دېروو. **(خار)**

ئەستراۋ: [ناۋ، بەر] سېراۋ؛ پاكەۋە كراۋ؛
 سېراۋ. **(سترده)**

+ ئەستېران: [چاۋگە] سېرىن؛ ئەستېرىن؛ پاك
 كردنەۋە **(ستردن)**

+ ئەستىرى: [ناۋ] دارىكى دېركاۋىە دوو بالاپاۋ
 بەرز دەبىتەۋە. **(درختيست خار دار)**

ئەستىرى زەردكە: [ناۋ] دېرۋەزەردە. **(نوعى خار)**
ئەستىرىشك: [ناۋ] سېرىش؛ لە ھارپىنى بنە گىاي
 خوژە دروستدە كرىت. **(سرىش)**

ئەستوبەند: [ناۋ] (۱) تەۋقەى مل؛ ملوانكە.
 ملوئىك. **(گردن بند)** (۲) < ئاتىل. **(آتل)**

ئەستو كورد: [ناۋ] ملەقۇچە؛ ملەقۇۋتە؛
 قۇچەملە. **(گردن پرندە)**

ئەستوور كان: [ناۋ، ت] پىسى ئەستوور؛ دژى
 بارىكان. **(رپس ضخيم)**

ئەستوۋنە زېرپىنە: [ناۋ] ئەسوۋنە زېرپىنە؛
 كۆلكە زېرپىنە؛ كەسكە سوور؛ پەلكە زېرپىنە؛
 ئەستوۋنە زېرپىنە؛ كۆلكە زېرپىنە؛ دۋاي باران
 كە خور لە ھەلمى چىرى ئاسمان دەدا بەھۋى
 شكانەۋەى تىشكى خور ھەۋت رەنگ
 دروست دەبى كە دەبىتە كەۋانىكى ھەۋ رەنگ
 لە ئاسماندا. **(رنگين كمان. قوس و قزح)**

ئەستوورى: [ناۋ] قەۋىيە تى؛ بارستا. **(كلفتى)**

ئەستەپ: [ناۋ] ئاستەپ؛ بەرە؛ بەر. **(آستر)**

ئەستەپك: جورىك ھەرزالى چوارپايە يە.

(نوعی سکو در دهات با چهار پایه)

ئه‌سته‌ره: [ناو]ئه‌ستیره؛ (۱) گوئی ئاسمانی که به‌روالته له مانگ چکوله ترن و شه‌وانه له ئاسماندا ده‌دروشه‌ینه‌وه. (۲) ئه‌ستیره‌ی په‌نج-په‌ر و هه‌شت په‌ر: ده‌ره‌جه‌ی ئه‌فسه‌ر له ئه‌رته‌شی ئیراندا. (۳) هه‌ر شتی په‌نج په‌ر دروستکراو به‌شکلی ئه‌ستیره. (۴) ئه‌کتهری پایه‌به‌رز و ئورپاک و نموونه‌کار: ئه‌ستیره‌ی سینه‌ما. (ستاره)

ئه‌سته‌موولی: [ناو] (۱) جوړیک پلاو به‌قیمه و ییره‌لماسی و ته‌ماته‌وه. (نوعی پلوبا قیمه‌و سبب‌زمینی و گوجه‌فرنگی)

(۲) ده‌فری قوڕ کیشان له‌به‌ننایدا. (ظرف-جابجایی گل) (۳) [ئاوه‌لناو] په‌یوه‌ندیدار به‌ئه-سته‌مووله‌وه؛ خه‌لکی ئه‌سته‌موول. (اهل استانبول)

ئه‌ستیره‌شه‌له: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکی کزه له کلکه‌ی حه‌وته‌وانان هه‌ل‌دیت. (نام‌ستاره‌ایست) **ئه‌ستیره‌ی قبیله:** [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه له‌باشووری ئاسمان و روو به‌قبیله هه‌ل‌دیت. (ستاره‌ای رو به‌قبیله)

ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه: [ناو]ناوی ئه‌ستیره‌ییکه. (نام ستاره‌ای است)

ئه‌ستیره‌ی کلک‌دار: [ناو]ئه‌ستیره‌یی که ده‌خوشتی؛ ستیرایدوڤ. (ستاره‌دنباله‌دار.)

ئه‌ستیلک: [ناو]ئه‌ستیلک. (میله‌آهن‌روی-تنور)

ئه‌ستیم: < ئه‌ستیلک. (آهن‌روی‌تنور)

ئه‌ستیلک: [ناو] (۱) کارده‌کی پان بو پاک کردنه‌وه و پینیی هه‌ویری قه‌راخ سوینه.

(کاردک پهن) (۲) ئاسنیکی درێژه به‌سه‌ر ته‌نوو‌ردا راپده‌کیشن بو ر‌اگرتنی مه‌نجه‌ل. (آهنی دراز که روی تنور می‌گذارند)

ئه‌سراز: [ناو]تریاک. (تریاک)

ئه‌سراز کیش: [ئاوه‌لناو+ناو]تریاک؛ تریاک کیش. (تریاک)

ئه‌سروچلک: [ناو]که‌له‌شاخی روئی دروینه‌وانان. (روغندان از شاخ)

ئه‌سروچک: [ناو]که‌له‌شاخی روئ؛ ئه‌سروچک. (روغندان از شاخ‌گاو)

ئه‌سه‌رموک: [ناو]گلێرکه؛ گزنیژه؛ ده‌نکه به‌فری وشک و ورد و خر که له‌ته‌رزهی چووک ده‌کا. (دانه‌گرد و کوچک برف. بژ)

ئه‌سه‌رپین: [چاوه‌گه‌]سه‌رپین؛ پاک‌کردنه‌وه به‌ده‌ستمال یا شتی تر. (ستردن)

+ ئه‌سه‌کل: [ناو]ئیسکی‌پان. (استخوان ران) **ئه‌سه‌کوند:** [ناو] (۱) حاله‌تی پراوه‌ستانی

جگ (قاپ) له‌سه‌ر که‌شه. (حالت ایستادن شتالنگ روی کله) (۲) به‌رزایی. (بلندی)

ئه‌سه‌کوو: له‌کویییه؛ ها له‌کوی. (کجاست)

ئه‌سه‌که: [به‌ند]ئه‌وه‌کاته؛ ئه‌وه‌خته. (آنوقت)

ئه‌سه‌که‌رله‌تی: [ناو]جوړیک قوماشی چاک له‌قه‌دیمدا بو جل و به‌رگی پیاوان. (نوعی پارچه مرغوب مردانه قدیمی)

ئه‌سه‌که‌ری: (۱) عه‌سه‌که‌ری. (سربازی) (۲) جوړیک تری بی‌ناوک. (انگور عسکری) (۳)

پیوه‌ندیدار به‌عه‌سه‌که‌ره‌وه. (نظامی)

+ ئه‌سه‌که‌له: [ناو]داربه‌ست؛ چۆبه‌ست؛ بو سواخدانی دیواری به‌رز دروستی ده‌که‌ن. (داربست)

ئەسكەنج: [ناو] ئەشكەنجە. (شكنجه)

ئەسكەوسەرە: [ناو] كەوچكەقۇلە. (نوزاد قورباغە)

+ ئەسل: [ناو] **عد؛ فد؛ تد:** (۱) عەسل؛ بنەما؛ ماك؛ بنەرەت؛ رەگەز؛ بناغە؛ ئەساس؛ رەسەن؛ رەچەلەك؛ نيزاد؛ بنەچەقە؛ بنەچەك. (۲) دەستووری پەژیرداو وەك: ئەسلې ئەرەشمیدوس لە هیندسەدا. (۳) دژی بەدەل؛ وینەى ناسنامە بە کارنايیت ئەسلې ناسنامە كە پيويستە، ئەو ياقووتە ئەسلەيا بەدەلە. (۴) بنەما؛ ئەساس؛ گرینگترین؛ وەك: ئەسلې كار زاوايە لە شايیە كەدا. (۵) سەرەتا؛ بناغە؛ من لە ئەسلدا پيم خوش نەبوو ئەو كارە سەرگريت. (اصل)

ئەسلان: **تد؛ عد؛ فد:** (۱) ناوہ بو پياو؛ (اسم مردانه) (۲) ئەم وشەيە ئارەويە: شير. (شیر درنده)

ئەسلې: [ئاوہلناو] (۱) پيونددار بەعەسلەوہ؛ بنەرەتى؛ بنچينەيى؛ سەرەكى (اصلی) (۲) گرینگ؛ بنەمايى؛ ئەساسى؛ دژی فەرعى و شاخ و بەرگ؛ لقى ئەسلې چەند شاخەي لى- جيا بووہتەوہ. (اصلی؛ مهم) (۳) راستى و سەرەكى و بونيدى؛ شولى ئەسلیت چيە؟ قسەى ئەسلیت چيە؟ (اصلی)

ئەسلې بەقاي ماک و ووزە: ماک و وززە دوو بنەمان كە هەتا هەتايە هەر دەمين و نافەوتين؛ جيگوركي دەكەن و دەبنە يەكتر بەلام لە بەين ناچن؛ (ئەسلې پەژير دراو لە كيميدا). (اصل بقاي ماده وانرژي)

ئەسلې بيتاوانى: بنەماي پيسووچى؛ تا كاتيک

تاوان لە سەرکەسيك ئيسپات نەبيت بيتاوانە. (اصل برائت)

ئەسلەت: ئەجدادەم هەر خەلکى سەقز بوون (بووون، بووگن) و منيش ئەسلەتەم هەر سەقزيبە. (اصلیت)

ئەسملى: [ناو] زباني پروگرام نووسيني کامپيوتير. (زبان برنامه نويسي کامپيوتر)

ئەسواران: [ناو] **فد:** گورھانى هيڙى عەسكەريى ئەسپسوار يا ژاندارمەى ئەسپسوار، لە سى دەستەى ۲۷ كەسى پيكدەھات؛ لە رابووردودا. (اسواران)

ئەسوور: [ناو] سەوزەوات؛ گيا و گزى خواردەمنەى. (سبزی خوردن)

ئەسوون: [ناو] چيلکە و دارى دەرگاي قەفەزى دارين كە دەرگاي پکە دەکاتە دوو کەرت و کەوى پيداناييت (فړندهى نيو قەفە- زى پيدا ناچى). (شاخه درخت قفس چوبى)

ئەسوەن: ئەسپەن؛ ئەسپەندەر (اسپند)

ئەسە: [بەند] هەردەبى؛ ئەمەسە؛ ئەمەيە. (بايد بشود؛ اين است)

ئەسەد: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) پينجەمين مانگى سالى مانگى بەرانبەر بە مانگى مורدا لە سالى هەتاويدا. (مرداد) (۲) ناوہ بو پياوان. (نامی مردانه)

ئەسەل: [ناو] (۱) ئەسپ. (اسب) (۲) هو؛ مايە؛ بۆنە. (بخاطر)

ئەسەى: [چاوگە] سەندن؛ کپرين. (گرفتن؛ خريدن)

ئەسيتون: [ناو] تراويكى بيپهنگ، بو لا بردن و تاوانەوہى لاكى كە ژنان لە

ناخوونییانی (نانووخ) ددهمن. (استون)
ئه سېخ: [ئاوه لئاو] راست؛ میزان؛ دروست؛
خه بهری ئه سېخم هه به: خه بهری راستم هه-
یه. (دقیقا)

ئه سیر و عه بیر: فد: [ناوت] ماتل بوون و
گرفتار بوون و دهسته وسان بوون به دیار
شت یا که سیکه وه. (اسیر)

ئه شپا: [ئاوه لئاو] به رزتر؛ چاکتر. (بهتر و بلند
تر)

ئه شتر: [ناو] شه تل بو چه قاندن. (نشا)

ئه شتور: [ناو] و شتر؛ حیستر. (شتر)

ئه شته با: [ئاوه لئاو، جیناو، بهند] هیچ؛ هیچ
شتیک. (هیچی)

ئه شرمه: [ناو، بهر] لووت پر او؛ که پوپر او. (دماغ
بریده)

ئه شرفه: عد؛ فد: وشه ئاره و بیه، (۱)
شهریفتترین؛ بهر پزترین؛ ماقولترین.
(اشرف) (۲) ناوه بو پیاوان و ژنان. (نام زنانه و
مردانه)

ئه شقونج: [ناو] ئه سکوند. (بلندی)

+ ئه شقه مه: [ناو] ورگ؛ ئه شکه مه؛
ئه شکه مبه؛ گه ده. (شکمه)

ئه شقه مه ماسای: [چاو گه، ت] زگ-
ماسیان. (باد کردن شکم)

+ ئه شک: [ناو] (۱) ئه سرین؛ فرمیسک.
(اشک) (۲) له کاری سه نگ چیندا به بهردی
چکوله ده لێن که ده یخه نه بهینی درزی دوو
بهردی گه و ره بو قایم بوون. (سنگ کوچک
بین درز دو سنگ بزرگ) (۳) چه رمی شور
بووی ژیر زگی گا؛ کیره ول. (پوست زیر شکم)

گاو (۴) جوریک قوماش که له ته موورووی
بیره نگی شه و قدار ی پپوه لکابیته له شیوه ی
دلپوه ی فرمیسک؛ (نوعی پارچه) (۵) پریره ی
شووشه ی چلچرا؛ ئاو یزه که به شکلی دلپوه
ئاو یا ده نکه فرمیسک بی. (آویزه لوستر) (۶)
مروقی دهست ولاق کورت. (دست و پا کوتاه)
ئه شکاف: [ناو] گه نجه؛ دولابی؛ کومودی
دیواری. (گنجه)

ئه شکانی، یا ئه شکانیان: [ناو] تایفه ییک له شا و
دهسه لاتدارانی ئیرانی بوون. (اشکانیان)

ئه شکه پوو: ئه شکه بووس؛ ناوی قاره مانیکی
شانامه یه. (اشکبوس)

ئه شکه ره: [ئاوه لئاو] ئه شکه ره؛ ئاشکرا؛ دیار؛
خوویا؛ بهر چاو. (آشکار)

ئه شکه فته: [ئاوه لئاو] گیل؛ حول؛ نه زان؛ بی
ئاوه؛ نه فام. (نفهم)

ئه شکه نجه: [ناو] ئازار؛ پهنج. (شکنجه)

ئه شکه نه: [ناو] مزرا و یلکه؛ مزروکه. (اشکنه)

ئه شکه و: [ناو] ته به کی دارینی هه ویر؛ ته شتی
دارین بو پراگرتنی هه ویر یان نان. (طبق
چوبی جای خمیر)

ئه شکپرک: [ناو] شلکینه. (غذائی باتخم مرغ و
روغن و آرد)

+ ئه شکیل: [ناو] (۱) شکیل؛ دهسه لات؛
توانایی. (توانایی) (۲) فه رمان. (فرمان) (۳)
داریک که ده خریته پشت دهر که بو داخستنی
دهر که. (چوب پشت در) (۴) ئازار دان و
پیسوا کردن. (رسوا کردن) (۵) قوڵفه و
ئالقه ی په شمال. (حلق چادر) (۶) سه مه ندوک
کردنی گیانه به رانی چواری و به ستنی

دهست و پيان به شيوه‌ی راست و چهپ.
(دست و پا بستن حيوانات) (۷) به‌ستنه‌وه‌ی -
سپلوت يا زنجیری به‌ستنه‌وه‌ی سه‌گ.
(قلاده)

ئه شكيلكه: [ناو] شلكينه. (خوراکی باروغنو
تخم مرغ‌وآرد)
ئه شكيلوك: [ناو] توكل؛ توخل؛ تيكول.
(پوسته)

ئه شم: [ناو] كه‌ری شين ره‌نگ؛ كه‌ری (شين -
كه‌وه). (الاغ كبود تيره رنگ)

ئه شناسای: [چاوگه] ناسين. (شناختن)
ئه شناسانی: [چاوگه،ت] ناساندن. (شناساندن)
ئه شنه: [ناو] گويز؛ گيوژ. (زالزالک)
ئه شنيان: [له‌چاوگه‌ی شنيان] ده‌شنيانه‌وه؛
ده‌شنياره‌وه؛ وه‌ک: له‌رينه‌وه‌ی په‌رچه‌م و گيا
به‌دهم باوه. (دراھتزازبود)

ئه شه‌دوو: کور تکراره‌ی ئه شه‌ه‌دوو بيللا.
(مخفف اشهد بالله)

ئه شه‌دو مه‌شه‌د: بو‌تاریف کردنه؛ (ب)
ئای له‌و کاره‌چهن باشه. (به به)

ئه شی: (۱) ده‌ژييت؛ دينيت. (می ارزد) (۲)
ده‌بی؛ مه‌شيو؛ ئه‌شی‌وابی؛ ده‌بی‌وابی. (باید)

ئه شيا: [بەند] (۱) ئه‌ژيا؛ ده‌يهينا. (می ارزید)
(۲) مه‌شيا؛ ده‌بوو؛ ئه‌شيا وابووايه. (می
بایست)

ئه شيف: [ناو] بژار؛ گژو گيای زيادی ناو
زه‌رحات. (وجين. علف هرز)

ئه فته‌و: [ناو] پروژ؛ خوژ. (خورشید)

ئه فته‌وبه‌ر: [ناو] (۱) چه‌تر. (چتر) (۲) سه‌يوان.
(سایه بان)

ئه فتیار: [ناو] كه‌متيار. (کفتار)
ئه فچکاندن: [چاوگه،ت] جيق ده‌رهينان؛
تليقاندنه‌وه. (له کردن)
ئه فچکين: [چاوگه] تليقيان؛ تليقان؛ جيق -
ده‌رهاتن. (له شدن)

ئه فراسياو: (۱) ئه‌فراسياب؛ پاله‌وانی توورانی
كه دژى روسته‌م شه‌ری کردوه. (افراسياب)
(۲) ناوه بو پياوان. (نام مردانه)

ئه فراندن: [چاوگه،ت] ئافراندن؛ خولقاندن؛
دروستکردن. (خلق کردن)

ئه فريقا: قورنه‌ی ئافريقا؛ كه‌رتی له‌پينج
كه‌رتی وشکايی گو‌ی زه‌وی. (قاره آفريقا)
ئه فريقای: خه‌لکی ئافريقا. (آفريقایی)

ئه فريی: [ناو] هيلم؛ چه‌سپی دارتاشی؛ كه له
پيست و خوین و ماسی چیده‌بيت. (سريشم)
ئه فسار: [ناو] فسد؛ له ئاو پستادا (ئه‌ئوسار)
هاتووه، هه‌وسار؛ هه‌فسار. (افسار)

ئه فسان: [ناو] هه‌سان؛ به‌رده‌سان؛
سان. (فسان)

ئه فسانه: [ناو] فسد؛ (۱) ناوه بو ژن. (نام زنانه)
(۲) حه‌کايه‌ت؛ سه‌رگوزه‌شته‌ی ده‌ستکردی
خه‌يالی و دوور له‌راستی؛ چيروکی خه‌يالی.
(افسانه)

ئه فسانه‌ساز: فسد؛ [ناو، بک] (۱) كه‌سيك كه
چيروک سازده‌کا. (۲) (ب) درو و بوختان‌ساز.
(افسانه ساز)

ئه فسانه‌یی: [ئاوه‌لناو] فسد؛ (۱) له‌باوه‌ردا
نه‌گونجاو؛ (۲) گریدراو به ئه‌فسانه‌وه؛
قاره‌مانی ئه‌فسانه‌یی. (افسانه‌ئی)

+ ئه فسوونگەر: [ئاوه‌لناوی بک، ناوی بک، فسد؛

جادووباز؛ سـيـحـرـبـاز؛ چـاـوبـهـس؛ (ب)
عـيـشـوهـگـهـر. (اـفـسـونـگـر)

+ **ټه فسه ر:** **فـد:** [ناو] (۱) خاوهن مه قام و
پايه ي عهسكهري له سيتوانيار بهره و ژوور؛
(اـفـسـر) (۲) ناوه بو ژنان. (نام زنانه) (۳) كلاو و
تانجی پادشايان. (اـفـسـر. دـيـهـم)

ټه فسه ري: [ناو] **فـد:** (۱) كار و شولي
ټه فسه ري. (۲) [ئاوه لئاو] پيوه نديدار
به ټه فسه ره وه؛ وه ك زانستگای ټه فسه ري،
به رگی ټه فسه ري. (اـفـسـري)

ټه فسه ري جوز: **فـد:** (ب) سيتوان و
سـهـروان. (اـفـسـر جـزـه)

ټه فسه ري جينشين: ټه فسه ريك كه له
نه بووني ئامر (فهـرمانـده) دا بريكارى به
رپوه بردني كاروباري پادگان ده بي بو ماوه ي
۲۴ كاژير. (اـفـسـر جـانـشـين)

ټه فسه ري ستاد: **فـد:** (۱) ټه فسه ريك كه
زانستگای شهري (جهـنـگـي) دييـت. (۲)
ټه فسه ريك كه له رپخراوي ستاد دا شول
ده كات. (اـفـسـر سـتـاد)

ټه فشار: [ناو] (۱) خانه ي پينجه مي ته خته نه رد.
(اـفـشـار) (۲) مه نته قه ي هه و شار. (مـنـطـقـه
اـفـشـار) (۳) مه قامی ئاوازی ټه فشار له
موسيقادا. (دـسـتـگـاه اـفـشـار ي در
موسيقى) (۴) ته وژم؛ زور (فشار)

ټه فشار بو هينان: زور بو هينان؛ ته نـگـپـهـه
لچنين. (فشار آوردن)

ټه فشاري: [ناو] **فـد:** مه قام و ده زگاييكي
موسيقاييه. (اـفـشـاري)

ټه فشين: سهردار و ئامريكي موعته سه م

خه ليفه ي عه بياسي بووه؛ ناوه بو پياوان.
(نام سردار سپاه معتصم خليفه عباسي. اسم
مردانه)

ټه فشين: **فـ.** مان. سنووره وان؛ ناوه بو
پياوان. (مرز دار؛ نام مردانه)

ټه فغان: [ناو] **فـد:** خه لکي ټه فغانستان. (افغان)
ټه فغانستان: **فـد:** ولاتي ټه فغانستان.
(افغانستان)

ټه فغانی: [ئاوه لئاو، ناو] **فـد:** (۱) يه كه ي پوولي
ټه فغانستان. (واحد پول افغانستان) (۲) خه لکي
ټه فغانستان. (مردم افغانستان)

ټه فواي: [ئاوه لئاو، به نند] ده مي؛ قسه ي -
ټه فواهي؛ وته ي خه لک؛ وته ييكي بي به لگه و
نه سه لمينراو. (افواهي)

ټه فهر روز: [ناو] (۱) ئافه روز؛ بيحه يا؛ بيشه رم.
(بي حيا) (۲) وه لانراو؛ به جيماو؛ بيه ش؛ بي -
وه ري. (طرد)

ټه ف: [جيناو] ټه و؛ قی؛ ټه و بو نيرينه؛ قی؛
ټه و بو می. (او)

ټه فان: [جيناو] ټه وان. (آنها)
ټه فچه ند: [به نند] هينده؛ ټه ونه؛ ټه ونده؛ ټه
قاس. (آنقدر؛ اينقدر)

ټه فدين: [ناو] ټوله. (تلافي)
ټه فزا: [ئاوه لئاو] بليند؛ به رز. (بلند)
ټه فزاز: [ناو] هه وراز؛ بليندی؛ ټه فرا ته پ؛
سه ره و ژووري كه ل. (سر بالايي)

ټه فـراختن: [چاوگه، ت] پيا هه لکوتن؛
تاري فکردن؛ به شاخ و بالدهاتن و خویندن.
(تعريف کردن)

ټه فـرانـدن: [چاوگه، ت] ئافرانندن؛ دروست کردن؛

چیکردن؛ ئافه‌ریده کردن؛ خولقاندن. (آفریدن)
ئه‌فرست: [ناو] هه‌فرست؛ جوړه‌داریکه. (اسم
درختیست)

ئه‌فرۆ: [ئاوه‌لناو، ناو، به‌ند] ئه‌وړۆ؛ ئه‌مړۆ؛ ئیرۆ؛
هه‌فرۆ؛ (ب) له‌ئهم زه‌مانه‌دا. (امروز؛ امروزه)
ئه‌فره‌نگ: به‌وله‌ونه؛ به‌وره‌نگه؛ به‌وجوړه.
(اینطوری)

ئه‌قشی: [ناو] ده‌وره دیواری کورتی ئاژال
تیکردن. (حیاط جای گوسفندان)
ئه‌قشین: [چاوگه] وشکبوونی شیرئ ئاژال.
(خشک شدن شیر حیوانات)

ئه‌ققا: [به‌ند] ئه‌ققاس؛ ئه‌وه‌نده؛ ئه‌ونه؛ هینده؛
هیند. (اینقدر)

ئه‌فک: [ناو] میتکه؛ قیتکه. (چوچوله)
ئه‌فۆر: [ناو] ئیریه‌کیوی. (بزکوهی‌نر)

ئه‌فه: (۱) <ئوه به‌هه‌موو ماناییکه‌وه. (ئوه‌وه
هه‌لگره، هه‌ر ئه‌وه به‌ته‌نیا). (آنا؛ او؛ آن) (۲)
ئوه‌وه بو نارۆی؟ ئه‌ری‌بو نارۆی؟ به‌س بو
نارۆی؟ (دیگر؛ چرا؛ پس)

ئه‌فه‌فه: ئه‌وتا؛ ئه‌وها. (اینست)
ئه‌فه‌نده: [به‌ند، ت] ئه‌فه‌ینه‌نده؛ ئه‌ونه؛ ئه‌ف چه‌ند؛
ئه‌ققاس. (آنقدر؛ اینقدر)

ئه‌فه‌نده: [به‌ند، ت] ئه‌فه‌ینه‌نده؛ ئه‌وه‌نده‌هی.
(اینقدر)

ئه‌فی: [جیناوا] ئه‌وی؛ ئه‌وه‌ی. (ئه‌وه‌ی وا له
دواوه‌ویه؛ ئه‌وه‌ی نه‌یخوا په‌شیمان ده‌بیته‌وه؛
ئه‌وی نه‌یخوا په‌شیمان) (کسیکه)

ئه‌فیری: [به‌ند، جیناوا] ئائیهره؛ قیری ئائیهرانه؛
ئه‌ئیره. (اینجا)

ئه‌فیه‌ها: ئه‌وه‌تا؛ ئه‌وها. (اینجاست)

ئه‌فیه‌نی: ئاوه‌تانی؛ ئه‌وه‌های. (اینهاش)
ئه‌قاقیا: [ناو] ئه‌قاقی؛ جوړیک‌داره. (اقاقیا)
ئه‌قچه‌م: [ناو] شه‌پۆل؛ پیل. (موج)

ئه‌قره‌با: فد؛ له‌قوربی ئاره‌ویییه‌وه هاتووه،
قه‌وم و خیش؛ نزیکانی ده‌ور و به‌ر. (اقربا)
ئه‌قفی: [ناو] خنجیری بچووک. (خنجر
کوچک)

ئه‌قل‌پر کردن: [چاوگه، ت] تیگه‌یشتن؛ له
عه‌قل نزیك؛ ئه‌قل‌پی‌شکان. (فهمیدن)

ئه‌قل‌پی‌شکان: [چاوگه، ت] سه‌ره‌نده‌ر کردن
له‌کاریک؛ لیزانین؛ تیگه‌یشتن له‌کاریک؛
کوړه‌که گه‌وره‌بووه عه‌قلی به‌چاکه و خراپه
ده‌شکیت. (فهمیدن)

ئه‌قل‌تیکچوون: [چاوگه، ت] گوړانی‌عه‌قل؛
خه‌ره‌فان؛ شیوانی هه‌ستی تیگه‌یشتن. (ب)
شیت‌بوون؛ خه‌ره‌فان؛ عه‌قل‌له‌ده‌س‌دان.
(زایل شدن عقل)

ئه‌قل‌گه‌یین: [چاوگه، ت] عه‌قل‌م‌نایگاتی‌پیم
وایه‌درویه؛ تیگه‌یشتن؛ عه‌قل
پر کردن. (عقل‌رسیدن)

ئه‌قل‌له‌چاوابوون: (ب) رواله‌ت‌بین. (کنایه
از ظاهر بین)

ئه‌ققیق: [ناو] ئاقیق؛ عه‌ققیق؛ ئاقیق. (عقیق)
ئه‌کبه‌ر: عد؛ فد؛ ناوی‌پیاو. (نام‌مردانه)

ئه‌کته‌ر: [ناو] کوژی‌سینه‌ماییه. ئارتیست؛
هونه‌رپیشه‌ی‌شانو‌گری و سینه‌ما. (آکتور)
ئه‌کتیول: [ناو] پوماد؛ (جوړیک‌وازلین)‌بو
درگا‌کردنی‌دمه‌ل. (اکتیول)

ئه‌کلیل: [ناو] گه‌ردیکه‌ره‌نگی‌کانزای‌زی‌ر و
زیوی به‌بریه‌ی‌هه‌یه‌له‌گه‌ل‌رونی‌ئالیف

تیکه‌لیده کهن بو ره‌نگ کردن. (اکلیل)

ئه کلیل کاری: ره‌نگ کردن به ئه کلیل. (اکلیل کاری)

ئه کوان: ناوی ئه کوانی دیو له شانامه‌دا. (نام دیوافسانه)

ئه کووده‌ک: ئاخ و داخ بو له دهس چوو. (افسوس و دریغ)

ئه که‌دی: ناوی قه‌ویمیک له نیرادی سامی که ۲۰۰۰ سال پیش له‌دایک بوونی مه‌سیح له به‌ینی دوو چوماندا ده‌ژیان. (اکدی)

ئه کید: [ئاوه‌لناو] عد: (۱) ئه‌گید؛ مه‌زن؛ به‌روومه‌ت؛ گه‌وره و پ‌یش سپی. (بزرگان قوم)

ئه گال: [ناو] <عه‌گال؛ په‌تکیکه جوان و با دراو ئاره‌وان له‌گه‌ل چه‌فیه له سه‌ری ده‌به‌ستن. (عگال)

ئه گره‌نه: (۱) ئیره‌نا، لیره‌نا. (اینجا نه)
(۲) له‌گره‌نه؛ له‌ئیره‌ن؛ له‌ئه‌گره‌نه؛ لیره‌نا. (اینجا هستند)

ئه گره‌یی: خه‌لکی ئه‌گره؛ خه‌لکی ئیره. (اینجایی)
ئه گوهر: وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه (گه‌ئوو، گیوو) و اتاگه‌وره؛ (بزرگ)

ئه گه: [به‌ند] هه‌گه؛ ئه‌گه‌ر؛ هه‌رگا. (اگر)
ئه گه‌ربو: [به‌ند،ت] ئه‌گه‌ر بیتوو. (اگر بشود؛ احتمال‌دارد)

ئه گه‌رنه: [به‌ند،ت] فد: ئه‌گه‌رنا؛ ئه‌ینا؛ ئه‌گینا؛ ده‌نا. (اگر نه؛ ورنه)

ئه گه‌ر و نه‌گه‌ر: (ب) کاری که ده‌رئه‌نجامی مه‌علووم نییه. (پا در هوا)

ئه گه‌ریک هه‌یه: بو‌ی هه‌یه؛ شایه‌د؛ پ‌یی

تیده‌چی. (احتمال دارد)

ئه گید: [ئاوه‌لناو] (۱) گه‌وره‌ی ئیل. (بزرگ)
(۲) ئازا؛ شو‌جاع؛ نه‌به‌ز. (شجاع) (۳)

پیاوماقول: به‌روومه‌ت. (محترم)
ئه گینه: [به‌ند] ئه‌گه‌رنا؛ ئه‌گینا؛ ده‌نا؛ ئه‌ینا.

(اگر نه)
ئه لابه‌خته‌کی: عد؛ فد: [ناو] هه‌لکه‌وت؛

شانسی؛ خو و به‌ختی؛ په‌مه‌کی؛ تیریکم-
هاویشته ئه‌للابه‌خته‌کی له ئامانج که‌وت؛
قه‌زاو‌قورته‌کی؛ قه‌زاو قووره‌تی؛ ئاکویی.

(شانسی)
ئه لاجگر: ئه‌لاجگرد؛ شاریکی کوردنشینه. (نام شهری است)

ئه لاجوو‌قه: [ناو] کابه‌ی حه‌قلی مه‌قو. (الا کلنگ)

ئه لاله‌ت: [ناو] تا‌قم؛ ده‌سته؛ کومه‌ل. (دسته)
ئه لاهه‌یسی: [ناو] مه‌قامیکی کو‌نی کوردییه. (دستگاه الله ویسی)

ئه لبانی: [ناو] ئال‌بانی؛ ناوی ولاتیکه نزیکی
دوو‌رگه‌ی باله‌کان؛ ئه‌رناو‌یت؛ ئه‌رنه‌ووت؛
(آلبانی)

ئه لبه‌ت: عد؛ فد: [به‌ند] پاسه‌ن؛ هه‌ل‌به‌ت؛
هه‌ر وایه؛ بی‌گومان. (البته)

ئه لبه‌تته: [به‌ند] پاسه‌ن؛ هه‌ل‌به‌ت؛ هه‌روایه؛
هه‌ل‌به‌تته؛ واسه. (البته)

ئه لبه‌کی: [ناو] مه‌نجه‌ل؛ قازان؛ به‌روش.
(دیگ)

ئه له‌پر: [ئاوه‌لناو] ریا‌کار؛ دوو‌روو؛ زه‌رقیباز؛
فیل‌باز؛ (ریا‌کار)

ئه له‌شک: [ناو] به‌ردی‌پاشور؛ به‌رده‌پی.

(سنگ پا)

ئه لحه و نارينه: [ناو] گورانييكي چه له پاييه.

(اسم آهنگي است)

ئه لف له بي نه كړدنه وه: به قه ولي قايع

قول به فول حاليوون. (ب) بيسه واد؛ نه فام؛

هه پر له بر نه كړدنه وه. (الف از ب نشاختن)

ئه لفوبيي بريل: [ناو] ئه لفوبيي تاييه تي كويز

كه پيته كاني به رزه و به ده ست پياهيان

ده خويزنه وه. (الفباي بريل)

ئه لفوبيي مورس: [ناو] هه ريه ك له دوو

دهسته عه لامه تي دريژ و كورت بو ناردني

په يامي دوور به دهنكي بوقي دريژ و كورت؛

يان به نوور يان شوقي ماوه كورت و دريژ.

(الفباي مورس)

ئه لق: [ناو] هه لق؛ گه روو؛ قورگ؛ قوروو؛

گه لوو. (حلق)

+ ئه لقاويز: (۱) ئالقه ريزي دهر كه؛ زريزه و

زنجيري دهر كه داخستن. (زنجير چفت

در) (۲) له سيده دان. (حلق آويز)

ئه لقايي: [ناو] دهر وازه ي گه وړه ي گولميخي

پان لي دراو. (دروازه بزرگ)

ئه لقه به گوي: [ئاوه لئاو] ئالقه ي غولامي له

گوي؛ به ني؛ به نده؛ (ب) حازر و ئاماده

بو ئه نجامي هه ر كاريك. (حلقه به گوش)

ئه لقه پيكان: [چاوگه، ت] وه ك په پكه خواردني

مار؛ خو تيك ئالاندن؛ چه مهره خواردن؛ پاپو كه

خواردني مار. (چنبره كردن)

ئه لقه دان: [چاوگه، ت] دهر وړه دان؛ پيچ خواردن

به دهر خودا؛ وه ك پاپو كه خواردني مار. (حلقه

شدن)

ئه لقه دوو گمه: [ناو] جيگاي دوو گمه داخستن؛

كوني جيگاي دوو گمه؛ قولقه ي دوو گمه

(قوپچه) داخستن. (جادگمه)

ئه لقه ريز: [ناو، ت] زنجيري داخستني

دهر كه. (چفت)

ئه لقه ريز و دوو لايي: [ناو، ت] ئالقه و زنجيري

داخستني دهر كه كه دوو لايي ده چي به

ناويدا. (چفت و بست در)

ئه لقه مچي: [ناو] ئه لقه قه مچي؛

ئه نگوستيله ييكه له باتي نقيم ئه شره في يا

كانزاييك له باري قه مچ به سهر يوه

دابه سترابي؛ قه مچ وانا ريخي چكوله و پاني

قه مچان؛ ئهل تور كييه وانا ده ست، په نجه.

(نوعي انگستر)

ئه لكاي: (۱) ده لكاي؛ ده چه سپاي. (مي

چسبيدي) (۲) [ناو، بهر] لكاو؛ چه سپاو؛

نووساو. (چسبيده)

ئه لكول: [ناو] تراويكي ئاور به ره كه دوو جوړه:

(۱) خوراكي، ئيتانول يان ئيتيليك. (۲)

غه يري خوراكي ميتانول، ميتيليك، كه

زه كه رياي رازي پاويزي كرد. (الكل)

ئه لكوميتتر: [ناو] ئه لكول پيو؛ كه ره سته ي

ئه نده ازه گرتني راده ي ئه لكول له ئاوي

هه لمه تكيندا. (الكل متر)

ئه لكولي: [ئاوه لئاو] (۱) هه ر شت كه ئالوده

به ئه لكولي؛ ئه لكولي. (آغشته به الكل) (۲)

كه سيك كه بو ماوه ييكې زور خووي به

خواردنه وه ي ئالكل گرتيت. (الكلي) (۳)

نوشابه ي (خواردنه وه ي) ئالكل دار؛ نوشابه ي

ئالكلولي. (الكل دار)

ئه‌للوو: [ناو]هه‌للووژه؛ ئالوو؛ ئالووجه. (آلوچه)
ئه‌لمان: [ناو]ده‌وله‌تی ئالمان؛ ئالمایا. (آلمان)
ئه‌لمانی: [ئاوه‌لناو + ناو] (۱) میلیه‌ت و زبانی
 ئالمانی. (مردم و زبان آلمانی) (۲)
 گریډراو به ئالمانه‌وه. (آلمانی)
+ ئه‌لماس: [ناو]که‌ریوئی خالیس؛ پرووژه؛
 جه‌واهیری که بو شووشه‌ پرینه‌وه، یا له
 جه‌واهیر سازیدا به‌کار دیت. (الماس)
ئه‌لماس‌نیشان: [ئاوه‌لناو]داب‌ه‌ستراوی
 ده‌نکه‌گه‌لی ئه‌لماس له‌سه‌ر شتی بو جوانی.
 (الماس نشان)
+ ئه‌لماسه: فد: [ناو]جوړیک تیغه‌ی ئامرازی
 جوړبه‌جوړ و ده‌می برغووی که‌ریونډاری
 سه‌خت و زوړ ره‌ق و به‌ده‌وامه‌ که له
 به‌ردپرین و ئاسنگه‌ری و نه‌جاریدا به‌کار
 دیت. (الماسه)
ئه‌لمه‌دین: [ناو] (۱) پارچه‌ی ئارمووش؛
 قوماشی هه‌وړیشمی. (پارچه‌ ابریشمی) (۲) دار
 ده‌ست. (چوب‌دست)
ئه‌لند: [به‌ند، ناو] به‌ره‌به‌یان؛ سبه‌ی سألحان؛
 سوای سألحان. (صبح‌دم)
ئه‌لو؛ اند؛ فد: سلّوای ته‌له‌فوئی؛ هیلوئی
 ئینگیزی. (الو)
ئه‌لوئه‌لو: [ناو]عه‌له‌شیش؛ بو‌قله‌موونه؛
 بو‌قله‌مووته. (بو‌قلمون)
ئه‌لواتی: [ناو، به‌ره‌می‌چاو‌گه] عد؛ فد:
 ئه‌لواتی؛ کاری ئه‌لوات؛ هه‌رزه‌گی و عه‌بیاشی
 و به‌ره‌لایی و خویریه‌تی و شه‌و‌گه‌ردی و
 شه‌لاتی. (الواتی)
ئه‌لوار؛ فد: [ناو] (۱) مووری داری درېژی

چوار پالوکراو. (۲) کوته‌داری پراوه‌ به‌مووری
 درېژ؛ ئالودار. (الوار)
ئه‌له‌وه‌دا: [ناو]مال‌ل‌وایی؛ خوداحافیزی. (خدا
 حافظی)
ئه‌له‌وه‌ن: (۱) ناوی چومیکه‌ له‌قه‌سری
 شیرینه‌وه به‌ره‌و خانه‌قین ده‌روا (نام رودخانه-
 ایست) (۲) ناوی کیویکه‌ له‌نزیکی هه‌مه‌دان.
 (کو‌ه‌الوند)
ئه‌له‌ه: [ناو]ئه‌لو؛ هه‌لو. (عقاب)
ئه‌له‌ها: (۱) که‌لکه‌له؛ ئاره‌زوو. (آرزو) (۲)
 ناوی خودا به‌زمانی عیبری. (الها)
ئه‌له‌ه‌زیز: [ناو]ئه‌له‌ه‌زیز؛ شاریکی کوردنشینی
 تورکیه‌یه. (نام شهری است)
ئه‌له‌فه: [ناو]ئه‌شکیل؛ قولفه‌ی خپوته. (حلقه-
 چادر)
ئه‌له‌ک: [ناو]هیلکه. (الک)
ئه‌له‌گا: < ئیورگه؛ بو‌سه؛ په‌ناگا. (پناهگاه)
ئه‌له‌م: [ناو] عد؛ فد: عه‌له‌م؛ ده‌رد و ره‌نج؛
 ئازار؛ نه‌خو‌شی؛ ئه‌و ده‌رمانه‌ بخو‌ عه‌له‌مت
 (ئه‌له‌مت) تیدا نامینی. (الم)
ئه‌له‌مووت: ناوی قه‌للیک له‌نزیکی شاری
 قه‌زوینی ئیران که‌حه‌سه‌نی‌سه‌باج سه‌روکی
 فیرقه‌ی ئیسماعیلیه‌کان دروستیکرد. (الموت)
ئه‌لی؛ ده‌لی؛ ئه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ده‌بیژه؛ ماچو
 (می گوید)
ئه‌لی‌وو‌ردو: [ناو] شو‌ربای دان‌دار؛ دان‌وله؛
 شو‌ربای دان‌ه‌ویله. (آش بنشن دار)
ئه‌لیف: [ناو]گیاییکه‌روئی ئه‌لیفی لیده‌گیریت
 و له‌وینه‌کی‌شانی په‌نگ و په‌و‌غه‌ندا که‌لکی
 لیوه‌رده‌گیریت. (الیف)

ئەلیک: [ناو] کۆلمە؛ ڕوومەت. (لپ)

ئەلیمی: [ناو] شالگەردن؛ ملیچ. (شال گردن)
ئەلیی: [بەند] ئەوشی؛ دەبیژی؛ ئیژی؛ دەلیی؛
ماچی؛ وەکوو؛ ئەلیی مانگە ئەونە جوانە.
(گوئی)

+ ئەم: (۱) [پیشگر] ئامرازی کەسی یە کەم
بو ڕابوردووی بەردەوام؛ ئەمخوارد؛ ئەمھاری؛
ئەمشت؛ ئەمنووسی. (بیشوند). (۲) بەجیگای
دەم؛ ئەمخوارد؛ دەمخوارد؛ ئەمنووسی؛
دەمنووسی. (می در مضارع)

ئەمارات: **عد؛ فد:** کوئی ئەمارەت؛ کوئی
ئەمیرنشین؛ ئەو ولاتانە کە جیی فەرمانڕەوایی
ئەمیرن. (امارات)

ئەماراو: [ناو] ھەماراو؛ ەماراو؛ جیگای ئاو
تیکردن و پاشەکوێکردنی ئاو لە قەدیم دا.
(انبار آب)

ئەمارداری: [ناو] (۱) فەن و زانستی بەرپۆھ
بردنی کاری ئەمبار و ئەمبارکردن. (۲)
شۆلی بەرپۆھبردنی ئەمبار. (۳) کرپی ە
مبارکردنی باری ھاتوو لە پۆستەخانە یا گاراج
کە ئەمباری دەکەن تا خاوەنەکە ی بێت و
ببیاتنەو. (انبار داری)

ئەمارقەرسینی: سەرحیسابی پیتەوای ئەمار
بوون؛ ژماردنی کەلوپەلی ەمبار و پیکگر
تێیان لە گەل دەفتەری ئەمباردا.
(انبار گردانی).

ئەماری: [ناو] ەمباری؛ ئەمباری؛ (ب)
شۆینیکی بچوو ک لە مالد وە ک خەلوەتی؛
مەکوئی ئامرازی زیادتی و کەلوپەلی مال.
(انباری) < ئەنباری

ئەماری ئالف: کایەن؛ شوینی ەمارکردنی
کاو وینجە و سەوزالف. (انبار علوفه)
ئەماری دانەوێلە: کەنوویان شوینی ئەمار
کردنی دەغلودان. (انبار غله)

+ ئەمان: [ناو] فرسەت؛ دەرفەت؛ مۆلەت؛
بەلام؛ ئەمما؛ دەخیل. (فرصت؛ اما)

ئەمان پیدان: [چاوگەت] پەنا بە کەسیک دان
و پاراستنی لە ناھێمنی و مەترسی؛ فورسەت
پیدان. (امان دادن)

ئەمان پینەدان: [چاوگەت] پەنا پینەدان؛
دەرفەت نەدان؛ بپرست و فورسەت لێسەندن؛
بە سەردا نەچوون و لێنەبووردن؛ ھەر سەری
لە سەنگەر دەرکەوت ئەمانی پینەدا
تفەنگیکی تێگرت. (امان ندادن)

ئەمان خواستن: [چاوگەت] (۱) پەنا بە کەسیک
بردن بو پارێزران لە ناھێمنی و شەڕ و
کێشەو خەتەر. (۲) داوای ھەل و مەرج و
فورسەت و ھیمنایەتی کردن.

(امان خواستن)

ئەمان لێرین: [چاوگەت] تەنگ پێھە
لچنین؛ زۆر بو ھینان؛ ھەراسان کردن. (امان
بریدن)

ئەماننامە: **فد:** [ناو] نووسراوھییکی ڕەسمی
یان دەوڵەتی، بریتی لەو ە کە گیان و مالی
خاوەن ئەماننامە بپارێزێت. (امان نامه)

ئەمانەتخواز: [ناو] کەسی کە داوای شتی دەکا
بە ئەمانەت کە دواوی بیداتەو. (امانت خواه)
ئەمانەتخوازی: [ناو، بەرھەمی چاوگە] کاری
خواستن و داوا کردنی شتی بو ماوھییەک.
(امانت خواهی)

ئه مانه تدار: [ئاوه لئاو] [ناو، ت] **فد:** (۱) كه سيك
كه ئه مانه تي پي سپيردراوه. (۲) كه سيك كه
جي باوهري جه ماوه ره؛ ئه مين؛ (ب) ئه مين
و دروستكار. **(امانت دار)**

ئه مانه تداري: **فد:** [ناو، به رهه مي چاوگه]
ده ستپاكي و چاك راگرتي ئه مانه تي خه لك؛
ئه ميني. **(امانت داري)**

ئه مانه فروشي: [ناو، به رهه مي چاوگه]
دوو كانى فروشتنى كه لوپه لى خه لك؛ (ب)
دوو كانى فروشتنى كه لوپه لى كار كردو
(كون). **(سمساري)**

ئه مانه تي: (۱) [ئاوه لئاو] مالى ئه مانه ت؛ شتى
وه گريراو به ئه مانه ت. (۲) بو ماوه ييك؛
بو كاتيک؛ بو ماوه ييك، به ئه مانه تي ليره
ماومه تهوه سى مانگى تر ده روم. **(امانتى)**

ئه مانه تي پوستي: [ناو، ت] شتيك كه به
پوست دا ديت يان ده نيرديت؛ به سته ي
پوستي. **(امانت پستي)**

ئه مبا: (۱) [ئاوه لئاو] هه مبا؛ هاوشان. **(هم)**
شان (۲) ده مبا؛ له گه ل خوئ ده مبا. **(همراه)**
خود مي برد)

ئه مبايي: [ناو] هه مبايي؛ هاوقه دى؛ هاوقه -
رايى؛ هه مشانى؛ هاوقه درى. **(هم شانى)**

ئه مبور: [ناو] جوربك گاز بو گرتنى شت يان
دهر كيشانى بزمار له تهخته و شتى تر وه ك
گاز ئه مبور؛ ئه مبور ده ستي؛ ده مباريك. پلاس.
(انبر)

ئه مجا: [به ند] ئه مجار؛ ئه و جار. **(ايندفعه)**
ئه مجاره: [ناو، به ند] ئه م ده فعه؛ ئه م كه ره ته.
(اينبار)

ئه م دهس به و دهس نه زانين: (ب) كارى
په نامه كى كردن به ته رده ستي. **(كار سري)**
كردن)

ئه م دهس و ئه و ده سكردن: خو خافلاندى.
(دست دست كردن)

ئه مديو ئه و ديو كردن: (۱) شانه وشان كردن له
راكشانا. **(غلطيدن در دراز كشيدن)** (۲)
سه ركيشان بو هه موو وه تاغ و ژووربك.
(سرک كشيدن) (۳) ها توچوى له سنوور
په رينه وه. **(آمد و رفت پيايى از مرز)** (۴)
كون كردن به گوئه و ده رچوونى له لايكى
ديكه وه؛ ئه م ديو ئه و ديو سمين. **(سوراخ)**
شدن سرتاسرى بدن با گلوله)

ئه مراز: [ناو] ئامراز؛ كه ره سته. **(وسيله)**
ئه مراز: [ناو] ئامراز؛ هامراز؛ هاوقسه؛
هاونشين؛ هه مراز. **(همراز)**
+ ئه مرو: [ئاوه لئاو، به ند] ئيرو؛ (ب) له م
روژگار هدا؛ ئيستا؛ ئه مرو چه قوكيشى باوى
نه ماوه. **(امروزه)**

ئه مروكه: [به ند] ئه وروكه؛ له و
روژگار هدا؛ ئيمروكه؛ ئيمرو. **(امروز)**

ئه مرونيا: [ناو، ت] له (ئه مرو نه هي) ي فارسى به وه
هاتووه، ئه مر و نه هي؛ له ئه مرو نيائى
كه سيكدابوون: له ژير فرمان و گوپراڊيري
كه سيكدابوون. **(تحت امر)**

ئه مرو و سبه ي: [به ند] (۱) (ب) له م روژانه دا؛
به م زووانه؛ ئه مرو و سبه ي ديتته وه. (۲) ئه مرو
نا سبه ي؛ ده ستاو ده ست پيكردن؛
ماتل كردن. **(امروز و فردا)**

ئه مرو و سبه ي پيكردن: خافلاندى و

دواختنی کاریک. (امروز و فردا)

ئه مېرویی: [ئاوه لئاو] ئیمېروژی؛ مودی ئه مېرو؛
بابه تی ئه مېرو؛ پیه نیدار به کاتی ئیستاوه.
(امروزی)

ئه مری خیر: کاری خیر؛ (ب) هاو سهر
ماره کردن؛ زه ماوه ندی ژن هینان و
شوو کردن. (امر خیر)

ئه مریکا: ئامریکا: ناوی قورنه ی ئه مریکا له -
ناوی (ئامه ریکو و یسپوچی) هاوالیکی
کریستوف کلومب وه رگیراوه له و کاته دا که
قورنه ی ئه مریکیان پاویر کرد و ناویان لینا.
(قاره آمریکا)

ئه مسا: [به ند] ئیسه؛ ئیسا؛ ئیسه؛ ئیسته. (حالا)
ئه م شاخ و ئه و شاخ کردن: (ب) قسه ی
دژبه به ک کردن؛ قسه گوپین؛ پارا بوون. (از
این شاخه به آن شاخه پریدن)

ئه مشاسپه ند: ناوی هه ریه ک له حهوت
فریشه کانی دینی زه رده شت که هه ر کام بهر
پرس یان پاسپارده ی به رپوه بردنی کاریکن
به ئیراده ی ئاهورا مه زدا. (امشاسپند)
ئه مشه وانه: [به ند، ناوت] ئه م چه ند شه وه.
(این شبها)

ئه مشه و گین: [ئاوه لئاو] هی ئیمشه و؛
ئه مشه وین؛ پیه نیدار به ئه مشه وه وه؛ شامی
ئه مشه و گین: شامی ئه مشه و. (امشب)
ئه ملا: [جینا و] دژی ئه و لا؛ لای نزیکنتر؛ لایه -
نی نزیکنتر. (اینطرف)

ئه ملا و ئه و لا: [جینا و] (۱) شانه و شان؛ بهم -
لاو ئه و لا دا خو ی ده له نگینی. (۲) لای ئه م
وئه و چوون بو ئه نجامی کاریک. (۳) جیگای

جورا و جور؛ له م لا و ئه و لا باسی چاکه ی تو
ده کهن. (این ور و آنور)

ئه مملک: [ناو] به رخی ساوا. (نوزاد بره)

ئه مملکن: [ناو] به رخی که ته مه نی له دوو
مانگ که متربی. (بره تا دو ماهه)

ئه مماتیخستن: [چاوگه، ت] ئه گه رتیخستن؛
(ب) به هانه هینانه وه؛ بروو بیانوو تاشین. (اما
و اگر)

ئه من و ئه مان: [ئاوه لئاو] **فند:** ئارام و دوور له
ترس و خوف و ئاژاوه و شه پوشور؛ له -
هیمنا به تیدا. (امن و امان)

ئه منه: (۱) [به ند] ئه منه نه؛ ئه منه نه؛ ئه وه نه ده؛
هینده. (۲) ئارامه؛ هیمنه. (اینقدر؛ آرم است)
ئه منه سووره که: [ناو] رپخراوی
(ئیستیخبارات) و زیندان و شویی ئه شکه -
نجه ی سه ربه رپژی می مله وری به عس بوو له
شاری سلیمانی که له سه ره تای شوپشدا بو
گرتنی ئه و شوی نه خوینی لاوانی کورد عه -
رزی سوور کرد. (سازمان امنیت رژیم صدام
در شهر سلیمانیه)

ئه منه یه: [ناو] ژاندارمه ی قه دیم. (امنیه)
ئه م و ئه و: ئیشاره به خه لکی نادیار؛ ته وای
ماله که ت دا به ئه م و ئه و. (این و آن)
ئه مووس: [ناو] ئه نگوس؛ قامک؛ تبل؛ کلک.
(انگشت)

ئه مووستیله: [ناو] ئه نگوستیله؛ کلکه وانه.
(انگشتر)

ئه مهاری: زبانی زوربه ی خه لکی ئیتیوی که
له ره چه له کی زبانه گه لی سامیه. (امهاری)
ئه مه چه و: ئه مه چی بوو؛ ئه وشته چی بوو؛

ئەمەچەو ھەموو ڕۆژیک دێت. (این چیه)

ئەمەهای: ئەمەتا؛ ئەمە لێرە. (اینست)

ئەمەك حەرەم: [ئاوئەلناو] (ب) ییوئەفا؛
بی ناخوون؛ سێلە. (بیوفا)

ئەمیان: (۱) [جیناوا] ئەمەیان. (این یکی)
(۲) [ناو] کیسە ی پوول؛ ھەمیان؛ ھە-
مانە. (کیسە چرمی)

ئەمیر: [ناو] عەد؛ فەد: (۱) پلە ی لە سەر
ھەنگی بەرھەو ژوورتر لە ئەرتەشدا (لە سوپای
ئێراندا). (۲) ناوھ بو پیاوان. (۳) سەرکردە.
(امیر)

ئەمیرزادە: [ناو] عەد. فەد. کۆری ئەمیر؛ لە بنە-
مالە ی ئەمیر. (امیرزادە)

ئەمیرە: عەد؛ فەد: لەقەبی ژنیک کە لە
بنەمالە ی پاشا و ئەمیربوو. (امیرە)

+ ئەمین: [ناو] [ئاوئەلناو] (۱) ھەریەك لە
ئەندامانی کۆری ئومەنا. (امنا) (۲) کەسیك کە
دادگا ھەلیدەبژیریت بو ئاگالیوونی مالی
ھەتیو یا کەسیکی تر کە پیوستی بە ئەمین
ھەیە. (امین) (۳) ناوھ بو پیاوان. (نام مردانە)

ئەمین بوون: [چاوگەت] (۱) ئەرخەیان؛
ئەرخایەن؛ لەو شوینە ئەمین نیم: متمانە ی
پیناکەم: جیگای مە ترسیە. (امین بودن) (۲)
جیی باوەر بوون؛ دەست و چاو پاک بوون؛
دەست و چاو پاک. (امین بودن)

ئەمیندار: [ئاوئەلناو ی بک + ناوی بک] فەد:
کارگیر و سەرکاری ئاغا بو بەرپۆوە بردنی کار و
خەرمان ھەلگرتن؛ دەست و چاو پاک و
جیگای متمانە. (امین دار)

ئەمینداری: [ناو، بەرھەمی چاوگە] فەد: (۱)

دەست و چاو پاک؛ (۲) کاری ئەمیندار. (۳)
شولی سەرکاری و خەرمان ھەلگرتن لە
گونددا. (امینداری)

ئەمینکردنەو: [چاوگەت] ترس ڕەواندەو،
برۆن ئەو دزانە ئەمین کەنەو: ((ئارام کردنە
و، ئەرخایەنیان کەن)؛ گرتەو ھە ی بارگینی
بەرپۆلا بوو. (مطمئن کردن؛ آرام کردن)
ئەن: [بەند] چەندە؛ چەند؛ ھەندی؛ ھیند؛
(چقدەر)

ئەناب: [ناو] شیلە؛ ددانی پێشەو ھە ی ڕەشەولاخ
ئەگەر پکەوئیت نیشانە ی ئەو ھە ی تەمەنی لە
چوار سال بەرھەو ژوورە. (دندان جوانی گاو)
+ ئەناز: (۱) پاشگر: تووڕدەر؛ ھاویژ؛ تیر
ئەنداز: تیرئەناز، فڕیدەر. (۲) پاشگر:
پانکەر ھو؛ ڕاخەر؛ داخەر؛ پانکردنەو ھە ی
فەرش و ڕاخستنی بو پای ئەنداز؛ پا
ئەنداز: پایەناز. (انداز)

ئەناشتا: [ناو] (۱) سبەنیان پێش بەر قلیان
خواردن؛ لە خوڕینی. (ناشتا) (۲) ناشتایی؛
چاشت؛ خواردنی بەیانی؛ سبحانە؛ بەر قلیان.
(ناشتایی)

ئەنام گیان: [ناو] ئازای پیکھینەری لەش؛ ئازای
ئەنام؛ ئازای ئەندام. (اعضای بدن)

ئەنبارداری: [ناو] عەمارداری: (۱) پێشە ی
ئاگاداری لە ھەمار و سەرچیسایی شتی ھەمار
کراو بوون. (۲) کرپی ڕاگرتنی ھەر شت کە
لە ھەمارا ڕاگیرێ. (۳) زانستی ھەمار کردن
و بە ڕپۆوە بردنی کاری ھەمار. (انبار داری)

ئەنبار کردن: [چاوگەت] عەمار کردن: دانان لە
ئەنباردا. (لە ڕوانگە ی زانستییەو: کوکردنەو

و هه‌لچنين و پاگرتن و پاراستی هه-
 رکاللیک له هه‌مارا. (انبار کردن)
ئه‌نباری: [ناو+ئاوه‌لناو] (۱) عه‌مباری؛
 وه‌تاغیکی بچووک بو دانانی که‌ل‌وپهل له
 مالد؛ هه‌ماری. (انباری) (۲) هه‌ر شت راگیراو
 له هه‌ماردا؛ هه‌ر میوه یان خوارده مهنی که
 شیایوی هه‌مارکردن بیت؛ پیازی هه‌ماری؛
 ییره‌لماسی ئه‌نباری. (انباری)
ئه‌نباری‌ئارد: که‌نوو؛ شوینی عه‌مبارکردنی
 ئارد. (انبار آرد)
ئه‌نبان: [ناو] هه‌مبانه؛ هه‌مانه؛ هه‌وانه؛ هه‌قانه؛
 هه‌وان؛ هومبان؛ هه‌فان؛ هه‌نبانه؛ کیسه له
 پیستی خوشکراوی ورده حه‌یوان. (همیان)
ئه‌نبور: [ناو] مقاش؛ ئه‌مبور؛ پوولووگر؛
 ئامرازی دوو شاخه‌ی کانزایی بو‌گرتنی
 سکل و پوولووی ئاور. (انبر)
ئه‌نبورده‌ستی: [ناو] پلاس؛ جوړیک گازی دهم
 پانه؛ بو‌بزمار دهره‌ینان و قرتاندنی سیم؛ له
 کاری سیمکیشی کاره‌بادا له نه‌وعیکی که
 ده‌سکه‌که‌ی روو‌کیشی لاستیکیه که‌لک
 وه‌رده‌گرن. (انبردست)
ئه‌نبوزه‌نی: [ئاوه‌لناو] ماددی؛ سه‌ربه‌ماک؛
 (دژی پزونی). (مادی)
ئه‌نبه: [ناو] هیندد؛ فد؛ عه‌مبه؛ (۱) داریکه
 هه‌میشه سه‌وز له شوینی گهرمدا ده‌پوی؛ (۲)
 میوه‌ی ئهو داره. (انبه)
ئه‌نتاری: [ناو] که‌وا. (لباس بالا تنه)
ئه‌نتوپه‌هت: [ناو، به‌را گومان لیکراو؛ جیی
 شک. (جای شک و شبهه)
ئه‌نتهر: [ناو] عه‌نتهر؛ جوړیک مه‌یموون.

(عنتر)

ئه‌نجام‌بوون: [چاو‌گه‌ت، به‌گا‌نامه‌ی؛
 جیه‌جی‌بوون؛ ته‌واو‌بوونی کار؛ هاتنه‌کرن.

(انجام شدن)

ئه‌نجام‌دان: [چاو‌گه‌ت، جیه‌جی‌کردن؛
 پیکه‌ینان؛ پیک‌ئانین؛ ته‌واو‌کردنی کار؛ به‌گا
 ئارده‌ی؛ قه‌داندن. (انجام شدن)

ئه‌نجوجه: [ناو] ئه‌نجووجه‌ک؛ ناوکی هه‌رمی
 به‌برژاوی، که‌ده‌یترو‌کینن. (تخم گلابی
 بوداده)

ئه‌نجومه‌ن‌ئارا: [ئاوه‌لناو] مه‌جلیس‌ئارا؛
 که‌سیک که‌کو‌ر و مه‌جلیس ده‌رازینیه‌وه و
 گهرمی‌ده‌کا. (مجلس آرا)

ئه‌نجومه‌نی ئه‌ده‌بی: کو‌ری شاعیران و
 نووسه‌ران و وێژه‌وانان. (انجمن ادبی)
ئه‌نجومه‌نی به‌رپۆبه‌ری: لیژنه‌ی هه‌لسو‌ور-
 اندن و کار‌راپه‌راندن. (انجمن اداره کردن)

ئه‌نجومه‌نی شار: کو‌ری شو‌رای‌شار و به‌ر-
 پرسانی شاره‌داری؛ شاره‌وانی. (انجمن شهر)
ئه‌نجومه‌نی لادی: کو‌ری ئه‌ندامانی شو‌رای
 گوند. (انجمن ده)

ئه‌نجومه‌نی مال و مه‌دره‌سه: کو‌ر له‌گه‌ل
 به‌رپرسانی مه‌دره‌سه‌دا. (انجمن گرتنی
 دایک‌وبابی منداله مه‌دره‌سه‌خانه و مدرسه)

ئه‌نجه ئه‌نجه: ئه‌نجن ئه‌نجن؛ له‌ت

له‌ت؛ کوت کوت. (تکه تکه)

ئه‌نجیر: [ناو] هه‌نجیر. (انجیر)

ئه‌نجیر باوا: [ناو] مه‌وز. (موز)

ئه‌نداز: [پاشگر] (۱) توو‌پدره؛ هاو‌یژ؛ فری‌ده‌ر؛

(۲) راخه‌ر؛ داخه‌ر؛ پانکه‌روهه،

وهك: پائەنداز. (پسوند)

+ **ئەندازە:** [ناو]ئەنازە؛ قاس؛ ھىند؛ رادە؛
میزان؛ ھەد؛ قەد؛ قەرا؛ پەپەر؛ نەزىاد نەكەم؛
نەشل نەتوند. (اندازه)

ئەندازەبوون: [چاۋگەت]كەوشەكانى من
ئەندازەى پايتۆن؛ بە قەدبوون؛ پەپەرپەبوون؛
بەقەرابوون. (اندازه بودن)

ئەندازە راگرتن: [چاۋگەت] (ب) زىادە پەوى
نەكردن؛ رادە راگرتن؛ لە ھەد نە چوونە ھەر.
(اندازه نگه داشتن)

ئەندازە كردن: تاقي كردنەوى جل و بەرگ
وكەوش بو ئەندازەبوون؛ سەر پاستكردنى
زۆر و كەمى؛ ئەندازەگرتن. (پرو؛ اندازه كردن)
ئەندازە گر: [ناۋىك] فد؛ كەسەك كە شتەك
دەپپووت و سەنگىنى (كەش) يان دريژايى و
پانايى ديارى دەكات يان بە قەد دەگرەت يا
پەك دەگرەت. (اندازه گير)

ئەندازە گرتن: [چاۋگەت] بەقەدگرتن؛
بەراۋەردى شتەك لەگەل شتەكى تردا؛
پەكگرتن؛ پەوان و كەشان و گەزكردن.
(اندازه گرفتن)

ئەندوك: [ناو]دارى بەينى دوو لولەپ؛ ناو
دوك؛ نەرەژن؛ دارى نەو مەشكە؛
داردوژەنگ. (چوب زبانه دار بالاي مشك)
ئەندونەزىي: [ئاۋەلناو+ ناو] (۱) خەلكى
ئەنۇنەزى. (مردم اندونزی) زبانيان (زبان آنها)
ئەندەر: لەناو؛ ژناقا؛ ھۆندۆر؛ جەدئەندەر جەد؛
پشتا و پشت. (اندر)

+ **ئەندەرۋون:** [ناو] فد؛ ناخى ھەر
شت؛ ناو. (اندرۋون)

ئەندەرۋونى: [ناو]ئەندەرۋون؛ ھۆندۆر؛ ژوورى
مالەۋە؛ خانووى تايبەت بو خەزىنى مال؛ دژى
بەرۋونى. (اندرۋونى)

ئەندەك: [بەند] فد؛ (ف.مشە). ھەنەك؛
ھىندەك؛ ھەندەك؛ تۆزى؛ كەمى؛ نەختى.
(اندك. كم)

ئەندەكو: [ناو]ۋىنجە. (يونجه)

ئەنرەن: [لە چاۋگەى ئەنرەن] توۋرەكردن و
قەلەسكردن. (عصبانى كردن)

ئەنرەك: [ئاۋەلناو]جنگز؛ توۋرە؛ قە-
لەس. (عصبانى)

ئەنرەشە: [ناو]ھەندەشە؛ جۆرەك-
گىيە. (نوعى گياه)

ئەنرەن: [چاۋگە] توۋرە و زویربوون. (عصبانى
شدن)

ئەنرەلوک: [ناو]كولبە؛ كوخت؛ كوخت؛
خانۇچكەى خراپ. (كلبه)

ئەنفىە: [ناو] فد؛ تەكەلەۋىك لە ئەجزا و
ھەندى گىا بو ھەلمەژىن و سەرخوش بوون؛
بەرۋوتى؛ لە تور كىيەۋە ھاتوۋە؛ برى ئەۋتى
ۋاتا گىاي لووت؛ گىاي ھەلمەژىن. (انفيه)

ئەنفىەدان: [ناو]قوتوو يان كىسەى ئەنفىە
تەكردن. (انفيه دان)

ئەنگ: [ناو]پروپەرەيكى نووسراۋ كە
نووسراۋەكەى كون كرابى، و دروشم و
نیشانەى فابرىكاي لە سەر جەبە (جەبە) و
تەلىسى كالا پى دەنەخشىن. (انگ)

ئەنگاۋ: [ناو]ھەنگاۋ. (قدم)

ئەنگر: [ئاۋەلناو] سل؛ توۋرە؛ قوشقى؛ زىز؛
توراۋ. (عصبانى)

ئهنگ لیډان: [چاوهگه،ت] (۱) موړ و نیشان دانان له سهر بهسته و جهعبه و تهلیسی پر له کال. (۲) تومهت لیډان؛ ناوخته سهر کهسک. (انگ زدن)

ئهنگو تکه: [ناو] (۱) جوړیک تری. (نوعی انگور) (۲) گونگ؛ ئهنگو تک. (چونه) **ئهنگوړ:** [ناو] تام؛ چیژه. (طعم)

ئهنگووس بیانان: [چاوهگه،ت] قامک پیدانان؛ له جیاتی واژو به سهری قامک موړ به به لکه دانان. په نجه موړ کردن. (انگشت زدن) (ب) په ژراندن.

ئهنگوست تیخستن: [چاوهگه،ت] (ب) شیواندن و ئاژاوه نانهوه؛ خوټیهه لقورتانندن؛ (ب) دهست له کاری وهردان. (آشوب پیا کردن)

ئهنگوسته گه وره: [ناو] که له ئه مووست؛ تبلا مه زن؛ تلیا مه زن؛ قامکه گه وره؛ بهرانی؛ قامکی هره ره قهویی دهست ویا. (انگشت شصت)

ئهنگوستیله یی کاسه: ئالقه یی په نجه؛ ئهنگوستیله یی بی تقیم. (انگستر بی نگین)

ئهنگوستیله یی درومانی: ئهنگوسانه؛ قووچکه؛ کلکه واناه یی درومانی؛ سه رتلیک؛ هنگوستوک. (انگستانه)

ئهنگوشت: [ناو] فد؛ قامک؛ ئهنگووس؛ تل؛ تیل؛ کلک. (انگشت)

ئهنگوشت نیشان: [ئاوه لئاو] ئهنگوشت نوما. (انگشتنما)

ئهنگوشته ری: فد؛ [ناو] ئهنگوستیله؛ کلکه - وانه؛ (انگستر)

ئهنگووس گه زین: (ب) په ژیوان بوونه وه؛ له حه سره تدا قامک بردن به دهما و گاز لیگرتن. (انگشت گزیدن)

ئهنگووس له سهر دانان: (۱) دهست له سهر شتیک دانان و دیاریکردنی شتی دلخواز. (۲) هیما به کاریا باسیک کردن و دیاریکردنی خالیک له باسیکدا. (انگشت روی چیزی گذاشتن)

ئهنگووس نیگاری: [چاوهگه،ت] (۱) وینه هه لگرتن له هیلې سهر قامک بو دوزینه وهی خاوه نه که ی. (۲) وینه هه لگرتن له جی شوینی سهر په نجه بو دوزینه وهی دز و خراپه کار. (انگشت نگاری)

ئهنگووسه براتووته له: تبلی په نای قامکه تووته له. (انگشت چهارم)

ئهنگووسه ناوگین: [ناو] تبلی ناوه راست؛ زه په قووته؛ بهرزه ملی؛ تلیا ناوین. (انگشت وسط)

ئهنگووسی: قامیک. (ب) که میک. (یک انگشت)

ئهنگووسی ئیشاره: ئهنگووسی شاده؛ دوشاو مزه. (انگشت سیاه)

ئهنگه بین: [ناو] فد؛ (۱) ههنگوین. (عسل) (۲) شیرهی گه زئه نگه بین. (گزانگبین)

ئهنگه چهری: بیحیه یا بی شه رم. (بیشرم) **ئهنگیر:** [ناو] تری. ههنگور. (انگور)

ئه نوش: نوش؛ (ب) نوشی گیانت بی؛ به گیانت - خوش و گهوارایی. (نوش)

ئه نوخته: [ناو] پاشه کهوت. (اندوخته) **ئه نوخته کار:** [ناو، بک] پاشه کهوت کار.

(اندوخته گر)

ئه نووخته **کردن**: [چا و گه، ت]

پاشه که و تکردن. (اندوخته کردن)

ئه **نیشه**: [ناو] (۱) بیر؛ هوش؛ فکر؛

خه یال. (اندیشه) (۲) ترس؛ خوف. (ترس)

ئه **نی گهش**: [ئاوه لئاو] (۱) پروو خوش، (۲)

جوان؛ قه شهنگ؛ خوشکوک؛ نیوچاو

کراوه. (بشاش؛ زیبا)

+ ئه **نیماتور**: **فد**: [ناو، بک] که سیک که فیلمی

کارتون (ئه نیمه یشین دروست ده کات.

(انیماتور)

+ ئه **نیمه یشین**: [ناو] **اند**: **فد**: فیلمیک که به

وینه گرتنی په یتاپه یتا و له سه ریه ک له شتی

بیگیان وه ک بوو که چینی و وینه ی

نیگار کیشی چیده بی. (کارتون)

ئه **نین**: داد و هاوار و پروو. (داد و هوار)

ئه **واره**: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ ئه راکیل؛ دهر به دهر؛

سه رگه ردان؛ بیئه نوا؛ دهر وه دهر؛ ته ره؛

هه لوه دا؛ په ره وازه. (آواره)

ئه **واره یی**: [به ره هه می چا و گه] ئاواره یی؛

دهر به دهری؛ بی ئه نوایی؛ بیجیگه و ریگه یی.

(آواره ای)

ئه **وازی**: [ناو] وازن؛ زریان. (بادیکه از شمال -

میوزد)

ئه **وباش**: [ناو] **عد**: **فد**: ئه لوات؛ هه تیومه تیو؛

به ره لا؛ ئه لوجه لو؛ لات و لووت؛ بیسه روپا؛

ویلگهر د؛ رووته و پووته؛ هه رزه؛ گه ده و گوده؛

سووک و چرووک؛ شه پ لاتان و شه پ فروش.

(اوباش)

ئه **وباشی**: **فد**: [به ره هه می چا و گه] پره و شتی

ئه **وباش**؛ کاری ئه **وباش**؛ شه لاتی؛

شه پ فروشی؛ شه پ لاتانی. (اوباشی)

ئه **وباشیگه ری**: [ناو، به ره هه می چا و گه] لاتی؛

ئه لواتی؛ ئه لواتی؛ ویلگه ردی. (اوباشگری)

ئه **به ری**: [ناو] لیفه ی بچووک. (لحاف

کوچک)

ئه **وپه پ**: [ناو] ئه وسهر؛ ئه **وبه ر**؛ نیهایه ت.

(نهایت)

+ ئه **وت**: [ناو] **اند**؛ **فد**؛ (۱) ئاوت؛ توپ

چوونه دهر له سنووری کایه ی ولیبال و

فووتبال و باسکیتبالدا. (۲) وه دهر نان؛ چوونه دهر

یان له کایه یان له کییه رکی قرت (قت) بوون.

(اوت)

ئه **وتا**: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوته ندازه. (همتا)

ئه **وتو**: [به ندت] وا؛ وه ها؛ شیاوی

باس؛ کاریکی ئه وتوی نه کرد؛ کاریکی گرینگ و

شیاو و به رچاوی نه کرد؛ به چه شنیک؛ به -

جوړیک. (مهم؛ شایان گفتن؛ به نوعی)

ئه **وته ئه وت**: وه ره وه ر. (عوعو)

ئه **وتین**: [چا و گه] وه رین. (عوعو کردن)

ئه **و جاریش**: ئه مجاریش؛ هه میسانه که؛ هه -

مدیسان. (دوباره)

ئه **و جن**: [ناو] جوړیک سه خته داره. (نوعی

درخت)

ئه **و دنیا**: دنیای پاشمه رگ؛ ئاخیره ت؛ (آن

جهان) (۲) دنیاییک که تییداین؛ ئه و دنیا

چه ند بیوه فایه؛ ئه م دنیا چه ند بیوه فایه. (این -

جهان)

ئه **و دم**: [به ندت] ئه و وه خت؛ ئه و کات.

(آنوقت)

ئەوراف: [ناو] ھەورېك كە بارانېكى كەمى
پېوھى. (ابر كم باران)

ئەوراقچى: [ناو] كەسېك كە كەرەستەى كۆن
و ئەوراقى دەرۋىشېت. (اوراقچى)

ئەوراقى: [ئاوھلناو] (۱) (ب) شەق-
وشر. (۲) لېك ھەلۈھشاو؛ لە بەرېك
دەرھاتوو. (۳) شىاوى لېك ھەلۈھشاندىن.
(۴) [ناو] دووكانى فروشتى كەرەستەگەلى
ھەلۈھشاو. (اوراقى)

ئەورام: [ناو] روایى؛ سازگارى؛ دروستى.
(سازش)

ئەورتىشكى: [ناو] ھەورەتريشقه. (رعد وبرق؛
آسمان قىرمبە)

ئەوروگە: [بەند] ئەمپوكە؛ ئېمپرو؛ ئەم
رۆزگارە؛ (امروزه)

ئەوروو: [ناو] مەلاشو. (سقى)
ئەورە مەزدا؛ < ئاهورا مەزدا. (اهورا مزدا)

ئەورەنگ: [ناو] (۱) تەختى شاھەتى؛ شكۆ.
(اورنگ) (۲) [ناو] تېگەشتن؛ فامین.
(فهمیدن)

ئەورېشم: [ناو] ئارمووش؛ ھەورېشم. (ابريشم)
ئەوزەل: لە ئاوەز بەواتاى عەقلەوۈە-
رگىراوۈ. فرەزان؛ زانا؛ (پەيوەندى بە ئەفزەلى
ئارەوۈەوۈ نېيە) (دانا)

ئەوشان: [ئاوھلناو] ھاوشان. (ھم شان)
ئەوشىن: < ئەقشىن.

ئەوشو: ئېشەف؛ ئەمشەو؛ شەويك كە
تېيدىن. (امشب)

ئەوقاس: [بەند] ئەوۈەندە؛ ھېندە؛ ئەو ئەندازە.
(آنقدر)

ئەوقە: [ناو،ت] ئاوقە؛ شاللو؛ ھېرش؛
تووشبوون. (حمله؛ برخورد)

ئەوقەدېوون: ئاوقەدېوون؛ ھاو ئەندازە؛
ھاوشان. (ھم قد)

+ ئەوك: كابر؛ ھىن؛ وانېك؛ يارو. (يارو؛ چيز)
ئەوكات: ئەوسا؛ ئەو وەخت. (آنوقت)

ئەوكردنەوۈ: [چاۈگە،ت] كەردنەوۈ؛ ئاۋەلاكردن؛
دراۋە ئەو كە واتا دەرگا كە بكهوۈ. (باز كردن)

ئەوكى: [جېناو+ناو] ئەوك؛ كابر؛ يارو؛
وانېك؛ ھىن. (يارو؛ چيز)

ئەوگار: [ئاۋەلناو] پەريشان؛ پەشيۈ؛ دل بەخەم؛
زگار؛ كز. (مغموم)

ئەولاد: [ناو] عد؛ فد؛ زاروك؛ مندال؛ فرزندى
كوپ و كچ؛ عەولاد. (اولاد)

ئەولاولا: [جېناو] ئەملاۋئەولا؛ ئەيلاۋئەولا.
(اينطرف و آنطرف)

ئەولەو: [ناو] لافاۋ؛ سېلاۋ؛ لەھى. (سيلاب)
ئەولەيى: [ناو] خاترجەمى؛ ئەرخايەنى

دلىيائى؛ بېروايى؛ متمانە؛ جىي ئىحتىبار.
(اطمينان)

ئەونە: (۱) قى قاس؛ ھېندە؛ ئەوۈندە؛ (اينقدر)
(۲) ئەو كەسە نە. (او نه)

ئەوۈەختە: [بەند،ت] ئەوكاتە؛ ئەو
زەمانە؛ ئەو دەمە. (آنوقت)

+ ئەوۈ: [ناو] شەونم؛ خوناۋە. (شبنم)
ئەوۈەئامى: [چاۈگە،ت] ھاتنەوۈ؛ گەرپانەوۈ.

(برگشتن)
ئەوۈئىس: دوزەرەوۈ. (پیداکننده)

ئەوۈئىستەى: ئىستەىوۈ؛ دوزىنەوۈ. (پیدا
کردن)

ئەۋەپراي: [چاۋگەت] لە بواردان، پەرينەۋە.
(گەشتن)

+ ئەۋەتا: [جيناو] ئېھى، ئەقەقە، قاقايە؛ ھا؛
ھانى؛ ئەمەسا؛ ئەمەتا؛ ئەتا؛ ئاتانى؛
ئېنە؛ ئەۋەتانى؛ خويەتى. (اينھاش؛ خودشه)
ئەۋەتاۋاي: [چاۋگەت] قالدوون، تاوانەۋە؛
ئاتيوان، تۈنەۋە. (دوب شدن)

ئەۋەتاني: ئەۋەتا؛ ئەۋەتيھى؛ قەيە؛ ئەيسە؛
يەسە؛ ئەۋەسە؛ خويەتى؛ خويەسى. (اين
است)
ئەۋەتاھى: خويەسى؛ ئەۋەتيھى؛ خويەتى.
(خودش است)

ئەۋەتى: ئەۋەتى تۆم ديوە ھېچ كەسم
ۋەبىر نايە؛ لەۋكاتەۋە. لەۋەتى. (از آنوقت)
ئەۋەتيھى: ئەۋەتاني؛ خويەسى. (اينست)
ئەۋەسيای: (۱) ھەسانەۋە. (استراحت)
(۲) ھەپەسان. (زيان بند آمدن)
ئەۋەكان: ھېنەكان؛ ئەۋانىدى؛ شتەكانى تر .
(ديگران؛ چيزها)

ئەۋەگۆرىبى: (ب) ئەۋە دەردىبى؛ دەپرو
دەى ھەقى خويەتى؛ مافى خويەتى. (حقتش
ھمين بود)

ئەۋەندە: ئەۋ ھېندە؛ ئەۋنە. (آنقدر)
ئەۋەندەى: [بەند] ھېندەى؛ ئەۋنەى؛ بەقەد.
(آن قدر؛ هر چقدر)

ئەۋەھا: (۱) ئاۋا؛ ۋا. (اينطور) (۲) [جيناو]
ئەۋەھا؛ ئەۋەتا؛ ئەۋەھاي؛ ئەۋەتاني. (اينست)
ئەۋەھيە: ئەۋەسە؛ خويەتى. (خودش است)

+ ئەۋى: [جيناۋى تاكى مى] ئەۋى گوتە من؛
ئەۋ ژنە بە مى گوت. (او برای زن)

ئەۋىستايى: (۱) زباني كە ئاۋىستاي
پىنوۋسراۋە. (۲) پىۋەندىدار بە ئاۋىستاكتىيى
دىنى زەرەشتەۋە. (اوستايى)

ئەۋىستى: [بەند] ئىستا؛ ئىستە؛ ئىسە. (حالا)
ئەۋىستىكە: [بەند] ئىستاكە؛ ئىستەكە. (حالا؛
حالاكە)

ئەۋىسك: ناۋى بالئەندەيىكە. (نام پرندە ايست)
ئەۋىشان: [جيناو] ئەۋان. (ايشان)

ئەۋى كە: (۱) ئەۋى دىكە؛ ئەۋىدى؛ ئەۋى تر.
(آن يكى) (۲) ئەۋكەسە. ھەركەسيك؛
ئەۋى كە نەيىت بەشى دەخوړيت. (ھر كسى)
ئەۋىندەر: [بەند] ئەقېندەر؛ ئەۋى؛ ئەۋجىگا.
(آنجا)

ئەۋىندەرى: [بەند] ئەۋى؛ ئەقېندەرى؛
ئەۋجىگايە. (آنجا)
ئەۋىھا: ھو ئەۋە. (آنست)

ئەھالى: [ناۋ] فد: جەماۋەرى دانىشتۋى
جىگايىك؛ ((ئەۋ شاھى ماھى مىسرە ئەھالى
لە رېي سجوود)) «نالى» (اھالى)

ئەھرامى مىسر: [ناۋ] فد: سى ھىرەمى بە
ناۋبانگى مىسر. (اھرام مصر)
+ ئەھل: [ئاۋەلناۋ] مئالە كەى زور ژير و
ئەھلە؛ ئارام؛ ژير. (آرام)

ئەھل و عەيال: [ناۋ] فد: (ب) ژن و مندا؛
خاۋخېزان؛ عال و عەيال. (اھل وعيال)

ئەھلى: [ئاۋەلناۋ] فد: رام؛ دەستەمو؛ كەۋى.
(اھلى)
ئەھلى بەقىە: [ناۋت] (ئەھلى باقىە. (ب)
خەيات. (اھل بىخە)

ئەھلى تەسەنون: فد: [ناۋت] (ب) سۈننى

مەزھەب. (اهل تسنن)

ئەھلى تەشەيۇغ: **فەد:** [ناو،ت] (ب) شىيە مەزھەب. (اهل تشيع)

ئەھلى تەقوا: **فەد:** [ناو،ت] (ب) ئەوھى لە كارى دژى دىن خوى دەپاريزيت. (اهل تقوى)

ئەھلى حال: **فەد:** [ناو،ت] (۱) ئەھلى زكر و عيرفان و سۆفيگەرى. (۲) (ب) باحال: خوش گوزەران؛ خوش رابوير (اهل حال)
ئەھلى حەق: **فەد:** [ناو،ت] (۱) لايەنگرى عەدالەت و حەق و راستى. (۲) پەپرەوى دىنى حەق. (اهل حق)

ئەھلى دل: **فەد:** [ناو،ت] (ب) خوشبار لە ھەلسوگەوتدا؛ كەسيك كە بە دلى خوى دەژى؛ زياتر بو خوش رابواردن و دلدارى بە ھەموو مانايىكەوھ؛ خاوەن دل؛ ئەھلى كەيف. (اهل دل)

ئەھلى عىبادەت: **فەد:** [ناو،ت] (ب) كەسيك كە ئەركى دىنى خوى بەرپوۋە دەبات. (اهل عبادت)

ئەھلى قەلەم: **فەد:** [ناو،ت] (ب) نووسەر؛ ئەدىب؛ قەلەم بە دەست. (اهل قلم)

ئەھلى قەناەت: **فەد:** [ناو،ت] (بو ئەھلى قەناەت لە پلاو خوشترە داندوك) "شيخ رەزا". رازى و دەست پيوەگر. (اهل قناعت)
ئەھلى كتيب: **فەد:** [ناو،ت] (۱) (ب)

پەپرە وانى پەرتووكى ئاسمانى. (۲) ھوگرى موتالا وكتيب خویندەنەوھ. (اهل كتاب)

ئەھلى مەنقەل: **فەد:** [ناو،ت] (ب) تلياكى؛ ترياكى؛ ئەھلى بافوور؛ ئەسرار كيش؛ بافوورى؛

وافوورى. (اهل منقل)

ئەھلى نەزەر: [ناو،ت] (خاوەن را. (ب) پسپور لە كارىكدا. (اهل نظر)

ئەھلى وەفا: (ب) وەفادار؛ ئەمە كدار؛ باوہفا. (اهل وفا)

ئەھوورە: ئاھورا. (اھورا)

ئەھوورە مەزد: [ناو] (۱) ئاھورامەزدا. (۲) رووناكى بەرزى گەورە؛ خودا لە ئايىنى زە- ردەشتدا. (اھورا مزدا)

ئەھوون: [ئاو،لناو] ئارام؛ لە سەرخو؛ ژير؛ ھيور (آرام)

ئەھەك: [ناو] ئاھەك؛ قسل؛ ئەھاك. (آھك)
ئەى ئەى: ئاى ئاى؛ وشەى سەرسوورمانە؛ ئائى ئەوھ شيت بووگى. (آى آى)

ئەيا: [ناو] ئايە؛ دايە؛ دايك. (مادر)
ئەيتە: ھەيتە: [ناو] پوليس؛ ژاندارمە. (ژاندارم پوليس)

ئەى چە: ئەى چى؛ ئەدى چى. (پس چى)
ئەى چى: ئەدى چى؛ ئەى چە. (پس چە)

ئەيدز: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] نەخوشىنى لە كار كەوتنى ھىزى بەرگرى و چارەسەرى لە لەشدا كە دەيىتە ھوى چاك نەبوونەوھى برين و نەخوشينگەلى تر، لە كارى سەر جىيى لەگەل نەخوشيندارى ئەيدزىدا تووشى مروف دەيىت يان لە رىگاي خوينى ئەيدزىوھ تووشى مروف دەيىت. (ايدز)

ئەيدزى: [ئاو،لناو] دووچارى ئەيدز ھاتوو. (ايدزى)

ئەيدەر: [بەند] ئيرە؛ ئيستا. (اينجا؛ حالا)
ئەيدى: [ئامراز] ئەدى؛ ئەيتەر؛ ئەتر؛ ئيدى؛

ئەيدى بەسمە: ئىتر بەسمە. (ديگر)

ئەيرە: [بەند] ئيرە؛ ئەگرە؛ قيرى. (اينجا)

ئەپرۇ: < ئەپرۇ. (اى داد)

ئەيزەد: [ناو] خودا؛ يەزدان؛ پەروردگار.
(ايزد)

ئەيزەدى: [ناو] ئيزەدى؛ خودايى؛ خودا
پەرەست. (ايزدى)

ئەيزەن: [بەند] فد؛ لە (ئەيزەن) ى فارسى
وەرگىراو، ديسان؛ دووبارە؛ ھەمديسان؛
ھەميسان. (ايضا؛ دووبارە)

ئەيزى: دەيزى؛ دەليى؛ چما؛ وابزانم. (ب)
وادهزاني؛ وابزانم. (مى گويى؛ گوئى)

ئەى سووتام برژام: ناوى گەمەيىكى مندالانە.
(نام بازى است)

ئەيقەز: [ئاو] ئاوامادە. (آماده)

ئەيقەزاندىن: [چاوغەت، ئامادە کردن؛
تەيار کردن. (آماده کردن)

ئەيقەزىن: [ناو] ئامادەيى؛ تەييارى؛ حازرى.
(آمدگى)

ئەيلا: ئەملا؛ ئيلا؛ لاي نزيكتر؛ دزى ئوولا
و ئوولا. (اينطرف)

ئەيلو: بوبانگ کردنى كۆمەلى پياو؛ گەلو.
(برای صدا کردن جمعی مرد)

ئەيلى: بوبانگ کردنى كۆمەلىك ژن. (برای-
صدا کردن جمعی زن)

ئەين: [ناو] ھەين؛ ھەينى؛ جوعمە. (جمعه)

ئەينا: [بەند] ئەگينا؛ ئەگەرنا؛ دنە. (اگر نه)

ئەينوو: ھەينى. < ئەين. (جمعه)

+ ئەيە: [بەند] (۱) ئايا؛ داخو؛ داخوم؛ داخوا.
(آيا) (۲) ئەمە؛ يە؛ ئەقە. (اين)

ئەيىنى: [ناو] ئەوينى؛ ئەقنى؛ ھەزلىكەرى؛

خوشەويستى؛ مېھرەبانى. (عشق)

ئەبيلس: [ناو] يونان د؛ عد؛ فد؛ وشەى يونانى
ديابلوس؛ واتا دووزمان؛ دروژن؛ شەيتان؛
(ب) شەيتان. (شیطان)

ئەيتاليائى: (۱) پېوھنديدار بە ئيتالياوھ.
(۲) خەلکى ئيتاليا و زمانيان. (ايتاليایی)

ئەيتانول: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ جەوھەرى شەپاب؛
ئەلکولۍ خوراکى؛ لە ھەلمەتکين کردنى
(تەقتير) ى شەپاب بە دەستدیت. (اتانول)

ئەيتراک: [ناو] ئەترەش؛ زراو؛ زەندەق؛
زراور. (کيسه صفر؛ زهره)

ئەيتقات: [ناو] ئەتقاد؛ لە ئەتقادى ئارەبوپوھ
ھاتووه؛ باوهر؛ عەقيدە؛ ئيمان؛ برۋا. (اعتقاد)

ئەيتۋان: [ناو] ھەيتۋان؛ جووتيار. (شخم زن)
+ ئەيتۋد؛ اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] دەستەواژەى
نيگارگەريپە، موتالاي سەرەتايى؛ گەلالەى
تەرراخى سەرەتايى؛ مەشق لە بابەت
نيگارکيشيەوھ. (اتود)

ئەيتۋن: [ناو] کوپر. (کور)

ئەيتۋون: [ناو] دوزە؛ جەھەنم. (جهنم)

ئەيتير: [ناو] تراويكى بيرەنگە و ھەلچوک؛ بون
پيوھ کردن و ھەلمژينى دەبيتە ھوى لە سەر
خو چوون و بيھوشى. (اتر)

ئەيجارەدار: [ناو] فد؛ کەسيک کە شتيک بو
ماوھيک بە ئيجارە دەگريت. (اجاره دار)

ئەيجارەدارى: [ناو] فد؛ بارو دوخ و کارى
ئيجارە دار. (اجاره داری)

ئەيجارەنامە: [ناو] فد؛ نووسراوھى شەرت و
شرووتى ھەر شتى ئيجارەيى. (اجاره نامه)

ئىجارە نشىن: [ناو] **فد:** دانىشتوو لە مالى به كرىگىراودا؛ تىبىنى: ئىجارە و كرى پر به پر يەك نىن باغو بىستان زياتر به ئىجارە دە گىرىت نه به كرى، پياو به كرى ده گىرىت نه به ئىجارە. (اجارە نشىن)

ئىجارە يى: [ئاو ەلناو] **فد:** (۱) دانراو بو ئىجارە. (۲) ئىجارە كراو (اجارە اى)

+ ئىجازە: [ناو] **فد:** لىگە پران؛ بوار؛ ئىزن؛ (وەك: ئىجازەى مەرەخەسى، ئىجازەى روڭىشتن، ئىجازەى دانىشتن). (اجازە)

ئىجازە نامە: [ناو] **فد:** نووسراوەى ئىزن پىدان؛ پەرمانە؛ جەواز؛ پەرۋادىد؛ وىزا. (اجازە نامە)

ئىجبارى: [ئاو ەلناو + ناو] **فد:** ئەم وشە يە ئارەو يە: لە پرۋوى ناچار يەو؛ لە پرۋوى نا عىلاج يەو؛ (ب) دوو سال ئىجبارى (سەر بازى) خزمەتى وەزىفەى عەسكەرى. (اجبارى)

ئىجيار ەرى: [ناو] تىشكى خورە تاو؛ تىر يىژ؛ (اشعە خورشىد)

ئىچك: [ناو] دارىكى سەر به قولاپە لە سەر گورىسى دە بەستن. (حلقە چوبى كە بە سەر طناب مى بندند)

ئىچ قەلا: [ناو] ئوچ قەلا؛ لە تور كىيەو هاتوو، ناوى سى قەلا بە دەم يە كەو كە مىرى پەرۋاندوز درووستىكردو. (سە قلە)

ئىحتىاجى: دەستكورتى؛ پىويستى؛ ئاتاجى؛ ناتەواوى؛ حەوجە يى. (محتاجى)

ئىختىيار: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) جىي باوەر. قسە كەت جىي ئىختىيارە. (۲) كەسايەتى مالى؛ بە ئىختىيارى تو بانگ قەرزى پىدام.

(۳) پارەى تەر خان كراو لە دەو لە تەدا؛ ئىختىيارى دەزگای كارەبا چەندە يە؟ (۴) رەواج؛ پر؛ ماو؛ ئىختىيارى پاسپورتە كەم سە ينى تەواو دە يىت. (۵) بەر يىزى و كەسايەتى؛ پياو يكى بە ئىختىيارە. (اعتبار)

ئىختىياردار: **فد:** (۱) بەلگە يىك كە ماوەى بە سەر نە چوو يىت. (۲) [ئاو ەلناو] جىي باوەر. (۳) موختەبەر و داراى كەسايەتى و رىز. (اعتباردار)

ئىختىيارى بانكى: بە پىي فو پر مگەلى بانكى و شىوەى موعامەلەى موشتەرى، بانك رادەى باوەر پىكراوى بە كەس يان شەرىكە يىك ديارى دە كا. (اعتبار بانكى)

ئىختىرام: [ناو] **عد؛ فد:** رىز؛ حورمەت. (احترام)

ئىختىنا: [ناو] حالەتى بە حىساب هينان؛ لا لىكردنەو؛ بە راخو ەدان؛ ئاو پر لىدانەو. (اعتنا)

ئىحسان: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) ناو بو پياوان. (نام مردانە) (۲) ئىسحان؛ خىر و چاكە. (احسان)

ئىحيا كردنەو: وشە ئارەو يە و زور جار لە- ديوانى مەولەويدا هاتوو؛ ئەحيا كردنەو؛ بوژاندنەو؛ زىندوو كردنەو؛ هينانەو ە حال؛ (احيا كردن)

+ ئىختىيار: [ناو] **عد؛ فد؛ تد:** (۱) دە سە لات؛ سەر پىشك بوون. (۲) هوش؛ بى- ئىختىيار كەوتن؛ بىهوش كەوتن. (اختيار)

ئىختىياردار: [ئاو ەلناو] خاوەن؛ بە دەست بوون؛ دە سە لاتدار؛ باوكم ئىختىياردارمە هەر چى بلى وا دە كەم. (اختياردار)

ئىخدان: [ناو] (۱) يەغدان؛ جىگای لىياس و شتوو مەك. (صندوق) (۲) جىگای سهھول. (يخدان).

ئىخدان: [چاۋگەت، چۆك پىدادان و خەواندىنى وشتىر؛ لە توركى پراھاتوو؛ يخدان. (خوابندن شتر)

ئىخسىرى: [ناو] دىلى؛ كۆيلەتى؛ زىندانى؛ بەندى. (اسارت)

ئىخە: [ئامرازى دەنگ] بۆ دەنگ دانى مەر و بزن. (صدایی برای دور کردن بز و گوسفند)
ئىخە: [ناو] يەخە؛ يىخە؛ بەرۆك. (يقه)

ئىخە و بەرک: [ناوت، يەخە و بەرۆك؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سرسینه لباس)
ئىخە و بەرۆك: [ناوت، يەخە و بەرسىنگ؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سینه)

ئىدارەجاتى: [ناو] كەسىك كە لە ئىدارەدا ئىش دەكات. (اداره اى)

ئىدارى: [ئاوھلناو] فد: (۱) كارى ئىدارى، سەيارەى ئىدارى؛ كەسىك كە لە ئىدارەدا دەوام دەكات؛ (۲) پەيوەندىدار بە ئىدارەو. (ادارى)

ئىدىز: [ناو] نەخوشىنى لەكار كەوتنى ھىزى بەرگرى لە وىرووس و ھوورك كە دەبىتە ھوى چاك نەبوونەھوى زام لە لەشدا. (ايدز)
ئىدىزى: [ئاوھلناو] كەسىك كە نەخوشىنى ئىدىزى ھەيە. (ايدزى)

ئىدوون: [بەند+ناو] ھەنووكە؛ ئەلەان؛ ئىستەنھۆ. (حالا)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ ئامرازى رەچاۋگىراو بۆ جىگۆركى لەگەل ئامرازى پەك كەوتوودا.

(يدك)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ چارەۋىيى زىادى بەدۋاى سوارەو ھەجگۆركى و ھىلاك نەبوونى ئەسپى ژىر پكىف. (يدك)

ئىدەن: ئەمەسە؛ ئەمەيە. (اين است)
+ ئىرادە: [ناو] ھىزى زال بەسەر دەرووندا. (ارادە)

ئىرادە كردن: [چاۋگەت، ھىمەت كردن و لە خۆپرەيان؛ ەزم جەزم كردن بۆكردنى كاريك. (ارادە كردن)

ئىرانى: [ناو + ئاۋھلناو] خەلكى ئىران؛ پەيوەندىدار بە ئىرانەو. (ايرانى)
ئىرچ: بە ھادار؛ بەنرخ؛ (بازارش)
ئىردانە: [بەند] ئىرانە. (اينجا)

ئىردەك: [ناو] ئىدەك؛ يەدەك. (يدك)
ئىرش: [ناو] ھىرش؛ پەلامار. (حمله)
ئىرشت: [ناو] ھىرش؛ ھەلمەت. (يورش)
ئىرگا: [ناو] ئاگرگا؛ ھىرگا. (آتشگاه)

ئىرلەندى: [ناو + ئاۋھلناو] (۱) زبانى سەلتى. (۲) خەلكى ئىرلەند؛ پەيوەندىدار بە ئىرلەندەو. (ايرلندى)

ئىرنگە: [بەند] ئەلەان؛ ئىستا. (حالا)
ئىروكووشن: [ناو، بك] ئاور كوۋژىن. (آتش خاموش كن)
ئىرەتى: [ئاۋھلناو] بىتىن؛ بېھىز؛ خۆنەگر. (بى استحکام)

ئىرەل: [ناو] (ئىرەلماسى)؛ لە تورور كىيەو ھاتوۋە، (يىر: زەوى + ئالما: سىو) يارەلماسى؛ سىوك؛ يىرەلماسى؛ كارتول؛ كارتوپى؛ پەتاتە؛ سىف زەمىنى؛ سىب زەمىنى؛ كارتىنە؛

هیره لَماسی؛ کرتو پُل؛ پوتیه؛ کارتینک؛
کرتو پُل؛ پتیه. (سیب زمینی)

ئیره وان: ناوی پتیه ختی ئهرمه نستان. (شهر
ایروان)

+ ئیره یی: (۱) خه لکی ئیره. (اهل اینجا)
(۲) [ناو، بهرهمی چاوگه] به خیلی؛ به غیلی؛
به خیلی. (حسادت)

ئیریس: [ناو] سه روکی فه له کان. (رهبر
عیسویها)

ئیز: [ناو] تد؛ فد؛ شوین؛ جیبا. (رد)

ئیز: [جینا] ئهمه. (این)

ئیزافه: [ناو] فد؛ ئهم وشه یه فارسییه به لام
زور باوه، زیاد کردن؛ زور کردن؛ زورتر له
پیویست؛ لیباسی ئیزافی، نانی ئیزافی،
عه لاوه؛ زیادی؛ ئیزافه له حقه کهی خو
ده تمه نم پیدا؛ زیاتر له ئه ندازه ی دیاری
کراو؛ ئیزافه بار؛ دوو به ئیزافه ی سی ده کاته
پینج. (اضافه)

ئیزافه کار: [ناو] کاری زیاتر له ماوه ی دیاری
کراو. (له ئیدارات باوه). (اضافه کار)

ئیزافه کاری: [ناو] (۱) کارکردنی زیاتر له
پاده ی دیاری کراو. (۲) پاره ییک که بابه تی
ئیزافه کار وهرده گیریت. (اضافه کاری)

ئیزافه کردن: [چاوگه، ت] خستنه سهر؛
زیاد کردنه سهر؛ له ماتماتیکدا دوو په قه م یا
زیاتر کوم کردنه سهریه ک؛ عه لاوه کردن.
(اضافه کردن)

ئیزدان: یهزدان. (یزدان)

ئیزدی: [ئاوه لئاو] په یه ره وی دینی ئیزدی؛
ئیزه دی؛ یه زیدی به هه له وتراوه. (ایزدی)

ئیزدین سهری: [ناو] جوریک بووزوو. (نوعی
بافته از پشم بز مرغز)

ئیزگومکردن: [چاوگه، ت] شوین گومکردن.
(رد گم کردن)

ئیزگه: [ناو] شوینی ویستان؛ ئیزگه؛ ئیستگا؛
ویستگه. (ایستگاه)

ئیزمک: [ناو] بیرو؛ نه خوشینیکی پیستییه.
(اگزما)

ئیزن خواستن: داوای ئیجازه کردن؛ داوای
ئیجازه ی رویشان و خودا حافیزی کردن
له کاتی دهر کهوتن له کوپیکدا. (اجازه گرفتن)
ئیزن دان: [چاوگه، ت] ئیجازه دان؛ (ب)
مه ره خهس کردن؛ ئیختیار پیدان. (اجازه
دادن)

ئیزه ده: [ناو] ئیزه ده؛ خودا. (خدا)

ئیزه دی: [ئاوه لئاو]؛ (۱) خودایی. (۲) سهر به
دینی ئیزه دی که به هه له به یه زیدی
به ناوبانگن؛ چوونکا زور له پیش یه زید دا ئه و
ئا ئینه هه بووه. (ایزدی)

ئیزه ن: [جینا] ئهمه سه. (اینست)

ئیزیره: [ناو] به بند دوینی. (دیروز)

ئیزینگ وان: [ناو] ئیزینگ فان؛ دارپ و دار
کو که ره وه. (هیمه چوب جمع کن)

ئیزهن: [ناو] چاچکه؛ بنیشت؛ به نووشت؛
به نیشت. (سقر)

ئیساکوونی: [به بند] ئیساکوونی؛ ئه ویستاکه.
(الان)

ئیساولا: [به بند] له ئیستا به ولاره؛ له مه وودوا.
(منبند)

ئیسپات کردن: [چاوگه، ت] عد؛ فد؛ دهر خستن

و سه‌لَماندنی پَستی و دروستی مه‌به‌ستی به
سه‌نه‌د و به‌لگه‌وه؛ چه‌سپاندن؛ سه‌لَماندن؛
(بَادِلِل قَبُولانْدن)

ئِیسپاگیتی: [ناو] ای‌تالیایی؛ فرد؛ اند؛ فد:
خوْراکی که له هه‌رشته فه‌رهنگی دروست
ده‌بی. (اسپاگی)

ئِیسپانیایی: [ئاوه‌لناو+ناو] (۱) پیوه‌ندیدار
به ئِیسپانیاه. (۲) خه‌لکی ئِیسپانیا و
زمانیان. (اسپانیایی)

ئِیسپانیولی: [ئاوه‌لناو+ناو] ئِیسپانیایی؛ خه‌لک
و زبانی دانیش‌توانی ئِیسپانیا. (اسپانیایی)

ئِیسپراتو: [ناو] زمانیکی ساکار که سالی
۱۹۱۷ (ز) له لایه‌ن (دوکتور زامینه‌وف) ی
له‌هه‌ستانیه‌وه دروست کرا، که له ساکارترین
وشه‌ی زمانگه‌لی دنیا پیک‌هاتووه. (اسپراتو)
ئِیسپیرم: [ناو] فرد؛ فد: تووی نیرینه که له‌گه‌ل
ئوول‌دا ده‌گورووی و له مند‌الداند مندال
(ئاوه‌لمه) دروست ده‌کات. (اسپرم)

ئِیسپیرماتوزوئید: [ناو] فرد؛ فد: تووی نیرینه؛
ئِیسپیرم. (اسپرماتوزوئید)

ئِیست: [ناو] فد: (۱) فه‌رمان بو وِستان؛
راوه‌سته. (ایست) (۲) له کارکه‌وتن؛ وِستان؛
ئِستی‌قه‌لبی؛ راوِستانی دل. (ایستادن؛ از کار
افتادن)

ئِیستادیوم: [ناو] اند؛ فد: سالون (هوولی)
وه‌رزشی. (استادیوم)

ئِیستارت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد: تد: (ب)
ده‌ست پیک. (۲) سلف (کیللی) هه‌لکردنی
هه‌ر جوْر مه‌کینه یان موْتوْر و سه‌یاره؛ سوپیچ
لِیدان. (۳) که‌ره‌سته‌پیک له سه‌یاره‌دا. (۴)

هیندلی (قه‌دیمی). (استارت)

ئِیستالاگیت: [ناو] فرد؛ فد: ئه‌ستوونی
ئاوِیزان له میچی ئه‌شکه‌وت‌دا له به‌ردی
نه‌رمی ئاهه‌کی که به هووی دلوْپه‌کردن
پیکدی. (استالاگیت)

ئِیستالاگیت: [ناو] فرد؛ فد: ئه‌ستوونی
به‌ردی ئاهه‌کی (له‌قس‌ل) که له دلوْپه‌ی ئاو
له ته‌ختی عه‌رزى ئه‌شکه‌وت دا چیده‌بی.
(استالاگیت)

ئِیستامبولی: [ناو+ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکی
ئِیستانبولی تورکیا. (۲) ده‌فری قوْرکِشان له
به‌نناییدا. (۳) پیوه‌ندیدار به ئِیستانبوله‌وه. (۴)
جوْریک هیره‌لماسی چکوله و درِیژ و مه‌یله‌و
سپی ره‌نگ. (استانبولی)

ئِیستانبولی پلاو: [ناو] خوْراکیک که به برنج و
ته‌مانه و قیمه‌ی گوشت وهیره‌لماسی چی-
ده‌بی. (استانبولی پلو)

ئِیستاندارد: [ناو] اند؛ فد: (۱) دیاریکردنی
نموونه‌ی (سه‌نعات و هه‌رجوْر به‌ره‌م) که
له دنیا یان له کیشه‌ریک‌دا به‌دی دی بو
په‌ژراندنی گشتی. (۲) مه‌تاعیک که له‌گه‌ل ئه‌و
نموونه‌دا یه‌ک بگریته‌وه. (۳) سازمان یان
مه‌رزینگه‌ی به‌ر پرسی ئه‌و کاره. (استاندارد)
ئِیستردار: [ناو] هیسره‌وان؛ خاوه‌ن هیستر.
(چاروادار)

ئِیستره‌گایله: [ناو] ئیستری باب‌ئه‌سپ
(بالانی). (استری که مادرش الاغ باشد)

ئِیستگا: [ناو] فد: (۱) ئیزگه؛ وِستگه. (۲) جیی
تایه‌تی وِستانی سه‌یاره و قه‌تار. (۳)
ساختومانی فه‌نی بو‌گه‌یاندنی هه‌ندی

خزمهٔ. ئیستگای رادیو؛ ئیستگای کاره‌با.
 (۴) جیی پراوه‌ستانی سپارده بو کاری
 تایهٔت. ئیستگای بازپرسی. (ایستگاه)
 ئیستوپ: فد؛ اند. له کوردستانی باشوور به
 تورمزی سه یاره ده لئین (استوپ؛ ترمز)
 ئیستوپا: ناوی زیاره تگای بووداییه کانه که
 زیاتر له بیجمی نیوه گو چیده بی. (استوپا)
 ئیسته پل: ناو [فد: ته ویله ی ئەسپ و هیسر.
 (اصطبل)
 ئیسته نسیل: ناو [اند؛ فد: جوړیک کاغه ز.
 (استنسیل)
 ئیسته یو: دوزینه وه. (پیدا کردن)
 ئیسته یو نه وه شی: [چاو گه ت] په یدا کردنی
 چه شنی نه خوشی؛ شناسینی نه خوشی؛
 ناسینی چلونا یه تی نه خوشی. (تشخیص
 بیماری)
 ئیسته یه وه: ناو، بک [په یدا کهر؛ دوزره وه.
 (پیداکننده)
 ئیستییداد: ناو [توتو کراسی؛ حکومه تی
 مله وړانه و ره چاو نه گرتنی وستی خه لک و
 جه ماوهر؛ دژی دیمو کرات. (استبداد)
 ئیستیعاره: ناو [عد؛ فد: دهسته واژه ی
 شیعریه.؛ حاله تی دانانی وشه ییک له
 رهسته ییکدا که واتا و بو چوونیکی دیکه ده
 داته دهست؛ ئیستیعاره ی نزیک وه ک: که وان
 و نه برو یان بالا و سه ول؛ ئیستیعاره ی دوور
 وه ک: کچی به یانی و پوژ؛ چاوم له دیمه نی
 کچی به یانیه، «سواره ئیلخانی زاده». (استعاره)
 ئیستی قه لبی: ناو [پراوه ستانی دل. (ایست

(قلبی)

ئیسیتیلانج: ناو [عد؛ فد: کوژ؛ دهسته واژه؛ (۱)
 وشه ییک یا رهسته ییکه که له ناو ههر گروپ یا
 سینفیکی تایه تدا واتیکی تایه تی هه یه؛
 وه ک ئیسیتیلانجی بازاری، ئیسیتیلانجی
 پزیشکی، (اصطلاح) (۲) به ئیسیتیلانج توبه ی-
 کردوه. (به اصطلاح)

ئیسیتیوار: ناو [فد: دهره جه ی نزامی ئیران؛
 بالآتر له گرووه بان. (استوار)

ئیسیتیوایی: ناو [فد: ئەو سەر زه‌وینانه‌ی
 که نزیکی هیلی ئیستیوان. (استوایی)
 ئیسحالی خوینی: ناو، [زه حیری به خوین و
 لیمان و زگ ئیشه وه؛ زه حیری باسیلی.
 (اسهال خونی)

ئیسیرا حهت: پشوودان؛ ئیسیرا حهت؛ بیهن
 وه دان؛ ئاسووده یی. (استراحت)

ئیسیراییلی: ناو [ئاو+ئاوه لئاو] خه لکی ئیسیراییل؛
 پیوه ندیدار به ئیسیراییله وه. (اسرائیلی)

ئیسفالت: ناو [۱] قیرتاو؛ به تیکه لاوه ی قیر و
 زیخی داخ، پوژاندنی شه قام یان سه ربان. (۲)
 جاده ییک که قیرتاو کرابی. (آسفالت)

ئیسفالتی داخ: ئیسفالتی که تا ۱۶۰ دهره جه ی
 سانتیگراد گهرم ده کریت. (آسفالت داغ)

ئیسفالتی سارد: ئیسفالتی که به گهرمای
 که م و زیخی گه وهره تر چیده کریت. (آسفا
 لت سرد)

ئیسفالتی گهرم: ئیسفالتی که تا
 ۱۰۰ دهره جه ی سانتیگراد گهرم ده کریت.

(آسفالت گرم)

ئیسفه ند: ناو [مانگی ئاخری سالی هه تاوی.

(اسفند ماه)

ئیسفهنج: [ناو] گیانله به ریکی گیا ئاسایه؛ بی بزوه و جولیه له ژیر ئاوی دهریادا ده ژری و لاشه ی ده بیته کو گاییکی گه وره له جنسی وه ک به ردی نهرم که جوراوجوره و ئاهه کی و سیلیسی و شاخی هه یه و له بهرده پاشوره ده کا. (اسفنج)

ئیسفهان: (۱) شاریکی ئیران. (شهر اصفهان) (۲) ئیسفهان یا به یاتی ئیسفهان؛ مه قامیکی موسیقایه که هندی له پسپورانی موسیقا ده لین له مه قامی شووردایه و هه ندیکیش پیان وایه سه ربه خویه. (مقام اصفهان)

ئیسقانی: [ئاوه لئاو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسقانه وه؛ وه ک: ئازاره باریکه ی ئیسقانی. (۲) له جنسی ئیسقان. (استخوانی)

ئیسقانی که شه ک: [ناو، ت] ئیسقانی کاسه ی ئه ژنو؛ ئیسقانی سه رزرانی؛ که شک ئه ژنو؛ (کشک زانو)

ئیسقای: [ئاوه لئاو] که سیک که نه خوشینی ئیسقای هه بی. (استسقای)

ئیسکاتیف: [ناو] جوریک رونی گیاییه له - گهل رونی به زره کدا تیکه لاوی ده که ن بو زووتر وشک بوونه وه ی رهنگی نیگار کیشی. (اسکاتیف)

ئیسکاج: [ئاوه لئاو و ناو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسکاتله نده وه؛ (۲) جوریک چه سپ. (۳) جوریک قاپ و قاچاخ شور. (اسکاج)

ئیسکاندیناوی: [ناو] بریتیه له ولاته کانی سوئید و نورویژ و دانیمارک و ئیسله ند و

زبانان. (اسکاندیناوی)

ئیسکله: [ناو] (۱) سه کو و شه پول شکین و بار ئه نداز له په راوی دهریادا. (۲) له نگه رگای پاوپور. (اسکله)

ئیسکوئک: [ناو] هه نیسک. (حالت شبیه سکسکه بعد از گریه)

ئیسکوئدو: [ناو] په که ی پاره ی مه مله که تی پورته قال. (واحد پول پرتغال)

ئیسکووک: [ناو] که وچی داری کلک دریز. (قاشق چوبی دراز)

ئیسکه یت: فد؛ اند؛ [ناو] که وشیکی چه رخدار یا ساف بو رویشتن یان خلیسکان به سه ر ئیسفالت یا سه ر سه هول یان به سه ر زهوی سافدا. (اسکیت)

ئیسکه یتی سه ر سه هول: پاتیناز؛ خلیسکین له سه ر سه هول به له پی کردنی که وشی تاییه ت. (پاتیناز)

ئیسکی: [ناو] (۱) وه رزشی خلیسکین و رویشتن به سه ر به فردا به که وشی تاییه ت، که له ته خته ی دریز و باریک چیده ییت. (۲) ناوی ئه و کایه وه رزشیه. (اسکی)

ئیسکی باز: [ناو] که سیک که ئیسکی - ده کات. (اسکی باز)

ئیسکی سه رئاو: جوریک ئیسکی، به ده ست گرتن به ته نافی دوا ی قایقه وه و به که وشی پانی تاییه ته وه به سه ر ئاودا خلیسکان. (اسکی روی آب)

ئیسکیمو: [ناو] فد؛ (۱) قه ومیکی دانیشته وی باکوری کانادا و ئالاسکا و گروئینله ند و خور هه لاتی سبیری. (۲) هه ریه ک له ئه ندامانی

ئەو قەومە؛ (۳) چەشنى بەستەنى. (اسكىمو)
ئىسلاخ: [ناو] لە ئارەبىيە وە هاتوو و لە
 كورديشدا جى كەوتوو: (۱) بەرھەمى راست
 كەردنە وەى چەوتى يا ھەلە؛ وەك : ئىسلاخى
 نووسراو. (۲) كارىك كەدەبىتە چاك تر بوونى
 ھالەتى ھەر شت وەك ئىسلاخى نيزادى
 ھەيوانات. (۳) كارى سەر و ريش رېكويپىك
 كەردن يا تاشين يا كورت كەردنە وەى سەر.
 (اصلاح)

ئىسلاخى سەر: قەرتاندن و رېكويپىك كەردنى
 قەزەسەر. (اصلاح سر)

ئىسلالو: [ناو] چەند دەستە لە زبەنگەلى ھىند و
 ئوروپايى وەك زبەنى ئوكرائىنى، رووسى،
 سىرب، كوروات، ئوسلەواكى، چىك،
 ئوسلوني، لە ھىستەنى و نيزادى جەماوھرى
 ئەو ولاتانە و بولغارستان و مولداوى. (اسلاو)
ئىسلاید: [ناو] وێنە لە سەرفىلم بو نیشاندا
 بە پەريژىكتور. (اسلايد)

ئىسماعيلىيە: [ناو] تىرەبىك لە مەزھەبى
 شىعە، كە ئىسماعيلى كورپى ئىمام جەعفەر بە
 ئىمامى ئاخىر دەزانن. (اسماعيليه)

ئىسم لە سەر كەسى دانان: لە قەب لە
 سەر كەسىك دانان وەك: فاتى گاخور و
 مەجىد سەرەگا. (اسم روى كسى گداشتن)

ئىسم و رەسم: [ناو، تە]: **فە:** ناوبانگ؛ شوڤەت؛
 ناودارى. (اسم و رسم)

ئىسم و رەسمدار: [ئاو، ئاوا] بە ناوبانگ؛
 مەشھوور؛ ناو دەر كەردوو؛ بە ناو و دەنگ.
 (اسم و رسم دار)

ئىسمەن: [بەند] (۱) لە پووى ناوھە؛ ئىسمەن

دەينا سەم خویم نەدیو. (۲) بە قەسە؛ لە
 روالە تدا؛ ئىسمەن نوکەریەتى؛ بە زاهیر، لە
 روالە تدا نوکەریەتى. (اسما)

ئىسمى شەو: [ناو] دەرکاندى پەمزی شەو بو
 ھاتوچو و ەلامەتى خوپی بوون؛ بە تايبەت
 لە ەسكەرىدا. (اسم شب) **ئىسمى فامیل:** **فە:**
 شوڤەت؛ ناوی گەورە (شەرت)

ئىسنومبیل: **اند:** **فە:** [ناو] ماشینی بە فرمالینی
 جادە و شەقام؛ سەیارەى سەر بەفر؛
 (اسنومبیل)

ئىسوتى: [ناو] ئىسپوشت؛ ئالەت. (فل فل سیاہ)
ئىسو: بانە گر؛ پەنابا. (پناھگاہی کہ از باد در
 امان باشد)

ئىسە: [بەند] ئىستە؛ ئىستا. (حالا)

ئىسەرەم: [بەند] **تە:** ئىستەرەم؛ دەمە ویت؛
 دەبى؛ وشەى پى داگرتن؛ ھەتمەن و
 پىويست؛ لە ئىستەرەمى تورکپەھە وە ھاتوو
 بەواتای؛ دەخووزم. (بايد)

ئىسەنى: [بەند] ئىستاکە. (هم اکنون)
ئىشارە: [ناو] **فە:** ھىما و ئاشىرە تکرەن بە
 دەس و چاو يا ھەر شتى تر؛ بە نووسىن يا
 قەسەى ناراستە و خو، سووکە ئامازە پىکەردن.
 (اشاره)

ئىشارەت: [ناو] ھىما؛ ئامازە؛ ئاشىرەت؛ (دەمى)
 تۆ نەئىنى شەو لە نبوى دەم، خودا بىپىریت
 ئىشارەت بەچم) (اشارت)

ئىشارەت كەردن: [چاوەگەت، بە ھىما و ئامازە
 تىگە ياندن؛ بە قامک نیشاندا و ئامازە
 كەردن؛ سووکە ناو بەردنى لە قەسە يا نامەدا.
 (اشاره کردن)

ئیشازراف: [ناو] ئازارەباریکە؛ سیل. (سل)

+ ئیشان: (۱) جینا [ئەوان. (آنها)] (۲) ژان؛ گەل؛ ژان کردن. (دردکشیدن)

ئیشاندن: [چاوەگەت، وەئیش هینان؛ وەژان-هینان. (بە درد آوردن)]

ئیش بە دەست: [ئاوھلناو] کار بە دەست؛

کەسیک کە لە سەر کاریکە. (کار بە دست)

ئیشپیل: **فرد؛ فد:** [ناو] خشیپیل؛ تەلیکی دوو توکراو کە دووای بەستنی پیچ و مۆرە (تایبەتی کوندار) لەو کونەیی ڕۆدە کەن بۆ ئەوێ شل نەبێتەوێ پەرچی دەدەنەوێ؛ لە کوردەواریدا بوو بە خشیپیل. (اشپیل)

ئیشپیل: **فد:** [ناو] گەرای ناوسکی ماسی. (اشپیل)

ئیشیاکردن: [چاوەگەت، ئارەزووکردن؛ دل-پیوێبوون. (اشتها کردن)]

ئیشتیاکوێر بوونەو: لە ئیشتیاکەوتن؛ بەسەرچوونی مەیلی خواردن. (اشتها کور شدن)

ئیشتیالی بوون: [چاوەگەت، دل بە خۆراک یان شتیکی وەبوون؛ تەمەزروویی؛ مەیل لیبوون. (اشتها داشتن)]

ئیشتیانە بردن: [چاوەگەت، (ب) تیر خواردن و دل نەبردن؛ ئارەزووی خواردنیکی چوونە بەس؛ حەز بە خواردنیکی نەکردن. (میل نداشتن)]

ئیشتیاهە لسان: [چاوەگەت، پەیدا بوونی مەیل و هەوێس بۆ خواردنی خۆراکیکی یان کردنی کاریک. (هوس کردن)]

ئیشتیها: [ناو] ئیشتیا. (اشتها)

ئیشدار: [ئاوھلناو] ژان دار؛ ساحیب ئیش. (درد دار)

ئیشدار: [ئاوھلناو] کەسیک کە دارای کاریکە؛ شۆلدار. (دارای کار)

ئیشکاوەهاتن: بڕانەوێ ئاو. (ب) هەر شت کە دووایی بی. (قطع شدن)

+ ئیشک کردن: [چاوەگەت، (۱) وشک کردن؛ ئاو لیچنین. (۲) ڕیگی ئاو بڕین. (۳) کانێیە کە ئیشکی کردووە؛ ئاوی لێناییت؛ تەواو بوونی ئاوی کانێ. (خشک کردن)]

ئیشکوبرینگ: [ئاوھلناو] وشکوبرینگ؛ هیچ تەپایی تێدا نەبوون. (خشک خشک)

ئیشکە بەند: وشکە سەرما. (سرمای سخت بدون برف و باران)

ئیشکە پەژ: [ناو، ت] ڕەحەت بوونی بی-زیکایەتی ژن و مێردی؛ زیاتر بۆ حەییوانات بە کار دەبرێت. (انزال بی جماع)

ئیشکە جاو: [ناو، ت] ئیشکە جوو؛ نانی وشکی خواردن؛ نانی بی پیخوڕ خواردن. (نان خالی خوردن)

ئیشکە چن: [ناو] دیواری بەردی بی مەلات و قور؛ دیواری بە بەردەھە لچنراو. (دیوار سنگی بدون ملات)

ئیشکە شیو: [ناو] ئیشکە شۆر؛ (ب) هەلگەرانەوێ لیاس بە دیوی تازە تریدا. (برگرداندن لباس بر رویه تازه تر)

ئیشکە مەلە: [ناو] (ب) حەمام چوونی بە لەش پاکێ. (حمام بدون جماع)

+ ئیشکە هەلانت: [چاوەگەت، ڕەق بوونەوێ و لە سەرما وشکە هەلانت. (از سرما یخ بستن)]

+ ئیشکیل: [ناو] (۱) دەسلەت؛ حوکم؛
 فەرمان. **(حکم)** (۲) بە دەستوپا بەستنه‌وه‌ی
 وڵاخى به‌رزه و هەر چوارپیی دیکه. **(دست و پا
 بستن اسب و استر)**

ئیشکیل کردن: [چاوگه‌ت] دەستبه‌ند و
 پابه‌ندکردنى وڵاخى به‌رزه **(پابندو دستبندزدن
 چهارپایان)**

ئیش لیھاتن: کار له دەس هاتن. **(توانائی کار)**
ئیش لیھاتوو: [ئاوه‌لناو] کار لیھاتوو؛ که‌سیک
 که توانایی کردنى کارى هه‌یه؛ (ب) کارزان؛
 پسپور؛ کارنازمووده؛ سەردەرچوو. **(کارآمد)**
ئیشن: دەلین؛ ئووشن؛ دەبیژن؛ ئیژن. **(می
 گویند)**

ئیشوو: [ناو] هیشو؛ بۆل. **(خوشه)**
ئیشه‌ف: [ناو] به‌ند[ئەوشو] ئەمشه‌و؛ ئەمشو؛
 ئیمشه‌و. **(امشب)**

ئیشی: ئووشی؛ دەلێی؛ ئیژی. **(میگویی)**
ئیعئادییه: له‌کوردستانی باشوور به‌واتای
 (ئاساییه) به‌کار ده‌بریت. **(عادی)**

ئیعدامی: **فد:** (۱) [ئاوه‌لناو] ئیعدام کراو. (۲)
 مه‌حکووم بووه به‌ ئیعدام و چاوهرپیی به‌-
 رپوه‌چوونی حوکمه. (۳) (ب) زور بۆی هه‌یه
 مه‌حکووم به‌ ئیعدام بکريت. **(اعدامی)**
ئیف ئیف: [ناو] که‌ره‌سته‌ی ده‌رکه‌ که‌ره‌وه‌ی
 کاره‌بایی. **(آیفون)**

ئیفاده فروشتن: به‌خۆنازین و ده‌عیه و ده‌مار
 به‌ خه‌لک نیشاندان؛ لووت به‌رزى نوواندن.
(افاده فروختن)

ئیفاهه: [ناو] فایده؛ موفا؛ حاله‌تى چاکتر
 کردنه‌وه؛ ده‌رمانه‌که‌ ئیفاهه‌ی نییه؛ واتا

که‌لکی نییه. **(افاهه)**

ئیفاهه کردن: [چاوگه‌ت] به‌ له‌شت و موفا
 بوون؛ به‌ که‌لک بوون؛ به‌هه‌ردان. **(افاهه
 کردن)**

ئيفت: [ناو] (۱) زایه‌بووگ؛ ئيفت لیدەر کردن؛
 ده‌رهاو‌یشتنى خه‌وش وخال؛ (۲) که‌مکردنى-
 کیشی دانه‌ویله له‌ هه‌ماردا به‌ هو‌ی وشک
 بوونه‌وه؛ (۳) خه‌وش و ناراستی و درو له
 گیرانه‌وه‌ی باسیکدا، قسه‌کانی گشتی وانیه
 ئيفتی زوره. (۳) سووکی و که‌سری‌شان؛ (ئه‌و
 کاره بو تو ئيفتی هه‌یه) **(افت)**

+ ئيفتیخار: له‌قه‌می عه‌بدولاخانی ناهید،
 نووسەر و ئوستادی تار و نیگارکیشی کورد که
 بو ئه‌وه‌لین جار له‌ سالی ۱۲۹۲ هه‌ تارى-
 شیرازی هینایه‌ کوردستان (گوندی سلیمان
 که‌ندی له‌ناوچه‌ی سه‌قز). **(لقب‌استاد عبدالله
 ناهید)**

ئيفدار: دوزمندار؛ غه‌نیمدار. **(دشمن‌دار)**
ئيفتوته: [ئاوه‌لناو] ساغ و سه‌لیم؛ له‌ش‌ساغ.
(تندرست)

ئيفقه: [ناو] وانیک؛ هین؛ شت. **(جیز)**
ئيفدانه‌وه: (۱) سه‌ر رپژری ئه‌ستیر؛ حیق
 کردنه‌وه. **(سرریز استخر)** (۲) (ب)
 جه‌ماوه‌ریکی زور که‌ له‌ جیگاییکه‌وه
 ده‌رکه‌ون. **(یکباره جمعیت زیاد براه‌افتادن)**
 (۳) هه‌له‌په‌نانه‌وه‌ی خوراک. **(استفراغ)**
ئیک‌بیر: [ئاوه‌لناو] هاویر؛ یه‌ک هه‌لو‌یست.
(همفکر)

ئیک‌ران: **فد:** (۱) <یه‌ک‌ران. (۲) [ناو] په‌رده‌ی
 سپی سینه‌ماکان که‌ وینه‌ی فیلمیان ده‌

که‌وټه سهر؛ (ب) نیشان‌دانی فیلم له سینه
ماکان؛ هېښتافیلیمه که‌مان ټی‌کران نه‌بووه.
(اکران)

ټیکس: [ناو] (۱) ناوی پټیکۍ ته‌لفو بیی
فه‌رانسه و ټینگلیزی. (ایکس) (۲) (ب) ته‌و
پټه دروشمی به‌رپیوار و نادیاره؛ تیشکی
ټیکس: تیشکی نادیار. (مجهول)
ټیکو: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ټاوټزه و زایه‌له‌ی
ده نگ (۲) < ته‌وتو؛ شایانی‌باس. (اکو؛ قابل؛
مهم)

ټیکی: [ناو] یه‌کیه‌تی؛ یه‌کیتی. (اتحاد)
+ ټیگره: [به‌ند] که‌گره؛ ټیره. (اینجا)
ټیگزوز: اند؛ فرد؛ فد؛ تد؛ [ناو] بو‌ری جیی
ده‌چوونی دوو‌که‌لی سه‌یاره؛ جیی ده‌چوونی
دوو‌که‌لی موټوټ. (اگزوز)
ټیگلوو: [ناو] سبیه یا مالی له به‌فر چی‌کراوی
ټیسکیمو‌کانی ټالاسکا. (ایگلو)
ټیگو: فد؛ فرد؛ [ناو] (۱) کانگای نه‌وتی ژیر
زه‌وی. (۲) ره‌ه‌ندی ټاوو پوی پیساوی شار.
(اگو)

ټیگه: (۱) ته‌مدانه؛ ټی‌گله. (این یکی) (۲)
ټیستا. (حالا)

ټیلا: ته‌ملا. (این طرف)
ټیلاغا: [ناو] ناوی له‌وه‌رگه‌یی که له ماردین.
(نام علف‌چریست در ماردین)

ټیلامی: [ټاوو‌ټناو+ناو] (۱) په‌یوه‌ن‌دیدار به
ټیلامه‌وه. (۲) خه‌لکی ټیلام (شاریکه‌له‌ټیران).
(۳) خه‌ت و زمانی قه‌ومی که‌ونارای ټیلام.
(ایلامی)

ټیلاوئولا: [جیناو] ته‌ملاوئولا (اینطرف و

آتطرف)

ټیلا‌هه: ناوی یه‌کی له خوداکانی میوینه له
ټائینه‌که‌ونارا کاند. (الاهه)

ټیلا‌هی: عد؛ فد؛ خودای‌من؛ خودایا؛ یاخودا؛
(الاهی)

ټیلچی: تد؛ فد؛ [ناو] (۱) سه‌فیر؛ بالويز. (۲)
ده‌سته‌ی خوازینیکه‌ر. (ایلچی)

ټیلخان: تد؛ فد؛ (۱) سه‌روک‌عیل. (۲) له تایفه
و هو‌زی ټیلخانانی مه‌غوول. (۳) خاتوونی
عیل؛ خانمی‌عیل. (ایلخان)

ټیلخی: [ناو] (۱) ره‌وه‌ته‌سپ. (۲) جی‌گای
راگرتی ته‌سپ. (۳) (ب) بیسه‌روبهر و بی
ته‌ده‌ب له هه‌لسوک‌ه‌وتدا. (ایلخی)

ټیلدرم بیلدرم: تد؛ فد؛ [ناو] یه‌هه‌ره‌شه و
گو‌ره‌شه‌وه قسه‌کردن؛ هارت و پورت. (الدرم
بلدرم)

ټیلغار: تد؛ فد؛ [ناو] رو‌یشتن به رکیف‌کوت
روو به دوژمن له شه‌ردا و کوشتن و برین و
ټالان و برؤ. (ایلغار)

ټیلیم: [ناو] (۱) هیلم؛ چه‌سپی دارتاشی.
(سریشم) (۲) چاییکه که بو کوردان ریز داره
له جزیر و بو‌تان. (کوهی است که برای
کردها مقدس است)

ټیلمه: [ناو] هیلمه؛ گری فهرش. (گره فرش)
ټیلنج: [ناو] هیلنج؛ دل‌یه‌یه‌کاهاتن؛

حاله‌تی رشانه‌وه. (دل آشوب شدن)
ټیلوک: [ناو] هه‌لو. (عقاب)

ټیله‌قه: [ناو] ټاموور؛ ټاره‌ق؛ ټاقيله؛ باسکیش؛
ټیره‌قه. (چوب دراز خیش)

ټیلیان: [ناو] هیلانه. (آشیانه)

ٲيمارا: [ناو]قهووميكى سوور پوٲتالى ولاٲتگهلى
بوليوى و پيروو؛ ههريه ك له ئه ندامانى ئه و
قهومه و زبانيان. (امارا)

ٲيماز: ويٲهئى خه يالى له شيعردا؛ بوئى هه يه له
(ٲيمازيست)ى فهرانسه وه هاتبيٲ. (ايماز)

ٲيماله: [ناو]عيماله. (آبزدك)

ٲيمام جومعه: فد: [ناو،ت] ٲيمامى جه ماعهت؛
پيش نوٲزى هه ينى. (امام جمعه)

ٲيمامزاده: فد: [ناو،ت] (١) كورى ٲيمام.
(٢) (ب) ئارامگاي ئه و كه سه. (امامزاده)

ٲيمامى جه ماعهت: فد: [ناو] پيشنوٲز. (امام-
جماعت)

ٲيماميه: فد: (١) [ناو] شيعه؛ (٢) ئه وانهئى وا
له سه ر ئه و بروايه ن كه پيوسته ٲيماميك
ريبه رى موسولمانان بيت. (اماميه)

ٲيمپالا: [ناو] جورٲيك ئاسكى ئه فريقايى.
(امپالا)

ٲيمجاره: [به ند] ئه مجاره. (اين دفعه)
ٲيمچوون: [ناو] ده ستى نالى ئه سپ. (يك دست-
نعل)

ٲيمروژى: [ئاوه لئاو] ئه مروژى؛ موڊ؛ باوى
ٲيمروژ؛ بابته ٲيمروژ. (امروژى)

+ ٲيمزا: [ناو] واژو؛ نيشانه و دوروشميكى
تايهت له باتى موژ ياقامك پيدانانى ژير
نووسراوه ييك. (امضا)

ٲيمزا لٲسه نندن: [چاوگه،ت] به لگه و سه نه د
پى واژو كردن؛ واژوى يادگارى له مروقى
ناودار سه نندن. (امضاگرفتن)

ٲيمسالى: [ئاوه لئاو] ٲيمسالگين؛ پيوه نديدار
به ئه مساله وه؛ شتى ٲيمسال؛ شتى ٲيمسال.

(امسالى)

ٲيمشى: فد: [ناو] به رهه ميكى تراوه له نه وٲ
ده گيرٲ بو كوشتنى جروجانه وه رى ورد
وه ك ميشوله و ميش. (امشى)

ٲيمشى ليدان: (١) ٲيمشى پرژاندن بو ميش و
مه گه س. (امشى زدن) (٢) (ب) تارانندن؛ ئه ره
زنيهئى؛ ده ر كردن؛ دوور خسته وه. (پراكندن)

ٲيمكه: [به ند] ئيره. (اينجا)

+ ٲيملا: عد: فد: [ناو] ده رسيكى مه كته به؛
نووسينه وهئى گوتهئى كه سيك. (املا)

ٲيمه يچ: ئه م ژى؛ ٲيمه يش. (ماهم)

ٲيمه يل: [ناو] پوٲستى ٲيليكترونيك؛ ناردنى
نووسراوه به كامپيوٲر يان مويايل. (ايميل)

ٲيميرى: [ناو] جورٲيك خه يار. (نوعى خيار)

+ ٲينا: [به ند] ئه ينا؛ ئه گه رنا؛ ئه گينا. (اگر نه)

ٲيتٲيرٲيت: [ناو] توٲرى كامپيوٲرئى عاله مى؛
پيوهندي له گه ل كامپيوٲرئى جوراوجور و
زانيارى وه رگرتن. (اينتريت)

ٲينجار: [به ند] ئه مجار. (ايندفعه)

ٲينجاره كه: [به ند،ت] ئه مجاره كه؛ ئه مجار.
(ايندفعه)

ٲينجاكوو: [به ند،ت] ئه مجار. (ايندفعه)

ٲينجيل: [ناو] كتٲبى پيروژى عيساييه كانه.
(انجيل)

ٲينچ: اند؛ فد: [ناو] يه كهئى رادهئى درٲزايى
به رابه ر به ٢/٥٤ سانتي ميتر. (اينچ)

ٲيندا: [به ند] ئه گره؛ ئيره؛ قيرى. (اينجا)

ٲينه: [به ند] هينه. (آنقدر)

ٲينزان: ٲينسان. (انسان)

+ ٲينسان: عد؛ فد: [ناو] (١) بنياده م؛ بنى-

ئادەم. (۲) (ب) پیاوچاک و ئیخلاق باش.
 (انسان)
 ئېنساندۆستی: [ناو،]بەشەردۆستی؛ کەسیک
 کە لە گەل دێترانا هاودەردی دەکا و
 تێدەکوشتیت بو سەرکەوتن و خوشبەختیی
 هەموو بەشەرێک. (انسان دوست)
 ئېنسانسازى: فە: [ناو،بەرھەمی چاوە] (ب)
 کاری بەرھەمی پەرۆدەکردن و بارھینانی
 ئېنسانەکان بوئەوێ کە پێز لە کەسایەتی
 ئېنسان بگرن. (انسان سازى)
 ئېنسانىيەت: فە: [ناو]پەرەتاروکرداری ئېنسانی و
 مروفانە؛ پیاوەتی، جوامیری؛ خوشمیری.
 (انسانیت)
 ئېنشا: عە: فە: [ناو]دامەزراندن؛ بەرپاکردن.
 (۲) پێکخستن و رازاندنە وە قسە بە
 نووسین؛ نامەى ئەدیبانە
 شاعیرانە. (۳) دەرسیکە لە مەدرەسە
 دەخویندریت. (انشا)
 +ئېنکەبەرى: [ناو+بەرھەمی چاوە]
 رقبەری؛ بەرپەرەکانی. (رقابت)
 ئېنگلیز: ئینگلیس. (انگلیس)
 ئېنگلیزی: [ئاو،ئاو+ناو] پەيوەندیدار بە
 ئینگلیزەو؛ خەلک و پەرگەز و زمانی
 ئینگلیزی. (انگلیسی)
 ئېنوو: [ناو]ئینی؛ هەینی. (جمعه)
 ئېواران: [ناو]کۆی ئیوارە؛ ئیوارەگەل. (ب)
 هەموو ئیوارەییک. (عصرها)
 ئیواروول: بارانی ئیوارە. (باران غروب)
 ئیوارەباش: عەسربەخیر؛ ئیقارباش. (عصر
 بخیر)
 ئیواری: [ناو] ئیوارە. (غروب)

ئېوان: [ناو]هەیان. (ایوان)
 ئېورگە: [ناو]پەسیو؛ دالە؛ پەناگا؛ حەشارگە؛
 سەنگەر؛ چەپەر؛ خەل؛ سپێر؛ مەتەرێز؛
 گەگە؛ کول؛ کول تەنە؛ کولە؛ بیسو؛ مالیته؛
 سیپە؛ هۆلک؛ گومە؛ مەردەو زیندە؛ کۆزک؛
 کولگە؛ پەبەت؛ کاژە؛ کالیت؛ پارێز؛ مەکور؛
 داوک؛ کولیز؛ کەلین؛ ئەلەگا؛ بۆسە؛
 چەرەمکول؛ بیسو. (سنگر)
 ئېوورین: [ناو]دامەزران؛ حەوانەو؛
 جیگیربوون. (جاگرفتن)
 + ئېوێت: [ناو] (۱) هێوێت؛ هیمات؛ راپهینان؛
 تالیم. (تعلیم) (۲) ریز. (احترام)
 ئېوێتکار: [ئاو،ئاو+ناو،بک] تالیمدەر؛
 مودەرپیس؛ مامۆستای قوتابخانە. (معلم)
 ئېوێر: [ناو] (۱) تەشت؛ شت؛ بەهانە؛
 دەستاویز؛ (شیئ؛ چیز؛ دستاویز) (۲) هیوەر؛
 برای شوو. (برادارشوهر) (۳) قەبالە؛ قەوالە؛
 بەلگە. (سند)
 ئېوێرە: [ناو]هیوەرە؛ پالاحی سی سالا. (گاو
 میش سه ساله)
 ئېوێرەگەل: [جیناوی کۆی ئیوێر؛ ئیوێرمانان.
 (شماها)
 ئېهێ و ئېهیم: [ناو،ت] قەرار و پریەى ئاوەکی و
 نەسەلماو. (پیمان آبکی)
 ئېی: ئی،کی ماوکی مرد؛ تائەو دەم. (کلمه
 ایست برای صبر کردن)
 ئییار: [ناو]کەوولی و لاخ و ئاژال. (پوست-
 حیوانات)

هه‌مزه، به‌شی وشه‌ی (بیانی)

سه‌یاره. (آپارات)

ئاپاراتچی: **فد؛** **فد؛** [ناو] که‌سی‌که له سه‌ر
ئا‌میری ئاپارات کارده‌کا. (آپاراتچی)

ئاپارتمان: **فد؛** **فرد؛** **اند؛** **تد؛** شو‌قه؛ بینای
چهند قاتی بی‌حه‌سار زیاتر هه‌رقات
ملکی که‌سی‌ک ییت؛ یا سه‌ربه‌خو‌بی‌ت.
(ساختمان چند طبقه مستقل)

ئاپارتمان‌سازی: [ناو] کار و په‌وتی دروست-
کردنی ئاپارتمان. (آپارتمان سازی)
ئاپارتمان نشینی: **فد؛** [ناو] نیشته‌جی‌بوون و
ژیان له ئاپارتماندا. (آپارتمان نشینی)

ئاپارتاید: **فد؛** **فرد؛** **اند؛** [ناو] جیاوازی‌نیزادی؛
په‌گه‌ز په‌ره‌ستی. (آپارتاید)
ئا‌تو: [ناو] **فرد؛** **فد؛** **اند؛** (١) به‌لگی
سه‌رکه‌وتوو له قوماردا. (٢) هو‌ی په‌لیو
به‌هانه. (آتو)

ئا‌ته‌ش: [ناو] **فد؛** ئاور؛ ئاگر. (آتش)
ئا‌ته‌ش‌بار: [ناو، ت] **فد؛** (١) گورهانی‌تو‌پخانه
که سی‌ده‌سته‌ی ٢٧ که‌سییه له ئه‌رت‌ه‌ش
(سو‌پا)دا. (واحدتو‌پخانه) (٢) یه‌که‌ی تو‌پی
شه‌ر؛ مه‌تره‌لو‌س. (توپ)

+ ئاته‌ش‌پاره: [ناو، ت] و [ئاوه‌ل‌ناو، ت] **فد؛**
ئاورپاره؛ سکی‌ئاور (ب) زبر و زرینگ؛ زیت و
وریا؛ هاروهاج؛ نه‌سره‌وت؛ کار له‌ده‌س‌هاتوو.
(آتش پاره)

ئا‌ته‌ش‌په‌ره‌ست: [ناو، بک] **فد؛** ئاورپه‌رست؛ (ب)
گاور، زه‌رده‌شتی. (آتش پرست)

چهند وشه‌ی بیانی که له گو‌وار و بلا‌قو‌که‌کاندا
به‌رچاو ده‌که‌ون یان له‌په‌یقیندا به‌کارده‌برین،
ئه‌گه‌رچی کوردی نین، به‌لام به‌پییو‌ستم
زانی چهند لاپه‌ره‌یان بو‌ته‌رخان‌یکه‌م
ئا‌بار: [ناو] تیزاو‌ی سولفیتی قورقوشم؛ تاواوه‌ی
تیزاو‌ی سولفوریک و قورقوشم. (سولفیت
سرب)

ئا‌بازوور: **فد؛** **فرد؛** **اند؛** [ناو] سه‌رپو‌شی‌بو که‌م
(مولایم) کردنی نووری‌چرا؛ به‌تایبه‌ت شه‌وقی
گو‌لو‌پی کاره‌با. (آبازور)
ئا‌ب نه‌بات: **ئاو نه‌بات:** [ناو، ت] **فد؛** جو‌ریک -
شیرینی. (آب نبات)

ئا‌ب‌وتاب: [ناو، ت] **فد؛** رازاند‌ه‌وه‌له
قسه‌گیرانه‌وه‌دا، لق و پو‌پ زیادکردن
له‌گیرانه‌وه‌ی قسه‌ی‌یکدا. (آب و تاب)
ئا‌بی: [ناو] **فد؛** (ف. گیو) (١) په‌نگی ئاسمانی.
(آبی آسمانی) (٢) [ئاوه‌ل‌ناو] ئاو؛ هه‌ر
شتی‌که په‌یوه‌ندی به‌ئاوه‌وه‌بی؛ حیوانی -
ئاوی؛ زه‌وی‌ئاوی؛ ئاوه‌ژی. (آبی)

ئا‌بیایی: [ناو، ت] **فد؛** (١) کاری دوزینه‌وه‌ی
ئاو له ژیر‌عه‌رز. (ردیابی آب زیر زمینی) (٢)
کاری قومار‌بازی‌ک که بانکی پر‌بووه و هه‌ر
کابه به‌رده‌وام ده‌کا. (کار‌قمار بازی‌که بانکش
پر شده وادامه می‌دهد. آبیایی)

ئا‌پارات: **روس؛** **فد؛** **تد؛** [ناو] (١) ئامرازی
نیشاندانی فیلمی سینه‌مای. (٢) ئامرازی
گه‌رم‌کردن و په‌نچه‌رگرتنی تیوپی ته‌گه‌ری

ئاته ش چه رخان: [ناوت] ئاته شگه ردان، تاوله مه. (آتش گردان)

ئاته شدان: [ناوت] فد: جیی ئاور؛ کوچک ئاور؛ کوانوو؛ مه نقل؛ ئاوردان؛ کوانگ؛ کووره؛ کووری؛ مه نقل؛ وه جاخ؛ ئوجاق. (آتشدان؛ آتش زدن)

ئاته شکیش: [ناوت] خاک ئه نداز؛ خاکه ندازی بچووک که ده مه که ی که می نوشتاوه ته وه بو نزیك کردنه وه ی سکل له کووره دا؛ خاکه ناز. (آتش کش)

ئاته شگه ردان: [ناوت] فد: تاوله مه. (آتش گردان)

ئاته شگیر: فد: [ئاوه لئاوت] شتیک که زوو ئاور بگریت. (مواد محترقه) (۲) [ناوی تیکه-لّو] مقاش. (مقاش)

ئاته شی مه زاج: [ئاوه لئاوت] فد: (ب) حاله تی که سیک که زوو توپه ده ییت. (آتشی مزاج)

ئاداب: [ناو] عد، فد: (۱) زووخواو؛ کیم. (خونابه) (۲) کو ی ئه ده ب؛ ئاداو؛ په سم گهل؛ داب و نه ریت؛ کو ی یاسا و ری و په سم و نه ریت؛ داب. (آداب)

ئاداب زانین: [چاوگه، ت] ئاگابوون له چوئیه تی په سم و یاسا و داب و نه ریت. (آداب دانی)

ئادابی مو عاشیره ت: عد؛ فد: په سم گه لی هه لّس و کهوت، داب و نه ریت و یاسا گه لی باو له کو مه لّدا. (آداب معاشرت)

ئادمیرال: فد؛ عد: [ناو] ده ره جه ی زینرالی هیزی ده ریایی. (درجه نظامی نیروی دریایی)

ئاده م کوژ: [ئاوه لئاو] (ف مشه) مرووف کوژ، قاتل. (قاتل)

ئادینه: عد، فد: [ناو] هه نی؛ جومعه. (جمعه)

ئارام به خش: [ئاوه لئاو] فد: (۱) داسراکین؛ هیدیکه ر؛ سوکناییده ر؛ دامرکین؛ هیورکه ر؛ سره وینه ر. (۲) [ناوی تیکه لاو] ده رمانی ئیش به ر. (آرام بخش)

ئارام په ز: [ناوت] فد: مه نجه لی (کاره بایی) که زور به شینه یی (به تینی که م) چیش ت ده کوئینی. (آرام بز)

ئارامش: [ناو] فد: (۱) هیمنایه تی و نه بوونی زه نازه نا و شه ر و شوڤ. (۲) سوکنایی؛ هیمنی. (آرامش)

ئارامگا: [ناوت] فد: (۱) گومه ز و باره گای سه رگور. (گنبد) (۲) گلکو، قه بر؛ گور؛ مه زار. (قبر) (۳) جیی هه سانه وه. (جای آرام گرفتن)

ئارامگای سه ربازی ون: فد: ئارامگای سه ربازی نه ناسراو؛ مه زاریک که بو ریز گرتن و به یادی ته وای شه هیدانی شه رپیک دروست ده کریت؛ گورپی سه ربازی ون. (آرامگاه سرباز گمنام)

ئارایشگه ر: [ناو، بک] فد: شانه کار؛ خه ملین؛ جوانکه ر. (آرایشگر)

ئارایشگه ری: فد: [به ره می چاوگه] کاری ئارایشگه ر؛ شانه کاری. (آرایشگری)

ئارایشی جه نگی: فد: دابه شکردن و جیگیرکردن و چینی هیزه کان له مهیدانی شه ردا. (آرایش جنگی)

ئارایی: [پاشگر] رازینه ری؛ وه ک: سفره ئارایی؛ سه فحه ئارایی؛ مه جلیس ئارایی. (پیواژه؛ آرای)

ئارتیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] شانوکار؛

کایه که ری سینه‌ما و شانۆ؛ ئە کتەر. (آرتیست)
ئارتیست‌بازی: **فەد؛ اند؛ فەرد؛** [ناو] کاری
سە یرو سە مە پە کردن بو خۆنۆندن. (آرتیست
بازی)

ئارشیتیکت: **فەد؛ اند؛** [ناو] ئەندازیاری پلان -
کیشی (نەخشە کیشی) بیناسازی (آرشیتکت)
ئارشیو: **فەرد؛ فەد؛ اند؛** [ناو] کو بە لگە؛ جیگای
راگرتن و ئاگاداریکردن لە بە لگە و نوسراوە و
گوڤار. (آرشیو. بایگانی)
ئارەق گیرى: [بەرەهەمى چاوە] ئارەق کیشی.
(عرق گیرى)

ئازار گەری: **فەد؛** [ناو] کاری ئازار گەر؛ سادیسم،
ئەشکەنجە گەری. (آزار گری. سادیسم)
ئازمایش: **فەد؛** [ناو] ئاروین؛ ئەزموون؛
تاقیکاری؛ جەرباندن؛ لە (ف.مشە) یشدا
هاتووە. (آزمایش)
ئازمایشگا: [ناو] **فەد؛** تاقیگە؛ ئەزموونگا.
(آزمایشگاه)

ئازمایشگەر: [ناوی بک] **فەد؛** تاقیکار؛
ئەزموونکار؛ (امتحان کننده. آزمایش کننده)
ئازمایشی: **فەد؛** بو تاقیکاری؛ بو ئازمایش؛
ئەوێل فرینی فرۆکە ئازما یشییه. (آزمایشی)
ئازموون: **فەد؛** [ناو] ئەزموون؛ ئاروین؛
تاقیکاری؛ تە جروبە؛ لەو کارە ئەزموونم
وە گرت. (تجربة)

ئاسایشگا: [ناو] **فەد؛** جیگای ئاسودەیی و
خەوتن و ئیسراحت؛ وەک ئاسایشگای
(بەسالا چووان؛ قوتابیان؛ ئیفلیجەکان؛
موتادەکان؛ نەخۆشەکان لە (ف.مشە) یشدا
هاتووە (آسایشگاه)

ئاسیستان: **فەرد؛ فەد؛ اند؛** [ناو] (۱) دووای
تەواو کردنی زانستگای پزشکی کارکردن و
فیر بوون بە کردەوێ لە بەرەدەستی ئوستاد
دا. (۲) وەرەدەست؛ بەرەدەست؛ کومەک؛

یاریدەدەر. (آسیستان)
ئاشام: **فەد؛** پاشگەر؛ هەللووش؛ وەک خوین
ئاشام. (پیواژه: مانند خون آشام)
ئاشپەزباشی: **تەد؛ فەد؛** [ناو] سەرئاشپەز؛
سەر کردەوی ئاشپەزگەل؛ باش لە تورکیه‌و
هاتووە بەواتای سەر؛ باشی؛ سەر کردە. (سر
آشپز. آشپز باشی)

ئاشپەزخانەى ئۆپین: **اند؛ فەد؛** [ناو]
ئاشپەزخانەى ئاوالەى مۆدی تازە کە لە
لاییکه‌و دیواری نییه و زۆرتر ڕوو بە سالۆنى
میهمانی ئاوالەیه. (آشپزخانه اپن)

ئاشووب: [ناو] **فەد؛** ئازاوە؛ شەپ و کیشە؛
ئالۆزی؛ پشیوێ. (آشوب)

ئاشووب گێر: [ناو، بک + ئاوەلناو] ئاشووبگەر؛
کەسیک کە ئاشووب بەرپا دەکا؛ خوم شیوین؛
ئازاوە چی؛ پشیوێ چی؛ شەپه‌لخەپین.
(آشوبگر)

ئاشووبگەر: [ئاوەلناو، تەد؛] **فەد؛** ئازاوە چی؛
پشیوین؛ گیرە شیوین؛ تیکدەر؛ شەپه‌لخەپین؛
خوم شیوین. (آشوبگر)

ئاشووبگەر ری: **فەد؛** [ناو، بەرەهەمى چاوە] کاری
ئاشووب نانەوێ؛ پشیوێ و ئازاوە دروستکردن؛
شەپ دروست کردن. (آشوبگری)

ئاشووب گێران: [چاوەگەت] کیشە نانەوێ و
شەپه‌لخەپان؛ ئازاوە دروستکردن؛
شەپه‌لخەپاندن. (آشوب بپا کردن)

ئاڭشوو ب نانەو: [چاگەت، كېشە
 ھەلايساندن، شەپ دروستکردن، ئاژاوە
 بەرپاکردن، آشوب پياکردن]
ئاڭشوفتە: [ئاوھلناو] (وشە فارسييە بەلام زور
 لەسەر زمانانە) ئاشفەتە؛ شيواو؛ شەلەزاو؛ تىك-
 چوو؛ ئالوز؛ شيواگ؛ ھەلشيواو. (آشفته)
ئاڭشوفتە بازار: [ناو] كەس لە كەس؛ شيواو؛ شلوق
 و پلوق. (آشفته بازار)
ئاڭشوفتە حال: [ئاوھلناو] **فد:** حال شيواو؛ شپرزە
 و شەلەزاو؛ پەشيواو. (آشفته حال)
ئاڭشوفتە خەيال: [ئاوھلناو] **فد:** فكر شەلەزاو؛
 فكر پەريشان؛ خەيال بلاو. (آشفته خيال)
ئاڭشوفتە دل: [ئاوھلناو] **فد:** دل نىگەرەن؛ دل-
 پەشيو؛ دل پەريشان. (آشفته دل)
ئاڭشوفتە يە: [ناو] شپرزەيى؛ بىسەر و بەرى؛
 شيواو؛ پەريشانى. (آشفته يە)
ئاڭشيان: [ناو] **فد:** لە مەموزىندا ھاتووہ:
 ئاشيانە؛ ھيلانە؛ ھيلون. (آشيانە)
ئاڭشى رشتە: [ناو] ئاڭشى ھەرشتە؛ ئاشىك كە
 بە دانەويەلە و سەوزى و ھەرشتە فەرەنگى
 چى دەبىت و كەشكى ساوارا و لەگەل نەعنا
 داخى بەسەردا دەكەن. (آش رشتە)
ئاڭشى شولە قەلەمكار: [ناو] (۱) ئاڭشى
 شەلە قەلەمكار. (۲) (ب) شوبھاندن بە كارى
 ئالوز و تىكەل پىكەل؛ ھەر شتى دەرھەم و
 بەرھەم. (كارشلوغ پلوغ)
 (۳) ناوى چيشتيكى تراو بە ھەرشتە
 فەرەنگى و دانەويەلە و سەوزى چى دەبىت.
 (آش شلە قلم كار)
ئاڭتابر ۋو: **فد:** [ئاوھلناو] وەتاغى ۋو بە ۋو؛

جىگايىك كە تاو بىگريت. (آفتابگر)
+ ئاڭتامات: **روس د. فد.** [ناو] (۱) جوړيک
 موسەلسەلى خودكار. (ئەسلە ھەي خودکار)
 (۲) ناوى كەرەستەي خودکارکردنى كارەباي
 سەيارە. (وسيلە)
خودکار کردن برق ماشين. آفتامات)
ئاڭفتاو: [ناو] خور؛ ۋو؛ ھەتاف؛ ھەتاو ناوہ
 بوژنان؛ لە (ئاڭتاب) ي فارسي وەرگىراوہ.
 (آفتاب)
ئاڭفتاو پەر: [ناو، ت] ۋوژ پەر؛ (غروب)
ئاڭفتاوى: [ئاوھلناو] (۱) ۋوژى بى ھەور؛ خورہ-
 تاو. (آفتابى) (۲) ئاشكرا؛ ئاڭفتاوى بوون؛ خو
 دەرختەن؛ دەرکەوتن. (واضح)
ئاڭفەت: **فد، عد:** [ناو] (۱) بەلە؛ وەي؛
 نەخوشى. (۲) ميمل. (آفت)
ئاڭفەتى ئاسمانى: **فد:** بەلەي ئاسمانى؛ وەك:
 بوومەلەرزە؛ قەرکەوتنە نيو مالات
 وشكەسالى. (آفت آسمانى)
ئاڭفەتى ۋوچ: **فد:** ميملى ۋوچ، بەلەي گيان.
 (آفت روح)
ئاڭفەتى عەنبار: ئەو جانەو ھەرانەن كە شتى
 عەنباركراو لەبەين دەبەن وەك: مشك؛ كرم؛
 سپى؛ موريانە. (آفت انبار)
ئاڭفەتى گەنم: وەك: ھەوربردن؛ سن؛ ژەنگ؛
 بىيارانى بو ديم؛ سپى گەنم، كوللە؛ ئەو
 شتانە كە گەنم لەبەين دەبەن. (آفت گندم)
ئاڭفەتى گىايى: **فد:** ميملى گىايى؛ بەلەي لە
 بەين بردنى باغ و زەرھات وەك: سن؛
 كوللە؛ ژەنگ؛ كرم؛ بزار. (آفت گياہى)
ئاڭفیش: **فد:** [ناو] ئيتىلاعيە بو ھەلواسين

و ٿاڳداري؛ زياتر به ويٺه وه؛ دهسته واڙهي
سينه مايي (ٽه ڪتھري حازر به ڪار و ٿاماده بو
فيلم به رداري. (آفيس)

ٿاڪارڊوئي: [ٿاوه ٺاوا] **فد:** حاله تي شتي ڪه
وه ڪ گه ڀمه شڪه دريڙ و ڪورت بيٺه وه.
(آڪارڊوئي)

ٿاڪاديمي: [ناو] **فرد؛ فد:** جيڳاي فيربووني
فه ن يا زانستي به ڪرده وه و خويندن، له
ناوي باخي وه گيراوه له يونان ڪه
ٽه فلاتوون ده رسي (وانه) ي فله سه فه ي تيڊا
گو تووه ته وه؛ ڪوڙي زانياري؛ ٽه نجومه ني
عيلمى. (آڪادمي)

ٿاڪاديميڪ: [ٿاوه ٺاوا] **فرد؛ فد؛ اند:**
زانستگايي؛ (ب) خويندني زانستگايي.
(تحصيل دانشگاهي)

+ ٿاڪٽور: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] ڪايه ڪهري پياو له
شانو و فيلمي سينه مايدا. (آڪٽور)
ٿاڪٽوريڻس: [ناو] ڙني شانو گهر؛ ٽه ڪتھري
ڙن. (زن بازيگر)

ٿاڪٽيف: **اند؛ فد:** پر ڪار؛ له ڪار؛ به ڪار؛ ڪار؛
له ڪه ره ڪه تدا. (فعال)

ٿاڪسان: **فد؛ اند؛ فرد:** ليڊاني نوٽيڪي تايهت
له ناڪاو و پيڊاگري له سه ره ٽه نوٽه له
ٽور ڪيسترڊا. (آڪسان)

ٿاڪواريوم: **فرد؛ فد؛ اند:** ده فري شوو شه بو
راگرتي جانه وهري ٿاوه ڙي. (آڪواريوم)

ٿاڪورڊ: **اند؛ فرد؛ فد:** [ناو] ڇهن نوٽي موسيقيي
هاو فرپيڪانس ڪه پيڪه وه ليڊرين. (آڪورڊ)

ٿاڪولاڊ: **فرد؛ فد:** [ناو] وه ڪ دوو ٽه بروي
پهيوه سي به رانبر به يه ڪ ڪه ڇهن په رانٽيز

ده گريٽه بهر و جيان ده ڪانه وه؛ بو جيا
ڪردنه وه ي وشه گهل و پهسته گهل به ڪار
ديت، وه ڪ: {} (آڪولاڊ).

ٿاگرانديسمان: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] (١) گه وه
ڪردنه وه ي ويٺه. (٢) ڪاري گه وه ڪردنه وه ي
ويٺه. (٣) (ب) گه وه نيشان داني پروڊاويڪ
له گيراندنه وه دا. (٤) ڪه رهسته ي گه وه
ڪردنه وه ي ويٺه. (آگرانديسمان)

ٿاگنوستيسيڀسم: **فد؛ اند:** [ناو] مه ڪتھبي
نه زانين گهري. (اگنوستيسيڀزم)

+ ٿالائيش: **فد:** [ناو] ٿالائيش؛ ٿالوده يي؛ خو
وخده ي ناپه سه ند؛ خهوش؛ ٽيڪه لاوي.
(آلايش)

ٿالٽرناتيف: [ٿاوه ٺاوا] **اند؛ فرد؛ فد:** جي نشين؛
عه وه ز؛ ياهه گر؛ جيگر؛ په سندرڪراو و بهر گم
ڪراو بو دانانه جي. (آلٽرناتيو)

ٿالٽو: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] دهنگي زيلي ڙانه له
ٿاوازي ڪورڊا. (صداي زير زنانه در ڪر)

ٿالومينيوم: [ناو] فافون. (آلومينيوم)
ٿالومينيومي: [ٿاوه ٺاوا] هه رچي له فافون
چيڪرا بي؛ وه ڪ ده فري ٿالومينيومي.
(آلومينيومي)

+ ٿالووده: [ٿاوه ٺاوا] **فد:** شت تيوه چوو؛ ٽيڪه لاو
به شتي پيس بوو؛ گيروده بوو؛ تووشبوو به-
خراپه؛ خو پيگر توو. (آلوده)

ٿالوده يي: [ناو، به رهه مي چاوگه] (١)
گيروده بووي؛ حاله تي تيوه تلياوي. (٢) شتي
پيس تيچوويي؛ پيسوويي. (آلودگي)

ٿاليرڙي: **فد؛ اند:** [تاو] (١) هه سهسته مه ني؛
هه ستوڪي؛ هه ساسيهت؛ خورووي له ش به

هوۋى بۆن پيوە کردن يا خواردنى شتيكهوه؛
(۲) بزوتنى ههستى خوشهويستى يارڤ
ليوون بهديتنى كهسيك يا ناو بردنى يان به
بيستنى بابەتيك ياقسهبيكى بهدل يا نابەدل.

(آلرژى)

ئاماتور: [ئاوهلناو] اند؛ فرد؛ فد؛ كاريك بو
سه رگهرمى وسهرقالي. كاريكى هونهرى يا
وهرزى يا هه رچى كه بو بزيو نهبي و
نهبيته پيشه و شولى سهرهكى. دژى
پروفيشنال. (آماتور)

ئاماده كراو: [رابطوردوى ئاماده کردن
[ساز كراو؛ تهيار كراو؛ حازر كراو. (آماده شده)
ئاماده کردن: [چاوگهت] ساز کردن؛ حازر
کردن. (آماده کردن)

ئاماده كرياگ: ئاماده كراو؛ ساز كراو؛ تهيار
وحازر كراو. (آماده شده)

ئاماده كهر: [ناو، بك] ئهوكهسهيه كه كار
ياشتيک سازده كات و ته داروكى كاريك
دهبيني. (آماده میکند)

ئاماده يى: [ناو] ته يارى؛ رپك وپيكي؛ سازى.
(آمادگی)

ئامار: [ناو] سه رزميرى له هه ر شت؛ بژاردنى
جه ماوهر؛ ئامارى نه خوشى؛ ئامارى مال و
مهسكهن. (آمار)

ئامار گر: فد. [ناو، بك] كه سى كه كاري
ئامار گرتن ده كا؛ كه سيك كه كاري سهر
حيساب كرده؛ سه رزمير. (آمار گیر)

ئامار گرتن: [چاوگهت] ئامار گرى؛ كاري
ئامار گرتن. (آمار گیری)

ئاما و رهفت: [ناو، ت] ئامه دور هفت؛ هاتوچو.

(ب) ههلس و كهوت و نزيكا يه تى. (آمد و
رفت)

ئامبولانس: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] سه ياره ي
تايه تى راگويژانى نه خوش و بريندار و
مهيت. (آمبولانس)

ئامبولى: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ربي خوين له ناو
دهمارا گيران، كه به هوۋى ده له مه بوونى
خوين به (ههوا يا گازى نيو دهمار) پيكدى.
(آمبولی)

ئامفى تياتر: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هولى
شانوگه رى. (آمفی تئاتر)

ئاناتومى: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زانستى له ش-
ناسى؛ زانستى شروقه كرنى له شى
گياندارانى موغره دار به تايهت ئيسكى له شى
ئينسان (دهسته واژه ي پزشكى و ته رپا حيه له
نيگار كيشيدا. (آناتومی)

ئانار شيسم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئانارش؛
مه كته بي پشيوه خوازى. (هرج و مرج طلبی)
ئانار شيسست: [ئاوهلناو] پشيوه خواز.
(انارشيسست)

+ ئاناليز: فرد؛ فد: [ناو] شيكارى؛ جه رباندن و
كهند و كاو؛ پشكين و به دوا دا گه پان و
ليكدانه و هى پاژگهلى هه ر شت؛ به شى له
زانستى ماتماتيك و كيميا. (آناليز)

ئانتراك: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] زه مانى پشودان
له به ينى دوو په رده ي شانوگه رى يا
سينه مادا؛ يا له به ينى دوو پروگرامى
ئوركستري موسيقدا. (آنتراكت؛ فاصله بين
دو پرده نمایش يا دو برنامه موسیقی)

ئانتى بيوتيك: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده رمانى

نه خوشین گه لی چلکی؛ دژی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ئانتیم: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد؛ ئهنتیم؛ گیانی گیانی؛ هاوړی و هاوالی نژیک و گهرموگور. (انتیم)
ئاندانته: فرد؛ فد: [ناو] زهر ب و رېتمی
هیواش له موسیقادا له بهینی ئالیگرتو و ئاداجیو. (آندانته)

ئاندوسکوپ: فرد؛ فد: [ناو] که رهسته ی پشکینی چال و چولی دهروونی لهش که به گلوپی تاییهت نازوک و ناخی لهش روشن ده کات و ده یخاته پیش چاو به که لک وهرگرتن له دووربین. (جورییک کامیرا).
(آندوسکوپ)

ئاندوسکوپي: فرد؛ فد: [ناو] کاری موعینه به دهزگای ئاندوسکوپ. (آندوسکوپي)

ئانژیوگرافي: [ناو] به که رهسته ی ئانژیوگراف رهگ و دهمار پشکین، بو دهرخستنی گیروگرفت له ناو دهماردا. (آنژیو گرافي)
ئانورمال: فرد، فد، اند: [ئاوه لئاو] غهیری نورمال؛ خیلافی قاعیده؛ خیلافی یاسا.
(آنرمال)

ئانه می: فرد؛ فد؛ اند: ناوی نه خوشینی که م خوینی. (آنمی)

+ ئانی: (۱) [ئاوه لئاو] فهوری؛ له ئانیکدا؛ بی- ماتلی؛ زور زوو. (آنی) (۲) [ناو] ئه نییه؛ هه نییه؛ نیوچاوان. (پیشانی) (۳) ئیدی؛ دنا؛ ئه دی؛ ئه ینا. (اگر نه) (۴) ئه مه؛ بو که سیکی میوینه و نژیک. (این) (۵) ئه مانه. (اینها)

+ ئاوانس: فرد، فد، اند: [ناو] قان؛ کو مه ک؛ چاو پوشی له هه له؛ ئیمتیار پیدان. (آوانس)

+ ئاوبرده: [ناو، بهر] ئاوبردوو؛ شتی که

ئاو رای مالیی و بردییتی. (آب برده)

ئاوری هیجران: ئاوری دووری. آتش هجران
+ ئاوگیر: [ناو، ت] (۱) گول و ئه ستری گه وره؛ ههریمی که چال و نهوی بی. (۲) ههر شوینی ئاوی تیدا کو بیته وه. (۳) کاری که سیک که له شتیک ئاوبریت. (۴) که سیک که ئه ستر بو نوبه ئاوی ئاو داشتن ده گرته وه. (آبگیر)

ئاوگیری: [ناو، بهر] هه می چاوگه [کاری ئاوی میوه گرتن؛ کاری ئاو گرتن؛ سهندنی (چینی) ئاوی پولاً بو نه نرم بوونه وه؛ پرکردنی (خه- زینه) ی ئاوی همام و عه نباراو. (آبگیری)

ئاوه ک په زی: [ناو، بهر] هه می چاوگه [فد: (۱) کاری دروست کردنی ئاهه ک. (آهک پزی)
(۲) [ناو] کووره ی ئاهه ک په زی، (کووره ی قسل په زی) (کوره آهک پزی)

ئای. سی. یو: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] به شیکی خهسته خانه بو ئاگالیوونی تاییه تی نه خوش و ئیجازه ی نژیک بوونه وه یان دیداری که سو- کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ئای. کی. یو: اند؛ فد: [ناو] اراده به هره وه ری هوشی؛ (ئای. کی. یو) له سهره وه یه: به هو شه. (آی. کی. یو)

ئوپیراتور: [ناو، بک] فرد؛ فد: که سیک که به که رهسته ی وه ک مه کینه ی حساب یا چاپ یا ههر که رهسته ی ماشینی کارده کا. (اپراتور)

ئوتوباند: [ناو] المان؛ فد؛ اند؛ فرد: ئوتوتوبان؛ دوو جاده ی پان و به ک لایه نه له پال یه کدا. (اتوبان)

ئۆتۈكرات: [ئاۋەلناۋ+ناۋ] دىكتاتور؛ خود
رايى. (استبداد)

ئۆتۈكراسى: **فرد؛** **اند؛** [ناۋ] (۱) جۆرىك
ئىستىباد دۆرى دېمۆكراسى. (۲) كارى
كەسىك كە ھەر جۆر پىيخوشى بى بڑى؛ (اتو
كراسى)

ئۆتۈمات: [ئاۋەلناۋ] (كورتركراۋەى
ئۆتۈماتىك) ھەر دەستگايىك كە خو بە خو
كار دە كا؛ خودكارى؛ ۋەك ئاقتامات كە چە-
شنى مۇسەلسەلى خۇكارە. (اتوماتىك)

ئۆتۈماتىك: **روس د؛** **فرد؛** **اند؛** [ئاۋەلناۋ]
دەزگاي خۇكار؛ خۇبزوین. (اتوماتىك)

ئۆتۈسرویس: **فد؛** [ناۋ] جىگاي راگە يشتن بە
كارى سەيارە ۋەك: شۆردن يان گۆرپىنى
رۆنى مۆتور و ئاچاركىشى سەيارە. (اتو
سرویس)

ماشىن شۆرى. (۲) ھەلەى باۋە، بە
ئۆتۈوشویى: [ناۋ،ت] **فد؛** (۱) كارگەى لىياس
شۆردن و ئۆتۈكىشان و شوینی شۆردن و
ئۆتۈوى لىياس دەلین ئۆتۈوشویى، لە جياتى
ئۆتۈ بوخار يان ئۆتۈكىشى. (اتو شویى)

ئۆرزانس: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] بەشىك لە
نەخۇشخانە كان كە بى مائلى دەرمانى
نەخۇشگەلى جىي مەترسى ۋەك تەسادوفى
و برىندارى جىي مەترسى دەكا. (اورزانس)

ئۆستادى رانوما: مامۇستاي رېنۆين؛
مامۇستاي زانستگا كە يارىدە دەرى ئەۋ
كەسانەن كە پاين نامە (تیز) ى دۋاى
تەۋاۋكردنى زانستگا دەنۋوسن. (استادراھنما)
ئۆسلوب: **فد؛** **فرد؛** **اند؛** [ناۋ] ئۆسلوب؛ شیۋە-

ى كار؛ تەرىقە؛ رەۋشى كار. (اسلوب)
ئۆسوۋلى دین: **عد؛** **فد؛** [ناۋ،ت] قاعىدە و رەسمى
پەژراۋى دین؛ لە سۈنىي دا؛ تەۋحید، نبۋەت،
مەعاد و لە شیئەدا عدەل و ئىمامەتى لى زیاد
بوۋە. (اصول دین)

ئۆكازیون: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] ھەل و فورسەت
بۆ كۈردنى كارىكى بەمۇفا و پېرسوود يا
كارىكى زۆر بەدل. (اکازیون)

ئۆكتیت: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] بەشى لە مۇسىقا كە
بە ھەشت دەنگ يا ھەشت كەرەستەى
جۋراۋ جۆرى مۇسىقايى لیدەدریت. (اكتت)

ئۆلتىماتوم: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] دۋا قسە؛ ئاخىرىن
بېرپار پېۋتن؛ دۋاين ھەرەشە. (اولتیماتوم)

ئۆلگۈۋ: **فد؛** [ناۋ] نمۋونە؛ ئۆرناك؛ سەرمەشق؛
كردارى كەسىك كۈردنە وینە و سەرمەشق.
شکل و وینەيىك كە لە رۋویەۋە درۋست
بکەن يان بکیشنەۋە. (الگو)

ئۆملىت: [ناۋ] **فرد؛** **فد؛** ھىلکەۋرۋن كە
تەماتەى تېكرابى. (املت)

ئۆمەر: **عد؛** **فد؛** [كۆى ئەمیر] ۋشە ئارەۋیە و
لە كۈردیشداۋاۋە؛ ئامرگەل؛
ئەمیران؛ كەسانىك كە فەرمان دەدەن؛
سەرۋك گەل. (امرا)

ئۆنیفورم: **فرد؛** **اند؛** [ناۋ] (۱) لىياسى يەك
رەنگ و یەكسان بۆ گروۋپىك؛ ۋەك
ئۆنیفورمى عەسگەرى. (۲) لىياسى تايبەت بۆ
ناساندنى شۆلى كەسىك ۋەك ئۆنیفورمى
خزمەتكارى ھۆتیل و كابارە و ھتد. (یونیفورم)

ئۆۋریتور: **فرد؛** **فد؛** **اند؛** [ناۋ] ئاھەنگى پېش
دەست پېكردنى ئۆپپرا؛ يان ئاھەنگى پېش

دهست پيكر دني ئاهه نكي عه سلی. (اورتور)
ئه هه د: عد؛ فد: (۱) [ئاوه لئاو] ته نيا؛ يه كدانه.
 (يکه و تنها) (۲) ناوه بو پياو. (نام مردانه)
ئه خته ناسی: ناوه، به ره می چاوه [زانستی
 نو جوم؛ ئه ستیره ناسی. (ستاره شناسی)
ئه ده ب په روه ر: فد: [ئاوه لئاو] لایه نگیری
 ئه ده ب؛ خزمه تکاری ئه ده بیات. (ادب پرور)
ئه دیب: [ناو] عد؛ فد: (۱) شاره زای ئه ده بیات.
 (ادیب) (۲) شاعیر؛ نوسهر. (شاعر. نویسنده)
 (۳) وێژه وان. (سخنور)
ئه دیبانه: [ئاوه لئاو] ئه دیب ئاسا؛ وه ك ئه دیب؛
 شاعیرانه. (ادیبانه)
ئه رج: ف. مشه (فد: مه زنا تى؛ حورمه ت؛ ریز؛
 گه وره یی؛ بڵیند پایه یی. (ارج)
ئه رج مه ند: (ف. مشه) فد: [ئاوه لئاو] به حورمه ت؛
 ریزدار (ارجمند)
ئه ساسنامه: فد: [ناو] كووی قانون و
 ده ستووریک كه بو به رپوه چوونی شه ریکه یان
 خیزیک دیاری ده کریت. (اساسنامه)
ئه ساله ت: عد؛ فد: [ناو] ئهم وشه یه ئاره ویه
 حاله تی عه سل بوون. (۲) (ب) نه جابه ت؛
 ئه ساله تی عه شیره تی؛ ئه ساله تی
 خانه واده یی. (اصالت)
ئه سل و نه سه ب: عد؛ فد: [ناو] ئیل و ته بار؛ باو
 باپیر؛ خانه واده و عه شیره و تایفه؛ بنه چه؛
 ره چه له ك؛ نيزا د؛ ره گه ز؛ ئاباو ئه جداد؛ جه د و
 ئابا. (اصل و نسب)
ئه سه له حه: [ناو] فد: له (سلاح) ی ئاره ویه وه
 هاتووه، چه ك؛ ئامرازی راو و شه پ؛ له زمانى
 كوردیدا جی كه وتوووه. (اسلحه)

ئه سه له حه خانه: [ناو] فد: جبه خانه؛ جیگای
 راگرتنى ئه سه له حه به تاييه ت له پادگانى
 نيزامیدا. (اسلحه خانه)
ئه سه له حه دار: [ناو] فد: (۱) بهر پرسی
 ئه سه له حه خانه. (۲) چه كدار. (اسلحه دار)
ئه سه له حه دانانه عه رز: چه ك دانانه عه رز؛ (ب)
 ده س له شه ر هه لگرتن. (اسلحه زمين
 گذاشتن)
ئه سه له حه سازى: فد: [ناو] (۱) كارى -
 دروستکردنى چه ك. (۲) فابريكای ئه سه له حه
 چيكردن. (اسلحه سازى)
ئه سه له حه كيشان: [چاوه گه ت] (۱) له
 جیكايي كه وه چه ك بردن بو جیگايي كى تر.
 (جایجایی اسلحه) (۲) خنجیر و شیر و
 ده مانچه ده ركیشان یان هه لكیشان له كالان
 و بهرگ؛ تايه خته كردنى ئه سه له حه بو هه ره شه
 یا كوشتن. (اسلحه كشیدن)
ئه سه له حه هه لگرتن: [چاوه گه ت] (۱) (ب)
 ته یاربوون بو شه پ؛ خو ئاماده كردن بو شه پ.
 (۲) (ب) یاخیبوون و چه ك هه لگرتن بو
 بهر نه گاری. (اسلحه برداشتن)
ئه سه له حه ی خو كار: [ناو ت] موسه لسه ل؛
 چه كى كه به تیر ئه ندازی دووباره ئاماده ی تیر
 ئه ندازی ده بیته وه؛ وه ك ته ماتیر. (اسلحه
 خودكار)
ئه سه له حه ی راو: چه كى راو؛ (ب) زیاتر تفه نگی
 دوو لوولی ساچمه هاوێژ؛ چه كى راوه نیچیر.
 (اسلحه شکاری)
ئه سه له حه ی سارد: [ناو ت] چه كى كه ته قه مه نى
 تیدا به كار نه برى وه ك شمشیر و كارد و

خنځير. (اسلحه سرد)

ئه سلّه حه ی سه نځين: فد: [ناوت،] چه کی که ته قه مهنی زوری تیدا به کار ده بریت؛ گوښه ی گه وره یه و خویشی زور قورسه؛ وه ک: توپ، مه تره لوښ، یا موسه لسه لی سه نځين. (اسلحه سنگين)

ئه سلّه حه ی که مه ری: [ناوت،] ده مانچه. (اسلحه کمری)

ئه سلّه حه ی گه رم: فد: [ناو] چه کی گه رم، چه- کیک که ته قه مهنی تیدا به کار بریت. (اسلحه گرم)

ئه سیر گرتن: [چاوه گه،ت] دیل گرتن؛ یه خسر گرتن. (اسیر گرفتن) که سیر جه نگی ئه سیری جه نگی: فد: دیلی که له سه نگره یا له شه ردا بگیریت؛ که به پی یاسای ژبیښف ده بی ره فتاریکی تاییه تی له گه لدا بکړیت. (اسیر جنگی) ئه شکم دوریده: [ئاوه لئاو] سک دراو؛ زک دراو؛ گه ده دراو. (ب) زور خور. (شکم دریده)

ئه شکی تیمساح: [ناوت،] فرمیسی که به درو؛ گریانی به پریایی؛ وه ک: کوشتنی که سیک و گریان و شیوه نکردن بو. (اشک تمساح)

ئه شکی حه سره ت: فرمیسی که به هو ی ناکامی و په شیمانیه وه بیت؛ گریان بو خوشه ویستی له دهس چوو. (اشک حسرت)

ئه شکی شه م: فد: (ب) تکه ی موم که وه ختی سووتان لی ده تکی ت. (اشک شمع)

ئه فسووس: فد: [ناو+ئامراز] داخ؛ مه خابه ن؛ دریغا؛ حه یف؛ ئاخ و داخ بو له دهس چوو. (افسوس)

ئه فسوونگه ری: [ناو، به ره ه می چاوه گه، ناو] فد؛ سیحر بازی؛ چاوه سی جادوو گه ری؛ (ب) عیشه گه ری. (افسونگری)

ئه قسات: فد: له ئاره و بیه وه هاتووه، کو ی- قیست؛ دابه شکردنی قهرز (مانگانه یان سالانه) به چه ند که رت. (اقساط)

ئه کسیر: [ناو] (۱) ئیکسیر؛ نایاب. (۲) ماکیکی ئه فسانه یی که پیان وابوو بنه مای هه ر شتیک ده گوړیت وه ک: ماکی کیمیایی که مس بکات به زپ. (اکسیر)

ئه کشین: [ئاوه لئاو+ناو] اند؛ فد: پر شه ر و شو؛ پرله جوش و خوروش؛ پرجم و جول؛ زیاتر بو فیلمی سینه مایی پرله کیشه و هه للا به کار دینریت. (اکشن)

ئه لباقی: عد؛ فد: [ناو] باقی؛ ئه وه ی ماوه ته وه؛ له ده تمهن چوار تمه نم خه ر جکرد، شه ش تمهن ئه لباقیه که ی ماوه. (الباقی)

ئه لکو یزم: فد؛ اند؛ فرد: [ناو] ئه لکو یلسم؛ رهوت و کاری عاده تگرتن به خواردنه وه ی ئه لکو ل. (الکلیسم)

ئه مپیر سیونیست: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] شو پگری ئه مپیر سیونیسم؛ سه ر به ئه مپیر سیونیسم. (امپرسیونیست)

ئه مپیر سیونیسم: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ریاز یکی هونه ری و ئه ده بیه که شو پگرانی (ههوادارانی) ویستیان ده ربړین و نیشاندانی به ته وای و گشتی هونه ره که یه بی ئه وه سه رنج بده نه ورده کاری و په راویزی هونه ره که. (امپرسیونیسم)

ئه مپیر یالیست: [ئاوه لئاو] خاوه نی دم و ده زگا

و ره‌وشتی ئەمپێر یا لیسەم. (امپریالیست)

ئەمپێر یا لیستی: [ئاوێلناو] فرد؛ فد؛ رهوت و شێوهی کاری ئەمپێر یا لیست؛ گرێدارو به ئەمپێر یا لیستیه‌وه. (امپریالیستی)

ئەمپێر یا لیسەم: [ناو] دوایین قوناغی پیشڕه‌وتی نیزامی سه‌رمایه‌داری به شێوهی په‌یدا بوونی ته‌ک قورڤه‌گه‌لی مه‌زن و ده‌سه‌لاتدارانی مالی و ناردنی سه‌رمایه بو ولاتانی ژیر فه‌رمان و چه‌وساندنه‌وه و گه‌روگره‌فتی دروستکردن بو زالبوون به سه‌ریاندا. (امپریالیسم) ئە مره‌یه: [ناو] فد؛ (١) ده‌ستوور و فه‌رمانی بالاده‌ست به نووسراوه بو ریخراوی ژیر ده‌ست. (٢) نووسراوه‌ی ده‌ستووری گشتی. (امریه)

ئەنتیپرن: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] ته‌له‌به‌یی‌ک که کاری خویندنی‌رشته‌ی پزیشکییه و پاش ته‌واو کردنی زانستگا له‌ خه‌سته‌خانه‌کان بو ماوه‌یی‌ک له‌ به‌ر ده‌ستی پزیشکی ئوستاددا کار ده‌کات. (انترن)

ئەنتیپرناسیونال: فرد؛ فد؛ [ناو] جیهانی؛ ریخراوه‌ی حیزبی یاشوولی له‌ سه‌رانسه‌ری دونیادا؛ وه‌ک ئەنتیپرناسیونالی کریکاران: ئەنتیپرناسیونال سوسیالیسم. (انترناسیونال) ئەنتیپرناسیونالیست: [ئاوێلناو] فرد؛ فد؛ هه‌وادار و هوگری ئەنتیپرناسیونالیسم. (انترناسیونالیست)

ئەنتیپرناسیونالیسم: فرد؛ فد؛ [ناو] بپروا به‌ یه‌کیه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی له‌ ناو ته‌واوی میله‌تگه‌لی دونیادا بو گروپی‌ک یا چیپیک یا سینفیک له‌ جیهاندا؛ وه‌ک ئەنتیپرن

ناسیونالیسمی کریکاران. (انترناسیونالیسم)

ئەندیکاتور: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ده‌فته‌ری سه‌تی نامه‌ی (ئیداری یا ریخراوه‌یی‌ک) که بو ئەو ئیداره‌دیت یا به‌ری ده‌کریت بو جیگایکی‌تر و لیدانی ژماره و کات و نووسینی کورته‌ی نامه‌که له‌ ده‌فته‌ره‌که‌دا. (اندیکاتور)

ئەنیماتور: فد؛ [ناو] که‌سی‌ک که فیلمی کارتون (ئه‌نیمه‌یشین) دروست ده‌کات. (انیماتور) ئەنیمه‌یشین: اند؛ فد؛ [ناو] فیلمیک که به‌ وینه‌گرته‌ی په‌یتا‌په‌یتا و له‌ سه‌ریه‌ک له‌ شتی بیگیان وه‌ک بوو که چینی و وینه‌ی نیگارکشی چیده‌بی. (کارتون)

ئەوراق: [ناو] عد؛ فد؛ (١) کو‌ی وه‌ره‌ق و په‌ره. (اوراق) (٢) (ب) هه‌له‌شه‌وه؛ له‌ به‌ریه‌ک ده‌ره‌هاتووی که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و مو‌تور و هتد. (ورقه و رقه)

ئینوسین: [ناو] دووه‌مه‌ین خول له‌ خولی سیه‌مه‌ی زه‌وی شناسی. (ائوسین) ئیپسیلون: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (١) پینجه‌مین پیتی ئەلفوویی یونانی. (حرف پنجم الفبای یونانی) (٢) نزیک‌به‌هیج. (ب) هیج. (ایسilon؛ یک سرسوزن)

ئپول: [ناو] بالشته‌کی‌کی بچووک که‌ده‌خه‌ریته‌ژیرشانی کو‌ت. (اپل)

ئپیکورائینی: [ناو] اپیزایکی فه‌لسه‌فی یونانی که‌ ئامانجی ژبان له‌ خو‌شی و ئارامشی رو‌حیدا ده‌زانی. (اپیکور آئینی)

ئپیکوری: [ئاوێلناو] فد؛ اند؛ مه‌که‌به‌ی ئایینی عه‌یش خوازی. (مکتب و آئین عشرت

ئېپىكوريسم: فد؛ اند: [ناو] ههوا داری مه کته بی ئېپىکور ئایینی. (ایپکوريسم)

ئیتود: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] موتالای سهره تایی؛ گه لاله؛ ته رپراحی سهره تایی؛ مه شق له بابته نیگار کیشیه وه. (اتود)

ئیتیکت: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) به لگی چووکی قیمهت نووسین و به سه رکهل- و په له وه چه سپاندن له فروشگا و بازاردا. (۲) کارتێ نووسراوه ی ناوی هه رکهس که له سه رینگی درایت. (۳) (ایتکت) (۴) که- سایه تی؛ (شخصیت)

ئختیار کردن: [چاوه، ت] هه لباردن و به ساحیب بوون. (اختیار کردن)
. ئختیاری: [به ند] فد: به مه یلی خو؛ به ئیراده ی خو؛ (اختیاری)

ئیرادهت: فد: [ناو] بو ته عاروف به گه وره تر ده- وتریت، سه ر سپیری و دوستی و ئیمان و باوه به که سیک هه بوون. (ارادت)

ئیستریتیز: اند؛ فد: [ناو] جوړیک په خسی روژ ئاواپی که په قس که ری ژن له کاتی- په خسیندا تیکه تیکه لیاسه کانی داده که نی تا ته واه و رووت ده بیته وه. (استریتیز)

ئیستریس: اند؛ فد: [ناو] زه بری روحي؛ ته وژ میروحي. (استرس)

ئیستریل: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد: (۱) حاله تی بی میکروبی. (۲) نه زوک. (استریل)

ئیسیتیداد: [ناو] زوره ملی؛ ئوتو کراسی؛ حکومه تی خود سه رانه و په چاو نه گرتنی ویستی خه لک و جه ماوه ر؛ دژی دیمو کرات.

ئیسیتیدادی: [ئاوه لئاو] زوره ملانه؛ مله پورانه؛ (استبدادی)

ئیسیتیرلیزه: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] ئیستریل کراو؛ میکروب کوژراو؛ پاقر کراو. (استریزه)

ئیسیتیریوفونیک: اند؛ فد: [ناو] [ئاوه- لئاو] که رهسته ی تو مار کردن و بلاو کردنی ده نگ به شیوه ییک که ده نگه جیاوازه کان هه رکام له بلیند گو ییکه وه بلاوبنه وه؛ په وتی تو مار کردن به شیوه ی ئیسیتیریوفونیک. (استریو فونیک)

ئیسیتیسمار: عد؛ فد: [ناو] قازانج وه رگرتن له زه حمه تی دیتران؛ به هره وه رگرتن له به ره می کاری دیتران. (استعمار)

ئیسیتیمار: عد؛ فد: [ناو] داگیر کردنی سه رزه مینیک له لایه ن هیزی بیانیه وه بو به هره و قازانج وه رگرتنی ئابووری و که له پووری و هیزی ئینسانی به ناوی لایه نگری و پشتیوانیه وه. (استعمار)

ئیسکادران: ئیتاد؛ اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هیزی هه وایی و ده ریایی و عه رزی به رانه ر به ۳ تا ۶ پاپوری جهنگی. ۳ تا ۶ ده بابه. (اسکادران)

ئیسکلیت: فرد؛ فد: [ناو] (۱) ئیسقان به ندی له ش. (۲) ریزه ک؛ چووار چیوه؛ قاپوور و گه لاله. (اسکلت)

ئیسکوورت: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) به دره قه (په وانه کردن) و ئاگاداری و به ریکردن؛ چه ند فرۆکه ئیسکوورتی ئه و پاپورن؛ (۲) مورا قه به ی چه ند یاهه ک کهس له کهسیکی

تر. (۳) ناوی ټو چهند کهسه (اسکورت)

ټیشارپ: فرد؛ فد: [ناو] قوماشیکې سی ګوښه -
یه که وهک کولوانه ژنان دهیدن به شانیندا
به تایبته له ټوروپا. (اشارپ)

ټیشاتیون: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] نمونه ی مه تاع
یا دهرمانیک که به خورایی دهدریت به
موشته ری یا خه لک بو ناساندنی زیاتر و
کړینی ټو شته. (اشارتیون)

ټیشیل: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پراده و میزان؛ پله و
پایه ی موچه و حقوقی ټیداری. (اشرل)

ټیعتیاد: عد؛ فد: [ناو] (۱) عاده تگرتوو. (۲)
خوگرتن و گیرودهوون به کردنی کاریک.
(۳) به هو ی کردن یا خواردن یان هه لمژین
دووچار و گیرودهوون که تهرک کردنی
دژواریت وهک ټیعتیاد به ټالکول و سیغار و
ترياک و.... (اعتیاد)

**ټیفتیخار کردن: [چاوگه،ت،نازین؛ شانازی -
کردن. (افتخار کردن)**

ټیفتیخاری: [ناو+ئاوه لئاو] (۱) به لگه یان
بروانامه ی پېشکەشی بو شانازی، به بی
ټیبه کردنی بواری پيوست وهک: دیپلومی -
ټیفتیخاری. (۲) به شداری کردن له کاریکدا
به بی موقایيله یان به شداربوون له کوړیکدا
به بی موقایيله: ټه ندامی ټیفتیخاری. ۳. کومه ک -
کردن و به شداری کردن بو به پوه بردنی
کاریک به بی موقایيله: ټه کنه ری ټیفتیخاری؛
کاری هونه ری وخزمه تی به لاشکردن.

(افتخاری)

+ ټیفلیج: [ئاوه لئاو] حاله تی گوچی؛ گوچ بوون
یا دهستوپی کارنه کردن و بی جووله بوونی

هیندی ټه ندامی له ش. (افلیج)

ټیفلیجی: [ناو] حاله تی ټیفلیج بوون؛ جاری
وایش هه یه زگماکیه. (افلیجی)
ټیکسپیر سیونیست: [ئاوه لئاو] هه واداری

ټیکسپیر سیونیسم: (ا کسپر سیو نیست)
ټیکسپیر سیونیسم: [ناو] شیوازیکه له هونه ردا
که زیاتر گرینگی به حاله تگه لی ههستی و
روچی ده. (اکسپرسیونیسم)

ټیکسیر: یونان؛ عد؛ فد: [ناو] ماک یان
گه وهه ری که پیان وابوو چونیته و ماکي
هر شت ده گوړیت یان ته او تریان ده کات؛
وهک ټیکسیری جهوانی که پیری بکاته وه
لاو یا مس بکاته ټالتوون؛ (ب) شوبهاندن به
هر شت که به دژواری وه دهست بکه ویت.
(اکسیر)

ټیکوسیستم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ژیان و جیی
ژیانی هه موو گیانداریک. (اکوسیستم)

ټیکولوژی: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ازانستی ناسینی
زهوی و جیی ژیانی گیانله به ران. (اکولوژی)
ټیکولوژیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] که سیک که
کاری ټیکولوژی به. (اکولوژیست)

ټیکولوژیکی: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد؛ اند: تیگه -
یشووی له جیواری ژیان. (زیست محیطی؛
اکولوژی)

ټیکونومی: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ټابوور. (اکنونومی؛
اقتصاد)

ټیکونومیک: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد؛ اند: ټابووری.
(اکنونومیک؛ اقتصادی)

ټیکونومیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ټابوور زان؛
ټابوورناس. (اکنونومیسټ؛ اقتصاددان)

ئىگىزىستانسىيالىست: [ئاوھلناو] ھوگرى

ئىگىزىستانسىيالىسىم. (اگىزىستانسىيالىست)

ئىگىزىستانسىيالىسىم: فرد؛ اند؛ فد: [ئاوھلناو] مە-

كتەبىكى چەرخى بىستەمە لە ئورۇپا سەرى
ھەلدە، كە برواى واىە ئىنسان لە ھەلس و
كەوت و نىزىكايەتى و مەرگدا حالەتېكى
سەربەستى ھەيە و خوۋى ژبانى خوۋى
دىارىدەكات. (اگىزىستانسالىزم)

ئىگۈ: فد؛ فرد: [ناو] (۱) كانگاي نەوتى ژىر
زەوى. (۲) رەھەندى ئاۋە رۋى پىساۋى شار.
(اگو)

ئىلوتەبار: فد: [ناوت] تايغە بەگشتى. (اىلو
تبار)

ئىلىكتىرىك: فرد؛ فد: [ناو] ئەلەتريك؛ ئەلەم
تريك؛ كارەبا. (الكتريك)

ئىلىكتىرىكى: فرد؛ فد: (۱) دووكانى فروشتى
كەرەستەى كارەبايى. (مغازە الكتىرىكى) (۲)
كەسىك كە پىشەى دروستكردەنەۋەى
كەرەستەى كارەبايى. (برق كار) (۳)
كەرەستەگەلى كە بە كارەبا ئىش دەكەن
وەك سەماۋەر ، رادىو، ئوتوۋى كارەبايى.
(الكتىرىكى)

ئىمپراترىس: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ژنى كە
فەرمانرەۋاى ئىمپراتورىيەكە. (۲) ژن و ھاو
سەرى ئىمپراتور. (امپراترىس)

ئىمپراتور: فرد؛ فد؛ اند: شاى چەند
مەملەكەت. (امپراطور)

ئىمپراتورى: (۱) مەقامى ئىمپراتور. (۲) چەند
مەملەكەت كە لە ژىر حوكماتى يەك
ئىمپراتوردايىت. (امپراطورى)

ئىمپىرسىيونىست: [ئاوھلناو] پەيوەندىدار بە

ئىمپىرسىيونىستەۋە. (امپرسىيونىست)

ئىمپىرسىيونىسىم: [ناو] ئەمپىرسىيونىسىم؛

رېيازىكى ھونەرىيە كە شوپىگرانى پروايان
بەنیشاندانى ناۋەرۋكى ھونەرەكەيە و بايەخ
بە وردەكارى و پەراۋىز نادەن. (امپرسىيونىسىم)
ئىمپىريال: [ناو] قوشە(سكە) ى كۆننەى
پارەى پرووسيا. (امپريال)

ئىمپىريالىست: [ئاوھلناو] پەيوەندىدار و خاۋەنى
دەزگاي ئىمپىريالىسىم (امپريالىست)

ئىمىتياز: فد. (۱) سەربوون؛ پىشتىربوونى
ژمارەى سەرکەۋتن لە ھەر سرويسى
ۋالبىالدا. (۳) ئىجازەى دامەزرانى بىكەيا
رېكراۋېك لەلايەن دەۋلەتەۋە؛ خاۋنى -
ئىمىتيازى رۇژنامە ؛ قان پىدان؛ مافى تايبەت.
(امتياز)

(ب)

(ب) واتا به؛ بچاوان؛ به چاوان؛ بچاره کی؛ به جارپکی؛ به تنی؛ به ته نی. (ب)

+ با: [ناو] (۱) ههوا؛ ده مار؛ فیز؛ خو هه لمساندن؛ لووت به رزی؛ خو به زل زانین؛ بای که لله؛ بای که پو. (باد) (۲) ده سپیک و ئه وه؛ له بای به یانییه وه هاتووم؛ له ئه وه لی به یانییه وه هاتووم؛ له گه ل؛ به؛ باوجودی؛ با ئه م حاله؛ (با این حال)

+ با: [پیشگر] خاوه ن؛ با ئه ده ب؛ با فره هه نگ. (پیشوند؛ دارای)

با ئاورد: [ناو] با ئاوه ر؛ با هاورد؛ ربوایه ته که قه یسه ر هه شت کووپه خه زینه باری پا پور ده کات که له شه رپیکدا که له گه ل خه سه ره په رویز بوویه تی دووری بخته وه له مه یدانی شه رپه لام با ده رپینی به ره وله شکری خه سه ره و شه ی باد ئاورد، یا با هاورد یا با ئاورد له ویرا بووه ته باو. (باد آورده)

با ئاورد ه: داهاتی بی رهنج و هه ولدان. (باد آورده)

با ئه م: با ئه مه؛ به ئه م؛ به م؛ با ئه م حاله؛ به م حاله وه. (با این)

با ئه مه: [به ند] ته گه رچی؛ له گه ل ئه مه دا؛ با ئه مه که نه خو ش بووم هاتم؛ ته گه رچی که نه خو ش بووم هاتم. (با وجود)

+ باب: [ناو] باب؛ باو؛ ره واج؛ مود؛ بابی

ئه مپویه: بابه تی ئه مپویه؛ موده. (پدر؛ مد، باب)

بابا پیاره: [ناو] باوه پیاره. (پدر خوانده)

بابا ده م: [ناو] چه زره تی ئا ده م. (آدم؛ شوهر حوا)

بابا گور گور: [ناو] باوه گور گور مه زاری چاکی که؛ ناوی ناوچه یی که له هه ری می کوردستانی - عیراق. (له سه رسینگه نه وتاییه که ی باوه گور گور، نزیك تا فگه ی به ره و ژووری زیرینی گر (په شیو) (اسم پیر و نام منطقه ایست)

بابان: [ناو] (۱) میر سلیمان که میر نشینی بابانی له سلیمانی دامه زراند، له گه ل تایفه ی فه یزو لابه گی (به گزاده) دا که له به ینی دیوانده ره و سا بلا غدا ده ژین له نه ته وه ی فقی ئه حمه دی داره شمانه ن؛ «میژووی ئه ده بی کورد، نووسینی عه لادین سه ججادی، ل ۲۲۸ و گه شتی ریج بو کوردستان ل ۲۹۷ و - رگی ر «محهمه دحه مه باقی» و شه جهره نامه ی - ئیلی فه یزولابه گی، نووسینی «حه سه ن سه لاح سوران» (بابان) (۲) باوان. (خانه پدری) (۳) بنه ماله یی کی ده سه لات دار بوون له سنه و سلیمانی ئیماره تی بابانیان له و ناوچه دامه زراند. «میژووی ئه ده بی کورد». (بابان)

بابان ئاو: ماله باب ئاوه دان (ب) ئافره تی که خاوه ندی که سوکاره؛ مالبات ئاوه دان؛ بابانت ئاوه دان بی. (کسی که خانه پدری دارد)

بابانوییل: [ناو] پیره پیاو یک به کلاوی گولینگدار

و چه کمه و جلو بهرگی نا ئاساییه وه که هه-
 موو سالیک له شهوی له دایک بوونی عیسا
 مه سیحدا دیاری بو مندالان دهبا. (بابا نوئل)
بابان ویران: [ئاوه ئاوه بهر] بابان کور؛ مالی دایک
 و باب ویران؛ بریتی له ژنی بی که سوکار و
 ته نیا که وتوو. (کنایه از بی کس و کار شدن)
بابانه: [ئاوه ئاوه] (۱) وه ک باب. (مانند پدر) (۲)
 باوینی. (پدری)
بابانی: جوړیک قوماشی به نرخه به ناوی
 عه شیرهی بابانه وه ناوی لێنراوه؛ هه رشت
 پیوهندی به بابانه وه بی. (نوعی پارچه)
باب برا: [ناو] زېرا؛ هاو باب. (برادر ناتنی)
باب دهست: [ئاوه ئاوه] وه رشکست؛
 به رشکست، نابووت؛ موفلیس؛ مافینگی.
 (ورشکسته)
بابردوو: [ئاوه ئاوه بهر] (۱) هه رشتی سووک
 که با رفاند بیتی. (اشیاء سبک باد برده) (۲)
 (ب) هه رشتی سووکی بووده له. (اشیاء
 سبک) (۳) (ب) له ناو چوو؛ له دهست چوو،
 مه چۆ به دواي کلاوی بابردوودا. «فولکلور»
 (از بین رفته)
بابری: < بابردوو.
بابزن: [ناو] باویشک. (خمیازه)
بابک: [ناو] پرچه له ک؛ بهر باب. (ریشه؛ نژاد)
باب کوشتی: [ناو، یک] باب کوشتوو. (پدر کشته؛
 قاتل پدر)
باب لمعه: عد؛ فد؛ [ناو] درگای گه ده؛
 جیگاییک که ریخوله به گه ده وه لکاوه. (باب-
 المعه)
بابلوسک: [ناو] (ف. گیو) دهوران؛ سهردهم؛

سه ده. (دوران؛ عصر. سده)
بابله کانی: [ناو] جوړی سهما و هه لپه رکیی
 کوردی. (نوعی رقص کردی)
بابلیسوک: [ناو] الووتی فیل؛ گێژه لوو که.
 (خرطوم. گردباد)
+ بابو: بون هه لگرتن؛ بون گیران؛ سه گ و
 تانجی که به بابو نیچیر ده دوزنه وه. (پیدا
 کردن به وسیله بو کشیدن)
بابور: [ناو] ده ره لینگهی هه لپچراو (ورمالیدن
 پاچه)
بابوره: [ناو] تیکه ی دریزی یچراو؛ بابوله.
 (لقمه بزرگ و دراز؛ ساندویچ)
بابونک: [ناو] بابونه؛ گولی به بیوون. (بابونه)
بابوون: [ناو] جوړیک عه نته ره. (بابون)
بابوهیر: بابویر؛ درزو که لینی دیوار؛ بادروخ.
 (منفذ باد)
بابه لباب: (ب) جه دئه نده رجه د؛ زور له میژینه؛
 چه ندین پشت. (پدر درپدر)
بابه راخ: ناوی شوپشگیر و شاعیری کورد له
 ئیلی داسنی که به فه رمانی خه لیفه
 مه نسوری عه بیاسی کوژرا. (بابرا).
بابه رو: باو که رو؛ له وهختی مردنی بابدا یان
 له وهختی کاره ساتی دئه زین دا ده یلین. (بابام
 وای)
بابه ژنی: [ناو] زردایک. (زن پدر)
بابه قووره ت: [ئاوه ئاوه] چله نوک؛ مروقی
 بسته بالای ته مهن زور. (کوتوله)
بابه ک: ناوی باوه گه وره ی ئه رده شیریی
 بابه کان بووه. (پدر بزرگ اردشیر بابکان)
بابه کی خوهره مدین: ناوی شوپشگیریی ده ورانی

خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (موخته‌سه‌م) بووه، که
سه‌رکرده‌ی خوږهم دینان و خه‌لکی مه‌حالی
خه‌لخالی نازه‌ربایجان‌بووه، که ده‌رئه‌نجام
خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی کوشتی. (بابک خرم‌دین)

+ بابهلّی: [ناوت] باوه‌لی؛ پیاوی پیری ئایینی
وه‌ک بابه وه‌لی؛ پیاوی خوا. (بابا ولی)

بابه‌لیج: [ناو] قامکی ئه‌نگوستیله؛ براتوته‌له.
(انگشت چهارم دست)

بابه‌لیچک: [ناو] به‌سه‌ره‌تای سالانه. (وقایع
سالانه؛ سالنامه)

بابه‌لیسک: [ناو] بابلیسک؛ گِیژه‌لۆکه؛ باگه‌ر؛
گه‌رده‌لول؛ شایی جندوکان. (گردباد)

بابه‌لیشک: [ناو] بوږی گه‌لۆو؛ لولوله‌ی گه‌روو؛
قورقورچکه. (مری)

با بهیږ: با بویر. <بابوهیږ. (منفذ باد)
بابی: [ناو] په‌یره‌وانی ئایینی میرزا عه‌لی

شیرازی، مه‌عرف به‌باب. (بابی)
بابی: (۱) بلّایی؛ بیلا بابی. (بگذار بیاید) (۲)

باوکه. (بابا)
بابی بابی: [ناو] (۱) باوه‌گه‌وپه‌ی ئه‌و. (پدر
بزرگ او) (۲) گه‌مه‌ی مندالانه؛ ئوغلانه‌که‌م

له‌بی له‌بی سه‌رسووری من له‌مالی کی. واته:
کوږه‌که‌م له‌وی له‌وی سه‌ر سوږی من (سه‌ر

سوږ: شاراو) له‌مالی کی؟ هیما به‌کام مال
ده‌که‌م؟ ئوغلان: مندال، وشه‌ییکی تورکییه.

(بازی کودکان)
بابیت: [ناو] تیگه‌لّوی قورقوشم و قالایی که

زوږ ره‌قه و ناسوی یاتاغانی موټوږی لی چی
ده‌که‌ن. (بابیت)

بابیتی: ۱. باوکی؛ ۲. <بابیه‌ت. (پدری)

بابی‌چاویش: [ناو] پیری خیقزان و غه‌بیزان.
(پیر غیب گو)

بابی‌خیقزان: [ناو] (۱) پیری غه‌بیزان؛ ناوی
پیری بووه له‌ئایینی ئیزه‌دیاندان. (۲) پله‌ییکی -

بالا له‌ئایینی زه‌رده‌شت‌دا. (پیرغیگو)
بابیزوک: [ناو] لافاو؛ سیلاو؛ له‌هی. (سیلاب)

بابیستانه: [ناو] حه‌قلی مه‌قو. (الاکلنگ)
بابی‌کوچه‌ک: [ناو] پله‌ییکی خوارتر له‌بابی

خیقزان له‌لای ئیزه‌دیان. (یک درجه کمتر از
پیر غیب گو)

بابیه‌ت: (۱) بابیه؛ رپیازگه‌ی به‌هاییه‌کان
(بابی) (۲) باوکی. (پدری)

باپالّیو: فند: [ناو] (ب) جلی ناسک و کون -
کون؛ فیلتپری هه‌وای سه‌یاره. (لباس نازک.
فیلتر)

باپزوو: [ناو] ئه‌و به‌فره‌که با بیمالی و له‌لاپا
لّان سووانه‌ی پی‌بکا؛ کلّیله به‌فر؛

رنوو. (بهمن)
باپشکیو: [ناو] قنچه‌که سلّو. <بویتان (گل
مژه. سنده‌سلام)

بابووسکه: [ناو] بابووسکه؛ خو‌له‌میش؛
سووتکی کاغز و خو‌لی جگه‌ره و په‌رو.

(خاکستر کاغذ و پارچه)
بابووشکه: [ناو] چیلکه وکای نه‌رم که با

هه‌لّیده‌گریت؛ بابرده‌له. (خرده‌خاشاک)
باپه‌ر: [ناو] اره‌ونج؛ دواي هیلاکبوون -

وعاره‌فکردن له‌به‌ربا دانیشتن و تووشی باپه‌ر
(ره‌ونج) بووون. (سرماخوردگی از جلو باد

نشستن بعد از عرق کردن)
باپیچک: [ناو] سووږ هه‌لدانی با؛ بوږان؛

بادهف؛ بابلیسوک؛ گیزه لَووکه. (طوفان)

بایچه ک: (۱) شه ته کدان. (محکم طناب پیچ

کردن) (۲) ژان و پیچی که به هوئی-
باکردنه وه، له ناو زگدا هه ست ده کریت.

(نفخ) (۳) با پیچه کی نان؛ تیروک. (وردنه)

بایبران: باوک و بایبرگه ل. (پدران)

بایبره گه وره: [ناو،ت] باوکی بایبر. (پدر پدر

بزرگ)

بایشتیوان: پشتیواندار؛ پالشتدار. (بایشتیان

بایشی: [ناو] یزیشکی چاو. (دکتر چشم)

باییکردن: [چاوگه،ت] مووش پیکردن؛
سک ماساندن و سک په نماندن.

(حرص کسی رادر آوردن. باد کردن

به چیزی)

بایلیک: [ناو] گهرده لولول؛ باگه پ؛

گیزه با؛ با گیزه؛ شایی جندوکان؛ گهره پیچ؛
گیزه لَووکه؛ باگروکه؛ باگه پوک؛ باگه روکه.

(گردباد)

با پیو: [ناو] که رهسته ی ئه ندازه گرتنی توندیی
و ته وژی با. (بادسنج)

بایپوان: [ئاوه لئاو] بایپهان؛ هه تیوچه؛ هه تیم-
چهره ک؛ هه تیم. (یتیمچه.)

بات: بری؛ له باتی. (بجای)

باتانی: [ناو] جاش؛ جاجم؛ به تانی؛ په توو.
(جاجیم)

باتری ته پ: [ناو،ت] عه مباری کاره با که له
ده فریکئی (ئیلکترولیز) و دوو ئیلیکترود

پیکدی. (باطری تر)

باتری ساز: [ناو،بک] کاری دروستکردن یان شارژ
کردن یاچاک کردنه وه ی باتریه. (باطری ساز)

باتری سازی: [ناو] (۱) کاری که سیک که ئاوی

باتری سه یاره ده گو ریت یان شارژ (پر) ی
ده کاته وه یان له کاروباری که رهسته ی

کاره بایی سه یاره دا ئیش ده کا. (۲) شوینی
کردنی ئه وکاره. (باتری سازی)

باتری وشک: [ناو] قووه؛ قه وه؛ قووه ی
چراقووه. (باطری خشک)

باتری هه تاوی: [ناو] قووه (پیلی) هه تاوی که
به خور شارژ ده بیته وه. (باطری خورشیدی)

باتسی: [ناو] جه ژنیکئی له بیرچووی ئیزه دیانه
نژیک به کاتی جه ژنی کریسمه س به پروه

ده چوو. (باتسی)

باتک: [ناو] ئاوگهردان؛ که وچکی گه وره ی
ئاوه له لگو یزت. (آبگردان)

باتلاخی: [ئاوه لئاو] حاله تی زه وینیک که
باتلاخی؛ حاله تی زه وینیک که قورپاو بیت و

مروف تی هه له چه قیت. (باتلاقی)

باتمان: [ناو] قورسای ۲۶ کیلو. (باتمان)

+ باتوو: [ناو] عه شیره تیکه له بووتاندا.
(عشیره باتو)

با توویه ند: [ناو،ت] ئامرازی به ستنی باتوو
به تاییه ت بو که سیک که قورپیت. (خایه بند)

باتوودان: [ناو] هه ویج؛ پیستی گون.
(پوسته خایه)

باتوون: فرد؛ فد: [ناو] (۱) شوشکه؛ شیری
کورت. (۲) باتووم؛ قوله دار یان لاستیکی

دهستی پاسه بان و پولیسی قه دیم. (باتوون)

باتوونی کاره بایی: [ناو] میله ی کاره بایی بو
ئه شکه نه جه ی به ندی. (باتون برقی)

باته: پال تو؛ جه مته؛ کن تو؛ لای تو؛ بال ته.

(نزدتو)

باته ریهت: [ئاوه لئاو] بائه دهب؛ خاوهن نزاکهت؛ خاوهن ته ریههت. (باتریت)

باته گبیر: [ئاوه لئاو] به تگبیر؛ کارزان؛ به مشوور. (باندیر)

+ باتیدان: [چاوهگهت] باتیکردن به ناسووس یان به قهلهمه فووکردنه ناولاشه ی ئاژهل بو جیا بوونه وه ی پیست له گوشت و باشت کهل بوون. (باد کردن)

باتیسک: [ناو] خوشکی شوو؛ دش. بالدز. (خواهر شوهر)

باتیکردن: [چاوهگهت] (۱) فوتیکردن؛ پر کردن له با. (۲) (ب) دنه دان؛ شووتی وه بن ههنگل نان؛ هان دان (باد کردن و هندوانه زیر بغل گذاشتن، ترغیب)

باج خوازی: کباج؛ به زوره ملی پاره یان شتیک ویستن. (باج خواهی)

+ باجگر: [[ئاوه لئاو+ناو، یک] له رابووردوودا پیای لات و زوردار به زور باجیان له خه لک- دهستانه. (باجگیر)

باج لیگرتن: (ب) ناخوونه ک له ئه مانهت یان له شتی که سیک دان. (کنایه ناخونک زدن)

باجووا: [ناو] باجی به باجی؛ ژنی که ژن به ژنی پیکراییت. (زن گرفتن تواتری)

باجووج: [ئاوه لئاو] شوخی باز؛ گالته چی. (شوخی)

باجه: [ناو] بوته که؛ گیسه؛ ده ککه؛ وه تاغه ک؛ وه تاغیکی بچوو ک بو فروشی بلیتی (پسووله) ی سینه ما یان فروشی ورده واله. (باجه. گیسه)

باجه لان: ناوی خیل و مه لبه ندیکه له نزیک

خانه قین. (سرزمین باجلان)

باجه لانی: خه لکی باجه لان. (اهل باجلان)

باجه ی بانگ: شوینی پاره سپاردن و پاره وه رگرتن له بانگ. (باجه بانگ)

باجه ی بلیت: وه تاغی چکوله ی فروشتنی بلیت (پسووله). (باجه بلیت)

باجه ی ته له فون: [ناو، ت] کیوسکی ته له فون له ته له فونخانه یان سه رشه قام. (باجه تلفن)

باجه ی پووست: [ناو، ت] شوینی نامه پووستکردن له ئیداره ی پووست. (باجه پست)

+ باجی: [ناو] پله ی حه و نوته ی موسیقا. (اندازه گام موسیقی)

+ باجی: [ناو] زردایک له ههندی بن زاراهه- دا. (نامادری)

باجی پی: [ناو، ت] کریی ده ربازبوون له ریگا یان ئوتوبان. (عوارض)

باجی سمیل: [ناو، ت] باجی مله پوری و لاتیگه ری و سمیل قهویه تی که له قه دیمدا له خه لکی بینهوا ده ستینرا. (باج سبیل)

باجی سه ربار: [ناو] پیتاکی سه ربارانه. (باج سر بار)

باجووا: [وته (حرف) کاری ئه مری] بلی؛ باچه؛ بیژه؛ بووشه (بگو)

باجه: [کاری ئه مر] باجوو؛ بیژه؛ بلی. (بگو)

باچک: [ناو] (دیمیله) دانه ویله بیکه له هه رزن گه وره تر، ساقه ته که ی ده که ن به گسک.

(دانه ایست ازارزن بزرگتر)

باحال: فد. [ئاوه لئاو] (۱) سه ر زیندوو. (زیر و

زرنگ) (۲) خاوهن ئاکاری له به ردلان.

(باحال) (۳) له سه رحال؛ به که یف. (سرزنده.
 سرحال)
 باخ بر: [ئاوه لئاو] [ناوی بک] هه رهس کار؛
 ته کمیشی باغ ده کات یان داری باخ ده بر پته-
 وه. (هرس کننده باغ)
 باخ بر پین: [چاو گهت،] (۱) ته کمیشی باغ.
 (۲) برینی باغ؛ هه رسی باغ. (بریدن باغ)
 باخت: فد: [چاو گهی کورتکراو] له کوردیدا
 ئهم وشه یه به ده گمه ن به ته نیا دهوتریت و له-
 گه ل کار (فیعل) ی کردندا دهوتریت: ره وتی
 دانان؛ دوران؛ باختکردن؛ به ختکردن؛ له ده-
 ستدان؛ دوراندن؛ (مصدر مرخم باختن)
 باخته ر: له ئاو یستادا به مانای (باکوور) هاتوو.
 فد: [ناو] (ف. مشه). پروژ ئاو؛ خوړنشین؛ (باختر)
 باخچه وان: [ناو] ئاگاداری باغچه یه.
 (باغچه بان)
 باخچه ی مندالان: [ناو] جیگهی ئاگالیبونی
 مندالان، پيش له ته مه نی چوونه مه دره سه؛
 پارکی مندالان. (کودکستان؛ پارک کودک)
 باخدار: [ئاوه لئاو] پیشه ی باخداریه؛ خاوه ن-
 باخ؛ باخی هه یه. (باغدار)
 باخستن: باکه وتن؛ باکه ی خست.
 (با دخوایدن)
 باخله: [ناو] عه ماره شه تل؛ دوو کانه شه تل؛
 که رته زه وییک که تووی پیداده چینن بو
 شه تل؛ خه زانه. (انبار نشاء)
 باخوا: [ئاوه لئاو] (دیندار؛ خواناس؛ پیاو خاس.
 (باخدا)
 + باخواردن: (۱) هه لختنی جلی شو دراو بو
 وشک بوونه وه. (بادخوردن) (۲) پیچ خواردن؛

خول خواردن. (پیچ خوردن)
 + باخوش: [ئاوه لئاو] له بار؛ باوخوش.
 (خوشدست)
 باخوشه: [ناو] که وچک یا داریکی پان بو
 شیواندی دو کولیو. (قاشق بهم زدن آش)
 باخوه: [کاری ئه مری] باخقه؛ قسه بکه؛ (حرف
 بزن)
 + باخه: [ناو] باغه؛ ته زیحی باغه؛ جنسی
 جوړیک مووروو. (باغه)
 باخه خواز: [ناو] سوالکهری باخه گهنم و جو.
 (سائل باقه غلات)
 باخه فتن: [چاو گهت] با که وتن؛ ویستانه وه ی
 با؛ (ب) له به ی چوونی لووت به رزی؛ له فیز
 و یفاده و ته که بور که وتن؛ باکه ت خه فت؟
 ئارام بوویه وه؟. (باد خوایدن)
 باخه لبر: [ناو، بک] باغه لبر؛ گیرفان بر. (جیب
 بر)
 باخه له: [ناو] باغه ل؛ بن باغه ل؛ گیرفان. (بغل؛
 جیب)
 باخه وان: [ناو، ت] ئاگاداری باخ؛ ئه وی که کاری
 پهروه رده کردنی گیاو گول و داره له باخدا.
 (باغبان)
 باخه وانی: (۱) زانستی کاری باخه وانی. (علم
 باغبانی) (۲) په وتی چاندن و پهروه رده کردنی
 گول و دار و گیا له باخدا. (باغبانی) (۳) کاری
 باخه وان. (کارباغبان)
 باخی وه حش: [ناو] جیگای راگرتنی حه یوان-
 گه ل بو پیشاندان به خه لک. (باغ وحش)
 باخی: [ناو] گه وره ی فله. (بزرگ عیسوی ها)
 باخیر: [ناو، بک] خه به ره یین؛ به رسه ف-

هين. (خبررسان)

باخيره: [ناو] باکړوڅه؛ بوران؛ با و کړپوه
پیکهوه؛ بادهځ. (بوران)

باخی ګولان: [ناو] ګولزار؛ ګولستان؛ باخی پر
له ګول. (ګلستان)

+ باد: [ناو] با؛ ههوا؛ (بهوې بادپهه وایه دهلین
کورت بهالایه). (ب) ته که بور؛ فیز؛ لووت
به رزی. (باد)

+ باد: بی؛ زینده باد؛ بزی. (باد)

باداورده: (۱) < بااورده؛ شتیک که با له-
ګه^ل خوی بیهيښت. (۲) [ئاوه لئاو] (ب) مالی
بی تیکوشان هاتنه ده ست. < بااورده (باد
آورده)

بادابادا: [ناو] ګورانيکه له ئیران بو زاوا و
بووکی دهلین. (بادابادا مبارک بادا)

باداروک: [ناو] ده سړيله ی سهری مندالی ساوا؛
ګوله سهر. (دستمال کوچک نوزاد؛ گل سر)
باداری: واداری؛ تووشی نه خوشینی په نمانی
چوک و جومگه (جومگه) ی له ش هاتوو
(رماتیسیم)

باداريتی: [بهره می چاوگه] دوو چاری
په نمانی له ش بوون. (دچار اماس بودن)

بادام زه مینی: [ناو] بهری داریکه که له هیند
قهوی و کفله هیه و له ناوکی فهندوق
ده کا و که میک درپتره و ده خوریت. (بادام
زمینی)

بادام هیندی: [ناو] بهری داریکه که له هیند
ده رویت؛ ده خوریت و تیکه لاوی ئاجیل (چه-
ره ز) ده که ن. (بادام هندی)

بادامی: [ئاوه لئاو] (ب) له وینه ی بادام؛ وه-

ک: چاوبادامی؛ هر شت به بادامه وه پیوندی
هه بی. (بادامی)

بادامی تال: [ناو، ت] بادامیک که تامی تاله و روڼ
بادامی لیده گرن. (بادام تلخ)

بادامی کاغه زی: پسته به هیف؛ بادامی توخل
ناسک. (بادام کاغذی)

بادامی کیوی: بادامه کیویله. (بادام وحشی)
بادایی: [ر] ابووردوی بادن [هه ستوو؛ گرژبوو؛
بادراو. (ریسیده)

باده بان: [ناو] جوړی په رده له قوماشیکی قایم
که به ده که لی پاپوره وه قایم ده کریت و به
هیزی با پاپور ده خاته ری. (بادبان)

بادره وش: [ناو] اکون و که لینی خانو؛ بادرز؛
بابویر؛ (درز در و دیوار خانه)

بادروخ: [ناو] بادرز؛ باده لین؛ بادره وش؛ بابویر.
(منفذ باد)

بادره نگیوو: [ناو] بادره شکبو؛ بادره نجبو؛
بادره نگیو؛ گیاییکه عاره قیکی بو نخوشی
لیده گیریت. (بادرنج بو.)

بادرپزه: [ناو] بارپزه. (میوه باد انداخته)
بادرپسه: [ناو] (۱) سه لکه ته شی. سهره دووخ.
(سردوک) (۲) فر فروکه؛ فر فره ی مندالان.

(فر فره) (۳) ده وار. (چادر) (۴) کومانج؛
هه وره بان. (کماج)

بادک: عه شیره تیکه له ولاتی بوتان.
(عشیره ایست)

بادکیش: [ناو] باکesh؛ که له شاخ. (بادکش)
+ باده: (۱) مه ی؛ (می) (۲) بای بده، کرزی بکه.

(بریس. بیچان)
(۳) گشته، کرژه. (ریسیده شده) ۰۴ هه وایه (باد)

هواست): (وهره ساقی به کول^۶ بینه دل^۷ که یلم به هو^۸ی **باده**، به جامی^۹ مهی خه لاتم که و سه- ری تونگه^{۱۰}م له بو^{۱۱} **باده**، شهرابی^{۱۲} ئالی^{۱۳} یا قووتی بده دهستم فلهک **باده**، تهپ و توژی خه یالات و خه فته تباریم وه بهر **باده**.) «حه سه ن سه لاج سوران» (می؛ پیچ؛ ریس زیاد؛ باد؛ **باده** هواست.)

باده چی: [ئاوه لئاو] مه یفروش؛ مه یخانه دار. (می فروش)

باده ر: [ناو] (۱) شتیک که بای لیده رچی.

(دارای منفذ باد) (۲) کرژده کا و بایده دا.

(ریسنده) (۳) جه ره باده ر. (پیچ کوشتی)

+ باده ر چوون: [چا وگه، ت] په نچه ری؛ ته گهر یان توپ کون بوون؛ (ب) با نیشته وه و له لووت به رزی که وتن؛ (ب) له فیز و ته که بور که وتن. (پنجر)

باده ف: [ناو] باده وه؛ بوران؛ با و به فربارین پیکه وه؛ بای توندکه به فر رامالی. (طوفان)

باده ک: [ناو] ئاچار؛ پیچ کوشتی؛ جه ره باده ر. (پیچ کوشتی)

باده مه ک: [ناو] لووی ژیر پیست؛ گروقه ر. (غده)

باده نوشی: [ناو] مهی خوار دنه وه. (باده نوشی)

بادیان: [ناو] بادیانه؛ رازیانه. (رازیانه)

بادیله: [ناو] جامی بچووک؛ ده فری چکوله. (ظرف کوچک)

بادین: [ناو] (۱) گولیکی گه وره یه له به ینی موسل^{۱۴} و هه ولیردا. (دراچه ای نزدیک هولیر)

بادیناوا: ناوی گوندیکه له نژیکی کیوی قه ندیل. (اسم دهی است)

بادینی: [ئاوه لئاو + ناو] زبان و خه لکی

بادینان. پیوه نه یدار به بادینه وه. (زبان و اهل بادینان)

بادی هه فا: [ئاوه لئاو] له خودر چوو. (متکبر)

+ بار: [پاشگر] بو^{۱۵}ی هه یه له وشه ی جو^{۱۶}بار و رو^{۱۷}باردا واتای (بار) بدا و له پی^{۱۸}شدا جو^{۱۹}بار و رو^{۲۰}بار بوو یتن. (پسوند، بار)

+ بار: [ناو] (۱) ئیزی چونه باره گای سولتان و گه وران. (۲) باری کاره بایی. (۳) پیشخوانی مه یفروش. (۴) گه نجه ی تاییه ت بو^{۲۱} دانانی مه ی. (۵) که ره ت. (ده بار، سه دبار). ده فعه، پات. (۶) ره ستورانی تاییه ت بو^{۲۲} پیاله- فروشی و خوار دنه وه؛ جیگای دانانی خوار دنه وه ی جو^{۲۳}راو جو^{۲۴}ر. (بار)

بار ئاسیابو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)

باره ئاش لیکردن: [چا وگه، ت] بار بو^{۲۵} ئاش بردن و به ئارد کردن (بردن بار به آسیاب و آسیاب کردن). (ب) چه نه در یژی. (کنایه (وراجی)

بارئه ناز: [ناو] (۱) باره ناز؛ جیگای باردا گرتن. (۲) شوینی بار لیدان و باردا گرتن له ئیسکله ی به نده ر. (بار انداز)

باراخودی: (ف. مشه). (ب) به ش یان پشکا خودی؛ زه کات. (زکات)

باراف: عه شیره تیکی کورد له دیار بکر. (اسم عشیره ایست)

بارام: (۱) به هرام ناوی پیوان. (نام مردانه)

(۲) ناوی ئه سته ری می^{۲۶}ریخ. (سیاره مریخ)

+ باران: [پاشگر] به ناوه وه ده لکی^{۲۷} واتای رژانده خوار دها وه ک، توپ باران، به رد باران، گولباران. (پیواژه: باریدن)

باران بارین: [چا وگه، ت] ها تنه خواره وه ی

باران. (باران باریدن)

باران پیوی: [ناو] لقی له زانستی بووم ناسی که له چلونا یه تی و راده ی باران له شوینگه ل و وه زرگه لی جوړاو جوړ دهویت. (باران سنجی)
+ باران دادان: [چاوگه، ت] هه ر شت یان میچ یان ره شمالي که ئاو ی باران دابدا. (نشت- باران بداخل چادر)

+ بارانندن: [چاوگه، ت] کاتییک مریشکیکی جووچکه له بهر جووچه له کانی له خو ی دوور ده کاته وه به هو ی گه وره بوونیا نه وه. (وقتی مرغ جوجه هایشرا از خود دور میکند)

باران دیده: < بالان دیده

باران کوت: [ناو] سفت بوون و کوترانی

جیگاییک به باران. (باران کوب)

بارانگر: [ناو] هه رشوینییک که باران بیگریته وه. (باران گیر)

باران لیدان: [چاوگه، ت] (۱) له بهر باراندا مانه وه و ته ربوون. (۲) باران له هه ر شتییک بکه وی. (باران خوردن)

بارانه: (۱) کری ی بار. (کرایه بار) (۲) هه وا و گورانییکه. (اسم ترانه ایست)

بارانه ی سه ربه قه پوچکه: کلاو به سه ر؛ بارانی به خو پرهم و دهنک گه وره. (باران تند)

بارانه ی سه ربه کلاو: ریژنه بارانی توند؛ کلاو به سه ر؛ شه سته بارانی به ته وژم. (باران تند)

بارانه ی ورد: نه رمه باران. (باران نم نم)

بارانه ی وه شت: ره یله باران؛ بارانی به خو پرهم و دهنک گه وره. (باران بشدت)

+ بارانی: (۱) [ئاوه ئاو] هه ر شت پیوندی به

بارانه وه بی؛ هه وری بارانی؛ هه وای بارانی.
(۲) [ئاو] جوړی بالته ی ناسک که باران ناده یینی (دای نادا) (بارانی)
بارانی په له: به بارانی ده یین که به ئه ندازه ی پیویست بو شین بوونی ده غل بیاریت. (باران کافی برای روئیدن غلات)

بارانی توند: شه سته باران. (باران تند)

بارانی ده سترگد: بارانی که به گوړانی ره وتی هه ور ده بیارینن. (باران مصنوعی)

بارانی ناوه خت: بارانی بیوا ده که زهره ر له کشت و کال ده دا. (باران بیموقع)

باریاج: [ناو] باجی که له هه رکول و هه ر باریک ده ستینیت. (بارانه)

باریاری: [ناو] باره خو یانی؛ کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باریاری: [ناو] کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باریه ر: [ناو] (۱) باره بهر؛ بارگینی باری. (۲) کول بهر؛ باره بهر. (باربر)

باریه ری: [ناو] (۱) کولکیشی. (۲) بنکه ی راگو یزانی باری خه لک به مز؛ بونگی (نووسینگه ی باریه ری. (باربری)

باریه ژن: [ناو] ته لیسمی هه لواسراو (ئاو یزانکرا) و به له ش دا. (طلسم آویزان بر بدن)

+ باریه ستن: [چاوگه، ت] (۱) پیچانه وه و به ستنی بار. (بستن بار) (۲) (ب) به پوول و پاره گه یین و جی خو قایم کردن له ژیاندا.

(به آلف و ثولوف رسیدن)

+ باریه ند: [ناو] (۱) هه ر شت که باری پی به ستن. (۲) ته رک یا شوینی بار له سه ردانان

له سه رسه ياره‌ی سواری. (۳) که سیک که بار ده‌بستی. (باربند)

باربه‌نیش که رده‌ن: باری پیچاوه‌ته‌وه؛ بار به‌ندی کردوه. (بار بندی کرده)

باربه‌ها: [ناو] بښشک؛ نه و کچه که براکه‌ی دایناره ژن به ژنی پی‌بکات؛ په‌سمیکی کوڼ و کریت بوو له‌قه‌دیمدا (خواه‌ری که برادرش برای عوض کردن با دختری دیگر و عروسی در نظر می‌گرفته)

بارپیچ: [ناو، بک و بهر] (۱) که سیک که بار ده‌پیچ‌ته‌وه. (۲) شتیک که له باریه‌وه ده‌پیچن. (بار پیچ)

بارچه‌وتی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] بار که - چی (لاری)؛ (ب) ناراستی و نه‌گونجاوی. (بار کجی)

+ بارخانه: [ناو] (ب) سمت‌وساتان؛ سمت و بارخانه. (کنایه‌از باسن بزرگ)

باردا: [ناو] چومیکه له سوری. (رود باردا)

+ باردار: [ناو] (۱) ئاوس. (۲) [ناو] زمانی باردار و تمه‌گرتوو یان (به‌لغ‌گرتوو). (باردار)
باردان: [چاوه‌گه، ت] گرز کردن؛ بادان؛ پرستن. (پیچ دادن)

بارزانی: له‌قه‌می حه‌زهرتی مارشال‌مسته‌فا بارزانی‌خه‌بات‌گیږی نه‌میری کورد. (لقب حضرت ژنرال مصطفی بارزانی).

بارزه: [ناو] جیه‌ی دار. (صمغ درخت)

باری‌ژیان: (۱) قورسای‌ی و بارگرانی ژیان. (۲) چونیه‌تی ژیان؛ په‌وتی ژیان (طرزو شیوه زندگی)

بارسا: [ناو] بارست؛ بارستا؛ قیلله‌ت. (ضخامت)

بارسشک: [ئاوه‌لناو] که‌م‌بار؛ بارسووک؛ (ب) بیخه‌م؛ بی‌په‌روش. (سبک بار؛ بی‌غم)
بارسووی: [ناو، ت] که‌م بوونی که‌لوپه‌لی مال؛ (ب) بی‌ئه‌رکی. (سبک بار)

بارقه: [ناو] بوړان؛ ره‌شه‌با. (بوران)
باروفت: [ناو] زه‌وییک که با خو‌له‌که‌ی بردبی‌با و بوړان؛ باره‌ش. (بارفت؛ بوران)

بارفیکس: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ی - وه‌رزشی ژیمناستیک. (بارفیکس)

بارقورس: [ئاوه‌لناو] بارگران؛ (ب) وه‌ژیر مه‌ینه‌ت که‌وتوو. (بارسنگین)

بارقوول: [ئاوه‌لناو] خوړاگر؛ به‌پشوو بیهن دریز. (مقاوم)

+ بارکردن: [چاوه‌گه، ت] (۱) بارلیدن. (بارزدن) (۲) (ب) مال رویشتن له‌جیگاییکه‌وه بو جیگاییکه‌ی تر؛ مه‌رو بارمه‌که. (کوچ کردن) (۳) (ب) قسه‌ی ناخوش خسته‌سه‌ر. (۳ بار کردن)

بارکوله: [ناو] باری چکوله. (بار کوچک)
بارکیشی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه]

(۱) بارکیشان؛ ه‌مالی. (حمالی) (۲) باره‌له‌س‌ه‌نگاندن و به‌قه‌پان یان به ترازوکیشان. (توزین کردن بار) (۳) کاری که‌سیک که‌ئه و ئیشه‌ده‌کا. (بار کشی)

بارگر: [ناو] حه‌ماله‌ بو نه‌پرووخی دیوار. (چوب حماله دیوار)

+ بارگه‌چی: [ناو] (۱) کاروانچی. (کاروانی)
(۲) ژنی کاره‌که‌ر که له‌گه‌ل بووک ده‌چی بو مالی زاوا و بو ماوه‌ییک ده‌مینته‌وه. (کلفت که‌با عروس میرود و میماند)

بارلیدن: [چاوگه،ت] بار بار کردن؛ بار خسته
 سهر باره بهر. (بار زدن)
بارنچ: رهنج به با. (رنج به باد)
+ بارنه بردن: [چاوگه،ت] (ب) یاخیوون؛
 سهر کیشی؛ که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛
 ژیر بارنه چوون. (بار نبردن. زیر بار نرفتن)
بارنه وه ری: [ناو] (ب) بارنه بردن و کوژنه دان.
 (نافه رمانی)
بارووسه رزمانی: [ناو] باری سهر زباز. (بار
 زبان)
باروک: [ناو] شیوازیک موسیقای ئوروپیه.
 (باروک)
باروبنه: [ناو] ماله کوچ؛ بارگه وینه. (باروبنه)
باروزگا: [ناو] بارژهنداز؛ باره ناز. (بارانداز)
باروشه ی کاره بایی: په نکه؛ باوه شینی
 کاره بایی. (پنکه)
باروم: به هینی. (بیاوردن)
بارون: [ناو] له قه می پیاوی گه وره له ئوروپا؛
 عینوانی پیاوی گه وره ی ئه ر مهنی. (بارون)
باروو: [ناو] (۱) بورج و باروو؛ دیواری بهرز.
 (برج و بارو) (۲) بارووت. بارووت. (باروت)
 (۳) باربوو؛ یارمه تی زهره ر لیکه وتوو. (کمک
 به خسارت دیده)
بارووت پیژ: [ناو، بک] بارووت چیکه ر. (باروت
 ساز)
بارووتخانه: [ناو] (۱) جیگای دروستکردنی
 بارووت. (کارخانه باروت) (۲) عه مباری
 بارووت. (انبار باروت)
بارووت ساز: [ناو] بارووت چیکه ر. (باروت ساز)
بارووت کهر: [ناو] بارووت چیکه ر. (باروت ساز)

بارووته: [ئاوه لئاو] خویری؛ له ش گران؛
 ته مه ل. (تنبل)
بارووتی: بارووتی. [ناو + ئاوه لئاو] (۱) ناوی
 جوړیک چای وشک و ورده. (چای باروتی)
 (۲) هه ر شت پیوندی به بارووته وه هه بیته.
 (باروتی)
بارووتی بی دوکه ل: [ناو، ت] جوړیک بارووت
 که له کاتی سوتاندندا دوو که لی نییه. (باروت بی -
 دود)
بارووتی رهش: قه ره بارووت؛ بارووتی ئا
 سای. (باروت سیاه)
بارووتی لوکه: [ناو] بارووتی په موو؛ ماکیکی
 لوکه ئاسایه که زوو ئاورده گریت (باروت پنبه)
باروود: تد؛ [ناو] بارووت. (باروت)
بارووف: [ناو] گژه با. (باد تند)
باروون: [ناو] له قه می پیاوی مووسایی.
 (بارون)
باره: [ناو] واره؛ بابه ت؛ له باره ی کیوه قسه
 ده که ن. (باره)
بارهاوردن: [چاوگه،ت] (۱) بار ئانین؛
 هاوردنی بار. (آوردن بار) (۲) بارهاوردن؛
 هاوردن وهر؛ ره عه مه ل هینان. (بار آوردن)
باره بی: (۱) [ناو، ت] کوژیک داربی؛ باریک
 داربی. (یک بار چوب بید) (۲) باربوو؛ باره بوو؛
 کوژه کی مالی (کمک مالی)
باره بی کردن: [چاوگه،ت] باربوو کردن؛
 کوکردنه وه ی کوژه کی مالی بو که سیک.
 (جمع کردن کمک مالی برای کسی)
باره خوی: (۱) باره خویی بارکراو. (۲) جه والی
 پر له خوی. (بار نمک) (۳) گه مه ییکه؛ بار

بارانی. (اسم بازی)

بارہ دار: (۱) [ناو،ت] داری له بار به ستر او؛ کوئیک دار. (بار هیزم) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوس؛ تولدار؛ زکیپ. (آبستن. حامله) (۳) باره- دار؛ بهردار؛ بههره دار. (بهره دار)
باره سیاو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)
باره سیاوهاز: [ناوی بک] باراش لیکه ر. (کسی که بار را آسیاب میکند)

باره که: [ناو] مریشکی بار؛ باروکه. (جوجه مرغ یکساله)

باره لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) کوئل هه لگرتن. (بار بردن) (۲) (ب) ژیرباری ژیان چوون و پهنج و زه حمهت کیشان. (زحمت کشیدن) (۳) ژیر بار چوون. (زیر بار رفتن)

بارهنگ: [ناو] اتووی گیای پکیشه بو قوخه باشه. (بارهنگ)

بارهینان: [چاوگه،ت] (۱) پهروه رده کردن. (بار آوردن) (۲) بار هینان. (وهک) له بانه وه، باریکی هینا بو سهقر. (حمل بار)

+ باری: (۱) ههر شت تایبته به بار کیشی- بیته وهک ئه سپی باری. (باری) (۲) هاتنه خواره وهی له سهریه ک له رابووردودا؛ وهک: باران باری. (بارید؛) (۳) یه که ی گوشار به رانه ر به ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ پاسکال له فیزیک دا. (باری) (۴) کورتکراوه ی باری تعالا؛ (تا کهس نه لی به کوردی نه کراوه مه دحی باری) «حه قیقی». (باری)

باری: (۱) ده ستاوده ست کردن؛ باری به هه رحال، ههر چوئیک بیته. (۲) یه ک بار؛ یه ک کوئل (۳) یه ک جار؛ یه ک که پته.

(باری)

باریتون: [ناو] دهنگی (پیاوانه) له بهینی باس و تینوردا له موسیقادا. (باریتن)

باری تهعالا: خوی گه وره. (باریتعالی)

باریدوخ: [ناو] بارودوخ. (وضع؛ موقعیت)

باریزان: گه لاریزان؛ بریتی له پاییزی درهنگ. (برگریزان)

باریسه دوخ: [ناو] سه لکه تهشی؛ سه ره تهشی. (سردوک)

باری سه زمان: [ناو] به لعی سه زمان. باروسه- زمانی. (بار زبان)

باری سه ربار: [ناو] ناوبار. (ب) موزاحیم؛ باری که له سه ر کوئل وباری سه رشان داده نریت (بار سربار)

باری سه رشان: [ناو] (۱) وهز یفه؛ ئه رکی سه- رشان. (وظیفه) (۲) سه ربار بوون؛ زحمهت و ده ردیسه ر. (سربار شدن)

باری عام: [ناو] ئیزنی به عام چوونه باره گای گه وران. (بار عام)

باری کاره بایی: [ناو] پراده و ئه ندازه ی هیزی کاره با که له خه زینه یا (ژنراتور) وه رده گیریت. (بار برقی)

باریکایی: [ناو،ت] شوینی هه ره باریکی هه ر شت. (جای باریک هر چیز)

باریک بیر: [ئاوه لئاو] ورد بین؛ بیرتیش. (باریک بین)

باریک بیرری: [ناو] چوئیه تی بهوردی تی فکرین؛ بیرتیشی. (باریک بینی)

باریک بین: [ئاوه لئاو] ورد بین؛ زور سه رنج ده ر. (باریک بین)

باریک بینی: [ناو] وردبینی؛ چوڼیه تی وردبین بوون. (باریک بینی)

باریکه پړا: [ناو] توله پړی؛ پړیگای ته نګه بهر؛ پړیگای ته سک. (راه باریکه)

باری لیو: [ناو] به لعی سه رلیو؛ لیوی بارگرتو (لیو به بار و تازه بارم) (قشر روی لب)

بارین: پاشگر؛ هاتنه خوار. خو لبارین: گولله- بارین، باران بارین. (باریدن)

بارین: [چاوګه] باره؛ باراندنی ئا ژال. (بع بع کردن)

باریه: [ناو] بوریا؛ حه سیر؛ رایه خی له جه گهن چی بوو. (بوریا)

+ باز: (۱) ئه سپی نیوچاوان سپی. (اسب پیشانی سفید) (۲) باز. (ف گیو) دیسان؛ هم؛ دووباره؛ ژی. (باز)

+ بازار پړوژي: یاکاتیکی دیاریکراو له مانک یا حه وتووډا بوکړین و فروشتنی مالآت و ئا ژال له شوینیکی دیاریکراودا؛ وهک بازاری قه باخکهندي. (بازار)

بازار په سندن: [ئاوه لئاو+ناو] قایلی فروش؛ موشته ری په سندن. (بازار پسند)

بازارچه: [ناو] گوزهر و شوینیک که چهند دووکانی تیدا بیت. (بازارچه) **+ بازار ګه رمی:** [بهره می چاوګه] تاریفی زور و به درو بو فروشتنی شتیک یان خوشیرین کردن. (بازار گرمی)

بازاری: [ئاوه لئاو] (۱) کاری بازاری؛ کاری هو- نه ری بو فروش و په چاو نه کردنی ورده کاری له هونه ره که دا. (۲) [ناو] ئه وهی له بازاردا موامله ده کا یا دووکانی هیه. (۳) (ب) کار

یا شتی بیبایه خ و سه رسه ری. (بازاری)

بازاری ئازاد: کړین و فروشتنی بی گرفتوگیری و به بی کوپون؛ بازار پیک که زیادی و که می قیمت به هو ی زور و که می کالایان زور و که می پیداویستی موشته ری ده گوپردریت. (بازار آزاد)

بازاری بوورس: شوینی سه ودا و موامله ی وهک جه واهیرات و نهوت؛ هتد. (بورس)

بازاری جیهانی: بازار پیک که جنسگه لی له لایه ن ده وله تگه لی جوراوجور بوکړین و فروشتن دابین بکړیت. (بازار جهانی)

بازاری روژ: پوژگه لی دیاریکراو بوکړین و فروشتن له شوینیکی تایبه تدا. (بازار روز)

بازاری زیر پینگه ران: شوینیک یا راسته بازار پیک که زور به ی دووکانه کان زیر پینگه ران؛ هه روها بازاری ئاسنگه ران و مسگه ران و قوماش فروشان و تنه که سازان. (بازار زرگران)

بازاری سیاه: [ناوت] په شه بازار؛ موامله ی پیدا ویستی به گرانتر له نرخ و به دزیی یاساوه. (بازار سیاه)

بازاری شام: (ب) جیگای زور شلو ق و تیکه ل و پیکه لی پیده شو بهین. (بازار شام)

بازار شکینی: کاری فروشتنی کالاییک زور به هه رزان یابه نرخی کهم بو زهره ر لیدان له وه که سانه که مله (په قابه ت) ده که ن و له مه یدان دهر کردنیان. (بازار شکینی)

بازاری عومده فروشی: شوینی که ورده فروشه کان سه رجه م شتی لیده کړن و به ورده فروشی به گرانتر ده ی فروشنه وه. (بازار

عمده‌فروشی)

بازاری‌کار: راکیشانی هیزی کاری ئینسان له لایه‌ن داخوازانی ئەو هیزه‌وه له کۆمه‌له‌دا؛ هه‌موو رۆژ ژماره‌ییک خه‌لک ده‌چنه نیو‌بازاری‌کاره‌وه، شۆل په‌یدا ده‌کهن. (بازار کار)

بازاری‌گهرم: (ب) به‌بره‌و. (بازار گرم)

بازاری مانگانه: بازاریک که مانگی جاریک له رۆژیکی دیاریک‌رودا پیکدی؛ هه‌روه‌ها بازاری سالانه‌و هه‌فته‌یی. (بازار ماهانه)

بازاری ناوخۆ: بازاری پیشاندان و موعامه‌له‌ی کالا له ناوخۆی ولاتدا. (بازار داخلی)

بازار نه‌بوون: بی‌بازاری؛ بازار که سادی؛ بازاری چۆل‌وهوول و بی‌موشته‌ری؛ دژی بازاری‌تیژی و بازار گهرمی. (بازار کساد)

بازبردن: [چاوه‌گه‌ت، په‌رین؛ به‌سه‌ر شتی‌کدا بازدان. (پریدن)

بازبه‌ر: (۱.ف.مه‌ر). جیی‌ده‌ربازبوون؛ شوینی ده‌ربازبوون. (۲)بازده‌ر. (راه‌گریز ۲.پرش‌کننده)

بازبه‌ند: [ناو] بازووبه‌ند؛ قۆلبه‌ند؛ بازیه‌ند. (بازوبند)

بازد: [ناو] باز. (پرش)

بازدایی: [ناو، بک] ده‌رچوو؛ هه‌ل‌اتوو. (فرار کرده)

بازدبازوکی: [ناو، ت] بازبازین؛ کایه‌ی بازدان. (پرش)

بازد دان: [چاوه‌گه‌ت، باز دان. (پرش کردن)

+ بازدی: [ناو] بازدید؛ دیده‌نی‌دانه‌وه. (بازدید)

بازراقه: [ناو] بازرقه؛ بازراقه دان: له‌په‌ر ده‌ره‌په‌رین. (جهش)

بازقه‌بان: [ناو] باشقه‌پان؛ تیژمار. (نوعی مار)

+ بازگ: [ناو] بازوو؛ بال. (بازو)

بازگو: دووباره‌وتنه‌وه‌ی قسه‌ییک؛ گپ‌انه‌وه-ی قسه‌ییک. دووپات‌کردن. (باز گو)

بازمه‌له: [ناو] باسکه‌مه‌له. (شنای کراال)

بازنگ: [ناو] بازند؛ خه‌خال؛ بازنه. (النگو)

بازنگه: [ئاوه‌ل‌ناو] [پیتی‌گ منگه] بازنه؛ دو‌ر‌او. (بازنده)

بازننه: [ناو، به‌ر] بازنده؛ دو‌ر‌او له‌قوما‌ردا؛ بو‌ر‌دراو له‌زو‌ر‌انبازی و وه‌رز‌ش‌دا. (بازنده)

بازنو‌که: [ناو] به‌ربازن بو‌دانه‌که‌وتنی بازنه؛ بازنه‌ی چووک. (النگوی کوچک)

بازنه‌گاسن: [ناو، ت] ئالقه‌ی ئاسن که ده‌خه‌یتیه سه‌رگاسنی در‌دازار. (حلقه‌گاو آهن)

بازو: ناوی‌سترائیکی کوردیه. (نام‌ترانه‌ایست)

بازوپاز: [ناو] جو‌ریک زکر له‌ئایینی زه‌رده-شتدا. (نوعی ستایش در‌ئایین زردشت)

+ بازو‌ر: [ناو] په‌شه‌با؛ بای زو‌رتوند. (باد شدید)

بازو‌له: [ناو] باسک؛ (زیاتر بو‌باسک و قۆلی‌قه‌وی) ده‌وتریت، ئە‌گه‌رچی (له‌نیشانه‌ی چوو‌ک‌کردنه‌وه‌یه. (بازو)

+ بازوو: [ناو] ئە‌و چاره‌وه‌یی‌که‌ئالقه‌ییکی باریکی‌سپی له‌خوار‌چو‌که‌کانیه‌وه‌ییت؛ ئە‌گه‌ر هه‌ر له‌ده‌ست یاپاییکی‌داییت، (چه‌په). کئه-سپی‌چه‌پ. < ئە‌سپی‌پاست. (اسبی‌که‌در پایی‌ن بخلق حلقه‌ه‌ایی‌سفید‌رنگ دارد)

+ بازووبه‌ند: **فد:** [ناو] (۱) ئالقه‌ی بو‌جوانی له‌قۆل‌به‌ستن. (۲) نوشته‌له‌قۆل‌کردن وه‌ک گۆله‌به‌ند و تیغ‌به‌ند. (۳) بازووبه‌ندی

پالّه‌وانی. (۴) بازووبه‌ندی‌رِش له‌عه‌زادا. (۵)
بازوو به‌ندی کاپیتانی والیبالیّ یا‌فووتبال. (۶)
بازووبه‌ندی به‌رپرسی، وه‌ک بازووبه‌ندی
دیژبان. (۷) بازووبه‌ندی هیلالی
ئه‌حمهر. (بازوبند)

بازووکا: **فد:** [ناو] چه‌کی شه‌ر دژێ تانگ و
زرپووش که لووله‌که‌ی زیاتر له‌ میتریک
دریژی هه‌یه و به‌شان هه‌لده‌گیریت. (بازوکا)
بازووی باره‌لگری نوپل: له‌ خالی

پالگه‌ی نوپله‌وه‌یه تا ئه‌و جیگا که هیزێ باره-
که ده‌که‌وپته‌ سه‌ر نوپل، که هه‌میشه‌ که‌متره
له‌ بازووی زورپیدهر. (بازوی اهرم)

بازووی زورپیدهر: ماوه‌ی خالی زور هینه‌ر تا
پالگه‌ی نوپل، که هه‌میشه‌ زورتره له‌ بازووی
باره‌لگر؛ (له‌ فیزیکی‌دا). (بازوی محرک)

بازومن: [ناو] بازووبه‌ند؛ قولبه‌ند. (بازوبند)
بازوی: < بازوو: ئه‌سپی که چهند ئالقه‌ی
سپی له‌ لاقه‌کانیدایت؛ (اسبی که در پایین
بخلق پاهاحلقه‌ی سفیدرنگ دارد)

بازووی درگا: [ناو،ت] لاشیپان. (چوبه‌های دو
طرف چهار چوب در)

+ بازه: [ناو] (۱) مه‌یت؛ جه‌نازه. (جنازه) (۲)
ئه‌سپی نیوچاوسی. (اسب پیشانی سفید)
+ بازه: به‌له‌ک؛ ناوه بو سه‌گی به‌له‌گ؛ (بوژه
نه‌بی بازه‌بی، دانه‌یک ته‌ر و تازهبی)
(فولکلور). (سگ‌دورنگ)

بازهم: (۱) به‌هیله؛ لیم‌گه‌ری. (بگذا ر) (۲)
دیشان؛ دووباره. (بازهم)

بازهند: [ناو] مه‌چه‌که‌ند؛ خرخال، بازنه. (النگو)
بازه‌وان: [ناو] که‌سیک که خزمه‌تی باز ده‌کا و

له‌ پاودا باز به‌رده‌داته نیچیر. (بازبان)
بازه‌ی: (۱) ئاوه‌لناو+ به‌ند [برپوه؛ هه‌ندی؛
بازی؛ به‌عزی؛ برپک؛ (بعضی) (۲) دیسان.
(بازهم) (۳) لیبگه‌ری. (ولش‌کن)

بازی: **فد:** [ناو] (۱) کایه؛ گالته؛ یاری؛ قوما؛
پاشگر؛ کایه‌که‌ری؛ ته‌خته‌بازی، قوما بازی،
تورنا بازی، سیا بازی؛ که‌له‌شیربازی،
کوئربازی. (بازی) (۲) وه‌ردینه‌ی گونگ پان-
کردنه‌وه؛ تیروک. (غلطک‌پهن کردن خمیر)

بازی‌سپی: [ناو،ت] شاباز. (شه‌باز)
بازیگه‌ر: **فد:** [ناوی‌بک] کایه‌که‌ر؛ ئه‌کته‌ری
شانو؛ ئاکتوری سینه‌ما و شانو. (بازیگر)

بازبلیک: [ناو] جوړیک مارمیلک که به‌پا له
سه‌ر ئاو هه‌ل‌دیت. (بازبلیک)

بازی هه‌وایی: [ناو] به‌رزه‌حواییله؛ به‌رزه
حه‌وایی. کولاره. (بادبادک)

باز: ف. مشه. باز؛ واتا؛ دیسان. (باز)
بازسازی: بازپرسی. (شهرسازی)

بازارگیر: له‌ کوردستانی خوره‌لات؛
شاره‌داری؛ له‌ کوردستانی ئه‌ودیو؛ شاره‌وانی.
(شهرداری)

بازارپوک: [ناو] شاروچکه. (شهرک)
+ بازه‌له: [ناو] مووروییک که ده‌یساونه‌وه بو
ده‌رمانی نه‌خوشینی بازه‌له. (نوعی خوزه)
بازمن: [ناو] (۱) باوه‌شین. (بادبن) (۲) نیرییه
کیوی. (بز کوهی)

بازنه: [ناو] پاژنه؛ پانی؛ پاشنه؛ بازنو. (پاشنه)
بازپرسی: [ناو،بک] شاره‌دار؛ له‌ ئیران؛
شاره‌وان؛ له‌ کوردستانی عیراق (شهر داری.
شه‌ربانی)

+ باس: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] (۱) دهنگی گر له سازی ئورکیستر و ئوپیږادا؛ دهنگی گر (به‌م) له‌کوپله موزیکیدا، دهنگی نیږ و پیاوانه. **(باس)** (۲) خه‌به‌ر؛ به‌حس (ب) نژیک‌که‌وتن؛ کارم به‌سه‌ریه‌وه نییه باسی ناکه‌م؛ لییناده‌م توخنی ناکه‌وم. نایدوینم. **(کاریش ندارم)**

باسارک: [ناو] کولپږ؛ کولپږی ئاوی و گازی. **(کولر آبی و گازی)**

باسبیږ: [ناو] حه‌کایه‌تبیږ؛ چیروکیږ. **(داستان گو)**

باس‌پرس: **فد:** [ناوی‌بک] باس کول؛ تویژه‌ر له باس؛ باسوخواسکه‌ر. **(باز پرس)**

باسترغه: [ناو] ئاودانی چه‌لتووک بو چه‌که‌ره-کردن. **(آب دادن چلتوک)**

باستووق: [ناو] باسلخ؛ باسووق. **(باسلق)**

باسخوون: [ناو] په‌لاماری له‌پږ و بی‌خه‌به‌ر له شه‌ردا به‌شه‌و. **(شېخون)**

باسریږ: [ناو] پروپاگه‌نده‌چی؛ رپیکلام‌چی؛ **بالگاشه‌چی. (تبلیغات چی)**

باس‌زان: [ناو] میژووزان. **(تاریخ دان)**

باسقول: [ناو] له‌پږ ئابلوقه‌دان. **(محاصره ناگهانی)**

+ باسک: تیره‌ییکن که دانیش‌تووی باسکن له باکووری ئیسپانیا؛ هه‌رکام له که‌سانی ئه‌و عه‌شیره‌ته و زمانیان. **(باسک)**

باسکانه: دوو‌به‌ره‌کی؛ دوو قولی‌بوون؛ به‌به‌-ربه‌ره‌کانی دوو فیرقه‌یی. **(انشقاق و مخالفت؛ دودسته ای)**

باسک‌به‌ند: [ناو] قوڵبه‌ند؛ بازووبه‌ند. **(بازوبند)**

باسکراو: [جیناو] نیو براو؛ باس لیکراو؛ لیدواو.

(نامبرده)

+ باسکلاو: [ناو] ناوی مه‌لیکه. **(اسم پرنده‌ایست)**

باسکو: [ناو] قرتاندنی بالی بالنده. **(قیچی کردن بال پرنده)**

باسکو باسکو: بال لیدانی فرنده؛ باله‌ پږی؛ باله‌فری. **(بال زدن پرنده)**

باسکول: [ناو] (۱) قه‌پانی هه‌ره‌گه‌وره‌ بو کیشانی باری قورس. **(باسکول) (۲) باس کول؛ قه‌کول‌ر له باس؛ تویژه‌ر له باس.**

(بازپرس)

باسکه باسکانی: دوو به‌ره‌کی؛ ده‌سته به ندی؛ دوو قولی؛ دوو ده‌سته‌یی. **(دسته‌بندی)**

باسکه دار: [ناو] ده‌سته‌ک؛ داری داره‌را. **(تیرک)**

باسکه‌مزانه: [ناو] باسکیش. **(بازوی دراز خیش)**

باسکه‌و باسک: [ناو، ت] ئه‌م یال و ئه‌و یال. **(از این تپه‌به‌آن تپه)**

باسکیتبال: **اند؛ فد؛ فرد:** [ناو] وه‌رزشیکه له به‌ینی دوو ده‌سته‌ی په‌نج نه‌فه‌ریدا که

تیده‌کوشن توپیک بخه‌نه نیو توپیکی هه‌-لواسراوه‌وه. **(بسکتبال)**

باسکی سیگار: [ناو] موډنه؛ ده‌منه. **(چوب سیگار)**

باسلوق: [ناو] جوړیک شیرینی نهرم و کیش-داره. **(باسلق)**

+ باس نه‌کردن: [چاوگه‌ت] کار به‌سه‌ره‌وه نه‌بوون. وه‌ره‌من باست ناکه‌م؛ کارم

به‌سه‌رته‌وه نییه. **(کار به‌کسی نداشتن)**

+ باس و خواس: [ناوت] لپرسینه وه؛ حیساب و کیتاب لی^۷ کیشانه وه و پرسینه وه له خهرج کردن یا له چۆنیه تی کاریک. (پرسیدن از خرج و دخل. حسابرسی؛ باز خواست)

باسوون: [ناو] سازیکی نیزامیه که بهفوو لیدهدری^۷ت وه کوو کلارینی^۷ت وایه. (باسون)

باسه ری: [ناو] بای که لله؛ بههه وایی؛ لووت بهرزی. (مغرور)

باسه واد: [ئاوه لئاو] (۱) سه واددار؛ خوینده وار؛ خونه وار؛ خونده قان؛ خاوه نی توانایی خویندنه وه. (باسواد) (۲) (ب) زانا. (دانا)

باسی: [ناو] لاسایی؛ ده مه لاسکی. (تقلید؛ ادا)

باسی کرن: [چاوه گهت] ده مه لاسکی کردن؛ لاسایی کردن. (تقلید کردن؛ ادا درآوردن)

+ باش: **تد:** [پیشگر و پاشگر] وهک: باش مه لئا و به نئاباشی؛ سه روک؛ سه رده سته؛ نه فه ری - سه روو؛ که سی به کم له یاریدا؛ باش مه لئا؛ سه روه ستا؛ (دژی قهره). (سر)

باشتی: (ف. مشه) میرات. (ماترک متوفی)

باش روژ: روژ باش؛ روژ به خیر. (روزبخی)

باشقه: [ئاوه لئاو] سه روو؛ ژوور؛ سه رباشقه؛ هه لژارده؛ له هه موو چاکتر؛ سه رتو^۷پ؛ هه لکه وته؛ له (باشقا) ی تورکییه وه هاتوو واتا بان سه ر. (لایق؛ تک؛ بالا؛ برگزیده)

باشقیر: خلیکی تورکن که له ئاسیای نیوه راست نیشته جین؛ هه ر کام له ئەندامانی ئەو خیله. (باشقیر)

باشکو: **فد:** (ف. مشه) شکودار؛ ریزدار؛ گه و ره. (باشکوه)

باشکین: [ناو، بک] ریزی یک دار که بهر با

بگری^۷ت؛ هو^۷ یان ده رمانی لابردنی بای سک. (بادشکن)

باشگا: **فد:** [ناو] یانه. نادى؛ کلووب؛ ناوی جیگاییکه که چند که سی هاو بیرو^۷را یا هاو شول^۷ لیی کو^۷ دهنه وه بو^۷ رابواردن و سه رگرمی؛ وهک باشگای ورزه شی، باشگای ئەفسران، باشگای ماموستایان. (باشگاه)

باشمه: [ناو] باسمه؛ شه قلی خه رمان؛ موری قوماش رهنگاندن. (باسمه)

باش مه لئا: [ناو] باش (تورکییه: سه ر). که سی ئەوه ل یاریدا؛ سه روه ستا. (نفر اول بازی)

+ باش و بو^۷ش: [ئاوه لئاو] چاک و پو^۷شته؛ پو^۷شته و په رداخ؛ خو^۷ش گوزه ران. (خوش گذران)

باشوو: [ناو] بالنده ییکه له واشه گه و ره تره و زوو که وی ده بیت. (نوعی شاهین)

باش وه ستا: [ناو] سه روه ستا. (استاد کار)

باشه باش: چاکه چاک؛ (ب) هه مووی دروسته. (درسته)

باشه قار: ئیقار باش؛ ئیواره باش. (ئیواره به خیر)

باشی: (۱) چاکی (خوبی) (۲) باشگر؛ سه رده سته؛ لو^۷تی باشی، به نئاباشی، چاپه زباشی، (باشی)

باشیق: [ناو] باشوو؛ بالنده ییکه له سه ق^۷ر گه - و ره تره و زوو که وی ده بی. (نوعی شاهین)

باشیلا: [ئاوه لئاو] باش (تورکییه: سه ر). سه رگه ردان. (سرگردان)

باشیله: [ناو] باش؛ تورکی، له: نیشانه ی بچوو^۷ک کردنه وه؛ ده ستمالی بچوو^۷کی سه ر؛ سه ریپو^۷شی چکو^۷له؛ به ره له یینه و کو^۷لوانه ی چوو^۷ک. (روسری کوچک. پیشبند؛ رودوشی)

باشیم: [ناو] باشتی؛ میرات. (ماترک)

باشیمگیر: [ناو] باشتی گر؛ کوتگر؛ بهش بهر؛
(سهیم در ماترک)

باعندن: [چاوگه،ت] بالاندن؛ باراندن. (نالہ
گوسفند و بز)

باعه باع: [دہنگه ناو] باعہی له سہریہ کی کار
وئازلہ. (بعج)

+ باعیس: **فد:** [ناو] بایس؛ بوونه عیلہ تی-
کاریک؛ هو. (ب) بوونه هو؛ خودا باعیس و
بانہ کہی مال ویران کات. (سب؛ علت)

باغار: [ناو] بہ پرتاو. (چہار نعل)

باغبین: [ناو] گیای دریزی باخہ بہستن.

(گیاہ بلند مخصوص بستن باقہ)

باغچہ ی ساوایان: (ب) شویئیک بو ئاگا-
لیوونی مندالان له تمہنی کہ متر له حوت
سایدا. (کودکستان)

باغدار: **فد:** [ئاوہلناو + ناو] خواہنی باغ؛
دارای باغ. (باغدار)

باغداری: **فد:** [ناو] کاری باغدار؛ کاری توانین
و زانیی بہ ریوہ بردنی باغ.
(باغداری)

باغربودن: [چاوگه،ت] گہورہ بوون گہورہ-
بوون؛ له خوگووان؛ له خودہرچوون؛ غورور
پہیدا کردن. (مغورور شدن)

باغستان: **فد:** [ناو] دارستان؛ زیاتر بو داری
بہر. (باغستان)

باغہ وانی: [بہرہمی چاوگه] باخہ وانی؛ کاری
سہریہ رشتی کردنی باغ. (باغبانی)

باغہ و بہس: [ناو] باغبین. (گیاہ دراز مخصوص
بستن یکدستہ گیاہ)

باغی میلی: [ناو،ت] پارکی میلی؛ باغی کہ
دوہلہت سہریہ رشتی دہکات بو گہشت و لہ-
ناودا گہرانی خہلک. (باغ ملی)

باغی میللت: [ناو،ت] باغی میلی؛ پارکی میلی.
(باغ ملت)

باغی و ہحش: [ناو] جیگای راگرتنی حہ یوانی
جو رہہ جوړ بو نیشان دان بہ خہلک. (باغ وحش)

باف: چن؛ [پیشگر] وہک؛ قالیباف، جاجم باف،
بہر مال باف. (باف)

بافالو: **اند** [ناو] بووفالو؛ گامیشی و ہحشی. (بو
فالو)

بافروک: [ناو] فزندہ. (پرنده)

+ بافرہ: [ئاوہلناو] بادپہہوا. (مغورور)

بافل: [ناو] تافگ؛ تاف. (آبشار)

بافورور: **فد:** [ناو] وافور؛ حوققہ و دہستہ کہی
بو تریاک کیشان. (وافور)

بافووری: [ئاوہلناو] **فد:** (وافووری؛ (ب)
تریاک؛ ئہ سرار کیش. (تریاک)

بافہ دہنگ: [ئاوہلناو] بافیش کہر؛ خوہہ-
لکیش. (خود پسندی)

بافہ دہنگی: [ناو] خوہہ لکیشی؛ تاریف کردن له
خو. (خود پسندی)

بافی: **فد:** [پاشگر] چنین؛ قالیبافی، جاجم بافی؛
بہر مال بافی. (بافی)

بافین: [چاوگه] چنین؛ گورہوی بافین؛
گورہوی چینین؛ کامو بافین؛ کامو چینین؛
(بافتن)

باف ماری: [ناو] زرباب. (ناپدیری)

باقی: [کاری ئہ مری] بہاوی؛ بہاقی؛ بخہ؛
باوی. (بیانداز)

باقیڑہ: [کاری ئه مری] بهاويزه؛ فريده؛ فريده.
(بنداز)

+ باقيني: باقيتي؛ باوکيتي. (پدري)

باق: [ناو] (۱) مووچ؛ قولاپه؛ گريي دهست و پا.
(مچ) (۲) سهلکه سير و پياز. (غده سيروپياز)
باقباق: [دهنګه ناو] باقه باق؛ دهنګي رپوي و
چه قل. (واق واق)

باقر: (۱) ده فري مسينه که قالاييه کهي
سيورايب و سوورايي مسه که ده رکه وتبيت.
(ظرف مسي قلع رفته)
(۲) پروو دامالو. (بي آزم) (۳) [ناو] ژه نګي -
مس. (زنگ مس)

باقسمات: [ناو] بيسکويت. (بيسکويت)

+ باقل: چما؛ له پرووي عه قله وه؛ رهنګه؛
وادياره؛ باقل نه يزانييت؛ رهنګه نه يزانييت؛
باقل تو نازاني من خه لکي سابلغم؛ چما به ئه
قل. (عقلا؛ شايد)

باقلا قاتق: [ناو] خواردنيکي زورمه شهوري
باکووري ئيرانه. (با قلا قاتق)
باقلاوا: [ناو] (۱) تيگو شيني روڼ و دوشاو.
(نوعي غذا است) (۲) جورېک شيرينيات.
(نوعي شيريني) (۳) ناوي گونديکه له باکووري
شاري سنه رهنګه باقراوا بووييت. (نام دهی -
است.)

باقلک: [ناو] باقله؛ پاقله. (باقلا)

باقله پلاو: [ناو، ت] پلاو به باقله و گوشته وه.
(باقلاپلو)

باقله کيوي: [ناو] بوقلي؛ جورېک باقله ي ورد.
(باقلاي وحشي)

باقله وا: باقلاوا؛ جورېک شيرينيате چوار گوشه

ده بيرن و بادام و پسته ي تيده خن. (باقلوا)
باقوته: [ناو] سهلکي پيازچه؛ نيرتکي پياز و
سير. (غده ريشه پياز و سير)

باقوشه: [ناو] ميوه ي نه گه ييو؛ بارپزه؛ باکوڤه؛
(ميوه نارس؛ زيردرختي)
باقوله: [ناو] باقوره؛ کوده له ي بهراز؛ به چکه ي
بهراز. (بچه ي گراز)

باقوور: [ناو] که ته مهر و پان. (رمة گوسفند)
باق وه س: [ناوي بک] باق وهز؛ باقه وه س؛ (۱)
که سيک که باخه ده به ستيت. (کسي
که دسته گياه را مي بندد) (۲) [ناو] باقبين؛ باغه -
بين؛ (گياه دراز مخصوص بستن؛ باقه)
باقويي: [ناو] به له باقه؛ ده رديکي ئاژاله.
(ناخوشي بز و گوسفند)

باقه باق: [دهنګه ناو] دهنګي رپوي و بز و کار.
(واق واق)

باقه بزه: [ناو] به له باقه؛ نه خوشيني کوتوپري
ئاژال. (مرض گوسفند و بز)

+ باک: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] عه مباري بينزين له
سه ياره دا. (باک بنزين)

+ باکردن: [چاوگه، ت] (۱) په نمان. (۲) سک -
ماسين؛ توره و قه لس بوون. (۳) فیز کردن.
(باد کردن). (۴) [کنایي] شتي فروشي به سه
دهسته وه مان و نه فروشان. (باد کردن)

باکرن: < باکردن. (باد کردن)

باکردنه قولاپه: بي جي تاريڤ کردن و هاندان
و دنه دان بو ته نجامي کاريک؛ شوتي وه بن
هه نگل دان (تعريف و تحريك به انجام
کاري)

باکردگ: [ناو، بهر] باکردوو؛ په نماو. (باد کرده)

< باکردوو

باکردوو: (۱) [ناو، بهر] په‌نماو. (۲) [ناو] (ب) شتی فروشی که به‌سهرده‌ستی فروشیاره‌وه مایینه‌وه و نه فروشریت. (باد کرده)

باکروڅه: [ناو] بوړان، به‌فربارین به‌باوه. (بوران)
باکوت: [ناو] جیگایی که بای زور تیده که‌ویت.
(جایی که‌باد زیاد به‌آن میوزد)

باکووزک: [ناو] باکووسک؛ کزه‌با. (بادخیلی سرد)

+ باک‌ه‌ش: [ناو] لوول‌ه‌ی سوږه (بوغاری، کووره). (لوله‌بخاری)

+ باک‌ه‌ش‌گرتن: [چاو‌گه‌ت] که‌له‌شاخ‌گرتن بی‌نه‌شته‌ر لیدان. (بادکش گرفتن)

باک‌ه‌لله: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) که‌لله‌دار. (۲) (ب) عه‌قل‌دار؛ هزردار. (باکله)

باکیره: [ئاوه‌ل‌ناو] کچی‌که‌بنی هه‌یه. (باکره)

+ باگا: [ئاوه‌ل‌ناو] ټاگادار؛ به‌خه‌به‌ر؛ نه‌نوو‌ستوو؛ هو‌شیار. (آگاه)

باگار: [ناو] باغار؛ غاردانی‌ته‌سپ به‌پر‌تاو. (چهارنعل)

باگر: جیگاییک که زور بای‌تی‌بکه‌ویت. (در مسیر باد)

باگرتن: (۱) بای ناو بوړی پر له تراو‌گرتن له به‌ر نه ته‌قین. (۲) سه‌یاره‌ییک به‌تون‌دی به‌لاما هات لیینه‌دام، به‌لام باک‌ه‌ی گرت‌می وه‌ری چه‌رخاندم، سوړاندمیه‌وه. (بالیدان، با گرتن). (باد گرفتن)

باگردان‌گیر: [ناوی‌بک] که‌سیک که‌بانگردین ده‌گیریت له‌سهربان. (بام غلطان کار)

باگو: [ناو] وه‌لام. (جواب)

باگور: [ناو] (۱) باگورک؛ ټاریکاری؛ زیاره؛ هه‌ره‌وز. (همیاری) (۲) ټابوونه؛ به‌شداری‌کردن؛ نه‌ندام بوون. (آبونه)

باگوره: [ناو] مشار. (اره)

باگه‌رین: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)

باگه‌ف: (ف گیو) خشتیک که ته‌واو سوور نه بووینته‌وه. (خشت نیمیز)

باگیر: < باگر؛ شوینیک که با ده‌گیریت؛ سهر داپو‌شی کون‌کونی‌سهر ر‌قلیان‌اوی. (جای باد گیر؛ در پوش قلیان)

باگی‌یادی: (ف. مشه) مانگی یادی خودا. (ب) مانگی په‌مه‌زان (ماه رمضان)

بال: [ناو] (۱) سهرنج؛ بالکیش؛ سهرنج ر‌اکیش؛ (توجه) (۲) په‌نگی‌خول. (رنگ خاک) (۳) بال، له (تور‌کییه‌وه هاتووه‌واتا هه‌نگوین) (عسل)

+ بالآ: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] به‌رز؛ سهره‌وه؛ ژوور؛ قیمه‌تی‌ټال‌تون بالآیه؛ زور زیاده. (بالا)

بالآ بلند: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌ژن به‌رز. (قد بلند)

بالآ بلیندی: [ناو] بالآ به‌رزی. (بالا بلندی)

بالآ به‌ر: [ناوی] مه‌کینه‌ی باری‌قورس هه‌لینان. (بالابر)

بالآ به‌ر: [ناو] که‌ره‌سته‌ی بردنه سهره‌وه‌ی باری زور قورس؛ ټاسانسور. (بالابر؛ آسانسور)
+ بالآ به‌ژن: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌ژن بلیند؛ بالآ به‌رز. (قد بلند)

+ بالآپوش: [ناو، ت] هه‌ر شت ته‌واوی له‌ش داپو‌شی؛ «سفیده‌ی کفن بالآپوش‌م‌بی» (فول‌کلور) (بالاپوش)

بالآته: [ناو] گیاییک که به‌ره‌که‌ی له‌ناو گو‌له

که یدیا دیاربیت؛ وه کوو تووی گولّه به پوژه.
 (گلی که تخمه در داخل گلبرگش پیدا باشد)
بالا خوه دان: [چاوگه، ت] سهرنج دان.
 (توجه کردن)
بالا دار: [ناو] داری سهره وهی دارت هون. (چوب
 بالا در قالی بافی)
بالا سهر: بانی سهر؛ (۱ب) ژوور ئاسمان؛
 (۲) سهر په رشت؛ چاودیر؛ ژنیکی ته لاق
 دراوی بی بالا سهر؛ ژنیکی ته لاق دراوی بی-
 سهر په رشت. (بالا سر)
بالا شیرین: [ئاوه لئاو] (ب) به ژن جوان. (خوش
 قد و بالا)
بالا عه پعه ر: [ئاوه لئاو] (ب) قه و بلیند؛ بالا به رز؛
 قه دبلیند. (قد بلند)
بالا فروان: [ناو] بالا فروان؛ فرو که وان. (خلبان)
بالا فسی: [ئاوه لئاو] کورته بالا. (کوتاه قد)
بالا ف خوش: سیحه تی ئاوی گهرم؛ حه مام
 کردند خوش. (صحت حمام)
بالا فگه: [ناو] سهره شورگه؛ گهرماو؛
 گهرماق. (حمام)
بالا فیک: [ناو] ورده پرویش؛ ساواری ورد؛
 ساقاری هور؛ سماییلوک. (ریزه بلغور)
بالا کورت: [ئاوه لئاو] کورته بالا؛
 کوتا بالا؛ قولّه بنه. (کوتاه قد)
بالا لایکا: فد؛ اند؛ ناوی که رهسته ییکی
 موسیقایه. (بالا لایکا)
+ بالان: [ناو] بالان. (۱) ته له گورگ. (تله ی
 گرگ) (۲) دالانی هه وایی؛ شوینی دیاری-
 کراوی هات وچوی فروکه. (دالان هوایی)
 (۳) پاره وی نیو بینا. (دهلیز؛ راهرو)

بالاندن: [چاوگه، ت] باراندن. (صدای بز)
بالاندیده: [ناو، ت] ته له دیتوو؛ وه ک: داودوز
 (ب) به ئه زمون؛ (کنایی، باتجربه)
بالانه وی: [ئاوه لئاو] کورته بالا؛ کوله بنه.
 (کوتاه قد)
بالا و داوین: [ناو، ت] سهر و خواری کراسی-
 ژنانه. (بالا و دامان)
بالباز: (۱) بال نه به ستراو. (باز و آزاد) (۲)
 بالویر. (سفیر)
بالبالی: [ناو] هومایی؛ مه پمه پشا. (چلوار)
بالبلوکه: [ناو] تاژیکه؛ تانجی کیویه؛
 تانجی قولانج؛ خوشتر خوا. (آخوندک)
+ بالبه سته: [ناو، بهر] که سیک که دهستی
 به ستراوه؛ (ب) که سیک که هیچ کاریکی
 پی نه کریت. (دست بسته)
بال به سهر دا کیشان: [چاوگه، ت] (۱)
 خستنه ژیر باندور؛ داگیر کردن.
 (غصب کردن) (۲) بال به سه راگرتن؛ میهره بانی
 و ئاگاداری و به خیو کردن؛ ههروه ها
 خستنه ژیر بال؛ چاوه دیری و دهست دانه بال.
 (مهره بانی و نگهداری)
بال به سه راگرتن: [چاوگه، ت] (۱) چاوه دیری
 و به خیو کردن و ئاگا لیبون. (۲) دهست به
 سهر دا گرتن. (غصب کردن)
بال پوش: [ناو] قاوخی سهر بایی قالونچه و
 خالخالوکه و شتی تر. (بال پوش)
بالتان: [ئاوه لئاو] (ف، مشه) ئارام؛ هیدی؛ ژیر.
 (آرام)
بالتو: [ناو] پالتو؛ پالتاو؛ بالتو. (پالتو)
بالتوز: تد؛ [ناو] بالدز؛ دش؛ خوشکی میرد.

(خواهر شوهر)

+ **بالته:** [ناو] (۱) بالته؛ بالپوش. (پالتو) (۲)
تهور؛ بیور. (تبر) (۳) بال ته؛ لای تو؛ کن
تو. (نزد تو) (۴) جه‌نجه‌ری گیره کردن.
(خرمنکوب)

+ **بالدار:** [ناوت] بالنده؛ هه‌رمه‌لیک که بالی
هه‌بیّت (بفریّت یا نه‌فریّت) (ب) بالنده.
(بالدار)

بالداسووکه: [ناو] ته‌یره‌کویره. (پرنده‌ایست)
بالدریژ: [ئاوه‌لناو] (ب) به‌پشوو؛ پشوو دریژ؛
به‌تاقه‌ت؛ به‌سه‌بر. (صبور)

بالدور: **تد:** [ناو] بالتوز؛ خوشک (خوشک) ی
میرد؛ دش؛ بالدز. (خواهر شوهر)

بال‌ده‌رهینان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌چکه مه‌ل
که خه‌ریکه په‌لی‌بال‌ده‌رهینی. (۲) له
خوشیان له‌وانه بوو بال‌ده‌رهینم. (۳)
قول له‌بندا ده‌رهینان. (بال در آوردن)

بال‌راکیش: [ئاوه‌لناو] زه‌ین راکیش؛ سه‌رنج
راکیش؛ بالکیش. (مورد توجه؛ جذاب)
بال‌راکیش: [ناو] قول‌راکیش؛ (ب) چاوساگی
مروقی کویر. (راهبر انسان نابینا)

بالش: [ناو] سه‌رینی چکوله. (بالش)
بالشته‌ک: [ناو] (۱) بالشی چووک. (۲) جیگای
ساجمه‌ی بولبرینگ. (بالشتک)

بال‌شکان: [چاوگه‌ت] (۱) ئیسقانی بال و
قول‌شکان (۲) (ب) بی‌هیز‌بوون؛ بی‌یاوهر
بوون. (بال شکسن)

بالفر: [ناو] فروکه. (هواپیما)
بالفر‌شکین: [ناو، بک] فروکه شکین.
(هواپیمای جنگی)

بال‌فشکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] بال‌فشه‌وکردن.
(۱) با‌کردنه‌خو و خو به‌پاله‌وان زانین. (۲)
باله‌شوپی؛ شوپ‌بونه‌وی بالی مریشکی
نه‌خوش. (بال آویزان کردن)

بالقه‌دان: بال‌لیدان. (بال زدن)
بال‌قرتاندن: [چاوگه‌ت] (۱) قول‌برین. (قطع
کردن) (۲) بال‌کردن؛ باسکو‌کردن. (قیچی
کردن)

بال‌کردن: [چاوگه‌ت] باسکو‌کردن؛ شاپه‌ر
قرتاندن بو‌هه‌لنه‌فرین. (بال قیچی کردن)
بال‌کو: [ناو] (۱) تارمه‌ی به‌ر په‌نجه‌ره. (۲) <
بالکون. (بالکن)

بال‌کوک: [ناو] به‌لگه؛ قه‌باله؛ ئیور. (سند)
بال‌کیش نامه: [ناو] نامه‌ی دادگا بو‌ئاگاهی.
(اخطاریه)

بالگاش: [ناو] شات و شوت؛ ری‌کلام. پرو
پاگاند. (تبلیغات)

بالگاشه: [ناو] بالگاش؛ بالگاشه؛ ری‌کلام؛ پرو
پاگاند. (تبلیغات)

بالگی: [ناو] بالگه؛ بالین؛ بالین؛ سه‌رین؛
بالیف؛ بالیفک؛ بالیک؛ بالینگ؛ بالنج. (بالش)
بالگیف: [ناو] بالش. (بالشت)

بال‌موم: [ناو] بال‌مه‌می؛ بال‌مومی؛ له‌تور‌کیه‌وه
هاتووه و اتا مومی‌هه‌نگوین؛ هیژای وتنه‌که
موم و اتا شهم و موم (میو) به‌لام شهم و اتای
میوی هه‌نگوین نادا و مایکی‌پاترو‌لیه.
(موم)

بال‌نده‌ی که‌وی: بال‌نده‌ی ده‌سه‌مو. (پرنده رام)
بال‌نگی: [ناو] سه‌رینی ژیری‌پی. (بالش زیر پا)
بال‌وپال: ره‌واجی؛ فه‌راوانی. (فراوانی)

بالوپه: [ناوت، (۱) بال وپه؛ په پوبال. (بال و پر) (۲) (ب) قودرته؛ ده ست روښتن؛ له بال و په رکه وتن؛ له دهسه لات که وتن (قدرت) **بالور:** [ناو] بالويز. (سفیر)

+ بالوره: [ناو] دهنگ هه لښان و ټا هه نگیکی ریتیمیک (چه له پایي) گوتن و به سه رپه نجه له گه روو دان. (نوعی ترانه)

بالوفک: [ناو] بالنجی چوک. (بالشتک)

بالول: [ناو] بوړی؛ لولو. (لوله)

+ بالون: [ناو] تونگی نازمايشگای کیمی. (بالن)

بالون: [ناو] (۱) گیانله بهریکی زور گه وره ی دهریایی (که شیر به به چکه ی دها) له پرون و گوشتی که لک وهرده گیریت؛ نه هنگ؛ (بالن. نهنگ)

توره که ی زور گه وره ی پر له گازی سووک یا گهرما که ده که ویتنه حهوا. (بالن)

بالووری: [ناو] مه رمه رشا؛ هومایی؛ بالبالی. (چلوار)

بالووک: [ناو] بالووکه. (زگیل)

بالووک رهش: [ناو] خال. (خال روی پوست)

بالووکي: [ناو] بالووکه. (زگیل)

+ باله: [ئاوه لئاو] گهوج؛ حول. (گیج)

باله: [ناو] بالی ماسی. (باله ی پشت، باله ی سک، باله ی کلک، باله ی سینگ). (باله ماهی)

+ باله: [ناو] جوریک په قس و هه لپه رینه له ئوروا و ئه مریکا. (رقص باله)

بال هاورده نه وه: شاپه ر دهره ښانه وه. (بال در آوردن دوباره)

باله بال: [دهنگه ناو] باره بار. (صدای احشام)

+ باله بان: [ناو] بالابان؛ شه پیوری

زور گه وره؛ که رنه، دارای کونی جیگه قامکه و به پیک کوک ده کریت (وهک زورنا). (بالبان) باله خانه ی تاوسانی: کوښکی هاوینی. (ویلا) **باله شنه:** [ناو] بالشت. (بالش)

باله فرکه: [ناوت] باله فری؛ باسکو باسکو. (پر زدن پرنده وقت اسارت)

باله فرتی: [ناوت] باله فرتی په لوه ور له کاتی سهر برین دا. (بال زدن پرنده وقت سر بریدن)

باله کره: [ناوت] بیله کری. (بیل رابه زمین کشیدن برای جمع اشغال)

باله وان: [ناو] باله بان. (بالبان)

+ باله و بال: گوڼه باله و بال سمیویه تی؛ (ئه مدیو ئه و دیو کردنی گوڼه) (سوراخ شدن بدن با گلوله)

باله ی سهر سه هول: [ناو] په قسی باله که له سهر سه هول ده کریت. (باله روی یخ)

بالیت: [ناو] په قسی باله. (بالت)

بالیدن: (۱) حاله تیک که با له شتی بدا؛ باره- وشه کردن. (۲) با کردنه ناو ته گهر یا توپ یا تیوپ یا شتی تر. (باد زدن)

بالیف: [ناو] کیسه ییک که پری ده که ن له پهل یا شتی نهرم و بهرگی ده گرن بو له ژیر سهر نان؛ سهرین. (متکا)

بالیفک: [ناو] سهرینی گچکه. (بالشتک)

بالیک: [ناو] بالووکه. (زگیل)

بالینه: [ناو] بالینه؛ جه غریکی بچوکی له قوماش (عه گال ئاسا) یه له کاتیکا مه نجه ل یان ته بهق له سهر سهر داده نریت له بهینی سهر و باره که دا دای ده نین. (بالشتک زیر باری که روی سهر حمل شود)

+ **بالينه:** [ناو] (۱) ژير نير. (بالشتک گردن گاو در موقع شخم) (۲) کورتانی حه مالى. (پالان حمالى)

بالينه ک: [ناو] بالون؛ کيسه ی زهلامی پر له گاز يا گهرما که به حوادا دهچى. (بالون)
بام: [ئاوه لئاو] ره شتال؛ ته سمهر؛ سه وزه پروو. (اسمر)

+ **بام:** بيم؛ من بام بولای تو فيدات بام؟
من بيم بولای تو فيدات بم؟ (بيايم، بشوم)
بامال: جیگای به رزایی که با به فره که ی یان خو له که ی بمالى. (برف روبی شده با باد)
بامبو: فد؛ [ناو] قامیشی هیندی. (بامبو)
بامجانا رهش: [ناو] باده مجان. (بادمجان)
بامجانا سور: [ناو] ته ماته. (گوجه فرنگی)

بامخه لئان: [ناو] (ف. مشه) بانغه لئان؛ بانگلین؛ باگردین؛ بانگووش؛ بانگو ش؛ باگور دین؛ بانگلان؛ مهنده پروونه؛ تپانه؛ لوغ؛ گرده ل؛ باگوردان؛ بانگلیر. بان تلیر. (بام غلطان)
با مرنى: [ناو] با ی مردنى (ب) تاعوون. (تاعون)
با مره: [ناو] بنه بان؛ قوونه بان. (کنج بام)
بامشت: [ناو] باگر. (بادگیر)
بامهن: بيمهن؛ کورتکراوه ی ناوی به همهن. (خلاصه شده اسم بهمن)

+ **باميه:** [ناو] (۱) شیرینیاتی تاييه تی مانگی ره مه زان؛ زولبیا و بامیه. (بامیه) (۲) داهاتیکی بیستانییه و له شاری بامیانی ته فغانستانه وه هاتووه. (بامیه)

بان: وان؛ [پاشگر] به واتای چاودیر؛ نگهبان؛ زیره وان؛ باغه بان؛ باغه وان. (پیوازه، بان)
+ **بان:** کورتکراوه ی باند. (باند)

بان: [ناو] جوریک داره له هیند که له به ره که ی پروئیکی بو خوش ده گرن (بان)
+ **بان:** بووایین؛ بیونا به. (می بودند)
بانا: [ناو] بانوما. (بادنما)

بانبز: [ناو] (ف. گیو) بز نه کیوی. (بز کوهی)
+ **بان پوشین:** [چاوگه، ت] (۱) سه رنانه وه و شار دنه وه ی مه به ستیک؛ دیزه به ده رخنه. (۲) سه ری به تالی ده فر نانه وه؛ سه پوش به سه ر ههر شتیکدا دان. (سر پوشیدن)

بان تلیر: [ناو] باگردین. (بام غلطان)
بانتوو: [ناو] (۱) جه ماوه ریکی زور له خه لکی رهش پوستالی ته فریقای ناوه رپاست و باشووری ته فریقا. (۲) زبانان. (بانتو)
بانجو؛ بانژو: [ناو] که رهسته ییکی موسیقایه له گیتار بچوو کتره. (بانجو)

+ **بانجیله:** [ناو] (۱) تارمه؛ بالکونی به رپه -نجیره؛ ته خته به ندی به رپه نجیره. (بالکن جلو پنجره) (۲) کو مانج؛ بانیجه. (کماج)
بان چاو: (ب) به سه رچاو؛ به لی باش. (روی چشم).
بان چهوک: (ف. گیو) سه رلانکه. (روی گهواره)
بانخانی: [ناو] سه ریان؛ بانخانوو. (پشت بام)

باندان: [چاوگه، ت] شار دنه وه؛ بان پوشین؛ بان نانه وه؛ سه رنانه وه. (پوشش. قایم کردن)

باندپیچی: [ناو] پیچانی برین یا جیگای کو تراو یان ههر شت به ته نزیف. (بانداز)
باندربول: [ناو] کاغه زی چه سبداری وه ک ته -مر بو لکاندن به سه ر شوشه (بتری) ئالکول یاهر به ره هه میکی ده وله تی دا؛ یاباندى (شریتی پان) دریز بو سه ر به سته به -ندى له فابریکادا. (باندربول)

باندِرْ وُلدار: [ناو+ئاوه+ئاو] (۱) دارای باندِرْ وُل.
 (۲) بریتى له نه کراوه؛ تازه و کارنه کردوو؛
 ئاکبه‌ند. (آکبند؛ باندِرول دار)
باندور: [ناو] (۱) هه‌ریمى ده‌سه‌لأتدارى.
 (قلمرو) (۲) ئه‌سه‌ر دانان؛ کاردانه‌وه؛ شوین-
 دانان. (نقش و ایز بجاگذاشتن؛ عملکرد)
باندوور: [ناو] نیر؛ نیله؛ نیریک که ئاموورى
 پیوه ده به‌ستریّت. (دنباله یوغ)
باندەر: [ناو] باندەف؛ باده‌وه؛ باده‌ف. (طوفان)
باندەو: [ناو] باده‌وه؛ بوړان. (بوران)
بانژو: [ناو] بانجو؛ که ره‌سته ییکى موسیقایه.
 (بانجو)
+ بانسەر: سه‌رسەر؛ ته‌وقى سه‌ر (ب) له
 جیاتى بان‌چاو؛ به‌لّی. (بالای سر، روی سر)
بانکدارى: (۱) [به‌ره‌مه‌مى چاوگه] پره‌وتى
 به‌پيوه‌بردنى بانک؛ (۲) خاوه‌نى بانک بوون.
 (۳) شوّلئ ئیداره‌کردنى (به‌پيوه‌بردنى) بانک.
 (بانکدارى)
بانکوت: (۱) شیلان و کوتانه‌وه‌ی بان بو به‌ر
 گرى له دلّوپه. (۲) <بانگلیر. (پشت بامرا
 سفتکردن و کوبیدن)
بان کوتانه‌وه: [چاوگه،ت] <بانکوت کردن.
 (کوبیدن پشت بام)
بانکه: [ناو] بو‌شکه‌ی چکوله. (بشکه کوچک)
بانگ به گويداخويندن: (ب) ناوانان؛ ناو له -
 سه‌ر دانانى مائى موسولمان. (اسم گذارى)
بانگ‌دان: [چاوگه،ت] [بانگ گوتن. (اذان
 گفتن)
بانگ‌دهر: [ناوى بک] که سيک که بانگ‌ده‌دا؛
 بانگ‌ويژ؛ (اذان گو)

بانگژابوون: گرژبوون؛ ئانگژابوون؛ هیرش بردن
 بو یه‌ک. (عصبانى شدن)
+ بانگ‌کردن: [چاوگه،ت] (۱) لیگیرانه‌وه؛
 بانگه‌پیشتن؛ ده‌عوت‌کردن. (دعوت‌کردن) (۲)
 قومارى بانگ کردن. (بازیکردن قماربانک)
 (۳) قاو کردن؛ هه‌را لیگردن. (صدازدن)
بانگ‌که‌ر: [ناوى بک] جارچی؛ هاوار که ره؛
 که‌سیک که بانگ ده‌کا. (به هه‌موو ماناییکه-
 وه) (جارچی)
بانگلور: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)
بانگ‌لیکردن: [چاوگه،ت] هه‌را لیکردن؛ قاو
 لیکردن. (صدا زدن؛ فرا خواندن)
بانگ مه‌ل: ئاوازی بالنده. (آواز پرنده)
بانگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد شپش)
بانگوویر: [ناو] شانه و شه‌نه‌ی کو کردنه‌وه‌ی
 کلّو و به‌ردى نیو شیناوه‌رد. (شن کش)
بانگه: [ناو] (۱) مناره‌ی جیی بانگ‌وتن. (مناره)
 (۲) سپیی تازه له رشک ده‌ره‌تاوو؛ میتولکه.
 (نوزاد شپش)
بانگه‌را: [ناو] بانگلین. (بام غلطان)
بانگه‌بانگ: [ناو،ت] هاوارهاوار. (هوار هوار)
+ بانگه‌شه: [ناو] رپیکلام؛ بانگاش؛
 پرووپاگاندا؛ (تبلیغات) (ئهم وشه‌یه به جار‌دان
 و بانگه‌واز نزیک‌تره، بالگه‌شه و بالگاشه
 کوردیتر و نزیک‌تره به (رپیکلام) چوونکی بال،
 واتا: سه‌رنج یاسرنج. (تبلیغات)
+ بانگه‌واز: [ناو،ت] بریتى له پراگه‌یاندنى
 خه‌به‌ریک؛ یان بو پراگه‌یاندنى شتى گوم بوو
 به خه‌لک؛ جار‌دان. (جارزدن)
بانگی شیوان: [ناو] (۱) بانگی مه‌غریب. (اذان-)

مغرب (۲ب) وهختی خوراوی درهنگ؛
 ئیواره‌ی درهنگ. (وقت غروب)
بانمه‌ک: [ئاوه‌لناو] خوین شیرین؛ ئیسک
 سووک؛ قسه‌خوش؛ بامه‌زه. (بانمک)
بانناو: [ناو] بانه‌ناو؛ قوره‌بان. (گل اندود کردن
 بام)
بانوانک: [ناو] بانبانک؛ رزق؛ جوریک مشکی
 گه‌وره. (نوعی موش)
بانوانه: [به‌ند] خاتونانه؛ خانمانه. (خانمانه)
+ بانوؤک: [ناوی بک] له چاو‌گه‌ی (باناندن):
 قبول کردن؛ به بزن و مه‌رپک ده‌لین که
 شیر به بیچوو دده‌ن، و ده‌بانین. (حیوانی
 که به نوزاد شیر می دهد)
بانوما: [ناو،ت] که‌ره‌سته‌ی پیشانده‌ری شوینی
 هاتن و ته‌ورمی‌با. (بادنما)
بانوو: [ناو] (۱) خانمی‌مال؛ خاتوون. ۲. سهر
 دیره‌گی به‌رز. (بانو. تپه)
بانووان: [ناو] به‌ردفه‌رش؛ سه‌نگفه‌رش.
 (سنگ‌فرش)
بانووچکه: [ناو] بانیزه؛ بانی‌چووکه؛ کو‌مانج؛
 هه‌وره‌بان. (کماج)
بانهار: [ناو] سه‌ره‌وه‌ی ژیره‌نا؛ له‌ئاش
 وده‌ستاردا. (سنگ روی آسیاب)
بانه‌سه‌ره: [ناو،ت] زنجیری به‌ندکردنی
 لاره‌پیچ به سه‌ره‌وه. (زنجیر محکم کردن
 دستار زنانه)
بانه‌ک: [ناو] خوو؛ خده؛ ره‌وشت؛ ره‌فتار. (خو؛
 عادت)
+ بانه‌وبان: [ناو] جه‌حیلی^۶ که‌زور به‌بانانه‌وه
 بگه‌رپیت؛ کاتی^۶ به‌فر زوربی و کو‌لان پربت له

به‌فر به‌سهر به‌فردا له‌و بان بو^۶ ئه‌و بان چوون.
 (جوانی که زیاد پشت بام ها را گز کند؛ از
 روی بامی به‌روی بام دیگر رفتن)
بان‌هه‌لبان: [ناو] باله‌خانه‌ی چه‌ند قاتی.
 (ساختمان بلند)
بانیزجه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیزه. (کماج)
+ بانیزه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیزجه؛ شوینی به
 پلیکان پرویشتن بو^۶ سهر‌بان. (کماج)
با نیشته‌وه: (۱) نیشته‌وه‌ی ئاماس؛ ته‌واو
 بوونی په‌نمین؛ (از بین رفتن آماس) (۲)
 ویستانی با؛ (قطع شدن باد) له فیز و لووت-
 به‌رزى که‌وتن. (نخوت و باد خوابیدن)
با نیک و دوو هه‌وا: (ب) قسه‌یا کاری دژ
 به‌یه‌ک له‌یه‌ک کاتدا. (یک بام و دو هوا)
+ بانین: [چاو‌گه] ناوجییی؛ بوونه‌هو‌ی ئاشت
 بوونه‌وه؛ بوونه‌هو‌ی ریککه‌وتن و یه‌کترین
 په‌ژراندن. (میانجی؛ آشتی دادن)
بانیو: [ناو] گه‌رماو؛ هه‌مام؛ شو‌رگه. (حمام)
+ باو: (۱) له‌گه‌ل به‌ند دا دیت؛ به‌ندوباو؛
 ئستران. (آواز) (۲) مود؛ تازه‌ئو لییاسه‌باوی
 نه‌ماوه. (مد)
باوانه: [ناو] نیره‌چوله‌که؛
 نیره‌پاساری. گنجشک‌نر)
باوباران: [ناو،ت] بوران. (بوران)
باوبرا: [ناو] باوک‌برا؛ زر برای باوکی. (برادر نا
 تنی)
باوخوش: [ئاوه‌لناو] خوش‌باو؛ هه‌ل‌خوش.
 (خوش دست)
باوره: [کاری ئه‌مری] بیینه؛ بیهینه. (بیاور)
+ باوسه‌ندن: [چاو‌گه،ت] بوونه‌مود

لهجه ماوهردا؛ پهره سندن. (مد شدن)

باوشکندن: [چاوگه، ت] باویشک هاتن. (حالت دهن دره)

باوشکین: [چاوگه] باویشک هاتن. (دهن دره - کردن)

باوکبرا: [ناو] زربرا؛ باببرا. (برادر ناتنی)
باوگوپی: [ناو] پراویشکاری؛ پراویشکاری. (مشاوره)

باوگهره: (ف. گيو) بابه گهره. (بابابزرگ)
باولی: [ناو] سندوقی دهسته داری که لویهل؛ یه غدان. (صندوق دسته دار)

باو و نهریت: [ناو، ت] داب و دهستور؛ داب و نهریت؛ پی و شوین. (رسم و رسوم)
باوویان: [ناو] (ف. مشه) ئاره زوو؛ هومید (امید)
باوه: (۱) باوکه؛ بابه. (پدر) (۲) موده؛ بابه ته. (مد) (۳) کهردوو؛ دیراو. (کرت)
باوهجوا: بائه مه؛ بائه محاله؛ جوداله وه. (بالین وجود)

باوه خوله: [ناو، ت] باوه خولی. (بازی نوجوانان. چرخیدن)

باوه خوون: [ناو] بو هوه هل جار که بووک ده - چیتته وه مالی بابی؛ باوه خون. (اولین مهمانی رفتن عروس به خانه پدری)

باوه پیکردن: [چاوگه، ت] کار یا قسه ی که سی به راست زانین و پروا پیکردن. (باور کردن)

باوه پیهینان: [چاوگه، ت] باوه پیکردن. (۱) باور به که سیک کردن. (۲) کاری که سیک که باوه به قسه ییک بکا. (باور کردن)

باوهردار: [ئاوه لئاو] به باوه؛ باوه پمه ند. (دارای

باور)

باوه رده رمانی: [ناو، ت] مالیجه به هووی زیاد کردنی باوه و ئیمان و عه قیده وه. (باور درمانی)

باوه رگران: [ئاوه لئاو] دیر باوه؛ گران باوه؛ سهخت باوه. (دیر باور)

باوه رگرانی: دیر باوه؛ گران باوه ری (دیر باوری)

باوه رگومان: [ناو، ت] دوودل؛ دووشک. (دو دل)

باوه پمه ند: [ئاوه لئاو] باوه پکری؛ به باوه. (باورمند)

باوه رو: [کارپی ئه مری] بیهینه؛ باوه ره. (بیاور باوه پروک: [ناو] پروانامه. (ویزا)

باوه ره ک: (ف. گيو) بای سهخت. (بادسخت)
باوه زیرک: [ناو] (ف. گيو) جزووی دوویشک و هه نگه ژاله و ئیتر. (نیش عقرب و سایر زندگان)

باوه ژو: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ سه رگه ردان. (آواره باوه سیر: [ناو] بیو سیری. (بواسیر)

باوه ش پیداکردن: [چاوگه، ت] له باخه ل گرتن؛ له ئامیز گرتن؛ له زور انبازیدا مه چه ک له که - مهر قایمکردن. (بغل کردن)

باوه شان: [چاوگه، ت] باوه شین کهر. باوه شین - کردن با لیدان. (بادزدن)

باوه شی: [ناو] هه لو. (عقاب)
باوه شین: [ناو] باوه شین. (باد زن)

باوه کو: [به ند] ئه گهر چی؛ هه رچه ند. (اگر چه)
باوه له: [ناو] باوه لی؛ چه مه دان؛ یه غه ان. (صندوق)

باوهوه: [ناو]بايهوه؛ بادهوه. (بوران)

باوی: [ئاوهلناو]رپوماتيزمی؛ باداری.
(روماتيزمی)

باويزه: [ناو] با و پيچی ناوزگ؛ باپيچهک.
(نفخ)

باويژدان: [ئاوهلناو]دارای ويژدان. (با وجدان)

باويژه: [کاری ئه مری] بيخه؛ بيهايژه. (بينداز)

باويشه: [ناو] (۱) بارپژه. (ميوه ی باد
ريخته) (۲) کاتي لاره سيیهري ئيواران.
(هنگام عصر دير وقت)

باوين: به رهه لست دروستکردن به گل. (با گل
جلو گرفتن جائی)

باوی نوی: مودی تازه؛ ئه مپرويی. (مد نو)
باویننی: باو کیننی؛ شتی ماله باب؛ شتی باوک.
(پدری)

باهاوردن: [چاوگهت، (۱) باهینان؛ باکردن؛
په نمین؛ ماسین. (اماس کردن) (۲) حاله تی
شتیک که با بیهیننی. (چیزی که باد با خود
بياورد)

باهر: [ناو]باير؛ بايهر؛ چول. (باير)
+باهو: [ناو] موور و ئه لوار بو کاری نه جاري؛
ته خته ی قهوی و دريژ؛ دار و کاريته ی
قهوی. (چوب الوار)

باهوبه نند: [ناو]قولبه نند؛ بازوبه نند. (بازو بند)
باهوس: [ناو]باهوز؛ ره شه بای سهخت؛ توفان.
(طوفان)

باهوش: [ئاوهلناو] وريا؛ زيره ک. (باهوش)
باهول: [ناو]باهوس؛ باهوز؛ بای -
سهخت. (بادسخت)

باهول: [ناو] (ف.مشه) چانته؛ توربه؛ جانتک.

(ساک)

باهينک: [ناو] (ف.مشه) روماتيسم؛ هينک،
دروستتره. ک باداری. (رماتيسم)

بايا: بيايیت؛ خوزگه دونيا به دلی من بایا. (می
بود)

بای به هاری: [ناوت] بای ده مه و
نه ورور. باد بهاری

بای به يانی: [ناوت] بای سه رسبح. (باد
صبح)

بایت: [ناو] چکوله ترين گروپی بيره وه ری له
کامپوتپردا. (بایت)

بای جومگه: [ناوت] روماتيزم. (روما تيزم)
بای دارئاوس: بای واده که له و کاته دا دار چرو
ده کا. (باد وقت بهار)

+ بايده: (۱) [کار ئه مری] کرژیکه؛ گرژی
بکه؛ بای بده. (بيچ و بریس) (۲) [ناو] باييه؛
چه رخی؛ ده فري چووکه ی کانزا. (کاسه فلزی)
بای روژئاوا: [ناوت] بای بيرين. (باد عصر)

بای زريان: [ناوت] بايیکی ساردی پاييزانه
له لای باکووره وه ديّت. (باد سرد موسم
پاييز)

بای زمه ن: [ناوت] بای توند. با
سهخت. (بادسخت)

بای سه با: [ناوت] شنه بای سه حر. (باد صبا)
بای سه بوون: [ناوت] بای زور گهرم که باغ و
يستان وشک ده کا وده پيروکیننی. (بادسام)
بای سه حر: [ناوت] شنه بای به يانی. (باد
سحر)

بای سه رسره: [ناوت] بای زور توند. (باد
سرسر)

بای سهوا: [ناوټ، بای سهبا. (باد صبا)
بای شه‌مال: [ناوټ، بای باکوور (باد شمال)
بایق: [ناو] به‌قا. (باور)
بای که‌پو: [ناوټ، (ب) فیز و غورور؛ لووت به‌رزی (باد دماغ؛ باد غبغب)
بای که‌لله: [ناوټ، (ب) غورور؛ خه یالاتی - سیاسی (پامیاری). (کنایه. غرور)
بای گه‌لوو: [ناو] قرقینه. (اروغ)
بایلوژ: بالوژ، بالیوژ (سفیر)
باینجان سیاوه: [ناو] باده‌مجان - ره‌ش. (بادمجان)
باینه: [ناو] بایه‌قووش؛ کونده‌بوو. (بوف)
بای نهرم: نهرمه‌با؛ شنه؛ سروه. (نسیم)
بای واده: [ناو] بای به‌هاری؛ (به‌فری به‌فرانباره بی‌بای واده قه‌ت ناچیت‌هوه). «فولکلور» (باد بهاری)
بای وشک: [ناو] وشکه‌بای سارد. بادی‌باران - وسرد)
بایه‌خدار: [ئاوه‌لناو] به‌پیز؛ به‌نرخ، به‌قیمت. (بارزش)
بایه‌ده‌س: [ئاوه‌لناو] هه‌له‌خه‌رج؛ ده‌س‌بلاو. (ولخرج)
بایه‌ر: [ناو] به‌یار؛ بایر. بووره؛ به‌تال؛ خالی. (بایر)
بایه‌ف: [ناو] ده‌وه‌نپکه بو سوتاندن. (بته‌ایست برای بر افروختن)
بایه‌کوش: [ئاوه‌لناو] وه‌جاخ کویر؛ دوعا کردن له ژن که وه‌جاخ کویر بیت؛ واته منال سه‌رکوش‌ت نه‌چیت. (اجاق کور؛ بچه‌دار نشدن)

بایه‌وان: [ناو] باده‌بان؛ باده‌وان له پاپوری بایی‌دا (بادبان)
بایی‌بیرین: [ناوټ، زریان؛ بای پروژانه؛ بای ئیواران. (بادروزانه)
بایی‌تووری: (ب) بیبایه‌خ‌بوون؛ نرخی به‌قه‌د نرخی تووری‌که. (کنایه‌از بی ارزشی)
بایید: [ناو] له‌گه‌ن؛ ته‌شت. (لگن)
بایی‌زهر: [ناو] زهر دووی. (یرقان)
باییس: (۱) [به‌ند] گه‌ره‌که؛ ده‌بی‌وابیت. (بایستی) (۲) [ناو] هو؛ باعیس. (سبب. علت)
بایی‌کوور: [ناوټ، بای شه‌مال (باد شمال)
بایی‌گور: [ناوټ، بای توند. (باد سخت)
باییه‌وا: [ئاوه‌لناو] بادی‌هه‌وا؛ به‌فیز؛ لووت به‌رز (متکبر)
باییه‌وایی: [ناو] و، به‌ره‌می چاو‌گه [په‌وتی باییه‌وا بوون. (حالت متکبر شدن)
بده‌بستین: [ناوټ، ئالش ویرش؛ گورپینه وه له مو‌عامه‌له‌دا. (بده‌بستان). له (ف. مشه) یش‌دا به واتای گو‌فت وگو؛ هاتوو
بده‌رم: بم‌ده‌ری؛ پیم‌بده. (بده‌بمن)
بدیکار: < بدیکار
بدیکار: (ف. مشه) ده‌یندار؛ قه‌رزدار. (بده‌کار)
بران: (۱) له دایک و بایی‌کن. (برادرند) (۲) هه‌ر دوو به سه‌ربازی بران؛ بریان. (برندنشان)
بران: (۱) [پراپور دووی چاو‌گه‌ی پرین بو‌که - سی سی‌هه‌می کو] قرتیان؛ برادران؛ له - تیان کردن. (بریدنشان) (۲) له‌یه‌ک بریان؛ دابران و جیاوه‌بوونه‌وه. (جداشدن) (۳) [پاشگر] باران بران. (پسوند)
بران‌دوک: [ناو] بران‌دوخ؛ دروینه‌وان. (دروگر)

برای^۶ کانونی^۷: < پاییزه برا.

بردنه سهر: (۱) داسه پاندن و جی^۶ کهوتنی قسه و مه به ست: ئاخری قسه ی خو^۶ی برده سهر.

(سخن بکړسی نشانندن) (۲) حه وانه وه و ژیان و ته و او کردن: چو^۶ن له گه^۶ل ئه و بی^۶ ئه مه - که ده تو وانی روژگار بیه یته سهر؛ واده ی زیندانه که ی برده سهر. (بسر بردن) (۳) که -

سایه تی پیدان: نه و نده ی تاریف کرد و بردیه سهر گه یان دیه عاسمان. (شخصیت بالا بردن) (۴) باره که زو^۶ر سووک بوو به ئاسانی بردیه سهر سه یاره که. (بالا بردن)

برسیاتی: [ناو، به ره می چاو گه] برسی^۶تی؛ برسی بوون. (گرسنگی)

برکدان: خستن؛ فری^۶دان؛ هاویشتن (انداختن) برمه: [ناو] دیزه ی چیشت تیدا کولاندن. (دیزی)

بروا: (۱) بچی^۶ت؛ (۲) پروانه؛ تماشا که. سهر که. (۳) باوهر. (برود؛ تماشاکن؛ باور) پروانه: تماشا که. < بروا. (نگاه کن)

بروو کیای: [چاو گه، ت] بروو سکیان بروو سکیان؛ تروو سکانه وه؛ دره وشانه وه. (درخشیدن) (۲) وه که: چاودا گرتن؛ چاو قرتاندن. (چشمک زدن)

بریان: (۱) [ئاوه لئاو] برژیاو؛ برژاو. (بریان) (۲) بران، رابووردووی (بردن) بو^۶ که - سی سی^۶ه می کو^۶. (برد نشان)

برپتک: [ناو] (۱) شه قه مشار؛ مشاری دوو ده - ستک. (اره دونفره) (۲) برینگ. (دوکارد)

برپن: گورپه ی با؛ خورپه ی ئاو؛ قورپه ی زک. (صدای آب و باد و نفخ)

برپنه: [ناو] ژانی مندال بوون. (در دزایمان)

+ بژ: [ناو] داسوو؛ پرژی سهری گوله گهنم و جو؛ کاکو^۶لی گهنم شامی (کاکل ذرت. کاکل گندم)

بژارپ: [ناو] ناوی یک [بژارچن؛ ئالاچن؛ بژار لیپرین؛ بژارپریم کرد؛ بژارم لیپر. (بیلچه وجین؛ تمام وجین کردن)

بژارتوو: [ناو، بهر] ژمارده؛ بژارده؛ ژماره کراو؛ بژیردراو؛ هه لبر^۶یردراو. (شماره شده. پاک شده. برگزیده)

بژارتی: [ناو، بهر] (ب) برژاو؛ برژیاگ. (۲) بژیردراو. دانه ویله ی پاک کراو. (۳) ژماره - کراو. هه لبر^۶یردراو. (بریان شده؛ پاک شده؛ شماره شده. انتخاب شده)

+ بژاره: [ناو] پهروبال^۶ ریک و پیک کردنی فرپنده به ده ندو کی خو^۶ی. (مرتب کردن پرها با نوک)

+ بژانک: [ناو] که ره سته ی ئارایشی ژنان. (وسیله آرایش زنان)

بژاندن: ئیشتیا و هه وه سکردن. دل پیوه بوون. (هوس کردن)

بژن: ژن دار. (زندار. متاهل) بژنین: [چاو گه] هه لبر^۶اردن؛ بهر گهم کردن. (انتخاب)

بژون: (۱) جوان خاس. (جوان) (۲) وره؛ توانا. (توانایی)

بژوولک: [ناو] برژو^۶ل؛ مژو^۶ل. (مژه)

بژوون: (۱) پوشته و په رداخ؛ ته پرپوش. (شیک پوش)

(۲) ئازا؛ جوامیر؛ گورجو گول. (جسور) + بژوین: [ئاوه لئاو] خاوین؛ ته میس. (تمیز)

بژه: [ناو] (۱) هه‌نگوینیک که پاش‌پرینه‌وه‌ی که‌ندوو بو ژبوار‌ی هه‌نگ ده‌مینته‌وه. (عسل جامانه‌در کندو) (۲) زو‌رزان و عه‌یار. (عیار)

+ بژی: (۱) ئیشکایی؛ به‌پی. (بر) (۲) په‌شی. (سیاهی) (۳) زیندوو به؛ بژی‌ت: زیندوو بیت؛ زیندوو بیت. (زنده باش؛ زنده‌باشی؛ زنده‌باشد)

+ بژیان: ئاره‌زوو کردن. ئیشتیا کردن. (آرزو)

بژی‌ر: (۱) [ناو] بژار. (علف هرز) (۲) بژار کردن. (وجین) (۳) [ئاوه‌لناو] زیره‌ک؛ وریا. (زیرک، هوشیار)

بژی‌ردراو: [پابوردوو‌ی چاو‌گه‌ی بژاردن، ناو، به‌ر] (۱) ژماره‌کراو. (۲) [ناو، به‌ر] بژی‌راو؛ ده‌غلی پاک‌کراو. (شماره‌شده؛ غله‌پاک‌شده)

بژی‌په‌ش: [ناو، ت] داسوو؛ گولی‌گه‌نم و جو. (سنبه‌گندم‌وجو)

بژی‌لک: [ناو] برژول. (مژه)

بژی و مه‌مره: (ب) ژبانی زو‌ر ساکار و فه‌قیرانه؛ خو‌راکی که‌م. (بخور نمیر)

بسات: فد: [ناو] بیسات؛ شتومه‌کی پیویست بو ریختنی کاری میوانی یان زه‌ماوه‌ند؛ دام و ده‌زگا؛ (په‌ببی بیسات شیوی) شتومه‌کی سه‌ر عاره‌بانه‌ی چه‌رچی. (بساط)

بساز: (۱) چیکه‌ر؛ دروست ده‌کا. (سازنده) (۲) دژی ناسازگار؛ که‌سیک که ده‌حاو‌یته‌وه و ده‌سازیت. (سازشکار)

بسام: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌سام؛ سامدار؛ به‌هه‌بیه‌ت. (باهیبت) (۲) [ناو] جاری‌گه‌نم و جو. (جای گندم درو شده)

بساینمه‌وه: به‌سینه‌روهه. (پسم بگیر)

بستام: فد: مهرجان. (مرجان)

+ بستوک: [ناو] مه‌سی؛ ئه‌ستیولک؛ پارچه ئاسنی سه‌رته‌نوور. (آهن روی تنور)

+ بسته: [ئاوه‌لناو] به‌فیز؛ به‌هه‌وا؛ لووت‌به‌رز. (متکبر)

بسته: [ئاوه‌لناو] برۆ له‌لایه‌ن منه‌وه بسته‌به؛ چیت پی‌خوشه‌بیکه؛ ئازاد؛ سه‌ربه‌ست. (آزاد)

بستین: [ناوی‌بک] بستینه‌ر. وه‌رده‌گری؛ وه‌رگر. (بستان) ۲. ک‌پیار. (خریدار)

+ بسک: [ناو] کولانه‌ی مریشک؛ باله‌خانه؛ کوشک. (لانه‌مرغ. کاخ)

بسکو: [ناو] مافووره. (فرش)

بسکوک: [ناو] له‌رزانه؛ بسکوله. (زیور زانه)

بسکه‌بسک: مشقه‌مشق. (۱) ب به‌خوشیه‌وه هاتن و چوونی تازه‌لاو به‌ده‌وو به‌ری-کیژاندا. (۲) نیری به‌ده‌ور بن‌دا مرقاندن کاتی به ته‌گه‌بوون. (گشتن شاک‌بدور بز)

بسکه‌گیا: [ناو] قولی‌گیا. (یک دسته‌گیا)

بسمارک: [ناو] بزماره‌ی دست‌وپا؛ میخه‌که. (میخچه)

+ بسه: پسته. (پسته)

بسه‌رخوه: (ف. گیو) [ئاوه‌لناو] ئازا؛ جه‌سوور؛ سه‌ربه‌ست. (جسور؛ مستقل و آزاد)

بسه‌رکه‌تن: (۱) سه‌رکه‌وتن؛ پیرو‌بوون. (پیروزی) (۲) که‌وتنه سه‌ر؛ وه‌ک: که‌وتنه سه‌رئاو. (بالا ماندن) (۳) وه‌ک: له‌پلیکان سه‌رکه‌وتن. (بالا رفتن)

بسه‌روهاتی: [ناو] سه‌ربه‌ووری؛ به‌سه‌ره‌هات؛ سه‌رگوره‌شته. (سرگذشت)

بسیلاک: [ناو] بسیلاک؛ لمدار؛ زیخه‌لان؛ زه‌وینیک که‌لم و زیخی زو‌ریت. (شنزار)

بشرین: [ناو]بزه؛ لیوکه ن. (لبخند)

+ بشکانن: [چاوگه، ت]پشکینن؛ پشکاندن.
(جستجو)

+ بشکفاندن: [چاوگه، ت]تروکاندن؛ له یه ک-
کردنه وه؛ کاردوژه ی گو یز. (شکستن یا در
آوردن مغز گردو یا تخمه)

بشکفین: [چاوگه]سه رسوورمان. (تعجب)
بشکو ف ت: [ناو]بشکو ژ؛ قو بچه؛ دووگمه.
(دگمه)

بشکول: برژول. (مژه)

+ بشیونه: (۱) [ناو، بک] بشیوین؛ که سیک که
ده شیوینیت. (به هم زن) (۲) فرمانی شیوانن.
ئه و دوخوا بشیونه (بیشیوینه) با نه پرووسقی ت.
(مخلوط کن)

+ بغور: [ئاوه لئاو] زور خور. (شکمو)

بف: [ئاوه لئاو] ترکزه. تو کز. خه ته ر؛ مه-
ترسی. (وهک) تابلوی ئاگاداری له مه ترسی له-
سه رشه قام: نیشانه ی بفه (خطر)

بشار: [ناو]بوار. (گذار)

بشوک: [ناو]جه غزیکی توررداری چووک بو
ماسی گرتن. (انبرک و تورکوچک دسته دار
ماهی گرفتن)

بشه: (۱) [ئاوه لئاو]خه ته ر؛ (۲) جیی مه ترسی؛
وهک: تابلوی عه لامه تی خه ته ر له سه ر جاده.
ترکزه. تو کز. (خطر؛ علامت خطر)

بقلیقوک: [ناو]بلیقی ئاو. (حباب آب)

بقه: (ف. گیو) پلته. (قرزدن)

بقه بق: فلته فلت؛ پلته پلت، بلمه بلم.
(یاوه گوئی؛ قرقر)

بکار: فد: [ناو] (بیکار) دهنگی نو تی یک له

حاله تی سروشتیدا؛ دهنگی ئه سلیی نو ت که
بیمول یان سوری یان کو رو ن یان دیز نه بیت
له مو سیقادا. (بکار)

بکار ئانین: [چاوگه، ت]به کارهینان. (به کار
بردن)

بکپ: [ئاوه لئاو + ناو، بک] کپ یار؛ بسین.
(خریدار)

بکو: [ناو]بسکو؛ مافووره. (فرش)

بکو ژ بکو ژ: [ناو، ت]کوشتو کوشتاری زور.
(بکش بکش)

بکو ژو بیر: [ناو، ت]کوشتار و سه ربیرین. (ب
زه بر و زهنگ خستنه سه ر. (بکش و بیر)

بکه ر: (۱) کار که ر. (۲) بیکه. (۳) ئه وه ی
کار یکی لی رووده دا. ئه وه ی کار یک ده کا؛
(فاعیل) (۱. کننده ۲. بکن ۳. فاعل.)

بکی شو: بکی شی؛ به هه مو و ماناوه. (بکشد)

بکیقوک: [ناو]بلیقی ئاو. (حباب آب)

بکی لگه: [ناو]زه وی کی لراو؛ کی لگه. زمین-
شخم زده)

بگاردان: بواردان؛ ریگادان؛ بشاردان. (گذار
داشتن؛ با گذار)

بگرای بگر: [ناو، ت]گرتنی له سه ریه ک. (بگیر
بگیر)

بگر بگر: [ناو، ت]هه راوه وریا؛
قالمه قالم؛ بگرای بگر. (دادو هوار. بگیری بگیری)

+ بگردن: [چاوگه]بووردن؛ رابووردن؛
دابگردن؛ بگردن له م کو وجیه باریکه و سه خته.
(گذر کردن)

بگه: [ئاوه لئاو + ناو] ئه وه ی ده گه ری؛ خول-
خور. (چرخان؛ سیاح؛ دوار)

بگير: [ئاوہ ٺاؤ + ناوی بک] (۱) کار گير.
(مدير) (۲) که سيک که شتيک ده گيريت يا خولی پيدهدا. **(گردانده)**
+ بل: ناوی تافگهي بل له نزيکی هه ورامان؛ گوندي بل له نزيکی هه ورامان؛ ميوه ی - نه رم بووی زور گه يشوو؛ وهک کاله کی بل.
(آبشار بل. ده بل. ميوه نرم شده)
بلاجوو هه ور: [ناو] هه وره تريشقه. **(تندر)**
بلاچه: [ناو] برووسکه؛ تريشقه؛ هه وره - ترشکی؛ بليسه؛ گر؛ شوله. **(درخشنده. شعله)**
بلاڤ: [ئاوہ ٺاؤ] دژی چر؛ بلاؤ؛ پرش وبلاؤ. **(پخش)**
بلاڤوک: [ناو] هه رشت که بلاؤ بيته وه (ب) گوڤار و روژنامه. **(نشريه)**
بلاؤو که کيويله: [ناو] داریکی کورته بنه يه که به ريکی سووری توخی هه يه. **(آلبالوی کوهی)**
بلام: [وته] به لام؛ به لان. **(اما؛ ولی)**
بلامکه ر: [ئاوہ ٺاؤ] زورخور؛ بغور. **(پرخور)**
بلان: [وته] به لام. **(اما)**
بلانه: [ئامرازی ئه مری] ليگه پری؛ بيلانه؛ بی - هيله؛ بيله. **(بگذار)**
بلاو: [ناو] ددانه له غاو. **(دهنه افسار)**
بلاو: [ئاوہ ٺاؤ، بک] لاوينه ر؛ ئه وکه سه يه که چه مهي ده گيريت و مردوو ده لاوينيته وه **(خواننده عزا)**
بلاوين: [ئاوہ ٺاؤ، بک] که سيک که ده لاوينيته وه و دلداري ده داته وه؛ ناز و نهوازش - که ر؛ لاوينه ر. **(تسلي دهنده)**
بلاوی: [به ره مهي چاوگه] په رت وبلاوی؛ په خسانی؛ پڙياگی. **(پراکندي)**

بلباس: [ناو] (۱) ناوی ئيليکی کورده. **(نام عشيرهاي کرد)** (۲) ئه لباس. **(الماس)**
بلبال: [ناو] سه وزه واتى خواردن. **(سبزی خوردن)**
بلبسين: [ئاوہ ٺاؤ] سه رگه ردان؛ ههيران. **(حيران. سرگردان)**
بلبله: [ئاوہ ٺاؤ] (۱) زور بلی. **(حراف)** (۲) [ناو] پلپله؛ پرپره؛ پرپره ی گواره. **(آویزه گوشواره)**
بل بوون: [چاوگه، ت] زور گه بين؛ کاله کی بل؛ گر که ی بل؛ شل ونه رم بوونی ميوه وه ک کاله ک و شووتی و گر که به هو ی مانه وه ی زوره وه. **(نرم شدن ميوه. زياد رسیده)**
بلحات: [ناو] بيلعته؛ خراپه. **(بلعت)**
بلحانه: [ئاوہ ٺاؤ + به ند] وه ک بلح؛ به شيوه ی بلح و ئاريه. **(بد اطوار اس)**
بلحه روو: [ئاوہ ٺاؤ] ژنی حيز و ئاکار خراپ؛ هه رزه و دهم به پيکه نين له گه له هه مواندا. **(زن هرزه)**
+ بلسک: [ناو] قولانج. **(پاژ)**
بلسک: [ناو] پلوسک. **(ناودان)**
بلقاس: [ئاوہ ٺاؤ] خو به زل زان. **(متکبر)**
بلقن: [ئاوہ ٺاؤ] چلمن؛ بلقه ی دی؛ وهک؛ بلقه ی لووتی دیت. **(چلمن)**
بلقه: [ناو + ئامرازی ده نگ] دهنگی هاتنه ده ره وه ی با له ژير تراوه وه. **(صدای حباباز زیر آب بيرون آيد)**
بلماندن: [چاوگه، ت] بلمه بلم کردن. **(غرو لند زیر لبی)**
بلمن: [ئاوہ ٺاؤ] زور ده بلمینی و بوله و بلمه ی

دی. (غرغرو)

بَلَن: [ئاوهلناو] بَلیند؛ بهرز (بلند)

بَلَنایی: [ناو] بَلیندایی؛ بهرزی. (بلندا)

بلنداهی: [ناو] بَلیندی؛ بهرزی. (بلندی)

بلندبوون: [چاوگه، ت] (۱) وهحهوا کهوتن؛

بهرزبوون؛ پهنگزین. (بلند شدن). (۲) [ناو] بَلند

بوون؛ بهرز بوون؛ بهرزی. (مرتفع بودن)

بَلندیتی: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی بَلیند

بوون. (حالت بلندبودن)

بَلندین: [ناو] سه رده رانه؛ ئاسانه. (آستانه)

بَلنگو: [ناو] بَلیندگو، بهرز هواچ. (بلند گو)

بلو: [کاری ئهمری له چاوگه ی لوین: پرویشن]

برو؛ بچو؛ هه ره. (برو)

بلوار: فرد؛ فد: [ناو] شه قامی بهرین و پان که

بووینته دوو کهرتی یه ک لایه نه بو هاتن و

چوونی سه یاره. (بلوار)

بلودان: زور کولان و بَلق هه لدانی تراویک له

سه ر ئاور و هه لچوونی. (سر رفتن مایع در

حال جوش)

بلور: [ناو] بللور؛ مینا؛ پیپوک؛ هه ر شت که

له بلوور چیبوویت. (بلور)

بلوور: [ناو] (۱) بلوول؛ بلویر. (سازيست) (۲)

لوله ی نیولانکی مندالان.

(لوله ای در داخل گهواره) (۳) شوشه؛

کریستال؛ پیپوک. (بلور؛ کریستال)

بلورسازي: [ناو] (۱) کارخانه ی

بلورچیکردن؛ (۲) کاری بلورچیکردن. (۳)

کاری بلورساز. (بلور سازی)

بلورقان: [ناو] بلویرژهن. (نی زهن)

+ بلووری: (۱) [ناو] هومایی؛ بالالی؛ شاخ بزی؛

مه رمه پشا. (چلوار) (۲) [ئاوهلناو] بلوورین؛

هه ر شتی چی کراو له بلوور. (بلوورین)

بلووک: [ناو] میگهل. (رمه گوسفند)

بلووک: [ناو] (۱) چه ند مال له بیناییکدا، له ناو

(شوقه یان آپارتمانیکدا) چی بوویت. (بلوک)

(۲) ئاجووری له چیمه نتو چی بوو. (بلوک-

مصالح ساختمان)

بلووک: [ناو] (۱) کو ی چه ند مه مله که تی

یه ک گرتوو دارای رپوره وشتیکی نزیک

به یه ک؛ وه ک (بلوکی غه رب) (بلوک) (۲)

جووری خشتی گه وره یه له چیمه نتو چی کراو.

(بلوک ساختمان)

بلووکه: [ناو] فش؛ بو ش؛ وه ک به فره بلوکه.

(نرم و متخلخل)

بلوول ژهن: [ناو] بلویرچی؛ بلویرژهن (نی زن)

بلویرپیچ: [ناو] بلوولک پیچ؛ پارچه په روییکه له

بلوول ده پیچریت. (پارچه

ای که دور لوله داخل گهواره می پیچند)

بله: (۱) [وته، کاری ئهمری] واچه؛ بی؛ بیژه؛

بوویش؛ بووشه؛ بلی. بیژه؛ (بگو) (۲) [ناو] شل

و نه رمه؛ ئهو شووتیه بله. (میوه ی

زیادرسیده)

بله خش: [ناو] جه واهیر. (جواهر)

بله زهنده ر: [ئاوهلناو] پیایوی زل و له نده هوور.

(لندهور)

بله گاز: [ئاوهلناو+ناو] (ف. گیو) به له نگاز؛

بیچاره؛ داماو. (بیچاره)

بله وحزه: [ئاوهلناو] به زهنده ر؛ له نده هوور.

(لندهور)

بله وهز: [ئاوهلناو] زالم؛ ملهور. (مستبد)

بله وهس: [ئاوه لئاو] هوه سباز؛ هوه س دار؛ به هوه وهس؛ كه لكه له باز. (بلهوس)

بلی: [به ند] جگه؛ بيجگه؛ جيا له وه. (غيراز)

بلی: [به ره می چاو گه] حاله تی زور گه یشتن و نه رم بوونی میوه. (حالت زیاد رسیدن ونرم شدن میوه)

بلی: [وته ی ئه مری] بیژه؛ واچه؛ بووشه؛ بیژه؛ بله. (بگو)

بلیارد: [ناو] بیلارد؛ یاری دوو که سیی سه رمیژه که به چو بیلارد له چهنه ند گو دهن و ده یخه نه نیو کونیکی دیاریکراو. (بیلارد)

بلیاق: [ناو] گلینه ی چاو. (مردمک)

بلیان: [چاو گه] پیگه یین؛ زانین؛ پیگه یین. (دانستن)

بلیتچی: [ناو] بلیت فروش؛ چه مه وز. (بلیط فروش. گیرنده بلیط)

بلیسکه: [ناو] بلیسه؛ وه ک فیچقه ی خوین و بلیسه ی ئاور. (فوران. شراره)

بلیسه بلیس: [ناوت] نیله نیل؛ کله کلپ. گرپه گرپ. (زبانه آتش پشت سر هم)

بلیسه دار: [ئاوه لئاو،] گردار. (آتش زبانه دار)

بلیک: [ناو] کرپوه. (بارش برف)

بلیمانه: [ناو] لیمان؛ خهستیکی کیش داره له گل مندا ل بووندا له زیی میوینه دیت. (مایع غلیظ که همراه بچه از رحم زائو بیرون می آید)

بلیمه تیه تی: [ناو، به ره می چاو گه] پهوتی بلیمه تی و زور زانی و زور زیره کی؛ هه لکه و تووی و پسپوری. (ناغه)

بلین: [وته ی ئه مری] آيوه بلین؛ بیژن؛ ئه وان بلین؛ بووشن. (شماها بگوئید، آنها بگویند)

بلیندایی: [ناو] به رزایی؛ تروپک. (هه ر که سیک به رز ئه فری زوو ئه مری، بای بلیندایی سه ر و دل ده گری) «ماموستا هه ژار». (بلندا)

بلیند پایه: [ئاوه لئاو] بلند پایه؛ پایه به رز. (بلند پایه)

بلینه بیژ: [ناو] بلیندگو؛ بلیند بیژ. به رزه واچ. (بلندگو)

بلیوار: [ناو] یه که ی پاره ی وینیز وئیلا. (بلیوار بلین: [وته،] ئیمه بیژین، بوشین. (بگویم)

بن به ست: [ناو] کولانییک که سه ریکی گیرایی. (بن بست)

بن بیف: [ناو] خانووی ژیرعه رز. (خانه زیر زمین)

بنپال: [به ند] ته نیشته؛ لا؛ کن؛ نک؛ په ناده- ست. (کنار؛ جنب)

بنپزوو: [ناو] قوشقون؛ پالوینی بن کلکی ولاخی سواری. (پاردم)

بنتان: [ناو] ئیله ک؛ سوخمه؛ سیخمه. (یلک)

بنک: گه لای خواره وه ی ساقه تی تووتن. (برگهای پایین ساقه توتون)

بن که ن: (۱) بن که ند؛ له ریشه وه هه لکیشان؛ له بیخ ده ره یان. (از بیخ در آوردن) (۲) (ب) بنه بر؛ دوا هاتوو. (به خاو و خیزانه وه له و شاره بن که ن بوون و هیچ که سیان نه ما).

(به یکبار ه رفتن از جایی)

بن در یایی: (۱) قه رز داری؛ موفیلیسی (ور شکستگی) (۲) هه ر ده فر و هه بنانه ییک که بنه که ی در یاییته. (ته پاره) (۳) (ب) کچی بن پزاو. (بی بکارتی)

بندیان: [ناو] (۱) په چه له ک فه له؛ بنه فه له.

(عیسوی) (۲) ژیرددان. (زیر دندان)

بښه: [ناو] ښه پرت؛ ښاغ. (اساس)

بواچه: [وتهی ئه مری (حرف)] بیږه؛ بلی؛
بوو شه؛ وچه. (بگو)

بوټانی: [ټاوه ټاوه=ناو] پیوه نندیدار به ولات و
زمانی بوټانه وه. (بوټانی)

بوچه: [ناو] پاره‌ی تهرخان کراو بو مه به
ستیګ. (ف. مشه) بودجه؛ مه سرف. (بودجه)

بوخوا: [ناو] بوئی ناخوښی وهک بوئی ماسی
یا گوشتی کال. (بوی بد گوشت و ماهی خام)

بوخه: [ټاوه ټاوه] گای دهبه؛ بوغه؛ ملقه وی.
(گاوگردن کلفت)

بودله: [ټاوه ټاوه] نه زان؛ گهوج؛ حول؛ گیږ.
(گیج؛ نفهم)

بوره: بوهره؛ بخو. (بخور)

بوره: [ناو] رڼگی ته سپی رڼګ بور (اسب
نيله)

بورهبور: [دهنگه ناو] دهنگی که رهنای له سه-
ریهک؛ گریان و گابور؛ (صدای کرنا؛ صدای-
گریه با صدای بلند)

بوره خزم: [ناو] خزمی دور؛ خزمیه تی به-
بوته‌ی ژن و ژن خواستنه وه. (خزمی دوری
ژن یا میرد) (اقوام دور. اقوام سببی دور از طرف
زن یا شوهر)

بورهران: [ناو] بهر ژان؛ دهستیکی ژانی-
مندال بوون؛ ژانه دروژنه. (درد کاذب قبل از
زایمان)

بوره مروف: < بوره پیاو

بورپی لاستیکی: لووله‌ی لاستیکی؛ شيله-
نگ. (شیلنگ)

بورپوه: [کاری ئه مری بو دووه مه که سی

تاک] بوره وه؛ وهره وه. (برگرد)

بوریزان: [ناو] بوریزان؛ که رنه ژهن؛
شه پیو ورژهن. (شیپورچی)

بوزه: [ناو] بز. (بز)

بوسولی هه لنه سان: (ب) پروتوقوت؛ بیخه یته
ته نور بوسولی نیایت. (کنایی، لخت و عور)

بولبوله: [ناو] لووله‌ی ته نگی تونگی تراو
تیکردن. (لوله تنگ تنگ)

بونچی: [ناو] تاجی؛ تاژی؛ تانچی. (سگ تازی)
بونسو: [ناو] بوسو. (بوی سوختن پارچه)

بوو: (۱) بو. بو. (۲) رابوردوی بوون، کی
له وی بوو؛ (بود)

بواچ: [وته] کاری ئه مری بو چاوه‌ی
وتن بیږه؛ بلی؛ بوو شه؛ باچه؛ نیشانه‌ی ده-
رخستنی کاریکه، بواچ بزانه بو نه هاتی؟
(بگو)

بواچو: ده لیم؛ بیژم؛ ئوشم. (میگویم)

+ بووان: بخوینه. (بخوان)

بووبایه: (۱) بوبایه؛ بیا؛ ببا ییت؛ (۲) که ره که
بووبایه؛ بوبایه، بو نیگرتووه. (می شد؛
بو گرفته)

بووبایی: ببا یی؛ ببا ییت. (می شد)

بوو بوو چک: [ناو] پوپه‌ی فرنده. (تاج پرندگان)
بووبه رame: [ناو] بوئی ره وان و خوش؛ بوون
خوشی. (خوشبویی)

بوویش: [ناو] اشوینی زبه ندی دیم؛ گیا
جاری دیم. (گیاه زار دیم)

بوو جار: [ناوی یک] که سی که کاری بوو
چارپه. (بوجار)

بوو جاړی: [ناو] (۱) کاری پاک کړنده وهی
دانه ویله به بیژنگی گه وړه، به باکړدنی یان
به دهست یان به که رهسته هی موتوری و
مه کینه. (۲) ناوی ته و مه کینه. (بوجاری)

بوو چکه و بوون: چکو له بونه وه؛ (ب) له
دهستدانی حورمه ت؛ (پی په ستبوون). (کوچک
شدن)

بوو خاک: (ف. گیو) فوو کردن و دهماندن
(فوت کردن)

بوو خیر: [ناو] هیڅوی چوکه هی ترپی نه گه ییو
(قوره) (خوشه نرسیده انگور)

بوو دای: [ئاوه لئاو + ناو] په پرهوی دینی بوودا.
(بودایی)

بوو داییه ت: [ناو] بوو دایسم؛ دینیکه که بوودا
له هیند دایمه رزانده؛ (دایمه زرانده). (بودائیت)

بوو ده له: [ئاوه لئاو] پیایو چکو له و نابووته.
(انسان خیلی کوتاه قد) گېژ وحوّل. (گیج و
منگ)

بوو: [ناو] بوار. (گذار)
+ **بوو:** (ف. گیو) (۱) جوړه عه ره بانه ییکه.
(نوعی ارايه) (۲) بیور. (تبر)

بوو را: (۱) تیپه پری؛ (بووړد؛ رابورد؛ رابرد).
(گذشت) (۲) برای زن. (برادر زن)

بوو راندن: (۱) کاری به خشین و چاولی پوشین
(له چاوگه هی بووړدن). (بخشیدن) گوزه راندن؛
بهوړاندن؛ رته (رده) کردن (گذراندن)

بوو راهی: (۱) [به ره می چاوگه] بورایی؛
حاله تی بوړبوون (۲) [ناو] شتی بوړ که له
دووره وه جوان دیاری نه کا؛ تارمایی. (کبودی)

بووړدن: [چاوگه] (۱) رته بوون؛ رابگردن؛

بهوړدن؛ رابووردن. (۲) له گوناح
خوښبون؛ بووړدن. (گذشت کردن)
بووړزان: [چاوگه ت] وه نه وز؛ خه وه نووچکه؛
پینکی (چرت)

بووړزانه وه: [چاوگه ت] چاو چوونه خه؛ له
وه نه وزه وه چوون. (چرت زدن)

بووړوو: [ناو] سووته کی ئاور که له گهل گرو
دوو که لدا به حه وادا ده چی. (اشیاء
سوخته سبک که همراه دود به هوا می رود)

بووړه دیر: [ناو ت] زهوی بووړه که ئاو بدری
بو نهرم بوونه وه و کیلان. (آب دادن زمین بایر)
بووړی: وه ره؛ بیرو؛ بی. (بیا)

بووړیان: حاله تی بووړدن. [له چاوگه هی
بووړدن] (۱) ته وان رته بوون و رویشتن،
بووړیان؛ دهر بازبوون؛ گوزه ریان؛ رته بوون.
(رد شدند) (۲) له گوناح خوش بوون؛ بووړدن.
(گذشت کردن)

بووړین: [چاوگه] (۱) تیپه پرین؛ بهوړتن؛
رابووردن؛ لیوه بووړدن.. (گذشتن) (۲)
به خشین؛ لیووړدن.. (گذشتن)
بووړو: دابخات؛ رابخات؛ فهرش بووړو؛ فهرش
رابخت. (بگسترد)

بووړوو چریشکردن: (ب) کاری سهرسهری و
ناپوخته، کردن؛ سهره مه بندی. (کار سرسری
کردن)

بووړه: بهاوی؛ بخه. باویره. (بینداز)
بووړه له: [ناو] پارچه قوماشیک که له کاتی
مه شکه ژه ندندا سنگ و باسکی کابان

داده پوشیت. (نوعی پیشبند)

بووړی: [ناو] بووړو. (شال دستباف)

بووژان: (۱) گیای بیژان (۲) قه‌ژیان؛ ژیانه-وه. ۳. خه‌وه‌نووچکه؛ وه‌نه‌هوز.

(بومادران؛ احیاچرت‌زدن)

بووژاندنه‌وه: [چا‌وگه، ت] ژیانده‌وه؛ قه‌ژیاندن؛ زیندو کردنه‌وه. **(احیا کردن)**

بووس: [ناو] هه‌لم و بوُق؛ هال‌وای‌گه‌رما؛ تینی‌گه‌رما. **(هورم‌گرما و بخار)**

بووسان: [چا‌وگه] خه‌وتن؛ نووستن؛ پازان. **(خوایدن)**

بووک‌وزاوا: [ناو، ت] گول‌اله؛ گول‌ه میلاقه. **(گل لاله)**

بوو‌کینی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] بوو‌کی؛ پیوهند یدار به بوو‌که‌وه؛ جلو به‌رگی بوو‌کینی؛ که‌وشی بوو‌کینی. **(عروسی)**

بوول‌دان: [ناو] خو‌له‌میشدان **(جای‌خاکستر)**

بووم‌ریج: ئوست‌الیا؛ فد؛ [ناو] ته‌خته‌یان کانزاییکی پانه که ده‌هاو‌ژی‌ریت، ده‌وری‌ک ده‌داته‌وه و به خول‌خواردن ده‌گه‌ریت‌ه‌وه بو‌لای‌هاو‌ژی‌ره‌که‌ی **(بوم‌ریج)**

بوونتاف: [ناو] هه‌وره‌تریشقه‌یی‌ک که له‌عه‌رزده‌دا. **(برق‌رعد که بزمین برخورد کند)**

بوو‌هره: (۱) [کاری‌ئه‌مری، له‌چا‌وگه‌ی واردن] بخو. **(بخور)** (۲) [کاری‌ئه‌مری] وه‌ره؛ بی. **(بیا)**

بووهیشک: [ناو] گو‌یژ؛ بلج. **(زالزالک)**

بوهارتن: [له‌چا‌وگه‌ی به‌ورین] به‌وردن؛ تییه‌رین؛ ره‌ت‌بوون؛ پ‌ابگردن. **(گذشتن)**

بوهتوم: [ناو] بوختان؛ تو‌مه‌ت. **(تهمت)**

بوه‌ره‌ی: [کاری‌ئه‌مری] با‌وه‌ره‌ی؛ بی‌یه؛ بیه‌ینه. **(بیاورش)**

بوه‌ری: [کاری‌ئه‌مری] بیخو. **(بخور)**

بو‌هه‌رنه‌مووت: بو‌مچه‌و. **(بو‌گند)**

بوی‌ئاواهی: به‌وشکله؛ به‌وجوره؛ به‌و‌چه‌شنه. **(اینطور)**

بو‌یاخکار: [ناو، بک] بو‌یاخچی. ره‌نگ‌کار. **(واکسی. رنگ‌کار)**

بویتان: [ناو] بویتک؛ قنج‌که‌سه‌لام؛ سیتکه‌سه‌لام؛ با‌پشکیو. **(گل‌مره. سنده‌سلام)**

بو‌ی‌دی: (۱) چاکی بو‌دی‌شانسی هه‌یه (له‌قوماردا). **(برایش می‌آید)** (۲) سفارشی‌کردوه، منیش دامن‌اوه خو‌ی بو‌ی‌دی-ده‌ییا. **(می‌آید برایش)** (۳) بو‌نی لی‌دی؛ بو‌گه‌نه. **(بوش می‌آید)** واه‌ه‌ست ده‌که‌م؛ بو‌ی‌دی‌بقه‌ومیت؛ وادیاره‌بقه‌ومیت. **(حس می‌کنم)**

بو‌یری: [ناو، به‌ره‌می چا‌وگه] به‌جهرگی؛ نه‌ترسی؛ جه‌ساره‌ت. **(جسارت)**

بو‌یژه: [کاری‌ئه‌مری] (۱) بی‌یژه؛ بی‌یژه؛ بلی؛ بواچه. **(بگو)**

بو‌یکردگه: (۱) بو‌یکردوه؛ بو‌نی‌کردگه. **(گن‌یده‌است)** (۲) هه‌ستی‌کردوه. **(بوبرده‌است)** (۳) (من بو‌م‌ئه‌نجام نه‌داوه‌ئه‌بو‌ی‌کردوه؛ ئه‌بو‌ی‌کردگه) **(برایش انجام داده)**

بو‌ینووت: بدینم؛ بتبینم. **(بینمت)**

بو‌یه: له‌کور‌دستانی باشوور به‌ره‌نگ ده‌لین **(رنگ)**

بو‌یه‌مه: [ناو] میزه‌ری‌گولینگ‌دار. **(دستار منگوله‌دار)**

بو‌ی‌هه‌نگه‌ل: بو‌ی ژیر‌باخه‌ل؛ بو‌کلیشه. **(بوی‌زیر‌بغل)**

بو‌یه‌ی‌نینوک: ره‌نگی‌نانووخ‌ره‌نگ‌کردن؛

رهنگی نینوک؛ (لاک ناخن)

بوی: بهو هوپه؛ له بهر شهوه؛ پوکی؛ شهرا.
(باین علت)

به ئابرو: [ئاوه لئاو] ئابرو دار؛ به پروومهت. (با آبرو)
به ئاخري خهت گه یشتن: (۱) تا دوايي
کاريک چوون. (۲) هیوا لیپران و نزيک
به مردن. (به آخر خط رسیدن)

به ئارمانج: [ئاوه لئاو] خاوهن مه پرام؛ به هیواي-
گه یشتن به مه پرام؛ (هdfمند)

به ئاره زوو: (۱) [ئاوه لئاو] به هیوا؛ ئاوتخواز؛
به هیقي؛ به هه ويا؛ ئاره زوومه ند؛ تامه زرو؛
ئومیده وار؛ (۲) به ئیشتیا؛ به ته وای؛
تیروته سهل؛ به ئاره زووی دل ته ماشام کرد. (با
آرزو)

به ئاره زووی دل: به ئیشتیای دل؛ تا راده ی
پیشوخ بوون؛ به ئاره زووی دل سه یرم کرد. (تا
دل بخواهد)

به ئازموون: [ئاوه لئاو] فد: به ته جروبه؛
ئه زموون وه رگرتوو. (ب مروقی دونیادیده.
(دنیا دید)

به ئازین: به ده ستوور. (۲) (ب) خاوه نی ری و
شوینی تاییه ت بو ئه نجامی کاریک. (دارای-
سبک)

به ئاستهم و دووبه لا: [به ندت] ئه ندازه ییکی
زور که م؛ به حال و دووبه لا؛ به عاستهم و دووبه لا
(خیلی کم)

به ئاکار: [ئاوه لئاو] (۱) به کردار؛
ره فتار چاک. (۲) (ب). ماقوول؛ ساحیی-
که سایه تی و مه زنی. (نیک کردار)

به ئاگاهیان: [چاوه گهت] وشیار کردن؛ بیداره و

کردن؛ له خه وه ه لساندن؛ له خه و خه به-
ر کردنه وه. (آگاه کردن. بیدار کردن)
به ئالشت: [ئاوه لئاو] خوروو دار؛ ئالوشاوی.
(ب) زور نیرخواز یا میوخواز؛ به خوروو.
(حشری)

به ئالیقه دان: [چاوه گهت] نرخواندن؛ هه لسه
نگانن. (برآورد کردن)

به ئامانهت: به ئه مانهت؛ سپاردن بو چه ند
وه خت. (ب) بو ئاگالیبوون و چاوه دیری-
لیکردن؛ ئه و تغه نگه به ئامانهت لای تو
داده نیم پوم پراگره؛ (ب) بو کاتیکی دیاریکراو،
بو ماوه ییک به ئه مانهت لیله ماومه ته وه چه ند
پوژی تر ده پوم. (بطور امانت؛ موقتی)

به ئاواچوون: [چاوه گهت] (۱) نوقوم بوون له
ئاودا. (به آب رفتن) (۲) (ب) له ده ست دان و
گوم بوون؛ سه رتیداچوون. (از دست دادن)
به ئاو و ئاورا دان: رپسک؛ هه ولدانی بی
مه ترسی؛ بی ترس خوخته خه ته ر. (به آب
و آتش زدن)

به ئاوه دانی نه زانین: (ب) به چ حیساب
نه کردن؛ پویته پینه دان؛ به هیچ نه گرتن.
(بحساب نیاوردن)

به ئاهه نگ: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی ئاهه نگ و
ئاواز؛ ئاهه نگ دار. (۲) به پی زهر ب، یان
(ریتیم) ی ئاهه نگی، جوولانه وه؛ (به هه وای
ریتیمی خاوی و کرژی). (آهنگین؛ باضرب)
به ئجانن: [چاوه گهت] هاندان. (تیر کردن)
به ئجین: [چاوه گهت] توو پره یی دامرکان. (آرام-
کردن)

به ئوک: [ئاوه لئاو] ناشیرین. (زشت)

به‌ئه‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] به‌نزاكه‌ت؛ به‌عه‌ده‌ب؛

به‌عه‌وه‌ب؛ ژیر. (بادب)

به‌ئه‌رك: (۱) بارقورس؛ به‌زحه‌مت. (بار

سنگین) (۲) به‌ئه‌ركی خورانی: به‌وه‌زیفه‌ی-

خورانی. (بوظیفه) (۳) كه‌سیك كه‌زه‌حه‌متی-

زوربی بو‌كه‌سیكی تر. (زحه‌مت‌دار)

به‌ئه‌ژماره: به‌ژارده؛ به‌ده‌سه‌نده. (باحساب و

شماره)

به‌ئه‌م: به‌م؛ به‌ئیمه. (به‌این؛ بما) **به‌ئه‌مانه:**

به‌مانه؛ به‌م شتانه؛ من به‌ئه‌مانه‌رازی

ناهم. (بااین چیزها) (۲) له‌ده‌ست ئه‌وان‌دا نییه

به‌ئه‌مانه (پیش‌ینه‌هاست)

به‌ئه‌مه‌دا: به‌مه‌دا؛ به‌ئه‌مه‌دا دیاره، له‌پرووی

ئه‌مه‌وه. (ازروی‌این؛ ازاین) (۲) به‌ئه‌مه‌دا مه‌زو؛

به‌م جیگادا مه‌زو. (از اینجا)

به‌ئه‌و: به‌و؛ به‌ئه‌و نییه؛ له‌ده‌سه‌لانی ئه‌ودا

نییه؛ به‌ئه‌ونه‌بی‌ناکریت. (پیش‌او؛ در‌دست‌او)

(۲) به‌ئه‌وه؛ لای ئه‌وه، لای من نییه. (پیش‌او)

(۳) به‌ئه‌وه چت لی‌نایت؛ به‌ئه‌و‌شته. به-

و‌شته. (باآن)

به‌ئه‌وانه: (۱) به‌وانه؛ به‌وانه، به‌ئیمه نییه؛ لای

ئیمه نییه. (پیش‌آنهاست) (۲) به‌ئه‌وانه

ئه‌سپه‌كه‌ناگیردیت؛ به‌و‌كه‌سانه) (بااین

افراد) (۳) به‌و‌شتانه؛ به‌وانه‌ناكه‌و‌یت، به‌وانه

نامریت. (به‌آن چیزها)

به‌ئه‌وجوره: به‌وی‌ئاواهی؛ به‌وی‌په‌نگی؛ بوی-

په‌نگی؛ به‌وجوره. (اینطور)

به‌ئیسراحه‌ت: (۱) به‌ئیسراحه‌ت و‌خه‌وتن له

جیدا چاك ده‌بیته‌وه. (۲) به‌شینیه‌ی؛ به‌

كاوه‌خو؛ به‌ئیسراحه‌ت كاره‌كه‌ده‌وام به‌

زور په‌له‌مه‌كه. (بااستراحت؛ به‌كندی)

به‌ئیشتیا: (۱) دارای مه‌یلی خواردن. (با

اشتها) (۲) (ب) ته‌واو؛ به‌ئه‌نده‌زی پیوست؛

بیلا‌مه‌زرا كه‌به‌ئیشتیا بخووسیت. (باندازه

كافی) (۳) به‌ئیشتیای تو‌نییه؛ به‌مه‌یلی تو‌

نییه. (به‌دلخواه)

به‌ئیمان: [ئاوه‌لناو] (۱) خاوه‌نی باوه‌و ئیتقاد.

(۲) (ب). مروقی راست و‌دروست. (با ایمان)

به‌بادان: [چاوگه‌ت] له‌ده‌س دان؛ به‌فیرو

چوون. له‌ناو بردن (ب) خه‌رمان به‌ده‌م‌باوه

دان؛ (به‌باد دادن)

به‌با دریاگ: [ناوه‌بهر] (۱) به‌با دراو؛ ئه‌و شته‌ی

دراوه به‌ده‌م باوه؛ (به‌باد‌داده‌شده) (۲) به-

فیرو له‌ده‌س چوو. (بیاد رفته)

به‌باره: (۱) باركراوه، له‌ژیر باردایه؛ (بارگیری

شده) (۲) به‌سه‌مه‌ر؛ به‌به‌هره (۳) به‌سه‌مه-

ره؛ به‌به‌هره‌یه (بهره‌دار؛ با‌بهره‌است)

به‌باریکداخستن: [چاوگه‌ت] به‌لاییکدا

خستن؛ (ب) کاربرانه‌وه؛ بیخه به‌باریکدا یا

چاك یا خراب؛ یه‌ك‌لایی‌كر‌دنه‌وه‌ی‌كاری.

(كنایی. تكلیف روشن كردن)

به‌باسك و باهو: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ زه‌لام و

شان و قول‌قه‌وی. (گردن كلفت)

به‌باڤ: بادراو؛ كرژ. (رسیده‌شده)

به‌باكردن: [چاوگه‌ت] شت به‌ده‌م باوه دان

بو‌پاك بو‌ونه‌وه؛ (ب) شه‌ن‌كردن ولاتیل و

خه‌رمان به‌باكردن. (با باد تمیز كردن بنشن

از كاه)

به‌بالاپران: [چاوگه‌ت] (۱) لی‌كالینه‌وه؛ به-

نسب بوون؛ ئه‌و كاره‌بابه‌تی تو‌یه؛ به‌بالای

تو بږاوه. (شایان) (۲) به نه‌ندازه بوون؛ ټه
که‌وا هه‌ر ده‌للی به بالای تو بږاوه. (به‌اندازه
بودن)

به بالادا هه‌لگوتن: [چاوکه‌ت] تاريف له
که‌سیک کردن؛ به شان و بالدا هه‌لگوتن؛
په‌سن کردن. (از کسی تعريف کردن)
به‌باي‌بال: به‌باوی بال؛ له‌سه‌ره‌خو کار کردن؛
به‌کاوه‌خو؛ به‌ه‌واي‌شان. (بدون
عجله و بآرامی کار کردن)

به‌باي‌فه‌نا چوون: (ب) نابووت بوون؛
فه‌وتان؛ (ب) ته‌فرو توونا بوون. (به‌باد فنا
رفتن)

به‌بر: فد: [ناو] به‌ور؛ درنده‌ییکه‌خه‌ت
خه‌ت. (بیر)

به‌بږ: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌زاگون؛ به‌بږشت.
(کاربر) (۳) بی پیاونه و دیاری کردن؛ دروینه
به‌بږ هه‌لگرتن. (کنترات تخمینی)
به‌بلی به‌بان: به‌بله‌به‌بان؛ (ب) مندالی ساوا.
(نوزاد)

به‌بوک و که‌رنا: به‌هه‌را و هوریا. (ب)
به‌بالگاشه؛ به‌پیکلام و بانگه‌شهی زور.
(بوک و کرنا)

به‌بون: (۱) بوندار؛ (هه‌روه‌ک ریخانه به‌بونی)
(بودار) (۲) به‌هووی بونه‌وه؛ به‌بونکردن؛
تانجی به‌بون که‌رویشکه‌کی دوزیه‌وه.
(بودار)

به‌به: [ناو] (۱) بیبیلهی چاو؛ بیبیله؛
ره‌شکینه‌ی چاو. (مردمک چشم) (۲) مندالی
ساوا. (نوزاد)

به‌به‌ران: [ئاوه‌لناو] مه‌پی به‌ران‌خواز. (گوسفند

جفت‌خواه

به‌به‌روه‌بوون: [چاوکه‌ت] (۱) ژنی که‌منالی
ساوای به‌به‌روه‌یه، به‌باوشییه‌وه‌یه. (۲) هه-
بوونی کات و زه‌مان و شتی‌تر (شه‌و زوری
به‌به‌روه‌یه). (کاره‌که‌ زوری به‌به‌روه‌یه)؛
یان زوری به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ زوری ماوه‌ته-
واویت. (۳) ده‌وام؛ به‌ره‌که‌ زوری به‌به‌روه‌
نه‌ماوه، کوئه. (مهلت داشتن؛ جاداشتن؛
ماندن؛ دوام)

به‌به‌ز: [ئاوه‌لناو] به‌نه‌فه‌س؛ بیهن درېژ؛ به‌زدار؛
(ب) قه‌له‌و. (پرنفس. چاق)

به‌به‌غه: [ناو] به‌رخه‌به‌به؛ چه‌رمی شوږ بووی
ژیرملی‌گا یا هه‌رگیانله‌به‌ریک. (غیغ)

به‌به‌له: [ناو] (۱) به‌به‌له؛ مندالی ساوا. (۲)
کناچه‌ی چاو؛ کناچه‌ی چه‌می؛ بیوک. که‌چکا
چاقی؛ بیبیلهی چاو؛ (مردمک چشم)

به‌بیرئانین: [چاوگه‌ت] بیره‌ینانه‌وه؛ یاد
کردن؛ تاسه‌کردن.. (یادآوری. بیاد آوردن)
به‌پا: (۱) [ئاوه‌لناو] نازا و گورج و گول

له‌رېگا روښتندا؛ به‌له‌پا؛ خیرا و خوش
ره‌وت. (سریع) (۲) [ناو] به‌سه‌ر دیم نه‌ک به‌پا؛
شه‌ق به‌پا ده‌وه‌شیندریت. (با پا)

+ به‌پشت: [ئاوه‌لناو] ده‌غل و دانی پر و بی
خالیا‌یه‌تی. (پر پشت)

به‌پیچ و قه‌مچ: (۱) به‌خوبادان و خو
هه‌لسووران. (باقروا‌طوار) (۲) چو‌مه‌که‌ به
پیچ و قه‌مچه‌وه‌له‌ شیوه‌کاندا ده‌روات. (پیچ
و تاب) (۳) (ب) ناز و غه‌مزه؛ فیل و ته‌له‌که.
(ادا؛ حيله)

به‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ته‌زموون؛ بی‌ته‌جروبه. (بی-

تجربه)

به تات: [ناو] درو؛ ریا. (ریا)

به تار: (ف. گیو) (۱) به دبه خت؛ شووم. (بد

بخت) (۲) چه تال؛ بینایی چاو. (دید چشم)

به تارافک: [چاو که ت] نقوم بوونی پاپور و

گه می له ئاودا؛ به ژیر ئاووهوه بوون. (غرق

شدن)

+ به تاره: [ناو] گولنگ؛ مه نگوله. (منگوله)

به تاک: (۱) [ئاوه لئاو] به تال؛ ئاواله. (تهی؛ باز)

(۲) به تاق؛ دژی به جووت. (مفرد)

به تالپا: [ئاوه لئاو] ویلگهرد؛ بیکار. (ولگرد)

به تال کردن: [چاو که ت] (۱) خالی کردن.

(خالی کردن) (۲) باتل کردن؛ پوچ کردن.

(فسخ؛ باطل کردن)

به تالووکه: به پهله؛ به لهر. (با عجله)

به تال و هه تال: [ئاوه لئاو] خالی و خوت؛ بیکار و

بی بار. (کاملاً خالی. بی کاره)

به تالیون: [ناو] یک تیپ سهربازی هه زار که -

سی له ئهرته شی تور کیدا. (یک تیپ سرباز

درترکیه)

به تان: [ناو] ئاستهر. (آستر)

به تانه: [ناو] تیکه لای میل و روئی به زهره ک

بو شوشه په نجیره دابهستن و پرکردنه وهی

درز و قلیشی تهخته ی دار. (بتونه)

به تانه کاری: [ناو] کاری تیپه لساوینی به تانه به

سهر درز و برینی تهخته و شتی دیکه دا.

(بتونه کاری)

به تاو: به پرتاو. (۱) به تالووکه؛ به پهله؛ به لهر.

(با عجله) (۲) به خور. (باتابش آفتاب)

به تاوار: [ناو] عاقیبهت و دهرئه نجام. (عاقبت)

به تخوو: [ئاوه لئاو] به د رهوشت. (بد خو)

به تریر: [ناو] به سر پیر. (پس پریروز)

به تریرار: [ناو] به سر پیرار. (پس پیرار)

به ترمه: (ف. مشه) به ترومه؛ په ترومه؛ په یوه ند

لیدانی دار. (پیوند زدن درخت)

به ترمه یی: [ئاوه لئاو] په ترومه؛ به ترومه؛ تیکه ل

له چهند وشه یا چهند شت؛ دژی ساکار.

(مرکب)

به تری: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)

به تفهر: [ئاوه لئاو] به دفعهر. (زشت)

به تکه بهش: [ناو] قورپه به شه؛ چاله که.

(گورکن)

به تلاندن: [چاو که ت] ماندوو کردن؛ هیلاک -

کردن؛ له بهین بردن. (خسته کردن؛ ازین

بردن)

به تله: [ناو] ته پکه؛ داومووسک؛ ته له. (دام

به تلی پروژ: چهند کاتی له پروژ. قسمتی از روز)

+ به تلین: [چاو که] (۱) تیاجوون؛ به تلین؛

به تلان؛ (از بین رفتن) (۲) هیلاک بوون؛

شه که ت بوون. (خسته شدن)

به توره: [ئاوه لئاو] (۱) به شیواز. (به راه. بطریق)

(۲) خاوه نی تیگه یشتن؛ زانا؛ به ئه ده ب. (دانش.

با ادب)

به تووم: [ناو] (۱) جوړیک سابوونه له روئی

فستق ده گیری. (نوعی صابون) (۲) [ئاوه -

لئاو] خاوه نی توو؛ به ناوک. (دارای تخم)

به توون: (۱ ب) به جه هه ندهم. (به جهنم)

(۲) [ئاوه لئاو] خویری؛ مروقی بی عار؛ مروقی

بی ئه مه ک و خویری و په ست. (انسان

لابالی)

به تونونه: [ناو] (۱) به تانه. (بتونه) (۲) جوړی
 گول؛ باتوونه. (گل بابونه)
به تهریبه: [ئاوه لئاو] (۱) به تدهب؛ ژیر. (با
 ادب) (۲) تهریبه ت کراو؛ په عمه ل هاتوو. (با
 تربیت)
به ته ک: [ناو] کوړ کوړ. که په و له؛ به د به ده. (با
 قرقره؛ باقرقره)
به ته گه: [ئاوه لئاو] به ته گ؛ بزنی نیرخواز.
 (حالت جفت خواهی نر)
به ته ما: [ئاوه لئاو] چاوه پړوان؛ به هیوا. (منتظر)
به تیشت: [ئاوه لئاو] ئاوس؛ تولدار؛ زگپر.
 (آبستن)
به جا: (۱) به جی؛ به وخت؛ به جا؛
 (۲) [ناو] له جیاتی؛ دوو باره کړنده وه؛ حاله تی له
 پینگ پونگدا ته گهر توپ له توپ بکه ویت و
 نه چیته دهره وه، دوو باره سرویس لیده دریته-
 وه (بجا)
به جا: [ناو] حاله تی مانه وه؛ مانه وه له جیگای
 خوی؛ به رهنده به جا؛ (ب) له یاریدا دوړاو
 لاده چی و یاری که ریکی تر له گه ل به رهنده دا
 یاری ده کا. (بجا)
به جه ئانین: [چاوه گه، ت] به جی هینان؛
 ته داوه کړدن. (بجا آوردن)
به جه م: [ئاوه لئاو + به ند] پته و؛ توند؛ خوړاگر.
 (محکم)
به جیگه: (۱) له جیاتی؛ له باتی. (بجای) (۲)
 به وخت؛ په سه ند. (بجا)
به جیماو: [ناو، به ر] (۱) که له پوور؛ میرات.
 (ماترک) (۲) دواکه وتوو؛ وه پاش که وتوو. (۳)
 (پوښتن و ماله که یان لی به جیماوه). (بجا)

(مانده)

به جی هاوردن: [چاوه گه، ت] (۱) به جی هینان؛
 جیه جی کړدن؛ ته دا کړدن. (۲) ناسینه وه؛
 (بمبووره به جیم نه هینايت): نه مناسیت (بجا
 آوردن)

به چاودا دانه وه: [چاوه گه، ت] چاکی له گه ل-
 که سیک کړدن و باس کړدن له لای خوی؛
 کوئینه وه (ب) به پرودا دانه وه. (بروی کسی
 آوردن)

به چاوه وه کړدن: [چاوه گه، ت] چاو پیدا
 هه له هینان؛ به چاو پیکان؛ به چاوی پیس پیکان.
 (چشم زخم)

به چکوو: [به ند] به شکم؛ به شکوو؛ به لکوو؛
 به لکم؛ به لکی؛ به لکین. (شاید)

به چکه دانان: تره کین؛ زایینی گیانله به ری
 وه ک سه گ و پشیل و جر و جوو له وهر. (بچه
 گذاشتن)

به چکه دهو له مه ند: [ئاوه لئاو + ناو] منالی ماله
 دهو له مه ند؛ مندالی مالی ساماندار. (ب) ده ست-
 بلاو؛ به هیممه ت؛ دلئاو. (بچه دارا)

به چکه سوال که ر: [ناو] مناله فه قیر و سوال که ر
 (ب) [ئاوه لئاو] چاوچنوک. (بچه گدا)

به چوکداهاتن: [چاوه گه، ت] کول دان؛ به زین؛
 خوړانه گرتن؛ چوک دانانه سهر عهرز.
 (شکست خوردن؛ زانو زمین گذاشتن)

به چه خستن: [چاوه گه، ت] به رفریدانی ئاژله.
 (بچه انداختن)

به چه خوړ: ته و گیانله به ره وا به چکه ی خوی
 ده خوا. (جانوریکه بچه خود را میخورد)

به چه سرکه: [ناو] جوړیک که پرووی سهر

خوارده مهنی؛ میسوله ییک که سرکه هه لیدینی؛ میسوله ییک که میوه ی کوڤ و گهنیو هه لیدینی. (قارچ روی خوراک. پشه سرکه).

به حال و دوو به لا: [ئاوه لئاو] به ئاسته م؛ زور کم؛ به حاسته م و دوو به لا. (خیلی کم)

به حت: [ئاوه لئاو] گیز؛ ور؛ گیز. (گیج)

به حری: [ئاوه لئاو] (۱) پیوندیدار به به حر هوه. (بحری) (۲) زه ریایی؛ ده ریایی. (دریایی)

به حسی سهر: باسی سهر؛ قسه یاکاری پر- مه ترسی که سهر به با ده دا؛ توکز؛ بقه. (خطرناک)

به حشینک: [ناو] (۱) هه ناری نه گه یشتوو. (آناز نارس) (۲) (ب) به حهوت ئاو شوریا گه سهو؛ بی شه رموحه یا؛ حه یا تکاو؛ بی ئابروو؛ حه یا نه ماو. (کنایه از بی حیایی)

به حه ق: (۱) به مز (۲) له حه قیقه تدا؛ به راستی؛ به حه ق پیای چاکه. (درمقابل مزد؛ به حق) **به خ:** فیز؛ ئیفاده؛ فیز کردن به سهر که سیکدا. (به خ مه که یه خ ده که ی). «فولکلور» (فخر؛ افاده)

به خاو که وتن: [چاو گه ت] به جه مام که وتن به هو ی شه که ت بوونی زوره وه له ناو (ماسوله) و خوند ژه حریک په یداده بی که ماسوولکه ره ق ده کا و دیشیت، به و حال ته ده- لین به خاو که وتن. (کوفتگی بعلت خستگی)

به خپوور: [ناو] به غپوور؛ له دوو وشه پیک هاتووه، به خ؛ خودا؛ پوور؛ کوپ؛ واتا کوپی خودا؛ به فه خفوری پادشای چین و تراوه. (به عقیده چینی ها پسر خدا) **+ به خت:** [ناو] (۱) نه و کچه چوووه مالی به خت؛ به ختی-

کرایه وه شووی کرد. (ب) شوو کردن؛ (بخت) (۲) له حه رام گیران و دو پراندنی مال و پاره به؛ له ئاو یستادا به خته به واتای شانس هاتووه؛ له فارسی و کوردیشدا ههر به ومانا به کار ده بریت، له پیشدا باختی (فارسی) بووه که چاو گه ی کورتکراوی (باختن) به واتای دو پراندن. (شانس؛ دور ریختن مال)

به ختان: هات؛ ئامه و؛ ئامه د. (آمد) به تیز و تانه وه دژو اتایه (نه هاتی)

به خت بلیند: [ئاوه لئاو] به خته وه. (بخت بلند) **به خت تاقیکردنه وه:** تالا گرتنه وه. (ده چمه

سهری سو لئانی شه دادی نا بیمه وه، به ختی خوم و لیو ئالی به تاقی ده که مه وه. (ب) به رد به کیلی قه بری زیاره تگاوه چه سپاندن بو تاقیکردنه وه ی به خت و شانس. (بخت آزمایش کردن)

به خت چوونه به س: به خت به ستران؛ دژی به خت کرانه و؛ به دب ختی و نه هاهمه تی. (بخت بسته)

به خت خه وتوو: [ئاوه لئاو] به دتالا؛ به دشانس؛ به دب خت؛ بی ئیقبال. (بخت خفته)

به خت کرانه وه: [چاو گه ت] به خت روو تیکردن؛ (ب). شوو کردن. (بخت باز شدن)

به خت که نوک: [ئاوه لئاو] به خته وه؛ خوش به خت؛ (ب) لیو که ن لیدانی شانس به رووی که سیکدا؛ بزه هاتنه سهر لیوی به خت. (خوشبخت)

به خت که نوکی: به خته وه ری؛ ئه وه ی شانس و ئیقبالی بزه ی له سهر لیوه. (خوشبختی)

به خت له درگادان: روو هینانی ئیقبال؛ شانس

پروو تیگردن؛ خوشبهختی به ره و پرووهاتن.
 (بخت در کسی را کوبیدن)
 بهخت و نیوچاو: [ناوت، شانس و بهخت و
 تیقبال] (له نیوچاوی ئه و خانه دانه له هی چونه
 پیتی برپاوه) «سواره نیلخانیزاده». (شانس)
 بهخت وه رگه راو: [ئاوه لئاو] بهخت وه رسووراو؛
 بهخت هه لگه راو. (ب) نه هاتی و نه دامهت
 پروو تیگردن. (بخت برگشته)
 بهخت وه کری: [ئاوه لئاو] شانس دار؛ بهخت-
 کراوه؛ بهخته وه. (شانس دار)
 بهخت نه منه نه: [ئاوه لئاو] بهخت نه منه نده؛ بی-
 بهخت؛ بهد بهخت؛ شانس نه ماو. (بد بخت)
 بهخته باران: [ناوت، مانگی دوو هه می به هار؛
 بهخته واران؛ بارانی کاتی به هاران که له
 جیگاییک ده باری و له جیگاییک ناباری].
 (باران بهاری شانس در منطقه محدود)
 بهخته به ران: [ناوت، بهرخی دوو ساله که
 دایده نین بو داشت تا بیته به ران. (نگهداری
 بره دو ساله برای قوچ شدن)
 بهخته ک: [ناو] موته که؛ کابووس؛ سه نگ-
 سوار بوون؛ به هووی ته زینی لهش له خه ودا؛
 ههستی خنکان له خه ودا؛ (بختک)
 بهخته واران: [ناوت، بهخته باران. (بخت باران)
 بهخت یاری کردن: [چاوگه، ت] باش هاتن؛
 بهخت به پیریه وه هاتن؛ بهخت له گهل بوون؛
 شانس پروو تیگردن. (بخت یاری کردن)
 بهختی به ستر او: بهختی نوو ستوو؛ شانس
 گریدراو؛ به کچی ده لنین خوازیینی که ری
 نه بیته. (بخت بسته)
 بهختی نوو ستوو: نه وهی دایمه تیده شکی و

سه ر ناکه وی و هه ر خراپه دیتنه ریگای؛ به-
 دهخت. بهد تیقبال. (بخت خوابیده)
 بهخته وه ری: [به ره هه می چاوگه]
 بهختیاری؛ کامه رانی (بختیاری)
 بهخچه: [ناو] باخچه. (باغچه)
 به خشانندن: [چاوگه، ت] (۱) به خشین. (۲)
 عه تا کردن. (۳) بهش کردن. (بخشیدن)
 به خشراو: [ناو، بهر] (۱) لیسووردرا؛ عافو و کراو.
 (عفو شده) (۲) شتی که درایت به که سیک
 یان به خشرابی. (چیزی که بخشیده شده)
 به خودا شکانه وه: [چاوگه، ت] خه جاله ت بوون؛
 شه رمه زار بوون؛ ته ریق بوونه وه.
 (شرمنده شدن)
 به خودان کردن: [چاوگه، ت] بارهینان؛
 پهروه رده کردن؛ خوبه ساحیب کردن.
 (پرو رده کردن)
 به خو راگه یشتن: [چاوگه، ت] خه ریکی خو
 بوون؛ خو جوان کردن. (ب) چاک ژیان؛
 خزمه تی خو کردن. (بخود رسیدن)
 به خو پرهم: به ته وژم هاتنه خواره وی چوم و
 سیلاو؛ بارانی توند و به خو پر. (سرعت آب
 سیلاب ورود خانه در حال پائین آمدن)
 به خو وه بوون: قه له و بوون؛ زه لام و زه به لاح-
 بوون (چاقبودن؛ تنومندبودن)
 به خو یه وه: (۱) له خو یه وه؛ له خو را. (خود بخود)
 (۲) له گهل خویدا؛ (به خو یه وه شش
 نه فهرن). (با خودش)
 به خه بهر: [ئاوه لئاو] ئاگادار؛ خه به ردار؛
 نه خه و توو؛ هو شیار. (باخبر)
 به خیرچی: سه ر خیراچی؛ (ب) بر و به

سلامت. (ب) خودات له گه ل. (خیر پیش)

به خیرهاتی: (۱) وه لّامی به خیرهاتی که سیک که دیته ناو کوړ یان سلّاو ده کا. (۲) خوش هاتی: له کاتی خودا حافیزیدا. (خوش آمدی)

به خیرهت: خیری له گه ل بی؛ به خیره وه. (خیر باشد)

به خیلی: ناو، به ره می چاو گه [چکووسی؛ به غیلی؛ وه چهم ته نگی؛ به رچاوته نگی؛ رژدی؛ چروو کی؛ چاو چنوک؛ ئیره یی. (حسودی)

به خیو: [ناو] دژی بی خیو؛ خاوه ن دار (۲) به- خیو کردن: به خاوه ن کردن؛ په روه رده کردن. (صاحبدار؛ سرپرستی کردن)

به خیو بوون: [چاو گه ت] به ریچوون؛ گوزه- ران کردن. (اداره شدن؛ پرورش شدن) **به- خیو کار:** [ناو، بک] به خیو کهر؛ به ریبه ر؛ په روه رده کهر؛ که سیک که به خیو ده کات. (سرپرست؛ پرورش دهنده)

به دثاډگار: [ئاوه لّناو] ناشیرین؛ ناحه ز؛ دزیو؛ خوین تال؛ به ددفر. (زشت)

به دثاکار: [ئاوه لّناو] کردار خراب؛ کار خراب؛ که سیک که کرده وی خراپه؛ ثاکار خراب. (بد عمل)

به دثاهه نگ: [ئاوه لّناو] (۱) ده نگ ناخوش؛ ثاهه نگ ناخوش. (۲) ریتم و زهر بی ناپه سه ند له موسیقادا. (بد آهنگ)

به دثوتوو: [ئاوه لّناو] کوو تال و جل و به رگی که توتوو (توتوو) هله نه گری. (بداتو)

به دثوغر: [ئاوه لّناو] به دیومن. شووم؛

نامو باره ک. (شوم)

به دثه حوال: [ئاوه لّناو] فد: (۱) حال خراب. (۲) ناساغ و ده ستکورت؛ ژیان تال؛ ژیوار ناخوش. (بد احوال)

به دثه سل: [ئاوه لّناو] فد: نارپه سه ن؛ خراب. (بد اصل)

به دثه نجام: [ئاوه لّناو] فد: عاقیبه ت خراب؛ دواړو ژ رهش؛ عاقیبه ت شهر. (بد انجام)

به دثیخالق: [ئاوه لّناو] به دخوو؛ به ددفر؛ به دکردار؛ ره فطار خراب. (بد اخلاق)

به دثیقبال: [ئاوه لّناو] به خت رهش؛ به دشانس؛ بیبه خت. (بد اقبال)

به دارقه کرن: [چاو گه ت] (۱) دارداکری، هه- لّواسین؛ ئاویزان کردن به دیوار یان داردا. (آویزان کردن) (۲) له سیداره دان. (دار زدن)

به داری نه حله تاجوون: رازی نه بوون به هیچ کلوچی؛ پاچه قانندن له مه به ستی. (به هیچ وجه راضی نشدن. لچ کردن)

به دانسته: (۱) له پوی ئه قله وه. (۲) به ثاگاداری به وه. (۳) به ثانقه س؛ ده س ئه نقه س. (از روی عقل؛ با آگاهی؛ عمدی)

به دبدی: [ئاوه لّناو] (۱) که سیک که خراب ده دا یان ده دانه وه. (۲) قهرز کویر. (بد بده)

به دبسی: [ئاوه لّناو] زور رژد له سه ر سه ندنه وه ی قهرز. (بدبستان)

به دبو: [ئاوه لّناو] بوگهن؛ بوډرن. (بد بو) **به دببه ختانه:** فد: له به ختی خراپه وه (ب) به داخه وه؛ مه خابه ن؛ له شانسی خراپه وه. (متأسفانه)

به دبه ختی: [ناو، به ره می چاو گه]
 (ب) چاره رده شی؛ خاک به سه ری؛ قور به سه ری؛
 کولولی؛ به له نگازی؛ روژه ره شی؛ نه هامة تی؛
 نه دامه تی؛ دامای؛ هه ژاری؛ به دچاره یی؛
 سیابه ختی. (بدختی)

به دیژ: [ئاوه لئاو] خراپه و یژ؛ قسه ناخوش؛ زبان
 ناخوش؛ قسه تال. (بدگو)

به دپه سه ن: [ئاوه لئاو] بی سه لیه له به رگه م-
 کردن دا؛ گه ن په سه ند؛ شتی خراپ
 په سه نه که ر. (بد پسند)

به دیوژ: [ئاوه لئاو] خبه زل زان؛ پوزو فیزی-
 بیجی. (متکبر)

به دتوخم: [ئاوه لئاو] (۱) نار په سه ن. (۲) نی ره ی
 گیانداریک که به چکه یا مندالی چاک لی-
 نه که ویتنه وه. (بد تخم)

به دچاپ: فد؛ نوو سراوه ییک که چاپه که ی
 باش نه بیت؛ که ره سته ی چاپ که باش چاپ
 نه کات. (بد چاپ)

به دچاو: [ئاوه لئاو] چاو پیس. (چشم شور)
به دحال: فد؛ [ئاوه لئاو] (۱) به د ژیوار. (۲)
 حال نه دار، نه خوش. (بد حال)

به دحساب: فد؛ [ئاوه لئاو] خوو گرتوو به
 به دحسابی؛ حساب کویر؛ قه رز کویر؛ (ب)
 مالی خه لک خو ر (بد حساب)

به دخواز: [ئاوه لئاو] خراپه ئاره زوو
 ده کا بو خه لکی تر. (ب) دوزمن. (بد خواه)
به دخوراک: [ئاوه لئاو] (۱) خوو گرتن به
 خواره مه نی خراپ. (۲) هه موو خو راک ی
 نه خو اردن و قیزو بیز کردن. (بد خوراک)

به دخوو کردن: [چاو گه، ت] ئاژهل یا مرو ف

فیری خو و خده ی خراپ کردن؛ رهوشتی-
 خراپ فیر کردن. (بد خو کردن) **به دخووی:**
 [ناو، به ره می چاو گه] کاری به دخوو؛
 به دپه فتاری؛ به دپه وهشتی؛ پلمه رووی؛
 لاساری؛ نه گونجاوی؛ ناوچاو گرزی.

(بدخوی)

به دخه ت: خه ت ناخوش؛ خه ت ناشیرین؛ دژی
 خوش خه ت. (بد خط)

به دخه و: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که دره نگ-
 خه وی لی ده که وی؛ (۲) که سیک که له خه و
 رچه نی یتر خه وی لی نه که ویتنه وه و
 به دخه و بی؛ خه و زراو. (بد خواب)

به دخه یال: [ئاوه لئاو] خه یال خراپ. (ب) دل-
 پیس؛ به دگومان. (بد خیال)

به دده ست: [ئاوه لئاو] (۱) دهشت خراپ؛ (ده-
 شت، هه وه لین پاره ییکه که دوو کاندار له
 موشته ری وه ری ده گری) هه رگا له دهستی
 که سیک وه ری بگری ت که ودمی خراپ بیت -
 ده لین به د دهسته یان به د دهشته. (۲) دهست-
 قورس بو لی دان یا قه رز لی وه رگرتن .
 (بد دست)

به ددیسه ن: [ئاوه لئاو] رواله ت
 ناشیرین. (بد منظر)

به در: فد؛ [ناو] دیار بوونی باز نه ی ته واوی مانگ
 له شه وی چواره ده همداد. (بدر)

به درپا: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی بیرو باوه ری
 خراپ. (۲) که سیک که ریگای خراپی-
 گرتیته به ر. (۳) لاری؛ ریگای خراپ (۴)
 جیگا ییک که ریگا که ی سه خله ته. (بد راه)

به درپای: [ناو، به ره می چاو گه] (۱) به ریگه ی-

خراپ‌دا رُویشتن؛ (۲) خاوه‌نی بیر و پای-
خراپ. (۳) لارِیی کردن. (بدراهی)
به‌درک: [ئاوه‌لناو] رِق‌ه‌ه‌ستوو؛ که‌لله رَه‌ق؛
سهر سه‌خت؛ کینه‌یی. (کینه‌یی. سر سخت)
به‌درو‌خستنه‌وه: [چاو‌گه‌ت] درو به پرودا
دانه‌وه؛ دهر‌خستنی درو؛ راستی وتنی قسه‌ی
دروژن. (نمایاندن دروغ)
به‌دروژ: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که به‌روژ خراپ و
توو‌ره‌یه‌و به‌شه‌و چاکتره. (بد روز)
به‌دره‌فتاری: [ناو، به‌ره‌می‌چاو‌گه] نیشاندانی-
کرده‌وی دزیو؛ کرده‌وه خراپی و ئاکار خراپی
له‌گه‌ل خه‌لک. (بدرفتاری)
به‌دره‌گ: [ئاوه‌لناو] له‌شی که‌سیک ده‌ماری
دیارنه‌ییّت و به‌زحه‌ت ده‌ماری بو دهرزی
وه‌شاندن په‌یدابیّت (بدوزریته وه). (بدرگ)
به‌دره‌نگ: [ئاوه‌لناو] ره‌نگ‌ناشیرین؛ ناحه‌ز. (بد
رنگ)
به‌دره‌نگ‌خستن: [چاو‌گه‌ت] وه دره‌نگ-
خستن؛ کار راگرتن بو ماوه‌ییک؛ خسته
دوواوه‌ی نه‌نجامی کارِیک. (به‌تا‌خیر انداختن)
به‌دره‌ه‌شت: [ئاوه‌لناو] به‌دکردار؛ به‌دره‌فتار؛
به‌دخوو. (بد روش)
به‌دره‌ه‌شتی: [به‌ره‌می‌چاو‌گه] کار و ره‌وتی
به‌دره‌ه‌شت؛ به‌د خوویی؛ ئاکار خراپی؛
به‌دره‌فتاری. (بد روشی)
به‌دری‌بوون: [چاو‌گه‌ت] لاری‌بوون؛
ره‌ه‌شت خراپ‌بوون. (بدره‌اشدن)
به‌دزمان: [ئاوه‌لناو] جنیو‌فروش؛ زمان‌پیس،
به‌دیژ؛ زمان‌شپ؛ دهم‌شپ. (بد زبان)
به‌دسروشت: [ئاوه‌لناو] به‌دزات؛ به‌دئه‌سل؛

به‌دخوو. (بدرشت)
به‌دشانس: **فد:** [ئاوه‌لناو] به‌دئیقبال؛ بخت‌ره-
ش. (بدبخت)
به‌دشه‌و: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که به‌شه‌وا
ره‌فتاری خراپ بیّت و به‌روژ چاکتریّت
(کسی که شب‌ها بد اخلاق باشد)
به‌دشیوه: [ئاوه‌لناو] ناشیرین؛ به‌دقیافه؛
ئیسک‌گران؛ دزیو. (بد قیافه)
به‌دشه‌ر: [ئاوه‌لناو] شووم؛ بی‌ودم ناشیرین؛
ناحه‌ز؛ ئیسک‌گران. (بد یمن)
به‌دشه‌رجام: **فد:** (ف. مشه) پاشه‌روژ خراپ؛
ئاخرشه‌ر. (بدرجام)
به‌دقومار: [ئاوه‌لناو] له‌ قوماردا-
گزه‌ون؛ کایه‌شیوین؛ (بد قمار)
به‌دقه‌دهم: [ئاوه‌لناو] قه‌ده‌م‌شه‌ر؛ که‌سیک که
نه‌ها مه‌تی بیّت، بجیته هه‌رجی ده‌بیته هوئی
شه‌ر و ناخو‌شی؛ قه‌ده‌م‌په‌ش. (بد قدم)
به‌دقه‌واره: [ئاوه‌لناو] قه‌ل‌فه‌ت‌ناشیرین؛
قه‌دوبالاً ناشیرین. (۲) زه‌وییک که نارِیک و
نالهار و نارِیژه بی بو دروست کردنی خانوو.
(بد قواره)
به‌دکاره: **فد:** [ناو] ژنی خراپه‌کار؛ ژنی کرده‌وه
خراپ. (بدکاره؛ فاحشه)
به‌دکردار: **فد:** [ئاوه‌لناو] کرده‌وه‌ناشیرین؛
کارناشیرین؛ به‌دره‌ه‌شت. (بد کردار)
به‌دگل: [ئاوه‌لناو] به‌دگل؛ (ف. مشه) به‌دخاک؛
ناشیرین و کریت و نارِیک (بد گل)
به‌دگوشت: [ئاوه‌لناو] (۱) خوینتال؛
ناشیرین. (۲) که‌سیک که برینی دره‌نگ
سارِیژ ده‌بیّت. (بدگوشت)

به دگومان: [ئاوه لئاو] به دبېن؛ دل پيس؛
 دووشک؛ دل چه پهل. **(بد گمان)**
به دگوز: [ئاوه لئاو] ره وشت خراب و تووړه؛
 بيانوو گر. **(بد ادا)**
به دگویی: [ناو، بهرهمی چا وگه] به ديږی؛
 به دزبانې؛ خراپه بيږی؛ خراپه ی که سیک
 گوتن. **(بد گوښی)**
به دل: [به ند] (۱) په سهند (به دلمه). **(پسند)** (۲)
 [ئاوه لئاو] به جهرگ؛ (به جورته)؛ بویر.
(باجرئت)
به دل وداو: [به ندت،] به داوخوازيکی له دلوه؛
 (ب) داخوازيک له کانگای دلوه؛ به ئیشتیای-
 دل. **(از ته دل)**
به دل و گيان: [به ند] به دل وداو؛ به گيان و دل
 داوخواز کردن: داوخواز کردن له ناخی دلوه.
(از جان و دل)
به دله غاوی: [ناو، بهرهمی چا وگه] سهربادانی
 ئه سږله کاتی له غاو کردند؛ که له وه کيشی؛
 سه ريږچی؛ نا فهرمانی **(نافرمانی)**
به دله وه گرتن: [چا وگه،] له دلدا مانی
 باندوری کرده وه يان قسه ی ناخوش و له بير
 نه بر دنه وه ی. **(بدل گرفتن)**
به دله وه نووسان: (۱) گوشين به سينگه وه؛
 پی خوش بوونی خوراک و خواردنه وه، نوشی
 گيان کردن؛ (نه ت هيشت نانه که م
 به دله وه بنووسی، لیت کردم به ژه هری مار)
(به سينه چسپاندن؛ نوش جان کردن)
به دمو عامه له: [ئاوه لئاو] له موعامه له دا جیر و
 بيانوو گر؛ سه رسه خت له مامه له کردند. **(بد
 معامله)**

به دمه زه: به دمه ززه. [ئاوه لئاو] تام ناخوش؛
 مه زه خراب؛ تام ناخوش. **(بد مزه)**
به د مه زه هب: به دمه سسه و: خاوه نی دین و
 ئیین و مه زه به بی ناشیست و دژی دینی
 جه ماوهر؛ زیاتر بو جوینه (ب) بی دین؛ بی-
 ئوول. **(بد مذهب)**
به دمه ست: [ئاوه لئاو] ئاکار خراب له کاتی
 مه ستیدا؛ ئاگا له خوېران له کاتی مه ستی دا. **(بد
 مست)**
به دمه سه ب: به دمه زه هب؛ بو جوینه.
(بد مذهب)
به دمه وه دان: [چا وگه،] (۱) پروو پیدان؛ به
 دمه وه دان. (۲) شل کردن؛ گوریسه که شوړ
 که ره وه و که م که م بیده به دمه میوه. (۳) ماوه
 پیدان بو کردنی کاری. (۴) شتی خسته
 سه رشتیکی تر له جنسی خوئی؛ باغچه که ده
 دمه ده م هسه ساره که. **(رودادن؛
 به سرانداختن؛ میدان دادن. شل کردن)**
به دمینگتون: فد: [ناو] وه رز شیکه که به راکیت
 و توپی په ردار ده کریت. **(بد مینتون)**
به دناو کردن: [چا وگه،] ناو به خراپه زړاندن؛
 ناوی به کی به خراپه خسته سه رزمانان. **(بد
 نام کردن)**
به دنوما: [ئاوه لئاو] رواله ت ناشیرین. **(بدنما)**
به د نیژاد: [ئاوه لئاو] به د ره سهن؛ به دئه سل؛
 به د توخم؛ به د ره گز. **(بد نژاد)**
به دنییه ت: [ئاوه لئاو] ئاره زوی خراپه ده-
 کا؛ به دخوا؛ به دنیهاد؛ نییه ت خراب؛ ده روون-
 خراب. **(بدنیت)**
به دوا دا چوون: [چا وگه،] (۱) چوون

به شویندا بو بانگکردن. (رفتن به دنبال کسی)
 (۲) له پشت سه ره وه رویشتن. (پشت سر
 رفتن) (۳) ریگا و ئاکاری که سیک هه لگرتن؛
 (دنباله رو) (۴) وه شوین کاریک که وتن.
 (پیگیر بودن)

به دوا داهانتن: [چاوگه،ت] (۱) به دوا دا
 هه ناردن؛ ناردنی که سیک بو بانگ کردنی
 که سیک تر. (دنبال فرستادن) (۲) دوا به دوا ی
 که سیک، ره وانه کردنی که سیک تر. (پشت سر
 کسی روانه کردن)

به دوا داهانتن: [چاوگه،ت] (۱) به ربوونه وه یا
 شل بوونه وه ی بار له سه ریشتی باره بهر بو
 پشته وه. (افتادن بار از عقب ستور) (۲)
 که سیک که ها توه به شوین که سیکدا که بیبا ته وه.
 (دنبال آمدن) (۳) له پشت سه ره که سیکه وه
 رویشتن. (پشت سر آمدن) (۴) چه مینه وه یان
 که وتن به پشتا. (ب) نوشوست هیان .
 (به پشت افتادن؛ تنزل)

به دوور زانین: کاری که دوور له چاوه پروانی
 بیست؛ دوور له خه یال؛ دوور له چاوه پروانی؛
 دوور له باوه؛ (دور از انتظار)
 به ده ره تان: (۱) به موله ت؛ فورسه ت پیده ر.
 (دارای مهلت) (۲) [ئاوه لئاو] به رئاواله؛ به رنه -
 گیراو؛ پان و به رین. (جلوباز؛ وسیع؛ گسترده)
 به ده ره ک: (ب) به تون؛ به جه حه ندم.
 (به جهنم)

به ده ست وبرد: [ئاوه لئاو] (ب) له کاردا خیرا؛ -
 کارامه؛ ده ست سقک؛ زیره ک. (سریع در کار)
 به ده سته وام: به هه ره وه؛ به گهل کردن و به
 دسته ووا؛ به کومه کی که قه ره بوو بکریته وه

هه ره به و جو ره کومه که؛ قه رزی کومه ک به -
 کومه ک. (کمک متقابل)

به ده سته وه بوون: [چاوگه،ت] (۱) شتی که له
 ناو ده ست دایه. (۲) نزیکه ته و او بوونی -
 کاریک؛ به ده سته وه یه ته و او بیست، خه ری که
 ته و او ده بیست. (۳) که ره سته ییک که دایم له بهر
 ده ست دا ئاماده بیست. (۴) که سیک که دایم بو
 ئه نجام دانی کار و بار له بهر ده ست دایست. (۵)
 خه ری که بوون به ده سپییکی کاریک؛ کاریکم
 به ده سته وه یه. (در دست بودن)

به ده م ئاوه وه دان: [چاوگه،ت] (۱) شتی که
 خسته ناو ئاو ییک که ده روا. (به آب جاری
 انداختن) (۲) (ب) به فیرو له ده ست دان. (از
 دست دادن)

به ده م باوه وه دان: [چاوگه،ت] (۱) سپاردن به با؛
 به بادان؛ توزه که ی دابه دم باوه. (۲)
 به ویلخه رچی سامانه که ی خو ی دا به ده م باوه؛
 (ب) له ناو بردن. (به دست باد سپردن)

به ده م دادن: [چاوگه،ت] (۱) قسه لی برینه وه
 و بیده نگ کردن؛ له ده م را کیشان و لیدان.
 (ساکت کردن) (۲) وه لامی ره ق دانه وه.
 (تودهن زدن)

به ده مدا دانه وه: [چاوگه،ت] به ره ره چ دانه وه ی
 قسه. (حرف کسی را قطع کردن)

به ده مدا نان: [چاوگه،ت] (۱) به ده مدا
 چه سپاندن؛ ئاوره که ی به ده مدا نا، چزانندی به
 ده میا؛ (۲) رشانه وه. (۳) (ب) شیوه دان؛ ئه و
 منداله چنه له بابی ده چی ده لی به ده م
 دایناوه. (گذاشتن روی دهان؛ با دهان
 گذاشتن)

به‌ده‌مدهاته‌وه: [چا‌و‌گه‌ت،] جوابه‌جه‌نگی؛
 شه‌ر‌ده‌ندوو‌کی. (جواب‌گویی)
به‌ده‌م ری‌گاو: له‌حال‌و له‌کاتی ری‌گه
 رو‌یشتن‌دا؛ به‌ده‌م ری‌گاو گورانی ده‌لی.
 (ضمن راه)

به‌ده‌م که‌سی‌که‌وه چوون: [چا‌و‌گه‌ت،] (ب)
 به‌فریای که‌سی‌که‌وه‌تن؛ چوون بو‌ئاریکاری
 که‌سی‌که‌وه (ب) به‌ده‌نگ‌وهاواری که‌سی‌که‌وه
 چوون؛ (۲) پیشوازی کردن. (به‌کمک کسی
 شتافتن؛ به‌پیشواز رفتن)

به‌ده‌مه‌وه‌بوون: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱) شتی‌که‌وه
 به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ سی‌وه‌که‌ی به‌ده‌مه‌وه‌یه. (درد‌هان
 بودن) (۲) بوونی‌کات و مو‌له‌ت؛ زورم به
 ده‌مه‌وه‌نییه پیر‌بوومه. (مهلت) (۳) به‌به‌روه
 بوون؛ به‌رین‌بوون. (وسعت) (۴) له
 به‌رده‌ست‌دا‌بوون و به‌ده‌ور و پشت‌دا‌هاتن
 وخزمه‌ت کردن. (خدمت کردن) (۵) ته‌و به‌ر
 زوری به‌ده‌مه‌وه نه‌ماوه ده‌ر‌یت؛ واتا به‌ر‌گه‌ی
 نه‌ماوه. (استحکام)

به‌ده‌مه‌وه‌دان: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱) به‌ده‌مه‌-
 وه‌کردنی خو‌راک. (دهن گذاشتن) (۲) روو
 پی‌دان و روودار کردن. (رو دادن) (۳) ورده
 ورده شل کردن ته‌ناف. (شل کردن طناب)
 (۴) ته‌و قوم‌اشه‌کورت‌ه بده به‌ده‌م له‌تیکی
 ترموه. (اضافه کردن)

به‌ده‌مه‌وه رو‌یین: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱) هه‌ل‌که‌وه‌تن
 و به‌سه‌ره‌وه رو‌یین؛ سه‌ره‌نگردان. (سکندری
 خوردن) (۲) ته‌و دیواره‌پروخی‌نی زیاتری
 به‌ده‌مه‌وه ته‌روات و ته‌یداته‌ده‌می. (بیشتر
 شدن؛ اضافه‌شدن)

به‌ده‌مه‌وه‌هاتن: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱) لاییک له
 دیواره‌که‌ده‌روخی‌نی ته‌ولا‌که‌ی تری‌شی
 به‌ده‌مه‌وه دی‌ت. (اضافه‌شدن و همراه)
 به‌فریای که‌سی‌که‌وه‌هاتن. (۳) پیشوازی-
 لی‌کردن. (به‌کمک آمدن؛ به‌پیشواز رفتن)

به‌ده‌م یه‌که‌وه‌بوون: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱)
 به‌هاواری یه‌ک گه‌یشتن. (به‌داد هم رسیدن)
 (۲) پی‌که‌وه چه‌سپاو؛ یه‌کیارچه. (یکپارچه)

به‌ده‌وره‌هاتن: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱)
 خولانه‌وه‌گه‌پان به‌ده‌وری شتی‌کدا. (دور
 چیزی گشتن) (۲) له‌ده‌ور‌گه‌پان و خو‌به
 قوربان کردن؛ (قربان صدقه‌رفت) (۳) (ب)
 خزمه‌ت کردن و ئا‌گالی‌بون و خه‌ملاندن و
 جوان به‌خیو کردن. (خدمت کردن)

به‌ده‌هه‌ن: [ئا‌وه‌ل‌ناو] د‌لا‌وا؛ ده‌س‌لا‌و؛ ده‌ه‌نده
 و به‌هیمه‌ت. (بخشنده)

به‌دیاره‌وه‌بوون: [چا‌و‌گه‌ت،] (۱) به‌دیار‌و
 بوون؛ شتی‌که‌دیاری‌یت؛ له‌به‌ر‌چاو؛

دیار‌بوون؛ خو‌بابوون؛ (مرئی؛ پیدا بودن) (۲)
 به‌لا‌وه‌دانیشتن؛ ئا‌گالی‌بوون. (نگهداری)

به‌دیاره‌وه‌دانیشتن: [چا‌و‌گه‌ت،] (ب)
 چا‌وه‌روانی بو‌پی‌گه‌یشتن و هاوسه‌ری، ئا‌گه‌-
 رانه‌وه و یه‌ک دیتن؛ وه‌ک، چا‌وه‌روانی-
 کچیک و شوو نه‌کردنی تا‌گه‌رانه‌وه‌ی ده‌-
 زگیرانه‌که‌ی له‌دوو‌ر و‌لاتان. (در انتظار
 نشستن) (۲) ئا‌گالی‌بوونی نه‌خوش.
 (پرستاری)

+ به‌ر: (۱) بیه؛ د‌ل‌شاده‌ر؛ د‌ل‌شاده‌ی؛ (۲) له‌پ؛
 به‌ری‌ده‌ست؛ له‌پی‌ده‌ست. (باش؛ کف دست)
+ به‌ر: [ناو] ده‌روه؛ به‌ر‌که‌رده‌ی؛ ده‌ر‌کر‌دنه‌

دەروە؛ ئامای بەر: هاتە دەروە؛ (بیرون).

+ بەر: [ناو] (۱) ئەو پاناییە کە پالە لە دروینەدا دیاریی دەکا بو دوورینەووە کپالە. (انتخاب عرض درو) (۲) دوورینەووەی یەک کەرت و بی وچان گرتن (درو یک عرض معین در یک بار) (مەودا؛ ماو؛ بەری تەنگانە کورتە. (چشم انداز؛ مدت)

بەر: [ناو] قەراغ؛ کەنار؛ لیو؛ لیوار. (کنار)

بەرئاف: [چاوگەت، پەراو؛ قەرەغ زەریا. (کناردریا، ساحل)

بەرئاقیتن: [چاوگەت، بەرخستن؛ بەر فڕیدان؛ مندال بەرچوون. (سقط شدن بچه) **بەرئاگر:** [چاوگەت، (۱) کۆلەووەژ. (چوب آتش بهم زن) (۲) بەر ئاگر؛ پیشەووە و ڕوو بە ئاور. (روبه روی آتش) **بەرئانین:** [چاوگەت، (۱) پیشکەش کردن. (پیشکشی) (۲) بەرهینان؛ سەمەرەهینان. (بهره دادن)

بەرئاو: گیای قناوڵی؛ بو چلکی سی باشە. (منداب)

بەرئاو لە: [ئاو، ئاو] پیش بەتال؛ بەرنەگیراو؛ بەر فراوان. (وسیع)

بەرئەندام: [ناو] خو دیاری کردن بو دەنگ - دان و بەرگەم بوون. (کاندیدا)

بەرئەندامی: کاری خو دیاری کردن بو هەلبژاردن و دەنگ دان و بەرگەم بوون. (کاندیدایی)

بەر: [ناو] بآ؛ با. (بگذار)

بەراییەرتیی: [ناو، بەرەهەمی چاوگە] بەرامبەری؛ ڕووبەر و وێستان؛ رەوتی ملانی و بەرەنگاری و هاوھیزی. (حالت برابری و

رقابت)

+ بەرات: (۱) تاجری نامەییکی دەنووسی بو تاجریکی دی کە پارەیی دیاریکراو لە نامە کەدا بدا بەساحییی نامە کە (لە قەدیم دا) ئەمڕو بانگ هەر بەو شیوە ئیش دەکا و بەو نامەیی بانکیە دەلین (بەرەت) (۲) جەژنی بەرات. (۳) مووچە (مۆچە) ی کریکار و نوکەر و رەنجبەر.

(برات)

بەرەت: (ف. مشه) بەلگە؛ ئاوەند؛ دەلیل؛ رەزا- یەتنامە ی گەوران. (رضایتنامه بزرگان)

+ بەرات: [ناو] بەلگەییکی کە لە سۆنگە یەووە کەسیک لە کەسیکی تری دەوێت کە لە کاتیکی دیاریکراودا پارەییک بدا بە کەسیک یان شوینیک. (برات)

بەرەت کیش: [ناوی بک] بەرات نووس؛ کەسیک کە دەروەستە پارەیی بەرات لە کاتی دیاریکراودا بدا بە بەرات گر. (براتکش)

بەرەت گر: [ناوی بک] (۱) کەسیک کە پارەیی - بەراتە کە لە وادەیی دیاریکراودا لە برات کیش وەر دەگری. (برات گیر)

بەرارو: دەریڤت؛ دەرکیشیت. (دربیاورد)

بەرپارەوی: [بەند] بەراگوزەری؛ بەهەلگەوت؛ لەناکاو. (اتفاقی)

+ بەرازە: [ناو] (۱) تەختەداری کورت و قەووی لە بەینی کۆلە کە و کاریتەدا؛ سەرکۆلە کە؛ تانج کۆلە کە. (۲) ئاغزوونە؛ ئافزوونە. (۱. سر ستون. ۲. سگ)

بەرەزای می: مالۆس. (خوک مادە)

بەرەزای نی: یەکانە. (گراز)

به‌راژو: [ئاوه‌لئاو] به‌ره‌وژوور؛ سه‌ره‌وژوور. (سر بالا)

به‌راژویی: [ناو] سه‌ره‌وژووری. (سر بالایی)

به‌راست: (۱) به‌لای راست‌دا. (بطرف راست)

(۲) به‌راستی و بی‌درو. (براستی) **به‌راش:**

[ناو] جوړیک چی‌شکه‌یه. (نوعی گنجشک)

به‌راشو: [ناو] به‌رشو؛ جل و به‌رگی‌ک که بو

شووشتن داده‌نریت. (رخت برای شستن.

رخت چرک)

به‌راشه: [ناو] جوړیک بالنده‌به. (نوعی پرنده)

به‌راف: په‌راو؛ قه‌راغ زه‌ریا. (کناردریا، ساحل)

به‌رافیتن: [چاوه‌ت] به‌رهاویژتن؛ به‌رخستن؛

به‌ر فریدان. (انداختن جنین)

به‌رافیژک: [ناو] به‌رهافیژک؛ زی‌په‌وشان.

(زرافشان)

به‌راکردن: به‌غار؛ به‌ه‌لأتن. (با دیدن)

به‌راگر: (۱) به‌رئاگر. (۲) کوله‌وهژ.

(۱) جلو‌آتش. (۲) چوب به‌مزدن آتش‌تنور)

به‌رامبه‌ری کردن: (۱) وه‌ک یه‌ک‌هاتنه‌وه و

یه‌کسانی. (یکسان بودن) (۲) به‌ربه‌ره‌کانی

کردن؛ و نه‌به‌زین. (رقابت)

به‌رامپیل: [ناو، ت] (۱) به‌رانپیل؛ به‌ره‌ه‌لیننه.

(پیش‌بند) (۲) [چاوه‌ت] به‌رانبه‌ری کردن؛

به‌رامبه‌ره‌کی. (۳) به‌رانپر. (برابری ورق‌بست؛

پیش افتادن و دور زدن)

به‌ران‌بازی: [ناو] شه‌ره به‌ران. (جنگ کوچ)

به‌رانبه‌ربوون: (۱) پروو به‌ پرووی یه‌ک بوون.

(۲) هاوتابوون؛ هاوکیش بوون؛ هاو‌ئنه‌دازه-

بوون؛ هاو قه‌دبوون. (۳) (به‌ران به‌ر

بوون) (ب) کاتی به‌ران به‌ردان بو‌نیو می‌گه‌ل.

(روبه‌روی هم بودن؛ برابر بودن؛ رهاکردن)

کوچ به‌میان‌گله)

به‌ران به‌ردان: (۱) به‌ران کردنه‌نیو می‌گه‌ل.

(نگه‌را با گله‌همراه کردن)

(۲) به‌رانبه‌ر دان. حاله‌تی به‌یه‌ک‌گرتن؛

هه‌ل‌سه‌نگاندن؛ پی‌گرتن؛ پروو به‌روو دانان

(مقابله)

به‌رانبه‌ری نه‌کردن: به‌رگه‌ی شتیک نه‌گرتن؛

نه‌واندن؛ کو‌ل‌دان؛ به‌زین؛ هیز پی‌نه‌شکان؛

هاوسه‌نگ نه‌بوون؛ هاوشان نه‌بوون.

(مقاومت نکردن. برابری نکردن)

به‌ران‌پوز: پوز به‌ران؛ لووت به‌ران؛ که‌پوی

کووپی ده‌ره‌په‌ریو. (دماغ عقابی) **به‌رانکی:**

[ناو] به‌رانه‌ک؛ تلیامه‌زن؛ قامکه‌گه‌وره.

(انگشت شست)

به‌ران‌ه جه‌نگی: (۱) به‌رانی تاییه‌ت بو

شه‌ر. (کوچ جنگی) (۲) شه‌ره به‌ران. (جنگ

کوچ)

به‌ران‌ه‌ک: [ناو] قامکه‌گه‌وره‌ی ده‌ست؛ تلیا

مه‌زن. (انگشت شست)

+ به‌رانی: به‌سه‌ر له‌یه‌ک دانی‌که‌ل و

حه‌یواناتی دیکه؛ کشانه‌وه دواوه بو‌خو به

یه‌ک‌دادان. (هاپه‌ی گو و دوو قرانی، لیک

ده‌کشانو به‌رانی) (فولکلور). (شاخ به‌شاخ)

به‌رانی‌خودادان: (ب) په‌شیمان بوون و داخ و

حه‌سره‌ت ده‌رپرین بو‌له‌ده‌س چوو به‌ده‌ست

به‌سه‌ر راندان. (کنایه‌ی اظهار تأسف و

بادست به‌زانو کوبیدن)

به‌راوان: [ناوی‌بک] پار‌پزه‌ر؛ چاودیر. (محافظ)

به‌راوه‌به‌ر: [ناوی‌بک] رپیه‌ر؛ به‌رپوه‌به‌ر.

(مدیر)

بهراوهرد: (۱) هه‌سه‌نگاندن له‌گۆتره. (برآورد)
(۲) هاتنه‌دی؛ ئاواته‌که‌م به‌راوهرد بوو.
(رسیدن به‌آرزو) (۳) به‌راوهردن؛ ده‌ره‌ینان؛
پیشه‌ش به‌راوهرد؛ پیشه‌ی ده‌ره‌ینا. (درآوردن)
به‌راوێژ: [ناوی‌بک] به‌رهاوێژ؛ به‌رفرپێده‌ر؛
ئاژله‌ی‌که‌ به‌رده‌خا. (بچه‌انداز)

به‌راوێژ: [ئاوه‌لئاو] خاوه‌ن راوێژ؛ به‌ته‌گیر. (با
تدبیر)

به‌راوێژتن: [چاوه‌گه‌ت] به‌رخستن؛

له‌بارچوون؛ به‌ر هاوێژتن. (بچه‌انداختن و
سقط شدن)

به‌راوێژتوو: له‌بارچوو؛ به‌رهاوێژتوو؛ به‌-
رخستوو. (بچه‌نداخته)

به‌راویله‌که: [ناو] به‌رگاییله‌که؛ به‌رگاییله؛
جوړیک چۆله‌که‌یه‌ که‌کاتی‌شیو برینی زه‌وی
له‌نزیکی‌جو‌تیار کرم له‌زه‌وینی‌تازه‌شیو برپاو
هه‌لده‌گری و ده‌ی چینیته‌وه. (اسم
پرنده‌ایست)

به‌راهک: به‌راهی؛ به‌رای. (دیدگاه)

به‌رای: (۱) په‌ژراندن و فتوا دان؛ دلم-
قه‌بوول‌ناکا؛ دلم‌به‌رای‌نادا. (قلبا" قبول کردن)
(۲) سه‌رده‌لیل؛ سه‌ر کاروان؛ پیشه‌نگی کاروان؛
پیشه‌وه‌ی رانه‌مه‌ر؛ به‌رفراوانی. (پیشرو
کاروان؛ وسعت) (۳) قوچه‌قانی؛ به‌رده‌هاوێژک؛
به‌ره‌قانی؛ به‌ره‌قان. (فلاخن)

به‌راییل: <به‌رای. ۲۰۱.

به‌ربات: [ئاوه‌لئاو] به‌رباد. (برباد)

به‌رباد بوون: [چاوه‌گه‌ت] ته‌فر و توونا بوون؛
له‌ناو چوون؛ به‌فیر و چوون (بربادرفتن)

به‌ربچاف: له‌به‌رچاو؛ دیار؛ به‌رچاو؛
خویا. (جلوچشم)

+ به‌ربار: (۱) به‌رپرس. (مسئول) (۲) گوی‌له‌-
مست. (گوش‌بفرمان) **به‌رباران:** (۱) له
ژیرباران دا. (زیر باران) (۲) چه‌تر؛ سه‌یوان.
(چتر)

به‌رباری: [(۱) به‌رپرسی. (مسئول) (۲) گوی‌-
رایه‌لی؛ گوی‌له‌مستی. (شنوا)

به‌ربای‌گویی‌که‌وتن: [چاوه‌گه‌ت]
سووسه‌کردنی ده‌نگوباسی؛ هه‌ست-
کردن. (حس کردن؛ باد به‌گوش رساندن)
به‌ربایی: ئاشکراوون؛ خه‌به‌ری‌پوداویک که
بلاو بیته‌وه. (برملا)

به‌ربچاف: [ناو] سه‌رکار؛ (ئه‌میندار) (۱) ئه‌و
که‌سه‌را ده‌ی مافی‌ئاغا، یا ده‌ولت له‌مالی
کاسب و په‌نجبه‌ران دیاری ده‌کا. (ممیز) (۲)
دیار؛ خویا. (پیدا) (۳) گرینگ؛ له‌به‌رچاو.
(چشمگیر)

به‌ربچان: ئه‌وه‌ی که‌په‌فتار و ئاکاری له‌خه
لک نه‌چی. (آنورمال؛ دارای رفتار غیرعادی)
به‌ربخوار: (۱) سه‌ره‌و ژیر؛ پروو به‌خواره‌وه.
(سراشیب؛ روبه‌پایین)

+ به‌رب: [ئاوه‌لئاو+ناو] (۱) به‌ربه‌ند؛ به‌رلی-
برینه‌وه. (سد؛ مانع) (۲) به‌رانبر دانه‌وه،
پیشه‌که‌وتن و ده‌ور دانه‌وه له‌رپگادا.
(دورزدن) (۳) که‌سیک که‌به‌رانبر ده‌داته‌وه یا
پیش به‌کاریان که‌سیک ده‌گری. (حالت
پیشی گرفتن) (۴)

هه‌ر شت که‌به‌رد ده‌پێت؛ که‌سیک که‌به‌رد
ده‌پێته‌وه. (سنگ بر)

به بر پنه وه: [چاوگه، ت] پیش پیگرتن؛ نه هیشتن و ئیجازه نه دان؛ به رهه لست دانان له بهر ریډا. (جلوگیری)

به ربژوور: سهره ژوور. (سربالا)

به ربژیر: (۱) بهردهه لېژاردن له دانه ویله و زهوی؛ نیسکه که به ربژیر بکه. (سنگ- جدا کردن) (۲) [ناوت] به ربژیر؛ به ره و خوار؛ سهره و خوار. (سراشیب) (۳) به رد هه لېژیر. (کسی که سنگ جدا می کند)

به ربسک: [ناو] ئه گریجه؛ قزی لاسه ر. (گیس طرفین صورت)

به ربلاو: [ئاوه لئاو] پیش ئاواله؛ پان و بهرین؛ به- رنه گیراو. (وسیع)

به ربوړ: که سیک که تووشی گیچه لی بووه و لیی زگار ناییت. (گرفتار مخمصة لا علاج)

به ربوار: [ناوت] (۱) به ربوارد؛ سالی قسربوونی ئاژل. (یکسال نازی) (۲) بهر بوار؛ له سه رپی؛ له سه ربوار و بهر هه. (گذرگاه)

به ربووز: [ناو] چوغه؛ چوخه؛ له بووزو و چیکراو. (لباسی از شال دستباف محلی)

به ربووق: [ئاوه لئاو] زنی به دکار و خو فروش؛ جنه؛ جونه. (جنده)

به ربوو کانه: خه لاتي زاوا بو شایگپر له کاتی گه یشتی بووک دا. (خلعت داماد به مطرب)

به ربوونه وه: [چاوگه، ت] (۱) دیسان به ربوون؛ (دوباره ها شدن) (۲) که وتنه خوار؛ خلار بوونه له سه ره وه. (افتادن) (۳) ئاور به ربوونه- وه. (سرایت)

به ربه ت: [ناو] ئامرازیکی موسیقایه؛ عوود. (ربط؛ عود)

+ بهر په پ: [ناو] قه و میکی دوا که وتوو له شارسانییه ت له باکووری ئه فریقا. (ب) وه حشی و بی قه رهنگ. (بربر)

به ره ربوژگ: [ناوت] به ره پوچکه؛ شوینی- به رهه تاو؛ خوړگر. (روبه آفتاب)

به ره ربوو: [ناو] بهر به روک. (یقه)

به ره ره لا: [ئاوه لئاو] پیش نه گیراو؛ به رئاواله. (ب) بی خاوهن. (آزاد، بیمانع)

به ره ره ری: [ناو] (۱) دوژمنایه تی. (دشمنی) (۲) چاولیکه ری. (هم چشمی)

به ره ره پی: [ناو] جوړی کولیږه ی دریژ و قهوی. (نان بربری)

به ره ره زه: تالان کردنی مالی دوژمنان. (غارت مال دشمنان)

به ره ره سه ر: به ره ژوورقه؛ به ره و بان؛ سه ره و ژوور. (روبه بالا)

به ره سه ر کردن: [چاوگه، ت] (۱) پیشگرتن؛ به ره سه ت کردن. (مانع شدن) (۲)

هه لکیشانی بهن له زاخاودا بو مانه وه و بهرده و می پهنه گ. (نخ را در مواد فرو کردن برای دوام رنگ)

به ره ره گوار: [ناو] ئاژه لیک که گوشتیکی زیادیی وه ک گولنیگ له بهر ملی دایه. (گوسفندی)

که گردنش گوشتی گوشواره مانند دارد

به ره ره لا کردن: [چاوگه، ت] به لاگیر کردن؛ به قوربان کردن. (قربان و صدقه رفتن)

به ره به ند: [ناوت] (۱) سه د؛ به نداو؛ له مپهر؛ ئاوبه ند؛ (سد) (۲) ژیرچه نه؛ خشی ژیر

چه ناکه ی ژنان. (زیور زانه)

به ره نه پیوان: پویته پینه دان؛ بایه خ پینه دان؛

به چ نه گرتن. (اهمیت ندادن)

به ربه هه ف: [به ند + ئاوه لئاو] به رانبه ر؛
روو به پروو. (روبرو)

به ربه یار: [ناو] بووره؛ وه ک چاندنی گهنم له
زهویی نه کیلراودا. (زمین شخم نشده)

به ربیر: [ناو] شوان. (چوپان)

به ربیز: (۱) [ناو] پیش وتار و سه ره کی؛
(دیباچه) (۲) [ئاوه لئاو] زوربلی؛ فره ویژ؛ چهنه
دریژ؛ دریژ دادپ؛ پرپیژ. (پر حرف) (۳) [ناوی -
بک] مزگینی دهر؛ موژده هینه ر. (مژده آور.)

به ربیست: سه ره تای لاوی؛ ته مهن له بیست
سال که متر. له هاوتای (تین ئیجیر)ی
ئینگیزی وهر گیراوه. (کمتر از بیست سالگی)
به ربینده: [ناو] به ربین؛ بهن که له وه. (نخ چنبر
گاو)

به رپابوون: [چاوگه، ت] پروو دان؛ قهومان؛
دروست بوون؛ ساز بوون. (شهر به رپابوو؛ شهر
هه لسا؛ شهر هه لایسا. (برپا شدن)

به رپال: [ناو] قه دیال؛ داوینی کیو. (دامنه ی کوه)
به رپان: [ئاوه لئاو] به رین؛ دوو به ر؛ قوماشی که
به ری زور پان بیت. (برپهن)

به ریشت: [ناو] کورتانی سه ر پستی کول
هه لگر. (پالان حمالی)

به رپرسیه تی: حاله تی دهر وه ست بوون. (ب)
رهوتی سه رو کایه تی. (حالت مسئولیت)

به رپشین: [چاوگه، ت] به رپشین؛ توو چاندن؛
توو وه شانندن. توف هاویننا په ریزی. (تخم
پاشی)

به ریوز: به رلووت؛ به رانبه ر؛ به رده م. (در برابر؛
جلو دماغ)

به رپه رچ دانه وه: [چاوگه، ت] (۱) قسه لی پرین و
جواب دانه وه. (صحبت قطع کردن) (۲)
به رانپر دانه وه. (راه سد کردن)

به رپیش کرن: [چاوگه، ت] پیشکه شکردن.
(پیشکش کردن)

به رپین: [ناو] پاشقول؛ پی وه به ر پی دان.
(لنگ)

به رپیوار: [ئاوه لئاو] گوم؛ نادیار؛ بزر. (گم)
به رتا به رتا: [ناو، ت] گهنه تا؛ سوو که ته ب و
له رزی پیش نو به تی. (پیش تب)

به رتاسه: [ئاوه لئاو] به تاسه؛ ئاره زوودار.
(آرزومند)

به رتاشت: [ناو، ت] به رچاشت؛ به رتیش ت؛
به رچا؛ به رقه نده؛ نانی به یانی؛ به رقلیان؛
ناشتایی. (صبحانه)

به رتر: [به ند] پیشتر؛ له مه وه به ر؛ به ر له ئیستا.
(قبلا؛ پیشتر)

به رترل: [ناو] مته؛ میته؛ میچکه؛ هه رشت که
له هه لماتیندا داده کری بو یاری میشین.
(نشانه برای تیله بازی)

به رتره: [به ند] به رتر؛ پیشتر؛ له مه وه به ر. (قبلاً)
به رته سک: [ئاوه لئاو] که م پانایی؛ به رته نگ -
؛ کولانی به رته سک؛ باریک؛ قوماشی

به رته سک؛ که م به ر. (کم عرض)
به رته ق: بارته قا؛ به قه د؛ هینده ی؛ ئه ونده ی.
(اینقدر)

به رته لان: (۱) (به ر تاشه به ردان، ته ل؛
به رزایی). به ر واتا؛ (سا، ژیر، بن، پال؛ په نا).
پهنای به رد. (سایه؛ پناه سنگ) (۲) به ر
ره وه زی به رز؛ به ر به ردی قیت و قووچی

سهر کيوان. (پای دیواره ی سنگی)

به رته نگ: [ئاوه لئاو] (١) ته سک؛ به رته سک؛
کولانی به رته نگ؛ کولانی باریک. (تنگ)
(٢) [ناو] بهر ته نگه؛ قایشی ژیرسینگی ولاخ
کاتیک که زین ده کریت. (تنگه زین)
به رته و نانه: [ناو] گورانی تاییه ته که کاتی
ته ون کردند. (آواز مخصوص فرش
بافتن)

به رتیل خواردن: [چاوه گه، ته] پریشوه ته
وهر گرتن. (رشوه گرفتن)
به رتیل خور: [ناو، بک] وهلیقه ته خور؛
پیشوه ته خور. (مرتشی)
به رتیل کردن: [چاوه گه، ته] (ب) پاره و مال لی-
کیشانه وه؛ موفته خوری و له سه رسی
که سیک له وه پان. (سر کیسه کردن)
به رجا: [به ند] بیجگه له؛ جگه؛ جگه له؛ با
بمینی. (بجز؛ بماند)

+ به رجل: [ئاوه لئاو] بهر چاوت ته نگ. (تنگ نظر)
به رجلانه کی: [ناو] جولانی؛ هه لورتک.
(تابیازی)

به رجليتی: بهر چاوت ته نگي؛ پزدي؛ چکووسی.
(تنگ نظری)

به رجه سته: [ئاوه لئاو] (١) هه لکه وته؛ مومتاز.
(٢) قوت؛ بهرز؛ زوپ. (برجسته)

به رجه وه نگ: [ناو] بهر جه وهن؛ پروانگه؛ دیمهن؛
بهر چاو. (منظره)

به رجي: [به ند] به رجي؛ به رجا؛ بیجگه له؛
جگه له؛ بابوهستی. (بماند؛ بجز)

به رجیس: [ناو] ناوی ئه سته ره ی موشته ری.
(ستاره مشتری)

به رچینک: [ناو] به رچیغ؛ ئه ستونده کی چیغی -

مهرو مالت. (دیرک چادر)

به رچاو تاریک بوون: [چاوه گه، ته] (١) (ب) زور
تووړه بوون و ئاگا له خو پړان له تووړه یی دا.
(خیلی عصبانی شدن) (٢) هیچ نه دیتن له
بهر بیستنی خه بهری ناخوش و دلته زین.
(جلو چشم تاریک شدن)

به رچاوتیر: [ئاوه لئاو] دل ئاو؛ ده ست و دل باز؛
دژی چکوس. (مستغنی)

به رچاوتیری: [ناو، بهر هه می چاوه گه] دل فراوانی؛
دل ئاوی. (استغنا)

به رچاو و دهم که و تن: (ب) به چاوی پیسه وه-
بوون؛ پیکران به چاوی پیس. (چشم زخم
خوردن)

به رچچاک: [ناو] تریان؛ بهر چنوک؛ بهر چن؛
به رچنه؛ قهرتاله میوه چنین. (سبد
میوه چین)

به رچو: کاریکی دژوار که هه موو که س بو ی
نه کری. (کارسختی که از همه بر نیاید)

به رچوک نان: [چاوه گه، ته] ژیر چوک نان؛
زهوت کردن؛ داگیر کردن. (غضب کردن)

به رچوله مه: [ناو] بهر چیله؛ پیستی شوړه وه
بووی ژیر ملی گا. (پوست زیر گردن گاو)

+ به رچه پ: [ئاوه لئاو+ناو، ته] میمل؛ دژ.
(آفت)

+ به رچه ق: [ناو] ده سته خنجیر و
شمشیر؛ مشتووک. (دسته خنجر و شمشیر)

به رچه نگ: به رده ست. (جلو دست)

به رجیت: کپه رده؛ پهرده ی جیا کردنه وه ی
خانوو یان ره شمال که پیوان له ژنان

جیاده کاته وه. (حائل: پرده میان چادر)

به‌رچیچک: [ناو]نزگه‌ره. (سکسکه)

به‌رحوزور: [به‌ند] له‌به‌ران‌به‌ر و له‌خزمه‌تا؛ له‌خزمه‌ت دا؛ له‌حوزووردا؛ له‌پووبه‌روودا. (درحضور)

به‌رحه‌ق: [ئاوه‌لناو] حه‌ق‌به‌ده‌ست؛ حه‌قدار؛ له‌سه‌رحه‌ق؛ حه‌ق؛ راست. (برحق)

به‌رحه‌لینگ: [ناو]بوته؛ بوته‌ی به‌ردین؛ ده‌فری تاوندنه‌وی کانزا. (بوته)

به‌رخ‌ئاوه: [ناو]کار مامز. (بره‌آوه)

به‌رخدان: [ناو]پزدان، منال‌دانی مه‌ر. (رحم-گوسفند)

به‌رخستن: [چاوگه‌ت] (۱) وه‌پیش‌خستن بو‌ریز لیگرتن. (جلو انداختن) (۲) نان‌خستنه به‌ر سه‌گ. (نان پرت کردن جلو سگ) (۳) به‌ر هاویشتنی تولدار. (بچه‌انداختن)

به‌رخستن: [ناو] نه‌خوشینی به‌رخستن، تاییه‌تی ئازاله‌که بو‌ئینسانیش گیروی هه‌یه به‌ناوی (یاوی مالت)؛ ناوی عیلمیه‌که‌ی (پرو سلوز) ه. (تب مالت)

به‌رخ‌خنکینه: [ناو]گیاییکی (نووسه‌ک و چه‌سپانه) له‌می‌رگ‌دا ده‌پروی. (نوعی گیاه‌چسپناک)

به‌رخوار: [ئاوه‌لناو] پیش‌چه‌وت؛ زه‌وی-لاره‌ولار و نارپیک؛ قوماشی‌که لار بی‌پ‌دری. (کج)

به‌رخواردن: (۱) تووش‌بوون؛ گه‌یشتنه یه‌ک. (به‌م رسیدن) (۲) گران‌هاتن؛ پی‌م‌به‌ری خوارد (برخوردن) (۳) به‌رخواردن؛ له‌سه‌مه‌ر و (به‌ر) خواردن. (از به‌ره خوردن)

به‌رخوه‌دان: سرنج‌دان؛ تماشا‌کردن؛ پروو تی‌کردن؛ به‌راخوه‌دان. (نظر کردن)

به‌رخوه‌ر: به‌رخو‌ر؛ (۱) که‌لک؛ سوود؛ مفا. (مفید) (۲) له‌سه‌مه‌رخو‌ر؛ به‌ره‌مه‌خو‌ر. داهات‌خو‌ر. (از به‌ره خو‌ر) (۳) گران‌هاتن؛ قسه‌یا هه‌ر شت که ده‌بیته هو‌ی سو‌کایه‌تی و ته‌وه‌ین (برخواردن). (برخوردن) (۴) به‌ر پرو‌ر. (رو به‌آفتاب)

به‌رخه به‌ران: [ناو،ت] کاو‌رپ‌به‌ران؛ کاو‌ری نی‌ر. (بره‌نر)

به‌رخه‌فج: موته‌که؛ به‌رخه‌فج؛ سه‌نگ سوار بوون له‌خه‌ودا. (کابووس)

به‌رخه‌که‌م: (۱) به‌رخه‌که‌ی من. (۲) شو به‌اندنی مندا‌ل یا کیژو‌له به‌به‌رخ. (هه‌ی لاوه لاوه به‌رخه‌که‌م لاوه). فول‌کلور. (بره‌کوچک) به‌رخه‌له‌وان: [ناو،ت] شوانی به‌رخه‌ل. (چوپان-بره)

به‌رخه‌می: [ناو،ت] وه‌ره‌ما؛ به‌رخ‌ی می. (بره‌ماده)

به‌رخه‌نی‌ر: [ناو،ت] وه‌ره‌نی‌ر؛ به‌رخه‌به‌ران. (بره‌نر)

به‌رخه‌ساوا: [ناو،ت] ئه‌ملک؛ به‌رخ‌ی تازه‌زاو. (بره‌نوزاد)

به‌رداسی: [ناو] ده‌غلیک‌کاتی دروینه‌ی هات‌بی‌ت. (مزرعه‌غلات رسیده‌برای درو)

به‌ر داس‌نه‌که‌وتن: ده‌غلی که‌م بالا که به‌داس نه‌دروینه‌وه. (دم داس نیافتادن)

+ به‌ردان: (۱) وه‌ختی ده‌ست لی‌ک به‌ردان و جیا بوونه‌وه. (جدا شدن) (۲) ئازاد کردن. (رها کردن) (۳) به‌ر دان؛ سه‌مه‌ر و فایده‌دان. (به‌ره)

دادن(۴) وه بهر دان؛ داره که ی بهرده؛
 وه بهرده با نه که ویت. **حایل کردن** (۵) وه-
 بهردان؛ کردن به ژیرسه یاره وه. **زیر گرفتن**
بهردانک: بهردامین؛ دانگ: دانک: دامین،
 خواروو؛ دانگی چیا؛ داوینی چیا. **دامنه**
+ بهردانه وه: [چاوگه،ت] (۱) با له کونیکه وه
 به تال کردن؛ بای ته گهری سه یاره که ی
 بهرداوه. **خالی کردن**(۲) خلار کرده وی له
 سهر بو خوار؛ توپه که ی بهرداوه: خلاری
 کرده وه؛ که و تنه خوار؛ بهر یوونه وه؛ ئاوله شیله-
 گه داخستن و بهردانه وه. **پائین**
انداختن(۳) بون بهردانه وه: بلاو کرده وه .
پخش کردن
بهرداوه تی: [ناو] گورانی داوه ت. **آواز عروسی**
بهردایی: [ناو] (۱) بهرده لان؛
 پرله بهرد. **سنگلاخ** (۲) بهر بووگ؛ رها بوو؛
 بهرده لایووگ؛ بهردراو؛ ویل کراو. **رهاشده**
بهرد باران: [ناو] بهرد به سهردا باراندن؛
 سه نگه سار؛ چه شنی سزای شهر عییه.
سنگسار
+ بهرد بر: [ئاوه لئاو+ناو] (۱) هر شت توانای
 برینی بهردی هه بیت. (۲) که ره سته ی
 بهرد برین. (۳) که سیک که کاری بهرد برینه.
سنگ بر
بهرد بری: (۱) [ناو] کاری بهرد برین و بهرد بر.
 (۲) توانایی برینی بهرد. (۳) کارخانه ی
 برینی بهرد (۴) مه ته و که ره سته ی بهرد بری؛
 مه ته ی بهرد برین. **سنگ بری**
بهرد بژیر: (۱) ئه ونیسکه بهرد بژیر که؛
 بهرده که ی جیا که وه. **جدا کردن سنگ**

(۲) زهویه که ی بهرد بژیر کرده و پاک ی
 کرده ته وه له بهرد. **چیدن سنگ زمین** (۳)
 کاری بهرد بژیر کردن. **کار جدا کردن سنگ**
بهرد بهردانی: [ناو] (۱) قه مچین؛ بازه لین.
بازی با سنگ؛ یک قول دو قول
(۲) بهرد به سهر بهرده وه بهند نه بوون؛
 هیچ به سهر هیه وه نه مان. (ب) ویرانبوون؛
 کاول بوون. **سنگ روی سنگ بند نبودن**
بهرد تاواندنه وه: (ب) که سیک توانای خواردنی
 هه موو خوراکیکی بیت و گرفتی پی نه کا.
سنگ هضم کردن
بهرد خسته بهر یا: چه ت خسته کاری به-
 رگری له ئه نجامی کاری؛ به ره ه لست
 دروست کردن بو ئه نجامی کاریک. **سنگ**
جلو پا انداختن
بهرد در: [ناو] جل و بهر گیک که بو پیشگیری
 له درانی لیباسی چاک له بهرده کریت؛ جل و
 بهرگی کار. **لباس کار**
بهرد ریژ: [ناو] سه نگ فه رش؛ داپوشینی زهوی
 یا شه قام به بهرد؛ بانوان. **سنگ فرش**
بهرد ریژ کردن: [چاوگه،ت] جیگاییک به بهرد
 داپوشین وه ک سه نگ فه رش. **سنگ فرش**
کردن
بهرد شکین: [ئاوه لئاو+ناوی بک] (۱) پیک یا
 هر شت که بهرد بشکینی. (۲) که سیک که
 بهرد ده شکینی. (۳) (ب) که سیک که بهرد
 ریک ده کات بو کاری ساختومان سازی.
سنگ شکن
بهرد کردنه ئاو: (ب) روجم و بهزه بی راکیشان
 به لای خودا. **کنایی، رحم و شفقت کسی را**

برانگیختن

بهردکولاندن: [چاوگه،ت] (ب) کاری بی سوود و موفا کردن. (کنایی، کار بیهوده)

+ بهردل: تیکه ییکم له و بیسکویته خوارد بهردلی گرتم؛ له ئیشتیا که وتم. (رفع گرسنگی)

بهردلک: [ئاوه لئاو] ئو فلاز؛ نازهنین؛ خوشه- ویست. (محبوب)

بهرد له ئه ژنو دان: [چاوگه،ت] (ب) په شیمانی له کار و کردهوه. (سنگ به زانو زدن)
بهرد له سهردانان: [چاوگه،ت] (ب) دیزه به درخونه؛ شاردنه وه و له بیر بردنه وه و باس نه کردنی مه به ستیک. (سرپوش گذاشتن)

بهرد لیبارین: [چاوگه،ت] (ب) تووشی به لئا و موسییه ت بوون؛ بهردباران بوون؛ (کی ته فره ی داوی بهردی لیباری) (فولکلور).
(دچار مصیبت شدن سنگسار شدن)

بهردوش: (۱) ته کان دان. هه ژاندن. (تکان دادن) (۲) به رهه لینه. (پیشبند)

بهردوولافی: [ناو] هه واو به سته ییکه، ژنان له بهر خویانه وه، له کاتی خوری پستن و رایه خ چیکردندا ده یلین؛ به شیوه ی بهرته ونانه. (آهنگی است)

+ بهردولیان: [ناو] بهرئاوی که له دو یانی ئاشه وه دیت و له ژیر په ره ی ئاشه وه ده ژ- یته ده ره وه. (آبیکه از آسیاب بیرون میر یزد)

بهردوئه سی: [ناو،ت] ئه سستی و بهرد بهردوچه خماخ. (قطعه آهن و سنگ آتش زنه)
بهردوو: [ناو،ت] بهر دووگ؛ شوینی بی

مووی ژیر دووگ. (زیر دنبه)

بهردووگ: [ناو،ت] ئه و جیگا له دووگ که به رانی مه ره وه دهنووسیت و مووی نییه. (جای بی موی دنبه)

بهرده: (۱) ئه و تاپو بهرده، ئاسن نییه؛ (سنگ است) (۲) شو بهاندن به بهرد؛ په قه ده لیی بهرده. (ماندسنگ است) (۳) په های که؛ بهریده. (ده پرو بهروکم بهرده). (رها کردن)
(۴) بیده ده می؛ وه بهریده؛ چاره که شیو که بووره یشی بهرده واتا وه بهریده. (اضافه کن)
(۵) داره که بهری زوره کوله که ی بهرده، کوله که ی وه بهرده؛ (حایل کردن) (۶) کویله؛ خولام. (برده)

بهرده ئاش: [ناو،ت] بهرد ئاسیاو؛ بهردیکی سهخت و په قه و (سیلیسیه) ده ی تاشن و ده- یکه ن به هاره بو هارینی دانه ویله؛ هاره ی ئاش. (سنگ آسیاب)
بهرده بیل: [ناو] مه ری سی ساله. (گوسفندسه- ساله)

بهرده خوی: [ناو] (۱) بهردیکه پان که خوی ده که ن به سه ریدا بو ئاژال. (سنگ نمک پاشیدن برای حیوانات) (۲) بهردی خویلین؛ بهردی خوی که له (سو دیوم و کولور) چی بووه؛ خوی مه عده ن (کانگا) که وه ک بهرد وایه. (سنگ نمک)

بهرده خوین: بهردی خوین؛ [ناو] جوریک بهرده. (حجرالدم، سنگ خون)

بهرده رکانه: [ناو] پاره ییک که له زاوا وهرده گیری تا درگای مالی بووکی لی بکه نه وه. (پول گرفتن از داماد جلو خانه عروس).

به رده زورک: [ناو] به رده زووره؛ به رده زبره؛
به ردیکه له هه سان زبر تره بو تیزکردنی
دهمه تیخ. (سنگ خارا)

به رده سپیله: [ناو] به رده چه رمه له. (سنگ
سفید)

به رده ستک: [ناو] دسته که وشه؛ دهسته ندوو؛
دهسته مشته؛ جیگای ده ست پیوه گرتن له
سه رباسکیش له شیو برین دا. (جای دست
گرفتن در خیش)

به رده سماته: [ناو] به رده ماته؛ به ردی
جه هه ند؛ هه سان؛ به ردی تیخ تیزکردن.
(فسان)

به رده سمباده: [ناو] به رده چخماخ که به قالب
و چه سب ده بیته تهخته به ردیکه ناسک و
به جه غر ده پرنه وه بو سهر مه کینه ی
سومباده بو ساوینی کانزا و شتی دی. (سنگ
سمباده)

به رده سووری: تیره بیکی کوردن له ئیران، له
مه حالی به رده سوور. (اسم طایفه ایست)
به رده سه بر: [ناو] به ردیکه نه فسانه یی
که قسه ی بو ده گیر نه وه هه تا ده-
قه لشی. (سنگ صبور)

به رده فر کی: [ناو] (۱) به ردخستن بو نیشانه یان
بویه کترین؛ به رد هاویشتنی زور. (بهم سنگ
اندازی کردن) (۲) به رد فر پیدانی له سهریه ک.
(سنگ اندازی پیایی)

به رده فروشی: [ناو، به ره می چاوگه] کاری
فروشتنی کوپله. (برده فروشی)

به رده ف: [ناو] ده مپاست؛ نوینه ر؛ قسه زان.
(سخنگو؛ نماینده)

+به رده فک: (۱) هاوده م؛ هاوړاز. (همدم) (۲)
مونه؛ مودنه؛ ده منه. (چوب سیگار) (۳) له لایه-
ن که سیکی تروه ئاخفتن و دووان. (سخنگو
بجای کسی) (۴) سه ربار؛ موزاحیم. (مزاحم)
به رده فکړ: [ناو] قلیاندار. (قلیاندار)

به رده قسل: [ناو، ت] به ردیک که له ناو ئاوری
به تین دا ده بیته قسل؛ به رده ئاهه ک. (سنگ
آهک)

به رده کو له که: [ناو، ت] به ردی پانی ژیر
کو له که؛ به ردی ژیر ویستوون. (سنگ زیر
ستون)

به رده گونجه: [ناو، ت] به ردیکه کونه ده یکه نه
گونجه ی حهوز و ئه ستر. (سنگ آبرفت)
به رده گیچ: [ناو، ت] به ردی که به گه رما پیدان
له کووره دا ده بیته گه چ (گیچ). (سنگ گیچ)
به رده مانگ: [ناو] جوړیک به ردی به-
نرخه. (سنگ قمر، حجر القمر)

به رده مور: [ناو] خشتیکی چکولانه یه که له
مه زه به ی شیعه دا وا ره سمه بو موباره کی له
سوجه ی نویژدا نیوچاوان ده نینه سهری.
(مهر نماز)

به رده موو که: [ناو] ده مامک؛ نیقاب؛ ده موکانه؛
ده مکانه؛ دم و لوت پیچ. (صورتک، نقاب)

به رده مه ر مه ر: [ناو] (۱) به ردیکه جوان و
ره نگا وره نگ بو نومای بینا به که لک دی. (۲)
به ردی که هه لماتی لی چی ده که ن. (سنگ
مرمر)

به رده نگ: [ناوی بهر] بیسه ر؛ گو یگر.
(مخاطب)

به رده نما: [ناو] به رده نویژ. (سنگ نماز)

به‌رده‌نووس: [ناو] (۱) له‌وحی به‌ردین.

(۲) نو‌سراوه‌ی سه‌ربه‌رد. (سنگ نوشته)

به‌رده‌وام: [به‌ند] بی‌پړانه‌وه؛ هه‌میشه؛ دایم؛ بی‌پړانه‌وه. (مدام)

به‌رده‌ه‌ل‌کهن: [ناوی‌بک] که‌سیک که له‌کان (مه‌عه‌ن) به‌رد هه‌ل‌ده‌که‌نی؛ به‌رده‌ه‌لقه‌ن. (کسی که کارش در آوردن سنگ از کان است)

به‌رده‌یی: [به‌ره‌می چا‌و‌گه] حاله‌تی به‌رده‌بوون؛ کوپله‌تی؛ خولامی. (بردگی)

به‌ردی‌پا: [ناو] سه‌نگی‌پا؛ به‌ردی‌کی (سیلیسیه) په‌ش و ناو کفله‌بو شو‌ردنی‌ژیر پی‌به‌کاری دین له‌گه‌رماودا. (سنگپا)

به‌ردی‌ترازو: [ناو] سه‌نگی‌ترازو؛ به‌ردی‌ثایه‌ره بو‌کی‌شان. (سنگ ترازو)

به‌ردی‌چه‌خماخ: [ناو] به‌ردی‌کی په‌قه‌له جنسی سیلیس که له‌یه‌ک بدرین‌ئاوریان لی‌ده‌بیته‌وه و بو‌چیک‌ردنی کاغه‌زه‌په‌رداخ که‌ل‌کی‌لی‌وه‌رده‌گرن؛ به‌رده‌سی. (سنگ چخماخ)

به‌ردی‌سارد و گه‌رم وه‌به‌ر پی‌هاتن: (ب) تووشی به‌لا و موسیبه‌ت هاتن؛ (کنایی، دچار مصیبت و بلا شدن)

به‌ردی‌سه‌رمه‌لو: کاتی‌گیا و د‌رک و دال‌ دووروا ده‌یکه‌نه مه‌لو و به‌ردی‌کی له‌سه‌ر داده‌نین که با نه‌ییا؛ (ب) ئاماژه‌بو به‌لینی سه‌رزاره‌کی؛ به‌و‌قه‌راره ده‌لین که خوازی‌نینی‌کی سه‌رزاره‌کی له‌کچی‌بکری‌ وجوابی ئه‌ر‌نینی‌کی سه‌رزاره‌کی وه‌گری‌ایت. (پیمان معامله‌نام‌محکم و آبکی)

به‌ردی‌قه‌بر: [ناو] (۱) به‌ردی‌ک که له‌سه‌ر گوری‌چه‌ی قه‌بر داده‌ن‌ریت؛ به‌ردی- ئه‌ل‌حه‌د. (سنگ‌ال‌حد) (۲) کیل. (سنگ-گور) **به‌ردی‌گفته:** [ناو] له‌پا بو‌وردوودا به‌ردی‌ بوو که گوشتیان له‌سه‌ر ده‌کوتا بو‌که‌بابی لوول و گفته. (سنگ گوشت کوب)

به‌ردی‌کومری: [ناو] به‌ردی‌په‌ژی؛ سه‌نگه‌زو‌خال؛ (کومور)؛ تور‌کیه. (ذغال سنگ) **به‌ردی‌گور‌چيله:** [ناو] به‌ردی‌ که له‌ناو گور‌چيله‌دا چیده‌ییت و ئیم‌پوژه به‌تیشکی له‌یزیر چاره‌سه‌ری ده‌کهن. (سنگ کلیه)

به‌ردی‌گیچ: [ناو] به‌رده‌گه‌چ؛ به‌ردی‌ک که له‌ناو کووره‌ی گه‌رمدا دا ده‌یته‌گه‌چ. (سنگ گچ)

به‌ردی‌ک: [ئاوه‌ل‌ئاو] هاو‌نرخ؛ هاوتا؛ هاوشان. (هم‌شان)

به‌ردی‌لی: [ناو] (۱) ژن به‌ژن. (زن درمقابل زن) (۲) گو‌رینه‌وه‌ی شت به‌شت. (معامله‌ی تهاتری)

به‌ردی‌مه‌حه‌ک: [ناو] به‌ردی‌کی په‌ق و په‌شه که له‌تیزاودا ناتوویته‌وه و بو‌دیاری کردنی راده‌ی زی‌ری خالیس له‌لیره یا شتی زی‌رین‌دا به‌کاردی. (سنگ محک)

به‌ردی‌مه‌سانه: [ناو] به‌ردی‌ک که له‌به‌ر میزه‌ل‌دان‌دا دروست‌ده‌ییت و زور به‌ئیش و ئازاره، جار‌جار ده‌خزی و له‌گه‌ل میزدا دیت‌ده‌ر و جاریش هه‌یه که به‌ده‌رمان یا نه‌شته‌رکاری یا تیشکی له‌یزیر مالی‌جه‌ده‌ییت. (سنگ مثانه)

به‌ر‌پادان: (۱) [چا‌و‌گه،ت] به‌ر پیش مالین یا

پاک کردنه وه به گسک یا به بیل رادان. (جلو جاروب کردن) (۲) کایه و یاری. (بازی کردن) (۳) دۆراندن له کایه دا. (باختن)

به رپه تختستن: وه گیرخستن. (گیرآوردن)

+ به رزاخوڤ: [ئاوه لئاو] ولاغی که به ئالفی خوش فیر بووییت و ئالفی ناخوش نه خوات. (ب) ئینسانی به فیز. (اسب و استری که عادت به علف خوش خوراک گرفته؛ متکبر)

+ به رزان: (۱) به رزه کان؛ (بلندیها) (۲) بارزان؛ مه لبه ندیکه له به یین زیبار و ره واندزدا که عه شیرهی بارزان له و مه لبه نده دان (سرزمین و عشیره بارزان)

به رزاو: [ناو] به راو؛ زه ناو. (زمین آبی)
به رزاو: [ناو] ها تنه سه ره وهی ئاوی زه ریا به هووی بارودوخی مانگه وه؛ دژی (نیشتاو یا ئاوجه پ). (مد)

به رزه پهرین: [چاوه گه، ت] (۱) هه لخته وه؛ زور خو حه وادان. (پریدن بلند) (ب) حاله تی لووت- به رزی و به هیوای گه یشتن به پله و پایهی به رز. (بلند پروازی) (۳) هه لفرینی مه ل به ئا سمان دا و زور بلیند بوونه وهی. (پرواز بلند)
به رزگ: [ناو، ت] (۱) خوارووی زگ. (پائین شکم) (۲) پیستی ژیر زگی حه یوان. (پوسته- زیر شکم حیوانات)

به رزوواج: [ناو] به رزو یژ؛ بلیند گو؛ توندیژ. (بلندگو)

به رزو خه: [ناو] به رزو له؛ مناره. (مناره)

به رزو له: [ناو] به رزو خه؛ مناره. (مناره)

به رزه بلیسه: [ناو] (۱) ئاوریک که بلیسه ی زور به حه وادا بچی. (آتش شعله بلند) (۲)

[ئاوه لئاو] چهنه باز؛ زور بلی؛ هه له وه پ (حراف)
به رزه بوون: [چاوه گه، ت] گومبوون؛ بزربوون؛ زایه بوون. (گم شدن)

به رزه پی: ته واو راست بوونه وه و له بهر هه- لسان. (تمام قد جلو پای کسی بلند شدن)
+ به رزه حه یوان: [ناو، ت] ولاغی به رزه؛ یه ک- سم؛ ئه سب، ئیستر، و کهر. (مال سواری و باری)

به رزه خ: [ناو] (۱) به رزه ق؛ ماوهی سنووری جه هه ندم تا به به هه شت گه یشتن. (برزخ) (۲) [ئاوه لئاو] تووره. (عصبانی)

به رزه فت کردن: [چاوه گه، ت] سه رپگا لیگرتن؛ پیش پی گرتن. (جلوگیری کردن)

به رزه فر: [ئاوه لئاو] (ب) بیر له کاری گه وه ره ده کاته وه و هیوای کردنی کاری گه وه ره له دلدایه. (بلند پرواز) (۲) فرنده ییک که زور بلیند هه لده فرت. (بلند پرواز)

به رزه قانی: [ناو] قوچه قانی؛ قه لماسک. (فلاخن)

به رزه کرن: [چاوه گه، ت] به رزه کردن؛ بز کردن؛ گوم کردن؛ دۆراندن؛ زایه کردن. (گم کردن)

به رزه کول: پرکردنی ده فر له شتی وه که دانوه یله، زیاتر له دارمال به شیوه ییک که له سه ره وه قیت بیته وه. (زیاد پر کردن غله در ظرف)

به رزه که وه: [ناو، ت] لقى داری به لق و پوپ بو چیکردنی په رژین؛ لقى به رزی سه وز. (چوپ با شاخه و برگ)

به رزه لنگ: [ناو، ت] زه نگوله گیا؛ گیاییکه دژی کرمی ریخوله و ته وژمی خوینه. (یوشن)

ورک؛ درمنه)

به‌رزه‌و کردن: [چاوگه‌ت، هه‌لگرتن و له‌عه‌رز برین؛ به‌رز کردنه‌وه. (ب) ژن و کچ هه‌لگرتن (ساز کردن). (بلند کردن)

به‌رزه‌یی: [به‌ند] به‌دزیه‌وه؛ شاراو؛ نادیار؛ په‌نامه‌کی. (پنهانی)

به‌رز یله: [ناو] ئاته‌ک؛ شاقه‌ل. (تریج؛ تریز.)

به‌رزیکان: ناوی ده‌سه‌لات‌داری کوردی شاره‌زوور که ناوه‌نده‌که‌ی دینه‌وه بوو (نام امارت شهر زور با مرکزیت دینور)

به‌رزین: [ناو] (۱) قه‌ل‌تاخ؛ قالد‌تاخ؛ قه‌ریوز؛ قه‌ل‌پوز. (قالتاغ) (۲) جوانووی ئاماده‌ی گرتن که وختی زین کردنی هاتبیت. (اسب سه‌ساله) (۳) نهرمه‌زین؛ خلورت. (نمد زین)

به‌ره‌ژوور: [ناوت] سه‌ره‌وژوور؛ به‌ره‌و ژوور؛ سه‌ره‌و ژووری. (سربالایی)

به‌ره‌ژه‌ند: [ناو] به‌ره‌ژه‌وه‌ند؛ ره‌چاوگرتن و به‌راوه‌ردی چه‌خش و به‌هره و داهات و سوود و قازانج و ده‌رفه‌تی به‌موف. (اصلاح و مصلحت)

به‌ره‌ژه‌وه‌ند: [ناو] به‌ره‌ژه‌ند؛ ره‌چاوگرتنی (چه‌خش و به‌هره و قازانج و ده‌رفه‌ت و موف و هه‌ل و ریکه‌وتی‌خیر). (برآورد مصلحت و منفعت)

به‌ره‌ژه‌وه‌ندی: چه‌خشی؛ به‌ره‌ژه‌ندی؛ موفایی-خودیتن؛ ره‌چاوکردنی قازانج. (درراستی-مصلحت بودن)

به‌ره‌ژه‌وه‌ندی په‌رست: سوود په‌رست؛ قازانج په‌رست. (مصلحت پرست)

به‌ره‌ژیر: [ناوت] سه‌ره‌وه‌خوار؛ به‌ره‌و ژیر.

(سراشیب)

به‌رستک: [ناو] به‌رستو؛ به‌رییخه؛ به‌ریه‌خه؛ (جلویقه)

به‌رستوک: [ناو] به‌رستوور؛ به‌روک. (جلوسینه)

به‌رسفکه: [ناو] هه‌یوان. (ایوان)

به‌رسکوور: [ناو] به‌رمل. (یقه)

به‌رسم: [ناو] گه‌لای دار؛ له‌ئو‌یستایش دا هه‌ربه‌و مانایه هاتووه. (برگ درخت)

به‌رسمیل کردن: [چاوگه‌ت] سمیل-کورتکردنه‌وه. (ب) پروکه‌م کردنه‌وه؛ ئازار و زهره‌ر پیگه‌یاندن. (کنایی؛ ضرر زدن؛ روکم-کردن)

به‌رسووج: [ناو، به‌ر] به‌رتاوان؛ تومته‌ت لیدراو؛ تاوانبار. (متهم)

به‌رسوورکه: [ناو] قالونچه؛ سوورکه؛ (سوسک قرمز)

به‌رسیچکه: [ناو] نژگه‌ره. (سکسکه)

به‌رسیسانی: [ناو] ئامرازی مشتومال کردن. (وسائل مشت و مال)

به‌رسیلیک: [ناو] ته‌ندوور؛ ته‌ندووری به‌رد. (تندرستی)

به‌رش: [ناو] به‌نگ. (بنگ)

به‌رشکسته: [ئاوه‌ل‌ناو] نابووت؛ وه‌رشکسته؛ مافینگ. (ورشکسته)

به‌رشو: ده‌رچیت. (فرار کند؛ بیرون شود)

به‌رشو: [ناو] به‌رشور؛ جلی که له‌کاتی شیو و کول‌دا ده‌یکه‌نه به‌ر. (لباس تعویضی برای کارشستشو)

به‌رشه: [کاری] ئه‌مری بو دووه‌م که‌سی

تاک [دەرچو؛ دەرکه وه. (دررو)

به رشه نوم: [ناو] (دەر هاو یشتن) جیا کړدنه وه و جیا راگرتی گیاندارۍ نه خوښ دوور و جیاواز له ساخ (له بهر ټه وهی گیرودهی نه خوښی- نه بن). (قرنطینه)

به رشیا: [بهووری له چا وگه ی بهرشین] دهرهات؛ ده کهوت. (بیرون آمد)

به رشیان: [چا وگه] دهرهاتن؛ دهرکه- وتن. (بیرون آمدن)

به رشیف: [ناو] عسروژه. (عصرانه)

به رشین: [چا وگه] چوونه دهر؛ دهرچوون؛ جه حه د بهر شیهن؛ له حه د دهرچووه. (بیرون شدن)

به رغه به به: [ناو، ت] (ف. گیو) بهر خه به به. (غیغ)

به رغه موټ: [ناو، ت] جوړیک میوه یه. (میوه ایست)

به رفرمان: فرمان بهر؛ ناماده بو به جی هیڼانی فرمان. (حاضر به فرمان)

به رفره: [ئاوه لئاو] زوړ؛ گه لیک؛ زه حف؛ بهر مرشه؛ بهر فراوان؛ بهریان. (زیاد؛ وسیع)

به رف مال: [ناو] بهر مال؛ وهو مال؛ وهروه؛ بهر فوله. (پاروی برف روبی)

+ به رفه ک: [ناو] (۱) ټه و بارستا سه هوټه که دیواره ی به خچال (سه لاجه) له ناوه وه ده یگری. (۲) مه غشوش بوون و خه ت خه ت بوونی شاشه ی ته له ویز یون له کاتی روشن بووندا. (۳) په له ی سپیایی (خوی) دهر دانی دیوار به هو ی تهره شووه. (برفک)

به رفه نده: [ناو] ههره سی به فر؛ شکانی کلیله

به فر. (بهمن)

به رفی مالک: [ناو] بیلی به فرمالین؛ وهروه. (پاروی برف روبی)

به رفان: شوان. (چوپان)

به رفانه ک: [ناو] بهر هه لیینه؛ بهروانکه ی مندال؛ بهر فاکن. (پیش بند)

به رفقه: (۱) قه د؛ دوو تو نوو شتانه وه. (تا؛ لایه)

(۲) به ربه؛ پروبه. (روبه) (۳) به ره وه؛ پیش؛ پیشه وه. (روبه جلو)

به رفه کری: [ئاوه لئاو] گوشاد؛ بهر ټاواله؛ بهر کراوه. (گشاد)

+ به رقی: فد؛ [ناو] (۱) کاره با؛ (سی فاز، دوو فاز، یه ک تهره فه، دوو تهره فه، ساکین) (۲)

دروه شانه وه؛ بریقه؛ شهوق. (برق)

به رقتین: [چا وگه، ت] قه لشین؛ له ت بوون. (قطع شدن)

به رقی خستن: [چا وگه، ت] (۱) بریقه دان؛ بهر قی خستنی هه ور؛ هه وره تریشقه لیډان. (برق

رعدو برق) (۲) ساوین ولووس کړدن و بریقه دار کړدن. (ب) زوړ خاوین کړدنه وه ی

سامانی مال. (برق انداختن)

به رقی گر: فد؛ [ناوی بک] تریشقه گر؛ برووسکه گر؛ میله ییک له کانزا له سه رخانوو

ده چه قیت و به سیمیک به عهرزه وه ده ی- لکینن که باری کاره بایی بو عهرز

را بگو یزیت، ههروه ها زنجیری که له لوری و تریلی نهوت کی شدا له پاشه وه له عهرز

ده خشی بو را گو یزانی باری کاره بایی بو عهرز. (برق گیر)

به رقی گرتن: [چا وگه، ت] کاره با که کیانله به-

ریک ده گریټ به هوئی هه وره تریشقه یان
 که وتن له سیمگه لی کاره با. (برق گرفتن)
به رق لیدان: (۱) دره و شانه وه؛ بریقه خستن؛
 بریقه دان. (۲) به به رق سه ری که چهل
 مالیجه کردن (کاره با) (۳) بهر بروسکه ی
 هه وره تریشقه که وتن. (۴) بروسکه دانی
 هه وره تریشقه. (برق زدن)
به رقه پ: [ئاوه لئاو] به رقه پ؛ داری پوواو؛
 پرتوو کیگ و نزیگ به قرپ بوون. (پوسیده)
به رقه د: [ناو] (۱) ناو قه د؛ (کمر) (۲) قه دپال.
 (کمر کش کوه)
به رقه دیر: [ناوی، بک] پاریزهر. (محافظ)
به رقه م: [ناو] جوریک ره نگی سوور. (رنگیست -
 سرخ)
به رک: [ناو] به ره ی بچووک. (گلیم کوچک)
+ به رکاز: (۱) ته وه ی کاریک به سه ریدا دیت
 (دژی کریار و بکه ر) (مفعول) (۲) دانیشن له
 پای کاریک وه ک جولایی و قالی چین.
 (پای کار) (۳) به رده ست. (وردست)
به رکردن: [چاوگه، ت] (۱) جل پوشین؛
 له به رکردن. (پوشیدن) (۲) به میشک سپاردنی
 نوو سراوه؛ ته به رکردن؛ له به رکردن. (حفظ
 کردن)
به رکرده ی: [چاوگه] ده رکردن. (بیرون کردن)
به رکزه: [ناو، ها و رده؛ دژی ده رکزه. کالای
 توجاری که دیته ناو ولاتیک. (واردات)
+ به رکوت: [ناو، ت] له روی نیاز وه به شیکی -
 که م کلوش گیره ده کریټ بوئ وه ی
 گهنمه که ی زوو بگه یینن به ئاش یا زوو
 بیفروشن. (قسمت کم، غله کوبیدن)

به رکوپ: [ناو] جیقه لدان؛ قیسک. کول (چینه -
 دان)
به رکوز: [ناو، ت] جیگای تفاق پیدانی ئاژهل له
 زستان دا. (جای علف دادن به گوسفندان)
+ به رکوزه: [ناو، ت] قه یتانی بو داخستنی
 یه خه ی کراس به گریدان؛ به ن یه خه. (بند یقه)
به رکوسته: [ناو] به رکوسه ر؛ بن دیوار؛ پای -
 دیوار؛ سای دیوار. (پای دیوار)
به رکوسه چ: [ناو] پیای بی پش؛ پیای
 کوسه؛ پیای پش ته نک یا بی پش. (کوسه)
به رکوشک: [ناو، ت] به رباله خانه؛ به ره یوانی
 باله خانه. (بالکن)
به رکوف: [ناو، ت] پنا به رد؛ پال به ردی که په نا
 و په سیویت. (درپناه سنگ)
به رکول: [ناو] آشتی نه رم بو سه رپشت که بار
 تازاری نه دا. (روپشتی زیر بار)
+ به رکول کردن: [چاوگه، ت] (ب) خواردنی
 که میک خوراک پش نه هار و شام؛ زور
 برسیم نییه به رکولیکم کردوه. (چند
 لقمه خوردن قبل از حاضر شدن غذا)
به رکه: (۱) [ناو] چوار به رکه ی قورسی؛ چوار
 لاشانی قورسی که زستانان دایان دهن. (بغل
 کرسی؛ اطراف کرسی) (۲) لابه که وه. (تو
 گیانی کاکه ت به رکه به م لاوه). «فولکلور»
 (برگرد و نگاه کن)
به رکه رده ی: [چاوگه] ده رکردن. (بیرون
 کردن)
به رکه شوک: [ناو] که شه فی چکولانه. (سینی -
 کوچک)
به رکه فتن: [چاوگه، ت] (۱) به رکه وتن؛

به‌رخستنی ئاژهل. (بچه‌انداختن، افتادن)
 (۲) به‌رکه‌وتن؛ له پيش که سیکه وه رويشتن.
 (جلو افتادن) (۳) به‌ش پیران له به‌ش -
 کردن دا. (قسمت شدن) (۴) پیکران؛
 ئه‌نگیوران؛ وه به‌ر گولله که‌فتن. (اصابت
 کردن) (۵) داپران؛ چه‌وشه که‌مان به‌رخیابان
 که‌وت. (جزوشدن)

به‌رکه‌ف: هه‌ل؛ ده‌رفه‌ت: (فرست)

به‌رکه‌نار: (۱) قه‌ره‌نه که‌وتوو؛ له که‌ناره‌وه؛ له
 ره‌خه‌وه؛ (برکنار) (۲) جیا؛ بیجگه؛ به‌رجا؛
 به‌رجی؛ (بجز) (۳) ده‌رکراو له‌کار؛ لابرآو؛
 وه لاناو. (رانده‌شده) (۴) خانه‌نشین؛ کارکه‌نار.
 (باز نشسته)

به‌رکه‌ناری: (۱) دوور که‌وتویی؛ (فاصله گرفتن)
 (۲) حاله‌تی وه لا نراوی و لا براوی و
 ده‌رکراوی. (رانده‌شده) (۳) تیکه‌لی جه‌ماوه‌ر
 نه‌بوون و له په‌راوی‌دابوون. (گوشه‌گیری و
 برکناری)

به‌رکه‌واندن: پیکان؛ له نیشانه دان. (زدن
 به‌هدف)

+ به‌رکه‌وتن: [چاوگه‌ت، (۱) به‌ردا خستن؛ له
 بار چوونی منداڵ. (جنین انداختن) (۲)
 ماله‌که‌م وه‌به‌ر خیابان که‌وت. (جزو شدن)
 (۳) به‌ش پی گه‌یشتن. (قسمت) [۴] وه‌پیش
 که‌وتن. (جلوانداختن)

به‌رکیش: [ناو، بک+ناو] به‌ردکیش. (۱) که‌سیک
 که‌به‌رد ده‌کیشی. (سنگ کش) (۲) خه‌ره‌کی.
 (وسیله حمل سنگ).

به‌رکیشک: [ناو، ت] که‌شه‌وی میز؛ چه‌که‌مه‌جه.
 (کشوی میز)

+ به‌رگ: [ناو] به‌لگ؛ وه‌ره‌ق؛ لا په‌ره. (برگ)
+ به‌رگ: [ناو] پرووکیش؛ وه‌ک به‌رگی
 دوشه‌ک و لیفه و دمانچه و کتیب و سه‌رین
 و بالش و پشتی و زین و نووشته و کیلانی
 خنجیر..... (روکش؛ برگ)

به‌رگ پیداکرتن: [چاوگه‌ت،] به‌رگی لیفه و
 دوشه‌ک و کتیب دوورین... پیداکرتن؛
 به‌رگ گرتن؛ (برگ گرفتن)

به‌رگ: پيش (گ) کورته‌بزوینه؛ [ئاوه‌لناوی به‌ر]
 به‌رگین؛ پيشوو؛ له‌مه‌ویش. پیوه‌نیدار به
 رابوردوووه. (قبلاً)

+ به‌رگاز: [ناو] خلیف و قوونووی میش
 هه‌نگوین. (کندوی عسل)

به‌رگر: [ناو، بک+ناو] (۱) نه‌هیل؛ به‌ره‌نه‌د؛
 پيش پیگر؛ به‌ر به‌ست؛ کوسپ. (مانع) (۲) به-
 ده‌وام؛ به‌رگه‌گر. (مقاوم) (۳) داری ناوته‌ون
 بو‌راست راه‌ه‌ستان؛ به‌رگ‌رد. (چوب
 دستگاه‌قالیافی)

به‌رگ‌تیکر: [ناوی بک] (۱) که‌سیک که‌به‌رگ
 ده‌گری به‌رووی شتیکدا. (برگگیر)

به‌رگ‌ساز: [ناوی بک] خه‌یات؛ روکیش ساز.
 که‌سیک که‌به‌رگ دروست ده‌کا. (خیاط؛ جلد
 دوز)

به‌رگ‌گر: [ناوی بک] به‌رگ‌پی‌اگر. (برگگیر)
به‌رگ‌واره: [ناو] ازنگه‌ته‌تری. (خوشه‌انگور)

به‌رگ‌روو: [ناو] به‌ربووو؛ چوخه؛ چوغه. (لباسی
 که‌دستباف و از پشم ریسیده درست شده)

به‌رگ‌وه‌ه‌ک: [ناو، ت] (۱) گۆشی ته‌له‌فه‌و؛
 بیستوک. (گوشی) (۲) گوی‌پوش. (گوش
 پوش)

به رگوى كه وتن: [چاوه، ت] (ب) بیستن، به-
سووسه بیستن. (شنیدن)

+ به رگه: [ناو] (۱) به لگه؛ سه نه د. (سند) (۲)
وه ره قه. (ورقه) (۳) تا بشت و توانا و قایمی و
خو راگری؛ له توانا دابوون و پی وهستان؛
(توان) (۴) زمانه چکوله؛ (زبان کوچک) (۵)
ئاسو؛ دیمهن؛ به ره گه. (منظره)

به رگه شت: [ناوی چاوه] (۱) زفرین؛
گه رانه وه؛ (برگشت) (۲) په شیمان بوونه وه.
(پشیمان) (۳) [ناو] له موسیقا دا دوو هیلی
ئه ستوونیه به دوو خاله وه له سهر پنج هیلی
نوټ به واتای ئه وه یه تا ئه وجیگایه، نوټه کان
دوو پات بینه وه. (دوخط برگشت)

به رگه گرتن: [چاوه، ت] (۱) وه ره قه گرتن؛
به رگه وه گرتن؛ زیاتر بوئی جازنامه ی هات-
وچو یا ئیزنی مهره خه سی له سهر باز خانه.
(برگه گرفتن) (۲) خو راگری له کاریک دا؛
دهوام هینان. (دوام آوردن)

به رگه گر: [ئاوه ئناو] (۱) به دهوام؛ خو راگر.
(بادوام. مقاوم) (۲) [ناوی بک] که سی که
به رگه (به لگه) وه ره گری. (کسی
که ورقه (برگه) بگیرد)

به رگه گری: به دهوامی؛ خو راگری؛ راوه ستاوی.
(دوام آوردن)

به رگی: (۱) بنا گوی. (بنا گوش) (۲) یه ک
به رگ. (یک برگ)

+ به رگیر: (۱) به ره له ست؛ کوټسپ؛ پیش
پیگر؛ به رگر؛ ری به ست؛ نه هیل. (مانع) (۲)
به رگه گر؛ خو راگر. (مقاوم) (۳) حاله تی
وه ده ستختن؛ به رچه نگ؛ وه گیر هینان؛

هیچم به رگیر نه کهوت. (گیر
انداختن؛ بچنگ آوردن)

به رگین: (۱) [ناو] برگ دار. (جلد دار) (۲) [به ند]
پیشوو. (قبلی)

به رگیو: ناو، بک [به ره له ست؛ کوټسپ؛ له مپهر؛
به رگر؛ گلده ره وه؛ (مانع)

به رلوغه: [ناو، ت] به رچیله؛ به رچه به به. (غیغ)
به رلیکه: [ناو، ت] به رسینگه ی مندا لان. (پیش
بند بچه ها)

به رمال به سهر ئاوا گه ران: (ب) پیاو چاکی و
دینداری. (تعریف برای خوبی و دینداری)

به رمالان: [ناو] پیش مالان؛ خوار مالان زیاتر
له دیهات دا دهوتری. (جلو روستا یا شهر)

به رمالک: [ناو] (۱) به ورمالک؛ وه ور مالک.
به فرمال؛ وه وره. (بیل برف روب) (۲)
به ره له بیننه. (پیش بند) (۳) جاجم و جاش و
مه وحی چکوله. (رختخواب پیچ)

به رمالووسکه: [ناو، ت] خه وشوخال و کوټه لی
خوار مالووسکه له خه رمانی ده غلدا. (خاشاک
پائین ماسوله خرمن)

به رماما: (۱) هه لسا؛ به رزبووه وه. (بلند شد؛
ایستاد) (۲) [ناو] یاریده دهر و به رده ستی

مامان؛ ژنیک که کوټه کی دوکتوری ژنان
ده کات له مندا ل بوونی ئاوسدا. (وردست ماما)

به رماوه خوټ: [ناو، بک] پاشخوان خوټ؛ (ب)
نوټه ر. (پسمانده خور)

به رماوه خوټری: [ناو] پاشخوان خوټری. (ب)
نوټه ری و چلکاوخوټری. (خوردن مانده از
خوراک سفره)

به رمل: [ناو] یه خه؛ ئه و خوریه که بو جوانی

له به رملی مه‌ږدا ده‌مینیته‌وه و نایرپنه‌وه.
 (یقه؛ موی یقه‌گوسفند)
به رموره: به رمورو؛ [ناوت، (۱) ملوانکه. (۲) موروو یا قاشی گهوره‌ی خوار ملوانکه؛ پای ملوانکه. (پائین گردنبد)
به رمیت: [ناو] میو؛ موم. (موم)
به رمیز: [ناو] که‌میله. (گال)
به رمیشک: [ناوت،] جوړیک قه‌زوان؛ جوړیک وه‌نه‌تق. (چاتلانقوش)
به رمیله: [ناو] به‌رمیل؛ بو‌شکه. (بشکه)
به رمین: شتی‌خواهانی زوړیت؛ به‌بره‌و؛ به‌بازار؛ به‌هواج. (خواهان و رواج داشتن)
به رناخ: [ئاوه‌لناو] فیلباز؛ زرینگ؛ باهو‌ش؛ شه‌یتان و سه‌ربزو؛ مه‌ردوره‌ند؛ که‌له‌ک‌باز.
 (حقه‌باز؛ زرنګ)
+ به رناف: [ناو] هه‌وه‌لی شیو و دهره. (اول دره)
به رناق‌دان: [چاو‌گه‌ت،] ئامیته‌کردن؛ تی‌که‌ل‌او کردن. (مخلوط کردن)
به رنامه نووسین: [چاو‌گه‌ت،] (۱) دارشتنی به‌رنامه و جیا‌کردنه‌وه‌ی کاتی دهرسی هه‌ریه‌ک له وانه‌کانی مه‌درسه و دیاری‌کردنی ماموستای هه‌ر ساتی، که مودیری مه‌درسه ده‌ی نووسیت. (۲) نویسی پروگرام بو‌نه‌نجامی‌کاری که پله به پله دیاری‌ده‌کړیت. (برنامه‌نوشتن)
به رنانه‌وه: بنی بیستان و دار بو‌ش کردن و خو‌ل‌دانه پالی. (خاک زیر بته‌ریختن)
به رناو: ناوی گهوره؛ له‌قه‌م؛ له‌قه‌ب؛ به‌رناف؛ شو‌ره‌ت؛ (شهرت)

به رندیر: [ناو] مه‌ږی سی‌ساله. (گوسفندسه-ساله)
به رنده: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌رنده؛ سه‌رکه‌وتوو. سه‌رکه‌وتووو له قومار و یاری‌دا. (۲) که‌سیک که جایزه (خه‌لات) به ناویه‌وه دهردی. (۳) سه‌رکه‌وتوو له کی‌هرکیدا. (۴) که‌سیک که شتیک ده‌باته‌وه. (برنده)
به رنوت: [ناو] وشه‌ییکی تور‌کیه؛ (پر‌نو، برنی: لوت) ئه‌نفییه، که‌به‌لووت هه‌لی‌ده-مژن؛ تو‌زی تووتن که‌پشمه‌دینی. (گرد توتون)
به رنه‌گر: (۱) داریک که به‌ر نه‌هینی. (بی‌بر) (۲) که‌سیک که به‌ر هه‌لستی له کاریک نه‌کات و به‌رنه‌نگاری نه‌ییت. (حالت مانع نشدن)
به رنیا: [ناو] به‌رنیان؛ ده‌مه‌زه‌رده؛ زیاتر بو‌گاسنه. (تعمیر‌گاواهن و داس)
به رنیر: [ناوت،] (۱) گاییک که نیری له‌سه‌ر مله. (گاو شخم زن) (۲) جوانه‌گاییک که وه‌ختی جووت‌کردنی هاتییت. (گاو‌آماده‌ی شخم‌زنی)
+ به‌رو: (۱) به‌ره‌وه؛ پېشه‌وه. (جلو) (۲) دهره‌وه. (بیرون) (۳) بیات. (ببرد) (۴) له‌به‌رویه؛ له‌به‌ره‌ویه. (جلواست)
به‌رو‌ئینک: [ناو] هه‌نیه هه‌ل‌گرتن؛ مووی زیادیی ئه‌برو و ناو‌چاوان دهر‌کی‌شان. (ابرو برداشتن)
+ به‌روار: (۱) میژوی مانگ و سال؛ تاریخ. (تاریخ) (۲) رپکه‌وتی‌کات. (مصادف) (۳) ئه‌ندازه‌ی پانایی زه‌وی. (مساحت)
به‌روارک: [ناو] قه‌رتاله؛ قه‌رتاله‌ی میوه‌چنین؛

تريان؛ بهرچن. (سبدکوچک)

بهرواژی: [ئاوهلناو] (۱) ئاوهژوو؛ پېچهوانه.
(برعکس) (۲) بهرواژی وی یه کی: بهو باری-
ئهوه دا؛ بهوباری دیکه دا. (برعکس این)

بهروباو: (۱) بهره جووت؛ داهاتی جووت وگا.
(حاصل کشت و زرع) (۲) کاره سات؛ گېچه ل.
(آفتگی)

بهروخوار: [ئاوهلناو،] بهره وخوار؛ سه ره وخوار؛
سه ره وولژ؛ (سراشيب)

بهروپروو: (۱) رواله ت؛ سه ر و سیم؛ خوښ
بهروپروو؛ رواله ت جوان؛ پشت و پروو. (سرو
سیم؛ پشت ورو) (۲) بهره و پروو؛ حاله تی
پروو به پروو بوون. (رودر رو)

بهروژ: (۱) روژانه؛ حیساب به روژانه (روزانه)
(۲) روبه روژ؛ بهر به روچکه. (روبه خورشید) (۳)
ناوی قه دیمی بانه؛ (اسم قدیم شهر بانه) (۴)
له کاتی روژدا. (در روز)
بهروژه: (۱) به پیی روژه، روژانه بارودوخ ده-
گوپردی؛ وهک، قیمه تی ئالتوون بهروژه؛ ده-
سته وازه ی بازارپیه. (روزانه) (۲) بهروژایه، به-
شهوانییه. (در روزاست)

بهروک بهردان: [چاوگه، ت] واز له که سیک
هینان؛ لی گه پان. (دست از کسی برداشتن)
بهروک گرتن: [چاوگه، ت] یه خه ی که سی گرتن
و شه پیرفروشتن. (بقه کسی را گرفتن)

+ بهروو: [ئاوهلناوی بهر] (۱) رابووردوو؛
بهوری؛ پیشوو؛ بهرگین. (گذشته) (۲) [ناو]
سینه و بهروک. (سینه و پستان)

بهروودا کهوتن: [چاوگه، ت] (۱) بهروودا که-
وتن؛ به سهرا کهوتن. (سرزده دیدن مسئله یا

کاری (۲) شهرم له پرووی که سیکدا کردن.
(شرم کردن) (۳) له سه ر سک پالکه ووتن.
(روی شکم افتادن) (۴) سه ره نگر ی بوون و
به ده مه وه کهوتن. (روبه جلو افتادن)

بهرووله خور: [ناوت،] بهرووله خوره؛ هه ر شت
که پیویستی بهرووله ی تیوه بچی؛ جیگای
بهرووله؛ وهک: کونی شيله په که بهرووله ی
تیده خری بو توند کردن ی باسکیش. (سوراخی-
در وسایل و ماشین آلات که لازم باشد پیم یا
میله کوچکی در آن فرو کنند،)

بهروون: بیه؛ بیوه؛ بوهم؛ بهرم. (بیرم)
بهروونکار: [ناوی چاوگه] بهره نگار؛ ئاست؛
هه مبه ر. (مقابله و سد راه)

بهرووه کوویه: [ناوت،] جوړی بهرووه که له
کوویه له ده کا. (نوعی دانه بلوط)

بهروه: دهره وه؛ پرو به؛ بهر به؛ بهروه با؛ پرو
به با؛ بهرانه ر به با. (بیرون روبرو)
بهروه بهر: کهم کهم؛ نهخته نهخته؛ بهره بهره.
(کم کم)

بهروه دان: [چاوگه، ت] بهر قه دان؛ بهردان؛
ره ها کردن؛ بهر له کردن؛ بهره ودان؛ ئاوبهروه-
دان؛ ئاوبهردانه وه. (آزاد کردن)

بهروه ده: [ئاوهلناو] بهرئاوه له؛ بهر بلاو. (وسیع)
بهروه ست: بهرگه؛ تابشت؛ دهوام؛
تاقت. (دوام)

بهروه ستن: [چاوگه، ت] بهرگه گرتن؛ دهوام-
هینان؛ له باراندا بوون. (با دوام)

بهروه سیل: [ناوت،] (۱) ئاووردان؛ ئاگردان؛
کووانوو. (آتشدان) (۲) بهر به سیل؛ خوار دنیکی
کورد هواریه زیاتر به گوشتی گیسک و

ماست چي دهبيت. (نوعی غذا)

بهروه شين: [ناوت]ئهو تووهيه كه پيش
کيلان دهو شهيت به عه رزدا. (تخم قبل از
شخم)

بهروه نن: بهر خستن؛ له بارچوون؛
بهرهاو پستن. (سقط شدن)

بهروه نه: [ناوبک] بهرها ويژتوو؛ بهر خستوو.
(بچه سقط کرده)

بهروى: [ناو] بهروک. (سر سینه)

+ بهره: (۱) ئاستهر؛ وهک، بهره ليفه؛ (آستر)
(۲) فه رمان بو بردن؛ ئهم پاره بهره بو بانک.
(ببر) (۳) دزی هو رته له جووت کردن دا.
(ندا به گاوى که شخم می کند)

+ بهره: [ناوت] دهسته؛ دوبهره کی له جه بهه ی
شهردا. (دو دسته یی)

بهره: [ناوت] قايشی بهر سينگه ی زين و به-
رگ؛ (تسمه زين در جلوسينه)

بهرهاو پشته کردن: [چاوگه، ت] (۱) زووتر له
مو لهت. (قبل از موعد) (۲) پيش خستن. (جلو
انداختن)

بهره باب: [ناوت] نه تهو ه ی باب؛ تايفه ی باب؛
ره چه له ک. (طايفه پدری)

بهره پو: [ناوت] بهره؛ گلیم؛ مافووره ی
بيتووک؛ بهر؛ له ی. (گلیم)

بهره پاش: بهره و پاش؛ روو به دواوه؛ بو
دواوه (رو به عقب)

بهره پيش: (۱) بهره و پيش؛ بو بهروه. (۲) بيه
پيشه وه. (رو به جلو؛ ببر جلو)

بهره جو: [ناوت] (۱) بهره جووتی جو. (حاصل
جو) (۲) چهند کهرت زهوی که له بهر

جوگه له بيکدان و لهو جوگه يه ئاو بدرين.
(چند قطعه زمين که از یک جوب آبیاری شوند)
بهره دار: (۱) بهره دار؛ مهودای بهینى دوو
کاريته له خانوو دا. (فاصله بين دو بالار)
(۲) بهره دار؛ سهره ی دار. (بر درخت) (۳)
بههره دار. (بهره دار)

بهره دوو ف: [ناوت] بهر دووگ؛ پيستی بنی
دووگی مهر. (يوست بيخ دنبه گوسفند)

بهره دى: [ناوت] (۱) زهوی خوارووی دى و
نزيك به دى. (زمین پائين دهو نزدیک) (۲)
(ب) دى بهر؛ خوارهو ی گوند. (جلو ده)

بهره رت: [ناوت] بهره گه؛ سهر پيگه و
شوینی راپووردن؛ بهره گه ی رپوی له راودا
ديره گاو ديره گه. (مسیر راه)

بهره ز: [ناو] بهره ز؛ ئه و گيايه که به زولفی
جوانان ده ی شو بهین. (اسم گیاه پر
سياوشان)

بهره زقر: [ناوت] بهره زووره؛ بهر ده زبره؛ به-
ردی تیژ کردنی ده مه تیخ؛ جوریک بهر ده-
پاشور. (نوعی سنگ خارا)

بهره زوونه: [ناوت] ئاغزونه. (سگ)

بهره زيف: < بهره زفر.

بهره سته: [ناوت] بهر ده ئه سته؛ بهر ده سته ی.
(سنگ آتش زنه)

بهره شکون: بو ی هه يه بهر ئه شکه و ت بی؛
بهردی گه و ره ی سي بهردار بو دانيشتن. (سنگ
بزرگ سایه دار)

بهره شور: [ناو] بهر ده شور؛ نيسکه شور. (جدا
کردن شن و ماسه از حيويات با آب)

بهره شور که: جو له وه ره يکه وه ک قولانچه.

(سوسک)

به‌ره‌قی: [ناو] مه‌جلیس؛ کوږ. (مجلس)

+ به‌ره‌ک: [ناو] (۱) به‌روک. (سرو سینه) (۲)
ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل. (ستاره‌سپیل)

به‌ره‌کونار: [ناو] به‌ری کونار؛ به‌ری شیلان.
(میوه‌نسترن کوهی)

به‌ره‌که: [ناو] نو به‌ره. (نوبر)

به‌ره‌که به‌ره‌ک: وتووێژ؛ گفتوگو. (گفتگو)

به‌ره‌که‌ت: [ناو] (۱) موباره‌کی؛ پیت. (برکت)
(۲) (ب) دوشینی مه‌ر و مالات؛ به‌ره‌که‌تت
کردن؟ واتا دوشیتن؛ ده‌سته‌واژه بو‌رپ‌زگرتن
له‌مه‌رو مالات. (برکت؛ دوشیدن حیوان)

به‌ره‌ل‌ابوون: [چاو‌گه‌ت] (۱) په‌هابوون؛ ویل-
بوون. (آزاد شده) (۲) باغی یان زه‌وییک که
قه‌ده‌غه نه‌کراییت یان بی‌خاوه‌ن بیت. (باغ یا
زمینی که صاحب نداشته‌باشد)

به‌ره‌ل‌ا کریاگ: [ئاوه‌ل‌ناوی، به‌ر + ناو، به‌ر] به‌ره‌ل‌ا
بوو؛ به‌ره‌ل‌اکراو. (آزاد شده)

به‌ره‌ل‌ایی: [ناو، ناو به‌ره‌می چاو‌گه‌ت] (۱)

ئازادی؛ سه‌ربه‌ستی؛ ره‌هایی؛ ویلی.
(آزادی) (۲) بی‌عاری؛ بی‌کار سوورانه‌وه.
(ولگردی)

به‌ره‌م: [ناو] عه‌مبار؛ عه‌مباری تغه‌نگ. (انبار)

به‌ره‌مه‌شکانه: [ناو] (۱) به‌خشینی که‌ره‌ی
ئه‌وه‌لین مه‌شکه‌ی سال. (بخشیدن اولین
که‌ره‌ی مشک) (۲) داهات و به‌ره‌می که‌ره‌ی
یه‌ک جاری مه‌شکه‌ی ژه‌ندن. (فرآورده‌یکبار
مشک)

به‌ره‌نان: [ناو، ت] به‌نان کردنی یه‌ک که‌ولی
په‌له‌گونک. (پختن یکسری چونه‌حاضر شده)

به‌ره‌نگ: (۱) خاوه‌ن په‌نگ. (رنگذار)

(۲) به‌ره‌برینگ. (آمادگی گوسفند برای پشم
چینی) (۳) وه‌ک: به‌ره‌نگی سوور
دایپۆشه. (بوسيله رنگ)

به‌ره‌نیا: [ناو] بیراز. (آجدار کردن سنگ آسیاب)
به‌ره‌و: (۱) پیش؛ پیشه‌وه؛ بی‌به‌ره‌و؛ وه‌ره
پیشه‌وه. (جلو) (۲) رووبه؛ به‌ره‌و خوشی
چوون: روو به خوشی چوون؛ به‌ر به خوشی
چوون. (روبه)

به‌ره‌وان: [ناو] به‌ره‌قان؛ نیو‌زیکار؛ ناوجییکه‌ر.
(میانجیگر) به‌ره‌وان: [ئاوه‌ل‌ناو] لایه‌نگر؛
ه‌وادار.

(مدافع)

به‌ره‌وانی: [به‌ره‌می چاو‌گه‌ت] ره‌وتی
لایه‌نگری؛ پاراستن؛ به‌ره‌قانی (دفاع)

به‌ره‌و‌پر‌دانه‌وه: [چاو‌گه‌ت] به‌ران‌پر‌دانه‌وه.
(درحالت دویدن پیچیدن جلوی کسی)

به‌ره‌و‌بوونه‌وه: [چاو‌گه‌ت] (۱) به‌ربوونه‌وه؛
تیه‌ربوون؛ ئاورتیه‌ر بوون. (اقتادن؛
گرفتن) (۲) ر‌ژاندنی ئاوه‌کی؛ ئاوه‌که به‌ره‌و
بوو؛ قلم بووه‌وه (ریختن) (۳) به‌ردانه‌وه و
که‌وته‌خوار؛ خالربوونه‌وه له‌لیژی؛ که‌وته‌

خواره‌وه (قل خوردن؛ افتادن)

به‌ره‌و‌پیش: به‌ره‌به‌پیش؛ بو‌پیشه‌وه؛ روو
به‌پیشه‌وه. (روبه‌جلو)

به‌ره‌و‌پیشه‌وه چوون: (۱) پیش‌چوونی کار.
(بیشرفت) (۲) بو‌پیشه‌وه ری‌پیان. (جلو رفتن)

به‌ره‌و‌پیل: [ناو، ت] به‌ره‌وپیر؛ پیشواز. (پیشواز)

به‌ره‌ودان: به‌ردانه‌وه؛ به‌روه‌دان. (۱) بو‌ن
بلاو‌کردنه‌وه؛ بو‌ن به‌ره‌ودان. (پخش کردن)

(۲) ئاوی ئەستىر بەرەودان؛ بەردانەو؛ قەلم-
 كەردنەو. (آب استخر را باز کردن)
 بەرەودووايى: ڕوولە تەواوبوون؛ ڕوولە
 تەواوى؛ نزيك به دوايى هاتن.
 (روبه اتمام)
 بەرەهەقكار: [ناو، بك] كووه كەر؛ خر كەرەو.ه.
 ئامادە كار. (جمع كنده)
 بەرەهەوا: [ئاو، لئاو] بى كەلك؛ فيرو؛ بى فايده؛
 بى سوود؛ بەرباد؛ بەربات. (برهوا)
 بەرەهەوا: [ئاو، لئاو] بى موفا؛ بى مانا؛ بى واتا.
 (بى معنى)
 بەرەهەووت: [ئاو، لئاو] فد؛ بيابانى چول و قاقر
 و چولوهول. (برهوت)
 بەرەهەلدا: [ئاو، لئاو] (۱) ئازاد؛ بەرەل. (آزاد)
 (۲) (ب) خويړى و بيكاره. (بيكاره)
 بەرەي خو نه خستنه ژير كه س: ئيجازه به
 كه سيك نه دان بو خاپاندن و مال خواردن؛
 خو نه خستنه ژير بارى منه تى كه سيك.
 (اجازه سوء استفاده کردن بكسى ندادن)
 بەرەي كار: [ناو] بەرەمى كار؛ سەمەرى كار.
 (بهره كار)
 بەري: (۱) وەلانراو. (برى) (۲) بيهري:
 بيهري: بيهش. ئافە روز. (محروم؛ بى
 قسمت) (۳) بەروو؛ بەرگ؛ پيشوو؛ لە پيش.
 (قبلاً)
 + بەري: [ناو] (۱) پيشى؛ پيشەو؛ وەرە بەري:
 واتا وەرە پيشەو. (جلو)
 بەرپختن: بەرپکردن [چاوگەت، (۱) (ب)
 كاری كه سيك جيیه جي کردن. (۲) پارە به-
 كارگەر دان پاش تەواو بوونی كار و بەري

خستیان؛ (۳) بەرپاکردن؛ میوانداری بى كه م
 وكوپى سازدان؛ بەرپووەبردن. (۴) ناردنى-
 كه سيك بو جيگاييك؛ بەري کردن
 (راه انداختن) بەري خوەدان: [چاوگەت، ڕوو
 تیکردن؛ سەرەنجدان؛ تەماشاکردن؛ زەين
 پى دان. (نگاه کردن)
 بەري دەست: [ناوت، لاله پى دەست؛ ناو لە پى
 دەس؛ (كف دست)
 بەرپيز: [ئاو، لئاو] بەروومەت؛ بەقەدر؛
 بەحورمەت؛ ماقول؛ سەنگين و گران.
 (محترم)
 بەرپيش: [ناو] نەخوشينى ئاژەلە. (مرض-
 بز وگوسفند)
 بەرپيشەو بەستن: [چاوگەت، خستنه مل؛
 بەسەردا سەپاندن. (بهرپش بستن)
 بەريگ: [ناو] تير؛ گوللە. (تير؛ گلوله)
 بەريما: بنچينەيى؛ رەچەلەكى؛ نيزادى،
 (نژادى)
 بەرينە: (۱) پيشينه؛ ميژينه. (قديمى) (۲)
 پانە؛ مەوداى زوړه. (پهن است)
 بەرينى: (۱) پانايى. (عرض) (۲) پيشويى (قبلى)
 بەريوارە: [ناوت، بەرئيوارە، دواى نيوەرۆ؛
 کاتى لارە سيبەر؛ زەرەدى خوراوا. (عصر)
 بەرپووەبەر: [ناوى بك] (۱) بەرپرس. (۲)
 مودير؛ رابەر. (مسئول) (اداره كنده)
 + بەرپووەچوون: [ناوت، (۱) بەخوبوون؛
 بەري چوون. (اداره شدن) (۲) بەرپگادا روپشتن.
 (راه رفتن)
 بەريەمى: [ناو] گيايى كووزەلە؛ قيتامين (ئا و
 ئى) زوړو، خواردنى بو ژنى تولدار باش نيه

جارنا مندال^۱ له بارده با. (بولاغ اوتی؛ شاهی
آبی؛ علف چشمه)

+ به ز: (۱) [رپووردووی به زین] به زی؛
شکستی خوارد. (شکست خورد) (۲) [ئاوه لئاو]
ئو و شته یا ئو که سه که زور شکست ده خوا.
(شکست خور) (۳) [ئاوه لئاو] خوشبه ز؛ ئه سپی
به نه فهس. (راهوار)

به ز ابته: [ئاوه لئاو] به هه یبه ت؛ به سام؛ به توانا؛
(با قدرت)

+ به زاخ: [ئاوه لئاو] به کار؛ ئاز؛ به ده ست و برد؛
خو شمیر؛ جوامیر. (کاری. کارا)

به ز افته: [ئاوه لئاو] به ز ابته؛ به هه یبه ت؛ به سام؛
(باهیت)

به ز افیت: [ئاوه لئاو] بک؛ ئیراگر؛ ره خنه گر؛
عه ته بگر. (عیب جو)

به ز اندن: (۱) [چاوگه، ت] بوړدان؛ شکست
دان. (شکست دادن) (۲) [پاشگر] له گه ل^۲
(هه ل) و (دا دا دی) هه ل به ز اندن، دابزاندن،
(جهانندن، پیاده کردن) (۳) غارپی کردن.
(دواندن)

به ز اوا بوون: [چاوگه، ت] (۱) ژن هینان. (۲)
چوونه په رده له گه ل تازه بووک بو ئه وه ل جار
و ده ست تیکه لاو کردن. (داماد شدن)

به ز داخ: [ناوت] به پیودا خکردن؛ داخکردنی
قلیشی ده ست و پا به دووگ بو نهرم بوون و
چا که وه بوون. (پیه داخ)

به ز دار: [ئاوه لئاو] (ب) قه له و. (کنایه. چاق)
به زدوک: [ناو] جیگای بازدان؛ پلیکانی تاییه ت
له ته خته جیگای خو هاویشته ناو ئه ستیر بو
مه له و کییه رکی. (جای پریدن. پله پرش)

به ز ره ک: [ناو] گیاییکه پونه که ی ده گرن و له
نه قاشی (وینه کیشی) ره نگ و په و غه ندا
که لکی هه یه. (بزک)

به ز ک: (۱) [ناو] قوماریکه به په ره ده کری.
(نوعی قمار) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوس. (آبستن)

به ز که: [ناو] به زه ک؛ رازاننده وه؛ ئارایش ت؛
جوان کردن و خه ملانندن. (بزک؛ آرایش)

به ز که که ر: [ناوی بک] خه ملین؛ رازین؛
جوانا که ر؛ شانه کار. (آرایشگر)

به ز ل: به رانیه ر؛ هه قبه ر. (برابر)
به ز مان: (۱) [ئاوه لئاو] به قسه؛ قسه زان؛

به ده موپل؛ (۲) به زبان؛ هه ر به زمان رازیان -
ده کا. (سرو زبان دار؛ بازبان)

به زم پیگرتن: [چاوگه، ت] تووړه بوون و شلتاخ
کردن به سه رکه سیکا؛ (ب) سه ر خسته سه -

رکه سیک و گالته پی کردن. (از کسی عصبانی
شدن و دری وری گفتن؛ سربسر گذاشتن)

به زم میگ: [ناو] (۱) بز نمژه؛ جوړیک مارمیلک.
(بزمجه) (۲) مچ؛ گه نه. (کنه)

به زم مشک: [ئاوه لئاو] به ده موپل؛ < به زبان.
(حراف)

به زم گه: [ناوت] به زمگا؛ جیگای به زم و په زم.
(بزمگاه)

به زم گیران: (۱) کیشه ساز کردن. (ناشوب
درست کردن) (۲) شایی و زه ماوه ند به ریوه -
بردن. (بزم درست کردن)

به زم و په زم: [ناوت] (۱) شادی و زه ماوه ند. (۲)
(ب) شادی و شادمانی کردن به هه راوه ور

یاوه. (بزن بکوب)
به زدوک: (۱) [ئاوه لئاو] خوشبه ز. (اسب راهوار)

[ناو]سه یاره. (ماشین)

به زوگهوان: [ناو]شوفیر، ئازوان. (راننده)

به زهک: [ناو]بایی زهر، زهر دووی (مرض
یرقان) < به زکه

به زه زو: زور سک و زا کهر؛ به زاوزو؛ حاله تی
مندال بوونی زور. (مادهای که زیاد بزاید)

به زه ویاچوون: [چاوگه، ت] (۱) پروچوون به -
زه ویدا (۲) (ب) خه جالته بوونی زور. (بزمین
فرورفتن)

به زه وی پیاهاتن: (به زهیی) [چاوگه، ت] ره حم
و دل سوو تاندن بوهر شت؛ به زهیی
پیاهاتن (دلسوزی)

به زه ویدا دان: [چاوگه، ت] به عهرزدا دان؛
(ب) شکست دان؛ نکوول پی هینان. (بزمین
زدن)

به زه ویدا کوتان: [چاوگه، ت] به عهرزدا دان؛
به زه وی دان. (ب) شکست پی دان. (بزمین
زدن)

به زهیی دار: [ئاوه لئاو] به ره حم؛ میهره بان؛
دلسوز. (دارای رحم؛ دلسوز)

به زیاد کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) کو
کردنه وهی سفره وخوان پاش نان خواردن.
(۲) (ب) شکور کردن؛ سپاس کردن. (جمع -
کردن سفره)

به زیاغ: ناوی بهر [به زیو؛ شکست خواردو؛
بور خواردو؛ به زاو. (شکست خورده)

به زیان: [له چاوگه ی به زین] به زین؛
بور خواردن. (شکست خوردن)

به زییک و زاکون: [ئاوه لئاو] میرخاس و
کارامه؛ به دیسیپلین و نه زمونیزام؛ ریکوپیکی

و لیها تووی له کاردا؛ به زابته؛ به سام. (بانظم و
کارآمد)

به زی چاو: [ناو، ت] چه وری و گوشتی زیادی
له سه رسپینه ی چاو؛ وه ردینه؛ ناخونه ک.
(ناخنک)

به زیو: [ئاو، بهر] بور خواردو؛ شکاو له زوراند؛
تیشکاو له شهر و کیهر کیدا. (مغلوب)

به ژئافی: [ناو، ت] وشکاو ی؛ زینده وهری که له
وشکایی و ئاودا دهژی. (ذو حیاتین)

به ژاف: [ناو] زه وینی دیمی و بی ئاو. (زمین
دیم)

به ژاقیت: [ئاوه لئاو + ناو] به زاقیت؛ ره خنه گر؛
عه ته بگر؛ به بیانوو؛ به په لپ. (بهانه گیر؛
رخنه گیر)

به ژانه وه بوون: [چاوگه، ت] (ب) ژنیک که له
حالی مندال بوونایه و ژان و ئیشی هه یه؛ به
ئیش و ئازاره وه بوون. (در حال زایمان
بودن)

به ژگی: ناکوکی؛ ناته بایی؛ ئازاوه. (نابسامانی)
به ژمنیر: [ئاوه لئاو] خاومن شکو. (باشکوه)

به ژمیر: ژمیراو؛ به ژمارده؛ به حیساب هینراو؛
شیاو؛ شایان. (به حساب آوردن)

به ژن شووش: [ئاوه لئاو] ناتله ننگ زراو؛
قه دباریک؛ به له باریکه؛ (باریک اندام؛ کمر
باریک)

به ژن کورت: [ئاوه لئاو] کورته بنه؛ کورته بالآ؛
کوله بنه. (کوتاه قد)

به ژن و بال: [ناو، ت] به ژن و بالآ. (قد و بالا)

به ژنه دار: [ناو] تهنه ی دار؛ کوته ره؛ ساقه ته -
ههره قهویه که ی دار. (تنه درخت)

به ژن هورت: [ئاوه لئاو] به ژن کورت؛ کورته بالا؛ کوله بڼه. (کوتاهه قد)

به ژوک: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ پر پیژ. (پرچانه)

به ژه که هوتن: [ناوت،] نه خوشی مندالی ساوا به هووی زور خواردنی ژه که وه. (مريضی بچه بعلت آغوز زیاد خوردن)

به ژه وهند: [ئاوه لئاو+ناو] په سهند؛ به رگه م؛ هه لېژارده. (پسند؛ ممتاز)

به ژي: (۱) دیمي. (دیمی) (۲) ئیش و نازاریک که به له شدا بلاو ده بیته وه. (درد پخش شده در بدن)

به ژیرادان: (۱) به رز کردنه وه. (بلند کردن) (۲) حاشا لی کردن. (حاشا کردن)

به ژیر لچه وه کردن: که به ژیر لیوه وه کردن؛ (ب) نه درکاندنی نه هیڼی که سی؛ چاوپوښی- کردن و شاردنه وهی هه له؛ دیزه به ده رځونه کردن. (کنایه؛ چشم پوشی کردن)

+ به س: (۱) [پاشگر] که سیک که ده به ستي؛ چاوبه س؛ باغه به س. (اسم فاعل بستن) (۲) کیفایه ت؛ ته واو؛ به سمه ئیدی نامه وی. (کافی) (۳) (ته نیا؛ قوتار) به س من ده چم؛ تویت و به س. (فقط) (۴) به ست؛ قفل و به س. (بست)

به سالآچوو: [ئاوه لئاو] پیر؛ به تهمهن؛ زور هان. (پیر)

به سالآد چوون: [چاوه، ت] پیر بوون؛ که یشته سنوری پیری؛ تهمهن زور بوون. (پیر شدن)

به سی پیژ: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ چه نه باز. (حراف) + **به ست:** [ناو+ناوی بک] (۱) جیگای

داخستنی درگا به ئالقه ریژودوولایی. (جای قفل (۲) هه رچی که دوو شت پیکه وه به ند بکا. (بست) (۳) به شی جاریک کیشانی تریاک که به سهر وافوریه وه ده چه سپین. (چسپ)

به ست: [ناو] وه چی؛ سهر وا؛ ئیلهام؛ که یشتن به مبه ستي له خه یالدا؛ خه یالی. (الهام)

به ست: [پاشگر] دربه ست؛ مالی دربه ست؛ سه یاره ی دربه ست؛ چپوبه ست؛ داربه ست؛ (بست)

به ست: رابووردووی به ستن؛ دهر که که ی به ست. (ماضی، بستن)

+ به ست: [ناو] (۱) ده شت. (دشت) (۲) به ستن. (مرز دو مزرعه)

به ستام: [ناو] (۱) شاری به ستام له ئیران. (شهر بسطام) (۲) ناوی خالی ئه رده شیر ی بابه کان. (دائی اردشیر بابکان)

به ست دانیشتن: کاری دانیشتن و په نا بردنی گوناجاران به مه رقه د یان جیگاییکی موبارک بو خو پاراستن له سزادان، ریوایه ته که ده ست و پایان به مه زاره که وه به ستوه ته وه (بست نشستن)

به ست لی رابوون: که یشتن به هه ستيکی دهرونی له به ریواره وه؛ له نادیاره وه به دلدا هاتن؛ سهر وا هاتن. (الهام. سروش)

+ به ستن: [چاوه] گریدان؛ دانانی قه رار و په یمان و شهرت؛ شهرت بستن؛ په یمان- به ستن (بستن)

به ستن: [چاوه] بهیستن؛ بیستن؛ شنه فتن. (شنیدن)

به‌ستن به‌پیشه‌وه: [چاوگه‌ت، شتی‌داسه‌پانندن به‌سه‌ر دا؛ به‌کول‌دا دانی‌توّمه‌ت. (بریش به‌ستن)]

به‌ستوو: [ئاوه‌لّناو] (۱) به‌ستراو؛ مه‌یوو. (به‌سته‌شده) (۲) ته‌زیو؛ پّچیاو؛ پّچیاگ؛ سرپووک؛ چوو؛ ده‌ستم له‌سه‌رمادا به‌ستوو به‌تی. (چائیده)

به‌ستوورک: [ناو] به‌رستوورک؛ ملیوان و یه‌خه‌ی کراس. (یقه‌پیرهن)

+ به‌سته: گوّرانی و ئاهه‌نگ که‌خاوه‌نی زه‌رب و رېتمه‌(جیاوازه له‌مقام) به‌سته‌ته‌رانه‌ی فارسییه‌گوّرانیی که‌جاران له‌به‌ینی مه‌قامیکدا ئیجرا ده‌کرا و ئهم‌پرو له‌کوردوستاندا پّیش یا دوا‌ی مه‌قام (به‌سته) ده‌وتریت‌خوی مه‌قام نییه، به‌لام هه‌ر له‌سه‌ر ره‌وتی موسیقیای ئهو مه‌قامه‌دا ده‌وتریت، (په‌رده) و حاله‌تی نوّته‌کانیشیان یه‌کیکه. (ترانه)

+ به‌سته: بی‌ترس؛ بی‌باک؛ ئازاد؛ به‌سته‌(بیباک)

+ به‌سته: هیلّی به‌ینی دوو مه‌زرا؛ هیلّی دیاری کردنی سنوور. که‌به‌سه. (مرز)

به‌سته‌به‌ند: [ناوی‌بک] به‌سته‌پېچ؛ کاری به‌سته‌پېچی ده‌کا. (به‌سته‌بند)

به‌سته‌به‌ندی: ره‌وتی ده‌سته‌کردن و پېچانه‌وه و به‌ستن؛ به‌سته به‌سته‌کردن؛ پرسیکه و پیاز که‌دروستکردن؛ شت خسته‌ناو قوتوو و سه‌رچه‌سپانندن و پېچانه‌وه‌ی. (به‌سته‌بندی)

به‌سته‌کار: [ناو، بک] به‌سته‌دانه‌ر؛ به‌ند پّیکه‌ر؛ هه‌وادانه‌ر؛ ئاهه‌نگ‌ساز. (ترانه‌ساز)

به‌سته‌کاری: به‌سته‌دانان؛ به‌ند پّیکه‌ستن؛ ره‌وتی هه‌وادانان؛ ئاهه‌نگ‌سازی. (ساختن ترانه)

به‌سته‌لّ: [ناو، ت] به‌سته‌لوک؛ به‌سته‌له‌ک. (بخ به‌سته)

به‌سته‌م: [ناو] ئه‌ستی و به‌رد. (سنگ چخماخ)

به‌سته‌وانی: میزگیران. (به‌سته‌شدن میزراه)
+ به‌ستی: (۱) [ناو] چاو‌تیری؛ به‌قنیات. (قانع‌ی) (۲) [ناو] باره‌که‌ویک که‌فی‌ری‌پراو ده‌کریّت. (بکب تعلیمی‌برای‌شکار)

+ به‌ستی: (۱) چاو‌تیری. (قانع‌ی) (۲) کووله‌که. (کدو) (۳) ته‌رم. (جنازه) (۴) [را‌بوردووی به‌ستن] دای‌خست؛ ژهن‌دی گرییدا. (بست)

به‌ستیار: بیستیار: [ناو، بک] گو‌پرا‌ده‌ر؛ بیسه‌ر؛ به‌یستیار. (شنونده‌ناو، ت)

+ به‌ستین: [ناو] (۱) زه‌مین؛ بواری هونه‌ری. (زمینه) (۲) خودوود؛ مه‌رز. سنووری به‌ینی دوو مه‌زرا. (مرز)

به‌س‌پروین: که‌به‌ست‌چوون، په‌نابردن؛ به‌ست دانیشتن، هانابردن. (بست نشستن)

به‌س‌کیتبال: [ناو] یاری دوو ده‌سته‌ی پینج نه‌فه‌ری له‌زه‌ویی تایبه‌تدا. (بسکیتبال)

به‌س‌کیتبالیست: [ئاوه‌لّناو+ناو] که‌سیک که‌کایه‌ی به‌س‌کیتبال ده‌کا. (بسکیتبالیست)

به‌س‌لامه‌ت: بی‌مزه‌رەت؛ بی‌وه‌ی؛ به‌ساغی؛ جوابی خود‌احافیزی؛ به‌دوعا. (بسلا‌مت)

به‌س‌لامه‌تی: به‌له‌ش‌ساغی؛ به‌خیریەت؛ توس‌لامه‌ت‌بیت؛ ته‌عاروفی پّیش‌خواردنه‌وی-

مه‌ی. (بسلامتی)

به سلک: [ناو + ئاوَه‌لَناو] (۱) سه‌هول. (بخ)

(۲) به‌سته‌نی؛ دَوَندَر مه. (بستی) (۳)

سه‌هول به‌ندان. (بخندان)

به‌سلکه: به‌سلک: به‌سته‌له‌ک. (بخزده)

به‌سله‌مه: (مه‌له، ماخ) ی تور کیه‌وه هاتووه.

دابه‌ستراو؛ دابه‌سته؛ ته‌غهر یو

دابه‌ستی ئاژاله که بو قه‌له‌و بوون دابه‌سته

ده‌کری. (بسته‌شده؛ پروار)

به‌سمین: [ناوت] لیوکه‌ن؛ بزه؛ که‌نین.

(لبخند)

به‌سه: [ناو] (۱) به‌سته. (بسته) (۲) خودوودی

به‌ینی دوو مه‌زرا؛ به‌ستین. (مرز) (۳) قهراری

تایه‌تی له قوماردا هه‌رکه‌س ئه‌و

ده‌سته‌ی (عوین) برده‌وه ئه‌و پاره‌هی

خویه‌تی. (بسته‌در قمار)

+ به‌سه: (۱) کیفایه‌ته؛ ئه‌یتَرنا؛ ئه‌وهم به‌سه.

(کافی است) (۲) به‌سته؛ به‌سراو؛ داخراو.

(بسته)

به‌سه‌ختی: [به‌ند] به‌دژواری؛ به‌چه‌توونی؛

به‌سه‌خله‌ت. (بسختی)

به‌سه‌ر: (۱) [ئاوه‌لَناو] حازر؛ ئاماده؛

خه‌رمانه‌که‌م به‌سه‌ره. (آماده) (۲) به‌فری به‌-

ستوو؛ به‌فره‌به‌سه‌ره ناچه‌قم. (بخ بسته)

به‌سه‌راچوون: [چاوگه‌ت] چوون به‌سه‌ر

که‌سیکدا له‌کاتی کردنی کاریکدا. (میج

گرفتن)

به‌سه‌راکه‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) دَوَزینه‌وه.

(پیدا کردن) (۲) که‌وتن به‌سه‌رشتیکدا. (افتادن

روی چیزی) (۳) به‌سه‌رمیراتدا که‌وتن؛

به‌ده‌ست‌هینانی مالی موفت. (مالی بدست

افتادن)

+ به‌سه‌راهاتن: [چاوگه‌ت] رَووداوِیک به

سه‌ردا قه‌ومان؛ ئاخ چیم به‌سه‌رهات. (به‌سر

آمدن)

به‌سه‌ربردن: [چاوگه‌ت] رَپا‌بواردن؛ ژیان؛

زینگانی کردن؛ ته‌واو کردن. (بسر بردن)

به‌سه‌رپاییکه‌وه: سووکه‌سه‌ردان؛ چوون بو

ماوه‌ییکی کوورت. (کنایه. یک لحظه رفتن و

سرزدن)

به‌سه‌ره‌پَین: [چاوگه‌ت] (۱) ئه‌سب سواری

مایین بوون. (جفتگیری اسب) (۲) پیای که به

سه‌ر ژنه‌وه بگیری. (کسی که بازنی گرفته

شود)

به‌سه‌ره‌چوو: (۱) (ب) رَپَویشت و لی‌بووه‌وه؛ له

سه‌رلاچوو؛ ته‌واو بوو. (گذشت) (۲) به‌سه‌ره‌چوو؛

فریوی خوارد؛ به‌سه‌ه‌وچوو؛ به‌هه‌له‌چوو.

(فریب خوردن)

به‌سه‌ره‌خولانه‌وه: ئه‌وه‌نده‌سه‌رم دیشی به‌سه‌ر

ده‌خولیمه‌وه. (باسر چرخیدن)

به‌سه‌ردا‌پَین: [چاوگه‌ت] داسه‌پاندن به‌زور؛

کچی‌خوی به‌سه‌رشو‌پشدا بری؛ خوی بری به

ملیا (تحمیل کردن)

به‌سه‌ردادان: [چاوگه‌ت] (۱) له‌سه‌ری که‌سیک

راکیشان و لی‌دان. (توی سرزدن) (۲) خو

داسه‌پاندن و به‌میوان بوون به‌ناوه‌خت و له

ناکاو. آوار کسی شدن) (۳) مه‌ده به‌سه‌ر

ماله‌که‌یدا قه‌لب و چرووکی مه‌که. (توی

سرمال زدن) (۴) هیرش‌بو‌بردن؛ هه‌لکوتانه-

سه‌ر. (حمله کردن)

به سهردا دانهوه: [چاوگه،ت]شتی وه ږیراړو یا کړدراو که به دلیان نه بی و بیبه نه وه بو ساحیی پيشووی (پس دادن)

به سهردا قیژاندن: [چاوگه،ت] هره شه و تووړه بوون و سهر کوته به دهنگی بهرز؛ به سهر داگوراندن؛ نه راندن به سهردا. (هوار کشیدن بر سر کسی)

به سهردا کردن: [چاوگه،ت] (۱) شتی له به- رکردن به سهر جلوه ږیرگی ترډا؛ شتی کردن به سهر شتیکی ترډا؛ (به تن کردن لباس بروی- لباس دیگر) (۲) به سهردا رژاندن. (ریختن بروی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] له پړ؛ ناکاو؛ نشکیفه؛ به سهردا که وتن؛ کاریک به سهردا که- ومان. (ناگهانی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] (۱) سهر کوته کردن سرزنش کردن (۲) بیروکه یان هه وه سی کاریک که وتنه می شک. [به مغز خطور کردن] **به سهرزگه وه چوون:** مردنی ژن به دهم منډال بوونه وه. (سرزا رفتن)

به سهر رکردن: [چاوگه،ت] اړه وان کردنی پیچ و موړه. (روان کردن پیچ و مهره)

به سهر رکردن: [چاوگه،ت] بهرز پرویشتنی گولته؛ (سر کردن گلوله)

به سهر رکردن: [چاوگه،ت] اژماردن؛ سهر حیساب بوون. (حساب کردن). (۲) سهر لیډان؛ هه وال پرسین؛ ته حوال پرسین. (ملاقات رفتن)

به سهر کړدنه وه: [چاوگه،ت] سهر لیډان؛ لیپرسین؛ لی توژینه وه. (بازدید. پرسیدن احوال)

به سهر ږیران: سهر لی شیواندن و ږاگرتنی کاری که سی. (دست بسر)
به سهر روبه ر: [ئاوه لئاو] ږیک و پوخت و پاراو؛ مالیکی به سهر روبه ر و موړه ته به؛ به نه زم و نیزام. (منظم)

به سهر روبه ر وه: (۱) به یه کجاری. (یکجا؛ باسروبر) (۲) به خوییه وه و به سه مه ره که- یه وه. (باسروبر)

به سهر روبه ر وه تیاچوون: (ب) دواپی هاتنی بنه مال؛ قرتی که وتنی بنه مال ییک؛ له به یین- چوونی گیان و مال به یه کجاری. (از بین رفتن جان و مال)

به سهر و زمان: [ئاوه لئاو] زیره ک و وریا و قسه زان و خوړیک خهر. (زیرک و زبانباز)

به سهر هاتن: [چاوگه،ت] (۱) وه ختی شتی ته واو بوون؛ وه ک به سهر چوونی ماوه. (به اتمام رسیدن) (۲) (به سهر هاتن) تو ئیشاره بکه به سهر دیم نه ک به پا. (باکله آمدن) (۳) قهومان؛ نازانی چه م به سهر هات. (پیش- آمد؛ بسر آمدن)

به سهر وه روپین: [چاوگه،ت] سهره نگرۍ بوون. (باسر بجلو رفتن؛ سکندری)

به سهر هه ف: [ناو] (۱) سه له م. (پیش خرید) (۲) به سهر یه که وه؛ سهر جه م. (کلی؛ سر جمع)

به سهر زمانی: [ناو] (ب) لیقه و ماوی؛ هه ژاری؛ به سته زمانی؛ بی سه روزمانی. (حالت زبان بسته بودن)

به سی: [ناو] گوژه؛ جه ره. (کوزه) که سیک که له به ست داییت؛ په نا بردوو؛ به ست نشین؛ هانا بردوو؛ له به ست دا دانیشتوو. (به ستی)

به‌سی: ناوی ئافره‌تانه. (اسم زنانه)

+ به‌سیان: (۱) به‌سی‌دانه؛ به‌سی‌که‌س؛ شه‌ره‌که‌یه‌ک به‌سیان‌بوو. (سه‌تایی)
(۲) [چاوگه‌ت] به‌ستن؛ به‌سران؛ داخران.
(بستن) (۳) به‌سیان‌کرد: ته‌واویان‌کرد. (تمام
کردند) (۴) [اڤبور‌دووی به‌ستن] دوو‌کانه‌کان
به‌سیان؛ داخران؛ دایان‌خست. (بسته‌شدند)
[چاوگه‌ت] به‌سران؛ داخران؛ به‌ستن. (بستن)
به‌سی‌که: بی‌بره‌وه؛ ته‌واوی‌که. (بس‌کن)
به‌ش‌براو: [ناوی‌به‌ر] بی‌ه‌ش؛ بی‌وه‌ری؛
ئافه‌روژ. (بی‌بهره؛ عاق)

به‌شبه‌ش‌کردن: [چاوگه‌ت] پشک‌پشک‌کردن؛
پاژ‌پاژ‌کردن؛ پار‌پار‌کردن. (قسمت‌قسمت
کردن)

به‌شت: [ناو] کار‌یتیه‌ی خانوو. (بالار)

به‌ش‌چوونه‌وه‌سه‌ر به‌شان: نزاو‌دوعای
مه‌رگ بو‌که‌سی‌خواستن‌که‌پیش‌ئه‌وه
به‌شت‌پی‌بیر‌یت و میرات‌وه‌برگری، خو‌ت
بمری و به‌شه‌که‌ت میراتبه‌ره‌کانی‌تر‌بییه‌ن؛
یا‌ئه‌وه‌ی هه‌ته‌میراتبه‌ر‌بییا. (آرزوی‌مرگ
خواستن‌برای‌کسی)

به‌ش‌خواردن: [چاوگه‌ت] (۱) خواردنی
مالی‌که‌به‌ر‌که‌سیک‌که‌وتوو. (۲) به‌ناح‌قه
مال یا‌حه‌قی‌که‌سیک‌داگیر‌کردن. (سه‌م
خوردن)

به‌ش‌خوران: [چاوگه‌ت] بی‌به‌هره‌بوون؛
ئه‌وه‌ی دره‌نگ‌بچی‌به‌شی‌ده‌خوری؛ ماف
خوران. (سه‌م‌خوردن)

به‌ش‌خوراو: [ناوی‌به‌ر] که‌سیک‌مالی
خورا‌یت‌یان‌لی‌داگیر‌کرا‌یت؛ (زولم‌لیک‌راو،

ماف‌خوراو). (بی‌بهره‌شدن؛ مظلوم‌واقع-
شدن و خورده‌شدن‌سه‌م)

به‌ش‌خوراوی: [ناو] بی‌ه‌شی؛ قسمه‌ت
خوراوی؛ (ب) زولم‌لیک‌راوی. (بی‌بهره‌ای)
به‌شداره‌کی: ئه‌ندام‌بوون؛ به‌شداری؛
شه‌ریکی؛ هه‌قپایی (عضوشدن)

به‌شداری: [ناو] هاو‌کاری؛ به‌شداره‌کی؛
شه‌ریکی؛ هه‌قپایی. (عضویت؛ هم‌کاری)
به‌شدار‌ی‌کردن: [چاوگه‌ت] شه‌ریک-
بوون‌هاو‌کاری‌کردن، ئه‌ندام‌بوون‌ه‌کاری
کردن

به‌ششان‌دن: [چاوگه‌ت] اداب‌ین‌کردن؛ قایل-
کردن؛ رازی‌کردن. (رازی‌کردن)
به‌شقم: [به‌ند، ت] به‌شقه‌م؛ به‌شکوو؛ به‌لکوو؛
ته‌قاو؛ هاتوو؛ به‌شکم؛ ویده‌چی؛ بو‌ی‌هه‌یه؛
دوو‌رنیه؛ شایه‌د. (بلکه)

به‌ش‌کریاو: [ناوی‌به‌ر] به‌شکریاگ؛ به‌ش-
کراو. (قسمت‌شده)

+ به‌شکوو: (۱) [ئاوه‌لئاو] خاوه‌ن‌شکوو؛
به‌ژمنیر؛ گه‌وره. (شکوه‌مند) (۲) به‌شکوو؛ به‌
شکه‌وه‌له‌گه‌ل‌دوو‌دلیدا. (باتردید) (۳)
[ناو] به‌ش‌کوو. شه‌ریکه؛ شیر‌که‌ت. (شرکت)

به‌شگه: [به‌ند] به‌شکه؛ به‌شکوو؛ شایه‌د؛
به‌شکه‌م؛ بو‌ی‌هه‌یه؛ به‌لکوو. (شاید)

به‌شالانه: [ناو] فه‌قی‌فه‌له‌یان. (فقیه‌عیسوی)
به‌شو: [ئاوه‌لئاو] شیدار؛ شو‌دار. (نمدار؛ دارای
ترشح)

به‌شو‌نا‌رویین: [چاوگه‌ت] به‌دوادا‌رویشتن؛
به‌شو‌نا‌چوون؛ که‌وته‌دوا. (دنبال‌کردن)
به‌شه‌رتی‌چه‌قو: فروشتنی‌میوه‌ی‌وه‌ک

شووتی بهو مهرچه له تی بکا ئه گهر چاک
 نه بوو نه یکرېت. (به شرط چاقو)
به شهردوست: [ئاوه لئاو] مروف دوست؛
 ئینساندوست. (انساندوست)
به شهردوستانه: به شیوه ی به شهردوستی؛
 کومه کی به شهردوستانه ی گروپی موسیقا بو
 نه خوشخانه ی به سالالچووان. (بشر دوستانه)
به شهردوستی: [به ره می چاوگه] حاله تی
 خوش ویستنی مروف و دلسوزی و هاوده دهی
 بو خه لک. (بشردوستی)
به شهروه کری: [ئاوه لئاو] پرووخوش. (خوش
 رو)
به شهری: [ئاوه لئاو] (۱) گریدراو به
 ئینسانه وه. (۲) ئینسانی. (بشری انسانی)
به شن: [ناو] قه لافه ت؛ هه یکه ل؛ له ش؛
 ئه ندام؛ دیمه ن. (جسم. هیکل)
به شن خوش: [ئاوه لئاو] دلگر؛ دیمه ن جوان؛
 دلرېن. (دلگیر)
به شهنی: به ده نی؛ له شی؛ په یکه ری. (بدنی)
به شه وکردن: [چاوگه ت] (۱) به ش کردنه وه؛
 دابه ش کردن. قسمت کردن (۲) به شه و
 کار کردن سه خته؛ به شه و کاری کردن
 سه خته. (شب کار کردن) (۳) (ب) خه وتن؛
 دره نگ وه خته با بیکه یین به شه و : واتا
 بخه وین. (کنایی خاویدن)
به شینه یی: [به نده ت] به ئارامی؛ له سه ره خوئی؛
 بی له زو به ز. (آرام)
به شینی خواردن: [چاوگه ت] (ب) فروشتنی
 حاسلات پيش ئه وه ی بگا؛ پيش فروشی
 حاسلات له بهر ده س ته نگی. (فروختن)

حاصل کشاورزی قبل از رسیدن)
به عاسته م و دووبه لا: [به نده ت] به ئاسته م؛
 زور که م؛ به هیواشی. (خیلی کم)
به عام: [به نده ت] گشت؛ گشت پیکه وه؛
 به کومه ل؛ هه موو. (همگی)
به عجی: [ئاوه لئاو] ترسه نوک. (ترسو)
به عه ج: [ناو] ترس؛ خوف. (ترس و بیم)
به عه رز نه که وتن: [چاوگه ت] (ب)
 کالاییک که به سه رده سه ته وه بیکرن و له
 عه رزدا نه مینیتته وه؛ پیویتی هه مووان.
 (کنایی کالایی که روی دست بیرندش)
به عیجین: تووره بوون؛ ره ق هه لسان. توقین
 له ترسیکی زور. (عصبانی شدن. ترسیدن)
به عیف ته ر: [ناو] بادامی ته ر؛ چوله بادام؛
 (چقاله بادام)
به غدا: [ناو] به غداد؛ له وشه ی ئاویتایی
 (به غوداته) واتا (خودای زانا) وه هاتووه.
 (بغداد)
به غیلی پی بردن: [چاوگه ت] آیره یی پی-
 کردن؛ هه سوودی پی کردن. (حسودی
 کردن)
به فتاچوون: [چاوگه ت] تووره بوون و شه ر
 پی فروشتن؛ به گژداچوون. (گلاویز شدن)
به فراو: [ناو ت] به فراف؛ (۱) ئاوی به فری
 تواوه. (برف آب شده). (۲) (ب) ئاوی سارد؛
 سه هولاو؛ ئاوی فره چاییگ. (کنایه آب یخ)
+ به فرمال: [ناو، بک] ئه و که سه به فر ده مالی.
 (کسی که برفروبی می کند)
به فر نیشن: به فر که وتنه زه وی؛ داپوشرانی
 زه وی به به فر بارین. (برف نشستن)

به فروپشو: [ناو،ت] شلیوه. (برف و باران باهم)

به فرو دوشاو: [ناو،ت] زیاتر به فری دانار دانار له گهل دوشاودا تیکه لی ده کهن بو خواردن. (برف و شیر)

به فره به سر: [ناو،ت] به فری که به ستوویه تی و پای تی ناچه قی. (برف یخزده که پاداران فرو نرود)

به فره خوره: [ناو،ت] به فری بلوکه و کهم که به سهر به فردا بیاری زووتر ده یتووینیته وه (برف برف خورک) **به فره شینه:** [ناو] کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینکه. (مرغ زنبور خوار)

به فره مبار: [ناو] به فرانبار. (دی ماه) **به فری پیری:** [ناو،ت] (ب) سپی بوونی موی سهر. (برف پیری) **به فریک:** [ناو] سه هولدان؛ به فردان؛ جیگای به فرو سه هول. به فر مال. (یخدان. پاروی برف رویدن)

به فرینه: (۱) [ناو] به سته نی؛ دوندرمه. (بستنی) (۲) [ئاوه لئاو] ههر شت گریدراو به به فره وه. (هرچیزی وابسته به برف)

+ به فشک: [ناو] باریکایی ده ست و لاق. خواره وهی لوولاکی پی و مه چک؛ مووچی ده ست و پی. (مچ دست و پا)

به ثر: [ناو] (۱) ته ور؛ بیور؛ بیقر؛ بیقر. (تبر) (۲) به ور؛ به بر. (بیر)

به ثر: [ئاوه لئاو] دروژن؛ ئاوانته چی. (دروغ گو) **به ثرا:** [به ند] به هه ثرا؛ پیکه وه. (باهم) **+ به ثل:** هاوپایه؛ هاوشان. (هم شأن)

+ به قا: [ناو] فد: (۱) ده وام؛ باقی بوون؛ حاله تی ماندنه وه؛ سهرت سلامه ت، به قای عومری تو بیت. (باقی) (۲) پروا؛ به قات پیناکه م؛ باوه رت- پیناکه م. (باور)

به قالی: [ناو] دوکانی ئازوخه فروشی؛ کاری- ئازوخه فروشی. (بقالی) **به قانامه:** [ناو،ت] [باوه رت] نامه؛ پروانامه. (اعتبار نامه)

به قبه قی: [ناو] گوزهل لی دهم چکوله، کاتی که ئاوه که ی برژی دهنگی بلقه بلقی لیوه دی. (کوزه دهان تنگ)

به قم: (۱) ره نگه لگه راو؛ ره نگ بر وو سقاو. (رنگ باختن) (۲) به قور کون و که لینی دیوار سوواخدان؛ دهر گا سوواخدان؛ به قور گرتن؛ ویران کردن. (ویران کردن)

به قهستی: له قهستی؛ به شوخی و گالته. (از سر شوخی) ۲. به قهستی؛ به دانسته؛ دهس ئه نقهس؛ قیانی؛ خوازه کی؛ له پرووی ویسته وه. (از قصد)

به قهوه: به قهد؛ به قهی. (باندازه) **+ به قهم:** [ناو] گهنم و جو ی گه یشتوو بو دروینه. (گندم و جو رسیده)

به ک: اند؛ فد: [ناو] یاریکه ری دواوه له فوتبال دا له توپی پا) دا. (بک)

+ به کار: (۱) [ئاوه لئاو] به که لک. (بدر خور) (۲) حازر به کار؛ له کارا بوون؛ به کاردی؛ به که لک دی. (آماده کار) (۳)

[ئاوه لئاو] ئازا؛ خیرا. (کاری) **به کارئانین:** [چاوگه،ت] به کارهینان. (بکار گرفتن)

به کاری: [ناو] خیرایی؛ ئازایی؛ زورکار که ر. (کاری)

به کاسه هاوسی ژیان: (ب) به سووال و سه دهقه و له سایه ی کومه کی خه لکه وه ژیان. (کنایی باگدایی زندگی کردن) **به-کتابش:** (ف.مشه)(۱) نازناوی خزمه تکاری میران. (۲) ناوی عارفیکه. (۱) **نام خدمتکارامیران:** ۲ نام عارفی است

به کر: [ئاوه لئاو] کاتی له سه ره هیلکه کر کهوتنی بالنده. (کرچودن)

به کری گرتن: [چاوگه،ت] وه رگرتنی هه رشت بو راپه راندنی ئیش و کار له به رانبه ر پاره دا بو ماوه ی دیاریکراو. (کرایه گرفتن)

به کری گیراو: [ناوی بهر] (۱) هه رشت بو ماوه ییک له به رانبه ر پاره دا به کری گیرایی. (کرایه) (۲) ئه وه ی که به پاره خزمه تی که سیک یا ریکخراوی یا کومه لیک بکا. (اجیر) (۳) (ب) جاسوس و نیشتمان فروش. (کنایه جاسوس)

به کلک گوینر شکاندن: (ب) زور به که یف و خوشحال. (بادم گردوشکستن)

به کو: [به ند] به کومه ل؛ به عام؛ تیکرایی. (دستجمعی)

به کومه ل: [به ند] به کو؛ به عام؛ به تیکرایی؛ به گه ل. (دستجمعی)

به کونا کردن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به زاندن. (۲) به کوناکردنی نیچیر له کاتی راودا. (کنایی شکست دادن؛ توی سوراخ راندن شکار)

به کیودا دان: [چاوگه،ت] (۱) (ب) یاخی بوون.

(یاخی شدن) (۲) (ب) شیت بوون. (دیوانه شدن)

به کیودا کردن: [چاوگه،ت] (ب) به شیت زانین؛ له وانه بوو بیکه ن به کیودا؛ چه پله لیکوتان و ریسوا کردن. (دیوانه پنداشتن)

+ به گ: ناوی خودای هه خامه نشیان. (خدا در زمان هخامنشیان)

+ به گا: [ئاوه لئاو] به جی؛ به جا؛ رهوا. (بجا)

به گانه: [ئاوه لئاو] ئاگیانه؛ وه کوو به گ. (بیگ آسا)

به گرتن دان: [چاوگه،ت] بوونه هو ی گرتن. (سبب بازداشت کسی شدن)

به گزاده: [ناو،ت] دوو هو زی گه وه ی کوردن. (۱) تافه ی فه یزولا به گی که له گه-وره هو زه کانی کوردستانی ئیران و له به ینی (دیوانده ره هه تا بوکان) نیشته جین. (۲) عه شیرهی ناوداری به گزاده له ناوچه ی ته رگه وه ر و مه رگه وه رن. (دو طایفه بزرگ کرد)

به گشتی: [به ند] (۱) به بادراوی؛ به گرژی. (باریس زیاد) (۲) به گشتی؛ به-هه مووان. تیکر؛ به ته واوی؛ ته قرا (همگی؛ بتمامی)

به گ لک: له (به گلخ، به گلیک) ی تور کیه وه هاتووه، به گییه تی و به گییتی. (حالت بیگ-بوودن)

به گوپ: [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛ به تین. (زوردار)

به گوپه گوپ: به گوپاندن و هه راو هوریا ی زور. (نعره زن زیاد)

به گوشت: [ئاوه لئاو] (۱) قه له و. (چاق) (۲)

زه‌بینی نهرمانی بی‌بهرد؛ گوشته‌زمو. (زمین نرم و بدون سنگ)

به‌گوْشه‌ی چاو پروانین: (۱) (ب) نازکردن؛ به‌نازه‌وه پروانین. (۲) به‌تووِره‌بیه‌وه پروانین. (باگوْشه‌چشم نگاه کردن)

+ به‌گون: [ئاوه‌لناو] (ب) پیای جِه‌سوور و به‌جهرگ. (۲) نه‌خه‌ساو؛ زیاتر بوْ مالّات ده‌وتَریت. (خایه‌دار)

به‌گوی: گوی‌پایه‌ل؛ قسه‌وه‌رگر؛ دژی بی‌گوی. (حرف شنو)

به‌گویچکه‌داهاوردن: < به‌گوی‌داهاوردن.

به‌گوی‌داهاوردن: [چاوگه‌ت] تیگه‌یانندن و به‌گویدا دان و ئیشاره‌پی‌کردن؛ به‌گویچکه‌دا خویندن. (نصیحت کردن. حالی کردن)

به‌گویِره: له‌وشه‌ی (گوی‌ماخ) ی تورکییه‌وه هاتووه (واتا: دیتن) له‌بوار؛ به‌هه‌لسه‌نگاندن؛ به‌ه‌راوه‌رد؛ به‌دیتن؛ له‌پیک؛ به‌پی‌ی. (برطبق؛ بنابه‌نظر)

به‌گه‌رووی شیر‌داچوون: (ب) بویر و ئازا بوون. (تو دهن شیر رفتن)

به‌گه‌م: به‌که‌لک؛ به‌ده‌ردخوَر؛ به‌کاره‌اتوو؛ گرینگ. (بدربخور)

به‌گیان‌گه‌بیشتن: له‌ده‌ست نارِه‌حه‌تی ته‌واو عاسی‌بوون؛ ئیتر به‌گیانم گه‌بیه‌وه ناتوانم قه‌بوولی‌که‌م؛ تا‌قه‌ت ته‌واو بوون. (بجان رسیدن)

به‌گیینی: حاله‌تی به‌گ‌بوون. (بیگی)

به‌ل: (۱) ماسین؛ ئاووسان؛ هه‌لمسان؛ په‌نمان؛ (باد کردن) (۲) بزنی گوی‌لول. (بز گوش لوله‌ای)

به‌لادا: (۱) به‌ته‌ره‌فیک‌دا (یه‌کی‌له‌چووار ته‌رف). (۲) کراسه‌که‌ی کرد به‌لادا کراس-کردنی (ژنان) به‌بهر پشتویندا. (یک طرف)

به‌لاشه: (۱) [ناو] جوړیک قوماشی‌هه‌رزان و خراپه. (۲) به‌خوراپیه. (نوعی پارچه؛ مفت است)

به‌لافکه‌ر: [ناوی‌بک] په‌خشکه‌ر؛ بِلاو‌که‌ر. (ناشر)

به‌لاقی: (۱) بِلاوی؛ پَرش‌وبِلاوی (پراکندگی). (۲) هه‌راشی؛ شاشی؛ وه‌ک: قوماشی‌هه‌راش و زبر چندراو، یان مه‌زرای داچیندراوی که‌م توو. (فاصله‌داری؛ کم‌پشتی)

به‌ل‌اکیش: [ناو، بک] ده‌ردک‌یش؛ زه‌جرک‌یش؛ مه‌ینه‌ت‌کیش. (بلاکش)

به‌ل‌الووی: [ناو] بِلالوک. (آلبالو)

+ به‌لام: (۱) به‌ل‌ایک که‌دیته‌خوار بو‌من؛ به‌لام لی‌ت‌دا؛ قه‌زابه‌لای من له‌تو که‌وی (۲) وه‌لی؛ ئه‌مما؛ به‌لان؛ لی. (بالایم؛ ولی؛ اما)

+ به‌لان: [ئاوه‌لناو] وه‌ک: پیای توند و تول و ئازا و چه‌له‌نگ. (چابک)

به‌لاو: (۱) [ئاوه‌لناو] بِلاو؛ پَرژاو؛ به‌لاف؛ بِلاو؛ پراگه‌نده. (۲) به‌لات؛ به‌لای تو (به‌لاو له‌من). (۱) پراکنده؛ بلایت)

به‌لاو‌کردن: [چاوگه‌ت] بِلاو‌کردن؛ په‌خش-کردن. (پخش کردن)

به‌لاوه: (۱) [به‌ند] له‌پیشدا. من به‌لاوه گه‌یشتم؛ من له‌پیشدا گیه‌شتم. (قبلا) (۲) توم به‌لاوه‌یه: تو نزیکی منی، ئاگاداری منی. (پیش نزد. کنار)

به‌لای‌خود‌اتاشین: [چاوگه‌ت] (ب) قازانج و

به‌رژوه‌ندی خو په‌چاوگرتن. (نفع خود را در نظر گرفتن)

به‌لبه‌لاسینگ: [ناو] په‌په‌پوک. (پروانه)

به‌لبه‌له‌شوانی: [ناو] جوړیک گیای خوراکیه. (نوعی گیاه‌خوردنی)

به‌لبه‌لیتانگ: [ناو] په‌پووله. (پروانه)

به‌لبه‌نی: [ناو] په‌لینه؛ دواړخ. (نوعی گیاه)

به‌لچهم: [ناو] گه‌لا؛ به‌رگ؛ وه‌لگی دار. (برگ درخت)

به‌لخ‌کوچک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ گله‌وه‌ز؛ خه‌نه‌تیلکه؛ قریژه‌به‌رد؛ کریژه‌به‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ بیروبه‌رتک؛ خه‌نه‌به‌ردیله. (گل سنگ)

به‌لشانندن: [چاوگه‌ت] هاندان بو ده‌سته‌و یه‌خه‌بوون و پیکدا هه‌لپړژاندن؛ ثاوقا‌کردن. (تیر کردن)

به‌لغوبو: [ناو، ت] پیس و بوگه‌ن؛ چلکن و بو‌ن‌ناخو‌ش. (چرکین و بوگندو)

به‌لغه: [ناو] به‌لغ؛ به‌لخ؛ دوو‌که‌ل و په‌شایی که له سه‌ر شووشه‌ی چرا نه‌وتی دهنیشی؛ به‌لغی هه‌وز؛ قورم. (بلغ؛ دوده)

به‌لغی: [ناو] سه‌ره‌تای چینی به‌ره و مافووره. (ابتدای بافتن قالی)

به‌لفاندن: [چاوگه‌ت] خلا‌فاندن؛ فی‌ل‌وته‌له‌که لی‌کردن؛ خاپاندن. (گول زدن)

به‌لاف: [ناوی‌بک] خلا‌فینه‌ر؛ خاپینه‌ر. (گول‌زن)

به‌لقاندن: [چاوگه‌ت] بلقاندن؛ ده‌نگی-هه‌لقو‌لینی‌ثاو؛ بلق‌دان؛ بلقه‌ی‌ثاوی که له زه‌وی هه‌لده‌قولی. (صدای آب که از چشمه جوشد)

به‌لقتاندن: [چاوگه‌ت] قه‌له‌شاندن؛ قه‌لاشتن. (شکافتن)

به‌لقه‌تین: [چاوگه‌ت] قه‌له‌شان؛ قه‌له‌شیان. (شکافتن)

+ به‌لگ: [ناو] به‌رگ؛ گه‌لا؛ وه‌لگ. (برگ)

به‌لگ‌چاو: [ناو] پیلوی چاو. (پلک چشم)

+ به‌لگه: [ناو] وه‌ره‌قه؛ په‌ره. (ورقه)

به‌لگی‌لووت: [ناو، ت] په‌ره‌ی‌لووت. (پره‌دماغ)

به‌لمه‌ریشه: [ثاوه‌لناو] (ب) ریشی پانی تی‌ک-ثالاو. (ریش پهن آشفته)

به‌لوتنه‌ک: [ناو] پیک؛ پیق؛ پیکی زور‌نا؛ فیقه‌نه. (زبان‌سر سرنا)

به‌لوق: تروسکه‌دار؛ به‌بریه. (درخشنده)

به‌لوو: [ناو] (۱) به‌روو. (۲) دارگه‌زو. (درخت گز علفی؛ بلوط)

به‌لووچ: [ناو] خه‌لکی به‌لووچستان. (بلوچ).

به‌لووچکه: [ناو] (۱) به‌لووچه؛ به‌رووله؛ خره‌داری چکوله و کورت که ده‌چی به‌نیو دوو داری کونکراودا بو توند‌کردن وه‌ک به‌رووله‌ی به‌ینی دهند و پاشباره له‌ثامووردا، هه‌روا له‌کانزایش چی ده‌بی‌ت. (۲) به‌رووله‌ی-بیستان. (بیم؛ میله‌مخروطی)

به‌لووچی: [ثاوه‌لناو+ ناو] زمان و خه‌لکی به‌لووچستان؛ گریدراو به‌قه‌ومی به‌لووچه‌وه. (بلوچی)

به‌لووه‌ر: [گوزه]. (کوزه)

به‌لوه‌شین: [ناو] نه‌خوشینی گولی. (جدام)

به‌له: [ناو] مه‌ری گویچکه‌دری‌ژ و لوول.

(گوسفند گوش‌دراز و پیچیده)

به‌له‌بور: [ناو] مه‌ری په‌نگ‌بوری گوی (راست)

و دريژ) (گوسفند رنگ كبود)

به له بوز: [ناو] (ب) گورگ. (کنایه از گرگ)

به له به ش: [ناو] بزنی پره شی نیوچاوان سپی. (بز سیاه پیشانی سفید)

به له پا: [ئاوه لئاو] گورجو گول و ئازا له رویشتندا. (سریع در راه رفتن)

به له توور که: [ناو] نه خوشینی به له فیړه. (ناخوشی حیوانات)

به له دی: [ناو، به ره می چاوه] شاره زایی. (بلدی)

به له زرواد: [ناو] ئافزوننه؛ ئاغزوونه. (سگ)

به له سوور: [ناو] که له کیوی ئامال سوور. (بز کوهی رنگ مایل به قرمز)

+ به له سه: [ناو، بهر] گویلکی به له سه بووه؛ تاراهو، به لام بو ئینسان ههر (به له زه) به کارده بری. (فراری؛ باعجله)

+ به له شین: [ناو] بز نه کیوی ئامال شین (بز کوهی رنگ مایل به کبود)

+ به له ک: [ناو] آگیای به له ک. (گیاه مجو؛ شیرین بیان)

به له ک: [ئاوه لئاو] له حیوانگه لدا دوور هنگ؛ گولگولی؛ پلینگ پلینگ. پلنگ و(خال خالی گه وره). (خال خال)

به له ک چاو: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی پان که ره شکینه که ی زور رهش و سپینه که ی زور سپی بیت. (چشم قرنیه سیاه و سفید چشم خیلی سفید باشد)

به له کناچی: [ئاوه لئاو] بله ژنانی؛ ئاریله؛ پیای ژنانیله. (مرد با اخلاق زنانه).

به له کی: (۱) [ناو] خال خال بوونی به فیری

کیوان؛ کاژو واژ (خال خال شدن برف کوهستان) (۲) [ناو] نه خو شینی دوو پره نگ- بوونی پیست. (مرض برص)

به له گ: (۱) [ناو] سه رمایه. (سرمایه) (۳) شیوه ی بهرگ پوشین. (شیوه پوشیدن لباس) به له گه ور: [ئاوه لئاو] (ب) به دبه خت؛ (به ختی به له گه وره، به شهو سایه قهیه و به روژ هه وره). (بدبختی)

به له مرک: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج) به له مکیش: [ناوی یک] پاپوړی موتوړی بو کیشانی پاپوړی بی موتوړ. (یدک کش) به له میسکه: [ناو] شوپراوه ی که می تراو. (ریزش کم مایعات)

به له ندیر بر: [ناو، ت] کاتی برینه وه ی خوری له کاوره می دوو ساله (بره دو ساله که وقت پشم چیدنش رسیده باشد)

به له نگازی: [ناو، به ره می چاوه] هه ژاری؛ نه داری؛ لیقه و ماوی؛ بینه وایی؛ ده سه و سانی. (بیچارگی)

به له وا: [به ند] له پیشدا. (قبلاً) به له و بوون: [چاوه ت] به له د بوون؛ زانین؛ شاره زایی. (بلد بودن)

به لی: [ئاوه لئاو] ئاشکر؛ له بهر چاو؛ دیار؛ خویا. (آشکار)

به لیوړ: ئارامی؛ حاله تی هی دی بوون؛ هیمنی. (آرامی)

به لیتانک: [ناو] په پوله. (پروانه)

به لیتنه: [ناو] ناوی گورانیی که. (اسم آهنگی است)

به لینا: ماسی گه وره. (ماهی بزرگ)

به لینی: [ناو، ت] قه ولی ئه رینی؛ په یمان؛ سوز؛

نه هاتی گهرچی پیتدا بووم به یینی. «هیمن»
 (پیمان؛ قول)
 به مانه: < به ئه مانه. (باینه)
 به مبا: [ناو] بومبا؛ بومب؛ بوم. (بمب)
 به مبوو: [ناو] جوریک قامیشی هیندی. (بامبو)
 به مجوره: ئاوا. بهم چه شنه. (اینطور)
 به مز: به کری؛ به پاره. (به کرایه)
 به مزدەر: [ناو، بک] به کری دهر. (کرایه دهند)
 به مزدان: [چاوگهت، به موزد دان؛ به کری دان. (کرایه دادن)
 به مووی مابوو: به موو به ندبوو؛ که میکی مابوو؛
 به مووی مابوو بکه وی. (نزدیک بود)
 به مینه وه: به گریان و فینگه فینگه وه؛ به
 مینگه مینگه وه. (همراه با صدای گریه)
 به ن: < به ند ۱ و ۲) (۱) به ند؛ پیوندهی؛
 به ستراو؛ (سیامه ند به داره به نیکه وه به ن -
 بوو)؛ (۲) گل: دوو روژه منت به ن کردوو بو
 ناهیلی پروم. (مانع؛ معطل) (ب) مائل کردن.
 (۳) پریشان؛ ریسراوی خوری و موو،
 (ریسمان) (۴) وهن؛ داره وهن؛ داره به ن.
 (درخت ون) به ناحق: فد: دوور له حه ق و
 ماف؛ دوور له حه قیقه ت؛ دوور له پراستی
 و دروستی. (بناحق)
 به نا پرومی: [ناو] گیای تاو لی؛ گزنیث. (گشنیز)
 به نا شر مه: [ناو] ملوانکه ی پیاوانه. (گردنبند
 مردانه)
 + به ناف: (۱) [ناو] بناو؛ بناوچ؛ داریکی قورسه
 له ناو ئاودا ده که ویت به بن ئاو. (درخت زبان
 گنجشک) (۲) [ئاوه لئاو] به ناو و دهنگ؛ ناو
 دار. (نامدار)

به ناغ: [ناو] بناغه؛ بنچینه؛ ئه ساس. (اساس)
 + به نان: [ئاوه لئاو] (ب) به خشنده؛
 دلفراوان؛ دهس بلاو؛ نان بدی. (بخشنده)
 به نان هات و به ئاو چوو: (ب) بیسه ر و شوین
 بوون؛ گوم بوون. (کنایه گم شدن)
 به ناو بانگ: [ئاوه لئاو] به نیوبانک؛ ناودار؛
 به ناووده نگ. (مشهور)
 به ناو کردن: ناوی که سیک له سه ر شتی دانان؛
 ماله که به ناو کوره که مه وه کرد: به ناو به وه
 تا پوم کرد. (بنام کردن)
 به ن پرچ: [ناو، ت] به نی زولف پی به ستن. به ن
 جه له به ن په لکه. (بند گیس)
 به ن پیلاو: به ن کهوش. (بند کفش)
 به ن تفه نگ: قایشی تفه نگ. (بند تفنگ)
 به ن ته رک: به ن سامورته. (بند ترک؛ فتراک)
 به ن ته زیج: به نی یک که ته زیجی پی
 ده هوننه وه. (بند تسبیح)
 به نجه له: [ناو] (۱) به نی جه له پیوه کردن و
 هونینه وه. (بند ردیف کردن و نخ کردن
 چیزی) (۲) به نی زولف به ستن؛ (بند زلف)
 + به ند: [ناو] (۱) به ن؛ ته ناف؛ هه ودا؛ په ت؛
 (طناب) (۲) به ندی سه عات؛ به ندی کهوش؛
 [پاشگر و پیشگر؛ به ند که له وه، گهردن -
 به ند، روو به ند؛ (۳) پابند؛ گیر خوار دوو؛
 (سه باره ت به توو له م شاره به ند) (پاییند) (۴)
 [ناو] به یینی دوو ئاجور له بینا سازیدا؛ به
 ند کیشی؛ به نکیشی؛ سواخ دانی به یینی دوو
 ریزه ئاجور له دیواردا. (بند) (۵) جومگه. (بند)
 (۶) [ناو] به ربه ست؛ به ند؛ به نداو. (سد) (۷)
 زیندان. (زندان) (۸) گریی ساقه تی گهنم و

قامیش. (بند) (۹) ته نافی هه لّواسراوی
 ئاسوویی بو به ندبازی و ته نافبازی. (۱۰) سه د;
 ئاوبه ند. (۱۱) ویستانه وه؛ خوین به ند
 هاتن (بند) (۱۲) به ند له پوانگه ی ده ستووری
 زمانه وانیه وه، قه ید. (قید)

+ به ند: مائل؛ گرفتار؛ که سیّک که له
 زیندان (له به ند دابی) وه ک به ند کراو. (گرفتار؛
 تاخیر؛)

به ند: [ناو] به شیکی تاییه ت له زیندان وه ک:
 به ندی چوار؛ (بند)

+ به ندان: (۱) [پاشگر] به ستران، پریگا به ندان،
 ری به ندان، پیوه به ستن، وه ک خه نه به ندان،
 جه مدین: سه هۆل به ندان. (بستن) (۲) کوّی به -
 ند؛ گورانی و ستران. (به ندان ده لیم به زاری)
 (فولکلور). (ترانه)

به ندار: [ئاوه لّناو،] بو ندار؛ خاوه نی به ن.
 (بودار؛ بنددار)

به نداو: [ناو] گۆل؛ ئه ستیر؛ سه د. (استخر)
 به ندباز: [ناوی بک] ته نافبازی سیرک؛ ئه وه ی
 له سه ر ته نافی هه لّبه ستر او یاری ده کا.
 (بندباز)

به ندبڕ: به ن بڕ؛ (ب) تیغ؛ تیغه؛ چه قو. (تیغه)
 به ندبێژ: [ناوی بک] گورانی بیژ؛ ئستران بیژ.
 (آواز خوان)
 به ندبێژی: [ناو] شایه ری؛ گورانی بیژی. (آواز
 خوانی)

به ندپساندن: < په ت برین < په ت بڕ.
 به ندخستن: به ن خستن؛ روومه ت هه لگرتن.
 (بند انداختن)

به ن دخوه دان: [چاوگه ت،] بو ن له خودان؛

گۆلّو له خو دان؛ عه تر له خو دان. (بخود عطر
 زدن)

به ند کران: زیندانی کران؛ گیران؛ گیران
 (۲) (زیندانی شدن) (۲) مائل کران. (معطل
 شدن)

به ند کردن: [چاوگه ت،] (۱) مائل کردن؛ گل -
 دانه وه؛ به رگری له رویشتن. (معطل کردن)
 (۲) زیندانی کردن؛ گرتن. (زیندانی کردن)

به ندکی دوو هه مبان: به ندی دوو هه مانه؛
 (ب) مروّقی به کار نه هاتوو. (بی کفایت)

به ند گپړانه وه: گورانی سه ند نه وه. (تکرار
 کردن آواز خواننده دیگر در مراسم)

به ند گیس: [ناو] [ف. گیو] به ن پرج. (بند زلف)
 به ندویه س: [ناو، ت] زیاتر بو په یمانی نه یینی و
 به دزی به کاردی. (ب) ساخت و پاخت. (بند و
 بست)

به ندویه ست چی: [ئاوه لّناو + ناو، بک] کاری -
 که سیّک که به ند و به ست ده کا. (ب)
 ده ست و گوپیڕ. (بند و بستچی)

به ن دوشک: [ناو] به ن یه خه. (بند یقه)
 به ن ده: (۱) به نی؛ کوّیله؛ واتا: من، به
 ته واز وعه وه؛ (۲) گیره؛ گیراوه؛ ؛ ده ستم به ن ده.
 (غلام؛ بنده؛ بند است)

به ن ده ری: [ئاوه لّناو] فد: هه ر شت پیوه ندی به
 به ن ده ره وه بی؛ گورانی به ن ده ری؛ ره قسی
 به ن ده ری. (بندری)

به ن ده قان: [ناو] به ندوان؛ زیندانه وان؛ زیره وان
 (زندانیان)

به ن ده ک: [ناو] لنگه بار. (یک لنگه بار)
 به ن ده ک: [ناو] به ز و چه و راییی سه ر لات ه -

رافه‌ی ئاژال^۷ (چربی روی دنده و شکم حیوان).
به‌نده‌مان: [ئاوه‌لناو] مه‌حتله‌مان و له‌سه‌ر
 و یستان؛ چاووړی. (منتظر)
به‌نده‌مانی: [ناو] چاوهرپوانی. چاوهرنواری. (انتظار)
به‌ن‌ده‌مبین: [ناو] به‌نی به‌ستنی ده‌مبینی
 گاگیره. (نخ بستن دهان بندگاو)
+ به‌نده‌وار: [ئاوه‌لناو] (۱) چاوهری؛ به‌هیوای
 که‌سیک بوون. (منتظر) (۲) زیندانی؛ دیلی؛
 به‌ندی. (زندانی) (۳) وه‌ک کوپله. (غلام‌آسا)
به‌نده‌ل‌گرتن: [چاوگه‌ت] (۱) جوگه‌کیشان
 له‌لای ژووره‌وی چوم‌یان له‌چاوانه‌وه‌بو
 سه‌ر مه‌ز را. (جوی آب کشیدن) (۲) پروومه‌ت
 هه‌ل‌گرتن به‌به‌ن. (بند انداختن)
به‌نده‌هون: [ناو، ت] به‌نه‌خوین، هوچه‌نه؛
 دوخین؛ به‌ن‌شه‌روال. (بند سلوار)
به‌نده‌یی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] به‌نده‌گی؛
 خولامی؛ حاله‌تی به‌نده‌بوون. (بندگی)
+ به‌ندی: [پاشگر] (۱) راگیراو؛ زاوا به‌ندی؛
 (۲) ده‌سته‌کردن، به‌ش‌کردن، جیره‌به‌ندی؛
 ده‌سته‌به‌ندی؛ (۳) جی‌که‌وتن؛ ئاوبه‌ندی
 موټوړ. (۴) کون‌گرتن؛ ئاوبه‌ندی. (بندی)
به‌ندیخانه‌وان: [ناو، ت] زیندانه‌وان؛ پاسه‌وانی
 به‌ندیخانه. (زندانبان)
به‌ندی‌دل‌پچران: [چاوگه‌ت] به‌ندی‌دل‌پریان.
 (ب) دل‌دکه‌وتن له‌خه‌به‌ریکی جه‌رگپر‌یان
 داچله‌کانی زوړ. (بند دل پاره‌شدن)
به‌ندیره: < به‌ندیر.
به‌ندی‌گواره: [ناو] زیره‌یان قه‌یتانی‌که
 گواره‌ی قورسی پيدا هه‌ل‌ده‌واسریت‌که‌گوی
 ئازار نه‌دا. (بند گوشواره)

به‌ندیل: (۱) پیاسکه؛ بوخچه‌ی چکوله.
 (بقچه‌کوچک) (۲) له‌گه‌ل (بار) دا‌دی.
 باروبه‌ندیل: که‌ل‌وپه‌لی‌که‌پیچراوه‌ته‌وه‌بو
 بار‌کردن. (بار و بندیل)
به‌ندی‌مار‌کرنی: په‌یمانی ژن‌ماره‌کردن.
 (عقدنکاح)
به‌ندی‌ناوک: [ناو] ئه‌و لووله‌که‌بژیو
 ده‌گه‌بینیته‌ئاوه‌لمه‌کاتی له‌مندال‌دایه.
 (بند ناف)
به‌ندیوار: په‌یوه‌ند؛ به‌ندیواری؛ پیوه‌ندی،
 نزیکي. (بستگی)
به‌نزوئنه: [ناو] ناوی عیلمی روڼ‌بادامی تال.
 (بنزوئن)
به‌ن‌زین: [ناو] بینزین؛ تراویکی ئاوربه‌ره‌که‌له
 زوړبه‌ی سه‌یاره‌ومه‌کینه‌دابه‌کاری دینن‌بو
 سووتاندن له‌موټوړیاندا (بنزین)
به‌ن‌زین: [ناو] باویشک. (خمیازه)
به‌ن‌ساماته: [ناو] به‌ن‌ساموړته؛ به‌ن‌ته‌رک.
 (فتراک)
به‌ن‌سه‌عات: [ناو، ت] به‌ندی‌کاترمیر؛ قایش‌یا
 زنجیر‌یا ده‌سبه‌ندی‌کاترمیر. (بند ساعت)
به‌ن‌شتوک: [ناو] بنیشتوک؛ داره‌به‌ن؛ دار
 قه‌زوان؛ داربنیشت. (درخت‌ون)
به‌ن‌شه‌وال: [ناو، ت] به‌ن‌شه‌روال؛ دوخین؛
 هوچه‌نه. (بند سلوار)
به‌ن‌قاده: [ناو، ت] به‌ن‌که‌له‌وه. (بند چنبیره)
به‌ن‌کاله: [ناو، ت] به‌نیک‌که‌کاله‌ی له‌پادا‌پی
 توند‌ده‌کن. (بندگاله)
به‌ن‌کلاوه: [ناو، ت] به‌ن‌که‌له‌وه. (بند
 چنبیره‌گاو)

بهن که له مه: [ناو،ت] بهن که له وه. (بند
 چنبره گاو)
بهن که وش: [ناو،ت] قه يتانی قوندهره؛ بهنی
 که وش. (بند کفش)
بهنکه ی شاخ: [ناو] گری ی شاخی ئاژهل
 (گره شاخ)
به نکى خستوک: [ناو،ت] گری ی پووچکه.
 (گره کور)
بهنگالی: [ئاوه لئاو+ناو] زبان و خه لکی
 بهنگال. (بهنگالی)
بهنگ بوون: [چاوگه،ت] (۱) بهندبوون. (بند
 شدن) (۲) بیهوش بوون و مهنگ بوون.
 (معطل شدن. بیهوش شدن)
بهنگ کیش: [ئاوه لئاو+ناو،بک] خووگرتوو به
 کیشانی بهنگ، فیری کیشانی بهنگه یا
 بهنگ ده کیشی. (بهنگی)
بهنگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد پشی)
بهنگه ژ: [ناو] پوخسار؛ دیم؛ دم و چاو.
 (صورت)
بهنگه ی شاخ: [ناو] بهنکه ی شاخ؛ گری ی شاخی
 ئاژهل. (گره شاخ حیوانات)
بهنگه ی ناخوون: [ناو] جومگه ی قامک؛ یه-
 که مین گری ی سهر قامک (بند سر انگشت)
+ بهنگین: (۱) هاوارکردن؛ گازی کردن؛
 بانگکردن. (هوار) (۲) ناوی هاوالی مه، له-
 کتیی مه وزیندا. (دوست مم)
+ بهنگین: [ئاوه لئاو] عاشق. (عاشق)
بهن مووتاوین: [ناو] مووی بادر او؛ بهندروو.
 (بند دوختن جوال)
بهننه: [ناو] کویله؛ بهنی؛ بهنده؛ [جیناو] به-

ریزه وه له جیاتی من ده گوتری. (بنده؛ غلام)
بهنوش: [ناو] گیای وهنه وشه؛ (دژی یاوه).
 (بنفشه)
بهنوک: [ناو] گول او؛ خاوهن یون؛ بوندار.
 (گلاب؛ بودار)
بهنوکه: [ناو] داره بهن؛ داره بنوک؛ بهنیشتوک؛
 دارقه زوان. (درخت ون)
بهنویدان: عه تر لیدان. (عطر زدن)
بهنووش: [ناو] بنیش؛ جاکچه. (سقز)
بهنووکه: [ناو] بهنوکه؛ داره بهن. (درخت
 ون)
بهن هاتن: [چاوگه،ت] ویستانه وه ویستانه وه؛
 دووایی هاتن؛ خوینی لوتم بهر ببوو بهن هات،
 یا بهند بوو. برپایه وه. (بند آمدن).
بهنه فش: [ناو] بهنه وش. (بنفش)
بهنه ک: [بهند] پشوویک؛ ده میک؛ به
 ییک؛ هه ناسه ییک. (نفسی؛ دمی)
بهنه وش: [ناو] بهنه فش؛ پهنگی (سوور و
 شین) ی تیکه لئاو. (بنفش)
بهن هه لکردن: [چاوگه،ت] بهن کووه کردن و
 به گولوله کردن. (کلاف کردن ریمان)
بهن هه لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) جوگه کیشان
 بو ئاو پیدا چوون. (جوی آب کشیدن) (۲)
 مووی ده موچاو بهر پیمان هه لکیشان.
 (بند انداختن)
بهنی زاوا: [ناو] زاوا ریوی؛ زاوا بهندی. (داماد
 سر خانه)
بهنیو: [ئاوه لئاو] بهناو؛ بهناو بانگ؛ نیودار.
 (مشهور)
بهنیوان: [ناو] زیندانه وان؛ بهنده شان.

(زندانبان)

به نیو بانگ: [ئاوه لئاو] ناسراو؛ نیودار. (مشهور)

به ن یه خه: [ناو] بهر کوژه. (بنديقه)

به و: (۱) [ئاوه لئاو] بهد؛ خراپ. (بد) (۲) به ئه و.

(باو) (۳) وهره (بیا)

به وا: [ناو] بوا؛ بابه؛ باب؛ باوه؛ باوک؛ باوکه.

(بابا)

به وا: (۱) [ئاوه لئاو] به با؛ (دیل) ماسه گی

نیرخواز. (وقت جفت گیری سگ ماده) (۲)

به وا؛ به ئه و؛ به ئه ودا؛ به و بوم نیپره.

(وسيله او)

به وار: [ناو] چه وتی؛ چه فتی؛ خواری. (کجی)

به واسی: [ناو] بیوه سیری. (یواسیر)

به وییودانه: (ب) به و ره وشته؛ به و پیوانه؛ به و

پیوره؛ به و ره وته. (از روی این معیار)

به و جور: به و جووره؛ به و چه شنه؛ به وی

ئاواهی. (آنطور)

+ به ور: [ناو] بوار؛ گوزهر. (گذار)

به ور: (۱) [ئاوه لئاو] بهوج؛ گهوج؛ گیل.

(احق) (۲) [ناو] به بر. (بیر)

به وروو: [ناو] بووروو که له گهل شوله ی ئاوردا

سهرده که ویئت؛ سوو که بوول. (خاکستر

که به هوا بلند شود)

به وره وه: [کاری ئه مری] بگه ریوه؛ وهره وه. (باز

گرد)

به ورین: [چاوه] رابوردرن. (گذشتن)

به وز: [ناو] به قز؛ زفیرک؛ جور ی زهر گه ته و

زهرده و آله. (نوعی زنبور)

به ووست: [ناو] بست؛ بنگووست. (وجب)

به وشت: [ناو] به هه شت. (بهشت)

به وش مل: پشتمل. (پشت گردن)

به و ناوی: [ناو، به ره می چاوه] به دناوی. (بد

نامی)

به وون نیشته یه ره: زه حیری خوینی. (اسهال

خونی)

به وه: (۱) لای ئه وه به من نییه. (پیش

اوست) (۲) خراوه؛ به ده؛ خراپه. (بد است) (۳)

به ئه وه؛ به و شته؛ به وه بادی هه وایه ده لین

کورته بالاییه. (با این)

به وه ی که م: (ب) سویند به و که سه. (قسم

به او)

به وی ئاواهی: به و ته رزه؛ به وش یوه؛ ئاوا؛ به و

جوره. (با آن شکل)

به وی ره نگي: به وره نگه؛ (ب) به و ته رزه؛ به و

جوره. (آنطور)

به هادار: [ئاوه لئاو] فد: نرخ دار؛ به نرخ؛

به قیمه ت. (بهادر)

+ به هاران: فد: (۱) هه موو به هاریک. (۲)

وه رزی به هار. (بهاران خوشه زمیران).

(۳) ناوی شارو چکه ییکه له شاری سنه.

(بهاران)

به هار به ن: [ناو] به هار به ند؛ ته ویله ی سه ربه -

تال^۱ بوبه ستنه وه ی چاره وی له هه واخو شیدا.

(طویل هسر گشاد)

به هار خه و: [ناو] وه تاغی^۲ (ژووری) له قاتی

سه ره وه ی باله خانه دا که ده وری نه گیرابی^۳ یا

لاییکی نه گیرابی. (بهار خواب)

به هار خیر: سه ره تایی شینایی گیای به هار.

(اولین سبزه بهاری)

به هار نارنج: فد: [ناو] په ره ی گولی نارنج؛

غونچه‌ی گولی نارنج که له عه‌ترسازی و
 موره‌با چیکردندا به‌که‌لکه. (بهار نارنج)
 + به‌هارة: [ناو] (۱) ناوی سترائیکه. (اسم
 آنگی است) (۲) گه‌نمی به‌هارة، به‌هاروو؛
 به‌هارة کیل. (گندم بهارة)
 به‌هارة‌کانی: [ناو] کانیه دروژنه؛ کویره‌کانی که
 هاوینان وشک ده‌کا. (چشمه‌ای که فقط بهار
 آب دارد)
 به‌هاری‌ئازادی: فد: ناوی سکه‌ی زی‌پری
 ئیران. (بهار آزادی)
 به‌هاز: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ زوردار. (باقدردت)
 به‌هایی: فد: [ناو] په‌یره‌وی دینی به‌هایی.
 (به‌هایی)
 به‌هایی‌گه‌ری: فد: به‌هاییه‌ت. (به‌ائیگری)
 به‌هاییه‌ت: فد: [ناو] دینی که
 سالی (۱۱۹۶ کوچی) حوسه‌ینعه‌لی نووری واته
 به‌هاوئولا هینای وئیدیعی و ابوو که هه‌ر ئه‌و
 که سه‌یه که عه‌لی موحه‌مه‌دی باب موژده‌ی
 هاتنی داوه. (به‌ائیت)
 به‌هتاندن: [چاوگه‌ت] ترساندن؛ گیژکردن؛
 وړکردن. (ترساندن)
 + به‌هتین: [چاوگه‌ت] ترسان؛ واق وړمان.
 (بوخت)
 به‌جین: [چاوگه‌ت] بی‌هجين. (۱) تووړه‌بوون. (۲)
 توران؛ وه‌ره‌زبوون؛ هیلاک‌بوون. (قهر
 کردن؛ خسته‌کردن)
 + به‌هه‌ره: تد: فد: [ناو] سووت؛ سوود؛ نزوول؛
 رپیا؛ (۱) سوودی بانگی. (۲) به‌هه‌ره و سوودی
 پوولی به‌رپیا و نزوول دراو. (به‌ره)
 به‌هه‌ره‌چه: [ناو] سه‌مه‌ره؛ داهات. (درآمد)

به‌هه‌ره‌ک: [ناو] به‌ش؛ پشک. (سهم)
 + به‌هه‌ره‌مه: [ناو] (۱) درپیل؛ برغوو. (۲)
 سه‌ری درپیل، مه‌ته؛ به‌هه‌ره‌مه‌ی تاییه‌ت به
 دیوار و ئاسن و چیو. (دریل. مته)
 به‌هه‌ره‌وه‌ر: فد: [ئاوه‌لناو] به‌هه‌ره‌مه‌ند؛ به‌هه‌ره
 بردوو؛ به‌هه‌ره وه‌رگرتوو. (به‌هه‌ره‌ور)
 به‌هه‌ره‌وه‌ری: [ناو] حاله‌تی به‌هه‌ره وه‌رگرتوویی؛
 به‌هه‌ره‌مه‌ندی. (به‌هه‌ره‌وری)
 به‌همه‌ن: [ناو] (۱) ناوی مانگی یازده‌هه‌می
 سالی هه‌تاوی. (۲) وه‌همه‌ن؛ یه‌کی له
 ئه‌مشاسپه‌ندان. (۳) کیله‌به‌فر؛ په‌نیا‌به‌فر؛
 رنوو. (۴) ناوی پیاوانه. (به‌من) (۵) بیر و خه-
 یال چاک؛ (نیک اندیش)
 به‌هناف: ناو چاک؛ ناوه بو پیاوان. (به‌نهام)
 به‌هه‌وره: [ئاوه‌لناو] خاوه‌ن ئیراده؛ به‌وره. (با
 اراده)
 به‌هه‌وش‌هاتنه‌وه: [چاوگه‌ت] هه‌وش‌به
 به‌ردا‌هاتنه‌وه؛ دژی بی‌هوشی؛ وشیار بوونه‌وه؛
 ئاگادار بوونه. (به‌هوش آمدن)
 به‌هوک: [ناو] به‌هی؛ بی؛ به‌ی. (به)
 به‌هه‌ورده: [ئاوه‌لناو] بلیمه‌ت؛ به‌سه‌لیقه. (با
 سلیقه)
 به‌هه‌ست‌وپیسته‌وه خواردن: خواردن به‌ناوک
 و پیسته‌وه؛ خواردن (به‌هه‌سته و پیسته‌وه)؛
 (ب) خواردن به‌یه‌کجاری. (یکجا بلعیدن)
 + به‌هه‌شت: فد: [ناو] له ئاو‌یستادا وه‌هه‌شت
 هاتوو و اتا جه‌ننه‌ت؛ (ب) گولزار و جی‌گای
 خوش و به‌دیمه‌نی پی‌ده‌شوبه‌ینن. (به‌هشت)
 به‌هه‌ف: [به‌ند] پی‌که‌وه. (با هم)
 به‌هه‌ف شابوون: [چاوگه‌ت] به‌یه‌ک گه‌یشتنی

دوو خوشه‌ویست و دلدار؛ به‌دیتنی یه‌ک شاد بوون. (بیدار هم شاد شدن)

به‌هه‌لم: (۱) به‌هه‌لم و بوغ. (دارای بخار) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌هه‌لمه‌ت؛ خیرا. (تیز چنگ)

به‌هی: [ناو] (۱) ماته‌م؛ تازی‌ه‌تی؛ ره‌شپووشی؛ پرسه. (عزا؛ تعزیه) (۲) ژاکاو؛ چرمسی. (پژمرده).

به‌هی‌پوش: [ئاوه‌لناو] ره‌شپووش؛ عازی‌ه‌تبار. (سیاه‌پوش)

به‌هیسانی: به‌ئاسانی. (به‌آسانی)

به‌هیفت‌ه: [ناو] چووله‌بادام؛ ته‌ره‌بادام. (چاقاله‌بادام).

به‌هین: (۱) هه‌لبه‌ز و دابه‌ز. (جست و خیز) (۲) به‌هین؛ به‌وانیک؛ به‌شت. (به‌چیز)

چرمسین؛ سیس‌بوون؛ ژاکان. (پژمردن)

به‌هیند‌گرتن: گرینگ‌بی‌دان؛ به‌گرینگ‌زانین؛ پو‌ته‌بی‌دان. (اهمیت‌دادن)

به‌ی: به‌یی (۱) به‌دی؛ به‌لی؛ با. (آری)

(۲) بی؛ (به‌قوربان‌کهرده‌ی ناله‌ی پره‌نگ نه‌ی، چیش مه‌بو‌ئهره‌ی وه‌ی په‌ی من‌ئهر نه‌ی). «مه‌وله‌وی» (بیایی)

به‌ی: (۱) به؛ به‌و؛ (به‌ی جیلوه‌ی جه‌لالیته‌وه؛ به‌و جیلوه‌ی جه‌لالیته‌وه. (۲) به‌ی؛ نه‌توانی کتییی به‌ی به‌من؟ (به‌ی)

(۳) وهره؛ بی (بیا) (۴) به‌هی. (به)

به‌یا: [ئاوه‌لناو] بی‌فایده. (بی‌فایده)

+ به‌یات: [ئاوه‌لناو] (۱) کون؛ ماوه‌وه‌ک؛ نانی به‌یات. (بیات) (۲) [ناو] ناوی چه‌ند مه‌قام (ده‌ستگاه) ی ئیرانی له‌موسیقادا وه‌ک به‌یاتی‌زهند (تورک)، به‌یاتی‌ئیسفه‌هان،

به‌یاتی‌کورد، (کورد به‌یات). (نام چنددستگاه موسیقی ایرانی)

به‌یاتی‌کورد: [ناو] ناوی مه‌قامیکه له‌موسیقای ئیراندا. (کورد به‌یات) (دستگاه‌بیات کرد)

به‌یارب: [ناوی‌بک] بووره‌کیل. (کسی که زمین بایر را شخم می‌کند).

به‌یاز: [ناو] (۱) ده‌فته‌ری شیعر. (دفترشعر) (۲) داشی دو‌مینیه‌ی سپی (بی‌خال). (طرف سفید مهره‌دو مینه)

به‌یان به‌ریوون: [چاوگه‌ت، روژ] بوونه‌وه. (آمدن سحر؛ صبح‌شدن)

به‌یانیان: [ناو، ت] (۱) سبه‌ینان. (۲) [به‌ند] هه‌موو به‌یانیک. (صبحها. هر روز صبح)

به‌یانی‌باش: به‌یانی به‌خیر. (صبح بخیر)

به‌یانی‌دا: روژ بووه‌وه؛ به‌یان به‌ریوو (له‌دوگمه‌ی سینه‌ی دوینی نوژی شیوان، به‌یانی-دا سپیده‌ی باغی شیوان) «نالی» (سحر شد)

به‌یایی‌کردن: [چاوگه‌ت، ییاد‌کردن. (یاد‌کردن)

به‌یتار: [ناو] به‌یتال؛ دو‌کتوری‌ئاژهل. (دامپزشک)

به‌یتاک: [ناو] چوله‌که. (گنجشک)

به‌یتال: [ناو] به‌یتار. (دامپزشک)

به‌یتک: (۱) چوله‌که. (گنجشک) (۲) شتی بی-سود و بی‌که‌لک. (اشیاء بی‌فایده)

به‌یت‌وباو: [ناو، ت] (ب‌ده‌نگو داخستن؛ قسه‌هه‌لبه‌ستن؛ تو‌مه‌ت و درو و ده‌له‌سه؛ به‌یت و بالوره؛ (برای کسی حرف درست‌کردن)

+ به‌یته‌شه: (۱) [ئاوه‌لناو] سه‌رکیش؛ وه‌ک‌ئه‌سپی سه‌رکیش؛ قاتری که بو سواری و بارلینان رانه‌وه‌ستی. (اسب و قاطر سرکش)

(۲) دهمه‌ه‌راش و بی‌حه‌یا. (زن زبان دراز و بد
دهن) (۳) بی‌چاو و پروو. (ناسپاس و بی چشم
و رو)

به‌یتی‌بله: (ب) دری‌ژه پیدان؛ نه‌پرانه‌وه‌ی
پروودا و یان قسه. (کنایه‌مانند خون‌سیاوش)
به‌یتی به‌شکردنی‌ئاو: له‌ه‌ه‌ورامانی کو‌ندا
به‌وتنی به‌یت ئاویان به‌ش‌ده‌کرد؛ په‌نگه‌له
جیاتی کاترمیر بوویت. (آهنگ سه‌میه‌بندی
آب)

به‌یدانه: [ناو] ناو‌کی به‌هی به‌بر‌ژاوه‌که‌ی
ده‌لین؛ ئه‌نجوو‌جه‌ک یان به‌یجوو‌جه‌ک.
(دانه‌به)

به‌یدامالی: [ناو] داره‌ه‌نجیریک‌که به‌ری
ئه‌وه‌لی بوهری و چند ده‌نکی پیوه‌بمینی.
(درخت انجیر که میوه اش ریخته باشد)

به‌یر: [ناو] به‌هره؛ سه‌مه‌ر. (بهره)
به‌یستار: [ناو، بک] بیسه‌ر؛ شنه‌وا؛ گوید‌هر.
(شناو)

به‌یستوک: [ناو] به‌یستوک؛ که‌ره‌سته‌ی
بیستنی ده‌نگ وه‌ک گو‌شیی ته‌له‌فون.
(اسباب صوتی و گوشی تلفن)

به‌لیسه: [ناو] سه‌هول؛ یه‌خ؛ چلووره. (بخ؛
دنگاله)

به‌یقر؛ به‌یقر: [به‌ند] به‌یه‌که‌وه؛ پیکه‌وه. (با
هم)

به‌یه‌ک‌پریان: [به‌ند] به‌یه‌ک‌جیان؛ به‌یه-
کجاری؛ تیک‌را؛ پیک‌را؛ به‌یه‌ک‌را؛ به‌یه‌که‌وه؛
پیکه‌وه. (با هم)

به‌یه‌ک‌را: [به‌ند] به‌جاری؛ تیک‌را؛ به‌یه‌که‌وه.
پیکه‌وه؛ به‌یه‌ک‌جار. (با هم)

به‌یگه‌یشتن: (۱) پی‌گه‌یشتن. (باورسیدن) (۲)
به‌هی گه‌یین. (رسیدن به)
به‌ینه: [کاری‌ئه‌مری له‌چاو‌گه‌ی هاوردن]
یینه؛ باوه‌رو؛ بیرا؛ (بیار)

+ به‌ین: [ناو] په‌یمان؛ (من دوور و تو دوور
به‌ینی به‌ستین) (فولکلور) به‌ینه‌ت. (پیمان)
له‌ه‌ه‌ندی جی به‌(دوور) مانا کراوه‌به‌لام له‌م
شیعه‌دا واتای عه‌هد و په‌یمان ده‌دا.

به‌ینه‌شه: < به‌یته‌شه؛ بی‌چاو و پروو. (بی
چشم و رو)

به‌ینی: به‌ینیک؛ ماوه‌یی‌ک؛ مه‌ودایی‌ک؛ په-
یمانی. (مدتی؛ عه‌دی؛ پیمانی)

به‌یو: بیت. (بیاید)
به‌یواستن: پیو‌یستی؛ زهروری؛ خوازه.
(ضروری)

به‌یه‌خه‌دا‌کیشان: کردنه‌هی خو؛ وه‌ک؛ مندالی
بیانی کردنه‌مندالی خو. (مال خود کردن)
+ به‌یه‌که‌و دان: (۱) پیکه‌وه‌نان؛ دانه

دهم‌یه‌ک: (بهم چسباندن) (۲) داخستن؛
پیوه‌دان و جووت‌کردنی ده‌رکه. (بستن)

به‌ی هه‌لگه‌پریان: [چاو‌گه‌ت] پیا هه‌لگه‌پران؛
پیا هه‌لچوون. (بالا رفتن از)

به‌یی: [ناو] (۱) به‌دی؛ به‌لی (بلی) (۲) خرابی؛
خرابی؛ به‌دی؛ به‌وی. (بدی)

به‌یججه: [ناو] په‌یژه؛ نیر‌دیوان؛ په‌ینجه.
(نردبان)

به‌یین: ژاکندن؛ وشک‌کردن. (خشک کردن)
+ بی؛ بی؛ بووی. (باش؛ باشی)

بی‌ئاپرووی: [ناو] بی‌ئاپرووی؛ چروو‌کی؛
ئاپروو نه‌مان؛ ئاپروو‌تکاو؛ پروو سیایی؛ به‌د

ناوی؛ ناو به خراپه زړاوی؛ پړسواوی. (بی
 آبرویی)

بی‌ئار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌عهیب؛ بی‌عار. (بی
 عیب) (۲) که‌سیک که‌عهیبه‌ی لانییه (ب)
 بی‌شهرم؛ که‌سیک که‌ئهموونی له‌عهیبه
 وهر نه‌گرتوو و ته‌ممی‌نه‌بووه و عه‌یبه‌ی پی-
 عه‌یب نییه. < بی‌عار (بی‌عار)

بی‌ئازار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌درد و
 رهنج؛ ساغ (سلامت) (۲) ئه‌وه‌ی که‌عه‌زیه‌ت
 و ئازاری به‌که‌س ناگا. (بی‌آزار)

بی‌ئاف: [ئاوه‌لناو] بی‌ئاو؛ وشک؛ ههر شت که
 ئاوی نه‌ییت. (بی‌آب).

بی‌ئامان: [ئاوه‌لناو] بی‌درفه‌ت، بی‌موئه‌ت.
 (بی‌امان)

بی‌ئاوی: [ناو] باغه‌که‌له‌ به‌ر بی‌ئاوی و شک
 بووه؛ (ب) وشکه‌سالی؛ که‌م‌ئاوی. (بی‌آبی)

بی‌ئاین: [ئاوه‌لناو] بی‌دین؛ خودانه‌ناس. (بی
 آئین)

بی‌ئه‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] فد: فی‌ری نزاکه‌ت
 نه‌کړاو؛ بی‌نزاکه‌ت؛ بی‌ناکار. (بی‌ادب)

بی‌ئه‌ده‌بانه: به‌شیوه‌ی دوور له‌نه‌ریت و
 نزاکه‌ت. (بی‌ادبانه)

بی‌ئه‌ده‌بی: [ناو] بی‌عه‌ده‌بی؛ بی‌نزاکه‌تی؛
 کاری نه‌گونجاو کردن؛ (ب) بی‌ئیحتیرامی-
 کردن. (بی‌ادبی)

بی‌ئه‌ندازه: [ئاوه‌لناو+ ناو] بی‌حه‌د؛ له
 ئه‌ندازه‌به‌دەر؛ بی‌ئه‌ژمار؛ له‌حه‌دبه‌دەر؛ بی‌شو.
 (بی‌اندازه)

بی‌ئیختیار: [ئاوه‌لناو] (۱) جیی‌باوه‌ر نه‌بوون؛
 بی‌پړیز. (۲) بی‌بره‌و؛ له‌پړه‌واج که‌وتوو؛ بی‌که‌لک

که‌وتن و کات به‌سه‌رچوون؛ بلیته‌که‌م دوینی
 ئیختیاری ته‌واو بوو. (بی‌اعتبار)

بی‌ئیساف: [ئاوه‌لناو] دوور له‌راستی و
 دروستی؛ که‌سیک که‌خاوه‌نی کرده‌وه‌ی پړه‌وا
 نییه؛ له‌عه‌سل‌دا وشه‌ئاره‌ویه و له‌سه‌ر
 زبانی خه‌لکیش وه‌ک کوردیی لیه‌اتووه. (بی
 انصاف)

بی‌ئیسافی: [ناو،ت] ناحه‌قی؛ حه‌ق کوژی؛ بی-
 عه‌داله‌تی؛ بی‌مروه‌تی؛ کرده‌وه‌ی نا‌پړه‌وا. (بی
 انصافی)

بی‌ئیشتیا: [ئاوه‌لناو] بی‌مه‌یل؛ بی‌مه‌گیز؛
 حاله‌تی دل نه‌بردن. (بی‌اشتها)

بی‌ئیشتیایی: [ناو] بی‌مه‌یلی؛ دل پیوه‌نه‌بوون؛
 حاله‌تی دل نه‌بردن و حه‌ز له‌خوراک نه‌کردن.
 (بی‌اشتهایی)

بی‌ئیمان: [ئاوه‌لناو] بی‌باوه‌ر؛ کافر؛ بی‌دین؛
 بی‌عاقیده و بړوا. (بی‌ایمان)

بیابان‌گه‌رد: [ئاوه‌لناو] فد: بیابان‌گه‌رد؛ چول-
 گه‌رد. حاله‌تی کوچه‌ری‌بوون له‌ده‌شت و
 بیاباندا. (بیابانگرد)

بیابان‌گیل: [ئاوه‌لناو] بیابان‌گه‌رد؛ چول‌گه-
 رد. (صحراگرد)

بیابان‌نشینی: [ناو] چول‌نشینی؛ سه‌حرا‌نشینی؛
 ژیان له‌چول و سه‌حرا‌دا. (بیابان‌نشین)

بیانگه: بیانگ؛ بینک؛ په‌لپ؛ به‌هانه (به‌هانه)

بیانی: [ناو] (۱) بیگانه. (بیگانه) (۲) بیانوو؛
 بیانک. (به‌هانه) (۳) به‌یانی؛ سبح؛ سبحا؛
 سبه‌ینی؛ شه‌وه‌کی. (صبح. فردا)

بیوانی: [ئاوه‌لناو] سه‌حرایي؛ پیوندیدار به
 بیوانه‌وه؛ (غوولی‌بیوانی). (ب) دوور له

شارسانیه؛ وه حشی و ئاداب نه زان.
(بیابانی)

بیاه: [کاری ئه مری] بگه؛ وه رهوه. (برس).

بیاهه شه ره: [کاری ئه مری] رایخه؛ به په و
رایه خ رایخه. (پهن کن؛ بگستران)

بیاهه م: [کاری ئه مری] بگه ری، بگه یه؛
پییم بگه. (به من برس)

بیایی: [ناو] (ف. گیو) سه هول به ستنی ئاو؛
سه هول به ستن. (بخ بستن)

+ بییا: (۱) بیوایه. (میداشت) (۲) جیگه ی
بی؛ گلینه ی خوم ده هیئمه خزمه تت بوم
تیکه تا بییا. «ماموستا هیمن» (جا داشته
باشد) (۳) لینگه ری له گه ل خوی بییا. (ببرد؛
ببردش)

+ بی بار: (۱) [ناوت] که سیک که باری نییه.
(بدون بار) (۲ ب). [ئاوه لئاو] ناله بار؛ به دئه دا.
(ناراست) (۳) بی سه مه ر؛ بی به ر. (بی به ره)
بی بارانی: [ناو] باران نه بارین؛ (ب)
وشکه سالی. (بی بارانی)

بیایی: [ناو] پاویری؛ ئازایی؛ بویری؛ دلیری
(بیایی)

بیبال: (ف. گیو) بی ده ست؛ دستکورت؛ بی
هاوال؛ بیکه س؛ فرنده ی بال قرتاو.
(بیکس بیدست. بیبال)

بی باوک: [ئاوه لئاو] (۱) هه تیو؛ سیوی؛ باب
مردوو. (یتیم) (۲) (ب) بیژوو؛ زول؛ حه رام زا؛
حه رام زاده. (حرامزاده)

بی باوه ر: [ئاوه لئاو] بی یتقات؛ بی عه قیده؛
رهش بین؛ ئه وه ی باوه ری به که س یا به
شتی نه بی. (بی باور)

بی پرانه وه: [به ند] بی پسانه وه؛ له سه ریه ک و
بی به ین که وتن. (لاینقطع)

بی پرشت: [ئاوه لئاو] (۱) کول. (کند) (۲)
زه وی یا هه ر شتی که حاسلی چاکی نه بیت.
(بی حاصل) (۳) نه بوونی توانایی و زافته و
برپایی له کار و فه رماندا. (بی قاطعیت)
بی پروا: < بی باوه ر. (بی باور)

بی بکه: (ف. گیو) بیبیله ی چاو. (قرنیه چشم)
بی بنیات: < بی بونیاد.

بی بنگه: [ئاوه لئاو] بی پریشه؛ بی عه سل و
نه سه ب؛ بی په چه له ک. (بی ریشه)
بی بو: [ئاوه لئاو] بی بون؛ بی بوو؛ بی بین؛ بی-
بیهن. (بی بو)

بی بوک: (ف. گیو) بیبیله. (مردمک)
بی بوار له ئاودان: (ب) بی تاقیکردنه وه ی ریگی
چاره سه ری، کاریک کردن. (بی گذار به آب
زدن)

بی بوونیات: [ئاوه لئاو] بی ئه ساس؛ بی پایه؛
بی پریشه؛ (ب) دروئین. (بی اساس)
بی به رقی: (۱) بی بریقه و تریفه. (۲) بی-
کاره بایی. (بی درخشندگی؛ بی برقی)

بی به ندوبار: [ئاوه لئاو] بی پریشوین؛ بی-
ده روه ستی؛ قه فان؛ به ره لا؛ بیعار. (بیند و بار)
+ بی بی: [ناو] (۱) خانم؛ خاتوون. (بی بی) (۲)
پوور. (عمه)

بی بیجان خانم: [ناو] هاوالی پاله وان که چه ل له
به زمی چادر هه لدانی ده سته ی لو تیان له
رابووردوودا. (عروسک لوتیهای عروسک
گردان)

بی بی چه و: [ناو] بیبیله ی چاو؛ گلینه ی چاو.

(قرینه چشم)

بی بی مه تو: [ناو] تووتی. (طوطی)

بیبن: [ناو] بیبن؛ پشتوین. (شال کمر)

بی بین: [ئاوه لئاو] (۱) بی بیهن؛ بی سه بر؛ بی-

پشوو؛ بین تنگ؛ بی بون. (بی بو؛ بی صبر)

بی پار: [ئاوه لئاو] بی به ش؛ بی پشک؛ بی وه ری؛

بی نسیب؛ ئافه روز. (بی سه م)

بی پال: [ئاوه لئاو] ته نیابال؛ بی په نا؛ بی یاهو؛

بی پالپشت. (بی پناه)

بی پالپشت: [ئاوه لئاو] بی لایه نگر؛ بی پناه؛-

لانهواز و بی کهس. (بدون حامی)

بی پشت و په نا: [ئاوه لئاو] لانهواز؛ بی پالپشت؛

بی کهس. (بی پشت و پناه)

بی په ربوون: [چاوغه، ت] (۱) هه ر شت که

په ری وه ری بیت. (بی پر) (۲) (ب) په پوه رین

و فیز نیشتنه وه. (از آفاده افتادن)

بی په رداخی: بی زه وقی؛ شیواوی؛ (دل نه

گه رده لوول بی په رداخیه ن) (مه وله وی). (بی

نشاطی)

بی په رده: (۱) [ئاوه لئاو] قسه ی راست و

رهوان و به ئاشکرا؛ رپک و رهوان. (بی پرده)

(۲) هه ر شت په رده ی نه بی. (۳) (ب) بن پزاو.

(بی پرده)

بی په رگ: (ف. گیو) به تالووک؛ به له ز؛ به

په له. (با عجله)

بی په روا: [ئاوه لئاو] فد: (ف. گیو) بیترس؛

بی پاک؛ جه سوور. (بی پروا)

بی په روی: فد: [ناو] پاویری؛ گوستاخی؛

ریلاسی؛ بویری؛ به جه رگی؛ نه ترسی. (بی

پروایی)

بی په روبال: [ناو] بی په لوپو؛ (ب) [ئاوه لئاو]

بینهوا؛ هه ژار و بی قودره ت؛ (ب) بی-

یاریده ده ر و ته نیا بال. (بینوا)

بی په ره: (۱) بی وه ره ق؛ بی به رگ؛ بی لاپه ره.

(بی برگ) (۲) (ف. گیو) به فیرو؛ به خو پایی؛

موفته. (مفت)

بی په نا: [ئاوه لئاو] بی کهس؛ بی پالپشت؛ بی-

یاریده ده ر. (بی پناه)

بی پیر: (۱) جو ری جوین. (۲) بی گه وره و

پیری ده ستگیر. (بی پیر)

بی پیژن: بی ده ست و پا وه شان دن؛ ئارام؛ له

سه ره خو؛ هی دی. (آرام)

بی پیشگر: بی به ره له ست؛ بی کو سب؛ ئازاد؛

سه ره به ست. (آزاد؛ بدون مانع)

بی پیش و دوا: [ئاوه لئاو] بی سه روبن؛ بی-

به رود ووا. (بی سروته)

بی پیشه: (۱) [ئاوه لئاو] بی شول؛ بی ئیش؛

بی کار. (بی کار) (۲) [ناو] په لپینه (گیاه خرفه)

بی پیشه: [ناو، ت] (ب) گوشته نه رمه ی بی-

ئیسقان. (بدون استخوان)

بی پیله که ره: بی پیله که ره: (ف. گیو) مارمیلک.

مارمیلکه. (مارمولک)

+ بی پیوان: (۱) به بی پیوانه؛ له گو تره؛ له بر.

(با تخمین) (۲) به بی نه ندازه گرتن. (بی

اندازه گرفتن)

بی تا: (۱) [ناو] خه وه نوو چکه؛ چورت؛ چورتم.

نقرو سک؛ پوژن؛ به یژن. (چرت) (۲) [ئاوه-

لئاو] بیوه ک؛ بی لنگه؛ بی هاوتا. (بی همتا)

بی تاقت: [ئاوه لئاو] بی تاب؛ بی توانا و

تابشت؛ بی تاو؛ بی چه وسه له. (بی طاقت)

بی[ٔ]تان: [ئاوه[ٔ]لناو] ئاشکرا. (آشکار)

بی[ٔ]تان و پو: [ئاوه[ٔ]لناو] (ب) بی[ٔ]عه سل[ٔ] و نه سه ب؛

بی[ٔ] راپهل و پو. (بی اصل و

نسب: بی تاروپود)

+ بی[ٔ]تاو: (۱) [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]تین و گهرما. (بی

حرارت) (۲) یه کسمی ته پ، که نه توانی به

توندی غار بکات. (اسب کندرو) (۳) بی[ٔ]-

خوره تاو؛ پوژی بی[ٔ]خور. (ابری) (۴) [ئاوه[ٔ]لناو]

بی[ٔ] ئوقره؛ بی[ٔ] ئارام؛ بی[ٔ] تاب. (نا آرام بیتاب)

بی[ٔ]تاوی: [ناو] بی[ٔ]تابی؛ بی[ٔ]تاقه تی؛ بی[ٔ]ئارامی؛

بی[ٔ] ئوقره یی؛ نیگهرانی. (بی آرامی)

بی[ٔ]ترس: [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]واهیمه؛ بی[ٔ]باک؛ بی[ٔ]-

په روا. (بیباک)

بی[ٔ]تک: [ناو] چوله که. (گنجشک)

بی[ٔ]تلشا: (ف. گیو) ولاخ. (الاغ)

بی[ٔ]تن: [چاوگه] (۱) بی[ٔ]ژتن؛ بی[ٔ]ژان؛ داییژان.

(غربال کردن) (۲) گوتن؛ وتن. (گفتن)

+ بی[ٔ]تو: (۱) بی[ٔ]ته؛ دونیام ناوی به بی[ٔ]تو

(فولکلور) (بی تو) (۲) بی[ٔ]تو؛ بی[ٔ]ته وه؛ بگهر پته وه؛

ئه گهر کاکام بی[ٔ]تو؛ ئه گهر کاکام بگهر پته وه.

(بیاید؛ برگردد)

بی[ٔ]توافه ت: [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]ته فاوه ت؛ بی[ٔ]جیاواز؛

بی[ٔ]ته وفیر؛ وه کوویه ک. (بی تفاوت)

بی[ٔ]توافه تی: [ناو] (۱) حاله تی یه کسان بوون؛

بی[ٔ]فه رق و جودایی. (۲) پوینته پیینه دان؛ له لا

گرینگ نه بوون؛ بی[ٔ] مشووری؛ که مته رخه-

می. (بی تفاوتی)

بی[ٔ]تور: [ئاوه[ٔ]لناو] (ف. گیو) بیکار؛

دهسته و سان. (بیکار)

بی[ٔ]توره: [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]ئه ده ب؛ بی[ٔ]پوشوین. (بی

ادب)

بی[ٔ]توک: [ئاوه[ٔ]لناو] (۱) بی[ٔ]توخل. (بی پوسته) نه-

رومیان. (کنائی: نرم و نازک)

بی[ٔ]تون: فد: [ناو] تیکه لاوی زیخ و چیمه نتو

وئاو؛ سمینت. (بتون)

بی[ٔ]تون ئارمه: فد؛ اند: [ناو] میله ی ئاسن

(ئارماتور) له ناو چیمه نتو دا بو موحه می که

له بیناسازی دا به کاردی. (بتن آرمه)

بی[ٔ]تون ریژی: پرکردنه وه ی بنچینه ی دیوار به

بی[ٔ]تون؛ داگردن و فره ش کردنی شه قام و

سهربان به بی[ٔ]تون (بتن ریزی)

بی[ٔ]تون نکاری: [ناو] سواخدان به بی[ٔ]تون یان

بی[ٔ]تون ریژی؛ کاری بیناسازی به بی[ٔ]تون. (بتن

کاری)

بی[ٔ]تونه بیت: بی[ٔ]ونه بی؛ ههر؛ ئیسه ره م؛

بی[ٔ]ونه بی له لای ئه وه؛ حه تمه ن له لای ئه وه.

(باشد و نباشد)

بی[ٔ]تون ی: [ئاوه[ٔ]لناو] ههر شت له بی[ٔ]تون چی-

کرایت (بتنی)

+ بی[ٔ]توو: (۱) بی[ٔ]توو؛ تووی نییه؛ ئه مسال

ره حیم نان و تووی نییه. (بی تخم؛ بی بذر)

(۲) [به ند] هاتوو بی؛ ئه گهر به راست

بگهری؛ ئه گهر بی[ٔ]توو خودا بیکا... (اگر بشود)

+ بی توک: (۱) [ئاوه[ٔ]لناو] له پولواواز. (لاغر)

(۲) بی[ٔ]گله بی؛ بی[ٔ]دوعاونزا. (بدون گله) (۳)

[ئاوه[ٔ]لناو] پرووت و ره جال. (ندار) (۴) [ئاوه[ٔ]لناو]

مروف یان ههر شت که مووی پیونه بی.

(بیمو)

بی[ٔ]ته جروبه: [ئاوه[ٔ]لناو] (۱) بی[ٔ]ته زموون؛

که سیک که ته جروبه ی که م بی. (۲) بی-

جرباندن و تاقی کاری (۳) (ب) بی‌ئاوهز و
دو نیا نه دیتوو. (بی تجربه)
بی‌تهریبه ت: [ئاوه‌لناو] فیږی تهریبه ت نه کړاو؛
(ب) دوور له زانستی نه ددهب و پړه سمی
کومه لا یه تی؛ بارنه هاتوو؛ بی‌ته ددهب. (بی
تربیت)
بی‌ته رش: [ئاوه‌لناو] (ف. گيو) به دخوو؛
به دره فتار؛ که مته رخه م. (بد اخلاق)
بیته فزوتیز: بیته وس وتیز؛ بیتوانج. (بی کنایه و
طعنه)
بیټین: ([ئاوه‌لناو] ۱) سارد؛ بی‌گه رما
. (بیحرارت) (۲) بی‌هیږ؛ بی‌توانا؛ بی‌تابشت؛
چله کی؛ ټیره تی. (ناتوان)
+ بیج: [ناو] پړه نگی بیږ؛ پړه نگی چیره بی
مه یله وکه وه. (بڅ)
+ بیجا: (۱) [ناو] بیجی وړی. (۲) (ب) غه‌لته؛
بیجای کرد؛ غه‌لته تی کرد. (۳) نابه جی؛ بی-
جیگا؛ نه له جیگه ی خویدا. (بیجا)
بیجاده: [ناو] یاقوتی سوور. (بیجاده)
بیجا کردن: [چا وگه ت] غه‌لته نکردن؛ شه‌که-
رخواردن؛ (بیجا کردن)
بیجامه: [ناو] بیژامه؛ بیژامه؛ بیجامه. (لیباسی
ته نیایی و خوتن)
بیجیجانخانم: [ناو] جوړیک شانوگه ری بوو له
ناو چادر یکی چکوله دا. (نوعی خیمه شب بازی)
بی‌جقه: [ئاوه‌لناو] بی‌نیشان و نه‌خش؛
ساکار، ساده. (ساده)
بیجه ک: [ناو] کاغه زی فاکتور؛ سیاهه و
لیسته ی کرپنی که ل و په ل و نه‌شیا که
فروشیار دهیدا به مشتتری. (فاکتور خرید)

بیجی: < بی جیگه.
بی‌جیازی: (۱) بی‌جیایی؛ بی‌جیاواری. (بی جدا
یی) (۲) بوو کی که جیازی نه‌بیټ. (بی جهاز)
بی‌جیگه: (۱) بی‌جی وړی؛ بی‌شوینی مانه وه.
(بی مکان) (۲) قهرزی که بودانه وه ی سامانی
له جیگایدا نه‌بی؛ (بیجا) (۳) که م(که-
سر) هیانانی پاره له لایه ن سندو و قدار یا
حیسا بداره وه؛ سندو و قداره که هه زار تمه ن بی-
جییه. (کم آوردن) (۴) (ب) جیگه ی ته‌نگ و
که م. (جاتنگی)
بیچاره یی: [ناو، به ره می چا وگه] (۱) بی
دهره تانی. (۲) (ب) چاره پړه شی؛ به دبه ختی؛
نه داری؛ فقهیری؛ هه ژاری؛ دستکورتی.
(بیچارگی)
بی‌چال و چول: ساف و بی‌گری؛ (ب) بی-
دهست نه‌نداز. (صاف؛ بی دست انداز)
بی‌چاوسوور: [ئاوه‌لناو] بی‌داشدار؛ بی-
سهر پهرشت؛ بی‌چاودیر. (بی سرپرست)
بی‌چاوه‌پروان: (۱) له ټینتیزاردانه بوون. (۲)
که سیک که به هیوای وه رگرتی حق یا پاره
یا پاداش نییه؛ دوور له چاوه‌پروانی و ټینتزار و
هیوا. (بی انتظار؛ بی توقع)
بی‌چاوه‌پروانی: (۱) بی‌هیوای پاداش و حق
و مز. (بی توقع) (۲) به هیوای هاتنی
که سیک نه‌بوون. (نا منتظر) (۳) بی
ټینتیزاری. (بی چشم انتظاری)
بی‌چرته: [ئاوه‌لناو] بی‌چرپه؛ بی‌چرکه؛ بی-
تړپه؛ بی‌ده‌نگ؛ بی‌خوست. (بی صدا)
بی‌چرکه: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌حیره که ت؛ بی-
جووله؛ بی‌جووله. (بی حرکت) (۲) بی‌ده‌نگ و

ئارام و بى خوشت. (بى صدا)

بىچروچاۋ: [ئاۋەلناۋ] (۱) چاۋ مژوموژ؛ چاۋكز.
(دېد ضعيف) (۲) بى ئەمەك؛ نەمەكنەناس.
(ناسپاس)

بىچك: [ئاۋەلناۋ] بوۋچك؛ چكۆلە. (كوچك)
بىچنە: بى بەلگە؛ بى دەلىل؛ بى ھۆ؛ لەخوڧا؛
بى سەبەب و عىلەت. (بى دلىل)
+ بىچوون: (۱) [ئاۋەلناۋ] بى ۋەك؛ بى ۋىنە.
(بىچون) (۲) بى چوون؛ بەبى رۋىشن. (بدون
رفتن)

بىچوۋە مامز: [ناۋت،] كارمامز؛ كارژىلە؛
كاژىلەى ئاھوو. (آھو برە)
بىچوۋە وان: [ناۋ] شۋانى بەرغەل؛ بەرخەوان؛
كارەوان؛ بىچقان. (نگھدار برەھا)

بىچەن و چوون: بى چەندوچوون؛ بى لە سەر
رۋىشتن و چەنەلېدان؛ بى شەرت و شرووت و
بەھانە ھىنانەۋە. (بى چند و چون)

بىچىك: [ئاۋەلناۋ] حۆل؛ گىژ. (گىچ)
بىچ: [ناۋ] مامەلە؛ بىچ؛ موعامەلە. (ب) پارەى
پىشەكى لە موعامەلەدا؛ چەشنىك بارمىتە لە
سات و سەۋدا دا (بىچ)

بىحال: [ئاۋەلناۋ] (۱) لەھۆش چوو. (۲) شە-
كەت؛ ماندو؛ ھىلاك. (۳) تەنبەل و بىكارە؛
سست و خاۋ. (۴) بىحال ۋە ھەۋسەلە. (۵)
حال نەدار؛ نەخۆش. (بىحال)

بىحال بوون: [چاۋگەت،] دل بووردنەۋە؛
لەھۆش چوون؛ لەھالى نەخۆشى و ھىلاكەتدا
بوون. (بىحال شدن)

بىخوددود: [بەند] [ئاۋەلناۋ] بى مەرز؛
بى سنوور؛ (ب) لە ئەندازە بەدەر. (بى مرز؛

(بىحد)

بىخورمەت: [ئاۋەلناۋ] بى رىز؛ سوۋك و چروك.
(بىحرمت)

بىخەلاب: لەكايەى مىشېن يان يارى تردا
ۋشەيىكە واتا، حىسابنىيە؛ ھەلەيە، قەبوول-
نىيە. (قبول نىست)

بىخەمدى: [ناۋ] غەيرى ئىرادى؛ بىئاگا
لىيون؛ نە لەرۋوى قەستەۋە؛ وىدەچى لەۋشە-
ى (خەمدى) ئارەۋى يافارسىيەۋە ھاتىي. (غىر
عمد)

بىخەۋ: [ئاۋەلناۋ] بىخەد؛ بى ئەندازە؛ لە
ئەندازە بەدەر؛ بىخودود. (بىحد)

بىخەۋسەلە: [ئاۋەلناۋ] بىتابشت؛ بىتاقەت.
جارز. (بى حوصلە)

بىخەيا: [ئاۋەلناۋ] بىئاۋرۋو؛ خەياتكاۋ؛ رۋو
دامالساۋ؛ بىشەرم. (ب) شەپرانى و
شەپروش. (بىخيا)

بىخىساب: [ئاۋەلناۋ] (۱) لەژمارەبەدەر؛ بى
ھەژمار؛ (ب) لە ئەندازەبەدەر. (بىشمار) (۲)
پاك لەپاك. (بى حساب)

بىخىسابى: [ناۋت،] (۱) (ب) غەدر؛ زولم؛ نا
خىسابى. (ظلم) (۲) ھالەتى لەبەين چوون يا
پاك كردنى خەساب و كىتاب؛ ھالەتى نەمانى
قەرز و قۆلە. (بى حسابى)

بىخىل: [ئاۋەلناۋ] (۱) خەستە؛ بىحال؛
نەخۆش. (۲) ناتەۋان؛ بىھىز. (بىحال)

+ بىخ: [ناۋ] (۱) بىخ دىۋار؛ بن دىۋار. (۲) كونجى
لاى خواروو؛ لەبىخ مالا كەدا دانىشتەۋە. (بىخ)
(۳) بن؛ بىخ ھەۋزەكە پرە لەقور؛ چىشتەكە
بىخى گرتوۋە. (بىخ) (۴) رىشە، گىژەلوۋكە

گیا که ی له بیخه وه دهر کیشا. (ریشه)

بی خال: (۱) [ئاوه لئاو] بی نیشانه؛ بی نوخته؛ ساده و ساکار. (۲) بی خالو. (بیخال؛ بی نقطه؛ بدون دای)

بی خاو خیزان: [ئاوه لئاو] بی ژن و مندل؛ سهلت. (بی زن و بچه)

بی خاوه ن: [ئاوه لئاو] بی صاحب؛ (ب) بهر ه لالا؛ وه ک باغی بهر ه لالا. (بی صاحب. ول)

بیخ بهستن: (۱) ریشه داکوتان. (محکم شدن ریشه) (۲) بیخ گرتنی چست، له تاوه و تیانه دا. (بیخ گرفتن)

بیخ په یداکردن: بهر یژه کیشانی کاری؛ لق و پوپ لی بوونه وه و دژوار بوونی کاری؛ کاره که بیخی په یداکردوه بهم زووانه ته واونا بی. (بیخ پیدا کردن)

بیخ دیان: بن دیان؛ پووک؛ ریشه ی ددان. (بیخ دندان)

بیخ دیوار: فد؛ پای دیوار؛ بن دیوار. (بیخ دیوار)

بیخ ریش: فد؛ (۱) بن ریش. (۲) مالی قه لب بیخی ریشی ساحیی؛ داسه پاو؛ مانه وه بهر ریشه وه؛ بهر ریشه وه بوو. (ب) به سهر دهسته وه مان. (بیخ ریش)

بیخ گرتن: [چاوگه، ت] (۱) سووتان یا لکانی چپست به بنی تیانه و تاوه دا. (۲) نیشتنی خلته ی تراو. (بیخ گرفتن)

بی خلته: ساف؛ تراوی روشن؛ بی لیته؛ تراوی پروون. (ساف)

بیخ مل: [ناوت] بنامل؛ ژیرمل؛ بینه قاقا. (بیخ گلو)

بیخ ناخوون: [ناوت، ژیر ناخوون؛ بنی ناووخ. (بیخ ناخن)

بی خو: (۱) [ئاوه لئاو] نابه جی؛ بی خود؛ بی خوی کرد؛ غه لته تی کرد، بیجای کرد. (غلط) (۲) [به ند] بی هو؛ بی جیهه ت؛ له خورایی؛ قسه ی موفت؛ بی ده لیل. (بیخود) (۳) (ب) [ئاوه لئاو] بی هو ش؛ بی حال؛ له حال - چوون؛ دلبور دنه وه. (بیحال)

بیخ و بن: [ناوت] بنج و بناوان؛ بنه رته؛ ریشه و ده مار؛ بنچینه. (بیخ و بن)

بیخ و بناوان: [ناوت] ریشه وره گه ز؛ بنه ما؛ بنچینه؛ وه ک: سهره تا و چاو گه ی - خه به ریک. (بیخ و بن)

بیخ و بنج: [ناوت] بنج و بناوان؛ ره گ و ریشه. (بیخ و بن)

بی خودان: (۱) [ئاوه لئاو] بی صاحب؛ بی خیو. (۲) بی خوان؛ خودایان نییه. (بیصاحب؛ بیخدا یند).

+ بی خولک: [ئاوه لئاو] (ب) ساردوسر؛ بی - تهعاروف. (ئیواره دیتم به جه لاله وه خولکی نه کردم. بیمه ماله وه). (فولکلور) (بی تعارف)

بی خه: [ئاوه لئاو] (۱) حاله تی که سیک که خه وی زراوه و خه وی لیناکه وی؛ خه لینه که وتن. (۲) که سیک که مهر که ز (ناوه ندی) خه وی شیواوه و قه ت خه وی لیناکه وی. (هو که یشی زهر به له سهر که وتنه). (بیخواب)

بی خه وش: [ئاوه لئاو] خالیس؛ بی تیکه لاوی؛ بی گهر د؛ پاک؛ بی عه یب. (بیغش. ناب)

بی خه وی: [ناو] (۱) که سیک که خه وی زراوه

و خه‌وی لَیناکه‌وی. (بیخوابی) (۲)
شه‌ونوخوونی. (۳) (ب) که‌م خه‌وی. (کم-
خوابی)

بی‌خه‌یال: [ئاوه‌لناو] (۱) که‌سیک که فکر و
خه‌یالی نییه؛ ئاسوده‌خه‌یال. (۲) سست و
مشوور نه‌خوَر و لاقه‌ید و که‌مته‌رخه‌م. (بی-
خیال)

بی‌خه‌یالی: [ناو] (۱) بی‌خه‌م و خه‌یال‌بوون.
(۲) که‌مته‌رخه‌می؛ هیچ شت به‌گرینگ
نه‌گرتن. (۳) بی‌مشووری. (بی‌خیالی)

بی‌خیر: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود؛ بیکه‌لک؛ بی-
قازانج؛ بی‌مؤفا. (ب) بی‌بو و بی‌خاسیه‌ت. (بی-
خیر)

بی‌خیروبه‌ره‌که‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود و
قازانج؛ بی‌که‌لک. (ب) بی‌به‌رگه‌گری و بی-
دهوامی و بی‌به‌ره‌که‌تی مال و سامان. (ب)
خیر نه‌دانه‌وه. (بی‌خیر و برکت)

بی‌خیو: کبی‌خودان
+ بی‌دا: [ناو] بی‌داد؛ زولم؛ دوورله‌دادگه‌ری؛ دوور
له‌عه‌دالته‌ت. (بی‌داد)

بی‌داخ: (۱) [ناو] به‌یداخ؛ ئالا؛ په‌رچه‌م؛ به‌یره‌ق؛
به‌ندیر. (پرچم) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌ده‌رد و
که‌سه‌ر؛ بی‌داخ و ده‌رد. (بیغم)

+ بی‌داد: [ناو] (۱) بی‌دا؛ زولم؛ ناعه‌دالته‌تی؛ بی
عه‌دالته‌ت. (ب) بی‌عه‌دالته‌تی. (بی‌داد) (۲)
گوشه‌بیکه‌له‌(ده‌ستگا) مه‌قامی هومایوندا.
(گوشه‌ای در دستگاه همایون)

+ بی‌داد: [ئاوه‌لناو] (ب) بی‌عه‌د؛ بی‌سنوور؛
بیژمار؛ جه‌ماوه‌ریکی بی‌داد‌پاوه-
ستا‌بوون. (بی‌حد)

+ بیدار: (۱) بی‌دار؛ شوینی که داری لی‌نه‌بی و
پرووته‌ن‌بی. (بی درخت) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌خه‌به‌ر؛
هو‌شیار. (بیدار)

بی‌دارخه‌و: (۱) سوو که‌خه‌و؛ وه‌نه‌وز. (۲)
حالته‌تی به‌ینی به‌خه‌به‌ری و نووستوویی. (۳)
حالته‌تی که‌سانی که له‌خه‌ودا هه‌لده‌ستن و
ده‌پون به‌پیدا. (بیدار خواب)

بی‌دارودره‌خت: زه‌وییک که‌پرووه‌کی تیدانه‌بی.
پرووته‌ن. (بی دار و درخت) بی‌دارومال: [ئاوه-
لناو] بی‌سه‌روسامان؛ هه‌ژار؛ بی‌مال و

دارایی. (بی سرو سامان؛ بینوا)
بی‌دالده: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌پشتیوان؛ بی
په‌نا. (۲) بی‌بناوان. (بی پناه؛ بی‌خانه‌دار).

بی‌دانه: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌ناوک؛ بی‌ده‌نک؛
بی‌توم. (بی هسته) (۲) [ناو] جو‌ریک‌ترییه
که‌ده‌نکی نییه. (انگور بیدانه) (۳) [ناو] ناوکی
بی؛ ده‌نکی به‌هی. (دانه‌به)

بی‌داوی: [ئاوه‌لناو] له‌پران نه‌هاتوو. بی‌دوایی.
بی‌ته‌واو بوون. (بی‌پایان)

بی‌دایی: [ناو] بی‌دای؛ هاوار له‌زولم و بی-
ئینسافی و بی‌عه‌دالته‌تی و بی‌دایی. (بی‌دایی)
بی‌ددان: [ئاوه‌لناو] که‌ل؛ ته‌واو دیان که‌وتوو؛
بوونه‌وه‌ری بی‌دیان یا بی‌مینای دیان وه‌ک

ئارمادیلو یان میلووره‌خوره. (بی‌ددان)
بی‌دل: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌جه‌رگ؛ ترسه‌نو‌ک.
(تر سو) (۲) : دل‌مردوو؛ بی‌هه‌وه‌س و ئاره-
زووی دل‌داری؛ بی‌دل‌وده‌ماخ و خه‌مبار.
(دل‌مده)

بی‌دلخه: ناوی هه‌فته‌ی دووه‌می ئاخر
مانگی زستان. (نام هفته‌دوم اسفند ماه)

بیدمشک: [ناو] جوړی پروه کی بون خوشه
که له شیرینی سازیدا که لکی هه یه،
عاره قه که یشی ده گرن. (بید مشک)
بی دوا: بی پاش؛ بی داوی؛ بی نه نجام؛ دوا بر او.
(بی انجام)

بیدور: (ف. گیو) [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛
به قووه ت. (زورمند) (۲) به پیز؛ ریزدار.
(محترم)

بی دو، ژندن: (۱) هه پهرین بی دوت.
(رقصیدن بدون دختر) (۲) به هه موو
شت و هه موو بارودوخی رازیوون. (کنایه بهر
چیز راضی بودن)

بی دوندان: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) (ب) وجاخ-
کویر؛ نه زوک؛ شوین پراو. (ابتر. اجاق کور)
بی دونده: (ف. گیو) مندا ل له دووا به جی
نه ماو. (بی فرزند)

بی دوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی دوو که ل؛ (۲) (ب)
بی که لک بی خاسیه ت؛ بی خیر. (بی دود؛ بی-
خاصیت)

بیده: (فد: ۱) [ناو] فوواره ی ئاوده س
فه رهنگی. (۲) [کاری ئه مری] بیده به ئه-
و: بیده ری. (۱ و ۲ بیده؛ بده)

بی دهراف: بی دهراف؛ بی دهر فته؛ بی موله ت.
(بی فرصت)

بی دهرد: [ئاوه لئاو] (۱) بی غه م؛ بی پرنج؛ بی
نازار. (بیدرد). (۲) سست و بی خه یال و بی-
مشوور؛ که مته رخمه. (بی درد)

بی دهردی: [ناو] بی ژانی؛ حاله تی بی پرنج-
بوون؛ بی پهروشی؛ بی ههستی له ئاستی
پرووداوی دل ته زیندا؛ (ب) بی پره گی؛ بی-

ده ماری؛ بی خه یالی. (بیدردی)
بی دهر دیسه ر: [ئاوه لئاو] بی گرفتاری؛ بی-
نه رک؛ بی کیشه؛ بی گرفتوگیری؛ بیسه رئیشه.
(بیدرد سر)

بی دهرمان: [ئاوه لئاو] (۱) بی عیلاج؛ له عیلاج
نه هاتوو؛ له چاره نه هاتوو. (۲) (ب) دهردی که
چاره وده رمانی نییه. (بیدرمان)

+ بی دهس: (۱) (ب) [ئاوه لئاو] بی دهسه لات. (بی
قدرت) (۲) دستی نییه. (بیدست)
بیده سته ر: ف اند؛ ناوی سه گی ئاوی.
(بیدستر؛ سگ آبی)

بیده سنویر: که سیک که ده سنویری شکابی یان
ده ستنویری نه ییت. (بی وضو)
بیده سوپا: [ئاوه لئاو] بیده ستوپا؛ (ب)
سروسه پول؛ دهسه وسان؛ بیده سه لات؛
کارلینه هاتوو. (بی دست و پا)

بیده سه لات: [ئاوه لئاو] حاله تی دهست
نه پرویشن و کارلینه هاتوویی؛ بی قودره تی.
(بی تسلط)

+ بی ده م: (۱) خاوه خاو ده کا له خوارندا؛ (۲)
[ئاوه لئاو] تانجییک که له وهختی راودا درهنگ
نچیر هه لده گری و دهمسارده. (کم و یواش
خوردن؛ تازی که در گرفتن شکار فرزند باشد.)

بی دهموزمان: [ئاوه لئاو] سروسه پول و
قسه نه زان؛ که م قسه. (بی سرو زبان)

بی ده می: [ناو] (۱) حاله تی حه یوانی که
خواه خاو ده خوا یا که م ده خوا؛ دهمساردی.
(حالت حیوانی که کم غذاست یا یواش غذا
می خورد) (۲) قسه نه زانی؛ بی ده موپلی. (کم
حرفی. نافصح)

بیده نگ کردن: [چاوگه، ت] رازی کردن بو نه در کاندنی نه هیئی و قسه نه گپړانه وه؛ خاموش کردن وه ک: رادیو که بیده نگ که؛ به ستنی دهم و دهنگ لپیړین؛ دهم کو تکریدن. (ساکت کردن)

بیده نگي: [ناو] (۱) حاله تی دهنگ لپوه نه هاتن په نه مووسی. (بی صدایی) (۲) ماتی و پیش خوار د نه وه؛ ئارامی. (خاموشی و افسردگی) (۳) باسی نه هیئی نه کردن؛ بیده نگي لپه پنان. (خاموشی)

بی دهمام: (۱) [ئاوه لئاو] شتی که قایم نه بی؛ بهرگه نه گر. (دژي پته و) (۲) [ئاوه لئاو] بی- داوی؛ بی دوايي؛ ناپایه دار. (زولمی زالم بی- دهمامه). (بیدوام)

+ بیر: [ناو] زهوی وشک و باییر. (زمین- خشک و بایر)

+ بیرا: [کاری ئه مری] بیرا؛ بیرانه؛ بیهینه؛ باوهره. (بیاور)

بی پړا: [ئاوه لئاو] بی تاین؛ بی عه قیده؛ بی- رهوشت؛ بی نه زه؛ بی پړگه. (بی عقیده؛ بیراه)

بیړاخ: [ناو] پرچم؛ ئالا؛ به یداخ؛ به ندیر؛ به یرهق (پرچم)

+ بیرازتن: ره ندلیدان بو له به ین چوونی تهره شوئی و زونگی له زه و یدا. (زه کشی)

بیړافک: [ناو] سهول؛ بیلی به له م؛ بیلاوک. (پارو)

بیړاق: [ناو] به یرهق؛ ئالا؛ که به ندیر. (پرچم)

بیراهی: له فکر دا؛ له بیر کردنه وه دا؛ له نه- ندیشه دا. (دراندیشه بودن)

بیړایی: [ناو] لار پیی؛ که چ رهوی. (گمراهی)

بیر بر: [ئاوه لئاو] (ف. گيو) زیره ک؛ وشیار. (هوشیار)

بیړیړوک: [ناو] کر میکی فوسفوریه به شه و دهره وشي؛ گول نه ستیره. (کرم شب تاب)

بیرته سکی: [ناو] می شک وشکی؛ مژی هسکی؛ (ب) نه زانی. (تنگ نظری. نادانی)

بیر تیژ: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ زانا؛ زیره ک؛ وشیار. (اندیشمند)

بیړدوش: [ناو] بیړه دوش؛ سه تللی دوشینی مالآت؛ بیړی. (سطل شیر دوشی؛ شیردوش)

بیرقوول: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عقلدار؛ به فکر. (اندیشمند)

بیر کردن: [چاوگه، ت] (۱) فکر کردن له کاری. (تفکر) (۲) تاسه کردن؛ تامه زرووی دیتن؛ (مشتاق دیدار) (۳) هه روه ها له بیر کردن؛ فه- راموش کردن. (فراموش کردن)

بیر کردنه وه: [چاوگه، ت] فکر کردنه وه؛ به دل ورد بوونه وه له مه به ستی. (اندیشیدن. تفکر)

بیر کووړ: [ئاوه لئاو] بیرقوول؛ بیر تیژ؛ به ئاوه. (با هوش اندیشمند)

بیړکوټ: زیدی شاعیری رو شنبیر عه بدولا په شیو. (اسم دهی دست)

بیر که ر: [ناو، بک] (۱) فکړده کاته وه. (فکور)

(۲) بیر هه لکه ن. چاه کن

بیر که فتن: [چاوگه، ت] (۱) بیر که وتن؛ بیر که وتن وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن) (۲) که وتن وه یاد. وه بیر خو هیان. (بیاد آوردن)

بیر که وتن وه: هاتنه وه یاد. (یاد آمدن)

بیړگ: شوینی بیړی کردن؛ بیړگه. (جای جمع شدن گله برای دوشیدن)

بیرگه: [ناو] (ب) میَشک. (نفر)

بیرگه‌ش: [ئاوه‌لناو] اړوښنیر؛ تیگه‌یشتوو؛ پیښکه‌وتوو ی هزری؛ دژۍ دواکه‌وته. (روشنفکر)

بیړم: (۱) [له‌چاوگه‌ی هیټان] ینم؛ بهینم (بیاورم) (۲) [ناو] به‌نداف؛ به‌نداو. (سد) **بیرمشک:** [ناو] بیدمشک؛ داریکه له بی ده‌چی؛ عاره‌قی بیدمشکی لیږده‌گیری. (بیدمشک)

بیرومک: [ناو] داری قه‌زوانۍ که به‌ره‌که‌ی ورده؛ به‌نه‌وشوک. (درخت ون ریزدانه) **بیړنامه:** [ناو] یادنامه. (یادنامه)

بیروبه‌رتک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ خه‌نه‌تیلکه؛ قرېژه‌به‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ به‌لخ‌کوچک؛ گله‌وه‌زه؛ خه‌نه‌به‌ردیله؛ به‌لغه‌کوچک؛ کرېژه‌به‌رد. (گل سنگ)

بیرو: [کاری ئه‌مری] (۱) وهره؛ بی. (بیا) (۲) وهره‌وه؛ بیړه‌وه. (برگرد)

بیروړا: [ناو،ت] (۱) پرس‌ومه‌سله‌حه‌ت (۲) ثاقیده و بوچوون؛ ئه‌ندیشه و ړا. (اندیشه ونظر)

بیرورد: [ئاوه‌لناو] بیرهوړ؛ وردبین؛ زور سه‌رنج دهر. (اندیشمند)

بی‌ړوژی: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌م‌رزق؛ که‌م‌ده‌رامه‌د؛ چوله‌که‌ړوژی. (بی روزی)

+ بیروږ: [ناو] تووکی به‌رزگ. (موی زهار) **بیروکه:** خه‌یالی به میښکداهانن؛ گه‌لاله‌ی ئه‌ندیشه‌یی وفکری. (خیال)

بیرووت: به‌یرووت؛ پیته‌ختی لوبنان. (پایتخت لبنان)

بیړوک: [ناو] به‌رک؛ گیرفان. (جیب)

بی‌ړوومه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ټاپروو؛ بی‌باه‌خ؛ بی‌ړیز. (بی آبرو)

بیړه: (۱) بی‌هینه. (بیاور) (۲) ږه وتی‌بیری کردن؛ ږانه‌بیړه. (کارشیردوشی درجای مخصوص)

بیړه‌اتن: وه‌بیړه‌اتنه‌وه. (یاد افتادن)

بیړه‌با: [ناو،ت] به‌ییل‌شهن کردن و خه‌رمان به‌باکردن؛ بیله‌با. (بابیل خرمن راباد دادن)

تییینی: (ل) هه‌ندی‌چار ده‌یته‌(ر) وه‌ک بیل؛ بیړ، مال؛ مار

بیړه‌بیره: [ناو،ت] وازوازی؛ ږا‌پایی. (وه‌ک مه‌ږه‌کیوی بیړه‌بیره‌خوم). (فولکلور) (فرار کردن و واپس نگرستن آهو؛ حالت تردید)

بیړه‌حم: [ئاوه‌لناو] دل‌ږه‌ق؛ بی‌به‌زه‌(بیړحم) **بیړه‌دا:** به‌ئیره‌دا؛ ویښه؛ ښیره‌ږا؛ ښیری‌دا. (ازاینجا)

بیړه‌زا: [ئاوه‌لناو] (۱) ږه‌زاگران؛ ناشیرین. (زشت) (ب) ۲) دږنده و بی‌ئه‌مان؛ ئه‌و سه‌گه‌زور بی‌ږه‌زایه‌ئاوقه‌ی هه‌موو که‌س ده‌بی. (درنده‌خو)

بیړه‌و: [ک‌بیرو] (۱) وهره؛ بی. (بیا) (۲) وهره‌وه؛ بگه‌ږیوه. (برگرد ویا)

بی‌ږه‌واج: فد؛ [ئاوه‌لناو] بی‌بره‌و؛ قه‌لب. (بیرواج)

بیړه‌واجی: [ناو،به‌ره‌می چاوگه] که‌سادۍ؛ بی‌بره‌وی. (بیرواجی) **بیړه‌وخه‌ر:** [ناو،بک] ئه‌وک‌سه‌وه‌بیړ ده‌خاته‌وه؛ به‌یاده‌ینه‌ر؛ بیړه‌وه‌وه. (بیاد آورنده)

بیړه‌وکردن: [چاوگه‌ت] بیړکردنه‌وه؛ فکر کردنه‌وه؛ چوونه نیو فکره‌وه (فکر کردن)

بیرِه ونه ق: [ئاوه لئاو] (۱) بی پره واج. (۲) بی - شهوق. (۳) سیس؛ ژاکاو. (بی رونق) بیرِه وهر: [ئاوه لئاو] خاوه نی بیر و هوش. (هوشمند)

+ بیرِه وهری: [ناو] له بیرماو؛ به یاد ماو؛ سه رگوره شته و پروودای قه دیم؛ خاتره. (خاطره)

بیره له نندن: [چاوه گه، ت] بیر هه لکه نندن؛ چالاو چی کردن. (چاه کنی)

بی پیا: [ئاوه لئاو] بی گزی؛ راست؛ موخلیس؛ بی گری؛ بی درو؛ بی فیل سه میمی؛ دوستی بیریا: دوستی گیانی. (بیریا)

بیری بیر: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی نه خوشینیکی ماسوولکه و پووک به هووی کهم بوونی ویتامین بی وه تووشی ئینسان ده بی. (بری بری)

بی پیزی: [ناو، به ره می چاوه گه] پیسوایی؛ بی - حورمه تی. (بی حرمتی)

بی ریش: (۱) [ئاوه لئاو] کو سه؛ لووسکه؛ بی - تووک. (کوسه) (۲) ریش تاشراو. (بی ریش)

بیری کرن: (۱) ئاژال دوشین له بیرگه. (۲) مه رهینانه وه بو بیرری. (گوسفندان را در جای مخصوص دوشیدن بردن)

بیریک: [ناو] بهرک؛ گیرفان. (جیب)

بیز: [ناو] ئیشتیا؛ (۱) ئه گهر بیز له بیزاریه وه هاتبی واتای ئیشتیا نادا. (۲) ئه گهر وهان - بیتوو واتای ئیشتیا بدا ده بی قیزیش به واتای ئیشتیابی دهن (قیزوبیز) ده بیته دوو وشه ی دژ مانای لیكدراو، یاخو (قیز) یش ده بی واتای ئیشتیا بدا، که پهنگه ئه مه له راستیه وه نزیکتر بی چوونکی ده لین: قیزم ده با: بیزم

ده با، به لام لیره دا جیگای (قیزو بیز) بریک لیژ ده بی. بروانینه قیزوبیز له فرهه نکه گانی دیکه دا، که واتای دل هه لشیوان دهدا.

بیزاری: [ناو] (۱) هه راسانی؛ چارزی؛ وه ره زی. (۲) بی زاری؛ بی ده می. (بیزاری؛ بیدهانی)

بی زاله: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ترسه نوک؛ بی زراو؛ بی زاور. (ترسو)

بی زراف: [ئاوه لئاو] بی زاور؛ ترسه نوک؛ بی - زاله؛ دژی دل قاییم. (ترسو)

+ بی زراو: [ناو، بک و بهر] (۱) له بهر چاوکه وتووئی؛ له خواردنی قیز هه - لشیوانه وه (زده شده) (۲) مه لی تو روا له هیالانه؛ له هیالانه بیزراو. (پرنده از آشیان فراری) (۳) [ئاوه لئاو] بی زراو؛ ترسه نوک؛ بی زاله. (ترسو)

بی زمان: (۱) زمانی نییه؛ (۲) [ئاوه لئاو] لال؛ (ب) خاموش؛ بی قسه. (ب) بی ده موپل. (بی زبان)

بیزبو کردن: [چاوه گه، ت] قیزو بیز کردن. (احساس اشمزاز بکسی دست دادن)

بیزوک: [ناو] بیزبو؛ ئه و ژنه که حه یزده بییت؛ (ژنه ک کو مه هان ده بهت). (زنی که حیض می شود)

بیزوک: ژن له کاتی ئاوس بووندا تا مندا ل بوونی. (زن آبستن تاروز وضع حمل)

+ بیزه: [ناو] (۱) بیزگ؛ بیزوو؛ مه گیرانی. (ویار) (۲) جوړیک دراوی بی نرخه. (نوعی پول بی ارزش)

بیزه: [ناو] سیراج؛ سیریژ؛ ژاژی. (کتخ. شیراز)

بیژهاتن: [چاوگه،ت] قیزهاتن؛ دل‌هه‌لگرتن؛
چوَن بیژت هات هه‌و شته بخوِی؛
(مشمزنشدن از دیدن یا خوردن چیزی)
بی‌زه‌حمه‌ت: (۱) بی‌ته‌رک و ده‌ردیسه‌ری؛
(۲) وشه‌ییکه بو ئیجازه‌گرتن یا ریگه دان؛
(ب) زه‌حمه‌ت نه‌بی. (بی زحمت)
بی‌زه‌ر: [ناو] جوَری داربی؛ بی‌زه‌رد. (نوعی بید)
بی‌زه‌وق: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌شه‌وق؛ سیس؛
ژاکاو؛ بی‌که‌یف. (۲) بی‌سه‌لیقه؛ که‌چ
سه‌لیقه. (بی‌ذوق)
بی‌زه‌ره‌ر: (ف. گیو) پزیو؛ پیس؛
قیزه‌لشیوین؛ چلگن؛ چه‌په‌ل؛ بی‌زهینه‌ر.
(فاسد؛ چرکین)
بی‌زیان: (۱) <بی‌زیران. (۲) بی‌زیان؛ بی‌زه‌ره‌ر.
۲(بی زیان)
بی‌زاما: پی‌زماه؛ لیاسی ناسکی تاییه‌ت بو ناو
مال و خه‌وتن. (بی‌زماه)
بی‌زان: (۱) گیای شابه‌نگ؛ بووژان؛ (بومادران)
(۲) داییژان؛ گوئه بارانی به‌توندی و کون
کون کردنی ئامانج؛ (تیرباراندن) (۳)
ته‌قاندنه‌وه به هیله‌ک؛ بی‌زانه‌وه و داییژان.
(الک کردن)
بی‌زاندن: [چاوگه،ت] (۱) داییژاندن؛ وه‌به‌رگوئه
دان به موسه‌لسه‌ل یا به تیرئه‌ندازیی له
سه‌ریه‌ک. (گلوله‌باران) (۲) به هیله‌کدا کردن.
(الک کردن)
بی‌زانه‌سیاوه: [ناو] گیای بووژانه‌سیاوه؛ ره‌شه
شابه‌نگ؛ بووژانه‌ی کیوی. (برنجاسف)
+ بی‌زین: [له‌چاوگه‌ی بی‌زتن] (۱) بلیین؛
بووشین؛ بی‌زین. له‌(بی‌زه و بی‌زتن: گوتن و

وتن). (• بگوئیم. گفتن)
بی‌ژگه: [وته] جگه؛ جیا له‌وه؛ بی‌جگه؛ به‌جگه؛
ژبلی؛ بلی (بجز)
بی‌ژلک: [ناو] بی‌ژلک؛ بی‌ژوو؛ ویده‌چی (لک)
له‌(لخ)ه وه‌هاتی و تورکی‌بیت. (حرامزاده)
بی‌ژموتنه: [ناو] بی‌ژک؛ بی‌ژوو؛ بی‌ژلک؛ بی‌ژی؛
زول؛ حه‌رامزا؛ حه‌رامزاو؛ حه‌رامزاد. (حرامزاده)
+ بی‌ژن: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌وه‌ژن. (زن بیوه) (۲)
[ئاوه‌لناو] بی‌ژن؛ پی‌اوِی که‌ژنی نییه.
(سه‌لت). (بی زن) (۳) [وته] بلین؛ بی‌ژن؛
بووشن. (بگویند)
بی‌ژنده: [ناو، بک] بی‌ژه‌ر؛ قسه‌که‌ر. (گۆینده)
بی‌ژنی: [ناو] ره‌به‌نی؛ سه‌لتی؛ حاله‌تی پی‌اوِی
بی‌هاوسه‌ر. (مجردی. بی زنی)
بی‌ژو: [ئاوه‌لناو] زوربلی؛ پری‌ژ. (وراج)
بی‌ژوک: [ناو] (ف. گیو) (۱) جیگای کو بوونه‌وه
بوئاخافتن. (جای تجمع‌برای حرف زدن) (۲)
[ئاوه‌لناو] بی‌ژوک چه‌نه‌باز؛ زوروی‌ژ؛ فره‌وی‌ژ.
(حراف)
بی‌ژوکه: [ناو] (۱) زولک؛ ده‌نکه‌گه‌رمه‌شانی
نه‌توقیو له برژاندندا. (دانه‌ذرت نشکفته‌در
چسفل). (۲) به مندالی نه‌سره‌وت و شه-
یتان و هاروهاج؛ ده‌لین. (پچه‌نا‌آرام) (۳)
دانه‌ویله‌ی نه‌کول. (دانه‌بنشن دیر پخت)
(۴) ده‌نکه دانه‌ویله‌ی نه‌کولیو له ناو گرار و
چیشتا. (دانه‌بنشن نه‌پخته) (۵) ده‌نکه میوه‌ی
نه‌گه‌یشتوی ناو کوگای میوه‌ی گه‌ییو. (دانه
میوه نرسیده در انبوه‌میوه).
+ بی‌ژه: (۱) [کار، ئه‌مری] بلی؛ بی‌ژه؛ بووشه.
(بگو) (۲) وته؛ قسه. (سخن)

بیژەر: [ناو، بک] ویژەر؛ قسه کهر. (سخنگو)

بیژی: [ناو] بیژوو؛ غه یری عه سل؛ شاخه ولقی
زیادیی دار؛ زوله کی بریشکه. (حرامزاده)

بیژیار: [ناو، بک] ویژەر. (گوینده)

بیژیتی: [ناو، بهرهمی چاوگه] زولی؛ حه رام-
زایی؛ به فیلی. (حرامزادگی)

بیسات: [ناو] بسات؛ ئه سپایی سه سهره ی
زماوه ند و میوانی؛ بیساتی سه ماوه ر؛ وه ک
ئیسکان و نالبه کی و قورپی و که شه ف...
سهره یا گاریه ی ورده واله فروشی که نار
شه قام. (بسات)

بیسات شیواندن: [چاوگه، ت] (ب) کاری
که سیک تیکدان؛ بیسات تیکدان؛ (ب)
مه جلیس شیواندن. (بساط بهم زدن)

بیسار: **فد:** فیسار؛ جیناوی که سی گوم
(نادیار)؛ له گهل فلاندا دی؛ فلان و بیسار؛ فلان-
وفیسار. (بیسار)

بی سام: [ئاوه لئاو] بی ترس؛ بی واهیمه؛
ترس هینه رنیه؛ بی زافته. (بدون واهمه؛ بی-
ابهت)

بی سامانی: [ناو] بی سامان بوون؛ فه قیری و
هه ژاری و بی ئه نواپی. (بی سامانی)

بیسانچی: [ئاوه لئاو+ناو] بیستانه وان؛ بیستان
ده چینی وئاگای له بیستانه. (بوستانچی)

بیستانچایی: **ند:** [ناو] چای به تورکی؛ چوم،
بیستانی بهر چوم؛ بیستانی ئاوی؛ بیستانی بهراو
که له چوم ئاوبدری. (بوستان لبرودخانه)

بیسترو: **اند:** **فد:** [ناو] جیگای خوراک و نوشابه
فروشتنی هه رزان بایی که له هیندی
کیشوهر (ولات) دا تاییه ت به چینی هه ژارانه.

(بیسترو)

بیستوک: [ناو] که ره سته ی یاری ده ده ری
گوپی گرانه بو باشتربستن. (سمک)

بیستوک: ئامیری دهنگ هیهر و دهنگ بهر له
ته له یفوندا. (گوشی)

بیستوون: (۱) به غستوون؛ به غستان،
ولاتی خودایان و گهوران؛ (سرزمین خدایان)
بی کوله که؛ (بدون ستون) (۳) کیویکه له
کرماشان. (کوهیست در کرمانشاه)

بیسته: [کاری ئه مری له چاوگه ی
ویستان آبیسه؛ بوسته؛ راهه سته. (بایست)

بیستیار: (۱) بیسه ر؛ گوینگر؛ گویداته پین؛
گوهدار. (شنونده) (۲) (ب) سیخور؛ فسوس.
(جاسوس)

بیستیک: [ناو] ئه ستیولک؛ ئاسنی سه ر
ته نوور. (تکه آهنی روی تنور که دیگ رانگه
میدارد)

بیسته مین: [ئاوه لئاو] له پله و پایه ی
بیسته مدا؛ له ژماره ی بیسته مدا. (بیستمین)

بیسک: [ناو] ئان؛ ده میکی کورت. (آن)
بیسکادن: ئانیکی تر؛ تاویکی تر. (لحظه دیگر)

بیسکار: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) جیو فروش؛
ئازارده ر. (بد دهن؛ آزارنده)

بیسکاری: [ناو] (ف. گیو) بیسکانی؛ جیو فروشی؛
ئازارده ری. (نا سزا)

بیسکانی: ک بیسکاری.
بیسکویت: **فد:** [ناو] جوړی تو شه له ئارد و
شه کر. (بیسکویت)

بی سمه ت: [ئاوه لئاو] بی سه مت؛ بی ترس؛
بی ئیحتیات. (بی احتیاط)

بی سوو: نه مانی هیزی دیتن؛ کهم سوو. (کم سو و بی فروغ)

بی سووا: (۱) [ناو] بی سوو؛ بوسه؛ ره بهت؛ کوله.

(کمین) (۲) [بهند] بی سووا؛ بی گومان؛ بی شک. (بی گمان)

بی سوود: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی قازانج؛ بی سوود؛ بی قازانج؛ بی رپیا؛ بی به هره. (بی سوود)

بیسه: [کاری ئه مری له چاو گه ی ویستان] بیسه؛ بوهسته؛ راهسته. (بایست)

بی سه بر: [ئاوه لئاو] بی مولت؛ نا ئارام؛ به له ز؛ بی تاقهت. (بی صبر)

+ بی سه ر: [ئاوه لئاو] هه ر شت که سه ری نه بی؛ بی که لک؛ بز؛ بی شوین. (بی سر گم)

+ بی سه روبن: [ئاوه لئاو] (۱) زور دوور و دریژ؛ بی ئه ول و ئاخو. (بی سروه) (۲) تیکه ل پیکه ل. (بی سرو تهو آشفته)

+ بی سه ر و زمان: [ئاوه لئاو] (۱) نه خوشی که له زمان که وتبی. (مریض از حرف زدن عاجز. (۲) بی ده موپل وقسه نه زان. (بی سرو زبان)

بی سه روسامان: **فد:** (۱) [ئاوه لئاو] بی سه روبه ره و شیواو؛ ئالوز. (۲) بیدار و مال و بی ئه نوا؛ بی مال و هاوسه ر. (بی سه روسامان)

+ بی سه روسه دا: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهنگ؛ بی هه راو هوریا. (بی سه رسدا) [بهند] (۲) جیگای خه لوت و بی دهنگ؛ ئه مه و تاغه زور بی سه روسه دایه. (دنچ) (۳) کردنی کاری به په نامه کی و به هیواشی و بی دهنگی. (بی سر و صدا)

بی سه ره: [ئاوه لئاو] بی خاوهن؛ ئالوز.

(بی صاحب. بینظم)

بی سه ره تا: [ئاوه لئاو] ئه زه لی؛ بی چاو گه؛ بی چاوانه و بی سه رچاوه. (بی ابتدا)

بی سه لیه: [ئاوه لئاو] (۱) بی زه وق. (بی ذوق) (۲) تینه گه ییو و بی عه قل. (بی شعور)

بی سه مه ر: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی به هره؛ بی سوود؛ بی بهر. (بی بهر)

بی سه واد: [ئاوه لئاو] نه خوینده وار؛ که سیک نه توانیت بنووسی و بخوینته وه. (ب) که سیک که له باری زانستییه وه زور پر بار نه بی. (بی سواد)

بی سه وادی: [ناو] نه وانایی؛ بی سیواتی؛ نه خوینده واری؛ (ب) کهم ئاگایی له باری زانسته وه. (بی سوادی)

بی سهیره ت: [ئاوه لئاو] (۱) بی ئه خلاق؛ بی ئاکار. (بی اخلاق) (۲) ئا بر وو چوو؛ بی بن کراو به نارهوا؛ بن پژاو. (بی سیرت)

بیسیک: [ناو] له زمانگه لی پروگرام نووسی کامپیو تیر. (از زبان های برنامه نویسی کامپیوتر)

بیسیم چی: [ناو] له سه ریسیم (بیته ل) کار ده کا؛ بیسیم هه لگر له ئه رته شدا. (بیسیم چی)

+ بی ش: [ئاوه لئاو] بهند؛ زیاد؛ کهم و بیش؛ کهم تا بیش؛ کهم تا زور. (بیش)

بی شاتوشووت: بی هه راو هوریا و شیته شیت؛ (ب) [ناوت] بی ریکلام؛ بی ته بلیغات؛ بی بانگه شه؛ بی بالگاشه؛ بی پروپا گاند. (بی تبلیغات)

بی شاخ: کول؛ هه ر حه یوانی شاخدار یک (وه-

ک بزَن) که شاخی نه بیټ. (بی شاخ)

بیستر: فد: [ئاوه لئاو + بهند] بیستره؛ زیاتر؛
فیستره. (بیستر)

بی شک: (۱) [ناو] لانه؛ بی شک (گهواره)

(۲) [بهند] بی شک؛ بی گومان. (بی شک)

بی شکست: [ئاوه لئاو] (۱) کول نه ده؛ بی

نکوول. (۲) ساغ؛ نه شکاو. (بی شکست)

بی شوخی: راسته قینه؛ بی گالته؛ (ب) بو

پرسکردنه، بهراسته؟ شوخی ناکه ی. (جدی؟)

بی شوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی شوو؛ بیژمار؛ بیداد؛

بی حه د؛ (بی شمار) (۲) [ناو] بی میرد؛ (بیوژن).

(بی شوهر)

بی شهرت: بی مهرج؛ بی دانانی مهرج؛ هیچ

شهرتی له بهین دانه بی. (ب) [ئاوه لئاو]

شهرت شکین و بیوفا. (بی شرط؛ بی وفا)

بی شهرت وشو: [ئاوه لئاو] بی شهرت وشوین؛

بی وها؛ بی قهول؛ بی قهول وقه رار؛ بی به لین.

(بیوفا)

بی شهرتوو شوین: ^کبی شهرت وشو.

بی شهرتی: [ناو] شهرت نه بردنه سهر؛ شهرت

به جی نه هینان؛ بیوفا بی به قه رار و پهیمان.

(بی شرطی)

بی شهرعی: کاری دوور له ئاین وشهرع؛

کاری خیلاف؛ کاری خراب وغهیری

شهرعی. (بی شرعی)

بی شهریک: [ئاوه لئاو] بی هاوبه ش؛ (ب) ته

نیا؛ ب. (خوای بی شهریک) (بی شریک)

بی شهنگ: (۱) [ئاوه لئاو] گرینوک؛ که سیک که

زور بگری یا زوو ده ستبکا به گریان؛ (۲) بی -

شهنگ شوپوبی

(همیشه گریان؛ بیدمجنون)

بی شه هامه ت: [ئاوه لئاو] بی جه رگ؛ بی

جگره؛ قزه؛ ترسه نوک؛ بی غیره ت؛ بی زاله

(بی شهامت)

بی شی: بی شه؛ می شه. (بی شه)

بی شیل: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ناشیرین؛

ناپوخت. (زشت)

بی شيله و بيله: [ئاوه لئاو] بی ده غه لی و فیلبازی؛

پاک و ساده. «گوفاری مهاباد ۱۱۲» (بی شيله -

پيله)

+ بیعار: فد: بوی هه یه له وشه ی (بیعار)

فارسییه وه هاتی) عار و اتا عیب و نهنگ

له فارسییدا ئهم دژواتایه هه یه. (بیعار)

بی عاره ق ده رچوون: [چاوگه ت] (ب) بی -

دیتنی ئازار و عه زیه ت ده ربازبوون؛ (ب) له

سزای تاوان ده ربازبوون. (معادل مفت در

رفتن)

بی عورزه: [ئاوه لئاو] بی لیاقه ت؛ سووک و

چروک؛ نالایق؛ (ب) کار لین هاتوو. (بی عرضه)

بی عوز روبه هانه: بی لام و جوومی؛ بی پروییانوو .

(بی عذر و بهانه)

بی عه جمان: [ئاوه لئاو] بی حه جمان؛ نه سره ت؛

بی ئوقره؛ بی ئارام و قه رار. (نا آرام)

بی عه جه له: به کاوه خو؛ به ئارامی؛ بی له زوبه ز.

(بی عجله)

بی عه مه ل: [ئاوه لئاو] بی حه مه ل. (۱) بی

کرده وه. (۲) (ب) کابرا پیاویکی بی عه مه له؛

هیچ کاریکی خراب ناکا. (بی عمل)

بی عه یب: [ئاوه لئاو] ساغ؛ دروست؛ بی ئیراد؛

بی ئاهوو؛ (بی عیب)

بی غهره: [ئاوه لئاو] بی کینه؛ بی بوغز؛ راست و ږه وان؛ (ب) بی لایه نگری یان دوژمنی؛ بی نه زهر له قه زوت کردندا. (بیغرض)

بی غم: [ئاوه لئاو] غمی نییه؛ که مته رخه م. (ب) ئه رخیاهن به، بی غم به؛ خه مت نه بی؛ نیگه ران مبه. (بی غم)

بی غیره: [ئاوه لئاو] نامووس فروش؛ (ب) نیشتمان فروش؛ ناپیاو؛ خوږپی؛ بی ږه گ. (ب) ترسه نوک؛ قزه؛ بی شه هامه ت. (بی غیرت)

بی فرمان: [ئاوه لئاو] بی کار؛ ئیش و فرمان پی - نه سپردراو؛ [ناو] بی فرمان؛ سه یاره ییک که رو لی نه بی یان؛ رو له که ی خه لاسی (بو شى) بی یان خراب پی. (بی کار؛ بی فرمان)

بی فېر: [ئاوه لئاو] به دفره؛ ناشیرین؛ ودم خراب؛ شووم. (شوم و بدیمن)

بی فېره نگ: [ئاوه لئاو] بی که تهوور؛ بی ئه دهب. (ب) دوا که وتوو؛ ئاداب نه زان؛ دوور له شارستانییه ت. (بی فرهنگ)

بی فېه یت: [ئاوه لئاو] بی شهرم؛ بی ئاږوو؛ بی - حه یا. (بی آږو)

بی فان: (۱) هین؛ وانیک؛ ئه وکی. (چیز)

بیقل: [ناو] بیقل؛ که پو؛ لووت. (بینی)

بی قابیله ت: [ئاوه لئاو] سووک و چروک؛ نالایه ق؛ ناقایل؛ بی ږیز. (بی قابلیت. نالایق)

بی قاج: (۱) دوور له په زرانندی عه قل غه یری مه تتیقی؛ دوور له په سه ندی عه قل. (غیر منتقی) (۲) که سیک که پای نییه؛ بی پا. (بی پا)

بی قاعیده: (۱) دوور له په سم و په سووم؛ (۲) بیسه ره و به ره. (۳) عه یب. ئیراد؛

بی قاعیده نییه من بچم بولای ئه و دوسته ت؟؛ واتا عه یب نییه؟ (بی قاعده دوراز رسم و رسوم)

+ بی قام: [ناو] حه وز یا گو لی به قه د بالا پیاوی قوول بی؛ حه وز یا گومی په ی نه دا. (حوض یا استخر، در حدود دو متر گود)

بی قانونی: (۱) [ناو] که س له که سی، بیسه ره و به ره یی. (۲) زولم؛ غه در؛ نا حه قی؛ دوور له یاسا. (بی قانونی؛ ظلم)

بی قوللخ: [کنایی] بیسه روشوین؛ له تور کییه وه هاتووه قوللخ واتا گوی؛ وا باو بوو ئه گهر مه ږیک گورگ زگی درپیا، شوان گو ږیک که کانی ده هیناوه بو نیشانه ی ئه وه که گوم نه بووه؛ بیسوراخ؛ وندا؛ بزر. (کنایه گم شدن)

بی قه در: [ئاوه لئاو] سووک و چروک؛ بی ږیز؛ بی حورمه ت. (بی ارزش)

بی قه راری: [ناو] (۱) نا ئارامی؛ بی ئوقره یی. (۲) زهوت نه بوون و به ندنه بوون له جیگاییک. (۳) نیگه رانی. (بیقراری)

بی قه واره: [ئاوه لئاو] ناقولا؛ ناشیرین؛ له ئه ندازه و قه واره دا نه بوون؛ زهوی یان شتی پان که دارای که چ و کوو پی بی یان چوار گو شه نه بی و لار و خچ بیت. (بی قواره)

بی قیمه ت: [دژ واتا] (۱) بی به ها؛ هه رزان؛ چروک؛ بی ئه رزش؛ ناقایل. (۲) به خورایی؛ بی قیمه ت بو تو. (۳) (دژ واتا) زور به قیمه ت و له قیمه ت نه هاتوو. (بی قیمت)

+ بی کاری: [ناو، به ره می چاوگه] (۱) په وتی نه بوونی کار. (۲) به تالی و کاتی پشوودان و

سهر پهرژین؛ (۳) لهسهرکار دهر کران و بیکار مانه وه. (بیکاری)

بیکاری وهزی: کهسانی که شوله که یان وایه که چند مانگ له سالدا کار یان نه بی؛ وه ک: فه لاو دروینه وان که زستانان بیکارن. (بیکاری فصلی)

بی کنج: پروت و بی لباس؛ بی جل و بهرگ. (بی لباس)

+ بیکوانه: [ناو] بنیشت؛ جاکه؛ شیله ی قه زوان. (سقز)

بیکول: < بیکول.

بی کول: [ئاوه لئاو] بی که سهر؛ بی دهر د؛ بی آزار؛ ئاسوده. (آسوده)

بی کول: [ناو] کوله بی؛ بی زهر؛ بی زهر د؛ بنجه بی که له میسه دا سهوز ده بی. (بته بید کوتاه)

بیکهس و کار: [ئاوه لئاو] بی فه کوفامیل؛ بی قهوم و خیش. (بیکس و کار)

بیکهسی: [ناو] (۱) بی خزم و کهسی؛ ته نیابالی. (۲) بی هاوده می؛ بی هاوالی؛ ته نیایی. (بیکسی)

بی که لک: [ئاوه لئاو] بیکه لک؛ بی سوود؛ به کار نه هاتوو. (بدر دنجور).

بی که لله: [ئاوه لئاو] (ب) بی یحیات و سهره رو؛ که لله رهق؛ (ب) بی مه غز؛ بی عه قل. (بی کله)

بی که موزیاد: (۱) به اندازه؛ نه که م نه زیاد. (۲) (ب) ته و او و که مال. (بی کم و زیاد)

بی که م و که سر: [ئاوه لئاو] ته و او که مال؛ بی که مایه سی؛ بی که م و کووری. (بی کم و کسر)

بی که یف: بی حال؛ بی شهوق؛ په شیو؛ خه مبار؛ نه خوش. (غمگین)

بی کیر: [ئاوه لئاو] (ک) بلاوده و تری؛ به کار نه هاتوو؛ بیکه لک. (بدر دنجور)

+ بیگ: [ناو] پیاده ی شه تره نج. (پیاده شطرنج)

بیگا: [ناو + بهند] بیگا؛ ناوخت. درهنگ وه خت. (بیگاه)

+ بیگافی: [ناو] (۱) ناوه ختی؛ درهنگ وه ختی. (ناوختی) (۲) زوره ملی. (زور گویی)

بیگانه خوازی: [ناو، بهرهمی چاوه] (ب) نیشتمان فروشی؛ فسوسی بو بیگانه کردن؛ کاری بی شه ره فی و دوور له نیشتمان په روه ری کردن بو بیگانه. (بیگانه خواهی)

بیگانه یی: [ناو] (۱) حاله تی خزم نه بوون و دوور له خزمایه تی. (۲) نه ناسراوی و غه ربیی؛ نامویی؛ غه واره یی؛ ناس نه کری. (بیگانگی)

بی گری: [ئاوه لئاو] راست و ره وان؛ (ب) بی قورت و خواری؛ سهولی بی گری؛ سهولی راست و بی که چ و کووری؛ (ب) بی فیل (بی گره)

بیگله یی: له وه ختی به ری کردن میواندا ده لین و اتا؛ هیوا دارم میوانداریمان جیی گله یی و گازنده نه بووی. (بی گلایه) بیگو؛ [ناو] بوژو. (علف بو گرفته)

بیگومان: [بهند] بی شک؛ ئه رخه یان. (بی گمان)

بی گوناج: [ئاوه لئاو] بی سووچ؛ بیتاوان. (بیگناه)

بیگهف: [ئاوه لئاو] گهوج؛ سهر سه ری. (احمق)

بیل: [ناو] ئاخ؛ خۆل؛ خاک. (خاک).

بیلّا: (۱) دوو نهوم. (دوطبقه) (۲) باران نه گر؛ په سبو. (جائیکه باران نخورد) (۳) لی گه پری؛ لی گه پری. (بگذار)

بیلاته شبی: (ب) دوور له پرووت؛ ته شبیهاتی نه بی؛ دوور له شو بهاندن. (بلا تشبیه)

بیلاس: [ناو] بیلی ئاسنی؛ پیمه پره. (بیل آهن)
بیلاسنی ته سپه ره دار: [ناو، ت] پیمه پره ییک که ته سپه ره ی خراوه ته سهر بو جیگای پا. (بیل آهن ته سپه ردار)

بیلامانی: (۱) دوور له مانای شاراهه. (بدون معنی دیگر)
(۲) بیلامانیع؛ بی بهرگری و عیب و عار. (بلامانع) (۳) (ب) دوور له پرووت؛ بیلاته شبی. (دور از حضور)

بیلانه: [کاری ته مری] لیگه پری؛ بلا. (بگذار)
بیلانیسبه ت: [به ند] به لا نیسبه ت؛ (ب) دوور بی له نیسبه ت به تو؛ بی پیوه ندی له گه ل تو دا. (بالنسبت)

بیلا یه ن: [ئاوه ئناو] حاله تی بی هوگری. (بی طرف)

بیلا یه نی: [ناو] حاله تی که سیک که له حوکم کردندا لایه نی هیچکس نه گری. (بی طرفی)

بیلته کرن: [چاوگه، ت] ته کمیش؛ بوش کردن و شی کردنه وه ی بنی دار. (بیل زدن و نرم کردن زیر درختان)

بیلشا: (ف. گیو) لایو گیژ و حول و بی میشک و گه وچ. (خول)

بیلکاری: [ناو] (۱) به بیل کار کردن (۲) زهوی شیو کردن به بیل. (۳) پیمه پره کاری. (بیل

کاری)

بیلوته: [ناو] داوه تی بی دو (دوت)؛ (داوه تی فقییان) (جشن و سماع فقه ها)

بیلوژه: جوړیک ههرمی. (نوعی گلابی)
بی لوک: رویشتنی ئارام و بی لوقه کردن. (راه رفتن آرام)

بی لووت: (۱) بی ده ماخ؛ سه یاره ییک که موئوره که ی له پاشه وه بی و پیسه که ی ساف- بی. (۲) نوکه بیلوته؛ نوکه سپیلکه (بیدماغ)
بیله: [ناو] جوړی پیلایو ژنان بوو له قه دیم- دا. (نوعی کفش قدیمی)

بیله با: [ناو] شهن کردنی جه غزی دانه ویله به بیل. (باد دادن گندم و خرمن با بیل)
بیله کو: [ناو، ت] بوول؛ خوله میش. (خاکستر)
بی له نجی: [ناو] خوین گه رمی؛ بی مان گرتن؛ ته با. (خون گرم)

بیله وار: [ناو] مه حالیکه له ئازربایجانی پروژ هه لاند له ئیران. (بیله وار)

بیلیارد: اند؛ فد؛ [ناو] (۱) جوړیک یاریه به چهند گوئی دارین و داره دهستی ده کری (۲) کورسی (میزی) ته یاریه. (بیلیارد)

+ بی لیته: [ئاوه ئناو] ساف؛ بی قور و لیته؛ تراوی بی خه وش و خال؛ تراوی بن نه گرتوو. (ساف و بی ته نشین)

بیلی میکانیکی: [ناو، ت] جوړیک مه کینه بو هه لکه ندنی زهوی که بیلیکی گه وره ی به سه و ره یه. (بیل مکانیکی)

بیلیون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] له ئامریکا هه زار ملیون و له ئینگلیس یه ک ملیون- ملیون. (بلیون)

بی ماتی: [بهند] فه ورهن؛ بی مه حته لی؛ بی
 راوستان. (بی معطلی)
بیمار: [ئاوه لئاو] نه خوش؛ ناساز؛ نه ساخ؛
 خهسته. (بیمار)
بیماریفت: [ئاوه لئاو] له فارسییوه هاتووه
 به لام و اتاکه ی گوپردراوه بیمه عریفه ت. (ب)
 ئه مه ک نه ناس؛ بی پیاو هته ی؛ بی جوامیری؛
 (بیمعرفت)
بی ماف: [ئاوه لئاو] بی به هره؛ بی به ش؛ بی
 حه ق. (بی به ره)
بی ماک: (۱) نی ری که هیلکه گونی نه بی.
 (نربی خایه) (۲) کار و به رخی بی دایک.
 (بزغالو بره بی مادر)
بی مال: [ئاوه لئاو] (۱) بی خانه ولانه؛ که سیک
 مالی نه بی. (۲) فه قیرو بی ئه نوا. (۱) بی خانه. ۲
 فقیروبی چیز)
بی مانا: [ئاوه لئاو] بی مه عنا؛ بی وانا؛ قسه ی پر
 و بووچ و بی مانا. (بی معنی)
بی مایه: [ئاوه لئاو] (۱) بی پوول و پاره. (۲)
 زورشل و تراو. (۳) (ب) بی سه واد؛ بی زانست.
 (بیمایه)
بیمحه لی: [ناو] بی ته وه جو هی؛ به چ نه زانین؛
 ریز لی نه گرتن؛ به چ نه گرتن؛ خو
 تینه گه یاندن؛ پویته پینه دان. (بیمحلی)
بیمروس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) غه مگین؛ روو
 تال؛ مرو مووچ؛ مرو موچ. (غمگین؛ روترش)
 + **بی مریس:** [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بی ئیشیا.
 (بی اشتها)
بی مزه رت: [ئاوه لئاو] ساغ و سلامه ت؛ بیوه ی
 (بیضر).

بی مشوار: [ئاوه لئاو] (۱) بی ودم؛ بی-
 فیشک. (بدیمن) (۲) نا پایه دار. (ناپایدار)
بیمشور: [ئاوه لئاو] بی ته گیر و بی سه لیکه له
 بهرپوه بردنی کاریکدا. (بی تدبیر)
بی مشووری: [ناو، ت] بی ته کبیری به ته نگی
 کاریکوه نه بهوون؛ حاله تی لینه هاتووی له
 سه ره ره شتی کردنی کار یان ریخراویکدا. (بی
 تدبیری)
بی موخ: [ئاوه لئاو] بی که لله؛ بیمیشک. (ب)
 ئه وه ی کرده وه ی له رووی عه قله وه نییه
 (بی مخ)
بیمول: [ناو] نشانه ییکه له نو ت نو سیدا که
 ده نگی نو تی ئه سلی نیو په رده ده هینینه
 خواره وه. (بمل)
بی موو: (۱) [ئاوه لئاو] هه ویز؛ سه رتاس؛ بی-
 تووک؛ (۲) هه ر شت که مووی نه بی. (۳)
 لووسکه و موو ده رنه هاتوو. (۴) موو تاشراو.
 (بیمو)
بیمه: [ناو] مه خته؛ به لام له سه ر زمانی
 خه لک هه ر بیمه ده وتری و له که سم نه
 بیستوو که بلیت مه خته ئه گه ر چی وشه
 کوردیه که ی مه خته یه. (بیمه)
بیمه زه: [ئاوه لئاو] بی تام؛ بی چیژ؛ هه روها.
 قسه ی بی مه زه؛ شوخی بیمه زه و بی نمه ک
 و بیتام. (بیمه زه)
بی مه زه یی: [ناو] بی تامی؛ کار و قسه ی بی
 نمه ک و بیتام کردن. (بیمزگی)
بی مه غز: [ئاوه لئاو] (۱) بی میشک. (۲) بی-
 ناوه پرک. (۳) پووک؛ پووچه ل. (۴) (ب) بی-
 ئاوه ز. (بی مغز)

بی مه یلی: [ناو] بیخوش نه بوون؛ بی-
علاقه یی؛ سارد و سړی؛ بی ټیشتیا یی. (بی
میلی).

بی میر: [ناو] بی شوو؛ بی میرد. (بی شوهر).

بی میزی: (ف. گيو) گه وره یی؛ پانی. (بزرگی؛
وسعت).

بی میهری: [ناو] بی موحیه تی نه بوونی
میهره بانی و خوشه ویستی؛ بی مه یلی. (بی
مهری)

+ بین: [ناو] بین خوار دنه وهی زور ناژن و
شمشال ژهن. (عمل دم و بازدم در حین

زدن نی) (۲) پیران کردن و توند خولانه وهی
مه زرهق و شیلانق. (بسیار سرعت

چرخیدن) (۳) [پاشگر] و اتا بینا (ناوی کرداری -
دبه خشی) نه وهی که ده بیننی وه ک دوور بین،

نزیك بین، هووړ بین. (بین) (۴) بینه قاقا.
قورگ. قوروو. (خرخه)

+ بینا: (۱) [ناو] ساختومان. (۲) [ناو] قه رار؛
بنا. مه گهر بینا له سهر نه وهو تو بچی.

(بنا) (۳) [ټاوه لټاو] که سی که ده بیننی. (بینا)
بینافسوک: [ټاوه لټاو] (ف. گيو) غه مگین؛

خه مناک؛ به پره ووش. (غمگین)
بیناف: [ټاوه لټاو] بی ناو؛ ناو نادیار؛ بی ناوک؛ بی -

ناو که. (بی نام؛ بی هسته)
بی نامووس: [ټاوه لټاو] ناپیاو؛ بی غیره ت؛ <

بی شهره ف. (بیشرف)
بیناندن: [چاوگه، ت] بار بار کردن و به ستن.

(بستن)
بیناندنه وه: [چاوگه، ت] (۱) دوزینه وه؛ دیتنه وه.

(۲) به ستنه وه. (پیدا کردن. بستن)

بینانه وه: به ستنه وه. (بستن)

بی ناو که: [ټاوه لټاو] بی ناوک؛ بی ناوه
روک؛ بوش؛ بادامی بی ناو که؛ بادامی بی مه غز.

(بی مغز و تهی)

بینای: به ستن؛ به سه هول بوون؛ یه خ به ستنی
ټاو. (یخ بستن)

بین یین: [بهند] به یین به یین؛ به ینابه یین؛
ناو به ناو؛ جار جار. (هراز گاهی؛ گاه گاه)

بین ته نگ: [ټاوه لټاو] بیهن ته نگ؛ پشو و سوار؛
بی تاقه ت. (بی صبر)

بین خوار دنه وه: [ناو، ت] شمشال یا زور نا ژندن
به یه ک نه فوس و بی پړانه وه و بی پشو و دان.

(یک نفس در نی دمیدن)

بین در یژ: [ټاوه لټاو] پشو و دریژ؛ به تاقه ت؛
خوړاگر؛ بیهن دریژ. (صبور)

بیندن: < به ستن. (بستن)

بین ژین: [چاوگه] پشیمین. (عطسه کردن)

+ بینشک: (۱) باویشک. (۲) وه نه وز؛ پوئژین؛
خه وه نووچکه. (خواب آلودگی زیاد)

بین فهره: [ټاوه لټاو] به تابشت؛ به تاقه ت؛
به سه بر. بین دریژ؛ بیهن دریژ؛ بیهن فهره؛ به -

پشو. (صبور)

بین فهدان: بیهن فهدان؛ وچان گرتن؛ هیلاکی
دهر کردن؛ هه سانه وه. (خستگی در کردن)

+ بینگ: [ناو] (۱) به ر قوروو؛ به رین. (جلو گلو)
(۲) هه ناسه؛ بین؛ بیهن. (نفس)

بین گرتن: [چاوگه، ت] (۱) پیران گرتن و توند
سو وړانه وه. (سریع چرخیدن)

(۲) بین خوار دنه وهی زور ناژهن. (یک نفس
سرنا زدن) (۳) بهر بینه قاقای که سیک گرتن.

(يقه کسی را گرفتن)

بینه: [کاری ئه مری] باره؛ باوه رو؛ بیره؛ باوره؛
بیرا؛ بیرانه؛ بیهینه. (بیار)

بینه ر: [ناو، بک] (۱) تماشاچی. (۲) ئه وه ی که
ده بینن. (بیننده)

بی نه سیو: [ئاوه لئاو] بی پار؛ بهش بر او؛ بی بهش؛
ئافه روژ. (بی نصیب)

+ بینن: [پاشگر] حاله تی دیتن؛ جیهان بینن،
تالا بینن، خوشبینن، به دینن. (پیواژه. بینن)

+ بی نیازی: [ناو] (ب) تیرو ته سه لی؛
ده وله مه ند؛ هیچ نه خوازی؛ بی حه وجه یی. (بی

نیازی

بی نیشان: [ئاوه لئاو] (۱) یه کده ست و بی خال.
(۲) بی شوین. (۳) بی میدال. (۴) گوم بوو؛

سه ره له لگرتوو؛ بی سه روشوین. (بی نشان)

بینن: چاو بیکه وتن؛ دیتن؛ بهستن؛ جه
مدین؛ به سه هول بوون. (دیدن؛ بستن)

بینینه وه: [چاوگه ت، دوزینه وه؛ دیتنه وه. (پیدا
کردن)

بی نیوپر: [به ند] په پیتا په پیتا؛ له سه ریبه ک؛ بی-
پسانه وه. (بدون وقفه)

بینیه: [کاری ئه مری له چاوگه ی هینان]
بیهینه؛ ئه و شته بینه؛ باوه ره ی؛ بیرانییه.

بیرای. (بیاورش)

بیو: [ناو] بیف؛ فورسه ت؛ ده رفه ت؛ بیف.
(فرست)

بیوا ده: [به ند] بیگاف؛ بی وه خت؛ ناوه خت؛ (ب)
درنگ وه خت. (بیموقع)

+ بی وار: [ئاوه لئاو] (۱) بی شوین. (بینشان) (۲)
وه جاخ کویر. (اجاق کور)

بی واری: [ناو] بی شوینی؛ وه جاخ کویری. (بی
نشانی. اجاق کوری)

بی واز: [ئاوه لئاو] بی حه وسه له؛ حال نه دار؛ بی-

تا قه ت؛ بی حال؛ جارس؛ جازز؛ بیزار.

(بیحال) بیمال و سامان؛ هه ژار؛ ژیان-
ناخوش. (بیوضع)

بی واسیته: [ئاوه لئاو + به ند] بی پیوه ننده ر؛ بی-
ده لال؛ بی نیوجیی که ر؛ بی نیوژ؛ راسته وخو.

(بیواسطه)

بی و جوو: [ئاوه لئاو] بی وجود؛ شتیک که
بوونی نییه. (ب) بی که سایه تی؛ بی قه در؛ بی-

بایه خ. (بیوجود)

بی و چان: [به ند] بی حه سانه وه؛ بی راوه ستان؛
له سه ریبه ک و په پیتا په پیتا. (بی وقفه)

بیو که: [ناو] (۱) موریانه ی خوری و به ن. (۲)
مور که. (موریانه پشم)

بیوله ت: [ئاوه لئاو] نه گبه ت؛ نه هامه ت؛
ندامه ت؛ جو ری جوین؛ شووم. (بی یمن)

بیوم: بووم؛ بووگم. (بوده ام)

بی ونه بی: بی ونه بی؛ بیت ونه بیت؛ له

هر هر حالدا. (باشد و نباشد)

+ بی وه خت: تد؛ فد؛ [به ند] ناوه خت؛ زیاتر
بو دره نگ وه خت؛ به م ئواره بیوه خته هاتی؟

(بیوقت)

بیوه سیری: مایه سیری؛ باواسیر؛ واسی.
(بواسیر)

بی وه فا: [ئاوه لئاو] بی به قا؛ بی قه ول وقه رار؛ بی
شهرت وشو. (بیوفا)

بی وه ک: [ئاوه لئاو] بی هاوتا؛ دایکا بی وه کا
من؛ دایکی بی وینه ی من. (بی همتا)

بی ویری: [ناو] (۱) بیگیری؛ بی ده رفه تی. (بی
مجال) (۲) نه خوش که وتوووی بی عیلاج و

چاره. (مريض لاعلاج)

بی ویزدان: [ئاوه لئاو] ویزدان خه وتوو؛
که سیک که ویزدانی نییه. (بی وجدان)

بی های: [ناو] بی ئاگای؛ ئاگا له خو نه بوون.

(نا آگاهی)

بیہوش: [ئاوہلناو] بیہوش. (بیہوش)

بیہن: [ناو] (۱) نہ فہس؛ ھەناسە. (نفس) (۲)

بوون. (بو)

بیہن: (۱) بوون؛ بووہ؛ بووگہ. (۲) بووگن؛ (بودہ؛

بودہاند)

بیہناخوہ بہردان: ھەسانەوہ؛ پشوودان. (تنفس

استراحت)

بیہنام: ناوہ بو پیاوان؛ ناوچاک؛ خوشناو.

(بہنام)

بیہن پیکہ تن: [چاوگہ، ت] بونگرتن؛ بوگہن -

بوون. (بوگرتن)

بیہندار: [ئاوہلناو] بوندار. (بودار)

+ **بیہن دان:** [چاوگہ، ت] (۱) پشوودان؛

ھەسانەوہ. (استراحت) (۲) بوون دان؛ حالہ تی

ھەر شت کہ بوونی لی دی. (بو دادن)

بیہنترین: [چاوگہ] پشمین. (عطسہ کردن.)

بیہنشک: [ناو] پشمہ. (عطسہ)

بیہن فہدان: [چاوگہ، ت] پشوودان.

(استراحت)

بیہن لی چکاندن: [چاوگہ، ت] نہ فہس لی -

برپین. (نفس قطع کردن)

بیہن لی چکین: نہ فہس تہنگ بوون. (نفس

تہنگ شدن)

بیہوودہ: فد. [ئاوہلناو] (ف. مشہ) بی سوود؛

بہ فیرو؛ بی موفا. (بیہوودہ)

بیہورک: [ناو] بہہی؛ بی؛ بہی. (بہ)

بیہوشکردن: [چاوگہ، ت] لہ سہرھوش بردن؛

لہ ہوشبردن؛ زیاتر بو نہ شتہر کاری.

(بیہوشکردن)

بیہوشکەوتن: [چاوگہ، ت] بی ہوشبوون؛ لہ -

سہرخو چوون. (بیہوش شدن)

بیہوشی: [ناو] (۱) حالہ تی لہ سہرخوچوون و

ھوش لہ دەستدان. (۲) بی ہوشی؛ کہم بیر

و ہوشی؛ فہراموش کاری؛ گیژی. (بیہوش)

بی ہونہر: [ئاوہلناو] ئەوہی ھیچ ہونہریکی

نییہ؛ (ب) بوہر پیاگ و بی جہوہەر. (بی

ھنر)

بیہوی و نہیہوی: بشی و نہقی. (ب)

مہجورہ؛ ناچارہ. (خواہی نخواہی)

بی ہہ تک: [ئاوہلناو] بیشہرم؛ بیحہیا؛

روودار. (بیحیا)

بی ہہ ست: [ئاوہلناو] بیخوست؛ بیخشہ؛

بی دەنگ و ئارام؛ بیحیس. (یواش؛ بیحس)

بی ہہ قہر: [ئاوہلناو] بی ہہمتا؛ بی -

ھاوشان. (بی ہمتا)

بی ہہ مہر: [ئاوہلناو] بی بہرابہر؛ بی ھاوتا؛

بی ہہ قہر؛ بی رەقیب؛ بی ھاو تہراز. (بی

ھمتا)

بی ہہ مپائی: [ناو] بی ھاوشانی؛ بی ہہ قہری؛

بی بہانبہری. (بی ھمتایی)

بی ہہ مہدی: [ناو] بی ھەمدی؛ غہیری ئیرادی؛

بہ دەستخونہبوون؛ بی ئاگایی. (غیر عمدی)

بیہہ ناخی: [ناو] ترسہ نوکی؛ بی جہ رگی؛

بیزراقی. (ترسویی)

بی ہہیقی: [ناو] ناھومییدی؛ ناھومیڈ؛ ناھمی؛

بی ھیوا؛ بی ھیوایی. (نا امید. نا امیدي)

بی یارو یاور: [ئاوہلناو] بی دوست و رفیق؛ بی -

پشت گر و یاریدہ دہر. (بی یار و یاور)

بی یاورہ: [ئاوہلناو] بی یاریدہ دہر؛ بی ئاریکار؛

بی ھاوال و پالپشت. (بی یاور)

بیی کو: بی ئەوہی. (بدون اینکه)

بی یومن: [ئاوہلناو] بی ودم؛ بەد قەدەم؛ بی -

یوم؛ ناموبارہک. (بی یمن)

پیتی (ب) بهشی وشه‌ی بیانی

به‌نگی په‌روه‌ده ده‌کا بو‌ئه‌وه‌ی به‌ژی‌ری و
سلامه‌تی بگه‌رینه‌وه ناو جه‌ماوهر و ژبانی
ئاسایی؛ دیسان په‌روه‌ده‌کردن. (بازپرور)
بازپه‌روری: فد: [ناو] کار و په‌وتی گه‌راندنه‌وه‌ی
ژی‌ری یان له‌ش ساغی و راهینانی (گیروده
بووان به‌ماکگه‌لی سرکه‌ر) به‌ره‌و ژبانیکی
ئاسایی. (بازپروری)

بازجو: [ناو، بک] باسوخواسکه‌ر؛ که‌سیک-
که‌کاری لپرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تاییه له‌لایه‌ن
ریک‌خراوی ئینزیبات (شاره‌بانی) یه‌وه بو
دروستکردن و ته‌کمیلی په‌روه‌نده‌ی تۆمه‌ت
لیدراو؛ پرسکه‌ری دادگا و به‌رپرسی
حکوممه‌ت. (بازجو)

بازخرید: فد: [ناو] که‌سیک که‌چهند سال له-
ریک‌خراویکدا شۆل ده‌کا و له‌سه‌ر ئه‌و کاره
بیکاری ده‌کهن و یه‌کجی بابه‌تی ئه‌و سالانه
که‌خزمه‌تی کردوه پاره‌ییکی ده‌ده‌نی. (باز
خرید)

بازداشت: فد: [ناو] زیندانی کردنی کاتی
(موه‌قه‌تی) تۆمه‌ت لیدراو هه‌تا روون
بوونه‌وه‌ی تۆمه‌ته‌که له‌لایه‌ن دادگاوه.
(بازداشت)

بازداستی: [ناو، به‌ر] ئه‌وه‌ی بازداشت-
کراوه. (بازداستی)

بازدید: [ناو] دیده‌نی دانه‌وه؛ کاری بازپرسی له
ریک‌خراوی بو‌ئاگاداری له‌چلوانیه‌تی
کاروباری ئه‌و ریک‌خراوه. (بازدید)

بادی‌گارد: اند: [ناو] پاریزه‌ری گیانی که
سیک له‌به‌رانبه‌ر کوشتن یا هه‌ر چه‌شنه‌هه-
لمه‌تیکدا. (بادی‌گارد)

باته‌جروبه: [ئاوه‌لناو] به‌ئه‌زموون. (ب)
دونیا‌دیده. (باته‌جربه)

باربکیو: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] که‌باب‌برژینیکی
مودی‌پوژه. (باربکیو)

باردار کردن: [چاوگه‌ت] ئاوسکردنی
گیانله‌به‌ر؛ په‌وتی به‌ره‌مه‌مدارکردنی پرووک.
(باردار کردن)

بارداری: [ناو] تولپری؛ تولداری؛ زگپری؛
ئاوسی؛ دوو‌گیانی. (بارداری)

باجه: [ناو] بو‌تکه؛ گیشه؛ ده‌ککه؛ وه‌تاغه‌ک؛
وه‌تاغیکی بچووک بو‌فروشی بلیتی سینه‌ما
یا فروشی ورده‌واله. (باجه. گیشه)

باداباد: هه‌رچی ده‌بی بابی. (باداباد)

بادگیر: [ناو] (۱) هه‌وره‌بان ئاسا له‌سه‌ر
سه‌ربان چی‌ده‌کری و بو‌ناو مال هه‌وای
سارد دینی له‌هاوینان دا. (۲) کراسی ناسکی
با نه‌بویر که‌به‌سه‌ر لیباسدا له‌به‌ر ده‌کری.
(بادگیر)

بازپرس: [ناو] دادپه‌سیک که‌کاری لپرسین له
تۆمه‌ت لیدراو و شاهیدانه بو‌روون کردنه‌وی
چۆنیه‌تی گوناح و حوکم ده‌ر کردن له‌و
باره‌وه. (بازپرس)

بازپه‌روهر: فد: [ناو، بک] (۱) به‌خیوکه‌ری باز.
(۲) کاری که‌سیک که‌به‌ندی و تریاکی و

بازپرس: فد: [ناوی بک] پشکینه؛ ئه وهی بازپرسی ده کا. (بازرس)

بازپرسی: فد: [ناو] (۱) پشکین؛ سه نگ- و سوژن کردن. (۲) لیکوینه وه و توژینه وهی کاروباری پیکخراوی. (۳) توژینه وه له چلونایه تی روداو یک؛ سه لیجان و سه رنجدان له کاری ریخراو یا کاریکی دی. (بازرسی)

بازسازی: فد: [ناو] (۱) دروستکردنه وهی شتی تیکدراو. (۲) تیکدان و له سه ره نوی دروستکردنه وه. (بازسازی)

+ بازگه شت: فد: [ناو] گه پانه وه له سه فهر؛ زفریان. (بازگشت)

بازگه شتی: فد: [ناو] (۱) که سییک که بازگه شت بووه و په شیمان بووه ته وه. (۲) کالاییک که بازگان به دلی نییه و ده نییریتته وه بو فابریکا (کارخانه). کالای بازگه شتی؛ کالای بهرگه شتی. (بازگشتی؛ برگشتی)

بازنشوست: [ناو] کار که نار؛ خانه نشین. (بازنشست)

بازنشوسته بی: [ناو] (۱) کار که ناری. (۲) مووچه ی ئه و کاره؛ مووچه ی بازنشوسته بی (بازنشستگی)

باستان: فد: [ئاوه لئاو] له میژینه؛ که ونا را. (باستان)

باستان ناس: [ناو] کوئینه ناس. (باستان شناس)

باستان ناسی: فد: [ناو] کاری کوئینه ناس؛ کوئینه ناسی. (باستان شناسی)

باستانی: فد: [ئاوه لئاو] هر شتی زور کون؛ هر شت پیوه ندی بی به باستانه وه.

(باستانی)

باستانی کار: فد: [ناوت] وهرز شکاری زورخانه. (باستانی کار)

باسمه بی: [ناو، بهر] شه قل کراو؛ مور کراو؛ قوماشی مور لیدراو. (ب) کاری سه ره سری و بی سه رنجدان. (باسمه ای)

باسه ن: فد: که فهل؛ به رزایی که مهر له پشته وه؛ سمت؛ ئه ندازه ی دهوری ئه ندام له خوار که مهره وه، (دهسته واژه زیاتر له جل- درووندا). (باسن)

+ بافت: فد: چن؛ چنراو؛ کاری چنین؛ بافتی شاره که کوئیه؛ ئه و بهرده بهردی مسه، بافته که ی ره گ په گاویه؛ کومییک یاخته ی یه کسان بو ئه نجامی کاری ژیان له له شدا؛ بافتی کروژ کروژه. (بافت)

+ بافته: فد: [ناو، بهر] چنراو. (بافته)

بافته نی: فد: [ناو] هر شت به شیش یا قو لاپ یا مه کینه له بهن یا کاموا بچنری. (بافتنی)

بالانس: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) میزان بوون؛ له وهرزشی ژیمناستیکدا له سه رده ست راپوستان و یا سه رمه و قولانج لیجانی لاتیل. (بالانس) (۲) تراز؛ میزان سوورانی ته گهر؛ هاوسه نگ بوون؛ ته راز بوون؛ (بالانس)

بالانس کردن: هاوسه نگ کردن؛ ته گهری که واله ده کا بالانس نییه. (بالانس)

بالرین: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] پیاو له ره قسی باله دا. (مرد رقصنده باله)

بالرینا: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] زن له ره قسی باله دا. (زن رقصنده باله)

بالشویست: فد؛ روس د: رهوتی بالشویک
 بوون. (بالشویست)
بالشویسم: فد؛ روس د: [ناو] بولشویسم؛
 مه‌رامی بولشویکی هه‌وا داری حوکومه‌تی
 میلی. (بالشویسم)
بالشویک: فد؛ روس د: [ئاوه‌لناو] بولشویک؛
 فراکسیونئی حیزبی سوسیال دیموکراتی
 شوروی قه‌دیم. (بالشویک).
بالکون: فد: [ناو] (۱) قاتی سه‌ره‌وه‌ی سالوئی
 سینهما. (۲) هه‌یوانی به‌ر په‌نجیره؛ تارمه.
 (بالکن)
بالستیک: فد؛ اند: دارای سیفه‌تی بالستیکی.
 (بالستیک)
بالبستیکی: فد؛ اند: [ناو] مووشه‌کی بالستیک
 دارای تاییه‌تمندی ئاراسته‌کردن بومه‌ودا
 ییکی دوور. (بالستیکی)
بامه‌زه: [ئاوه‌لناو] (۱) شتی تام دار و
 خوش. (۲) (ب) ئینسانی قسه‌خوش و
 مه‌جلیس ئارا و بانمه‌ک. (بامزه)
باند: [ناو] (۱) پارچه قوماشی باریک و دریز؛
 ته‌نزیف؛ باندی برین پیچان؛ باندی قژ
 به‌ستن؛ روبانی قژ پیچان؛ (۲) ده‌سته و
 گروپ وه‌ک: باندی تروریستی. (۳) جاده‌ی-
 پان؛ ئوتو باند؛ باندی فرودگا. (باند پارچه.
 دسته؛ باند فرودگاه)
باند: [ناو] شه‌پول (فرپیکانس)؛ (ب) شه‌پول
 له‌که‌ره‌سته‌ی وه‌ک رادیو و بیتله‌دا شه‌پولی
 کورت و بلیند و ناوه‌ندی؛ رادیو که‌م دوو
 باند. (باند)
بانداز: [ناو] پیچانی برین به‌باند؛ باندپیچی.

(باند پیچی)

باندبازی: [به‌ره‌می چاوه‌گه] رهوتی ده‌سته
 و گروپ سازکردن بو ئه‌نجامی کاری؛ ده‌سته
 و گروپ بازی. (باندبازی)

بایگان: [ناوی‌بک] (ف.مشه) ئه‌وه‌که‌سه‌ی
 کاری بایگانی ده‌کا. (بایگان)

بایه‌گان: [ناو، بک] که‌سیک که‌نامه‌یا
 به‌لگه‌گهل ده‌سته‌به‌ندی ده‌کاو راپیده‌گری.
 (بایگان)

بایه‌گانی: [ناو] ئه‌وجییه‌بایه‌گان کاری
 هه‌لگرتن و ده‌سته‌به‌ندی به‌لگه‌و نامه‌ی
 لی‌ده‌کا. کاری بایه‌گان، ئارشوو. (بایگانی)

بلوف: اند؛ فد؛ تد: [ناو] توپ‌وته‌شهری بی
 ناوه‌روک؛ توپ‌وته‌شهری به‌درو؛ توپ‌لیدانی
 خاپینه‌ر له‌قوماردا. (بلوف)

بلوندور: اند؛ فرد؛ فد: [ناو، بک] تراویکه‌له
 موو ده‌دری بو ئه‌وه‌په‌نگی موو بلوند بکا
 (کالی بکاته‌وه) (بلوندور)

بلووز: فد؛ فرد؛ [ناو] جوری کراس؛ کراسی
 ئه‌ستوو؛ بولیز؛ (بلوز) (بلوز)

بلووک: اند؛ فد: داگیرکردن و ده‌سه‌سه‌ر
 پاره‌ی ده‌وله‌تیکدا گرتن له‌لایه‌ن
 ده‌وله‌تیکی دیکه‌وه. (بلوکه)

بورژوا: [ناو] ئه‌ندام یان هه‌واداری
 بورژوازی. (بورژوا)

بورژوازی: [ناو] بورژوازی؛ شارستانیگه‌لی که
 سه‌رمایه‌و ئامیرگه‌لی به‌ره‌م هینانیان به‌ده-
 سته‌وه‌یه‌(له‌ولانگه‌لی سه‌رمایه-
 داریدا. (بورژوازی)

بورس: فرد؛ فد: [ناو] شوینی یه‌کتر دیتنی

بازرگانان بو موعامه له ی کالایک. (بۆرس)
بۆرسی خۆیندکاری: [ناو، ت] فەرحانه ییک
یان پاره ییک که بو خۆیندن به
خۆیندکاریک ده دری (زیاتر له لایه ن ده و له -
ته وه).

بوروکرات: **فرد؛** **فد:** [ئاوه لئاو] هوگری داموده -
زگای مه رزینگه یی؛ مه رزینگه -
وان. (بوروکرات)

بوروکراسی: **فرد؛** **فد:** [ناو] یاسای
مه رزینگه یی؛ (ب) نامه بازی؛ کاغه زبازی.
(بوروکراسی)

به ئیجرا دانان: [چاوگه ت، (۱) بردنی چه ک
بو بانک و له بانگه وه بو دادگا بو ئیجرا.
(به اجرا گذاشتن) (۲) به رپوه بردن. (اجرا
کردن)

به تالته: **فد؛** **عد:** [ناو] وهخت به فیرو دان؛
بی کار سووړانه وه. (بطالت)

به ته رتیب: **فد:** (۱) ریزکردن و ریزه ندی؛ له
چوو که وه بو گه وه یا به و باردا. (۲) [ئاوه لئاو]
به نه زم؛ موره تب. (به ته رتیب؛ منظم)

به خش: **فد:** (۱) په خش؛ بلاو. (۲) پاشگر؛ به -
خشنده؛ وه ک: ئارام به خش، ره های به خش.
(بخش)

به خش: **فد:** [ناو] (۱) شاری گه وه که به
چه ند به شی دیاریکراو دابه ش کراوه و هه ر
به شه به خشداریکی هه یه و به خشداره کان ژیر
دهستی فه رمانداریکن. (۲) چه ند گوند له
ناوچه ییکدا که گوندیک ده بیته ناوه ندی
به خش و به خشدار و به خشداری تیدا یه.
(بخش)

به خش: **فد:** [ناو] (۱) به ش؛ (۲) به شی له
ریکخراوی؛ { به خش تاییه ت، به خش
ده و له تی، به خش کاردوژیه
نه خوشخانه (جه راحی) } (۳) چه ند گوند که
به خشداریکی هه یه. (۴) کاری دابه شکردن له
ماتماتیک دا. (۵) به خش کریکارنشینی
شار. (۶) به خش حیسابداری تیداره ی کاره با.
(بخش)

به خشدار: مقامی هه ره گه وه له به خشد؛
به رپرس و به رپوه به ری شاروچکه یا به شیک
دیاریکراو له شاردا به ناوی به خش. (بخشدار)
به خشداری: [ناو] (۱) کاری به خشدار. (۲)
هه ریمی که له ژیر باندوژی به خشدار دایه.
(۳) شاروچکه داری. (۴) جیگای کار تیدا
کردنی به خشدار. (بخشداری)

به خشکردن: [چاوگه ت، پاژکردن] (بخش
کردن)

به خشنامه: **فد:** [ناو] ناردنی ده ستووراتی
گشتی بو تیدارات و ریکخراوه کانی ژیر په ده ست
به نووسین (بخشنامه)

به ده ئه خته ر: **فد:** [ئاوه لئاو] به ده ئیقبال؛
به دشانس؛ ناوچاوړه ش. (بد اختر)

به ده ئه خم: **فد:** [ئاوه لئاو] خوینتال؛ پرووترش؛
ره زاگران؛ ناوچاوتال؛ ئیسک گران؛ مرو موچ؛
ناوچاوگرژ؛ گرژموون. (بداخم)

به ده ئه ندام: [ئاوه لئاو] **فد:** قیافه ناشیرین؛
له ش خپ و خوار. (بد اندام).

به ده ئه ندیش: [ئاوه لئاو] نییه ت خراپ؛
بیرچه په ل؛ فکر چه وت؛ بیرچه وت؛ گومان -
ره ش؛ دل پیس؛ (بد اندیش)

به دئه نیشی: [ناو، به ره می

چا و گه [به دئه نیشی؛ فکر چه وتی؛ کاری
به دئه نیشی؛ دل پیسی؛ کاری
که سیکه فکری خراب له سهری دایه. (بد

اندیشی)

به دجنس: [ئاوه لئاو] فد: ناره سه ن؛ جنس -
خراب؛ به دزات. (بدجنس)

به دجنسی: [ناو، به ره می چا و گه] فد:
ناره سه نی؛ به دپره سه نی؛ به دزاتی؛ خراپی. (بد
جنسی)

به رخور: (۱) لیک که وتن؛ له یه که وتنی دوو
شت. (۲) چو نیه تی هه لئس و که وت. (۳) تووش
بوون؛ به یه که گه یشتنی دوو نه فهر له پهر. (۴)
به ره هه لست و دژ راوستان؛ به ره خوردی
پولیس له گهل خراپه کاردا. (نوع به رخور.
برخورد)

به رقه رار: فد: [ئاوه لئاو] راوه ستاو؛ پابه رجا؛
ماندگار؛ دامه زراو؛ به رده وام. (برقرار)

به رقراری: فد: [ناو] جیگر توویی؛ راوه ستاوی؛
به رده وامی؛ دامه زراوی. (برقراری)

به رگوزیده: فد: [ئاوه لئاو] هه لئژیر دراو؛
به رگه م کراو؛ په سه ن کراو؛ مومتاز. (برگزیده)

+ به رگه شته: فد: [ئاوه لئاو] سه رنخوون؛
سه روین بوو؛ سه رنگوون هه لگه راوه؛ هه له -

و گه پیاگ؛ وهر گه راو؛ به راوه ژوو؛ (برگشته)

+ به رگه شتی: فد: (۱) که سی که به رگه شت
بووه. (۲) [ئاوه لئاو] کالاییک که تاجری

کریار به دلی نیه و ده نیی رته و به
کومپانیاییک که لپی کریوه. (اجناس برگشتی)

به رنامه ریژی: [ناو] دارشتنی ری و شوینی

ئه نجامی کاریک؛ به رنامه چنن. (برنامه
ریزی).

به شارته: فد؛ عد: [ناو] موژده؛ مزگانی؛
(مژدگانی)

به فرخور: فد: [ناو، ت] جوړی که ره سته ی به فر
مالی شه قام و جاده یه. (ماشین برف روب)

به کالوریوس: فرد؛ [ناو] لیسانس. (لیسانس)
به که هه ند: اند؛ فد: [ناو] زهر به به پشت

راکیت لیدان له یاری پینگ پونگدا. (بک هند)
به لادیده: [ئاوه لئاو + ناو، به ره] به لادیه؛
موسیبه ت دیده؛ به لآ به سهر هاتوو. (بلا

دیده)
به لغه می مه زاج: [ئاوه لئاو] مروقی به شینه یی و
ناوچاو تال و گرژو مون. (بلغمی مزاج)

به نده رگاه: [ناو] ته سکه له؛ جیگای بار گیری و
بار خالی کردنی پایو. (اسکله)

به نده گه ری: [ناو] نوکهری؛ کوپله تی.
(بندگی)

به نده گی: [ناو] کوپله تی. (ب) حاله تی چوو کایه -
تی. (بندگی)

به نده نه وازی: [ناو] (ب) ژیرده ست نه وازی؛
میهره بانی له گهل ژیرده ست. (بنده نوازی)

به هره به رداری: فد: [ناو] ره وتی به ده ست
هیئانی حاصل و مه نفه عهت؛ که لک وهر گرتن

له داهات. (بهره برداری)
به یانگهر: فد: [ناو، بک] روشن که ره وه ی

مه به سستی؛ واده رده که وی؛ وادیاره؛
قسه کانی بایم به یانگهری ته وه بوو که که وشم

بو ناکر پیت. (بیانگر)
به یانییه: فد: [ناو] به یاننامه؛ راگه یانندن به

نووسراوه. (بیانیه)

بهین شه که راوبوون: (ب) بهین تیچوون؛
له به که زیزبوون یا توران. (میانه شکر آب)

بی ته سل ونه سه ب: فد: [ئاوه لئاو] بی خانه واده و
بی ئیل و ته بار؛ بی بنه چه ک و ره چه له ک؛ بی
بنه چه که؛ (ب) ناره سه ن. (بی اصل و نصب)
بی بوخار: (له فارسییه وه هاتووه) (۱) بی
هه لم. (بی بخار) (۲) [ئاوه لئاو] (ب) بی زابته و
زاگون؛ خویری و بی خاسیه ت. (بی بخار)
بی ته ترتیب: [ئاوه لئاو] ناریک شیواو؛ بی-
سه روبهر؛ بی نه زمونیزام. (بی ترتیب)

بیداری: [ناو، به ره می چاوه] به خه بهری؛
ئاگاداری. (ب) هو شیاری. (بیداری)

+ بیده ماخ: [ئاوه لئاو] (۱) بی که یف. (بی حال)
(۲) بی لووت؛ وه ک سه یاره ی بی ده ماخ که
موتوره که ی له دواوه یه. (بیدماغ)
بیراهه: [ناوت، بیرپگه؛ کویره ی؛ لاری
سه خلته؛ (بیراهه)

بی شعور: فد؛ ند: [ئاوه لئاو] بی ئاوه ز؛ بی-
عه قل؛ نه فام. بی هه ست؛ گه وج؛ تینه گه-
یشوو. (بی شعور)

بیفته ک: فد: [ناو] تیکه گوشتی سوره وه کراو
له گوشتی چهرخ نه کراو. (بیفتک)
بی گوش: [ئاوه لئاو] بی گوی؛ قسه نه بیس.
(حرف نشنو)

بیان: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ته راز نامه؛
به راوهرد و سیایی گرتن له کاری یه ک یان
چه ند رپک خراوی. (۲) حیسابی کارکردی
موعامه له و خهرج و درامه ت و قازانج و زهره
له کاتیکی دیاریکراوی رپک خراوی کدا.

(بیان)

بی موبالات: [ئاوه لئاو] بی به ندوبار؛ بی-
ته وه جوه؛ بی قهید. که م ته رخه م. (بی
مبالات)

بی مولاچه زه: [ئاوه لئاو] به ند [بیمه لاهه زه؛
ره چاو نه کردنی داب و ده ستووری
سه لمیندراو له کومه لدا؛ بی سرنج؛ بی-
ئاوردانه وه و تماشا کردن؛ بی موبالات؛ بی-
رووده ربا یستی؛ به بی شهرمی حوزوور. (بی
ملاحظه)

بیمه کراو: (۱) مه خته کراو؛ مه خته بوونی گیان
یا مال له لای بیمه گهر. (۲) ههر شت که
بیمه کراو؛ وه ک مال و سه یاره ...
(بیمه گزار)

بیمه گهر: فد: [ناو، بک] که س یا رپک خراوی که
که بیمه ده کا له به رانه هر وهر گرتنی پاره ی
دیاریکراو، که له بیمه کراوی ده سینی.
(بیمه گر)

بیمه نامه: [ناو] مه خته نامه؛ قه راردادیکی
نوسراوه له بهینی بیمه گهر و بیمه کراو، که
شهرت و شروتی هه ردوولایه نی تیدا
نوسرابی. (بیمه نامه)

بیمه ی ئیجباری: مه خته ی ئیجباری جوریک
بیمه که بو گروپیک له شولگهل پیویسته
وه ک بیمه ی که سی دووه م بو خاوه ن
سه یاره یا بیمه ی موسافیر. (بیمه اجباری)

بیمه ی باربه ری: بو ئه رخیه ن بوون له
زه ره ری زور نه کردن، کالای توجاری یا ههر
باریکی تر، به پیی قیمه ت بیمه ده کری.
(بیمه باربری)

بیمه‌ی (مه‌خته‌ی) بیکاری: بیمه‌ییک بو
 قهره‌بووی پروژه‌کانی بیکاری؛ هه‌روه‌ها
 بیمه‌ی کارگه‌ری و کارمەندی و دزی و
 سوتمان و بیمه‌ی سه‌یاره و بیمه‌ی عومر و
 بیمه‌ی ده‌وا و ده‌رمان. (بیمه‌بیکاری)
بی‌نه‌زم: فد: [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌نیزام؛ بی‌ته‌رتیب
 (بی‌نظم)
بیوگرافی: فرد؛ فد: [ناو] نویسنی به‌سه‌ره‌ات
 و ته‌حوالات. (بیوگرافی)
بیولوژی: فرد؛ اند: فد: [ناو] ژیان‌ناسی.
 (بیولوژی)

بیولوژیست: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] ژینه‌ور ناس؛
 زینده‌وه‌رناس. (بیولوژیست)
بیه‌داری: فد: [ناو] رپ‌یک‌خراویکی پزشکیه
 ده‌روه‌ستی ساغی و سلّامه‌تی جه‌ماوه‌ره.
 (بیه‌داری)
بیه‌داشت: فد: [ناو] باش پاگرتن؛ ری و‌ره-
 وشت و کارگه‌لی که بو پاراستنی سلّامه‌تی و
 ساغی جه‌ماوه‌ر پیویسته. (بیه‌داشت)
بیه‌داشتی رو‌حی: فد: [ناو، ت] بیه‌داشتی
 ره‌وانی؛ پیش‌گرتن و پاراستن و مالیجه‌ی
 نه‌خوشینگه‌لی رو‌حی. (بیه‌داشت روانی)

پا: [ناو] يه که ی نه اندازه گرتنی درېژای، پيوه ريکي توروو پيه به رانه به ۰۴۸ / ۳۰ سانتيمتر. (فوت)

پا نه وشار: [ناو] ته خته ی ژير پي جول. (تخته زیر پای جولا)

پابازی: **فد:** [ناو] گه مه کردن به پا (ب) گه مه کردن دو دلدار به پا، وه ک ده سبازی. (پابازی)

پا برین: [چا وگه، ت] (۱) پاقرتاندن يا بریندار کردن و پرینی پا. (پا بریدن) (ب) دووریکردن و نه چوون بو شوینی؛ سهر لینه دان؛ تو خوا پام لی مه پره زیاتر سهرم بده؛ پات لیړه بېړه قهت مه یی. (پا بریدن)

پابلقه: [ناو] قادرمه؛ نیردیوان؛ پیلیکان نه ردیوان؛ په یژه؛ په ینجه. پاپلیکان؛ (نردبان)

پابوچ: [ئاوه لئاو + ناو] پیېنه؛ پابه ند. (پایند)

پا بو س: [ناو، بک] پا ماچ که ر. (پابوس)

پابوس: [ناو] پا ماچ کردن (ب) بوخزمه ت پیاوی زور گه وره چوون. (پابوسی)

پا به پا: به یه ک رهوت له گهل که سیکا رویشن، شان به شان. (قدم به قدم؛ پا به پای کسی رفتن؛ شانه به شانه)

پا به پا: [ناو] پا و پا؛ پاوه پا؛ لنگه به لنگه که وش کرده پا. (لنگه به لنگه)

پا به پرده: [ئاوه لئاو] په نجه ییک که به ینی قامکه کان، به پرده پیکه وه لکان وه ک

په رده ی پای مراوی و قاز. (پای پرده دار)

پا به رجا: [ئاوه لئاو] پاوه رجا؛ پا به رجي. (پا برجا)

پا به رجي: [ئاوه لئاو] پا به رجا؛ پاوه رجي؛ پاوه ستاو؛ به رقه رار له سهر شوینی خو؛ خوراگر؛ جیگر؛ دهوامدار. (پا برجا)

پا به ری: [ناو] شهروال؛ سوال؛ ده ری. (شلوار زیر)

پا به س: < پا به ست.

پا به سته: (۱) [ناو، بهر] پی به ستراو. (پا بسته) (۲) [ئاوه لئاو] گیروده؛ گیرخواردو؛ پا به سته ی نهو دوو کانه م ناتوانم بو شوینی بچم. (پایند)

پا به ستی: [ناو] رهوتی پا به ست بوون؛ گرفتاری؛ گیروده یی؛ گیرخواردوویی به ده ست ئیشیکه وه. (پایندی)

پا به عه رزا کوتان: (۱) له قه به عه رزدا دان (زمین لگد زدن) (۲) (ب) قین گرتن و توو پره- بوون (عصبانی شدن)

پا به عه رز نه که وتن: (ب) له خوشی و به ده ماخیدا پا به زه وی نه که وتن؛ زیاتر به گه یشتنی خه به ری خوش. (روی پا بند نبودن)

پا به مانگ: [ئاوه لئاو] ژنی تولدار له مانگی ئاخری دوو گیانیډا؛ (ب) لهو مانگه دا ده زی. (پا به ماه)

پا به ند: [ئاوه لئاو] (۱) ده روه ست؛ ده روه س. (متعهد) (۲) گیروده؛ ده سته به ر

(پایبند) (۳) [ناو] هەر شت که پای پی به-
ستن. (وسيله پابستن) (۴) [ناو] پاهوند؛ به-
ستنهوه به پا. (پاپابستن)

پابه‌نی: [ناو] پابه‌ندی؛ بارودوخی پابه‌ندبوون.
(پایبندی)

پابه‌وی: [ناو] جیازی وه‌وی؛ جیازی
بووک (جهاز)

پا به‌یه کاهاتن: (۱) لاق تیکه‌الان. (پا بهم
پیچیدن) (۲) [ناو] حاله‌تی وره به‌ردان له رویشتندا.
(پا بهم پیچیدن)

پاییل: [ناو] پیمه‌ره؛ بیاسن؛ مه‌رییل. (بیل
آهن)

پاپ: [ناو] (۱) پی‌اوی گه‌وره‌ی ئایینی
مه‌سیحی گه‌وره‌تر له که‌شیش. (پاپ) (۲)
ناوی جوړیک موسیقای پروژ ئاواپی و
ئوورووپییه. (موسیقی پاپ)

پاپره‌گ: [ناو] پاپره‌گ؛ گیای کولیره مارانه؛
سه‌وکا ماری. (اسم گیاهی)

پا پوره‌نیای: (۱) پا پیدانان؛ ژیر پاخستن؛
پاشیل کردن؛ تلیقاندنه‌وه به‌پا؛ پا له‌سه‌ر دانان.
(زیر پا انداختن) (۲) (ب) ماف پی‌نه‌دان؛
حاشا کردن و پیش‌یلکردنی ماف. (زیر
پا گذاشتن)

پاپوش: [ناو] (۱) هەر شت که لای
خوارووی له‌ش داده‌بووشی؛ که‌وش، پاتول،
ده‌ری، گوره‌وی، به‌تاییه‌ت به‌قونده‌ره
ده‌لین (پاپوش. کفش) (۲) پیلان؛ داو؛ (ب) له-
مه‌خمه‌سه خستن (پاپوش)

پاپوش دروست کردن: [چاوگه‌ت] (۱) پا پوش
چنین؛ که‌وش دوورین. (کفش دوختن) (۲)

گیچهل ساز کردن؛ به‌ناوه‌وا تووشی
مه‌خمه‌سه کردن؛ پیلان نانه‌وه و له
ده‌ردیسه‌رخستن. (پاپوش دوختن)

پاپوکه: [ناو] ئالقه‌دان؛ چه‌مه‌ره؛ خو
کو‌کردنه‌وه و قه‌ف خواردنی مار. (چمبره‌زدن)
پاپه‌جانی: [ناو] پیلاوی چووک‌ه‌ی مندا لان.
(کفش کودکان)

پاپه‌جینه: [ناو] په‌یژه؛ پاپه‌ینجه؛ پییه‌لیسک؛
نیردیوان. (نردبان)

پاپه‌ر: [ئاوه‌لناو] فزنده‌ییک که تا سه‌ریه‌نجه‌ی
په‌لی لی‌روایی؛ وه‌ک کو‌تری پاپه‌ر. (پاپر)
پاپه‌ست: [ئاوه‌لناو] پیخوست؛ پی‌په‌ستکراو؛
له ژیر پی‌نراو؛ پاپه‌ست بوو؛ به‌ری‌خراو.
(لگد کوب؛ پامال)

پاپه‌ستی: [ناو] حاله‌تی ژیر پا خراوی و
پیخوست بوون. (پامالی)

پاپهل: (۱) [ناو] لقه‌کانی خوارووی دار و گیا.
(برگ ساقه پائین گیاه) (۲) [ئاوه‌لناو] پاپه‌ر؛
فزنده‌ی پا به‌په‌ر. (پرنده‌پر پا)

پاپه‌نچ: [ناو] سیخور؛ جو‌ری ژووژووی تیر
هاوژر. (نوعی خاریشت)

پاپه‌ی: (۱) به‌دوای مه‌به‌ستی‌کدا رویشتن؛
پاداگرتن و سووربوون له‌سه‌ر داوخوازی. (۲)
سو‌راخ‌گرتن و حه‌ول و ته‌قه‌لا بو‌دوژینه‌وه‌ی
که‌سیک یان شتیک. (پیگیر)

پاپیاده: [ناو، ت] پیاده؛ سوارییه؛ (ب) به‌پیاده
رویشتن. (بیاده)

پاپیچ: [ناو، ت] مووزیچ؛ به‌له‌ک‌پیچ؛ هەر
شت که به‌ده‌وری پا دا پیچ بخوا. (پا پیچ)

پاپیچ‌بوون: به‌پای که‌سیکا پیچان و پیلان

گِڙپان و بهانه پيڙگرتن؛ بهدوای چزه لیدان و
نازاری که سیکه وه بوون؛ به پادا ئالان. (پا پیچ
شدن)

پاپیرووس: ناوی گیاییکه که یه که مجار
کاغه زیان لی دروست کردوه. (پاپیروس)
پا پیژ: [ناو، بهر] دهوی به پا پیژراو؛ گه مږه.
(سرگین پا خورده وسفت شده)

پاپلیکه: [ناو] قادرمه؛ نیردیوان؛ پپلیکان
نه ردیوان؛ په یژه؛ په ینجه. : پاپلیکان؛
(نردبان)

پاپیو: [ناو] نه ندازه گرتن به هه ننگاو؛ به پا
پیوان. (با پا متر کردن)

پاپیون: [ناو] جوریک قهره ویته له شکلی
په بوله، به لام وهک بوین باخ شور نابیته وه.
(پاپیون)

پات: (۱) حاله تیکه له شه تره نجدا، به رابه
بوونی بی (بردنه وه و دوراندن). (پات) (۲)
پات؛ جار؛ دوو پات؛ دوو باره؛ تیکرار.
(مرته) (۳) هه ویر. (خمیر)

پاتار: [ناو] (۱) له هندی شوین (ل) ده بی
به (ر) یا به (غ) پاتال؛ نازه لی وهک مهږ و بز
و گا؛ پاتاغ؛ پاتال؛ پرو پاتال. (حيوانات اهلی)
(۲) له کار که وتوو؛ پیرو پاتال (پیرو پاتال).

پاتاغ: < پاتال.

پاتاک: < پاتال.

پاتان: [ناو] جه ماوهریکی سپی پیستی
نیشته جیی نه فغانستان و پاکستان. (پاتان)

پاتاو: [ناو] (۱) پوو پیچ؛ موو پیچ؛ موو پیچ.
(موچ پیچ (۲) کاله. (پاتاو)

پاترو تک: (۱) [ئاوه لئاو] پزیو.

(پوسیده) (۲) [ناو] پزړول؛ تیتول؛ بزگور.
(رشته باریک پارچه کهنه)
پاتلاخ: [ناو] باتلاغ؛ زه وینی زونگ و شله قور؛
زه لکاو؛ زونگاو. (باتلاق)

پاتن: پات؛ هه ویر؛ هه ویر پاتن؛ هه ویر پیژان؛
هه ویر پانکردنه وه و له بیجمی نان
دروست کردن؛ (ب) نان کردن. نان پیژان.
(خمیر را بشکل چونه درآوردن)

پاتور پاتور: [ئاوه لئاو] (۱) پترو پترو؛ ریشال-
ریشال؛ پزړول پزړول. (تکه تکه) (۲) شر و
کون کون و له کار که وتوو. (سوراخ سوراخ)
پاتور: [ناو] دهنکی به فر؛ کولووی به فر؛
(دانه برف)

پاتور: دیاری؛ خه لات؛ (سوقات؛ خلعت)
پاتوس: [ناو] پاتور؛ کومباین؛ مه کینه ی
دروینه. (کمباین)

پاتوق: [ناو] جیگای رابواردنی کاتی پشودان
و بیکاری؛ پاتوقی من مهیدانی هه لویه هه
وهخت پیت خوش بوو له وی ده مبینی؛ مه کو
(پاتوق)

پاتولی: [ناو] پاتول؛ دهمه قوپان. (تنبان)
پاتووک: [ئاوه لئاو] پتروکاو؛ پرتوو کاو؛
شر و کوئه. (پوسیده)
پاترو خ: < پاتال.
پاتروک: < پاتال.

پاتی: (۱) چیشتی له ناو پاتیلدا کولاو؛ کولاو؛
نیوه سووت. (آماده شده در پاتیل) (۲) له گه ل
قاتیدا دی، قاتی پاتی؛ تیکه ل پیکه ل. (قاتی
پاتی)

پاتیل: (۱) [ناو] منهجه لی گچکه؛ تیانه ی

چکوله (دیگ کوچک) (۲) [ناو] سوینه ی دار؛
جیگای پات شیلان؛ جیگای هه ویر شیلان.
(پاتیل خمیر) (۳) [ئاوه لئاو] زور مه ست؛
ره شه مه ست؛ قهره مه ست. (سیاه مست)

پاتیل بوون: سیاه مه ست بوون؛ زور سهر
خوش بوون؛ قهره مه ست بوون و ئاگا له
خونه مان. (پاتیل بودن)

پاتیلوک: [ناو] گوشتی پاتی؛ که بابی پل.
(کباب)

پاتینان: که وتنه ناوکاری؛ تیوه تلیان له کاری؛
زیاتر بوکاری خراب دهوتری. تیکه وتوووه:
پای تیناوه. (افتادن توی کاری)

پاجا: یه کسه ر؛ یه کجاری؛ تیکر؛ به جاری.
(یکجا)

پاجور بوون: [چاوگه، ت] له راده ی پیوستدا
حه ریفی یاری هه بوون. (پا
جور بودن)

پاجور کردن: [چاوگه، ت] په یدا کردنی هه ریفی
یاری له راده ی پیوستدا. (پا جور کردن)

پاجووت کردن: [چاوگه، ت] پا چه سپاندن
(چه سپ لیدان) ی پله ی خوارتر بو پله ی بانتر
له سه ربازی (عه سکه ری) دا؛ (ب) مردن.
(پاچسپاندن؛ کنایه از مردن)

پاجه: [ناو] (۱) باجه؛ پهنجیره؛ پهنجهره.
(پنجره) (۲) ده ربیجه ی چکوله ی پسووله
فروشتن له سینه ما. (۳) دوکانچه؛ بوتکه.
(باجه)

پاجه چی: پهنجیره ساز. (پنجره ساز)
پاجی: [ناو] جی پا؛ پاجی؛ شوین پی؛ رچه.
(جای پا)

پاچرا: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) مروقی زور
کورته بالا. چله نوک؛ باوه عه مره؛ باوه قووره ت.
(کوتوله) (۲) [ناو] پاره ییک که قومار باز به
ساحیی قومار خانه ی دهدا. (شتیل)

پاچفه زان: پاچشان؛ وه رگیر. (مترجم)
پاچک: [ناو] (۱) پی؛ پا؛ قاچ؛ قول؛ لینگ.

(پالنگ) (۲) پهروی له ت و شر؛ پهروی
دهستگره؛ دهستگره ی ئاشپه زخانه.
(دستگیره آشپزخانه) (۳) پاچکه؛ پایه ی چریا و

کورسی. (پایه)

پاچکه: (۱) له بن رانه وه هه تاپه نجه ی -
پی. (از بیخ ران تا پنجه ی پا) (۲) پایه ی کورسی و
چریا و قهره ویله. (پایه میز) (۳) دهره لینگ.
(پاچه)

پاچکه به ده ما بردن: وه ک قولایه بردن به ده -
ما؛ لی تووره بوون به شیتته شیت و شاتوشووته -
وه، شوبه اندن به سه گ. (پاچه کسی
را گاز گرفتن)

پاچکه هه لمالیاگ: [ئاوه لئاو] دهره لینگ هه -
لما لراو؛ (ب) بی حه یا و روو دامالراو. (پاچه
ورمالیده)

پاچه به ند: [ناو] (۱) دهره لینگ به ند؛ پاچکه -
به ند؛ (۲) به نی دهره لینگ پییه ستن. (پاچه بند)
پاچه سپاندن: [چاوگه، ت] چه سپ لیدان و
سلاوی سه رباز و عه سکه ر بو بالا ده ست.
(پاچسپاندن)

پاچین: (۱) [پاشگر] قرتاندن؛ هه لپاچین،
داپاچین. (پسوند چیدن) (۲) [ناو] ئه وه لین
چینی خواره وه ی دیوار. (پاچین دیوار) (۳) [ناو]
لیوار و دامینی خواره وه ی کراسی ژنانه.

(پاچین)

پاچینه‌وه: (هه‌ل پاچین و برینه‌وه‌ی خوری له ئازهل)؛ برینه‌وه. (پشم چینی)

پاخ: [ناو] ترس؛ سام؛ باک؛ هه‌راس. (ترس؛ بیم)

پاخاف: [ئاوه‌ل‌ناو] گوێ‌قول‌اخ و ترساو؛ له سه‌ره‌ه‌ست؛ به‌ترسه‌وه. (گوش بزنگ و بیمناک)

پاخاو کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] په‌وتی‌په‌وێشتن هه‌ی‌واش کردنه‌وه. (آرامتر راه‌رفتن)

پاخستن: [چاوگه‌ت] له‌پاکه‌وتن؛ هه‌یزی په‌وێشتن لێ‌په‌رێن به‌هه‌وی ئازار و هه‌یلاکی زۆره‌-وه؛ (ب)‌هاله‌تی‌نه‌خوێشی‌که‌ نه‌تووانی‌هه‌-لێ‌سته‌سه‌ریا. (ازپا‌فتادن)

پاخلیس‌کان: [چاوگه‌ت] (١) پاخزان. (لغزیدن) (٢) (ب) تووشی هه‌له و لا‌په‌ی‌بوون. (اشتباه کردن)

پاخواردن: [چاوگه‌ت] (ب) کارکردنی ژێ‌رپه‌خه‌ر، وه‌ک مافووره، زیاتر بو کۆن‌بوون و هه‌نارد، (ده‌رکزه) کردن واته‌ ناردن بو وڵاتی ده‌روه‌ بو‌فرووش (هه‌لبه‌ت له‌ به‌رئه‌وه‌ مالیاتی شتی کارکرده‌ که‌متره‌). (پا‌خوردن)

پاخو‌ر: [ناو] پاشاخو‌ر (پاش‌ئاخو‌ر). چیلکه‌ و چه‌وی‌لی به‌رماوه‌ی له‌وه‌ر له‌ ئاخو‌ردا. (پسمانده‌آخو‌ر)

پاخه‌ند: [ناو] یاکه‌ند؛ یاقووت. (یاقوت)

پادا‌شت خراوی: [ناو] (١) سزا؛ قه‌ره‌بووی ئاکاری خراپه‌کردنه‌وه؛ خراو هاته‌نپه‌ری. (٢) هه‌روا پادا‌ش خاسی؛ چاکه‌هاته‌نپه‌ری و قه‌ره‌بووی چاک‌کردنه‌وه. (پادا‌ش بدی و

(خوبی)

پادا‌ف: [ناو] (١) پاداو؛ ته‌پکه؛ داو مووسک. (دام) (٢) که‌وی بنه‌ (کبک داخل

کمینگاه‌شکار)

پادان: [چاوگه‌ت] پاکه‌وتن؛ هه‌له‌ره‌خسین؛ لوان؛ ته‌گه‌ر پادا بو‌م به‌هاردی‌م؛ واته‌ ته‌گر بو‌م بلوی به‌هاردی‌م. (پا‌فتادن)

پادای: [چاوگه‌ت] پالیدان؛ پا له‌په‌کیفی که‌رماشین (بایسیکل) وه‌ردان؛ په‌کیف لیدان له‌سواری اسبدا؛ پا جوو‌لانه‌وه له‌مه‌له‌دا. (پا‌زدن)

پاده‌ز: [به‌ند] پی‌دزه؛ بی‌ده‌نگ هه‌نگاو هه‌لگرتن؛ بی‌چره‌ په‌وێشتن. (پاو‌رچین)

پادگان: **فد:** [ناو] یاهه‌ی‌سپا؛ سه‌ربازخانه؛ شوینی فیه‌ربوونی کاری عه‌سکه‌ری؛ جیگای ژیا‌نی سه‌ربازگه‌ل. (پادگان)

پاده‌ره‌ه‌وا: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) کاری‌که‌ ده‌رئه‌نجامی دیارنیه‌ دروست‌بی‌یاخه‌په‌ر، موعامه‌له‌ که‌مان بو‌ی هه‌یه‌ پی‌که‌نه‌یی‌ت هه‌یشتا پا ده‌ره‌ه‌وایه‌ ته‌قه‌وله‌قه‌ه. (پاده‌روا)

پاده‌ری: **فد:** [ناو] راه‌یه‌خیکه‌ له‌ به‌ر درگای ژووری راه‌خه‌ری. (پا‌د‌ری)

پاده‌م: [ناو] ده‌مه‌ی ئاسنگه‌ری.

(دمه‌آهنگری)

پارابلو‌م: [ناو] جو‌ریک ده‌مانچه‌یه‌ (پارابلوم)

پارا‌زو: پارێزه‌ر و ئێشکچی؛ چاوه‌دیه‌ر. (نگه‌بان)

پاراستن: [چاوگه‌ت] چاوه‌دیه‌ری؛ مه‌لاحه‌زه‌کردن و به‌زه‌یی پیاهاتن له‌لیداندا، ده‌ست پاراستن واته‌ په‌چاوگرتنی ده‌ست و پی‌شکان یا

کویربوون له کاتی دارکاری و کوتهک
 لیداندا. (در نظر گرفتن و پر هیز کردن)
پاراف: **فرد:** **فد:** [ناو] پیش واژوو؛ پیش ئیمز؛
 ئیمزای پیش نووس . (پاراف)
پارافین: [ناو] جوړیک پوښ که له نهوت به
 دهستدۍ له قه‌دیمه‌دیندا له سهر و قز بو
 جوانی؛ دوو جوړه(تراو و رهق) (پارافین)
پاراگراف: **فرد:** **قد:** [ناو] به‌شی له نووسراوه
 که له بابته‌تۍ ده‌دوۍ و به ده‌ستپیکۍ
 دیرپکۍ تر بابته ده‌گوړۍ و له به‌شی پیشوو
 داده‌پریت. (پاراگراف)
پارالیل: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکۍ وه‌رزشی
 ژیمناستیکه که له دوو میله پیکهاتوو که له
 راستۍ یه کدان و هه‌رکام به دوو پایه له سهر
 عه‌رز دابه‌ستراون (پارالل)
پاراندن: <ده‌لاندن. (نشت)
پاراوۍ: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاوگه] (۱) حاله‌تی
 پاراوبوون؛ تیرثاوی؛ پوه‌کی ئاودار و ته‌ر و
 تازه و به نه‌شه. (سیراب و شاداب) (۲) بی-
 نیازی و ژیان خو‌ش‌ږابویرۍ؛ (ئه‌وانه‌ی
 که(پاراو)ی ئاون بژارن). «سواره‌ی ئیلخانی
 زاده». (متنعم بودن)
پارچ: [ناو] سوراخی؛ توڼگی ئاو؛ توڼگه.
 (پارچ)
پارچمک: [ناو] که‌وشی ده‌مپایی؛ سه‌رپایی؛
 مداس. (دمپایی)
پارچه: **فد:** [ناو] (۱) قوماش. (۲) له‌ت؛ کوټ.
 (۳) یه‌که‌ی قه‌واره بو ژماردنی ملک و زه‌وی؛
 سی^۶ پارچه‌ثاوایی؛ دوو پارچه‌زه‌وی. (پارچه)
پارچه‌پارچه: **فد:** [ئاوه‌لناو] که‌رت که‌رت؛ له‌ت

له‌ت؛ پاژ پاژ؛ پل پل. (پارچه‌پارچه)
پارچه‌پارچه‌کردن: [چاوگه‌ت] پل پل کردنی
 گوشت یا هه‌ر شت تیکه تیکه کردن؛
 به‌لقه‌تین؛ به‌لقه‌تانندی زور.
 (پارچه‌پارچه‌کردن)
پارچه‌چی: (۱ب) [ئاوه‌لناو] ئاوانته‌چی؛ دروژن؛
 لاف‌لیدنه؛ خو‌هه‌لک‌یش. (لاف
 زن) (۲) [ناوت، به‌زاز؛ پارچه‌فروش؛ کووتال و
 قوماش فروش. بزاز)
پارچه‌فروش: **فد:** [ناوت، کووتال و قوماش-
 فروش؛ به‌زاز. (بزاز)
پارچه‌فروشی: **فد:** [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاوگه]
 جیگای فروشتی قوماش؛ دووکانی قوماش
 فروشتن. (پارچه‌فروشی)
پارخان: [ناو] په‌راسوو. (دنده)
پارخووان: [ناو] سمت؛ که‌فهل. (کپل)
پارزنین: [چاوگه] پالاوتن؛ پالاقتن. (پالایش)
پارزونک: [ناو] کو‌لوانه؛ چاروکه‌ی ژنان.
 (رودوشی زنانه)
پارس: [ناو] (۱) هوژپکی که‌ونارای ثاریایی
 که له‌هه‌ریمی فارس (باشووری ئیران) دا
 ده‌ژین؛ (۲) چه‌په؛ وه‌ره؛ ده‌نگی سه‌گ. (۳)
 سه‌ره‌ه‌وینی هوژی پارس. (۴) هه‌زار و
 گه‌دا. (پارس)
پارستن: [چاوگه] به‌شکردن؛ جیاکردنه‌وه؛
 جیاوه‌کردنی به‌ش؛ پارقه‌کرن. (قسمت
 کردن)
پارسکرن: [چاوگه‌ت] سوال‌کردن؛ گه‌دایی-
 کردن؛ وه‌رپنی سه‌گ. (گدایی) **پارسکه‌ر:**
 [ناو، بک] سوال‌که‌ر؛ گه‌دا. (گدا)

پارسون: [ناو] پارزون؛ پالوینه؛ پالیو. (پالا؛ صافی پالونه)

پارسه‌نگ خسته‌پال: [چاوگه،ت] (ب) ناونیتکه و قسه‌ی سووک بو که سیک دروستکردن و دانه پال؛ ناو زړاندن له خورایی له‌قه می کریت خسته‌پال. (بکسی- نسبت‌بدادن)

پارسه‌نگ گرتنه‌وه: [چاوگه،ت] قورسایي ده‌فری خالی دیاریکردن بوکیشانی ههر شت که بکریته ناو ده‌فر و بکیشری؛ سهر راستکردنی دوو تایی تراروو. (تعیین وزن- ظرف محتوی شیئی‌توزینی؛پارسنگ)

پارسی: فد: [ئاوه‌لناو+ ناو] (۱) خه‌لکی ولاتی پارس؛ زمانی پارسی یا فورسی. (۲) ئه‌ندامانی هوژی پارس. (۳) زه‌ده‌شتیه‌گانی دانیش‌تووی هیند. (پارسی)

پارقه‌کرن: [چاوگه،ت] به‌شکردن؛ قیسمة- کردن؛ دابه‌شکردن. (قسمت کردن)

پارک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) سه‌یرانگای خاوه‌ن دار و دره‌خت و گول و زیاتر جیگای یاری کردنی مندالان به که‌ره‌سته‌گه‌لی که له سه‌یرانگاکه‌دا دامه‌زراوه. (۲) شوینی پراگرتنی تایبته به سه‌یاره له شه‌قامدا؛ (ب) گاراجی سه‌یاره زیاتر له قاتی یه‌که‌م یا ژیر زویدا؛ به‌ده‌گمه‌ن له بینای گه‌وره‌دا له قاتی دووه‌م و یا زیاتر چی‌ده‌کری. (پارک)

پارکار: اند؛ فد: [ناو] ناوی جوریک بالته‌ی کلاو داری قه‌وی و دریژه؛ زیاتر تایبته به‌ئه- ندامه‌کانی عه‌سکه‌ریبه. (پارکا)

پارک‌کردن: [چاوگه،ت] (۱) فه‌نی فی‌ر بوونی

پراگرتنی سه‌یاره له شو‌فی‌ریدا. (۲) پراگرتنی سه‌یاره له شوینی دیاریکراودا. (پارک کردن) **پارکیت:** فرد؛ فد: [ناو] چپوفه‌پرسی تایبته بو ناو مال که له ته‌خته و چپوی ناسک چپکراوه. (پارکیت)

پارکی جه‌نگه‌لی: [ناوت،ت] (۱) لیرپه‌واری تایبته‌ی سه‌یرانگا. (۲) لیرپه‌واری پاون کراو، (قورخ) بو ژیانی گیان له‌به‌رانی وه‌حشی و کیوی. (پارکی جنگلی)

پارکی شار: [ناوت،ت] پارکی گشتی سه‌یرانگای- گشتی زیاتر له ناو شاره‌کاندا. (پارک شهر) **پارکی گشتی:** <پارکی شار. (پارک شهر)

پارکی مو‌توری: [ناوت،ت] شوینی له پادگاندا که که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و ده‌بابه‌ی لی پارک ده‌که‌ن. (پارک موتوری)

پارکی میلی: [ناوت،ت] (۱) شوینی بو پاراستنی گیان له‌به‌رانی نایاب. (پارک‌ملی) (۲) (ب) پارکی شار. (پارک شهر)

پارگین: [ئاوه‌لناو] پیوندیدار به پاره‌که‌وه. (پارینه)

پارلمان: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په‌رله‌مان شوینی کو بوونه‌وه‌ی نوینه‌ران بو کاری تایبته و ده‌ستووردانان. (پارلمان)

پارلمانی: [ئاوه‌لناو] په‌رله‌مانی؛ گری‌دراو به په‌رله‌مانه‌وه. (پارلمانی)

پاروا: بیستانی که دره‌نگ ده‌گا. (بوستان دیر رس)

پاروینکه: [ناو] جوگه‌له‌ی ده‌وری چیغ و چادر و خپوته بو به‌رگری له ئاوی باران. (جوی- دورچادر)

پاروو: [ناو] (۱) بیل؛ بیللی داری؛ وهروهه؛ بهفرمال. (پارو) (۲) سهول؛ چپوی گهمی به- رپوهبردن؛ بیللی گهمی ئارووتن. (پارو) **پارووکیشان:** <پاروولیدان.

پاروگرتن: [چاوگه،ت] تیکه گرتن بو خواردن. (لقمهگرفتن)

پاروولیدان: [چاوگه،ت] (۱) بیللیدان؛ بهبیل پاک کردنهوهی شوینی؛ بیلمال. (بیل زدن) (۲) به پاروو بهفری سهربان خستنهخوارهوه و سهربان مالین به وهروهه. (برف روبی) (۳) گهمی ئارووتن به سهول؛ سهوللیدان. (پارو زدن)

پارووی: [ناو] سهول؛ پارووی گهمی. (پارو) **پارهخشت:** [ناو] له تهخشت؛ تیکه ییک خشت؛ خشتی شکاو؛ دهسته واژهی به نایییه، واتا: نیوهخشت. (پارهخشت)

پارهخور: [ئاوهلناو] بهرتیلخور؛ له ئاو یستادا ههر بهو واتا هاتوو؛ (رشوهخور)

پارهس: [ناو] (۱) بوار. (گدار) (۲) جیگای پی له قهراخ بیردا، وهک پلیکانی چووک بو پا دانان له سهر و خوارکردن له بیردا. (پلههای دیوار چاه)

پارهکردن: [چاوگه،ت] دراندن؛ ههلدرین؛ دادرین؛ کوتکردن؛ له تکردن؛ بچراندن؛ بچکراندن؛ (مپروهحت زولفه وکه بابیش جه- رگی پارهی نالییه) «نالی» (پارهکردن)

پارهکه: (۱) [ناو] سالی رابووردوو؛ له ئاو یستادا ههر (پارهکه) هاتوو. (پارسال) (۲) [کاری ئهمری] بدرینه؛ بدره؛ (جهرگم به خنجیر پارهکه) (پارهکن) (۳)

[ناوی ناسکری] دراوهکه: درپاوهکه. (آن پاره معلوم) (۴) [ناوی ناسکری] دراوهکه: پوولهکه. (آن پول، اسم معرفه)

پارهنگا: [ناو] پی میو؛ ئهو داره که دهیدهنه بهر تهرزی میو. (ستون نگاهدارنده تاک)

پارهو: [ناو] پیاده رهو؛ که ناری شهقام تاییهت بو پیاسه. (پیاده رو)

پاریا: [ئاوهلناو] خراپ؛ که نهفت؛ کریت. (بد) **پاریزت:** [چاوگه] پاراستن؛ چاوه دییری؛ پارازتن. (نگهداری)

پاریز کهر: [ناو، بک] ئهوهی که پاریز ده کا و خو دوور راده گری له ههر شت که به خراپی بزانی؛ خو بویر. (پرهیز کننده)

پاریز کهردهی: [چاوگه،ت] پاریزکردن؛ پاریزگاری. (حفاظت)

پاری زل: [ئاوهلناو] (۱) (ب) بهرتیل خوری ته ماحکار؛ زالم. (رشوه خور ظالم) (۲) پارو زل؛ تیکه قهوهی (ب) زورخور. (لقمه بزرگ؛ شکمو)

پاریف: [ناو] گوشتی برژاو. (گوشت برشته) **پاریک:** <پاروو.

پارین: [ئاوهلناو] پارگین؛ پیوه نیدار به پاره کهوه. (پارینه)

پارینه: [ناو] پارونه؛ مریشکی دوو ساله. (مرغ- دوساله)

+ پاز: [ئاوهلناو] (ف. مشه) ناسک؛ نه رم و نیان. (نازک)

پازاچ: [ناو] (ف. مشه) داپیرک؛ ماما. (ماما) **پازار:** [ناو] پاژار؛ دژی ژار؛ دژی ژهحر. (پادزهر)

پازهن: [ناو] نیرییه کیوی. (بز کوهی نر)

پاژمله: پاش مله؛ پشت سهر. (پشت سر)

پاژنه: [ناو] (۱) به شی دوواوهی پا له ژیر
قولا په دا. (۲) نالچه؛ وهک نالچهی کهوش. (۳)
رېسمه؛ گریژنه؛ پاژنهی درگا. (۴) ته ختهی
ژیرهوی قوناخی تفهنگ. (پاشنه قنداق)

پاژنه بهرز: [ناوت] کهوشی نالچه بهرز.
(پاشنه بلند)

پاژنه تیگرته وه: [چاوهگه، ت] گوپینی پاژنه
کهوش. (تعویض پاشنه)

پاژنه میشووله: [ناوت] کهوشی نالچه بووچک
که تاییهت به ژنانه. (کفش پاشنه کوچک)

+ پاژنه هه لکیشان: [چاوهگه، ت] (ب) قول
هه لمالین و خو ته یار کردن و ناماده
بوون. (پاشنه ورمالیدن)

پاژنه یری درگا هه لکیشان: [چاوهگه، ت] درگا له
رېسمه بردن. (ب) هاتی په یتا په یتای
که سیک. (پاشنه دراز جا در آوردن)

پاژه: [ناو] سه رویک. سه روی. (کله پاچه)
پاژه ر: [ناو] کوله که؛ نه ستون؛ ویستون؛ راگر.
(ستون)

پاژه رهش: [ناو] گه لای تازه دهر هاتووی
دار گوینز. (اولین برگ از تره ی درخت گردو
در آمده)

پاس: [ناو] (۱) خستنی توپ بو هوال له یاری
تویی پا و باسکیت بال و والیبال و هه ند بالدا.
(۲) ئیشک؛ کیشک. (۳) په تکردن و ته و او کردن
و دهر چوون له نه زموونی دهر سی؛ نه ده بییاتم
پاسکرد. (۴) هیشتا چه که کم پاس نه کرده
واتا پاره که یم نه خسته ته بانک. (۵)
ئاگادار کردن و وه پینی سهگ. (پاس)

+ پاسادان: [چاوهگه، ت] عافوو کردن؛
به خشین؛ لیووردن؛ گوزه شت کردن؛
چاو پوشی کردن؛ داپوشینی هه له و عیب.
(گذشت و چشم پوشی)

+ پاسار: [ناو] که سهر؛ خم؛ خه فته؛ کولوکو.
(غم و اندوه)

پاساردان: کولی دل دهر کردن؛ غه شی دل
دهر کردن؛ غه شی دل رشتن. (دق دل خالی
کردن)

پاساودان: پیشگری له به دناوی به پاکانه؛
حه ولدان بو شاردنه وهی تاوانی که سیک.
(جلوگیری از بدنامی کسی)

پاس دان: [چاوهگه، ت] (۱) کیشک دان.

(پاسداری) (۲) خستنی توپ له یاری توپیندا
بو هوال. (پاس دادن) (۳) شت یا که سیک
له سهر خو دامالین و هه واله ی که سیک
تر کردن. (پاس دادن)

پاستور: [ناو] لووی پاستور زانای فهره نسی
که میکروبی پاور کرد و کاری میکروب
کوژی (پاستوریزه کردن) به ناوی نه وه وهیه.
(پاستور)

پاستوریزه: فد؛ فرد؛ اند؛ [ئاوه ناو] ههرماکی
که میکروب (ههورک) و باکتیریه کانی به
شیوه ی پاستوریزاسیون له به ین چووی؛
وهک شیر ی پاستوریزه. (پاستوریزه)

پاستوریزاسیون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] کاری له
به ین بردنی (ههورک و باکتیری)
له خوارده مهنیه کاندا به شیوه ی گهرما پیدان بو
ماوهی دیار یکراو و تیکنیکی تاییهت.
(پاستوریزاسیون)

پاستیل: فرد؛ فد: [ناو] جوریک ته باشیر به
رهنگ گهلی جوراو جور که له وینه کیشیدا
که لکی لی وهرده گرن. (پاستیل)

پاست بوون: [چاوگه،ت] تهو قسه م بیست
ههردوو پام سست بوو، تهژنوم شکا؛ هیزی
پانه مان.. (پا سست شدن).

پاسکاری: [ناو] له سه ریبه ک و په یتا په یتا
پاس به یه کدان له یاری توپی پادا.
(پاسکاری) (ب) ئازاردانی که سیک له
ئیداره ییکی حکومه تیدا و جیه جی نه کردنی
کاره که می و ناردنی بولای ئه م و ئه و.
(پاسکاری)

پاسکال: (۱) ناوی زانای ئینگلیسی که
دانه ری یاسای پاسکاله. (۲) یه که می پیوه ری
تهوژم، به رانه به یه ک نیوتون له سه
میکاییک (۳) یه کی له زمان گهلی پروگرام
نووسینی کامپیوتر. (پاسکال)

پاس کردن: [چاوگه،ت] (۱) حاله تی سه گی که
دهوه ری. (پاس کردن) (۲) توپ خستن بو
هاوال یاری یا پاسکردنی توپ بو سهر تووری
والیبال بو ئیسپه ک لیدان. (پاس دادن) (۳)
پاره یی چه ک له بانگ هاویشن بو به رگری
له گه پانه وه یی چه ک. (پاس کردن) (۴) له
سهر خودامالین و به که سیکی دیکه حه واله
دان وه ک پاسکردن له م ئیداره وه بو ئه و
ئیداره. (پاس کردن) (۵) وه پینی سه گ له
بیگانه. (پاس کردن)

پاسوور: [ناو] جوریک یاری به په ره یی
په رانتو. (پاسور)

پاسوو کبوون: [چاوگه،ت] ده لین له ده ستپیکی

کاریکدا ئه گه ره که سیک پای سووک بیت و
رابووری به سه رکاره که دا زوو ته واه ده بی، له
ده ستپیکی ته ون کردندا مندالیکی خوین
شیرین بانگ ده کن که بی به سه رکاره که دا.
(پاسبک بودن)

پاسه زانای: [چاوگه،ت] پی و ابوون؛ وا لی-
حالی بوون؛ وا زانین. (پنداشتن)

پاسه ن: به و جو ره سه؛ واسه؛
وایه. (اینطوراست)

پاسه نگ: [ناو] پارسه نگ. (پارسنگ)
پاسه مه بو: وانابی؛ وانیه به و جو ره نابی.
(اینطوری نمی شود)

پاسه وانه: [ناو] خه رچی ئیشکچی؛ پاره ییک که
به جه زایه رچی ده ری. (هزینه پاسداری)
پاسه یچه: وایچه؛ وایشه؛ ئاوایشه؛ (پاسه یچه
نییه تو وینیت وه چه م): وایش نییه تو به چاو
دیت. (اینطور هم)

پاسیاوان: [ناو] پاسه وان؛ زیره وان؛ زیره وان.
(پاسبان)

پاسین: [چاوگه] په سند کردن؛ تاریف کردن؛ پیا
هه ل خویندن. (تعریف و تمجید کردن)

پاشار: باشار؛ ده ره قه ت؛ مشوور. (مقابله؛
بفکر بودن)

پاشا فر: ک پاشا خوړ.
پاشام: (۱) پادشای من. (شاه من) (۲) [ناو]
پارشو. (سحری)

پاشاو: [ناو] (۱) پانوا؛ ئاویک که له کاتی ئاو
داشتنی زهوی دا به فیرو ده چی و له خوار
زهویه که وه ده ره ده چی؛ (قووناو) (پساب
آبیاری) (۲) پاشماوه یی ئاوی خوراه له

شهر به‌دا. (پس مانده آب در لیوان)

پاشای: (۱) [چاوگه] شانای؛ پاشین؛ پرژاندن.
(پاشیدن) (۲) [رپوردووی پاشین] پرژاندی؛
پاشاندی. (پاشید)

پاشایه تی: [ناو، به‌ره می چاوگه] حاله تی پاشا
بوون؛ شایه تی؛ میرایه تی. (پادشاهی)

پاشایی: (۱) [ناو] جوریک تری. (نوعی انگور)
(۲) [به‌ره می چاوگه] سولتانی؛ پادشایی؛
شایی. (پادشاهی)

پاشایی کردن: [چاوگه، ت] (۱)
خوونکاری کردن؛ کار و رهوتی سولتانی.
(پادشاهی کردن)

پاشباره: داریکه له باسکیش (ثاموور) چه قیوه
و دهسته که وشه ی له سه‌ره. (پایه ی
دستگیره خیش)

پاشبه‌ر: < پاشه به‌ر.

پاشبین: < پاشه پروژ بین.

پاشپاریز: [ناو، بک] یاساولی که ئاگای له
دواوه ی له شکره؛ پاشدار؛ دواپاریز (نگهبان.
عقبه لشکر)

پاشتر: دوواتر. (عقب‌تر، بعدا)

پاشتن: [چاوگه] لوولدان و گریدان و هه‌لبه-
ستنی ریشوه ی شده و میزه‌ر. (آویز
عمامه بستن)

پاشخستن: [چاوگه، ت] (۱) دوواخستن؛
وه پاش خستن؛ (عقب انداختن) (۲) سپلوت
راکشاندن به عه‌رزدا. (به‌زمین خواباندن
سگ)

پاشخور: [ناو] پاشاخور. (علف مانده در آخور)

پاشدر: (۱) سه‌گی که بیده‌نگ له دواوه گاز

ده‌گری. (سگی که پنهانی حمله میکند) (۲) (ب)
مروقی که به نه‌هینی زهره‌ر و زیان
ده‌گه‌یینیت. (کسی که در خفا ضرر میزند)
پاشدوو: [ناو، بک] له پاشمله غه‌یبه‌ت ده‌کا.

(پشت سر غیبت میکند)

پاشپروژ: [ناو] دواپروژ؛ داهاتوو؛ پاشه‌پروژ.
(آینده)

پاشپروی: [ناو] زقرپین و گه‌رانه‌وه؛ به‌دواوا
گه‌رانه‌وه؛ به‌پاشداگه‌رانه‌وه؛ پاشقه‌چوون.
(برگشتن)

پاشقه‌دان: (۱) خو خستنه دواوه. (خود را
عقب انداختن) (۲) کشانه‌وه؛ گه‌رانه‌وه. (عقب
کشیدن)

پاشقه‌لیدان: [چاوگه، ت] هه‌لچه‌رخاندن؛
قه‌زقراندن. (برگرداندن)

پاشقاوه‌توون: [ناو] نان‌خواردنی به‌ینی (نانی
به‌یانی و نیمه‌پرو) قاوه‌توون و فراوین. (غذای
بین صبحانه و نهار)

+ پاشقول: [ناو] ئاخرین قروش یا قهره‌پوول
یا میته یان دراوی که به قومار باز ده‌مینیت؛
و به‌قه‌ولی قومار بازان له قولیدا
دایشاردوو؛ که قانی پاشقول یان قانی
دواقولی پیده‌لین. (آخرین دینار قمار)

پاشکری: [ناو] دواکری؛ پاشماوه‌ی کری که
دوا ی گه‌یشتنی بار یا موسافیر ده‌دری به
شوفیر. (پسکرایه)

پاشگر: [ناو] ورده‌وشه و واژو که به دوا ی
وشه‌دا دی و واتای وشه که ده‌گوریت وه‌ک
(پاشی) له وشه‌گه‌لی ئاوپاشی، ژارپاشی، وتوم
پاشیدا. (پسوند)

پاشکه مه: [ناو] پاشکوم؛ خواره وهی قه فی گوچان. (پایین خم عصا)

پاش که وتن: [چاوگه، ت] (۱) به جی مان له ریگا رویشتندا؛ وه پاشکه وتن. (۲) دواکه وتن له ژیان یا دهرس خویندندا. (عقب ماندن)

(۳) پاشکه وتن؛ پالکه وتنی سه گ و تانجی. (خوابیدن سگ)

پاشکی: دهرئه نجام؛ له پاشان؛ دووایی؛ ئه وچار؛ ئه وسا. (بعدا)

پاشگو: [ناو، بک] پاشدوو؛ قسه ی پشتمله؛ قسه ی پشته سهر. (غیبت)

پاشگو تن: [چاوگه، ت] پاشگوئی کردن؛ قسه له پشت سه رکردن. دوا قسه، دوا گو تن. (غیبت کردن. آخرین حرف)

پاشماگ: [ناو] میرات؛ که له پوور؛ به جیماو. (بجامانده)

پاشماگ گر: [ناو، ت] میرات بهر؛ میراس - گر. (سهم گیر از مال بجا مانده مرده)

پاشماوه خور: [ناو، بک] بهرماوه خور. (ب) چلکاوخور؛ نوکه ر. (پس مانده خور)

پاشمه لالا: [ناو] دوا ی مه لالا؛ دوا ی باشمه لالا؛ که سی دووه هم له یاریدا. (نفر دوم در بازی)

پاشمیر: [ناو، بک] پشتگر له شهردا؛ یاریده دهر له شهرو کیشه دا. (کسی که در جنگ به کسی کمک می کند)

پاشمیر: [ناو، بک] بهرگری دواوه له یاری توپی پادا. (دفاع عقب)

پاشنوژ: (۱) دوا ی نوژ. (پس از نماز) (۲) (ب) دوا ی نیوه پرو. (بعد از ظهر) (۴) پاش -

نیقرو؛ پاش نیوه پرو؛ دوانیمه پرو. (بعد از ظهر)

پاش ویش: بهرودوا؛ سهروب؛ دووشت که جیگای سه ری به کیکیان له دواوه بی و جیگای دواوه ی له پیشه وه بی. (سروته)

پاشور: [ناو] (۱) پا دهشوا. (کسی که پا شوید)

(۲) ههر شت و ههر که رهسته که پای پیده شون. (وسایل پا شستن)

(۳) (ب) بهردیکی رهشی کفه له (به رده پاشور) (سنگ پا) (۴) شوینیکه له قهراخ حهوز بو دسنوژ گرتن و پا شور دن. (پاشوره)

(۵) پاشوره کردن بو فیک بوونه وه یا بو مالیجه ی نه خوشی. (پاشویه)

پاشوره کردن: [چاوگه، ت] پا شتن؛ پی شووشتن؛ پاشوره به گه لا بی یا دهرماناوی تر بو له بهین بردنی یاو؛ پا شور دن بو فیک - کردنه وه. (پا شویه)

پاشه پروژبین: [ئاوه لئاو] دوورئه ندیش ثایه نده بین. (آینده نگر)

پاشه سهر: [ناو، ت] پشته سهر؛ پشته سهره، جو ری خشی ژنانه که له دواوه ی لاره پیچی ده دن. (نوعی زیور زنانه)

پاشه کشه: <پاشه کشی. [ناو] (۱) گه پانه وه به دوا دا؛ پاشه کشه. (عقب - نشینی) (۲) (ب) په شیمانی؛ پاشگه زبوون. (پشیمان شدن)

پاشه ل پیس: [ئاوه لئاو] (ب) رابوور دوو خراب؛ رابوور دووی خراب وگه ندهل. (بد سابقه)

پاشه نگ: [ناو] پاشدار؛ پاشمیر. (عقب دار)

پاشه وانه: [ناو] که ندووی زیادی که دهنری به پاش که ندووی سه ره کییه وه بو شانه به ستنی

ههنگ. (کندوی یدک.

کندوی دوم)

پاشهوپاش: پشتاوپشت؛ (ب) بی پروو
وه رگیران و سووران ههنگاونان بو دواوه.
(عقب عقب)

پاشی: (۱) له دوايي؛ له پاشان. (بعد)

پاشی: [پاشگر] واتا: پرشان؛ وهشان؛
توو پاشی، ئاو پاشی، خوی پاشی. (پیواژه)
(۳) [رابوردووی پاشین] پاشاندی؛ بلاوی
کردهوه. (پاشید)

پاشیل: [ناو] (۱) پاشل؛ قافیه ی شیر.
(قافیه شعر) (۲) پوز و پاژنه ی پا. (ساق پا)
(۳) فلان کەس پاشیلکی ته ره؛ واته:
رابوردووی خراپه. (سابقه)

پاشین: (۱) لاق شین؛ پا به رهنگی شین. (پا)
آبی (۲) [چاوهگه] پرژاندن؛ پرژان.
(پاشیدن) (۳) [ئاوهلناو] دووا هه مین. ئاخرین.
(واپسین)

پاشینه ر: [ناو، بک] هه ر شت که ده پرژینی یا
ده پاشینی؛ پرژینه ر. (پاشنده)

پاقری: [ناو] ته میسی؛ ته میزی و
پاکی. (پاکی)

پاقلوک: [ناو] ئیسکی قه له مه؛ ئیسقانی
لوولاک؛ ئیسکی دیرژی ده ست وپی. (قلم دست
وپا)

پاقله ی کیوی: [ناو] پوله که؛ جوریک پاقله ی
دهشت. (با قلا ی وحشی)

پاقله مارانه: [ناو] پاقله ی کیوی؛ پوله که مارانه.
(با قلا ی کوهی)

پاقلیره: [ناو] گوژی که پیسته شینه که ی

دانه مالرابی. (گردوپاوست سبز)

پاقلیس: پاقر کردن؛ پاک کردن؛ ته میس کردن؛
دهفری خوراک پاش تهواو کردنی خوراک، به-
نان لستنه وه. (پاک کردن)

پاقورس بوون: [چاوهگه، ت] دژی پاسووک -
بون. (پا سنگین بودن)

پاقولاخ: [ناو] اسمکول. (سمبرزمین کوبیدن)
پاکاسه: [ناو] له یاری پامیدا که سیک
که دهستی ئه وه لی بردووه ته وه پای کاسه یه و
ئه گهر دهستی دووه میس به ریته وه کاسه یش
دهبا ته وه. (پای کاسه)

پاکایی: [ناو، به ره می چاوهگه] (۱) جیگاییکی
پاک له چاو دهورانده وری؛ (۲) ئه وهنده پیسه
هه رچهند دهیشوم پاکایی ناییت؛ واتا پاک
بوونه وه؛ حاله تی به پاکی -
گه یشتن. (ثایی، پاشگری که وه ک ته -
رایی، وشکایی، ساردایی). (حالت پاک شدن)

پاکتاو کردن: [چاوهگه، ت] (۱) پاک کردنه وه؛
بزار کردن؛ کار و پهوتی ته میس کردنی
شوینی له گه مار و پیسی و خراپی؛ جهرباندن
و ئاروین کاری و ناسینی ئه ندامانی ناپه سه ند
و وه ده رنایان له ریکخراواییک. (۲) پاک -
کردنه وه؛ له بین بردنی به لگه گه لی قاچاخ و
کتیب و... که ده بنه هو ی گرفتاری و
گیر که وتن؛ پاک کردنه وه. (پاکسازی)

پاکدامان: فد: [ئاوهلناو] پاکداوین؛ ده همه ن
پاک: (ب) بی گوناه. (پاک دامان)

پاکداو: [ئاوهلناو] پاکدامین؛ پاریزکار؛ داوین -
پاک. (پاک دامن)

پاکداوین: [ئاوهلناو] پاکدامین؛ پاکداو. (پاک

دامن)

پاکدل: [ئاوہ لُناو] بیٺو ڦوڦیل؛ ساکار؛ دلپاک؛
بیٺو غهره. (پاکدل)

پاکرن: [ئاوہ لُناو + ناو، بک] (۱) دروینہ وانیک
که له بنه وه دهستی دهگری و بنبر
دهیدوریته وه و گول ناخا. (پاک درو کننده)
(۲) (ب) به سر چاک و خراپ یا جوان و
ناشیریندا نه چوون. (ب) یا له خواردندا گوی
نه داته خوش و ناخوش و هه موو شت بخوا و
له سه سفره هیچ به جی نه هیلی.
(همه چیز پسند)

پاک پره وشت: [ئاوہ لُناو] خوشخوو؛ پاک پره فتار؛
پاک کردار. (پاک روش)

پاکژ: [ئاوہ لُناو] پاڙ؛ پاک. (پاک)

پاک کردن: [چاوگه، ت] (۱) قهرز دانه وه و
قهرز پاک کردن. (تسویه حساب) (۲) تویکل
لیکړنه وهی میوه و دار و پیست دامالینی
لاشه ی ئاژهل. (۳) ئاوہ پروت کردن یا موو له
پیست کردنه وه. (پوست کندن) (۴) پاڙ کردن؛
ته میس کردن. (پاک کردن)

پاکنووسی: [ناو] نووسینی دووباره له پرووی
پیش نووسه وه؛ نووسین له پرووی
چلکنووسه وه. (پاکنووسی)

پاکنیژاد: فد: [ئاوہ لُناو] پاکنیژات؛
(ب) ته سلزاده. (پاکنژاد)

پاک نیهاد: [ئاوہ لُناو] دل و دهر وون پاک؛
پاک سروشت؛ (ب) ته وهی بو هه مووان ئاواته
خوازی چاکه ده کا. (پاک نهاد)

پاک وپاراو: [ئاوہ لُناو] پاک وپاریاو؛ ته روتازه؛
پاڙ؛ خاوی. (تمیز و تر و تازه)

پاک وپاریاو: [ئاوہ لُناو] پاک وپاراو؛ ته روتازه و
ئاودار؛ (تمیز؛ تر و تازه)

پاکوتکی: (۱) به پا شیلان. (لگد کردن)
(۲) پا به عه رزدا کوتان و سمکول کردن. (سم

بزمین سائیدن و کوبیدن)
پاکول: [ناو] (۱) به چکه ی ورچ.
(بچه خرس) (۲) سمکول. (سم بزمین
سائیدن)

پاکول: (۱) کورت تریبونی پا له ژوورووی له ش.
(پاکوتاه) (۲) پایه کورت؛ هه رشتی پایه
داری کورت. (پایه کوتاه)

پاکه: (۱) [کاری ئه مری] برنجه که پاکه؛
پاکي پکه. (پاککن) (۲) ته میزه؛ بیٺه وشه.
(پاک است)

پاکه تی: (۱) له بیچمی پاکه ت. (۲) (ب)
جوینی پاکه تی جوینی سهر به سته. (قسه پی-
وتن) له توی نزاکه تدا. (۳) له ناو پاکه تدا؛
ماستی پاکه تی، شیر ی پاکه تی، (پاکتی)

پاکه تی پوستی: [ناو، ت] (۱) پاکه تی که له
ئیداره ی پوسته وه دی. (۲) پاکه تی که نامه ی
تیده نی. (پاکت پستی)

پاکه ره شیل: [ناو] گیای (یاوز) بو درگا کردنی
دومهل که لکی هه یه. (اسفرزه)

پاکه متار: [ناو] پاکه متیار؛ گیاهه روو.
(گیاه خوروو). بو نه خوشینی گال (گه رولی) که
زور ده خوری باشه. (خر نوب)

پاکه ند: [ناو] پاخنه ند؛ یاکه ند؛ یاقووت.
(یاقوت)

پاکه وپاک: [ئاوہ لُناو] پاک له پاک؛ بیحساب.
(بیحساب)

پاکه وتن: [چاوگه،ت] ههل په خسان پیکهاتنی
دهرفهت و هه لومه رج؛ لوان؛ پیکه وتن. (پا
افتادن)

پاکه و کردن: [چاوگه،ت] (۱) پاک کردنه وه و
دهستمال^۱ کیشان. (دستمال کشیدن) (۲)
گسک دانی مال^۲ و بهر دهرکه. (آب و جارو)
(۳) دهردانی خه وش وخال^۳ له چال^۴ یا حه وز.
(پاک کردن) (۴) له بژار پاک کردنه وهی
دهوری دار و باخچه. (وجین کردن) (۵)
هه ژگه لی دار قرتاندن. (هرس) (۶) شتن و
ته میس کردن و خاوین کردن. (شستن و تمیز
کردن)

پاکه و کریاگ: [ناو،بهر] دهستمال^۱ کیشراو و پا
قژ کراو؛ ته میس کراو. (پاک شده)

پاکی: (۱) [ناو،بهره می چاوگه] ته میسی؛
پاکیتتی. (تمیزی) (۲) [به ند] سه رتا پای؛
گشتی؛ هه مووی؛ ته واوی. (پاکی با بیبا) و اتا؛
هه مووی با بیبا. (همه اش)

پاکیتتی: [بهره می چاوگه] ره وتی ته میسی؛
خاوینی. (پاکی)

پاکیشان: [چاوگه،ت] پای که سیک کیشانه
ناوکاری؛ (ب) له کاریکه وه تلاندن و تووشی
کیشه کردن. (پاکشیدن)

پاکیشانه دواوه: دهست هه لگرتن له کاری؛ واز
له کاری هینان و خو کیشانه دواوه له کاری. (پا
بیرون کشیدن)

پاگر: (۱) پاگیر؛ گرفتار؛ پابه ند؛ دووچار؛ هووی
پیش نه چوونی کار؛ دهست وییگر. (دست و پا
گیر)

پاگران: [ئاوه ناو] (۱) ئاوس؛ (۲) پیقورس؛

دژی پاسووک. (پا سنگین)

پاگرتن: [چاوگه،ت] (۱) مندالی^۱ که فیری
رپگارویشتن بیی. (۲) کهوشی^۲ که له
شوینیکدا نازاری پا بدا له بهر تهنگی؛
که وشه که م پام ده گری. (پا زدن) (۳) کاری-
گرتنی پا له زورانبازیدا. (زیر گرفتن)

پاگودا: ناوی پهره ستگه ییکی پروژ هه لاتنی
دووره. (پاگودا)

پاگوشادانه: [ناو] پیشکه شیکه، به میوانی^۱
دهدری^۲ که بو هه وه لین جار به میوانی
هاتووه. (پیشکش مهمان)

پاگهرد: فد: [ناو] جیگاییک بو دهوردانه وه یا
وهرچه رخان له رپگه ی پلکانی بینای
چهندقاتیدا. (پاگرد)

پاگیر: (۱) هر شت بیتنه له مپهر و بهرگر؛
گیروده. (۲) حاله تی دل بهستن به شتی^۱ یان
که سیک که بهرگری بکا له رویشتن و بهجی^۲
هیشتنی جیگاییک. (۳) هووی گرفتاری و ده-
ردیسه ری و نارپه حه تی. (پاگیر)

پاگیربوون: [چاوگه،ت] (۱) تیوه تلان به تاوانی
که سیک دیکه وه. (پاگیر) (۲) پابه ند بوون؛
حالته تی دل بهستن به شتیکه وه؛ گیروده بوون.
(پاگیر شدن) (۳) حالته تی گیر خواردویی له
تهنگ و چه له مه ییکدا یا له سووچیک
(گوناحیک) دا. (پاگیر شدن؛ گیر افتادن)

پاگیره: [ناو] خهرمانی^۱ که به پا ورد ده کری.
(خرمن کوبی با پا)

+ پال: (۱) [ناو] سیستمیکی نیشاندانی رهنگ
له تهله ویزیونی رهنگیدا؛ هاوتای سی کام.
(پال) (۲) (ب) حه مه خوشکی نه حه دی له

پال^۱ دایه واتا ژنییه تی. (کنایه همسری) (۳)
 (ب) ته جاوه ز؛ پیاویان کرده پالی واتا
 ته تکیان کرد. (کنایه هم خوابگی)
پالاردانان: [چاوه گه، ت] (۱) (ب) هه له کردن؛
 لاری کردن؛ کاری خراب کردن؛ کاری
 ناآسایی کردن. (۲) (ب) له ئه مری گه وره تر و
 بالآده مست دهر چوون. (پا کج گذاشتن)
پالادروو: [ئاوه لئاو + ناو، بک] پیلاودروو؛
 که وش دروو. (کفش دوز)
پالاندروو: [ئاوه لئاو + ناو، بک] کورتان دروو؛
 کوپان دروو. (پالاندوز)
پالاندن: [چاوه گه، ت] پالوتن؛ پالیوتن؛ پالافتن.
 (پالودن)
پالانقه جه ری: [ناو] کورتانی قه جه ری؛ جو ری
 کوپان که له زه منای قاجاردا دروست کراوه.
 (پالان قجری)
پالاشک: [ناو] جیگه ی پیلاو؛
 که وش که ن. (کفش کن)
پال به پال: [به ند] شان به شانی یه که وه
 بوون؛ له تنیشت یه کدا. (شانه به شانه)
پال پیوه نه ر: [ناو، بک] (۱) پالنه ر؛ ئه وه ی که
 پال به شتی که وه دهنی. (فشار دهنده) (۲) (ب)
 هاندره. (محرک)
پالتاو: [ناو] بالئه؛ بالاپوشی شور. (پالتو)
پالچم: [ناو] په لچم؛ گزره له گه لای دار
 تاییه ت بو خوراکی بزن. (برگ درخت خشک
 خوراک بز)
پال خریاک: [ناو، به ر] پال خراو؛ راکیشراو.
 (خوابانده شده)
+ پال خستن: [چاوه گه، ت] (ب) خه واندن و

دریژ کردن له سه ر عه رز. (خواباندن)
پالده پال: شان به شانی یه که وه نان بو
 ئه نجامی کاری. (ب) کوومه کردن؛
 ئاریکاری؛ گه له کوومه کی. (کمک کردن)
پالدا ی: هه لسا پاردن؛ هه لی سپارد. (تکیه دادن؛
 تکیه داد)
پالدراو: [ر ا بوردووی پالدان] هه لسا پارد؛
 هه لسا پاردراو؛ هه ر شت که پالی دابیته وه.
 (تکیه داده)
پال دیوار: [ناو، ت] پای دیوار؛ په نای دیوار.
 (جنب دیوار)
پالس: [ناو] یه که ی دیاری کردنی خه رج و
 پاره ی ته له فون و موبایل. (پالس)
پال سه نگ: [ناو] پارسه نگ که بو قه ره بووی
 تای ترازوی سووک له سه ری داده نری. (پار
 سنگ)
پالکورسی: [ناو، ت] پالکورسی؛ نزیک قورسی؛
 به ر که ی قورسی. (جنب کرسی)
پالکه فتگ: [ر ا بوردووی پالکه وتن] پالکه وتوو؛
 راکشاو؛ دریژ بوو. (دراز شده)
پال که وتن: [چاوه گه، ت] دریژ بوون؛ راکشان.
 (دراز کشیدن)
پالگان: [ناو] پالگانه؛ بالکون. (بالکن)
پالگه: [ناو] جیگای پال پیوه دان؛ بالنج؛
 پشتی؛ پالپشت. (پشتی)
پال لیدانه وه: [چاوه گه، ت] پال دانه وه و
 پشوده ر کردن؛ بیهن وه دان دوا ی ئه نجامی -
 کاری؛ (ب) ئاسوده بوون؛ دلنیا بوون؛ ئه ر
 خایه ن بوون. (تکیه دادن. آسوده شدن)
پالنگان: پلینگان؛ گوندیکی دیمه ن جوانه له

رۆژ ئاواى باشورى شارى سنه. (پالنگان)
پال نه گهران: [چاوهگهت] پال نه گهران؛ پالت
 نه گهرپيت؛ (ب) خودا دهوامت نه دا؛ جوړيک
 تووک ليکردن؛ هيوای خراب خواستن بو
 که سيک (له گهر بکه ويت) (خواستاريدى
 براى کسى)

پالوش: [ئاوه لئاو] پرش؛ تيکه ل. (مخلوط)
پالونه: [ناو] پالونه؛ که گير؛ که گيرى کون
 کون. (گفگير)
پالووته: [ناو] (۱) گهل؛ گهل دروينه و گهل
 جووت. (۲) بيگار به گهل؛ کارى بى مز به گهل.
 (بيگار جمعى)

پالوو دان: [چاوهگهت] (۱) به ته نيسته وه
 پالکتهوتن؛ پال وه دان؛ پال وه دان؛ پالکته دان؛
 پال دانه وه. (تکيه دادن) (۲) که ژووى ژير سکی
 باره بهر و تهنگه ی زين بهستن. (تنگ زين
 بستن)

پالووف: [ناو] (۱) لات هرافه؛ ته نيشت. (پهلو
 (۲) تهنگه و پالووى ژير سکی ولاخ؛ پالوو.
 (تنگ زين)

پاله: [ناو] (۱) وشه ييکى ئاويستاييه و اتا شار،
 پاله وان؛ چاوډيرى شار. (۲) به هه له باوه که
 به هه موو دروينه وانى ده لين پاله، به لام پاله
 تهو دروينه وانیه که له هاوالانى به کار تره و
 خه تی دروينه ديارى ده کا له پاله وه،
 و دروينه وانانى تر له خوار ده ستیه وه دروينه
 ده که ن. (دروگر ممتاز)

پا له بهر په دريژ تر کردن: [کنایى] پای زيادى
 داکيشان؛ (ب) پرو دارى و زياده پوهيى؛ له
 نه ندازه به دهر کردن؛ تهماح و ويستی زور تر

له نه ندازه؛ (ب) به تهماى ئه نجامى کارى که
 له وزه دا نه بى. (پا را از گليم دراز کردن)
پاله په سيو: [ناو] (۱) گه مهى پال له يه که وه-
 نان زياتر له پال ديواردا؛ پاله په ستى؛ شانه-
 چرکى. (بازى هول دادن. با فشار) (۲) به زور
 ئاخينه وه؛ پاله په ستو. (با فشار آکندن)

پا له په ي دان: [چاوهگهت] پا قاويز؛ له-
 روښتندا پانييه له قولاپه ي پاکه وتن.
 (پاشنه زدن به قوزک پا موقع را رفتن)
پا له په بين دان: [چاوهگهت] (ب) بى کارى و بى
 بارى؛ گهران و سوورانه و بى موفا. (بيکار)
پا له حه ق خستن: [چاوهگهت] پا له سه رحه ق-
 دانان؛ ماف و راستى پامال کردن؛ حه ق وه
 شاردن؛ حه ق کوژى. (حق را زير پا گذاشتن)

پا له ژير ده رچوون: [چاوهگهت] (ب) هه-
 لځيسکان؛ (پالغزیدن)
پا له سهردانان: [چاوهگهت] پا لينيان؛ پا
 لينان؛ به ژير پاوه کردن (ب) شاردنه وى مه
 به ستى. (لگد کردن)

پا له سه رليوى قه بر بوون: (ب) سه ر له گوښى
 قه بر له رزين؛ پيرى زور هان؛ به يه کى ده لين که
 عومرى که مابى و زور پير بوو بى. (پا لب-
 گور بودن)

پاله قوچه: [ناو] سه رمه و قولات؛
 سه رمه قولانج. (محلّق)

پاله قه: [ناوت] (۱) له قه ليدان؛ به ژير پى به
 سه رشتى کدا دان، ته گهر به سه رپه نجه ي پابى
 (شهق ه). (۲) بو ولاخ ته گهر به يه ک پابى
 له قه و پاش له قه به و ته گهر به هه ر دوو پا
 بى جووته يه. (لگد)

پالّہ کی: فغد: [ناو] دوو سندوقی دارین کہ به ینی ته ختہ کانی هه راشه (پالّوہ) و له سهر باره بهر دایده به ستن بو کیشانی بهرد و خشت. سهره که یشی به تالّہ. (پالکی)

پالّہ میر: [ئاوہ لئاو] ئاخوہ وهند؛ هونه رمه ند؛ زیره ک؛ وریا؛ زانا. (هنرمند. دانا)

پالہنگ بوون: [چاوگه،ت] (۱) شهلبوون. (شل شدن) (۲) بارچهوت بوون. (بدبیری) ۳. کهم

بوونی پای یاری. (پالنگ بودن درباری)
+ پالّہ وان: (ناو) (۱) وشه ییکی ئاو یستاییه؛ شاره وان؛ چاو دیری شار. (۲) ئه کتہری ئه وهل له سینه مادا. (آرتیست)

پالّہ وان که چهل: [ناو] ئاوالی بیجیجان خانم له به زمی لوتیاندا که له ناو چادریکی چوو کدا به پړیوه ده چوو. (پهلوان کچل)

پالّہ وان ه: [ناو] پالّوانه؛ بالّداسوو که؛ تهیره کویره؛ تهیره حه واییله. (پرستوی سیاه)
پالّہ وی: (ناو) (۱) پیوه نیدار به پالّہ ویه وه، کلّاوی پالّہ وی، زمانی کوئی پالّہ وی، (۲) بنه مالّہی شای ئیران له دهورانی قاجار هه تا دامه زرانی کو ماری ئیسلامی. (پهلوی)
پالّی: زمانی ئه ده بی و دینی تا قمی له بووداییه کانی هیند. (پالی)

پالی برین: [چاوگه،ت] هاتوچو نه کردن؛ سه رلی نه دان؛ ئه حوال نه پرسین. (پا از کسی بریدن)

پالّیدان: [چاوگه،ت] (۱) به پا له شتیک دان. (۲) پا جولاندنوه له پا مه له دا. (۳) رکّیفی دووچه رخه سوورانن به پا. (۴) به رکّیف له ته نیشتی ئه سب کوتان. (۵) ناسووسی پایی

لیدان و با کردنه ناو توپ و تیوپ. (پا زدن).
به تلمبه باد پازدن)

پالّیان: [چاوگه،ت] (۱) پانیان به سهرشتیکدا. (پا گذاشتن) (۲) راستی وتن؛ درکاندنی نهینی و سووچ و گوناح؛ دان پیدانان. (اعتراف)

پالّیو: [ناو، بک] ئه وهی که ده پالّیوی؛ ئامرازی پالّوتن؛ (پالا)

پالّیوگا: [ناو] (۱) (ب) پالایشگاه؛ فابریکای پالّوتنی پاترول (نهوت) و گاز و.. (ب) فابریکای پالّوتن و جیا کردنه وهی ماگه لی که له نهوت به ده ستدی. (پالایشگاه نفت) (۲) جیگه ی پالّوتن. (جای-پالایش)

پامال: [ئاوہ لئاو] خستنه ژیر پی؛ پیشیل؛ پایه مال؛ له ژیر پی دا ورد کردن؛ پتیوار. (پامال)

پام ناچی: (ب) قهت ناچم؛ هه رگیز ناچم؛ پای تی نانییم. (پا نمی گذارم)

پاموره: [ناو] (۱) پامو؛ لووسکردنی که چ له که چکاریدا به قوماش یالّو که ی ته ر (صاف کردن گچ با پنبه تر) (۲) پاموره؛ پیموره؛ پاوانه له موورووی هونراوه. (زینت مچ پا)

پاموزه: [ناو] پامز؛ حهقه پیلاو. (حق القدم)
پاموره جوانی: گورانییه کی کوئه که به ریز میسباح دیوان، (ئهدب) به شیعی (نوسره تی- جوانی) دای ناوه و بو یه هه یه که سانیکی دی که مه به ستیان نوسرهت نه بوه کردوو یانه به پاموره جوانی چونکا هه ردوو یه ک (میلودی) و یه ک (ئا ههنگ) و گورانیین. (اسم ترانه ای

(است)

پامه س: [ناو] وتار؛ گوفتار؛ نوسراوه‌ی وتار.
(مقاله)

پا مهنه‌ری: [ناو] (۱) لاواندنه‌وه‌ی مردوو له
بواړی قسه‌ی ټاڅوندا له لایه‌ن دانیشتوانی
دهوری مهنه‌ره‌وه. (۲) (ب) وته‌ی که‌سیک
به‌شیاو زانین و سه‌لماندنی به‌خه‌لکی‌تر
به‌وتنی به‌لی و ئه‌ری یا قسه و که‌لام
هاویشتن له‌بواړی قسه‌که‌دا. (پا منبری)

پامه‌نقه‌لی: [ناو] جوړیک ټاوازی ئیرانی له‌را
بووردوودا تایه‌ت بوو به‌ئس‌رار کی‌شانی
دهوری مه‌نقه‌ل که‌له‌بواړی هونه‌ریبه‌وه
بایه‌خیکی ئه‌و تو‌ی نه‌بوو، به‌لام به‌شیعه‌ره‌کانی
زیاتر بایه‌خ د‌د‌را. (پامنقلی)

پاناف: [ټاوه‌ل‌ناو] پانتاو؛ پاناو؛ زه‌وینی ته‌خت؛
ده‌شتایی. (میدان؛ په‌نایی زمین)
پا نان به‌جهر‌گدا: (ب) زات‌کردن؛ نه‌ترسان؛
ویران؛ خو‌خستنه مه‌ترسی و خه‌ته‌ر.
(پاروی جگر‌گذاشتن)

پا نانه جیپا: (۱) که‌سیک‌کردن به‌نموونه بو
ژیان و حه‌ول دان بو‌ئ‌وه‌ی وه‌ک ئه‌و ژیان
به‌رنه‌سهر و جی‌گای ئه‌و پر بکه‌نه‌وه. (پا
جای پای کسی گذاشتن) (۲) لاسایی
کردنه‌وه؛ دمه‌لا‌سکی‌کردن و وه‌ک که‌سیک
خو‌نیشاندن. (تقلید در آوردن)

پا نانه‌ناو: چوونه‌ناو؛ چوونه‌تیوی؛ پام‌ناوه‌ته
حه‌فتا سال. (پا گذاشتن)

پاناوک: [ناو] ئه‌و جی‌گا که‌چوم پان و ته‌نک
ده‌بیته‌وه؛ ته‌نکاو؛ زیاتر بو‌بواړی‌چوم
ده‌وت‌ری. (گدار)

پان‌بوونه‌وه: [چاوه‌ت، (۱) خو پان‌کردنه‌وه
و خه‌وتن له‌عه‌ر‌زدا. (۲) خو‌شل‌کردنی میوینه
بو‌جووت‌بوون و خو‌پال‌خستن. (پهن شدن)
پانتومیم: [ناو] ټال‌بازی؛ نیشاندان و
گیرانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی به‌جوولانه‌وی هه‌موو
ټازای له‌ش جگه له‌زبان جار و بار
موسیقایی له‌گه‌لدایه. (پانتومیم)

پانجاړی: [ناو] پانجاړچن؛ گیاجن؛ گیای
خوارده‌مه‌نی هه‌ل‌کهن. (سبزی جمع کن)
پانچ: اند؛ فد؛ [ناو] ټامرازی که‌ټاگاداری د‌ده‌دا
به‌که‌ره‌سته‌گه‌لی کاره‌بایی و کامپیوتی‌ری، به
کون‌کون‌کردنی شریتی کاغه‌زگه‌لیک. (پانچ)

پاندا؛ فرد؛ فد؛ اند: [ناو] گیانله‌به‌ریکی ورچ
ټاسای چکوله‌په زیاتر به‌ره‌نگی به‌له‌کی
سپی و ره‌ش، ده‌وری چاویشی ره‌شه. (پاندا)
پانک: [ناو] مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک. (سقف دهان)
پانک؛ اند؛ فد: [ناو] ټاقمی له‌لاوه‌کانی روژ
ټاوازی که‌دژ به‌بیر و باوه‌ری کو‌مه‌ل‌گایانن.
(پانک)

+ پانکه: [ناو] جووجه؛ غه‌ریب سنجان؛
ته‌خته‌پیتی. که‌په‌نکه. (ساس)

پانکی: [ناو] شوپ‌گرانی پانک؛ که‌سانی‌که
وه‌ک پانک لیباس له‌به‌ر ده‌کهن و سهر و
قزبان به‌شیوه‌ی ئه‌وان ده‌رازیننه‌وه. (پانکی)
پانگ: [ناو] قولانچ؛ در‌یژی‌بی به‌ټاندازه‌ی
کردنه‌وه‌ی قامکی گه‌وره و شاده. له‌بست
که‌متر. (باژ)

پانگولهن: [ناو] مروچه‌خور و میلووره‌خور،
گیانله‌به‌ریکه به‌قه‌د ریویک‌ده‌بی و لووتی
وه‌ک (بابلیسوک) خورت‌وو‌می فیل وایه.

(پانگولن)

پانگه: [ناو] پشټير؛ هَوَل؛ تهويله؛ گه ور؛ پشټير؛ ههمار؛ عه نباری گهنم و خه له.

(طوله؛ انبار)

پان و پوپ: [ئاوه لئاو] (۱) مه کانی پان و بهرین. (مکان وسیع) (۲) مروقی ته ژه ی ناوشان پان؛ ټیک سمراوی قهوی و قوولی ناوشان پان. (گردن گلفت؛ شانه پهن)

پانوراما؛ اند؛ فد: [ناو] وشه ی اینگیلیزی و اتا؛ دیمهن؛ جیهان نوما؛ به سینه ماییک ده لاین که وه ک (سینه پراما) به چهنډ پروژیکټور فیلم ده خاته سهر پهرده ی سینه ما و وینه کان پان و بهرین. (پانوراما)

پانوله: [ئاوه لئاو] قول و پان؛ ټیک سمراوی کوله بنه؛ قوله بنه ی قهلهو. (چاق و قد کوتاه) **پانوما:** [ئاوه لئاو] گوره ی ناسک که پا ده نویی وه ک کایزه، له توړیکی ناسک چی- بوو. (پانما)

پانهسته: [ناو] پیست؛ پوس. (پوست) **پا نیان به گیانا:** (ب) زات کردن؛ جورئت- کردن؛ خوخته خه تهر. (از جان گذشتن)

پا نیانه پیش: (ب) ئاماده بوون؛ حازر بوون؛ پیشقه دم بوون و داخوای بو کردنی کاری. (داوطلب)

پا نیانه جیبا: به رچه ی که سیکا رویشنن ههول دان بو گرتنه وه ی جیگای که سیک له جه ماوهردا؛ (ب) لاسای کردنه وه و که سیک به نمونه و ئورناگ کردن. (پا جای پای کسی گذاشتن)

پانیه فهرشی: [ناو] کهوشی سه رپایی ناومال؛

دهمپایی ناومال. (دمپایی مخصوص منزل)

پانیه کیش: [ناو] پاژنه کیش؛ پاژنه هه لکیش؛ کوته کانزاییکی بچوو که له که وچک ده کا بو هه لکیشانی پشت پاژنه ی کهوش.

(پاشنه کش)

پاواندار: (۱) ئیشکچی و چاوډیری قورغ و پاوان. (نگهبان محوطه حفاظت شده) (۲) هه- رجیگاییک که ئیشکچی بو دانرابی. (دارای نگهبان)

پا و پا: تابه تا کهوش کردنه پا. (لنگه به لنگه) **پا و پا کردن:** [چاوگه ت، خو خافلانډن؛ شک و گومان و دووډلی کردن؛ ماتل کردنی کار. (تردید و دو دلی)

پاوپوز: [ناو، ت] پی و بهله ک؛ (پاوپوز ده لئی زیړه پیوه نه ی ټیکراوه) فولکلور. (ساق پا) **پاودان:** [ناو، ت] بارو دوخ؛ دوخ؛ حاله ت. (موقعیت)

پاوقه ده مړهش: [ئاوه لئاو] بی و دم؛ به ده قه ده م؛ بی یومن؛ شووم؛ پاش گويز تنه وه ی بووک ئه گهر روو داویکی خراب له مالی زاوا بقه ومی ده لاین بووک پاوقه ده می ره شه. (بد قدم)

پاوند؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) یه که ی کیشانه ی ئه مریکایی و ئوروی به رانه به ۴۵۴ گرام. (۲) یه که ی پاره ی باوی ئینگلیز. (پاوند)

پاوه پا: لنگه کهوشی پای راست له پای چپ کردن و لنگه کهوشی پای چپ له پای راست کردن. (لنگه به لنگه)

پاوه را: پا به ری؛ به ریگه وه؛ که سیک که خه ریکه بکه ویتنه ری بو سه فهر. (پا براه)

پا وەرمانگ: < پا به مانگ:

پاوه ره: [ناو] پا وه ری؛ پی وهره؛ ده ری؛ ئاوه
لکراس؛ پاتول؛ شهروال؛ شوال. (زیر شلوار)
پاوه جای: پاورجیی؛ بهرده وامی؛ پراوه ستا
وی. (پابر جائی)

پاوه رجی: [ئاوه لئاو] پراوه ستاو؛ پابه رجی؛ پتهو؛
قاییم؛ بهرده وام؛ پایه دار؛ پاوه جی. (پابرجا)
پاوه یو: [ناو] پیخه سوو؛ پاوه وی؛ پاخه
سوو. (ینگه)

پاویر: (۱) [ئاوه لئاو] نه ترس؛ به جورئته.
(ترس) (۲) [ناو] دوزینه وه و په یداکردن و
ناساندن بو هه وه لئین جار. (کشف کردن) (۳)
پالپشت؛ لایه نگر. (تکیه گاه)

پا هه لکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) سهره نگردان؛
شتی و بهر پا که وتن؛ سهرسمدانی ئه سب؛
سهره نگری. (سکندری) (۲) (ب) هه له کردن.
(اشتباه کردن)

پای ئیمان: تو ئیمان؛ هه روا؛ پای شه را
فته ت، پای پیاوه تیت، پای مهردانه گیت، پای
دوستیمان. (به حساب ایمانت)

پایتوون: [ناو] فایتوون؛ دروشکه؛ گالیسکه.
(درشکه)

پایزه: (۱) ناوی به یتیکی کوردیه. (نام آواز
کردی) (۲) هه رمیوه ییک که درهنگ بگا.
(میوه پاییزی) (۳) [ئاوه لئاو] پیوندیدار به پاییزه -
وه. (منسوب به پاییز)

پایزه برا: [ناو] سه باره ت به ده سته که وتی
حاصلات له کاتی پاییزدا سهرلیدان و په یدا
بوون؛ (ب) دوستی نانی؛ به که سیکیش ده لئین
که درهنگ درهنگ ده بیندری. (دوستی به

خاطر نفع مادی؛ کنایه از دیر ملاقات کردن)

پای زیادی داکیشان: [چاوگه، ت] (۱) ب)
زیاده ره وی؛ رووداری زیاده له حه د. (۲)
ویستی زیاده له ئه ندازه. (۳) ده ستدانه کاریک
که له وزه دا نه ییت. (پا از گلیم دراز کردن)

پای سیداره: [ناو] (۱) له به ریبه تی سیداره دا
راگیراو بو له سیداره دان. (۲) به ندیک که
زور بووی هه یه له سیداره بدری. (۳)
به ندیک که مه حکوم بووه به مهرگ و له
زیندانا ماتلی به ریوه بردنی حوکه مه. (پای
اعدام).

پای که سیک نووسین: [چاوگه، ت] (ب)
خه تابار کردن و تاوان خسته سهر که سیک؛
گوناحه که ی پای من نییه پای خوته؛ خودا به
پای منی نه نووسی. (پای کسی نوشتن)

پای من نییه: (۱) لاقی من نییه. (۲) پای من -
نییه (ب) پیوندی به مننه وه نییه؛ به حیسابی
من نییه. (پای من نیست)

پای ویژدانت: (ب) تو و ویژدانت؛ بیعی -
ویژدانت؛ تو بیت و ویژدانت؛ بیخی ویژدانت؛
بو سویندانه. (ترا وجدانت)

پایه: [ناو] (۱) ستوون؛ ویستوون؛ راگر؛
کوله که؛ (پایه) (۲) بنچینه؛ بنه رته؛ هیم؛
بنه ما. (پایه) (۳) پاچکه؛ پایه ی -
کورسی؛ پاچکه ی کورسی. (پایه) (۴) دهره جه؛
پله و پایه. (پایه) (۵) پییه، ده ست نییه. (پا
است) (۶) ئه ندامه؛ ئه ویش پایه؛ پاییکی
یاریه. (پاست)

پایه بلیند: [ئاوه لئاو] (۱) پایه بلن؛ پایه به رز. (۲)
هر شتی خاوه ندی پاچکه ی دریز بیت. (۳)

مهزن؛ رېژدار؛ خاوهن پله و پايه.(پايه بلند؛
بلندپايه)

پايه به رزی: [ناو] (ب) شان وشکوډاری؛
گه وره یی و مه زنی؛ پايه وره یی. (پايه بلندی)
پايه دار: [ئاوه لئاو] (۱) بنه رتدار؛ هر شتی که
پاچکه ی بی؛ خاوهنی پله و پايه و دهره جه و
مه قام. (پايه دار؛ مقام دار) (۲) راوه ستاو؛
بی داوی؛ دهوامدار؛ به رقرار؛ جیگرتوو؛
به ردهوام؛ بی دوا یی. (پایدار)

پايه رېژی: [ناو] (۱) بناغه دانان؛ بنه رت
دانان. (پايه ریزی) (۲) دارشتنی پايه ی-
دیوار (خنده ک دارشتن). (پای ریزی)
پای یاری: [ناو] هره یه ک له نهدامانی یاری؛
پای کایه؛ هاوکایه. (پای بازی)

پاییزی: [ئاوه لئاو] سهر به پاییز؛ پیوه نیدار
به پاییزه وه؛ سهرمای پاییزی، بارانی پاییزی.
(پاییزی)

پت: [ناو] (۱) تیل؛ تلی؛ قامک، نه نگوس؛
کلک؛ نه نگوست. (انگشت) (۲) [ئاوه لئاو]
ژیکه له؛ خشپله و جوان؛ نازدار. (قشنگ
کوچولو) (۳) سووری توخ؛ پل؛ شوتیه که وه ک
پتی خوین وایه واتا زور سووره. (قرمز تیره)
+ پتینوک: [ئاوه لئاو] خال خال؛ نوخته نوخته؛
پنپنوک. (نقطه نقطه)

پت دان: چل دان. (نبض زدن)
پتروو کاو: [ئاوه لئاو] پتروو کاو؛ دارزاو له
به رکونی؛ پوواو؛ پرتوو کیاگ. (پوده)
پتری: (۱) زوری؛ پرانی؛ زورتی؛ فیشته ری.
(بیشتر) (۲) بتری؛ خراب هیان له یاری و
قوماردا. (بطر آوردن) **پتک:** [ناو] (۱) پت؛

قامک؛ تیل؛ تل؛ کلک. (انگشت) (۲)
شه مچه؛ شقارته؛ گوگرد. (کبریت)

پتکو: [ئاوه لئاو] خشپلانه؛ جوان؛ ناتله نگ-
زراوی ژیکه له. (کمر باریک و قشنگ)
پتکه: [ناو] پرتکه؛ پتروکه. (تکه)
پتوپیا زگ: [ناو، ت] بوخچه؛ پیاسکه؛
پریسکه. (بقچه)

پتورو کاو: [ئاوه لئاو] پتروو کاو؛ پوواو؛ دارزاو؛
زور کون و دافه تراو. (پوده)
پتوون: [ئاوه لئاو] ته واو؛ یه ک جی؛
«گوفاری مه باد ژ ۱۱۲» (بکلی)
پته: [ناو] (۱) پلله؛ چه قه نه. (بشکن) (۲)

پته لیدان؛ چه قه نه لیدان. (بشکن)
زدن) (۳) پلنوک؛ په له پیتکه. (تلنگر)
پتیار: [ئاوه لئاو] پامال؛
تفه رتوونا؛ کاول. (پامال)
پچ: چک؛ توژ؛ کهموکه. (کمی. اندکی)

پچیچ: (۱) هه ویره کهم پچیچه واتا
هه ویره کهم ترشاوه و زور هه لاتووه. (ور آمدن
زیاد خمیر) (۲) سرتسرت. پچ پچ. (پچ پچ)
پچرانه وه: (۱) دوو باره پچران. (باز پاره شدن)
(۲) پچران؛ ته زیچه که مت پچرانه وه واتا
پچراندت. (قطع شدن)

پچراوه: (۱) [رבורدووی دووری پچران] له-
میژه پچراوه ته وه (قبلا پاره شده) (۲) پچریاو؛
کون بووگه و پچراوه؛ (پچراو،
پچریاگ) (۳) دیسان پچرایه وه. (پاره شده)
است؛ پاره شد؛ (پاره شده)

+ پچرپچر: (ب) له ت کردن ورفاندن
هه رکس بو خوی؛ کهس له کهس؛ برپین

برفین. هه رکەس فریا کهوت بهشی خوێ
 پچری. (معادل بخور بخور)
 + پچرینهوه: [چاوه،ت] (۱) پچرانسهوه.
 (پاره شدن) (۲) (ب) کیشانهوهی مال و پاره
 له کهسیک؛ وهک: پفاندن یان دهس کهوتنی
 شتی. (کنایی، سرکیسه کردن)
 پچوژ: (۱) خاترخازی؛ بهدووعایی؛ خودا
 حافیزی. (خداحافظی) (۲) ژنی پهست و
 بی ئا بروو. (زن بی شرم)
 پچوو کاهی: [ناو، بهرهمی چاوه] چکوله یی؛
 چووکی؛ مندالی؛ بچووکی. (کوچکی)
 + پچوو ککردهوه: [چاوه،ت] (ب) سووک و
 چرووک کردن له لای خه لک بهروو شکینی یا
 بایهخ پینه دان و پووته پینه دان؛ پی په-
 ستردن (چکوله کردهوه) (کوچک کردن)
 پچه ران: پچکران؛ پچران. پسان. پریچان.
 (پاره شدن)
 پچه راندن: [چاوه،ت] پساندن؛ چراندن؛
 پچراندن؛ پچکراندن. (پاره کردن)
 پچه رپچه ر: (۱) پچر پچر؛ تیکه تیکه؛ کوت
 کوت. (پاره پاره) (۲) برفین برفین. (ب)
 کهس له کهس؛ هه رکەس بو خو پفاندن.
 (معادل بخور بخور)
 پچی: (۱) برپوا؛ بچه. (برود) (۲) کهمی؛
 چکی؛ توژی. (کمی)
 + پچین: (۱) [داهاتی] (چوون) بوکو؛ برپوین.
 (برویم) (۲) [چاوه،ت] تیه لدان؛ شهق لیدان.
 (تیا زدن)
 پچین: [ناو، بک] وهشین؛ کهسی که توو
 دهچینی؛ توو وهشین. (پاشنده)

پخین: (۱) [ناو] هه لگ لوفین و ختیلکه دانی
 مندالان. (غلغلک) (۲) بو دهنگدانی ئاژال. (پخ
 پخ) (۳) هیمما بو سه رپین. (پخ پخ) پخوهوژ:
 [دهنگه ناو] پرخی زور بههیز؛ پرخوهوژ.
 (خرناسه بلند و زیاد)
 پخه پخ: [ناو،ت] پرخه پرخ. (خرناسه زیاد)
 پخین: [چاوه] پرخاندن. (خرناسه کشیدن)
 پدی: [ناو] پدوو. پدوو. گوشتی بن ددان.
 (لغه)
 + پر: [ئاوه لئاو] دژی ته نک؛ تووی زور
 بهزه ویدا کردن؛ چر؛ چناره کان زور پرن؛ زور
 له پال یه کدان. (تنگ هم)
 پریش: زور به ئازار. (دردناک)
 پراکریت: [ناو] هه موو زمانه کوئه کانی هیند
 جگه له سانسکریت. (پراکریت)
 پرانی: گشتی؛ زوری؛ به پرانی؛ به گشتی؛
 به ته وادی. (تمامی)
 پراو: [ئاوه لئاو] (۱) پراو؛ چومی که ئاوی زور
 بی. (پر آب) (۲) ئاودار. (آبدار)
 پرپوون: [چاوه،ت] (۱) لیاو لپ بوون؛ ته ژری
 بوون. (۲) بلاو بوونه وهی قسه له شاردا.
 داکهوتنی قسه پرپه شار. (پر شدن)
 + پرپوونه وه: [چاوه،ت] وهک: توژ و خول
 چوونه چاو؛ چال پرپوونه وه. (چیزی در چشم-
 افتادن) پر شدن
 + پر به پر: [ئاوه لئاو] به بند [به اندازه بوون؛
 به قهه؛ نه زیاد نه کهم؛ ئهو پیچه پر به پری
 موره که یه: (تواو به ئه اندازه یه تی) : ته وادی فیتی
 خویه تی؛ (کیف: فیت؛ به اندازه بودن)
 پر به پیست: به ئه اندازه؛ ته وادی پر به پر. (به اندازه)

+ پرپیا کردن: [چاوگه،ت] قهپ گرتنی
سهگ: نچیرگرتنی سپلوت. (گاز گرفتن
سگ)

پرپیچ: [ئاوهلناو] جاده که پرپیچ و پلووچه؛
پرپیچ و قه‌مچ. (ب) مروقی فیلبازی ناراست.
(پرپیچ؛ کنایه از آدم حيله‌باز)

پرتاندن: [چاوگه،ت] له ژیر لیوهوه بولاندن.
(غرولند)

پرتاندن: [چاوگه،ت] پهرتاندن؛ پهرتاوتن؛
قرتاندن؛ دراندن. (قطع کردن؛ پاره کردن)

پرته: [ناو] (۱) پرته و بوله. (۲) پرتک؛ کوتی
چکوله؛ پرتک. (غرولند؛ تکه)

پرتهم: ته‌می زور؛ مژی چر. (مه‌غلیظ)

پرچه کول: [ناو] گویره کیوی؛ گویره که‌ژی؛
بلچه کیفی. (دژی شه که‌رمز و به‌ردی

گورچيله) یه. (زالالک کوهی)

پرخور: [ئاوهلناو] (ف. مشه) خور؛ زورخور. (پر
خور)

پرخور: [ناو،ت] (۱) زورخوری (۲) نه‌خوشینی
ئاژال که‌زاوریان ده‌ماسی؛ ئاوردهل؛ کوله‌ش؛
زاله ماسه؛ ئاو دور دل؛ ماخته؛ (مرض
کیسه‌صفرای حیوانات)

+ پرخه: هیمایه بو خه و لیکه‌وتن و خه‌وی
خوش؛ (گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خام‌دا، پی-
بنی به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوم‌دا) له پرخه‌ی
خه‌ودایه له‌خه‌وونیک‌ی گراندایه. (کنایه از خواب
رفتن)

پرخته‌ته‌ر: [ئاوهلناو] پرمه‌ترسی؛ بقه. (پر خطر)

+ پردان: (۱) پرپیدا کردن؛ له پرگرتن. (گرفتن)
(۲) [ئاوهلناو] گه‌نمه که پردانه؛ دانی‌زوره.

(پردانه)

پردل: [ئاوهلناو] ئازا؛ میرخاس؛ جوامیر؛
به‌زات؛ نه‌ترس؛ به‌جورته‌ت. (پردل)

پردوکه: [ناو] (۱) پرده‌له؛ پردی چکوله. (پل
کوچک) (۲) دوو ته‌خته داره له که‌ره‌سته‌ی
جه‌نجه‌ردا. (دو قطعه‌چوب خرمنکوب)

پردوو: [ناو] په‌ردوو؛ کورته‌داره‌کانی به‌ینی
ده‌سته‌ک و هه‌ل‌اش له سه‌ربانی خانودا.
(پردوو)

پردووخیگ: [ئاوهلناو] هه‌ل‌پرووزاو؛
هه‌ل‌پرووزیاگ؛ (پشم و موی سوخته)

پردووخیان: [چاوگه] هه‌ل‌پرووزان. (سوختن-
پشم و مو)

پرده‌باز: [ناو] پردی پیدارویشتن؛ به‌رده‌باز؛

چهند به‌رد که له‌ناو ته‌نکاوی ئاودا به‌ریز
داده‌نری بو پا نانه‌سه‌ر و په‌رینه‌وه. (پل‌از

روی سنگ پریدن و رفتن به‌طرف دیگر آب

یارودخانه)

+ پرده‌له: < پردوکه. (پل کوچک)

پردی ئاسنی: [ناو،ت] پردی چی‌بوو له ئاسن؛
هه‌ر وه‌ها پردی خستی، پردی به‌ردین،
پردی دارین. (پل آهنی)

پردی پیاده‌ره‌و: پردی تایبته به په‌رینه‌وه‌ی
پیاده. (پل عابر پیاده)

پردی پشت‌سه‌ر شکاندن: (ب) هومیدی
گه‌رانه‌وه برین. (ب) پیوه‌ندی له‌گه‌ل
ر‌ابووردوودا قرتاندن؛ ریگای گه‌رانه‌وه
تیکدان. (پل را پشت سر خراب کردن)

پردی ته‌نافی: [ناو] پردی هه‌ل‌واسراو؛ پردی-
که به‌ته‌ناف یا به‌کابل (چهند رشته‌سیم)

بادراو) کیشرابی^۶ و ناوه که ی تهخته پو^۷ش
 کرابی^۶ زیاتر بو^۷ سه رچومی بی^۶وار. (پل
 آویزان طنابی)
 پردی قه تار: [ناوت] پردی تایبهت به قه تار که
 هیلای ناسنی به سهردا کیشراوه بو^۷ رابووردنی
 قه تار. (پل قطار) پردی که وانی: [ناو] پردی که
 هیلالی و کوور دروستکرابی. (پل قوسی)
 پردی هه وایی: [ناو] (ب) هات وچوی فرو که
 له بهین دوو شویندا. (۲) پردی بهرز له
 سهرجاده بو^۷ په پینه وه. (پل هوایی)
 پر پروو: [ئاوه لئاو] پروودار؛ پرووه لئمالراو؛
 بی شه رم؛ پیل اس. (پروو)
 پر پرووی: [ناو، به ره می چا وگه] پرووداری؛
 بی شه رمی؛ ساوازی؛ سه وازه کریاوه یی؛ بی^۶-
 حه یایی؛ پروو هه لئمالراوی. (پرووی)
 پر پره نگ: [ئاوه لئاو] رهنگی توخ؛
 رهنگی خهس و خول^۶ وه ک: چای پر پره نگ؛ (ب)
 رهنگی دژی ئاچخ. (پر رنگ)
 پر زوله: [ناو] پر زوله؛ پر پوله. (زواله)
 پرزه: نه فهس؛ تا قهت؛ فورسه ت؛ برست، هیز؛
 تین؛ ههست؛ پرزه ی پریم؛ له هیزی خستم.
 (توان؛ فرصت)
 پرزه برین: [چا وگه، ت] ده سه وسانکردن؛
 به یده سکردن؛ هیچ بو^۷ نه هیشتنه وه؛ مال^۶-
 ویرانکردن؛ برست لیپرین؛ له توانا خستن.
 (توان بریدن)
 پرزه کورت: [ئاوه لئاو] بیهن ته نگ؛ بی تا قهت و
 توانا. (ناشکیبا)
 پرژ: [ناو] په ر؛ لقی ورد و باریکی دار؛ پرژوبال^۶
 واتا په روبال. (پر؛ ساقه نازک بالای درخت)

پرژوبلاو: [ئاوه لئاو] پرشوبلاو؛ په خش و
 بلاو. (پخش و پلا)
 پرژه: [ناو] (۱) پرشه؛ پرشه؛ ورده ی هه ر شت
 که بی پرشی^۶ و بلاو بی شه وه. (۲) پرشکه؛ وه ک
 پرشکه ی ئاو؛ پرشکه ی خومپاره؛ پرشکه ی
 ئاور. (پشنگ؛ ترکش)
 پرسان پرسان: [به ند] به پرس کردن له م و
 له و. (پرسان پرسان)
 پرس پیکراو: پرس لی کراوه؛ پرس و را لی-
 خوازراو؛ (ب) ئیجازه لی وه رگیراو. (پرسش از
 او شده)
 پرس پیکردن: [چا وگه، ت] بیرو را لیخواستن.
 (ب) ئیجازه خواستن؛ بی پرسى با وکم شوو
 ناکه م. (عقیده و اجازه خواستن از کسی)
 پرسکار: [ناو؛ بک] پرسکهر؛ پرسیار (پرسنده)
 پرس کردن: [چا وگه، ت] پرسکرن؛ پرسین.
 (پرسیدن) < پرسیار
 پرسکهر: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسیار؛ پرس-
 ده کا و ده پرسى. (پرسنده)
 پرسو جو: [ناوت] پرسین و گه ران له
 مه بهست؛ پرسین و جو یا بوون. (پرس و جو)
 پرس وړا: [ناوت] پرسکردن و را و بوچوونی
 پرسلیکراو زانین؛ پرس و مه سلله حه ت؛ ئاقیده
 و را له باره ی کاریکه وه پرسین؛ پرسین و
 ری چاره ویستن له که سی. (مشورت؛ عقیده
 و رای خواستن)
 پرسه خه سوو: [ناو] (ب) ئه حوال پرسى نه
 به راستی؛ لیپرسینی سهرزازه کی. (احوال
 پرسى سرسرى)
 پرسه دار: [ئاوه لئاو] عازیه تبار؛ مردوو لی مردوو؛

عهزادار؛ سهره خوشی دار. (عزادار)

پرسه ک: نیشانه‌ی پرس له‌پاش رسته‌داداده-
نریت وه ک(؟) (علامت سوال)

پرسه که ر: [ناو، بک] که سانی که ده چن بو
سهره خوشی. (کسانیکه به عزاداری میروند)

پرسی: (۱) [پاشگر] په‌وتی پرسین؛
ئه‌حوالپرسی، جواو پرسی. (۲) پرسیکرد؛
[را‌بووردووی پرسین]. (پرسید)

+ پرسیار: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسکه ر. (سوال
کننده). (به‌لام به‌هله به پرس ده‌وتری
پرسیار، پرسیار وانا که سیک که پرس ده کات
وه ک جووتیار، کرپار .

پرسیار پیچ: کاری که سیک که به پرس کردنی
جوراو جور به تاییه‌ت له کاتی بازجویی
پولیسدا سهرله گومانلیکراو ده‌شیوینی؛ به
پرس لیکردنی زور، تنگ پی‌هه‌لچنین و زور
بو هینان؛ حاله‌تی که سیک که که وتووه‌ته بهر
ته‌وژمی پرس لیکردنی پرسکه ر. (سوال پیچ)
پرسیار وکی: به پرس؛ زور پرسکه ر؛ که سی که
زور پرس ده‌کا. (خیلی سوال کننده)

پرسیاری: [ناو، به‌ره‌می‌چاوه‌گه] رسته‌ی
پرسینه‌وه له‌لایهن پرسیاره‌وه؛ وه‌ره‌قه‌ی
پرسیاری؛ وه‌ره‌قه‌ی ئه‌زموون وه‌گرتن
به پرس کردن. (پرسی)

پرشان: [چاوه‌گه] پرژان. (پاشیدن)

پرشاندن: [چاوه‌گه، ت] پرژاندن.
(پاشیدن)

پرشکه: < پرژه؛ پرشه؛ پرشه.

پرشه پرش: [ناو، ت] پرشه‌ی له سهریه‌ک.
(پاشیدن پشت سرهم)

پرشه لیکه‌وتن: [چاوه‌گه، ت] (۱) تراو به که
سیکا پرژان؛ که‌وتنه بهر پرسکه. (با آب تر
شدن) (۲) (ب) تاوان و خراپه‌ی که سی
داوینگیر بوون؛ به‌دناو بوون به‌هوی
که سیک دیکه‌وه. (بدنام شدن)

پرشه‌نگ: (۱) زور شوخ و شه‌نگ. (خیلی
قشنگ) (۲) چریسکه؛ پزیسک؛ پرشنگ؛
پزوسک؛ پزووسکه. پرشه. (شراره) (۳)
پرشنگ؛ تیروژ؛ تیشکی روژ. (تابش آفتاب)
پرشینهر: [ناو، بک] پرشینهر. (پاشنده)

پرق: تریقه؛ قاقا؛ پرقه‌ی پیکه‌نین؛ تریقه‌ی
پیکه‌نین. (قهقهه)

پر قووره‌ت: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ به‌قووه‌ت؛
زوردار. (پر قدرت)

پرقین: (۱) له تریقه و قاقای پیکه‌نین دان.
(قاه‌قاه‌خندیدن) (۲) قرقینه. (آروغ)

پرک: (۱) پردی چکوله؛ پردوکه؛ پرده‌له. (پل
کوچک) (۲) خلته؛ تله. (درد)

پرکاندن: [چاوه‌گه، ت] تروکاندنی چاو. (پلک
زدن)

+ پرکردن: (۱) [چاوه‌گه، ت] لپیاو لپ کردن؛
ته‌ژی کردن. (۲) پرکردنی ددانی هه‌لول. (۳)
قاوداخستن؛ قوو داخستن له ناو شاردن،
شاره‌که‌ی پرکردووه له باسی من و تو. (۴) به
قسه هه‌لفریواندن و قسه بوکردن و هاندان
بوکاری؛ پرپیان کردووه‌ته. (۵) نه‌واریکی
پر کرده‌وه؛ شریتیکی پر کرده‌ته‌وه. (پر کردن)

پرکردنه‌وه: [چاوه‌گه، ت] (۱) داگرتنه‌وه‌ی
تفه‌نگی ره‌شوکی. (پر کردن) (۲)
پرکردنه‌وه‌ی چال و چول. (پر کردن) (۳)

دووباره پړکردنی دهفر و هه شتی خالی.
(دوباره پر کردن) (۴) لاپه‌ره‌ییکی پړ کرده-
 ته‌وه. **(پر کردن)** (۵) هه‌لفریواندن و دنه‌دان و
 هاندان به‌قسه و ئاموژگاری بارودوخ په‌خسا-
 ندن بو ئه‌نجامی‌کاری. **(تیر کردن)** (۶) ددان
 پړکردنه‌وه؛ (۷) شارژکردنی باتری؛ **(دندان-
 پر کردن. شارژ کردن باطری)** (۸) وه‌لام

نووسینه‌وه‌ی پرسنامه. **(پر کردن پرسنامه)**
پړکه: [دنگه‌ناو] تریقه؛ پریقه؛ قاقا. **(قهقهه)**
پړکه‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] په‌پړکه‌رده‌ی؛ ته‌پنای؛
 پړکردن. **(پر کردن)**

پړکیش: [ئاوه‌لناو] زاندار؛ ئازا؛ پړپوو. **(پرو)**
+ پړکیشی: [به‌ره‌می‌چاوگه] زات‌کردن؛ له
 روو هه‌ل‌اتن؛ جورئ‌ت‌کردن؛ جه‌ساره‌ت‌کردن؛
 پړکیشیم نه‌کرد بیمه‌خرمه‌ت؛ جه‌ساره‌تم نه-
 کرد بیمه‌خرمه‌ت. **(جسارت)**

پړمانن: [چاوگه‌ت] پړماندن. **(صدای بینی
 اسب)**

پړماندن: [چاوگه‌ت] دنگی لووتی چاره‌وی
 و یه‌کسمی تر. **(صدای بینی اسب و استر)**
پړمایه: **فد:** [ئاوه‌لناو] (۱) مایه‌دار؛ خه‌سوخول؛
 چاییه‌که مایه‌داره واتا زور پړ په‌نگه؛ **(مایه‌دار)**
 (۲) (ب) به‌که‌سیکی زانا و ئاگا ده‌لین؛
 می‌شک پړ؛ باسه‌واد و زانا. **(پرمایه)** (۳) (ب)
 دارا و پوولدار. **(پولدار)**

پړموهوړ: [ناوت] (۱) پړمه‌پرمی زوری لووتی
 ئه‌سپ. **(صدای بینی اسب)**. (۲) له پړمه‌ی
 گریان دان و به‌ته‌وژم گریان. **(زیر
 گریه‌زدن)** < پړمه‌پرم

+ پړمه: [دنگه‌ناو] (۱) دنگی به‌ته‌وژمی

گریان. **(صدای گریه و شیون)** (۲) دنگی
 لووتی چاره‌وه‌ی و هیستر. **(صدای بینی اسب
 و استر)** (۳) تریقه؛ پریقه. **(قهقهه)**

پړمه‌پرم: [دنگه‌ناو] پړموهوړ؛ دنگی په‌یتا
 په‌یتای پړماندن. **(صدای بیای بینی اسب)**
پړمه‌ی گریان: [ناو] به‌ته‌وژم و نه‌هییم گریان.
(زیر گریه‌زدن)

پړمین: [چاوگه دنگه‌ناو] (۱) پړمان؛ پړماندن؛
 دنگی لووتی ئه‌سپ. **(صدای بینی اسب)**
 (۲) دنگی گریانی به‌رز و له‌ناکو.
(زیر گریه‌زدن)

پړنا: [ناو] قاش؛ به‌قاش پړاو. **(قاج)**
پړنو: [ناو] به‌لکه؛ ده‌لیل؛ سه‌نده. **(برهان)**
پړنه: [ئاوه‌لناو] پړپیاکه‌ر؛ گورجوگول و ئازا.
(چابک)

پړو: **فد:** [ناو] پم‌پروټ؛ (پیکه‌وه‌چه-
 سپاندنی قوماشی براوی جلوبه‌رگ به‌سنجاخ
 یا کوک(ته‌قه‌لی درشت) بوئه‌ندازه‌گرتنی
 لیباس له‌خه‌یاتیدا. **(پرو)**

+ پړواندن: [چاوگه‌ت] (ب) وردکردن؛ بوټ
 هه‌لسم د‌هت پروینم. **(خرد کردن)**

پړوپاتال: [ناوت] (۱) که‌ره‌سته و ئه‌سپایی بی
 نرخ و بی‌بایه‌خ. **(آت و آشغال)**

+ پړوپووج: [ناوت] به‌هیچ‌کردن؛ پاره‌که‌ی-
 له‌دوو‌پوژدا پړوپووج‌کرد و ته‌واوی‌کرد. **(برباد
 دادن و از بین بردن دارایی)**

پړوپووش: [ناوت] پلووپووش؛ چیلکه و
 چه‌ویل؛ هه‌ژگه‌ل؛ پووش‌پلاش. **(ساقه‌های
 قطع شده باریک و خشکیده درخت و گیاه)**

پړوپیتال: [ناوت] شتومه‌کی ژنان؛ خرته و

پرته؛ شپوښتال؛ جل‌وبه‌رگی شپ. (آت و
 آشغال؛ وسایل زنانه و لباس فرسوده)
 پروتستان: فرد؛ اند: [ناو] مه‌زه‌ه ب و
 شوپگرانی مه‌زه‌ه بی پروتستان، لقی له دینی
 مه‌سیحییه‌ت. (پروتستان)
 پروټیز: [ناو] [کوژی پزشکیه] کاری
 دانانه‌جیی ته‌ندامگه‌لی له‌ش وه‌ک ده‌ستی
 ددانی ده‌ستکرد. (پروتز)
 پروژه: [ناو] پخه‌شان (نشر)
 پروستات: [ناو] لوو یا گروقه‌ریکی که‌لله
 قه‌ندی ناسای چکوله‌یه له ژیر میزه‌لدانی
 مروقتا. (پروستات)
 پروفیسور: فرد؛ اند: [ناو] لیزان؛ مروقی زانا
 و بلیمه‌ت؛ بالتر له دهره‌جه‌ی دوکتورا له
 بوا‌ری زانستییه‌وه. (پروفیسور)
 پروقانس: [ناو] زمانی تا‌قمی له خه‌لکی
 فه‌رانسه، نیسته‌جیی پروقانس. (پرووانس)
 پروقه: [ناو] ته‌مرین؛ مه‌شق؛ راهینان.
 (تمرین).
 پروگرام: اند؛ فرد: [ناو] به‌رنامه؛ ری‌نامه؛ پی‌ره‌و؛
 ریج؛ پی‌ره‌و بو جیبه‌جی‌کردنی کاری. (برنامه)
 له‌زمانی کوردیدا جی‌که‌وتوو. (برنامه)
 پروم: [ناو] لووتکه‌ی چیا؛ لووتکه. (قله)
 پروناف: [ناو] جیناو؛ پیتی‌که‌هیمایه بو‌ناو.
 (ضمیر دستوری)
 پروټیو: [ناو] جیناو؛ پروناو؛ پروناف؛ پیتی‌که
 هیمایه بو‌ناو؛ (ضمیر دستوری) پرووزکاندن؛
 [چاوگه‌ت، پرووسکاندن؛ پرووسقاندن؛
 بچراندن؛ بچکراندن؛ قرتاندن؛ له‌ت‌کردن.
 (قطع کردن)

پرووزه: [ناو] ورده‌سووتای کاغز و موو.
 (خاکستر ریز کاغذ و مو)
 پرووزه بابرند: (ب) بوون به قه‌قه‌س؛
 سووتان؛ ثاور تیبه‌ربوون و بوون به سووتوو.
 (آتش گرفتن و خاکستر به‌هواررفتن)
 پرووزیاگ: [ئاوه‌لناو] هه‌لپرووزاو. (مانند موی
 سوخته شده)
 + پرووسقان: [چاوگه] برووسقان بچران؛
 قرتان؛ (گیاه که به‌ریشه‌وه‌در نه‌هات له ده‌ستم
 دا هه‌لپرووسقا: قرتا؛ (قطع‌شدن)
 هه‌لپرووسقان؛ هه‌لپچران؛ شیر و دوکولیو
 برووسقان؛ بریان. (حالت بریدن شیر)
 + پرووسقیان: [چاوگه] (۱) برووسقان؛ بریانی
 شیر و دوکولیو؛ خراب‌بوونی شیر و دوکولیو؛
 (بریدن شیر) (۲) پچریان؛ قرتیان؛ قرتان؛
 بریان؛ له‌ت‌بوون؛ که‌رت‌بوون. (قطع شدن) (۳)
 ره‌نگی روخسار په‌رین. (رنگ باختن)
 پرووش: [ناو] پورز؛ زوی سهرته‌خته وه‌ک
 ورده‌تولاش؛ پزول؛ کولک و مووی سهر
 قوماش؛ که‌واکه‌م پرووشی هه‌لداوه. (پرز)
 پرووکان: [چاوگه] (۱) پسانی گیانداران به
 هو‌ی هیلاکی زوره‌وه. (مردن از خستگی)
 (۲) مردن به هو‌ی گهرمای زوره‌وه. (هلاک-
 شدن از گرما)
 پرووکاندن: [چاوگه‌ت، وه‌ک ترووکاندن-
 چاو(پلکزدن)
 پرووکاندن: [چاوگه‌ت، کوشتن به‌ماندوو
 کردنی زور یان گهرمای زور؛ پساندن؛ (کشتن
 با خستگی و گرما)
 پرووکه: [ناو] ترووکه؛ پرووشه؛ به‌فر بارین به

دهنکی ورد وئارام. (بارش برف آرام و ریز)

پروهش: [ئاوه ئاوا] زور خوش؛ خوشبهز؛

خوشهوه؛ بههوت؛ ئهسپی پروهش؛ ئهسپی

تالیم دراوی به کار. (خوش. خوش قدم)

پرهمله: [ناو] جوریک ملوانکهی تهنگ و پر

بهمل و چهسپی مل. (نوعی گردنبند تنگ)

پرهنگ: [ناو] پههنگ؛ وشه دان. (لغتنامه)

پری: تهژی؛ حالتهی پرپوون. (پری)

پریانکردگهسهو: (۱) ئهوان ددانیان کولور بوو

پریانکردووه تهوه؛ ئهوان چاله خالیه که یان

پرکردگهسهو. (پر کرده اند) (۲) هانیان داوه؛

فیریان کردوه؛ بهراست یا درو میشکیان

پرکردوه تهوه که کاری بکا؛ پرپان

کردوه تهوه. کپرکردنهوه. (پرش کرده اند)

+ پریزه: (۱) پهریز؛ زهویک که

دوروابیتهوه (دوروابیتهوه) و دهغل و گیای تیدا

نهمایی؛ جاره گهنم و جو. (مزرعه درو شده) (۲)

ره بهت؛ حه شارگه. (کمین) (۳) بهدزه چوون

بو نچیر. (پاورچین نزدیک شدن به شکار)

پریس: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) مهنگه نه؛

ئامرازی گووشینه پال یه ک به گوشاری زور.

(پرس) (۲) جوریک هالتیر لیدان (به-

رز کردنهوه) بی هه لخته نهوه، له رابووردوودا؛

یا پریسی سهرسینگ. (پرس)

پریسکه: [ناو] نهردیوان. (نردبان)

پریقوهو: [دهنگه ناوت، پریقوهو؛ تریقوهو؛

پریقوهوو؛ پریکه پریک؛ پریکوهو؛ پیکه-

نین به دهنگی بهرز و حیلکه حیلک؛ له قاقای

پیکه نین دان. (قاهه خندیدن)

پریمووس: [ناو] پهه میز؛ جوریک چرای

ئاوشپه زیه. (پریموس)

پرینت: اند؛ فد؛ [ناو] چاپ؛ له چاپدراو.

(ب) کاری چاپکردن به ئامیری پرینتیر.

(پرینت)

پرینتیر: اند؛ فد؛ [ناو، بک] چاپگهر؛ که رهسته ی

چاپ. (چاپگر؛ پرینتر) له زمانی کوردیدا جی-

که وتوووه.

پرینگان: [چاوگه] سلهمین؛ ترسان؛

پاریزکردن و نزیک نه که وتن. (ترسیدن و

دوری کردن)

پرینگاندنهوه: [چاوگه، ت] داچله کاندن؛

ترساندن؛ سلهماندنهوه و ترساندن و

رادانه دوواوه. (ترسانیدن)

پرینگانهوه: [چاوگه، ت] سلهمینهوه؛ کوکردن؛

مه ترسیکردن؛ ههلبه زینهوه له ترسان؛

داچله کان؛ سلکردن. (ب) خو له قهر نه دان؛

دووری لی کردن. (جاخوردن. ترسیدن و

نزدیک نشدن)

(پ.ز): کورتکراوهی وشه ی (پیش له زایینی)

حه زه تهی عیسا مه سیح. (قبل از میلاد. ق. م)

پز: (۱) مندا له تولداندا؛ ئاوله مه؛

ئاوه لمه (جنین) (۲) بلیند؛ گهوره؛ بهرز. (بلند)

(۳) دومه ل؛ برین (دمل؛ زخم) (۴) پس؛ کو؛

پزمام؛ پسمام؛ کوپمام. (پسر)

پزیزوک: جگهره؛ سیغار؛ سگار (سیگار)

پزدوک: [ناو] گروقه ر یا گوشتی زیادی یا

زییکه ی گهوره به سهر پیستی له شهوه.

(گوشت زیادی روی پوست بدن)

پزرووک: [ناو] بارانی به خورمه؛ بارانی زور و

تونند. (بشدت باران باریدن)

پزگور: [ناو] پيشالۍ جلکى دړاو؛ بزگور.
(بزگور)

پزمارۍ: [ناو] بزماره؛ ميڅه که (ميڅچه)

پزمام: پسمام؛ کورۍ مام (پسر عمو)

پزوو: [ناو] نه خوشيني کلاوړه ش؛ مشه؛
سيه پره شه؛ ميشه پزگ؛ سیه زینه؛ سى ده رده؛
هه نووه کوته؛ که تايه ت به ئاژاله، ناوه
عيلميه که ى (پنوسونۍ) يه. (پنوسونۍ)

+ پزوو: [ناو] (۱) جیگای تیه لکیشانی
دوځین (نیفه) (۲) به فره بلوکه یی که با
ده پیه نی و به رده که ده گری. (بز. برف
باد آورد) (۳) جیگه ی به ن تیه لکیشانی
جه مسه ری سه رین (نیفه) (۴) جوړۍ
نه خوشینی مه پ که چلمن ده بیت و مووشه ی
دی و ناله وهرۍ. (مرض گوسفند) (۵)
گیاییکه ده یکه ن به په تیکه وه ده یکه نه ملی
مه پ بو شیفای نه خوشینی پزوو. (گردنبند
گوسفند برای بهبودی مرض)

پزیشکی قانونی: [ناو، ت] پزشکی به رگه م
کراوی دادگا که چوښیه تی بریندار بوون یا
کوژرانی مروف به دادگا راده گه یی نی ت.
(پزشکی قانونی)

پزیشکی مالآت: [ناو، ت] پزشکی تايه ت بو
ئاژل. (دام پزشک)

پژا: [رابوردووی پژان] (۱) کول؛ پيشا؛ کولیا
(پخته شد) (۲) پژا؛ بلاو بووه وه؛ پرشیا؛ پرشا
(پاشید)

پژاندن: [چاوگه، ت] پژاندن (بو تراو)؛
پرشاندن (پاشیدن)

پژل: [ناو] (۱) هه ژگه ل؛ (خار و خاشاک) (۲)

پژړ و لکۍ باريکی سه ره وى دار. (شاخه نازک
درخت)

پژمان: [ئاوه لئاو] (۱) دلسارد؛ پشمان؛
په شيمان؛ پاشگه ز. (پشيمان) (۲) [ناو] ناوه بو
پياو (اسم مردانه)

پژماندن: [چاوگه، ت] پشماندن؛ پنژين؛
بيهنژين. (عطسه کردن)

پژمل: [ناو] پشت گه ردن. (پس گردن)

پژمل پان: (۱) پشتمل پان (پس گردن
پهن) (۲) (ب) به تيزه وه به مروقى ته ژه و
خوپړۍ دوه وتریت. (کنایه تن لش)

پژمین: [چاوگه] پشمین؛ بیهنژین؛ پژمای
(عطسه)

+ پژنچه: [نئاو] (۱) شـانـه ی
جولایی (شانه بافندگی) (۲) قاشاو؛ رنه ک
(قشو) پژونۍ: [ئاوه لئاو] واتایی؛
مه عنه وى؛ پیوه نديدار به بير و هه سته وه؛ دژى
دونيايى و ماددى: دژى ئه نبوژهنۍ. (معنوی)
پژى: < پژل.

پژياو: < پژياگ؛ پرش و بلاو بوو. (پاشیده)

پژين: [چاوگه] (۱) پيشان؛ کولان و برژان به
گهرمای بی شوله. (پختن) (۲) پشان؛ پرژان؛
وه ک خوینی لووت به ربوون؛ (مانندخون
دماغ پاشیدن)

پژين: [ناو، بک] پرشین؛ پرشینهر؛ ده پرشینۍ.
(پاشنده)

پسا: [رابوردووی چاوگه ی پسان] (۱) چکړا؛
قرتا؛ که رت بوو؛ پسيا؛ له ت بوو؛ پچړا؛ قرمسا؛
قورمسا؛ پرووسقا. (پاره شد) (۲) ئه سپه که له
غارۍ زوردا پسا؛ برپا. (بریدن اسب بعلت-

خستگی)

پسات: [ناو] (۱) کبیسات؛ دهموده زگا.
(سات ۲) که لوپه لی که له که نار شه قام
له سهر سفره یا تهخته، پانی ده که نه وه بو
فروش؛ (۳) بیساتی سه ماوهر؛ که لوپه لی سه-
ماوهر) (سات)

پسپسه که له: به زپه زه کیفی؛ په زپه زه کیویه؛
جوړی جالجالوو که ی توو کن و بی تازار (نوعی
عنکبوت)

پسپیری: پیشبینی. (پیشبینی)

پستانه ک: فند: [ناو] (۱) مه مکه مژه؛ له
فارسیه وه هاتووه و باوه. (پستانک) (۲)
جهریکی کونه له که رهسته ی گازیدا که گازی-
لیده رده چپته دهره وه. (پستانک) (۳)
سهریچیکی کونه له چراتوپیدا که نهوت لهو
کونه وه ده پزږینه ناو توړی چرا. (پستانک
چراغ توری)

پسته ی زه مینی: بادام زه مینی (بادام مینی)

پسته ی شامی: [ناو] بادام زه مینی. (بادام
زمینی)

پسته ی کیوی: [ناو] بهری داره ون؛ وه نه تهق؛
قه ز که وان؛ قه زوان؛ قه سخه وان؛ قه سقه وان؛
قه ز که وان. (پسته کوهی. چاتلانقوش)

پستی: [ناو] بسه؛ پسته؛ له سلیمانی به پسته ده لین
فسدق یا فستق (پسته)

پسخال: [ناو] کوره خال؛ خالو زای-
نیرینه (پسردایی)

پسدار: [ناو] پزدار؛ تولدار؛ ئاوس؛ زگپر.
(آبستن)

پسدان: [ناو] (۱) پزدان؛ پزدانک مندالان.

(زه دان) (۲) زهرف؛ دهفر. (ظرف)

پسل: [ناو] گیای چه مه ماره (ترتیزک وحشی)
پسل: [ناو] گیادوخه وا؛ گیادوخا؛ دژری کرمی
ریخوله یه. (گندنا ی کوهی)

پسمار: [ناو] بزمار؛ میخ (میخ)

پسماری: [ناو] بزماره؛ میخه که (میخچه)

پسولمان: مسولمان (مسلمان)

پسوله: [ناو] بهرگه؛ به لگه ی ئیجازه دان؛
پاسپورت؛ به لگه ی هاتن و چون؛ بلیت؛ وهره-
قه. (برگه بلیط)

پسه: (۱) وه ک؛ وا. (اینطور) ۲. پسته. (پسته)

پسه زانای: [چاوه گهت] پاسه زانای؛ وازانین؛
پی و ابون؛ به خه یال؛ وادانان؛ گومان کردن
(گمان کردن)

پسه ژه نی: [ئاوه لئاو] ئاريله؛ ژنانیلی؛ ژنانی.
(زن آسا)

پسه یوی: [ئاوه لئاو] وه ک خو ی؛ عه ینی شت.
(شیه)

پش: [ناو] نه خوشینی گه لای دارمیو و باخ.
(آفت برگ درخت مو و درختان)

پشاره ش: [ناو]ت، جهرگ؛ جگره (جگر سیاه)

پشاسپی: [ناو] سییه لاک؛ سی. (جگر سفید)

پشافتن: [چاوه گه] پشاوتن؛ هه پشاوتن؛ هه-
لگوفین. (مچاله کردن)

پشبه ن: [ناو] (۱) پشته بند؛ دوا بی؛ دووماهی.

(پشت بند) (۲) شه وژهن؛ پشت وه سی دهرکه؛
پشته س؛ کو لوم. (۳) دوا به بند؛ رسته ی دوا به-

ندی گورانی. (پشت بند)

پشپشو که: [ناو] گیاکتک؛ گیابوندار؛ ئه شه دبو؛

ریخه داروو (علف گربه. سنبه طیب)

پشپشيان: پشليان؛ پچپچ بوون؛ هه لاتن؛ هه-
لماسين. (ورآمدن خمير)
پشليان: [چاوگه،ت] هه لاتن و هه لماسيني
هه وير. ترشان؛ گه ليک پچپچ بوون. (ورآمدن
خمير)

پشپو: [ناو] پشتپو؛ جیگای ئاويزان کردنی
به ن تهون له فهرشچيکردندا (چوبی که نخ
فرشافي را با آن می آویزند)

+ پشت: [ناو] پاش؛ پشتی سی روژ؛ پاشی
سی روژ؛ هه ندی جار، واتا (سه ر، بان) وه ک،
پشت دهست؛ سه ردهست؛ پشت زين؛ سه رزين.
(بعد ، بالا)

پشت ئاواله: [ئاوه لئاو] [ناو،ت] هه ر شت که
پشتی به تال بیت و نه گیرایی وه ک کراسی
پشت ئاواله؛ پشت ماله که مان سه حرایه؛
پشت ئاواله یه. (پشت باز)

پشت ئیشه: [ناو،ت] ئازار و ژانی پشت و
که مهر. (پشت درد)

پشتباقی: [ناو] هه تیوی که بابی مردبیت؛
هه تیوی باوکی. (پدر مرده)

پشت بهرگ: [ناو] بهرگی ئاخری جلدی
کتیب؛ (پشت بهرگ دژی روو بهرگه) به لام به
هه له هه ردوو وشه بو سه ر جلدی کتیب به-
کاردين (پشت جلد)

پشتبه سیل: [ناو] جوړی کولیره ی سه رساج.
(نوعی گرده که روی ساج درست شده)

پشت بهیه کو دان: [چاوگه،ت] پشت به
یه کهو دان؛ پشت بهیه کهوه دان؛ پشت به
پشته وه نان؛ پشت دانه پال یه ک؛ پال دانه پال-
یه ک؛ (ب) پشتی یه ک گرتن؛ هاوکاری-

کردن؛ کومه کی یه ک بوون (همپشتی)
پشتپه رده: (ب) شاراوه؛ نه هیئ. (پشت پرده)
پشت پی: (۱) شهق. (تیبا) (۲) پشت پی تو
ئه ویش روپی واتا دوا ی روپشتنی تو ئه ویش
روپی. (بعد از رفتن) (۳) پاژنه ی پا؛ پاشنه ی
پا. (پاشنه)

پشت چاف: [ناو] پیلوو؛ به لکی چاو. (پلک
چشم)

پشت چه په ر: [ناو،ت] (۱) پشت ده رکه ی له
شوول چیکراو؛ (پشت درطنیده شده از شاخه
درخت) (۲) پشت سه نگر؛ پشت بوسه. < چه-
پهر. (پشت سنگر)

پشت چه مانه وه: [چاوگه،ت] (۱) پشت چه-
مینه وه (ب) کورنوش بردن و دانه وین (خم
شدن) (۲) له بهر بار قورسی یا ژیانی سهخت
و دژوار یا رووداوی دلته زین کوم بوونه-
وه. (پشت خم کردن) (۳) کوم بوون به هو ی
پشت شکان یا پیرییه وه (پشت خم شدن)

پشت چه مین: [چاوگه،ت] (۱) پشت کوور بوون؛
پشت چه مینه وه له بهر پیری. (۲) پشت کوم
بوون له ژیر باری قورس یا باری ناله باری
ژیان یا پشت شکاندا. (پشت خم شدن)

پشت حوچک: [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت-
کوم؛ پشت خوار؛ پشت چه ماوه؛ پشت قووف.
(کوژ پشت)

+ پشت دانه وه: [چاوگه،ت] پال دانه وه. (لم
دادن)

پشت دهست: [ناو] ئه ویدیوی بهری دهست؛
بان دهست. (پشت دست)

پشت دهست داغ کردن: [چاوگه،ت] (۱)

ٿاور نان به پشت دهسته وه. (آتش گذاشتن
به پشت دست) (۲) (ب) توبه له
دووباره كرده وهی كاری. (پشت دست داغ-
کردن)

پشت ده ست گه زین: [چاوگه،ت] دهربرینی
په شیمانی؛ وه ك به بهرد له ئه ژنو دان. (پشت
دست گزیدن)

پشتر است: [ئاوه لئاو] پشتگهرم؛ پشتیواندار؛
به پشته قان؛ دلگهرم؛ ئه رخایه ن؛ دلنیا؛
خاترجه م. (دلگرم؛ مطمئن)

پشتر است بوون: [چاوگه،ت] دلنیا بوون؛
خاترجه م بوون؛ ئه رخه یان بوون؛
موتمانه کردن. (مطمئن بودن)

پشت راست كرده وه: [چاوگه،ت] (ب)
دوواى هاتنی به لاو نكولى هیان دوو باره
گه رانه وه سهر دوخی پیشوو؛ پار نابووت بوو
(به رشكست) ئه مسال پشتی راست كرده وه.
(بعد از ورشكستگی بحال اول بازگشتن)

پشتر استی: [ناو، به ره می چاوگه] خاترجه می؛
دلنیا یی؛ ئه رخه یانی. (مطمئنی؛ اطمینان)

پشت زین: [ناو،ت] (۱) دواوه ی زین؛ جیی
تهرك (عقب زین) (۲) (ب) سهر زین؛ دانیشه
پشت زین و به غار چوو. (روی زین)

پشت سارد: [ئاوه لئاو] مه یل به كاری نه مان؛
ناهومید بوون له كاری؛ بی هیوا؛ دل سارد.
(دل سرد)

پشت سهر: [ناو] (۱) دواوه ی سهر؛ پشتمل.
(عقب سر) (۲) پاشمله (در غیاب؛ پشت سر)

پشت سهریه ك: (۱) [به ند] په یتا په یتا؛
به دوواى یه كدا. (پشت سر هم) (۲) له پشت

سهریه كه وه به ریز راوه ستان (پشت سر هم)
پشت شكاندن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به لای
زورگه و ره به سهردا هیان. (پشت شكستن)
(۲) شكاندنی پشتی كه سی^۶ (پشت شكستن)

پشت شكین: [ناو، بك] (ب) موسیبه تی
گه و ره؛ كه س یان شتیک، كه پشت
بشكینیت. (پشت شكین)

پشت قایم: [ئاوه لئاو] (۱) دارای پشتیوانی به
قودره ت؛ (۲) ئه رخایان بوون له لایه نگرى و
هوگری كه سی^۶؛ پشتر است؛ پشتگهرم؛ پشت-
ئه ستوور. (دارای پشتیبان)

پشتكوم: [ئاوه لئاو] پشتقوف؛ پشتكوور؛ پشت
خوار؛ پشت خوچك (كوژ پشت)
پشتكول: [ناو] پشكه ل (پشكل)

پشتكووز: < پشتكوم.
پشتگر: [ئاوه لئاو] لایه نگر؛ هه وادار؛ داشدار؛
یاریده ده ر؛ كومه ك. (حامی)

+ پشتگرتن: [چاوگه،ت] (۱) كه وتنه دواى
كارى و ده ست هه لئه گرتن؛ پشتی كاره كه م
گرت تا دروستم نه كرد لی نه گه رام (پشت

گرفتن) (۲) پشتیوانی کردن (حمایت کردن)
پشتگری: [ناو] پشته قانی؛ هوگری؛ یارمه تی؛
كومه ك کردن؛ پشتیوانی؛ لایه نگرى.

(حمایت)
پشت گوهاقیتن: < پشتگوی خستن.

+ پشتگوی خستن: [چاوگه،ت] پوینه
پینه دان؛ له بیر خو بردنه وه. (پشت گوش

انداختن)
پشتگهرم: [ئاوه لئاو] (۱) دلگهرم؛ به هیوا؛ به-
دل وادوا خهریکی كاری بوون. (پشتگرم. جدی)

(۲) ټه رځايه ن له کومه کي پشتيوان. (پشت گرم)

پشتگرمي: فډ. [ناو، بهرهمي چاوگه]

(۱) حالته ټلگه رم بوون له کړدنې کاري کدا؛
هيواداري به کړدنې کاري. (پشتگرمي) (۲)
به هوې هه واداري که سيکه وه دل قايم
بوون. (اتکابه پشتياني حامی)

پشت له ټه ردی: ژنکا پشت له ټه ردی: (ب) ژني
ماره کراو (عقد کرده)

پشت له رزيڼ: [چاوگه، ت] (ب) توقين و له
ترسا دل به لاوه نه مان؛ (ب) هست به
مه ترسي گه وره و ترساني زور کړدن. (پشت
لرزیدن)

پشت له عه رزدان: [چاوگه، ت] (۱) له
زورانبازی دا له عه رزداني پستي حريف. (۲)
(ب) شکست پي هينان له هه ربواري کي
ديکوه. (پشت به خاک مالیدن)

پشتماز: [ناو] پشته ماز؛ پشتماز؛ موعه رهي
پشت؛ برپړهي پشت. (پشت مازه)
پشتماکي: [ناو] هه تيوي دايک
مردوو. (مادر مرده)

پشتماله: [ناو] پاشماله؛ ژيرماله (سرايدار)
پشت ميز نشين: [ئاوه لئاو] (ب) موچه خوړي
ده ولته؛ يه خه سپي؛ کار به ده ستي ريک خراوي
ده ولته تي. (پشت ميز نشين)

پشتو: [ناو] (۱) ده مانچه (طيانچه) (۲) دواوه؛
پشته وه. (عقب)

پشتوړوو: [ئاوه لئاو] پيچه وانه؛ بهر وپشت؛
به راوه ژوو؛ به رواژي؛ هه لگه راوه؛
هه له وگه پياگ. (برعکس)

پشتوو: [ناو] زماني په شتوو؛ که له پاکستان و
ټه فغانستان پي ده دوين. (زبان پشتو)
پشت وه رگيران: [چاوگه، ت] (۱) له شه ردا هه-
لاتن، و پشت کړدنه دوژمن. (پشت کړدن-
بدشمن) (۲) پروو وه رگيران و بايه خ پي
نه دان؛ پشت تيکړدن. (پشت کړدن و اهميت
نډان)

+ پشته: [ناو] (۱) پشت ديرو؛ پشته ي
که ردوو؛ بلندي به يني دوو که ردوو. (پشته)
(۲) دووايين بيره کاني کاري و هه وراز و
به رزيه کاني پشتيه وي. (زمين هاي مرتفع
پشت چاه هاي کاري) (۳) هه وراز؛ ته پ؛
ته پولکه؛ زه ويني بهر ز و قوت. (تپه)

+ پشته سهر: [ناو] پاشه سهر؛ (۱) خشي که له
پاش لاره پيچه وه قايم ده کري؛ پشته سهره.
(زيور پشت سر زنان) (۲) له نه بووني
که سيکدا باس کړدن؛ پاشمله. (غيبت)
پشته فان: [ناو] پشتيوان؛ پالپشت؛ هوگر؛
هه وادار؛ لايه نگر. (پشتيان)

پشته مال: [ناو] هه وله؛ خولي (حوله)
پشته مله: [ناو] پشته سهر؛ پاژمله؛ پا شمله؛
وه ک: قسه کړدن له باره ي که سيکه وه که
خوي له وي نه بي. (پشت سر؛ در غياب؛
غيبت)

پشته وروړو: [ناو] (۱) پشته ووه پال (تاق باز)
پشته وسوړو: [ئاوه لئاو] پشت ته ستوور؛
خا تر جه و دل قايم؛ ټه رځايه ن. (مطمئن)
پشته هه ف: به يه که وه؛ له گه ليه کدا؛ ته قي
هه ف؛ پشت به پشت. (با هم)
پشتيکيش: کول هه لگر؛ کولکيش؛ بار بهر؛

حه مال. (باربر)

پشدان: [چاوگه، ت] بیهن وه دان؛ پشوودان؛ هه ناسه کیشان؛ هیلاکی دهر کردن (نفس تازه کردن؛ نفس کشیدن)

پشده ری: [ناو + ناوه لئاو] (۱) خه لکی پشدر (اهل پشدر) (۲) پیوندیدار به پشده ره وه (وابسته به پشدر) (۳) [ناو] پارچه و قوماشی که له سهر شوشه ی پهنجیره داده به ستری له بهینی پهرده و پهنجیره دا. (پشت دری)

پشقه ل: [ناو] قشیل؛ کشبه ل؛ پشقل؛ پشکه ل؛ پشقل؛ بوشکوول؛ کوشیل؛ بشکوول (پشکل) + **پشک:** [ناو] (۱) دوه؛ پشکیل؛ قورعه. (پشک) (۲) بهش؛ سه هم؛ قیسمه ت (سه م) (۳) گوپکه ی دار، چرو. (تزه درخت)

پشکاندن: [چاوگه، ت] (۱) هه موو کونج و قوزینی گه ران و پشکین. (وارسی کردن) (۲) پشماندن؛ پژمین؛ پشمین؛ پنژین؛ پشکین. (عطسه کردن)

پشکاوتن: [چاوگه، ت] هه لوه شانندی چندراو یان ته قه لی دووراو. (شکافتن)

پشک خستن: [چاوگه، ت] دهو کردن؛ قورعه کیشان. (پشک انداختن)

+ **پشکو:** [ناو] چرو و گوپکه ی دار. (تزه درخت)

پشکو دان: (۱) [ناو، ت] ئاوردان؛ مه نقه ل (آتش دان) (۲) [چاوگه، ت] پشکو دان؛ پشکو دهر کردنی دار؛ و خونچه و گوپکه دهر کردن؛ پشکو دهر دان. (درخت در حال غنچه دادن)

پشکوژه: [ناو] پشکو؛ چروی دار (تزه درخت)
پشکو ف: [ناو] خونچه؛ خونچه له حاله تی

دهم کرده دا. (غنچه در حال باز شدن)

+ **پشکول:** [ناو] (۱) داری داخستنی پشت دهر که بو خاتر جه می، ئه شکیل ئه شکیل؛ پالپستی دهر که. (چوب پشت در برای اطمینان. کلون) (۲) < پشکه ل.

+ **پشکول:** [ناو] (۱) بشکول؛ قور؛ قورپوی. (گل آلود) (۲) پاشه کشی؛ خودزینه وه. (عقب نیستن؛ فلنگ بستن)

+ **پشکووتن:** [چاوگه] (۱) دهم کرده وه ی گوپکه ی دارو گول. (۲) خیقوون؛ وردبوون، کرانه وه ی بهردی قسل که ئوی لی بکه وی. (۳) هه لتوفینی گهرمه شانی له وه ختی برژاندندا. (۴) (ب) که یف خوش بوون؛ رووگه ش بوون؛ روو گه شانوه. (شکفتن)

پشکوژا مه مکا: [ناو، ت] دوگمه ی مه مک؛ گو ی مه مک؛ گوپکه ی مه مک. (نک پستان) **پشک هاو یشتن:** [چاوگه، ت] دهو کردن؛ قورعه خستن؛ قورعه کیشان. (قرعه کشی)

پشکه گول: [ناو] گیاییکه (بلویر) یشی پی ده لئین. (بادبیز)

+ **پشکیلان:** [ناو] (۱) رو یشتنی زاوا و برا زاوا بو مالی بووک له شه وی شهو گه ردا. (رفتن داماد و دوستانش بمنزل عروس در شب قبل از عروسی) (۲) گوره وی بازی. (جوراب بازی) **پشکین:** [چاوگه] پشمین؛ پنژین؛ بیهنژین؛ ده لئین یه ک جار سه بره، دوو جار جه خته و چاکی هیئا. (عطسه کردن) **پشور:** [ناو] نه حله ت. (لعت)

پشوره یی: [ئاوه لئاو] نه حله تی. (لعتی)
پشوودار: < پشوودریژ.

پشودان: [چاوگه،ت] بیهن وه دان؛ هیلاکی -
دهر کردن؛ حه سانه وه؛ وچانگرتن. (خستگی
در کردن)

پشودریژ: [ئاوه لئاو] خوږاگر؛ به نه فه س؛
به رگه گر؛ پشودار؛ به تاقه ت؛ به سه بر؛ دلفره؛
مهند؛ له سه ره خو. (صبور و مقاوم)

پشيله خستنه ده ری: جوړی هه په شه بو
ته مبی کردن، له رابووردوودا جوړی ته مبی -
کردن؛ زیاتر بو ژنان بوو. (نوعی تنبیه در
گذشته گریه به تنیان انداختن)
پشیونی: < پشیوینی.

+ پف: (۱) [ئاوه لئاو] کفهل؛ پفهل؛ فش؛ دژی
پتهو؛ توووری کفهل واتا توووری
قانگ. (متخلخل) (۲) [ناو] سیپه لاک؛ پشاسپی؛
سی. (ریه)

+ پفدان: [چاوگه،ت] (ب) سگ ماساندن و
تووړه کردن. (کنایه عصبانی کردن)

+ پف کردن: [چاوگه،ت] (۱) فوو کردن له
گری چرا بو کوژاندنه وهی. (۲) خوشکردنی
ئاوړ؛ به فوو توژ لابرډن له سه رشتی. (فوت
کردن) (۳) باکردن؛ په نمین؛ هه لمسان؛
ماسین. (باد کردن؛ پف کردن)

پفکردن به سه ره گه وه که یدا: (ب)
ناشاره زایی له کاریکدا وهک فوو کردن به
سه ری گه وهی زوړنادا. (کنایه. نا وارد بودن
در کار)

پفکه: [ناو] پفله ک؛ بلوق؛ توقله؛ ئاورگ.
(تاول)

پفله: [ناو] پفکه. بلوق. پفله ک. توقله. (تاول)
پفله: (ب) کیشانی تریاک؛ وافوور؛ ئه هلی

پفله یه واتا تریاکیه. (اهل وافور)
پف له خو له میش کردن: پف له خو له مړ کردن؛
(ب) کاری بیسوود و بیهووده. (کنایه کار
بیهوده کردن)
پفله که: < پفله.

پفلیان: [چاوگه] پشلیان؛ وهک هه لاتنی
هه ویر؛ ماسین؛ باکردن؛ په نمین. (باد کردن)
پفیان: [چاوگه،ت] (۱) تووړه بوون؛ بایان -
کرد؛ سکیان ماسی. (عصبانی شدند) (۲)
باکردن؛ تووړه بوون. (عصا نیت)

پفه ک: [ناو] پوفه ک؛ جوړیک خواردنه بو
مندالان له هیره لماسی و هیلکه و خو ی به
شکلی به پرووله ی کفهل دروست ده کریت
(پفک)

پفیو: [ئاوه لئاو] په ست؛ بی غیره ت؛ بوی هه یه
هه ر (پفیوزی) فارسی بی به واتی بی غیره ت
به لام له ئه سل دا به کسی ده لین که له کوړی
مه ی خواردنه وه دا ته نیا مه زه و خوړاک
ده خوا. (پفیوز)

پشو ک: [ناو] (۱) بالون؛ کیسه ی زوړ گه وره
که به گازیکی سووکت له هه واء، یان به گه رما
هه لده ماسی و به بار و موسافیره وه ده چی
به حه وادا. (بالون؛ بالن) (۲) کیسه ی پرله با له
ناوزگی ماسیدا. (کیسه هوادر شکم ماهی)

پکه نه: (۱) پیپکه نه. (بخند) (۲) هه لکه نه؛ ئه و
جیگا پکه نه؛ چالی که. (بکن. گودکن) (۳)
لیباسه کانت پکه نه؛ دایکه نه. (بکن)

پکیت: [ئاوه لئاو] راوه ستاو؛ قایم؛ پته و
(محکم)

پکیش: [ناو، بک] ئه وه ی که ده کیشی؛ بکیش

(به هه مو ماناییکه وه) (بکش)

پکیشه: [کاری ئه مری] بکیشه؛ (۱) هه ناسه پکیشه؛ سیگار پکیشه. (بکش) (۲) وینه پکیشه؛ ره سم بکیشه؛ عه کس و وینه هه لگره؛ بگره. (بگیر) (۳) نه قاشی پکیشه؛ هیل پکیشه. (بکش) (۴) له دهس روزگار تالی پکیشه. (از دست روزگار بکش) (۵) ئه و ئه رابه پکیشه؛ رایکیشه. (بکش) (۶) به ترازوو برنجه که پکیشه. (توزین کن) (۷) ته نافه که پکیشه؛ ته نافه که لهو به ره یوانه هه لحه؛ بیگیره. (بکش)

پلاتین: [ناو] پلاتین؛ ئالتوونی سپی؛ زیری سپی. (پلاتین)
پلاره قسه: [ناو، ت] تانوت؛ قسه ی ناخوش، زیاتر له تو ی نزا که تدا؛ توانج؛ ته شهر؛ تهوس؛ قسه ی به تیکول. (متلک)

پلاژ: **فرد؛ فذ:** [ناو] له کوردیشدا بوه، چیخ و چادر یامال و خانووی دروستکراو له پهراوی ده ریادا. (پلاژ)

پلاژداری: [ناو] (۱) که سی که پلاژی هه یه. (۲) کاری به ریوه بردنی پلاژ. (پلاژداری)

+ پلاس: [ناو] گاز ئه نبور؛ جوړی گازی ده مپانه. (انبردست)

پلاس ئاخوڤ: [ئاوه لئاو] (ب) ژنیک که شهرمی گه وره بیت (کنایه فرج گشاد)

پلاستیر: **اند؛ فذ:** [ناو] چه سپی موشه مایی بو چاره سرکردنی ئیش و ئازار. (پلاستر)

پلاستیک: **فرد؛ اند؛ فذ:** [ناو] یه کی له به ره مه کانی پولیمیری که به گهرما پیدان

نهرم ده بیتوه و بیچی دلخوازی پیده دری. (پلاستیک)

پلاستیکی: [ناو، ئاوه لئاو] هر شت له پلاستیک بی؛ پیوه نیدار به پلاستیکه وه. (پلاستیکی)
پلاسما: [ناو] به شی تراوی خوین که له ئاو و ماگه لی کانزایی و پروتوین پیکهاتوو. (پلاسما)

پلاف: [ناو] پلاف؛ پلاو؛ چلاوی که ئاو کیش- ده کری و نانی له ژیردا داده نین بو بنکر و پیش ده مکیشان رو نی به سه ردا ده کری؛ هه روه ها، هه رشته پلاو، لوویا پلاو، ئیستامبولی پلاو، بلاووک پلاو، شیرین پلاو، پلاو پرویش، پلاو بامیه، پاقله پلاو، سه وزی- پلاو، زرشک پلاو؛ پلاو گوشت، پلاو و خوړشت. (پلو)

پلاک: **فرد؛ اند؛ فذ:** [ناو] (۱) قهواره ی جیا کراوی زه وی. (۲) قاشی ملوانکه ی کانزایی که ناو و ژماره ی له سه ر نوو سراوه و سه ربازان ده یکه نه مل له بهر بیسه روشوین نه بوونی تهرم له شه ردا. (۳) ره قه می نو سراو له سه ر ده رکه ی خانووبه ره. (۴) ژماره ییک که پاش له دایک بوونی مندال له نه خوشخانه ده یکه نه ده ستی بو نه گوړان. (پلاک) (۵) ریژه کی ره قه می سه یاره. (شماره ماشین)

پلاکت: **فرد؛ اند؛ فذ:** گرده ی خوین که زه- رپه گه لیکی لاپانی زور و ردن، له گرسانه وه و ده لمه بوون و مه یینی

خویندا باندوړیان هه یه و به هووړین ده بینرین. (پلاکت)

پلان: **اند؛ فذ:** [ناو] (۱) گه لاله؛ نه خشه ی

خانوو؛ بهرنامه و پروگرامی بهرپوه‌بردن.
(پلان) (۲) پیلان؛ ته‌شقه‌له‌ودولاب. (کلک) (۳)
فیلم هه‌لگرتن له‌دیمه‌نیک بی پرانه‌وه له
کاری سینه‌مادا (پلان)

پلانگتون: [ناو] گیاندارانی وردیله‌ی ناو زه‌ریا
که به‌شیک زور له خوراکي ئاو‌ه‌ژیان پیک-
دین. (پلانکتون)

پلاو‌برویش: [ناو،ت] پلا‌ف‌ساوار؛ پلاوی که
له ساوار چی ده‌بی. (پلوب‌غور)

پلاو‌پارزن: [ناو] پلاو‌پالئو؛ سه‌له‌یا ده‌فری کون-
کون بو دارشتنی پلاو (پالاو‌تنی پلاو)
(آبکش‌پلو)

پلاو‌پارین: < پلاو‌پارزن.

پلاو‌په‌ز: [ناو] (۱) پلاو لی‌نهر؛ ده‌فری پلاو‌تیدا
چی‌کردن؛ (پلو‌یز) (۲) [ناو،بک] ئاشپه‌زی پلاو
لی‌نهر؛ وه‌ک چاپه‌ز و ئاشپه‌ز. (آشپز پلو)

پلاو‌په‌زی کاره‌بایی: [ناو] ده‌فریکه به کاره‌با
گهرم ده‌بی و برنج لی‌دنه‌ی بی‌ئه‌وه‌ی
بیپالئون، (بی‌دارشتن). (پلو‌یز برقی)

پلاو‌خورى: (۱) پیوه‌ندی‌دار به پلاو خوار‌دنه‌وه؛
لیباسی پلاو‌خورى: لیباسی میوانی؛ لیباسی
تازه و جوان. (لباس پلو خوری) (۲) [ناو]
ده‌فری گه‌ره‌ی پلاو‌تیکردن (دیس) (۳) (ب)
میوانی و جه‌ژن و بانگه‌یشتن بو‌پلاو
خواردن. (دعوت‌به‌جشن)

پلاو‌ماش: [ناو،ت] پلاوی که له برنج و ماش
دروست ده‌ییت. (پلو ماش)

پلیلی: [ئاوه‌ل‌ناو] زور‌بلی؛ چه‌نه‌دریژ. (پر حرف)

پلتانگ: [ناو] په‌رپه‌روک؛ په‌پووله. (پروانه)

+ پلته: [ناو] تلته. (۱) خلته و خول و لیلی

نیشتوو له ژیر (بن‌تراودا. (درد) (۲) پاشماوه‌ی
چایی له ناو قوریدا؛ پلته‌چایی. (تقاله‌چایی)

پلته‌پلت: [ناو،ت] (۱) فلته‌فلت؛ قسه‌ی بی‌تام و
بی جی فلته‌فلت مه‌که؛ واتا قسه‌ی
قورمه‌که. (حرف بی ربط) (۲) قسه‌کردنی بی-

ددان. (صحبت کردن آدم بی دندان)

پلته‌خورى: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاو‌گه] پیس-

خوراکي؛ به‌رماوه‌خورى. (بد خوراکي،)

پل ته‌قین: [ناو،بک] پلله لی‌ده‌ر؛ چه‌قه‌نه لی‌ده‌ر.

(بشکن زن)

پل‌چاندنه‌وه: [جاو‌گه،ت] فلیقان‌دنه‌وه؛ پان و

فلج‌کردنه‌وه؛ تلیقان‌دنه‌وه. (له‌کردن)

پل‌جی: (۱) [ناو] بلج؛ گو‌یژ؛ گی‌وژ.

(زال‌الک) (۲) پلی‌خواوی؛ پان‌وفل‌جی.

(له‌شدگی)

پل‌حه‌تکه: [ئاوه‌ل‌ناو] ده‌ستر‌است؛ پلله‌راست له

مه‌ر مه‌ریندا. (هه‌ف زن در تیه‌بازی)

پل‌خ: [ناو] فلک؛ پلق؛ پلخ دهره‌نیان؛ فلک ده-

ره‌نیان؛ فلیقان‌دنه‌وه. (له؛ پهن)

پل لی‌ته‌قاندن: [چاو‌گه،ت] چه‌پله‌لی‌ته‌قاندن؛

(ب) ئاشکر‌اکردنی نه‌هینی و ریسوا کردن؛ له

قوادان. (کنایه‌انگشت نما کردن)

پلم: [ئاوه‌ل‌ناو] پلم؛ گرژ؛ موون؛ مون؛ پلمه-

روو؛ رووناخ‌وش (تند خو. بد اخم)

پلماندن: [چاو‌گه،ت] بلماندن؛ له به‌رخ‌وو

بو‌له‌بول کردن. (غرو‌لند کردن)

پلم‌زیان: [چاو‌گه،ت] پل‌زیان؛ سیس بوون.

(پژمرده)

پلمه‌روو: [ئاوه‌ل‌ناو] رووترش؛ رووناخ‌وش و

رووگرژ؛ په‌لپگر؛ ناو‌چاو گرژ؛ توو‌په‌(ترش رو؛

عصبانی؛ اخمو)

پلند: [ناو] جه مسهری برپر هی پشت؛ بهندی
خوارهوی مؤغهری پشت. (آخرین
مه‌ره‌پشت)

پلنگ پلنگ: [ئاوه‌لناو] گول‌گول؛ پنوک
پنوک؛ خال‌خال؛ په‌له‌په‌له‌ی چووک. (گل
گلی)

پلنگی: [ئاوه‌لناو] پلنگ ئاسا. (ب) ره‌نگی
وه‌ک پلنگ؛ گول‌گول؛ په‌له‌په‌له. (پلنگی)
پلو: [ناو] پله؛ پایه؛ راده. (اندازه؛ مقام)

پلوخین: [چاوگه‌ت] (۱) له‌گه‌ل (دا) دا دی،
داپلوخین، داپلوسین، لیدان و داگرتن به‌شع
و دار. (له‌و لورده‌کردن) (۲) زور کولان. (له-
شدن‌از‌پختن زیاد) (۳) پیست دامالانی سوتاو
(پوست انداختن از سوختن)

پلوپو: [ناوت] (۱) (ب) که‌وتنه‌سهر
هه‌وای کردنی‌کاری؛ گل‌وخول‌خواردن به
دوای کردنی‌کاریکا. (به‌وای انجام‌کاری
بودن) (۲) بونکردن و گه‌ران به‌دوای شتی‌کدا
زیاتر به‌سه‌گیش ده‌لین که به‌دوای‌نجیردا
بابو ده‌کا و ده‌گه‌ریت. (گشتن دنبال چیزی.
بو کشیدن) (۳) په‌روپو. (پره‌ای پرنده)

پلووره: [ناو] (۱) شور‌او‌هی ئاوی نه‌پساوه‌له
شیری سه‌ماوهر یا پلووسک یا شیر
ده‌ستشوری. (شره) (۲) سه‌هولی شور‌وه‌بوو له
پلووسک یائه‌شکه‌وت؛ کیره‌که‌ل (دنگاله)

پلوو که‌به‌رد: [ناو] به‌ردی ورد؛ به‌ردی چکوله؛
له‌تی چکوله‌ی به‌رد. (پاره‌سنگ کوچک)

پل‌وه‌شانندن: [چاوگه‌ت] (۱) ده‌ست
وه‌شانندن؛ پل‌وه‌شانندن. (ضربه‌زدن)

بادست) (۲) پل‌ته‌قاندن. پلله وه‌شانندن؛

پلله‌لیدان. (بشکن زدن)

پلوین: [ناو] (ف. گیا) گیاگوچان؛
گیاو‌ه‌گوچانه؛ سی‌په‌ری؛ سی‌په‌ر؛ بوگه‌ده و
میزه‌سووته و سووزاک باشه. (ناخنک. اکیلل
الملك)

+ پله: [ناو] دهره‌جه؛ پایه؛ راده؛ پله‌ی سارد و
گهرمی هه‌وا. (حد؛ میزان) (۲) یه‌که‌ی پیوانی-
گوشه (سووچ) له‌هیندسه‌دا؛ وه‌ک بلین پله‌ی
گوشه‌ی ویستاو (۹۰) و جه‌غز (۳۶۰) پله-
یه. (درجه)

+ پله‌ترازیان: [چاوگه‌ت] له‌پله‌م ترازیا: (ب)
له‌ده‌ستم دهر‌چوو؛ هه‌له‌ی-
خونه‌ویست. (استباه‌غیر عمد)

پله‌پله: [بند] که‌مه‌که‌مه؛ قوناخ قوناخ؛ پایه
پایه؛ هه‌نگاو به‌هه‌نگاو (ب) نه‌نجامی کار
به‌ته‌رتیب و به‌ره‌به‌ره. (پله‌پله)

+ پله‌گوشت: [ناو] (۱) تیکه‌گوشت؛
جنچکه‌گوشت (تکه‌گوشت) (۲) (ب) مروقی
قه‌له‌و و شل و نهرم. (انسان تپل و چاق)

پله‌مه‌تی: [ناو] مه‌تی. (۱) مه‌ته؛ مه‌ته‌ی
ده‌ستی؛ مه‌ته‌یی‌ک که به‌که‌وان ده‌خولیت‌هوه.
(مه‌ته‌دستی) (۲) مه‌ته‌ی ده‌ستی ئامرازی‌ک

که‌که‌وانی نییه، به‌لام به‌بادانی ده‌سکه‌که‌ی
مه‌ته ده‌چه‌رخیت. (ده‌سووریت). (مه‌ته‌دستی)

پله‌وه‌ر: [ناو] پایه‌وه‌ر؛ له‌مه‌قامدا سه‌رکه‌وتوو؛
دارای پله و پایه. (پایور)

پله‌ه‌لسان: [چاوگه‌ت] (ب) له‌پر هه‌ست-
کردن به‌مه‌یل و ئیشتیا، بوکردنی‌کاری.
(به‌ناگاه‌هوس انجام‌کاری کردن)

پله‌ی سه‌رما و گهرما: پاده‌ی ساردی و گهرمی.
(سطح. درجه حرارت)
پلی: [ناو] قالدومه؛ قادرمه. پلیکان؛ نیردیوان،
نهردیوان؛ دهره‌ج. (نردبان)
پلیان: [چاوگه‌ت] که‌وتن. (افتادن)
پلیت: پلیت؛ پسووله؛ بلیت. (بلیط)
+ پلیته: [ناو] فتیله. (۱) فتیله‌ی چرای نه‌وتی
(فتیله) (۲) په‌رو‌ی بادراو (ته‌نزیف) بو‌ ناو
برینی قوول. (فتیله‌زخم)
پلیخین: زور‌کولان؛ پلو‌خین؛ پلخ
دهره‌هاتن، پلو‌خین. (له‌شدن)
پلیسه: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) جو‌ری دامینی
لیباسی ژنانه‌که چین له سهر چین (له‌دریژی
دا) پاده‌وه‌ستی. (پلیسه) (۲) په‌ره‌سرلیکه؛
پلیس‌رک؛ پلیس‌گهرد؛ پلیز‌گرد؛
په‌ره‌سلیر که په‌ره‌ستوو. (پرستو)
پلیقان: [چاوگه] فلیقان؛ پلیشان؛ پلو‌خان.
(له‌شدن)
پلیکانی: [ناو] هه‌لوو‌کین (الک دولک)
پلیکانی نه‌جات: [ناو] پلیکانی چیکراو له
دهره‌وه‌ی پروو‌کاری خانووی چه‌ند قاتی بو
دهربازوون له کاتی ته‌نگانه و سووتمان دا.
(پلکان اضطراری)
پنالتی: اند؛ فد: [ناو] جو‌ری جهریمه‌ی تاوان
له یاری وهر‌زشیدا؛ وه‌ک باسکیتبال، توپی
پی، هه‌ند بال، و فووتسال. (پنالتی)
پنپنی: [ئاوه‌لناو] پنوک پنوک؛ په‌له‌ په‌له؛
گول‌گول؛ خال‌خال. (نقطه نقطه)
پنجک: [ناو] پنچی چکوله؛ بنه‌گیای کورت؛
ده‌وه‌ن. (بته)

+ پنج و مو‌ر له خو‌نان: خو‌گرتن؛ لووت به-
رزی و خو‌به‌زل زانین. (تکبر نشان دادن)
پندر بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] وشکبوونه‌وه؛
کزربوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی
زگچوون. خشکشدن؛ بندآمدن اسهال)
پندریوزه: [ناو] پرووه‌کیکه له قه‌راخ جو‌گه و
رو‌بار دهر‌وو‌ی. (نام گیاهی است)
پندریسک: [ناو] بالنده‌ییکی چکوله‌و هار و
هاج و نه‌سره‌وته به‌ره‌نگی بو‌ر. (اسم
پرنده‌یست)
پنده‌پیر: [ناو] داپیر‌وشک؛ جال‌جالو‌که
(عنکبوت).
پنر: [ناو] پندر؛ حاله‌تی چرچ‌بوونی ده‌ست و پی‌که
زور له ناوئاودا بمینیت‌ه‌وه. (آبکیس)
پنس: [ناو] که‌روو. (کپک)
پنک: [ناو] په‌له‌ی چووک؛ خال؛ پنت؛ په‌له‌ی
چکوله. (نقطه. لکه)
پنک پنک: [ئاوه‌لناو] (۱) په‌له‌ په‌له؛ خال‌خال؛
پنوک پنوک. (لکه‌لکه. خال خال) (۲) خال-
خال بوونی به‌فری کویستان؛ کاژو واژ. (خال
خال شدن برف)
پنکدار: خالدار؛ دارای په‌له و خال. (خالدار)
پنکه‌هه‌ور: [ناو] په‌له‌هه‌وری گچکه. (پاره ابر)
پنگاف: < پونگاو؛ په‌نگاو.
پنگ خواردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پونگ
خواردنه‌وه < پونگاو. (۲) (ب) به‌خودا
چوون؛ پیش خواردنه‌وه؛ زوی‌ر
دانیشن. (غمگین نشستن)
پنجر بوونه‌وه: < پندر بوونه‌وه.
پنوره: [ناو] داری سهر‌دوو فلیقانه بو‌ کو

کردنه وهی درک و گرآلک. (چوب خار جمع کنی)

پنوسونی: [ناو] ناوی نه خوشینی مقاو له روانگهی پزیشکییه وه. (پنوسونی)

پنه دای: [چاوگه] پیدان (دادن)

پنه زانای: [چاوگه]، [۱] پیزان، پیزانین؛ به- سوپاس بوون؛ بهئه مه ک بوون.

(قدرشناسی) (۲) پی و ابوون؛ وا زانین (فکر کردن: خیال کردن)

پنه شور: [ناو] هه رچی که شتی پیده شوون؛ وه ک سابوون؛ سپوون. (چیزی که با آن میشویند)

پنه یاوان: [چاوگه، ت] پیگه یشتن؛ گه یین (رسیدن)

+ پنی: [ناو] (۱) پینه؛ پنوو. (پینه) (۲) په نامه کی؛ نه هیینی؛ سوړ؛ سر. (سر. راز) پنی: [ناو] پنه؛ پنه که. (تخته خمیر پهن کردن)

پنیا: (۱) [ئاوه لئاو] په نامه کی (نهانی) (۲) پینه کردن (پینه کردن)

پنی سلین: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] هه وه لاین درماني میکرو ب کوژ که که متر له سه د ساله پاویر بووه و بو چاره سه رکردنی نه خوشینگه لی چلکی به کار ده بری؛ که له چه شنی که پروو به ده سته دی؛ جوریک ثانتی- بايو تیکه. (پنی سلین)

+ پو: [ناو] (۱) کوپرووی گه نم. (سیاهه ک گندم) (۲) به پروو؛ نانی پو و اتا نانی به پروو. (بلوط)

پوئیم سه مفونی: [ناو] پارچه موسیقاییک

که بو ئور کیستر سه مفونی دروست ده کری و به رواله ت ده ست و پی گیری که متره و له سه ر مه به ستیکی تاییه تی ئه ده بی چی- ده کریت. (پوئیم سمفونی)

+ پوان: [ناو] (۱) شیلان؛ جلیق؛ روه کیکی درکاویه. (نسترن کوهی) (۲) بهری ئه وه داره. (میوه نسترن کوهی)

پو به ده مه وه نه بوون: (ب) ده مه هه راشی؛ بی- هه یایی (بی چاک دهن)

+ پوپ: [ناو] (۱) لق و پوپ؛ لقی سه رووی دار. (بالاترین شاخه های درخت). (نووچکه ی چیا و دوند. (قله)

پوپ چه رمگ: [ناو] سه رسی؛ پوپ چه رموو. (موی سر سفید)

پوپ چه رموو: [ناو] (۱) سه رسی؛ مروقی پیری سه رسی؛ ته غه ر به پیرین دهوتری و به پیاو ریش چه رموو ده لاین. (پیر گیس سفید) (۲) (ب) مروقی به ئه زموونو دونیادیده. (گیس سفید)

پوپلین: [ناو] جوری قوماشی ناسک بو کراسی پیاوان و مه لافه که لکی هه یه. (پوپلین)

پوپه شینه: [ناو] پوپه ره شه؛ جوری نه خوشینی بالنده. (نوعی بیماری ماکیان).

پوتک: جل و به رگی شروکون. (لباس مندرس) + پوته: [ئاوه لئاو] بهر که تی؛ هه لبرارده؛

پیش که وتوو. (موفق، جلو افتاده، ممتاز) پوته که: [ناو] لاته راف؛ که له که (پهلو)

پوچ: [ناو] کیمیا. (شیمی)

پوچ زان: [ناو] کیمیاگر؛ کیمیازان. (کیمیاگر)

+ پوخت: [ئاوه لئاو] جیکه وتوو؛ پرسکاو؛

بارها توو؛ کاری تهواو و ته میس؛ خوش کراو؛
 بی گری و گوّل. (جا افتادن؛ مرتب)
+ پوختکردن: [چاوه گهت] خوش کردنی قور و
 هه ویر و رهنگی وینه کیشی. شیلان و
 تیکه لاو کردن و گری و گوّل لیبرین؛ راهینان.
 (پخته کردن)
پوختوپاراو: [ئاوه لئاو] بیکه م و که سری و بی-
 گریو گوّل؛ رسکاو؛ تهواو خوش و ئاماده کراو؛
 کاری بی عه یب. (بی نقص و آماده)
پوخته بی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] (۱) خوش-
 کراوی؛ ریک و پیک؛ (ب) دنیا دیتووی؛
 له کار دهرهاتووی؛ کارزانی؛ پوختوپارای؛
 له کل دهرهاتووی؛ بهئه زمونی؛ سارد و گه-
 رم چه شتووی. (پختگی)
پوختی: [ئاوه لئاو] ریک و پیک؛ بیخه وش؛
 ته میزی؛ خاوینی له کاردا؛ بهئه زمونی؛ رهوتی
 پوخت بوون. (تمیز. مرتب. باتجربه)
پوخ دهر کهوتن: [چاوه گهت] بوئی هه یه له
 (پوخ)ی تورکیه وه هاتی، گهنندی کاری
 دهرهاتن؛ گهنده لی لی ئاشکرا بوون. (گند
 در آمدن)
پوخلکار: [ئاوه لئاو] کاریس؛ ناپوختکار؛ کار
 ناشیرین؛ کارنه زان. (کارنامرتب؛ بی نظم)
پوخه که: [ناو] جوړی پووشووی نه باش.
 (برهو)
پوخه له: [ناو] گیای که رکول؛ دره دهوا. (باد
 آورد؛ خار مقدس)
پوذر: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) توز و خول ئاسا؛
 هاپاره وی ورد. (۲) پوذر؛ جوړی دهرمانی
 هاپاره بو بهرگری له عاره ق سووت بوون.

(۳) هاولی ماتیک و سووراو؛ جوړی
 سپاوا. (پوذر)
پوذر بی رده: [ناوت] خاکه سه نگ؛ که له گه
 چیمه نتوی سپیدا تیکه له ده بی له بینا سازیدا
 که لکی هه یه. (پوذر سنگ)
پوذر تالک: [ناوت] پوذر مندا؛
 پوذر یکه به له شی مندا لی ساویدا ده ساون بو
 نه وی عارق سووت نه بی. (پوذر تالک)
پوذر مندا: پوذر تالک. (پوذر تالک)
پوړاندن: [چاوه گهت] تی ترنجانندن؛ به زور
 پیا کردن؛ تی ته پاندن. (سپوختن؛ چپاندن)
پوړاو: [ئاوه لئاو] ئاماده؛ دروست بوو. (مهیا)
پوړاړوین: (ف. گیو) به پوړاړوین؛
 چاوه دیړی؛ ئاگالیوون؛ (مراقبت؛ زیر نظر
 داشتن)
پورت: (۱) پورما؛ سه روقژ. (موی سر) (۲)
 تاریف کردن؛ گورانی پیا به ل خویندن شایه ر؛
 به شاخ و بالدا خویندن. (تریف کردن)
پورتخ: [ناو] چلکی برین؛ کیم (کیم)؛
 زووخواو. (چرک زخم)
پوړ تره: فرد؛ فد؛ [ناو] دهسته واژه ی نیگار گه-
 ریبه، وینه ی سیما و سه روجاو. (پرتره)
پورته قال: (۱) [ناو] دار و میوه ی پورته قال.
 (۲) [ناو] مهمله که تی پورته قال. (۱ و ۲ پرتقال)
پورته قالی: [ئاوه لئاو] (۱) پورته غالی؛ خه لک و
 زمانی مهمله که تی پورته غال. (پرتقالی) (۲)
 رهنگی پورته قالی؛ زهردی مه یله و نارنجی؛ له
 تیکه لکردنی رهنگی زهرد و سووری که م
 پیکدی. (رنگ پرتقالی)
پورتک: [ناو] مهن دیل؛ سه روپو تراک؛

میژەر. عمامه

پورخ: [ناو] پلش؛ پلخ؛ جیق. (له)

پورخاندن: [چاوه‌گه، ت] تلیقاندن؛ جیق

ده‌هینان. پلشاندن (له‌کردن)

+ پورخز: [ئاوه‌لناو] ناوۆل؛ زه‌لام؛ ته‌وه‌زل؛

ته‌مه‌ل؛ ته‌واسا؛ زه‌مته؛ زلحورتی ته‌مه‌ل و

سست؛ قرخه مه‌ره‌س. (شکم گنده؛ تنبل)

پورسان: [ناو] کاوژ (نشخوار)

پورسپی: [ناو] (۱) پوپ‌سپی؛ پوپ‌چه‌رمگ؛

سه‌رسپی. ک‌پوپ‌چه‌رموو. (مو سفید) (ب ۲)

پیخه‌سوو؛ ژنی که له‌گه‌ل بووک ده‌چی بو

مالی زاوا بو ماوه‌ییکی؛ پاخه‌سوو. (ینگه)

پورقوت: [ناو] (۱) موو قرتین؛ سه‌رتاش؛ سه‌ر

تراش. (سرتراش؛ آرایشگر) (۲) قژ هه‌لچوو.

(موی سر بالا ایستاده)

پورگ: [ناو] (۱) لوو؛ قونیر؛ کوان؛ دومه‌ل؛

کروقه‌ر. (دمل) (۲) بلوق؛ توقله‌ی له‌ش کاتی

سووتاندن. (تاول) (۳) په‌نمانی برین و بن

ددان؛ کیس. (کیس) (۴) توژی برین؛

قرتماغه؛ پتروک؛ قه‌تماغه. (پوسته‌نازک روی

زخم) (۵) توخلی په‌رشه و برنج. (چلتوک.

شلتوک) (۶) پینه‌ی ده‌ست و بی. (پینه‌دست

و پا)

پوره‌که‌رده‌ی: [چاوه‌گه، ت] پیوه‌کردن؛ کردن

به‌ناوا؛ هوئینه‌وه. (فروکردن. رشتن)

پوره‌له‌ک: [ئاوه‌لناو] قژ لول؛ موو پیچ پیچ؛

موو فر؛ موقه‌ف قه‌ف؛ (زیاتری ره‌ش

پوستال پور هه‌له‌کن). (مجعد)

پورین: (ف. گیو) پوربان؛ خه‌م و خه‌فه‌ت و

سکالا هه‌ل‌رشتن؛ به‌یانی خه‌م و که‌سه‌ر و

ده‌ردی‌دل. (درد دل کردن)

+ پوز: [ناو] فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ده‌عیه؛

ته‌که‌بور؛ لووت‌به‌رزى. (تکبر) (۲) پوز؛

وشه‌ییکی فه‌ره‌نسیه واتا رازاوه‌یی جل و

به‌رگ، (خو له ده‌ق دان) ویده‌چی، ئه‌و

رازاه‌یه‌یه بووبی به‌ده‌عیه و لووت‌به‌رزى. (پز)

+ پوز: [ناو] (۱) قه‌پوز؛ لووت. (پوزه) (۲)

لووته‌ی کیو (قله) (۳) ده‌مار؛ ده‌عیه؛

خوگرتن؛ لووت‌به‌رزى. (تکبر) (۴) پوواز؛ هوهر.

(پغاز) (۵) [ئاوه‌لناو] هه‌راو؛ فش؛ گوشاد.

(گشاد)

پوزه‌به‌ران: (۱) [ناو] قه‌پوزه‌به‌رانی؛ لووت‌که-

مانی؛ لووت‌که‌وانی؛ ناوه‌پراستی لووت

ده‌رپه‌ریو. (دماغ عقابی) (۲) (ب) که‌یف

خوش؛ به‌ده‌عیه. (سرخوش) (۳) [ئاوه‌لناو]

جوامیر؛ به‌جه‌رگ. (دلیر)

پوزه‌به‌ند: [ناو] ده‌مین؛ ده‌مینى ره‌شه‌ولاغی

گیره. (دهان بند)

پوزه‌هوانه: [ناو] ئالقه‌ییکی که ده‌خریته لووت و

له‌موزی گامیش و گا. (پوزه‌بند)

پوزمین: [ناو] ئیسکی که‌لله‌سه‌ر؛ کلوخى‌سه‌ر.

(جمجمه)

پوزن: [ناو] خه‌م؛ په‌روش (پژمردگی. غصه)

پوزنای: [ناو] پوژاندن؛ داپوژین. (پوژاندن)

پوزه‌نه‌ی: [چاوه‌گه، ت] (ف. گیو) تی ته‌پاندن؛ تی-

ئاخنین؛ پیاکردن. (فرو کردن)

+ پوس: [ناو] پوشت؛ پله‌وپایه؛ به‌رپرس‌بوون

له مه‌قامیکدا یان له ریکخراویکدا؛ پوشتی

ره‌ئیسى؛ پوشتی وه‌زاره‌ت. (پست)

پوس‌ئه‌ره‌نیای: که‌هول کردن پیسترین؛ پیست

دامالین. (پوست کندن)

پوسان: [چاوه] پرتووکان؛ رزین (پوسیدن)
پوس به پیشه وه لکیان: پیست به ئیسقانه وه
نوو سان. (ب) زور له ر و لاواز بوون. (پوست
به استخوان چسبیدن)

پوس به مه شکه دهره یان: (۱) کهول کردن و
گرتنه وهی پیستی لاشه به شیوه ییک که به
سه ریدا دامالریت، بومه شکه. (پوست کندن
برای مشک درست کردن) (۲) (ب) هه ره-
شه کردن، که پیستی له شت به سه رتدا
داده مالم و بو مه شکه دهریدینم. (پوست کسی
را قلفتی کندن)

پوسپاره: (۱) پارچه پیست. (تکه پوست) (۲)
پیست دراو. (پوست پاره شده)

پوسپه نیر: [ناو] (۱) خيگه؛ خيگه ی په نیر؛
(خیک) (۲) پیاوی زه به لاحی قه له وی پی
ده شو بهین. (تشبیه آدم چاق و خیکی)

پوس پیاگرتن: [چاوه، ت] پیاگرتنی پوسی
ده هول و دومبهک و تار و که مانچه و دایره و
ده ف. (پوست انداختن)

پوستال: [ناو] (۱) پوس؛ پوست؛ پیست؛
کهول؛ ئییار. (پوست) (۲) له کوردستانی
باشوور به پوتینی سه ر بازی ده لین پوستال.
(پوتین)

پوستچی: **فرد؛ تد؛ فد:** [ناو] پوسه چی؛ چه په ر؛
نامه گه یین. (پستچی)

پوستی ئیکسپرپس: **فرد؛ تد؛ فد:** [ناو] پوستی
که به خیرایی کار ئه نجام ده؛ پوستی
فهوری. (پست اکسپرس)

پوستی ئیلیکترونیک: ئیمه یل؛ **فرد؛ تد؛ فد:**

[ناو] جوریک په یامیر به نووسین
له کامپیوتیریکه وه بو یه کیکی دی. (پست
الکترونیکی)

پوستی دهره کی: کاری بردنی نامه و به سته ی
پوستی بو دهره وهی ولات. (پست خارجی)
پوستیر: [ناو] (۱) لاپه ره ی وینه دار بو ریکلام
و چه سپاندن به دیواردا. (پوستر) (۲) وینه ی
گیراو له دیمه ن یا له نه قاشی. (پوستر)

پوستیر: **فرد؛ ایتالیاد؛ فد:** [ناو] کلاووز؛ قژی
ده سترکرد. (پوستیر)

پوستی کاره با: [ناو، ت] بنکه و جیگه ی
دابه ش کردنی هیزی کاره با. (پست برق)

پوستی هه وایی: [ناو، ت] کاری پوست به
فروکه کردن؛ هه روها پوستی زه وینی؛ (پست
هوایی)

پوس خستن: [چاوه، ت] (۱) کاژخستن؛ کراژ
فرپیدانی مار؛ پوس فرپیدان. (پوست انداختن)
(۲) هاتنه دهره وهی په پوله له قاپووری
گه را. (پوست اندازی) (۳) گوژان؛ هاتنه سه-
ر بارو دو خیکی تر. (عوض شدن)

پوس رپنای: [چاوه، ت] پیست کلاشای،
خوراندن؛ پیست رپنین. (خاراندن و خراشیدن
پوست)

پوس فرپیدان: [چاوه، ت] (۱) پیست فرپیدانی
مار؛ کراژ فرپیدان. (۲) پیست فرپیدانی برین؛
پیست لی بوونه وهی برین. (پوست انداختن)
(۳) (ب) گوژان؛ هاتنه سه ر حالیکی دی؛
رواله ت گوژین و رهنک گوژین. (عوض
شدن؛ پوست عوض شدن)

پوس کردن: [چاوه، ت] (۱) پوست کردن؛

نامه خستنه ناو سندووقی پؤست یا به
ئیداره‌ی پؤست ته حوبلدان. (پست کردن)
(۲) (ب) دهست به‌سه‌ر کردن و خافلاندن و
فریودان و ناردن بو جیگاییک. (پست کردن)
پؤسکه‌ن: [چاوگه‌ت] (۱) پیست لیگردنه‌وه؛
پیست دامالین. (۲) هه‌ره‌شه بو که‌ولکردن؛
دهستم پیٔت بگا که‌ولت ده‌که‌م: پؤست
ئه‌که‌نم. (پوست کندن)

پؤسکه‌نه: [ئاوه‌لئاو+ به‌ند] (۱) پؤست دامالاو؛
پیست لیگرداوه و پاک‌کراو. (پوست
گرفته‌شده) (۲) (ب) راست و پؤسکه‌نه: پیست
و په‌رده له سه‌رلابراو. بیپه‌رده، به‌ئاشکرا
بی‌شاردنه‌وه. (پوست کنده)

+ پؤشان: (۱) [ر‌ابوردووی پؤشین]
کردیانه‌به‌ر؛ پؤشایان؛ پؤشییان؛ (۲) ئه‌وانه‌ی
که له‌به‌ر ده‌که‌ن؛ (گول‌چوون رووی ئازیز
نزا‌که‌ت پؤشان). (مه‌وله‌وی) (پوشیده.
پوشیدند. پوشان) (۲) لیاس پؤشان: لیاس
پؤشین له به‌رکردن. (پوشیدن) (۳) کراسی
منداله‌که‌یان پؤشان واتا کردیانه‌به‌ری.
(پوشاندند)

پؤشاندن: [چاوگه‌ت] (۱) کردنه به‌ر؛ کردنه
به‌رکه‌سی. (پوشاندن) (۲) داپؤشینی سؤر؛
سه‌ری شتی داپؤشین. (پوشش دادن)
پؤشته‌یی: [ناو] سازی و به‌که‌یفی؛ خاوه‌ن
لییاسی ته‌پوتازه؛ حاله‌تی پؤشته‌بوون. (شیک
و مرتب بودن)

پؤشراو: [ناو، به‌ر] (۱) سه‌رنراوه؛ سه‌ریه‌سته؛
به‌ر پیوار؛ داپؤشیگ؛ وه‌شارتوو؛ شاراوو؛
شاردراوه؛ سه‌رسؤر؛ سؤر؛ له نه‌هینیدا.

(پوشیده) (۲) له‌به‌رکراو. (پوشیده‌شده)

پوشکووتن: [چاوگه] ده‌م کردنه‌وه‌ی

گول؛ بشکفتن؛ پشکووتن. (باز شدن شکوفه)

پؤشای: [چاوگه] پؤزنای؛ پؤشین. (پوشاندن)

پؤشه‌ر: (۱) [ناو، بک] که‌سیک که‌داده پؤشی؛

داپؤش. (پوشنده) (۲) پیداپؤشه‌ر؛ سه‌رپؤش؛

رووکیش. (پوشش) (۳) که‌سی که له به‌رده‌کا.

(پوشنده)

پؤشه‌مه‌نی: [ناو] جل‌وبه‌رگ (لباس)

پؤشی: (۱) [ر‌ابوردووی پؤشین] کردیه‌به‌ر.

(پوشید) (۲) [پاشگر] پؤشاندن؛ په‌رده‌پؤشی،

چاپؤشی، تاوانپؤشی. (پوشاندن)

پؤشیده: [ئاوه‌لئاو] (ف. گیو) داپؤشراو؛

شاراوه (پوشیده)

پؤشین: [ناو، بک] داپؤشه‌ر؛ ئه‌وه‌ی جل‌ده-

کاته به‌ر که‌سیک. (پوشاننده)

پؤقه: [ده‌نگه‌ناو] (۱) ده‌نگی ته‌قینه‌وه (صدای

انفجار) (۲) له‌گه‌ل ته‌قه‌دا دی، ته‌قه‌وپؤقه،

ده‌نگ و سه‌دای به‌رز. (صدای بلند انفجار)

پؤکی: بؤی، ئه‌پا؛ له به‌رئه‌وه؛ پؤکی‌گریا؛

بؤی‌گریا. (برای این)

پؤکیٔر: [ناو] جؤریک یارییه به‌په‌په‌ی (په‌رانتو)

(پوکر)

پؤل‌بواز: [ناو، ت] راوی سه‌رله‌سبه‌ینانی که‌و

له سه‌ررپیگای کانیاو؛ راوی پؤله بالنده‌ی

کوچهری له‌به‌ره‌گه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی‌اندا له‌گه-

رمین. (شکاربک و پرندگان درراه‌چشمه و

گرمسیر)

پؤلکه: [ناو] باقله‌ی کیوی؛ سی‌جؤره پؤلکه

خاتوونه و پؤلکه گایانه ده‌خورین و پؤلکه

مارانه ناخوری. (باقلاي کوهي)

پولوټقه: [ناو] کلکه سووتی. (۱) کلک راته کاندنی سه گ به نیشانه ی رهامه ندی و خوشه ویستی. (۲) (ب) زمان لووسی و پریای. (تملق؛ ریا؛ چاپلوسی)

پولوس: فداند. [ناو] پولوس؛ ئامرازی به ده- وردا چه رخی نی ته گهری سه یاره. (پولوس)
پولپ: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] گروه ریکی پایه داره که له سه ردیواری لووت یان گه ده یان ریخوله گه وره یان مندالان په یدا ده بی. (پلیپ)

+ پولیس: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] کوی هیزی بهرپرسی هیمنایه تی له ولایتکدا. (پلیس)
پولیش: [ناو] اتوزی سماته له ناو جوړیک ماسله دا؛ بو بریقه دارکردنی رهنگی سه یاره و شتی تر. (پولیش)

پولیش لیدان: [چاوگه، ت] روئی پولیش به په رو به سهر رهنگی رهامه نی وشکه وه بوودا ساوین بو بریقه داربوون. (پولیش زدن)
پولیکا: [ناو] نیوی توجاره تی لووله ی پلاستیکی، تاییه ت به لولوله کیشی پلاستیکه. (پولیکا)

پولیکوی: فرد؛ فد: (۱) [ناو] ئامرازی کوپیه گرتن. (۲) به رهه می کوپیه ی ئه و که رهسته یه. (پلی کی)

پولین: [چاوگه] دهسته دهسته کردن؛ پول پول کردن؛ کوگا کوگا کردن. (کپه کپه کردن)

پومپ: فرد؛ فد: [ناو] (۱) ئامرازی هه لکیشانی ئاوه کی و با؛ ترومپای کاره بایی. (پمپ) (۲) له سه یاره دا بو پومپی ئاو و پومپی رو ن زیاتر

وشه ی (واتر پمپ و ثوییل پمپ) به کار دینن. (پمپ آب. پمپ روغن)

پومپی با: [ناو، ت] ئامرازی با کردنه ناو ته گهری سه یاره. (پمپ باد)

پومپی بینزین: [ناو] (۱) ئامرازی بینزین کردنه ناو باکی سه یاره. (۲) ناوی جیگای فروشتنی بینزین. (پمپ بنزین)

پومپی ره نگاشی: [ناو] که رهسته ییک که رهنگی رهامه نی و با تیکه ل ده کا و به گوشار دیپرژینیت. (پمپ رنگ پاشی)

پونگ: [ناو] پهنک؛ کو بوونه وه و گه رانه وه ی تراوی بهرگیراو و راوه ستاو. (جمع شدن آب راه بسته)

پونگاو: [ناو] پهنگاو؛ ئاوی بهرگیراو که کو بوویته وه و پونگی خواردیته وه. (آب جمع شده پشت سد یا دیوار)

پونگه ریوی: [ناو] پنگه ریوی؛ گیای پونگه پواس؛ جوړیک نه عنا؛ دژی زهر دووییه که نه خوشینی په نمانی زاوهر. (نعنا صحرایی)

پونیس: [ناو] بزماریکی کورت و باریکه و سهری زور پانه که به پال پیوه نان ده چپته نیو ته خته و دیواری گه چی بو راگرتنی عه کس و کاغه ز. (پونز)

پوو: [ناو] (۱) پووک؛ گوشتی بن ددان. (له) (۲) په رو؛ پووشو؛ دهسته چپله. (کهنه. برهود)

پووار: [ناو] گیایی که کورته بالا خوراکی ئاژاله. (اسم گیاهی است)

پووتانه وه: [چاوگه، ت] (۱) پرووتانه وه؛ چرووسانه وه؛ (لخت کردن) (۲) چرم سانه وه؛

لهت بوون و پچراندنه وه. (پاره کردن)

+ **پووتک:** [ناو] (۱) گول؛ خوږه (مرض خوره؛ جذام) (۲) ده سستیگیره ی مدبـه قـ. (دستیگیره آشپزخانه)

پووته ل: [ئاوه لئاو] پووج؛ پوک؛ ناو خالی؛ بی ناوه روک؛ بی ناوک؛ پوچهل. (پوچ)

پووچال: [ناو] پوو شال؛ پووشو پلاش. (پوشال)
پووچانه وه: [چاوگه ت،] (۱) پوو کانه وه؛ کاغه زه که ی له ده ستیدا پووچانده وه؛ نایلون ئاور ده گری ده پووچیته وه؛ ده پووکیته وه؛ له پالیه ک چوون و چکوله بوون و چرچ بوون. (کوچک شدن و هم رفتن مچاله شدن)
(۲) (ب) کردن به هیچ؛ پووج کردنه وه. (پوچ کردن)

پووچه و بوون: [چاوگه ت،] پووج بوونه وه؛ (ب) به هیچ بوون؛ جی نه گرتن؛ له پوژیکدا پاره که ی پوپووج کرد؛ پووج بووه وه؛ پووچه و بوو. (پوچ شدن)

پووچه و کردن: [چاوگه ت،] پووچکردنه وه؛ به هیچ بوون. (ب) خه رج کردن ی بی جی. (کنایه بریاد دادن)

پووچی: [ناو، به ره می چاوگه] خالیایه تی؛ پووچ بوون؛ پووچایه تی؛ پووچیتی؛ پووچه لی. (پوچی)

پووچی: [ناو، به ره می چاوگه] بی ناوه روکی؛ ره وتی بی ناوه روک بوون؛ به تالّه ت. (پوچی)

پوودی: [ناو] پدی؛ پدو؛ گوشتی بن ددان؛ پوک. (گوشت بیخ دندان)

پوور ئایشوکه: [ناو] پوور ایشی؛ رووه کیکی دپراوی رهنگ که وه یه دهیدوورنه وه بو تابه و

دانگو ی بزن. (نوعی خار بیابانی)

+ **پوورت:** (۱) پورت. (۲) له گهل هارت دیت، هارتو پوورت؛ شاتوشووت؛ هارتو هورت؛ خوّه لکیشان. (لاف و گزاف)

+ **پووره:** (۱) کوّم؛ کو؛ پووره یاندا بوو و اتا کوّ بیونه وه؛ ته مووره. (جمع شدن) (۲) فد؛ اند؛ رهنده کراو و ورد کراو؛ پووره ی سیف زه مینی؛ ورد کراوی دانه ویله ی نیوه کول. (پوره سیب زمینی) (۳) شلخه و به چکه ی میش هه نگوین و کولّه. (جمع شدن نوزادان زنبور) (۴) پووری؛ بانگ کردن ی پوور وه ک پووره ئامین. (صدا کردن عمه)

پووره گول: [ناو] گیای یاسه که وه؛ له باکووری سه قز زوره، دهرمانی کوخه یه. (یاس بنفش)
پووره هه ننگ: [ناو، ت] شلخه هه ننگ. (جمع شدن زنبورهای عسل)

پووری: (۱) بانگ کردن ی پوور. (صدا کردن خاله و عمه) (۲) بانگ کردن ی ژنی گه راهه بو ریزلینان و به پوور بانگ لیکردن. (خطاب زنان بعنوان خاله و عمه)

پووزیچ: [ناو] (۱) گیای بناوه توم؛ بو نه خوشینی باداری جومگه (پوماتیزم) و شه که رمز که لکی هه یه. (۲) < مووس پیچ. (ساق پیچ)

پوزکه: [ناو] لووتی ماسی؛ بابلیسوک، لووتی - فیل. (دماغ ماهی؛ خرتوم فیل)

پووزه: [ئاوه لئاو] پورزه رد؛ قز زه رد؛ موو زه رد. (مو زرد)

پووزی: [ناو] هه راوی؛ گوشادی؛ فشی. (گشادی)

پوژنه: [ناو، بک+ناو] پوژنه؛ پوشر؛ داپوشر؛ پاکهت. (پوشاننده؛ پاکت)

+ پووشال: [ناو] (۱) پروپووشال؛ پووش و پلاش. (۲) دهمه‌پهنده‌ی دارتاشی بو قه‌راخ کوټپری ټاوی. (پوشال)

پووشالی: **فد:** [ټاوه‌لناو] (ب) دروین؛ خوڼه‌گرتوو؛ نهمه‌یو؛ بن‌پوش. (پوشالی)

پووش‌برنج: [ناو] (۱) پیستی چه‌ټووک. (پوست چټوک) (ب) کاتی بارانبران. (ایام قطع شدن بارش باران)

+ پووشپه‌ر: [ناو] (۱) کاتی په‌پینی گولی گیا و وشک‌بوونی. (ایام خشک شدن گیاه) (۲) یه‌که‌مین مانگی‌هاوین. (تیرماه)

پووش‌خستن: < پووش فریدان. **پووش‌خورما:** [ناو] گه‌لای دارخورما؛ بو‌قهرتاله‌چیکردن به‌که‌لکه. (پوش خرما)

پووش‌دیان: [ناو] ټاژنه‌ی ددان؛ چیلکه‌ی ددان ټاژن. (خلال دندان)

پووش‌فریدان: [چاوگه‌ت] (ب) بی‌مه‌یلی-کردن؛ له‌بیر بردنه‌وه‌ی دوستی. (بی محبت شدن)

پووشی: < پووشوو.

پووشیت: **فد؛ فد:** [ناو] ده‌ستمالی که بو جوانی له‌گیرفانی به‌رسینگی چه‌پی کوټی دهنین و گوشه‌ییکی به‌ده‌روه‌یه (پوست)

+ پوک: [ټاوه‌لناو] کفهل؛ قانگ. (متخلخل)

+ پوکه: [ناو] (۱) که‌ره‌گوشه. (لوی) (۲) قاپووپ؛ قاوخ؛ پوک‌ه‌فیشه‌ک؛ قاپوره‌فیشه‌ک. (پوکه) (۳) جوړی به‌ردی کفهل و سووک بو بانه‌ناوی خانوبه‌ره. (پوکه)

پووک: [ناو] پفهل؛ دژی پته‌وی؛ کفهل. (متخلخل بودن)

پوول به‌فیرودان: پاره‌خه‌رج‌کردنی به‌فیرو (ب) شتی بیکه‌لک‌کړین. (پول بیاد دادن)

پوول په‌رس: [ټاوه‌لناو] پوول په‌ره‌ست؛ مال خوښه‌ویست. (ب) سه‌قیل؛ رژد؛ چکووس. (پول پرست)

پوول په‌یداکردن: [چاوگه‌ت] (۱) پوول دوژینه‌وه. (۲) (ب) کاسپی‌کردن؛ پوول‌وه-ده‌ست‌خستن؛ خاوه‌نی ده‌رامه‌ت بوون. (پول پیدا کردن)

پوول رژاندن: [چاوگه‌ت] (ب) له‌پای مه‌به‌ستیکدا پاره‌ی زور خه‌رج‌کردن. (پول ریختن بیای خواسته‌ای)

پوول کو‌کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) کو‌کردنه‌وی پاره‌ییک که به‌سهر بووک و زاوا دا ده‌کری (پوولی زېږوه‌شان). (۲) (ب) پاشه‌که‌وت کردنی پاره و نیانه‌سهریه‌کی پوول. (۳) پوول خر‌کردنه‌وه لای‌ټم و ټو بو کو‌مه‌ک‌کردن به‌که‌سیکی ده‌ست‌ته‌نگ؛ خه‌رمان‌کردن. (پول جمع کردن)

پوول گو‌پړنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پوولی درشته دان و پوولی ورده‌وهرگرتن یا به‌راوه‌ژوو‌ی ټه‌وه. (پول عوض کردن) (۲) پوولی بیانی-کړین به‌پوولی ناوخو؛ یا به‌راوه‌ژوو‌ی ټه‌وه. (تبدیل پول) (۳) (ب) یه‌کی جه‌ژنانه‌ده‌دا به‌مندالی که‌سیک ټه‌ویش جه‌ژنانه‌ده‌دا به‌مندالی ټه‌وی دی. (تعویض پول)

پوول گیران: [چاوگه‌ت] کاسپیکردن به‌پوولی که‌سیکی دیکه‌وه که له‌قازانجه‌که‌یدا

بهش دهبه به پيی برپار. (پول به جريان انداختن؛ با پول کسی معامله کردن)
پوول له پادا دانان: [چاوگه،ت] بوگه یشتن به ثامانج یان مه به ستيک پوول ژماردن و خه رجکردن؛ هه تا عیلاجی نه خوشیه که ی- کرا پاره ییکی زوړم له پادا دانا؛ تاکردم به دوکتور پوولیکی زوړم له پادا دانا. (پول بالای چیزی دادن)

پول له سهر دانان: [چاوگه،ت] (۱) پاره خه رجکردن له رپی دروست بوونی کاریک یا مه به ستيکدا. (در راه چیزی پول خرج کردن) (۲) بوکړنی هه رشت پاره خه رج کردن. (پول خرج کردن)
پوونی: ژن له حاله تی هه یزدا؛ ژنه ک کو مه هان- ده بت. (قاعدگی)

پوول و خوّل به یه کزانين: (ب) بایه خ به ما- لی دنیا نه دان. (کنایه (اهمیت به پول ندادن)
پوولو دلّی گیفانی: گیلغان پوولی. (پول توجیسی)
پووله سپی: [ناوت،] له رابووردوودا قهره پوولی ئیران، به تایبته ۲ قرانی و ۵ قرانی به شی زوړی له زیو بوو، ناوی پووله سپی بوو. (پول خرد قدیم)

+ پووله کی: [ئاوه لئاو] پوول دوست؛ پاره پهره ست؛ بو مالی دنیا حازر به ئه نجامی کاری ناشایست بوون. (ب) کار به دهستی به رتیلخوړ. (پولکی)

پووله ورده: [ناوت،] قهره پوول؛ پهره هووړ. (پول خرد)

پوولی: [ئاوه لئاو] ئه نجامی کاریک یان پیدانی هه رشت به پوول؛ به خوړاییه یا پوولیه؟ واتا

به پووله. (پولی)

پوولی: اند؛ فد: [ناو] جه غریکی خولخوړ له موټوردا که هیزی موټور به ته سمه یان زنجیر ده خاته سهر به شیک تری موټور. (پولی)

پوولی پیشه کی: [ناو] (۱) کری خانه که ت دوسه د هزار تمه نه و یه ک ملیون پیشه کی.

(پول پیش) (۲) بیعانه ی موامله؛ ده هزار تمه ن پیشه کی وهرگره ئه و فه پرشه راگره، مه ی فروشه سبه نیی دیم باقی پاره که دیم و فه پرشه که ده به م. (پیش پرداخت) (۳) ئه وړادیو ده کرم، سی هزار تمه ن پیشه کی ده دم باقیه که ی به قیست، مانگی دوو هزار تمه ن ده دم (پیش قسط)

پوولی حه رام: [ناوت،] دراوی که له ریگای نارواوه به ده ست دی؛ پوولی ناروا؛ وه ک سوود؛ (سووت). (پول حرام)

پوولی حه لال: [ناوت،] پاره ییک که له ریگای رها وکاسپی و رهنجی شانه وه په یدا ده بیت. (پول حلال)

پوولی خوین: [ناوت،] (۱) خوین بایی؛ به های خوین؛ پاره ی تاوانی کوشتنی که سیک به میراتبهر دان. (خونبها) (۲) (ب) پوولی خوینی بابی دهوی، به فروشیاری زورگران فروش ده لین. (پول خون پدرش رامیخواهد)

پوولی خه وتوو: پاره ییک خرایبته حیسابی بانگ؛ پاره که م له بانگ خه واندوده. (پول خوابانندرنانک) (۲) (ب) پاره ییک که نه-

که وتیبته گهر؛ پاره ی راگیرای بی موفا و بیسوود و قازانج. (پول راکد)

پوولی درشت: دژى قهره پوول؛ پاره ی زور به ها؛ دراوی پر بایه خ و ره قه م زور. (پول درشت)

پوولی کاغه زی: [ناو] پاره ی قاقه ز؛ نه سکه ناس. (اسکناس)

پوولیکیش: [ناو] که ره سته ی تاییه ت بو در کیشانی پوولی له جیگه ی خو ی له مو تو ردا. (پولیکش)

پوولی نه غد: [ناو] پوول و پاره ییک که به ده سته وه بی؛ (به قه رزی ناده م به پوولی نه غدی ده فرو شم. (پول نقد)

پووه: [ناو] که ره پوو؛ گیامه تره ق؛ گیای قامیشی که ره گو شه، که به ره که ی ده کرا ناو که چ بو نه وه دوا ی که چکاری نه قه له شی. (لوی)

پووه دای: [چاوگه ت] (۱) پیوه دان؛ داخستن؛ ده رکه داخستن. (بستن) (۲) پیوه دانی هه نگ و مار. (نیش زدن مار)

پوه له کارگ: [ناو ت] قارچکی دار؛ قارچکه جنو کانه؛ قارچکه جنانه؛ پیفی، که وشکه وه ده کری بو پووشوو. (غاریقون؛ قارچ سمی)
پوبته: [ناو] گرنگی؛ بایه خ؛ پوبته پیدان؛ حورمه ت گرتن. (اهمیت)

پوبنه چه رمه: [ناو] گیای پوبنه چه رموو؛ پونگه سپیه؛ بو نه خو شینی گه ده و ریخو له - باشه. (نعنا فلفلی)

په پتوول: [ناو] تلف؛ تلپ. (تفاله)

په پوو تیاخویندن: [چاوگه ت] (ب) جیگای چول وهو ل؛ ویرانه. (کنایه از برهوت؛ ویرانه)

+ په پووسیمانه: [ناو] (ف. ب) بوبوو که ره،

پای سلیمونی؛ پویی؛ په پووسله مانکه؛ په - پووسوله یمانه؛ په پووسلیمانی؛ په پووک؛ په - پووکهره؛ هه پووک؛ دوونکول؛ دوونکل؛ سوله یمانو؛ شانه به سهر. (شانه بسر؛ هدهد)

+ په پووله کلک: پر پووله؛ په پووله؛ نه خوشینی جه رگی ئا ژال. (کلک)

په به رک: [ناو] به رده تراویلکه؛ زیخه شینه که ده بیته هو ی خه یالی دیتنی ئاو له سارای زیخه لاندان. (شنی که معلول دیدن سراب است)
په تپر: [ئاوه لئاو] (۱) شیت؛ سهره رو؛ شیت و ویت؛ که م ئاوه ز. (دیوانه؛ بی شعور) (۲) نافرمان؛ یاخی؛ سهر کیش. (نافرمان)

په تپساندن: [چاوگه ت] (ب) سهر کیشی کردن؛ نافرمانی کردن؛ که له وه کیشی کردن؛ سه - ره رویی کردن؛ په ت پرین. (نافرمانی)

+ په تپه تی پیکردن: [چاوگه ت] به لا به سهر هیان و عه زیه ت و ئازاردان؛ نه تک کردن. (بلا بسر آوردن)

په تروکه و زامی: [ناو ت] قه تماغه ی سهر برین. (قشر نازک روی زخم)

په ترو ل: فد؛ اند؛ [ناو] پاترو ل؛ ده سته وته کان له نه وته وه؛ وه ک؛ بینزین، نهوت، گاز، مازووت. (فراورده های نفت)

په ترووی برین: [ناو ت] (۱) تو یژ و قه تماغه ی برین. (قشر زخم) (۲) گوشته زوونی برین. (گوشت التیام زخم)

په تشان: [چاوگه] په تشین؛ دارزان؛ دافلیقان. (پوسیدن)

په تکر او: [ناو، بهر] (۱) په ت له مل کراو. (طناب بر گردن آویخته شده) (۲) ژی که وانی -

کیشراوی ئاماده‌ی تیر هاویشتن. (زه‌کشیده)
په‌تکه‌ر: [ناو] (۱) خاوه‌نی تیر و که‌وان؛
 تیره‌نازی که‌وان. (تیرانداز، با کمان) (۲)
 [ناو، بک] ئەوه‌ی که‌په‌ت ده‌کا و پست‌ده-
 کا. (کسیکه طناب به‌گردن کسی می‌بندد) (۳)
 په‌تچیکه‌ر. (کسیکه طناب درست می‌کند)

په‌ت له سهر دامالین: [چاو‌گه‌ت،] (۱)
 به‌ره‌لاکردن. (۲) هه‌وسار له‌سهر دامالین؛
 (ب) زیاتر به‌ته‌لاق‌دانی ژنی ئاکارخراپ
 ده‌لین. (افسار از سر باز کردن)

په‌توت: [ئاوه‌لناو] پرتوو‌کاو؛ پو‌واو. (پوسیده)
په‌تون: [ناو] پشوو؛ بیهن؛ هه‌ناسه. (نفس)
په‌تووره: [ئاوه‌لناو] شپ و په‌تووره؛ کوڤ و شپ؛
 شپ و پرتوو‌کاو. (پلدسیده)

په‌ته: [ناو] په‌ته‌ک؛ کوڤون؛ کوپین. (کوپن)
په‌ته‌فینگه: [ناو] قوچه‌قانی‌به‌ن؛ قلماسکه.
 به‌ره‌قانی؛ که‌هینک. (فلاخن)

په‌ته‌لختستن: [چاو‌گه‌ت،] (۱) (ب) سیداره
 ته‌یار کردن؛ سیداره ئاماده‌کردن. (طناب-
 دار آماده کردن) (۲) ته‌ناف گپران؛ ته‌ناف
 هه‌لبه‌ستن بو هه‌لختستی جلی شو‌راو. (نصب
 طناب)

په‌تیس: [ناو] (ف. مشه) زه‌ره‌ر؛ خه‌سار.
 (زیان)

په‌تینه: **فد:** [ناو] (کوژی رهن‌گاریه) جوړیک
 رهن‌گ‌کردنی تی‌که‌ل پی‌که‌ل؛ تاییه‌ت بو
 دیواری خانوو. (په‌تینه)

په‌چه‌خووز: [ناو] مال‌ت‌کردنه ناو جار و زه‌وی
 له به‌ر پشکه‌له‌که‌یان که‌ده‌بیته‌کووت بو
 زه‌وی. (گله‌داخل زمین‌کردن؛ برای کودگیری)

په‌چین: به‌پالیدن. (با پازدن)
+ په‌خ: [ناو] لارییک که‌له‌گوشه و پالوودا
 پی‌کدی؛ (۱) په‌رچ؛ وه‌ک: په‌رچدا دانه‌وه‌ی
 بزمار؛ سهر داش‌کاندنه‌وه. (پرچ کردن میخ)
 (۲) په‌خکردن: لابر‌دنی پالوی دار یا هه‌ر
 شت که‌تیریی‌ت، گرده‌ماسی‌کردن؛
 کوور‌کردنی گوشه و پالوو. (کوژ کردن) (۳)
 لیژ‌کردنی شوینی له‌چاو‌ده‌ور و پشتی؛
 مارو‌دوو‌کردن؛ پشته‌ماسی‌کردن. (پخ)

په‌خشای: [چاو‌گه] په‌خشکردن؛ به‌شکردن؛
 بلاو‌کردن. (پخش‌کردن)
په‌خشه‌ر: [ناو، بک] په‌خشکه‌ر؛ بلاو‌که‌ر.
 (پخش کننده)

په‌دمان: [ناو] په‌یمان؛ عه‌هد؛ قه‌رار؛ له
 ئاویستادا (په‌تمان) هاتوو. (پیمان)
په‌راسوو‌خوار: [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌غهل؛ دروژن؛
 فیله‌باز. (حیله‌گر)

په‌رانتوو: [ناو] وه‌ره‌قی‌یاری؛ په‌ره‌ی‌قومار.
 (ورق‌بازی)

په‌راش: [ئاوه‌لناو] له‌ئاش‌کراو؛ هه‌را‌راوه؛
 وردوخاش. (ریز ریز)

په‌راشتی: [ناو] پشت‌وپه‌نا؛ داش‌دار؛ لایه‌نگر.
 (پشت و پناه)

په‌راش په‌راش: [ئاوه‌لناو] وردوخاش.
 (ذره‌ذره؛ خرد خرد)

په‌راف: [ناو] په‌راو؛ قه‌راخ‌ئاو؛ که‌ناری-
 زه‌ریا. (ساحل)

په‌رانتوو: < په‌رانتوو

په‌رانتیز: [ناو] دوو که‌وانه‌رووبه‌رووی یه‌ک
 له‌نووسراوه‌دا که‌چهند ره‌سته‌ده‌گریته به‌ر بو

پروون کردنه وهی واتا و جیا کردنه وهی
سهر به خویی رهسته کانی ناو که وانه کان.
(پراتنز)

په راتینز کردنه وه: [چا وگه، ت] دانانی
که وانه ییک پروو به چه پ؛ (پراتینز بهستن؛
دانانی دوهه مین که وان پروو به راست) (پراتنز
باز و بسته)

په راندر او: [ناو، بهر] په ریندر او؛ قرتینر او؛
په ریاو؛ په ریو. (قطع شده)
په راندن: [چا وگه، ت] (۱) قرتاندن؛ قرساندن؛
په راندنی لقی دار به داس؛ قهلت کردن. (قطع
کردن) (۲) خستن؛ بهرد په رانی؛ خستن؛
په رت کردن. (پرت کردن) (۳) نامه په رانی،
نامه ناردن؛ نامه گوړینه وه. (نامه پرانی) (۴)
قهله م په رانی؛ زینا حکردن (زنا کردن) له سهر
لاچوون، مهستی له سهر په راندن. (مستی از
سر پریدن) (۵) هه لفراندن؛ کوتر په رانی،
باز په رانی، (کبوتر پراندن)

(۶) نیر به سهر میو گیران؛ په راندنی ته سپ
له مایین. (جفت گیری) (۷) قسه له دهم
دهر چوون؛ به هه له له دهمی په ری. (از دهن
در رفتن) (۸) توانج خستن؛ ته شیری بو په راند.
(متلک پراند) (۹) پینج تیری په ران،
فیشه که که ی په رانده دهر وه. (پنج تیر
په ران)

+ په راو: [ناو، بک + ناو] (۱) قرتاو (قطع شده)
(۲) قهراخ زهریا؛ قهراخ ئاو. (ساحل دریا)
۳. په رتووک؛ کتیب. (کتاب)

په راو په ر: [بهند] سهرانسهر؛ ئه م سهر تائه و
سهر؛ ئه م په ر تا ئه و په ر. (سراسر)

+ په راوین: [ناو] (۱) په ردوو؛ کورته داره کانی
بهینی دهسته ک و هه لاش. (پوده) (۲) که ناره؛
لیوار؛ حاشیه. (حاشیه)

په ربار: [ئاوه لئاو] پر بار؛ زور به سهره؛
پر سهره؛ (پر بار)

په ربه له که: [ناو] (ف. ب) توره مهی
په ربه له که، شهش جوړ بالندن، به ناوی په -
ربه له که، سه قری میش خور، قجی، قجی
به له که، قجی چا ورهش، چوله که گره،
(په ربه له که، که حهوت تیره ن ۱ - بوړی
بجووک، ۲ - بوړی گه وره، ۳ - پاشل
خه نیی، ۴ - پشت سوور، ۵ - پشت شی، ۶ -
سهرشی، ۷ - قه شان). (سنگ چشم)

په رپتانندن: [چا وگه، ت] پیچاندن؛ بادان؛
کرژ کردنی بهنی بادر او. (پیچاندن)

په رپووت: [ناو] (۱) په رپووت؛ جوړی مراوی.
(نوعی مرغابی) (۲) کو و شرودر؛ (که نه و
پاره) (۳) (ب) مروقی بووده له ی چکوله.
(کو توله لاغر)

په رپه ر: [ئاوه لئاو] (۱) گوله که په ر په ربووه؛
هه لوه ربووه؛ کتیبه که په ر په ربووه؛ وهره ق
وهره ق بوو؛ گه لا گه لا بووه. (پر پر) (۲) (ب)
مردنی لاویک، یان نازیزیک، گوله که م په ر
په ر بوو. (کنایه مرگ جوان)

په رپه روچکه: [ناو، ت] ته شقی عاسمان. (اوج
آسمان)

په رتا ف: [ناو] (۱) له رز و یاو؛ نوبه تی. (تب) (۲)
تیریز. (اشعه خورشید)

+ په رتاوتن: [چا وگه، ت] قرتاندن؛ هه لبرین؛
هه لپاچین؛ قهلت کردن. (قطع کردن)

په‌رتف: [ناو] په‌رتاف؛ په‌رتهو؛ تیشک؛

تیریز؛ روښنایی. (پرتو؛ اشعه)

په‌رتین: [چاوگه] دران؛ دریان. (پاره‌شدن)

په‌رجوو: **موجزه:** [ناو] رووداوی سه‌یروسه‌مهره

ودوور له پیوه‌ری عه‌قل و مه‌نتیق.

«گوفاری‌مه‌باد ۱۱۲» (معجزه)

په‌رجشان‌دن: [چاوگه،ت] هه‌لمساندن؛

په‌نماندن؛ با پی‌کردن. (باد کردن)

په‌رجو: [ناو] ته‌رجو؛ مه‌هده‌ر؛ کرمزی؛

موجزه؛ کاری‌که‌له‌ده‌س هه‌موو‌که‌س

ناییت. (معجزه)

په‌رچه: [ناو] په‌چه؛ هه‌فیز؛ هه‌ویز؛ جیی خه-

واندنی می‌گه‌ل. (جای خواباندن گله)

+ په‌رچه‌م: **تد‌فد:** [ناو] (۱) مووی سه‌ره‌ه‌نیه.

(موی پیشانی) (۲) به‌یداخ؛ لیوا؛ به‌یاخ؛ ئالا؛

به‌یداغ؛ به‌ندیز؛ دروشمی مه‌مله‌که‌ت یان

هیزی عه‌سکه‌ری. (پرچم)

په‌رچه‌مدار: [ئاوه‌لناو] [ناو] (۱) به‌یداخ هه‌لگر؛

ئالاه‌لگر؛ خاوه‌ن په‌رچه‌م (۲) بوونه‌رچه

شکین و ریبه‌ر وه‌ک کاوه‌ی ئاسنگه‌ر که

ئالاکه‌ی پیشه‌بنده‌ر میه‌که‌ی بوو.

(پرچمدار)

په‌رچه‌می چه‌رمگ: [ناو،ت] په‌رچه‌می سپی-

نیشانه‌ی ته‌سلیم‌بوون یا کو‌لدان یا

یه‌خسیربوون و خو به‌ده‌سته‌وه‌دانه. (پرچم

سفید)

په‌رچه‌می سپی: [ناو،ت] په‌رچه‌می چه‌رموو.

ئالای سپی؛ نیشانه‌ی ته‌سلیم‌بوون. (پرچم

سفید)

په‌رخاندن: [چاوگه،ت] گه‌مراندن؛ نیوه‌کول

کردن. (نیم بخته کردن).

په‌رخین: [چاوگه] داپل‌وخین؛ پیربوون و له

کار که‌وتن؛ خراپ‌بوون؛ زایه‌بوون. (از کار

افتادن و پیر شدن)

+ په‌رداخ: (۱) [ئاوه‌لناو] توند و تول و پوشته و

رازاه. (پرداخته) (۲) [ناو،بک] شتی‌که‌ لووس

ده‌کا؛ وه‌ک، کاغه‌ز په‌رداخ. (صاف کن)

په‌رداخ کراو: [ناو،به‌ر] اگری‌و‌گول لیپراو؛

لووس کراو؛ ئاماده‌کراو؛ ته‌یار. (ساخته‌و

پرداخته)

په‌رداخ‌کردن: [چاوگه،ت] ته‌یار‌کردن؛

ئاماده‌کردن؛ لووس‌کردن و تیف تیفه‌دان.

(مهیا و پرداخته کردن)

په‌رداخی: ته‌یاری و گورجوگولی و ئاماده‌یی.

(آماده و سرحال بودن)

په‌ردال: [ناو] سو‌فار؛ په‌ری تیر. (پرانت‌های

تیر)

+ په‌رده: [ناو] (ب) ره‌مز و راز؛ سور؛ سر؛ راز؛

نه‌هینی؛ په‌رده‌دار؛ رازدار؛ په‌رده‌پوش؛

سورپوش. < پاره. (راز)

+ په‌رده: [ناو] په‌رده‌ی تار؛ په‌رده‌ی په‌نجیره و

درگا؛ په‌رده‌ی گوی؛ په‌رده‌ی نه‌قاشی،

په‌رده‌ی شان و سینه‌ما؛ په‌رده‌ی کچینی و

په‌رده‌ی پا. (پرده)

+ په‌رده: [ناو] سی‌وشه‌ی په‌ردیسی فارسی

و فرده‌وس (فیرده‌وس) ی ئاره‌وی و

(پاردوس) ی هه‌رمه‌نی سه‌رچاوه‌یان وشه‌ی

(په‌ئیریده‌ی ئیزه) ی مادیه به‌واتای جه‌غزی

ده‌وره دراو، که له کوردیدا هه‌مان پاریز و په-

رژین و پارده‌یه؛ وشه‌ی (پارازیسوس) ی

یونانی و اتا پارِیس هەر لهو ریشهیه که له فارسیدا بووه به پالیز و له کوردیدا بووه ته پارِیز و په رزین، و پارد: باغ و بیستانی دهوړه دراو به دیوار یا قوماش؛ زور بوی ههیه ووشه ی په- رده نزیکیه تی زوری له گهل (پارده) دا هه بی. (پرده)

پرده بهستن: [چاوگه،ت] (۱) گریدانی پرده له سهر دهسکی تار به گریی تاییه. (پرده بستن) (۲) پرده هه لبهستن به په نجیره و دهر کهدا. (آویزان کردن پرده)

په رده پوشی: [به رهه می چاوگه] به ژیر لچه وه کردن و چاوپوشی له سووچ و گوناح و ئاشکرا نه کردنی هه لهی که سیک. (پرده پوشی)

په رده په رده: توی توی؛ تویتویت؛ چهند په رده دوا به دوا ی یه ک. (پرده پرده)

+ په رده دار: [ئاوه لئاو] (۱) خزمه تکار. (۲) به په رده وه؛ خاوهن په رده. (۳) رازدار؛ سوردار. (۴) جیگای موتمان به بوونه در کاندنی راز. (پرده دار)

پرده دامالین: [چاوگه،ت] (۱) په رده لیکر نه وه؛ (پرده کندن) (۲) (ب) ئاپرو بردن و ئاشکرا کردنی نه هینی (پرده دری)

په رده درین: [چاوگه،ت] (۱) (ب) ئاپرو بردن و نه هینی در کاندن. (رسوا کردن) (۲) لابر دنی په رده ی کچینی. (پرده بکارت پاره کردن) (۳) لابر دنی دیواری نزاکه ت له بهینی دوو که- سدا، به کرده وه ی بی ئه ده بانه. (پرده حرمت دریدن)

په رده کیشان: [چاوگه،ت] (۱) هولی به په رده

گیران دوو کهرت کردن. (۲) شاردنه وه و نه در کاندنی نه هینی؛ چاوپوشی له هه له. (۳) سهر داپوشین و قوماش یا ههر شت به سهر دادان. (۴) په رده ی په نجیره لادان یا به سهر په نجه ره دا دان. (پرده پوشی. پرده کشیدن)

په رده لادان: [چاوگه،ت] (۱) په رده هه لدا نه وه یا به لادا خستنی په رده له بهر په نجیره و دهر که. (کنار کشیدن پرده) (۲) ئاشکرا کردنی نه هینی. (پرده از روی چیزی برداشتن) (۳) پرده هه لدا نه وه له سهر تا پو یا ئاسه واری هونه ری بو ئه وه لین جار. (پرده برداری)

په رده له سهر لادان: [چاوگه،ت] (ب) نه هینی ئاشکرا کردن. پروون کردنه وه ی مه به سستیکی نادیار؛ خویا کردن. (پرده از رو برداشتن)

په رده نشین: له توی په رده و نیانیدا ژیان؛ دانیشتن له سه راپه رده (ژوور) و دهر نه که وتن؛ [ئاوه لئاو] (ب) ناسک و نازداری و پاکی؛ زور خو دهر نه خستن. (پرده نشین)

په رده ی ئاسویی: [ناو،ت] په رده ی کر کره؛ له شکلی په رده ی ئه ستونیه به لام پاژه کانی کانه زایی و باریک تره و ئاسویی داده به ستری. (پرده کر کره)

په رده ی ئه ستوونی: [ناو،ت] جوړیک په رده که له پاژه لیککی دریز چی بووه و به شیوه ی ئه ستوونی له بهر په نجه ره داده- به ستری و به ته نافی ک به سهر په نجه ره دا ده کشیت یان ده کریته وه. (پرده عمودی)

په رده ی بووک و زاوا: (ب) ژووری که زاوا و

بووک بو ټهوه لېن جار لهو ژووردها پیکه وه
دهبن. (حجله)

په رده پا: زور به ی بونه وهرانی ټاوی بو
چاکتر مه له کردن، له بهینی قامکه کانیاندا
په رده پیک هه یه. (پرده پا)

په رده په نجیره: [ناوت] قوماشی که ده دری
به په نجیره دا بو دیارنه بوونی ناومال له
دهره وه. (پرده پنجره)

په رده تار: [ناوت] ریخوله ی با دراو (کات
کوت) که له سهر ده سکی تار ده به ستری؛ وه-
ک ژی که وانیکی باریک وایه. (پرده تار)

په رده چاو: [ناوت] هه ری که له سی توپیژی
دروونی چاو. (پرده چشم)

په رده حه سیری: [ناوت] جوریک په رده له
قامیش چنراو بو بهرگری له هه تاو که به
رووکاری دهره وه په نجیره دا داده به ستری.
(پرده حصیری)

په رده سینه ما: [ناوت] (۱) جیگاییک که
وینه ی فیلم ده که وینه سهری یا قوماشی
سپیه یا دیواری که چکاری کراوه. (۲)
په رده پیکه ده که وینه بهینی (جیگه ی وینه ی
فیلم که وتنه سهر) و بینهرانی فیلم له هو لی
سینه ما دا. (پرده سینما)

په رده شانو: [ناوت] (۱) په رده یه که له
بهینی ټه کته ره کان و بینهراندا. (۲) به شیکه
له شانو له ماوه ی هه لډانه وه و دادانه وه ټه
په رده دا؛ شانو که له سی په رده دا به پړپوه چوو .
(پرده نمایش)

په رده کچینی: [ناوت] بن؛ پوسیکی توپیژ
ټاسای ناسک له ناو شهرمی کچاندا که به

هو ی زهر به و گوشار ده دریټ. (پرده بکارت)
په رده ی گوی: [ناوت] ته پل ی گوش؛ ته پل ی-
گوی. (پرده گوش؛ پرده سماخ)

په رده موسیقا: [ناوت] ژماره ی له رانه وه ی
(فریکانسی) هه رده نگی هه تا دوو به رانه بهر
بوون ده بیته یه که هه نگا و (ټوکتاو) که له
موسیقای خو ره لاتی ناوه راستدا دابه ش
کراوه به ۷ پرده که هه په رده ش به به شی
چوو کتر وه ک دییز و بیمول و سو ری و
کورون دابه ش کراوه. (پرده موسیقی)

په رده نزا که ت: [ناوت] (۱) (ب) حورمه ت
راگه تن له بهینی دوو یا چند که سدا. (ادب
نگه داشتن) (۲) له تو ی په رده دا، مه به ست
درکندن به هیما. (پرده ادب)

په رده نه قاشی: [ناوت] (۱) یه که ی
ژماردنی تابلوی وینه گهری و نگار کیشی.
(پرده نقاشی) (۲) قوماش یا ته خته یا هه ر
شت که وینه ی له سهر ده کیشری.
(پرده نقاشی)

+ په رز ان: [چا وگه] هه ل و دهر فته
بو کردنی کاری؛ سهرم ناپه رژی؛ فورسه تم
نییه. (فرصت)

په رزین هینه ر: [ناو، بهر] دالده خواز؛ په ناهینه ر؛-
ټه وه ی که په نادینی. (پناهنده)

په رزینی قایم بی: (ب) نزا که ت له
به یندا بی؛ بی ټه ده بی نه بی؛ دوو ره پرووی مه-
جلیس؛ بیلاته شی. (کنایه دور از حضور)

په رسار: [ناو] په رستار؛ په رسته تار؛ ټاگاداری
نه خوش؛ تیمار که ر و چاوه دیری نه خوش.
(پرستار)

په رسوجو: [ناو،ت] (۱) پرسوجو؛ جوياوون به-
 پرس کردن له م و لهو. (پرسوجو) (۲) به دواډا
 گهړان و جوياوون. (جستجو)
په رسوم: [ناو] په پينکه؛ ټه و ټارده که به
 گونکه هه وير يوه ده کهن تا به تيروک و
 پنه دا نه چه سپي. (آرديکه روی چانه خمير
 مپاشند)
په رځه ند: [ناو] ديواری بليندی بيستان و رځه.
 (حصار بلند باغ).
په رکه م: [ناو] (۱) گلاروا؛ (چشم درد؛ تراخم)
 (۲) في. (صرع)
په رکيشان: [چاوگه،ت] (۱) په لي بال-
 هه لکه ندن؛ (پر بال چیدن) (۲) بال ليدان و
 هه لفرين. (پرکشدن)
+ په رگال: [ناو] بنه مال؛ مال و خيزان.
 (خانواده)
په رگر: [ئاوه لئاو] لاگر؛ گوشه نشين؛ خو
 له خه لک و جه ماوه دوور گرتن.
 (گوشه نشين)
په رگر تنه وه: [چاوگه،ت] (۱) بالگر تنه وه؛
 هه لفرين. (پرواز کردن) (۲) (ب) له خوشيان
 بال دهره ينان. (بال درآوردن) (پرواز کردن)
په رگی: [ناو] تووش؛ به يه ک گه يين.
 (برخورد)
په رمان: [چاوگه] په رمين؛ په رميان؛ لي رادين
 و چاوه پوانی کردن بو کردنی کاری. (باور و
 انتظار برای انجام کاری)
په رنساندن: [چاوگه،ت] ټه حيا کردنه وه؛
 بووژاندنه وه؛ ژيانندنه وه (احيا کردن)
په رنسين: [چاوگه] بووژانه وه؛ ټه-

حيا کردن. (احياشدن)
په رنيان: [ناو] جوړی قوماشی ټارمووشی
 نهرم؛ حه رير. (پرینان)
په روار به ندي: [ند؛ ناو] کاروره وتی په روار دابه-
 ستن؛ قه لکه وکردنه وهی ټالال به شيويهی
 تاييه ت. (پروار بندی)
په رواسه: [ناو] په راسوو. (دنده)
په روا نه کردن: [چاوگه،ت] کوته کردن؛
 نه پرینگانه وه؛ نه ترسان؛ بيه روا بوون. (پروا
 نکردن)
په روبا ل پيدان: [چاوگه،ت] (ب) ژيربال گرتن؛
 ده ست ټالواله کردن بوته نجامی کاری؛
 به ربوش کردن. (پر و بال دادن)
+ په روبا ل دهر کردن: [چاوگه،ت] (۱) (ب)
 گه وره بوون و به خوډاهاتن. (بزرگ شدن
 بچه) (۲) (ب) له کاریکدا سه رکه وتوو بوون و
 ده سلات په يدا کردن. کنایه. موفق شدن و
 قوي شدن) (۳) په ل له سه ر له ش و بالی
 فرنده پوان. (پر در آوردن)
په روبا ل دهره ينانه وه: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به-
 هيژ بوونه وه؛ به ده سلات گه يشته وه؛
 (دوباره به قدرت رسیدن) (۲) فرنده ی بال-
 کراو که بال دينيته وه. (دوباره بال در آوردن
 پرنده)
په روبا ل قرتان دن: [چاوگه،ت] (۱) بال کردنی
 مه ل بو هه لنه فرين؛ باسکو کردن. (قيچی-
 کردن بال) (۲) (ب) له قودرت و ده سلات
 خستن. کنایه (از قدرت انداختن)
په روبا ل وه ريو: [ئاوه لئاو] (ب) هه ژار و
 بيده سلات و لاواز بوو. (کنایه، ناتوان شدن)

په‌روشان: [ناو] په‌روى سهرشانی مندال؛
په‌روى دهم و لووت سرپنی مندال که به
شانیدا دهی لکین. (دستمال روی شانه‌بچه)
په‌روشار: [ئاوه‌لناو] به‌په‌روش؛ خه‌مبار.
(غمگین)

په‌روش‌دل: [ئاوه‌لناو] دل به‌خه‌م؛ جارز؛ دل
به‌په‌زاره؛ دل په‌ریشان. (دل پریش)
په‌روشک: [ناو] پرشه؛ پرشکه‌ی ورد؛
پرووشه؛ بارانی ورد و که‌م. (قطرات ریز
باران)

په‌روکردن: [چاوگه‌ت] پینه‌په‌روکردن.
(پینه‌کردن)

+ په‌روه‌راندن: [چاوگه‌،] (۱) بارهینان؛
تهریه‌ت کردن؛ ره‌عه‌مه‌ل هینان. (تربیت
کردن) (۲) په‌روه‌راندنی قسه و مه‌به‌ست؛
رېکوپیک‌کردنی وشه بو سه‌فره‌نگ کردن و
شروقه‌کردنی بابه‌تی به‌جوانی و ته‌واوی.
(پروراندن مطلب)

+ په‌روه‌رده: فد: [ئاوه‌لناو] عاملاو؛ به‌خیوکراو؛
بارها‌توو؛ قوره‌په‌روه‌رده؛ قوره‌ی ره‌عه‌مه‌ل
ها‌توو و بارها‌توو. (پرورده)

+ په‌روه‌رده‌کردن: [چاوگه‌ت] بارهینان؛
به‌خیوکردن؛ راهینان؛ په‌روه‌راندن؛ عاملان‌دن؛
به‌ره‌م هینان؛ ره‌عه‌مه‌ل هینان.
(پرورده‌کردن)

په‌روه‌رده‌که‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] پرورده‌کردن؛
بارهینان؛ پیگه‌یاندن؛ ره‌عه‌مه‌ل هینان؛
ره‌نیوه‌هینان؛ هینانه‌نیو. (پرورده‌کردن)

+ په‌روه‌رشت: [ناو] په‌وتی بارهینان.
(پرورش)

په‌روه‌رین: [چاوگه‌ت] (۱) په‌ل وه‌رین (پر
ریختن) (۲) (ب) له ده‌سه‌لات که‌وتن؛ له هیز
و قودره‌ت که‌وتن و ئارام بوونه‌وه و لا‌واز
بوون. (آرام شدن. ضعیف شدن)

په‌روه‌نی: [ناو+ به‌ند] په‌سرپیږ؛ سی‌روژ له‌مه‌و
به‌ر. (پس پیروژ)

په‌رویز: (۱) ناوه‌بو پیاوان. (اسم مردانه) (۲)
[ئاوه‌لناو] پیروژ؛ سهر به‌رز؛ سهرکه‌تی؛
سهرکه‌وتوو. (پیروز)

په‌روین: فد: [ناو] (۱) ئه‌س‌تیره‌ی
سوره‌ییا (پروین) (۲) ناوه‌بو ژنان. (اسم زنانه)
په‌ر‌تیر: [ناو] په‌ری به‌ستراو به‌بنی تیره‌وه؛
سوفار؛ په‌ردال. (په‌ر‌ناوک)

په‌ره‌جگه‌ره: [ناو] کاغه‌زی سیغار. (کاغذ
سیگار)

په‌ره‌زله: [ناو] میوینه‌ی گیا؛ پایه‌ی سهرلینج
و نه‌رم له‌ناو گولی‌گیا‌دا که‌ده‌یته‌هوی
به‌ره‌ینانی گیا و ئاوس‌بوونی. (کالاله)

په‌ره‌ستگه: [ناو] په‌ره‌ستگا؛ جیگه‌ی عیباده‌ت.
جیگای په‌ره‌ستن. (پرستشگاه)

+ په‌ره‌سلیرکه: [ناو] (ف. ب) ته‌یره‌به‌له‌ک؛
پزلگرد؛ پلوزگردی؛ پلیرگ؛ پلیسر؛ پلیسرک؛
پلیسرگ؛ پلیسری؛ پلیسگر؛ پولیسور؛
په‌ره‌ستوو؛ په‌ره‌سلیرکه؛ په‌ره‌سلیلکه؛
په‌ره‌سپولکه؛ حاجی‌حاجک؛ حاجی‌په‌ش
حاجی‌په‌شک؛ حاجی‌په‌نگ؛ دومقه‌سک؛
دومقه‌س. دومقه‌سوک؛ حه‌جه‌جک؛
حه‌جه‌جک؛ که‌له‌بن‌میچ و به‌رقه‌دی
شاخی به‌رزدا به‌قور هیلانه‌سازده‌کا.
(چلچله‌یا پرستو)

په‌ره‌سه: [ناو] پړېژه؛ راده؛ پله و پایه و مه‌رته‌به. (سطح؛ مرتبه)

په‌ړه‌ک: [ئاوه‌لناو] نیریک که زور ده‌په‌ریت. (نری که زیاد جمع میکند)

په‌ړه‌مریشکه: [ناو] سیچقه؛ له‌سه‌رما مووی له‌ش راست‌بوونه‌وه. (مو سیخ شدن ازسرما)

په‌ړه‌مووچه: [ناو] قه‌له‌م‌موو؛ قه‌له‌می نیگار کیشی. (قلم مو)

په‌ړه‌میز: [ناو] پړېمووس؛ چرای چیشت‌لینانی نه‌وتی که به‌ناسووس بای تپیده‌کری. (پړېموس)

+ په‌ړه‌ناو: [ناو] کلوشی به‌رپای گاگیره هه‌لگیرانه‌وه؛ ژبر و ړوو‌کردنی کولوش له پیخویی گیره‌دا. (زیر و رو کردن خرمن در وقت خرمنکوبی)

+ پـه‌ړه‌وازه: (۱) [نـاوا] بالـه‌وازه؛ په‌رته‌وازه؛ به‌چکه‌ی مه‌ل که فی‌ری هه‌ل‌فرین بی. (اولین پرواز پرنده) (۲) (ب) دوور که‌وته‌وه‌ی کوړوکچ له‌مالی باب و هه‌ریه‌ک ړوو بکه‌نه ولاتی؛ (ب) هه‌لو‌ه‌داوون به‌ولاناندا؛ ته‌ره و ئاواره بوون به‌ولاناندا. (آواراه‌شدن درغربت)

په‌ړه‌ی جه‌نجه‌ر: [ناو] تیخی جه‌نجه‌ر؛ ئه‌و پارچه ئاسنانه که کولوش ورد ده‌کهن له‌گیره‌ی جه‌نجه‌ر‌دا. (تیغه‌خرمنکوب) **په‌ړه‌ی گوی:** [ناو،ت] نه‌رمه‌ی گوی؛ جیگای گواره ئاويزانکردن. (نرمه‌گوش)

په‌ړه‌ی ماسی: [ناو،ت] بال؛ باله‌ی ماسی. (باله ماهی)

په‌ری‌ته‌ندام: **فد:** [ئاوه‌لناو] به‌ژن‌په‌ری. (ب)

ژنی جوان و پړکوپیک و چه‌له‌نگ و شوخ‌شه‌نگ و ده‌لال. (پری اندام)

په‌ریتانک: [ناو] په‌رپه‌ړوک؛ په‌پووله. (پروانه)

په‌ریخان: په‌ری‌خاتوون؛ په‌ری‌خانم؛ ناوه‌بو ژنان. (اسم دخترانه)

په‌ری‌ده‌ریایی: [ناو،ت] فرشته‌ی‌خه‌یالی که تا که‌مه‌ر ئینسانه و خواره‌وه‌ی ماسییه. (پری دریایی)

په‌ری‌ړوو: **فد:** [ئاوه‌لناو] (ف. گيو) سه‌روچاو جوان. په‌ری‌ړوخسار. (پری‌رو)

په‌ری‌ړه‌شک: [ناو،ت] شه‌یتان؛ ته‌هریمه‌ن. مه‌ړنه‌مووک. (ابلیس)

په‌ریز: [ناو] نیردیوان؛ په‌ینجه. (نردبان)

په‌ریزاد: **فد:** (۱) [ناو] کچی‌په‌ری؛ له‌په‌ری بوو (ب) کچی جوان. (پریزاد) (۲) ناوه‌بو ژنان. (اسم دخترانه)

په‌ریسا: **فد:** (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک په‌ری؛ په‌ری ئاسا؛ په‌ری‌شیوه. (پریسا) (۲) ناوی ژنانه. (اسم زنانه)

+ په‌ریش: [ئاوه‌لناو] په‌شیو؛ په‌ریشان. (پیش)

+ په‌ریشان: (۱) بویان. (برایشان) (۲) په‌ری‌شان؛ بوشان و مه‌قام. (برای مقام) (۳) [ئاوه‌لناو] ئالوز؛ دل‌په‌شیو. (پریشان) (۴) [ئاوه‌لناو] په‌راگنده؛ پړش و بـلاو. (پراکنده و پریشان) (۵) ناوه‌بو پیاوان. (اسم مردانه) (۶) ناوی گولیکه له‌خوره‌لاتی ئیران. (دریاچه‌پریشان در شرق ایران)

په‌ریشان‌حال: [ئاوه‌لناو] حال‌شیواو؛ که‌له‌لا؛ نات‌ه‌واو؛ ده‌ست‌کورت؛ بیتاقه‌ت و هیز؛ زار؛

ناکوک؛ لیقه و ماو. (پريشان حال)

+ په پرين: [چا وگه] (۱) فرين؛ بالگرته وه. (پريدن) (۲) خو هه لڅستنه وه. (پريدن) (۳) داچله کان له خه؛ له خه په پرين؛ له خه واپه پرين (پريدن) (۴) داچله کان و ترسان. (يکه خوردين) (۵) په پريني نير له ميو. (جفتگيري) (۶) ليواري کاسه که په پري؛ شکا. (پريدن) (۷) هه لپه پرين؛ په خس. (رقص) (۸) په ننگ بروو سکانی دموچاو يا په ننگی قوماش؛ په ننگ پيو نه مان؛ په ننگ په پرين. (رنگ پريدن) (۹) بازدان؛ به سهر جوگه دا په پرين؛ داپه پرين. (پريدن) (۱۰) به هه لم - بوونی تراو. (بخار شدن مایع؛ پريدن)

په پرينه: [ناو، بک] (۱) فرېدهر (پرت کنده) (۲) نير به سهر ميو په پرين. (سوار کنده اسب بر ماديان) (۳) ده په پرينيته وه؛ نه - جات ده دا. (نجات دهنده) (۴) ده قرتيني و سهری گيا ده په پريني. (قطع کننده)

په پرينه قوروو: خوراک چوونه ناو بوپړيهی هه ناسه؛ له گه ورو په پريني تاويا خوراک. (به گلو پريدن)

په پرينه کول: (۱) سوار پشت بوون؛ سوار بوون. (بر پشت پريدن) (۲) (ب) زال بوون. (غالب شدن)

+ په پرينه وه: [چا وگه، ت] ده رباز بوون؛ نه جات - بوون؛ له سهر بازي په پريمه وه؛ له خه تر په پريمه وه. (گذشتن. نجات پيدا کردن)

په پريوه: (۱) [رابطه دووی په پرين] هه لپه پريوه ته وه؛ هه لی خستوه ته وه. (پريده. جهیده) (۲) هه لفرپوه. (پرواز کرده) (۳) [ئاوه -

لئاو] هه لودا؛ دوور که وتوو؛ سهر گه ردان؛ ئاواره. (سرگردان. آواره) (۴) په رداخه که لیوه که ی په پريوه؛ واتا شکاوه له ت بووه. (پريده) **په زپه زه کيفی:** [ناو] په سپه سه کیوی؛ جالجالوو که یه کی بی تازاری کور کداره. (نوعی عنکبوت)

په زدی: [ناو] میسوله؛ پیسکه؛ په خشه. (پشه)

په زشه ن: [ناو] په سند؛ پيا هه لڅویندن؛ په سندان و تاريف کردن، بووی هه یه له (په سن) ی ئاویستاوه هاتییت. (پسند؛ مدح)

په زک دانک: [ناو] هاو له ی جهرگی ئاژه ل. (نوعی مرض جگر حیوانات)

په زه کيفی: [ناو] مه په سوور؛ مه په کیوی. (میش کوهی)

په زی قه رگاش: [ناو، ت] په زی چا ورپه ش، په زی به رازی. (میش چشم سیاه)

+ په ژ: [ناو] پرژ؛ لق و پوپ. (شاخه نازک درخت)

په ژاج: [ناو] ژنی یاریده ده ری تولدار له کاتی مندال بووندا. (ماما)

په ژراندن: [چا وگه، ت] قسه وه رگرتن؛ قبوو لکردن؛ وه رگرتن؛ په زیران. (پذیرفتن؛)

په ژقین: [چا وگه] تراو به سهره وه نان و خوار دنه وه؛ هه لقوران؛ هه لقورانندن. (هورت کشیدن مایعات)

په ژک: [ناو] پرژ؛ لق ی سهره وه ی دار؛ پرژ؛ په شک. (ساقه های بالای درخت)

په ژلاندوک: [ناو] مووبهر؛ دارو؛ درماني

تووک بهر. (واجبی)

+ **په ژم:** [ناو] ئالشته؛ سیخوار؛ سووخ؛ خووسار؛ خووس؛ زوقم؛ خويز؛ ئه لماسه؛ سه رماوهرده؛ په ژ؛ ورده سه هول یا دهنکه به فري زور ورد که سبه نینان به ئارامی دیته خوار له هه وای زور سارددا. (پژ)

په ژمینه: [ناو] په ژینه؛ که پروو؛ که ره کیفه. (کپک)

په ژهل: [ناو] هه ژگهل؛ لق و پوی وشک؛ چرو چیلکه؛ درک ودال. (ساقه های خشک شده)

+ **په ژیک:** په ژی نهرم و ناسک؛ خه لف؛ لقی نهرم و شلی دار. (شاخه ترد و تازه درختان)
په ژینه: [ناو] په ژمینه؛ که ره کیفه؛ که پروو. (کپک)

+ **په س:** فد: (۱) [ئامراز] بهس؛ ئه دی؛ دهنای؛ ئیتر؛ ئه ی؛ ئاخر؛ پهس بوچی ناروی، پهس بوچی وای کرد. (پس) (۲) [دهنگه ناو] تهس؛ دهنگدانی کهل بو چوونه دواوه. (پس رفتن)
(۳) [ناو] پاش؛ په سمه نه؛ پاشماوه. (پسمانده)
(۴) [ئاوه ناو؛ پست، (پست)]

په سا په سا: په سای پهس؛ په یتا په یتا؛ له سه ریه ک؛ گورایگور. (پی درپی، متوالیاً)
په سا کردن: [چاوگه، ت] ئاو لیپر شانندن و ته رکردنی پیخویی قور؛ نماندن؛ فیساندن؛ خووساندن. (خیساندن)

په سای پهس: یه ک له دوی یه ک په یتا په یتا؛ یه ک له سه ریه ک. (بیایی)

+ **په سبوون:** پیروز نه بووگ؛ له دواوه بوون له قوماردا دورا؛ له پاش بوون. (عقب بودن)

+ **په ستان:** [له چاوگه ی په ستاوتن] گوشاردان؛ گوشین؛ حاله تی ئه وشار دانه سه ر. (فشردن)

په ستاو: [ناو] پاسا؛ په سا؛ په ستاو دهره نینان؛ قور گرتنه وه بو خشت برین. (خازه)
په ست بوون: [چاوگه، ت] پیخوست بوون؛ سه رشور بوون. (خوار شدن)

په ست کردن: [چاوگه، ت] نرم کردن؛ زه لیل- کردن؛ پاپه ستر کردن. (پست کردن)
په ست و بلیند: [ئاوه ناو] پهس و بلیند؛ هه راز و نشیو؛ چالوچول؛ بهرز و نرم. (پست و بلند)

په سته که فیشه ک: [ناو] په سته کی که فیشه کدانی له سه ر دروست کراییت. (چوخه نمه دین با جای خشاب)

په سته وان: [ناو] پسووله ی ئیجازه دان بو هاتوچو. (اجازه نامه عبور)

پهس چوون: [چاوگه، ت] به پاشداهاتن؛ نکوول هییان که وتنه دواوه؛ پرووه که می- چوون؛ دژ ی پیشرویشتن. (پس رفتن)

په سدان: [چاوگه، ت] (۱) بووردان. (شکست دادن) (۲) پهس وه دان؛ دانه وه؛ (قهرز دانه وه). (ادا کردن) (۳) پال پیوه نان و تهس دانی حه یوانی بهرز. (عقب راندن)

پهس سه نندن: [چاوگه، ت] (ف. گیو) پهس- سه ن؛ لی سه نده وه؛ ئه ستانده وه. (پس گرفتن)

په سقه ره ول: [ناو] پاشقه ره ول؛ چاو دیری پاش سپا. (نگهبان عقبه لشکر)
په سند که رده ی: (۱) [چاوگه، ت] به دل بوون؛

جیا کردنه وه و بهرگه م کردن. (پسند کردن)
 (۲) (ب) په ژراندن؛ له په رله ماندا یاسا که
 په سهندکرا: په ژیردرا. (پذیرفته شده)
 په سکه فتن: [چا وگه، ت] وه پاش که وتن
 که وتنه دواوه. (عقب افتادن)
 په سمار: [ناو، بهر] شکایه ت لیکراو. (متشاکي)
 په سن کراو: [ناو، بهر] (۱) په سهندکراو؛ په سن -
 کریاگ (پسند شده) (۲) هه لېژیراو؛
 هه لېژیردراو؛ بهرگه م کراو. (انتخاب شده)
 په س و بلن: [ئاوه لئاو] په ست و بلیند؛
 چالوچول. (پست و بلند)
 په سهر: په سر؛ له پیش؛ په سهر پیړی؛
 په سر پیړی؛ سی روژ له مه و بهر؛ په سر پیړار؛
 (پس)
 په سهند: فد: [ناو] په سهند؛ په سن؛ به دل؛
 پاشگر: هه لېژیر: جوان په سهند، گهن په سهند،
 دیر په سهند. (پیوازه)
 + په سیسه: [ناو] که په سیسه؛ وردیله به فری
 خړ که له سهرمای زوردا دهنک دهنک
 دهباری (پژ)
 په سیله: [ناو] په سیره؛ بهر سیله؛ قوره؛ هال.
 (غوره)
 په سیرهارانه: [ناو] بهر سیله مارانه؛ قوره
 مارانه؛ هاله مارانه. (نوعی غوره و انگور)
 په شتوو: [ناو] خومره؛ ده فری گه وړه ی
 کاشی بو ترشیات و موره با تیکردن. (خمره -
 کاشی)
 په شته په شت: [ناو، ت] خولانه وه ی مروقی
 بیکاره له کولانان. (کوچه گردی انسان بیکاره)
 په شته ویوی: [ناو+ ئاوه لئاو] له دوا ی یه ک؛

دوا به دوا؛ دریژه دار؛ دوا مدار؛ (سریال)
 په شک: [ناو] پر شه؛ پر شه ی وردی ئاو؛
 پر شک؛ پژکه؛ پریشک؛ پژگ. (پشنگ)
 په شکاپیس: [ئاوه لئاو] پر شکه پیس. (ب)
 هرامزاده. بیژوو. (حرامزاده)
 په شلاندن: [چا وگه، ت] پژاندن؛ پر ژاندن؛
 پر شانندن. (پاشاندن)
 په شلین: [چا وگه] پرش و بلاو بوون؛ پاشین؛
 پرشان؛ پرژان. (پاشیدن)
 په شمه: [ناو] رانک؛ پاتولی له بووزو چی کراو.
 (شلوار از شال پشم)
 په شمه نه: [ناو] په سمنه؛ پاشماوه؛ پاشخوان؛
 له دوا به جیماو. (پسمانده)
 په شه ننگ: پیشاهه ننگ؛ سه رجه له.
 (پیشاهنگ)
 په شیوان: (۱) په شیویان (پریشان شدن)
 (۲) په شیوگه ل. (پریشانان) (په شیواوه له بهر
 په رجه م په شیوان). (نالی)
 په شیواندن: [چا وگه، ت] ئالوز کردن؛ (بهیم -
 ریختن)
 په قلی: ته قلی؛ له گهل؛ پیکه وه. (باهم).
 په قره نج: [ناو] په قره ج؛ دولچه. (سطل)
 په قیان: ته قیان؛ ته قین؛ تره کیان؛ په قین.
 (ترکیدن).
 په کهری: [ناو] غه مگینی؛ وه ریزی؛
 دا گیراوی؛ قه لسی. (پکری)
 په لاپیسکه: [ناو] کرمی ناو گه لای گیا؛
 په له پیسکه. (نوعی کرم آفت گیاه)
 په لات: [ئاوه لئاو] دوا که وته؛ پاشماوی عه قلی.
 (عقب مانده ی ذهنی)

په لاتۀ: [ناو] سوال؛ دهست دريژ كړنه وه بو يارمه تی؛ پارانه وه. (خواهش و تمنا)

په لاتۀ مان: [ناو] (ف. گيو) مه جلیس؛ كور؛ جیگه ی كوږوونه وه. (انجمن)

په لار: [ناو] پلار؛ ته شه؛ تانوت؛ داره دهست تیگرتن. (تشر زدن. پرت كړدن چوبدست)

په لاق ساوار: [ناو، ت] پلاوی ساوار؛ پلاو پرویش. (پلوی بلغور).

په لاماردان: [چاوگه، ت] پیا هه لپرژان و هیړش بو بردن؛ په ل هاویشن و به دهست گرتن؛ بوچوون و گاز گرتی سه گ. (حمله كړدن. گرفتن)

په لاندن: [چاوگه، ت] په ل بو هینان دهست- پیداساوین؛ دهست لیدان؛ دهست لیخانندن. (دست زدن؛ لمس كړدن)

په لاو ویز: [ناو] رهوتی هه لېز و دابه زی (ده- ستی) ته سب له قه ده م و ویرغه دا؛ تهو ته سپه په لاو ویزی جوانه؛ په ل هاویز. (رقص پای اسب)

په لت: [ناو] په لك؛ جوریک چنار. (نوعی چنار)

په لت: زمان شكان؛ توانای قسه بریان. (قدرت تكلم نماندن)

په لچقاندن: [چاوگه، ت] هارین؛ ورد كړدن؛ جیق دهر هینان. (له كړدن. خرد كړدن)

په لچفین: [چاوگه] فلیقاندن؛ پلیشانندن؛ ورد كړدن. (له كړدن؛ خرد كړدن)

په لچموك: [ناو] شه مشه مه كویره. (خفاش)

په لخانندن: [چاوگه، ت] په لخانندن؛ پلیخانندن؛

پان و فلچ كړنه وه. (له كړدن)

+ په لخور: په لخور؛ [ناو] جوی كوتراو بو مه پ و مالآت. (جو كوییده شده)

+ په لخور د: [ناو] خه رمانی ته واو ورد كړاو و گیره كړاو. (خرمن خوب كوییده شده)

په لڅه: [ناو] پالاخی چووك؛ په لڅه گامیش؛ به چكه ی گامیش. (گوساله گامیش)

په ل دیز: [ناو] گه لای مه یله و تاریك و رهش؛ (وه ك گه لای ره شه ره یحانه) په ل دیزه. (برگ تیره)

په لسین: [چاوگه] مه لسین؛ ورد و خاشكردن؛ هارین. (خرد كړدن؛ پودر كړدن)

په لشانندن: [چاوگه، ت] پلیشانندن؛ ویران كړدن. (له كړدن؛ ویران كړدن)

په لك: [ناو] بی چه رمگ؛ سپیدار؛ پیسته كه ی دهرمانی زهر دووییه. (درخت تبریزی؛ سپیدار)

په لكیش: [ناو، ت] (۱) چاوساخی كویر؛ دهسكیشی كویر. (راهنمای كور) (۲) پنگرگر؛ مه قاش؛ ماشه. (انبر)

په لكین: [چاوگه] گاولکی؛ به چوار په ل رویشن. (چهار دست و پا رفتن)

په ل لوس: [ناو] قاپ و جگی په ل؛ زور لووسكړاو. (شتالنگ خیلی ساییده شده)

په ل له ئاسمان کوتان: (۱) (ب) رهوتی یاخی- بوون؛ كولنه دهری. (تمرد) (۲) له خوبایی؛ به فیز؛ به رزه فر. (خودخواه) (۳) (ب) ته سپی كه په لاو ویزی جوانه. (كنایه از رقص پای اسب در قدم)

په ل له ئه ستیره کوتان: په ل له ئاسمان کوتانی ته سپ. (رقص پای اسب در حرکت)

پهلم: [ناو] قیز؛ بیز؛ قین؛ نه‌فرت.

(نفرت) < قیزو بیز بو پروون بوونه‌وه‌ی دژواتا.
په‌لوشه: [ناو] گیای کولوو؛ له‌بنه‌که‌ی بو
سوئان‌دن که‌لک وهرده‌گرن. (گیاهی است
که‌ریشه‌اش سوخت زمستانی است)

پهل وه‌شان‌دن: [چاوگه،ت] (۱) ده‌ست
وه‌شان‌دن: (کسی رازدن) (۲) مه‌له‌کردن به
ده‌ست: (شنا کردن با دست) (۳) په‌له‌کوتی
و په‌ل کوتان. (کورمال کورمال) (۴)
په‌له‌قازی کردن. (دست و پا زدن)

پهل هاویشتن: [چاوگه،ت] (۱) ده‌ست و پی
جوولاندنه‌وه و په‌ل فریدان له‌مه‌له‌دا. (شنا
کردن با دست) (۲) ده‌ست به‌رزکردنه‌وی
ئه‌سپ له‌ره‌وتی قه‌ده‌مدا. (رقص اسب با
دست) (۳) ده‌ست دریژی؛ ته‌جاووز کردن.
(دست درازی)

په‌له‌بزووت: (۱) سه‌لکه بزووت؛ سه‌ره‌سووت؛
دار ده‌ست و تیلای سه‌ر سووتاو. (چوب‌دست
سر سوخته) (۲) ده‌ست بزویی. (دست درازی)
په‌له‌پسیاک: له‌حاله‌تی په‌له‌پسکی که‌وتوو؛
وه‌عه‌جه‌له‌که‌وتوو؛ وه‌په‌له‌که‌وتوو؛ به‌له‌زی؛
به‌تالوو که‌بووگ؛ به‌په‌له‌پرووز کی. (به‌عجله-
افتاده؛ شتابزدگی)

په‌له‌په‌له: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) گول‌گول؛ (لکه-
لکه) (۲) خال‌خال؛ به‌هاره، کویستانان په‌له
په‌له‌بوون؛ کاژوواژ. (خالخال)

په‌له‌پیتکه: [ناو] (۱) ئامرازی ته‌قاندنی چه‌کی
گه‌رم؛ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ. (ماشه) (۲)
پلتوک. پته. (تلنگر)

په‌له‌پیتکه وه‌شان‌دن: [چاوگه،ت] پلتوک

لیدان: (ب) پلاره قسه‌تی‌گرتن؛ ته‌شه‌ر و تانه
و تانووت لیدان. (کنایه‌طعنه‌زدن)

په‌له‌پیسکه: میملی‌گه‌لای دار و گیا
میشووله‌ی توی گه‌لای دار. (آفت‌برگ‌و‌گیا)
په‌له‌دار: (۱) پنوک‌دار؛ خالدار. (خالدار) (۲) په‌له
دار؛ دارستانی چکوله. (باغ کوچک)

په‌له‌دار: [ناو] کوته‌دار؛ تیکه دار. (قطعه‌چوب)
په‌له‌دان: [چاوگه،ت] ئه‌هو بارستا
بارانه‌یه‌که‌زه‌وی ده‌خووسینی به‌ئهن‌دازه‌ی
یه‌ک بست و نیو. (بارانی که‌زمین را سیراب
کند)

په‌له‌سوور: [ناو] گیای قومام؛ له‌کوردستان‌دا
زوره‌ده‌رمانی خوین به‌ستی برینه. (اذخر؛
گورگیا؛ سنبل هندی)

په‌له‌شت‌به‌ر: [ناو،بک] په‌له‌شت شور؛ گه‌مار
لابه‌ر؛ پیسی لابه‌ر. (پلشت به‌ر)

په‌له‌فرکی: [ناو] (۱) په‌ل کوتان؛ په‌له‌کوتی؛
بال لیدانی مه‌لی سه‌ربرپاو؛ باله‌فری. (پرپر
زدن) (۲) په‌ل فری دان و ده‌ست کردنه‌وه.
(مقابله)

په‌له‌که‌رگ: [ناو] داریکه به‌ناوی باوه‌شین.
(درخت بفا‌یج)

په‌له‌ماشی: [ناو] په‌له‌کوتی؛ کویره‌کویر
رویشتن به‌په‌ل کوتان. (کورمال)
په‌له‌هوورک: [ناو] په‌ره‌ی ورد؛ په‌رانتو.
(ورق‌بازی)

په‌له‌هه‌ور: [ناو] تیکه هه‌ور؛ لکه هه‌ور؛
گه‌واله هه‌ور؛ پارچه هه‌ور. (لکه‌ابر)

په‌لیار: [ناو] ئه‌ستوونده‌ک؛ کوله‌که. (ستون)
په‌لیک: [ناو] هه‌لووک؛ هه‌لوپیک؛ پلیک.

(الک)

په ليکاني: [ناو] هه لووکين؛ پليکاني. (الک
دولک)

په ماو: پاماو: [ناو] ساف کردنى ديوارى
گه چکارى کړاو به لوکەى تەر. (ساف کردن
گچ کارى پاپنه تر)

+ په مبلوکی: [ناو] کهږه کيفه؛ کهږوو. (کپک)
په مگ: [ناو] په موو. (پنبه)

په موخ: [ناو] (۱) په موغ؛ چيوپه مه. (چوب
پنبه) (۲) داریکى نهرمه که په موخى لى-
دروست ده کرى. (درخت چوب پنبه)

په مووچار: [ناو] چارى په موو؛ کيلگه ی په موو.
(پنبه زار)

په مووى کیوى: [ناو] په موو کيفى؛ جوړیک
په مووى نه سوچ؛ به پيشالگه لى خوشه ننگ و
نهرمه وه. (پنبه کوهى)

په مووى نه سوچ: [ناو] لوکەى نه سوچ؛
په مه ی نه سوچ؛ لوکەیی که له بهرانبه ر ئاوردا
خوړاگره و ناسووتی. (پنبه نسوز)

+ په ن: [ناو] با؛ نه فەس؛ هه ناسه؛ **په نمين:**
په نمان: باکردن؛ **په نکه:** باوه شين؛ **په نه موس:**
نه فەس بگره؛ (خه فە به) **په نمی:** باى کرد؛
ماسيا؛ بهم به لگانه ی سهره وه. بوى هه یه
پهن واتای (با) بدا. (باد؛ نفس)

په نابهریوون: [چاوگه،ت] (۱) ژبان له
مهمله که تیکى بیگانه دا به ئیزنى ئو دهولته
و ږه چاوگرتنى یاسای پيوستى
په نابهرى. (پناهنده بودن) (۲) له دالده ی
که سیک یان دهولته تیکد ابوون. (پنا
هنده بودن)

په نابهرى: [ناو] (۱) دالده خوازی؛ کار و ږهوتى
په نا بردن بو دهولته تیکى بیانى به هوى
کيشه ی سیاسى یا هه رچى. (پناهنگى)

په نابهرى راميارى: [ناو،ت] که سى که به
هوى خه باتى (سیاسى) و دژايه تى له گه ل
حکومه تى ولاتى خوى و دژوار بوونى ژيانى،
په نا ده باته بهر دهولته تیکى بیانى.
(پناهنده سياسى)

په نابهرى کومه لايه تى: [ناو] له بهر توندوتیژى
و گيروگرفتى کومه لايه تى یان ئايینی یان
نه بوونى هيمنايه تى، په نا بردنه بهر ولاتى
بیانى. (پناهنده اجتماعى)

په نادان: [چاوگه،ت] دالده دان؛ جیگاپيدان و
خستنه ژير چاوده یرى و دابین کردنى
هيمنايه تى؛ حاواندنه وه. (پناه دادن)

په نار: [ناو] چاوگه؛ سهرچاوه؛ کاريز؛ کانى.
(چشمه)

په ناسيله: [ناو] قوژبنى خوچه شاردان؛ جیگای
ناديار و نه له بهر چاو. (پناهگاه)

په ناگه: [ناو] (۱) قوژبنى ناديار؛ په ناو په سيوو؛
په ږگه؛ جیگای په ناگرتن؛ ره بهت؛ په ناگا. (۲)
< ئيورگه. (پناهگاه)

په نامکردن: [چاوگه،ت] په نهان کردن؛
شاردنه وه؛ ناديار کردن؛ په نام له گوړپنى (په-
نهانى) فارسييه وه هاتووه به لام له رسته دا وه-
ک (په نام کردن و په نامه کی زیاتر به کارده-
برى. (پنهان کردن)

په ناهينان: [چاوگه،ت] په رږين خوازی؛ هاتن
و داواى پاراستن کردن؛ هاتنه بهر دالده ی
پاړيزه ر. (پناه آوردن)

پهنج چاوگه ی هوش: <پهنج چاوگه ی هه-
ست
پهنج چاوگه ی ههست: (ف گيو) پينج
چاوگه ی هوش؛ پينج هيژي: (۱- بيستن ۲-
بونکردن ۳- ههستی دهست ليخشاندن.
(په لاندن) ۴- چيژتن ۵- ديتن) (حواس-
پنجگانه)
په نجه دري: [ناو] پينج درگايي؛ ژووريكي هه-
راو بووه له بيناي قهديميدا، به پينج دهركي
دووتاييه وه. (پنجدری)
پهنج پروژي عومر: دنيا پهنج و دوو پروژيکه،
ئيشارهيه به پينج پروژي ژيان و دوو پروژي
هاتن و روپيشتن. (پنج روزه عمر)
پهنج گهنج: (۱) < پهنج چاوگه ی
ههست. (۲) ناوي کتييه کاني نيزامي
گه نجه ووي (خه مسه ی نيزامي)
يه. (خمسه نظامي)
پهنجوله: [ناو] (۱) په نجه ی چکوله.
(پنجه کوچک) (۲) پوو کاول؛ چه موله؛
(پنجه باز دست، روبکسي گرفتن بعلامت تنفر) (۳)
په نجه ی حه يواني درنده (ناخن و پنجه درندگان)
پهنجوله ژهن: [ناو] گيا په نجه؛ له کوردستاندا
زوره و گيا (خاويني) يشي پيده لين. (کف
مريم)
په نجه بوکس: فد: [ناو] جي؛ په نجه ی کانزا که
له دهستی ده کهن بو مشت وه شاندين له
شهردا. (پنجه بوکس)
په نجه ته لاي: (ب) کار جوان. (پنجه طلايي)
په نجه دال: [ناو] گياي (گول ژارام) يشي پي
ده لين که بو خه نازيل و چاو قوولکه (بلفه ته،

تاعوون) باشه. (ماميران)
په نجه که له: [ناو] تليامه زن؛ قامکه گه ووره؛
که له موست؛ تيلامه زن؛ ئهنگووسه گه ووره.
(انگشت شصت)
په نجه گيا: [ناو] (ف. گيا) تاقه گول؛ گوليكي -
په پهره بو زيپکه ی ده موچاو باشه. (گل-
صدتوماني)
په نجه مور: [ناو] قامک به ژير نووسراوه دا نان
له جياتي واژو. (انگشت زدن)
په نجه مور کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) په ژراندن؛
قه ببول کردن. کنايه (قبول کردن؛ پذيرفتن)
(۲) قامک پيانان له باتي ئيمزا (واژو) (انگشت
زدن)
په نجه نه خشين: [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) (ب)
که سيک که دهست رهنگين و هونه رمه ندبي.
(هنرمند) (۲) ثافه رتي په نجه نه خش کراو
به خه ند؛ (دوي چاو به سورمه و په نجه
نه خشينم دهوي) (هيمن). (په نجه نقش ونگار
دار)
په نجه وانه: [ناو] (۱) دهستکيش. (دستکش)
(۲) جوړيک دهستکيشي چه رمي که درويينه-
وانان له کاتي درويينه کردند، له بهر درک و
دال له دهستيان ده کرد. (نوعي دستکش درو)
په نجه وانه ی بوکس: [ناو، ت] دهستکيشيكي
نهرم که له چه رم دروست ده کري و ناوه که-
ي بهشتيكي نهرم ده ئاخن بو کي بهر کي
بوکس، (شه رهمشت) (دستکش بوکس)
په نجه هه لپيکان: [چاوگه، ت] قامکي دوو
دهست له يه ک قوفل کردن يا گريدان (ب)
مات دانيشتن. (نجه قفل کردن)

په نجه ی پا: [ناو] (۱) له قولا په بهره و خوار به قامکی پاره. (پنجه پا) (۲) قامکی پا. انگشت پا)

په نجه ی تار: [ناو] (۱) جیگای راگرتنی شه ش (گوښی) پیچی کوک کردنی تار که سیمی تی ږوده چی و ده پیچری؛ له دهسته بهره و ژووری تار. (پنجه تار) (۲) چیژنیک کی کوئی ئیرانیانه. (عید باستانی ایرانیان) کینجه ی تار.

په نجه ی ک: [ئاوه لئاو] له پیچ به ش به شی. (یک پنجم)

په نجه ر: اند؛ فد: [ئاوه لئاو] (۱) حاله تی ته گه ری بادر چوو؛ (۲) (ب) په کهر؛ جاز؛ دهسه وسان. (پنچر)

په نجه رگر: [ناو، بک] وه ستاییک که په نچه ری لاستیکی ته گهر چاک ده کا. (پنچر گیر)

په نچه رگرتن: [چاوگه، ت] کاروره وتی گرتنی - کوئی تیوپی ته گه ری لاستیکی. (پنچر گیری)

په نچه ری: فد: [ناو، بهر ه می چاوگه] حاله تی په نچه ربوون؛ کون بوون و بادر چوونی ته - گه ری سه یاره (پنچری)

+ په نده پیدان: [چاوگه، ت] کردنه په ند؛ کاری به سه ردا هیان که بیته دهرسی ته ممی بوونی خوئی و دیتران. (بلا بسر آوردن)

په ند وه رگرتن: [چاوگه، ت] (۱) له گوئی گرتنی ئاموژگاری. (۲) ته ممی بوون و نه زموون وه رگرتن. (پند گرفتن)

په نزه هار: [ئاوه لئاو] شله ژاو؛ په شوکاو. (هول؛ آشفته)

په نس: اند؛ فد: [ناو] (۱) ماشه ی گچله، له

مووچین گه وره تر. (۲) گیره: (پنس)

په نسی کاغه ز: [ناو، ت] گیره ی کاغه ز، که دهسته ییک کاغه ز ده گری. (پنس کاغذ)

په نسی نه شته رکاری: [ناو، ت] گیره و ماشه ییک که له (کار دوژه) نه شته رکاریدا به کار دیت. (پنس جراحی)

په نکه: هیند؛ فد: [ناو] په ن: واتا (با) په نکه باوه سین؛ واژن؛ باژن؛ ئامرازی فینک کردنه وه ی کاره بایی. (پنکه)

په نکه ی دیواری: [ناو، ت] (۱) په نکه ییک که به دیواردا هله ده واسریت. (پنکه دیواری) (۲) هه روا په نکه ی میچی؛ که ئاو یزان ده کری به میچه وه. (پنکه سقفی)

په نگاندن: [چاوگه، ت] راوه ستاندن؛ راگرتن؛ مائل کردن. (متوقف کردن)

په نگرگر: [ناو] ماشه؛ مقاش؛ ئامرازیکی کانزای دوو لقانه یه سکلی ئاوری پیده گرن. (مقاش)

په نگره ئه ستیره: [ناو] گول ئه ستیره؛ کرمیکی بالداره له تاریکیدا دده ره وشیتته وه. (کرم شب تاب)

په نگرین: [چاوگه، ت] هه لبه زینه وه ی هه ر شت که به ته وژم به هر زدا بدری؛ وه ک به رزه وه بوونی توپی یاری؛ هه لسانه وه. (بلند شدن)

په نگوئن: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په له وه ریکی ره ش و سپیه و ناتوانی هه لف ری ت، له ناوچه ی ساردی جه مسه ری باشووری گوئی زه ویدا ده ژی. (پنگوئن)

په نکه پیش: [ناو] پیش خوار دنه وه؛ قین و رک خوار دنه وه؛ بهر توو پیه یی گرتن. (خود خوری)

پهنگه مووس: [ناو] (۱) پهنگه مووسی یه ک جاري: خه وی یه کجاری (ب) مردن. (مردن)
 (۲) باکردن؛ پهمنین؛ ماسین. (باد کردن)
پهنگهین: (۱) بافیشکردن؛ خو هه لمسان (ب) فیز؛ ده مار. (تکبر) (۲) پونگ خواردنه وهی ئاو. (راکد شدن و برگشتن و جمع شدن آب)
په نمای: [چاوکه] هه لماسین؛ باکردن. (باد کردن)
په نمایان: [چاوگه، ت] هه لماسین؛ باکردن. (باد کردن)
په نوموونی: [ناو] سینه پالوو. (زاتالریه)
پهنه زانای: [چاوگه، ت] پیزانین؛ په پیی بردن. (پی بردن)
په نه که وتهی: [چاوگه، ت] لیکالان؛ پیکه وتن؛ لی جوان بوون. (برازنده)
پهنیره: [ناو] گیای توله که؛ توله کی؛ تولک؛ قهره تور؛ نانه حاجيله؛ په نیروکه؛ نانی حاجی - له قلهق؛ کولیره چه ور؛ په چه ور؛ په پکه چه ور؛ گیانان شان؛ که له سه قز و مه هاباد و شنو زوره. (پنیرک)
پهنیره بوون: [چاوگه، ت] (۱) کاتی دانی ده غل شیرهی تی دی و هیشتا رهق نه بووه. (نیم رسیده دانه غله) (۲) بهردی نه رمی ناو زاور که هیشتا رهق نه بووه؛ خواردنی شووتی له خورینی چاره یی ئه و نه خوشینه یه. (سنگ صفرای سفت نشده)
پهنیری پاستوریزه: [ناو] پهنیری که له ده فری سه ربه سته دا هه لیده گرن وشیره که ی پاستوریزه کراوه. (پنیر پاستوریزه)
پهنیری پیتزا: [ناو، ت] جوریک پهنیره

ده یکه نه نیو پیتزا و خوراکي جوربه جور. (پنیر پیتزا)
پهنیری خيگه: [ناو، ت] وه ک په نیری کووپه وایه به لام ده یکه نه ناو خيگه وه (پوس پهنیر). (پنیر خیک)
پهنیری سه لک: [ناو، ت] دواي هه وین کردنی شیر؛ ده یگوشن و له بیجمی گونکه هه ویر خری ده که ن و هه لیده گرن له ئاوه که ی خویدا، یا له ئاو و خویدا. (پنیر خرد نشده)
پهنیری کووپه: [ناو] په نیری جه ره؛ په نیری سه لک ورد ده که ن و له جه رده به نه یم دای ده گرنه وه و له ژیر خاکدا ده یشارنه وه تا پاییز. (پنیر داخل کوزه کوچک سفال)
په وچی: پوکی؛ بویی؛ له بهرئه وه؛ ئه را؛ له بهرئه مه. (برای اینکه)
په وکی: په وچی؛ پوکی؛ په وکه ی؛ ئه را. بویی؛ له بهرئه وه. (برای اینکه)
په وینه: [ناو] په وینه؛ پاوانه. (خلخال مچ پا)
+ په هتن: [چاوگه] پانکردنه وه؛ پیژان. (پهنکردن)
په هقان: ناگاداری لاشانی له شکر؛ ئیشکچی لاپالی له شکر. (پهلودار)
په هله وان په مبی: پالهلوان په موو؛ (ب) مروقی زلی بی هونه ری ترسه نوک. (پهلوان پمبه)
په هناوه: فد: [ئاوه لئاو] (ف. مشه) پاناتی و فره یی. (پهناور)
+ په ی: فد: [ناو] (۱) ره گوریشال و چه قی گوشت. (۲) رشته ی هه ست ییکردن له له شدا. (۳) دوو سه ری ماسوولکه. (۴) بناغه ی

دیوار. (پی) (۵) بو؛ ئهرا؛ په‌ی چیش؛
بوچی. (چرا)

په‌باغ: [ناو] تېلا؛ دارده‌ستی قه‌وی. (چماق)
+ په‌ی په‌ی: [ئاوه‌لناو + به‌ند] په‌یتا په‌یتا؛ له
سهریه‌ک؛ پاتکر دنه‌وه‌ی له سهریه‌ک. (پی)
دری)

په‌یجو: [ناو، بک] په‌یجو؛ شوین‌هه‌لگر؛
شوینگی؛ په‌یدوز. (پیگیر)

په‌ی چیش: بوچی؛ ئه‌راچه؛ ئه‌رای چی. (چرا)
په‌یخام‌کیان: [ناو، بک] په‌یغام‌نیر. (پیغام
فرستنده)

په‌یدوز: [ناو، بک] په‌یجو؛ په‌یجو؛ په‌یخواز.
(پیگیر)

په‌ی دیوار: [ناو، ت] خه‌نده‌کی دیوار.
(فونداسیون. خندق دیوار)

په‌یروون: [ناو] پیروزه. (فیروزه)
په‌یژو: [ناو، بک] په‌یجو؛ شوین‌هه‌لگر؛ شوین-
گیر. (پیگیر)

په‌یثاندن: [چاوگه‌ت] قسه‌پیکردن؛
وه‌قسه‌هینان. (بحرف آوردن)

+ په‌یک: [ناو] (۱) پیک؛ جوړ پیک
ئیسکان. (۲) پړه‌و ئیسکانه له‌تراو. (پیک)

+ په‌یکان: فد: [ناو] (۱) سهره‌تیر؛ (۲) ناوی-
سیاره‌پیک ئیرانییه. (پیکان)

په‌یکانه: [ناو] په‌یکان؛ نیشاندانی روپشتن بو
شوینی له‌راستای نیشانه‌ی ← دا سهره‌تیر.
(فلش)

په‌یکه‌ر: [ناو] به‌دهن و ئه‌ندام؛ له‌ش؛ په‌ری
په‌یکه‌ر، غوول په‌یکه‌ر. (پیکر)

په‌یکه‌ر به‌ندی: [ناو، ت] (کوژی په‌یکه‌ر

تاشیه) گه‌لله‌گرتن و سه‌قامگیرکردنی
پازگه‌لی سهره‌تایی که‌ره‌سته‌پیک، یان
تا‌پو‌پیک پیش ئه‌نجامی ورده‌کاری.
(پیکربندی)

په‌یکه‌رتاشی: [به‌ره‌می چاوگه] کاری
دروستکردنی تا‌پو؛ کوته‌ل تاشی. (پیکر
تراشی)

په‌یکه‌نی: [ناو] ره‌وتی په‌ی که‌ندن؛ بن‌دیوار
دانه‌وه؛ خه‌نده‌قی دیوار دانه‌وه. (که‌له‌پاشان
به‌به‌رد و چیمه‌نتو پری ده‌که‌نه‌وه) ئیمرو
باوه‌فونداسیون پیده‌لین. (خندق‌کندن)

په‌یگر: [ئاوه‌لناو] په‌یجو؛ په‌یجو؛ دهره‌دوا؛
شوینگر؛ دواگه‌ر؛ به‌دوادا گه‌ر؛ په‌یدوز؛ به‌دوا
کاریکا چوون؛ به‌دووی کاری که‌وتن. (پیگیر)

په‌یگری: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] کاری په‌یگر
بوون و به‌دوادا چوون و په‌یدوزی. (پیگیری)

په‌ی گیلان: [چاوگه‌ت] په‌یجو؛ به‌دوادا
گه‌ران؛ توژینه‌وه؛ بوگه‌ران. (تحقیق)

په‌ی لیدان: < قاپ‌هاویژی ولاخ. (پا بهم
زدن در راه‌رفتن)

په‌ی مان: فد: (۱) بو‌مان؛ په‌ریمان. (برای
ما) (۲) په‌ی مان؛ به‌دواماندا. (پی‌ما؛ دنبال
ما) (۳) په‌ی مان؛ قه‌ول و قه‌رار. (پیمان)

په‌یمانه: فد: [ناو] (۱) په‌یک؛ پیک؛ پیاله‌ی
شهراب خواردنه‌وه. (پیمانه) (۲) کیله؛ ئایه‌ره.
(پیمانه‌اندازه‌گیری)

په‌یمانی ناشتی: فد: [ناو، ت] به‌لین بو
راگرتنی شهر یا ته‌واو کردنی حاله‌تی شهر؛
په‌یمانی به‌ین خوشی. (پیمان‌صلح)

په‌یمانی دوستی: [ناو، ت] (۱) به‌لینی برایه‌تی

له بهین چند نه فهدا. (۲) به لینی دوو یا چند لایه نه بو بهر قهرار بوونی دوستایه تی و ئار و گوږی فهرهنگ و توجاره ت و رامیاری و ئابووری له بهینی ده ولت گه لدا. (پیمانی دوستی)

په پیمانی عهسکه ری: [ناو، ت] به لینی دوو یا چند ده ولت بو هاوکاری سه ربازی هه روا؛ په پیمانی ئابووری؛ رامیاری و فهرهنگی و کومه لایه تی. (پیمان نظامی)
په پیناو: [ناو] په بین تیکه لاوی ئاو کردن بو ئاودانی شیناوه رد، چه شنیک کووت پیدان. (نوعی کود دادن)

په نه دان: [چاوه گه ت] پا له عه رز نه که وتن له رو باری قوولدا؛ (ب) بوار نه دان. (پابه عمق آب نرسیدن؛ بی گذار)

+ په یوه ند: فد: [ناو] (۱) موتور به؛ مو تر به. (پیوند) (۲) گریدانی وه ک: رابیتته ی ته له فونی و ماره برین. (ارتباط؛ عقد)

په بینکه: [ناو] گه لاو گزی دار که ده رزی و ده بیته گیاخول (کووت). (وه ک به روو به په بینکه ی ژیر خوی ده ژی) (فولکلور). (خاک برگ)

په بینگه: [ناو] په بینگا؛ سه رانگو یلک. سه لوینک. (شوله؛ سرگینگاه)

+ پی: [پیشگر] پیم نیه: به من نیه؛ پیت نیه: به تونییه، به وشته، پیمردن: به وشته مردن؛ پینازین: به وشته نازین. (پیشوند)

پیا: [ناو] په یا؛ پیاده؛ نه به سواری هیچ رویشتن. (پیاده)

پیا: [ناو] کورتکراوه ی پیاو؛ پیا به لی؛ پیا ده ی:

پیاو ده ی؛ پیا به سه: (پیاو سه). (مرد)

پیا: پیدای؛ به ئه ودا؛ به و؛ به ئه و؛ نامه که ی پیا بنیره: نامه که ی پیدا بنیره. (بوسیله او)
پیاوون: [چاوه گه ت] دابه زین؛ په یا بوون؛ پیاده بوون. (پیاده شدن)

+ پیاچزان: [چاوه گه ت] (۱) چزوو لیدان؛ هه نگه ژاله پیاچزان؛ پیوه دان؛ پیوه ره دای. (نیش زدن) (۲) (ب) لیدان و ته ممی کردن. (تنبه کردن)

+ پیاده: فد: [ناو] (۱) سواری هیچ نه بووه؛ (پیاده) (۲) هه شت سه ربازی شه تره نج؛ (پیاده) (۳) لیفه که ی پیاده: داپوشه؛ (پوشان) (۴) ئه وداره ی پیاده: لییده؛ (بزن) (۵) به سه ردادان و هیرش بر د نه سه ر؛ پیاده؛ پیا بده: بده به سه ریدا؛ به سه ریا بده؛ هیرش (هیرش) به ره سه ری؛ (حمله کن) (۶) کاریکی به مو فایه خو تی پیاده (پیداده). (ریسک برای انجام کاری)

پیاده کردن: [چاوه گه ت] (۱) دابه زاندن. (۲) ئیجرا کردن و دارشنتی نه خشه و پلانی به ریوه بردن. (پیاده کردن)

پیاراکیشان: [چاوه گه ت] (۱) داریکی پیاراکیشا؛ لییدا؛ پیادا. (زدن) (۲) پیاراکیشا: (ب) ئیلاقه ی کرد؛ لیراکیشان. (تجاوز کردن) (۳) له پلاو و گوشت راکیشان (ب) خواردن. (خوردن)

پیارزه: [ناو] پیاسکه؛ پیارسکه؛ پریاسکه؛ پریسکه؛ پریسکه؛ بوخچه؛ توره که ی چووک. (بقچه کوچک)

پیارویشتن: [چاوه گه ت] (۱) به ریگاییکدا رویشتن. (از راهی رفتن) (۲) رویشته ناو؛ به

ناوا پوښتن؛ تيوهچوون. (گذشتن از توی
چیزی)

+ پياز: فد: [ناو] (۱) پيازی که وکه ب؛ پيازی؛
زهغهفران؛ سه لکی هه رگيايیک که وه ک
پياواز وایی؛ (۲) بنی موو: پيازی موو. (پياز)
+ پياز پاککردن: [چاوگه،ت] فرمیسک داوه-
راندن؛ (ب) گریان و دلسوژی به پريایی (پياز
پاک کردن)

پيازچه: [ناو] پيازی چووک که له گهل
ساقه ته که پيدا هه لده که ندریت بو خواردن؛
ته پياز به سه لکه وه. (پيازچه)

پياز ه که وئی: [ناو] پياز ه مارانه. (پياز کوهی)
پياز ه گوله: [ناو] گیای پيازی ورچ؛ پيازی
هورچ؛ بو نه خوشینی پرخوله ی دوانزه گری
به که لکه. (سورنجان. گل حضرتی)

پياسرپن: [چاوگه،ت] پياساوين؛ قورپه که ی
پياسری؛ قورپی تيوه دا: قورپای کرد
(آلوده کردن با گل)

پيافی: (۱) پياوه تی؛ پياوی؛ مه ردی (۲) مهر-
دانه گی؛ جوامیری؛ میرخاسی. (مردانگی)
پياکه وتن: [چاوگه،ت] (۱) به سه ر شه ره که دا
که وتم؛ ئاگام له و ميوانیبه نه بوو پياکه وتم؛
که وتن به سه ردا. (روی چیزی افتادن
اتفاقاً وارد شدن) (۲) به سه ر مال و میراتدا
که وتن. (مال و دارایی بکسی رسیدن)

پيا گه یشتن: [چاوگه،ت] (۱) خوگه ياندن؛ له
ئاخری شه ودا پياگه یشتم و هاتمه داوا ته که.
(رسیدن) (۲) به که سيکدا راگه یشتن و ئاگا
لیوون و چاوډیری کردن. (رسیدگی) (۳)
به شی هه مووان کردن. (بهمه رسیدن)

پيا گه یین: [چاوگه،ت] (۱) چاوډیری و
ئاگالیوون. (رسیدگی) (۲) به شی هه مووان-
کردن. (بهم رسیدن) (۳) فريا که وتن. (بموقع
رسیدن)

پياگی: [ناو] پياوی؛ پياوه تی؛ جوامیری؛
(مردانگی)
پيال: [ناو] پيال. (پيال ه)

پيام: [ناو] په يام؛ په يغام؛ راسپارده. (پيغام)
پيانو: ئيتالياد؛ فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پيانوو؛
جوړیک که رهسته ی موسيقايه. (پيانو)
+ پيانووسان: [چاوگه،ت] گرتنی نه خوشی؛
قوخره شه م پيانووسا؛ پيالکان؛ تووشهاتن؛
تووشبوون. (دامنگير شدن)

+ پياو: [ناو] زورچار واتای مروف به خووه
ده گری؛ (له ته مومژی چرډا پياو سه ری ليده-
شيوی) واتا: ئينسان سه ری ليده شيوی.
(انسان)

پياو ما قوول: (۱) پياوی به پروومته و
به حورمه ت. (مرد معقول) (۲) پيش سپی و
قسه زانی گوند و شار. (ریش سفید)
پياوی کاری نه بوون: (ب) له ده ست نه هاتن؛
شياوی کردنی کاری نه بوون. (مرد کاری
نبودن)

پياهاتن: [چاوگه،ت] (۱) به توندی لومه کردن
و سه ر کونه کردن و به زم پیگپران و به سه ر
داهاتن؛ (سرزنش کردن) (۲) په يتا په يتا مال
لیدان و پياهاتنی تانجی له نچیر. (نزدیک
شدن پشت سر هم تازی به شکار) پيدا هاتن؛
جوگه که م پاک کرده ته وه بو ئاو پياهاتن.
(گذشتن) (۴) به گژدا چوون. (حمله)

وپرخاشکردن)

+ **پیا هه لکالان:** [چاوگه،ت] تووږه بوون و دوغا و نزا لیکردن. (عصبانی شدن و نفرین کردن)

پیا هه لگوتن: [چاوگه،ت] تاريف کردن له شاییدا به گورانی و شيعر؛ پهسنددان؛ تاريف-کردن. (تعريف)

+ **پی پړان:** [چاوگه،ت] (۱) حاله تی پاپړین له جیگاییک و سهر لینه دان؛ پی پړین؛ ئامووشونه کردن. (پا بریدن از جایی) (۲) وه بهر کهوتن؛ پی پړان. (سهم رسیدن)

پیژاردن: [چاوگه،ت] (۱) شماردنی شتی به که سیکي تر (۲) قهره بووی زهره ر و زیان پی کردنه وه. (۱) وادار به شمردن؛ ۲. تاوان گرفتن)

پیووکي: [ناو] پیووکي؛ پاکردنه وه ی بووک بو مالی باوک؛ باوه خوڼ. (اولین مهمانی عروسی در منزل پدری)

پی به ده ما بردن: [چاوگه،ت] قولاپه به-ده ما بردن؛ وهک سه گ گاز له قولاپه گرتن؛ (ب) بیحه یایی و شه رفروشی. کنایه (پاچه گاز گرفتن)

پی به عه رزه وه به ند نه بوون: (ب) زور خوشحال و خوشکەیف له گه یشتنی خه به ریکی خوش یان رووداو یک. کنایه (پا روی زمین بند نبودن)

پیبه قوونه: [ناو] (ف. ب) جوړیک بالنده ی قه راخ ئاو. (پینج جوړن) (۱) پی به قوونه ی سهر به کلاوه. (کشیم بزرگ) (۲) پی به قوونه-ی چووک. (کشیم کوچک) (۳) پی به قوونه ی

شاخدار. (کشیم گوش دراز) (۴) پی به قوونه ی گه ردن ږهش. (کشیم گردن سیاه) (۵) پی به قوونه ی گه ردن سوور؛ که لاقیان زور له پاش له شیان هویه و له ژیر ئاودا بینه یان زوره. (کشیم گردن سرخ)

پی پاراستن: [چاوگه،ت] پا به سهر دا نه نان؛ (ب) هوښیار بوون بو به ژیر پاوه نه کردن. (پرهیز از پا گذاشتن)

پی پان: پاپان؛ پی پل. (پا بز گوپهن)
پی پړکي: [ناو] خو ل به سهر خو دا کردنی فړنده؛ چینه کردنی مهل له خو لدا؛ پی پړه. (چینه کردن در خاک)

پیووک: [ناو] شووشه ی تراش؛ کریستال. (کریستال)

پی په تی: [ئاوه لئاو] پیخاوس؛ (ب) ئاسمان لیف؛ بهر ملا؛ گه ده و گوده. (پا برهنه)
پی په رخ: [ناو] ده لاک؛ کیسه کیش. (دلاک).

پی په ست: [ئاوه لئاو] پیخوست؛ پامال. (پامال)
+ **پیت:** فد: [ناو] ده فري تهنه که؛ ده فري نهوت تیگردن؛ تهنه که ی نهوت؛ چه له نگ؛ ده فري حه له بی؛ بانکه ی تهنه که. (پیت)

پی تا په ریگه؟: پی تا په ریوه؟ پی تا په ریوه؟ (ب) جنوکت پیاهه لپه ریوه؟ شیت بوو ییت؟ (دیوانه شده ای)

پی تاس: [ئاوه لئاو] تووکی سهر وه ریو؛ سهری بی موو؛ تاس؛ هه ویز. (طاس)

پی تاک: [ناو] پووره هه نگ؛ شانک؛ خلیف؛ قوونوو. (تجمع زنبور عسل؛ شانه؛ کندو)

پی تاک دان: [چاوگه،ت] یارمه تی کردن؛ ئه-

رکی مالی (پوولی) ئەداکردن (کمک کردن).
پیتاندن: [چاوگەت] بەره کە تدارکردن؛ خەنی -
 کردن؛ بە پیتکردن؛ دەوڵەمەنە کردن؛ وه ک
 پیتاندنی ئۆرانیوم. (غنی سازی)
پیتشی: پیوست. (لازم)
+ پیتگ: [ناو] شەنگەبی؛ شوۆرەبی. (بید
 مجنون)
پیتەزک: [ناو] بەفرەچال؛ یەخچال؛ کونە بەفر.
 (یخچال) مەبەست (سەلاجە) نییە
پیتیک: (۱) [ناو] یەک پیت لە ئەلفوبی.
 (یک حرف) (۲) تۆزی؛ کەمی. (کمی) (۳)
 یەک چەلەنگ؛ یەک حەلەبی. (یک
 حلبی) (۴) [ئاوێناو] پاقر؛ پاک؛ خاوین؛
 تەمیس. (پاک؛ تمیز)
پیجامە: [ناو] لیباسی تەنکی نیومال؛ پیژامە.
 (بیژاما)
پیچی: (۱) [ناو] جیگەیی پی (۲) کاتیکی -
 کەم چرکەیی؛ دەمی. (جای پا. لحظه‌ای)
+ پیچ: (۱) [پاشگر] هەر شتیک کە
 تیدەئالیت. موس پیچ؛ پایچ؛ مەچەک پیچ؛
 مل پیچ؛ (پیچ) (۲) [ناو] جەر. (پیچ)
+ پیچ: [ناو] (۱) جەر. (پیچ) (۲) ناراست؛ خوار؛
 لار. (کج) (۳) ژان و ئیشی سک. (درد
 شکم) (۴) (ب) فرۆفیل؛ زۆر بە پیچ. (حیلە) (۵)
 خول؛ سوور. (پیچ)
پیچاف: [ناو] هەنیە؛ نیوچاوان. (پیشانی)
پیچافک: [ناو] قوولکەیی چاو؛ کالانی چاو؛
 قاپیلکی چاو؛ قووتەیی چەمی. (حدقه)
پیچال: [ناو] (۱) کەسیک کە لە پای چال دایە،
 لە کایەیی چالیندا. (پای چال) (۲) چالی ژیر

سندان لە ئاسنگەریدا. (گودزیر سندان)
+ پیچان: [چاوگە] (۱) پیچاندن؛
 شیوان؛ شیواندن؛ (سەرلی شیواندن بە پرسى
 زۆر لیکردن؛ بە لپرسینی زۆر تەنگاو کردن).
 (پیچاندن) (۲) تی ئالان؛ بە دەوردا
 ئالاندن. (پیچیدن) (۳) لادان لەری؛ وه رسووران
 و پیچان بە لای چەپ یان راستدا.
 (پیچیدن) (۴) سەری پیچ بادن. (پیچ دادن)
+ پیچانەوه: [چاوگەت] (ب) بەستنی
 دەرکەیی رپخراوییک و تیکدانی بیسات؛
 پیچانەوه؛ ئاشبەتال پیکردن؛ بار پیچانە وه
 (پیچیدن)
پیچ بەدەر: [ناو] جەر بەدەر (پیچگوشتی)
+ پی چرا: (۱) [ناو] بەرزاییک کە چرای لە سەر
 دادەنریست؛ پایەیی چرا. (جا و
 پایە چراغ) (۲) [ئاوێناو] (ب) بە مروقی
 کورتەبالا دەلین. (کنایی کوتول) (۳) پارەییک
 کە قومار بازان بە خاوەن قومارخانەیی
 دەدەن. (شتیل) (۴) پیچرا؛ پیچراوه؛ ئالیا؛
 ئالۆزرا. (پیچاپچرا؛ پیانالیا).
 (پیچیدەشد) (۵) تووشبوون؛ نەخوشینم
 پیایچرا. (دچارشدن)
پیچک: (ف. گیا) [ناو] گیای لووشە
 لە کوردستاندا باوە دەیکەن بە دوخەوا؛ دژی
 کرمی رپخۆلەیه. (کرمی ئاسکاریس و
 کرمەک) (والک)
+ پیچکردنەوه: [چاوگەت] (۱) (ب)
 قسەگوپین و بادن بو سەر مەبەستیکی
 دی. (پیچاندن صحبت) (۲) لادان بە لای
 راست یا چەپ لە رپگادا. (پیچیدن از راه) (۳)

جهر شلکردنه وه يا دهرهينان. (باز کردن يا شل کردن پيچ) (۴) ميزه له سهر کردنه وه. (پيچ و عمامه از سر باز کردن)

پيچ وتاو: [ناوت، (۱) پيچ و باو؛ پيچ و قه مچ؛ پيچ و خول؛ ئالقه ئالقه بوونی زولف. (پيچ و تاب) (۲) به ناز و خو بادان به ريگادا پويشتن. (پيچ و تاب)

پيچوز: پچوز؛ خودا حافيزی؛ به دوعا. (خدا حافظ)

پيچوقه مچ: [ناوت، (۱) (ب) فروفيل (حيله) (۲) لار و له نجه. (قروغمه) (۳) پيچی له سهر يه کی کولان و چوم و... (پيچ در پيچ) پيچوواندن: [چاوگه، ت] (۱) ويچوواندن؛ پی- شوبهاندن (تشبيه کردن) (۲) له پر کردن؛ لاواز کردن؛ (لاغر کردن)

+ پيچوون: [چاوگه، ت] (۱) له ريوون؛ لاواز بوون؛ (لاغر شدن) (۲) درهنگ کردن؛ له ميواني زوری پيچوو؛ وه درهنگ كهوت (دير کردن)

پيچه: [ناو] اگياي نه رمیلی. له کتيبی (ته قويم لئه بدان) دا هاتوو كه بو دل و جورئته په يدا کردن باندوری هديه و باسی ده كا له شهري ته سكه ندر له ناوچهی پيرانشاردا سهر بازه کانی کورد به خواردنی پيچه چاکتریان شه پرده کرد؛ ئه ويش هووی ماکیکی وه ک (بيکرو توکسين) ه كه جورئته زياد ده كا. (سداب)

پيچه ک: [ناو] (۱) ههر شت كه بيته هووی پيچ دان وه ک پيچه کی گوريس له بار کردند، پارچه داریکی کورته كه گوريسی

پی تونه ده کهن. (پيچک) (۲) ههر شت كه بيچري به دهوری شتيکی تردا. (پيچک) پيچه ک دان: [چاوگه، ت] شته ک دان؛ شه- داندن؛ پيچانده وه. (ب) دهست بهستن و رامالين و بردن. (گلوله پيچ کردن و بردن) پيچه نه: [ناو] دهسرازه؛ په تيکه پان بو پيچانه وهی مندا ل له بيشکه دا. (قنراق پيچ گهواره)

پيچيله: [ناو] موورگه گيا؛ مووروه گيا؛ له عيلاجی شه که ر مزدا که لکی هديه. (گل لادن)

پيدافسين: [چاوگه، ت] سووار بودن و جووت بوونی فرنده. (چسیدن پرنده) پيداف: [ناو] تهله؛ داو؛ ته پکه. (تله؛ دام)

+ پی داگرتن: [چاوگه، ت] (۱) شتيکله سهر ره فحه و به رزایی پی هينانه خوار. (پايين آوردن چيزی توسط کسی) (۲) پا له سهر پاشباره دانان به نهيم بو زياتر چه قینی گاسن. (با پافشار دادن انتهای خيش) (۳) پی چه قانندن و سوور بوون له سهر مه به ستي. (پافشاری) (۴) پيداگرتن؛ به رگ و مه- لافه (چه رچه ف) به سهر سهرين و دوشه- کداگرتن. (ملافه و جلد کردن)

پيدال: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] جيگای پی له سهر دانانی به ريی شوفي پی سه ياره؛ پيدالی گاز، پيدالی تورمز، پيدالی کلاج. (پدال)

پيدانان: [چاوگه، ت] (۱) پی دانان؛ پی دانانه سهر به رده باز؛ ددان پيدانان؛ پالينان. (پا گذاشتن) راست گفتن (۲) به که سيک دورانندن. (باختن) (۳) ددان ئيشه به دوا

پیدانان ئیشی ناشکی؛ (له سهردنان) و
پیوه چه سپاندن؛ (گذاشتن روی) (۴) گۆزه
پی دانانه عهرز. (اجباراً کوزه‌اش را زمین
گذاشتن)

پیداھینان: [چاوگه،ت] پیاساوین و لیخستن؛
په لاندن؛ (سائیدن روی چیزی) (۲) ئه و
لقه داره‌ی پی داهینا: پی دانه‌واند. (به کسی خم
کردن) (۳) قزه‌سهر به شانه داهینان. (مو
شانه کردن) (۴) شتی به که سیک هه لگرتن و
پی هینان. (آوردن چیزی بوسیله کسی دیگر)
(۵) موور یا ته‌خته برینه‌وه به که سیک یان
به شتیک؛ به مشار داره‌که‌ی پی داهینا؛
(چوب را با اره بریدن توسط کسی، یا چیزی)
پی‌رازی بوون: [چاوگه،ت] پیخوشبوون؛
په‌سن کردن و په‌ژراندن. (به چیزی راضی
بوون)

پی‌راگه یاندن: [چاوگه،ت] ئاگادار کردنه‌وه و
خه‌به‌ر پی‌گه یاندن. (خبری به کسی رساندن)
پی‌راگه‌یشتن: [چاوگه،ت] پی‌راگه‌یین؛
چاو‌دیری کردن و خزمه‌ت کردن. (رسیدگی
کردن)

پی‌راگه‌یین: [چاوگه،ت] خه‌به‌رییده‌ر؛
ئاگادار کهر. (آگاه‌کننده)

پیران کردن: [چاوگه،ت] (۱) دل بووردنه‌وه.
(بیهوش شدن) (۲) مناله که پیرانی کردوه له
به‌رگریانی زور ره‌ش و شیین
هه‌لگه‌راوه (بیحال شدن) (۳) مه‌زره‌قه که
پیرانی کردوه له جیی خوئی واتوند ده‌خو-
لیته‌وه واده‌زانی ویستاهه (خیلی با سرعت درجا
چرخیدن)

پیرزال: [ناو] (۱) گیای یازفاک. (گیاهیست
مدر) (۲) (ب) ژنی زور پیری فیله‌باز. (پیرزال)
پیرسیکتیف: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی نیگارگه‌رییه؛
قولایی وینه‌نیشانان له وینه‌کیشیدا.
(پرسپیکتیو)

پیرگ: [ناو] پیری؛ پیشواز؛ پیشباز. (پیشواز)
پیرگیا: [ناو] گیای ویشن؛ بو‌عیلاجی
بیوه‌سیری و دومه‌ل باشه. (اگیرترکی. وج)
پیرگین: (۱) شتی پیری. (پیرروزی) (۲) په‌رگین؛
تووشی به کتربوون و یه‌کتردیتن. (بهرسیدن)
پیرماما: [ناو] پیریژنی به‌رمامان؛ که کاری-
کومه‌که مندال بوونی ژنانیان گرتبوه ئه‌ستو
له هه‌ورامانی کوندا؛ په‌زاج. (مامای پیر)
پیروپاتال: [ناو،ت] حه‌یوان و زینده‌مالی پیرو
لاکه‌فته؛ پیر و پاتال. (دامهای اهلی پیر) (۳)
به سووک باسی کومه‌لی پیرکردن؛ (پیر و
پاتال)

پیروو: ناوی مه‌مله‌که‌تیکه. (کشور پرو)
پیرروت: [ئاوه‌لناو + ناو] پیخاوس؛ لاق پروت؛
بیکه‌وش. (پابرهنه)

پیره‌زال: [ناو] (۱) په‌نیری له ناو رو‌ندا
سووره‌وه بوو (پیر سرخ شده) (۲) (ب)
پیریژنی زورهان. (پیر زال)

پیره‌ژنه: [ناو] گیای زوفا؛ زلفان؛ بو ته‌نگه
نه‌فه‌سی باشه. (زوفا)

+ پیره‌که‌مو: [ئاوه‌لناو] (ف. مشه) به
ئه‌زموون به‌ئاروین؛ شاره‌زا؛ جرباندی. جه-
رباندی. (باتجربه)

پیره‌و: [ناو] (۱) جیگای پیاروین. (مسیر) (۲)
شوین که‌وتوو؛ به‌شوینداچوو. (پيرو) (۳) یاسا؛

پروگرام؛ بهرنامه. (برنامه)

پیرهوکه: [ناو] منډال که داره داره ده کا و
فیری ریگارویشن ده بی. (یادگرفتن راهرفتن -
بچه).

پیریژنی دورژاو: [کینایی] یا لوټی عهنته ر توپیو.
(ب) که سی ده لیک که په ژاره و خه می زوربی له
به زهره و نه هامه تی گران و دهسته و نه ژنو
و زور خه مبار دانیشتی. (کنایه از درد و غم
زیاد از رویدادی ناگوار)

پیری موغان: [ناو] گه وره پیایو ئایینی
زه رده شتی. (پیرموغان)

پیز: فرد؛ فد: ناوی یه که ی نه ندازه گرتنی
ته وژم بهرانه ر به ۱۰۰۰ پاسکال. (پیز)

پیزان: [ئاوه لئاو] (ب) ئه مه ک ناس؛ قه در
شناس. (قدرشناس؛ باوفا)

+ پیزل: [ناو] گیاه گوپال؛ بهر که ی له بیچمی
هیلکه چوله که یه و درکاوییه گه لاپان و
ژاراوویه، دووکه لی بهر که ی بو کوشتنی
(هوورک) میکروب باشه. (تاتوره)

پیزو: [ناو] یه که ی پاره ی ولاتانی: کوټا،
میکزیک ئارژانتین، شیلی، کولومبیا، و
ئوروگوای. (بزو)

پیزوک: [ناو] پیشوک؛ پیفوک؛ پیزگ.
(گیاه هست پیاز دار و خوردنی)

پیژان: [چاوگه، ت] پیژتن؛ پیژان؛ په هتن؛
له قالبدان؛ پانکرده وه و شکل پیدان. (پهن
کردن؛ قالب زدن)

پیژکه: [ناو] پیژک؛ پیشکه؛ میشووله. (پشه)

پیژگه: [ناو] جیکای پیژان. (جای پهن کردن و
قالب زدن)

پیژنا: [ئاوه لئاو] پیشوو. (قبلی)

پیژوکی: [ناو] گیای پیژوک؛ پووشه ک.
(جوقاسم؛ زعفران وحشی؛ پوشک)

پیست و ئیسقان مان: (ب) زور له پولاولاواز
بوون. (پوست و استخوان ماندن)

پیسته: [ناو] که ول؛ پوس؛ ئییار؛ پیستی
هه رچه یوانی که به ناوی هه یوانه که یه وه
ده ناسری. (پوست)

پیسته ی خاو: که ولی خوش نه کراو. (پوست
دباغی نشده)

پیسته ی که مانچه: پیستی که به سه ر
که مانچه دا ده کیشری؛ هه روها پیسته ی
(تار، زهره، (دومبه ک) ده هول، ده ف، دا
یره و قانون و تارباس). (پوست کمانچه)

پیستی ئاوه لمه: [ناو] پیستی که به تاریدا
ده گرن، پیستی ئاوه لمه ییکه مانگیکی مابی
بو زاین که دایده مالن و بوتار خوشی ده که ن.
(پوست بره تودلی)

پی سړی: پی سړبوون؛ پی ته زین؛ پی قهرمین؛
له ده س دانی هه ستی پی. (بی حس شدن پا).

پی سړین: [چاوگه، ت] به شتی پاک کردنه وه؛ به -
که سیک پاک کردنه وه. (وسيله ی ستردن). پی
سړین؛ پاک کردنه وه ی پا (ستردن و پاک کردن
پا)

پی سړ: [ئاوه لئاو] پیسول؛ (لام) به (ری)
ده گوریت له هیندی ناوچه دا وه ک (مار)
واتا (مال) پیسول واتا، پیسور، پی که وش و
پیخاوس؛ واتا (پای که وشه) و که وش ی نییه؛
پاپه تی. (بابرهنه)

پی سونه: (۱) پاسونه؛ پامراوی (ب) پا به پهرده.

(پای مرغابی) (۲) پاسه‌نه؛ پاسه‌ن؛ وایه.
(اینطور است)
پیسور: [ناو] قه‌تاره چیا؛ زنجیره‌چیا.
(سلسله‌جبال. سلسله‌کوه) (۲) جوړیک یاری
په‌رانتو؛ پاسور (پاسور)
پسه ی خاراو: [ناو،ت] پیسته‌ی خوش‌کراو.
(پوست دباغی شده)
+ پیشان: (۱) [چاوگه] برژان له‌گه‌رمای بی
شوله‌دا. (کفیدن) (۲) نشان؛ حاله‌تی به‌رچاو
خستن و نیشاندان. (نشان)
+ پیشاندن: [چاوگه،ت] (۱) برژاندن به
گه‌رمای بی‌گړدا؛ به‌هی به‌بوولی گهرم
برژاندن. (کفیدن) (۲) ده‌نگی به‌ردانه‌وه‌ی
نه‌فه‌سی گامیش و نه‌هه‌نگ؛ پیشقاندن.
(صدای نفس بیرون دادن گاو میش و نهنگ)
پیشانه‌ر: [ناو،بک] نیشانده‌دا؛ به‌رچاوخه‌ر.
(نشاندهنده)
پیشانی: [ناو] نیو چاوان؛ هه‌نیه (پیشانیم
هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن، ته‌عزیم جه‌ناب
پیری لازمه‌ن). «مه‌وله‌وی» (پیشانی)
پیشباز: [ناو] پیشواز؛ به‌پیرییه‌وه‌چوون
(پیشواز)
پیشبرکی: [ناو] کی‌برکی؛ مله؛ ملمان‌ی.
(مسابقه)
پیشبه‌ر: [ناو] جوړیک یاری په‌رانتو که هه‌ر
کسه‌س دوو ده‌ستی به‌رده‌وه
سه‌رکه‌وتوو. (پیشبر)
پیش به‌ره‌لا: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌سه‌رگری و
به‌رگری؛ به‌ره‌ره‌لا. (بیماع و آزاد) (۲) به‌ر
ئاواله؛ به‌ره‌ره‌لا؛ پیش‌نه‌گیراو. (جلوباز)

پیشبه‌ستن: [چاوگه،ت] به‌رگرتن؛ به‌رلیگرتن؛
رېگه‌لیگرتن؛ به‌ره‌له‌ستبوون. (جلو گرفتن)
+ پیشبه‌ند: [ناو] (۱) ره‌وتی به‌سته‌وه‌ی
ده‌ستی چاره‌وی. (عمل بستن دست)
ستور (۲) پت یا زنجیری ده‌ست پییه‌ستنی
چاره‌وی. (زنجیر دست بستن) (۳) به‌روانکه؛
به‌ره‌له‌لینه؛ به‌رانپیل پارچه‌قوماشیکه به‌ر
سینگ و پیشه‌وه‌ی له‌ش داده‌پوشی. سه-
دریبه. (پیشبند)
پیشبه‌ر: [ناو] (۱) له‌پیشدا بازده‌دا یا ده‌په‌ریت.
(پرنده‌نفر اول). (۲) پاسوری که زوربوونی
په‌ره‌کانیش ره‌چاو ده‌گیری. (پاسورپیشبرگ)
پیشبه‌رده: [ناو] کورته‌شانوی پیش ده‌ستپیکي
شانو؛ زیاتر بی‌لادانی په‌رده‌ی شانو له
پیشه‌وه‌ی په‌رده‌دا ده‌کری. (پیش پرده)
پیش پیش: (۱) [به‌ند] پیشترله ده‌ستپیکي
کاری؛ له‌پیشدا؛ به‌له‌وا. (۲) زور پیش؛
پیشه‌کی. (پیش پیش)
پیشتر: [ئاوه‌لناو] له‌مه‌وبه‌ر؛ به‌رووتر؛ به‌تر.
(پیشتر) (۲) نزدیکتر. (نزدیکتر) (۳) پیشکه‌تیتیر؛
پیشکه‌وتوووتر. (جلوتر)
+ پیش‌خستن: [چاوگه،ت] (۱) زووتر ده‌ست
به‌کاری کردن؛ سه‌فهره‌که‌م دوو روژ پیش-
خست؛ (۲) خسته به‌ره‌وه‌ی که‌سیک و له
پشت سه‌ریه‌وه‌ رویشن. (جلو انداختن)
پیش‌خواردنه‌وه: [چاوگه،ت] بین (بین، بیهن)-
راگرتن؛ مان‌گرتن؛ خو‌خواردنه‌وه؛ رک و
قین‌راگرتن؛ په‌نگه‌پیش (خودخوری و
عصبانیت در درون نگهداشتن)
پیش‌خوړاک: [ناو] خوړده‌مه‌نی سارد وه‌ک؛

زه لاتِه (سالاد) و سه وزی و خه یارماست
(دو غرمه) که پیش له خوراک خواردن ده-
خورى (پیش غذا)

+ پیشخورى: (۱) [ناو] پیشدهستى؛ ده وریى
به رده ست له سه رسفره. (پیشدهستى) (۲) [به-
رهمى چاوگه] حاله تی له پیش به رهم هاتن
و وهختی پیگه یشتنى داهات دهست به
کارى فروشتنى کردن، (پیشدهستى)

پیشدا: (۱) پیشه وه؛ پیشدا که تی: پیشکه وتوو.
(۲) پانیو پیشدا: پانى پیدای (رویش) (۳) له
پیشدا وانه بوو: له بهووریدا؛ له
را بووردوودا. (قبل از این) (۴) پیی دا: دای-
پی: دای پیی؛ به نه ویدا. (باو داد)

پیشدار: [ناو] رپیهر؛ پیشه نگ؛ سه رجه له.
(جلودار)

پیش زان: [ناو] زانی پیش زانی مندا ل بوون.
(پیش درد)

پیشده ست: [ناو] (ف مشه) ئاماده؛ به رته مر؛
به رده ست. (وردست)

پیش ژماره: [ناو] ره قهمی (پیشه وهی) ته له-
فونی هه رولات و هه رشار؛ کوډ. (کد)

پیش شهرت: پیش مه رج؛ من ئاماده م
وتووژی له گه لدا بکه م به لام پیش شهرتم
ئه وهیه ته نیا سه بارهت به داهاتوو قسه
بکه بن. (پیش شرط)

پیش فاکتور: فد: [ناو] وه رگرتنى نووسراوه-
ییک بو قیمهت دیاریکردن؛ (پرسینى) راده-
ی قیمه تی که لوپه ل له چه ند فروشیار به
نووسراوه. (پیش فاکتور)

پیشقه پیشق: [دهنگه ناو] پیشکه پیشک؛ دهنگی

لووتی گامیش (صدای بینی گاو میش)
پیشقه ده م: فد: [ناو] (۱) له پیش هه مواندا
ئاماده بوون بو دهستیکی کارى. (۲)
رچه شکین؛ له نووسینی چیروکی دریز
(رومان) دا ماموستا فه تاحی ئه میری له بوکان
پیشقه دم بووه. (پیشقدم)

پیشکر: [ناو، بک] پیشخ؛ کرپاریک که
به سه له م ده کرى؛ پیش (ئاماده بوون) ی به-
رهم ده یکریت. (پیش خر)

پیشکوهور: [دهنگه ناو] زور پیکه نین به دهنگی
له قاقا که متر؛ تریق وهور (زیاد خندیدن)

پیشکه فت: (۱) [را بووروو پیشکه وتن] که وته
پیشه وه؛ پیشکه وت (جلو افتاد) (۲) [چاوگه ی
کور تکرای پیشکه فتن] کار و رهوتی
پیشکه وتنى کارى. (پیشرفت)

پیشکی: هاو له گرتوو؛ گوروی (تابله گرفته)
پیشکیلک: [ناو] به رایى هه رشت؛ پیشایی؛
به راهی؛ قه لاويز؛ قه ره ولی پیش له-
شکر. (جلودار؛ رهنما)

پیشگایله: [ناو] به رگایله؛ فرنده ییکی
چووک که له کاتی جووت کردندا له سه ر
خه تی جووت به دواى کرما ده گه رى. (اسم
پرنده ای کوچک)

پیشگو: [ناو] به راوردی پروداو ده کا و له
پیش پرودانا ده یدر کینیت. (پیشگو)

پیشگو تن: [چاوگه ت] (۱) سه ره تا بو کتیى
نووسین. (پیشگفتار؛ دیباچه) (۲) کارى
درکاندنی پیشگو. (اظهارات پیشگو)

پی شلک: [ئاوه ناو] پی خړک؛ پی گران؛
پاقورس. (تنبل در راه رفتن)

پی شلکرن: [چاوهگه، ت] (۱) هیواشتر رویشتن.
(آرامتر رفتن) (۲) پی شلکرن؛ پی فشکرن؛
پی جوور کردن؛ لی نه ستاندن به زور. (گرفتن؛
اخ کردن)

پیشمال: [ناو] حه وشه؛ حه سار. (حیاط)
پیشمان: [ناو] حه مام چوونی نه وهل جاری
ژنی زه یسان. (اول حمام زائو)
+ پیشمه رگه: [ناو] گیان فیدا؛ فیدایی؛ (ب)
سه ربارز. (سرباز؛ فدایی)
پیشیاد: [ناو] پیشنیار؛ پیشنیهاد؛ پیشنیاز.
(پیشنیهاد)

پیشور: (۱) نامرازی پیشتن؛ وهک سابوون و
سپوون و ریکا؛ پنه شور. (عامل شستن)
(۲) پی شور؛ که ره هسته ی شووشتنی پا
وهک (به رده پاشور) (سنگ پا)

پیشه؛ فند: [ناو] (۱) شول؛ شوغل؛ کار؛ تیش؛
(۲) پاشگر؛ وهک هونه رییشه، سته م پیشه.
(پیشه)

+ پیشه: (۱) چه قاله و ناوکی ره قی میوه.
(هسته) (۲) له به ره وهیه؛ له یاریدا له -
پیشه. (پیش است) (۳) پییه تی؛ پیشه ن. (نزد
اوست) (۴) ئیسقان (استخوان)

پیشها ت: [ناو] به سه رهات؛ رووداو؛ هاتنه پری.
(پیشامد)

پیشه سهر: [ناو] (۱) ئیسقانی که لله سهر؛ پوژم؛
پوژمین. (جمجمه) (۲) < پیشه سهره.

پیشه سهره: [ناو] خشل و گولنگی به ره وهی
لاره پیچ؛ یان خشلی سهر وهی
هه نیه. (زیور جلوسر)

پیشهن: به وه؛ پیه تی؛ پییه تی؛ پیوه یه تی (هه -

رچی بوینوون شیوه ی تو پیشهن، دل وههه -
تیه ی حه سهره تدا کیشهن) (پیش اوست؛
به همراه دارد)

پیشیاگ: پیشاو؛ پیشیاو. (کفیده)

پی فیر بوون: [چاوهگه، ت] (۱)

ده سه مو کردن و رام کردن؛ به که سیکی
فیر بوون و کاری به سهر هینان؛ (پی در پی
بسر کسی بلا آوردن) (۲) ده ست هه نه گرتن
له که س یا جیگایی؛ ژاندارمه به و گونه
فیر بووه هه موو روژی دی. (راه جائیرا
یاد گرفتن) (۳) من به و نه سپه فیری سواری
بووم؛ به و نه سپه فیر بووم سواری بکه م. (با آن
یاد گرفتن)

پی فیر کردن: [چاوهگه، ت] (۱) فیری شوینی یا
کاری کردن. (یاد دادن و آشنا کردن به جا یا
کاری) (۲) به جیگاییک یان به که سیکی تر
فیر کردن؛ رینمونی کردن و ریگا پیشاندان.
(پای کسی را بجایی باز کردن)

پیفی: < پوهله کارگ.

پیقیان: [ئاوه لئاو] پیویست؛ زهروور؛ حه -
وجه. (ضرور؛ لازم)

پیچک: [ناو] پیوانه؛ عه یاره؛ کیله؛ سه نگی
ترازوو؛ پیوه ره. (وزنه؛ پیمان؛ معیار)

پیقیایی: [ئاوه لئاو] پیویستی؛ زهرووری.
(ضروری)

پیک؛ فرد؛ فند: [ناو] (۱) خالیکی ره شی سهر
په ره ی په رانتوی یاری. (۲) پیق؛ جیکه نه؛
جیده م له زور نادا. (جا دهنی سرن) (۳) نویلی -
به رد شکین. (میله سنگ شکن) (۴) کور
تکراوه ی پیک نیک. (مختصر شده پیک)

(نیک)

+ پیکان: [چاوگه] (۱) (ب) دوزینه وی واتا؛ تیگه یشتن له مه به ست؛ له ئامانج دان. (زدن) به خال سیاه؛ درک کردن (۲) به ستن؛ سف پیکان: سف به ستن؛ سف پیک هینان؛ سف دروست کردن. (بستن) (۳) [رپوردووی چاوگه] پیکایان: ئه نگاوتیان. (به هدف زدن) (۴) به ستیان؛ سف پیکان: سف فیان پیکا؛ سف فیان به ست (بستن)

پیکاهاتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکداهاتن؛ به ده ور به کدا هاتن؛ ئه و پووره هه نگه ئالوزاوه هه ر پیکادین. (شلوغی و آشفته گی) (۲) پیکداهاتن؛ له یه ک رپوون؛ پیکدادان. (جنگ کردن)

پیکچوواندن: [چاوگه، ت] ویچوواندن؛ به یه ک شوبه اندن. (بهم تشبیه کردن)

پیکرا: [به ند] تیکرا؛ هه موو پیکه وه. (همگی) **پیکراو:** [ناو، به ر] (۱) ئه نگاوتیه؛ ئه نگیوراو. (مورد اصابت قرار گرفته) (۲) پی کراو: که سیک که کاریکیان پی- کراییت. (مجبوری کاری شده) (۳) واوا پیکراو: کاری خراب به سه رها توو؛ ئه تک کراو؛ ئاپروو نه ماو. (بسرآمده)

+ پیکردن: [چاوگه، ت] (۱) له غاوه که به ده می ناکا؛ پی ناکا؛ که وشه که ت به پی کردی؟ جه ره که به موره که ناکا؛ به ئه ندازه ی نییه؛ (به چیزی خوردن؛ اندازه بوون) (۲) سه گ به حدوشه پیکردن. (بلا به سر آوردن) (۳) کاری به زور به که سیک کردن. (وا دار به انجام کاری کردن) (۴) چرا و

ئاگر هه لکردن؛ داگیرساندن؛ چرا پی کردن. (مشتعل کردن)

پیکه: [به ند] پیکه وه؛ به یه که وه (با هم) **پیکگرتن:** [چاوگه، ت] هه لسه نگاندن و به راوه ردی چاکی و خراپی یا سووکی و قورسی دوو شت پیکه وه کردن؛ به رانه ر دان. (مقایسه)

پیکوز: [ناو] به ریا خستنی گیا و کای وشک له ناو کوژی به رخ و بیچوودا. (گیاه خشکه زیر پای بزغالو و به پهن کردن در آغل) **پیکو:** (۱) [ناو] سمکو، پیکو، پیکو، سم- برزمین سائیدن (۲) [به ند] پیکه وه؛ به یه که وه. (با هم)

+ پیکهاتن: [چاوگه، ت] سازدان؛ دروستبوون؛ ریکه که وتن؛ ئه م کاره پیکانای؛ دروستنابی. (درست شدن؛ موافق شدن)

پیکهاتوو: (۱) [ناو، به ر] دروستبوو؛ ئه م شته له سی به ش پیکهاتوو؛ له سی به ش دروست بووه (درست شدن؛ تشکیل شدن) (۲) موعامه له که یان پیکهاتوو؛ سازیان هاتوو؛ ریکه که وتوون. (توافق کرده) (۳) ئاشت بوونه ته وه؛ پیکهاتوون (هاتگن) و ئاشتیان بوونه ته وه؛ کوک بوون (بووگن)؛ سازاون. (آشتی کرده اند)

پیکه نوک: [ناو] جه فه نگ؛ حه نه ک؛ نوکته؛ قسه ی گالته؛ کو میدی؛ پیکه نین هینه ر؛ شانوی پیکه نوک؛ شانوی کومیدی. (جوک، کمدی)

پیکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکه فتن؛ لی- کالانه وه؛ لی جوان بوون؛ ئه و کراسه ت

پیناکه‌وی: لیت جوان نییه، لیت ناکالینه‌وه.
(برازنده‌بودن) (۲) چاک و به‌موفابوون؛
سازگاری؛ ئەو دەرمانه‌م پیناکه‌وی؛
(سازگاری) (۳) هه‌ل په‌خسان؛ پیکه‌وتن؛
پاکه‌وتن. (ئه‌گه‌ر وا پیی بکه‌وی بیمه‌وه، پیم
خوشه. (پیش آمدن)

+ پیکه‌وه‌نان: [چاوگه‌ت، (ب) مال-
کو‌کردنه‌وه؛ پاره‌کو‌کردنه‌وه؛ پوول‌فره‌یکی
پیکه‌و نیاگه؛ پوولیکی زوری کو‌کردوه‌ته‌وه؛
پاره‌نیانه‌سه‌ریه‌ک. (مال اندوختن)
ئه‌وکچه‌جیازیکی زوری پیکه‌وه‌ناوه. (فراهم
کردن و جمع کردن)

پیکه‌مینان: [چاوگه‌ت، سازکردن؛ دروستکردن؛
چیکردن. (درستکردن)

پیکیاگ: پیکراو (مورد اصابت واقع شده)
پیکیان: (۱) [چاوگه] ئەنگیوران؛ پیکران (مورد
هدف قرار گرفتن) (۲) پیکیان؛ به‌ستیان؛
سه‌فیان پیکا؛ (سه‌ف پیکیان؛ سه‌فیان
به‌ست). (صف بستند) (۳) هونراو؛ هونراوه؛
(پیکای تایی ده‌رد ریشه‌ی خه‌م گوله‌نگ). «
مه‌وله‌وی». (برشته‌کشیده‌شده)

پیکیا‌یی: [ناو] پیکراوی؛ لیدراوی. (مورد
هدف واقع‌شده).

پینگاف: [ناو] پینگاف؛ هه‌نگاو؛ قه‌ده‌م؛
شه‌قاو. (قدم؛ گام)

پی‌گران: [چاوگه‌ت، [ئاوه‌لناو] (۱) < پاگران؛
پاقوورس. (۲) قه‌ده‌م شه‌پ. (بدقدم) (۳) (ب)
ژنی ئاوس. (کنایه‌زن حامله). پیکران‌بوون؛
له‌لادژوار؛ (۳) له‌لاگران‌بوون؛ دژی لا‌هه-
رزان‌بوون؛ (برای کسی، دشوار)

پی‌گرتن: [چاوگه‌ت، (۱) (ب) فی‌ری
ریگا رو‌یشتن بوون. (راهرفتن آموختن) (۲)
پی‌گرتن؛ له‌زور‌اندا پای‌ه‌ریف‌گرتن، لاق
گرتن. (زیر گرفتن در کشتی) (۳) دامه‌زران؛
سه‌قامگیربوون. (برپاشدن. پاگرفتن) (۴) مه-
ج‌بوور به‌گرتنی‌شتی‌کردن. (مجبورکردن به-
گرفتن) (۵) به‌هانه‌پی‌گرتن. (بهانه گرفتن)
پی‌گروک: [ناو] ته‌له؛ داو؛ ته‌پکه؛ بالان؛ پاگر.
(تله)

پی‌گروک: [ناو] که‌ره‌سته‌ی شت -
پی‌گرتن. (وسيله گرفتن اشیا)

پی‌گولوله: [ئاوه‌لناو] پاقورس؛ پی‌شلک؛
پاگران له‌ریگا رو‌یشتندا. (تنبیل در راه‌رفتن)
پیگمه: فرد؛ فد: ناوی هه‌ندی خه‌لکی ره‌ش
پوستالی، کورته‌بالایی پوره‌له‌ک (سه‌ر و قژ
لوول) ی‌ئه‌فریقا. (پیگمه)

پیگه‌بیگ: [ئاوه‌لناو] پیگه‌یشتوو؛ پیگه‌ییو؛
بارها‌توو؛ گه‌وره‌بوو، گه‌ییو؛ گه‌وره‌بووگ.
(بزرگ شده؛ رسیده)

پیگیره: [ناو] پاهوله؛ پاگیره؛ گیره‌ی به‌پی؛
گیره‌کردن به‌ره‌شه‌ولاخ. (خرمنکوبی با پا)

پیلا‌ف: [ناو] پیلاو؛ که‌وش؛ پاپوش. (کفش)
پیلا‌ف‌چیکه‌ر: [ناو] [ناو، بک] که‌وش‌دروو؛
پیلا‌و‌چیکه‌ر. (کفش)

پیلامز: [ناو] (۱) حه‌قه‌پیلاو؛ پاره‌ی که‌وش
کرینی کاسبکار که‌خواه‌ن کار ده‌یدا.
(هزینه‌کفش) (۲) کاله‌درانه؛ پالامز؛ مزی
به‌ریگادا رو‌یشتن؛ کرپی‌ریگا. (حق‌القدم)
پیلانکه‌ر: (ب) راسپارده‌ی مالی زاوا بو مالی
بووک پیش زه‌ماوه‌ند. (قاصد قبل از عروسی)

از خانه داماد به خانه ی عروس)

پیل پر: [ئاوه لئاو] ده سېر؛ قولېر؛ فیله باز.
(کلاهدر باز)

پیل پیلوک: [ئاوه لئاو] پر په رزونه وی؛ شه پو لدار؛
پر شه پو ل؛ چالوچول (مواج)

پیلچوک: [ناو] شه پو ل. (موج)

پیلوت: [ناو] (۱) یه که م قاتی خانوو که زیاتر
بو گاراج و مو تو پر خانه ی شو فاژ و هه مار
به کار دی. (پیلوت) (۲) شه معه ک (مو مه ک) ی -
که ره سته ی گازی؛ مو مه ک. (پیلوت)

پیلووی چاو قورس بوون: (ب) خه و زاینه چاو؛
خه والو بوون؛ خه وه اتن. (خواب آلود شدن)

پی له په یین دان: [چاو گه، ت] (ب) بی کار
سو ورانه وه. کنایه (بی کار گشتن)

پی له جی: [ئاوه لئاو] پابه رجا؛ راوه ستاو؛ قایم
(مقاوم)

پيله خور: [ناو] که له سمه؛ که لوه سمه؛ کرمی -
نو ک؛ هار په. (کرم آفت نخود)

پی لیخستن: [چاو گه، ت] (۱) ساوینه وه له
ژیر پیدا. (له کردن زیر پا) (۲) (ب) پا
نانه سه رگوناج و چاو پوشی کردن. (کنایه از
چشم پوشی) (۳) مه جبوور کردن به -
لیخستن. (مجبور به ساییدن کردن)

پی لینان: [چاو گه، ت] (۱) راستی
قسه در کاندن؛ دان پیدا نان؛ پایا نان. (اعتراف
کردن) (۲) پیخوست کردن و پا به سه ردا
دانان (پا روی چیزی گذاشتن) (۳) به پا
شیلان. (مشت و مال با پا) (۴) پیلینان؛
چیش ت به ئاشپه ز لینان؛ ئاشپه زی پیکردن.
(ادار کردن به آشپزی)

پی لید اگرتن: [چاو گه، ت] (۱) پی داگری کردن؛
سوور بوون له سه ر مه به ست و ئیسراری
زوړ کردن. (بکسی اصرار کردن) (۲) قورسای
خسته سه ر پاشباره و دهنده له جووت
(شیو برین) دا. (فشار آوردن به خیش با پا) (۳)
قورسای خسته سه ر هه ر شت به پا (ب)
زوړ گازدان و پا له سه ر پیدا لی گازی سه یاره -
داگرتن. (با فشار دادن)

+ پیم: (۱) [ناو] پیوو؛ ییث؛ چه وری ناو زگ.
(پیه) (۲) [ئاوه لئاو] لکاو پیم؛ به پیم؛ پیم بده،
بده پیم؛ بده پیم. (بمن) (۳) < ئیشپیل. (پیم)
پیمر دن: [چاو گه، ت] ئه و شته که ده بیته
هو ی مردن. (با چیزی مردن)
پیمرک: [ناو] کر پی ری؛ پامز. (حق القدم)
پی مه له: [ناو] پامه له؛ مه له کردن به پا. (شنا با
پا)

پی میرد: [ناو] عزیز پاییل. (عزرائیل)
+ پی ناسه: [ناو] به لگه ی ناساندن؛ سجیل؛
ناسنامه. (مدرک شناسایی)
پینج پالو: بیچمیک که خاوه نی پینج گوشه و
پینج پالو بیت. (پنج ضلعی)
پینج په ر: [ناو] له بیچمی ئه ستیره ی پینج
گوشه. (پنج پر) هه ر شت که پینج په ره ی
هه بیت (هر چیزی دارای پنج پر)
پینج تمه نی: [ناو] له ئیر اندا ئه سکه ناس بوو که
ئه مرو بووه ته قه ره پوولی کازابی. (پنج تومانی)
پینج چاو گه ی دل: (ف گیو) < په نج چاو گه ی
هه ست.
پینج چاو گه ی هو ش: (ف. گیو) < په نج
چاو گه ی هه ست.

پینجشہ ممہ شہو: [ناو] شہوی پیش له روژی
هه ینی. (پنجشنبه شب) شہوی جومعه. (شب-
جمعه)

پینجشہ ممہ: [ناو] پینجشہ مو؛ روژی دوی
چوارشہ ممہ و پیش هه ینی. (پنجشنبه)
پینج فہ رزہ: [ناو] پینج فہ رزان. (ب) پینج کاتی
نوژ کردن. (کنایه از پنج وقت نماز در روز)
پینج گا: مه قامیکی ئاوازی ئیرانی. (پنجگاهو
راست پنجگاه)

پینج گو شہ: [ناو] بیجمیکی پینج قوزبن و
پینج پالو. (پنج ضلعی)
پینج گہنج: [ناو] پینج گہنجینه. (۱) ناوی
کتیبه کانی نیزامی گہنجہوی (خہ مسہی
نیزامی). (پنج گنج) (۲) (<) پهنج چاوگہی
هه ست.

پینج له تیغہ: له غیرفاندا له تایف یا پینج له تیغہ
ئہ و پینج جیگاہین کہ له دہروندا نووری
خودایان دہ کہ ویتہ سہر. ۱، دل ۲، روخ
۳، سہر ۴، خہ فی ۵، ئہ خفا. (پنج لطیفہ)
پینجوم: [ئاوہ لئاو] پینجہم؛ خاوه نی پلہ و
پایہ ی پینج. (پنجم)

پینجہ ی تار: پینج روژہ ی هه وہلی به ہار، (لہ
سالی کہ بیسہدا دہیتہ شہش روژ). کہ ہەر
روژ له سہر مانگی حیساب دہ کەن له روژ
ژمیردا؛ تا پینج مانگی ئہ وہلی سال. (پنج روز
اضافی سال از ۳۶۰ روز اول سال)

پیندقہ: [ناو] کرپژی هه نگوین کہ له کەندوودا
دہ مینیہ وه. (آشغال عسل در کندو) **پینکی:** فد:
[ناو] پینہ کی؛ پینوکی؛ خہ والوویی؛ خہ-

وہنو وچکہ بردنہ وه؛ حالہ تی وہنہ وزدان. (خواب
آلودگی)

+ پینواندن: [چاوگہ، ت] (۱) پی نشانندان
(نشان کسی دادن) (۲) مہ جوور کردن به
نشانندانی شتی. (مجبور به نشانندان) (۳) (ب)
جہزای ئاکار دیتن؛ (ب) جہزای کاری خراب
به سہر هینان؛ سہر کہ پیت دہنوینم واتا
پیتی دہرپژم نیشاتی دہدم؛ خودا سویندی
درووی پینواند؛ نیشانی دا. (انتقام و جزای
بدی نشان دادن)

+ پینہ: [ناو] پورگ؛ پینہ ی دہست و پی به
هووی کاری زور یا پیاسہ ی زور و ہه؛ توپخیکی
رہق له پاش توقلہ کردن له بہری دہست یا
قامکی پا پیکدی. (پینہ)

پین ہافیز: [ناو، بک + ئاوہ لئاو] پین ہاویژ؛
جووتہ و ہشین؛ شہ مبوز. (جفتک انداز)
پین ہزان: [ئاوہ لئاو] سپلہ؛ ناسوپاس؛ بی ئہ مہ ک.
(ناسپاس)

پینہ ہ لئہ گرتن: [چاوگہ، ت] (۱) کووتال
یا کہه وشیک، هیندہ ی پینہ لیدرایت جیگای
نہ بیت بو پینہ ی دیکہ، یا زور پووایت. (از
بس پینہ شدہ جای پینہ نداشتن) (۲) (ب)
کہ سی هیندہ ریسوایی ئاشکرای بارهینابی
به هیچ کلوجی نہ شاردیتہ وه. (کسی کہ اینقدر
مرتکب جرم شدہ باشد کہ نشود آن را پوشاند)
پی وابوون: [چاوگہ، ت] وازانین؛
واہہ ستکردن؛ گومان کردن؛ پنهانای.
(گمان کردن)

پیوار: [ئاوہ لئاو] پیوار؛ ون؛ نہ لہ بہرچاو؛ بزر؛

به‌رزه. (ناپیدا و گم)

+ پیواز: سه‌لکی هه‌رگیای سه‌لکدار. (پیاز)

+ پیوانی به‌رزه‌پیو: [ناو] پیوانی قه‌لاچن؛ له دارمال زیاتر. (بیشتر از مالامال)

پیوپل‌ره‌ش: (۱) [ئاوه‌لئاو] بیفه‌پ؛ نه‌حس؛ (۲) [ناو] قاچوقول ره‌ش. (منحوس)

پیوره: فرد، فد: [ناو] نه‌خوشینی چلک کردن و ماسین و ئیشانی پووک. (پیوره)

پیوشوین: سالخ؛ نیشانه‌ی له جیگاییک بوون؛ سو‌راغ. (سراغ)

پی وه‌به‌ر پی‌دان: [چاوگه‌ت] پاشقول دان. (لنگ کردن)

پیوه‌تلیان: [چاوگه‌ت] تیوه‌تلان؛ تیوه‌گلان تووش‌بوون و گیروده‌ی پروداوی‌بوون. (درگیر شدن)

پیوه‌ته‌قیان: [چاوگه‌ت] (ب) لیدان و هه‌لشاخیان (کتک زدن؛ برخورد)

+ پیوه‌دان: [چاوگه‌ت] (۱) توپه‌له‌قور پیوه‌دان؛ قوربه دیواردان؛ نان پیوه‌دان به‌ته‌ندووردا، چه‌سپاندنی‌نان به‌ته‌ندووردا. (چسپاندن) (۲) چزوو لیدانی‌هه‌نگ؛ ماریپوه-دان. (نیش زدن) (۳) به‌ستن؛ داخستن؛ ژه‌ندن؛ ده‌رکه پیوه‌دان (بستن)

پیوه‌دران: [چاوگه‌ت] داخران. (بسته‌شدن)

پیوه‌رووان: [چاوگه‌ت] (۱) جووت‌بوونی سپلوت. (جفتگیری سگ و روباه و گرگ) (۲) گرس‌ان و سه‌وز بوونی لکی پیوه‌ند (موتوربه) کراوی دار و دره‌خت. (گرفتن پیوند)

پیوه‌ره: [ناو] (۱) داره داره کردنی مندا.

(تاتی تاتی بچه) (۲) دوبه‌ری وینجه. (آخرین بر یونجه) (۳) کیله؛ پیوانه؛ په‌یمان. (پیمان) (۴) به‌یه‌که‌وه؛ پیکرا. (با هم)

پیوه‌ره‌بینای: [چاوگه‌ت] پیوه‌به‌ستن. (بستن به چیزی)

+ پیوه‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) تووشی به‌لای خراب کردن؛ (۲) (ب) به‌شوفاری به‌گرتن‌دان و به‌داوه‌وه‌دان؛ به‌داوه‌وه‌کردن. (به‌دام بلا انداختن) (۳) هه‌لبه‌ستنی مووروو؛ مووروو به‌رپسمانه‌وه‌کردن. (برشته‌کشیدن دانه‌های خرزه)

+ پیوه‌ن: (۱) له‌گه‌ل ده‌ست دی؛ ده‌ست و پیوه‌ن؛ تاقمی خزمه‌تکاره‌کان؛ که‌سانی به‌رده‌ست. (نزدیکان. خدمتکاران) (۲) پیوه‌یه‌تی؛ پیانه‌ویه؛ پیشه‌ن؛ (بالای ئالای شه‌نگ سه‌د به‌لا پیوه‌ن) (مه‌وله‌وی) (همراه‌دارد)

+ پیوه‌نان: [چاوگه‌ت] (۱) لکاندن؛ به‌یه‌که‌وه‌نان. (چسپاندن) (۲) نه‌خوشین پیوه‌نوساندن؛ پیوه‌لکاندن نه‌خوشی. (انتقال مریضی) (۳) داخکردن و داخ پیوه‌نان (داخ کردن) (۴) تی‌گرتن؛ بو‌خستن؛ ئاراسته‌کردن؛ تیریکی پیوه‌نا. (انداختن)

+ پیوه‌ند: (۱) پیوه‌ن؛ ده‌ست‌پیوه‌ند؛ خزمه‌ت‌کارگه‌ل. (خدمت‌کار) (۲) پیوه‌به‌ستراو؛ گریدراو. (وابسته) (۳) گوریس یازنجیر بو‌پابه‌ستنه‌وه؛ پابه‌ند. (ریسمان پابند)

+ پیوه‌نیشتن: [چاوگه‌ت] (۱) نیشته‌وه‌ی بالنده

له سه ر شتيك. (نشستن پرنده روی
چیزی) (۲) خول و خاک پیوه-
نیشن. (گرد گرفتن)

پیویست: [ئاوه لئاو] زه روور؛ هه وجه؛ ویست؛
(ضرور)

پی هه لکه وتن: [چاوگه، ت] پا هه لکه وتن؛
هه له نگوو تن؛ بو چاره وی، (سه رسم دان).
(سکندری) (ب) هه له کردن. (اشتباه کردن)

+ پی هه لگرتن: [چاوگه، ت] (۱) بار پی به-
رز کردنه وه. (وادار به بلند کردن بار) (۲) پا هه-
لگرتن؛ به له ز رویین (تندتر رفتن)

پی هه لینان: [چاوگه، ت] (۱) پا به رز کردنه وه.
(پا بلند کردن) (۲) پیهه لینان؛ بار پی به رز
کردنه وه. (به کسی بار را بلند
کردن) (۴) پیهه لینان؛ هیلکه به مرشک کردن
به جووجه له؛ جووجه که پیهه لینان. (وادار به
جووجه در آوردن)

پییه یلان: [چاوگه، ت] لیخوش بوون؛
لیبوور دن؛ گوزه شت کردن؛ به خشین و گه رذن-
ئازاد کردن. (گذشت کردن)

پیانه ری: [ناو] ریگای پیاده پیار ویشتنی
قه راخ شه قام. (پیاده رو)

پی ناوی: پیویست نییه؛ نایه ویت. (لازم
نیست)

پیتی (پ) بهشی وشه ییانی

چه تری دهر بازوون و چه تری رزگاری،
چه تری که له قوماشی تاییهت بو په رینه
دهروه له فروکه و ئارام هاتنه سهر زهوی.

(پارشوت، چتر نجات)

پاراوان: ایتاد، فرد؛ فد: [ناو] (۱) په رده ییکی
پایه داره له کاتی دهرزی وه شانندن یا
موعاینه ی (ویزیتی) دوکتوردا له بهر ته ختی
نه خوش داده نری بو ئه وه ی له چاوی
دیترا نه وه دیار نه بی. (پاراوان) (۲) جوړیک
پار تیشینی گچکه. (پاراوان)

پارتی: [ناو] (۱) جه ژن گرتن و میوانی
ریخستن وه ک: گوو دبا ی پارتی، چای پارتی و
کوکتیل پارتی. (پارتی) (۲) ئه و به شه
له کالاییک که ههر جار بو تاجر یا بو شوینی
ده نیردریت. (پارتی) (۳) گرووپ؛ دهسته.
(دسته؛ پارتی) (۴) جه ماوهری هوژی پارت.
(پارتی) (۵) لایه نگر؛ هوگر؛ پشت گر. (پارتی)
پارتی بازی: فد: کاریکهمیان به هو ی سفارش
و سپارده ی دو ست و ئاشناوه؛ که سکه سانی؛
(ب) خو مانه خو مانه. (پارتی بازی)

پارتی دار: [ئاو لئاو] پشت گهرم بوون به هه وادار
و لایه نگره وه؛ خاوهن هه وادار و لایه نگر، که
کاری بو ئه نجام ده دن وده ی سپیرن.
(پارتی دار)

پارتیزان: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] چریک؛ گه ریلا؛
(گه ریلا) کو مه ل یان گرووپ و ده سته ی
شه رکهری شیوه پیشمه رگه و عه سکه ر..

پائهنده: [چاوگه، ت] کو که ره وه ی چند نه فهر
بو یاری، مه جلیسی یاری وه ریخستن؛ که -
سیک که کاریک پائهنده ی ده کا. (پا اندازه)

پا ئه ندازی: [ناو] پیشه ی پائهنده؛ ده لالی و
یه ک خستنی ژن و پیاو به نا په و؛ کاری
راخهری پایه ناز. (پا اندازه)

پاتیناز: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] خلیسکین و
یاریکردن و ره خسی تاییهت کردن له سهر
سه هول، به له پیکردنی ئیسکه یت (جوړیک
پاوشی تاییهت). (پاتیناز)

پادره ختی: فد: [ناو] بارپزه؛ میوه ی وه ریو له
پای داردا. (پا درختی)

پادهو: [ناو] شاگردی به رده ست زیاتر له
دوو کان دا. (پادو)

پارازیت: فرد، فد: [ناو] (۱) لامر؛ چه وره؛
موزاحیم؛ وه ک ویروس و کرمی
ریخو له. (۲) دنگ و شه پولی زیادی که ده -
خریته سهر شه پولی رادیوی بو خراپکردن
وتیکدانی دنگ. له بیتهل و تیلیفیزیونیشدا
ههر بهو شیوه یه یه (پارازیت)

پارازیت خستن: [چاوگه، ت] شه پول و دنگی
موزاحیم خستنه سهر شه پولی که ره سته گه لی
کاره بایی دنگ بهر یا رهنگ بهر وه ک بیتهل
و رادیو و تله فیزیون و یا خشه و به فهره ک
دروست کردن بویان؛ (ب) به قسه په رینه ناو
قسه ی که سیک. (پارازیت انداختن)

پاراشوت: فرد؛ فد: [ناو] چه تری نه جات؛

(پارتیزان)

پارتیشن: اند؛ فد: [ناو] دیواری باریک یان چینی به ته خته یا قوماش که ژووریک ده- کاته دوو کهرت. (پارتیشن) **پارچه بافی:**

[ناو] (۱) پارچه چینن؛ کووتال چیکردن کاری چینی کووتال. (پارچه بافی) (۲) شوینی چینی کووتال و قوماش. (کارگاه پارچه بافی)

پارسا: فد: [ئاوه لئاو] (۱) له هیندی تائیندا: (تهرکه دونیا). (پارسا؛ زاهد) (ب) پاریزکار؛ له خوا ترس؛ دیندار. (پارسا) (۳) هه ژار؛ سوالکهر. (گدا. فقیر)

پارسای: [ناو، بهر هه می چاوگه] (۱) کار و رهوتی دینداری و له خواترسی و له خراپه پرینگانهوه. (پارسای) (۲) هه ژاری؛ گه دایی. (گادی)

پارک وه ی: فرد؛ اند: [ناو] ئینگلیزی (وه ی؛ ری، جاده) جاده ی پان و بهرین که به ناو دارستاندا تیده په ری؛ زیاتر دوو جاده ی یه ک- لایه نه له پال یه کدا (پارکوی)

پارکینگ: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) گاراج؛ شوینی- پارک کردن و راگرتنی سه یاره. (پارکینگ) (۲) نه زموونی پارک کردنی سه یاره بو وهر گرتنی پسووله ی شویری. (پارکینگ)

پارکی وه حش: [ناو] شوینیکی پاریزراوه بو راگرتن و پاراستنی گیانله بهران که به شیوه ی ئاسایی تیدا بژین و پیشاندانیان به خه لک. (پارک وحش)

پاره بوون: [چاوگه، ت] (۱) دریان؛ بچران. (پاره شدن) قرتان؛ بریان؛ له ت بوون. (قطع شدن)

پاره پاره: فد: (۱) [ئاوه لئاو] له ت له ت؛ بچر بچر؛ تیکه تیکه؛ ونجر ونجر؛ کوت کوت. (۲) شرپ دراو؛ دراو له چهند لاهه. (پاره پاره) **پارموپوره:** پارموپوره: [ئاوه لئاو] له ت وپه ت؛ شرودر. (پاره پوره)

پارین زیوی: ته وه لین دهوره ی زه وین ناسی- که ژیان لهو دهوردا به ئاو دهستی پیکرد. (پارین زیوی)

پاساژ: [ناو] پاساژ؛ بینای گه وره که هه موو ژووره کانی موغازه و دوو کان بی. (پاساژ) **پاساروشتی:** [ئاوه لئاو] غه یری سروشتی؛ غه یری ته بیعی. (غیر طبیعی)

پاستارخانه: [ناو] شوینی پشوودان و ماندوویی ده رکردنی پاسه وانان و زیره وانان. (پاسدار خانه)

پاستاری: [ناو] نگابانی؛ زیره قانی؛ چاوه دیری؛ چاوه دیری؛ ئاگالیوون؛ ئیشکگرتن؛ کیشک دان؛ پاریزه ری؛ ئاگاداری؛ (پاسداری)

پاستاری ناشتی: [ناو، ت] (۱) هیزی پاراستنی ناشتی سه ربه رپیکخراوی جیهانی، زیاتر له سنووری دوو مهمله که تدا که نیوانیان ئالوز بی. (۲) نه ندای ته وه هیزه. (پاسدار آشتی)

پاستوریزاسیون: فد؛ اند؛ فرد: [ناو] کاری له به ین بردنی هوورگ و باکتیری له خواردنه مه نیه کاندای به شیوه ی گهرما پیدان بو ماوه ی دیاریکراو و تیکنیکی تاییه ت. (پاستوریزاسیون)

پاستوریزه: فرد؛ فد؛ اند: [ئاوه لئاو] ههرماکی که میکروب (هوورک) و باکتیری کانی به شیوه ی پاستوریزاسیون له به ین چووبی،

وهك شیري پاستوریزه. (پاستوریزه)

پاسیفیسیم: [ناو] مه کته بی که که چاوه روانه،
ثا شتی جیهانی له بواری یه کسانو و خه باتی
تیکراییه وه چاوه دیری بکری (پاسیفیسیم)

پاسیو: **فرد؛ فد؛** [ناو] نوور گیر؛ جیگه ی
روشنایی وهر گرتنی په نجه ره بی که که بهر
ئاواله نییه. (پاسیو)

پاکسازی: [بهره می چاوه] (۱) خاوی
کردنه وی شوینی له پیسی و بزار؛ ده-
رهاو یزتی شتی پیس و خراب. (۲) دهر کردنی
که سانی نا شایست و نالایق له
رپیک خراوه بی که؛ پاکتاو کردن؛ (۳)
دوور کردنه وه ی شتی قورخ و قاچاخ له
شوینی بوئه وه ی له ده ست پشکنین
نه جاتی بدا. (۴) رهوتی خاوی نکردنه وه ی مال یا
شوینی له شتی ناله بار و پیس. (پاکسازی)
پاکون: **فد؛** [ناو، بک] کور تکراری پاک کوون؛
هه ر شت که پاکه وه بکا. (۲) [ناو] (ب)
مه ساحه؛ میدا پاک کون. (پاک کن)

پاگوون: [ناو] (۱) پارچه قوماشی سه رشانی
سه رباز که دوا ی شهش مانگ پیی ده دری.
(۲) هه ره و قوماشه بو دروونی دهرجه و
ئه سته ره ی ئه فسه ره ان له سه ری. (پاگوون؛
سر دوشی)

پالئوسین: ناوی خولی یه که می دهوری
یه که می زهوین ناسی. (پالئوسن)

پالئولتیک: **فرد؛ فد؛ اند؛** [ناو] پوزگاری
که ونارا له پیش خول و دهورانی
بهردینه (هه ره) دا. (پالئولتیک)

پالیت: **فرد؛ فد؛ اند؛** [ناو] ته خته بی که دوو

تویه بو ژیر کالای عه مبارکراو؛ له کانزایش
چی ده کری؛ ته خته بی کی پان و ناسک و
جه غز ئاسایه بو تیکه لاو کردن و دانانی
رهنگ، له نگار کیشیدا به کاردی. (پالت)

پان ئیسلایوسیم: [ناو] یه کیتی ئیسلایه کان و
ولاته گه لی ئیسلایو. (پان اسلاویسم)

پان ئیسلامیسیم: **فرد؛ فد؛** [ناو] یه کگرتووی
ولاته ئیسلامیه کان و ههروها ئیسلامه کان.
(پان اسلامیسیم)

پان تورکیسم: **فرد؛ فد؛ اند؛** [ناو] یه کیتی
تور که کان و هوژ و ولاتیان. (پان تورکیسم)
پانتوگراف: **فرد؛ فد؛** نامرازی وینه کیشان.
(پانتوگراف)

پانته ئیسیم: **فرد؛ فد؛** [ناو] ئایین و دینیک که
هه موو وزه بی کی سروشت به خودا ده زانی.
(پانته ئیسیم)

پاندول: **فرد؛ فد؛** [ناو] ئاونگی هه ندی
کاترمیری دیواری که وه ک جولانه له
خواریه وه هاتوچو ده کا. (پاندول)

پانسمان: **فرد؛ فد؛ اند؛** [ناو] دهرمان کردن و
پیچانی برین؛ برین پیچان؛ کاری شتی
برین به دهرمان و پاک کردنه وه و مه له هم
لینان و پیچانی به ته نزیف. (پانسمان)

پانسیون: [ناو] جیگایی که وه ک میوانخانه که
له بهرانبه ره وهر گرتنی پاره بی کی دیار یکرادا،
شوینی مانه وه و خه و خوراکي که سیک
داین ده کا. (پانسیون)

پان عه ره بیسم: **فرد؛ فد؛ اند؛** [ناو] یه کگر
تووی هه موو ولاتانی ئاره و هه موو ئاره وی.
(پان عربیسیم)

پانکراتین: فرد؛ فد: [ناو] به ره می پانکراس له لهشدا. (پانکراتین)

پانکراس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] لهوزه لمعیده؛ ئەندامیکی ناو لهش له ژیر گهده دایه. (پانکراس)

پاوه ره قی: [ناو] (۱) په راویز؛ ژیر نووس. (زیر نویس). (۲) رومانی که له چهند ژماره گوڤاردا چاپ بییت؛ زنجیره نووسراوه له گوڤاردا؛ نووسراوهی سریال له بلاو کراوه دا. (پاورقی)

پایه نده: [ئاوه لئاو] پایه دار؛ بی داوی بی له بهین چوون؛ پابه رجی؛ راوه ستاو. (پاینده)

پراتیک: فرد؛ فد: [ناو] کرده وه بو فیربوون؛ مه شق کردن؛ فیربوون و کارامه یی به کرده وه. (پراتیک. عملی)

پراگماتیک: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] گری دراو به پراگماتیسمه وه. (پراگماتیک)

پراگماتیسیم: [ناو] مه یل و داخواز به مه شق و کرده وه؛ بیریکی فه لسه فی که ده لی بو و اتاکان له تووی مه شق کردن و کرده وه دا بگه پین. (پراگماتیسیم)

پرسیار نامه: [ناو] پرسنامه؛ په پهی کاغه زی که له لایهن پرسیاره وه پرسی جو راو جو ری تیدا نووسراوه بو وه لآمدانه وه، ته غه ر بو ئەزموون یا به رگه مکردن. (پرسنامه)

په نس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پپرینس؛ شازاده بوئیر. (پرنس)

په نسیس: [ناو] په نسیس؛ کچه شازاده. (پرنس)

پروپاگاند: فرد؛ [ناو] پروپاگاند؛ راگه یاندن؛

راگه یینی: ریکلام؛ بالگاشه. (تبلیغات)

پروسه: فرد؛ فد: [ناو] ره وه ند؛ به ره هوت؛ ره هه - ند؛ وشه ییکی فه پهنسیه و له کوردیشدا به کار دهری. (پروسه)

پرولیتاریا: فد؛ فرد؛ روس: [ناو] چینی کریکاران. (پرولتاریا)

پرولیتیر: فرد؛ فد؛ روسد: [ئاوه لئاو] کریکار. (پرولیتیر)

په نس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پپرینس. شازاده بوئیر. (پرنس)

په نسس: [ناو] په نسیس؛ شازاده ی میوینه. (پرنسس)

په نسیب: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پپرینسیب؛ جیکه وتوویی کرداری؛ که سایه تی ئیخلاقی. (پرنسیب)

په ریز: [ناو] جیکه ی دوو شاخه یان سی شاخه ی سیمی که رهسته ی کاره بایی یان ته له فوون. (په ریز)

په ریز دنت: اند؛ فد: سه رکومار؛ سه روک کومار. (په ریز دنت)

په ریز تیر: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] که سایه تی. (په ریز تیر)

پسیکولوژی: فرد؛ [ناو] دهروون ناسی؛ روح و رهوان ناسی. (روان شناسی)

+ پشته ک: [ناو] (۱) سه رمه قولات؛ سه رمه و قولاتج له سه رده ست؛ ته قلله لی دانی فرنده. (پشتک) (۲) پشته؛ که رت؛ که ردوو. (کرت) (۳) له ژیمناستیک داهه لگرانه وه و مه حه له ق لی دان له سه رده ست. (پشتک)

پشته ک لی دان: [چاوه گه ت] ته قلله لی دانی فرنده؛

به تاييهت کوټری ته قله باز؛ سهرمه و قولانچ
لیدان؛ سهرمه قولات لیدان؛ محله ق لیدان و
خو هه لگپرانه وه. (پشتک زدن)

پلاکارت: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) قوماشی
نووسراو بو هه لواسین له یاسای تازیه یا
خویشاندان و بالگاش دا. (۲) کاغه زیان
مقهبا یان قوماشی نووسراو که له خو
پیشاندانا به دهستیه وه ده گرن. (پلاکارت)

پلومب: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) کاری
مور کردن به قورقوشم، شه قل و دیاری
کردنی درگای گاله دراوی هه رشت به
قورقوشم؛ (۲) ئامرازی پلومب کردن.
(پلمب)

پوئهن: اند؛ فد؛ [ناو] ژمارهی سهرکه وتن له
یاریدا؛ له والیالدا سی پوئهنی له سهریه ک
گرت؛ رهقه می ئیمتیار. (امتیاز. پوئن)

پورتابل: فرد؛ فد؛ [ناو] تاييه تمندی هه رشت
که به دهست بگويز ریته وه؛ رادیو و تهله
فیزیونی پورتابل: دهستکار. (پرتابل)

پورز: [ناو] پورز: (۱) زوپ و قوتکه گهلی ورد
له سهر ریخوله (له دیوی ناوه وه) و له سهر
زمان. (۲) پرووش؛ گرنجی و قوت بوونه وهی
سهر شتی ساف وه ک پورزی فه رش و
خاوی (هه وه) (پرز)

پورزی ریخوله: [ناو] قیتکه ی وردی دهوری
ریخوله له ناوه وه که ماگهلی پیویست له
ناورپخوله وه دهبا بو ناوخی و له شی
بوونه وه. (پرز روده)

پورزی زمان: [ناو] زوپ و قیتکه گهلی وردی
سهر زبان که له هه ر لاییکه وه دهسته ییک

له وانه ههست به جوړیک تام ده کهن و
په یغام به میشک دهدهن که تالی و سویری و
ترشی و شیرینی ههست بکریټ. (پرز زبان)
پورس: [ناو] دهستی خوراکی خواردن له
چیشته خانه؛ دهستی که باب: پورسی که باب.
(پرس)

پورسی: دهستی؛ ژهمی خوراکی یه ک که-
س؛ پورسی که باب به چه نده: دهستی که باب
به چه نده. (یک پرس)

پوزیسیون: فرد؛ فد؛ [ناو] حالته؛ بارودوخ؛ فورم
و حالته تزیاتر له موسیقا دا. (پوزیسیون)
پوست مودیرن: (پاستمودیرن) فد؛ اند؛ [ئاوه لئاو]
پاش مودیرن؛ تازه تر له مودیرن. (پست
مدرن)

پوست مودیرنیست: [ئاوه لئاو] پاش
مودیرنیست. نویخوازتله مودیرنیست. (پست
مدرنیست)

پوست مودیرنیسم: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] پاش
نوی خوازی؛ هونه ری دواي مودیرنیسم؛
نویتر له مودیرنیسم. (پست مدرنیسم)

پوس کوئوفت: پوسکلفت؛ [ئاوه لئاو] (۱) هه ر
شت که ییستی قهوی بی. (۲) (ب)
روودامالو؛ هیچ پی مه نوزر نه بوو؛ به هیچ
قسه و جوینی شهرم نه کردن. (پوست کلفت)
پوسیده: فد؛ [ئاوه لئاو] پوسیاو؛ رزیو؛ دافه تراو؛
له (ف. مشه) یش دا هاتووه. (پوسیده)

پولیتیک: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] کرده وهی درو
وده له سه له رامیاریدا؛ قیله بازی له کاری
رامیاریدا؛ (ب) زرنگی و دهس و گوپی ری و درو
وده له سه. (پولیتیک) پولیتیک لیدان:

[چاوهگهت،] فیل و فیره ج کردن؛ کلاو کردنه -
 سهر و کهله ک لیدان. (پولتیک زدن)
پولیویپر: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] چاکه تی چندراو
 له کاموا یا بهن. (پولیور)
پوماد: فرد؛ ئیتالیا؛ فد: [ناو] مهلههم؛
 مهلههم؛ رپونی دهرمانی زام. (پماد)
پومیاز: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] کاری هه لکیشانی
 ئاوه کی به پومپ. (پمیاز)
پوود: [ناو] پو؛ بهن یا داوی که له سهر رایل
 (تال) ده چنریت. (پود)
پوورسان: [ناو] کورتکراوه ی پوورسانت
 ئه ویش کورتکراوه ی پوورسانتازه. <
 پوورسانتاز. (پورسان)
پوورسانتاز: [ناو] مزی، چهن له سه دی جور
 کردنی موعامه له؛ جور ی مزی ده لالی
 موعامله. (پورسانتاز)
پوشه: [ناو] جور یک موقه بای ناسک و نه رم
 بو بهرگی پهروهنده (دوسیه) (پوشه)
پوشهک: فد. [ناو] (۱) < پیژوکی. (۲)
 جور ی پیچراوه ی لوکه و قوماش له بهینی
 پای زاروکاندا دایده نین بو ئه وه که پیسی
 بگریته خو ی. (پوشک)
پهراگه نده: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) پرشوبلاو؛ پرژ؛
 به لاق؛ حیا جیابوو؛ په خشوپه لا؛ ئاواره؛
 په خش؛ له یه ک پساو. (پراکنده)
+ په رت: (۱) په رت کردن: کاری هاویشتن و
 خستن و فریدان. (پرت) [ئاوه لئاو] (۲) شوین و
 جیگه ی دوور که وتوو؛ ته رت؛ جیگه ی دوور
 له هاتن و چوون؛ گونده که ی ئیمه زور
 په رته: په ر؛ چه په ک؛ ته ریک؛ دووره دهس.

(پرت) (۳) بهت و نا ئاگا و ناحالی. (پرت)
په رت بوون: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) په رت بوون؛
 دوور بوون له مه بهست؛ کابرا زور په رته هیچ
 حالی نابی؛ نا ئاگا له مه بهست. (پرت-
 بودن) (۲) [چاوهگهت] که وتنه خوار له بهرزایی؛
 هه لیدیران؛ په رت بهستن؛ په رت بوون؛
 فریدان (پرت شدن)
په رت بهستن: [چاوهگهت] فریدان؛ په رتم-
 بهست: فری درام: هه لیدیرام: که وتنه
 خواره وه. (پرت شدن)
په رت دان: [چاوهگهت] فریدان؛ خستن؛
 هاویشتن؛ هاویشتن. (پرت کردن. انداختن)
په رت کردن: [چاوهگهت] فریدان؛ هاویشتن؛
 فریدان. تووردان؛ هه لداشتن. (پرت کردن)
په رت کریاگ: [ناو، بهر] په رت بووگ؛ په رت بوو؛
 په رت کراو. (پرت شدن)
په رت گه: [ناو] (په رت + گه) په رت: (خستن،
 فریدان)، جیگه ی فریدان؛ جیگه ی که وتنه
 خوار. (ب) جیگه ی بهرز. (پرتگاه)
په رت گه: [ناو] هه له ممووت؛ هه لیدر. (پرتگاه)
په روه زن: فد: [ناو] سووک ترین ئه ندامی
 دهسته ی هالتیر لیده ران؛ له دهسته ی په ر
 وه زندا هالتیر لیده دا. (پر وزن)
په روه نده: فد: [ناو] (۱) هه ف نقیس؛ کومه لی
 زانیاری و به لگه و نووسراوه له باره ی
 رابووردوی که سیکه وه یا کاره ساتیکه وه. (۲)
 جیگای راگرتنی ئه و به لگانه. (پرونده)
په روه نده سازی: فد: [ناو] (ب) پاپوش
 دروست کردن به به لگه ی درو؛ پیلان نانه وه.
 (پرونده سازی)

په ره ستاری: فد: [ناو] (۱) شولې په ره ستار. (۲)
کاری ناگا له نه خوش بوون و خزمه تی
نه خوش کردن. (۳) پیوه نیدار به
په ره ستاره وه. (پرستاری)

په رند: [ناو] جه وه هری سهر تیخی خنجیری
ده بان و پول. (خطوط روی تیغه خنجر
فولادی)

په زان: فد: [پاشگر] واتا: کولان؛ هه لوا په زان؛
خورما په زان: کاتی گه یشتی خورما. (پیواژه؛
پختن)

په زانن: [چا وگه، ت] (۱) لینان؛ کولاندن
(پختن) (۲) (ب) نهرم کردنی لایه نیکی
موعامه له؛ نهرم کردنی که سیک به
قسه کردن و رازی کردنی بو ئه نجامی
کاریک. (پزیدن)

په زین: [چا وگه] (۱) په زانندن؛ (ب) نهرم کردنی
که سیک به قسه و رازی کردنی بو ئه نجامی
کاریک. (پزاندن) (۲) کولین؛ کولاندن. (پختن)
په نندنامه: فد: [ناو] په رتو وکی که
ناوه روکی (ناوه روک) ی نووسراوه که ی قسه ی
نه سته ق و پر له ئاموژیاری بیت. (پندنامه)

په نهانکار: په نامکار: فد: [ئاوه لئاو] ئاوژیر کا؛
کرده وه شارواه؛ ئه وه ی کار دوور له چاوی
جه ماوهر ده کا؛ وه شیر. (پنهان کار)

په نهانکاری: په نامکاری: فد: [به ره ه می
چا وگه] (۱) کاری شاردنه وه ی مه به ست یا
کرده وه یی. (۲) په وتی کردنی کاری به ریپوار و
دوور له چاوی خه لک. (پنهان کاری)

په هلوو: [ناو] (۱) پالوو؛ په هلی؛ خالیگه؛
لاته رافه؛ لاتنه نیشته؛ که له که. (پهلوی) (۲)

تهنگه ی زین و کورتان؛ پالوو. (تنگ زین)
+ په ی زه نی: فد: [ناو] کاری چهن
باوه قووره ت له قه دیمدا که شه ری شیر و
گورز باو بوو خویان ده کرد به ناو له شکری
دوژمن دا و ره گی پشت پا ژنه یان ده برین؛
په ی لیدان. (پی زنی)

په یمانی: فد: (۱) موچه خوری قه راردادی و
برباری و غه یری په سمی؛ به پی بریار؛ (۲)
پیوندیدار به په یمانه وه. (پیمانی)
پیر سپیکتیف: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] قولایی وینه
نیشانان له نیگار کشیدا. (پرسپیکتیو)

پیرسوناز: فرد؛ فد: که سایه تی هه ریبه ک له
قاره مانانی که له فیلمیدا کایه ده که ن؛
(که کتیره کانی سینه ما و شانو). (پرسناژ)

پیرسونیل: فرد؛ فد: [ناو] ئه ندام؛ هه موو
کار گیرانی ریخراویک؛ کادر؛ کادیپر؛
(پرسنل)

پیرسونیلی: فد؛ اند: [ئاوه لئاو] په یوندیدار به پیپر
سونیله وه؛ لیباسی پیپر سونیلی (پیرسونیل گه ل)
وینه ی پیپر سونیلی بریتیه له وینه ی ۴×۶
سانت. (پرسنلی)

پیرفراژ: فرد؛ اند؛ فد: کونکردنی ورد و
نزدیک به یکه له که نار په ره بلیت و ته مر دا
بوئاسانتر له ت بوون ولیبونه وه. (پیرفراژ)

پیرمیه ن: فرد: ئاخرین خولی چه رخه ی
هه وه لی زه وی ناسی. (آخرین دوره از دوران
اول زمین شناسی)

پیریکامبریهن: فرد؛ فد: سه ره تایی میژووی
زهوین. (پیرکامبرین)

+ پیشه رفته: [ناو] اراده ی چوونه پیشه وه ی-

کارِیک یان کردنی کارِیک؛ کاری بینا که
 چهنده ی پیشرفت کردووه؟ (پیشرفت)
 پیش‌ره‌وی: [ناو] (۱) کاری به‌ره و پیش چوون؛
 له شگری دوژمن نه‌یتوانی پیش‌ره‌وی بکا:
 نه‌یتوانی بیت‌ه پیش‌ه‌وه.
 (پیشروی) (۲) (ف. گیو) رابه‌ری؛ ری‌نیشاندان.
 (رهبری)

پیکنیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) کار و ره‌وتی
 چوونه‌سه‌یران و گه‌شت و هه‌رک‌هس خه‌رجی
 له عود‌ه‌ی خو‌ی؛ (پیک، پیکی)، کورت‌کراوه‌ی
 پیکنیک و پیکنیکی؛ (۲) ده‌سته‌ی جهمعی شت
 یا خوراکی کرین که هه‌رک‌هس پاره‌ی خو‌ی
 بدا. (پیک نیک) (تییینی) به‌شه‌ی پاره‌ی پیک که
 هه‌رک‌هس باب‌ه‌تی پیکنیک ده‌یدا پی‌ی ده‌لین
 (پیک) یابه‌ش. (پیک)

پیکنیکی: [ناو] (ب) ئەزبە‌ی گچ‌ه‌ی گاز
 تاییه‌ت بو پیکنیک چوون. (گاز پیک نیکی)
 (۲) چوونه‌سه‌یران به‌شیوه‌ی پیکنیک.
 (پیکنیکی)

+ پیل: فرد؛ فد: [ناو] قوووه؛ باتری وشک؛
 ئامرازی بو وه‌ده‌ست هینانی گه‌ریانی
 کاره‌بای یه‌ک‌لایه‌نه‌ی له وزه‌ی کیمیایی. (پیل)
 پیلوسین: فرد؛ فد: پینجه‌مین و ئاخ‌رین خول
 له خولی سیپه‌می زه‌وین ناسی. (پلیوسین)
 پیلی‌هه‌تاوی: [ناو] ئامرازی‌که له هی‌زی هه‌تاو
 هی‌زی کاره‌بایی پیک دینی. (پیل خورشیدی)

تټوک: [ناو] تاووک؛ چادر؛ په شمال؛ تاول؛
خیوټ. (خیمه)

تاب: [ناو] فد. (ف.مسه) (۱) تاو؛ توانا (تاب)
(۲) پاشگر) تریفه؛ رووناکی (روشنی) (۳) پیچ
و تاب. (پیچ و تاب)

تابان: [ناو] فد. ناوی ژنانه یه (اسم زنانه)
تابر: [ناو] دوغای لهرز و یاو که به سهر
رېسمانیکدا ده خویندریت و له مه چه ک ده-
به ستریت. (دعای تب بر) کلورې

تابر: لور: [ناو] پچرانی تالی تهون؛ پچرانی
لوپیک له تان. (قطع رشته ای در قالیبافی)

تابلو: تابلو: [ناو] فد. تد. (۱) یه که ی ژماردنی
وینه ی کیشر او (نه ققاشی) یان رهم و
نووسراوه ی له قاپ گیر او. (۲) نووسراوه ی
سهر ته خته ی دار یا شووشه و کانزا و.. که له
سهر دهر کی ریکخراوه کان هله ده واسریت
(۳) نیشانه کانی ناگاده ر و راگه یین له سهر
شه قام، یان له ریکخراوه کاند بو رینوینی
داده ندرین. (تابلو)

تابلو: [ناو] تابلو؛ (ب) له بهر نااسایی
بوون، سهرنج پراکیش و زهق؛ کهس یان
شتی که به زهقی نیشاندهری کار یان خو و
خده ییکه، (ئو کابرایه تابلویه) به رهنګ و
روویدا دیاره تریاکییه. (تابلو)

تابلو ی رینوینی سهر شه قام: تابلوی دانراوی
سهر رېگه ی هاتوچو ی سهاره بو رینموونی

و ناگادار کردن (تابلوی راهنمایی)

تابلو ی شیوه کاری: (۱) تابلوی ناماده کراو بو
نیگار کیشان. (۲) تابلویک که نووسراوه یان
وینه ی له سهر کیشر او. (تابلوی نقاشی)
تابوشت: [ناو] تاقت؛ خوراگری. (تحمل)

تابوو: [ناو] اند. ههر شتی به خراپ یا ههرام
له قه لهم دراوی ناو کومه لگا یان له بواری
ثایینییه وه. (تابو)

تابوو: [ناو] فد. شتی پیروز و کهونارا که ده-
بی پیاریزیت و تیک نه دریت وه ک گوړی
چاک و پیری قورغ کراوی ئایینی و کومه-
لایه تی. (چیزهای باستانی و مقدس).

تابووره: [ناو] (۱) فهوجی هزار که سی له
سپادا. (فوج هزار نفری سرباز) (۲) یاسا؛ ده-
ستوور. (قانون)

تابووق: [ناو] خشت؛ که ریوچ. (خشت)
تابیلا: [ناو] دووپاتکردنه وه ی داوخواز.
(تکرار کردن تقاضا)

تابیتی: [ناو] تابه تی؛ تابه تی؛ تابه تی.
(مخصوص)

تابیه: [ناو] مه ته ریز؛ سهنګر. (سنگر)
تاپو: [ناو] په یکه ره. (مجسمه).

تاپیر: [ناو] فد. گیانداریکی گیاخوړی ناوچه-
ی که رمه سیری مالایا و سوماترایه. (تاپیر)

تات: [ناو] فد. له ولاته تورک نشینه کاند
بهو که سانه ده لین که به زمانی فارسی ده

دوین. (تات) + < تاتی

تاتار: [ناو] **فد:** ته‌ته‌ر؛ ناوی ئیلیکی تورکی مه‌غوول، له‌ نیژادی زه‌ردپو‌ستالی ئاسیای ناوه‌ندی. (تاتار)

تاتال: [ناو] تاج‌کو‌له‌که؛ سه‌ر‌کو‌له‌که. (سرستون)

تاتک: [ناو] ئاره‌و؛ زمانی ئاره‌وی؛ برای باب؛ ئاپ. (عرب؛ عربی؛ عمو)

تاتو‌له: [ناو] گیاییکه به‌ره‌که‌ی له‌ هیلکه ریشولی ده‌کا و ده‌سووتینریت دوو‌که‌له‌که‌ی هوورک کوژه؛ گیاو‌پالیشی پیده‌لین. (تاتوره)

تاتوو: [ناو] **فد:** جو‌ریک ئه‌سپی کورته‌بالای کلک ویال دریزه. (تاتو)

تاته‌نو‌یز: [ناو] به‌ردی پان بو‌ نو‌یز له‌ سه‌ر کردن. (تخته‌سنگی که روی آن نمازی- گذارند)

تاتی: [ناو] حاله‌تی تات بوون؛ کچی‌که کروژ‌کروژه به‌ر مندال‌دانی گرتیب. (حالت- دختریکه‌جلوزهدانش راغضروف گرفته‌باشد)

تاتیزو‌ک: [ناو] گه‌رده‌لول؛ گیزه‌لوو‌که. (گردباد)

تاج: تاز. تاز: [ناو] **فد:** ناوی باییره‌ی زوحاکه به‌واتای تانجی، چونکی ئاره‌و له‌ بنه‌چه‌کی ئه‌ون، فارسه‌کان پیمان ده‌لین تازی. (تاج؛ تاز)

تاج‌خورووز: [ناو] تانج خورووس؛ گولیکی سووره؛ گو‌له‌ مه‌خمه‌ری؛ گو‌له‌قه‌دیفه؛ کوفکا دیکی. (تاج‌خروس)

تاج‌وته‌خت: [ناو، ت] **فد:** نیشانه و دروشمی پاشیه‌تی. (تاج‌وتخت)

تاجه‌گول: [ناو] تاجه‌گولینه؛ کلاو یان جه‌غزی

له‌ گول‌چیکراو بو‌ پیشواز یان ریز‌گرتن. (تاج‌گل)

تاجی‌سه‌ر: [بو‌ ریز‌گرتن] (ب) واتا: جیگات له‌ سه‌ر سه‌ره؛ به‌ریز و سه‌روه‌ر. (تاج‌سر)

تاجیک: [ناو] **فد:** < تاجی؛ خه‌لکی تاجیکستان؛ ریوایه‌ته له‌رچه‌له‌کی (هو‌شه‌-نگ) ی برای (تاج)ن (تاجیک)

تاجک: [ناو] بونچاخ؛ تاپو؛ قه‌واله. (بنچاخ)

تاجنای: [چاو‌گه] ده‌لاندن. (نشت کردن)

تاجیک: تاجیک: [ناو] بیگانه؛ بیانی؛ زه‌رده- شتیه‌کان به‌ غه‌یری زه‌رده‌شتیه‌کانیان ده‌-گوت، به‌تاییه‌ت به‌ ئاره‌ویان ده‌گوت. (تاجیک)

تاخت: [ناو] **فد:** (ف، مشه) غاره‌ ئه‌سپ به‌ چوارنال. (تاخت)

تاخچه: [ناو] تاخچه؛ ره‌فحه. ره‌فه. (طاقچه)

تاخووک: [ناو] کالیسکه وعه‌ره‌بانیه‌قیه‌ دیمی سه‌ر به‌فر؛ به‌ مو‌دی ئه‌ورو (ئیس‌نوم‌بیل) (گاری روی برف)

تاخه: [ناو] پاکه‌ت؛ به‌سته. (پاکت؛ بسته).

تادرگا: [ناو] لنگه‌ی ده‌رکه؛ تای ده‌رکه (لنگه‌در).

تار: [ناو] **فد:** (۱) ئامیری مو‌سیقایه؛ دوو‌تار؛ سیتار؛ سیتاری (هیندی)؛ تاری شیراز؛ تاری - قه‌ققاز؛ (۲) تالی هه‌موو سازیکی ته‌-لدار (سیمی). (تار).

تاران: [ناو] خه‌لکی تاران. (ته‌رانی).

تاراو‌گه: [ناو] جیگای مرو‌قی تاراو؛ جیی‌که - سیکی هه‌لداشتراو (دوورخراوه). (تبعید‌گاه)

تار‌بوون: [چاو‌گه] ته‌ره‌بوون؛ هه‌تله‌بوون؛

ئاۋارەبوون. (آوارەشدن)

تاربوون: [لە ریشەى تاریک] لیل بوون؛ تاریک بوون. (تارشدن)

تارپ: [ناو] دیاری، سهوقات. (سوقات)

تارژەن: [ناو، بک] تارلیدەر. (تارزن)

تارشە: [ناو] پەيامبەر، چەپەر؛ پۆستچی؛ تە- تەر؛ (پستچی)

تارلیدەر: [ناو، بک] تارژەن. (تارزن)

تارمە: [ناو] نەردە و مەحجەری قەراخ پلیکان؛ چیخ و چارداخی لەشۆول چیکراو، بالکونی نەردەداری بەر پەنجیرە (تارمی) **تارنەن:** [چاۋگە، ت] پاونان؛ تارنیان؛ پاونیان. (دور کردن. دنبال کردن)

تاروپۆ: [ناو] (ف. گیو) تان و پۆ. (تاروپود) **تاریک بێر:** [ئاو، لئاو] تاریک مژی؛ سیاویر؛ دژی رۆشنییر. (تاریک اندیش)

تاریکخانە: [ناو] **فد:** ژووری تاریک بو پە- عەمەل ھینانی فیلم و (نیگاتیف). (تاریخانە) **تاریک و ڕوون:** (۱) ناوی کتییکی شیعی مامۆستا ھیمن. (نام کتاب استاد ھیمن) (۲) [ئاو، لئاو] تاریک و لیل؛ گورگ و میش؛ تاریک و ڕوون. (تاریک و روشن)

تارینەر: [ناو، بک] دەر تارینی؛ ڕاونەر. (آوارە- کەندە)

تازە: **فد:** (ب) (۱) [وتە] ئیتر؛ ئەیتەر؛ تازە پیی ناگە- م؛ ئیتر پیی ناگەم. (دیگر) (۲) [ئاو، لئاو] نەو؛ نوی. (تازە)

تازەبووک: [ئاو، لئاو] نۆبووک؛ تازەوہوی؛ ژنی تازە شوو کردوو. (تازە عروس)

تازەجەوان: [ئاو، لئاو] لاو؛ تازە لاو؛ (سروە

ھات خونچە گۆلی باغی ئەدەب پشکووتن، باخەوانی گەرەکە، تازەجەوان، من چبکەم) «ھیمن» (نوجوان)

تازەزاوا: [ئاو، لئاو + ناو] مروقی کە تازە ژنی- ھیناوە؛ زاوا لە مانگی ھەنگویندا. (تازە داماد) **تازەسوو:** [ناو + ئاو، لئاو] تازەساو (ب) تیژ. (تازە تیزشە)

تازەقلا: [ئاو، لئاو] (ف. گیو) ناشی؛ نابەلەد؛ تازە دەستی بە کاریک کردوو؛ تازەکار؛ شتی تازە داھاتوو. (تازەکار؛ تازە مد شە) **تازەنەفەس:** [ئاو، لئاو] **فد:** ماندوویی دەرچوو. پشوو دەرچوو؛ (ب) کاتی دەستیکی کار؛ دژی ماندوو. (تازە نفس)

تازەیی: **فد:** [ناو] حالەتی تازەبوون؛ نوی بوون؛ (ب) حالەتی کەرەستەیی تازە، کارنە- کردوویی. (تازگی)

+ تازینە: [ناو] گەنمی دەستار کراو؛ گەنمی نیوہ کوتراو. تازیمانە. (گندم نیمکوب) **تازینەدار:** [ئاو، لئاو] عەزادار؛ رەشپۆش؛ ئازینە- تبار. (عزادار)

تاز: رەشمال و دەواری بەرزای پە- شمینە. (چادربلند پشمی)

تازانک: [ناو] تازانک؛ شیلانک؛ قەمچی؛ تازیانە. (شلاق)

تازلور: [ناو] تاویرە بەردی خلورەوہبوو لە بەرزاییەوہ. (سنگ بزرگ کە از بلندی غل دادە شود)

تاس و تەبەق: [ناو] (ب) خشل و خاو؛ زیوہ ری ژنان. (زیورزان)

+ تاس: [ناو] (۱) **فد:** مۆرەیی تەختە نەرد.

(طاس) (۲) [ئاوہلناو] ھەويز؛ مووی سەر
 وەريو. (طاس) [ناو] دەفری گەورەى تايبەتى
 گەرماو. (طاس)
تاسبازى: فد: مۆرە بازى؛ قومار بە مۆرەھە-
 لځستىن. (تاسبازى)
تاسبى: [ناو] دوژمنايەتى؛ نەياری (دشمنى)
تاس ھەلځستىن: [چاوغەت] تاس ھەلاويشتىن؛
 (ب) تاسبازى. (تاس انداختن)
تاسكە تاسك: [ناو] بە ناز ولەنجە روښتىن؛
 (كە دەكەن تاسكە تاسك پرەوھە كترن لە
 تاسك) (خراميدن)
تاسگرتن: [چاوغەت] حالەتى تەختەبازى كە
 بتوانى مۆرە بگرييت و ھەر خالى دځوازي
 بيت بيهيښيت. (تاسگرتن)
تاسمە: [ناو] (۱) مەزراي چكۆلە. (۲) كاسمە؛
 بەلەچەك (۱) مزرعە كشتكاري كوچك
 (۲) قاچ كدوى خشك شەدە) (۳) سىرمەى
 پانى قايش يان جىر، ھەلسووڤيڤنەرى
 (پوولى) لە مەكينةدا. (تسمە)
تاسناى: [چاوغە] تاساندن. (نزديك بەخفگى)
تاسوولقە: [ناو] سوألەت؛ ئەشكەولەت. (تكە
 كوزەسفالين)
تاسەدار: [ئاوہلناو] ئارەزوومەند. (آرزومند)
تاشت: [ناو] چاشت؛ بەرقلیان. (صبحانە)
تاشتەى: [چاوغە] تاشين؛ تراشين. (تراشيدن)
تاشەبەرد: [ناو] تراشەبەرد؛ تيشەشاخ؛ تاتە-
 تەوھن. (تختەسنگ)
تاشە تەوھن: [ناو] تاتەبەرد. (تختەسنگ)
تاشەوان: پسپوڤى لە بەرد سەرکەوتن؛
 (صخرە نورد)

تاف: (ف.گيو) ھيرش؛ پەلامار؛ ھورووژم.
 (حملە؛ يورش)
تافال: [ناو] سيقانده؛ سوانە؛ سواندە؛ پاسارە.
 (اضافى لب بام)
تافاندن: تاتيواندن؛ تاواندەوھ. (ذوب کردن)
تافزەرک: [ناو] زەردەى خورئاو؛ دەمە
 وئواري. (قبل از غروب)
تاشک: [ناو] پرووناكى؛ پروشنايى؛
 نوور. (روشنى)
تاشكەتن: [چاوغەت] خورکەوتن. (طلوع
 آفتاب)
تاشە ھەيف: [ئاوہلناو + ناو] مانگەشەو؛
 پرووناگى مانگ. (مہتاب)
تاق تاقە: [بەند] تاقە تاقە؛ يەك يەك؛ چنارە-
 كان تاق تاقەيان ماون؛ زوربە يان وشك
 بوون؛ تاقولوق. (تک تک)
تاقمانە جفت: [ناو] تاقمانە جووت. (بازى تاک
 ياجفت)
تاقنما [ناو] کونگرەى کەوانى (ھيلالى) لە-
 ديواردا. (طاق نما)
تاقەتکردن: [چاوغەت] حاواندەوھى ئاژەل
 ؛(ب) ئالف کردنە بەرمالەت. (رسيدگى بە
 حيوانات)
تاقەجانە: تەقەجانە: [ناو] گيرخواردنى نچير
 لە جىي سەخلەت و بيدەرەتاندا. (گيرافتادن)
 شکاردرجاي دشوار)
تاقى برو: [ناو] کەوانى برو؛ شوبھاندنى برو بە
 تاقى کەوانى. (طاق ابرو)
تاقى پيروڤى: [ناو] تاقىک کە لە سەرشەقام
 و جادە، بە ھوى جەژن گرتن يان ريزگرتن

به هوئی هاتنی که سیکه وه چی ده کریت.

(طاق نصرت)

تاقی زه: [ناو] زه رکلاو؛ تاسکلاوی نه خشینراو به لیره و خشل. (کلاه ئارایش شده باسکه زر)

تاقیکه رده: [چاوگه، ت] تاقیکردنه وه؛ ئاروین کاری. (آزمایش کردن)

تاکانه وه: [چاوگه، ت] تاکیانه وه؛ به جیهیشتن؛ تهرک کردن. تاسیانه وهی مهل له هیلانه. (تر کردن؛ جا گذاشتن)

تاکسی: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ سه یاره ی راگوژیانی مسافیر، زیاتر له ناوشاردا (تاکسی) **تاکسی بار:** [ناو] سه یاره ی بارکیش زیاتر سه یاره ی چووکی سهر به تال پیکاپ (وانییت) ی بارکیش. (تاکسی بار)

تاکسی ته له فوئی: [ناو] فد؛ جوریک تاکسی که به ته له فوون بانگ ده کریت. (تاکسی- تلفنی)

تاکولو: [به ند] ته کولو؛ تاق ولوق؛ تاک- وتروک؛ دریز و کورت. (تک؛ بلند و کوتاه) **تاکوی:** [به ند] تا چ جیگایی؛ تا چ رادهیی. (تاکجا)

تاکه: (۱) تاقه، جووت نییه. (تک است) (۲) [پیشگر] تاکه که سیک؛ تاقه که سیک. (یک) (۳) [به ند] تا؛ تاکو؛ هه تاکو؛ تاکه تی. (تا)

تاکه تی: [به ند] تاوه کو؛ تاکو؛ تائه و کاته. (تا وقتی که)

تاکه و بوون: [چاوگه، ت] داپران؛ جیا بوونه وه له کوپ. (اشتقاق)

تاکه ی: [به ند] هه تاکه نگی؛ هه تاکه ی؟.

(تاک)

تاک: (۱) تو تاک؛ تو ته نیای. (تنها هستی) (۲) [ناو] ته نیایی. (تنهایی). (۳) [به ند] هه تا؛ تاکه تی؛ تاک تو هاتی ئه و پویی؛ هه تا تو هاتی ئه و پویی. (تا)

تالش: [ناو] ناوچه یه که (ناوچه ییکه) له باشووری ئیران. (طالش)

تال و توون: [ئاوه لئاو] (۱) تال و تیژ؛ تال- وتوند. (تلخ و تند) (۲) رق هه لساو؛ ناوچاو گرژ. (عصبانی)

تاله بانی: ناوی به پریز مام جه لال تاله بانی هه وه لین سهر کو ماری کورد نیژادی ده وله تی- عیراق، و ناوی عه شیرته که ی (اولین رئیس جمهور کرد عراق، جلال طالبانی و نام طایفه ایشان)

تاله بانی: ناوی خیلیکی گه وره له هه ری می کوردستانی باشوور. (طالبانی)

تاله بور: [ناو] مه پری بور ی ئامال پره شی یه کده ست، بی په له ی سپی. (رنگ گوسفند) **تاله بور به له ک:** [ناو] مه پری په نگ بور ی په له سپی که جه غزی رهش یان سوور به سهر سهر یه وه بییت. (رنگ گوسفند)

تاله ره شبه له ک: [ناو] مه پری رهش به په له ی سپیه وه و چند جه غزی سوور به سهر سه- ریه وه. (نوعی رنگ گوسفند)

تاله رهش: [ناو] مه پری رهش که چند جه- غزی سوور به سهر یه وه بییت. (رنگ گوسفند)

تاله سوور: [ناو] مه پری سوور که چند جه- غزی رهش له سهر یداییت. (رنگ گوسفند)

تالّه سوور به له ک: [ناو] مه پری سوور به له ک به چهند جه غزی ره شه وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین بو: [ناو] مه پری بو به چهند جه غزی شین و سووره وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین سپی: [ناو] مه پری سپی به چهند جه غزی سوور و شینه وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین سوور: [ناو] مه پری سوور به چهند جه غزی شینه وه له سهر سهری. (رنگ گوسفند)

تالّه شین رهش: [ناو] مه پری رهش به چهند جه غزی سوور و شینه وه له سهری. (رنگ گوسفند)

تالیتوسک: [ناو] تالیتوز؛ تانتوز؛ گیایکی بالا به رزه به گولی زهره و گوره وه. (نام گیاهی است)

تام و خوا: [ناو] تام و خوی؛ (ب) تام و له ززه؛ (ب) تامی قسه؛ نمه ک. تام و مه زه. (مزه؛ نمک)

تام و خوی کردن: [چا و گه، ت] له چیشتی سهر ناگر چیشتن بو تا قیکردنه وهی رادهی خوی و روئن و نه دوا. (چشیدن غذای روی آتش از نظر نمک و روغن)

+ تان: [جیناوی لکاوای که سی دوو ههم که- سی کو] وه ک: براتان، کوپتان، مالتان. (ضمیر متصل دوم شخص جمع).

تانج کو له ک: [ناو] کوته داری سهر نه ستون که ده که ویتنه بهینی کاریتنه و

ویستون. تاج کو له ک. (سرستون).

تانج که له شیر: [ناو] پوپه ی که له شیر. (تاج- خروس)

تانجی قولانج: [ناو] حوشرخوا؛ بالووک؛ تاژیلو که؛ که دوا ی جووت بوون، میوه نیر- که ی ده خوا. (آخوندک)

تانکیپ: [ناو] اند؛ فد؛ (۱) بوشکه و بهرمیلی زور گه وره. (۲) سه یاره و پاپوری تراو کیش، زیاتر نهوت کیش. (تانکر)

تانگ: [ناو] ده بابه. (تانک)

تانگو: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] جوریک هه- لپه رکی (ره خس) ی ئارام و نهرمی دوو که- سیی ئوروو پیه. (تانگو)

تان و یو ئاوریشم: [ئاوه ئناو] له لایهن دایک و بابه وه ئه سل زاده؛ (ب) بهر و پشت ئه تلهس. (از دو طرف پدر و مادر، اصیل)

+ تانه: [ناو] ته شهر؛ تیز؛ تانوت؛ قسه یی بو سهر کو نه کردن؛ ته عنه ی ئاره ویه و کوردکاری بووه. (طعنه)

تانه: [ناو] ته یمان؛ دیواری به چه پهر. (دیوار با ساقه های باریک درخت). ف. هن لکه ی سهر چاو.

تاوار: کته وار ف. ههن

تاوان: [ناو] فد؛ دانی پاره ی دو راو له قوماردا به حریرف. (تاوان) +

تاواندهر: [ناو، بک] تاوان بژیر؛ (به هه موو ماناییکه وه) زهره بژیر. (دهنده تاوان)

تاوای: [چا و گه] تاواندنه وه؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)

تاوبازی: [ناو] جولانی. (تاببازی)

تاو- تاو: [بهند] دم- دم؛ جار- جار؛ چهل چهل. (هردم؛ گاهی)

تاوتوی کردن: [چاوگه،ت] پشکنین؛ بنج- ویناوانی مه بهستی پروون کردنهوه؛ شیکردنه- وه؛ شروقه کردن. (تحقیق و بررسی)

تاودار: [ئاوه لئاو] لار؛ تابدار؛ خوار؛ لوول- خواردوو؛ قزی تاودار؛ قزی لوول. (تابدار)+

تاودان: غاردانی ئه سپ به چوارنال؛ تهنگه- تاو کردن؛ زور بو هینان؛ به تاییهت بو ده سبه- ئاو چوون. (فشار آوردن)

تاوشت: [ناو] تابشت؛ تاقهت؛ هییز؛ وزه؛ تووانایی. (توانائی)

تاوکار: [ناو، بک] اړیخته گهر؛ قالب ریژی کازا. (کارش ریخته گری است)

+ تاوله: [ناو] یاری تینسی سهر میز؛ پینگ پونگ. (پینگ پنگ)

تاوله کیفی: [ناو] گزنیژه کیویله. (گشنیز کوهی)

تاولی: [ناو] گیای به نارومی؛ گزنیژ؛ دهرمانه بو نه زوکی و به هییز کردنی گهده و (له وزه- لمیعه) و بو ده له میزی شهوانه ی مندل. (گشنیز)

تاووک: [ناو] چادر؛ ره شمال؛ تاول؛ خیوهت؛ تتوک. (خیمه)

تاووک: [ناو] تایله؛ داریکی که ژیهه. (درختی- کوهی است)

تاوه سووت: [ئاوه لئاو] له بهر خور سووتاو؛ تاوانگاز. (آفتاب زده)

تاوه لگرتن: [چاوگه،ت] گیر بوون؛ گیر یان؛ وهک تهخته ی تهر که لار و گیر ده بیت. (تاب

(برداشتن)

تاھوړ: [ناو] تاجه والی گه وره. (جوال بزرگ)

تای: [ناو] (۱) هوژی زهر دپوستالی ولاتی تایله ند و دهر دوری. (۲) زمانی سیامی و هیندوچینی. (تای)

تایاخ: [ناو] پاپوش؛ کهوش. (کفش)

تایپ: [ناو] اند؛ فد؛ مه کینه ی نووسین (بیت چن). کار کردن بهو مه کینه. (ماشین تایپ؛ تایپ)

تایپیست: [ناو] اند؛ فر؛ فد؛ پیت چن. (تایپیست)

تاییس: ناوی ئافره تکی خایین که میله تی خو ی فروشت و پالیدا به ئه سکه ندری مه- قدوونیه وه. (تائیس)

تایینجه: [ناو] نیوه ی تاره شکه ی یه کسه ری به دوان ده بینه ره شکه ییک؛ نیوه ی دووتایی. (لنگه تور کاه کشی)

تاییه: [ئاوه لئاو] دل مردوو؛ خو پاریز. (دل مرده)

تبل: [ناو] قامک؛ په نجه؛ کلک؛ ئه نگووس. (انگشت)

تبلا به رانی: [ناو] قامکه گه وره؛ تبلا مه زن؛ که له مووس. (انگشت شصت)

تبلا روخی: [ناو] قامکی براتووته له؛ براتووته. (انگشت بنصر)

تبلا قچیلک: [ناو] قامکه تووته. (انگشت کوچک)

تبلا نیوه کی: [ناو] قامکی قووتی. (انگشت وسط)

تبله ک لسه رینه: تبلیکی له سهر نیه. (ب) عه- بی نییه؛ عه بیی له سهر نیه. (بی عیب ولکه)

+ ترا تین: (۱) هات وچوی شتی هه لواسراو،

وهك جوولانهوهی جولانی. (آمدورفت تاب)
 (۲) ته‌رآتین؛ گیرانی ته‌سب بو و شک بوونه-
 وهی عاره‌قی له‌شی. (راه‌بردن اسب برای
 خشک‌شدن عرق تنش)
 تراشه: [ناو] تولاشه‌ی ده‌مه تیخ و په‌نده‌ی
 نه‌جاری. (تراشه)
 تراوه‌ری: [ناو] راگو‌یزی؛ هاتن وچوون؛
 بردن و هیانانی کالاً؛ ئەم وشه کوردیه چووه-
 ته نیو زمانی فارسی و بووه‌ته (ترابه‌ری)
 (ترابری)
 ترپووس: [ناو] شو؛ شی؛ نم؛ شه. (نم)
 ترپه‌سپی: خو‌له‌سپی؛ ئاخا سپی؛ په‌نگه له
 (تور به‌ت) ی ئاره‌وی کوردکاری کراییت.
 (گل سفید)
 + تر‌ترپه: [ناو] مو‌تور‌پرس‌یکلیت.
 (موتورسیکلیت)
 ترچک: [ناو] گیاگوله‌نگ. (مارچوبه)
 ترسو: [ئاوه‌لناو] ترسه‌نو‌ک: (ترسو)
 ترسو‌ک: [ناو] ترسو؛ ترسه‌نو‌ک. (ترسو)
 ترس‌هینه‌ر: [ئاوه‌لناو] بوونه هو‌ی سام
 لی‌کردن؛ ترس به‌دی‌هینه‌ر. (ترس‌آور)
 ترسینه‌ر: [ئاوه‌لناو + ناو، بک] که‌سیک که ده-
 ترسینه‌ی؛ ترس هینه‌ر؛ به‌سام. (ترسناک)
 ترشکه: [ناو] ترشو‌که؛ گیای خو‌راکی که‌و.
 (ترشک)
 ترشه‌کشمیش: [ناو] کشمیشه‌که‌ولی؛ سه-
 رچک؛ زرشک. (زرشک)
 ترشه‌که: < ترشکه
 ترشینه: [ناو] هه‌ویر‌ترش. (خمیرمایه)
 ترکزه: [ناو] (۱) دل‌نیگه‌رانی؛ گیژهن؛ تو‌کز؛

گی‌چهل؛ بشه. (ترس‌ونگرانی؛
 پاپوش؛ خطر). (۲) ته‌له؛ داو؛ ته‌پکه. (تله؛ دام)
 ترگار: [ناو] ترار؛ ده‌فری گه‌وره. (ظرف
 بزرگ)
 ترگزوک: [ناو] ته‌یرو‌ک؛ ته‌رزه. (تگرگ)
 ترمسک: [ناو] ترماسک؛ تیل‌ماسک؛ زه‌نگه‌ته
 تری؛ بو‌له تری. (خوشه‌انگور)
 ترمه: [ناو] فد؛ تیرمه؛ قوماشی په‌شمینه یان
 له ئارمووش. (ترمه)
 ترنگین: [چاو‌گه] زیاتر بو ده‌نگه وه‌ک؛
 ئاو‌یژه‌ی ده‌نگ؛ گه‌رانه‌وه‌ی ده‌نگ؛ ده-
 نگدانه‌وه؛ زفرینا ده‌نگی. (طنین)
 تروان: [چاو‌گه] چل‌دان؛ نه‌بز؛ وه‌ک؛ پتدانی ده
 مار. (نبض)
 ترواندن: [چاو‌گه، ت] نه‌بزلی‌دان؛ پتلی‌دان؛ چل
 لی‌دان. (نبض زدن)
 ترومبون: [ناو] ئامراز‌یکی موسیقایه (ترومبون)
 ترومپیت: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ ئامراز‌یکی
 موسیقایه سی‌لیلی (کون) ی هه‌یه و به‌فوو
 ده‌ژهندری‌ت. (ترومپیت)
 ترولاق: [ناو] ته‌پاله؛ (تاپاله)
 ترووسکایی: [ناو] پرووناکی که‌م؛ به‌حاسته‌م
 دیتنی چاو. (کم‌سویی؛ دیدکم چشم)
 تره‌کای‌ده‌لی: تره‌کینی سی‌لوت. (زائیدن سگ)
 تره‌وراوی: [ناو] چه‌نه‌دریژی و هه‌لیت‌په
 لیت قسه‌کردن. (چرت‌وپرت و روده‌درازی)
 تریانتین: [ناو] ده‌رمانیکه له‌بنیشت ده-
 گیریت، له‌نیگار‌کیشیدا بو‌تراو‌کردنه‌وه‌ی
 په‌نگی خه‌ست که‌لکی هه‌یه و تاوینه‌ری (په
 نگی رۆن) ی نیگار‌گیشیه. (تریانتین)

تریبل: [ناو] دهنګ له حانديکي بهر زدا؛ ده-
سته واژه ی موسیقایه. (تریبل)
تریشک: [ناو] تریشکه؛ تریشق؛ تیشک؛ وه-
ک: تیشکی رُوژ. (اشعه)
تریشین: [ناو] فرد؛ فد: کرمی نیو له شی به-
راز، به خواردنی گوشتی به راز بو ټینسانیش
گیرووی هه به. (تریشین)
تریلیون: [ناو] فرد؛ اند؛ فد: یه ک میلیون میلیون
(ملیون × میلیون). (تریلیون)
ترینگوهور: [ناو] ترینګه ترینګ؛ خرینګوهور.
(صدای برخورد کردن زیورات بهم)
ترینګه: [ناو] دهنګی ویکه وتنی ده فری-
مس. (صدای بهم خوردن کاسه های مسی)
تروک: [ناو] ټاوه ټاوه ژنی ټه توار خراب. (زن-
بدکاره)
تسه گورګ: [ناو] فسه گورګ؛ کارګه فسه؛
جوړیک کارګی ژه هراویه. (نوعی قارچ سمی)
(۲) < فسه گورګ
تشیپو: [ناو] (۱) زیرګه؛ پیزوګه؛ زیپک؛ زیپکه.
(جوش پوست) گروقه ر و لووی ناو له شی
گیاندار. (غده)
تشیپوک: < تشیپو
تشتومشت: [ناو، ت] شتومه ک؛ که ل وپهل.
(خرت و پرت)
تفال: [ناو] په روپیپکه به به سه رګونکی هه-
ویردا ده دریټ. (روانداز چانه های خمیر)
تفتیک: [ناو] کورک. (کرک)
تفتیلک: [ناو] کوټره باریکه. (قمری)
تفره: [ناو] کراژ. (پوسته؛ شوره).
تفکر دنه وه: [چا وګه، ت] فریدانی هه ر شتی له

دهمدا. (۲) تف فریدان. (تف کردن)
تفره مار: [ناو] کراژ همار. (پوسته مار)
تفکه: [ناو] ټاگردانی له قورچیکراو؛
کووانووی قورپنه؛ (آتشدان گلی)
تفل: [ناو] توپژ؛ توکل؛ توپخل؛ تفه. (پوسته)
تفل: [ناو] بو ی هه یه له (تفل) ی فارسیه وه
هاتیټ. تلف؛ مندل؛ زاروک. (بچه)
تفه: [ناو] تفل؛ توخل؛ توپکل. (پوسته)
تفه: [ناو] دیواریک به موړه (قورچ) دروست
بووپیټ. (دیوار گلی)
تفه زړی: [ناو] تووه کیوی. (توت وحشی)
+ تفه نګچی: [ټاوه ټاوه] (ب) ده ست راست له
تیره ندازیدا. (وارد در تیر اندازی؛ تیر انداز خبره)
تفه نګی ره شوکی: [ناو] تفه نګیکی قه دیمی و
سه ر پر که له سه ر لولو له که یه وه بارووت و
ساجمه ی ټیده کرا و به زممه داده گیرایه وه.
(تفنگ سرپر)
تفه نګی ساجمه یی: [ناو] زیاتر بوړاوه و فیشه
کی سا چمه یی ده خوا. (تفنگ ساجمه زن)
تفی سه ر به ره و ژوور: (ب) کاریکي کریت که-
زیان به کریاریشی بګه یینی، و وه ک تفی
به ره و ژوور بګه ریټه وه بو نیو چاوی خاوه نی.
(تف سربالا)
تفر و که: [ناو] خه ردل؛ خه رده ل. (خردل)
تفسک: هه نجیری کیوی. (انجیر وحشی)
تفل: < تفل
تفو: [ناو] ترپ؛ توور؛ تفر. (ترپ)
تفی: [به ند] دفی؛ ټه شی؛ ده بی؛ گه ره ک.
(باید)
تفیای: تووړه بوون. (عصبانی شدن)

تک: [ناو] (۱) دک؛ دوو؛ هه رتک چاوی دیشی؛
ههردوو چاوی دیشی. (دو) (۲) دلۆپ؛ دلۆپه؛
تکه. (قطره)
تک: [ناو] نوخته؛ خهوش؛ خهش؛ لکه؛ عهیب
وئیراد؛ چ تک تیدا نینه؛ بی عهیب و لکهیه.
(غش؛ لکه) دلۆپ. (چکه)
تکه تک: (۱) [دهنگه ناو] چرته چرت؛ وه ک: ده-
نگی کاترمیر؛ (تک تک) (۲) دلۆپه -
دلۆپ. (چکه چکه)
تکه کردن: [چاوگه، ت] هاتنه خواره وهی
دلۆپه. (چکه کردن)
تلاسان: [چاوگه،] هه لخلیسکان. (لغزیدن)
تلبزار: [ئاوه لئاو] به قامک بزار کراو؛ دهست
چن؛ هه لبزار ده؛ تلبزیر؛ (انتخاب) (۲) له
رادهی قامکی دهستیک تیناپه ریت. (ب) نایاب.
انگشت شمار
تلخه: [ناو] کوگابه فری به سه هول بووی
په له په له له سهر عهرز ماو. (کپه بر فهای
بجامانده در بهار)
تلدار: [ئاوه لئاو] تولدار؛ تولدار؛ ئاوس؛ تولپر؛
سکپر. (آبستن)
تلگه نی: [ئاوه لئاو] زک گه نیو؛ سک بوگهن. بو
جوینه. (شکم گندیده)
تلمسک: [ناو] تلماسک؛ زهنگه ته تری.
(تلسک)
تلنایو: [چاوگه، ت] تلین؛ تلانه وه. (غلطیدن)
تلوفک: [ناو] (ف. گولچینه وه) گلوفک؛ لکی
هه ره سه ره وهی دار. (شاخه های بالائی
درخت)
تلی: [ناو] (۱) گله؛ دانه؛ ده نک. (دانه) (۲) تیل؛

قامک. (انگشت)
تمتم: [ناو] سماق. (سماق)
تننیک: [ئاوه لئاو] به دهئه سل؛ به دنیژاد.
(بداصل)
تنگز: [ئاوه لئاو] ئانگزا؛ تووره. (عصبانی)
تنگز ی: [ناو] تووره یی. (عصبانیت)
توبه ی گورگ مه رگه: (ب) دووری نه کردن و
دهست هه لئه گرتن له خده و خوو؛ توبه ی
بیایه خ؛ توبه ی به درو. (توبه درو غین؛ توبه
گرگ)
توپز: [ناو] (۱) توپه وانه ی کونی ئه ستیر و پرو
چن. (دها ن بندروزی) (۲) میکوت و میگووار؛
دوق؛ کوته کی سهر بزماریز؛ گورز. (گرز)
توپزه گیواوه: [ناو] گیاسپون؛ ده رمانه بو زه-
ردووی. (میخک وحشی؛ چوبک؛ صابونی)
توپله گیا: [ناو] شه له مه باخی. (کلم صحرائی؛
خردل بری)
توپه که له م: [ناو] گیا گه له رم؛ کالیسیومی
زوره بو پته و بوونی ئیسک و نه خوشینی
ئیسک به که لکه. (کلم پیچ)
توتو: تواتوا؛ چین چین. (لایه لایه؛ قشر قشر)
+ توخماخ: [ناو] قه تماغه؛ پیست؛ توخماخی
سهرت هه لده که نم؛ پیستی سهرت هه لده که-
نم. (پوست)
توخمه تخیل: [ئاوه لئاو] زول؛ بیژوو؛ توخمی-
حه رام؛ حه رامزا. (حرامزاده)
تور ئاوس: [ئاوه لئاو] پابه مانگ؛ هه راش
ئاوس؛ نزیک به زائین. (پابماه)
توراخ: [ناو] خه سه؛ دوی خهستی ئاوچنراو
بو که شک چیکردن؛ دوراخ. (دوغ چکیده)

توراق: < توراخ.

توراقدان: [ناو] ئامانى توراق. تووره كهى هه-
لواسىنى توراخ. (ظرف دوغ چكیده)

توراك: [ناو] جوړى په نير. (نوعى پير)

توربه: [ناو] تووره كه؛ توورين؛ كيسه. (توبه)

توربچه: [ناو] تووره سووره؛ جوړيك توورى

چووكه ي پست سووره. (تربچه نقلی)

تورتان: [ناو] مقهس؛ قه يچى؛ دويد.

(قيچى)

تور کردن: [چاوگه،ت] توران؛

زيبوون. (قهر کردن)

تور کردن: [چاوگه،ت] به تورگرتن؛ رام کردن؛

خسته تور؛ زياتر بو کوړ و كيژ دهوتريت كه

مه يلى يه كترين رابكيشن. (تور کردن)

تور كمان: [ناو] تور كمنه؛ تور كه مهن؛ جه-

ماوه رى سى پستى تور كه كانى ئاسيائى

ناوه ندى. (تركمن)

تور كى: [ناو] زمانى تور كى؛ زمانى تور كه-

كانى ئورال ئالتايى وئازهرى. (تركى)

تور كى: [ئاوه لئاو] په يوه نديدار به تور كه وه.

(تركى)

تور كى ئازهرى: جه ماوه رى تور كى ئازر بايجان.

(ترك آذربايجانى)

تور كى لاو: (ب) تور كه كانى پاش شورشى

ئاتاتورك له تور كيا. (تركهاى پس از انقلاب

آتاتورك)

تور كى ته سته موول: زمانى ياسايى دهوله تى

تور كيا. (زبان رسمى تركيه)

تورمز: [ناو] روس د؛ فد؛ ئاميرى راوه ستاندى

ههر كه ره سته تى ته گهردار؛ چهند جوړه،

كاره بايى، روني، پايى، دهستى، كومپيريسى و
هيدرو ليكى؛ له كوردستانى باشوور وشه-
ئينگليزيه كهى ده لين، و ئيستويى پيده لين.
(ترمز)

تورمز بريان: [چاوگه،ت] تورمز برين؛ له

كار كه وتن و عه يدار بوونى تورمز. (ب) خو

پى نه گيرانه وه. (ترمز بریدن)

تور نابازى: [ناو] فد؛ يارى شا و وه زير و دز و

جه لاد. (ترنابازى)

تور ورس: [ناو] تور ورس وئانتى تور ورس، دوو

كيون له مه ليه ندى كوردستانى تور كيان.

(نام دو كوه)

تور په هات: [ناو] فد؛ تور په هات؛ هه لیت و په-

ليت؛ قسه ي پرو پووج. فشقييات. (ترهات)

تور پى چرا: [ناو] چنراو و هه ل دووراويكى تور پى

كيسه ئاسايى بچووكه له ده زوى نه سوووج،

دهيكن به سهر پستانه كى (مه مكه) ي

چرا تورا. (طور چراغ)

تور ته كاندن: [چاوگه،ت] (ب) ليدان؛ کوتان و

بو تيوه شاندى. (كنايى، كتك زدن)

تور ه لانيه: [به ند] تور ه لانه؛ توزيكي كه م؛ نه-

ختيک؛ كه ميک. هه نديک. (كمى. خيلى كم)

توشكه: [ناو] كرپش وه ك؛ كرپشى سهرى

چلكن يان گه چهل. (شوره)

توشه ل: [ناو] توخل؛ تيفل. (پوسته)

+ توف: [ناو] توف؛ توو؛ توم؛ توو؛ توخم. (تخم)

توف نانه وه: [چاوگه،ت] گيچهل به رپا كردن؛

كور توراوه ي توفان نانه وه. (شلوق کردن)

توف ئافيتن: [چاوگه،ت] توف چاندى؛

توو چاندى؛ توو وه شاندى (تخم پاشى)

توڤي: ته په کالي بو توو راگيراو. (ميوه بوستانی تخمی)

توڤقه: [ناو] ته وږقه؛ ده ستومشتاق. (بهم دست دادن)

+ توږين: [چاوگه] زيادکردنی ئاوی کاريز و کانی؛ ژيانه وهی کوږه کانی. (پرابی کاريز؛ پرابی چشمه خشکیده)

توږين: [چاوگه] (۱) ترسان (ترسیدن). (۲) دريانی پورگ (پاره شدن تاول). (۳) ژيانه وهی کوږه کانی. (زنده شدن چشمه خشکیده) (۴) ته قینی قومبوله. (ترکیدن نارنجک) +

توکز: [ئاوه لئاو] ترکزه؛ بڅه. (خطر)

تولانه وه: [چاوگه، ت] داتولان؛ نه رمبوونی میوه به هوئی زور گه یینه وه؛ بل بوون. (نرم- شدن میوه به علت زياد رسیدن)

تولپ: < تلدار

تول دان: [چاوگه، ت] زکدانی دیوار. (شکم- دادن دیوار؛ طبک کردن)

تولدان: [ناو] مندالان؛ (بچه دان)

تولومپا: [ناو] تورومپا. (تلمبه)

+ توله: باتی؛ جياتی؛ بری؛ قهره بوو؛ له توله ی قهلمیکدا کتیبیکم پی دا. (عوض)

توله که مارانه: [ناو] مارتوله کی؛ له کوردستان زور دپرویت، تامی تاله و هه نديک ماکی ژاری (نامیگدال) ی تیدایه و دهرمانیکی- ئیش به ره. (افسنطين کبير)

تومار کردن: [چاوگه، ت] ده نگ خستنه سهر شريت و قهوان؛ < سه بت (ضبط کردن نوار و کاست) +

تومانج: [ناو] بوختان؛ تومته. (تهمت)

تومانندن: (ف. گيو) تومته ليدان. (تهمت زدن)

توميز: [ناو] مشته کوږله. (مشت)

تومقفه: [ناو] گياچه وره؛ له ميراوای بوکان و پاوه و کيوه کانی دالاهو زوره و دهرمانه بو سينوزيت. (گل مرو)

تومگير: [ناو] گياي بالوو کپر؛ گوی به رخ؛ گوږله که ی به توپ له پال يه کدان، دهرمانی بروشيت و نازاری سينگه و گه لا تووکنه که- ی بو خنازير باشه. (گل ماهور)

تومه ز: < تومه يژه

تومه يژه: تومه لی؛ تومه ز؛ تومه زانه. (تونگو)

تون: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ راده و ريژه ی ده- نگ، ده سته واژه ی موسيقايه. (تن)

تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کيشيکه به رانه ر به هه زار کيلو. (تن)

تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ گوشتی کولای ماسی (تون) که له ناو قوتووی سه ربه- سترای ته نه که دا رای ده گرن. (تن)

تون: [ئاوه لئاو] مروقی چاو برسی و تيرنه خور. (حريص)

تون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی جوړيک ماسيه. (نام ماهی تن)

تون: [نیشانه ی ملکی بو دووه م که سی تاک] هه موو عالم گرفتاری تون. (علامت ملکی)

+ توند: [ئاوه لئاو] خه ست؛ دژی شل. (تند؛ سفت)

+ توند و تيز: [به ند] (۱) توند و تيز را بوورد؛

به له ز رابوورد. (سریع). (۲) [ئاوه لئاو] تال-
وترش؛ زور توون. (طعم خیلی تند)
تونده ته بیات : [ئاوه لئاو] ئه وهی زوو تووږه-
ده بیات، ته بیات له (ته بیعهت) ی ئاره ویه وه
هاتووه. (تندخو)
توننی : [ناو] توندی؛ توونی؛ خه سی؛ تام
تیژی. قابیم. (تندی)
تووتکان : [چاوگه، ت] (۱) ږیوایه ته کوږیک
چاوی به خواردنیک بکه ویت و ئیشتیای-
بکات و نه یده نی تووی ده تکیټ و مندالی
ناییت. (عقیم شدن مرد). (۲) هه لټروو
شکان. (چمباتمه)
+ تووته ک : [ناو] نهرمه نایه. (نوعی نی زبانه-
دار)
تووجی : به لافکرن؛ پشک کرن؛ بلاو کردن؛
پرش و بلاو کردن. (قسمت کردن)
توودرک : [ناو] تووترک؛ ته مشک؛ تیمشک.
(تمشک)
توودرکه : [ناو] خاکشیره که شيله؛ گیایی که ده
نکه که ی بو سییه ږو (مالاریا) به که لکه. (قدومه
کوهی)
توور : هاویژ؛ تووږدان؛ هاویژتن. (انداز)
توور : [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ گه شت وسه-
یران، زیاتر بردنی چهند کهس پیکه وه بو گه-
شت و ولات گه ږان له لایه ن ږیکخراویکه وه.
(تور)+
تووره کیوی : [ناو] گیای توره ده یمی؛ له
مه باد، پیران شار و پاوه زور ده ږوی گه
لاکه ی ده کوټین بو دهرمانی برین و دومه ل.
(علف خړ)

تووریست : [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ گه شتیار؛
گه ږوک. (توریست)
تووزه ک : [ناو] ته ږه تیزه؛ ته ږه توره؛ ته ږه ټوله؛
(تره تیز ک)
تووش : [ناو] فرد؛ (۱) له زمانی فهرانسه شدا
به مانای تووشی یه ک بوونه؛ ږو به ږووی یه ک
هاتن. (۲) چه توون و تووش وډژوار.
(سخت) (۳) جگی زور ساوراو؛ جگی تووش.
(شتالنگ زیاد ساییده شده) (۴) شه ږانی.
(خشن)
تووشک : [ناو] چویشتیر؛ تویشتیر؛ گیسکه
می له دوو ساله که متر. (یزغاله از دو ساله
کمتر)
تووشکه له : [ناو] تووشک؛ کاوږه می که
پای ناییته دوو سالان. (میش در اول
دوسالگی).
تووفه ږه نگی : [ناو] شیلک؛ بنه گیایی که خزو
که، میوه که ی سوور و ترش و شیرینه.
(توت فرنگی)
تووکه : [ناو] ترووکه؛ ږووشه ی به فر و باران.
(نم نم برف و باران)
توولی : [ناو] وشتی تووکن و بهرگن دریژ.
(شتريشم دراز)
توولیایی : (۱) هله لیایی؛ هه لوپه لبوون له بهر
کولانی زور. (له شده از زیاد پختن) (۲)
توند ږه وی؛ زیده ږه وی؛ زیاده ږویی. (افراط)
+ توون : [ئاوه لئاو] تووژ؛ تیژ (تامی تیژ و
توند). (طعم، تیز و تند)
توونکه : [ناو] تنوکه؛ ده ږیی زور کورت.
(شورت) مایو ی گوشاد. (تنکه؛ شورت)

تونوتیز: [ئاوہلناو] (۱) به کار؛ خیرا توندوتول.
(کاری). (۲) توون و تیز؛ تامی زور توند و تیز؛ تال و تیز. **(طعم خیلی تند)**
توونه گیواو: [ناو] توونیلہ؛ توونہ گیا؛ تہر خون.
(ترخون)
توونہ دار: [ناو] دارچین؛ دارچینی؛ داریکہ لہ چین و مالیزیه وه هاتووه، پیستی ئه وه دارده- رمانی پرونشیت و سی و زوکامه. **(دارچین)**
+ توونی: [ناو] توندی؛ تالی؛ تیزی، دژی نه- رمی؛ توونته که توونه: نه رمنیه. **(تندی)**
توونیلہ: < توونه گیواو
تووه قهسپه: [ناو] جوریک تووشیرینی دهنک گه وره سی **(نوعی توت سفید)**
+ توئی: من نیم، توئی. ئه توئی. **(تو هستی)**
توئخم چوو: پیستم ساورا؛ (ب) شه که ت بووم؛ ماندوو بووم. **(خسته شدم)**
ته پانه: ته پانه. کبانگلیر
ته بتاندن: [چاوگه، ت] ئارام کردنه وه؛ حه- جماندن؛ دلخوشتی دانه وه. **(آرام کردن)**
ته بتین: [چاوگه، ت] ئارامگرتن؛ حه جمین؛ داسراکان. **(آرام گرفتن)**
ته بخاله: [ناو] تیمسک؛ لیوهه لژیان.
(تبخال)
ته بریز: [ناو] ته وریز؛ شاریکه لہ ئازربایجانی روزه لاتی ئیران. **(تبریز)**
ته بسی: [ناو] که شه فهی چایی. **(سینی کوچک)**
ته بع: [ناو] نه خوشین به هوئی خواردنی چه ورییی زوره وه. **(مريضی از چربی زیاد خوردن)**

ته بله ی سهر: [ناو] ته پل ی سهر؛ ته وقی سهر.
(فرق سر)
ته به تور: [ناو] تهونی جالجالوکه. **(کارتک)**
ته پ ته پی: [ئاوہلناو] که سیک که ته نیا ته وقه سهری هه ویزه. **(کسیکه فقط وسط سرش طاس است)**
ته پساندن: [چاوگه، ت] (۱) راختن؛ پان کردنه- وه. **(پهن کردن)** (۲) لیدان؛ کوتان. **(زدن؛ کوبیدن)**
ته پکه ر: [ئاوہلناو + ناو، بک] ته پو؛ فیله باز.
(حیله گر)
ته پل: [ناو] دمه ک؛ زهر ب؛ ئامیریکی موسیقایه. **(ضرب)**
ته پله ک: [ناو] باکردنی گه چی دیوار به هوئی تهره شوئی (نم) هوه. **(طبلک).** (۲) ژیرسیغار. **(زیرسیگاری)**
ته پله کردن: [چاوگه، ت] هه له کردن له قسه- کردندا. **(تپق زدن)**
ته پله کی روزه: [ناو] گوئی روزه. **(گوی خورشید)**
ته پله گوینی: [ناو] ئگوینییک که که تیره ی لیده گیریت. **(گون کتیرا)**
ته پ لینه کوتان: (ب) بی زانستی له کاریکدا.
(سردرنیاوردن)
ته پودول: [ناو] کیو و شیو. (ب) ههردی پر- کووسپ و که ندال. **(زمین ناهموار)**
ته پودوو که ل: [ناو] ته مودوو که ل؛ مژودوو؛ ته م تومان. **(مه و دود)**
ته پولوول: [ناو] ته مو مژله کاتی به فر و باران- باریندا. **(مه همراه با بارش)**
ته پولله گیا: [ناو] گیاگز گانه. **(گیاه طاوسی-)**

رنگ)

ته په: [دهنگه ناو] دهنگی كهوتنی شتی قورس؛ وه عه رز كهوتنی شتی قورس؛ دهنگی به دار ته كاندنې لیفه و مافووره. (صدای افتادن اشیا سنگین و نرم)

ته پوهوږ: [ناو] هه راوهوریا و زرمو كوت. (تق- و بوق و سرو صدای بلند)

ته په سهر: [ناو] و [ئاوه لئاو] بیده سه لات؛ بیده- نگ؛ سته م دیتوو؛ سهر كوت كراو؛ سهر كوڼه- كراو. (مظلوم)

ته په و ته لان: هه ردی پر كند و كوږسپ. (زمین ناهموار)

ته پی: [ناو] ته پلو سی؛ سستی؛ له ش گرانی. (لشی)

ته تن: [ناو] قوږ. (گل و شل)
ته ته: [ناو] ډول و كه لی ته ته بهینی هه- ورامانی ته خت و هه ورامانی لهوڼ. (گردنه و دره ای در اورامان)

ته ته پیچ: ته خته پیچ؛ پیچاندنی ده ست و پیی شكاو به ته خته. (با تخته بستن استخوان- شكسته)

+ ته ته له: [ناو] نامرازی هه وږ گه ری، ته خته یان چه رمیكه بو لووس كردنی هه وږ و هیربار. (ابزار كوزه گر)

ته ته له: [ناو] (۱) كه وانه؛ لاتراسكه كردنی گولله كه له به رد بكه وی. (كمانه). (۲) هه- لبه زینه وهی په یتا په یتای زاپ كاتی لاتیل بو سهر ئاو ده او یژریت. (نان و ماس). (كمانه)

ته حر: [ناو] تهرج؛ شیوه. (طرح)

ته خار: [ناو] ته غار؛ (ب) سی؛ ته غاریك ته- پاله سی دانه یه، ته غاریکی چوار پووتی گهنم سی ربه یه. (به سی عدد اطلاق میشود)
ته خت خاو: [ناو] قهره و پله یی له سه رنووستن. (تخت خواب)

ته خته: (۱) [ناو] چال و چول نییه (ته- خت) ه، (تخت است) (۲) [ناو] یه كه ی ژماره یی به ری قوماشی پیکه وه لكاو و (دو وراو) داوینی كراس چوار ته خته یه. (تخته). (۳) [ناو] یه كه- ی ژماردنی جاش و به تانی و قالی، سی ته- خته قالی. (تخته). (۴) [ناو] ته خته نه رد، تاو له. (تخته نرد). (۵) [ئاوه لئاو] شتی پان وته- خت وه ك: ته خته به رد، ته خته گه مړه. (هرچیز صاف و پهن). (۶) [ناو] ته غه ر بو داری تا شراوی پان ده گو تریت. ته خته دار. (تخته- چوب)

ته خته پی تی: [ناو] تد؛ غه رب سنجان؛ جووجه. (ساس)

ته خته دامه: [ناو] ته خته پیکه خانه خانه كراوه و ۶۴ خانه ی هه به بو یاری دامه؛ (چه لان چابوو هه مان بوو ته خته دامه) «هیمن» (تخته- داما)

ته خته سر: [ناو] پارچه یی (لباد یان هه ورا) كه نووسراوه ی ته خته سیای قوتا بخانه ی پی- پاك ده كه نه وه. (تخته پاك كن)

ته خته سی لا: [ناو] سی ته خته ی ناسك كه ناوه ناوه به باری را راست و را پووتدا (بوډه- وامی زیاتر) پیکه وه لكاون. (تخته سه لا)

ته خته شنو: [ناو] ته خته داریکی ۸۰×۸ سانتیمتر بو وهرزشی شنو كردن له سهری.

(تخته شنا)

تهخته کورت: (ب) عقل سټک؛ کهم عقل^۱. (کنایی، کم عقل)

تهخته نورد: [ناو] تاو له. (تخته نورد)

تهختی سینګ: [ناو] پانایی سهر سینګ. (تخت سینه)

تهختی ناوشان: [ناو] پانایی لای ژووره ووی پست. (پهنای شانه)

تهخر: [ناو] تهرک؛ وازلی هیټان. (ترک)

تهخلیت: [ناو] (۱) تهقلیت؛ سواعبه؛ گالته. (شوخی) (۲) لاسایی؛ ده مه لاسکی. (تقلید)

تهخم: [ناو] شوین؛ جیگا. (مکان)

تهخه ر: [ناو] (۱) عه شیره. (۲) بهند [ته غه ر؛ زورتر. (۱) عشیره ۲. بیشتر]

ته دووانه: [ناو] لټاوه [جیمک؛ لفه دووانه؛ بومیوه (شملوبه ره که ت). (دوقلو)]

تهرته نداز: [ناو] لټاوه [پیره میردیک خو قیت و قیت که ت. دلته ر؛ تهرپوش. (شیکپوش)]

تهرا: به تو؛ بو تو؛ لو تو. (ترا)

ته راتی: [بهره می چاوگه] تهرایی؛ تهری؛ نمداری. (تری)

تهراف: [ناو] دیلاندن؛ ده لاندن. (نشت)

تهراج: [ناو] لټاوه [مروی له یلاق و دریر. (آدم خیلی دراز قد) (۲) [ناو] عه لاف؛ کپیار و فروشیاری ده غل به کوم. (علاف)]

ته رازیا: [ناو] شه ونم؛ خوناوه. (ژاله)

ته راشکاری: [بهره می چاوگه] تراشکاری. (۱) رهوتی تاشین. (۲) جیگا و که رهسته و کاری کانزا تاشین (له چه شنی خه- پراتی) (تراشکاری)

تهراکتور: [ناو] فده؛ فرد؛ اند؛ تراکتور؛ که ره-

سته ی شیو برین. (تراکتور)

تهراکردن: [چاوگه ت] بهردانه وه؛ خسته- خواره وه. (پائین انداختن)

تراموا: [ناو] قه تار (شمه ننه فهر) ی ناو شار. (تراموا)

تهرانه: [ناو] ترانه؛ قه شمهری؛ گمه. (بازی)

تهراوس: [ناو] لټاوه [تهرئوس؛ هه ردی هه- میشه شیدار. (زمین همیشه نمدار)]

تهراوه ری: [ناو] هاتن وچوون؛ تراوه ری؛ هاتوچو که ر؛ ثم وشه کوردیه و چووه ته نیو زمانی فارسی و بووه به ترابه ری. (تردد؛ ترابری)

تهرپهل: [ناو] لټاوه [پیریزنی تهرپوش. (پیرزن شیکپوش)]

تهرت: [ناو] که سته ک؛ کولوی خاک. (کلوخ)

تهرتلین: [چاوگه] گیزبوون؛ شیوان. (آشفته- شدن)

تهرجو: [ناو] پهرجو؛ کرمزی؛ مه هدهر؛ کاری که س نه کردوو. (معجزه)

تهرجه: [ناو] شهباک؛ ده لاقه. (شباک)

تهرجه مه: [ناو] پاچفه؛ وه گیرانی نووسراوه ییک به زمانیکی تر. (ترجمه)

تهرخان مه جلیس: مروقی تاییه تی دانیشن له کوپ و مه جلیسدا؛ (ب) پیواماقوول. (مجلس- نشین)

تهرده ماخ: [ناو] لټاوه [که یف خوش؛ به ده ماخ. (خوشحال)]

تهرزه نوو: [ناو] لټاوه [شتی تازه و نوی؛ خه بهر و باسی تازه (جدید و نو)]

تهرسا: [ئاوهلناو] ديان؛ فله؛ عيسايي؛ (له-چهند شويني ديكه به گاوريش و تراوه).
(عيسوي)

تهرفه: [ناو] تهفره؛ خاپ؛ فريو. (فريب)

تهرقال: دوستايه تي له گهل كه سيكي خراپ-دا. (دوستي با آدم ناباب)

تهرك: [ناو] (۱) دواوهي زيني ئهسپ، يان دوواوهي هه رسواييك. (ترک). (۲) تهرخ؛ ده-ست ليهردان. (ترک) (۳) بيخ؛ بن؛ تهختي ژيرهوه؛ (ته؛ كف)

تهركال: [ناو] مه زراي دهغلي ئاوي. (كشت آبي)

تهرك بهند: [ناو] بهن سامورته. (تر كيند)

تهركزه: [ئاوهلناو] توكر؛ مه ترسي؛ بقه. (خطر)

تهركه خهم: [ئاوهلناو] كه متهرخهم؛ بي خهم. (لا بالي)

+ تهركه دونيا: [ئاوهلناو] دووري كردو له خوشيه كاني دونيا؛ زياتر به (راهيبه) ي كليسانشين ده لين. (تارك دنيا)

تهركه ز: [ناو] دارته قله له ساقه تي خهيزه ران. (چوب چوگان ازخيزران)

تهركه زاز: تهركه زيڊ؛ جي هيشتنى نيشتمان؛ تهركه ديار (ترک وطن و ديار)

تهركه ولات: له ولات ده رچوو؛ ئاواره؛ تهركه-ديار. (آواره غربت)

تهرمهك: [ناو] تايه ي دريژ و باريكي گرالك و درك و دال. (كپه خارمكعب شكل)

تهروتليس: [ئاوهلناو] تهپ و خووساو. (تر و خيس)

تهپ و وشك هاويشتن: تيروپشك. (نوعى-)

قورعه

تهپووك: [ناو] داري تهپه ژيبا؛ بهريكي سووري ههيه بو نه خوشيني سي و دل به-كه لكه. (طويلك)

تهپوهنده: [ناو] تازه فيراگه يشتي؛ نوبه ره. (نوبر)

تهروه نه: [ئاوهلناو] پرش و بلاو؛ ئاواره. (پراكنده)

تهپه تيزه گيويله: [ناو] كووزله. (ترتيزك آبي)

تهپه ژيه: [ناو] گياي تهپوو؛ له كوردستان زوره و ده رمانى كرمى ريخوله يه. (سجند صحرايى)

تهپه شو: [ئاوهلناو] شيدار؛ نمدار؛ شه دار؛ ته-په شوع؛ پتوبه تدار. (نمدار)

تهره فاندن: [چاوگه] برين؛ به لكردن؛ قرتاندن. (قطع كردن)

تهره فله: [ناو] سك له وه پرين؛ پله ندهر. (تفيلي)

تهرهك: [ناو] تيك؛ درز؛ قه لاش. (ترک)

تهره كان: [چاوگه] تره كيان؛ قه لاشان؛ قه له شين. (تر كيدن)

تهره له بلان: [ناو] نيترتكه پياز. (پيازچه)

تهره ميير: [ئاوهلناو] پياوي دل تهپ و خو پازينه ر. (مردى كه زياد به خودش ميرسد)

تهريانه: [ناو] ساقور؛ سه وه ته؛ تريان. (سبد بزرگ)

تهريب: [ناو] به لاف؛ ته رس؛ ته پاله؛ ته پاله. (تپاله)

+ تهريب: [ئاوهلناو] دوو هيل له راستى يه-كدا، كه هه رگيز به يه گ نه گهن مه گه رله نيهايه تدا، وهك پواله تي هيلي قه تار. (موازي در هيندسه)

+تهرب: [ئاوهلناو] تهراز؛ هاوتهريب:هاوشان
 ، هاومهرام؛ هاوړې. (موازی؛ همسان)
تهریفه: [ناو] تریفه؛ نهخوښینی ئاژاله که نابې
 گوښته کهی بخوړیت. (نوعی مرض حیوانات)
تهریکی: [ناو] تهنیایی؛ تهنیاکه وتوویی؛
 گوښه گیری. (عزالت)
تهریبه: [ناو] تهریده؛ ږیگر؛ چهته؛ جهرده.
 (راهزن)
تهزرد: [ناو] مهری سپی که سهروچاوی زه-
 ردییت. (رهنگ گوسفند)
تهزاندن: [چاوه،ت] سرکردن؛ له‌ئاوی سارد
 یان به فردا راگرتنی ئه‌ندامی گیانله‌به‌ر؛
 (ب) ته‌ممی کردن. (کنایی، تنبیه کردن)
+ته‌زین: [چاوه‌گه] (۱) میلووره کردنی ئه-
 ندامی له‌ش؛ (مورمور کردن اعضا) (۲) چیان؛
 چوون و سرپوون به سه‌رما. (کرخت شدن).
ته‌ژ: [ئاوهلناو] پړ؛ ډولدر؛ لیپاولیپ. (پر)
ته‌ژه: [ناو] (۱) ته‌گه، نیړی (نهاز). (۲) یاری
 قه‌له‌منداری. (نوعی بازی). (۳) ئه‌ستوون
 (ستون). (۴) بالار. (الوارسقف) (۵) [ئاوهلناو] زه-
 به‌لاح. (لندهور)
ته‌ژه‌نده: [ئاوهلناو] زه‌به‌لاح؛ دریژ و ناقولا.
 (لیلاق؛ لندهور)
+ ته‌س: [دهنگه‌ناو] فه‌مانی ده‌نگدانی که‌ل
 ګامیش و ئه‌سپ بو پاشه‌وه چوون. (فرمان)
 پس رفتن اسب و گاومیش
ته‌سکو‌تروسک: به‌رت‌ه‌نگ؛ باریک و ته‌سک.
 (کم‌عرض و باریک)
ته‌سمه: [ناو] وشه‌ییکی بیانیه به‌لام به‌باو
 بوونی سه‌یاره، له سه‌ر زاری جه‌ماوهر وه‌ک

کوردی به کار ده‌بریت و کوردکاریش کراوه و
 بووه‌ته ته‌سوو یان ته‌سوه به‌لام زیاتر هر
 ته‌سمه ده‌وتریت. (تسمه)
ته‌سمه‌په‌روانه: [ناو،ت] ئالقه‌لاسیقیکه که به
 هیژ ی ماتوړ په‌روانه هه‌لده‌سووړییت بو
 فینک کردنه‌وه‌ی رادیاتوړ. (تسمه‌پروانه)
ته‌سوو: [ناو] سیرمه؛ ته‌سووه. (تسمه ، نواری
 از پوست و چرم)
ته‌سه‌ل: ئارام؛ تیروته‌سه‌ل، بو‌ی‌ه‌یه‌(تیر
 وته‌سه‌لا) بی و ته‌سه‌لای ئاره-
 وی (سوکنایی) یه (آرام)
ته‌سیقی شوفیړی: [ناو،ت] گه‌واهی‌نامه‌ی
 شوفیړی؛ شه‌هادی شوفیړی. (گواهینامه-
 راندگی)
ته‌شائوم: [ناو] شیوه و شوبه‌اندن؛ ویده‌چی له
 وشه‌ی (ته‌شابه‌وه) (کوردکاری بووییت.
 (تشابه)
ته‌شریف: عد؛ فد: وشه ئاره‌ویه به‌لام به‌واتای
 (به‌پړزه‌وه هاتن) به‌تایه‌ت له هه‌ورمان و
 موکو ریان زور ده‌گو‌تریت. (تشریف)
ته‌شرین: [ناو] عد؛ ناوی دوو مانگی ساله له
 به‌ینی ئه‌یلوول و کانونی یه‌که‌مدا. (نام
 دوماه)
ته‌شکه‌ل: [ناو] داوین؛ دامین. (دامن)
ته‌شه‌خوس: [ناو] که‌سایه‌تی؛ دهمار و لووت
 به‌رزی، له ئاره‌ویه‌وه هاتووه .
 (شخصیت؛ تکبر)
ته‌شه‌نه: [ناو] په‌ره؛ ته‌نینه‌وه. (پخش)
ته‌شه‌نه‌کردن: [چاوه‌گه،ت] ته‌شه‌نا و هه-
 وکردنه‌وه‌ی برین. (بازچرک کردن زخم).

(۲) ته‌نینه‌وه. (پخش شدن)

ته‌شی‌بریق: [ناو] برووسکه. (برق)

ته‌شیکه: [ناو] موغ‌موغه؛ میشووله‌ی لاق-
دریژ که هه‌ندیکیان سه‌رپشتیان کولکنه.
(پشه‌بزرگ)

ته‌شی‌مل: [ناو] کولیچه گیواو؛ گوله‌کانی زهره
و له پال‌یه‌کدان، ریشه‌که‌ی تام‌تاله‌ده‌رمانی
ئیشی‌گه‌ده و په‌وانه‌وه‌ی تووره‌یه. (جیتینا)
ته‌شیوک: [ناو] جوریک هه‌لپه‌پکی. (نوعی
رقص)

ته‌عارفکردن: [چاوگه‌ت] فغد: ئاره‌ویه به‌لام
به واتای خولککردن له زمانی کوردیدا باوه.
(تعارفکردن)

ته‌غمه: [ناو] شه‌قلی ئازهل داخکردن؛ تاغمه.
(مهر داغکردن حیوانات)

ته‌غهر: [به‌ند] زورت‌ر؛ زیاتر. (بیشتر؛ غالبا)

ته‌فت: [ناو] قه‌رتاله. (سبد میوه)

ته‌فتی: [ناو] گه‌نمی وه‌ک برپویش کوتراو.
(گندم نیم کوب)

ته‌فره‌باز: [ئاوه‌لناو] ته‌فره‌ده‌ر؛ فریوده‌ر؛ له
خشته به‌ر؛ خه‌له‌تین؛ خاپین. (فریبکار)
ته‌فه‌ش: [ئاوه‌لناو + ناو] خاپین؛ خوفروش.
(خائن)

ته‌فته‌شیک: [ناو] که‌مانچه. (کمانچه)

ته‌فجفان: [ناو] له‌گهل که‌سیک زورنزیک-
بوون؛ په‌یوه‌ندی. (رابطه)

ته‌فدا: زهره‌رگه‌یین؛ زیانی‌خورو. (زیان‌رسان)

ته‌فرزین: [ناو] ته‌به‌رزین. (تبرزین)

ته‌فسک: [ناو] ته‌فزک؛ ته‌فزک؛ ته‌فاریک؛
هه‌ژیر؛ (هه‌نجیری) کیوی. (انجیر کوهی)

ته‌فش: [ناو] قه‌مچ؛ چه‌وی پان. (تکه‌سنگ)

پهن ساید‌ه‌شده)

ته‌فگر: [ئاوه‌لناو] هه‌مووگر؛ هه‌موولایه‌نیک
ده‌گریته‌وه؛ هه‌مووان ده‌گریته‌خو. (همه-
گیر؛ شامل)

ته‌فل: [ئاوه‌لناو] تیکه‌ل. (مخلوط)

ته‌فنیپر: [ناو] ته‌فنه‌جنوکه؛ ته‌ونی جالجا
لووکه؛ تالی داپیروشک. (کارت‌نک. تار
عنکبوت)

ته‌فوو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌قاو؛ به‌لکوو؛ به‌شکوو.
(بلکه)

ته‌قاندن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌شوین شتیکیدا گه-
ران و پشکین؛ هه‌موو جیگاییکیان ته‌قاند
به‌شوینیدا تا دوزیانه‌وه. (پی‌گشتن) (۲) چه-
ک ئاوردان. (شلیک کردن). (۳) داته‌قاندنی
ده‌غل. (بیختن). (۴) تره‌کاندن. (منفجر کردن)
+ ته‌قاو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌فوو؛ هاتوو؛ به‌لکوو؛
به‌شکوو؛ به‌شکه‌م. (بلکه)

ته‌قاو: [ر‌ابوردووی ته‌قین] به‌هه‌موو
ماناییکه‌وه؛ ته‌قه‌کردوو؛ شه‌ق‌بردوو؛ تره‌کیو.
(منفجر شده)

ته‌ق ته‌قان: [ناو] پلیکان له به‌ردی خورست.
(پله سنگی طبیعی)

+ ته‌قله: [ناو] جه‌والی گه‌وره که سه‌ریکی
بچیت به ناو خویدا له کاتی باران باریندا
وه‌ک که‌په‌نک ده‌یدهن به سه‌ردا. (نوعی
بارانگیر)

ته‌قه‌تیکه‌وتن: [چاوگه‌ت] به‌ره‌و خه‌لاس-
بوون چوون؛ یه‌که‌یه‌که و دووان دووان
مردن یان کوژران، به‌ره به‌ره چو‌لکردنی

جیگاییک (روبه انقراض رفتن)

تهقه راو: [ناو] جوړیک راو که به دهنگ وهه را
نجیر دهرده پهرین. (شکار باسرو صدا)

تهقه کردن: [چاوگه، ت] (۱) تره کین؛ تره کیان؛
قهله شان؛ (ترکیدن) (۲) به چه کی گهرم
تیرهاوژتن. (تیراندازی کردن)

تهقه ل به ربوون: [چاوگه، ت] باقیه ی برین
پچران؛ له یه ک به ربوونی تهقه لی دووریاو.
(بخیه پاره شدن)

تهقه لو: [ئاوه ل ناو] شپودر پوش. (ژنده پوش)
تهقیو: [رابوردووی تهقین] ته-
قیاک (۱) دایژراو. (بوجاری شده). (۲) تهقیو؛
وه ک: قومبوله ی تره کاو؛ تهقاو. (منفجر شده)
+ **ته کان خواردن:** [چاوگه، ت] داچله کان (یکه
خوردن)

ته کاندهر: [ناو] و [ناو، بک] هه ژینه ر؛ جمینه ر؛
راوه شینه ر. (تکان دهنده)
ته کان له خودان: (ب) هه لمه ت بردن بو
کردنی کاریک. (تکان خوردن برای انجام
کاری)

ته ک تیره ناز: [ناو] ته ک تیرهاوژ؛ تیره نازی
زور ده ست راست و نهنگیوه له عهسکه ریدا
که بو مبههستی تاییه ت که لکی لی وهرده-
گرن. (تک تیرانداز)

ته ک خال: [ناو] فد: چوار بهرگی ته که له ده-
ستیک په پره ی په رانتودا. (تکخال) < ته که ۱
ته کنای: [چاوگه] ته کاندن. (تکاندن)

+ **ته که:** (۱) بی وینه یه؛ ته نیایه. (تک است)
(۲) تاقه؛ جووت نییه. (فرداست) (۳) بجوه؛
ته که نه ولاتر؛ بچو نه ولاتر. (بروانظر) (۴)

چوار په پری ته ک خالی دهستی په-
رانتو. (تکخال ورق). (۵) حاله تی ته کان
خواردن؛ شه که ی شتی ئاو یزان. (تکان
خوردن؛ اهتزاز)

ته ک هاوسه ری: [ناو] (ب) یه ک ژنی؛ دژی
فره ژنی. (تک همسری)

ته گهر: [ناو] تاییر؛ تایهر؛ چهرخ؛ پای خول-
خوری ئه رابه و سه یاره. (تایر)
ته لابی: [ناو] بهو ئاره وانه یان ده گوت، که
پیشه یان له کاته یی بوو؛ گولچنی ئاره و.
(خوشه چین تازی)

ته لاق: [ناو] له سه رته نیش ت یان ئانیشک
پالدا نه وه. (لمیدن روی آرنج) +

ته لپ: [ناو] تلپ؛ سلپ؛ تلف؛ لیته ی
نیش تووی بن تراو؛ پلته. (تفاله؛ درد)

ته لچن: [ناو] توپی به ته لچنراو (طور سیمی)
واباوه به (شه به که، توپی ئینتیرنیتی ده لین،
که پیموایه وشه ی) (توپی، یان راهیله، یان
رایه له) شیاو تره له ته لچن. < راهیله

ته لدروو: [ناو] تیل دروو؛ ته لی درکدار؛ ته ل-
درکین. (سیم خاردار)

ته لواسه: [ئاوه ل ناو] په شیو؛ ئالوز؛ ئالوز؛ خه-
مبار. (آشفته)

ته لووکی: [ناو] چالوک؛ ته نگز. (سفیدخار)
ته له باو: [ناو] قور ولیته ی به جیماو له سیلاو.
(گل ولای جامانده از سیل)

+ **ته له زم:** [ناو] ههرشتی باریک و دریز برراو
وه ک سیرمه. (۲) جیابونه وه وسه ره له لدانی
تولاشه یی له پیست یان ناخوون. (تراشه)
ته له سه نگ: [ناو] گابه رد. (سنگ بزرگ)

تهلهكه: [ناو] پاره يې كه قومار بازان به خاوه-
نى قومارخانه يان دده؛ پاچرا. (شتيل) < فيل
وتهلهكه

تهلهمار: [ناو] گياى مهرگه مار؛ له راپوردو دا
له ناوچه ي ژاوه رو گه لاکه يان ده کولاند و بو
نوه رېنى مووى سهرکه لکيان لى وهرده
گرت. (کبر)

تهله يفوون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ تد: ئاميرى
تيلدارى ئاخوتن له دووره وه (نه ورو بېته ليشى
هه يه). (تلفن)

تهله يفوونچى: [ناو] كه سيك كه كارى
پيكه ينانى په يوه ندى تهله يفوونى له نيوان-
تهله يفوون كه رانه؛ ته غهر له تهله يفوونخانه.
(تلفنچى)

تهله يفوون كردن: [چاوه گه، ت] (جه رهس) زه-
نگ ليدان و په يوه نى گرتن. (تلفن كردن)

تهله يفوون گرام: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: نووسينى
په يغامى تهله يفوونى. (تلفن گرام)

تهله يفوونى بى سيم: [ناو] تهله يفوونى كه له
سوڼگه ي شه پولى راډيو ييه وه په يوه ندى
پيكدنې؛ تهله يفوونى بېته ل. (تلفن بيسيم)

تهله يفوونى هاوړى: موبایل. (مبايل)

تهلهو: [ناو] (۱) قهرز. (قرض). (۲) داوخواز.
(خواستن) (۳) چوونه زگ، زياتر زور بو هينانى
جنسى، نه حمده چووه تهلهو فاتم. (۴) كاتى
جووت خوازى يه كه سمى ميوينه؛ به تهله ب.
(فحل)

تهماته جنانى: [ناو] گياييكى گه لاپانه و بهره-
كه ي له تهماته وردتره و عيلاجى بادارې و
بهردى مسول دانه. (عروسك پشت پرده)

تهماته مارانه: [ناو] ميوه مارانى؛ هه ندى
ژارى (بريونين) ي تيدايه، له ريشه كه ي بو
چاره ي شه كه رمز كه لك وهرده گرن.

(انگورمار)

تهماته مروژه: [ناو] گياى ريزه له؛ تهماته
مروچه؛ دهرمانه بو زيپكه و پالوتنى خوين.

(تاجريزى)

تهماشا كردن: [چاوه گه، ت] بالاخوه دان؛ به-
راخوه دان؛ سهر كردن؛ رامن؛ چاولي كردن؛
نهيړين؛ ميزه كرن؛ تواشا كردن؛ سهرنج دان.

(نگه كردن)

تهماشاگه: [ناو] بهرجه وهن؛ ديمه ن؛ جى
روانين. (تماشاگه)

تهماكوچنانه: [ناو] گوشه ن وهن؛ گياييكه بو
لا بردنى بهردى مسول دان به كه لكه. (تنباكوى
كوهى)

تهمايره: [ئاوه لئاو] چاوه پروان؛ به هيو؛
هيقيدار؛ (چاره نووست خوت ئه بى ديارى
بكه ي، نه كه تهمايره بى كه بو ت ديارى-
بكه ن «قانع» (اميدوار)

تهمباز: [ناو] ته پولك؛ كه مبار. (تپه كوچك)

تهمباسك: < ت مبار

تهمبوورقان: [ناو] تهمبوورژهن. (تنبور نواز)

تهمتومان: [ناو] تهم و مژ. (مه غليظ)

تهمخه: تهمخه؛ تهمخه؛ داخمه. < تهمخه
تهمر: [ناو] پارچه قاقه زيكي چاپكراوى
چووكه يه ونرخى له سهر نووسراوه و له به-
رانهر هر خزمه تيكداد ده ولت له جه ماوه رى
دهستينى و موري پووج (به تال) بوونى ليده-
دا، وهك: تهمرى سهر پاكه تى پوست. (تمبر)

تهمری هیندی: [ناو] داریکی ئارانییه و بهره -
 کهی که لکی پزیشکی ههیه. (تمبرهندي)
تهمس: [ناو] لیخساندن؛ په لاندن؛ پیاھینان.
 (لمس)
تهمشک: [ناو] تهمیشک؛ تووړک؛ تووټرک.
 (تمشک)
تهمومږ: [ناو] تووژ و غمار؛ (ب) هه وړیک که
 به سهر عه رزدا ده کشی. (مه غلیظ)
تهمووره دان: ئاپوره دان؛ ئابلو قه دان؛ تی ئالن؛
 کووونه وه به ده ور شتیکدا. (جمع شدن دور
 چیزی)
تهمه ریز: [ناو] شه پړه که ل؛ (ب) گرمه و گوړه؛
 قه ره بالغ و شیوانی جه ماوهر، شه پړ و هه ل.
 (جنگ کل؛ شلوغی)
تهمه ل: [ناو] هه لماتی مه پرمه پړ؛ که لالا. (تيله)
تهمه ل: [ناو] جوړیک گیانله بهری مه یموون
 ئاسای تیسک دریژی خاوه خاوکه ری جه -
 نگه لیه. (تنبل)
تهمه ن دریژ: [ئاوه لئاو] به عومر؛ پیر؛ عومر -
 دریژ. (مسن)
تهمینه: (۱) ناوه بو ژنان (تهمینه) (۲) شه -
 سته باران (باران تند)
تهننه ل: [ناو] موته که؛ میرده زمه؛ حاله تی -
 سه ننگ سواربوون. (کابوس)
تهنخوا: [ناو] باتی؛ له باتی؛ (شیعری
 ویم تهنخوای سه متوور و سازی) «مه ولهوی».
 (تنخواه؛ عوض)
تهندروسی: [به ره می چاوگه] تهندروستی؛
 له ش ساغی. ساخ له می. (تندرستی)
تهنک و تیوال: [ئاوه لئاو] شتی زوړ ته نک و

ناسک. (بسیار نازک)
تهنگال: [ناو] و [به ند] رهخ؛ پالوو؛ که نار؛ به -
 رقه د؛ که له که؛ قه راخ. (پهلو؛ جنب)
تهنگاو تیلکه: [ناو] شه ته کدانی کو له بار به -
 پشته وه به شیوه ی راست وچه پ و زوړ
 توند. (راست وچه پ بستن کوله بار)
تهنگوترش: [ئاوه لئاو] تهنگ و ترووسک؛ به -
 تاییه ت به لیا سی (جل و به رک) ی تهنگ ده -
 وتریت. (لباس تنگ)
تهنگه زی: [ناو] وام کیوی (باده م کیوی)؛ دارجه -
 وگ؛ له کیوه کانی زاگرووس زوړ ده پرویت و
 ماکیکی تیدایه به ناوی (پروتتاز) هه ربه و
 هوپه وه زووتر له هه موو پرووه کییک له به -
 هاردا گولده کا، گه لاکه ی ورده و دهرمانی -
 کر مه ک و کر می (ئاسکاریس) ه (بادام کوهی
 مریوانی)
تهنگه کیش: [ناو] که مه ربه ند؛ نیوقه د به ند؛
 که ژووی ژیرسینگی باره بهر. (کمر بند؛ تهنگه
 اسب)
تهنگی ئیواره: ئهنگوړی؛ ئیواره ی دره ننگ و
 خت. (تنگ غروب)
تهندووراو: [ناو] گیزاو؛ تهندووره ی ئاو.
 (گرداب)
+ تهنوره: [ناو] (۱) ناخی گیزاو؛ گیزاوی زوړ
 به هیز. (گرداب سه مگین) (۲) گیزه لووکه.
 (گردباد) (۳) شو له ی به رزی ئاور. (شعله
 بلند آتش)
تهنه سوور: ناوی که سیک که به ده ستووری
 ئه رده شیر ی پایه کان به شه کانی ئاویستای کو
 کرده وه. (جمع آوری کننده بخشهای آویستا

به دستور اردشير بابکان)

ته نه که: [ناو] رپوه پری ناسکی کانا؛
گیان داری لاوازی پیده شو بهین، وه ک:
مایین ته نه که. (حلی)

ته نه که پوتی: [ناو] چه له نگی نهوت؛ (ثایه ره-
یی که بو ده غل، به ران به ربه ۱۶ کیلو یان
پووتیک). (حلی نفت)

ته نه ی دار: [ناو] ساقه تی دار؛ کو ته ی دار، له
ریشه وه تا لقی دار. (ته درخت)
ته نی: [ناو] له دایک و بایک؛ دژی زر.
(تی)

ته واره: [ناو] ده غلی پیگه یشوو. (غله رسیده)
ته وازی: [ناو] بوی هیه له (ته وازوع) ی
ثاره ویه وه هاتییت، و واتاکه ی گو راییت؛
داوخوازی لیوو ردن. (پوزش)

ته واشیر: <ته باشیر

ته وان: [ناو] هیز؛ توانایی. (توان)
ته واو عیار: [ناو] ته واو؛ بی که مو که
سری؛ له سه تاسهت. «گو قاری مه باد ۱۱۲» (صد
درصد)

ته ور له ق: [ناو] ئاکار خراب. حیز؛
ثاریله. (لوس؛ بدرفتار)

ته ور یز: [ناو] ته بریز؛ شاری ته بریز له
ثازربایجانی خوره لات. (شهر تبریز)

ته وقات: [ناو] ئیشت؛ به شه پلاخه به پشت ملدا
دان. (سیلی به پشت گردن زدن)

ته وقه گول: [ناو] گولیکی له هه موو پهنه و
گه لاکه ی ده کولین بو دهرمانی ددانه-
کیره. (گل شاه پسند)

ته وم: [ناو] ته گبیر. (تدبیر)

ته ون وبه ست: [ناو] به ن وبه ست؛ به ندوبه ست.
(بندوبست)

ته وه رک: [ناو] مباره ک؛ ته به روک؛
پیروز. (تبرک)

+ ته وهره: [ناو] مازه. (محور)
ته وه نو دوز ه خی: [ناو] به رده سماته؛ به ردی جه-
هه ندهم. (فسان)

ته وه نی پرنی: [ناو] به رده مه پرمه پ. (سنگ مرمر)
ته هتاک: [ناو] ته حتاک؛ نه عنا؛ پوونگه؛
پینک. (پونه)

ته هلک: [ناو] ته حلک؛ تالک؛ خرچه-
تال؛ گر که تال. (خریزه و طالبی نرسیده تلخ)
ته ی: [ناو] مه پری یه کده ست سپی. (گوسفند
سفید)

ته یرین: [ناو] له ش گران بوون؛ سست بوون.
(سست شدن)

ته یسان: [ناو] بریقه دان؛ برووسکان؛
ترووسکان؛ [له چا وگه ی ته یسین]. (برق زدن؛
سوسو)

ته یه و بووگ: [ناو] مروقی له کل ده-
رهاتوو؛ به نه زموون و قال بوو. (انسان پخته)+
+ تی به ربوون: [ناو] به دار تی به ربوون
و لی دان؛ تی رو بوون تی هورووژان. (کتک-
زدن؛ جمع شدن)

تیینی: [ناو] چاویا گیران؛ چاف لیگی پران؛
وردبوونه وه؛ ورده و بوون بو ئاگاداری؛
(ملاحظه)

تیپ: [ناو] بری تییه له سی گورهان؛ له-
شکری کیش سی تییه. (تیپ)

تیت: (۱) [داهاتووی هاتن] به ریویه دیت.

(میآید). (۲) [ناو] تاته به ردی که گولاوی له
 سه ر بیت. (تخته سنگ دارای چاله پر آب)
تیت: تیت؛ دییت؛ دی؛ دیی؛ دیت؛ تی.
 (میایی)
تیترون: [ناو] قوماشی چی بوو له هه و دای
 پولیستیر. (تترون)
تیدمان: [چاوگه، ت] له ناو جیگاییک یان
 مه کانی کدا مان. (ماندن در جائی) (۲) له
 کاریکدامان و دهسه و سان بوون. (درماندن)
تیرامان: [چاوگه، ت] سه رنج پیدان؛ ته-
 ماشا کردن؛ لی نه پین؛ لی نورین؛ میزه کردن؛
 لی ورد بوونه وه. (بادقت نگاه کردن)
تیرتیرک: [ناو] سیسرک. (جیرجیرک)
تیردوهن: [ئاوه لئاو] تیربه ز؛ چه ور. (ب) قه له و.
 (دنبه دار؛ چاق)
تیرپژان: [چاوگه، ت] سه تلی ئاوی تیرپژان؛
 رژانده ناویه وه؛ رژانده ناو؛ له شکر تیرپژان و
 گونده که یان گرت. (درآن؛ ریختن؛ ریختند)
تیرکردن: [کینایی] (ف. گیو) هاندان؛ فیتدان.
 (تیر کردن).
تیروهاتن: [چاوگه، ت] هیرش بردن؛ په
 لاماردان؛ پرپیدا کردن. (حمله بردن)
تیز: [ناو] دواهمین نامیلکه بو وه رگرتنی
 برپوانامه له زانستگا، که پیویستی به لیدوان
 وسه لماندن هه یه. (تز)
+ تیز: [ناو] بارووتی ورد؛ گهردی بارووت.
 (باروت ساییده)
تیزار: نازناوی ئیمپراتوره کانی رووس. (تزار)
تیزاندن: [چاوگه، ت] هه له هاتن و له پر دهر
 چوونی حه یوانی به رزه، به تاییه ت که به تر و

زه زه زه وه. (عر و تیز)
تیزمالک: [ناو] باریکه؛ هه ر شتی باریکه وه بوو؛
 باریک بوونه وه بو خو دزینه وه. (باریکه؛ جیم-
 شدن)
تیزه جار: [ناو] (۱) گالته جار؛ که سیک که گالته
 ی پیده کریت. (کسیرامسخره کردن) (۲)
 شویی گالته کردن. (جای شوخی کردن)
تیزاو: [ناو] تراویکی ترش و تاوینه ره ته نانه-
 ت کانه زایش ده تاوینیتیه وه؛ وه ک تیزاوی
 باتری (پاتری) سه یاره. (اسید)
تیزیر: [ئاوه لئاو] وردبین؛ هزر قوول؛ عاقل؛
 بیرومهنده؛ که سیک زوو له مه به ست بگا.
 (تیزین)
تیزین: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی به هی ز؛ (ب)
 زور سه رنجده ر؛ هویرین؛ هووربین؛ وردبین.
 (تیزین)
+ تیزپه: [ئاوه لئاو] نیره یی که زور ده په ریت
 و زور ناخایینی (نرینه ای که زیاد و سریع
 جفتگیری میکند)
تیزکه له: [ئاوه لئاو] به له باریک؛ ناتله نگ زراق؛
 به ژن باریک؛ به ژن شووش؛ تیشکه له.
 (قد باریک؛ کمر باریک)
تیزه و کردن: [چاوگه، ت] (۱) تیز کردن؛
 تیز کردنه وه؛ وه ک تیز کردنه وه ی ده مه-
 تیخ. (۲) < تیز کردن. دنده دان.
تیسرماندن: [چاوگه، ت] تیسره واندن؛
 پیدامالین و تیکوتان؛ لیدان؛ پاکیشان.
 (کتک زدن)
تیشته نگاو: [ناو] (۱) خواردنی به یینی به ر
 قلیان و فراوین. (خوراک بین صبحانه و

نهار(۲) کاتی به یانی. (صبح زود)

تیشک شکانه وه: [چاوگه،ت] هه ۷ رهنگی
تیشکی خور له ناو تراو یان هه لمدا راده ی
شکانه وه یان (لا تراسکه) جیاوازه که ده بیته
پیکهاتنی که سکه سوور؛ هه موو نووریکی -
تریش راده ی شکانه وه یان جیاوازه.
(انکسار نور)

+ تیشکان: [چاوگه،ت] تانجی بهردانه که -
رویشک پرو به پرو له بهر هگه و سه رپاودا ده -
بیته هو ی تیشکان و لیک ترازانی تانجی و
نجیر. (بسرعت از هم رد شدن)

تیک: [ناو] درز؛ قه له ش. (درز؛ شکاف)
تیکشه دان: [چاوگه،ت] تیکدان؛ شیوان؛
ئالوزی؛ ئالوزی؛ پشیوه دروست کردن.
(خرا بکردن؛ بهم زدن)

تیکردنه وه: [چاوگه،ت] دریژ کردنه وه ی داوین
به قوماش دانه دهم. (دوختن تکه ای پارچه -
بدامن کوتاه) +

تیکقرمان: [چاوگه،ت] پرووخان؛ تیک شکان؛
ویران بوون. (ویران شدن)

تیکله: [ناو] کیتله؛ له گوزه چوو کتر و ده می
گه وره تره؛ دیزه ی چوو ک. (کوزه دهن گشاد)
تیکمه: [ئاوه ناو] توکمه؛ قه وی و قول؛ ته نگه -
قه وی؛ ته ژه؛ زه به لاج؛ تیکسمپراو. (هی کلی
وشکم گنده)

تیکوشهر: [ناو، بک] هه ولدهر؛ ته قه لادهر؛
خه باتکه ر. (کوشا)

تیکه وتن: [چاوگه،ت] ژنیک که ده که ویتنه
عاده تی مانگانه؛ ژنه ک کو مه هان ده بهت.
(افتادن به عادت ماهانه)

تیک وهردان: [چاوگه،ت] شیواندن؛ تیکه لکردن.
(هم زدن)

تیکه وه پیچان: [چاوگه،ت] بار پیچانه وه؛
(بارگه یان تیکه وه پیچا و بهری بوون یاران)
«هیم». (بار و بندیل بستن)

+ تیکه وه دان: [چاوگه،ت] تیکدانه وه؛ خراب -
کردنه وه؛ پرووخاندنه وه؛ پرووخاندن. (خراب -
کردن)

+ تی گرتن: [چاوگه،ت] پیداگرتن؛ مه لافه
(چه رچه ف) تیگرتن؛ بهرگ تیگرتن. (برگ -
دوختن؛ جلد گرفتن)

+ تیگیران: [رپاوردوی چاوگه،ت]
(۱) کیشه یان له بهیندا پهیدا بوو. (درگیر
شدن) (۲) [چاوگه،ت] کیشه پهیدا بوون.
(درگیر شدن)

تيله کو: [ناو] ناوچه ییکه له بهینی سه قز و
سنه دا. (منطقه ای بین سقر و سنج)

تیلیسان: [ناو] بهر هه تاوگر؛ قایش یان
لیواری پشه وه ی کللو. (آفتابگیر کلاه)
ته له فزیون: [ناو] ئامیری راگه یاندنی دهنگ
ورهنگ. (تلویزیون)

تیمساح: [ناو] عد؛ خزوکیکه له چه شنی
مارمیلک به لام زور گه وره به. (تمساح)

تینتینوکه: [ناو] بینه قاقا؛ بهر قوروو. (بیخ گلو)
تینور: [ناو] دهنگی هه ره بهرزی پیانو (بهم،
بول، بوپ) له کوپی موسیقادا؛ کوژی
موسیقییه. (بلندترین صدای مردانه، بم)

تینه گیا: [ناو] تاس ئهور؛ خه رده له چه رمه -
له؛ ده رمانه بو له رزینی ده ست و سه ر. (خردل
سفید)

تیوار: [ئاوه لئاو] بهرتهسک؛ تهنګ؛ باریک.
(تنگ)

تیواندن: [چاوگه،] تاواندن؛ ئاتیواندن؛
تاواندنهوه. (ذوب کردن)

تیول: [ناو] تهویل؛ نیوچاوان. (پیشانی)

تیووشین: [چاوگه،ت] تیکوشین. تریت. (تلیت-
کردن)

تیوهشین: [ناو،بک] کهسیک که کاری تیوه-
شانندی لباسه (جلوبه‌رگ) له ناو تهن‌دووردا؛
یان خول ده‌پرژینی به‌سه‌ر قوردا. (تکان
دهنده لباس؛ پاشنده)

تیوه‌تلاندن: [چاوگه،ت] تیوه‌گلاندن؛ تیوه-
پیچان. (ب) تووشی کاریک‌کردن.
(درگیر کاری کردن)

تیوه‌ریخ: [ناو] داوی پوی جولایی که له نیو
ماسووله (ماسووره) دایه. (ریسمان و نخ پود
جولائی)

تیوه‌شانندن: [چاوگه،ت] [ب] لیدان؛
پیدامالین. کاری < تی وه‌شین (کتک‌زدن) +

تیمپو: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقایه له
دومبه‌ک ده‌کا. (تمپو)

+ تی‌هه‌لدان: [چاوگه،ت] تیوه‌ردان؛ ئاویکی-
تی‌هه‌لده؛ ئاویکی تی‌وه‌رده. (آبکشی)

تی‌هه‌لقورتان: تی‌هه‌لقوتان؛ خو‌هاویشته ناو
کار یان قسه‌ی دیتران. (فضولی)

+ تی‌هه‌لکردن: [چاوگه،ت] تی‌گرتن؛ تیر-
تی‌گرتن؛ ئاوقه‌کردن. (هدف‌قراردادن)

تییه: [ناو] قه‌باره. (حجم؛ تیراژ)

تاچه ک: [ناو] بن چه ک؛ دواى واژو کردن
ولیکر دنه وهى چه ک کوتیکى چووک له
پاش چه که که به جی ده مییت. (ته چک)
تاخستن: (ف. گيو) بیخ گرتن؛ بن گرتن؛
نیشتنی خلتهى شله مهنی. (ته گرفتن)
تاقیب: [ناو] له وشهى (تعقیب) ی ئاره وه وه
کورد کارى کراوه، وه شوین که وتن. (تعقیب)
تاکردن: قه دک کردن؛ نووش تاندنه وه؛
دوولا کردن به سهریه کدا. (تاکردن)
ترانزیت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ ایتاد؛ ره وتى په-
رینه وهى ریوار، یان شتومه ک گواستنه وه
له ولاتیکه وه بو ولاتیکى تر. (ترانزیت)
ترانس: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کورتکراوهى
ترانسفوژماتور؛ ئامیریکى کاره بابیه بو که م
و زور کردنى هیزی کاره با. (ترانس)
ترانسپورت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ راگو یزی؛
ئاروگو یز؛ تراوهرى. (ترانسپورت)
تراویرس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ته خته کانى ژیر
هیلى قه تار. (تراورس)
تره یلیر: [ناو] اند؛ فد؛ ترپلى؛ که ره سته ی بارى
قورس راگو یزان که به تره یلیکیش (ئه سپه-
ک) ه وه ده به ستریت. (تریلر)
تریکو: [ناو] قوماشى کیشاف؛ جل و
پولیو پری کیشاف. (تریکو)
توالیت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ (ب) ئه ده بخانه.
(توالیت).
توستیر: [ناو] که ره سته ییکى کاره بابی بو

برژاندن یان گهرم کردنه وهى نان. (تستر)
توونیل: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] قومەش؛ ره هو لی-
گه وره؛ بوارگه ی قه تار و سه یاره ی، ده-
سکردى ناو دل ی کیو یان ژیر عه ز. (تونیل)
ته رکەش: [ناو] ساچورى تیران؛ تیردانک؛
تیردان. (ترکش)
ته ک نه وازی: فد؛ ده سته واژه ی موسیقایه و
کورد به کارى نابا و هه ندی موسیقازانانى
ئیرانیش پییده لین (سول) که ده سته واژه ییکى
موسیقای ئوروپیه واتا تاک ژهنی. (تکنوازی؛
سول)
ته ن خوا گه ردان: [ناو] فد؛ پاهریکه به
که سیکى به رپرس ده دریت بو خه رجى
پیوستى ریکخراویک که دواى ماوه ییکى
دیاریکرایان ته و او بوونى پاره که دیته
حساب. (تنخواه گردان)
تیراژ: فرد؛ فد؛ [ناو] تیه ی ده رچوونى گو قار
و بلاوک له یه ک جار چاپ کردندا. (تیراژ)
تیرمینال: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ (ب) جیگای سوار
کردن و پیاده کردنى رپیواران (موسافیر گه-
ل) ی شاره کان؛ جی گاراجه کانى چهنده شه-
ریکه ی راگو یزانی مو سافیر. (ترمینال)
تیزاریسم: فد؛ فرد؛ اند؛ ریژی می رامیاری و
کومه لایه تیی زالی ده ورانى قه یسه ره کان به
سه رعو رو و سیات (پرووسییه) دا. (تزاریسیم)
تیرپور: فد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ره وتى کوشتن؛ ته غه ر
کوشتنی رامیاری. (ترور)

+ **تیره:** [ئاوه لئاو] توخ؛ دژی ئاچخ؛ سووری
تیره: سووری توخ. (تیره)
تیکست: اند؛ فد؛ فرد؛ دهقی نووسراوه؛ ئایهت؛
ئاوه روکی نووسراوه ییکی په راو. (تکست؛
مطلب)
تیکنیک: اند؛ فرد؛ فد؛ ریگا وشیاواری زانست
و زانایی. (تکنیک)
تیلیکس: فرد؛ فد؛ اند؛ ئامیری په یوهندی و
په یغام ناردن و وه گرتنی په یغام. (تلکس)
تیمارستان: [ناو] شیتخانه ؛ جیی دینه کان.
(تی مارستان)
تیوپ: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛
(۱) لاسیق (لاستیک) ی ناو ته گه ری سه-
یاره. (۲) که مهربه ندی لاستیکی پر له با بو
مهله کردن و نه که وتنه بن ئاو. (۳) لووله ی
جیگه ی په نگی رو نیی (په وغه نی) نیگار
کیشان. (۱، ۲، ۳ تیوپ)

جائسته : به جیمان وشه ییکی ئاویستاییه هه -
 ربه و واتا و مه بهسته. (جاماندن)
جائه سمه : [چا وگه، ت] به جیهیشتن.
 (جاگذاشتن)
جابه : وته ی بی واتا. (سخن بی معنی)
جاتروک : [ناو] جاتره؛ گیای نه عنای کیوی.
 (نعنا وحشی)
جاجرم : [ناو] جاجم؛ جاش. (رختخواب پیچ)
جاجگ : [ناو] جاککه؛ جاک؛ بنیشت. (سقز)
جاجولکه : [ناو] جولته نه؛ جالجالو وکه؛
 داپیروشک. (عنکبوت)
جاجولگره : [ناو] جادو وگره؛ جاجوولگره.
 (جادوگر)
جاجیل : [ئاوه لئاو] جه خیل؛ لاو؛ گهنج؛ هه -
 رزه کار. (جوان)
جادوویی : [ئاوه لئاو] ته فسو وناوی؛ سیحراوی؛
 په یوه نندیدار به جادو ووه. (جادویی)
جاده ی ئاسفالت : جاده ی قیرتاو. (جاده آسفالت)
جاده ی ترانزیتی : جاده ی تاییه ت به هینان و
 ناردنی کالای دهرکزه و بهرکزه. (جاده
 ترانزیتی)
جاده ی خاکی : [ناو، ت] ریگایی که خول و
 خاکیه. (جاده خاکی)
جاده ی زیخ پرژ : [ناو، ت] جاده ی خوش کراو
 که زیخ و چهو به سهریدا پرژراوه و پان
 کراوه تهوه. (جاده شوسه؛ جاده شن ریزی
 شده)

جارجم : [ناو] جارجم؛ < جاش ۱
چاره و جار : [ناو] (ب) داچه دندی مه زرا له هه -
 موو سالیکیدا، دوا ی رینه وه ی گهنم و جو
 دیسان شیو برین و داچاندنی مه زرا؛ په ریزاو
 په ریز. (کنایه همه ساله کاشتن زمین)
جاری : [به ند] هیشتا؛ جاری نه گه یشتووه؛
 هیشتا نه گه یشتووه. (هنوز) +
جاریکیان : (۱) [به ند] جاریک له چه ندجار.
 (دفعه ای). (۲) یه ک جار؛ جاریکیان میوان دهیم
 : یه ک جاریان میوان دهیم. (یکبار)
جاریو : جاری؛ (جاریوتهر : جاریکی تر).
 (یکبار)
جاریوتهر : [به ند] که ره تیکی تر؛ جاریکی تر.
 (دفعه دیگر)
جاز : [ناو] اند؛ فذ؛ موسیقای رهش پوستانانی
 ئه مریکا که ئه مرو له دونیدا باوه. (جاز)
جاسوسی : دوو لایه نه : سیخوری که فسوسی
 بو ههر دوو لایه نی دژ به یه ک ده کات.
 (جاسوس دو جانبه)
جاش : [ناو] (۱) مهوج؛ جاجم؛ جارجم؛
 جاجرم؛ جارجم. (جاجیم). (۲) هولی کهر؛ به -
 چکه کهر. (کره خر) (۳) هندی جار که ژنیک
 سی ته لاقه بکردراییت ده بوو له که سیکی
 دیکه ماره ی بکه ن و پاش ته لاقدانی، بو
 میرده که ی ماره ی بکه نه وه، بهو که سه یان
 ده گوت جاش و بهو کاره یشیان ده گوت
 (ماره به جاش) (محلل) +

جاش بالته : [ناو] قولہ بالته؛ بالتهی کورت.
(اورکت)

جاش ماکہر: جاشہ میو؛ هولی کهری کہ میو بیت. (کرہ خر مادہ)

جاش نیرہ کر: هولی کهری کہ نیر بیت؛ جاشہ نیر. (کرہ خر مذکر)

جاش ہیستر: هیستری چکولہ تا سی سالان. (استری کہ هنوز کرہ است)

جافی: [ئاوہ لئاو] پھیوہ ندیدار به جافہ وہ؛ وہ ک هورہی جافی؛ زاراوہی جافی. (مربوط به طایفہ جاف)

جاکہ شی: [ناو،] گہوادی؛ قورمساخی؛ پیشہ ی دہویت؛ دہویتی. (جاکشی)

جالو: [ناو] پرد، زیاتر به پردی دارین دہ وتریت. (پل چوبین)

جامبازہ: [ناو] غاری و شتر؛ و شتر لوقی به لہز. (نوعی دودین شتر)

جامتا: [ناو] جانتا؛ ساک. (ساک)

جام زریان: (ب) ریسوا بون. (رسوا شدن)

جامہ پرہ: [ناو] دہ فری کہ شہش مشت (پرہ یی) دہ غل بگری. (کیل ۴ کیلویی غلات)

جامہ لووسکی: [ناو] کلکہ سووتی وہ ک ماستاو کردن؛ خولتہ کردن؛ ریا و زبانلووسی. (چاپلوسی و تملق)

جامی: ناوی مہ لا جامی زاناییکی گہورہی کورد کہ گلکوکہی لہ سابلاغہ و مہیدانی مہ لا جامی به ناویہ وہ ناو نراوہ. (جامی)

جامی جہم: [ناو، ت] ئاوینہی ئہ فسانہیی جہ مشید کہ شای ئیران بووہ؛ (ب) جامی جیہان نوما. (جام جم)

جامیلکہ: [ناو] (۱) جامی چووک؛ ئاوینہی

گچکہ (آینہ کوچک). (۲) دہ فر و بادییہی چووک. (ظرف کوچک)

جامی وەرزشی: [ناو، ت] کاپی وەرزشی؛ دہ فریکی گولڈان ئاسا بو خہ لاتی یاریزانانی سہرکہ و تووی وەرزشی؛ جامی قارہمانی. (کاپ قهرمانی)

جانبیزار: ناوی تفہنگیکی قہیمیہ (نام تفنگی - بودہ)

جاندارم: [ناو] جاندارمہ؛ ژاندارمہ؛ پولیسی دہرہوہی شار. (ژاندارم)

جاندارمہ: < جاندارم

جانک: (۱) کیژی پیگہ یشتوو. (دختر جوان). (۲) جوانوو. (کرہ اسب)

جانکان: [ناو] گور؛ گلکو؛ گور. (قبر)

جانگوری: [ناو] گیان فیدایی؛ گیانبازی. (جانبازی)

جانگیر: جیہانگیر؛ ناوی پیوانہ. (جہانگیر)

جانہ گا: جوانہ گا. (گا و جوان)

جانیک: [ناو] جوانوو؛ جوانوو ماہین. (کرہ - اسب مادہ)

جاورس: [ناو] گاورس؛ گارس؛ دیمیلہ. (ارزن - تلخ)

جاوہ جاو: [ناو] خاوه خاو قسہ کردن؛ قسہ جوونہوہ. (من و من کردن درسختن گفتن)

جاوی گازری: [ناو] جاویک بوو تا ماوہ ییک دہ خرا ناو شیاکہ بو سپیتر بوونہوہ، و پاش شورڈن دہ کرا به کراس و دہرپی. (نوعی کربا - س سفید)

جبلہ: [ناو] کہ لہ شیر؛ کہ لہ باب؛ دیکل. (خروس)

جبه : [ئاوه‌لناو] مەرەخەس؛ سەر بەست؛ بە-
خسراو؛ عافو کراو؛ چاوپۆشی لیکراو له گوناح؛
ئازاد. (عفوشده؛ مجاز)

جخاره : [ناو] جغاره؛ جگهره؛ سیگار. (سیگار)

جخل : [ئاوه‌لناو] دوژمن؛ نه یار؛ ناحهز.
(دشمن)

جرت و فرت : (ب) هاتوچۆی به‌لهز و له‌سه‌ریه-
ک؛ فرتە فرت هاتن و چوون. (آمدن و رفتن با-
عجله و زیاد) چریوچۆپ؛ هاتوچۆی له‌سه‌ریه-
ک و به‌لهز. (رفت و آمد زیاد و باعجله)

جرتە جرت : (۱) ده‌نگی با لیبه‌ر بوونی له‌سه‌ر-
یه‌ک. (گوزیدن زیاد). (۲) خوته‌و بۆله؛ جرت-
و پیرت. (غرولند)

جرتی : به‌ سووکایه‌تی به‌ ژنی ده‌لێن سووکو-
چرووک و بی‌ئارام و قه‌رار بی‌ت. (زن جلف و
ناآرام)

جرجال : < جه‌جال

جرسه : [ناو] جلسه؛ جوړیک کووتالی قه-
دیمی. (ژرسه)

جرم : [ناو] به‌لغ و خلتە‌ی شتی تراو که ورده-
ورده به‌ سه‌ر شتیکی تره‌وه‌ ده‌نیشی و وه‌ک
به‌ردیکی (نه‌زور ره‌ق) پێیدا ده‌لکی وه‌ک :
خلته‌ به‌ردی رووکاری ناوه‌وه‌ی سه‌ماوه‌ر و
کتری و بنی ددان. (جرم)

جرمگر : [ناو، بک] به‌لغگر؛ ماکیکی کیمیاوییه
که جرم له‌ خویدا ده‌تاوینیت‌ه‌وه‌ و لای ده‌با.
(جرمگیر)

جرم گرتنی ددان : (۱) کراندنی به‌لغی بن
ددان به‌ کارد یا ئامیری تایبه‌ت که دوکتوری
ددان ده‌یکا. (جرمگیر ی دندان) (۲) به‌لغ چی
بوون له‌ سه‌ر ددان (جرم‌گرفتن)

جرناو فڕنا : < جوړناو فڕنا

جرنگ : [ناو] جرینگ؛ ده‌نگی له‌ به‌ک که‌وتنی
مامیز یا هه‌رجوړ کانزایی. (جرینگ) +

جرو جانه‌وه‌ر : [ناو] جووله‌وه‌ر و گیاندارانی ورد
و کچکه؛ وه‌ک: کرم و میڤش و میروو. (کرم-
وحشرات)

جرو که‌جروک : [ناو، ت] ده‌نگی خویندنی چۆله-
که؛ جوو که‌ جووک؛ (صدای گنجشک) (ب)
گریانی له‌ ژیر لچه‌وه‌ و به‌ نووزه‌ نووز. (۲)
[ناو] پرته و بۆله‌ی له‌ ژیر لچه‌وه‌؛ بۆله‌ و
خوته‌ی له‌ به‌ر خووه‌. (غرولند؛ مویه)

جرووسکه : [ناو] چرووسکه؛ ترووسکه؛ بریقه
لێدانی هه‌ور. (برق زدن؛ درخشش)

جرید : [ناو] جریت؛ جلیت؛ دارته‌قله‌ی
کورت. (چوب‌دست سوارکاران در نوعی بازی)

جریفک : [ناو] گه‌سک؛ گسک. (جارو)

جرینگاندن : [چاوگه‌، ت] بۆله‌ و خوته‌ی له‌
ژیر لچه‌وه‌. (غرغر کردن)

جرینگه‌ جرینگ : [ناو، ت] جرینگ و هوهر؛ (۱) ده‌-
نگی له‌ به‌ک که‌وتنی (خشل و کانزا و مامیز) ی
له‌ سه‌ریه‌ک و زوړ. (جرینگ جرینگ). (۲)
[ناو] پرته و بۆله‌ و قسه‌ی له‌ ژیر لچه‌وه‌ خوته
و بۆله‌ له‌ به‌رخووه‌. (غرولند)

جزار : [ناو] ره‌نج؛ ئازار؛ جه‌زربه؛ جزیا؛ بی‌گار.
(عذاب؛ بی‌گاری)

جزال جزال : [ئاوه‌لناو] پێ‌زال پێ‌زال؛
ونجرونجر؛ له‌ت‌له‌تی چکۆله‌. (تکه‌تکه)

چژوین : [ناو] دژوین؛ جوین. (دشنام)

جسوجو : [ناو] له‌ (جستوجو) ی فارسیه‌وه‌ وه‌ر
گیراوه‌ گه‌ران و پشکنین؛ به‌دوای شتی‌کدا
گه‌ران. (جستجو)

جغه: [ناو] مووی ته ویل که به شیوه‌ی چه-تری بقرتی. (مو ی پيشانی چتری)

جفتکردن: [چاوگه،ت] (۱) کیلانی زهوی. (شخم کردن). (۲) پیکه‌وه چه سپاندن؛ جووت کردن. (۳) دوو دهنک له هر شت نانه پال یه-ک، وه ک: که هوش جووت کردن. (۲و ۳ جفت-کردن)

جفته جفته: (۱) [ناو] به زمی شانو ئاسا که لایه ن دهسته‌ی لوتیانوه که له قه‌دیمدا به‌ریوه ده-چوو. (نوعی بازی لوتیه‌های دوره گرد بود) (۲) [به-ند] جووته جووته؛ دووان دووان. (جفت جفت)

جفته دووانه: [ئاوه‌لناو] لفه دووانه؛ ئاوه‌لدووانه؛ جقی. (دوقلو)

جقات: [ناو] بزوتنه‌وه و شورشی به کومه‌ل؛ بزاو؛ خه‌باتی به کومه‌ل؛ راپه‌رین؛ جووله؛ جووین. (جنبش و شورش) +

جفراندن: [چاوگه،ت] جه‌فلاندن؛ جتقاندن؛ جه‌نقاندن؛ ترساندن؛ داچله‌کاندن. (ترساندن)

جقلین: [چاوگه] که ولکردن؛ پیست دامالین. (پوست‌کندن)

جقه: [ناو] خشلیک بو رازاندنه‌وه‌ی کلاو یان تانجی سولتان و گه‌وران. (جقه). (۲) چو؛ نینوک (نانووخ) ی به‌ینی دوو په‌نجه‌ی که‌له-شیر. (ناخن بین پای خروس) +

جقه‌شیننه: [ناو] جوقه‌شیننه؛ کاسه‌لکه‌شیننه؛ کاسه‌له‌شینکه. (سبز ه‌قبا)

جگمه: [ناو] جمگه؛ جومگه؛ به‌ند؛ جمژگه. (مفصل؛ بند)

جگه: [به‌ند] بیجگه؛ جیا؛ ژبلی؛ جودا. (بجز)

جگه‌رخوین: جگه‌رخوون؛ زور جارارن جگه‌

له جیاتی دل به‌کار ده‌بریت: واتا دل پر له خوین؛ ناوی شاعیریکی نیشتمان په‌روهر (شیخ مووسا حه‌سەن) له سووریا. (نام شاعر بزرگ-کرد)

جلخوز: [ئاوه‌لناو] جلف؛ بی‌میشک؛ سووک-چرووک. (جلف)

جلشوری: [ناو] (۱) کاری بالاف کردن؛ شیوو کول کردن. (لباس شستن) (۲) [ناو] مه-کینه‌یی که جلک ده‌شوا و به کاره‌با ئیش ده-کا. (لباس شویی)

جلکدروو: [ناو،بک] جلدروو؛ به‌رگدروو؛ جل-وراز؛ خه‌یات. (خیاط)

جل‌وراز: < جلکدروو

جله: [ناو] جوړیک قه‌وزه‌یه که ده‌که‌ویتنه سهرئاو. (نوعی جلبک)

جله: [ناو] جله‌لاوین؛ گیای سهره‌تان؛ (شیرپه‌نجه) وه‌ک ده‌زوو وایه و په‌نگی زهرده و لامژه له هر زهر حاتی‌یدا (به‌تایه‌ت له وینجه) وشیکی ده‌کا. (نوعی انگل گیاهی)

جله‌وشل کردن: [چاوگه،ت] (ب) به‌ربه‌ره-لا کردن و به‌رگری نه‌کردن؛ قه‌ده‌غه و قورخ لی نه‌کردن؛ پروویدان و سهره‌ست کردن؛ (مانعت و جلوگیری نکردن)

جله‌وگرتن: [چاوگه،ت] (۱) له غاوگرتن. (گرفتن افسار). (۲) به‌رگری کردن؛ پیش-گرتن. (جلو گرفتن)

جلیتقه‌ی دژی گولله: [ناو،ت] جلیسقه‌ی چی-کراو له ماکیک که گولله نه‌بی‌ری. (جلیقه-ضد گلوله)

جلیتقه‌ی نه‌جات: [ناو،ت] جلیسقه‌ی که پرده بیت له‌با، بو به‌رگری له نقوم بوون و خنکان

ئاودا. (جلیقه نجات)

جلیسقه : [ناو] جلیقه؛ جلیتقه؛ جوړیک سینګ پوښی بی قول که له ژیر کوته وه ده کریته بهر و له جنسی قوماشی کو ته که یه و پشته وهی له جنسی ناسته پری کوته که یه. (جلیقه)

جمزگه : < جگمه

جمو جوول **تیکه وتن** : [چاوگه، ت] (ب) سهره - تای بزاف؛ جوول که تنه ناو جقات؛ سهره تای سهر بزیوی. (ابتدای جنبش و شورش)

جموور : ژموور؛ حیساب راگرتی روژ و مانګ و سال له ههورامانی قه دیمدا. (شمارش روز - و ماه سال؛ نوعی تقویم در اورامان قدیم)

جناخه : [ناو] کرمه ک؛ زه بهر و زیوه ریګ که له ژیر چه ناکه وه له دوولای لاره پیچ یان ده - سروکه و کلاو قاییم ده بیت؛ ژیر چه نه. (زیورست زنانه)

جناره : [ناو] خه یاره؛ جوړیک قوونیر و دومهل و کوان. (نوعی کورک)

جن جن : [ئاوه لئاو] نه نجن نه نجن؛ له ت له ت؛ تیکه تیکه؛ کوت کوت؛ جنینی ورد. (قطعه قطعه)

جنچک : [ناو] پل؛ جنچک، وه ک؛ جنچکه گوشت؛ پله گوشت. (چنجه) +

جندو که دار (۱) [ئاوه لئاو] شیت؛ جندار. (دیوانه). (۲) [ناو] جیگایک که به ریوایه ت و نه فسانه ده لین خیوی هه یه یان جنو که ی هه یه. (به جائی گویند که جن و پری دارد)

جنراو : [ئاوه لئاو، بهر + ناو، بهر] نه نجن نه نجن - کراو؛ له ت له ت کراو؛ پل پل کراو؛ (تکه تکه شده)

جنگل : [ناو] گینگل؛ پاپوکه؛ وه ک : به ده ور خودا کوپونه وهی مار. (حلقه؛ چمبره) +

جنه نار : [ناو] جن هه نار؛ هه نار هه نار؛ هه نار - جنانی؛ داریکه له هه نار ده کا. (انار وحشی)

جواب کردن : [چاوگه، ت] کری نشینی که خاوه ن مال پیی رابگه یینی ماله که ی چول بکا. (جواب کردن) +

جوات : [ناو] جقات؛ جوول؛ جووین؛ بزاف؛ بزاف؛ راپه پرینی به کومهل؛ کومهل؛ جه ماوهر؛ جه مهوور. (شورش) +

جواده : [ناو] جوړیک مه شکهی ئاو تیکردن. (نوعی مشک آب)

جوان : [ئاوه لئاو] (۱) قه ننج؛ قه شه نگ. (زیبا). (۲) جه حیل؛ هه رزه کار. (جوان)

جوان پرو : [ناو] مه حالیکه سهر به شاری سنه. (جوان رود)

جوانمیر : [ئاوه لئاو] (۱) جوانمه رد؛ جوامیر؛ میر خاس. (جوانمرد). (۲) پیاوی جوان و جه - حیل. (مرد جوان)

جوانه زمه : [ناو] جوانه زوه؛ عاز به؛ زیپکه ی جه حیل؛ جوانه ژو. (جوش جوانی)

جوانه ژو : [ناو] جوانه زمه؛ تازه وه؛ تازه به. (جوش جوانی)

جواو کردن : [چاوگه، ت] جواب کردن؛ نه خوشی که پزیشک لیی ناهومیدیت و مالیجه ی پی نه کری و مالیجه کردنی پرت بکاته وه. (جواب رد دادن؛ رد کردن) +

جواهر نیشان : [ئاوه لئاو] گه وهه نیشان؛ شتی که به جواهرات رازاوه ته وه و له سهری دامه زراوه؛ نقیم به ند. (جواهر نشان)

جوایه ز : [ئاوه لئاو] جیاواز؛ جوی. (جدا)

جوبوار : [ناو] جوبار؛ له ئه سل دا **جوگه بوار** بووه و بووه ته جوبار و له کوردیه وه چووه ته نیو

فارسی. (جویار)

جوبه: [ناو] (۱) جنده خانه؛ جیگای لهش -
فروشی. (فاحشه خانه). (۲) مهیدانی بهر چاو
خستنی کالاً بو فروش وهک مهیدانی ماست و
دانه ویله فروشتن. **میدان فروش کالای خوراکی**
جوبی: بهوهویه؛ له بهرتهوه؛ ژبهرقی هندی.
(به سبب)

جوت قوچ: [تاوه لّناو] جووت شاخ؛ خاونی -
دوو شاخ. (دارای دوشاخ)
جوتکه: [ناو] جووته؛ پین هاقیتنا دهواران به
هر دوو پاشی خو؛ لهقه خستنی حیوان به
هر دوو پاشوو. (جفتک)
جوخینه: [ناو] خه رمانه ی دهوری مانگ.
(هاله ماه)

جودابوونه وه: [چاوگه، ت] دهست لیک بهردان؛
جیا بوونه وه ی ژن و میرد؛ لیک دوور که -
وتنه وه؛ لیک هه لپران؛ (ب) بهشکردنی مال و
سامانی شهریکی. (جدا شدن)
جوداجودا: [به ند] بهش بهش؛ جوی جوی.
(جداجدا)

جودا کاری: [به رهه می چاوگه] [ناو] جویکاری؛
کارو پوهتی لیک هه لپین و جیا کردنه وه.
(جداسازی)

جودایی خوازی: [ناو] ویست و داوخوازی جیا
بوونه وه؛ (ب) هه ول بو جیا کردنه وه ی بهشی
له ولاتیک و کردنی به ولاتیکی سه ربه خو.
(جدایی طلبی)

جودو: [ناو] وه رزشیکه له روژ هه لاتی دووره وه
هاتووه و مروّف ئاماده ده کات بو خو پاراستن
و زال بوون به سهر هه ریفدا. (جودو)
جوربوون: [چاوگه، ت] ته بابوون؛ بهین خوش

بوون؛ ریک و پیک بوون؛ پیک هاتن؛ ره خسان؛
دابین بوون. (جوربودن)
جورابین: [ناو] جوراوین؛ گوره وی بازی.
(جوراب بازی)

جورناو فرنا: [ناو] ورینه؛ وراوه؛ له بهر خووه
قسه کردن. (هزیان)

جو پروته: [ناو] یهوه پروته؛ گیاییکی گهنم
ئاسایه دهیدورنه وه بو خوراکی ئاژال (جودوسر)
جوش: [ناو] تاو وتین؛ هه لپه رین به هه لّخه و
داخه ی زور و به تاو و تینه وه. (حرارت؛ تب -
تاب) +

جوش خواردن: [چاوگه، ت] رهوتی چاک
بوونه

وهی ئیسقانی شکاو؛ لکان و جوش خواردنی
متوربه. (جوش خوردن) +

جوش دان: [چاوگه، ت] (ب) گهرم کردنی
کوچی هه لپه رکی. (گرم کردن و تب و تاب به -
گروه رقص دادن) +

جوشکاری: [به رهه می چاوگه] [ناو] شوولی
جوشکار؛ کاری لکاندنی پارچه گه لی کانزا به -
گهرم کردن و تاواندنه وه به گاز و هه وا و...
کارگهی ئه وکاره. (جوشکاری)

جوش و خوروش: [ناو، ت] تاو و تین؛ کول و کو؛
جرینی و بی ئارامی له هه لپه ریندا؛ ویستی
گهرم و گوپ بو کردنی کاری. (گرمی و حرارت
در کار و رقص؛ جوش و خروش)

جوشی شیرین: [ناو] ماکیکی سپی پهنگ و
خوراکییه به لام خواردنی دییته هو ی کفه لی
ئیسقان؛ بو شور دنی ناو باتری (باتری) سه یاره
به که لکه. (خوش شیرین)

جوغ: [ناو] نیل؛ ماقیله؛ نیر. (یوغ)

جوقه : [ناو] فَرَنْدَه يَكِه له چَوَلَه كه مه زَنْتَر؛ به شه و رَوژ نالَم دى له چَوَل و له به ريدا، وهك به رديكى گولاوان وهك جوقه ي خاصه- سيا «فولكلور» (نوعى پرنده)

جوقى : [ناو] له ئاويستادا به واتاي ريبه و مورشيدي زانا، هاتوو و له كورديشدا هه به مانايه. (مرشد)

جوگمه : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ جمشيرگ؛ به- ند.

(بند)

جوگه داخستن : [چاوگه، ت] (١) جوگه هه- لگرتن؛ جوگه كيشان. (جوى آب كشيدن). (٢) ئاوى جوگه به رنده وه له شهله گه وه. (سرايز كردن آب از جوى اصلى)

جول : [ناو] له زور جيدا پيتى (ل) له كورديدا ناوترت و له ئه سدا جوگه ل و جوگه له بووه. (جوى)

جول : [ناو] و [ئاوه لئاو] ئاويته؛ (١) تيكه لاو؛ ته- قلى ههف؛ به سه ريه كداكراو. (مخلوط) (٢) زنجير. (زنجير). (٣) كه رت؛ وهك كه رته - مه ر. (دسته چنداى). (٤) جوړيك گه نم. (نوعى گندم)

جوله ميرگ : [ناو] جوله ميرگ؛ شارىكى كوردن شينه، پيته ختى ولاتى هه كارى بووه، ئيسته سه به ولاتى تور كيايه. (نام شهرى- دركشور تركيه)

جومله : كو؛ جمله. گشت؛ تاقم؛ دهسته. (بو من له جومله ي عه بدى خودانيم؟، سه عاتى له دهس مه ينه ت ره هانيم؟). «فولكلور» (جمله)

جونگه : [ئاوه لئاو] (١) جنگز؛ به هانه گر؛

بيانووگر؛ له سه ر چز بو شه ر فروشى. (٢) < جوگمه

جونگه : [ئاوه لئاو] شه ميوز؛ ئه سپى ئاوارام و شه روور (شه روور) و جووته وه شين و چه- مووش. (چموش)

جوانن : (١) [چاوگه، ت] بزاونن؛ بزواندن؛ ته- كان دان؛ جواندن و هاندان. (تكان دادن؛ تحريك كردن) (٢) جوانن؛ قه نجن؛ قه شه نكن. (قشنگ هستند)

جووتباقيه : [ناو] جوړيك دروومانه. (يك نوع- دوخت)

جووتبوون : [چاوگه، ت] (١) كارى سه رجيبى- كردن؛ پيوه پرووانى سپلو تى نيرومى. (همخواه گى؛ جفت شدن سگ نرو ماده). (٢) لكان؛ چه سپين. (چسبين)

جووت به نده : [ناو] وه رزبرى خاوهن جووت- وگا؛ دژى ره شايى. (كشاورزدارى گاو شخم- زنى)

جووت په روانه : [ناو+ ئاوه لئاو] جوړيك فروكه ي قه ديمى كه دوو په روانه ي (په- روانه) ي هه بوو. (دوپروانه) هه رشت كه خاوه ندى دوو په روانه بيت. (جفت پروانه)

جووتخال : [ناو] دوو خال به شيوه ي (:) بو شروقه كردن و مانا ليدانه وه له پاش رهسته دا داده نرى. (دونقطه)

جووتزگ : [ئاوه لئاو] جووتزك؛ لفه دووانه. (دوقلو)

+ جووت كردن : [چاوگه، ت] به هاوتاكردن و نزيك دانانى دوو تاق. وهك: كهوش جووتكردن < جفتكردن. (جفت كردن) +

جووتگيرى : به رواالت وشه فارسى به لام

دهسته‌واژه‌ی دارتاشی و ناسک‌کارییه؛ واتا له- بهین بردنی ماوه‌ی به‌ینی دوو ته خته‌ی لکاو به‌چه‌شنی که شه‌به‌قنه‌دا یان ئاو نه‌ده- لینی. (جفتگیری) (۲) کاری وه‌سه‌ر گیرانی نیر و می (جفتگیری) جووت لووله: [ناو] (ب) تفه‌نگی دوولوول. (تفنگ‌دولول) جووت له‌قه: [ناو] جووته؛ پاش له‌قه به‌هه‌ر دوو پا، یان پاشوو. (جفتک) جووت‌ماقه: [ئاوه‌لناو] شمل‌وبه‌ره‌کته؛ شه- نگله‌به‌ره‌کته؛ دوو دهنک میوه‌ی پیکه‌وه چه‌سپاو. (دودانه‌میوه‌به‌م چسبیده) جووت‌وگا: [ناو] که‌ره‌سته‌ی جووتیاری و شیو برین؛ په‌وتی داچاندنی مه‌زار به‌گاجووت. گاواواسباب‌کار شخم‌زنی) جووته‌ی سه‌ران: (ب) دوو دوست که هه‌میشه پیکه‌وه بن. (کنایی، دو دوست که همیشه باهم باشند) جووتی: جووتیک؛ جفتی؛ جفتیک؛ یه‌ک- جووت. (یک جفت) جوو‌جکه‌له‌قی: [ناو، ت] (ب) زه‌حمه‌تی زور؛ به هه‌زار جوو‌جکه له‌قی کاره‌که‌م خه‌لاس کرد؛ کلکه له‌قی. (کنایه از زحمت فراوان) جوو‌حه: [ئاوه‌لناو] زورزان؛ فره‌زانا؛ زانا. (دانا) جوو‌ر کردن: [چاوگه‌ت] فش کردن و تاوانی قومار به‌ه‌ریف‌دان؛ (هه‌لبه‌ت وشه‌ییکی بی‌ئ‌ده‌بانیه) به‌هیلکه‌کردنی مریشکیش ده‌لین که نه له هیلانه‌ی خویدا بیدورینی. (اخ- کردن و تحویل دادن) جوو‌قه‌وار لی‌برین: که‌س نه‌هیشتن و هه- مووان کوشتن، هیچ‌کس که کومه‌لی یا له

ئیلی نه‌هیشتن. < جیوساید. (کنایه از کشتن کلیه کسان) جوو‌که‌لی‌برین: بیده‌نگ کردن؛ (ب) هه‌ناسه بر کردن؛ خنکاندن. (خفه کردن) جوو‌کی: [ئاوه‌لناو] (۱) مروی نوو‌که‌نووک که‌ر؛ جوو‌کن. (نق نقو) (۲) [ناو] مور‌تاز؛ هه- ندی له پیاوانی (پهنج و عازاب) دیتووی ته‌ر که دونیا له هیندوستان. (جوکی. مرتاض) جوو‌لیر: [ناو] قرژانگ؛ قرژال. (خرچنگ) جوو‌لین: [ناو، بک] بزوین؛ که‌سی که ده- جوو‌لینی و ده بزوینی. (تکاندهنده). راژین؛ راژینه‌ر؛ (ب) [ناو] هه‌ژینه‌ر؛ هاندەر. (محرک) جوو‌مار: [ناو] که‌وه‌مار؛ جو‌ریک ماری شینی کوله. (نوعی مار) جوو‌مه‌کار: جوومه‌کشان؛ که‌سیک که رایه‌خ و به‌ره دروست ده‌کات. (بافنده‌گیلم) جهال: [ناو] جو‌هال؛ جه‌وال. (جوال) جه‌بر: [ناو] دهر‌سیکی زانستگایه وه‌ک جه‌بر و موسه‌لله‌سات. (جبر)+ جه‌برا: [ئاوه‌لناو] چه‌پله‌ر؛ که‌سیک که به ده- ستی چه‌پی زیاتر کارده‌کا. (چپ‌دست) جه‌بعه: [ناو] سندوق؛ مجری؛ سنووق. (جعبه) جه‌بعه‌ی په‌ش: [ناو] جه‌بعه‌ی په‌ش؛ ئامرازی تو‌مار کردنی هه‌موو چه‌شنه پرووداو‌یک له فرو‌که‌دا که زیاتر دوا‌ی که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی ته‌یاره، هو‌ی پرووداوه‌که پروون ده‌کاته‌وه. (جعبه سیاه) جه‌بله: [ناو] پی‌خویی‌قور؛ کو‌گای‌قور. (کپه آب‌وگل) جه‌بو‌ره: [ناو] جیه‌ی‌بو‌ر؛ جو‌ی‌په‌ش. (جوسياه)

جہبہ ش: [ناو] ژہبہ ش؛ شمسټی؛ شمټی؛ شووټی؛ شامی؛ شفتی؛ هہنۍ ژہبہ ش. (هندوانه)

جہبیل خانہ: [ناو] جبہ خانہ؛ قوړ خانہ؛ هہ ماری چه ک و تہقہ مہنۍ. (اسلحہ خانہ)

جہ تان: [ئاوہ لئاو] رَقہن؛ کړال؛ بوورہ. (زمین سفت و سخت)

جہ جال: [ناو] جرجال؛ کہرسواریکي ټہ فسانہ بیبہ لہ داها توو دا روژیک دہر دہ کہوی و جہ ماوہر بانگ دہ کا بچنہ سہر ټایینی ټہو. (ب) ساخته چی؛ دروژن؛ فیله باز. (دجال)

جہخت هیټان: [چاوگہ، ت] چاک هیټان؛ دوو جار پشمین؛ واتا جہ ختی هیټاوہ و ماتل- مہبہ و لہ سہر ټہ وکارہ لہ زبکہ. (دوبار عطسہ؛ خوب آمدن)

جہ خسی: [ناو] چیلانگہری؛ شیلانگہری؛ چه

کسازي؛ وه ستایی لہ چه ک ساز کردندا. (اسلحہ سازی)

جہد رقہ: [ناو] نانی تہنووری کہ لہ کوئیہر ناسکترو پانترہ. (نوعی نان)

جہدوبن جہد: جہدوټابا؛ بنہوبنہ چه ک؛ پشتاوپشت؛ رَہ چه لہ ک؛ (وشہ بیانیه و لہ سہر زارانه). (جداندر جد)

جہر: [ناو] بزماریکي پیچدارہ بہ بادان توند دہ بیټ و بہ باری دیکہ دا شل دہ بیټہوہ. پیچ. (پیچ) +

جہربہ زہ: [ناو] جوربوزہ؛ شہ هامہ ت؛ غیرہ ت؛ بویری؛ کارامہ یی؛ لیہاتوو یی. (جربزہ)

جہر جوو: [ناو] قاپورہ فیشہ ک. (پوکہ فشنگ)

جہر جہہ: [ئاوہ لئاو] لیزان؛ پسپوړ؛ وریا؛

هونہرمہند؛ زانا؛ زیرہ ک. (زیرک وودانا)
جہردام: [ناو] گوټاو؛ قولکی پر لہ ټاو. (چالہ- پراب)

جہردان: (۱) پیچ بادان و بستن. (بستن پیچ). (۲) شہ تہ کدانی بار؛ بہ توندی بہ بستن. (بستن- بار). (۳) بہ ستنی ټاو؛ بہ سہوټل بوونی ټاو لہ سہرمای زوړدا. (یخ بستن) +

جہردہ: [ناو] (۱) جرج؛ مشک. (موش). (۲) دز؛ تہریدہ؛ جہردہ. (راهنزن)

جہردہ یی: [ناو] ټہ بابوړی؛ تہریدہ گہری؛ چه- تہ یی؛ رپیگری؛ راوہ پرووت کردن. (راهنزی)
جہردی: [ئاوہ لئاو] راستی؛ بایہ خ؛ بہ گرینگ- گرتن؛ پویټہ پیدان؛ دوورلہ گالټہ وگہ پ؛ کوټشا؛ تیټکوټشہر؛ پیداگر. (جدی)

جہرسی: [ناو] ریسوایی؛ بی ټابرووی. (رسوایی)

جہرگ ہہ لقرچاو: (ب) فرزند مردوو؛ جہ- رگبراو؛ جہرگ سووټاو. (جگر سوخته)

جہرگ برین: (ب) کوشتن. (کنایہ از کشتن)

جہرگدار: [ئاوہ لئاو] بہ جہرگ؛ نہ ترس؛ ټازا؛ جوامیر. (نترس)

جہرگسوز: [ئاوہ لئاو] خہم خور؛ جگہ رسوز؛ دلسوز. (دلسوز)

جہرگہ بہ ز: [ناو] (۱) رَہ شبہ لہ ک؛ داوہ تیټ کہ ژن و پیاو پیټکہوہ ہہ لپہرن. (رقصیدن زن و مرد باهم). (۲) جہرگی کہ لہ ناو چہو ریدا سوور بوو بیټہوہ. (جگر در چربی سرخ شدہ)

جہرگہ لین: [ئاوہ لئاو] سووسرہ ت؛ سہ یرو- سہ مہرہ. (عجیب)

جہرلہ دہم: [ئاوہ لئاو] ټاکبہ ند؛ نہ کراوہ؛ دہست لینہ دراو. (آکبند)

جهړنه : مهرې شاخدار. (گوسفندشاخدار)

جهړه بابه : (۱) توندکردنې دوو شت به پيچ و جهړ؛ بهستنی توندی کول و بار؛ بهنهيښه- ته کدان؛ جهړاندن. (محکم کردن). (۲) ب-سه- هول بهستن له سهرمای زوردا و پیکهوه چه- سپینی دوو شت به هوې سه هول بهستنهوه. (یخ بستن وبهم چسبیدن در سرمای زیاد)+

جهړه بادهر : [ناو] ټاسنیکي دهستکداری دوو یان

چوار سووچه بو بهستن و کردنهوهی جهړ. (پیچ گوشتی)

جهړه بابیله : [ناو] پشتوین ټاساییکه پر له با که له ناوکه دی ده بهستن بو ټهوهی له ټاودا نقوم نه بن. (کمر بند پرازیاد برای شنا)

جهړیمه نووسین : [چاوگه، ت] دیاریکردنی ږادهی پاره ی سزا به نووسین وهک جهړیمه ی سه یاره به هوې په چاو نه کردنی یاسای سه یاره ټاژوتهوه. (جریمه نوشتن)

جهړیمه ی نه غدی : [ناو، ت] نوقره داخ؛ سزا دان به شیوه ی پاره لیسنندن. (جریمه نقدی)

جهړ : [ناو] مالووسکه ی گهنم له خه رمان، که دوا ی شه نکردن سوور ده بیت و پاک ده بیت هوه له کا. (گندم پاک شده از کاه در خرمن)

جهړیا : (۱) [ناو] جه زره به؛ جه زره وه؛ سزا؛ عه- زیه ت؛ ټازار؛ جه زار؛ (اذیت؛ آزار؛ جزا) (۲) [ناو] پاداشت؛ قهره بوو. (جزا؛ پاداش)

جهړنی ټاییینی : له ههر ټاییینیکدا ږوژی واهه به که دیاریکراو وجیی ږیزو حورمه ته و لهو ږوژدها جه ژن ده گرن. (جشن دینی)

جهړنی سه دهه : [ناو] جه ژنیکي ټاییینی زهرده شتیانه؛ به رانبهر به ده هه می مانگی ږیبه ندان.

(جشن سده)

جهړنی سهر سال : جه ژنی ده ستپیکي سالی نوی؛ وهک: جه ژنی نه وروژ و جه ژنی کریسمه س. (جشن اول سال)

جهړنی میلی : بو ږیز نان له ږووداو یکی میلی

و نه ته وایه تی ږوژی سالی هاتی ټهو ږووداوه ده کهن به جه ژن و شادی. (جشن ملی)

جه عبه : [ناو] جه بهه، مجری؛ سندوقی چوک. (جعبه)

جه غزین : [ناو] ناوی دوو کایه ی باوه له- کورده واریدا؛ (۱) به زاپ میته دهر خستن له ناو جه غزیکی چوکدا که له سهر عهرز ده- کیشری؛ زاپین (۲) جوړیک گهمه ی توپین که له ناو جه غزیکی گهوردا ده کری؛ توپینی ناو جه غز (۱و۲. نام دوبازی متداول در کردستان)

جه غه تاو : [ناو] ږون و ټاوی پاش کولاندن گوشت که وه سهر چیشته ده که ویت. (آب و چربی گوشت پخته)

جه غه توو : [ناو] جه خه توو؛ ناوی چومیکه له کوردستانی خوړ هه لات که ده ږیته زهریای ورمی. (نام رودخانه ایست)

جه غه ته : [ناو] جه لغه؛ توپیزی ناسکی سهر تراو یان توپیزی ناسکی سه هو لی سهر ټاو. (یخ یا- قشر روی مایعات)

جه فا : [ناو] ټازار؛ رهنج؛ جه وړ؛ زولم؛ دژی وه- فا؛ جه زره وه؛ جه زره به. (جفا)

جه فتین : [چاوگه، ت] جه فترکدنی پیستی ټاژهل؛ پیستی که به جه فت (جهوت، تال وجه- وت) خو ش بکریت وهک مه شکه.

(مهیا کردن پوست حیوانات بوسیله میوه بلوط)

جه فل : [ناو] ترس؛ بیم. (ترس)

جه فلاندن : [چاوگه، ت] ترساندن؛ داچله کاندن.
(ترساندن)

جه فلین : [چاوگه] ترسان؛ کو (سل) کردن؛
دهست نه چوونه کار؛ دهست شل بوونه وه له
کردنی کاریک. (ترسیدن؛ اباداشتن)

جه فلین : [چاوگه] سیس بوون؛ ژاکان.
(پژمردن)

جه فنهنگ : [ناو] حه نه ک؛ گالته. شوخی.
(شوخی)

جه فلاندن : [چاوگه، ت] هه ژاندن؛ داچله کاندن؛
ته کان دان؛ جوولاندن. (تکان دادن)

جه کو : له کوی؛ له کووره؛ له کوینه. (از کجا)

جه لا : له لا؛ له پوخ؛ له کن. (از طرف؛ از جانب)

جه لا : [ناو] ناوی روئیکه به سهر نیگار(نه-
قاشی) یان تهخته داردا ده ساوری بو بریقه دار
کردنی. (جلا)

جه لال : [ناو] ناوی پیاوان؛ ناوی شوپشگیچی
رپژدار و به ناوبانگ، مام جه لال تاله بانی هه-
وه لین سه روک کو ماری کوردی عیراق له
میژووی کوردستاندا. (جلال)

جه لجه لوٚت : [ناو] زانستنی جادوو؛ زانینی ئه و
فسوون و سیحر. (علم جادوگری)

جه لو : له گهل عه لوٚدا دیت، عه لوٚجه لو، واته:
گه ده و گوده، بی سه روپا. (بی سروپا)

جه له : [ناو] جه له؛ هه رشتی رهسته کراو و هوٚنرا
وه وه ک: جه له ماسی و جه له و شتر. (هر چیزی)

راردیف کردن و به صف کردن)

جه له ب : [ئاوه لئاو] ئه م وشه له ئاره ویه وه

هاتووه، مروٚقی ئاکار خراب؛ نائه سل و عه-
بیدار. (جلب)

جه له به ستر کردن : [چاوگه، ت] پیکه وه به ستنی
و شتر و دهوار و ریز کردنیان. (ردیف کردن-
وبهم بستن حیوانات)

جه له به ند : [چاوگه، ت] جه له به ست؛ ریز که ر؛
پیکه گریده ر؛ پیکه گریدان؛ پیکه وه به ستن؛
به جه له کردن. (ردیف کردن)

جه له وک : [ناو] جه له بک؛ په له پیتکه ی تفه-
نگ. (ماشه تفنگ)

جه مام : [ناو] به خاو که وتن؛ به هو ی ماندوو
بوونی ماسوو لکه ی له شه وه ژه هریک له ناو
ماسوو لکه دا کوٚده بیته وه ئه گه رئه و ماندوو بییه،
له پاش ماوه بیکی زور کار نه کردنی ماسوو لکه
بی، ژه هره که درهنگ دهره ویتیه وه و ماسوو
لکه رهق ده بیٚت و ژان ده کا و به و حالته ده-
لین به جه مامکه وتن (کوفتگی)

جه ماوه ری : (۱) جقاتی؛ کوٚمه لی؛ سه ربه جه-
ماوه ر. (جمع) (۲) کوٚکردنه وه؛ ئاژله کانم جه-
ماوه ری کرد: کوٚمم کردنه وه. (جمع کردن؛
گردآوری)

جه ماهی : [ناو] جه ژنیکی ئیزه دیانه؛ به رانه ر
به جه ژنی میهره گانی زهرده شتیان. (نام جشن-
ایزدیان)

جه مبارزی : [ناو] (۱) جامبازی؛ چوٚداری؛ کرین
و فروشتنی ئاژال و ولاخ. (۲) ته نافبازی؛ جه-
نبازی. (طناب بازی). (۳) فیل و ته له که-
کردن؛ حیه بازی. (حیه بازی؛ حیه گری)

جه مداندن : به سه هول کردن. (به بخ کردن)

جه مره : [ناو] پوٚلو؛ سکل. (اخگر)

جه مسهر : [ناو] سه روونی هه ر شت به تاییه ت

شتی درېږ؛ به دوو سهری باکوور و باشووری -
 گوږی زهونیش ده‌لین. (ابتدا وانتها؛ قطب)
جه‌موچور : [ناو] لټاوه‌لناو؛ گردو کو؛ ته‌کووز؛ رېک و
 پېک. (جه‌موچور؛ جمع‌وچور)
جه‌مه‌ک : [ناو] مز؛ کری؛ پیمز؛ حه‌قه‌ده‌ست.
 (مزد)
جه‌مه‌لوڼ : [ناو] پروپه‌ری کانزای پرو کیښ -
 کراو به روځ، وانا گالوانیزه که سهر بانی پی
 داپو شراییت. (شیروانی)
جه‌مه‌وور : [ناو] جه‌ماوهر؛ کو‌مار. (جمهور)
جه‌مه‌ووری : [ناو] کو‌ماری؛ جه‌ماوهری؛
 (ب) حوکماتی سهر وکیک که له لایهن جه -
 ماوهره‌وه به‌رگم کراییت. (جمهوری)
جه‌نده‌ره : [ناو] تنگ وچه‌له‌مه؛ سهر گهر دانی؛
 حه‌یرانی؛ نارچه‌تی؛ ته‌نگانه. (تنگنا؛
 سرگردانی)
جه‌نقاندن : [چاوه‌ت] جه‌نقین؛ ترساندن؛ جه -
 فلاندن؛ داچله‌کاندن. (ترساندن)
جه‌نگه‌پوپی : [ناو] شه‌ره‌ده‌نووی؛ شه‌ره -
 جوین.
 (جنگ‌لفظی)
جه‌نگه‌لی : [ناو] لټاوه‌لناو؛ پیوندی دار به لپره‌واره‌وه؛
 (ب) کیوی؛ دوور له شارسانیه‌ت؛ وه‌حشی.
 (جنگلی)
جه‌نه‌گرتن : [چاوه‌ت] مان‌گرتن؛ بیانوو -
 گرتن. (بهانه‌گرفتن)
جه‌واده : [ناو] جه‌واله؛ خيگه‌ی ناو؛ مه‌شکه‌ی
 ناو. (مشک‌آب)
جه‌واز : [ناو] ئیجازه و ئیزنی کارکردن که له
 لایهن ده‌وله‌ته‌وه به کهس یان رېک‌خراوه -
 ییک ده‌دریت په‌روانه؛ به‌رایي؛ ئیجازه‌نامه.

په‌سپوړت. (جواز)
جه‌واهی‌ساز : [ناو] که‌سیک که گه -
 وه‌رکاری ده‌کا؛ کاری دروستکردن و
 رازاندنه‌وی که‌ره‌سته‌گل به جه‌وا هی‌ر.
 (جواهر‌ساز)
جه‌وجه‌و : [ناو] جه‌وجه‌وک؛ تولو؛ توله‌ی -
 گچکه؛ توله‌ی کونه‌رووی چووک. (توله‌سگ -
 کوچک)
جه‌ودک : [ناو] خيگه‌ی گچله. (خیک‌کوچک)
جه‌ورک : [ناو] تووتکه تانجی هه‌تا یه -
 کسالان. (توله‌تازی)
جه‌وز : [ناو] (۱) جیوه؛ جه‌وه؛ شيله‌ی وشکه -
 وه‌بـــــــــــــووی پروه‌ک. (صمغ). (۲)
 گوین. (گردو، گردکان)
جه‌وزا : [ناو] سپه‌همین بورجی سال به‌رانبه‌ر
 به جو‌زهر دان. (جوزا)
جه‌وشه‌ن : [ناو] زری؛ کنجی کانزایی که ده -
 یانکرده به‌ر بو شه‌ری شیر و گورز، له‌قه -
 دیمدا.
 (جوشن)
جه‌وله‌خ : [ناو] جه‌وال؛ جوهال. (جوال)
جه‌وه : [ناو] شيله‌ی وشکه‌وه بووی پروه‌ک؛
 جیوه. (صمغ)
جه‌وه‌ر : [ناو] جه‌وه‌ر؛ ناوی پیاوانه؛ ناوی
 سمایل تاغای سمکو. (اسم‌مردانه)
جه‌ه‌ته‌ر : [ناو] نه‌عنای کیوی؛ جاتره؛
 عارقیکي لیده‌گیری که بو ژانی گه‌ده به‌که -
 لکه. (نعنای وحشی)
جه‌هر : [ناو] پیداگری و سووربوون له سهر
 بوغز و کینه و قین. (جه‌ر)
جه‌یران : [ناو] ناوه بو ژن؛ ناسک. (نام‌زانه؛

آهو)

جی^۶: [پیشکر] بهواتای جیگا؛ جی^۶ شه کر، جی^۶- سه هۆل، جی^۶ لیاسی، جی^۶ کلیل. (پیشوند.جا)
جیات: [ناو] جیاتی؛ جی^۶؛ بات؛ بری؛ له جیاتی: له بری، له باتی. (عوض)
جیب: [ناو] جوړی سه یاره تایبته به که ژ و کیو و جاده ی ناساف. (جیب)
جیب ئیسته یشین: [ناو] جیبی که زیاتر له دوو ریز سه نده لی هه بیته. (جیب استیشن)
جی پاگیران: [چاوگه،ت] شوین گیران؛ شوین هه لگرتن. (ردپا گرفتن)
جیت: [ناو] اند؛ فد: که رهسته ییک که به ده- رچوونی گاز به لای دیکه دا دهرده چی و دهر و؛ (ب) جوړیک فروکه ی تیژبال. (جت)
جی خالیانه: [ناو] چوونه لای که سوکاری سه فهر کردو زیاتر به دیاریه وه. (به دیدن- کسان سفر کرده رفتن و کادو بردن)
جی خه رمان: [ناو] (۱) گوره پانی له بهرد و کولو پاک کردنه وه و ئاو پرشین کردن و کوتانه وه و گسک لیدان بو کیشه و گیره و خویان. (جای- خرمن). (۲) بن خه رمان؛ پاشماوه ی گهنمی بن خه رمان پاش خه رمان هه لگرتن که باو بوو ده یاندا به ره نجبه ر و سه پان. (پس مانده غلات پس از برداشت خرمن)
جیدار: [ئاوه لئاو] (ب) که سیک که کوپی هه- یه. (کنایه؛ دارای فرزند ذکور)+
جیدار: [ئاوه لئاو] به رفراوان؛ هه راو. (جادار)+
جی دوو گمه: [ناو] ئالقه دوو گمه؛ کونی له لیاسی (جلوبه رگ) ی دوو گمه داردا بو داخستنی دوو گمه. (جای دکمه در لباس)
جیر: [ناو] جوړیک چه رمی خوش کراوی

بی بریقه ی زبر و کولکن بو چیکردنی (کوته)
وقوله بالته و کهوش وهتد (جیر)
جیردو: [ئاوه لئاو] چر دو؛ ئاژالی که م شیر؛ ئاژالی که به زحمه بو دوشین راده وهستی.
(حیوان نآرام در وقت دوشیدن یا کم شیر)
جیره: [ناو] پوولی گیلفانی روژانه ی مندا. (جیره)+

جیره بندی: [ناو،ت] رهوتی دهست پیوه گرتنی شتیک که کهم بیت یان بو ئه وه ی زیاتر به ش بکات؛ له راده ییکی کهم دا روژانه یا ههر جهم دابه ش بکریته به سه ره به شداراندا. (جیره بندی)
جیره وشکه: [ناو،ت] ئازوخه و دانه ویله بو دروستکردنی چیشته و خوراک؛ له جیاتی نه- هار و شام پیدان. (جیره خشکه)
جیره ومه واجب: [ناو،ت] (ب) مووچه. (حقوق)
جیریفک: [ناو] گسک؛ گه سک. (جاروب)
جیفرک: [ناو] (۱) دهر په پین و هه لاتن. (پریدن و فرار کردن). (۲) دهر چوون به (لووشکه، جووته، و لهقه وه). (جفتک)
جیقاندن: [چاوگه،ت] (۱) قیژاندن. (داد کشیدن). (۲) ریقنه کردن. (فضله کردن پرنده)
جیقن: [ئاوه لئاو] (۱) ریقنه کهر؛ (۲) لاواز؛ زه حیر. (ریغو). (۳) جیقنه جیق کهر. (جیغو و یغ کننده)+

جیقنه سپیلکه: [ناو] ریقنه سپیلکه؛ جوړیک نه خوشینی کوشنده ی مریشک و که له باب و فرنده یه. (نوعی مرض پرنده)
جیقنه جیق: [ناو،ت] زیرکانندی زور؛ قسه کردن به توو په یی و زیرکاندن و به دهنگی به رزه وه؛ قیژه قیژ. (جیغ وویغ)
جیکه برین: جوو که برین؛ له زیریکه و قیژه

خستن؛ له دهنگ خستن؛ (ب) خنکاندن.
(خفه کردن)
جیکه نه: [ناو] نامرازیک که ژیکه وانی هه -
 لاجی دهله ریخته و؛ کوتکی هه لاجی. **(وسیله**
چوبی کوبنده دستگاه ندافی)
جیگا: [ناو] یاگه؛ جی؛ شوین؛ جیگه؛ جاگه.
(جا)
جیگاگردنهوه: [چاوگه،ت] (۱) جی گردنهوه؛
 جیگا دابین کردن بو شت یان که سی.
(جاگردن). (۲) جی بو که س یا شتی ئاواله
 کردن و دانیانه ئه و جیه. **(جابازکردن -**
و گذاشتن در آنجا) (ب) تی ترنجاندنی شتیک
 به ناو شتیک دیکه دا، به زور **(سپوختن)**
جیگاگورکی: [ناو،ت] رهوتی جیگورین و
 شوین گورین؛ جیگورکی: **(جاعوض کردن)**
جیگرتهوه: [چاوگه،ت] (۱) جی دابینکردن؛]
 له پیش موسافیره کاندای چومه نیو ئوتوبوسه -
 (باسه) که و له ریزی هه وه لدا جیگه م گرتنهوه.
(جاگرفتن). (۲) جی پر گردنهوه؛ به جینشیی
 که سیک بوون؛ ئه و کوپه جی باوکی گرتووه -
 تهوه. **(جانشین شدن)**
جیگر توو: [ئاوه لئاو] حاواوه؛ نیشته جی بوو؛
 حهواوه؛ دامه زراو؛ دامه رزیگ. **(جاگیر شده؛**
مستقر) +
جیگورکی: [ناو] رهوتی شوین گورین.
(تعویض جا)
جیگورکی پیکردن: [چاوگه،ت] گويزانه وه له
 جیگاییکه وه بو جیگاییکه تر. **(جابجا کردن؛**
حالت نقل مکان کردن)
جیگه به جیگه: (۱) [ناو] جیه جی؛ ئه نجامدانی
 کاری. **(جابجا)** (۲) [به ند] شوین به شوین.

(مکان مکان؛ جای جای)
جی گهرم کردن: [چاوگه،ت] (۱) له زستاناندا
 که مروف سارده جی دهخه وی تا ماوه ییک
 ناو جیوبانه که ی سارده ورده ورده به گهرمای
 لهش گهرم ده بیت (۲) (ب) جی خوش کردن و
 مانه وه له جیگاییک. **(جاگرم کردن)**
جیگه ماگ: [ناو] به جیماو؛ که له پور؛ جیماگ
 دواکه و توو. جائسته. **(بجامانده؛ جامانده)**
جیگه و بان: [ناو] جیوبان؛ نوین؛ لیفه و دوشه -
 که؛ جیوان. **(رختخواب)**
جیگه هیشتن: [چاوگه،ت] به جی هیشتن؛ به -
 جی هیلان؛ جائاسمه. **(جا گذاشتن)**
جیل: [ئاوه لئاو] جیل؛ جه جیل؛ جوان و جیل:
 جوان و جه جیل. تولاز؛ گهنج. **(جوان)**
جیل: [ناو] توره مه؛ به رهی ته مه نی. «گوشاری -
 مه باد ۱۱۲» **(نسل)**
جیله: [ناو] سیخوار. **(بژ)**
جی لیژ کردن: [چاوگه،ت] (ب) بوونه هووی
 بیریز بوون یان دهرکردنی که سیک له (جییک
 یان له سهر شو لیک) زیاتر به شو قاری.
(زیر آب کسی رازدن)
جین: [ناو] (۱) دهسته واژه ی بازار پیه و اتا شه -
 ش دانه و دوو جین و اتا دوازه دانه. **(جین).** (۲)
 قوماشیکی قوتوقایم و قهوی زیاتر شهروالی
 لی دروست ده که ن. **(جین).** (۳) جوړیک
 خواردنه وه ی ئالکولداره؛ خواردنه وه ییکه زیا تر
 له ئینگلیز دروست ده کری. **(جین)**
جینار: [ناو] جیران؛ هاوسی؛ هاوسا. **(همسایه)**
جینگر: [ئاوه لئاو] له سهر بیانوو؛ له سه رگزه؛
 په لپ گر؛ نه گونجاو. **(بهانه گر؛ ستیزه جو)**
جینوساید: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] به ره کوژی نه -

(جهان آزاد)

جيهانی سپهه : [ناو] (ب) ټو بهشه له ولاتانی
دوڼيا که پاشکه وتووترن له چاو ولاته کانی
پيشکه وتووتر. (جهان سوم)

جی هیشتن : [چاوگه،ت] (۱) بهجی هیشتن؛
له سهر پانه وهستان و پوین. (۲) کاره کهم
جی هیشت : لپی گه پام و دهستم لیبهردا.
(ولکردن)

جی خوکر دنه وه : [چاوگه،ت] (ب) به ټاکاری
له بهر دلان له ناو دلی کوپان کومه لدا خو
شیرینکردن و خو گونجاندن و خو خوشه-
ویست کردن. (جای خودراباز کردن)
جی لینه بیت : دووریت له پرووی مه جلیس؛
دوور بیت لهم جی و له پرووی تو یا ټیوه؛ حه-
ددی نه بیت؛ په ژینی قایم بیت؛
حاشا زری. (دوراز حضور)

سل کوژی؛ جووقه وار لپړین؛ وشه بیانیه به-
لام زور به کار ده بریت. (نسل کشی؛ جینوساید)
جیوار : [ناو] شوینی نیشته جی بوون؛ جی-
مانه وه؛ جیگه ی ژیان؛ جی هه وار؛ ټاسه وار.
(جای ماندن)

جیوان : [ناو] جیوبان؛ جیگوبان؛ پیخه فی
نووستن. (رختخواب)
جیوان : < جیگهوبان

جیوپری : [ناو] گیلغان (گیرفان) بری؛ دزینی
پاره ی ناو گیلغانی که سیک. (جیب بری)
جیوه : [ناو] (۱) کانزاییکی پهنګ زیوینی له-
رزو که. (جیوه) (۲) جهو؛ شیله ی وشکه وه بووی
دار. (صمغ درخت)

جیوه ټیکراو : (ب) [ناو] نه سره وتوو؛ بی آرام؛
فره بزپو؛ (کنایی، نا آرام).
جیوه له ک : [ټاوه لئاو] سوو کوچرووک؛
عاسمان لیف؛ ټاواره؛ هه رزه. (هرزه؛ آواره)

جیهان بینی : [ناو] بیر و بوچوون و پوانین بو
گشت دیارده کانی دوڼیا. (جهان بینی)
جیهان دیتوو : [ټاوه لئاو] دوڼیا گه پراو؛ دووڼیا-
دیتوو؛ (ب) سهرده رچوو؛ کارزان؛ عاقل؛ به
ټه زموون. (جهان دیده)

جیهان نوما : [ناو] دوڼیا نوین؛ خهریته ی ته-
واوی سهرگو ی زهوین که له سهر پروو په پریک
کیشرا بیت. (جهان نما)

جیهانی ټازاد : [ناو] ټه و دهوله تانه که پيشکه-
وتوو ترن له باری دیمو کراسی و ټازادییه وه؛
ولاتگه لی که دیواری جیاواز بوونیا به دهوړی
خویان و میله ته که یاندا نه کیشاوه و
هاتو چویان بی گرف و گیریتره و هه لبت
خویان ټه و ناوه یان له سهر خویان داناه.

چابوک ده ست: [ئاوه لئاو] به ده ست و برد؛ ته پرده - ست. (تر دست)	یتی پاک کردنه وهی لوولهی تفته نگو وهیه. (وسيله تفنگ پاک کنی)
چابوک سوار: [ئاوه لئاو] سوار چاک. (چابک سوار)	چاته ری: [ناو] چهند رییان. (چند راهه)
چابوکی: [ناو] توندوتوئی؛ قوچاخی؛ به ده - ستوبردی. (چابکی)	چاچوله باز: [ئاوه لئاو] ته شقه له باز؛ داوباز. (حقه باز)
چابووغ: [ناو] [ف. مشه] سنوور. (مرز)	چاخانچی: [ئاوه لئاو] [ف. گیو] دروژن؛ دهله - سه باز. (چاخانچی)
چاپار زهن: [ناو] چایی پالیو. (صافی چای)	چاخچاخ: [به ند] جار جار؛ کات کات. (گاه بگاه)
چاپان: [ناو] (۱) نه ندازه؛ بارست. (اندازه). (۲) جاو؛ خام. (کرباس)	چاخکردن: (۱) قه له و کردن. (فربه کردن). (۲) داگرساندن جگه ره. (گیرانیدن)
چاپانه سه ری: [ناو] گیاییکه له کهر ته شی ده - کا، به لام درووی نییه. (گیاهی است)	سیگار. (۳) ناماده کردن. (آماده کردن)
چاپباز: [ئاوه لئاو] دروژن؛ قیلله باز. (حیله باز)	چاخموور: [ئاوه لئاو] قاییم؛ (محکم)
چاپکراو: [ناو بهر] له چاپ دراو. (چاپ شده)	چاخوهی: چی ده خوئی؛ چ ده خوئی؛ چی ئه - خوئی. (چه میخوری)
چاپکه: [ناو] ده فیری ماست تیدا هه وینکردن. (ظرف ماستبندی)	چاخی: [ناو] قه له وی. (چاقی)
چاپگهر: [ناو] (۱) ئامیری چاپ - کردن. (۲) شوئی	چادره لدان: دامه زرانندی ره شمال و چادر. (برپا کردن چادر)
کەسی که چاپ ده کا. (۲.۱. چاپگر)	چادرچی: [ناو] خيوهت چیکه ر؛ خیفه تساز. (خیمه ساز)
چاپوک: < چاپوک.	چار به ری: [ناو] بزنی چوار ساله. (بز چهار ساله)
چاپوگووپ: [ناو] چاپوچووپ. فروفیل؛ درو و ده له سه. (نیرهنگ)	چارپانی: [ناو] جوره هه لپه رینیکه؛ چاپانی. (نوعی رقص)
چاپه زی: [ناو] پیشه ی چاپچی. (قهوه - چگیری)	چارتیکانی: [ناو] چوارمه شقی؛ چوارمشقی. (چهار زانو)
+ چات: [ئاوه لئاو] گه وره؛ گوشاد. (گشاد)	چارچه ف: [ناو] چارشو؛ چارشهو. (چادر)
چاتکردن: چاککردنی ماین له ئه سپ. (مادیان راگشن کشی کردن)	چارچی: [ناو] جه ره باده ری چوارسووچ؛ جه ره -
چاتکیش: [ناو] ئاسنیکه باریکه به سه ر شر	

باده‌ری چوار گۆشه. (چهارسو)	چاره‌کردن: ده‌رمان‌کردن؛ چاره‌سه‌ر کردن.
چاردۆر: [ناو] چوارده‌وور؛ چوار که‌نار؛ (ب) ده‌وړاندەوړ. (چهارطرف)	(چاره کردن)
چاردیو: چوار لا. (چهار لایه)	چاره‌گران: [ئاوه‌لناو] خوین‌تال؛ ره‌زاگران؛ ناشیرین. (بدگل؛ زشت)
چارسوو: چوار گۆشه؛ (ب) جه‌ره‌باده‌ری چوار سووچ. (چهار گوشه)	چارینی: [ناو] چارینه؛ چوارینه؛ چوار خسته-کی. (رباعی)
چار که‌وت: [ناو] چارده‌مسال؛ چواروه‌رز. (چهار فصل)	چازوو گهر: [ئاوه‌لناو] جادوو گهر؛ فیله‌باز؛ جامباز. (جادوباز)
چارگاف: [ناو] چوارنال؛ غاری به‌پرتاوی ئه‌سپ. (چهار نعل)	چاژوو: [ئاوه‌لناو] چاژوو؛ خاپینۆک؛ فریوده‌ر؛ حيله گهر؛ جامباز. (حيله گر)
چارلنگ: [ناو] چواری. (چهارپا)	چاژی: [به‌ند] له‌وی. (آنجا)
چار له‌پک: [ب‌ند] چوارده‌ست‌وپا؛ گاگۆلکی. (چهار دست و پا)	چاشاندی: [ناو، به‌ر] وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه له‌کورمانجی ژووړویشدا هه‌ربه‌و واتاییه؛ فی‌رکری؛ فی‌رکراو؛ چیشته‌کراو؛ (تعلیم گرفته)
چارماک: [ناو] (ب) چوار ماکی سه‌ره‌کی؛ ئاو، ئاور، با، خاک. (چهار عنصر اصلی)	چاشیده‌ر: [ناوی بکه‌ر] فی‌رکه‌ر. (یاد دهنده)
چارمه‌دۆر: [ناو] چوار که‌نار؛ چوار گۆشه؛ چوارده‌وړ. (چهاردور)	چاشین: [چاو گه] فی‌ربوون. (یاد گرفتن)
چارمه‌کووک: [ناو] جوړیک بووزوو. (نوعی شال)	چاغ‌وبه‌نگ: [ناو] ته‌فره؛ فریو. (فرب)
چارمیرکی: < چوار تیکانی.	چاف‌برچی: [ئاوه‌لناو] چاو برسی؛ چاو چنۆک؛ رژد. (خسیس)
چارنچک: [ئاوه‌لناو] چوار گۆشه. (چهار گوشه)	چاقبه‌لوک: [ئاوه‌لناو] چاو بۆق؛ چاو ده‌ربه‌ریو. (چشم برجسته)
چاروخ: [ناو] جوړیک پاپۆشی وه‌ک کاله‌یه. (چاروق)	چاقپارسه‌ک: [ئاوه‌لناو] فریوده‌ر؛ ته‌فره‌ده‌ر. (فرینده)
چاروکه: [ناو] پارچه قوماش، زیاتر له‌هومایی که ژنان له کوڵی ده‌که‌ن؛ کوڵوانه. (پارچه روی دوش)	چاقتاری: [ناو] چاو کزی. (کم‌سویی چشم)
چاروی: [ناو] چاره‌وا؛ چاروا. (مال سواری)	چاقته‌نگ: [ئاوه‌لناو] رژد؛ چکووس؛ چاو برسی؛ به‌ر چاو ته‌نگ. (خسیس)
چاره‌ساز: [ئاوه‌لناو] به‌ئیفاقه؛ چاره‌سه‌ر که‌ر؛ ده‌رمان که‌ر. (چاره‌ساز)	چاف چه‌رینک: [ئاوه‌لناو] چاو ه‌چاو که‌ر؛ چاو حیز؛ چاوله‌وه‌رین. (نظر باز؛ چشم زال)
چاره‌شل: [ئاوه‌لناو] ده‌موچاو سوور هوولی-خالخال. (صورت سرخ نقطه‌دار)	چاقدیری: [ناو] چاولیوون؛ (ب) ئاگالیوون؛ ئاگاداری. (مراقبت)
	چاقری: [ئاوه‌لناو] چاوهری؛ چاوهران؛ به‌ته‌مای

که سی بوون. (چشم‌براه)
 چاقسپیک : [ناو] مارمیلک. (مارمولک)
 چاق کلدایی : چاوبه کل. (چشم سورمه کشیده)
 چاقکور : [ئاوه‌لناو] چاو کویر؛ (ب) چاوبرسی؛
 نازوره؛ رژد. (خسیس)
 چاف کهروک : [ناو] چاولیکهر؛ لاسایی کهر.
 (همچشمی)
 چافگرتی : [ئاوه‌لناو] چاونه‌کراوه؛ دونیانه-
 دیتوو؛ نابه‌له‌د. (چشم‌بسته)
 چاف‌گه‌روک : [ئاوه‌لناو] چاوگیر؛ چاوله‌وه‌پین.
 (چشم چران)
 چاف لی که تن : چاف‌پی که تن؛ دیتن. (دیدن)
 چافلی‌گه‌راندن : چاولیگیران؛ (ب) به ته‌ماش
 به دواي که سیکدا گه‌ران. (دنبال گشتن)
 چاف هاقیز : چاولیده‌ر؛ به چاوه وه‌کهر؛ [ئاوه-
 لناو] چاوپیس. (چشم‌زخم‌زن)
 چافه‌شک : [ئاوه‌لناو] روودار؛ پرپوو. (رودار)
 چافه‌ولی : [ناو] خیلی؛ چاوچه‌پ
 وچیری. (لوچی)
 چافی : (۱) سه‌رچاوه؛ چاوگه‌ی
 کاریز. (سرچشمه)
 (۲) ویچوون؛ لیکردن؛ شیوه. (شیبه)
 چافینوک : < چاف‌هاقیز.
 چاکل : [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبر)
 چاکله : [ناو] چاتول؛ داوه‌ل. (مترسک)
 چاک هینان : دووچار پشمین؛ جه‌خت هینان.
 (خوب آوردن)
 چاک هینان : له یاری ته‌خته و په‌رانتودا موّره و
 به لگی باش هینان؛ (ب) له سه‌ر شانس‌بوون.
 (شانس آوردن)
 چال : [ناو] (۱) قوولک؛ جیگه‌ی

نزم. (گودی). (۲) ئه‌سپی ئه‌ستیره‌دار؛ ئه‌سپی
 ناوچاوان سپی. (اسب پیشانی سفید)
 چال : بزنی سه‌رسی. (بز سرسفید)
 چالاکي : [ناو] فذ: (۱) توندوتولی؛ به‌کاری؛
 چوستی. به ده‌ستوبردی. (چالاکي). (۲) ب)
 ده‌ورگیران و به شداری له ئه‌نجامدانی-
 کاریکدا. (فعالیت)
 چالیستان : [ناو] دی‌راو؛ که‌ردوو. (کرت)
 چالییش : ئازالی سه‌ر و پا سپی. (بز و
 گوسفند سر و پا سفید)
 چالینک : [ناو] قوولکی به‌رگه‌ردن (گودی-
 جلوگردن)
 چال چه‌ناکه : [ناو] چالی چه‌نه. (چاه زرخدان)
 چال زنیان : [ناو] سیاچالی زیندان (سیاه‌چال-
 زندان)
 چاله‌قووت : [ناو] چالی کوور؛ چالایی. (گودی)
 چاله‌که : [ناو] گوپه‌نبش؛ گوپه‌نه‌فش؛ گوپه‌به-
 شه؛ قوربه‌شه؛ جووالوو. (گورکن)
 چاله‌وین : [ناو] قوولکه‌ی ئاو؛ چالاو؛ ده‌فری
 ئاو خواردنه‌وه‌ی سپلوت. (ظرف آب خوردن
 سگ)
 چام : [ناو] چه‌په‌ریکی سیگوشه‌یه بو
 جومالکردن. (ابزار لایروبی)
 چامه : [ناو] جوړیک لاواندنه‌وه به شیعر
 وه‌وئراوه‌ی پاشیلداری دریژ به بالوره و
 لاوکه‌وه. (نوعی عزاداری)
 چامه‌ره‌ش : [ناو] به‌لایی ره‌ش؛ به‌لای گه‌وره.
 (بلای سیاه)
 چانته : [ناو] تووره‌که‌ی شتومه‌ک؛ جانتا؛
 جانتک. (ساک چنته)
 چانده : [ناو] فره‌ه‌نگ. (فره‌نگ)

چانقووش : [ناو] جانکووش؛ مجیوری کلیسا.
(خادم کلیسا)
چاو ئاو نه خواردن: هومید پینه بوون؛ نه په-
رمیان. (نامیدی)
چاوانکی : (ف.گیو) چونه کی؛ چلوئی.
(چگونه)
چاو باشقالی : [ناو] چاوله وه پینی؛ چاو حیزی؛
چاوبه لی. (چشم چرانی)
+ چاوپرکی : [ناو] کیپر کی نه قونجانندی
چاو. (بازی پلک زدن)
چاو بلین : چاو ولین؛ هه لگلفینی پیلووی
چاو. (چشم مالیدن)
چاو به رای نه دان: دل هه لنه گرتن؛ (ب) نه-
بوونی توانا بو دیتی هه ندی حاله تی پرووداوی
دلته زین. (توانائی دیدن بعضی مناظر را
نداشتن)
چاو به ستن: (ب) خاپاندن؛ فریودان. (فریب-
دادن)
چاو بهل: چاو حیز؛ (ب) زیاتر به میوینه
دهوتریت؛ ژنی که زور ته ماشای پیوان ده کا.
(چشم هیز)
چاو به مؤلهق ویستان : زهق بوونه وهی چاو
به بی تروو کاندن؛ (ب) حاله تی چاو کاتی مه-
رگ. (حالت چشم هنگام مرگ)
چاو پر بونه وه : توز و خول چوونه ناو
چاو. (گردو خاک توی چشم رفتن)
چاو پرووشه : کوس کوسک؛ چاو مژومور،
هاورپی له گهل تروو کاندنی له سه ریه کی
چاودا. (کم سویی چشم با پلک زدن بیایی)
چاو پیداشاندن : به پهله چاو پیدا
گیران. (سرسری نگاهی انداختن)

چاو پیوه بوون: [چاو گه، ت] چاو تیوه بوون؛
(ب) ئاگا لیوون؛ چاقدیری. (مراقبت)
چاو ترساو : (ب) په ند گرتوو؛ ته مبی بووگ.
(چشم ترسیده)
چاو تیوه برین : (ب) به ته مابوون؛ ته ماح
تیکردن؛ چاو تی برین. (چشم طمع داشتن)
چاو چه پوراس : [ئاوه لئاو] چاو چه پوچیر؛
خیل؛ خویل. (لوچ)
چاو چلکن : [ئاوه لئاو] (ب) چاویس؛ چاچینوک.
(چشم شور)
چاو خومار : [ئاوه لئاو] چاومه س؛ چاومه ست؛
دیده مه س. (دیده خمار)
چاوداته کاندن: هیما به چاو، بو کردنی کاریک
یان وه لامی ئه رینی. (بله باشاره چشم)
چاورا : [ناو] چاره وی؛ چاوره؛ چاره وا. (مال-
سواری)
+ چاو قرتاندن : چاو داگرتن. (چشمک زدن)
چاو قوولکه ی گا : [ناو] لاره شه؛ قوره؛ گاقران؛
بامرئی ره شه ولای. (طاعون گاوی)
چاو قوولکه ی مامر : [ناو] نازاره مریشک؛ پویه
ره شه. (طاعون پرنده)
چاو کال : [ئاوه لئاو] چاو که ژال. (چشم قهوه ئی
روشن)
چاو کراوه : [ئاوه لئاو] (ب) دنیا دیتوو؛ شار و
به ره گه راو؛ (ب) شاره زا و ئاگا. (چشم وگوش-
باز)
چاو کولی : [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)
چاو گریدای : [ئاوه لئاو] چاوبه سته؛ (ب) چاونه
کراوه؛ تینه گه یشتوو. (چشم بسته)
چاو گلکردن : چاو ئیشان. (چشم درد)
+ چاو گه : ده می برین؛ چاوانه؛ سه رچاوه. (دم

زخم؛ مصدر؛ سرچشمه).

چاوه : سه‌چاوه؛ له‌زمانه‌وانیدا، وشه‌یی که به-
بی‌ره‌چاوه‌گرتنی (کات، مه‌کان، که‌س) کردنی-
کاریک ده‌گه‌یینی (مصدر)

چاوه‌گیر : [ئاوه‌لناو] (۱) چاوه‌له‌وه‌رین؛ چاوه-
ل. (چشم‌چران). (۲) چاوه‌چه‌پوچیر؛ خیل.
(لوچ)

چاوه‌لار : [ئاوه‌لناو] چاوه‌تا؛ چاوه‌لا؛ قیج؛
چاوه‌پوراس. (لوچ)

+ چاوه‌له : [ناو] چاللو. (چاه‌آب)
چاوه‌له‌بلیندان : (ب) به‌رزه‌فر. (بلندپرواز)
چاوه‌له‌به‌ر : چاوشور؛ (ب) شهرمه‌زار؛ چاوه‌له‌ده-
ست. (شرمنده)

چاوه‌لی‌بوون : (۱) دیتن. (دیدن). (۲) مه‌لاعه-
زه‌کردن؛ ئاگالی‌بوون. (مراقبت)

چاوه‌لی‌وشین : (۱) خو‌به‌گیل‌کردن؛ چاوه-
نووقاندن. (چشم‌پوشی) (۲) لی‌وووردن؛ گوزه-
شت‌کردن؛ به‌خشین. (گذشت‌کردن)

چاوه‌مچاندن : چاوه‌قونچاندن؛ چاوه‌ووچاندن؛
(ب) مردن. (چشم‌بستن)

چاوه‌موور : [ئاوه‌لناو] چاوه‌هق؛ چاوه‌ده‌ریه‌ریو؛
چاوه‌بووق. (چشم‌برجسته)

چاوه‌نیرگسه : [ناو] جوړیک ماسی. (نوعی
ماهی)

+ چاوه : [ناو] یه‌که‌ی شماردنی ژوور و ئوده
و بیرری کاریز. (واحدشمارش اطاق)

+ چاوه : [ناو] له‌داره‌رای خانوودا به‌یینی
دوو‌کاریته‌یه. (فاصله‌دو‌بالار)

چاوه‌پیی : [ناو] چه‌مه‌پایی؛ چاوه‌نواپی؛ ته-
مایه‌ری. (منتظری؛ درانتظار)

+ چاوه‌له‌ته‌کاندن : برو‌هه‌له‌ته‌کاندن؛ به‌چاوه

وبرو‌هیماکردن بو‌نه‌کردنی کاریک، مه‌چو،
مه‌که، یان‌وه‌لامی سه‌لبی و نه‌رینی، نه، نا.
(ابرو‌بالا انداختن).

چاوه‌ه‌لینان : چاوه‌کردنه‌وه؛ (ب) به
خوداهاتنه‌وه. (چشم‌بازکردن)

چاوه‌یلکه‌دان : جزمه و قوتووی جیگای
چاوه‌یلکه. (کیف‌عینک)

چاپالوون : [ناو] چاپارزن؛ چای‌پالیو. (صافی
چای)

+ چای : [ناو] چا؛ چایی؛ بنجه‌داری
چایی؛ ده‌م

کراوی گه‌لای په‌روه‌ده کراوی دارچایی. (بته
و برگ و دمکرده چای)

چایچی : [ناو] چاپه‌ز؛ قاوه‌چی؛ چای‌په‌ز. (قهوه-
چی)

چای‌هه‌وایی : [ناو] چالی‌هه‌وایی که فرۆکه
له‌پر تیده‌که‌وی و داده‌چی. (چاه‌ه‌وایی)
چتگهل : کو‌ی چت؛ شتگهل. (چیزها)

چت‌ومه‌ک : [ناو] شت‌ومت؛ که‌لوپهل. (اشیا)
چتونه : چتو؛ چو‌ن؛ چاوا؛ چلون. (چطور)

چتی : [به‌نداشتی؛ شتیک؛ وانیکی. (چیزی)
چرابزر : چراییکی قه‌دیمی بوو به‌فتیله و
شیله‌ی گهرچه‌ک هه‌لده‌کرا (چراغ‌روغن
گرچک)

چرا‌پی‌بوون : چراهه‌لکردن؛ گراندنی چرا. (۲)
خاوه‌ن چرا؛ چرا‌پی‌بوون؛ که‌سیک که‌چرای پییه.
(چراغ‌روشنکردن)

چرا‌ده‌سی : [ناو] چراییکی پلیته‌داری که‌م
شوله‌بوو. (چراغ‌موشی)

چرالخ : [ناو] له‌تورکیه‌وه هاتووه، لکی
داریکه‌وه‌ک مو‌م ده‌سووتی. (درختی است)

مانند شمع میسوزد)

چراو: (۱) پر و تیّک ئالّاو. (توی هم-)

رفته) (۲) پچراو. (قطع شده)

چراوی: [ناو] چرا. (چراغ)

چرای: بانگ کردن. (صدازدن)

چرپه ی پی: دهنگی که می کاتی هه-

نگاونان؛ (شتی نیه که خوشتر بی له چرپه ی-

پی و چپه یچپه). «په شیو» (پچ پچ)

چردو: [ئاوه ئناو] ئاژه لیک که باش

شیرنادا (حیوانیکه مشکل دوشیده شود) <

چردو

چرده ری: [ئاوه ئناو] (ب) ژنیک که درهنگ

خو به دهسته وه دها. (کنایی، زنی که به سختی

خود را در اختیار بگذارد)

چرز: [ئاوه ئناو] پرژ؛ بلاو؛ پرش. (پخش)

چرژان: چوون به ناو یه کدا و تیّک هالان؛ لکی

داره کان تیّکچرژاون. (توی هم رفتن)

چرسک: [ناو] ترووسکه و چرووسکه ی

رووناکی؛ ترووسک. (سوسو)

چرفراندن: پرش و بلاو کردن. (پخش و پراکنده-

کردن)

چرفری: [ناو] بلاوی؛ پرژی؛ په ریشانی.

(پراکندگی)

چرقه: [دهنگ] قرچه؛ دهنگی شکانی دار.

(قرچ)

+ **چرکه چرک:** به چرکه چرک پیاچوون: زور

و به زهحه مت و گوشار پیاچوون. (بافشار)

چرگاو: [ناو] زه لکاو ی پر و چر. (نیزارانویه)

چرگه: چیگای دژوار و چر. (جای سنگلاخ

ودشوار)

چرگهر: [ناو] گورانی بیژ. (آوازخوان)

چرمسان: چرمسین [چاوگه] سیسبوون و

ژاکان. (پژمردهن)

چروچیو: [ناو] چیلکه و چه ویل؛ لقی داری

وشکی باریک و ورد. (خرده چوب خشک)

چروئه ک: حه شار؛ نادیار؛ په نهان. (پنهان)

چرووسکه راو: شه و راوی په له وه ره به

چرا. (شکارپرنده در شب با چراغ)

چرووس: [ناو] ترووسک؛ چرووسکه؛

ترووسکه. (سوسو)

چره کهو: خویندنی کهو؛ کییه رکیی خویندنی

دوو یان چه ند کهو. (مسابقه خواندن کبک)

چریسکان: ترووسکان. (درخشش)

چز: [ناو] نوو کی قولای ماسی گرتن؛ وه ک:

قولای دوو چز. (نک قلاب ماهی گیری). +

< دریشووشک.

چزین: [چاوگه] سیس بوون؛ ژاکان؛ چرچ-

بوون. (پژمرده شدن. چروکیدن)

چزلیک: [ناو] جوړیک کیردی کهو انییه وه ک

خنجیر. (گزلیک) +

+ **چزه لی هه لساندن:** (ب) زهره ر لیدان؛ ئازار

پیگه باندن؛ پیوه دان. (ضرر و آزار رساندن)

چسک: [ئاوه ئناو] چوست؛ چالاک. (چست)

چغر: < چقر.

چغراندن: به گژدا کردن؛ هاندان. (تحریک

کردن)

چفت و بهس: [ناو] ئالقه ریژ و دوو لایی. (چفت

وبست)

چفته: (۱) [ناو] (تفهنگی راو. (تفنگ

شکاری).

(۲) [ئاوه ئناو] سیابه خت؛ به دبه خت؛

داماو (بیچاره)

چفکرن: فیل و فهره ج کردن؛ گزی کرن؛ ته -
 شقه له کردن. (حیله کردن)
چفه چف: [ناو] سرته سرت؛ بچه پیچ. (پیچ پیچ)
چفاتگه: [ناو] جفاتگه؛ جیی کو بوننه وه؛ کومه -
 لگا. (جای اجتماع کردن)
چقو: [ناو] حیله باز؛ فیله باز، گزی که -
 ر؛ جامباز. (مکار)
چقوونی: [ناو] جوان و جه حیلی؛ لاوی؛ هه -
 رزه کاری. (جوانی)
چقین: [چاوگه] خواربوون؛ چه مین؛ هاتنه وه -
 یه ک. (خمیدن)
چقر: [ناو] چقر؛ خاچ؛ خالی خاچ له په ری په -
 رانتودا. (خاچ)
چقله که وی: [ناو] درووه زهرده. (نوعی خار)
چقله که وه: [ناو] پوور ئایشی؛ جوریک درووی
 کورته بالایه. (نوعی خار)
+ چک: کوتایی؛ بران؛ بیهن چک بوون؛ هه
 ناسه بریان. (قطع)
چکون: جه کون؛ له کوین؛ کیده رین؛ له کووره -
 ن؛ وه کووره ن. (کجایند)
چگزین: نه نتوپه هت بوون؛ به شک بوون؛ به -
 دگومانی؛ چافزورک. (شکاک)
چگووراندن: [ناو] ئاوساندن؛ هه لمساندن؛
 باپی کردن؛ رق هه لمساندن. (عصبانی کردن)
چلاب: [ناو] زریزه ی ئالتوون. (زنجیر طلا)
چلپایی: [ناو] هه زارپا. (هزارپا)
+ چلپولیس: خواردنی به له ز و به دهنگ
 وسه داوه. (خوردن با سرو صدا و عجله)
چلتوو کجار: مهره زه و شه لتوو کجار؛ مه زرای -
 برنج. (شالیزار)
چلتیکه: [ناو] پرووه ی لیفه ی چپوو له تیکه -

گه لی قوماشی ده مه دویرد. (چهل تکه)
چلچراو: [ناو] چلچرا؛ لووستیپ. (لوستر)
چل چله: زور به سالآچوو؛ چه دجار چل سال.
 (چهلچله؛ چل چله)
چلچمه: کیویکه له بهینی سه قز و مه -
 ریواندا که سه رچاوه ی چومی قزلوه زانه. (نام
 کوهی است)
چلخووس: [ناو] رژد؛ چکووس. (خسیس)
چلدان: (۱) پتدانی ده مار و برین. (۲) ئیشان؛
 ددانم چلده دا؛ دیشیت. (انبض -
 زدن. ۲ تیر کشیدن، درد کردن)
چل درو: (ب) زور دروژن. (خیلی دروغگو)
چقلین: [چاوگه] چریسکین؛ بریقه دانه وه؛ شه -
 وق دانه وه؛ ترووسکه دانه وه. (درخشیدن)
چلقوک: [ناو] به بریقه؛ به درهوشانه وه؛
 برووسکه دار. (درخشان)
چلکبه: دهرمانی دژی چلکی برین و
 هوورگ (میکروپ)؛ ئانتی بایوتیک. (آنتی -
 بیوتیک)
چلوان: [ناو] چله کانی زستان. (چله های -
 زمستان)
چلوو: [ناو] مهودای بینوژ بوونی ژن له پاش
 مندال بوون هه رچهند له چل پروژیش که متر -
 بیت. (مدت قاعدگی زن پس از زایمان)
چله شور: (۱) ریژنه بارانی پاش چله ی زستان؛
 (۲) وسلی دوا ی چلوو. (۱ باران پس از چله -
 زمستان؛ ۲ غسل پس از چله)
چله کان: (۱) لکه کان. لقه کان. (شاخه ها).
 (۲) شله ژان؛ خورپان؛ چله کیان؛ سله مان. (یکه -
 خوردن)
چله کاو: شله ژاو؛ خورپاو. (یکه خورده)

چله کیانهوه : سله مانهوه؛ داچله کان.(یکه-خوردن)
چلی هامنێ : چلهی هاوین. (چله تابستان)
چم : [ناو] سم؛ سمی و لاخ. (سم)
چمبل : [ناو] دهستکی هیربار. (دسته ظروف-سفالین)
چنچکان : [ناو] چینچکان؛ به چنچکانهوه دانیشن: هه لئرووشکان. (چمباتمه)
چنگ : [ناو] ریزه ول؛ ورتکه نان. (ریزه نان)
+ چنگ گرتن : [چاوگه، ت] به ناخوون رووشاند-ن و بریندار کردن. (چنگ زدن)
چنگولگرتهی : چنگگرتن. (چنگ گرفتن)
چنگه پلماسی : [ناو] هاشا ول بردن به په نجه و چنگ گرتن؛ شه ره چنگ؛ حاله تی که سی که له شه ردا وه ژیر که وتوو له ژیره وه به چنگ ده-ست ده کاته وه. (باچنگ از زیر دفاع کردن)
چنینه : شتی نییه؛ تشتی نیینه؛ (ب) گرینگ نییه. (چیزی نیست)
چنینه وه : [چاوگه، ت] هه لگرته وه و کو کردنه-وه؛ نان چنینه وهی شوان له ئیواراندن. (جمع-کردن)
چو : [ناو] چق؛ چقه؛ چوب؛ قیتکهی ژوور په-نجهی که له شیر و فرنده. (انگشت شاخی پای خروس)
چو؟ ار : [ناو] بهینی واو و ئه لف (د) یکی سوواو هه یه که به حال ههستی پیده-کریت. چودار. (چوبدار)
چوارپاره : [ناو] چواربه ش. (ب) فیشه کی تاپری چوار ساچمه ی راوی گه وره نچیر. (چهارپاره)
چوار جامه : [ناو] چوار مشقه. (چهارزانو)
چوار چو : [ناو] چوار چیه؛ قایی وینه و

ئاوینه؛ قاپ. ریزه ک. (چهارچوب)
چوار خرت : به ران و بزن و بوقله و مه پری چوار ساله. (بز و گوسفند چهارساله)
چواردانگ : (۱) [کوژی موسیقا] له موسیقادا ده-نگی گورانی بیژنه کان به سی پله دابه شده-کریت ۲، ۴، ۶، دانگ. (۲) چواردانگ له شه ش دانگی هه رملکیک. (چهاردانگ)
چوار شه ممه سووری : [ناو] وشه یه کی فارسییه وله کوردیشدا ده وتریت؛ کوله چوار شه ممه. چوار شه ممه ی ئاخری سال. (چهارشنبه-سوری)
چوار قاپ : [ناو] جوریک یاریه به میج (جگ، قاپ) (چهارقاپ)
+ چوار قهه : [ناو] (ب) سه ریوش و پرو سه ریی چوار گوشه. (روسی چهارقد)
چوار گا : [ناو] مه قامی چوار گا له موسیقادا. (چهارگاه)
+ چوار لا : چوار تو؛ چوار هینده. چوار به رانه ر. (چهاربرابر)
چوار وه رز : چوار فه سل. (ب) سال. (چهار فصل)
چوپ : [ناو] درو. (دروغ)
چوپه مه : [ناو] چوپه مه. (چوب پنبه)
چوتیر : [ناو] چویش تیر؛ بزنی دوو ساله. (بز دو ساله)
چوخی : [ناو] چوغه. (بلیز از شال)
چوده رچوو : [ئاوه لئاو] چق دریزوو. (ب) خاوه-نی ئه زموون و دونیادیتوو. (کنای، دنیا دیده)
چور : [ناو] چورپور؛ که له شیریه جه نکه لی؛ قه-رقالول. (قراول)
چوراوگه : [ناو] پلووسکی سه ربان. (ناودان پشتبام)

چوَرْت شَيوان : چوَرْت بَرِيان؛ چوَرْتی تریاکی
 پچران؛ خه وه نووچکه شَيوان. (چرت پاره
 شدن)
چوَرَه بَر : چوَرَه پَر؛ وشک کردنی دواډلوی
 تراو. (تا آخرین قطره خشکاندن)
چوَرَه چوَر : شوَرَه شوَر هاتنه خواره وهی
 تراو. (شرشر)
چوَرَه گه لَوَازَه : [ناو] جوَرَه قازلاخه. (پرنده ای -
 کیوباندازه سار)
چوَق : [ناو] پوک؛ مژ؛ نه فه سیکه له جغاره ده -
 دریت. (پک)
+ چوَقان : چوَقین؛ [چاوگه] له رزین له ترس
 یان سه رما یان یاو. (لرزیدن)
چوَقلی : سه رچل؛ سه رلک؛ خونچه ی سه رلق
 ویوپی دار. (غنچه و ساقه بالای درخت)
چوَقین : [چاوگه] (۱) هه لقرچانی رُون له سه -
 رئاگر. (تفیدن؛ تفت دادن) (۲) < چوَقان.
چوکار : [ناو] چوکار؛ دارتاش؛ چوگره. (نجار)
+ چوک دادن : چوک له عهرزدا دانان. (ب)
 کوډلان؛ شکستی هینان؛ به زین. (شکست -
 خوردن)
چوکلَه شه مچه : [ناو] چیلکه ی شقارتَه. (چوب
 کبریت)
چولَخه : [ناو] که سی که خوری ئاژال به
 برینگ ده بر پته وه. (پشم چین با دوکارد)
چولَگه رد : [ئاوه لئاو] بیابان گهرد؛ چول پَر؛ کوچه -
 ری بیابان نشین. (بیابان گرد)
+ چوله : [ناو] قه یسی و بادامی سه وزی نه گه -
 بیو. (چغاله)
چوله بادام : < چوله
چوله پیچ : [ناو] (۱) چوله مه پیچ؛ داریکی دوو

فلیقانه بو دهرهینانی نجیری وه ک که -
 رویشک و ریوی له کون. (چوبدوشاخه شکار)
 (۲) راوه که وهی کاتی کر که وتنی ماکه -
 و. (شکار کبک درایمی که ماده کبک کرچ -
 است). (۳) گولوله پیچ؛ ته ناف پیچ؛ شه دانندن و
 شه ته کدان. (گولوله پیچ)
چوله پیچهن : < چوله پیچ
چوله که گره : [ناو] سه قری میسخور. قجی.
 فرنده ییکه له تورهمه ی پهره له که چوله که و
 مشک ده خوا. (سنگ چشم)
چوله وانی : [ناو] ده شته وانی. (ب) کشت و کال
 له کیو و ده شت. (کنای، کشت وزرع
 در صحرای)
چوماو : ئاوی چوم. (آب رودخانه)
چونگه : چینه. (چینه)
چوواندن : (۱) پووچ کردنی گوره وی له
 جو را بیندا. (پوچ کردن). (۲) دهر کردن و قت کردن
 له کوپی یاری. (اخراج)
چوواو : [ناو، بهر] قت کراو له کایه ی
 پشکیلاندا. (کنار گذاشته شده در جو را بابازی)
چووزانم : چده زانم؛ چیه زانم؛ چازانم، چه -
 بزانم. (ب) نازانم؛ (چه میدانم)
چووزهره : [ناو] تازه ترین چووزهی پرووه ک؛
 چووزه ره کردن؛ سهرده رهینانی گیا له توو یان
 له خاک. (جوانه)
چووزه لاو : [ئاوه لئاو] لاوی مندالکار و که مه ر
 باریک، ناوقه د زراف. (نوجوان کمر باریک)
چووکی : [ناو] پچووکی؛ چکوله یی؛ گچکه -
 یی. (کوچکی)
چوولیت : [ناو] خه زیم؛ لووته وانه. (زینت پره -
 دماغ)

چوونه : (١) رابووردووی چوون.
 چوونگن (رفته‌اند). (٢) [ناو] نه‌نگووتک؛ گونکه
 هه‌ویر؛ توپه‌له‌ قور. (چونه)
چوونه‌ئو : (١) کورت بوونه‌وه‌ی قوماش له
 ئاو‌دا. (٢) لاواز بوون؛ تاوانه‌وه‌ له‌ ئاو‌دا.
 (لا‌غ‌شدن؛ حل‌شدن)
چوونه‌به‌س : به‌ستران. قفل‌بوون؛ وه‌ک:
 زمان چوونه‌ به‌س. (بسته‌شدن)
چوونه‌به‌س : (١) پنا بردنه‌ به‌ر مه‌رقه‌د و باره-
 گای چاک و پیر. (بست رفتن). (٢) دواب‌ریان؛
 ته‌واو بوون. (تمام‌شدن)
+ چوونه‌جه‌سته : به‌شه‌ره‌وه‌ چوونه‌ سه‌رکه-
 سی بو لیدانی. (پیش‌کسی‌رفتن بقصدکتک-
 زدن)
چوونه‌سه‌ر : (١) دان به‌سه‌ردا؛ هیرش‌کردنه
 سه‌ر؛ له‌شکربردنه‌سه‌رکه‌سی. (حمله-
 بردن). (٢) سه‌رکه‌ وتن؛ پله‌ و پایه‌ وه‌رگرتن؛
 چوونه‌بان، له‌ ئیردیوان چوونه‌ بان. (ترقی-
 کردن)
چوونه‌لا : (١) رویشته‌ که‌نار؛ چوونه‌ لاوه‌؛
 (کناررفتن). (٢) چوونه‌کن؛ رویشتن بو (خزمه‌ت،
 نزیک،کن،لا)ی که‌سی. (پیش‌کسی‌رفتن)
چوویت : (١) رابوردووی چوون بو هه‌وه‌لکه‌-
 سی تاک [رویشته‌وو؛ رویشته‌گی؛
 رویشته‌ی. (رفته‌ای؛ رفتی). (٢) [ناو] هه‌ش.
 (نیل). (٣) تد. [ئاوه‌لناو] چفیت، پاک له‌پاک.
 (بی‌حساب)
+ چووین : چوون بو هه‌وه‌ل که‌سی کو؛ ئیمه
 چووین؛ رویشتن. (رفتیم)
چه‌پازله : [ناو] شه‌قه‌زله؛ شه‌پلاغه. (سیلی)
چه‌پاله : [ناو] چه‌پک؛ چه‌پاله‌گول؛ ده‌سته‌گول.

(دسته)
چه‌پخووس : [ئاوه‌لناو] به‌دواز. خراپه‌خواز. نیاز
 خراپ. (بدخواه)
چه‌پخوون : (١) [ئاوه‌لناو] خیل. چاولار. (لوچ).
 (٢) [ناو] هیرش بردنه‌ سه‌ردوژمن بی‌خه‌به‌ر و
 به‌ شه‌و. (شبیخون)
چه‌پ‌ده‌ست : چه‌پ‌له‌ر.
چه‌پ‌راست : ئه‌سپیک که‌ ده‌ستی چه‌پ و
 لاقی راستی؛ بازنه‌ییکی سپی ره‌نگی هه‌-
 ییت. (اسبی که‌ دست‌چه‌پ و پای‌راستش
 در‌ب‌خلق سفید‌باشد)
چه‌پ‌له‌ر : [ئاوه‌لناو] چه‌پ‌ده‌ست؛ مرویی که‌ به‌ ده‌-
 ستی چه‌پ کارده‌ کا یان ده‌نووسی. (چپ-
 دست)
چه‌پ و گوپ : [ناو] راوه‌رووت. (راهزنی)
چه‌په : وه‌رگه‌رانی سه‌یاره. (چپه)
چه‌په‌رچی : [ناو] پوستچی؛ په‌یک و نامه‌-
 هینه‌ر؛ نامه‌به‌ر. (پستچی)
چه‌په‌رخانه : [ناو] پوستخانه. (پستخانه)
چه‌په‌لکاری : [ناو] کاریسی؛ کارناپوختی.
 (گندزدن)
چه‌په‌لی : [ناو] پیسی؛ گه‌ماری؛
 قریژی؛ پوخلی. (چرکینی؛ گندی)
چه‌په‌نداز : [ئاوه‌لناو] ده‌غل؛ فیله‌باز؛ حيله‌-
 باز. (حيله‌گر)
چه‌پی : [ئاوه‌لناو] (١) نه‌ندامی حیزی چه‌پ
 بوون. (چی). (٢) [ناو] چه‌له‌پایی؛ هه‌له‌په‌رکیی
 کرژ. (نوعی رقص‌تند)
چه‌ت : [ناو] (١) کوزری خه‌رمان؛ ساقه‌تی
 گوله‌گه‌ نمی نه‌کو‌تراو. (ساقه‌نیم‌کوب‌خرمن)
 (٢) ته‌گه‌ره. (چت)

چه تاندن : قتانندن؛ قرتانندن. (قطع کردن)
+ چه ترهه لدان: سه یوان کردنه وه؛ چه ترپان -
 کردنه وه؛ چه ترپیکانی بوقله و تاوس. (چه -
 ترباز کردن)
چه توه : [ناو] نیوهی نیوبتری شله مهنی به -
 رانه به ۲۵۰ سی (سانتیمتری چوار گوشه).
 (چتول)
چه ته برژین: [ئاوه لئاو] برژاندنی به پهله و نیوه
 برژ. (نیم پخته)
چه ته ری: [ناو] لاری؛ ریگهی باریک وچه -
 توون؛ کویره ری. (کور راه)
چه ته ول: [ناو] پولیسی ئیشگر. (پاسبان)
چه تیان: [ناو] دهرزیه؛ دهرزی عورووسی؛ ده -
 رزی سنجاخ؛ دهرزی بهرسینگ و بهروک.
 دهرزیه. (سنجاق قفلی)
چه تیم : چه تیوه؛ کچه تیو. (یتیمچه دختر)
چه تین: [ئاوه لئاو] چه توون؛ دژوار؛ سه -
 خت. (مشکل)
چه چه کو له: [ناو] چه چه قو له؛ جوریک ناساخی
 حه یوانی بهرزه یه. (نوعی مرض اسب و گاو)
چه خت: [ئاوه لئاو] بیشهرم. (بیشرم)
چه ختی: [ناو] بیشهرمی؛ چه قه -
 سوویی. (بیشرمی)
چه ختی: [ناو] چوختی؛ له کارده رها توویی؛
 وریایی؛ کارامدی. (کارامدی)
چه خش: [ناو] بهرزه وهندی؛ قازانج. (منفعت)
چه خمور: [ناو] فد. ئه سپی که گلینه ی
 چاوکی کالترییت له چاوه که ی دیکه ی.
 (چخمور)
چه خمور: [ئاوه لئاو] چاخمور؛ پته و؛ قهوی؛
 خور؛ اگر؛ قاییم. (محکم)

چه دما: [به ند] جه دما؛ له دووماهی؛ له پاش؛
 له دوو. (بعداز؛ سپس)
چه راوخ: بهشی ژوو ره وهی سه رته نوور و
 مدبه ق. (قسمت بالای مطبخ)
چه رت: [ناو] سه تللی گه وره ی ئاو. (سطل
 بزرگ)
+ چه رچه ف: روو ته ختی؛ مه لافه. (روتختی)
چه رچه توون: [ناو] سو با؛ کووره. (بخاری)
چه رخی: [ناو] بایده ی مسی؛ کاسه ی
 چووک مسی. (بادیه مسی)
چه رخیای: [چاوگه] چه رخن؛ خول خواردن.
 (چرخیدن)
چه رخی خه یاتی: [ناو] مه کینه ی دروومان.
 (چرخ خیاطی)
چه رقه به ز: [ناو] هه لپه رین و دوو ده سماله ی
 دوو که سییه. (رقص دونفری)
چه رمای چه ما: چه رمینه ی چاو؛ سپینه ی
 چاو. (سفیدی چشم)
چه رمه: [ئاوه لئاو + ناو] چه رموو؛ سپی.
 (سفید)
چه رمه له: [ئاوه لئاو] سپیکه له. (سفید)
چه رنای: له وه راندن. (چراندن)
چه ره دوو که ل: < چه ره دوو که ل
چه س: [جیناو] چیه؛ چیشه. (چیست)
چه سپ: (۱) [ناو] چه ست؛ سلاوی عه سکه ری
 به پاکوتانن به یه کدا. (چسپ). (۲) [ئاوه لئاو]
 جلو به رگی پر به پری ئه ندام؛ دژی فش و هه راو
 (چسبان +)
چه سپی ئاوه کی: [ناو، ت] چه سپی دار تاشی. چه -
 سپتراو. (چسب مایع)
چه سپنای: [چاوگه] لکاندن؛ چه سپاندن.

(چسباندن)

چەسپىن: [ناو، بک] نووسىن؛ لکين.

(چسبانده)

چەسپى نەوارى: [ناو] چەسپى کاغەزى و

نايلونى. (چسبنوارى)

+ چەشتە: [ئاو، ئناو] (ب) کاربە دەستى کە

فېرى بەرتىل وەرگرتن بوويىت. (کنایى،

کارمندرشو بەگير)

چەشتەى: [چاوغە] چەشتن؛ چىشتن.

(چشیدن)

چەشنە: پشک؛ [ناو] قورعە. (قرعە)

+ چەشنى: [ناو] تەقینەرى فېشەک کە لە

بنى هەر فېشە کیدا هەيە. (چاشنى فشنگ)

چەفت وچېر: [ئاو، ئناو] چەوت وگېر؛ چەفت -

وخوار. لاروگېر. (کچومعوج)

چەفتياگ: [ناو، بەر] لاربووگ؛ خواربوو؛ گە -

راو. (خم شده)

چەفر: [ناو] چەر؛ خاچ؛ چقر. (خاچ)

چەقى: [ر] اربوردووى چەقین؛ چەمین؛ چەما؛ چە -

مى؛ خەم بوو؛ گەر؛ لار بوو؛ چەميا؛ چەقيا.

(کچ شد)

چەقى: [ناو] حالەتى کوور بووگ؛

کوورى؛ لارى؛ (خمیدگی)

چەق: [ناو] (۱) لای ناوچالى قاپ. (طرف

گودشتالنگ) جوړیک ریشه و دەمارى سفتى

ناوگۆشت؛ گۆشت يان مەمكى داشوړاو و

چەق. چەق وداشوړاو. «سینهى رەقم مەمكى -

چەقم «فولکلور» (پى؛ پستان شل و افتاده)

چەقماق: [ناو] تە، فەد؛ چەخماخ؛ ئاميریکە بە -

سەر گیلەنگیدەنەو؛ (چخماخ)

چەق و تەفى رۆژگار: (ب) چەرمە سەرى

رۆژگار. (کنایى، محنت روزگار)

چەقولوور: چەپەى بە کۆمەلى سېلوت.

(عوعو دستجمعى سگها)

چەقوچو: [ناو] چەقوچو لى برين؛ قرتە لىپرین؛

مژینى گوان و مەمک تا دوا دلۆپ. (تاآخړین

قطره مکیدن پستان)

چەق وچو: تەقەى ددان لە کاتى لەرز

لېهاتندا. (صدای بهم خوردن دندان)

چەقوى زامندار: [ناو] چەقویىکى زبانه داره کە

بە بى گوشارى ئەو زبانه دەمە کەى

نانووشیتەو. (چاقوى ضامندار)

چەقەتە: [ئاو، ئناو] زوړبلى. چەنە باز. (وراج)

چەقە دوو کەل: [ناو] چەرە دوو کەل؛ تەپە دوو.

(دودغلیظ)

چەقەرۆ: سە گوهر؛ هەر اوهوریا؛ هەلا. (عوعو؛

هممه)

چەقە سرو: [ئاو، ئناو] زوړ بلى؛ قەرە چەناخ؛

پوو دامالو. (پروو؛ بیشرم)

چەقەل: [ناو] چەقەل. (شغال)

چەقە لاخ: [ناو] کەمیلەى ژیر دووگى مە -

ر. (گال؛ پوستاله)

چەقەلتە: [ئاو، ئناو] لەر؛ لاواز. (ضعيف) +

چەقەوانە: [ناو] ئامرازىکى موسيقايە، چەنگ.

(چنگ)

چەقى مەرگ: [ناو] بە هەزار حال و کیشە -

کیش. (باز حمت)

چەقى نەحلتە: [ناو] مانگرتن و رازى نە -

بوون. (لج کردن)

+ چەقىو: [ر] اربوردووى چەقین؛ (ب) بیجیوله

و تەکان، مەزەرەقە کە پیرانىکردوو و لە جیى

خوى چەقیو؛ راوهستانی بى بزوه. (بیحرکت

ایستادن)

چه کال: [ناو] گوشتی له ش که لهره ی دیت و سیس و چرچه. (گوشت شل و آویزان بدن)
+ چه کمه رهق: خان زاده؛ به گزاده؛ (کونه چه - کمه رهق: خان زاده ی لیکه - وتوو.) (خانزاده؛ نجیب زاده)
چه کمه سوور: [ناو] فرنده ییکه له توره مه ی مه له روژ، له شی بچوو که و لاقی دریژه. (چوپا)
چه کوچو: < چه قوچو
چه کو چول: [ناو] چهک و ئامرازی شه - ر. (اسلحه و اسباب جنگ)
چه که و که وان: [ناو] ئامیره کانی هه - لاجی. (دستگاه حلاجی)
+ چه که رداسی: [به ند] تد، وشه ییکی تور کییه، (داس کیشان بی تیغ کرین) له ئاکوئی؛ لایره سه - نی؛ بی پیوانه و کیشانه و به راورد و هه لسه - نگاندن. (بدون قیاس و تفکر؛ سرسری)
چه که ره کردن: هه وه لین نیشانه ی سه - وزبوونی پرووه ک. (جوانه زدن)
چه لایه: راوی به فره به سه ر. (شکار کردن بر روی برف یخ بسته)
چه لاندن: چه راندن؛ له وه راندن. (چراندن)
چه لتین: [چاوگه] که ول کردن. (پوست کندن)
چه لچه له: [به ند] جار جاره؛ جارویار. (گاهی)
چه لخور: [ناو] چه لخور؛ چه لغور؛ گسکی له لکی گزیچار. (جارو از شاخه درخت گز)
چه لخورسی جو: گوله جوی پروین راوی بودراو بو چیش. (جو نارس بوداده)
چه لخورسی گهنم: گهنمی فهریکی له ئاوی

کولاتوو هه لکیشراوی وشکه وه بووی له ده - ستارکراو. (خرده گندم نارس خشک شده)
چه لغور: چه لغو. < چه لخور.
چه لماندن: وه قسه هیئان. (بحرف آوردن)
چه لمین: [چاوگه] قسه کردن؛ ئاخه فتن (حرف - زدن)
چه له بی: [ناو] جه له بچی؛ چودار. (چوبدار)
چه له حانی: له سه ر قسه رویشتن به هه را و ده - نگی به رز. (حرف زدن با صدای بلند)
+ چه له پای: [ناو] (۱) هه لحه؛ هه لپه رینیکی توند و کرژی کوردییه. (۲) ئاهه نگیکی موسیقاییه به ریتی تونده وه؛ ئاهه نگی و گورانی کرژ به زهری تاییه ته وه بو هه لپه رینی چه له پای. (آهنگ و رقص تند)
چه له کی: [ناو] جوریک ماسی. (نوعی ماهی)
چه له نگی: [ناو] جوانی؛ شوخ و شه نگی. توند و تولی. (جوانی؛ خوشگلی، چابکی)
چه ماش: [ئاوه لئاو] چه مووش. ئاوارام. (چموش)
چه ماو: < چوماو +
چه مبرسی: [ئاوه لئاو] چاوبرسی؛ چکووس؛ رژد. (کنس؛ خسیس)
چه مبرای: [ناو] چاولیکه ری. (تقلید؛ چشم و هم چشمی)
چه مبلوول: [ناو] پلووسک. (ناودان)
چه مته نگ: [ئاوه لئاو] به رچاوته نگ. (حسود)
چه مچ: [ناو] که و گیز؛ که و چک؛ چه مچه؛ که - و چکی ده میانی به نایی. (چمچه)
چه مچقین: چاوفرین؛ پیلووی چاو په - رین. (چشم پریدن)
چه مچوچای: [ناو] که و چکه چایی (قاشق

چایخوری)

چهمچوږ: [ئاوهلناو] مروځی له ږ و لاواز.

(انسان لاغرونحیف)

چهمچه مال: شاروچکه ییکه له بهینی سلیمان

و کهر کوو کدا. (اسم شهر کی است)

چهمچه قازان: [ناو] که وگیزی گه وړه ی ئاو هه

لگو یزان. (آبگردان)

چهمچی: [ناو] چه رچی. (پيله وړ)

چهم داری: [ناو] چاودیری. (مواظبت)

چهمزه ق: [ئاوهلناو] چاو دهر په رپو؛ چاوزه-

ق. (چشم برجسته)

چهمساخ: [ناو] ده سکیشی کویر؛

چاوساخ. (راهنمای کور)

چهم کز: [ئاوهلناو] که مبین؛ چاو مژوموږ؛

چاو کز؛ چاو پرووش. (چشم ضعیف)

چهمل: [ناو] قولفه ی هیربار. (دسته کوزه)

چهمنای: [چاوگه] چه ماندن. (خماندن)

چهموچوغر: [ناو] قورخ وچوم؛ چوم و

دارستان؛ لیږه وار و چوم. (درختستان کنار نهړ)

چهموخمه: [ناو] پیچ وپلوچ؛ راز و رهمز. (چم-

وخم)

چهموز: [ناو] وشه ییکی هه ورامییه و ده-

کریت له جیاتی کوترپولچی به کار

بیریت. چاوه دیری شتیک بوون (کنترولچی؛

نظارت کننده)

چهموک: [ناو] چومی چکوله. جوگه. (جوب)

چهمنانی پیشوو: [بهند] هه ر وه ک چه لانی-

پیشوو؛ وه ک جاران. (مانند زمان گذشته)

چهنته: [ناو] جانتا؛ جهنتک. (ساک)

چهنچووز: < چه م برسی

چهنخووس: < چه م تهنگ

چهنغه پرچه: قزکیشان له شه ږدا. (چنگردن

بمو دردعوا)

چهنگه ک: [ناو] چفته؛ قولاپ؛ قه-

ناره. (چنگک)

چهنه نامه ی: [ناو] له ده ست هاتن؛ تووانا و

لیهاتنی کار. (قادر بوودن)

چهنه دریڅ: [ئاوهلناو] زوږ بلی؛ چهنه شکاو؛ دهمه

وه؛ سوپر قسه؛ فره وږ. (پرگو)

چهنه گه: [ناو] ائهرزینگ؛ ئارزن؛ ئارچهن؛ چه-

ناکه؛ چهنه. (چانه)

چهنه م: (۱) چه ناکه م؛ (چانه ام). (۲) لیم. له من.

(ازمن)

چهنیدان: [ناو] دهرزیدان؛ جیگه ی دهرزی.

(جاسوزنی)

+ چهو: چیوو؛ چ بوو. (چه بود؛ چه شد)

چهوت و چیږ: [ئاوهلناو] چهوت و چه-

ویل؛ خوار وخیچ. (کج و کوله)

چهوچه: [ناو] مه ته لوکه؛ هه لهین. (متل)

چهوچهو: [ناو] هه وهه و؛ شله ژاوی. (آشفته گی)

چهودما: [بهند] له وهه دوا؛ له مهه دوا. (سپس؛

منبعد)

چهمه رانه: هه وای (موسیقی) چه مه ری.

(آهنگ عزای چمری)

چهمه رچوپی: [ناو] چه مه ری؛ ده سترتن به ده-

وره و ئالقه پیکان بو ماته م و عه زاکه

جوړیک هه لپه رکیه. (عزاداری حلقه وار)

چهمه ر خه یار: [ناو] تروزی. (خیار چمبر)

چهمه زه خم: [ناو] (۱) به چاوه وه-

بوون. (۲) نوو شته ی چاوه زار. (چشم زخم.

طلسم چشم زخم)

چهمه قووله: [ناو] چاو قووله؛ چاوه قووله؛

بامرنی؛ بای مردنی. (طاعون)

چمه نزار: میر غوزار؛ میمرگ؛ چیمه نزار. (چمنزار)

چهمیاگ: [ئاوه لئاو + ناو، بک] لاریوو؛ چهماوه. (خمیده)

چه ناکه شکیاگ: [ئاوه لئاو] چه نه شکاو؛ (ب)

چه نه وهر؛ زور بلی؛ دهمه وهر؛ فره ویژ. (پرگو)

چه نان: چه ندان؛ هیئده؛ (چندان)

چه ودان: [ناو] چه وار؛ چودان؛ جه- هدا س. (چودار)

چه ورو چلیک: [ئاوه لئاو] ایس و رو ناوی. (چرب و چیلی)

چه وس: [ناو] نازار؛ مهینه ت؛ رهنج. (آزار)

چه وکیش: [ناو] که رهسته ییکه وه ک شه ن که سهره که ی چهماوه ته وه بو دهر دانی کول و ور تکه به ردی زهوی و زار. (شنکش)

چه وگان: [ناو] فد. جور یاری که به سواری ئه س و گو چانی تاییه ت و گو ده- کریت (چوگان)

چه وگه: چه بو وگه؛ چی بووه؛ چ بووه. (چی شده)

چه ول: [ناو] چه ویل؛ چیلکه وچه ویل؛ پاشاخور. (پسمانده علف درشت در آخور)

چه ویر: گیاییکی بو ن خوشه که له کوردوستانات. زوره (آویشن)

چه ییگ: [ئاوه لئاو] ته زیو؛ چیاو؛ چاییگ؛ سارد؛ رچیاو. (سرد)

چی ئه وی: (۱) چشتیکی گهره که. (چه- میخواهد). (۲) چه ئه وی؛ چه ئه بیت؛ چیده بیت؛ چه ده بیت. (چه میشود)

چیاو: [ئاوه لئاو] (۱) سارد؛ چاییگ. (سرد). (۲) رچیاگ؛ به سه هول بووگ. (یخ بسته)

چیای ناگری: < ناگری داغ

چیای باله کیان: کیویکی به رزه له ناوچه ی باله کایه تی. (نام کوهی است)

چیای بستی: کیویکه نزیک ی په واندز. (نام کوهی است)

چیای زینی دهر گه له: کیویکه له ناوچه ی حاجی ئومهران. (حاجی عومران) (نام کوهی- است)

چیپوون: [چاوگه، ت] (۱) چه شته بوونی تانجی له هه وه ل راودا. (شکار یاد گرفتن تازی). (۲) دروست بوون. (درست شدن)

چیتین: [ئاوه لئاو] فرنده ی چیل چیل؛ خالخال؛ پلنگ پلنگ. (نقطه نقطه)

چیچکه: [ناو] ریزه ول؛ ور تکه نان؛ (ریزه نان). < چنچکه.

چیچیست: ناوی زه ربای ورمی. (نام دریاچه- ارومیه)

چیخ: [ناو] چیخ؛ په رده له هه سیری قامیش. (په رده حایل از نی)

چیدار: [ناو] که له پچه. (دستبند؛ کلیچه)

چیدمای: [به ند] له مه و دووا؛ له ئیسته به ولاوه. (از این بعد)

چیر: [ناو] غه ییه ت؛ پاشمله باسکردن. (غیبت)

+ چیر: [ئاوه لئاو] له گه ل چه پدا دیت به واتای لار و گیر، ددانی چه پ و چیر و نارپک. (کج- وکوله)

چیش: چی؛ چیه. (چه؛ چی)

چیشتلینان: [چاوگه، ت] گرار و چیش ت دروستکردن. ئاشپه زی کردن. (آشپزی کردن)

چیفانوک: [ناو] حه کایه ت. (داستان)

چیفک: [ناو] چیفک؛ چوله که؛ چفیک؛

کویشکه؛ کیشکه؛ مه‌لیچک؛ میرچک؛ مه-
 لیچک؛ مه‌لیشکه؛ چوول؛ چیچک. (کنجشک)
 چیق : [ناو] قالاوه‌ره‌شه؛ قرقا ره‌ش؛ قه‌له‌ره-
 شه. (کلاغ)
 چیکه : (۱) دروستی‌بکه. (درست‌کن). (۲) ئه-
 گره. لی‌ره. وی‌ری. ئه‌یرا. قیری. (اینجا)
 چینگه : چیکه؛ چیگا؛ لی‌ره؛ قیری. (اینجا)
 چینگه‌ولا : [به‌ند] لی‌ره‌ولا. (ب) چیدمای؛ له‌مه-
 ودوا. (منبعد)
 چیلکرن : [چاو‌گه،ت] یادکرن؛ وه‌بیر هینانه‌وه.
 (یادکردن)
 چیلکه‌وچه‌ویل : [ناو] پوووش وپلاش.
 (خارو‌خاشاک)
 چیلک : [ناو] چیل؛ مانگا. (ماده‌گاو)
 چیلکه‌کی : [ناو] جوریک ماسییه. (نوعی ماهی)
 چیله‌وچه‌وته : [ناو] سیله‌وچه‌وته؛ سیله‌وچه-
 فته؛ به‌وردی رووانین؛ سیره‌گرتن له‌تفه‌نگ
 هاویشتندا. (دقیق‌نگریستن؛ نشانه‌رفتن)
 چین : [ناو] توپژ؛ وه‌ک چینی دیوار؛ چینی-
 کریکار؛ توپژی کریکار. (طبقه) (۲) کووی چی؛
 ئه‌وانه چین؟ چشتیکن. (چيستند) (۳) ناوی ولاتی
 چین (کشور چین)
 + چيو : [ناو] شت؛ چت. (چیز؛ شیئی)
 چيوک : [ناو] ده‌مار؛ (ب) ده‌ماری
 تووتن. (رگبرگ‌توتون)
 چيوک : [ناو] قنچک؛ قنچکی کشمیش و
 میوژ و تری. (دم‌کشمش)
 چيولاي : [به‌ند] له‌مه‌ودووا. (بعدازاین)
 چيوه‌خرتي : [ناو،ت] چيوخشانندن له‌جیگای
 ته‌نگ. و تیوه‌ژه‌ندن؛ (ب) دارگیراندن له‌کون
 و نچیرده‌ریه‌په‌راندن. (شکاررا با چوب ازسوراخ
 بیرون کردن)

حارب : [ناو] ئارهو. (عرب)	حوجره : [ناو] ژووری چكولهی فیهقیان له مزگه-وت؛ ژووری چووكی كاری توجاره تله بازار.
حاره بگاگوزی : [بهند] سه ره سهری؛ لاپره سه نی چه-كهرداسی. (سرسی)	(حجره؛)
حازریه یی : [چاوكه] حازربوون. (حاضر شدن)	حوققه : [ناو] (۱) قوتوو. (قوطی) (۲) فیل؛
حال : [ناو] (۱) بارودوخ. (حالت) (۲) كیشه به-هه زار حال باره كه به ده سهر؛ حاله حال؛ پهنج و كیشه. (مشكل)	گزی. (حقه) (۳) سهری بافور كه تلیاکی پیدا ده چه سپین. (حقه؛ سروافور)
حالوری : [ناو] فیزداری؛ بزوزی. (تكبر)	حوكم : [ناو] جوړیک یاری به په په ی په رانتو.
حالووك : [ناو] هه لووك، هه لووچه. (آلوچه)	(بازی حكم)+
حالی حازر : [بهند] ئه لعان؛ ئیسته؛ ئه م كاته. (حال حاضر)	حوبوون : [چاوكه، ت] سه رسام بوون گیزبوون.
حاملان : [ناو] په روه ده؛ په روه رشت (پرورش)	(گیج شدن)
حاملان دن : [چاوكه، ت] په نیوه نیان؛ په روه ده-كردن. (به عمل آوردن)	حوك : [ناو] كه پر. (كپر)
حاوین : [ناو، بك] كه سیک كه ده حاوینیه وه. (آرام كننده)	حوگیل : [ئاوه لئاو] گیزه گیز؛ گیز وحو؛ گیزو ویز. (گیج و بیج)
حاوینهر : [ناو، بك] حاوین؛ به خیو كه؛ ئارام كه. (پرورنده؛ آرامش دهنده)	حولیسك : [ناو] شیلوك. (عضوی در شكم گوسفند برای پنیر مایه)
حل : [ناو] هیل؛ جوړیک بهاراتی بوخوشه؛ به-ری داری هیل. (هل)	حولی : [ناو] (۱) ئولی؛ نهومی سهره وهی خانوو.
حنچك : < هه نك.	(طبقه آخر ساختمان). (گیلی؛ گیزی؛ (گیجی)
حوپله : < حوپله. < حوپه	حولیچه ك : [ناو] هه لووژه؛ هه لووچه. (آلوچه)
حوپن : [ئاوه لئاو] زه به لاحی ناقول؛ زه لام و گمته. (دراز بی قواره)	حونه ر : [ناو] حونه ر؛ كاری كه ته نیا كه سانیکی تایهت ده توان ئه نجامی بدن؛ كاری شیاو، ئه-وتو؛ بوی هه یه وشه ی هونه ر له پیشدا حونه ر بووبیت. (هنر)
حوپه : [ئاوه لئاو] زه به لاح؛ ناقول (یگر)	حه بان : [ناو] جه په ی ئاو. (كوزه آب)
حوته : [ناو] حه وتوو؛ حه فته؛ حه وته. (هفته)	حه بدال : [ناو] مروقی ماقوول؛ خوداناس؛ سه وداسهر؛ عه ودال. هه لوه دا؛ (انسان خانه بدوش؛ خداشناس)

گوندیکه نژیکی شاری کړند له باشووری ټیران. (نام شهر و نام دهی است) + هزار: [ئاوه لئاو] هه زار. (هزار) هه ز و نه نه ئامه ی: [چاوگه ت] هه زلیکړدن. (دوست داشتن) هه سابی: <حیسابی هه ساو که رده ی: [چاوگه ت] حساب کردن. (حساب کردن) هه ساوی: [ناو] که ری به کار و ئازا. (خر پر توان و طاقت) هه سه س: [ناو] پاسه بان؛ کیشکچی؛ (عسس) هه سه نه سه سته: [ناو] بالنده ییکه لاق دریژ و کلک کورت. (اسم پرنده ایست) هه سیړه ئاو: [ناو] هه سیړاو؛ هه ماراو؛ ئه سټیر. (آب انبار؛ استخر) هه سیل: [ناو] هه سیر. (بوریا) هه سیلک: [ناو] هه سیر. (بوریا) هه شا که رده ی: [چاوگه ت] حاشا کړدن؛ وه ئه - ستونه گرتن؛ نه په ژراندن. (انکار کردن) هه شر کړدن: [چاوگه ت] هه شر به رپا کړدن؛ (ب) کاریکی ئه وتو کړدن؛ نواندنی ئازایی و کوشتاری زور له شه ردا. (حشر بپا کردن) هه شروحه له لا: [ناو] هه للا و هه نگامه؛ زه نا زه نا. (هیا هو ی بسیار) هه شیا: تشت؛ شت؛ له ئه شیا ی ئاره و ییه وه هاتووه، کو ی شه یی. (اشیاء) هه شیفاندن: [چاوگه ت] نووسین. (نوشتن) هه فته برالی: [ناو] هه وت ئه سټیر هه هه وت ه - وانان. (هفت ستاره دب اصغر) هه فتم: [ئاوه لئاو] هه وت ه م؛ هه وت ه؛ هه و روژ پاش	هه بدالی: [ناو] سه و داسه ری؛ هه لوه دایی. (خانه بدوشی) هه بدوی: [ناو] ئیلی سما ییل ئاغای سمکو له نژیکی شاری سه لماس و گوندی چه هریق نیشته جین. (طایفه اسماعیل آقای سمیتقو) هه پنا ی: [چاوگه] هه پین؛ وه پین هه په کړدن. (وعو کردن) هه پونه: [ئاوه لئاو] هه پوله؛ که م هو ش؛ مروقی زل و ټیکسمرو؛ هه پلوس. (آدم یغر و کودن) هه په می ش خور: (ب) مروقی گیل و گه وچ و نه زان. (کنایی، آدم گیج و بیشعور) هه تال: [ئاوه لئاو] له گهل به تالدا دیت. به تال - و هه تال. خالی و خوت؛ چول؛ بیکار. (خالی بیکار) هه تتار: [ناو] عه تر فروش؛ عه تتار. (عطار) هه جمان: [چاوگه] هه جمین؛ ته بتین؛ عه جمان؛ ئارام و قه رار؛ هه دا. (آرام و قرار) هه جماندن: [چاوگه ت] ئارام کړدن؛ ته بتاندن. (آرام کردن) هه جمین: <هه جمان. هه رد: [ناو] ئه رد؛ عه رز؛ زه وی؛ هه رز؛ عه رد. (زمین) هه رز: [ناو] ئه رد؛ زه وی؛ عه رز. (زمین) هه ره مخانه: [ناو] فد: ژوو ری جودا له میوانخانه ی گه وران؛ ئه نده روونی. (منزل مخصوص خانواده؛ حرمانه) هه ره مل: [ناو] گیاییکه بو نه خوشینی باداری به که لکه. (نام گیاهی ایست) هه ره سناک: [ئاوه لئاو] هه سوود؛ به ئیر هیی. (حسود) هه ریر: [ناو] شاریکه نژیکی شه قلاوه؛
--	--

له دايک بوون يا مردن . (هفتم)	حه مه لي : [ئاوه لئاو] عه مه لي؛ گيروده به شه راب و ترياک يان شتي تر. (عملي؛ معتاد) +
حه فته يي : [به ند] حه وته يي؛ هه ر حه وت رور جار يک . (هفته اي)	حه نزه پرووت : [ناو] ته نزه پرووت ؛ شيله ي وشکه - وه بووي تو سي . (شيره چوغان)
حه تير : [ناو] حه وتير ؛ جور يک ده مانچه . (هفت تير)	حه نک : [ناو] ژه نين ؛ چينچک؛ کوت. (کله زدن)
حه هه : [ئاوه لئاو] حه هده؛ حه هوه. (هفده)	حه نه ق : [ناو] حه نه ک؛ گالته؛ شوخي؛ گالته و گه پ. (شوخي)
حه قيق : [ناو] حا قيق؛ عا قيق؛ عا قيق. (عقيق)	حه و : [ناو] حه د. (۱) راده؛ ته ندازه؛ مه قام؛ حه - وي به چيهه ؛ قا بيلي به چيهه. (۲) سنوور؛ تخووب؛ حودوود. (۲۱ حد)
حه کلوو : حه ککوو ؛ په ککوو. (وه)	حه وړانه وه : [چاو گه، ت] پونگ خوار دنه وه . (جمع شدن آب و بر گشتن)
حه لاق ي : [ناو] جور يک تري. (نوعی انگور)	حه وز خانه : [ناو] ژو وري که حه وزي تيدا ييت. (حوضخانه)
حه لا و ي : [ناو] به فرينه؛ په روه رده کرا و ي شير و شه کر له نيو به فردا . (نوعی بستنی)	حه و ش ي : [ناو] حه وشه؛ حه سار. (حياط؛ زمين محصور)
حه لقه به گوش : [ئاوه لئاو] ئالقه به گوش؛ [ناو] زي پر خريد؛ زي پر کر؛ بنده؛ به ني؛ ئالقه له گوي؛ (حلقه به گوش)	حه و ل و ده ل : [ناو] هه ول و ته قالا. (جدیت و کوشش)
حه لوا : [ناو] به لاق يک هه لبه زينه وه و رو يشتن. هه نگله شه له؛ حه له که. (لی - لی)	حه ياس : [ناو] حه ياز؛ جقه؛ چو. (انگشت شاخی پای خروس)
حه له بي : [ناو] (۱) ته نه که؛ (ب) چه له نگه پو و تي؛ خه لک و په يوه نديدار به شاري حه له به وه (۱۲ حلی)	حه ي تان دن : گور په کردن؛ هه وه هوي سواران. (هورا کشیدن دستجمعی)
حه له و ي : حه له بي	حه ي ته : [ناو] (۱) چه تيو (نوعی ناسزا). (۲ ب) نيشانه ي نيروون؛ کير (آلت تناسلي مرد)
حه لي شيش : [ناو] عه له شيش؛ بو قله مو و ته؛ قه ل؛ که رگاميسري؛ قه له موون؛ گز گل؛ عه لو عه لو. (بو قلمون)	حه ي س و به ي س : [ناو] فد: (ب) گيره و کيشه؛ هه - نگامه؛ ده مه قاله. (حيص ويص)
حه ل و شيش : [ناو] عه له شيش؛ بو قله مو و ته؛ قه ل؛ که رگاميسري؛ قه له موون؛ گز گل؛ عه لو عه لو. (بو قلمون)	حه ي ش : [ناو] عه يش؛ خوش رابو و اردن؛ وه شي؛ که يف و خوشي. (خوش گذرانی)
حه ل و ي : حه له بي	حه ي ن : [ناو] حان؛ له حه يني گه رمادا ؛ له وه - ختي گه رمادا؛ (وقت) +

حیسابی: [بهند] به ته‌واوی؛ تیر و پر؛ حیسابی دارکاری کرا. (حسابی)	هیج: [ئاوه‌لناو] هیج نه‌تشت؛ هیج نه‌زان (هیج)
حیشوو: [ناو] عیشوو؛ نازوئه‌دا؛ لارو له‌نجه. (عشو)	هیج: [بهند] هیج زانیوته ده‌ستم شکاوه؟ (هیج)
حیشوو باز: [ئاوه‌لناو] عیشوو‌گهر. (عشو‌گر)	هیج: [پیشگر] هیج‌کاره؛ به‌هیج‌جوړی. (هیج)
خیل: [ناو] عیل؛ تایفه؛ ئیل. (طایفه)	هیج: [جیناو] هیجی؛ هیجیک؛ هیج‌که‌س. (هیج)
خیل: پته‌و. (محکم)	هیج‌شتی: [جیناو] هیشتی؛ (هیج چیز)
خیلاتی: [ئاوه‌لناو] عیلاتی؛ ئیلاتی؛ عه‌شیره تی. (ایلیاتی؛ عشیره‌یی)	هیج‌کاره: [ئاوه‌لناو] بی‌ئیش؛ بی‌کار؛ بی‌ده‌سه‌لات. (هیج‌کاره)
خیلانن: [چاوگه‌ت،] شه‌هین؛ کوراندنی ئه‌سپ. (شیهه کشیدن)	هیج‌کام: [جیناو] هیج‌کامیان؛ هیج‌کامه‌یان؛ هیج‌که‌سیان؛ (هیج‌کدام)
خیلم: [ناو] هیلم؛ چه‌سپی نه‌چارپی. (دارتاشی).	هیج‌که‌س: [جیناو] که‌سیک‌نه؛ هیج‌که؛ (هیج‌کس)
(نوعی چسپ چوپ)	هیج‌نه‌زان: [ئاوه‌لناو] بی‌ئاوه‌ز؛ ناشاره‌زا؛ گه‌وج. (دانائی نداشتن؛ نادان. (هیج‌مدان))
خیله‌خیل: [ده‌نگه‌ناو] چه‌ند شه‌هینی له‌دوای یه‌ک. (شیهه پی درپی)	هیج‌وه‌خت: [بهند] هیج‌کات؛ قه‌ت؛ هه‌رگیز؛ (هیج‌وقت)
خیله‌زووک: [ناو] حه‌قلی‌مه‌قو. (اله‌کلنگ)	حیز و سلا‌مه‌ت: بو‌پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندی، سه‌-رشو‌ری قبوول‌کردن. (بخاطر منفعت، خفت قبول‌کردن)
حیله‌مار: [ناو] کوله‌کوړه؛ کویره‌مار. (افعی)	حیزه‌فرسه‌ت: [ناو،ت] ناپیاوانه له‌ده‌رفه‌ت که‌لک‌وه‌رگرتن. (بانامردی از فرصت استفاده کردن)
حینوان: [ناو] عینوان؛ حیشوو؛ فیز و ده‌مار. (ده‌چیه‌گوپی بانان کراس زه‌ردی، حینوان ده‌-فروشی) «فول‌کلور» (غمزه و تکبر)	حیزه‌فیل: [ناو،ت] فیلی بی‌ئابروانه و شه‌رمه‌زارانه و ناپیاوانه. (حیله ناپسند)
	حیزه‌له: [ئاوه‌لناو] مروقی سووک و چرووک و ترسه‌نووک. (ترسوی بی‌ارزش)
	حیسابی: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌پی و جی؛ باش؛ قسه‌ی حیسابی؛ قسه‌ی به‌پی و جی. (۲) چاک؛ ماقوول؛ پی‌اوای حیسابی؛ پی‌اوای چاک و ماقوول (حسابی)

خال و به لک : [ناو] کاژ و واژ؛ خالخال^۶ بوونی بهفري کويستانان. (خالخال شدن برف کوهستان)

خام چه لاهه : [ناو] جوریک خام؛ جاو؛ (به- رهه لینهی خام چه لاهه، هه رده پرویی و ده- کراوه). «فولکلور» (نوعی مقال: کرباس)

خانه شاری : [ناو، ت] بو^۶ ثم وشه دوو هو^۶ پره- چاو ده کریت (۱) خانه واتا مال، کوچ پیکردن بو^۶ شار. (۲) گویز تنه وهی جیگای ژینی به گ و خانه کان له گونده وه بو^۶ شار؛ که ده گه پریته- وه بو^۶ زه مانی ره زاشای پاله وی له ئیران ۱۹۴۱ز؛ (ب) به زور کوچ پیکردنی خان و سه روک عیلى دیاریکراوی ده ور به ری شاری سه قز له دیهاته وه بو^۶ شار. (خانه- شهری) +

خانه میری : [ناو] جوریک هه لپه رین و گورانی تاییه تی ئه وه هه لپه رینه. (نوعی رقص و آهنگ مخصوصش)

خانی خانان : [ناو] سه روکی خانگه ل. (خان خانها)

خانی له پ زپرین : [ناو] قاره مانی قه لای دمد. (نام یکی از قهرمانان کرد)

خاو : [ئاوه لئاو + ناو] هیواش؛ ئارام؛ ئاهه نگی خاو دژی ئاهه نگی بن زیوکه و کرژ. (ملایم؛ ئارام) +

خاو : [ئاوه لئاو] بانه دراو؛ دژی گرژ. (ریس زیاد

خاراج : [ناو] خه راج؛ باج و پیتاک. (خراج)

خازی : [ناو] خاز؛ گولخاز؛ گیاییکه بو^۶ سو^۶مای چاو یان لابر دنی زه رداو به که لکه. (گل شیپوری) +

خازی : [ناو] خوژگه؛ ئاوات؛ خوزیا؛ هیوا؛ هیفی؛ داوخواز؛ که لکه له؛ (آرزو)

خاسه سی : [ناو] قازی کیوی. (قازکوهی)

خاشه بر : [ناو] له بیخ دهره یان؛ بنه بر کردن؛ ره گه ز نه هیشتن. (از بیخ کردن؛ نسل کشی)

خاشه کیشان : [چاوگه، ت] (۱) سه بر پین؛ کوشتن. (کنایی، کشتن؛ سر بریدن)

(۲) خو^۶راک ته واو کردن و هیچ نه هیشتنه- وه. (خوردن خوراک و چیزی باقی نگذاشتن)

خاک به سهر : [ئاوه لئاو + ناو] قور به سهر؛ خاکه سار؛ کلؤل؛ کلؤل. (خاک بر سر)

خاک شیر : [ناو] زینده وه ری وردبله ی ناو ئاوی زورماو له نیو عه ماراودا، که خو^۶راکی ماسییه. (خاک شیر)

خاک شیر ه که شیله : [ناو، ت] توودر که؛ گیاییکه دژی نو^۶به تییه (یاوی مالاریا) یه و له کوردوستان زوره. (قدومه کوهی)

خاک نشین : [ئاوه لئاو] بوول نشین؛ مال ویران؛ مافینگی؛ پووش له دهم. (خاکستر نشین)

خاک وه ج : [ناو] جووتیار؛ فه لا. (کشاورز)

خاکینه و خولینه : [ئاوه لئاو] (ب) مروقی بی- فیز و ده مار. (انسان متواضع)

تتابیده)

خاوشکندن: [چاوگه،ت] راهینانی وهرزا بو جووتکردن له ئهوه‌لی به‌هارددا به‌چهند هیل جووت پیکردن. (آماده‌کردن ورزا برای شخم). < جه‌مام.

خاوک: [ناو] به‌ن و فریتی پیوستی ته‌ون؛ خاوه. (مواداولیه‌ قالیافی)

خاوکان: [ناو] به‌نی زور با نه‌دراوی باریک که دوو تالی پیکه‌وه باده‌ده‌ن و ده‌بیته دوولا؛ (شیرین ته‌شی‌ده‌پرسی خاوکانه‌ یان دوولا یه) «فولکلور» (پیس زیاد تاب‌نخورد) **خاوکردنه‌وه**: [چاوگه،ت] هیواش‌کردنه‌وه‌ی په‌وتی‌پویشتی توند و به‌له‌زی سه‌یاره‌ یان هه‌ر شت که توند و به‌ تاو ده‌روا. (یواش‌کردن)

خاوکیش: (ب) په‌تکیش؛ لیدان و په‌ته‌تی پیکردن و گه‌وزاندن. (کنایی، کتک‌زدن) **خاوه**: < خاوک

خاویر‌خاویر: [به‌ند] هیواش هیواش؛ خاوه- خاو. (یواش‌یواش) **خاویلکه**: [ئاوه‌لناو] خاوه‌خاوکه‌ر؛ ته‌مبه‌ل. (تنبل و شل و ول)

خاوین: (۱) [ناو] گیای ژانه‌دل؛ له‌کوردوستان زوره و بو نه‌خوشینی بای‌سوور به‌که‌که. (گیاه‌دم‌روبا) (۲) [ئاوه‌لناو] پاک. (تمیز) **خایه‌ن**: [پاشگر] واتا پیچوون؛ درێژ‌خایه‌ن. (پسونده به‌ معنی طول کشیدن) +

خرمان‌لوغه: [ناو] خه‌رمان‌لوغه؛ ده‌غلیک که له‌ سه‌ر خه‌رمان ده‌دریت به‌ هه‌زاران. (از خرمن چیزی به‌فقر دادن)

خرنه: [ناو] کووده‌له؛ بیچووی به‌راز. (بچه‌ گراز)

خروپ: [ئاوه‌لناو] توند و تول و قه‌له‌و. (تپل و فرز)

خشپه‌گیا: [ناو] دارخه‌لاته؛ زه‌رداو په‌رینه؛ له‌ کو‌لیندراوی خه‌ستی گه‌لاک‌هی مه‌له‌مه‌میک چیده‌که‌ن و ده‌یساون به‌سه‌ر بیرو‌دا، به‌- مو‌فایه. (شونگ؛ پلاخور)

خشه: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی به‌یه‌کدا ساوینی دوو شتی زبر و ره‌ق. (خش‌خش)

خشیل: [ناو] که‌وله‌گیا؛ شیله‌که‌ی هه‌وینی به‌ په‌نیر‌کردنی شیر. (علف‌پنیر؛ شیر‌نیر)

خفتان: [ناو] خه‌فتان؛ توو چاندنی پاییزی دره‌نگ وه‌خت. (تخم‌پاشی درپائیز‌دیره‌نگام) **خلخله**: [ناو] خلخل؛ فرنده‌پیکه‌ له‌ جو‌ره‌ گه‌وره‌تر، سه‌ر بالی شینه و سینگ‌ی قاوه‌بییه. (خوتکا)

خوان: [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونک له‌سه‌ر پان‌کردنه‌وه. (تخته‌خمیر پهن کردن) + **خو‌راژاندن**: [چاوگه،ت] بزواندنی له‌ش له‌ کاتی ئیش و په‌ژاره‌دا. (خودرا‌جن‌باندن) **خو‌رانان**: (ب) هووشه‌کردن؛ خو‌هه‌ل‌کیشان. (تعریف از خود)

خوردوس: [ناو] لاله‌عه‌باسی؛ بو له‌به‌ین- بردنی جوانه‌زمه و زیاد‌کردنی مه‌یلی جنسی پیاوان باشه. (لاله‌عباسی)

خورده‌ک: [ناو] ئورده‌ک؛ جو‌رپ‌یک‌مراوی. (اردک)

خور‌که: [ناو] مورانه‌ی کتیب و دار. (موریانه‌ چوب)

خوری شور: [ناو] ته خته داریکی لاپانه جلک و خوری پی ده کوتن له کاتی شور دندا؛ (ب) لیډانی زور و به توندی وه ک شتنی خوری. (کتک زدن زیاد)

خوزگه خواستن: [چاوگه، ت] ئاوات خواستن. (آرزو کردن)

خولیدان: قهره که وتن؛ نزدیک که وتن. (خود را در گیر کردن؛ نزدیک شدن)

خومه هه رده: [ناو] گیا وه سمه؛ گیاییکه خومی لی چیده کهن له جوانرو و مهریوان و شنو زوره. (نیل کوهی، وسمه)

خوینپالین: [ناو] گیای شاته پره؛ دژی جوانه زمه یه. (شاه تره)

خه ربه نگ: [ناو] گیای شادانه؛ مهنکه- گیا؛ گوله لیوه. (شاهدانه)

خه رته ل: [ناو] داله که رخوره؛ شانه کوو پره. (نوعی کرکس)

خه رمان لوغه: < خرمان لوغه.

خه روو: [ناو] پاکه متیار؛ گیاییکه بو نه خو- شینی گه پولی به که لکه. (خرنوب)

خه زال: [ناو] قشقه پره؛ قشقه له. (زاغی)

خه زالی: [ناو] خه زایی؛ که شوشک؛ توو خوره؛ عایله مهل. (سار صورتی)

خه لاتنه گیا: [ناو] گوله ئه وین؛ له کوردوستان به تایبته له ژاوه رو زوره و بو نه خوشینی واریس (گری کری بوونی دهماری به له ک) به که لکه. (گل فراموشم مکن)

خه سته خانه ی دهروونی: تایبته به نه خوشینه کانی می شک و عه سه ب و نه خوشینی پوخی. (بیمارستان روانی)

خه سته خانه ی دهوله تی: بیمارستانی که له ژیر چاوه دیری دهوله تدایه و پاره ی کهم له نه خوش ده ستینی یان هه ر ناستینی. (بیمارستان دولتی)

خه سته خانه ی سه حرای: خه سته خانه ی ناو چادر یا ناو سه یاره بو بریندارانی شهر یا بوومه له رزه و تیر له محله دا. (بیمارستان صحرایی)

خه سته خانه ی عمومی (گشتی): (۱) خه سته- خانه ییک بو مالیجه ی هه موو نه خوشینی. (۲) بیمارستانی که بو ته وای جه ماوره و تایبته به که سانیکی تایبته نییه. (بیمارستان عمومی)

خه مه خوره: [ناو] واق واق که ره؛ شاهه- شینه. (اگرت ساحلی)

خه نجه ربال: [ناو] پهره مه ساسه؛ تهیره کویره. (باد خورک)

خه نجه رده م: < دارته قینه

خه نه دیمی: [ناو] خه نه کرمانی؛ خه نی؛ گیاییکه گه لاکه ی بولا بردنی خورووی پیست و به هیز کردنی ریشه ی موو به که لکه. (حنای کرمانی)

خه نی: < خه نه دیمی

خه و: [ناو] خاو؛ باری لار بوونه وه ی توو کی فه رش و رایه خ و قوماشی توو کدار. (خواب)

خه وین: [ناو] گیای دهرمانه برک؛ بو کهم- کردنه وه ی چهوری و تهوژی خوین به که- لکه. (ملیس)

خه یاره مارانه: [ناو] خه یاره دیمی؛ گیاییکه بو ره واندنه وه ی ماس و په نمانی ئه ندام به که- لکه. (خیار خر)

داناویستن : [چاوگه، ت] هه‌لوا سین. (آویزان-
کردن؛ آویختن)

انه‌هرده . بژارده . (بومپوه و چتی تر)
دابړ کردن: [چاوگه، ت] بړدان؛ جوی‌کردنه‌وه؛
کوټ‌کردن و زهوت‌کردت. (جدا‌کردن، غصب‌کردن)
دابگر دن: [چاوگه، ت] رټ‌بوون؛ تیپه‌رین.
(گذشتن)

دابووران دن: [چاوگه، ت] تیپه‌راندن. (گذراندن)
دابوورین : [چاوگه، ت] دابوور دن؛ تیپه‌رین.
(گذشتن)

دابه‌زیراو: [ناو، بهر] که‌سیک که له سواری
هیږایته خواره‌وه؛ پیاده‌کړاو. (پیاده‌شده)
دایژان دن: [چاوگه، ت] دایژتن. (غریبال‌کردن)
دایبان : [چاوگه، ت] دابه‌ستن؛ گریدان. (بستن)
داین کردن: [چاوگه، ت] شارندنه‌وه، ده‌سته‌به‌ر
کردن. (پنهان‌کردن، فراهم‌کردن)+
دایرژان: [چاوگه، ت] پرش و بلاو بوونه‌وه.
(پخش و پلاشیدن)

دایلوخین : [چاوگه، ت] (۱) دایلو سین؛ به توندی
لیدان. (کتک‌زدن) (۲) به گهرمای زور یان‌ناوی
کول‌اتوو سووتانی له‌ش سوختگی‌بعلت‌حرارت‌زیاد)
دایوې: < پیوه‌دان.

دایه‌ر: [ناو، بک] ټه‌وه‌ی ده‌په‌رېته‌خواره‌وه. (پائین
پرنده)

دایه‌رین : [چاوگه، ت] بازدان له سهره‌وه بو‌خوار.
(پایین‌پریدن)+

دایه‌ستان: [چاوگه، ت] ټاخینه‌وه؛ په‌ستاوتن. (تپا
نیدن)

دایه‌ستراو: [ناو، بهر] ټاخنراو؛ داته‌پاو. (تپانده‌شده)
دایه‌نه‌ی : [چاوگه، ت] پیدان؛ به‌خشین. (دادن)
دات : [پیشگر] وه‌ک، دات‌خست؛ داتنا؛ داتکرمان.
(پیشوند)

داترازان: [چاوگه، ت] لیک‌هه‌لېران. (دررفتن)
داتراشین: [چاوگه، ت] تاشینی سهره‌و‌خوار. (روبه
پائین‌تراشیدن)
داتوو کان : [چاوگه، ت] هه‌ل‌ترووشکان. (چمباتمه
زدن)

داته‌پاو: [ټاو‌ه‌ل‌ناو + ناو، بهر] شیلراو؛ ته‌پینراو؛
داسمراو؛ هیما بو‌مروقی کورته‌بالا و قه‌له‌و و
شل‌وشه‌ویق؛ داته‌پیو. (آدم‌شل و ول‌چاق)+
داته‌پیو: [ناو، بهر + ټاو‌ه‌ل‌ناو] روچوو؛ قوپاو؛ داته‌پاو
(نشست‌کرده)

داته‌کیان : [چاوگه، ت] به‌تال‌بوون؛ ته‌کیان. (خالی
شدن) +

داته‌میان : [چاوگه، ت] داته‌پیان و سیس‌بوون به
هو‌ی خه‌م و که‌سهره‌وه. (افسرده‌شدن)

دایچوران: [چاوگه، ت] شور‌بوونه‌وه؛ چه‌مین‌ه‌وه؛
ټاو‌یزان؛ داهاتنی لقی دار. (خمیدن، آویزان‌شدن)+
دایفسک : [ناو] داومووسک؛ داوی ته‌پکه. (دام‌از
رشته‌مو)

دایچه‌کاندن : [چاوگه، ت] مژین؛ دل‌وپ لی‌بړین.
(تا‌آخرین قطره‌مکیدن)

داچه کاو: [ناو، بهر] (۱) مه مکی که زاروک مژ-
 بیستی. (۲) هه لّواسراوی شل وشه ویق؛
 داچوړاو. (مکیده و آویزان)
داچه مان: [چا وگه، ت] چه مینه وه؛ کووړبوونه وه؛
 چه مانه وه. (خمیدن)
داچه ماندن: [چا وگه، ت] کووړکردن. (خم کردن)
داحه لاندن: [چا وگه، ت] داهیشتن؛ شوړکردنه وه.
 (آویزان کردن)
داخاز: < داوخواز.
داخازتن: [چا وگه، ت] داوا کردن؛ ثاوات خواستن.
 (درخواست کردن؛ آرزو کردن)
داخرا: [رپابوردووی چا وگه ی داخستن] تهنوور
 داخرا: تهنوور هه لکرا؛ پی کرا. (روشن شد) (۲)
 پیوه درا؛ به ستر (بسته شد) +
داخران: [چا وگه، ت] (۱) به ستران؛ پیوه-
 دران. (بسته شدن). (۲) راخران؛ پان کران؛
 راختن. (پهن شدن)
داخرماندن: [چا وگه، ت] داکرماندن؛ داکروژتن.
 (مانند، جویدن قند و غضروف)
داخزاندن: [چا وگه، ت] داخلیسکاندن؛ خزانندن؛
 خزین. (سرانندن روبپائین)
داخشان: [چا وگه، ت] داخوشین؛ خشکه کردن
 روو به خوار. (خیزش روبپائین)
داخ که رده ی: [چا وگه] داخ کردن. (داغ کردن)
داخ کیشان: [چا وگه، ت] دهر دکیشان؛ ئاخ هه-
 لکیشان. (آه کشیدن)
داخمه: [ناو] تهمخه؛ ئامیری موړی دروشم و
 داخ کردنی ئاژال. (انگ داغ)
داخودوخان: [ناو] خهم و خه فته. (غم و اندوه)
داخوراو: [ناو، بهر] دارو و خواو؛ دیوار یک که

خورا بیته وه یان باران لاییکی شور دبیته وه.
 (خوردگی دیوار)
داخورت: فالگرتنه وه و پیشگوئی. (پیشگوئی)
داخوّلّا: [به ند] داخوّا؛ داخوّم؛ ئاخو؛ ئایا.
 (آیا)
داخی به جه رگم: (ب) داخی گرانم؛ حه یفی
 (افسوس)
داد پرسته ی: داد پرسین. (داد پرسیدن)
داد پر مردم: ناوی جوړیک قوماشی ژنانه بوو.
 (اسم پارچه)
دادنووس: [ناو] شکایه ت نامه نووس؛ سکالا
 نووس (عریضه نویس)
دادو پوړو: [ناو] شیوه ن و هاوار؛ داد و هاوار.
 (شیون)
دادو وړاندن: [چا وگه، ت] پیدا دروون؛ دووړین.
 (دوختن)
دار ئالینگ: [ناو] لا و لاو؛ لاف لاف. (نیلوفر)
دارات: داره ت؛ خو ت له و داراته مه ده؛ خو ت و
 نیشان مه ده؛ خو ت له وړپیه مه ده. (وانمود کردن)
دارباز: [ناو] داره وان. (استاد در بالا رفتن از درخت)
دارباسقه نه: [ناو] جوړه داریکه دارجگه ره ی لی-
 دروسته کریت. (چوب درست کردن چوب سیگار)
دار به دهم سه گه وه کردن: (ب) بی حه یایی. (کنایی
 شرارت و بی حیایی) +
دار به پوړخدا دان: زه برلیدان. (ضرر و ضربه زدن)
دارپزو: [ناو] جوړیک داره؛ پارچه داریکی پزوو
 ده که نه ملوانکه و ده یکه نه ملی په ز بو ئه وه ی -
 نه خو شینی پزووی چاک بیته وه (له بری نو-
 وشته) (گردن آویز گوسفند برای بهبود مرض پزو)
دارپیچ: [ناو] گولی لا و لاو؛ گیای مله گه وی؛

دارخز؛ بو تهنگه نه فه سی به که لکه
(لبلاب؛ نیلوفر)
داریچی کیوی : [ناو] مله گه وی؛ گیای لاولوی
 کیوی؛ بو رهوانی به که لکه (لبلاب؛
 نیلوفر صحرایی)
دارتاوگ : [ناو] گیای ته یلی؛ تایله؛ به ره که ی بو
 تاوون (بامرنی) و په نمائی سی و زهردوویی به
 که لکه. (داغه اغان؛ تاغوت؛ تاقت؛ درخت طا)
دارته پان : [ناو] چپوته پانه؛ داریکه له که ره سته ی
 جولاییدا. (چوب دستگاه جولایی)
دارته قینه : [ناو] فرنده ی دارته قنه؛ داره سمه؛ خه-
 نجه رده مه. (دارکوب)
دارجووت : [ناو] نه قیزه ی جووت کردن.
 (سیخونک دراز گاو آهن)
دارچه سپ : [ناو] گیای لاولوی دیواری؛ که به
 دیواردا هله کشی و دیوار داده پوشی و خو ی
 به دیواره وه ده چه سپینیت؛ بو زمان به ربوونی
 مندل به که لکه. (موچسب؛ پیچگ دیواری)
دارچه نگال : [ناو] ئالقه و دوو پشکه؛ ئامرازی نیو
 که ره سته ی گیره. (قطعه ای در خرمنکوب)
دارچینی : [ناو] دارچین پیستی ئه و داره یه و
 ماک (ئانتی سپتیک و ئانتی میکوتیک) ی تیدایه-
 که دژی هوورک و قارچکی پیسته. (دارچین)
داردووله کان : [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
دارده اغان : [ئاوه لئاو] (دهروداغان؛ کورتکراوه ی
 دهر ب وداغان یان دهروداغانه). له به ریه ک دهر
 هینراو. (درب وداغان)
دارده ماخ : [ناو] داری سهول؛ داریکی هه میشه
 سهوزه. (سرو)
دارسم : [ناو] فرنده ی دارته قینه؛ شه شجورن؛ به-

لووچی، ری ری، بال سپی، شین، خالخال، رهش
(دارکوب)
دارسورک : [ناو] په یوه ند (متوربه) کراوی داری
 ههرمی له به پروو. (پیوند درخت بلوط و گلابی)
دارسه وله : [ناو] (۱) ییلی لوتکه. (پاروی قایقرانی)
 (۲) داری سهول. (درخت سرو)
دارسیان : [چاوگه، ت] هیرش بردن؛ په لاماردان.
 (حمله بردن)
دارشاخکرن : [چاوگه، ت] سه رکونه کردن؛ پیدا
 هه لکالان؛ پیدا هه لشاخان. (سرزنش کردن)
دارشکین : [ناو، بک] که سیک که دار ده شکینی؛
 داربر. (هیزم شکن)
دارشهق : [ناو] چپوشهق؛ چپوی ژیرباخه لی پا
 شکاو یان شهل. (چوب زیربغل)
دارشین : [ناو] داریکی کیویه له کاتی سوتاندندا
 گرپکی روشنی هه یه، له جیاتی له نته ره لیان
 ده کرد. (اسم درختی است)
دارشیننه : [ناو] دارکون که ره. (دارکوب)
دارفرسهق : [ناو] نیشانه ی ماوه ی رپگا. (تابلوی
 کیلومتر شمار)
دارقه نده : [ناو] کلکه قلیان. (چوب قلیان)
دارکافور : [ناو] داریکه له هیندوستانه وه هاتووه
 و بو گه رولی و بیرو به که لکه؛ کافووری لیده گرن
 که بو گه رولی و بیرو به که لکه. (درخت کافور)
دارکه کهو : [ناو] دارکیکف؛ که یکوف؛ چپویکی
 رهنگ جوانه بو ناسک کاری وخه پاتی باشه؛
 گه لاکه ی ده کو لین بو هاو له وسووریجه به که-
 لکه. (کرف. ککم)
دارگه زو : [ناو] مازگ دار؛ نه ره؛ داربه پروو؛ جیوه
 (شيله) ی دارمازگ بو شه که رمز به که لکه.

(کز غلفی؛ بلوط)

دارلوق: گالوک؛ وه کاز؛ چيو شهق؛ گوچان.
(عصا)

دارموق: [ناو] تابووت. (تابوت)

دارمه‌له‌هم: [ناو] داريكه له هيند و ئه‌فغانستانه وه هاتوو و له هه‌وراماني له‌هون زوره دهرماني نه‌خوشيني ته‌نگه‌نه‌فه‌سه. (درخت برنگ كابلې)
دارنين: [چاوگه‌ت، دامالين؛ وه‌ك: پروومه‌ت رنين؛ رنيني پروومه‌ت به ناخوون له سه‌ره‌وه بو خواره‌وه (خراشيدن)+

دار و له‌له: [ناو] داري داليه؛ (ب) ئاگاداري له حيساب و كيتاب و له ژير چاوه ديريدا. (كنايه از زير نظر بودن)

دارونه‌دار: [ناو] هه‌ست و نيس‌ت (ب) هه‌موو شت. (داروندار)

دارووشاندن: [چاوگه‌ت، پرووشاندن و دارنين پروو به خواره‌وه. (خراشيدن روبپائين)

داروه‌ني: [ناو] داره‌وه‌ن؛ دارقه‌سقه‌وان؛ له شيله-كه‌ي بنيش‌ت ده‌گيريت كه دهرماني په‌نمان و بريني گه‌ده و ريخوله‌يه و بو شه‌كه‌رمزيش به-كه‌لكه. (درخت بنه؛ پسته وحشي)

داروينه: [ناو] جورېك كاري هونه‌رييه؛ وينه‌گه-ري، به‌كه‌لك و هرگرتن له پارچه داري ره‌نگ جوراو جور؛ (له روانگه‌ي ره‌نگ و ئاچخ و توخيه-وه). (معرقاري)

داره‌به‌جينگول: [ناو] داري چاكي. (درخت سرمزار مبارك)

داره‌نه: [ناو] دارته‌ون. (دارقالي)

داري دني: يادارايي دونيا؛ لي‌ره دا به هه‌لكه‌وت داري ئاره‌وي: (مال، خانوو) له‌گه‌ل دارايي و

سامان (مال) ي كوردی هاومانان كه ديته، (مالي دونيا) كه جی سامانی دونيا يا دارايي دونيايش ده‌گريته وه. (داردنیا)

داري نان: [ناو] داريكه له هه‌ندي ناوچه‌ي ئه-فريقا جورېك كوليره و ناني لي‌دروست ده‌كه‌ن. (درخت نان)

داريووش: [ناو] ناوي شاييكي هه‌خامه‌نشيه (داريوش)

داژي: لاره سييه‌ري عه‌سر. (قبل از غروب)
داسراكي: [كاري ئه‌مري] بـسـره‌وه؛ زه‌وت به؛ دامركي؛ ئارام به. (آرام باش)

داسراكين: [ناو، بك] ئارام كه‌ره‌وه؛ دامركين. (آرام بخش)

داسقاله: [ناو] داسوولكه؛ داسي چووك. (داس كوچك)

داس كيښ: [ناو، بك] دروينه‌وان. (دروگر)
داسمراو: [ئاوه‌لناو] مروی قه‌له‌وي شل و شه‌ويق. (آدم شكم گنده و کوتاه قد)

داسن: [ناو] خوازييني كه‌ر. (خواستگار)
داس وه‌شين: [ناو، بك] دروينه‌وان. (دروگر)
داسه‌پانندن: [چاوگه‌ت] به سه‌ردابرين. (تحميل)

داس: [ناو] (١) ته‌ندوو؛ ته‌نووري ئاسنگه‌ر. (كوره‌آهنگر) (٢) تد: به‌رد؛ داسي دامه: به‌ردی دامه. (سنگريزه داما)

داس به‌داس: [ناو، ت] له دامه‌دا به‌رد به به‌رد؛ واتا به‌ردی له جياتي به‌ردی ده‌چووی. (داس به داس)+

داس دامه: [ناو] داس توركيه واتا به‌رد؛ به‌رد يان زيخي دامه پيكردن. (سنگ ريز داما)

داشکان: [چاوگه،ت] خوار کردنه‌وه؛ شه‌له‌گه داخستن. (خم کردن؛ تعویض مسیر آب) +

داشکاندن: [چاوگه،ت] داگیران؛ مه‌په‌کان داشکینه بو داوینی کیو. (پائین بردن گله). (۲) شکاندن؛ شکست پی‌هینان. (شکست دادن)

داشو: [ناو] برای مه‌زن. (داداش)

داسی: [ناو] خوشکامه‌زن. (خواهر بزرگ)

داسیار: [ناو] تهنوور داخه‌ر؛ کابانی مال. (روشن - کننده تنور؛ خانه‌دار)

داسی دامه: [ناو] زاپی دامه؛ به‌ردی دامه. (مهره دام)

داغان کردن: [چاوگه،ت] شەق و شەق کردن؛ له به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانندن. (داغان کردن)

دافسین: [چاوگه،ت] افس خواردن؛ قزه‌بوون؛ خه - وتنی مریشک بو که‌له‌شیر. (خوایدن مرغ زیر خروس)

دافلیقاندن: [چاوگه،ت] پان و فلج کردن. (له - کردن)

داف - داف: [به‌ند] تال تال؛ هه‌ودا هه‌ودا. (رشته رشته)

داچوون: [چاوگه،ت] پوچوون؛ چه‌قین. (فرورفتن) +

داکردن: [چاوگه،ت] به‌ئامانج کردن؛ میتیه‌ی هه‌لماتین و نیشانه‌ی تیره‌نازی دانان. (نشانه تیه‌بازی و سیبل گذاشتن) +

داکوتان: [چاوگه،ت] (ب) به‌میوانی له جیگاییک زور مانه‌وه؛ جی خوش کردن. (جاخوش کردن) +

داکه‌تی: [به‌ند] باکه‌تی؛ تاکه‌تی؛ تاوه‌کوو؛ تاکوو. (تا)

داگرتنه‌وه: [چاوگه،ت] کوتانه‌وه؛ په‌ستاون؛ ئاخینه‌وه. (لگد کوب؛ کوبیدن) +

داگژاندن: [چاوگه،ت] گووشین. (فشاردادن)

داگیراو: [ناو، به‌ر] (۱) رابووردووی داگیران؛ له‌ش داگیراو. (تن سنگین شده از مرض) (۲) ئه‌وه‌ی له سه‌روهه هینراوه‌ته خواره‌وه. (پایین آورده شده). (۳) لیم داگیراو و اتا لیم داگیرکراوه. (غضب شده). (۴) تاییک توتن داگیراو؛ ئاخراوه. (آکنده شده). (۵) زه‌ویه که به ئاو داگیراو؛ ئاو دایگرتووه، زه‌وتی کردووه (آب گرفته) (۶) ف.هن. گر تیچوو (شعله‌ور).

دالاش: [ناو] توره‌مه‌ی دالاش پینج جورن؛ که - شکه خوره (پیروزه)، پشت‌سی، په‌شه‌دال، سیسارگ، شانه‌کووره. (هما؛ کرکس)

دالانداری: [ناو؛ به‌ره‌مه‌ی جاوگه] (۱) شو‌لی چاو‌دیری گاراج؛ ته‌ویله‌داری. (دالانداری). (۲) کری باری هه‌مارکراو له گاراج. (انبارداری)

دالانی هه‌وایی: [ناو] شوینگه‌لی دیاریکراوی هات‌وچوی فرۆکه له به‌ینی دوو و لاتدا. (دالان هوایی)

دالبه‌ش: [ناو] دابه‌ش؛ به‌شکردن به‌سه‌ر چه‌ند که‌سدا. (پخش)

دالقاندن: دارداکرن؛ هه‌لواسین. (آویزان کردن)

دالکه‌پیران: [ناو] که‌نگر وه‌ختی پیرده‌بییت. (کنگر پیرشده)

دالکه‌دزان: [ناو] ده‌س کیس؛ دز ده‌سک. (راهنمای دزد)

دالکه‌مارانه: [ناو] جو‌ریک مارمیلکی گه‌وره. (سوسمار)

دالگوشت: [ئاوه‌لناو] له‌ر؛ لاواز؛ په‌قه‌له؛ ئازالی

که دره‌نگ قه‌له‌و ده‌بیت. (لاغر)

دالووت : [ناو] چپوبه‌ستی باخ؛ داربه‌ستی باخ.
(داربست باغ)

دالووشاندن : [چاوگه‌ت] فم کردن و لووت پاک-
کردنه‌وه. (فین کردن)

دالّه : [ناو] باخچه‌ی به‌رمالان. (باغچه جلومنزل)
داله : [ناو] پیشگو. (پیشگو)

دالّه‌کهرخوره : [ناو] دالاش. (کرکس)

دالّه‌واز : (۱) زینده‌وار. (جاندار). (۲) له سه‌ری‌پ‌راوه
ستاو. (روی پا ایستاده)

دالینگ : [ناو] ده‌ستور؛ قانون. (قانون)

دالینگوک : قانون نامچه و نیزام‌نامچه. (قانوننامه)

داماگ : [ناو] گیای که‌لپوری؛ بو‌لووی‌گه‌روو
(له‌وزه‌ته‌ین) و ده‌ست له‌رزین به‌که‌لکه (مریم-
گلی؛ مریم نخودی)+

دامانگر : داوینگر؛ دامان‌گیر. (دامنگیر)

دامله : [ناو] گوپلکی نی‌ری دووساله. (گوساله نر
یکساله)

دامله‌ماچ : [ناو] ناوچه‌یه‌کی ئاسوری‌نشینه له
نزیکی مووسل. (منطقه‌ای‌آسوری‌نشین نزدیک
موصل)

دامنه : [ناو] دامه‌نه؛ داوین؛ خواروو. بمنی
خواره‌وه. (دامنه، مرابگذار پایین)

دامووسکان : [چاوگه‌ت] هه‌لاواسین. (آویزان-
کردن؛ آویختن، دارداکرن)

دامه‌زران : [چاوگه‌ت] (۱) ماموستا ده‌رسی دامه-
زران یا دامه‌زراند: ده‌ستی‌پیکرد (شروع

کردن). (۲) بناغه دامه‌زراندن. (پایه ریزی کردن)
(۳) (ف.هن) جیگرتن. (جایگیرشدن)

دامه‌زرینه‌ر : [ناو، بک] دابینکار؛ حاوینهر. (فراهم

کننده)

دان ئیشه : [ناو، ت] ددان ئیشه. (دندان‌درد)

دانش : [ناو] دانه‌ویله‌ی تاییه‌ت بو‌ه‌ارین له
ئاش. (بنشن برای آردکردن)

دانان : [به‌ند] گریمانه کردن؛ وادانان؛ داینین
وابوو؛ گرتمان وابوو؛ هاتوو وابوو. (به‌فرض)+

دان‌به‌جهرگی‌خودانان : (۱) پشوودریژی.
(تحمیل کردن). (۲) ویران؛ زاتکردن. (جرت

کردن)

دان‌په‌ی : وه‌دوو‌که‌وتن؛ وه‌شووین‌که‌وتن. (دنبال
کردن)

دان‌پیانان : په‌ژراندن؛ حاشالینه‌کردن؛ درکاندن.
(قبول کردن)+

داندار : [ئاوه‌لئاو] ده‌نک‌دار؛ پرده‌نک وه‌کوو هه-
نار و گوله‌گه‌نم که دانی زوریت. (پردانه)

داندو‌قه : [ناو] که‌ره‌کیوی. (گورخر)

داندول : [ناو] که‌له‌ک؛ جه‌نجال؛ گیچه‌ل.
(هچل؛ معرکه)

دان‌پرسی : [ناو] ددانه چیره. (دندان قروچه)

دان‌پروی : [ناو] ددانه ریوی؛ خشلیکی جوانه
زی‌پینگه‌ران چیی ده‌که‌ن. (نوعی زیور)

دان‌زلین : [چاوگه‌ت] هه‌راسان بوون؛ جارپس
بوون. (پریشان‌شدن)

دانسته : به‌ئاگایی‌وه؛ (ف.مشه) تاییه‌تی؛ هه-
ل‌ب‌زارده؛ ب‌زارده. (بخصوص)

دان‌کردن : [چاوگه‌ت] هه‌له‌وه‌راندنی هه‌نار و
بو‌لی‌تری‌وو... (دان کردن)

دانووشتاو : [ناو، به‌ر] داچه‌ماو؛ داهاتوو. (خم
شده)+

دانووله : [ناو] دانه‌ویله‌ی کول‌او به‌هوی ددان‌ده‌ر

هينانی مندالوه دروستی ده کهن. (بنش پخته)
دانه : (۱) دانی؛ داینی؛ باره که ت دانه: باره که ت
 داینی؛ دای بنه. (بگذار) (۲) دهنک؛ گله. (دانه؛
 عدد) +
دانه بنار : دان به بناردا؛ پرووله بناری کیو کردن.
 (روبه دامنه کوه نهادن) +
دانه قود : [ناو، بهر] (ف. یاد) : گهنمه کوتراو.
 (گندم کوبیده)
دانه بهر : (۱) لیخوپینی ئاژال؛ (ب) پاونان و دهر
 کردن. (دنبال کردن). (۲) به ژیرسه یاره وه کردن؛
 وه بهردان. (مانند، زیر ماشین گرفتن) (۳) وه پیش که
 وتن. (جلوزدن)
دانه بهزه : [ناو] مه مکی ژن یا گووانی و لاخ و ئا-
 ژالانه له ده میکا که وشک بکا. (پستان
 شیردهی که خشک شود)
دانه خاف : [ناو] گهنمی کوتراو و له ت بوو.
 (گندم نیمکوب شده) +
دانه دانه : [به ند] دهنک دهنک؛ دانار دانار؛ (دانه-
 دانه)
دانه دوواوه : [چاوگه، ت] (۱) ره تکر دهنه وه؛ وهر نه-
 گرتن؛ گه پاندنه وه؛ گل نه دانه وه. (پس زدن؛ پس-
 دادن) (۲) کشانه دوواوه؛ پال دانه دوواوه. (عقب-
 کشیدن)
دانه دهست : ئه سپاردن؛ پی ئه سپاردن؛ به دهسته وه
 سپاردن. (سپردن)
دانه ریژه : [ناو] ره وتی کومباینی دهنک رژین و
 ئاشی که له گهل ئارد دهنکی ساخ فریده دا. (دانه-
 ریختن کمباین و آسیاب)
دانه سهر : ریشک داویه ته سهری. (دامه سهر خوه-
 ما: دام به سهر خومدا) به سهر و پوتراکی خودادان؛

به سهر دادان؛ په لامار بردنه سه ر. (بسروروی
 خود کوبیدن؛ حمله بردن)
دانه شاخ : [چاوگه، ت] (ب) یاخی بوون؛ به-
 کیو دادان. (یاخی شدن)
دانه کوژتن : [چاوگه، ت] دان به کوشتن؛ به-
 کوشتندان (به کوشتن دادن)
دانه گرتن : [چاوگه، ت] دان به گرتن؛ بوونه هوئی
 گرتن و گیران؛ به گرتن دان. (سبب بازداشت
 شدن)
دانه وه : (۱) بنوشتیوه؛ دابه؛ کورنوش بکه. (خم
 شو) (۲) ئه داوه کردن؛ پیدانه وه؛ (پس دادن) +
دانه ویله دیمی : [ناو] گیایی که له ناو چاره گهنمدا
 دهر ویت و تیکه لی گهنم ده بیت، به ره که ی له
 گهنم ده کا و خواردنی بو ئینسان ژاریکی بکووژه
 و چاره ی ژه هره که ی خواردنی هه نار و به پرووه.
 (گهنم پرنهنگ) بشی پیده لین (چچم؛ تلخک، علف
 چین)
دانه هف : کوکردنه وه؛ به ره هف کرن. (جمع کردن)
دانی کرمول : دانی کرمی و ره شه وه بوو. (دندان
 کرم خورده)
دانیله : [ناو] دانه ویله. (بنشن)
داواخسواز : [ناو] داواکار؛ خوواژ بینیکه ر.
 (خواستگار)
داوارین : [چاوگه، ت] دابارین. (باریدن)
داوا کردن : [چاوگه، ت] (۱) داخاز کرن؛ له که-
 سیک ویستن. (تقاضا کردن). (۲) شه پر کردن.
 (دعا کردن)
داوا کهر : [ناو] [ئاوه لئاو] شه پر کهر؛ شه پرانی.
 (خوازه لوک) (جنگی؛ جنگیده؛ خواهان) +
داوال : [ناو] لقه گهنمی به پاوه به جیماو له په-

ریز. (ساقه درو نشده بجا مانده در مزرعه)
داوباز : [ئاوه‌لناو] حیل‌باز؛ فیلباز. (حیل‌باز)
داوبسته : [ناو] داد و بسده؛ ئالش و یرش؛ کرین و فروشتن. (خردوفروش)
داوداو : [به‌ند] هه‌وداهه‌ودا؛ بلاو و پهریشان؛ تال-تال. (تارتار)
داوداوه‌کوخته : [ناو] شوان خه‌له‌تینه. (اسم‌پرنده ایست)
داودوژ : [ئاوه‌لناو] داو دوزه‌روهه؛ داقدوژ؛ داودیه؛ داودیتوو (ب) فیله‌باز. وه‌ک بالان دیده. (دام‌دیده؛ حیل‌گر)
داوک : [ناو] سیپه؛ ره‌به‌ت؛ که‌مین؛ بوسه. (کمین)
داولنا : [ناو] فد: (دابلنا، رووس‌د). لو‌تو. (دابلنا)
داوانانه‌وه : [چاوگه‌ت] (۱) نه‌خشه‌ی فیل و ته-شقه‌له‌ کیشان. (۲) داو و ته‌پکه‌ نانه‌وه؛ ته‌له‌ نانه‌وه. (۲۱) دامگستری؛ تله‌گذاری)
داوودل : به‌دل و به‌گیان ئاره‌زوومه‌ندی؛ به‌تاسه‌وه (آرزو)
داوودی : [ناو] (۱) جوړیک قول‌ه‌بالته؛ (۲) (ئاوه‌لناو) ده‌نگی داوودیغه‌مبه‌ر ئاسا؛ (ب) ده‌نگی سیحراوی و خو‌ش. (نوعی تنپوش؛ صدای داوداسا) (۳) ناوی گولیکه. (نام‌گلی‌است)
داوور داوور : [به‌ند] دابر‌دابر؛ شه‌ق شه‌ق؛ له‌ت-له‌ت؛ بر‌دراوی هیل‌هیل. (بریدن درپی‌هم)
داوورین : [چاوگه‌ت] دابرین؛ قسه‌دابرین؛ قسه‌برینه‌وه. (بریدن)
داووسیان : [چاوگه‌ت] ئاوابوون؛ بزربوون؛ وه‌ک ئاوابوونی مانگ و خو‌ر. (گمشدن؛ غروب‌کردن)
داو و ناو : [به‌ند] به‌دانسته؛ به‌تاییه-

تی. (مخصوصاً)
داوه‌رانن : [چاوگه‌ت] داباراندن؛ دارژاندن. (باراندن)
داوه‌رقاندن : [چاوگه‌ت] داوه‌رانندن؛ پرووتاندنه‌وه‌ی دار؛ دارخوین‌کردنه‌وه‌له‌ گه‌لا و وشکه‌ل. (تکاندن میوه‌درخت)
داوه‌رقین : [چاوگه‌ت] داوه‌رین. (تکانیدن)
داوه‌ره : [کاری ئه‌مری] ئاوه‌ره؛ ساوه‌ره؛ ئابوره؛ دابیره؛ دابی. (بیا)
داوه‌زیان : [چاوگه‌ت] دابه‌زیان؛ دابه‌زین. (پیاده‌شدن)
داوه‌سته : [ئاوه‌لناو] دابه‌سته. (پرواری)
داوه‌شانندن : [چاوگه‌ت] وه‌شانندن؛ چاندن؛ بلاو‌کردنه‌وه. (پاشیدن)+
داوه‌کا : [ناو] شه‌لته؛ ره‌شکه‌ی کاکیشان. (طورحمل‌گاه)
داوه‌مشار : [ناو] مشاری وه‌ک موو باریک؛ مشاری ناسک‌کاری. (اره‌مویی)
داوی : ده‌هاوی؛ ده‌خا؛ ده‌هاویژی. (می‌اندازد)
داوینگر : [ناو] دامینگر؛ داوینگیر؛ هاتنه‌ری و تووشبوونی سزای کرده‌وه. (دام‌گیر)
داوینگرتن : [چاوگه‌ت] دامینگرتن؛ دسته-وداوین بوون. (دام‌گرفتن)
داهات : (۱) چاوم له‌ به‌رخور داهات. (چشم‌درد)
داهه‌که : (۲) داهه‌که داهات؛ بر‌درا. (قطع‌شد). (۳) باو کردن. رادیو داهات، هه‌کایه‌ت‌بیژ نه‌ما. (پیداشد). (۴) رو‌چوون؛ قوپان؛ به‌فر زوربوو سربان داهاته‌خواره‌وه. (نشست‌کرد) (۵) تاشین؛ سافکردن؛ ناسک کردن، ته‌خته‌که به‌په‌نده داهات؛ ته‌نک بووه‌وه (تراشیده‌شد). (۶) گه‌بیشته؛ به‌سه-

رداهات. شه‌وداهات: بوو به‌شه‌و. (رسیدن) به-
 شانه مووی سهر داهینان: ئالۆزابوو چه‌توون به
 شانه، داهات. (شانه‌شد) (۷) چه‌ما؛ لقه‌که زوړ
 داهات، شكا. (خمید) (۸) راهاتن؛ دلم بهم شاره
 داهاتوه. (انس‌گرفت) (۹) دانان دروست کردن؛
 هه تا ئه‌و ئاهه‌نگه‌م بو داهات، ماندوو بودم.
 (ساخته‌شد). (۱۰) لاره سیه‌رداهات: (سایه-
 بعدازظهر پیدا شد) (۱۱) به‌هره؛ ده‌رامه‌ت
 (ف.هن) بهره؛ درامد

داهاوردن: [چاوگه‌ت] (۱) پاویر کردن. (نوآوری؛
 کشف کردن). (۲) کردن به باو. (مد کردن).
 داهژاندن: [چاوگه‌ت] تی‌ترنجاندن؛ لقاندن؛
 کردنه نیو قالب. (در قالب ریختن)
 داهو: [ناو] گزی؛ هه‌ژاری سهر ده‌به‌رخو؛
 پیلان؛ (جادوو‌گه‌ر و گه‌پ‌ده‌ر و به داهو) «هه‌ژار»
 (حیله)

داهه‌ژ: [ناو، بک] هه‌ژین؛ جوولین. (جنباننده)
 داهیزاو: [ناو، به‌ر] داهیزراو؛ له‌ش‌گران‌بوو.
 (بیحال شده از تب یا گرما)
 داهینه‌ر: [ناو، بک] دوزه‌روه؛ قه‌داندهر؛ خولقینه‌ر؛
 پاویر‌که‌ر (کاشف) چه‌مین‌ه‌و؛ داچه‌مین. (خم
 کننده) +

دایپووه: [ر‌ابووردووی پیوه‌دان]؛ دایپیه‌و؛ پیودا؛
 پیوه‌یدا. دای پییه‌وه. (نیش‌زد)
 دایک‌برا: [ناو] زه‌برای دایک؛ دوو‌برا له دایکی.
 (برادر مادری)

دایک‌مردگ: [ئاوه‌ل‌ناو] دایک مردوو؛ (مادر
 مرده).

دایه‌به‌ری: (۱) دایه ده‌می؛ به‌ده‌مییه‌وه‌دا؛ درېزه-
 ی پیدا؛ (دایه‌به‌ری له هه‌موو بابه‌تی قسه‌ی کرد)

(طول دادن به صحبت). (۲) به‌شیک‌ی خسته سهر
 به‌شیک‌تر. (جزو آن کرد) (۳) به سه‌یاره دایه
 به‌ر، لاقی شکاند. (زیر کردن)
 دایه‌گه‌وره: [ناو] دایکی باب، یان دایکی دایک.
 (مادر بزرگ)

دایه‌نگا: [ناو] جیگه‌ی ئاگالیپوون و په‌روه‌راندنی
 مندا لی ساوا. (پرورشگاه اطفال)
 ددان‌ئیشای: [چاوگه‌ت] ددان ئیشان. (دندان-
 در کردن)

ددان‌به‌جهرگانان: [چاوگه‌ت] (۱) خو‌خوار‌دنه‌وه؛
 هیچ نه‌در‌کاندن به‌ران‌به‌ر به‌ئیش و ئازار.
 خو‌راگری. (دندان روی جگر گذاشتن)

ددان‌پیدانان: [چاوگه‌ت] پی‌لینان؛ در‌کاندن؛
 پالینان؛ راستی مه‌به‌ستی ئاشکر‌ا‌کردن (اعتراف
 کردن)

ددان‌پیدانه‌ر: [ناو، بک] در‌کینه‌ر؛ پالینه‌ر.
 (معترف)

ددان‌شاش: ددان‌بلاو. (دندان فاصله دار)
 ددان‌شکین: (ب) جوابی ره‌ق؛ به‌رسقا ته‌حل؛ جو-
 ابی تال. (جواب تلخ)

ددان‌که‌ل: [ناو، ت] که‌سیکه یه‌ک یا چه‌ند ددانی
 که‌وتییت. (دندان افتاده)

ددان‌مرواری: (ب) ددانی ر‌یکوپییک و سپی.
 (دندان سفید و ردیف)

ددانه: (۱) نه‌وه ددانه. (این ددانست) (۲)
 [ناو، ت] هه‌ر شتی زوپ یا ددان ئاسا وه‌ک
 ددانه‌ی‌سی‌سوو، ددانه‌ی بره‌ند، ددانه‌ی پیچ و
 موړه، ددانه‌ی کلیل. (ددانه‌آج) +

ددانه‌چیپه: [ناو، ت] حاله‌تی که‌لپه نیشاندانی
 درنده به نیشانه‌ی هه‌ره‌شه. (دندان نشان دادن)

درنده)+

ددانه پيچي^۶: < ددانه چيره .

ددانه پيوي: [ناو،ت] دانپيوي؛ جوړه خشليکي-
ژنانه يه. (نوعی زیورزانه)

دداني خير پيانه هينان: [چاوگه،ت] (ب)باس به-
چاکه نکړدن. (بد گفتن)

دداني شيري: [ناو،ت] ټه و ددانانه يه؛ که له ته-
مهنی ۶ و ۷ سالیډا ده که ون . (دندان شیری)
دپ: [ټاو،لټاو] به هيزی پهنګ له نيگار کيشيدا
وهک: پهنش و شين؛ دهسته واژه يه. (قدرت رنگ
درمخلوط کردن)+

دپ: [پاشگر] درين؛ درينه؛ قهله شين، شه قهر،
درپه له شکر دان. (دو نیم کردن و راه باز کردن)
دراقگه نی: [ټاو،لټاو] پاره پيس؛ بهرچاوتنه نگ .
(خسيس)

دراوکپ: [ناو] به دراوکړاو؛ زيرکپ . (زر خرید)
درژانګ: [ټاو،لټاو] لاواز؛ کز؛ لهر. (لاغر)
درکاندراو: و تراو؛ درکينراو؛ پي لينراو؛
ټاشکراو. (کفته شده)

دپکه ټالته: [ناو،ت] گياي زړوي؛ گهنم پهنګ؛
دهلين، دهرمانی بهرگری له وهرینی مووه .
(چوغان؛ چچم؛ علف چمن)

دپکه پهرچين: [ناو،ت] گياي دپه باخي؛ به ټاور
رونه که ی ده گرن و دهيساون به سهر بالوکه دا،
بو چاکه وه بوون؛ بو تيراویش به که لکه.
(خارباغي)

دپکه خه نجهر: [ناو،ت] تو سی . (نوعی شوقاق)
دپکه دهرزی: [ناو،ت] گياي درووه بزمارة؛ پاش
کولاندنی له ټاودا بو شور دنی بیرو و گه پولي به-
که لکه . (خارزرد؛ خارشیری)

دپکه ژال: [ناو،ت] گياي کوله وار؛ دپکيکه
ترنجه بينی ليده گرن و بوکه و ته یی و سکه شور و
هاوله به که لکه . (خارستر؛ خارترنجين)
دپکه که ره: [ناو،ت] گياي دپکه ولاخ؛ دپه هری؛
دهرمانی بيوه سيرييه . (کنگر فرنگی)

دپکه گورزه: [ناو،ت] گياي که رته شی؛ گورزه گيا؛
به راوه ژووي که رکول؛ بو زيادکردنی راده ی شه-
کری خوین به که لکه. (خارشکر تيغال)

دروار: (ف. گيو) بهرگدروو؛ دروومان کهر. (خياط)
درواری: [ناو] بهرگ دووری. (خیاطی)
دروانګه: [ناو] روچن؛ روچنه؛ کولاوکه. (روزن
بام)

درواو: [ناو، بهر] (۱) دوو رواو؛ دو رواو؛ (۲) پنه راوه.
(۱) دوخته شده؛ (۲) دروشده)

دروودال: [ناو،ت] دپک و دال. (خاروخاشاک)
درووده له سه: [ناو،ت] بافیش کردن؛ چاوو رواو.
(چا خان بازی)

دروو کردن: [چاوگه،ت] دپک دهرهينان؛ (دپک
کردن) ی هندی گيا وهک که نگر. (خاردراوردن
گياه)+

دروه دای (۱) درو کردن؛ (۲) دروي کـرد.
(دروغگوئی؛ دروغ گفت)

درو هه لبه ستن: [چاوگه،ت] قسه ی
دروساز کردن. (دروغ پردازی)

دروه دوا: [ناو،ت] درووه دوا؛ دپکه دوا؛ گياي-
که رکول؛ له زور به ی ناوچه کانی کوردستاندا
زوره و دهرمانی ته و ژمی خوینه. (خارمقدس)

دروه شدار: [ناو،ت] ټالدار؛ په رچه مدار؛ بهیره-
قدار؛ درووشم دار. (پرچمدار)

درييل: اند: فـد: [ناو،ت] توپ راگرتن و یاری

پیکردن و درهنگ پاسدان له توپی پا و
 باسکیتبالدا. (دربیل)
 دریځ کردن: [چاوگه،ت] دریځ کردن: کوټایی-
 کردن له کاریکدا. (کوتاهی در کار)
 دریژاهی: [ناو] دریژایی. (درازی)
 دریژکیشان: [چاوگه،ت] تلوربوون؛ تلورکهفتن؛
 پالکهوتن. (دراز کشیدن)
 دریژو کردن: [چاوگه،ت] دریژو کردن؛
 دریژکردنهوه؛ راگیشان؛ (دراز کردن)
 دریشووشکه: [ناو] دریشووشک؛ چز؛ چزووی
 مار و دوویشک. (نیش و مار و عقرب)
 دریف: [ناو] دراف؛ دراو؛ پوول؛ پاره. (پول)
 دریله: [ناو] گیای دریله باخی؛ قه یسه کوژ (مه-
 جنون کوژ) گیایی کورته بالایه؛ دهیکولینن ناوه-
 که ی بو خه وخه فته رهواندن باشه. (ترتیزک
 چمنی) +
 دزبازار: [ناو] (ب) جیگاییک که دزی برهوی
 هه یه. (دزدبازار)
 دزجار: [ناو] شووینیکه دزی زوربیت؛ جیی دز.
 (مسکن دزدها)
 دزخنده: [ناو] لیوکه نی په نامه کی. (لبخند
 دزدکی)
 دزداشه: [ناو] کراسی دریژ؛ زیاتر کراسی
 مروقی دینی و راهیبه. (پیراهن بلند)
 دزگین: [ناو] هه وسار؛ له غاو؛ دهسته جلّه-
 و. (افسار)
 دزنیرو: [ناوه لئاو] شوفا؛ تیچین. (نمام)
 دزوک: دز. (دزد)
 دزه خورجینی: کردنی کاریک یا شتیک به-
 دزیهوه (پنهانی)

دزه کردن: [چاوگه،ت] خودزینهوه. (جیم شده)
 دزیار: [ناو،ت] دهسکیس؛ دایکه دز؛ دهسکیس.
 (راهنمای دزد)
 دزی کردن: [چاوگه،ت] ئه بابوژی و دهست-
 پیسی کردن. (دزدی کردن)
 دژاو: (۱) مهزراییک که لیژییت و چاک ناو نه-
 خوات. (مزرعه شیدار) (۲) ئاژه لی که مه یلی
 ناو خوارونه وی نیبه. (حیوانی که میل به آب
 خوردن را ندارد) +
 دژخمان: [ناو]، دوژمن. (دشمن)
 دژدوین: [ناوه لئاو] که م قسه؛ که مدوو. (کم
 حرف)
 دژلهوه: ئاژه لی که چاک ناله وړیت. (حیوانی که
 نمی چرد)
 دشپوکه: [ناو]، وورده زیپکه و قنچکه له سه-
 ریست. (جوش پوست)
 دفته ری: [ناو]، خونا ق؛ وهناق؛ بوغمه؛ دهر دیکه
 پشوو تهنگ ده کات و توژیکی سپی له سه ر-
 شهرمی ژن و ناو گه روو چیده بیت (دیفتری)
 دفنان: قه ره بووی چاکه کردنهوه؛ توله ی چاکه
 کردنهوه. (جبران نیکی کردن)
 دفن بهران: قه پوز بهران؛ که پوبه ران؛ < پوز به-
 ران. (مغرور)
 دکراندن: [چاوگه،ت] حورمه ت گرتن؛ ریز گرتن؛
 قه درگرتن. (احترام گذاشتن)
 دگور: جوړه بووزویکه. (نوعی شال)
 دل ئازا: [ناوه لئاو] دل قاییم؛ ئازا؛ به جهرگ؛ چاونه
 ترس. (دلیر)
 دل ئاوپرشین کردن: (ب) زورپی خوش بوون؛
 دلگه شانهوه. (کنایی، دلشاد شدن)

دل ٿيڻ : [چاوگه،ت] (۱) ڏانڪردنی دل (دل درد) (۲) زيزبوون؛ دلّمه نديبون؛ دلگران بوون؛ ڀڙه نجيان؛ دلگيربوون. (دلخورشدن)

دلا خيڻ : [ناو] گرانی؛ قات وقڙي. (قحطي)

دلارام : [ئاوه لئاو] سوڪنادهري دل؛ ٿارامي دل؛ داسراڪين. دوست؛ يار؛ ناوي ڙنانه؛ (دلاراما هيلالي نهو به ديدارت موباره کبي،) (دلارام)

دللودل : [ئاوه لئاو] دووشڪ؛ دوودل. (دودل)

دل باز : [ئاوه لئاو] بهر فراوان؛ دل واز؛ دلگوشا. (وسيع؛ خوش منظر)

دل بزوڻ : ههست بزوڻ؛ دلگر. (احساس برانگيز)

دل بکول : [ئاوه لئاو] دل به کول؛ خهفه تبار؛ دل پرله که سهر؛ خه مبار. (غمگين)

دل بوور دنه وه : [چاوگه،ت] دل سست بوون؛ بي- حال بوون. هاتن به لادا. (از حال رفتن)

دل به جي هينان : [چاوگه،ت] دلنه وایي و دلنه- وازی کردن؛ ٺاشت کردنه وه. (دلجويي کردن)

دلپار سه ک : ڙن په رست؛ مي باز؛ دل بزوڻ. (زن باز)

دل په پرينه سهر : دل چوونه سهر؛ ٿاره زوو کردن. (پسند کردن)

دل پي سووتان : [چاوگه،ت] زگ پيسووتان؛ بهزه- يي پيدا هاتن؛ په ڙاره هه لگرتن بو که سيک. «گوڦاري مهاباد ۱۱۲» (دلسوزي)

دل خه سانده وه : [چاوگه،ت] دلنيا بودن؛ خاتر جهه بوون. (مطمئن شدن)

دل خالي : (ب) له خوريني؛ ناشتا. (ناشتا)

دل خالي : دل ساف؛ دل پاک. (دلپاک)

دلخواو بوونه وه : [چاوگه،ت] دل سست بوون؛ بيحالا- ل بوون. (بيحال شدن)

دل داخوړ پاندن : [چاوگه،ت] داچله کانندن. (ترساندن)

دل دوږن : [ئاوه لئاو] دل خه وږن؛ دلداري دهر. (دلنواز)

دل دهر هاتن : [چاوگه،ت] (ب) تامه زروږي ديتن؛ دلّم دهر هات بوږي؛ ديقم کرد بوږي. (دل يکريزه شدن)

دل ږفين : [ئاوه لئاو] ههر ديمه نيکي جوان و دل ږفين؛ سهرنج ږا کيش. (دلربا) +

دل سووتان : [چاوگه،ت] جهرگ سووتان؛ (ب) ږوله مردن. (دلسوختن) +

دل سووتين : [ئاوه لئاو] (ب) خه مي جهرگ بږي؛ پشت شکين. (جگرسوز)

دل غه لينه ک : [ناو] ږشانه وه. (استغراق)

دل قاييم : [ئاوه لئاو] بهوره؛ ٿه رځه يان؛ پشتگه رم. (مطمئن)

دل قفل بوون : [چاوگه،ت] (ب) بيتاقت و دلته- نگ بوون. (دل قفل شدن)

دل کلافه بوون : [چاوگه،ت] دل داگيران؛ دل خه- فه بوون؛ دلته نگی؛ دلگوشران. (دل کلافه شدن)

دل کوژتن : دل کوشتن؛ پا به سه ردل دانان؛ له عه شق بووردن. (دل کشتن)

دل کهر : بي خه م و خه يال؛ (ب) دلداري نه زانين. (بي خيال)

دل که فکردن : [چاوگه،ت] دل هه لچوون. (دل کف- کردن)

دل گرتن : < دل په پرينه سهر

دل له خو کردن : [چاوگه،ت] له خو زوږ کردن. (رنجانندن)

دل له دوا : [ئاوه لئاو] نيگه ران؛ چاوله دوا؛ چه مه-

دنگه : [ناو،] بهردی ناوچالې چه لټووک و دانه- ویله تیدا کوتان. (دنگ)

دنیاداری : [ناو] سامان پیکه وه نان؛ خه ریکی په- یداکردنی مالی دونیا بوون. (دنیاداری)

دوا نازو : <دواوان.

دواباش : [ناو،ت] دوو هه مین که س له میشیندا؛ پاشمه للا. (نفر دوم)

دوابه گ : [ناو] جی نشین. (جانشین)

دوابه ند : کوپله ی ئاخر؛ پاشبند. (آخرین بند؛ بستن پای چارپا)

دوا پاریز : <پاشه نگ؛ پاشکوی سپا.

دوا جار : جاری ئاخر؛ له دوا ییدا؛ له پاشان. (دفعه آخر؛ سپس)

دواخ : [ناو،] پرو به ند؛ نیقاب. (نقاب)

دواخستن : [چاوگه،ت] وه پاشخستن؛ پاشقه برن. (عقب انداختن)

دواژه : <دواوان

دواسک : (۱) قولینچکی لای لاجانگی چاو. (-) گوشه بیرونی چشم) (۲) دوا هه مین مندا ل بوون. (آخرین زایمان)

دواکه وتوو : شوینکه وتوو؛ دوا ی که سیک که وتوو؛ به دوا ی که سیکدا رویشتوو. (دنبال افتادن). +

دوا گیان : سه رهمه رگ؛ ئاویلکه؛ ئاوزینگ. (دم مرگ)

دوان دوان : [بهند] جووته جووته. (دوتا-دوتا)

دواوان : [ناو،] کومه کی شوان؛ میرمندالیک که له پاش رانه وه ده روا. (کمک شبان) +

دوانه : [ئاوه لئاو] بوئینسان؛ لغه دوانه بو پرووه ک شملوبه ره که ت. (دوقلو) +

دوبیه : [ناو،] دویه؛ رنگال؛ شيله؛ (شیره؛ شهد)

رای له ده ست چوو. (دلواپس)

دلنگان : [ناو] بی بانگ هیشتن چوونه میوانی. (تفیلی)

دلنه رم : [ئاوه لئاو] میهره بان؛ دلناسک. (مهربان)

دلنه رم بوون : [چاوگه،ت] رام بوون؛ رازی بوون بوکردنی کاریک. (دل نرم شدن)

دلوق : [ناو،] بلوق؛ پورگ. (ناول)

دلویستن : [چاوگه،ت] دلخووازتن؛ ئاره- زوو کردن؛ هه ز کردن. (دل خواستن)

دله دهره : ئازار و ئیشی دل؛ بو جنیویش به- کارده بریت. (نوعی دشنام) +

دله دوا : [ئاوه لئاو] چاوله دوا. (نگران جا گذاشته)

دله هه لکه ندران : [چاوگه،ت] مه یلی جیگاییک نان. دلم له م شاره هه لکه ندراره لی ره نامینم. (دل کنده شدن)

دله هه لگرتن : [چاوگه،ت] تووانای قبول کردن. (دل قبول کردن)

دله هیئانه جی : [چاوگه،ت] ناشتکر دهنه وه؛ رازی کردن. (راضی کردن)

دلی لووای : [چاوگه،ت] چوونه ژوور؛ چوونه ناو. (داخل شدن)

دلیمه : [ناو،] که لله سهر (داوه ل) ی ناو بیستان. (مترسک)

دمارو : دواروژ؛ (ب) داهاتوو. (آینده)

دمه ک درپاک : [ئاوه لئاو] ئاوه سوو؛ بی ئابروو؛ ریسوا. (بیابرو) (۲) [ناو] که سیک دمه کی لی درایت. (پوسته ضرب پاره شده)

دنچ : [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ئارام؛ ئاسووده؛ خه لوه- ت. (دنچ)

دنکز : [ئاوه لئاو] فیتنه؛ ئاژاوه چی؛ (فتنه)

دَوْتُ : [ناو،] کيژ: بنه‌مای (دَو) له داواتی په‌شبه-
له‌کدا (دختر) +

دَوْتَر : [به‌ند] ئه‌يتر؛ ئیدی؛ ئه‌دی. (دیگر)

دَوْتَمیر : [ناو،ت] کچی‌میر؛ پره‌نسیس. (دختر
امیر)

دَوخ‌رشمه : [ناو،ت] دَوخ‌رشمه؛ ده‌سکه‌وسار؛
ده‌سته‌وسار؛ هه‌وسار؛ په‌تی رشمه. (افسار)
دَوخوین : [ناو،] دَوخین؛ هوچه‌نه. (کمر‌بند‌شلوار
کردی)

دَوخین شل : [ناو+ ئاو‌ه‌ل‌ناو] دَوخین سست؛ (ب)
سووک؛ حیز؛ بی‌آبرو؛ بی‌نامووس. (بی‌آبرو)
دَوراخدان : [ناو،ت] تَوَراخدان؛ تووره‌که‌ی دو.
(کیسه‌ دوغ چکیده)

دَوربند : چوارچیوه. (چهارچوب)

دَوْرَج : [ناو،] سندووقی چکوله‌ی جیکه‌ی شتی
به‌نرخ. (سندووقچه چیزهای بهادار)

دوروک : [ناو] دیروک؛ میژوو. (تاریخ)

دورولبا : [ناو] به‌ردیکی قاوه‌یی په‌نگی به‌نرخ و
وریشه‌داره. (نوعی سنگ قیمتی)

دوره‌مه‌ر : [ناو،بک] مه‌ر‌دوَش؛ بی‌ری؛ مال‌تدوَش.
(گوسفند دوش)

دوَر : (۱) [پاشکر] دَوَزه‌روه؛ پشکین؛ وه‌ک:
داودوَر (پیداکننده) (۲) **فد**؛ **فرد**: ده‌سته‌واژه‌ی
پزیشکییه‌ واتا راده‌ی خو‌راکی هه‌ر ژهمیکی ده-
رمان. (دوز)

دوزام : [ناو،] به‌لوه‌شین؛ گولی. (جدام)

دوژ : [ناو،] ئاور؛ ئاگر؛ دوژه: جه‌هه‌ننه‌م. (آتش)
دوژم : ده‌لیم؛ ئیژم؛ دیزم؛ ماچو؛ ده‌بیژم؛ ئووشم.
(می‌گوییم)

دوستودو : (ب) که‌سوکار؛ دوست و خزم. (کس-)

وکار)

دوسوَل : [ناو،] توَراخ؛ توَراخیک که‌کشکی
لی دروست ده‌کهن. (دوغ چکیده)

دوش‌خواردن : [چاوگه‌ت،] کولان؛ هاتنه‌کول.
(جوش خوردن)

دوشقان : [ئاوه‌ل‌ناو] نیه‌ت خراب؛ کیناوی؛ دوژمن
(دشمن)

دولابی : [ناو،] ئه‌شکافی نیو دیوار؛ که‌نتور؛ وه‌ک
جیگای نوین و لیاس؛ جاریش هه‌یه‌یه‌ ده‌رکه‌ی
تیده‌خه‌ن و ده‌بی‌ت به‌کومود (گه‌نجه). (دو‌لاب)
دولاخ : [ناو] جوړیک چارشوی دووراو له شیوه-
ی کیسه‌ییکی سهر و بن به‌تال که‌دوو کونیشی
هه‌دیه‌ بو ده‌ست هینانه‌ ده‌روه. (چاقچور) +

دولار : [ناو،] یه‌که‌ی پاره‌ی ئه‌مریکا و کانادا و
ئوسترالیا و چهند ولاتی دی. (دلار)

دوللو : [ناو،] دولاَف؛ دولیان؛ (دول تورکیه: پر)
پړاو؛ چالی پر له‌ ئاوی بارانی سهر تاشه‌به‌رد؛
یان بو‌ی هه‌یه‌یه‌ له‌ دول به‌ واتای شیو وهر-
گیرایی‌ت؛ لووله‌ی ئاوی ئاش که‌ده‌رژیته‌ سهر
په‌ره‌ی ئاش. (لوله‌ ریختن آب آسیاب؛ چاله‌ پر
آب روی سنگ)

دوللو : [ناو،] (۱) دوو لووله‌ی تهنه‌که‌ ئاسایه‌ له
کانزای زهره‌ که‌ ده‌چن به‌ ناویه‌کدا و جیگه‌ی
ده‌رزی دروومان راگرتنه، ده‌یکه‌ن به‌ به‌رموور
(پای‌ملوینک) یان له‌به‌ر یه‌خه‌ ده‌دریت.
(جاسوزنی پای گردنبند) (۲) قولفه‌ی کانزای
داخستنی سووخمه. (بست یلک)

دولبه : [ناو] پالاخ؛ په‌لخه؛ گویلیکی گامیش. (بچه
گامیش)

دوله‌دول : له‌رزه‌ له‌رز؛ ده‌له‌ده‌ل؛ جووله‌ جوول؛

له ره له ره؛ له رانه وه. (لر زیدن)
دوله ماج : [ناو،] دوغرمه . (آبدوغ خیار)
دوله مکاره : [ناو،ت] ته سکه نه ی ناو چال؛ دوله
 موغاره . (اسکنه قاشقی)
دوله هه ویر : [ناو،ت] تبه ک؛ سوینه ی هه ویر
 . (تاغار خمیر)
دولیان : <دولاو
دوماره کول : [ناو،ت] دوو پشک . (عقرب)
دوماست : [ناو،ت] ماستاو. (ماست مخلوط با آب)
دومبه ران یا دومبه لان : گیاییکه بنه که ی ده -
 برژین چیر ی له که بابی گونی به ران ده کا . (-)
 (دملان)
دونقه : قاپ و جگی ره شه ولخ . (شتالنگ گاو)
دوونان : [ناو] زهریب؛ جیگه ی تیکه لاوبوونی د -
 ووچوم. (محل تلاقی دو رودخانه)
دوونل : [ناو،] دوونیل؛ شهر ی تن به تن . <دو
 نیل. (دوئل)
دووننداز : [بهند] دووچهندان؛ دووهینده؛ دوونده -
 نازه. (دوبرابر)
دووبایی : دوو به ران به رحیسابکراو . (دوبرابر ارزش)
دووبله : [ناو] کاری وهر گیرانی قسه ی ئاکته ره -
 کان به زمانیکه دی له سهر فیلم. (دوبله)
دووبنه کی : [ناو،] مال له دوو جی؛ وه ک که -
 سیک له شار و له دی مالی هه بیت. (داشتن دو
 منزل)
دووبه رخ : مه پری که دوو زگی کردییت . (میش
 دو بار زائیده)
دووبه یانی : [ناو+ بهند] دووسبه ی . (پس فردا)
دووبین : چاوخیل. (چشم چپ)
دووپشکه : [ناو،] قوبه ی کانزای سهر دهسکی

خنجیر. (قبه روی دسته خنجر)+
دووینگ : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو،ت] کاری که لک وهر -
 گرتن له ماکي وزه زیاد کهر بو کیبه رکي.
 (دوینگ)
دووتایی : [ناو] رهشکه ی ناوقه د به ستر او. (طور
 دو نیمه بسته شده کاه کشی)+
دووته رکه : [ناو،ت] دوو پشته کی؛ دوو کهس
 سوواری یه کسمی یان هه رچی . (دوترکه)
دووتیغه : [ناو،ت] دوو جار له سهریه ک تیغ به
 ریشدا هینان و تاشین. (دو تیغه)
دووجاره زی : ئاژه لی که له سا لیکدا دوو جار
 بیچووی ده بیت. (حیوانی که سالی دو مرتبه
 میزاید)
دووچهرخ : [ناو،ت] (۱) دووته گهر؛ (۲) گوشت که
 دوو جار له چهرخی گوشت بدریت . (۱ و ۲ دو
 چرخ)
دووچهننگ : [ناو،ت] دوو وشه ی لیکدراو؛
 دوو پرگه یی؛ وشه ی دوو پرگه، وه ک شا+قه -
 ل: شاقهل . (دو سیلابی)
دووخور : [ناو،ت] چه قهل؛ دووگ خور. (شفال)
دووده قوگ : [ناو،ت] پاچی دوو دهم؛ قولنگ؛
 قولینگ. (کلنگ)
دووراهی : [به ره می چاوگه] دوورایی؛ دووری .
 (دوری)
دوورگه ی مهرجانی : [ناو،ت] دوورگه ی پیکهاتوو
 له لاشه ی مهرجان. (جزیره مرجانی)
دوور له تو : دوورییت له تو؛ دوو له تو. (دور از شما)
دوور له روی تو : (ب) بیلاته شبی؛ دوو له روی -
 تو؛ عه یب نه بیت. (دور از حضور)
دوور له زهین : جیی سهر سوو پرمان؛ دوور له باوره؛

شتيکه له عه قڼدا ناگونجيت. دوور له چاوه پړوانی. (دور از باور)

دوورونزدیک: کهوتنه شوین کهس یا جانه وه- ریک نه زور نزدیک که ههست بکات نه زور دوور که له چاو گوم بیت. (دورونزدیک)

دووره تفهنگ: [ناوت] تفهنگ خستن بو ثامانجی زور دوور. (تیراندازی به هدف خیلی دور)

دوورهدی: [ناو] (۱) دوور له دی؛ (دور از آبادی) (۲) دی چه په ک و دوور. (ده خیلی دور)

دوورنگ: [ئاوه لئاو] (۱) به له ک؛ بازک؛ بازی. (ابلق؛ دورنگ). (۲) ریاباز؛ دوورپو؛ دوو راز. (دورنگ)

دوورهدینه: هیله که ییک که دوو زهر دینه ی هه- بیت. (دوز رده)

دووسی: دوو یان سی؛ دووسی پوژی تر: دوویاسی پوژی تر. (دوسه)

دووش: فرد؛ فد: [ناو] وشه یه کی بیانییه و له- سهر زاری جه ماوهره به شیري همام ده لین که وهک ئاوپاش سهره که ی کون کونه و ئاو ده- پزینیت له سهره وه بوخوار له گهر ماودا. (دوش)

دووشه قه: دووله تکرار؛ وهک که لاکي شقه- کراوی ئاژهل له قه سابی. (دوشقه)

دووشپشک: دووپشک؛ دوماره کول. (عقرب)

دووش کوت: کلک قرتاو؛ کلک پراو. (دم بریده)

دووکان: [ناو] تیکه زه وینیکی چکوله ی خوش کراو بو چاندنی شه تل. (جای پرورش نشا)

دووکور: [ناو] قور به شه؛ چاله که. (گورکن)

دووکهرپسه: [ناو] گوره ویله؛ گوریه چنه؛ فرنده ییکه، هیلانه که ی وهک گوره وی به داراندا شور

ده بیته وه. (اسم پرنده ایست)

دووکهلکیش: [ناوت] کونی کوانووی ناومال که ههتا سهریان دریژه ی هه یه و دوو که ل له سهر بانه وه ده رده کات؛ یان پوری دوو کلکیشی سوبا و بوغاری. (دودکش)

دووگوله نگی: دوو گل نگی؛ به ربه دوو گواره؛ ئاژهل یک که له به رملیدا دوو گوشتی شور وه بووی هه یه له چه شنی گواره. (گوسفندیکه دو آویزه گوشتی جلو گردنش دارد)

دووگوی: [ناوت] کوله که ی دوو حچه (دووفلیقانه). (ستونیکه از بالا دو شاخه باشد)

دووگی: < دووگوی.

دوولا: [ناو + ئاوه لئاو] دژی خاوان؛ دووتال به- نی به یه کا بادراوی گرژ. (ریسمان دو لایه) + دوولاچه نگ: [ناوت] له نوټ نووسی موسیقادا (به شیک له شازده بهش) ی یه که ی کات؛ نیوه ی چه نگ. (دولاچنگ)

دوولایی: [ناو] قایشی جووت که ده به ستری به یه کی له سی چوکه ی نیره وه نه گهر گاییک که هم هیز تربیت دوولایی ده خریده سهر چوکه ی نزیکتر به گای به هیز تره وه. (وسيله ای درخیش) + دوولپ: دوو حچه؛ دووفلیقانه. (چوب دوشاخه)

دوولچ: [ئاوه لئاو] لچی پان و قهوی که له باری دریژی چالاییکی وهک هیل تیدابیت. (لب کلفت شکاف دار)

دوولقه دهره: [ناوت] زهرده قوره؛ زینده وه ریکه - رهنگ ده گوری و پهنگی ده ور به ری ده گریته خوی. (نوعی سوسمار)

دووله پشت: < دوووشک.

دوومشقان: له سهرچوک دانیشن. (بزانو)

دووموهر : [ناو] دووموړ؛ ټهسپي ټامورکیش؛ ټه-
سپي شپوېړين . (رېسب شخم زني)
دوون : [ټاوولناو] پهست؛ بيبايه خ . (دون)
دووناودوون : [ناو] پهوتی جیگوړکیي روح له
قالبيکهوه بو قالبيکی تر؛ له لایه ن که سانیکهوه
که پروایان بهو مهبسته هیه . (تناسخ روح)
دووناودوون : هندیک رایان وایه که هه مان
(تووناوتوونه) وانا له چه قهریه کهوه بو چه قهره-
ییکی دیکه ی جه هه ندم . (از جهنمی به جهنمی
دیگر)
دوونیکل : [ټاوولناو] دوو پوپه؛ فرنده ی دوو کلاوه.
(دو تاج)
دوو هوئی : [ناو] دوو رووی؛ دوو پهنگی . (دوروی)
دووینهر : [ناو، بک] که سیک که وه قسه دینی .
(به حرف آورنده)
دوی : [ناو + بند] دوینی؛ دویکه . (دیروز)
دویچه : [ناو،] گلوله بهن . (گلوله ریسمان)
دوب : [ناو،] ټا بروو؛ پروومه ت؛ حورمه ت . (آبرو)
دوبا : جیگای ده بیتهوه؛ وهک؛ ټهم کیسه
دوو کیلو دوبا . (جامیشود. ظرفیت)
دوباراندا بوون : له توانا دابوون؛ له ده ست هاتن .
(توانائی داشتن)
دوبره : [ناو،] مووچه؛ مزی قهره واش و نوکهر و
ژیر دهستان؛ بهرات . (حقوق ؛ دستمزد)
دوبوو : ټه شیا؛ ده شیا؛ ده بووا؛ مه شیا . (میبود)
دوبه : [ناو،] بهرمیل؛ بوشکه ی چووک؛ ده بیه .
(دبه)
دوبه : جوانه گای نه خه ساوی مل ټه ستوور و شه-
پانی . (گاوردن کلفت)
دوبه رنیشن : [چاوگه، ت] خو دانه بهر کاریک؛

ده سټیکردنی کاریک، له بهر نیشن . (مشغول به-
کاری شدن)
دوبه رنیشن : [چاوگه، ت] چوونه بهر کوښی ژن
بو کاری سه رجیي . (بردامن زن نشستن)
دوبه گولوو : [ناو، ت] کو مکردنی هه ر شتی
دیاری کراو تا ده جار و هه ر جار دوو بهرانبه ده-
بیتهوه، وهک ۱۶/۸/۴/۲ وانا ۱۰۲۴ بهرانبه ر
(تصادف هندسی تا ده بار)
دوبیر : [ناو،] سهیدا و سیت که له ده بیرستاندا
وانه (دهرس) ده لینهوه؛ رازنووس؛ نووسهر .
(دبیر)
دوبودوگر : [به ند] (دوگر تور کییه؛ راست) قسه ی
راست و پرهوان؛ قسه ی راسته وخو و بی پروو بیني .
(رک و راست)
دو جال : [ټاوولناو] (ب) دروژن . (دروغگو) < جه جال
ده خشته : [ناو،] دهستان؛ مه هان؛ بینوژی .
(قاعدگی)
ده خل : داهات؛ ماف؛ پیوهندی؛ ده خلی به منه-
وه نییه؛ پیوندی به مننهوه نییه . (ارتباط)
ده راغ : [ناو،] جیگه ی چینی فیشه کی ده مانجه
و تفهنگ که ده خریته خه زانه؛ جی فیلم که له
گهل فیلمه که دا ده خریته ناو کامیرا . (خشب)
ده رانه : [ناو،] درانه؛ دهرک؛ دهرگا؛ دهرکه .
(درب)
ده راوردن : [چاوگه، ت] دهر هاوردن؛ دهر هینان
(در آوردن)
ده ربهس : [ناو] دهر بهست؛ ترس؛ واهیمه؛ دهر بهس
نیم؛ ترسم نییه؛ په نگه هه ر به مانای ټه وه بیت
ده روهس نیم؛ بهر پرس نیم یا وه بهر خوم نه گرتوه
و زامن نیم . (ترس یا تعهد)
۴۴۱

دەربەند: [ناو+] گەلی؛ کووچەیی بن بەستراو؛
 کولانا بن گرتی. (دەرە؛ بن بست)
دەرپ: [ناو،] تەوور. (تبر)
دەردان: سەرھەلدانی زییکە و ھاوڵە. (سربیرۆن
 آوردن)+
دەرد دامرکان: [چاوغەت،] ئیش و ئازار نەمان؛
 داسەکنینی ئیش و ئازار. (درد آرام شدن)
دەردمردە: گیانداریک کە لەبەر لاوازی و نە-
 خوشی مردبیت. (ازمریضی مردن)
دەردەستکردن: [چاوغەت،] ئامادەکردن. (آماده
 کردن)
دەردی بیدەرمان: [ناو،ت] دەردی کوشندە؛ دە-
 ردی کاری. (درد لاعلاج)
دەرزى سنجاق: [ناو،ت]: دەرزى عورووسی؛ دە-
 رزیلهی قایمکردنی قوماش و بەریهخە. (سنجاق
 قفلی)
دەرزى قاقەز: [ناو،ت] جوریک دەرزى کەسەرە
 کەى گوپکەیهکی خپە و بو لکاندنی چەند بە-
 رگ (لاپەرە) قاقەز کەلکی لی وەرە-
 گرن. (سنجاق کاغذ)
دەرزى گيا: [ناو،ت] دەرەیلی؛ واتای ناوہکەى بە
 ئینگلیسی و ئارەوی و فارسی گیای شە کەرمزە.
 (علف مرض قند)
دەرزى لیدان: [چاوغەت،] (۱) بە دەرزىلە شتی
 بەستن. (سنجاق زدن) (۲) بە شرینقە دەرمان
 کردنە نیولەش. (آمپول زدن)
دەرساخ: [ناو،] دەستاخ. **تەد:** دەستاق؛ دوساخ؛
 زیندان. (زندان)
دەرکزه: [ناو،] کالاییک کە پەوانەى دەرهوہى
 ولات دەکریت؛ دژی بەرکزه. (صادرات)

دەرمانە ئازار: [ناو،ت] گولەدەوری؛ گیاییکە لە
 سەقز و سەردەشت و ھەورامان زۆرە بو کولنج
 بە کەلکە. (آققرحا)
دەرمانە حەفوو: [ناو،ت] دەرکە بوولینە دەرکە کەوہ؛
 دەرپووشینە؛ وردکراوی ساقەت و گەلاکەى لە
 گەل سەرکەدا بو برین و جیی چزوی دوویشک و
 مار بە کەلکە. (خازنقرهای)
دەرمانە دیان: [ناو،ت] گیای کەفینە. (گیاه
 صابونی؛ غاسول)
دەرمانە گمیز: [ناو،ت] گیاییکە دژی دەلەمیزییە
 لە سەقز و مەھاباد و شنو و بوکان زۆرە. (سنبل-
 ختایی)
دەرمانە گوێ: [ناو،ت] گیای مارەمى لە خوراواى-
 کوردستان و جوانرۆ و کەرکووک زۆرە،
 دارچویشى پیدەلین بو کوشتنی ھوورگی
 ناوگوێ بە کەلکە. (گل مریم)
دەرمانی پەوانى: (۱) دەرمانی ئیسپھال و
 زکچوون. (مسهل)
دەرنشیف: [ئاوہلناو] بەراوہ ژوو؛ سەرەونخوون.
 (برعکس)
دەروازە: [ناو،] دەرکی گەورە؛ دوو پێژەکی بە-
 توچرناوێ گورەپانی توپی پی. (دروازه فوتبال)+
دەرووندار: [ئاوہلناو] بەجەرگ؛ دلدار؛ دلگوشاد؛
 جوامیر؛ دلفراوان. (با همت؛ جگدار)
دەروونی: [ئاوہلناو] ھوندوری؛ ناخی؛ گیانی.
 (درونی)
دەروەج: [ناو،] پەنجیرە. (پنجره)
دەرەتان: ھەل و دەرڤەت؛ جیگەى رزگاربودن.
 (مفر)
دەرەجەیک: بنزاراوەى ئەرەلانی کەرەجە

ییک.

دهرهجه یه ک : [ئاوه لئاو] هه ناره که دهرهجه یه که واتا: زور چاکه؛ سه ره. (درجه ییک؛ ممتاز)

دهرهجه ییک : پله ییک؛ یه ک پله؛ دهرهجه ییک سو باکه زیاد بکه، واتا: یه ک پله، یه ک دهرهجه زیاد ی بکه. (یکدرجه).

تییینی: ههر ئه و ناوچه (موکوریان) که ییک به یه - ک گو یه ده کا هیندی جار به راوه ژوویان ده کاته - وه و (دانه دهم یه ک، به دانه دهم ییک) به کار دینی که لیره دا (یه ک و ییک) ههر واتاییکیان هه یه و کی شه ی بنه مایی زمانی کوردی نییه ئه کهرچی چاوه روانی یه کلایی بوونی هه یین

دهره دهه : خودزینه وه له کار. (از زیر کار در رفتن)

دهره ندهشت : [ئاوه لئاو] کاک یه کاک ی؛ زور به - رفراوان. (در ندهشت)

دهره نگ : درهنگ؛ دیر. (دیر)

دهره که فتن : [چاوه گه، ت] چوونه دهر؛ وه دهر که وتن؛ ئاشکرا بوون. (بیرون رفتن؛ برملا شدن)

دهری : [ئاو،] زمانی فارسیی دهری. (فارسی دری)

دهریا بره : [ئاو، ت] ماسی خوره؛ فرنده یه کی مه - له وان و گه وریه، دوو جوړن: رهش و گهردن - سوور. (مرغ غواص)

دهریا دل : [ئاوه لئاو] دلفره؛ دلفره وان؛ دلاوا. (دریادل)

دهریا گیر بوون : حاله تی نه خوشینی زور مانه وه له که شتی و ده ریادا. (دریا گرفتگی)

دهریاوانی : هه ل سووړاندنی کاروباری که شتی و پا پوړ. (ناخدائی)

دهریزانک : [ئاو] کهوشکه ن؛ ئاستانه؛ پیشدرگا.

(کفش کن)

دهری ناهینی : (۱) نای هینیته دهره وه. (بیرون نمی آورد) (۲) ب. پیکنایی؛ وانایت؛ تهوای ناکا؛ سه رناگری. (نمی شود) (۳) بهش ناکا؛ ناگا. (نمیرسد)

دهزگ بادریاگ : [ئاو، بهر] فریتی کرژ؛ دهزووی بادراو؛ کشته ک. (ریسمان تاب داده)

دهزگ هه لکه ر : [ئاو، ت] خه ره ک؛ کلآفه کهر و کو که ره وه ی دهزوو. (چرخ ریسمان)

دهزگ یاو : [ئاو، ت] دهزوویک که دو عای به سه ردا ده خوین بو چاکبوونی نو به تی؛ دهزووی له زر پین. (ریسمان دعای قطع تب)

دهزگین : [ئاو،] (۱) دهزگیره. (دستگیره). (۲) هه - وسار؛ هه قسار؛ دهسکه وسار؛ دهسته جلوه. (افسار)

دهزگیران : [ئاو،] دهزگیران. (نامزد)

دهزیران : [ئاو،] دهزگیران. (نامزد)

دهزانن : [چاوه گه، ت] داخکردنی ددان بو ژان شکاندنی. (داخ کردن دندانی که در دکاند)

دهس ئایر : [ئاو، ت] ئاوردوو؛ دهسه چيله. (شاخه

های نازک آتش روشن کردن)

دهسایه ر : [ئاو، ت] ئاوردوو؛ دهسته چيله. (خار - برای روشن کردن آتش)

دهسبار : دوو که سی، دهست به یه که وه گرتن و تاییک بار کردن. (دو نفر باری بار کردن)

دهسباز : [ئاو، ت] دهسته واژه ی موسیقایه، واتا دهنگی سیمی ساز له حاله تی تازاددا. (دستباز)

دهس بژیر : [ئاو + ئاوه لئاو] دهسچین؛ به دهست هه ل بژیر دراو؛ هه ل بژارده. (دستچین)

دهسبو : [ئاو،] شه مامه. (دستبنو)

دهسبه دهس دان : (ب) دهست نانه ناودهستی یه -

ک؛ بهیه ک گه یاندنی بووک و زاوا. (دست به دست دان)+

دهس به زهرمر: زهرمر گه یین؛ که سیک زور خه تا بکا و زهرمر بگه یه نی. (زیان رسان)

دهس به کاربوون: [چاوگه،ت] دهسپیکردن. (شروع کردن)

دهس بینک: [ناو،ت] دهسبه ند؛ بازنه؛ خرفال. (النگو)

دهس تافیتن: [چاوگه،ت] دهستاویژتن؛ گرتن؛ ده- ست بو بردن. (دست درازی. دست اندازی)

دهستاو: [ناو،ت] تاماو؛ ئاودانی مه رومالات به ئاوی که (دو و سزگاو) ی تیکهل ده که ن. (آب- دادن حیوانات با آب و دوغ مخلوط)+

دهست باز: فد: [ناو،ت] کوژی موسیقاییه؛ میزrab له سیمی ئامیریکی موسیقادان بی ئه وه ی قامک له سهر سیم دابنریت. (دست باز) <دهسباز

دهستبر: [ئاوه لئاو] دهسبر؛ قولبر؛ فیله باز؛ هه لخه له تین؛ خاپین. (کلاه بردار)

دهست به ربوون: [چاوگه،ت] (ب) جیا بوونه وه؛ له یه ک هه لبران؛ دوور که وتنه وه؛ دهست به ربوون له شتی که به دهسته وه بیت. (جدا شدن)

دهست به سستی: [ئاوه لئاو] دهست به ستراو؛ چ ژی- نه هاتی. (دست بسته)

دهست به سهرداگرتن: [چاوگه،ت] ئاگالیوون؛ خودانکرن؛ دهستی به سه ر مندالی هه تیوودا گرتووه. (مواظبت کردن) (ف.هن)زه- وتکردن. (غصب کردن)+

دهست به سه ری: [ناو] هه لداشتن و دوورخسته- وه له زید به ویستی حکومت و له ژیر چاوه- دیریدا بوون. (تبعید)

دهست به لاف: [ئاوه لئاو] هه له خه رج؛ دهست بلاو. (ولخرج)

دهسته ند: [ناو،] (۱) که له پچه. (دستبندزدانی).

(۲) بازن؛ خرفال؛ مووچ بند. (دستبند)+

دهست بین: [ناو،] دهزبین؛ ریسمانیک که شه- وانه شوان دهیکاته مل شه کیکی سرک و سه- ریکی تری ده کاته باسکی خوئی بو ئاگاداری له مه ترسی یان رادانی رانه مه ر. (ریسمان بازوی- چوپان)

دهس تپیک: سه ره تایی دهس تکردن به- کاریک. (شروع)

دهست تیکه لکردن: [چاوگه،ت] (ب) سه رجییی کردن و پیکه وه نووستنی ژن و پیاو. (هم خوابگی)

دهست تییه لکیشان: [چاوگه،ت] دهس تکردن به ناوتراو یان شتی تردا؛ دهس تکردن به ناو قولی کراسدا. (دست فرو بردن)

دهستجه م: [به ند] ته قرا؛ تیکرا؛ گشت؛ پیکه وه. (دسته جمعی)

دهست چیکری: [ئاوه لئاو] کاری دهست؛ ده- س تکرد. ههر شتیک که به دهست دروستکراییت. (دست کرد)

دهست خالی: [ناو+ ئاوه لئاو] دهست به تال؛ (ب) فه قیر؛ بی ئه نوا؛ هه ژار؛ دهسته نگ؛ نه دار. (بینوا)

دهست خاو: [ئاوه لئاو] دهستخاف؛ سست له کاردا. (سست درکار)

دهست خرپو: [ناو] (۱) دهست خه رپو؛ فریو؛ خاپان؛ خه له تان؛ (فریب) (۲) دهسته مو؛ رام؛ هوگر؛ (رام)

دهستخور: چیشتی که به دهست بخوریت و تراو نه بیت. (خوراک غیر آبکی)

دهستخوش : ئافه‌رين كردن له چاك ئه‌نجامدانی كاریك. (تشكر)

دهست‌خویندنه‌وه : [چاوگه‌ت] به‌راوه‌ردکردنی دهستی حه‌ریف له یاری په‌رانتو‌دا؛ (ب) هه‌ست كردن به‌نییه‌تی كه‌سیك. (دست‌خواندن)

دهست‌خه‌رو : [ناو] (١) فریو؛ (فریب). (٢) دهسته‌مو؛ رام؛ كه‌وی. (رام) < دهست‌خرو

دهست‌خه‌رو‌کردن : [چاوگه‌ت] خاپاندن؛ رام‌کردن. (فریفتن)

دهست‌خه‌لیای : دهست‌له‌جی‌چوون. (ازجا-دررفتن دست)

دهست‌دروو : [ئاوه‌لناو] شتیكه‌به‌دهست‌درواییت، (دوو‌راییت). (دست‌دوز)

دهست‌دریژ : [ئاوه‌لناو] (ب) دهست‌رویشتوو؛ زو‌ردار؛ دهسته‌لات‌دار. (قدرتمند)

دهست‌دریژه‌و‌کردن : [چاوگه‌ت] دهست‌دریژ‌کردنه‌وه. (ب) پارسه‌کردن؛ سو‌ال‌کردن. (گدایی‌کردن)

دهست‌دریژی : [ناو] زه‌وت؛ ته‌جاوه‌ز؛ ئیلاقه‌هیرش. (تجاوز)

دهست‌پاست : [ئاوه‌لناو] ئه‌نگیوه؛ تیرئه‌ندازی له‌ئامانج‌ده‌ر. (هدف‌زن)

دهست‌پاستی : [ناو] ده‌سپاستی؛ نیشانه‌ئه‌نگیوی. (مه‌ارت‌در‌تیر‌اندازی)

دهست‌پوشتن : [چاوگه‌ت] دهست‌پوشتن؛ دهسته‌لات‌داری. (قدرتمندی)

دهست‌پوشتوو : [ئاوه‌لناو] بالا‌ده‌ست؛ به‌دهسته‌لات. (ب) ده‌وله‌مه‌ند؛ تیروته‌سه‌ل. (قدرتمندی)

دهست‌پوشتن : [ناو] دهست‌پوشتن؛ دهسته‌لات‌داری؛ ده‌وله‌مه‌ندی. (قدرتمندی)

دهست‌پوینو : [ئاوه‌لناو] به‌دهسته‌لات؛ توانا؛ دهست‌پوشتوو. (قدرتمند)

دهست‌په‌نج : [ناو] پاره‌ی په‌یدا‌بوو به‌په‌نجی‌شان؛ مزى په‌نج و حه‌ول و ته‌قالا و زه‌حه‌مت‌کی‌شان. (دست‌رنج)

دهست‌په‌نگین : دهسته‌نه‌خشین؛ كار جوان و هو-نهرمه‌ند. (دست‌رنگین)

دهست‌سپ : [ناو،ت] ده‌سره‌ده‌ست؛ هه‌وله‌خا‌ولی. (دستمال؛ هوله)

دهست‌سووك : [ئاوه‌لناو] (ب) كه‌سیك‌كه‌زینده‌وهر‌سه‌رده‌پ‌یت‌دره‌نگ‌گیانی‌ده‌رده‌چ‌یت. (سبك‌دست) +

دهست‌شپ : [ئاوه‌لناو] دهست‌ب‌لاو؛ هه‌له‌خه‌رج. (ول‌خرج)

دهست‌شل‌بوونه‌وه : [چاوگه‌ت] (ب) بی‌مه‌یلی له‌ته‌واو‌کردنی‌كاریك؛ دهست‌نه‌چوونه‌كاریك. (بی‌مه‌یلی‌به‌انجام‌کاری)

دهست‌قورس : [ئاوه‌لناو] (١) كه‌سیك‌كه‌مشت‌و‌زله‌ی‌زو‌ر‌به‌ه‌یزه. (٢) ئه‌گه‌ر‌ئاژه‌لیك‌سه‌رب‌پ‌یت‌زوو‌گیانی‌ده‌رده‌چ‌یت. (دست‌سنگین)

دهست‌گا : [ناو،ت] ده‌زگا و مه‌قام‌له‌موسیق‌ادا. (دستگاه) +

دهست‌گر : یارمه‌تیده‌ر؛ یاری‌كار؛ ئاری‌كار. (یاری‌كننده)

دهست‌گه‌یشتن : [چاوگه‌ت] سه‌ره‌په‌رژان. (فرصت‌داشتن)

دهست‌گه‌پ‌انه‌وه : [چاوگه‌ت] گه‌پ‌انه‌وه‌ی‌ده‌ست‌له‌كاریك‌و‌لی‌په‌شیمان‌بوونه‌وه. (دست‌پس‌كشیدن)

دهست‌گیراو : بی‌ده‌رفه‌ت؛ سه‌رنه‌په‌رژاو. (بی‌فرجه)

دهست لثو^ک: کردهوه؛ رَه‌فتار . (رفتار)

دهست له‌سه‌رسینگ: [ئاوه‌لناو] به‌ئه‌دهب له به رانه‌ر گه‌وراندا راوه‌ستان و چاوه‌روانی ته‌مرو فه رمان، و کردنی فرمان بوون؛ ئاماده به خزمه‌ت .
(دست به سینه)

دهست لیخشاندن: [چاوه‌گه‌ت] په‌لاندن؛ دهست پیامالین. دهست پیا هیئان. (دست مالیدن. لمس-کردن)

دهست لی‌شوردن: [چاوه‌گه‌ت] له شتیک ناهومید و بی هیوابوون. (ناامید شدن)

دهست لی‌کیشانهوه: [چاوه‌گه‌ت] دهست لی‌هه‌لگر-تن. (رهاکردن)

دهستمال: [ناو،ت] (۱) له‌چک؛ ده‌سمال . (۲) ده‌سره‌دهس؛ ده‌ست‌سپ. (۱) لچک (۲) دستمال

دهستمیز: [ناو] ده‌ست‌ووئژ. (وضو)

دهست‌نفیس: [ناو] ده‌ست‌نووس؛ ده‌سنووس. (دست نویس)

دهست‌نیژ: [ناو،ت] ده‌ست‌نیا؛ ئه‌و باخه ده‌ست‌نیژی خومه؛ خوم چه‌قاندوومه. (ب‌دست‌خود کاشته)

دهست‌واز: [ئاوه‌لناو] ده‌ست‌باز؛ دلاوا. (باهمت؛ بخشنده) < ده‌سباز

دهست و پا وه‌شاندن: [چاوه‌گه‌ت] دست و پا لیدان؛ په‌له‌قاژی‌کردن (دست وپازدن)+

دهست‌هه‌پ: [ناو،ت] ده‌سار. (دستاس)

دهسته‌به‌ندی: ده‌سته‌کردن و به‌ستن . (دسته بندی)+

دهسته‌چن: [ناو،ت] (۱) جوړیک تری. (نوعی-انگور). (۲) میوه‌پیک که به دهست له‌داربکریته وه . (دستچین)

دهسته‌چو: [ناو،ت] داره‌دهست؛ چپوده‌ست. (چو

بدست)

دهسته‌دار: (۱) داره‌دهست؛ (۲) داری نیونجی؛ (۳) ده‌سته‌دار؛ ده‌سکدار . (۱) چویدست ۲. چوب متوسط ۳. دسته‌دار)

دهسته‌کچ: (۱) کچی جه‌حیلی مندالکار. (دختر نو جوان) (۲) گوروپیک کچ. (یکدسته دختر)

دهسته‌کور: (۱) کوره‌لاوی مندالکار؛ تازه‌لاو. (۲) گوروپیک کور. (۱) نو جوان ۲. یکدسته‌پسر)

دهس‌ته‌نیا: [ئاوه‌لناو + ناو] ته‌نیا‌بال؛ به‌تاقی‌ته‌نیا . (دست تنها)

دهسته‌واژه: کوژ؛ ئیستیلاح؛ وشه‌ی تاییه‌ت به هه‌ر تیپ و تاقم و ده‌سته که واتاییکی تاییه‌ت ده‌گه‌نیی وه‌ک ده‌سته‌واژه‌ی بازارپی، هونه‌ری، موسیقی . (اصطلاح)

دهسته‌هه‌پ: (۱) [ناو،ت] ده‌ستار. (دستاس) (۲) ده‌سته‌هه‌پ؛ ده‌سکی ده‌سار. (دسته‌دستاس)

دهست‌هه‌لکردن: [چاوه‌گه‌ت] قول‌هه‌لکردن؛ خو ئاماده‌کردن. (آماده شدن)

دهست هه‌لینان: [چاوه‌گه‌ت] (ب) کو‌مه‌ک کردن، له شهر و ژن هیئاندا یان هه‌ر کیشه‌یه‌کی دیکه‌دا. (کمک کردن)

دهس‌خالی: [ئاوه‌لناو] ده‌ست ته‌نگ؛ ده‌ست‌کورت؛ هه‌ژار. (دست خالی)

دهس‌داشورین: ده‌س داشوشتن؛ (ب) له شتیک ناهومید بوون. (قیدچیز را زدن)

دهس‌دروو: [ئاوه‌لناو] دووراو به ده‌ست. (دست دوز)

دهس‌ره‌بادان: [چاوه‌گه‌ت] ده‌سره هه‌لسوو‌پاندن له هه‌له‌په‌ریندا . (دستمال دورسر گرداندن)

دهس‌که‌نه: پنینه‌وه‌ی ده‌غلی کورته‌بالا به‌ده‌ست، که به‌ر داس نه‌که‌وئیت. (درو ب‌دست)

دهس کیشانه وه : [چاوگه،ت] ته کدانه دواوه له
 سهر سفره؛ دهس هه لگرتن له کار. (عقب
 کشیدن)
دهسگور : به ئانقه سه؛ به دانسته؛ دهس ئه نقهس .
 (عمدا)
دهس له دونيا بهردان : [چاوگه،ت] دهست ژ
 دنی بهردایی؛ دهست له خوشی دونیا هه-
 لگرتن. (دست از دنیا شستن)
دهس له پرهش و سپی نه دان (ب) هیچ کاری نه-
 کردن . (دست به سیاه و سفید نزدن)
دهس لیداشوردن : [چاوگه،ت] هومید به شتیک
 نه مان؛ ناهومید بوون . (دست شستن از چیزی)
دهسه هار : [ناو،ت] دهستار؛ دهسکی ده-
 ستار. (دستاس؛ دسته دستاس)
دهس هه لگرتن : [چاوگه،ت] ره ها کردن؛ لی گه-
 ران؛ واز لی هینان. (دست برداشتن)
دهس هه وسار : هه قسار؛ دهز گین. (افسار)
دهسکه رن : گیا و دهغل ودان به دهست پنینه وه؛
 دهسکه نه . (درو با دست)
دهسکه ریجه : ئامرازیکه له که رهسته ی هه
 لاجیدا. (قطعه ای در دستگاه حلاجی)
دهس لاخستن : [چاوگه،ت] له کیشان و پیواندا
 فیلکردن؛ کهم فروشتن؛ کهم فروشی (کم فروشی)
دهس لیدریاک : [ناو، بهر] دهس پیاهاوریاک؛ ده-
 ست لیدراو؛ شعل شاکاو . (دستکاری شده)
دهس لیکیشانه وه : [چاوگه،ت] واز لی هینان؛
 دهست لی هه لگرتن . (دست کشیدن)
دهس مال شهرمه : [ناو،ت] چنراویکه به بهر لووتدا
 هه لده به ستریت. (دستمال جلو بینی)
دهس نه خوار دوو : ئاکبه ند؛ دهست لینه دراو؛ مورنه

شاکاو؛ شعل شاکاو . (دست نخورده)
دهس نووانن : [چاوگه،ت] دهست نوواندن؛ دهسته-
 لات نیشاندان؛ خو نوواندن . (خودنمایی)
دهس و دلواز : [ئاوه لئاو] دلوا؛ به هیممه ت؛
 دلفراوان. (دست و دل باز)
دهس ونه خش جوان : [ئاوه لئاو] کار جوان؛ به سه-
 ليقه له کاردا. دهست ره گین. (با سلیقه در کار)
دهس وه شین : [ناو، بک] مشت وه شین؛ وه ک
 شاخ وه شین. (کتک زن با دست)
دهسه خویشک : دهسته خوشک؛ گروپیک هاواله
 کیژی هاو ته مهن . (دختران همسال و دوست)
دهسه سه ر : دهس به سه ر؛ مه ژوول؛ خاپاندن؛
 فریودان؛ (بچو بلی هاتووم بو دهسه سه ره که)،
 به مندا ل ده لین بو ئه وه ی بهو سپارده یه سه ر-
 گهرمی بکه ن. (دست بسر)+
دهسه لین : [ئاوه لئاو] دهسته مو؛ دهسگرو؛ رام. (رام)
دهسه ناو : ئه سپ رهس؛ دهسته ناو؛ مه یدانه ئه-
 سپیک. (میدانی باندازه تاخت اسب)
دهسه وئاوانی : [ناو،ت] دهسکاوونگ؛ دهسکی-
 ئاوونگ. (دسته هاوون)
دهسه لپیکان : په نجه هه لپیکان؛ (ب) خه مبار-
 بوون؛ په نجه تیک هه لکیشان. (دست به زانو)
دهسه لگرتن : [چاوگه،ت] دهسته لگرتن؛
 واز هینان؛ لیگه ران. (دست برداشتن)
دهسه وسار : [ناو] دهسته وسار. (افسار)
دهسی : [ناو،] دهستی؛ نه غد قهرز پیدان؛ (ب)
 دهست قهرز. (دستی)
دهستی کاکي به کاکي : [ناو] دهستی چول وهول و
 به رین؛ بیابانی بی پایان. (بیابان برهوت)
دهشی : (۱) دینی؛ دهژی. (می ارزد). (۲) له سه ر-

چاوهی (شیان) ه ئهشی برۆم. (باید)

دهشیا: (۱) دهی هیئا؛ دهژیا. (می ارزید). دهبوو؛ ئه شیا؛ دهبووا؛ مهشیا. (میبود)

دهغهله: [ناو،] خهوش؛ نا خالیسی. (غش)

دهفيله: [ناو،] سان؛ پێژه؛ پێژهو. (سان)

دهفار: [ناوت،] (۱) دهوار؛ حهییانی راگیراو، وه- ک ئهسب و مهپ و مالت. (حیوانات اهلی). (۲) ره- شمال. (سیاهچادر)

دهفبگوتن: پهیمان راگر؛ خاوهنی قسهی خو؛ له بهلین لانهدهر. (درست پیمان)

دهفدربا: [ئاوهلناو] زوربلی؛ زاردراو؛ چهنهدریژ؛ راز رانهگر. (روده دراز)

دهفراست: [ئاوهلناو + ناو] راستییژ؛ قسهکه ره لایهن جهماوه ریکهوه. دهمراس. (راست- گفتار؛ سخنگو)

دهفک: [ناوت،] دهرههه بهرلووت؛ سه ریوش؛ دهئمناخن؛ زارناخن. (سرپوش)

دهفکهن: لیوکهن؛ زهردهخهنه. (لبخند)

دهفنهرم: میهرهه بان؛ پرووخوش. (خوشرو)

دهفهدهشتی: تهپاله کیویه. (تاپاله)

دهفهر: [ناو،] ناوچه؛ ههریم. (منطقه)

دهفیک: [ناو،] کلک؛ جووچکه. (دم)

دهقاودهق: تهواو وهک خو؛ عهینی شت. (مطابق)

دهقهبستن: [چاوگه،ت] سافویستان؛ دهق گر- تنی شتی ئوتوو کراو یان قه دکراو؛ شتی له حاله- تیکدا مانهوه. (صاف شدن؛ ماندن در یک حالت)

دهقدقاندن: چاوگه،ت [قدیلکه دان؛ ختیلکه دان. (غلغلک دادن).

دهقساندن: چاوپوشی؛ خستنه پشتگووی. (چشم

پوشی)

دهقودوغر: [بهند] راست و پهوان؛ بی پروده- ربایستی کردن؛ بی پرووینی؛ راسته و راست. (رک- ورو راست)

دهقودهق: [بهند] دهپ و دوغر؛ راست و پهوان. (راست و بی تعارف)

دهلانه: [ناو] دلویه. نم. شه. شی. (نشت؛ ترشح)

دهلدهلوک: < داوداوه کو سه

دهلق: [ناوت،] تهلق پرووپه پری نایلونی شووشه- ئاسا. (طلق)

دهلووجه: [ناو] بیباری سوور. (فلفل قرمز)

دهلوودلیز: [ئاوهلناوت،] جوامیر و ئازا؛ میرخاس و دلقایم. (با جرئت)

دهلووقه: [ناو] (۱) مروقی پروو هه لماراوی ئازای چهنه باز. (نترس. حراف) (۲) گه ده و گوده. (الوات)

دهله: (۱) دهله؛ زورمالانگه پ. (دله). (۲) [پیشگر] دیل؛ بو میینهی حه یوانگه لی وهک سهگ و گورگ. (سگ و گرگ ماده). (۳) له چاوگه ی ده- لاندن وهر گیراوه وهک ده لیمیز. (چکه)

دهلهچهی: نزمی و سووکی و میچکه میچکه- کردن بو ئهم و ئهو؛ ماستاو کهری؛ (ریایی)

دهله شیر: شیر می. (ماده شیر)

دهله میز: [له چاوگه ی ده لاندن] که سیک که به خویدا ده میزی؛ (شاشو)

دهلیف: [ناو] هه ل؛ دهرهت؛ دهره تان. (فرصت)

دهلینگان وهرهاتن: [چاوگه،ت] پاهه لختن؛ توند پرویشتن. (سریع رفتن)

دهماخ شکاندن: [چاوگه،ت] که یف خوشی له که

سیک تیکدان. (حال گرفتن)

دهمارگرژ: [ئاوه لئاو] پرووتال؛ تووره. (عصبانی)

دهماره: [ناو،] ره گه ی کانزا له کان (مه عدهن) دا

وهک ره گه ی زپر و ئاسن له ژیر عه زدا. (رگه)

دهمان: دهودوو؛ به کری گرتنی زهوی به دهودوو.

(دودهه) +

دهمایی: دواپی؛ دمای. (عاقبت؛ بعدا)

دهمپایی: [ناو،ت] مداس؛ چه کچه کیله؛ کهوشی

سه پایی. (دمپایی)

دهمه قین: [ناو،بک] (ب) [ئاوه لئاو] چه نه باز؛

فره ویز؛ دریزداد. (پرحرف)

دهم تیوه ده: (ب) خوتیه هلقورتین به قسه.

(فضول)

دهم چه ورکردن: [چاوه،ت] (ب) سمیل چه -

ورکردن؛ ده شیرینی پیدان؛ رشفه دان. (سبیل

چربکردن)

دهم خوشی: [ناو] راویژ خوشی؛ زمان -

شیرینی. (شیرین زبان)

دهم دادان: (ب) سه رله له وه پرکردنی ئاژال.

(چریدن حیوانات)

دهم ده مان: ده به ده مه وه نان؛ راموسینی زور و

لیو له سه رلیو. (بوسیدن زیاد)

دهم ده مانی: ده مده مانی؛ ماچ گوپینه وه؛ ده به -

دهمه وه نان. (لب بر لب)

دهم رانه وه ستاو: [ئاوه لئاو] (ب) قسه درکین؛ راز

درکین. (افشاگر راز؛ دهن گشاد)

دهم ژمار: کاتژمیر. (ساعت)

دهم سارد: [ئاوه لئاو] تانجی که به نچیر ده گا به

لام درهنگ نچیر بگریت. (تازی که دیر شکار را

بگیرد)

دهم شیرینی: [ناو،ت] ریزانه؛ ئه نعام؛ خه لات

پیدان بابه تی چاک ئه نجامدانی کاریک. (ب)

رشفه (انعام؛ رشوه)

دهم قورس: [ئاوه لئاو] رازه لگر؛ رازدار؛ قسه

نه درکین. (دهن قرص)

دهم کو: ده مکوت؛ سه رزه نشت. (سرزنش)

دهم کول: ده و لیو چکوله؛ دهم خونجه. (غنچه

دهن)

دهم کیش: (۱) سیگار کیشیک که دووکه ل ناباته

نیو سییه کانی و قووتی نادا. (دهن کش) (۲)

ماده (دوشه کچه) ی سه ر نانه وه ی (پلاو) بو ده -

کیشان. (ده مکن)

دهم گه نیگ: جوریک جوینه؛ زاربوگه ن. (دهن

گندیده)

دهم ملده ست: [ئاوه لئاو] ده موده ست؛ خیرا؛ ئازا؛

زوو؛ فه وری. (فوری)

دهم له ده مان: [چاوه،ت] (۱) ده مده مان کردن

و راموسین. (لب برلب گذاشتن). (۲) سه ر خسته

سه ر؛ شه ره چه قه له گه لکردن (دهن به دهن

گذاشتن)

دهم له سه ر پشت: که و تنه دوا ی بی ماوه ی تانجی

به شوین نچیردا. (بی فاصله دنبال دویدن)

دهم لینیان: [چاوه،ت] ده م پیوه نان؛ ده به کا -

نییه وه یان کاسه ی پر له تراوه وه نان. (کنایی

نوشیدن)

دهم وجه م: [ناو] (ف. گیو) تابور. (اقتصاد)

دهم مووش: [ناو] (ف. گیو) شيله ی حتی شیرین.

(شیره شیرین)

دهم هت: [ناو،] تووتنی وه لاشمی له سه ریه ک

دانراو و کوگا کراو. (کپه توون چیده شده)

دهمه ترشته: [ناوت] (۱) دهمه ته شوی؛ (۲) تولا شه؛ تولا ش. (تیغه تیشه؛ تراشه چوب) +

دهمه راقاجان: ئاوربازی له شای و شادمانیدا. (شادی و آتش بازی)

دهمه رقوقپان: [ناوت] پانتول؛ پاتول. (شلوار کردی)

دهمه زه ده: بیچووی مهل که هیشتا زهردی دهنووی ماوه. (جوجه که هنوز نوکش زردی دارد) +

دهمه قه یچی: [ناوت] لهت و کوتی قوماش و قاقه زکه له بریندا یان رپیکردندا ده مینته وه. (دم قیچی؛ پرت)

دهمه وچوون: [چاوگه، ت] پیریه وه چوون؛ پیشواز کردن. (پیشواز کردن)

دهمه وژوور: [ئاوه لئاو] سه ره وژوور. (سربالا)

دهندووک بیله: [ناوت] فرنده یه کی کوچه ریه، نیومیت دربژه و سپی په نگه، دهنووک و بالی ره شه و سه ری دهنووی زهرده. (کفچه نک)

دهندووک سووره: [ناوت] فرنده یه که به قه رای قه له بانه یی ده بیت، سینگ و پشتی ره شه و بالی سپیه. (صدف خور)

دهنگ دابرین: [چاوگه، ت] رهوتی توران و زیزبوون. (قهر کردن)

دهنگدان: [چاوگه، ت] هاندان؛ فرماندان؛ بانگ کردن؛ به لام بو فرمان به هیوان زیاتر وشه ی تورکی به کار ده بری (۱) بو بزن (گدی) واتا جوان، گدی و اتالاچو؛ یخه، (۲) بو که ر (هوش یا هیش) کورتکراوه ی هیشه که، (۳) بو سه گ کاتی پیوه پروان، (سوواربوون)، (سیک-سیک). (۴) بو سه گ کاتی دوورخستنه وه (چخ)

واتا ده رکه وه، (۵) بو که له شیر له وهختی شه ره- که له شیردا دگل، (دگل دگل دانت ده ده م)، (۶) بو وشت له کاتی چوک داداندا (یخ) واتا بکه وه، بخه وه. (۷) بو گامیش، (یه لی) به زاراهوی سوواوی تورکی واتا. (یاعه لی) کاتی له ژیر باری قورس دایه، (تهییج کردن) +

دهنگ گر: [ئاوه لئاو] دهنگ بو؛ دژی زیل. (صدای بم)

دهنگ وپه نگ: [ناوت] دهنگ و سیما. (ب) ده نگ و په نگ بهر: ته له فزیون. (صداسیما؛ تلویزیون)

دهوان: ده بان. (خنجر از فولاد جوهردار)

دهور: رول؛ نه قش؛ کایه کردنی ئه کته ره که له فیلمدا ده ور ده گیر ی. (نقش بازی کردن) +

دهور به سه رچوون: [چاوگه، ت] له باو که وتن؛ له بره و که وتن؛ له بیرخه لک چوون؛ دهوری چه قوکیشی به سه رچوو، ته و او بوو. (زمان بسر آمدن)

دهوره: (۱) چاخ؛ سه رده م؛ دهوره ی نادرشا. (زمان نادرشا). (۲) زهمانی دیاریکراو بو ده سپیک و ته و او بوونی کاریک، دهوره ی ئاوسبوون نو مانگه. (دوره بارداری). (۳) کاری که به شیوه ی چهرخین و گه پان به ریوه بچی، دهوره میوانی. (دوره مهمانی). (۴) رهوتی غارغارین به ئه سپ به شیوی جه غز سوورانه وه. (دوانیدن اسب بصورت دایره). (۵) ته و او کردنی ماوه ی چوونه وانیه ی فیربوونی کاریک؛ وهک: دهوره ی میکانیکی. (دوره). (۶) گه پان به شار و گونددا وه- ک چه رچی دهوره گیلی (گه ردی). (دوره گردی). (۷) وانیه ی فیربوونی ته و او کردن (دهوره دیه) دهوره دیده: (ب) کارامه بوون و پسپو بوون

له کاریکدا . (دوره دیده) (۸) کتیب و نووسراوهی
پیوسیستی وانه ییک، دهورهی پوولی چواره می
سهره تایی نوکتیبه. (دوره کتابیک کلاس)
دهوره لگرتن : [چاوگه،ت] (۱) سه یاره کهوتنه
سهر باری توند رویشتن. (دور برداشتن). (۲ب)
تنگ پی هه لچنین و پهیتا پهیتا قسه پیوتن و
سهر زهشت کردن به توریهیه وه . (دور برداشتن)
دهوره بی : هه تا قهوان نه بیوو به باو، گورانی
کوردی دهوره بی (پیریودی) بوو هه رچهند سال
جاریک به شیوهی (دهورهی) بوماوه ییک زیندو
ده بووه وه و دیسان فراموش دهوو، دواي چه -
ندسال دیسان ده هاته وه کایه. (دوره ای)
دهوریش : [ناو،] عه و دال؛ دهرویش . (درویش)
دهولک : [ناو،] سه تلی ناو هه لکیشان؛ دولچه.
(سطل)
دهوله ت که تی : لیقه و ماو؛ هه ژار؛ لیکه و توو. (از
قدرت افتاد)
دهوله تی : [ناوه لئاو] سهر به میری؛ شتیک که
خاوه نده که می میر و حوکوم هت بیت. (دولتی)
دهوله قووج : [ناوه لئاو] زار به ستوو؛ هه ژار؛ دم -
قووچاو؛ بیده نگ. (بیصدا؛ بینوا)
دهوه : (۱) ده به؛ ده بهی؛ ده فری نهوت و تراو
تیکردن. (دیه) (۲) ده به که له گای نه خه ساوی مل
ئه ستوو. (گاو گردن کلفت) +
دهیر : [ناو،] کلیسا؛ کنیسه . (کلیسا)
دهیلاخ : [ناو،] دهیلاخ؛ به چکه و شتری یه -
کساله. (بچه شتر یک ساله)
دهیمیله : [ناو،] دیمیله؛ که درپه. (نوعی ارزن -
درشت)
دهیندک : [ناو،] چه قاله باده م؛ باهیف تهر. بادام؛

چغاله).

دیاپازون : فرد؛ اند: [ناو،] ثامیریکه بوکوک -
کردنی که رهسته گه لی موسیقایه که دهنگی
نوته کانی موسیقای لیدی و نه گوهره. (دیاپازون)
دیار : [ناو،ت] ولات؛ ولایهت. (ولایت) +
دیاره : (۱) له بهرچاو دیاره؛ به بهرچاوه وه یه. (جلو
چشم است) (۲ب) پروونه؛ معلوم وه . (معلوم
است)
دیاکو : ئه وه لین پادشای میدیا (ماد) که له
ناوچهی هه مه دان سهری هه لدا؛ له وشه -
کانی (دیاکو، دیاکو، دیا ئوک) هه هاتوو ه.
ناوی سهر داریکی به ناوبانگی سهرده می هه -
خامه نشیان بووه. (اولین پادشاه ماد. دیاکو)
دیالوگ : اند؛ فد: په یقین. دهسته وازهی
سینماییه و اتا قسه کردنی ئاکتیره کان له فیلم و
شانودا. (دیا لوگ)
دیا : جوریک قوماشی ئه تلّس. (دیا) +
دیده ی بهد : چاوی پیس. (چشم شور)
دی دی تی : (د.د.ت) فرد؛ اند: پودریکی سپی
بو له به یین بردنی جر و جانه وه. (د.د.ت)
دیراو : که ردوو؛ (قاناو، له تورکییه وه هاتوو ه):
که ردووی میو. (کرت) +
دیراو : (۱) هه لکولراو؛ ده ردراو؛ دیراو؛ که ردوو.
(۲) رابووردووی چاو گه ی دان؛ دراو؛ وه ک
ئاودیراو؛ ئاودراو، که ئاودیرئاوی پیداوه. (کرت؛
آیاری شده)
دیرندیر : ئاوریک که فله کان له نیوهی مانگی
ره شه مه یدا ده یکه نه وه. (آشپازی
عیسوی هادر نیمه اسفند)
دیرنشینی : دهیرنشینی؛ کلیسا نشینی. (ب-ته -
نیایی و دووره پهریزی و دهست له دنیا بهردان

(دیرنشیني)

دیره گ : هه‌وراز؛ ته‌پ؛ ته‌پی دريژ؛ تیره-
شان. (تپه دراز)

ديژبان : [ناو،ت] چاوديري قه‌لا. (دژبان)

ديژباني : چاوديري قه‌لا؛ (ب) مه‌رزينگه‌يیکه
چاوه‌ديري به‌ريوه‌چووني ياساي عه‌سکه‌ريه.
(دژباني)

ديسک : **فره‌فراند**؛ [ناو] (۱) رووپه‌ريکي جه-
غزئاسا وه‌ک قه‌وان له ئاميري کامپوتيردا
(فلاپي ديسک) (۲) رووپه‌ريکي کانزايي دوو
کيلوييه بو وه‌زرشي ديسک هاويژتن.
(ديسک) (۳) رووپه‌ريکي جه‌غزئاسايه له ده-
زگاي تورمزي سه‌ياره‌دا. (۴) کروژ کروژهي
خړوله له ناو موغهرهي پشتدا. (ديسک) (۵) نه-
خوشيني ديسک؛ تازار پيگه‌يشتن يا ترازاني
ديسکي موغهرهي پشت. (ديسک)

ديغ : [ناو،ت] خه‌ت. هيل. (خط)

ديغ‌ديغ : خه‌ت‌خه‌ت؛ هيل‌هيل؛ ري‌ري. (راه
راه)

ديغديشک : [ناو،ت] کرمي ريخوله. (کرم روده)

ديغين : پيته‌خت؛ پاته‌خت. (پايته‌خت)

ديقلوک : [ناو،] باپشکيو؛ قنچکه‌سلاو؛ چينچکه-
سلاو؛ سيته‌سلاو. (گل مژه؛ سنده سلام)

ديکرن : [چاوگه‌ت] ديتن؛ تماشاکردن؛ روانين.
(نگاه کردن)

ديلات : داوه‌ت؛ شايي؛ زه‌ماوه‌ند؛ ديلان.
(جشن عروسي)

ديلاف : [ناو،] ريژگهي ئاوي رو‌بار. (جائي که
آب رودخانه در آن ميريزد)

ديلماج : [ناو،] له تورکيه‌وه هاتووه (ديل واتا
زمان) وه‌رگيري قسه به زمانیکی تر. (مترجم)
ديلوان : [ناو،] ده‌رزي ته‌به‌نه؛ ده‌رزي ليفه
دوورين. (سوزان لحاف دوزي)

ديله‌سه : ديله‌سه‌گ. (لگ ماده)

ديله‌ف : [ناو،] جيگا. (جا)

ديله‌وه‌وا : [ناو،ت] ديله‌به‌با. (سگ گشن خواه)

ديلي : حاله‌تي به‌ندي بوون؛ گيراوي له‌شه‌ردا.
(ب) بنده‌ستي؛ ژيرچه‌پوکهي. (اسيري)

ديماني : ماندنه‌وه؛ ماندگار؛ دژي کوچه‌ري.
(ماندگاري)

دين : (۱) ته‌وانيش دين؛ (داهاتي هاتن) (مي
آيند). (۲) زه‌ين؛ دينا خوه بدی؛ سه‌رنجي به‌ري؛
تماشاي بکه. (ذهن)

دين : (۱) دين؛ ئيمه‌يش دين. (مي‌آييم). (۲) سه-
رنج؛ زه‌ين؛ ديناخوه بدی. (ذهن)
۷۶.۵.۴.۴ < ف.هن.

دين‌سس : له دين‌سزي تورکيه‌وه هاتووه واتا؛
بی‌دين. (بيدين)

ديو : (۱) بابچينه ئهو ديو؛ بابچينه ئهو ديو؛
ژووره‌که‌ي تر. (اطاق). (۲) ئه‌وديو تئوواشاکه ؛
تماشاي (ئهوديو)ی، واتا رووه‌که‌ي تري بکه.
(روو؛ اطاق؛ طرف) +

ديوچه : ديباچه؛ پيشه‌کي بو کتيب؛ پيش‌وتار.
(ديباچه)

ديواري‌تاگر : له فه‌نني هه‌مارداربي نويدا چه‌ند
کورته ديوار که هه‌مار ده‌کاته چه‌ند که‌رت بو
به‌رگري له ئاورگرتني هه‌موو کالاي هه‌مارکراو.
(۲) له عه‌سکه‌ريدا چه‌ند موسه‌لسه‌لي دژي
فروکه مه‌وداييک راست و چه‌پ وه‌به‌ر ده‌سترپژ
ده‌دن که فروکه نه‌تواني به‌ساغي له‌وبه‌ر هه-
لسته ده‌ربازبييت. (ديوار آتش)

ديوان : ئامرازیکی موسيقايه کاسه‌که‌ي له سيتار
گه‌وره‌تره. (ديوان)

ديولان : ديگولان؛ شاريکه نزيکی سنه واتا
لانی‌ديو؛ به‌هه‌له دي گولانی پيده-
لين. (دهگلان)

داشبورد : [ناو] اند.فد. پروپه‌ری به‌رده‌م شو‌فیر
له‌سه‌یاره‌دا. (دشبورد)
داغی : [ناو] کورت‌کراوی داغانه؛ که‌ره‌سته‌گه‌لی-
هه‌لوه‌شاوی خراب‌بووی مو‌تور. (داغی)
دریل : [ناو] دریل؛ مه‌تی؛ که‌ره‌سته‌ی کون-
کردن به‌مه‌ته. (درل)
دوئیل : فد؛ فرد؛ اند. [ناو] شه‌ر و ملمان‌ی له
سه‌ر ئابرو تامردن، له‌ئوروپای قه‌دیمدا. (دوئیل)
دوال : [ناو] سیرمه؛ ته‌سمه‌ی چه‌رم یاییست.
(رشته‌باریک پوست)
دووبلور : [ناو، بک] ئه‌وه‌ی کاری گوتنه‌وه‌ی
قسه‌ی ئه‌کنه‌ره‌کان به‌زمانیکی دی ده‌کا؛
پاچقه‌که‌ری فیلمی سینما. (دوبلور)
دووخان : [ناو] دوو‌که‌ل. (دود)+
دووش‌گرتن : [چاو‌گه‌ت] کوردی نیبه‌به‌لام هه-
موو خه‌لکی سه‌قز تا کرماشان ده‌یلین واتا ئاوبه
خودا‌کردن له‌حه‌مام و ژیر دووشی گه‌رماو
چوون. (دوش‌گرفتن)
دوون‌په‌روه : فد؛ [ئاوه‌لناو] دونیای دوون‌په‌روه؛
دونیای خو‌پری‌په‌روه. (دون‌پرور)
ده‌به‌نگی : [ناو] حو‌لی؛ و‌ری؛ سه‌رسامی؛ گیژی؛
کاسی. (دبنگی)
ده‌رب‌وداغان : [ئاوه‌لناو] شتی تی‌ک‌ومه‌سکه-
ندراو؛ یان به‌سه‌ریه‌کداشکاو. (درب و داغان)
ده‌سته‌ودایره : [ناو، ت] له‌فارسه‌وه‌هاته‌ته‌نیو
زمانی کوردی؛ گروپی ده‌وروبه‌ر؛ زیاتر بو‌هه-
وادارانی رامیاری ده‌وتری. (دسته‌ودایره)
دیکوپاژ : فد؛ فرد؛ [ناو] دابه‌شکردنی سناریو؛

(فیلم نامه)؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینمایی. (دکور پاژ)
دیکور : [ناو] خه‌ملاندن ورازانده‌وه و چینی
که‌لوپه‌لی مال به‌شیوه‌ی جوان و دل‌خواز و به-
رچاو؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینما و شانویه خه‌ملاندنی
روانگه‌بیک که‌فیلمی لی‌هه‌لده‌گیری. (دکور)
دیکوراتور : خه‌ملینه‌ری دیکور؛ پسپور له‌هونه-
ری دیکوراسیوندا. (دیکوراتور)
دیکورسیون : ره‌وتی رازانده‌وه‌ی دیکور؛
رازانده‌وی ناومال یان هه‌رجی. (دکوراسیون)

رَابَوَار : [ناو] رَیوَار. (رهگذر ؛ رهرو)
رَابَوُورِدَن : [چاوگه،ت] ده‌بازبوون و تیپه‌پین؛
 له‌شوینیکه‌وه دابگردن و رویشستن.
 (گذشتن. ردشدن)
رَابَوِیَری : [ناو] رَابَوَارِدَن؛ گوزهرانکردن؛
 (ب) ژیانی خویش کردن؛ له‌که‌یف و ئاهه-
 نگدا بوون. (معیشت؛ خوش‌گذرانی)
رَابِه : (۱) [ناو] رَابِی؛ کورتکراوه‌ی ناوی
 رَابِیعه و رَابِیعا (رابعه) (۲) [ئه‌مری له
 چاوگه‌ی رَابوون] هه‌سه. (بلند شو)
رَابِه‌زاندَن : [چاوگه،ت] پی‌وه‌ستان؛ دهره‌قه‌ت
 هاتن. (مقابله‌کردن) +
رَابَه‌ل : [ئاوه‌لناو] تووهره؛ قه‌لس. (عصبانی)
رَابازنین : [چاوگه،ت] وه‌ک: گوشینی په‌نیر
 و چی‌کردنی په‌نیری سه‌لک؛ گوشینی
 جلک و قوماشی شو‌ردراوی ته‌ر. (فشردن)
 پنی‌ر و لباس شسته)
رَابووت : [ناو] باری پانایی ئالوار و ته‌خته
 دار، که له بواری ئاو‌خوره‌کاندا نه‌ییت. (؟
 این لغت در فارسی پیدانشد. حالت عمود
 بر آوندها)
رَابِه‌راندَن : [چاوگه،ت] په‌راندنه‌وه؛
 رزگار کردن. (گذراندن)
رَابِه‌ژلین : [چاوگه،ت] سه‌رکه‌وتن؛ چوونه-
 سه‌ر. (بالا رفتن)
رَابِه‌لین : [چاوگه،ت] په‌پینه‌وه. (عبور
 کردن از آب)

رَابِیچ : رامال. (جلو انداختن و روییدن)
رَا پِیک‌ردَن : [چاوگه،ت] پرس
 پیکردن. (رای‌خواستن)
رَاتَلَه‌قاندَن : [چاوگه،ت] ته‌قاندنه‌وه؛ رَاوه-
 شاندن و سووهره‌لَدانی بیژنگ و کهو بو
 پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌غل. (چرخاندن غربال)
رَاتَلَه‌کاندَن : [چاوگه،ت] رَاته‌کاندَن؛ ته-
 کان‌دان؛ بزواندن و له‌خه‌وه‌ه‌لساندَن.
 (تکان دادن)
رَاتَوَل : [ئاوه‌لناو] رَاتوول؛ ئاواره؛ گه‌ران و
 سه‌رگه‌ردان. (آواره)
رَاتوه : [ناو] مووچه‌ی دهرس خویندن؛
 یاریده‌دانی خویندکار له باری ئابووریه‌وه.
 (بورس؛ راتبه)
رَاته‌کیان : [چاوگه،ت] رَاته‌کان؛ ته‌کان‌دان.
 رَاوه‌شان. (تکان دادن)
رَاته‌ورانَدَن : [چاوگه،ت] به‌گوریسی درپژ
 به‌ستنه‌وه‌ی مآلات بو له‌وه‌ر. (با طناب بلند
 حیوانات را بستن برای چرا)
رَاجه : [ناو] کاریتیه‌ی خانوو؛ داری‌داره‌را.
 (الوار سقف خانه)
رَاجه : هیندد؛ نازناوی ئاغا و سه‌رعیل له
 هیندوستان. (راجه)
رَاچاف : [ناو] زی‌ره‌وان؛ چاودیر؛ ره-
 چاو. (نگهبان)
رَاچاف‌کرن : [چاوگه،ت] زی‌ره‌وانیکردن.
 (مواظبت کردن)

راچله کاندن : [چاوگه،ت] داچله کاندن؛
 راپه راندن. (ترساندن ناگهانی)
راچله کین : [چاوگه،] داچله کین؛ راپه نین.
 (یکه خوردن)
راچوواندن : [چاوگه،ت] تیپراکردن؛ تی-
 پوکردن. (فروکردن)
راچه راندن : [چاوگه،ت] لهوه راندن.
 (چراندن)
راچه نیو : [ناو،بک] راپه ریو؛ داچله کیو؛
 داچله کیاگ. (یکه خورده)
راخستی : [ناو،بهرا] پانقه کری؛ راخراو؛
 داخراو؛ پانهوه کراو؛ داخریاگ. (پهن شده)
راخشکرن : [چاوگه،ت] خوئاماده کردن؛
 خوئه یار کردن. (آماده شدن)
راخ و رهخ : [ناو] چوار که نار؛ دهوراندهور .
 (دورتادور)
راخووت : راخووت؛ ئه پای خووت؛ بوخووت.
 (برای خودت)
رادار : [ناو] ئامیری وهرگرتنی شه پولی
 ههوايي، زیاتر بو ئاگاده ری سه بارهت به
 هه بوونی فرۆکه و مووشه ک له عاسماندا.
 (رادار)
راداشتن : <رادیران
رادان : [چاوگه،] ئه سپه که ی رادا: غاری پی-
 کرد؛ ئازووتن و به غار ره تاندن. (تاختن)+
رادان : [چاوگه،] (۱) رامالین؛ مالین.
 (روبیندن) (۲) وه پيش خودانی هه رشت ،
 زیاتریو ئازال و لیخوړینیان دهوتریت.
 (هدایت گله به جلو) (۳) ریگادان؛ ریگه پیدان.
 (راه دادن)
رادیاتور : [ناو] که ره سته ی (سارد یان گه-

رم) کردنی ژوور و سارده وه که ری ئاوی
 سه یاره یه به پهره گه لی ناو هه لو له وه له -
 شوفاژ و سه یاره دا ، که ئاو له ناویدا ده گه -
 ریت. (رادیاتور)
رادیتن : [چاوگه،ت] په رمان؛ پیارادیتن؛
 پیاپه رمان. (جای اطمینان و چشم داشت)
رادیتر : [ناو،بک] که سیک که کاری
 راهیشتنی منداله. (کار سرپا کردن بچه)
رادیتران : [چاوگه،ت] راهیشتن؛ راداشتنی
 مندال بو میز کردن. (سرپا کردن بچه)
رادیتران : [چاوگه،ت] (۱) راداشتن. وه ک:
 فانووس بو که سیک گرتن. (مانند: چراغ
 برای کسی گرفتن) (۲) به تهناف شتیک
 شوپرکرنه وه یان تهناف شل کردن و
 شوپرکرنه وه. (چیزیرا بطناب، یافقط طناب
 را پایین فرستادن)
رادیشو : [ئاوه لئاو] مه یخوش؛ ترش-
 وشیرین؛ مزر. (ترش و شیرین)
راری : [ناو] دوودلی؛ هه رتاو له سه رمه -
 رامی؛ وازوازی. (دمدی مزاج)
رارهنگی : [ناو] رارهنگی؛ نارنگی. (نارنگی)
رارهوی : (ب) هه لکه وت. (اتفاقی)
راز راکر : [ئاوه لئاو] رازدار؛ جیی متمانه بو
 نه درکاندنی سوپر. (رازدار)
راز نووس : [ناو] سکالا نووس؛ عه ریزه
 نووس. (عریضه نویسی)
راز و نیاز : [ناو] قسه ی په نامه کی و
 عاشقانه یا به نه هینی دو عا کردن. (رازو
 نیاز)
رازاو : خه ملاو؛ نیوی ئافره تانه. (آرایش
 شده؛ نام زنانه)

پازتن: [چاوگه] دروومان؛ دوورین؛ جل-
 دوورین. (خیاطی)
پازراف: [ئاوه‌لناو] مه‌زه‌دار؛ به‌چیژ؛ به‌تام.
 (خوشمزه)
پازگو: که‌سیک که نه‌هینی ده‌خاته پروو؛
 (ب) زه‌رده‌شت؛ تیینی: (پاز) و (راست)
 دوو واتای دوورله یه‌کیان‌هه‌یه، کاتی‌که پاز
 ویزرا و خرایه پروو له ئاخفتندا (پازگو) و
 (پاستگو) له‌یه‌ک نزیک ده‌بنه‌وه؛ < پازوه-
 شیر و پاست‌وه‌شیر (پازگو)
پازنای: [چاوگه] پازاندن؛ خه‌ملاندن؛
 جوان کردن. (آراستن)
پازوه‌شیر: [ئاوه‌لناو] سو‌پوش؛ پازراگر.
 (سرنگهدار)
پازیانه‌توونه: [ناو] گیاییکه له هه‌ورامان و
 پاوه زوره و دژی کرمه، به‌تاییه‌ت کرمی (ئه-
 نکیلۆستۆم). (نانخواه؛ زینان)
پازیانه‌کیویه: [ناو] پازیانه پرومی گیاییکه
 بو چاره سهر کردنی به‌ردی گورچيله به‌که-
 لکه. (بادیان‌رومی؛ انیسون)
پازیاه: [ناوبه‌ر] پازاه؛ خه‌ملیو. (آرایش
 شده)
پازیای: [چاوگه] خه‌ملین؛ خه‌ملان؛
 پازاندنه‌وه. (آرایش شده)
پازی‌بوون: [چاوگه،ت] قایل‌بوون؛ مل-
 دان به‌کردنی کاریک. (راضی‌شدن)
پازی‌کردن: [چاوگه،ت] قایل‌کردن.
 (راضی‌کردن)
پاژو: [ناو] هه‌له‌هین؛ قه‌شارتی؛ نوکته.
 (معما)
پاژه‌وانی: [ناو] شروقه‌کاری؛ شروقه‌که‌ری؛

رافه‌که‌ری. (تفسیرگری)
پاژیر: [ناو] لای خواروو؛ (ب) باشوور؛ کاتی
 تماشاکردنی خه‌ریته‌ی جوغرافیا و باوه که
 باکوور له لای سه‌ره‌وه پاده‌کرن و باشوور
 ده‌که‌ویته لای خواروو. (غرب)
پاژینه‌ر: [ناو،بک] جولینه‌ر؛ هه‌ژینه‌ر؛ ته-
 کانه‌ر. (تکان دهنده)
پاس: [به‌ند] راست؛ دروست؛ راست له
 نیمه‌شه‌ودا هات؛ [ناو] شانی‌راست. (درست؛
 سرموقع؛ طرف راست +)
پاس: [ئاوه‌لناو] بیدرو؛ بی کوو‌پایی؛ قسه-
 ی‌راست. (راست و درست)
پاس‌پوش: [ئاوه‌لناو] راست پوش؛ دروژن؛
 راستی وه‌شیر؛ ماف‌کوژ. (حق‌کش)
پاسپییر: (۱) پاسپییراو. (سفارش‌برنده.
 فرستاده) (۲) که‌سیک که پاده‌سپییریت یان
 پاده‌سپییردیت. (سفارش دهنده)
پاست: (به‌ند) کاتی گونجاو؛ راست له نیمه-
 پرودا هات؛ درست له نیمه‌پرودا هات.
 (درست) +
پاست: [ناو] دژی چه‌پ.
پاست: [ئاوه‌لناو] راست چه‌قیو؛ هه‌والی
 راست؛ هیلای راست.
پاستافه‌کری: [ناو] راست کراوه؛ ئاشکرا
 کراو. (آشکار شده)
پاستک: [ناو] خه‌تی به‌ینی قژه سهر. (باز
 شدن فرق مو) +
پاست‌کردنه‌وه: [چاوگه،ت] (۱) لابردنی
 هه‌له‌ی نووسراو. (تصحیح) (۲) خواروخچی
 لابردن. (راست کردن)
پاست‌که‌تی: [ئاوه‌لناو] شیاو؛ لایق؛

گونجاو. (سزاوار)

راست گه پریای: [چاوگه، ت] راست گه پان؛

وه دی هاتن. (تعبیر راست)

راستو: [ئاوه لئاو + بهند] راستگو؛ سهر به

ست؛ ئازادیژ؛ راست و پوهان. (بی پرده

پوشی؛ صادق در صحبت)

راسته اتن: [چاوگه، ت] تووش یه کتره اتن؛

ریکه وت. (برخورد؛ اتفاقی)

راسته پی: [ناو، ت] قرچه پی؛ بهله ز له بهر

هه لسان. (فوری جلو پا بلند شدن)

راسته که وان: [ناو، ت] دووهیلی سهر چه-

ماوه پرو به پرووی یه کترین که له کاتی

نووسیندا چهند جووت که وان ده گرنه بهر

خو وه ک [] (کروشه)

راسته وراست: [ئاوه لئاو] به بی لا کردنه وه و

لا ریگردن؛ یه کراست (راسته وراست) هاتم

بو ئیره؛ (مستقیم)

راسته وراست: [بهند] ریگورا است؛ ده پو

دوغر؛ راستو پوهان؛ (به طور مستقیم؛

مستقیماً)

راستی: [بهند] (۱) به راسته قینه. (۲) بو

پرس کردنه؛ به راستی؟ واتا درو ناکه ی.

(راستی)

راستی: [ناو] په وتی راست بوون؛

راست کرداری. (راستی) +

راستی: [وته ی پرس کردن] بوسه رنج

راکیشان؛ راستی، نه تگوت چهنده قه زاری؟

(راستی)

راسله ر: [ئاوه لئاو] راسته؛ دژی چه پله ر.

(راست دست)

راسته اتن: < راسته اتن.

راسهر: (۱) لای ژووروو؛ سهر وه. [ناو]

باکوور < راژیر. (طرف بالا)

راسهرین: لای بهر زییه وه؛ لای سهر وه؛

لای بلیندایی وه. (طرف بالایی)

راش: [ناو] داریکی جهنگه لیه له قه-

لاشکاریدا که لکی هه یه. (راش)

راشکا: [راپوردووی راشکان] شه و راشکا

ئه ژنوم شل بوو مانگ به تاقی ئاسمانه وه

هه لپرووکا. (په شیو) شه ق بوو. (نصف شد)

راشکان: [چاوگه، ت] شه ق بوون؛ شه و

راشکان؛ شه و شه ق بوون. (نصف شدن)

راشکاندن: [چاوگه، ت] تیپه ر کردن؛ راقه-

تاندن. (گذشتن)

رافریای: [ناو، بهر] رفینراو. (ربوده شده)

راقرووت: [ناو، ت] راه پرووت؛ جهرده یی؛

ته ریده گه ری. (رهزنی)

راقروو: [ناو، ت] گه پان؛ هاتن و چوون. به-

شوین شتیکدا گه پان. (جستجو)

راقه نان: [چاوگه، ت] راوانان؛ ده ر کردن؛

دوور خسته نه وه. (بیرون کردن)

راقوت: [ناو] ریگر؛ ته ریده ی سهر جاده

(رهزن)

راقه تاندن: [چاوگه، ت] جوی کردنه وه؛

قر تاندن؛ راشکاندن (جدا کردن)

راکالین: راپه رین به غار و چوارنال.

(پریدن و دویدن حیوانات)

راکرن: (۱) [چاوگه] له خوبه ستن؛ له-

خوقاییم کردن؛ قایش له خوم پراکه م؛ له خومی

بیه ستم؛ له بهر کردن. (بستن؛ پوشیدن) (۲)

غار کردن و هه لاتن. (فرار کردن) (۳) به-

رز کردنه وه. (بلند کردن)

ڀاڪهوهي : [ڇاوهه، ت] داسرهوتن؛ ڊاڪه-
وتن؛ ٿارام بوون. (آرام شدن)
ڀاڪيشان : [ڇاوهه، ت] ڙني مڀرد دار به
زوره ملي زهوت كردن؛ (كهتر به بي مه-
يلي ڙن پرووي داوه) (غصب كردن)+
ڀاگرتي : مروقي به پرومهت و سهنگين و
گران. (شخص محترم)
ڀاگوستن : [ڇاوهه، ت] ڀاگوڙتن؛ گوڙتنه-
وه. (جابه جاكردن)
ڀاگومڪي : [ناو] ڀي گومڪي؛ ايزگوم كردن؛
شوينه گومڪي؛ هه زاره دوولايي. (ردگم
كردن)
ڀاگوڙي : [ناوبڪ] ڀاگوڙهر؛ كهسيڪ كه
ڀاده گوڙي. (منتقل كننده)+
ڀاگهين : [ناو، بڪ] كهس يان ٿامرازي
بلاو كردنهوهي خه بهر؛ ڀاڍيو يان خه بهر
ويڙي ڀاڍيو. (گوينده و رسانه خبري)+
ڀالووي : [ڇاوهه، ت] به ڀيگادا روڀستن؛
ڀيگاپرين. (راه رفتن)
ڀا لييون : [ڇاوهه، ت] ڀا له سهر بوون؛ په
سهند كردن. (برگزیدن؛ عقیده داشتن)
ڀامدانن : ڀاخستن؛ ڀان كردنهوه؛ داخستن.
(پهن كردن)
ڀاموو : ڀامين؛ هيمن؛ ٿارام؛ ڀام بوو؛ (آرام
شده)؛
ڀامي : [ناو] (۱) ناوي جوڙيڪ يارييه به
په رانتو. (رامي) (۲) دهسته مويي. (حالت رام
بودن)
ڀانڪوچوڱه : [ناو، ت] كهواو پانتولي له
بووزوو؛ ڀاني وبهر گووز؛ شال وشاپڪ. (فرنچ
شلوار از شال پشمي)

ڀانويڻ : [ناو، بڪ] ڀانوما؛ ڀانيشاندهر؛
ڀينمون. (راهنما)
ڀانهڪي : [ناو] ڀالوو؛ ڀالڊوو. (پاردم)
ڀانيار : [ناو، بڪ] ٿاڙووهر؛ هاڙوتهر؛ هاڙوهر؛
ليخور. (راننده)
ڀانيه : شاري ڀانيه له ناوچهي بيتوينه. (نام
شهری است)
ڀاو : [ناو] (۱) ڀاف؛ شكار. (شکار) (۲) لڪهي
سهر و چاوي ڙني تولدار. (لکه روی صورت
زن آبستن) (۳) شيله ي ههنگوين. (شيره
عسل) (ب۴) گالته پيڪردن. (دست انداختن)
(۵) فهند و فيل. (حيله). (۶) دهسته موڪردن؛
خستنه توڙ؛ ڀامڪردن؛ (ب) ڪوپڪ كه
ڪچيڪ سازيڪا. (رامڪردن)
ڀاوارتن : [ڇاوهه، ت] گوڙانهوه؛ گوڙتنهوه.
(جا بجا كردن)
ڀاوباز : [ٿاوه ٿاوا] (ب) دروڙن؛ گزيڪار؛ كه-
له ڪباز؛ فيلباز؛ حوقه باز؛ ٿاگول باز. (حقه باز)
ڀاوبازي : [ناو] قه لودهل ڪاري؛ فريوڪاري؛
حوقه بازي؛ فيله بازي؛ داوبازي؛ حيله بازي.
(حقه بازي)
ڀاوڪردن : [ڇاوهه، ت] نيچيرڪردن؛ (ب)
ڀازي كردن و ڀام كردني ڪيڙ. (به تور
انداختن و شکار كردن)
ڀاووک : [ناو] ڪيسه ي ٿاوي تري و هه-
نارگرتن. (کيسه آب انگور گيري)
ڀاووگ : ڀاووک.
ڀاوه ڀار : [ناو، ت] دهسته واڙهي ڀاوچيانه؛
ڀاوي ٿاخي هاوين كه بيچووي كهو گه
ورده بن. (شکار بڪ در آخر تابستان)
ڀاوهست : [ڪاري ٿمري] ڀاوهسته؛ دهست

راگره؛ بویسته. (ایست)

راوه‌کەر: [ناو، بک] شروقه‌کەر؛ (ب) دووخال (:) که نیشانه‌ی (واتا) یان شروقه-کردنه له نووسین دا. علامت(:)

راویش: [ناو] له‌رووی نووسراوه نووسینه-وه. (نسخه برداری)

راهین: [چاوگه، ت] راهینان؛ بارهینان؛ په‌روه‌رده کردن. (پرواراندن)

راهیل: (١) [کاری ئه‌مری] شوپری بکه‌روه. (آویزان کن) (٢) [ناو] ته‌ونی داپیروشک؛ داوه‌ته‌نه؛ رایه‌له؛ (تار عنکبوت) < رایه‌له.

راهینه‌ر: [ناو، بک] فیرکەر؛ په‌روه‌رده‌کار؛ بارهینه‌ر؛ (پرور)

رایت: [ناو] وشه‌ییکی بیانیه واتا نووسین (ب) چاپ‌کردن به ئامیری رایتیر؛ له-کوردی دا رایش و رایش و رایژ؛ به‌واتای له‌بهر نووسینه‌وه و وینه‌هه‌لگرتن له نووسراوه‌هیه و (زور نزیکه به رایشی-کوردی). (رایت)

رایژه: [ناو] راویژکار. (رایزن)

رایه‌خ: [ناو] رایخ؛ راخه‌ر؛ (ب) ئه‌وه‌ی راده-خریت بو له‌سهر دانیشن. (زیرانداز)

رایهل: [ناو] په‌هیل؛ خه‌واندنی هه‌رشتی ئه‌ستوونی به‌حاله‌تی ئاسویی و دریز راکیشانندی. (خوابانده و دراز شده) +

رایهل‌کردن: [چاوگه، ت] ته‌ناف شوپ‌کردنه-وه؛ دارخستنه سهربانی خانوو؛ داره‌را، خه-واندنی ده‌سه‌ک له داره‌رادا؛ ته‌ناف گیران و داچینی ته‌نافی ته‌ون؛ داخستن؛ راخستن؛ پان‌کردنه‌وه. (خواباندن و دراز کردن؛ پهن کردن تار قالیبافی)

رایه‌له: راهیله؛ رایله؛ یان (تور)؛ به‌واتای داوی جو‌لاته‌نه له جیاتی ته‌لچن به-جیتره. (تور، شبکه)

ربه‌نار: [ناو] رپی‌هه‌نار. (رب‌انار)

رچه: [ناو] جی‌پی. (ب) رپوشوین؛ بوار؛ به‌رچه‌ی که‌سیکدا رویشن: به‌تورپناک کردن. (جاپا)

رچه‌شوت: [ناو] دوندومه؛ به‌سته‌نی؛ ئه‌و رچه له چاوگه‌ی (رچان و رچین) هوه هاتووه. وشوت، له‌تورکیدا: سوت، واتا شیر. (بستی)

رچیگ: [ناو، به‌ر] رچاو؛ به‌سه‌هول‌بوو. (بخ‌بسته)

رژاگ: [ناو] (١) به‌ردیکی نه‌رمه و به‌رده‌مردو ویشی پی‌ده‌لین. (٢) [ناو، به‌ر] رژیگ؛ رژاو. (نوعی سنگ‌نرم؛ ریخته‌شده)

رژد: [ناو + ئاو، لئاو] ئامووریک که گاسنه-که‌ی زور له‌عه‌رز بچه‌قی؛ دژی ئامووری-مال؛ چکووس. (گاوا هنی که زیاد در زمین فرو رود، خسیس) +

رست: [ناو] یه‌که‌ی شماردنی ته‌مه‌نی تاژی. (واحد شمارش سن تازی) +

رستاق: [ئاوه‌لئاو] به‌رانبه‌ر؛ به‌رامبه‌ر. (برابر) **رستی:** (١) [ناو، به‌ر] ریسراو؛ تشتیکو هاتیه‌رستن: شتیک که ریسراوه؛ ریسراو. (ریسیده‌شده). (٢) [ناو] عهرزی پته‌و. (زمین سخت) (٣) ئه‌و رستی؛ رابووردووی رستن بو هه‌وه‌ل که‌سی نادیار. (ریسیده؛ بافت؛ رسید)

رسابوون: [چاوگه، ت] ریس‌وابوون؛ ئاب‌رووچوون. (رسواشدن)

رِسەر: [ناو] مه‌ری سه‌رومل سپی. (گوسفند سرگردن سفید)

رِسهر به‌له‌ک: [ناو] مه‌ری به‌له‌ک که سه‌ری سپی بیت. (گوسفند ابلق سرسفید)

رشته: (۱) [ر] ابوردووی پشتن [ر] یژراو؛ وه‌ک چاور یژراو. (وسمه کشیده) (۲) تالی - هوئراوه به‌موورو یان مرواری؛ (۳) رندول؛ بزگور. (رشته) +

رشفه‌ت خواردن: [چاوگه،ت] به‌رتیل وه - رگرتن؛ به‌رتیل خواردن. (رشفه‌خوردن)

رشفهن: [ناو] رشفهن؛ گالته؛ بزهی - سوعبه‌ت پیکردن. (ریشخند)

رفانای: [چاوگه،ت] رفاندن؛ فراندن. (ربودن)

رق نیشتنه‌وه: [چاوگه،ت] ئه‌رناف لیچوون؛ ئارام بوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی که‌رب و رق. (زایل شدن عصانیت)

رکانی: [ناو] مله؛ کیبه‌رکی. (مسابقه)

رماي: [چاوگه] رمان؛ رووخان؛ تیک ته - پین؛ رمان. (فرور یختن)

رمه: [ناو] سه‌هول؛ یه‌خ؛ زیاتر بو چلووره سه‌هول به‌کارده‌بریت. (دنگال)

رندک: [ناو] رندوک؛ رونتک؛ ئه‌سر؛ رونتک؛ ئه‌سرین؛ فرمیسک. (اشک)

رندول: [ناو] تیتول؛ شیتال؛ بزگور؛ تیسما - لکی قوماش. (بزگور)

رنه: [ناو] حه‌یاز؛ حه‌یاس؛ چو؛ چق؛ ناخوونی دیاری دان و به‌راوه‌ردییکردنی ته‌مه‌نی که‌له‌شیر. (ناخن خنجر مانند پای - خروس)

روباب: [ناو] ئامیریکی موسیقای ته‌لی،

(سیمی) بووه له قه‌دیمدا. (رباب)

روبل: [ناو] یه‌که‌ی دراوی پرووسیا. (واحد پول روسیه)

روبنار: [ناو] ربه‌نار؛ رپی‌ه‌نار؛ رپچاری هه‌نار. (رب‌نار)

روپیه: [ناو] یه‌که‌ی دراوی هیندوستان. (واحد پول هندوستان)

روجیار گیرای: [ناو،ت] روژ گیران. (روزگرفتی؛ خسوف)

روجیار نیشتیه: [چاوگه،ت] روژئاواوون. (آفتاب غروب کردن)

روجیار هو‌رئامای: روژ هه‌له‌هاتن. (برآمدن آفتاب)

روچه: [ناو] روژوو؛ روژه؛ روژگ. (روزه)

روچی: [ناو] روژوو؛ روژگ. روژی؛ روچه؛ روچی. (روزه)

روح هاتنه سه‌رلیو: (ب) زور ترسان؛ نزیک به‌مردن له ترسان. (کنایی، خیلی ترسیدن)

روخ: [ناو] (۱) ناوی چوارداش له سی‌ودوو داشی شه‌تره‌نج. (رخ). (۲) روخسار؛ سه - روچاو؛ روو؛ سیمما. (رخ)

روژنه‌روژی: [به‌ند] روژی نا روژه‌که‌ی دی؛ (ب) دوو روژ جاریک. روژنا. (روزدرمیان)

روژوو شکاندن: [چاوگه،ت] کوتایی هینان به‌روژوو. (روزه‌شکستن)

روسته‌م: ناوه‌بو پیاوان؛ پاله‌وانی به‌ناو بانگ. (رستم)

رومان: [ناو] نووسینی چیروکی دریژ. (رمان)

روشنا: ناسینی که‌سیک به‌رواله‌ت؛ به‌لام

ټم وشه سهر به خوښيه وځاله تي پاشبه ندى
 هه به بو(ټاشنا)، ټاشناوروشنا به واتاي
 ناسياوگه ليکن که به روا له ت دهناسرين و
 هيشتا نه بوونه ته دوست و هوال. (روشنا)
 روښنايي. (روښنايي)
 روښاس: [ناو] روښاس؛ گياي پهننگردني
 بهن. (روناس)
 روښهنگ: [ناو، ت] روښک که له گولي
 شادانه ده گيريت؛ ماکيکي هوښبهري
 تيدايه. (روغن بنگ)
 روښهلا: [ناو، ت] بو بريقه دارکردني
 وينه ي پهنگ و په وغه ن يان بريقه-
 دارکردني ده رکه و هه رکه رسته ي چيو
 به که لکه. (روغن جلا)
 روښ سوتاندن: [چاوگه، ت] به هو ي شل
 بووني بازنه ي رينگي سوپاپ له موټوري
 سه ياره دا روښ تیکه لي بينزين ده بيه ت و
 موټور دوو که لي زورده بيه ت و روښ کهم ده-
 کات. (روغن سوزي)
 روښ کاري: [ناو، به رهه مي چاوگه] چه-
 ورکردني به ند و جومگه گه لي موټور بو په-
 وان کارکردن. (روغن کاري)
 روښ ماسي: [ناو، ت] روښک که له ماسي
 ده گيرديت. (روغن ماهي)
 روښه ر: [ناو، بک] دانه ر. (گذارنده)
 روښه پرو: ^١ کړوژنه پروژي.
 روښي: [کاري ټمري بو دانان و دانيشتن]
 (١) داين ي. (بگذار). (٢) روښه؛ دانيشه.
 (بنشين)
 روښي ټه ليف: [ناو، ت] له وينه کيشي دا يان بو
 گرته وه ي ټه کليل به کارديت. (روغن ليف)

روښي ټيسکاتيف: [ناو، ت] روښکي گياييه
 بو زووتر وشک بوونه وه ي پهنگي وينه-
 کيشي ده يکه نه نيو پهنگه وه. (روغن
 اسکاتيف)
 روښي گياي: [ناو، ت] روښک که له تووي.
 (بهري گيا) وه ک ناو کي په موو و تووگوله-
 به پروژه ده گيريت. (روغن نباتي)
 روښي موټور: [ناو، ت] به رهه ميکي پاترولي
 (نهوتي) ه بوړه وان کارکردني موټور به که-
 لکه. (روغن موټور)
 رووان: [ناو] پيوه لکان وجووت بووني
 سپلوتي نيرله ميو. (حالت جفتگري سگ)+
 رووباري کرن: [چاوگه، ت] رووبار کردنه وه؛
 به رهو روو کردنه وه. (روبروکردن)
 رووبه پراکردن: [چاوگه، ت] وهري خستن؛
 جيهه جيکردن. (روبراه کردن)
 رووپوش: [ناو] (١) نيقاب. (نقاب). (٢) عه-
 باټاساييکه ژنان ده يکه نه بهر. (روپوش)
 رووپوشين: [چاوگه، ت] دهمو چاو شاردنه-
 وه به ده ستمال و له چک يان هه ر چي. (ب)
 شهرم کردن. (روگرفتن)
 رووپوشين: [چاوگه، ت] سهري ده فر
 داپوشين؛ داپوشين به قوماش يان هه-
 ر چي؛ روخسار داپوشين. (سهرپوشيدن)
 رووپويي: [ناو، ت] پيوان و ديار ي کردني
 دريژي و پاني هه ر رووپهر و تهختاييک.
 (مساحي)
 رووتنای: [چاوگه، ت] پرووته وه کردن؛
 پرووتکردنه وه. (لخت کردن)
 رووتوش: [ناو] ده سته واژي وينه گهريه واتا
 جوانکاري له سه ر فيلمي وينه گيراوي

سیما(پورتره). (رتوش)

پووتهختی: [ناو] جوړه جاجم يان په شمينه
يان قوماشيکه ددریت به سهر پيخه فی سهر
قه ره ویله ی نوو ستندا. چهرچه ف. (روتختی)
پووخلاکوړ: [ناو] ريخوله کویره. (روده کور)
پوو خوروک: [ئاوه لئاو] دهمو چاو گرووی؛
پوخسار هاو لایی. (آبله رو)

پوودار: [ئاوه لئاو] بی شهرم و پر پوو. پورو؛
بی شرم

پووداو: [ناو] به سهرهات؛ به دیهاتوو يان
قهو مانى کاریک؛ خولقانى به سهرهاتيک.
(رویداد)

پوودل: [ناو] گرفت. (رودل)
پووسکه: [ناو] گوله جاف؛ گوله جه فاکیش؛
گوليکه له ناوچه کانی سنه و سه قز و
سليمانيدا زور ده پوی و يو نازاره باريکه به-
که لکه. (گل خیار؛ گل کارگر)

پووشور: [ناو] ديمه شور. (روشور)
پوونووس: [ناو] نوو سينه وه له بهر ده قيکه-
وه؛ رایش کردن. (رونويس)

پوونه بوون: [چاوگه، ت] (ب) شهرم و حه-
يا کردن. (شرم کردن)
پووهاتن: [چاوگه، ت] پووه لاتن؛ شهرم-
نه کردن. (شرم نکردن)

پووهک: [ناو] داروگياوگزی که سهرله-
خاک دهر دین. (گياهان)

پووهو: به رهو؛ پووهو بازارچوو؛ پوو به لای-
بازارداچوو. (روبه)

پوویگ: [رابوردووی پوین] پویشتوو.
(رفته)

پوهیشتن: [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیلان؛

شور کردندوه. ((آویزان کردن))

پویشته جی: له کوړی یاری په رانتودا وهک
(رامی و ئاس) چوونه جی ونه دیتن (جارفتن)
پویی: پویشته؛ چوو. [رابوردووی پویشن]
(رفت)

پهساندن: [چاوگه، ت] کوم کردندوه؛
کو کردندوه؛ کوما کردن. (کپه کردن)

په سین: [چاوگه، ت] کوما بوون؛ کوم بوون.
(کپه شدن)

په بناوک: [ناو] سمل؛ گيايکی بون خوشه.
(گياهی خوش بو)

په بهنگ: [ناو] ریواسی کوله بنه؛ قالابن.
(ریواس کوتاه قد)

په بهنی: [ناو، بهرهمی چاوگه] بی ژن و
مندالی؛ ته نیایی؛ مال به کولی؛ (مجرد)

په پاندن: [چاوگه] په تاندن؛ چوارنال غار
پیکردن؛ ماندوو کردن؛ زور گیران. (خسته
کردن)+

په پرپ: [دهنگه ناو، ت] ته په ته پ؛ زرمه زرم.
(صدای تاپ تاپ)

په پ و راست: (۱) [ئاوه لئاو] قیت و قنج
پاوه ستاو. (راست ایستاده) (۲) [به ند] بی-
پووینی ئاخفتن، ده پودوغر. (رک و راست)

په پ و هوړ: [دهنگه ناو، ت] ته په ته پی توند و
زور؛ زرم وهوړ. (صدای تاپ تاپ زیادوبلند)
په په که: [ناو] (ب) شیناوه ردی بی هیز و
لاواز. (گياه و سبزه بی نمو و غیر شاداب)

په په لگا: [ناو] په پیلگه؛ پاوانی به رهه لدا
کراو؛ یاریگه و جیگای هاتن و چوون.
(میدان بازی و رفت و آمد)+

په پینان: [پاوانان و هه لبرین و وه دواکه وتن.

(درپی دودیدن و بیرون کردن)
په تل: [ناو] (۱)گون. (خایه) (۲) پیوه ریک بوو له قه دیم دا. (پیمانهای قدیمی)
په توم: [ناو] مور شیدی دینی زه پده شتیان. (مرشد دینی زردوشتی)
په چه له ک بر او: [ئاوه لئاو] دوا بر او؛ (ب) بی- کوپ؛ وه جاخ کوپ. (اجاق کور)
په حه تی: [ناو] راحه تی؛ کراس وشه روالی ناو مال و خه وتن. (بیژاما)
په خ وروخ: ک پاخ و په خ.
په خت لاپز: [ناو] چپولیباس. جیگای جلوه برگ پیدا هه لواسین. (رخت آویز)
په ختخاوپچ: [ناو] جاجم؛ جاش؛ مهوج؛ جار جیم. (رختخواب پیچ)
په دبوونه وه: [چاوگه، ت] په ت بوونه وه؛ وه- رنه گیران؛ قه بوول نه بوون له نه زموونی - خویندن دا. (ردشدن)
په دکردن: [چاوگه، ت] په تکردن؛ دهر باز کردن؛ به ریگردنی که سیک که له مه- ترسیداییت. (ردکردن)
په ده وکردن: [چاوگه، ت] دانه دوواوه؛ قبول نه کردن؛ گه راندنه وه؛ وهر نه گرتن. (-) (ردکردن)
په زاسووک: [ئاوه لئاو] په زاشیرین؛ ئیسک سووک؛ له بهر دلان؛ خوین شیرین. (تودل برو)
په زایه ت دان: [چاوگه، ت] ئیجازه دان؛ رازی بوون؛ (ب) خوش بوون له تاوانبار له- لایه ن شکایه ت کاره وه. (رضایت دادن)
په زک نان: [چاوگه، ت] پیدا کردن؛ پیرا کردن؛ تی پوک کردن؛ (ب) کاری سه رجیی. (فرو کردن)

په زم: فد: [ناو] جهنگ؛ شهر. (رزم)
په ژه کی: [ناو] کوپروو. (سیاهک گندم)
په ژیدهر: [ناو، بک] چیکهر؛ دروست کهر؛ ئافرینه؛ دروست کهره وه. (آفریننده؛ تعمیر کننده)
په ساس: [ناو] قورقورشم. (سرب)
په سه و: [ناو] جهز؛ جیز؛ په فسه؛ مالووسکه ی گهنمی سوور بووی خه رمان. (گندم پاک شده خرمن)+
په ش بام: (۱) په ش بومایه؛ په ش بووایتم. (سیاه میبوم). (۲) مه یله و په ش؛ په- شباو؛ په شتاله. (سیاه. تیره)
په ش به شه: [ناو] گامارو؛ مریشکه په شه؛ فرپنده یی کی (فرپنده یه کی) مه له وانه. (چنگر)
په ش دهر مان: [ناو] گیای سیاو بووژ؛ سیاپوش. (پرسیاوشان سیاه)
په شکاچاف: [ناو] بیبیله ی چاو؛ په شکینه ی چاو. (قرنیه چشم)
په شکاکای: [ناو] په شکه کا. (طورکاه کشی)
په شکویتی: [ناو] رهنگی ئه سپی که کویتی توخ بیت و به سهر په شی دا پروانیت. (کمیت تیره)
په شمیو: [ناو] په شه میو؛ میوی تری په شه. (مو انگور سیاه)
په شوکی: [ناو] (ب) بز نه گه ل. (بزها) (ف. هن) تفه نگی په شوکی. (نوعی تفنگ سرپر)+
په شه بی: [ناو] جو ریک داربی. (نوعی بید)
په شه توو: [ناو] داری توو شیرینی په نگ سووری توخ و به ره که ی؛ گاتوو؛ شاتوو. (شاهتوت)

په شه چاو: [ناو] گیای سیاچاو؛ گیای -
 سیاداری که بونه خوشینی فی به که لکه.
 (خریق)

په شه دار: [ناو] رهش دار؛ سیاو چنار؛ په شه -
 چنار. (صنوبر سیاه)

په شه دال: [ناو] داله گوورگه؛ جوریک داله
 که لاکي توپیو ده خوات. (دال سیاه)

په شه راف: [ناو] راوی ره شینک؛ راوی بی -
 به فر. (شکار در وقت نبودن برف)

په شه قه زوان: [ناو] داری ره شه وهن؛ وهنه -
 سیاوی؛ بهر و گه لاکه ی ده هار نه وه بو به -
 رگری له وه پینی قژ و بو چاره سه رکردنی
 که چه ییش به که لکه. (بنه کوهی)

په شه گزه: [ناو] گیای گزه رگه سیاوی.
 (شقاقل)

په شه وار: [ناو] دهواری له موو چیکراو؛
 سیامال؛ سیاچادر. (سیاه چادر)

په شه و بوون: [چاوگه، ت] به فری کیوان
 چوونه وه. رهش هه لگه ران؛ رهش بوونه وه؛
 رهش بوون. (سیاه شدن)

په عنا: (۱) ناوی زنانه. (اسم زنانه). (۲) [ئاوه -
 لئاو] خاوهن به ژن و بالای شهنگ؛ نه رم و
 نول؛ شل و مل. (زیبای نه رم اندام)

+ په فه: قاته کانی گه نجه. (طبقات قفسه و
 گنجه)

په فاشک: [ناو] ثامیری خه راتی. (دستگاه -
 خراتی)

په فونه ک: [ئاوه لئاو] گورگه؛ قاچاخ؛ هه -
 لاتووی خو وه شیر. (تحت تعقیب)

په فین: [چاوگه] په وکردن؛ باز دان؛ هه -
 لاتن؛ رویشتن. (فرار)

په قاز: [ناو] (۱) گویزی به داره وه وشک بوو.
 (گردوی روی درخت خشکیده). [ناو، بک]
 په قاس؛ په خس کهر. (رقاس)

په قاندنه وه: [چاوگه، ت] (۱) وهک به دیواره
 وه چه سپاندن و به نهیم گوشاردان. (بیدیوار
 چسپاندن و فشار دادن) (۲) ناسک کردنه -
 وهی دهمه داس به چه کوش. (نازک کردن
 تیغه داس با چکش)

په کسانا: ناوی کچی کوورش. (نام دختر
 کوروش)

په گاژو: [ناو] پیشاژو؛ له سه ره ریشه سه -
 وزبوون و پهره سه ندنی دار. (روی ریشه
 جوانه زدن سبز شدن)

په گاوره گ بوون: [چاوگه، ت] په گ به په گ -
 بوون. (رگ برگ شدن)

په گبره: [ناو] مله؛ جویره؛ جوپرک.
 (آبدزدک)

په گه ز په رس: \leq په گه ز په رست.

په گه ز په رست: [ناو] نژاد په ره ست. (نژاد
 پرست)

په گه ز ناس: [ناو] نیژاد ناس. (نژاد شناس)

په لم: [ناو] خیزی ورد؛ نه رمه خیز؛ په مل.
 (ماسه)

+ په مز: عد؛ فد؛ [ناو] (۱) چه ندرماره یان
 پیتی نه هینی بو کردنه وهی قوفلی په مز دار.
 (۲) راز. (رمز)

په مه کی: ئاکویی (ب) دوور له شارسانیه -
 ت؛ گار هس؛ گارانی؛ ئاسایی. (بی توجه به
 ئاداب؛ بی تمدن)

په مهن: [ناو] وشکه چن؛ دیواری هه لچنراو
 به بهرد. (دیوار سنگی بی ملات)

+پرهنجدان: [چاوگه،ت] ئازاردان.(آزادا دن).ف.هن. پهنج پیدان؛ (رنج دادن) پهنج- کیشان.(زحمت کشیدن)

پهنجده: دژواتایه.(۱) [ناو،بک] پهنجین؛ کهسیکه ده پهنجینی (رنجاننده). [ناو،بهر] (۲).ف.هن. رهنجه. (رنج کش)+

پهند: [ئاوه لئاو] رند؛ نه ترس؛ ئازا؛ زیرهک. (رند). (۲) جوان؛ قهنج (قشنگ)

+ پهنگ: [کوژی نیگار گهرییه] ههر په- نگیک جگه له سپی و پهبش، که له نیگار کیشیشدا به پهنگ له قه لاهم نادرین؛ ههموو پهنگیک له تیکلاو کردنی سی پهن- نگی سه ره کی (سوور، زهره، شین) پیکدین. (رنگ)

پهنگاو: [ناو،بهر] پهنگ کراو؛ (ب) خه ملیو و رازاوه به رهنگ. (رنگ شده)

پهنگاوی: [ئاوه لئاو] رهنگ تیوه تلاو؛ پهنگ پیاساواراو. (رنگی شده)

پهنگ به پرووه نه مان: پهنگ بزرگان؛ په- نگ په پرین. (رنگ پریدن)

پهنگ کار: [ناو،بک] پهنگین؛ پهنگ که؛ [ئاوه لئاو] کهسیک که پیشه ی پهنگ- کردنه. (رنگ کاری)

پهنگ گوپان: [چاوگه،ت] (ب) به پیی بارو دوخی ژبان چوونه سه رهوت و دوخیکی- تر. (رنگ عوض کردن)

پهنگ گوپان: [چاوگه،ت] له شه رمان سووره لگه ران؛ یان له ترسان پهنگ هه- لبروسقان. (رنگ برنگ شدن)

پهنگ هه لگه ران: [چاوگه،ت] پهنگ برو- وسقان؛ پهنگ په پرین؛ پهنگ شیوان. (رنگ-

(پریدن)

پهنگی: [ئاوه لئاو] پهنگین؛ ههر پهنگی- جگه له سپی و پهبش، که له نیگار کیشیشدا به پهنگ له قه لاهم نادرین. (رنگی)

پهنگی سارد: ههموو پهنگه کانیتیک لئاوی نیوان زهره و شین. (رنگ سرد)

پهنگی سه ره کی: تهواوی پهنگه کان له- تیکلاو کردنی جوړاو جوړی سی پهنگی سه- ره کی (سوور، زهره، شین) پیکدین؛ له- وینه گهریدا سپی و پهبش به پهنگ ناژمیردین، به لکو به تاریک و روشن داده نرین (رنگ اصلی)

پهنگی گهرم: دهسته واژه ی نیگار کیشیه: ههموو پهنگه کانیتیکه لئاوی نیوان زهره و سوور. (رنگ گرم)

پهنه کاری: [ناو، به ره می چاوگه] تاشینی- دار به ئامیری پهنده؛ پهنده کاری. (رنده- کاری)

پهوانان: [ناو] به شیواو له قه لاهم دهر؛ رادای؛ به پهوا ده زانی؛ ویزا. (روادید)

پهوال: (ف. شه) په وشت؛ شیوه ی کار؛ په- وتی کار. (روال)

پهوانامه: [ناو] ئیزنی چوون بو ولاتیک که له لایهن نوینه ری ئه و ولاته وه به بیانان ده دریت؛ ویزا. (روادید؛ ویزا)

پهواندنه وه: [چاوگه،ت] ئالقه ی زنجیر هه- راو کردنه وه؛ جه غز هه راو و گه وره کردنه وه؛ له به ریه که پهواندنه وه؛ (گشاد کردن)+

پهوانسه ر: شارو چکه ییکه له به یینی کرمانشان و سنه دا. (نام شهر کی است)

پهوان کردن: [چاوگه،ت] چه ور کردن و رو-

نکار بیکردنی که رهسته گه لی موتوږی بو
 ئاسان گه پښان. (روان کردن) +
 پهوانکری: [ناو، بهر] پهوانه کړاو؛ نیږدراو؛
 ناردوو؛ پهوانکړاو. (روانه شده؛ رهوان شده)
 پهوانه: [بهند] بهر یې کړاو؛ بهر پوه؛ له حالې
 چووندا (روانه شده)
 پهوانه: [بهند] (۱) له چووندا به؛ بهر یې گه ویه؛
 (۲) له حالې روښتندایه؛ بو جیگایې دهر و؛
 وهک ئاوی چوم. (۳) [ئاوه لئاو] مه کینه ی
 گریس لیدراو یی گرو گرفته، پهوان ده-
 خولینه وه. گیری نییه. (روانه؛ روان است)
 پهوانی: (۱) نه خوشینی روحی. (۲) حاله تی
 موتوږیکه بی گرو گرفت کار ده کا. (۳) نه-
 خوشینی ئیسهالې؛ زگچوون. (۴) پهوتی
 خویندنه وهی دهر سی بی هله. (۱و.۲و.۴)
 روانی. ۳. اسهالې.
 پهوهوان: [ناو] دارگویز ته کین. (گرد
 وتکاننده) +
 پهویله: [ناو] رپچکه؛ جهله؛ ریز؛ قه تاره.
 (صف. قطار)
 پهویه: [ناو] ری و پهسم؛ پهوشت؛ (بهنده
 نهوازیت وه پیشه که ردهن، پهویه ی بو-
 زور گیت به جا ئاوردهن) «مهوله وی» (رویه)
 پهها: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ ئازاد؛ ویل؛ به-
 ر دراو. (رها)
 پههابوون: [چاوه گه، ت] ئازاد بوون؛
 رزگار بوون. (رهاشدن)
 پههن: [ناو] بارمته دانان بو قهرز وهر-
 گرتن؛ یان خانوویک له بهرانبه ر پاره بیکدا
 بوماوه بیک دیا کړاو به گریو له لا بوون
 (رهن)

پههن دهر: گریو دهر؛ گرهو دهر؛ نهوهی که -
 شتی له پههن دا داده نیت. (رهن دهنده)
 رپاکار: فذ: [ئاوه لئاو] رووین؛ دووړوو؛ مه-
 رایې که؛ رواله ت باز؛ بهدرو خویشاندان به-
 چاکه خوازی؛ ماستاو کهر. (رپاکار)
 رپا: [ناو] سوودی حه رام له ئیسلام دا؛
 سوودی پاره. (نزول)
 ری زرکری: له ری دهر چوو؛ ری گوم-
 کردوو (ب) به هله دا چوو. (راه گم کرده)
 رپیال: [ناو] (۱) جل و بهرگ و لیاسی
 کون وشر و شرول. (لباس ژنده) (۲) فیله-
 باز؛ (حقه باز)
 رپتالی: [ناو] گه پیده یی؛ دنیادیتووی؛
 ئاواره یی؛ سهر گه ردانی. (آواره گی)
 رپت پیتوک: [ناو] زه حیری؛ ئیسهالې.
 (اسهالې)
 رپتم: اند؛ فذ؛ فرد؛ [ناو] [کوژی موسیقیه]
 پهوتی کرزی و خاوی له موسیقیا یان
 گورانیدا؛ چونیه تی زهر باهه ننگ، (زهر بی)
 ئاهه ننگ. (رپتم)
 رپتن: [چاوه گه] رشتن؛ رژاندن. (ریختن)
 رپچار: [ناو] ماموستا؛ فیر کار. (استاد)
 رپخراو: [ناو] رپخراو. (سازمان)
 رپخستن: [چاوه گه،] سازدان؛ کوپیکمان
 رپخستوه. (راه انداختن) +
 رپخن: [ئاوه لئاو] لهر و لاواز؛ زه حیر.
 (اسهال؛ لاغر)
 رپخوله باریکه: [ناو] رپخوله بی که له پیش
 رپخوله گه وره دایه و پیسه وه چه سپاوه.
 (روده کوچک)
 رپخوله گه وره: [ناو] رپخوله ئه ستوره، که

له دواى پړخو له چكوله وه يه. (روده بزرگ)
پړخه داروو: [ناو] گياييكه بو پالوتى -
 خوږن له ژار، به كه لكه. (سنبل الطيب؛
 علف گرېه)
پړخه شله: [ناو] نه خوشيني فيركه ي
 تاژال. (مرض اسهال حيوانات)
پړخه كوره: [ناو] ريخو له كوپره. (روده كور)
پړزدار: [ناو] له ناو نه به حورمه ت؛ به پروومه ت؛
 مروى گران و سه ننگين. (محترم)
پړزگر: [ناو، بك] حورمه ت گر. (احترام گير)
پړزاف: [ناو] نه خوشيني تاژال به هوى
 خواردنه وهى ناوى زور له گهرمادا. (مرض -
 گو سفندوبز)
پړزهو: [ناو] لوزو وه؛ نيرينه ي ناو. (ريزش -
 آب با فشار؛ گودى رودخانه)
پړسمه: [ناو] ئيسقانى قوتى جومگه كه -
 له ناو ئيسكيكى چالدا ده سووړيت و ده -
 جووى. (استخوان برجسته مفصل)
پړسمه ي دهر كه: [ناو، ت] گرېژنه ي دهرگا؛
 گيجه نه ي دهرگا؛ پاژنه ي دهرگا. (پاشنه در)
 < ژير پړسمه
پړس و گوريس: (ب) تاخفتنى بى سه روبهر.
 (سخن بى سروته؛ آسمان وريسمان)
پړسهر: [ناو، بك] نه وهى كه ده پړسى.
 (ريسنده)
پړشاژو: [ناو] په گاژو؛ له سهه رپشه سه -
 وزبوونى پروه ك. (روى رپشه سبز شدن)
پړش تراش: [ناو، ت] ئاميرى خو تراش (۱)
 ئاميرى كارهبايى كه پړش ده تاشيت. (۲)
 گويزان؛ تيخ. (۱ و ۲ ريش تراش)
پړش دهرمان: [ناو] ناوى گياييكه. (زرنباد)

پړشكه: [ناو] پړشو؛ پړشو؛ هه لوه شاوى
 كه نارى ميزهر و ئاغه بانوو كه چهنه تال
 چهنه تال بادراييت. (سنگله)
پړشكه هه لېه ستن: [چاوگه، ت] پړشو هه -
 لېه ستن؛ پاشتن. (سنگله پيچيدن)
پړش گريودانان: [چاوگه، ت] پړش له گريودا
 دانان؛ (ب) دهره ستي و به ليني نه خلاقى.
 (پړش گرو گناشتن)
پړشو لى: [ناو] گاوانى؛ پړشو له. (سار)
پړشه: [ناو] (ب) نه مامى به رپشه وه هه -
 لكه ندر او بو چه قاندين له جياگيايى تردا؛
 يه كه ي ژماردنى نه مام. (رپشه +)
پړشه بر: [ناو] بن بر؛ له بيخدا برين؛ (ب)
 خاشه بر كردن و په چه له ك فه وتاندين.
 (پړشه در آوردن) < جينو سايد
پړشه داكوتان: [چاوگه، ت] (ب) مانه وه به
 يه كجارى له مه لېه ندى و پابه رجابوون.
 (استقرار دائمي)
پړشه داكوتان: [چاوگه، ت] بنج داكوتانى -
 گيا؛ خو قاييم كردن و مانه وه له جياگيايى؛
 جيگر بوون و دامه زران. (ماندگار شدن)
پړشه دهرهاتن: [چاوگه، ت] (ب) توپخ چوون؛
 (ب) ئهركى زور كيشان. (كنايى. زحمت -
 فروان كشيدن)
پړشه كه ن: [ناو، ت] هه لكه ندين به رپشه وه؛
 بنه بر كردن؛ خاتيمه پي هيئان؛ رپشه كيش.
 (پړشه كش كردن)
پړشه كيش كردن: [چاوگه، ت] (۱) بهرگ و
 دهماره وه هه لكه ندين. (۲) بنه بر كردن. (رپشه
 در آوردن)
پړشه هه لكيشان: < رپشه دهره هيئان.

رېق چه م: [ناو] رېپووقی چاو. (ژمک چشم. قی-
چشم)

رېک دهر چوون: < رېک هاتنه وه

رې کردن: [چاوگه، ت] جیگا کردن: ئیزن-
دان بو هاتنه ژوور؛ میوانم ئه مشه و رېگه م که:
جیگه م که. (راهدان؛ جادان)

رېک هاتنه وه: [چاوگه، ت] (ب) به قهرا یه-
کتر بوون؛ به قه دیه کترین بوون؛ حاله تی به-
رانبه ری. (مساوی شدن)

رېکیشه: [ناو] رېکیشه؛ باری ههنگ؛
گلاد مهل؛ گه لادومهل؛ گیاییکه بو
درگا کردنی دومهل به که لکه. (بارهنگ-
سرنیزه ای)

رې گوم کردن: [چاوگه، ت] رې بززر کری.
(ره گم کردن)

رېگه: [ر] ابوردووی چاوگه ی رېوین
رېوینگه؛ رېویشته وه؛ رېکه سهو؛ رېویشته وه.
(رفته است)

رېلین: [چاوگه] وه رین؛ حه په کردنی سهگ.
(پارس کردن سگ)

رېمو له: [ناو] رېشکه و پېشکه کردنی چاو
(دودو زدن چشم)

رین: [چاوگه ی کور تکر او] کور تکر او
رېوین؛ رېویشن؛ بابرین؛ بابرین؛ ته غه ر له
بن زار او هی ئه رده لانیدا دهوتریت (ضمیر-
مرخم، رفتن)+

رینگاو: [ناو] تراوی خهست وخول وهک
ئاوی خهستی سهروپی. (مابع غلیظ شده)

رې نوین: [ناو] رې پېشاندهر. (راهنما)

رېواس چه رمگ: [ناو] گیای رېواوچو؛ بو
عیلاجی به ردی کیسه ی سهفرا (زرداو) به-

که لکه. (ریوندچینی)

رېواوچو: < رېواس چه رمگ.

رېوایه ت: [ناو] له ئاره ویه وه هاتووه به لام له
کور دیشدا بووه ته باو واتا، گیرانه وه ی
باسیک له زمانی که سیکی تره وه. (روایت)
رې وره سم: [ناو] بنه مای په ژریندراو و په-
سن کراوی باوی کومه لیک. (راهورسم)

رادی: (ف.شه) میړخاس؛ به دهه هه ند. (رادی)
رادی کال: فد؛ فرد؛ اند: [ناو + ئاوه لئاو] له-
 رامیاریدا وانا بونیات خواز؛ لایه نگیری
 گوړانکاری بڼه مایی شیوازگهل. (رادی کان)
رادی کالیسم: فد؛ فرد؛ اند: [ناو]
 بونیات خوازی توندوتیژی. (رادی کالیسم)
رادیوسکوپي: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] وینه گرتن
 له نندامی گیاندار به ئامیری رادیوگراف.
 (رادیوسکوپي)
رادیولوژی: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] چاولیکردن
 وناسینی گیروگرفتی ناخی لهش به که لک-
 وه رگرتن له تیشکی نادیاری ئیکس.
 (رادیولوژی)
رادیولوژیست: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] پسپوړی
 رادیولوژی. (رادیولوژیست)
راسو: [ناو] مشک خورما. گیانله به ریکی
 چوکهی خورمایی رهنکه. (موش خرما)
راشیتیسیم: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] نه خوشینی
 نهرم بوونه وه ی ئیسک. (راشیتیسیم)
راک ته ندرول: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] جوړیک
 سه مای دوو که سیی روژئاواییه. (راک-
 اندرول)
راکیت: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ئامیری به ده-
 سته وه گرتن له یاریی پینگ پونگ و تینیس-
 دا. (راکت)
راکیت: فرد؛ اند: [ناو] ئامیری که شه ره؛
 گوله توپ ئاساییکه گه وړه و پرته قهقهه منی.
 (راکت)
راگو: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] تاسکه بابی سه-
 ریاخانه و ئوروپی. (راگو)

رالی: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] کیبه رکیی سه یاره
 ئاژووتن. (رالی)
رشته پلاو: [ناو] هر رشته پلاو. (رشته پلو)
رفوزه: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] پرت بوونه وه.
 دهرنه چوون له نهموون. (رفوزه)
رفوزه بوون: [چا وگه، ت] پرت بوونه وه له
 نهموونی وانه دا و دهرنه چوون. (رفوزه-
 شدن)
رول: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) ده ورگیران له-
 شانوو سینمادا. (رول). (۲) فهرمانی سه-
 یاره. سوکان. (رول) (۳) توپی خرپ هلدراوی
 دریژ، وه ک رولی کاغز. (رول)
رولیت: فد. فرد. [ناو] ناوی جوړیک شیرینیاته
 که وه ک بابوله ده پیچریته وه. (رولت)
روماتیسیم: فد. فرد. [ناو] پروماتیسیم؛ نه-
 خوشینی پهنمینی جومگه به هوئی ته ره-
 شوئی وسهرماوه. (روماتیسیم)
روماتیک: ایتاد؛ فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه-
 لئاو] (۱) هه ست بزوین. (۲) خه یالای وهه-
 ستوکی. (۳) هره ونه ریک به ناوه روکی نه-
 ویندارانه و هه ستوکیه وه. (روماتیک)
رونیسانس: ایتاد؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په وتی
 نوی بوونه وه و بووژانه وه له باری هونه ره کان
 و پیشه سازه وه، که چه رخی ۱۴ تا ۱۶ ی
 زاینی له ئوروپا سهری هه لدا. (رنسانس)
رووباز: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ بی سهر بان و
 میچ؛ ده فری سهر به تال. (رووباز)
رهزایه تینامه: [ناو، ت] به نووسراوه
 چاوپوشین له سووچی تاوانبار؛ دهر برینی ره-
 زامه ندی به نووسین. (رضایت نامه)
رهوان پزیشک: [ناو] دوکتوری روح و رهوان.

(روان پزشک)

پهوان پزیشکی: [ناو] لقی له زانستی
پزیشکی، که کاری ناسین و چاره‌سهرکردنی
نه‌خوشینه‌کانی ده‌روونی و روحيه. (روان-
پزیشکی)

پهوان ناس: [ناو] خاوه‌نی زانستی پهوان-
ناسی. (روان‌شناسی)

پهوان ناسی: [ناو] زانستی ليکولینه‌وهی
کرده‌وه‌کانی روحی و هه‌ست و بیر و
بوچوونی هزری و چاره‌سهرکردنی گرفته-
کانی. (روانشناسی)

پهوانناسی په‌روه‌ده‌کاری: که‌لک‌وه‌رگرتن
له‌بنه‌ماکانی پهوانناسی بو‌باشتر په‌روه‌ده
کردن. (روانشناسی پرورشی)

پهوان ناسی تاوانکاری: دوکتوری ناسین و
توژینه‌وهی هوگه‌لی هانده‌ری مروّف بو
تاوانکاری. (روانشناس جنایی)

پهوانناسی گشتی: په‌وتی تاوتوی‌کردنی
په‌سم و یاسا و ده‌ستووری گشتی که به-
سهر می‌شکدا زالن. (روانشناسی عمومی)
پهوان ناسی مندالان: توژینه‌وهی ئاکاری

مروّف له سهره‌تای مندالییه‌وه هه‌تا لاوی.
(روانشناس کودک)

په‌وه‌ند: شیوه‌ی کار؛ په‌وت؛ په‌قه‌ند. (روند)
په‌یل: اند؛ فد؛ فرد؛ ریگا یان خه‌تی
ئاسنی شه‌مه‌نه‌فه‌ر؛ هیلی ئاسن. (ریل
قطار)

پزیدینت: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] پزیشکی-
که بو‌پسپور بوون له‌کاری کرده‌وه‌یی‌دا، له
به‌رده‌ست ئوستاددا له نه‌خوشخانه کارده-
کا. (رزیدمت)

پیکورددار: فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه‌لناو] خاوه‌نی

باشترین شوپ و پله و پایه له کییه‌رکیدا.
(رکورددار)

پینگ: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] بازنه‌ییک له‌کانزا
که لاستیکی ته‌گه‌ری سه‌یاره ده‌چی به-
سهریدا. (رینگ)

پینگ: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] سه‌کوی ته‌ناف
کیشراو به چواردهوردا بو‌کییه‌رکیی شه‌په-
مشت. (رینگ‌بوکس)

پینگ: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] که‌ره‌سته‌ی-
موتورپه. بازنه ئاسا له‌ده‌وری پیستون ده-
خری و به‌سیله‌نده‌وه جووت‌ده‌ییت. (رینگ)

پینگ: [ناو] له موسیقادا به ئاهه‌نگی بن-
بزیوکه ده‌وتریت که به‌بی گورانی، به ساز
لیده‌دریت؛ چووارمیزراب. (رنگ)

ریویلویر: [ناو] اند؛ فد؛ ریقیلگیر؛ ده‌مانچه‌ی
ته‌وه‌دار(توپی دار). (رولور)

<p>تاواوه. (جوش زدن بازاج)</p> <p>زاخ دراو: [ناو، بهر] گاودراو به زاخ؛ قاییم کراو به-زاخ. (چسبانده شده بازاج)</p> <p>زاخوران: [ئاوه لئاو] تیرنه خور؛ زورخور. (پرخور)</p> <p>زاخویی: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) خه لکیان په یوه-ندیدار به زاخووه. (اهل یا مربوط به زاخو). (۲) جوړیک بالته که دهستکاری زاخو بووه. (نوعی پالتو)</p> <p>زاخه کهوه: [ناو، ت] قازقاژه؛ ژهنگار؛ مووروه شینه؛ زاخی شین. (زاج آبی)</p> <p>زاخی چه رنگ: [ناو، ت] زاخی سپی؛ له پزیشکی و په نگرېژیدا به که لکه و سیازاخیسی لی دروست-ده بیت. (زاج سفید)</p> <p>زاخی سهوز: [ناو، ت] منداره بهرد؛ قزالک؛ بو دروست کردنی مهره کهف و په نگرکردنی چه رم به که لکه. (زاج سبز)</p> <p>زادپه ی زاد: پشتاوپشت؛ جه د ئه نده رجه د؛ په چه-له ک. (جد اندر جد)</p> <p>زارانج: زارانجه؛ کهو؛ (کبک)</p> <p>زاردراو: [ئاوه لئاو] (ب) فره ویژ؛ زورلی. (پرگو)</p> <p>زارا: سارا؛ ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه است)</p> <p>زاراف: [ناو] زاراوه؛ شیوه ی ئاخافتن؛ زاراچه. (لهجه)</p> <p>زاربلاو: [ئاوه لئاو] راز درکین؛ قسه رانه گر. (افشاکنده راز)</p> <p>زاربه زار: ده مبه ده م؛ سینه به سینه؛ به بی نووسین</p>	<p>زاب: [ناو] زابی گهوره و چووک ناوی دوو زی له کوردستانی عیراق. (دودریاچه در کردستان-عراق)</p> <p>زابی مه یه: نور؛ گه په دامه یه؛ نوبه ی مه یه. (نوبت ماست)</p> <p>زاتاو: [ناو] زات ئاو؛ ئاوی تالی نیو زراو؛ ئاوی زاور؛ سه فرا. (صفرا)</p> <p>زاج: [ناو] ژنی زهستان؛ ژنی تازه زاو. (زائو؛ زن تازه فارغ شده)</p> <p>زاخ: قه له په شه. (زاغ) +</p> <p>زاخاو: [ناو] (۱) تاویاوه ی زاخ له نیو ئاودا. (زاج در آب حل شده). (۲) زاخجوش. (با زاج جوش کردن؛ زاج ذوب شده) +</p> <p>زاخاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) پاک کردنه وه ی خشلی زیر و زیو به شیوه ی تاییه ت له زیرپینگه ریدا. (تمیز کردن جواهرات). (۲) زاخجوش کردن. (زاخجوش کردن). (۳) مشتومال کردنی تیخی خنجیر و شمشیر. (مشتومال دادن تیغه خنجر).</p> <p>زاخاودانی چاو: به که یفی دل ته ماشای دیمه-نیکی دلرفین یان هه ر شتیکی جوان کردن؛ (پرووناک کردنه وه ی چاو به دیمه نی جوان دیتن) (دیده جلادادن)</p> <p>زاخجوش: [ناو] تاواوه ی زاخ به گه رما پیدانی زور. (زاج ذوب شده)</p> <p>زاخجوش کردن: [چاوگه، ت] قاییم کردن و جوش دانه وه و چیکر دانه وه ی شتی شکاو به زاخی</p>
---	--

راڳويزرانی مبهست له کهسيکهوه بو کهسيکی دیکه. (سینه به سینه)	زاره دهر: (۱) دهرگای ژووریک که بهرهو کولان بکړېته وه. (دری که روبه کوچه بازشود). (۲)
زار بهستن: [چا وگه، ت] دهم بستن؛ (ب) قسه نه-کردن؛ قوروقه پ کردن؛ قوروقه پ پیکردن. (دهن بستن)	جیگای گولله یان برینی دیوادیو. (جایگلوله که از طرف دیگر خارج شود)
زار جوو: [ناو] دهمه جاو؛ به ئه ندازه ی جاریک جاوین. (باندازه یکبار جویدن)	زاره ژدیها: [ناو] گیای دهمه شیر؛ جوړیک گولله. (نوعی گل)
زار خه نده: [ناو] لیوکه ن به ته وسه وه؛ (ف. مشه) که نینا نه ژدل. (زهر خند)	زارایی: جوړیک هه لپه رین؛ خه لک و شیوه زمانی زازاکان. (نوعی رقص وزبان زازاها)
زار دروون: [چا وگه، ت] (۱) دهمه بستن؛ بهرگری له قسه کردن. (دهن بستن). (۲)	زاغوری: [ناو] لاره پیچی شه ده؛ میزهری شه ده. (نوعی دستار ابریشمی)
زار شوه دهان بستن. (۳) ههردوو لیو به یه کدا دوورین. (لب دوختن)	زاف: [ناو] له زه عفی ثاره وییه وه هاتووه، حاله-تی دل بی هیژ بوون. (ضعف)
زار دهشت: [ئاوه لئاو] راست ویز؛ زمان راست؛ (ب) ناوی زهردهشت پیغمبر. (راستگو؛ زردوشت)	زاف: [ناو] ره سم؛ تائین. (آئین)
زار زانک: [ناو] شانوکار؛ شانوگر؛ نه کته ر و ده-رهینه ری شانو. (تیاتر گر. بازیگریاتر)	زافدان: [ناو] تولدان، مندالان. (رحم)
زار کردنه وه: [چا وگه، ت] زارلیکړدنه وه (ب) دهم لی هه لمالین و قسه ی ناخوش پیوتن. (دهن-باز کردن)	زاکوماک: [ناو، ت] زاوماک؛ بهر خومه ر. (بره-ومیش)
زار نانه وه: [چا وگه، ت] سهر داپوشین؛ سهر نانه وه؛ (ب) قسه لینه کردن. (سرپوش گذاشتن)	زاگون: [ناو] زیپک؛ برشت؛ کارلیهاتن؛ قودرته. (قدرت؛ ابهت؛ قاطعیت)
زاروزیخ: [ناو] ناو و دهنک؛ ناوونیشان؛ ناوداری. (اشتهار)	زاگاری: [ناو] زگاری؛ په شیوی؛ عاجزی؛ غه-مباری. (آسفتگی؛ غصه داری)
زاروهه ساران: [ناو] مندالی ته ستیره کان؛ (ب) زهردهشت که ریوایه ته کوری ته ستیره بووه. (فرزند ستاره ها)	زاگه: زایگه؛ زاوه؛ مندالی بووه. (زائیده است)
زاره کی: [ئاوه لئاو] دهمی؛ له فزی؛ له بزی؛ ده-ثکی؛ به گوته. (شفاهی)	زال: پیر؛ به سالآچوو؛ ناوی باو کی روسته می پاله وان بووه. (زال) (۲) هیژ به سه رداشکان. (زور چریدن)
	زال: [ناو+ئاوه لئاو] به سالآچوو؛ زال. پیر. (پیر)
	زال: [ناو] زهر؛ ژار؛ ژهر. (زهر)+
	زاله: کیسه ی سه فرا؛ کیسه ی جیگای زال (ژه-حری سه فرا) (کیسه صفا)
	زالوو: زاروو؛ مارمژ؛ (زالو)
	زاله بردن: [چا وگه، ت] (۱) هاوار بردن؛ گله و

گازنده بردن بو لای که سیک. (دادخواهی پیش- کسی بردن) (۲ب) ترساندن. (ترساندن) زاله ته قین: پر مه ترسی؛ زور به سام و ترس. (ترسناک) زاله زهرداوه: < زاتاو. زالی زهه: نازناوی باوکی روسته می دهستان بوون. (زال زر) زامن بوون: [چاوگه، ت] بهر عوده بوون، دهسته به- ربوون؛ قفل بوونی چهک و چه قووی زامندار. (ضامن شدن) زامندار: (۱) [ئاوه لئاو] هه رکه رهسته ییک که زمانه ییکی بییت بو نه جوولان یان کارنه کردنی به شیکی ئه وه که رهسته. (۲) دهسته بهر کراو. (۲ا. ضامندار) زامنه: [ناو] زامن؛ ئامیری قفل کردنی په له پیته که- ی تفهنگ یان چه قووی زامندار. (ضامن) زاموسقه: [ناو] هه ویریک له خاکی میل و روڤ به زرهک بو پر کردنه وهی درزی ته خته و بو دابه ستنی شووشه په نجیره. (زاموسقه) زان: [چاوگه و پاشگری که] واتا زاین به لام نهک هه ر مندال بوون؛ خوین تیزان؛ ئاو تیزان. < زاین (پسوند جمع شدن) زانای: [چاوگه] زانین؛ تیگه یشتن؛ تیگه یشت. (دانستن؛ فهمید) زانه ویر: [ناو] ئالوو گوڤ؛ گوران. (عوض کردن) زاوا به ند: < زاواریوی زاواریوی: [ناو] زاوای له سه ر مالی خه زووره دانیشوو. (داماد سرخانه) زاواریپینه: [ناو] نازناوی که به تازه زاوا ده لین. (مانند شاه داماد)	زاویه: [ناو] سی سووچ؛ گوڤیا؛ که رهسته ی قه- لاشکاری و ئه ندازیاریه. (گوڤیا) زایفه: [ناو] له قه دیمدا به ژنیا ده گوت؛ ئافره- ت. (ضعیفه) زایله: [ناو] زایله؛ زایه له؛ ده نگدانه وه؛ گه پرانه وه- ی دهنگ؛ ئاو یزه ی دهنگ. (برگشت) وتشدید صدا؛ ایکو) زایه که ره دهی: [چاوگه، ت] له ناو بردن. (ب) فروشتنی مه پومالات. (ازین بردن) زاین: [چاوگه، ت] قه تیس بوونی ئاو له چاودا؛ ئاو زاینه چاو؛ ده ستم قرنجا خوینی تیزا. < زان. (جمع شدن مایع) زبان: [ناو] زمان به هه مووماناه؛ وهک زبان تال؛ زبان پیس؛ واتا زمان تال، زمان پیس، زمانی ئاخافتن. (زبان) زبانه [ناو] (۱) بلیسه. (شعله). (۲) داری تا شراوی ناو کانه؛ هه ر شتی قوت که ده خریته نیوشتی ناو چال بو چاکتر پیکه وه لکان وهک کانه و زبانه. (۳) بزمار ئاسای سه ر ئالقه ی ئاغزوونه. (زبانه) زبری: [ناو] دژی نه رمی؛ زووری؛ حاله تی زیر بوون؛ زقری. (زبری) زخ: [ئاوه لئاو] سهخت؛ زهخ؛ زهخت. (سخت) زدک: [ناو] زییک؛ زیپکه؛ زیرکه؛ جوشی سه ر- پیست؛ جوانه زمه؛ جوانه زوه. (جوش) زراسک: [ناو] کورپه؛ مندالی ساوا. (بچه تازه به دنیا آمده) زالات: [ناو] تاته به رد؛ به ردی پان و گه- وره. (تخته بزرگ سنگ) زرانوو: [ناو] زران؛ ژنو؛ ئه ژنو؛ چوک؛ وژنگ؛ زرونی؛ زانو؛ زهنگول. (زانو)
---	---

<p>بو ولاخ دهوتریت. (شرو)</p> <p>زړږه: [ناو] زوخوا؛ خویناوی برین؛ کیم؛ (کیم)</p> <p>چلکی برین. (چرک زخم)</p> <p>زړشک: [ناو] زریسک؛ زریشک. (زړشک)</p> <p>زړگ وهه لته: [ناو] زهردوما؛ زوورگ وهه لته؛</p> <p>پر کوږسپ و که ندال؛ هه لدير. (سنگلاخ)</p> <p>زړمتانه: [ناو] توله؛ حه یف؛ حه قسه ندنه وه.</p> <p>(انتقام)</p> <p>زړنازریق: [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)</p> <p>زړنگانه وه: [چاوه، ت] زړینگانه وه؛ هیرباری -</p> <p>کون و بون گرتوو به ئاور سوور کردنه وه. (سرخ -</p> <p>کردن دوباره کوزه کهنه) +</p> <p>زړنگه ی گویچکه: [ناو، ت] به هوئی دهنگی زور</p> <p>به رز وهک دهنگی توپ، که گوی هاژه هاژی لی -</p> <p>دیت. (ویزویز گوش)</p> <p>زړنوو ق: [ناو] چریسکایی رون له سهر شورباو.</p> <p>(چربی کم روی سوپ)</p> <p>زړنوو چقاو: < زړنوو قاو.</p> <p>زړنوو قاو: [ناو] چه وایی کهم به سهر چیشتی -</p> <p>تراوه وه (چربی کم روی غذای آبکی)</p> <p>زړو: [ناو] زرب؛ زبر؛ زفر. (زبر)</p> <p>زړوالی: [ناو] زړخوشک؛ خوشکی ناتهنی.</p> <p>(ناخواهری)</p> <p>زړوزبیل: [ناو] زبلوزال؛ خهوشوخال. (آشغال)</p> <p>زړوزه نگیانه: [ناو] متوموورو. (خرزه ومنجوق)</p> <p>زړوقه: [ناو] (۱) جوو که (حیک جیک). (۲) شهبه ق؛</p> <p>شهوقی کهم؛ روشنایی کهم. (سو)</p> <p>زړونی: [ناو] زړانوو؛ زړانی؛ ژنو؛ ئه ژنو؛ چوک؛</p> <p>وژنگ؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)</p> <p>زړوی: [ناو] درکه تاله؛ چهوغان. < تووسی</p>	<p>زړانه وه: [چاوه، ت] زړیانه وه؛ دهنگی ناقووس و</p> <p>زهنگوله به رز بوونه وه. (به صدادر آمدن ناقوس و</p> <p>زنگ)</p> <p>زړانی به زړانی: چوک به چوک؛ (ب) نزیک و پرووبه</p> <p>پروو دانیشن. (زانوبزانو)</p> <p>زړاو: [ئاوه لئاو] زراف؛ باریک. (باریک) < زاله</p> <p>(ف. هن)</p> <p>زړاوشان: [ناو] زیړوه شان؛ پاره به سهر بووکدا</p> <p>هه لخنسته وه. (زرافشان)</p> <p>زړباف: [ناو] باوه پیاره؛ زړباب. (ناپدری)</p> <p>زړبراله: [ناو] زړبرا؛ برای که تهنی نه ییت.</p> <p>(نابرادری)</p> <p>زړبور: [ناو] زړبرای هاوسهر؛ زړبرای ژن.</p> <p>(نابرادری زن)</p> <p>زړبه: [ناو] زبره؛ گرنج گرنج؛ درشته. (نخاله)</p> <p>زړبی: [ناو] زبری؛ گرنجی؛ ناسافی؛ دری.</p> <p>(زبری)</p> <p>زړتخانه: [ناو] جیگهی کیبه رکی و گالته و قه</p> <p>شمه ری. (جای مسابقه و شوخی کردن)</p> <p>زړت و پرت: [ناو] جرت و پرت؛ قسه ی بی و اتا؛ و بی</p> <p>مانا. (یاوه)</p> <p>زړته سوور: [ئاوه لئاو] زړته زه لام؛ زړته بوور؛</p> <p>زلحورت. (لندهور)</p> <p>زړچه نه: [ناو] ژیرچه نه؛ خشلیکه دووسه ری به</p> <p>قولاپ له ژیر چه ناکه وه به لاره پیچه وه قاییم ده -</p> <p>کریت. (نام زیوری است)</p> <p>زړدش: [ناو] زړبرای میرد. (نابرادری شوهر)</p> <p>زړدی: [ناو] زړدایک؛ ژنی باب؛ باوه ژن. (زن -</p> <p>پدر)</p> <p>زړز: [ئاوه لئاو] شه مبوز؛ ناآرام؛ شه پروور؛ ته غهر</p>
--	---

زړه فقهی : [ناو] (ب) که سیک که تازه دهستی به خویندن کردوه؛ کهم خوینده وار؛ کهم سهواد.

(کم سواد)

زړه کبون : [چاوگه،ت] زړه بوون؛ چاوله بهر تیشک هه لنه هاتن؛ به شهواره کهوتن. (ننیدن بعلت -

نور ورو برو)

زړه کهش : [ناو] که شاویک که کزر بووه ته وه و بو کیلان ئاماده بووه. (زمین آباده آماده شده)

زړه گهنه : [ناو] گیاییکی بوون ناخوشه و بهره که ی خړ و در کاویه. (نام گیاهی است)

زړه لارو : لاوی ترسه نوک و بی بایه خ. (جوان ترسو)

زړه مهندي : [ناو] گیاییکه وه ک مهندي به لام کورته بالآتره و گه لاکه ی وردتره. (نوعی گیاه)

زړیوش : [ناو] له عهسکه ریدا ده بابه ییکه له جیاتی زنجیر له سهر ته گهری لاسیقی ده پروا. (زرهیوش)

زړیپهر : [ناو] په راوی زهریا؛ که ناری زی؛ که ناری دهریا. (کنار دریا)

زړیشکی : [ناو] رهنگی زړیشک؛ سووری توخ؛ پیکی له سوور و قاوه یی توخ. (زړشکی)

زړیکه لی هه ستانندن : [چاوگه،ت] زړیکه لی هه لساندن؛ پیوه دان؛ نازار پیگه یانندن. (نازاررسانندن)

زستانه خهو : [ناو،ت] نیوه خهوتنی ههندي گیانله بهران له زستاندا و بووژانه وه و به خه بهر هاتنیان له به هاردا. (زمستان خوابی)

زفر : کزرو.

زفروک : [ناو،بک] خول خور؛ که سیک زور ده گه ریت. (گردنده؛ چرخنده)

زفروک : [ناو] گیزاو؛ خولخواردنی ئاو؛ ناشی جند و کان. (گرداب)

زقووم : [ناو] زوقم؛ خووسار؛ سیخوار؛ ئالشک؛ خویسک؛ قراف؛ خویز؛ سهرماوهرده؛ جيله؛ هه -

لمی به سه هول بووی سهرگه لای دار. (بژ)

زک دان : [چاوگه،ت] له م دای؛ ته پله ک کردنی دیوار؛ هاتنه پیشه وه ی به شی له دیوار یان ههر رووپه ریک. (شکم دادن)

زکر : [ناو] پرچ هه لسوورانندن و هه لپه و داپه - ری دهریوشانه، ته غهر به هه وای دهنگی دهفه وه. (سماع درویشان)

زکړهش : [ئاوه لئاو] دلپیس؛ دووشک؛ به دگومان. (مظنون و دل چرگین)

زک شیلان : [چاوگه،ت] (ب) لیدان و به پاوه چوونه سهرزگی که سیک. (کتک زدن)

زک قوپاو : [ئاوه لئاو] که له که قوپاو؛ (ب) له و لاواز. (کنایی لاغر)

زکه دری : (ب) زور هه واداریوون و له سهر کردنه وه و لایه نگری به هه موو توواناوه. (شکم دریدن)

زگ بهر لآ : [ئاوه لئاو] (ب) زور خور. (شکمو)

زگ پهرس : [ئاوه لئاو] زگ پهرست؛ چلیس؛ نه - وسن؛ سکه پرو؛ چله ک. (شکم پرست)

زگ دراو : [ئاوه لئاو] (ب) زور خور؛ خورا؛ فره خوه. (شکمو)

زگ دهر پهریگ : [ئاوه لئاو] سک مهشکه؛ سک زل؛ زگ ماسیو؛ زگ په نماو؛ ورگن؛ ته نگه قهوی. (شکم گنده)

زگماهی : زکماکی؛ سروشتی. (طبیعی)

زگه خشکی : [ناو،ت] به زگه وه خوخشاندن و چوونه پیشه وه زیاتر بو پاریز بردن. (باشکم خزیدن)

زلهول : [ئاوه لئاو] گمته ی گیز و ویز و گهوج و گیل. (گنده بگ خول وچل)

زلیجز : [ئاوه‌لناو] زه‌لامی بی‌زراوی بی‌غیره‌ت و حیز. (یوغر بی‌غیرت)	زمپاره : [ناو] کاغه‌ز په‌رداخ؛ سمپاره. (کاغذسمباده)
زلفگیر : [ناو] گیره‌ی قژ؛ گیره‌ی سه‌ری ژنان. (گیره-مو)	زمران : [ناو] زمپین؛ ئاروین؛ ئه‌زموون. (امتحان)
زلفه‌زلق : [ده‌نگه‌ناو] جلقه‌جلق؛ قولته‌ی نیو قوپی شل و قوراو. (صدای پادرگل و شل)	زمراندن : [چاوگه‌ت] ئه‌زموون کردن؛ تاقی-کردنه‌وه؛ ئاروین کاری. (امتحان کردن)
زلفه‌قیگ : [ئاوه‌لناو] شله‌قاو؛ شله‌ژیاو؛ شیواو. (بهم‌زده‌شده؛ آشفته)	زمراو : [ناو، به‌ر] به‌تاقی کردنه‌وه ناسراو؛ ئه‌-زموون کراو. (امتحان شده)
زله‌موو : [ناو] مووی قه‌وی که له پیریدا له سه‌ر که‌پو و پروومه‌تی مروّف ده‌پوی. (موی بلند که-درپیری روی صورت می‌رود)	زمرود : [ناو] زمرووت. (زمرد)
زله‌پیز : [ناو] ده‌سه‌ل‌تداری گه‌وره. (ابر قدرت)	زناعکار : [ناو، بک] زیناکه‌ر؛ زیناح که‌ر؛ زینحاکه‌ر. (زنانکنده)
زلیندک : [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌س؛ مقه‌ست؛ دوارد. (قیچی)	زنج : [ئاوه‌لناو] تیژ؛ تیژایی تیخ؛ ده‌می تیژی تیخ. (تیژ)+
زلینه : [ناو] زهمیله؛ قولینه؛ قه‌رتاله؛ به‌رچن. (زنبیل)	زنجیری ته‌گه‌ر : [ناو، ت] توّره زنجیری که له کاتی به‌سته‌له‌کدا به‌ده‌وری ته‌گه‌ری سه‌یاره‌دا ده‌پیچریت. (زنجیر چرخ)
زمان‌پاراو : [ئاوه‌لناو] زمان لووس؛ قسه‌زان؛ ده‌م-پاراو. (سخنور)	زنگار : [ناو] زنجار؛ زه‌نگار؛ ژه‌نگ و چلکی سه‌ر-کانزا؛ ژه‌نگی‌مس که ره‌نگیکی‌شین باوه و ژاراوییه. (زنگار)
زمان‌په‌ق : [ئاوه‌لناو] قسه‌په‌ق؛ قسه‌تال؛ زمان-تال. (بددهن)	زنه : [ناو] چوره‌چور ئاوه‌اتنه‌ده‌ر له‌کویره‌کانی؛ ده‌لاندن. (نشت. آبزا)
زمان‌گه‌ستن : [چاوگه‌ت] (ب) وه‌ئاگاهاتن له هه‌له و هه‌سه‌رت خواردن. (زمان‌گزیدن)	زنه‌کیش : [ناو] جوگه‌ی زورقوول که له ناو ژونگه‌زه‌ویدا هه‌لده‌که‌ندریت بو کیشانی ئاوی‌زه-وی و وشک کردنه‌وه‌ی. (جوی عمیق برای-کشیدن آب زیادی زمین باطلاقی)
زمانه‌وان : [ناو] پسپوپی زمان ناسی. (زمان‌دان؛ خبره‌زان)	زنیگ : [ناو، به‌ر] گوپکه‌کردوو؛ هه‌ل‌زراو؛ لیوهه-ل‌زنیگ؛ لیوهه‌ل‌زراو. لیو‌پشکووتوو. (تبخال شده)
زمبه : [ناو] شیشی تفه‌نگ پاک کردنه‌وه؛ زمه. (سنبه‌تفنگ)	زوخوا‌ل : [ناو] سوخال؛ زووخال؛ ره‌ژی. (زغال)
زمبیل‌قه‌یتان : (ب) که‌سیک که سمیلی باریکه؛ سمیل‌قه‌یتان. (سبیل باریک)+	زوراته‌کیویه : [ناو، ت] دیمیله؛ که‌ردپ. (ارزن-خوشه‌ای)

زوراد : < زوراته کیویله.

زورانیك : [ناو] سهوَل خانَه؛ بهفرهچال؛ به-
رپرسی بهفرهچال. (یخچال و مسؤل یخچال)
زوربو هیئان : [چاوگه،ت] تهنگ پی‌هه لچنین؛
تهنگه‌تاو کردن؛ گوشار بو هیئان. (تحت-
فشار قرار دادن)

زورخواز : [ناو] فرهویست؛ زورویست؛ (ب) به‌ته-
ماج. (زیاده‌خواه)

زورک : زورکان؛ زیخه‌لان؛ زه‌وینی زور سفت
ورقه؛ رهن. (زمین سفت)
زورگه‌ر : [ناو] خول‌خور؛ (ب) مالانگه‌ر؛ زور له
سه‌فهر دابوون. (زیادگشتن و گردش کردن)
زورلیکراو : [ناو، به‌ر] (۱) ناچار کراو؛ زوربو هیئز او؛
(مجبور شده). (۲) زولم‌لیکراو؛ ماف‌خووراو.
(مظلوم)

زور وهنه کریا : < زورلیکراو

زوره : (۱) فره‌س. (زیاد است). (۲) زوهره؛ ناوی‌ئه-
ستیره‌ی ناهید. ناچاریه. (زهره، زوراست)
زورهان : [ئاوه‌لناو] پیری‌بی‌تاقه‌ت؛ پیری لاکه-
فته؛ پیری له کار که وتوو. (پیراز کار افتاد)
زورهاوردن : [چاوگه،ت] زور هیئان؛ تهنگه-
تاو کردن. (فشار آوردن)

زوق : [ناو] جووت؛ دژی‌تاق؛ به‌جووت. (جفت)
زول : [ئاوه‌لناو] (ب) فیله‌باز؛ حيله‌که‌ر؛ ساخته-
چی. (حيله‌گر) +

زولانه : [ناو] ئالقه‌کانی زنجیر. (حلقه‌های زنجیر)
زولوولاو : [ناو] به‌لووی؛ پوه‌کیکی لامژه،
ریشه‌ی له سهر داری به‌روو ده‌رووی و میوه‌که-
ی بو ره‌وانی باشه (کشمش کولی؛ دارواش)
زوله‌چهرم : [ناو،ت] سیرمه؛ ریشالی‌باریک بر‌دراو

له چهرم. (برش‌باریک چرم)

زوله‌زا : [ئاوه‌لناو] حه‌رامزاد؛ حه‌رامزاو؛ بیژوو.
(حرامزاده)
زوله‌ک : [ناو] ده‌نکی گهرمه‌شانی که له برژاندندا
نه‌پشکووتوو؛ ده‌نکه دانه‌ویله‌ی نه‌کولیوی
ناوچیشیت. (دانه‌ذرت چسفیل نشده؛ دانه‌نپخته-
درآش)

زومراو : < زمراو.

زومه : [ناو] ژوبه؛ کومه‌لی ره‌شمال له په‌نای یه-
کدا. (چندسیاه‌چادر باهم)
زونار : [ناو] زوننار؛ که‌مه‌ریه‌ندی قه‌شه‌ی
مووسایی. (زنار) +

زووان به‌سه : [ئاوه‌لناو] زبان به‌سته؛ به‌سته‌زمان؛
فه‌قیر؛ بی‌ده‌نگ؛ بی‌قسه. (زبان بسته)
زووان لاخستن : [چاوگه،ت] (ب) درو کردن.
(دروغ گفتن)

زووانه‌گا : [ناو] گول‌گوزروان؛ گوزربان؛ گوله‌که-
ی بو ره‌وانی باشه و میز هیئنه‌ره. (گل‌گاوزبان)
زووخال سه‌نگ : [ناو،ت] زووخالی به‌رد؛ به‌رده
ره‌ژی؛ سوخاله ته‌وه‌ن. (زغال سنگ)
زووخاله ته‌وه‌ن : [ناو،ت] زووخالی به‌رد؛
زووخال سه‌نگ. (زغال سنگ)

زووره‌ئاوی : [ناو،ت] زبره‌ی ئاوی؛ زبره‌ییک که
بو تیژکردنی تیخ ته‌ری ده‌که‌ن. (سنگ سمباده)
زووپه‌زووپ : [ناو،ت] گریان و شیوه‌ن به‌ده‌نگی-
به‌رز؛ قووپه قووپ. (گریه کردن با صدای بلند)

زووپه‌نج : [ئاوه‌لناو] که‌سیک زوو دل‌ی بشکی
یان بتوریت. (زودرنج)

زووغور : [ناو] گورچيله‌ی حه‌یوان گه‌ل. (کلیه-
حیوانات)

بریندار کردن. (زخم کردن)	زووگور: [ئاوه‌لناو] پیدئیی؛ پیداوئستی؛ پیویست.
زه‌خمه: فد: [ناو] میزراب؛ لیدانی میزراب؛ به- میزراب نه‌غمه وه‌شاندان له سیمی‌تار؛ نه‌غمه. (زخمه)	(لازم) زووگور: [ئاوه‌لناو] زووگورد؛ ره‌به‌ن؛ ته‌نیا؛ بی‌هاوسهر؛ سه‌لت. (مجرد)
زه‌رباف: فد: [ناو،ت] قوماشی زه‌ری؛ کری - سیمی‌باریک وزه‌رد. (زرباف)	زووه‌له‌به‌ست: [ناو] بی‌فکر کردنه‌وه خولقاندن؛ ده‌سه‌جی حازر کردنی به‌ره‌هم یان جوواییک. (فی‌البداهه)
زه‌ربانی‌مه‌ریوانی: زاناییکی کورد بووه که له ره- سه‌دخانه‌ی مه‌راغه کاری کردووه و کتییی ساروج‌نامه‌ی له زه‌مانی هه‌لاکوی مه‌غوول‌دا نووسیوه. (زربان‌میریوانی)	زوئل: [ناو] پووش و پلاش؛ زبل. (خاکروبه)
زه‌ربیق: [ناو] زه‌رنیق. (زرنیق)	زه‌باندن: [چاوگه‌ت] فریودان؛ گوم‌پاکردن؛ لاری پیکردن؛ خاپاندن. (فریب‌دان)
زه‌رتک: [ناو] زه‌ردوویی؛ خوینه‌میزکه. (یرقان)	زه‌برو وونی: [ناو،ت] زه‌بری‌خوین؛ فشاری- خوین؛ ته‌وژمی‌خوین. (فشارخون)
زه‌رچی: [ناو] هه‌وه‌لین سه‌وزایی که به‌هاران سه‌وزده‌بیئت. (اولین‌سبزه‌بهاری)	زه‌بری‌خوین: [ناو،ت] زه‌برو وونی؛ ته‌وژمی- خوین. (فشارخون)
زه‌رحات: [ناو] (ب) بیستان و سه‌وزی‌کاری. (سبزی‌کاری‌وبوستان)	زه‌بوور: [ناو] ناوی کتییی عاسمانیی داوود پیغه- مبه‌ر (د). (زبور)
زه‌رد: [ناو] (ب) کانزای برنج. (برنج)	زه‌به‌رحه‌د: [ناو] جوړیک به‌ردی به‌هاده‌ره؛ جوړیک خشله. (زبرجد)
زه‌رد: [ناو] مسوار؛ کانزای تیکه‌لاو له مس و قالایی که سه‌ماوه‌ریان لی‌دروست ده‌کرد. (مسوار)	زه‌به‌رده‌س: [ئاوه‌لناو] زه‌به‌ربه‌ده‌س؛ به‌ده‌ست- وبرد؛ کارامه‌د. (زبردست)
زه‌ردال: ناوی گیاییکه؛ سه‌نده‌ل. (اسم‌گیاهی- است)	زه‌حله: [ناو] زه‌هله؛ زاور؛ زنده‌ق؛ زراو. (کیسه- صفرا)
زه‌ردپیست: [ئاوه‌لناو] زه‌ردپوئستال؛ ره‌گه‌زی ئینسانگه‌لی زه‌ردی پوژه‌ه‌لاتی‌دوور. (زردپوست)	زه‌خفه: [ناو] گوشتی ژیرپلاو. (گوشت‌زیرپلو)
زه‌ردجوش: [ناو] مسواری جوش کردنی دووکانزا. (زردجوش)	زه‌خم‌پیچ: [ناو] برین پیچ؛ قوماشی ناسک و دریزی بو برین پیچان که زیاتر له که‌تان چیده- کریئت. (باندزخم‌به‌ندی) که‌سیک که برین ده- پیچیته‌وه.
زه‌ردکریاک: [ناو،به‌ر] (ب) گوشت یان سه‌وزی یان هه‌ر شت نیوه سورکراوه له‌سه‌ر ئاور. (تفت- داده‌شده) (۲) ره‌نگی زه‌رد تیه‌ه‌لساوراو. (رنگ زرد مالیدن)	زه‌خم‌ده‌کردن: [چاوگه‌ت] سه‌ره‌له‌دانی برین له‌سه‌ر پیستی له‌ش. (زخم‌درآوردن)
	زه‌خم‌کردن: [چاوگه‌ت] زخم‌دارکردن؛

زهرده لو: [ناو] گیای لوی زهر دباو. (نام گیاهی است)	زهر دوسوور: [ناو] هه سینه زیږینه؛ موندای فاته؛
زهر ده لیو: [ناو، ت] لیو کهن؛ بزه هاتنه سه رلیو. (لبخند)	موندای نایشه؛ که سکه سوور؛ توپل زیږینه؛ کولکه
زهر ده ماسی: [ناو، ت] زهر ده پهر؛ ماسیک که	زیږینه؛ کولکه که زیږینه؛ تهستوونه زیږینه؛ هوره-
ژیرزگی زهر ده. (ماهی زرده پر)	وهی؛ هه ساره زیږینه. (قوس و قزح) +
زهر ده هاتن: گژینه وه؛ گژینه وه؛ بزه هاتنه سه-	زهر دوی: [ناو] عیلیکی کوردن له ناوچه ی پاوه؛
رلیو. (لبخند بر لب آمدن)	ناوی ته و ناوچه. (ایل زردویی)
زهر ده ی خوروا: زهر ده ی پوژپهر. (آفتاب غروب)	زهر ده برین: [ناو] ئاوره؛ زهر ده زه خم. (نوعی زخم-
زهر دی: [ناو] جوریک گیایه؛ قاقلی گیوی؛ بوته-	واگیردار)
خوشینی ته نگه نه فه سی به که لکه. (کاجیره؛	زهر ده پیهاتن: به که سیک پیکه نین به لیو کهنی
کاژیره؛ کافشه؛ گلرنگ)	به ته و سه وه. (به کی خندیدن)
زهر دینو هیله ی: [ناو، ت] زهر دینه ی هیلکه. (زرده	زهر ده تا: [ناو] ته بی زهر د؛ نه خوشینیکی جیی مه-
تخم مرغ)	ترسی و گیرو داره. (تب زرد)
زهر پر: [ناو] (۱) زور ورد. (۲) دهنگی زهر اندنی	زهر ده چوپه: [ناو] زهر ده چیوه؛ زهر ده چو؛ زهر ده-
که ر. (صدای عرعر خر)	چه وه. (زرد چوبه)
زهر پر تال: [ئاوه لئاو] (ب) په زاتال؛ ئیسک گران.	زهر ده زخم: [ناو] ئاوره؛ زهر ده برین؛ برینیکی-
(زشت)	گیرو داره. (نوعی زخم و اگیردار)
زهر پر شیرین: [ئاوه لئاو] (ب) په زاشیرین. جوان.	زهر ده شامی: [ناو] گوره ویله؛ گوره وی چنه؛ فر-
(تودل برو)	نده ییکه هیلانه که ی به شیوه ی گوره وی به
زهر زوور: که په ره سر یلکه.	داراندا شوږ ده بیته وه. (اسم پرنده ایست)
زهر فار: [ناو] سه راف؛ که سیک که پیشه ی	زهر ده شت: زارده شت؛ دهشت واتا راستی؛ دم-
گورینه وه ی پاره ی جور به جور ه. (صراف)	راست؛ قسه راست؛ زهر ده شت؛ په نگه شاری سه-
زهر کاهیک ی: [ناو، ت] زهر دینه ی هیلکه؛ زه-	رده شت پیوه ندی هه بیته به زیدی زهر ده شته وه
ردینو هیله ی. (زرده تخم مرغ)	چوونکا که وتووه ته باشووری زهر یای ورمی که
زهر که زهوی: [ناو] گیاییکه به سهر زه ویدا پان	زورینه ی میژوو نووسان ته شوینه یان به زیدی
ده بیته وه و سه لکی بنه که ی شیرینه (اسم-	زهر ده شت زانیوه. (زرتشت)
گیاهی است)	زهر ده شتی: [ناو] په پرهوی ئائینی ئاهورامه زدا.
زهر که شی: [ناو، به ره می چاوگه] (ف. گیو)	(زرد شتی)
روو کیش کردنی هه رشت به ئوی زیر؛ ئاودانه وه	زهر ده که نه: [ناو، ت] لیو کهن. (لبخند)
به زیر. (روکش کردن طلا)	زهر ده گوینی: [ناو، ت] جوریک گوینی که له
	جهوه که ی که تیره ی زهر دباو ده گرن. (گون زرد)

زهر پڼوژ : [ناو،ت] دارۍ په لک؛ جوړېک پشه- چناره. (درخت ترنگوت)	(محل تلاقی دو رودخانه)
زهر پڼوژ : [ناو،ت] (۱) دارگوږیزیکي زهرده. (گردوی زرد). (درخت گردوی رنگ روشن)	زهری قیچ : [ناو،ت] زهردی ټاچخ. (زردروشن)
زهر پڼاس : [ناو] که سیک که به بهردی مه که زیږده ناسی؛ (ب) مروڅی تیگه یشتنو؛ به ته زمون. (زرشناس)	زهریک : زراف؛ باریک. (باریک)
زهر پڼگهر : [ناو] زیږ پڼگهر؛ زیږ فروش. (طلاساز. طلا فروش)	زهریم : [ناو] نیرگز؛ نیرگس. (نرگس)
زهر پڼیگار : [ناو] به زیږ نه خشاو. (زرنگار)	زهغف : [ناو،لناو] (۱) زور؛ گه لیک. (زیاد). (۲) [ناو] له سه رخوچوون؛ دل بوور د نه وه. (ضعف) کزاف
زهر پڼوڅار : کزهر فار.	زهغچوون : نه مان؛ له بهین چوون؛ پشه که ن بوون. (ازبین رفتن)
زهر پڼویوهر : فد؛ [ناو،ت] خشل و خاو. (زروزبور)	زهغل : [ناو] بژار و گیای زیادی له ناو ده غلی سهوز و شیناوه رد دا. (گیاه هرز)
زهر ووه زهرده : [ناو،ت] گوله هه نگووین؛ بو لا- بردنی زهر داو به که لکه؛ گیای سه فراهه ر. (شاسپریم کوهی)	زهق : [ناو] هه لمات؛ که لای میشین؛ مه پمهری میشین. (تيله)
زهر وپله : [ناو] زهر دیوه له؛ زهر وپله؛ زهر دیوه لی؛ چوله که ییکی دهنگ خوشه و نیره کانیاو پهنگی زهرده. (پرنده ایست) +	زهقان : [ناو] میشین. (تيله بازی)
زه پها تن : [چاوگه،ت] (ب) هه وه سی قسه ی بیجی کردن، قسه ی بهرز و بیجی کردن؛ هاوتای، ته جهل هاتن. (هوس صحبت بیجا کردن)	زهقه زهق : [ناو،ت] چاودا پچرین و ته ماشا کردن و چاولی نه تروکاندن. (زل زدن)
زه پره زهر : [ناو،ت] زهر پینی له سه ریه کی که ر. (عرعر)	زهلام : [ناو،لناو] گه وره؛ هر شت که قه لافه تی گه و ره بی. (بزرگ) + پیاو
زه پرهوشان : [ناو،ت] زیږ و هوشان؛ پاره به سه ر بووکدا هه لخته نه وه. (زرافشان)	زهلامباش : [ناو،ت] (ناو،ت + ناو،لناو) سه رگه و ره؛ مروڅی که له گهت و بالابه رز. (قد بلند)
زه پره هلی : [ناو] هه لووچه زهرده. (آلوچه زرد)	زهله زهلوک : [ناو] خلیسکین؛ خلیسک. (لیز؛ سرسره بازی)
زه پریان : [چاوگه] زهرین؛ دهنگی که ر. (عرعر)	زهلهه : [ناو] زمان به هه له گه ران؛ قسه جووړاندن. جووړاندن. (تیق) +
زه ریب : [ناو] (۱) سنوور؛ کهوشه ن؛ حودوود. (مرز). (۲) جیگه ی بهیه ک گه یشتنی دوو چوم.	زهل و مور : [ناو،ت] زینده وار؛ مه پرمالات. (احشام)
	زهلهان : خزین؛ خوشین؛ خشکه کردن. (خزیدن)
	زهلین : خووسانه وه؛ فیسانه وه. تهرپوون و نه رم بوون له ناودا؛ خزین؛ (خیساندن؛ خزیدن)
	زهلین : زهناو؛ زه وینی زونگ؛ جیگای شین بوونی

قامیش و زهل. (گل وشل؛ باطلاق)

زهمبه: [ناو] ناوه؛ ټهسته مووولی؛ ده فري
قور کيشان. (زنبه)

زهمبه ريش: [ناو] سهرين؛ بالشت؛ باليف؛ موته
کا؛ مته کا. (بالش)

زهمبه ق: [ناو] گولی زهمه ق. (زنبق)

زهمته: [ټاو ټناو] زه به لاج؛ گمته؛ ټيکسمپراوی
ته مبه ل. (يغوروتنبل)

زهمزه مه: **فد:** [ناو] (١) دهنگی هه ټقو ټینی ټاوی
که م له عهرز. (٢) له بهر خووه گورانی وتن به ده-
نگی نرم؛ ویره ویر. (١و٢ زمزمه)

زهمه گلیر: [ناو] چلووره؛ سه هو ټی شوپره و بوی
به ر پلووسک و گويسوانان. (دنگاله)

زه نه جف: [ناو] مت و مووروو؛ زیر و زیوه؛ خشل
و خاو. (زروزبور)

زه نخ: [ټاو ټناو] گهنیو؛ بوگهن؛ گهنی؛ گهنیگ.
(گندیده)

زه ند: (١) [ټاو ټناو] گه وره؛ مه زن؛ زه لام.
(بزرگ). (٢) [ټاو] نازناوی چهند شای ټیران له
عیلی زه ندیه. (زند) +

زه ند ټه قیستا: [ناو] زه ند ټاو یستا؛ په رتووی
پیروزی زه رده شتیا. (زنداویستا)

زه ند شوپ: زه ند ه شوپ؛ جوړه سه گیکه که چوارپه لی
تا قولاپه و تا مه چه ک له سه رعرز داده نی.
(نوعی سگ)

زه ندووک: [ناو] مووچ پیچ. (مچ پیچ)

زه نگ: [ناو] (١) کاتی دیاریکراو بو دهرس-
خویندن له وانه دا. (٢) ناوی ټه و دهرسه که له
ماوهی وانه ییک دا ده خویندری وه ک زهنگی-
چوارهم ماموستا دهرسی جوغرافیا ده ټیته وه، (٣)

ده سټیک و کو ټایی هاتنی وانه به زړهی (ژام)
زهنگ. (١و٢و٣ زنگ)

زه نگار: [ناو] ژه نگار؛ قازقاژه؛ موورووه شینه؛
زاخی که وه؛ زاخی شین. (زاج آبی)

زه نگارو: [ټاو ټناو + ناو] ژه نگاری؛ رهنگی شین؛
رهنگی که وه. (زنگاری)

زه نگدار: [ټاو ټناو] خاوه نی زهنگ؛ ده سته واژه ی-
موسیقایه، به سازی ده ټین که ده نگ ده داته وه و
زایه له ی هه یه. (زنگدار)

زه نگل: [ناو] زه نگول؛ دلوپ؛ تکه ی تراو؛ دلوپه.
(قطره)

زه نگله زیوه: [ناو] جوړیک فرنده ی گچکه یه به ر
سینگی سووره و له بهر زایی داراندا هیلانه چیده
کات. (نوعی پرنده کوچک)

زه نگله میره: [ناو] جوړیک بالنده ی گچکه یه.
(اسم نوعی پرنده)

زه نگ لیډان: ده ستنان به دوو گمه ی زه نگدا؛ زه-
نگی مه درسه و کلیسا لیډان؛ (ب) ته له یفون-
کردن. (زنگ زدن)

زه نگول: [ناو] ژنو؛ ټه ژنو؛ زرانی؛ وژنگ؛ چوک
زرانوو. (زانو)

زه نگول زه نگول: [ناو، ت] دلوپه دلوپ؛ دلوپي-
فرمیسک و ټاره قی له ش. (قطره قطره)

زه نگوله گیا: [ناو] گیای به رزه لینگ، پالوته ی
کولینراوی گول و گه لاکه ی دژی کرمی ریخو
له یه. (درمنه؛ ورک؛ یوشن)

زه نگه: [ناو] داری شکاو بو سووته مه نی. داری
شکاو ی سوخت بو کووره. (هیزم شکسته)

زه نگه زپړه: [ناو] ژه نگه سووره. (نوعی زنبور
درشت)

زهنګه سووره : [ناو] (۱) ژنګه سووره ی پش باو به قهرای (کو) دهیټ و ژههری زور بښه یه. (۲) ژهنګه سووره ی پهنګ سووری ټاچنګه که که مه ر باریکه و دووهینده ی هه نګه ژاله دهیټ. (۱و۲).
دو نوع زنبور درشت
زهنګه نه : [ناو] دووهوژی ناودارن له نژیکي کرماشان و نژیکي که رکوک. (زنگنه)
زهنګه نه ی گرده کان : هوژیک بوون له نژیکي هه مه دان. (زنگنه گردکان)
زهنګی : [ناو + ټاوه ټناو] خه لکی زهنګباری ټافریقا؛ رهش پوستان؛ قوله رهش. (زنگی)
زهنګیالی : [ناو] زهنګیانی؛ زهنګیانه. (منجوق)
زهنګی پشوودان : [ناو، ت] زهنګیک که نیشانه ی کوتایی هاتنی وانه و دهسټپیکي پشوودانه و زه نگیکی تر کوتایی به پشوودانه و دهسټپیکي وانه ییکي تره، (ماوه ی بهینی ټه و دوو زهنګه که نژیکه ی دهخوله که، زهنګی پشوودانه. (زنگ-تفریح)
زهنګی درگا : [ناو، ت] زهنګی کاره بابی له جیاتی - ده ر که لیډان و تهقه کردن. (زنگ در)
زهنګی کاروان : [ناو، ت] (۱) جهره س؛ زهنګوله یی که ده کریته ملی حیوانی کاروانی به تاییه ت و شتر و زیاتر بو ملی و شتری پشه نګ، بو هاندان و که متر هیلاک بوونیان. (۲) مه رگی نژیکان و هه والان که هیما و ټامازه یه به نژیک بوونه وه ی مردن و رویشتن به ره و مه رگ. (۱و۲ زنگ-کاروان)
زهنګی کلیسا : [ناو، ت] زهنګیکي گه وره یه؛ ناقو وس؛ جمخار. (ناقوس)
زهوت کردن : [چاوګه، ت] (۱) ټارام کردن؛ ټه سپه که م

بو زهوت نایټ؛ منداله که زهوت نایټ. (آرام-کردن). (۲) داگیر کردن. (غصب کردن)
زهوته ک : [ناو، بک] فریوده ر؛ خاپین؛ خاپینوک. (فریب دهنده)
زهوزو : [ناو] زاوزوو؛ زهوه زو؛ زاوزی؛ زاوزو؛ زاوزوه؛ زایینی زور. (موالید زیاد)
زهوله : [ناو] مه چه ک؛ زهند. (مچ؛ ساعت)
زهوله ټه ستور : [ټاوه ټناو] مه چه ک قهوی؛ زهند ټه ستور. (مچ کلفت)
زهوونج : [ټاوه ټناو] زونګ؛ ټه ردی ټاولی راوه ستاو؛ شیدار؛ شه دار. (زمین همیشه تر؛ باطالقی)
زهوونګ : [ناو] دولمه گیپه؛ دولمه ی ریخوله و گه ده ی ټاژهل که پری ده کن له برنج و پرویش و سهو زی. (دلمه از روده درست شده)
زهوهر : [ناو] زمهر؛ زمهر؛ به ټارد کردن پاییزانی دانه ویله بو زستان. (زمنان هار) (آرد آذوقه زمستانی)
زهوه زو : < زهوزوو.
زهوی پیو : [ناو] ټه ندازه گری زهوی. (مساح)
زهوی پیوان : [چاوګه، ت] ټه ندازه گرتی زهوی. (مساحی)
زهوی پیوان : [چاوګه، ت] دیاری کردن دریژی و پانایی یان هه ردو وکیان به پیوان و میتر کردن. (متر از و مساحی زمین)
زهوی ناسی : [ناو، به ره می چاوګه] زانستی ناسینی چوئیه تی ټه رد. (زمین شناسی)
زهوین خوشکریاګ : [ناو، به ر] زهوینی ټاماده کراو؛ (ب) مه زرای خوشکراو بو داچاندن. (زمین آماده شده)
زههاک : [ناو] زوحاک؛ شاییکي خوین ریژی

ٿيڻي ٻوڙ. (زحاک)

زه هاو : زيندو؛ ٿاوه دان؛ (زنه؛ آباد)

زه هره ترهک : [ٿاوه ٿاڻا] زاله ترهک؛ توڻي زراو؛
(ب) ترسان. (زهه ترک)

زه هره مار کردن : [چاوهگهت] زهه مار کردن؛ (ب)
خوار دني که به دلوه نه نووسي؛ بهه هره مارت
بيٽ: بهه قوزه ٿوڙت بيٽ. (زهه مار کردن)

زه هره هه لاهه لا : [ناو] زهه هه لاهيل که -
زور بکوڙه. (زهه لاهل)

زه ههان : [ناو] کوڙه؛ دهسته؛ تاقم. (گروه؛
دسته)

زه ههفر : [ٿاوه ٿاڻا + بهند] زهه هفر؛ زياتر؛ زورتر؛
فيشتهر. (بيشتهر)

زه ههله بردن : ترساندن؛ توڻاندين؛ زاله بردن. (-
ترساندن)

زه ههله بهر : [ناو، بک] ترسين؛ توڻين؛ زاله تره
کين. (ترساننده؛ ترسناک)

زه ههله چوون : [چاوهگهت] ترسان؛ زاله چوون؛
هندهق چوون؛ توڻين. (ترسيندن)

زه ههان : [ناو] قهبرستان؛ زياره تان؛ گورستان.
(گورستان)

زه ههک : [ناو] زهه هاک؛ زهه؛ بزنه کان زهه هه کيان
تيکه و تووه؛ زهه هه تيهه و تووه. (زاهش)

زه هه تونه تاله : [ناو] داريکه له بهه ره کهي روڻي
زه هه تونن ده گرن. (زيتون وحشي)

زيان دهر : [ناو، بک] زهه ره گهين. (ضرر رسان)

زياني کردن : [چاوهگهت] زهه ره گه ياندين؛ (ب)
مالات کردنه ٿيو زهه رحات و ده غلي ديتران. (ضرر
رساندن)

زيبک : [ناو] زاکون؛ توانايي؛ هيڙ؛ برشت.

(توانائي؛ قاطعيت؛ ابهت)

زيتک : [ناو] زمانه ي ٿاغزوونه و بالان. (زبانہ -
سگه و تله گورگ) +

زيخمال : [ناو، ت] خوڻمال؛ ساويني دهفر له کاتي
شور دندا به خوڻ و زيخ. (شن ساب)

زيڊ په روهه : [ٿاوه ٿاڻا] نيشتمان په روهه. (وطن پرور)
زيڊه پاروو : [ناو، ت] پارووي زيادي بو قه له و
بوون؛ (ب) تفاق ي زيادي کردنه بهر مالات.
(اضافه غذا)

زيڙ ناي : [چاوهگهت] زريکاندن؛ قيژاندين. (جيق
زدن)

زيرو بهم : [ناو، ت] زيقه و بوڙه؛ (ب) دهسته واڙه ي
موسيقياه دوودهنگي نه رم و بوڙ، يان دوودهنگي -
ناسک و بول. (زيرو بم)

زيروه : [ناو] (۱) زريوه؛ ترووسکه؛ چلقلين؛ دره -
وشانه وه. (درخشيدن). (۲) سروه؛ شنه؛ سريوه؛
باي کهم و هيواش. (نسيم)

زيره سياوه : [ناو] گياي ره شه زيره؛ کوليندراوي
بو په نمان ي گهده و بي خه وي به که لکه. (زيره
سياه)

زيره ي ږومي : [ناو] جوږيک زيره يه. (زيره رومي)
زيره ي سهوز : زيره ي کهسک؛ جوږيک زيره يه
که رهنگي سهوزه و بو په نمان ي جومگه
(ږوماتيزم) به که لکه. (زيره سبز)

زيږي بي خهوش : [ناو، ت] زيږي خاليس؛ (ب)
مروقي پاکو راستي پيڊه شو بهين. (طلاي ناب)

زيږي سپي : [ناو] پلاتين؛ له زيږي زهره به قيمه -
تتره. (طلاي سفيد)

زيږين : [ٿاوه ٿاڻا] له زيږ چيکراو. (زيرين)

زيره مهندي : [ناو] گياسيرڙ؛ بهلبه له شوواني؛ به -

له‌له‌شوانه. (نام گیاهی است)

زیکاوه: [ناو] سی‌جور مه‌لی مه‌له‌وانن: زیکاوه و زیکاوه‌ی ده‌شتی و زیکاوه‌ی کلک‌سپی‌ک‌داوداوه کو‌سه.

زیکه‌تی: [ناو] کیشه و ته‌نگانه؛ ته‌نگ‌وچه‌له‌مه؛ نه‌داری؛ بی‌ده‌ره‌تانی؛ هه‌ل و مه‌رجی دژوار.

(مضیقه)

زیل: [ناو] جه‌رگ. (جگر)

زیلان: [ناو] ریس‌مه‌ی ده‌رگا؛ گریژنه‌ی ده‌رگا. (پاشنه‌در)

زیلک: [ناو] ژيله‌مو؛ سکل‌ی ژیر خو‌له‌می‌شی نیوه دامر‌کاو. (آتش زیر خاکس)

زیندان به‌بیگاریه‌وه: به‌ندکردن و کاری‌کردنی به‌لاش. (زندانباکار)

زیندانی: [ئاوه‌لناو + ناو] به‌ندکراو؛ به‌ندی؛ گیراو؛ راگیراو له‌زیندانا. (زندان‌ی)

زیندانی‌ئه‌به‌د: [ناو،ت] زیندان کردن بو‌ه‌تا هه‌تا و تا‌ئاخری عومر. (زندانبابد)

زینده‌زی: [ئاوه‌لناو] هه‌رگیانله‌به‌ریک که له‌جیاتی هیلکه هه‌له‌پینان، (به‌راوه‌ژووی تو‌ره‌مه‌ی خو‌ی) به‌چکه‌ی ده‌بی‌ت. (ب‌جوریک‌ماسی که گه‌راکانی له‌ناو‌زگیدا هه‌لدینی و به‌چکه‌کانی به‌زیندویی ده‌بی‌ت. (زنده‌زا)

زینک: زینگ. اند؛ فرد؛ ئالماند؛ فد: [ناو] پوو‌په-ریکی مسیبه له‌کاری چاپ‌دا که‌لکی هه‌یه. (زینک)

زین‌گرتنه‌وه: [چاو‌گه‌ت] زین له‌سه‌ریشتی چاره‌وا هی‌نانه خو‌وار. (زین‌بر‌گرفتن‌ازاسب)

زینگه‌و‌کردن: [چاو‌گه‌ت] زیندوو‌کردنه‌وه. (احیا کردن؛ زنده‌کردن)

زین‌لی‌کردن: [چاو‌گه‌ت] زین‌دانانه سه‌ریشتی

چاره‌وا و قاییم‌کردنی. (زین‌کردن)

زین‌وبه‌رک: [ناو،ت]: زین، (ب‌هه‌موو‌شتی-پیویست بو‌زین‌کردنی ئه‌سب. (لوازم‌زین‌کردن)

زین‌وه‌شکه‌ر: [ناو،بک] زین‌چیکه‌ر؛ زین‌ساز. (سراج)

زین‌ه‌ب: زین‌ه‌و؛ ناوه بو‌ژنان. (اسم‌زنانه)

زین‌ه‌ت: ناوه بو‌ژنان. (اسم‌زنانه)

زینی یایی: [ناو] زینیک که بو‌هه‌مو چاره-وی‌یک به‌کاری. (زینی که‌بدرده‌مه‌اسب‌هابخورد)

زیوان: [ناو] کون له‌مه‌شکه‌دا. (سوراخ در مشک)

زیوهر: [ناو] خشل؛ ناوه بو‌ژن و پیاو. (زیور؛ نام‌برای‌زن‌ومرد)

پیتی (ز) به‌شی وشه‌ی بیانی

زالوو‌سیف‌ه‌ت: (ب) مرو‌ی خو‌ین‌مژ. (زالوصفت)
زهرع: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی در‌یژایی له‌قه‌دیم‌دا به‌ران‌به‌ر به ۱۰۴ سانتیممتر. (ذرع)

زه‌روه‌رق: [ناو،ت] کاغه‌زیکی پر نه‌قش و نیگار یان ناسک، زیاتر ره‌نگین بو‌پیچانه‌وه‌ی دیاری و پی‌شکه‌شی. (زوروق)

زیپ: اند؛ فد: [ناو] زنجیر. جوریک به‌ست بو‌هه‌لیکانی درزی شه‌روال و کیف‌(جان‌تا) و ئیتر. (زیب)

زیر خرید: [ناو،به‌ر] زه‌رخ‌ری؛ به‌پاره ک‌پردراو؛ [ئاوه‌لناو] (ب) کو‌یله؛ به‌نده؛ به‌نی. «ئاله‌ی جودایی. هیمن» (زر‌خرید)

زیراکس: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] وینه‌گرتن وه‌ک کو‌پیه‌گرتن له‌به‌لگه. (زیراکس)

ژ : (۱) له؛ ژبهړ وی هندی؛ له بهر ټهوه.
(بعلت) (۲) (ف.گیو) هم؛ ش؛ یش؛ زیف-
 ژى به نرخه: زیویش به نرخه. **(نیز)** (۳) به؛ مه-
 ژته پرا گوت: من به توم گوت. **(به)**
 (۴) (ف.هن) واتای جیابوون ده گه ینی، جلکی
 ژ بهر خوبکه **(از)**
ژاراف : [ناو] هه وتاوکردنی جیی ده می
 سپلوت؛ گلاوی ده رکردن به گله سووره و ئاو.
(نجسی درکردن)
ژاراف : [ناو] گلاو؛ سپلوت؛ ژاراو. **(نجس)**
ژاراو : [ناو] ژاراف؛ گلاو سپلوت. **(نجس)**
ژاربوون : [چاوگهت] بی ټه نوا و فقهیربوون؛
 لاواواژبوون بی هیزبوون. **(۱. بینواشدن ۲. زارو**
نزارشدن)
ژارو : بوبانک کردنی هه ژاره؛ ټه هی هه ژار؛
 ئوی هه ژار. **(ای بینوا)**
ژارین : (ف.گیو) هاوار کردن؛ پارانه وه؛ لالانه-
 وه. **(هه وار؛ تمنا کردن)**
ژارژاوه لئاو [قه ره بالغ؛ شلوق. پر هه شامهت.
(جمعیت زیاد و شلوق)+
ژازک : [ناو] باویشک؛. **(دهن دره)** (ف.هن)
 بنیشت؛ جاکه **(سقز)**
ژازکه : [ناو] جاکه؛ بنیشت؛ جاک. **(سقز)**
ژازیل : زوربیلی خاوه خاوقسه کهر. **(من و من-**
کردن و زیاد حراف)
ژازیلوک : [ناو] پووه کیکه ساقه ته که می ده

تاشن بو قه لهم. **(گیاهی برای درست کردنی-**
قلمنی)
ژاله : ژاله؛ ناوی ژنانه به. **(اسم زنانه است)+**
ژان بردنه دل : (ب) چزه لیدان؛ داخ نانه سه ردل؛
 داخ به دل هوه نان. **(داخ بدل گذاشتن)**
ژان بژاردنه وه : [چاوگهت] بهر ژانی پیش
 ژانی مندالبوون؛ ورده ژان. **(در دیکه علامت-**
درد زایمان است)
ژاندارمری : فرد؛ فد: [ناو] ژاندارملی؛ پیکر
 او یکی ده وله تی (له ئیراندا) که زاوتی-
 دادگوسته ری بوو و به پویه چوونی قانونی ده-
 ره وهی شاری وه ټه ستو بوو. **(ژاندارمری)**
ژاندارمه : [ناو] جندرمه؛ ژاندارم؛
 ژاندار. **(ژاندارم)**
ژانگردوو : [ناو]، (۱) که سیک که ژان دهستی
 پی دایت. **(که سی که دردش گرفته).** (۲)
 ب) [ئاوه لئاو] بیقه رار و بی تارام و هه جمان
 لیپراو. **(بیقرار)**
ژان کرده ی : [چاوگهت] ژان لیهاتن؛ ژان-
 کردن. **(درد شروع شدن؛ درد کردن)**
ژانوییه : [ناو] مانگی هه وه لی سالی زایینی له
 ۱۱ ی به فرانباره وه تا ۲۰ ی پیه نندان.
(ژانویه)
ژانه ژاردنه وه : < ژان بژاردنه وه.
ژانه سک : [ناو]، [ژانی ناو] زگ؛ دل پیچه؛ سک
 ئیشه. **(دل پیچه)**

ژانه هوورک : [ناو] ورده ژانسی پیش ژانی -
 مندال بوون؛ بهره ژان. (دردهای کم پیش -
 از زایمان)
ژاوۀ ژاو : خاوه خاوقسه کردن؛ فلتۀ فلت. (من -
 ومن) +
ژبه ش : < شووتی؛ هه نی.
ژرسه : **فرد**؛ **فد**؛ [ناو] جرسه؛ جوریک
 قوماشه. (ژرسه)
ژمارای : [چاوگه] شماردن؛ بژاردن. (شمردن)
ژمیر : [ناو، بک] که سیک که ده بژیری؛ ئه -
 ژمیر. (شماره کننده)
ژمیردراو : [ناو، بهر] ژمیراو؛ ئه ژمارکراو؛ هه -
 ژمیراو. (شمرده شده)
ژنباب : [ناو] باوه ژن؛ زردایک؛
 ژنباڤ. (نامادری)
ژن باو : < ژن پهنګ.
ژنجا : [ناو] زینا؛ زیناچ؛ سه رجیی کردنی ناروا.
 (ژنا)
ژنجیز : (ب) گه واد؛ بی نامووس. (کسی که -
 زنش هیزاست)
ژن پهنګ : [ئاوه لئاو] ژن پهنګ؛ ژنانیله؛ بله -
 کناچی؛ ئاریله؛ لووسکه ی ژن ئاسا. (پسر زن نما)
ژن سه یدا : [ناو] ماموستان؛ ژنی پیاوی
 موده پریس. (همسر مرد معلم)
ژن قیان : [ناو] ژن خواز؛ ژن ویست. (زن خو -
 استن. خواستگار زن)
ژنکاپشت له ئه ردی : [ناو، ت] ژنی ماره کراو.
 (زن عقد کرده)
ژن مردګ : ژن مردوو؛ بیوه پیاو. (زن مرده)
ژنمیر : [ناو] که له ژن؛ شازن؛ شیر -

ژن. (شیر ژن)
ژن ومنډال : [ناو، ت] (ب) خیزان؛ خاوخیزان.
 (خانواده)
ژنویانه ی : [ناو، ت] ژنی مالدار؛ بناوان؛ که ییا
 نووی مال؛ کابانی مال؛ بهرمالی. (زن خانه -
 دار)
ژنه سیت : [ناو] سیت؛ ژنی که ماموستانیه.
 (معلمه)
ژنه که : (۱) [ناوی ناسراو] لیږه دا (که) نامرازی
 ناسیارییه. (آن زن، معرفه). (۲) ژنه کی؛ ئه ی
 ژن؛ زیاتر ژنان له ئاخافتندا به یه که ده لین؛
 ژنه که دره نگه بابروین. (ای زن)
ژنه وای : [چاوگه] بیستن؛ شنه فتن؛ ژنه فتن.
 (شنیدن. بشنفتن)
ژنه وایی : [ناو] پهوتی ژنه وتن؛ پهوتی بیستن.
 گوهداری (شنوایی)
ژورژیت : **فرد**؛ **فد**؛ [ناو] ناوی جوریک
 قوماشه. (ژررت)
ژوکیر : [ناو] دوو کارتی تاییه ت له پهره ی
 په رانتودا، شهیتان یان شهیتانه. (ژوکر)
ژووری : (۱) [ناو] ناوه وه. (۲) [بهند] لای سه
 رمه؛ (۳) [ئاوه لئاو] ژووروو؛ ژووره وه؛ سه روو.
 (۱- داخل ۲ طرف بالا ۳ بالا)
ژووژ : [ناو] حاکم (قازی) له ناو
 قومار بازاندا. (ژوژ)
ژووژک : [ناو] ژیشک؛ ژووژوو؛ ژقژی؛ ژزو؛
 ژزوو؛ ژیزوو؛ ژووشک. (جوجه تیغی)
ژوولان : [چاوگه] ژوولین؛ جوولان؛ ته کان
 خواردن؛ جوولانه وه. (جنبیدن)
ژهقنی هه لاهیل : ژهقنه ی هه لاهیل؛ ژه -

هری هه لاهیل. (ب) ژه قنه مووت. (زهر- هلاهل)

ژهمه: [ناو] بهرهمه شکه. (کره حاصل ازیک بامشک زدن)

ژهندن: [چاوه] هه لپه پین له جیوه و چهله- پایی بی جیگورپین. (دریک نقطه رقصیدن)+

ژهنگ: [ناو] وهک ژاری قلیان؛ جرمی قلیان؛ خلته می مودنه. (جرم پیپ و قلیان)+

ژهنگار: [ناو] ته موثری سه رکیوان؛ ته م و دوومان. (مه)+

ژهنگ هاوردگ: [ناو، ت] ژهنگ لیدراو؛ ژه- نگاوی. (زنگ زده)

ژهنگیت: [ناو] برو؛ ئه برو. (ابرو)

ژهنیاگ: [ناو، بهر] ژهنراو؛ ژهنیاو؛ ژنیاگ (مضارع ژهندن) باهمه معانی)

ژهنیک: [بهند] تو سقالی؛ تو سقالی؛ که می؛ به ئاسته م و دووبه لا. (یک ذره)

ژهر که نگر: [ناو، ت] جهوی وشک بووی بنی که نگر؛ بوژه وانی به که لکه. (انگم کنگر)

ژهره با: [ناو، ت] بای سه بوون؛ بای سه- موون؛ گرهبای بای زورگرم که زه رحات هه- لده پروکینی. (بادسام)

ژهی: (ف. مشه) که ژهیکا.

ژهیکا: (ف. مشه) ژهی؛ ژنابه؛ ژنی خراب و کردار خراب. (زن بدکاره)

ژهینگی وه: [بهند] له وه به دووا؛ له وساو؛ له ئیسته وه. (ازحالا)

ژیار: [ناو] هه لاج؛ په ره کهر. (حلاج)+

ژیاره: [ناو] گوزهران؛ بهرچیوون؛ پیویستی ژیان. (معیشت)

ژیان: [ناو] شیان؛ هینان؛ بایه خداری؛ ده- ژی: دینی. (ارزش)+

ژیان نامه: [ناو] نووسینی کاره ساتی ژیان و به سه رهات و پرووداو له دریژهی عومردا. (زندگینا مه)

ژیبه ردان: [چاوه، ت] لیبه ردان؛ دهس ژیه ردان؛ بهرهل کردن، ته لاقدان، دهس ژیه بهردان؛ دهس لی بهردان. (طلاق دادن)

ژیبه ردایی: [ناو، بهر] بهرهل کاراو؛ لی ته- لاقدراو. (طلاق داده شده)

ژی دریژ: [ناو، لئاو] به سالچوو؛ ته مهن دریژ؛ عومردریژ. (مسن؛ عمر دراز)

ژیئرئاوی: مهله کردن له ژیرئاو؛ به مهله رویشتن له ژیرئاوه وه؛ (ب) به دزیه وه و زیره- کانه کردنی کاریک. (زیرایی)

ژیربان: [ناو] میچ. (سقف)

ژیرباخستن: [چاوه، ت] ژیرپی خستن؛ پامل کردن؛ پایه مال کردن. (پایمال کردن)

ژییرخاکی: له ژیرخاکدا شاردراوه؛ (ب) کهل- وپه لی که ونارا که له ژیرخاک دهرده- هینریت. (زیرخاکی)

ژییرده ریایی: [ناو] جوریک که شتییه (پاپور) که ده توانی له نیو ئاودا نقوم بییت و له ژیر ئاوه وه پروات. (زیر دریایی)+

ژییرپسمه: [ناو] بهرد یان کانه زای ناوچال که پاژنه می درگا له سه ری ده سووریت. (زیرپاشنه در)

ژییرزین: [ناو] نه رمه زین؛ لبادی ژیر زین که پیش زین کردن له سه ر پستی چاره وا داده- نریت. (نمد زین)

ژیرسه: ئاگاداری له پیلان؛ (ب) هووی (فیت، سووچ، خهتا، تاوان)، ئهوکیشه- گشتی له ژیرسه ئهوابوو؛ ئهوکیشه گشتی فیتی ئهوابوو، به هووی پیلانی ئهوهوه بوو .

(آگاهی از دسیسه بازی)

ژیرسیگار: [ناو] تهبلهک؛ ژیرجغاره؛ ژیرجگهره؛ ژیرسگار؛ چیرجگهره؛ دهفریک بو سووتکهسیگار تیکردن. (زیرسیگار)

ژیرمیزی: [بهند] (ب) بهرتیل به کاربهدهستی پشتمیز نشین دان به پهنامه کی. (زیرمیزی)

ژیرهار: [ناو] بهردی بهوهی ئاش و ده- ستار. (سنگ زیرین آسیاب)

ژیستاندن: [چاوگه،ت] ژی ئهستاندن؛ لی- ئهستاندن. (گرفتن از)

ژیسی: [ناو] ناوی تفهنگیکه. (نام اسلحه- ایست)

ژیشفانو: [ناو] ژیان؛ زینگه؛ زینده گی. (زندگی)

ژیشفانی: پهژیوانی؛ پهشیمانی؛ پوژمانی؛ پوشمانی. (پشیمانی)

ژیشفای: [ناو] ژیان. (زندگی)

ژیشفای: [چاوگه،ت] ژیاندن؛ بهخیوکردن. (زندگی دادن)

ژیشفهقتانندن: [چاوگه،ت] لی قهقه تانندن؛ لی جیاکردنهوه؛ لی قرتانندن. (جداشدن و جدا کردن از)

ژیکری: [ناو، بهر] براو؛ لیکراوه. (قطع شده)

ژیلا: ته گرّه ژيله؛ ته رزه؛ (تگرگ)

ژیلهمر: [ناو] ژيلهمو؛ ژيلهمو؛ پوولووی ژیر خوله میش. (اخگر زیر خاکستر)

ژیمایی: [ناو] لیماره؛ (ب) له پاش بهجیمو؛ میرات؛ لی بهجیمو. (ماترک)

ژین: [پاشگر] کهسیک که دهژنی؛ راژین؛ هه ژین. (بیواژه، تکان دهنده)

ژین: [ناو] له کرۆمۆزۆمدا هوکاری راگویتنی تایبه تمه ندیگه لی ره گهزی و ئه- خلاق و سرو شتیبه له دایک و بابوه بو مندال. (ژن)

ژین: ناوی پوژنامه یه کی کوردی که له- سلیمانی دهرده چوو. (روزنامه ژین) +

ژین دهرمانی: [ناو،ت] چاره سه رکردنی کهم و کوورپه کانی ره گهزی به دهست تیوردانی کرۆمۆزۆمه کان. (ژن درمانی)

ژینگه: [ناو] جیگه ی ژیان. (جای زیستن)

ژین و ژار: [ناو] ژیانی ناخوش. (زندگی تلخ)

ژینیرال: [ناو] مه قامیکی بالایه له عهسکه- ریدا؛ (ژنرال)

ژیوان: [ئاوه لئاو] ژیفان؛ پهژیوان؛ پهشیمان؛ پاشگهز بوون له کردنی کاریک. (پهشیمان)

ژیوای: [ناو] ژیفای؛ ژیان. (زندگی)

ژیونای: [چاوگه،ت] ژیفای؛ ژیاندن؛ به- خیوکردن. (زندگی دادن)

پیتی (ژ) بهشی بیانی

ژامبون: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوشتی پانی
لاشه‌ی سهرپراو؛ (ب) باستمه‌ی پان.
(ژامبون)

ژانر: فرد؛ اند؛ فد: چه‌شن و چه‌مکیکی
تایبته له کاری هونه‌ری و ئه‌ده‌بی‌دا،
ئافرانندی کاریکی هونه‌ری یان ئه‌ده‌بی که
ناوه‌روکیکی تایبته‌تی هه‌بیته؛ ده‌سته‌واژه‌ی
سینه‌مایی و هه‌والئیری سینه‌ماییه. (ژانر)

ژووړنال: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوڤاریک که له
بابته هونه‌ری کرده‌وی ده‌ستییه‌وه ده-
دووی، وه‌ک وینه‌ی لیاس و جلدروونی
باوی پوژ. (ژورنال)

ژووژ: له کوږی یاریدا به‌تایبته له‌قوماردا
قسه‌په‌وا و حوکم په‌وا (داوهر) ئاسایه. (ژووژ)
ژیتون: فرد؛ اند؛ فد: کوته‌کاغه‌ز یان -
پلاستیک یان کانزاییکی موږکراو یان
نیشان لیدراوه که له شوینگه‌لی گشت گیردا
له سندوقدار یان که سیکي تایبته، به‌پاره
ده‌کړدږت و هه‌ر له‌و شوینه‌دا بره‌وی هه‌یه و
زیاترله شوینگه‌لی وه‌ک قومارخانه و
چیشته‌خانه و جنده‌خانه و (بیسترۆ) و ئیتردا
باوه. (ژتون)

ژیرسازی: (۱) پیک‌وییک کردنی چینی ژیره-
وه‌ی جاده و هیل‌ئاسن و ته‌پاندنه‌وه‌ی بو -
کارکردن له‌سه‌ری یان ئیسفالت‌کردن.
(۲) کاری هه‌ول‌ده‌ست په‌نگ کردنی دیوار
یان تابلوی وینه‌کیشی یان هه‌رشتی که له
پاشان په‌نگی پیوستی لی‌بدږیت؛

پیک‌وییک کردنی هه‌ر پروپه‌پیک بو کارکردن
له‌سه‌ری. (او‌زیرسازی)

ژیله: فرد؛ اند؛ فد: اسپانیاد: [ناو] له‌زرانه‌ک؛
گه‌ردیکه که له ناو ئاوی گه‌رم ده‌کریته
دووی ساردبوونه‌وه وه‌ک ئاوی سه‌روپیکی
سارده وه‌بووی مه‌یوی لی‌دی و ده‌له‌مه‌یه و
شل و شه‌ویقه، ئه‌گه‌ر له جیاتی ئاو بکریته
نیو ئاوی میوه ده‌بیته ژیله‌ی خواردنه‌مهنی و
به‌ناوی میوه‌که‌یه‌وه ناوده‌بریت. (ژله)

ژین: [ناو] له کړوموژومدا هوکاری
پاگو‌یزتنی تایبته‌تمه‌ندیگه‌لی په‌گه‌زی و ئه-
خلاق‌ی و سروشتیه له‌دایک و باب‌ه‌وه بو
مندال. (ژن)

ژین: ناوی روژنامه‌ییکی کوردی که له
سلیمانی ده‌رچووه. (روزنامه‌ژین) +

ژین‌پاتوږ: [ناو] دینام؛ موتوری کاره‌با؛ که‌ره-
سته‌یی که هیزی جوولینه‌ر ده‌کاته هیزی
کاره‌با. (ژنراتور)

ژینیتیک: [ناو] زانستی که له‌سه‌ر دیارده
کانی ئیرسی (میراتبه‌ری) و په‌گه‌زی ده-
کو‌لیته‌وه. (ژنتیک)

ژینیتیکی: [ئاوه‌لناو] ئیرسی؛ میراتی؛ ئه-
وشته سروشتیانه که له دایک و باب‌ه‌وه به
مندال گه‌یشته‌وه؛ (ب) زگماکی؛ وه‌رنه-
گیراوی زاتی. (ژنتیکی)

ساب: [ناو] سابات؛ کهپر؛ چهتر. (سایه بان)
سابات: <ساب.
سابروون: : [ناو] سابریڼ؛ نیږی؛ ته‌گه.
(شاک؛ تکه)
سابری: <سابروون.
سابوته: [ناو] پیره ژناکه فن؛ پیریژنی قاری.
(زن بسیار پیر)
سابود: : [ناو] جوخینه؛ خه‌مانه‌ی مانگ.
(هاله)
سابیر: ناوه بو پیاوان
سابی سالار: : [ناو، ت] کاروان سالار؛ ریبه‌ری
کاروان. (کاروان سالار)
ساب ساپانی: : [ناو، ت] نانوماست؛ زاپ-
 فریدانی لاتیل بو سهرئاو که چهندجار هه-
 لده‌یه‌زیته‌وه. (نوعی باز)
سایت: : [ناو] سایته؛ کاریته؛ بالار. (شاه‌تیر)
ساتار: : [ناو] ساخور؛ پرووته‌نی ناولیره‌وار و
 جه‌نگه‌ل. (زمین‌بی‌درخت‌درمیان جنگل)
ساتای: سایه‌ی؛ له‌ساتای‌تودا؛ له‌ژی‌رسایه‌ی
 تودا. (سایه؛ کرم)
ساتن: [چاوگه] کوتان؛ لیدان. (کتک‌زدن)
سات‌وسه‌ودا: : [ناو، ت] سه‌ودا و موعامه‌له؛
 کرین و فروشتن. (معامله)
ساتوور: [ناو] ساتور؛ کاردیکی زورپان بو شه-
 قه‌کردنی لاشه له قه‌سابیدا. (ساتور)
ساتیر: : [ناو] گالته و شوخی؛ ته‌نز؛ جه‌فه‌نگ.

(تنز)
ساجی‌عه‌لی: وشه‌یی‌ک بو نه‌داری و
 موفلیس‌بوون؛ که‌وتوه‌ته سهرساجی‌عه‌لی :
 واتا هیچی به ده ست نه‌ماوه. (ساج‌علی)
ساجان: پشوودان؛ حه‌سانه‌وه. (خستگی-
 در کردن)+
ساجلخ: [ناو] ساج به توورکی واتا ته‌گریجه و
 زولف، (لخ) یش هه‌رتوورکییه واتا شتی ئه-
 گریجه‌به‌ند؛ زیوه‌ری زولف. (زیور زلف)
ساجمه: [ناو] به‌ردی سه‌نگ‌فه‌رش؛ بانوان.
(سنگ‌سنگ‌فرش)+
ساجمه‌رپیژی: [چاوگه، ت] به‌رد‌پیژی؛ سه‌نگ-
 فه‌رش کردن؛ بانواندن. (سنگ‌فرش کردن)
ساجینه: : [ناو، بک] ساریژکه‌ر؛ ده‌رمانکه‌ر؛
 خوه‌شه‌وه‌که‌ر. (مداواکننده)
ساحیب: ناوی گوندیکی له روژه‌ه‌لاتی سه‌قز.
(صاحب)+
ساحیوی: [ناو] ساحیوی؛ جوړیک‌تری.
(نوعی انگور)
ساحیو: ساحیب؛ گوندیکی له روژه‌ه‌لاتی
 شاری سه‌قز (قریه‌ای نزدیک سقز)
ساحیومال: : [ناو، ت] خاوه‌ن‌مال؛ (ب) خانه
 خوی. (صاحب‌خانه؛ میزبان)
ساخ: : [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) ده‌ست‌لینه‌دراو؛ شه‌قل-
 نه‌شکاو. (دست‌نخورد)+
ساخی‌پاریزناي: ساخی‌پاراستن؛ ته‌ندروستی

ساروج: [ناو] تیکه لایکه له قسل و خو له-
 میښ بو سوواخدانی هر روز به کارده هیئرا
 پیش تهوهی چیمهنتو پاور بیت. (ساروج)
ساروخ: ناوی چومیکه له کوردستانی روزهه-
 لات. (نامرودخانه ایست)+
ساروخ: مووشه که چه کی شه. (موشک)
ساروقامیش: گوندیکه نزدیکی بوکان زیدی
 دوو زانا و بلیمه تی کورد، برایم خانی سه لاج و
 هسه ن خان سه لاج سوران. (ساری قاموش)
ساره بان: [ناو] ساره وان؛ وشره وان؛ شوانی
 حیشران. (شتر بان)
ساری: [ناو] ته زیاتی؛ سقکی؛ ساردی.
 (سردی)
ساری: [ناو] جوړی قوماشی ته نکه ژنانی
 هیند له خویانی ده پیچن. (ساری)
ساری: [ناو] ساردی؛ سهردی؛ (ب) بی-
 خولکی؛ لالوتی. (سردی)
ساریج: < سارووج.
ساریزه کردن: [چاوغه، ت] دلنه وایی کردن؛
 ناشت کردنه وه. (آستی کردن)+
ساز: [ناو] ناوی هه موو ئامیره کانی موسیقاییه
 به لام به تاییه ت بو تار به کارده بری. (ساز)+
سازاخ: [ناو] توفی سارد؛ با و بوران پیکه وه.
 (بوران)
سازبه ندی: [ناو، ت] کاری سازبه ند؛ هه-
 لبژاردن و دابه شکردنی سازه کان له
 ئورکیستردا. (تنظیم کننده ارکستر)
سازگ: [ناو] تهره ساز؛ ترشیاتیک که شهله-
 میشی تیداییت. (ترشی باشلغم)
سازگاری: [ناو] (۱) رهوتی هه لکردن و پیک-

راگرتن. (رعایت تندرستی کردن)
ساد: [ناو] پارچه؛ تیکه؛ کوت؛ لهت. (تکه)
سادر: [ناو] ته ورداس. (تبر داس مانند؛ نوعی-
 تبرزین)
سادول: [ناو] دولیانی له چیمهنتو که سهری
 ئواله بیت. (ناو آسیاب)
سادیل: [ناو] چووزنه مام؛ چووزنه خه لف.
 (ترکه جوان درخت)
سارا کردنه وه: [چاوغه، ت] جیگای نارپیک و پر
 کوسپو که ندال رپیک کردن. (صاف کردن-
 زمین)
سارال: ناوی کیویکه له هورامان. (کوه ساران)
سارامی: پهز له کاتی تیریدا؛ پهزی تیربوو.
 (گوسفند سیر شده)
سارده سیر: [ئاوه لئاو+ ناو] کوستان؛ ناوچه یی
 که هه وای ساردییت. (سردسیر)
سارده کیل: [ناو، ت] توووه شانندی درهنگ
 وهخت له پاییزدا. (تخم پاشی آخر پاییز)
ساردی کردن: نه خوشی به هووی خواردنی
 خوراک (سروشت سرده وه). زورخوراک به
 سروشت سارد ده ناسرین و به خواردنیان
 مروف ساردی ده کات و نه خوش ده که ویت.
 (سردی کردن)
ساردین: فرد، فد، اند. [ناو] جوړیک ماسی
 وردیله؛ (ب) کونسیرو (قوتووی پر له ماسی
 ساردین که ئاماده کراوه بو خواردن).
 (ساردین)
ساروبیره: ناوی قاره مانیکی بانه ییه له شه ری
 چالدراندا به شدار بووه و به دهستی سوپای-
 تورک کوژراوه. (ساروبیره)

هاتن له گهل څه لک؛ (۲) پیکهوتن؛ ټه و ده-
 رمانه پیناکه ویت سازگارنیه؛ (۳) پیک-
 هاتن؛ نه بوونی کیشه و دژایه تی؛ په وتی
 سازشت؛ سازیری؛ سازیان. (سازگاری)
 سازوباز: [ټاوه لټاو] حازر و ټاماده. (حاضر
 و آماده)
 سازیان: [چاوه گت] سازشت کردن. (سازش-
 کردن)
 ساس: غریب سنجان؛ جووجه؛ ته خته پیتی؛
 واتا (ټه سپی ته خته) له تور کیه وه وه رگیراوه؛
 جوول هوه ریکی پانکیله ی چکوله تر له گه نه یه
 و له رویشتندا گورجه، په نگی قاوه یی سووره و
 شه وراوه له روشنایی بیزاره و خوینمژیکی
 زور به خوورووه، پانکیشی پیده لین، و
 خوینه که ی بوگه نه. (ساس)
 ساسی: [ناو] گدایی؛ سووالکهری؛ ده رویشی.
 (گدایی)
 سافو: [ناو] کلیله به فر؛ پنوو. (بهمن)
 ساقه: [ناو] (۱) سیاقه؛ سه ده قه؛ به ساقه ویم؛
 به سه ده قه تبم؛ (ب) به لا گهر دان. (۱۰ صدقه)
 ساقه: [ناو] ساغه؛ نه شکاوه؛ ساخه. (سالم
 است)
 ساقه ت: [ناو] لاسکی پرووه ک؛ لاسق؛ لاسک.
 (ساقه)
 ساقی: [ناو] (۱) ساغی؛ ساخی؛ (سالمی)؛
 (۲) مه ی گیر. (ساقی)
 ساقی: وشه ییکی بیانیه به لام زور به ی
 شاعیرانی کورد؛ باسیان کردوه به واتای مه-
 یگیره. (ساقی)
 ساک: [ناو] جانته؛ کیفی لباس و شتوومه ک-

تینان؛ جانتا. (ساک)+
 ساکار: [ټاوه لټاو] ساده؛ بی نه قش و نگار؛ یه-
 کپه ننگ؛ بی پریا. (ساده)
 ساکان: [چاوه گه] حه په سان؛ تاسان؛ کاس-
 بوون. (گیج شدن)
 ساکسیفون: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ټامیریکی-
 موسیقابه به فوو لیده دری. (ساکسیفون)
 ساکه ده شت: [ناو، ت] ده شتی پان و ساف و
 به رین. (صحرای برهوت)
 ساکه گوږ: < ساکه ده شت.
 ساکات: [ناو] ساکات؛ سیپهر. (سایه)
 ساکه وان: [ناو] به رازی می؛ مالوس. (خوک-
 ماده)
 سالاد: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زه لاته؛ سه لاته؛
 سالت. (سالاد)
 سالار: (۱) له قه می سالاری ناسر (مسته فابه گی
 موکری په چه له کی به ره بابی ناهیده کانی ټیلی
 فه یزولابه گی. (۲) له قه می ټه حمه دخانی فاروقی
 برازی سالاری ناسر، که سالی ۱۳۲۵ هه، له-
 گهل دووبرا و ۵ ټاموزای شه هید کران. (۳) له-
 قه می سالاری ټالباغ نیگار کیشیکی به-
 ناوبانگ. (سالار)+
 سالانه: [ټاوه لټاو+ به ند] هه موو سالیک؛ له-
 سال دا؛ ساله هات. (سالانه)
 سالبر: [ټاوه لټاو] سالیانه؛ کریگرته ی به بر بو
 سالیک. (یکساله)+
 سال بویر: [به ند] سالی نه سالی. (سال درمیان)
 صالح: ناوه بوپیاوان؛ ساله. (صالح)
 سالدات: [ناو] پله ییکی عه سکه ری بوو له
 رووسیا. (سالدات)

سالنامه: [ناو] به سهرهاتی سالانه؛ گوڤاری که سالی جاری دهردهچی. (سالنامه) +

سالووس: [ئاوه لئاو] (ف.گيو) رپاکار؛ چاپلووس؛ دروټاش. (سالوس)

سال وه گهر: [ناو] ساله هات. (سالگرد)

ساله وسال: [به ند] سالی جاریک؛ نه مسال بوټه - وسال. (سال به سال)

سالی ټامي: سالی داهاتوو؛ سالییک که دیت. (سال آینده)

سالی به دوانزه مانگ: (ب) له ته واولی سال دا؛ هه میشه و داییم. (مدام)

سالی خویندن: ماوه ییک که قوتابیان وانه ییک ته واول ده کهن به رانبه ر به ۹ مانگه و سی - مانگیش پشووی هاوینییه. له ئیراندا له ټه وه - لی ره زبه ره وه دستپدکات هه تا آخری - پووشپهر. (سال تحصیلی)

سالی داهاتوو: سالیکی تر؛ ټه و ساله که دیت. (سال آینده)

سالی رابووردوو: پار؛ پاره که. (پارسال)

سالی زاینی: به قهرا سالی هه تاویه به لام سهه - ره تای ده که ویت ۱۱ ی به فرانبار. (سال - میلادی)

سالی مالی: ۱۲ مانگه به لام سهه تاکه ی به پی بارودوخ دیاریده کری و سی مانگیش ماوه داده نریت بو سهه راست کردنی لیست و (بیانی) خهرج. (سالی مالی)

سالی مه لاخه لیل: سالی ۱۳۰۷ راپه رینی مهلا خه لیل که بوو ته سالی میژویی له ناوچه ی موکوربان. (سال ملاخلیل)

سالی میژویی: رووداو یک که له سالی کدا قه -

وماوه و به ناوی ټه و رووداوه ناوی لی ده بهن. (سال تاریخی)

سالیون: [ناو] گیای کاشه مه؛ که ره وزی کیوی؛ بو ئیشی جومگه باشه. (کرفس کوهی)

+ سام: (۱) باپیری روسته م (پدربزرگ رستم)

(۲) باپیکی زورگه رمه له گه رمینه وه دیت. (بادیست بسیار گرم)

سامال: ساف؛ بی گری؛ لووس؛ سایه قه؛ عاسمانی ساف؛ ئاسمانی بی ههور. (صاف)

سامالسا: ویران کردن و جیگه ی ویرانه که ساف کردن. (با خاک یکسان کردن)

سامالسا: هه موو؛ گشت؛ سامالساتالان کردن؛ هیچ بو نه هیشتنه وه. (بکلی)

سامان: [ناو] خویانی کووه کراوی گهنم و جو. (خرمن جمع شده گندم و جو) +

سامان: ناوه بوپیاوان. (سامان) +

سامره ند: ناوه بوپیاوان. (نام مردانه)

سامرپژ: <قالوگیر.

سام لی نیشتن: [چاوگه ت] خوف لی په - یدابوون؛ هه ست کردن به ترس. (احساس - ترس کردن)

ساموټک: [ناو] ساموټه؛ ساموټه؛ به ندی پاشته رک. (فتراک) +

سانتیمتر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] سانتین؛ یه ک له سه دی میتریک. (سانتیمتر)

سانتین: سانتیم؛ یه ک له سه دا؛ سامتین. (سانتیم)

سانده: [ناو] گويسووانه. (لبه بام)

سانگو: [ناو] کویلیکی نیری دوو ساله. (گوساله - نردوساله)

سانهوه: [چاوهگه، ت] پشوودان؛ بیهن وه دان؛
 حه سانهوه؛ وچان گرتن. (خستگی در کردن)
سانیلکه: [ئاوه لئاو] ئاسانوکه؛ ئاسان؛ سانا.
 (آسان)
سانیلوکه: [ئاوه لئاو] سانیلوک؛ سانيله؛
 سانيلکه؛ ئاسان؛ ئاسانوکه؛ سانا. (آسان)
ساواخی: [ناو] ساوایی؛ مندالی؛ کوږپه یی.
 (نوزادی؛ بچگی)
ساواژ: ساواژ؛ سهوازه؛ ترس پره وینه وه. (بی-
 ترس)
ساوه له وان: [ناو، ت] بهرغه له وان؛ کاره وان.
 (شبان بره)
ساهیک: [ناو] کیویه؛ ته پاله. (تاپاله)
سایراو: [ناو، بهر] ساوراو؛ سوواو؛ ساویاگ.
 (سایده شده)
سایلی: [ناو] سایله؛ سایله؛ جوړیک هه لوی-
 که م یان بی شیرینی. (کاجی؛ حلوی بی-
 شیرینی)
سایه وشک: [ئاوه لئاو] سایه هیشک؛ (ب)
 چکوس؛ رژد. (خسیس)
سایین: [چاوهگه، ساوین؛ سوون. (سائیدن)
سبانه: [ناو] سوانه؛ گوپی بان؛ قهراخ بان؛
 پاساره؛ گويسوانه. (کناره بام)
سبحان: ناوی گولیکی مه زنه له ناوچه ی وان
 له تور کیا. (نام دریاچه ایست)
سپوور: [] گسک لیډه ری کوټان و شه قام؛
 زبل پږ؛ له (سپوورگه) ی تور کییه وه هاتووه ته
 نیو فارسی و کوردی، به واتای گسک.
 (سپور)
سپوون: [ناو] سپوون؛ بنه گیاییکه وشکی ده

که نه وه له ئاودا که فده کات وه ک سابوون
 جلکی پی ده شوون. (اشنان)
سپایی: چه رمگی. (ب) ماست و شیر و دو.
 (کنایی لبنیات)
سپینه لوک: داری به پاوه وشک بوو. (درخت
 در جاشک شده)
سپی چه روک: [ئاوه لئاو] سپیچه لوک؛ رهنگی
 ده موچاو یک که مه یله و زهر دبیته. (زرد رنگ)
سپیکاچاقی: [ناو] سپینه ی چاو. (سفیده چشم)
سپی کردنه وه: [چاوهگه، ت] (۱) پاک کردن و
 پیست لی کردنه وه ی میوه؛ (۲) که ول کردن و
 پیستی لاشه ی حه یوان یان سهروپی گرتنه-
 وه؛ (۱ و ۲ پوست گرفتن)؛ (۳) ده فری مس به
 قالایی سپی کردنه وه؛ (سفید کردن ظرف-
 مسی)
ستارخانی: [ناو] جوړیک فیشه کدان و قه-
 تاره ی فیشه ک بووه. (نوعی فانوسقه) +
ستماندن: (۱) غه در و سته م کردن.؛ (ظلم-
 کردن)؛ (۲) تیکدان؛ پروو خاندن و هه لوه-
 شاندن. (شکافتن؛ خراب کردن)
سته م دیتی: [ناو، بهر] (ب) زولم لیکراو.
 (ستم دیده)
ستیفلوک: [ناو] جرجه کویره؛ مشکه کویره.
 (موش کور)
ستیکان: [ناو] وشه ییکی پرووسییه؛ ئیستیکان.
 (استکان)
ستیل: [ناو] ئه ستیل؛ ئه ستیر. (استخر)
سقاله: [ناو] سواله؛ ده سته ییک ده غلی
 دروینه کراو. (یکدسته گندم یا جودرو شده)
شفوک: [ناو] سماق؛ داری سماق و بهر که ی.

(سماق)

سجاف تهنگ: [ئاوه لئاو] دهستکورت؛ دهست تهنگ؛ فهقير؛ نه دار؛ بى ئه نوا. (بينوا)

سج: [ناو] مچ؛ جورېک مچى پان و چووکه. (نوعى کنه کوچک)

سخان: [ناو] ئيسقان؛ ئيسک. (استخوان)

سخولمه: سيخورمه؛ به مست تیکوتان. (سلفلمه)

سراندنه وه: [چاوگه، ت] سړين؛ پاک کردنه وه؛ دهست يان په رو پيداهينان. (پاک کردن)

سرپ: [ناو] سورب؛ قورقوشم؛ کانزاييکى نهرم و قورس و سپيه. (سرب)

سرکردن: [چاوگه، ت] بى ههست کردن به ده- رمانى سړکهر زياتر له نه خوشخانه و ددان-

پزيشکى، بو(کاردوژه) نه شته رکارى. (بى- حس کردن)

سرکه يى: [ئاوه لئاو] هه ر شت دروستکراو له سرک؛ دهستمالى سرکه يى؛ دهستمالى-

سرک؛ هه وړى. (لباس از نوعى پارچه بنام سرک)

سرپوک: [ئاوه لئاو] سه رامبردوو؛ (ب) که سى- که به سه رما قه لسه. (سرمايى)

سره دره: [ئاوه لئاو] گيژ و خول؛ بى ئاوه ز. (بى شعور)

سره موک: [ئاوه لئاو] بى ئاوه پوک؛ پووچه ل؛ بى ئاوه که. (بى مغز)

سرياس: هه وارگه يه که له نزىکى پاوه له هه- ورامان. (اسم منطقه اى دراوامان)

سريشم: [ناو] هيلم. جورېک چه سپى داره له خوين و ماسى دروست ده کړى. (سريشم)

سزگاو: [ناو] ئاوېک که له کاتى په نير دروستکردندا ده مينيتيه وه؛ دوى گهرم و کولتوو. (آب پنير)

سزيان: [چاوگه، ت] سوچاى؛ سووتان؛ کولان؛ جوش هاتنى تراو. (سوختن؛ جوشیدن)

سژين: هاوکات ژان کردن و خورانى برين. (خارش ضمن درد زخم)

سفح: [ناو+ به ند] سېح؛ سبه ينى؛ به يان؛ به- يانى. (صبح؛ فردا)

سفحا: [ناو+ به ند] سبھا؛ سبه ينى؛ شه وه کى؛ سه يزوو؛ سوژى؛ به يانى. (فردا)

سفرنه: [ناو] ليوارى سه ربان يان ديوار که له پيشه وه تره بو ئه وه باران ديوار نه شواته وه.

(برآمدگى لب بام)

سفورره: [ئاوه لئاو] ژنى تهرپوشى زور خودانه- پوشر؛ زياتر له ئوروپا که (ديکولته) ده پوشن

و شان و مليان پرووته. (زن شيک پوش که گر- دن وشانه اش په يداست؛ ديکولته پوش)

سکه رو: [ئاوه لئاو] زکه رو؛ نهوسن؛ چليس؛ دايمه له بيرى خواردن دا. (شکم پرست)

سگوموم: [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ به دئه خلاق. (بد اخلاق)

سلتوسوبا: [ناو، ت] سه لت و ره به ن؛ ته نيا و بيمال. (مجردبى مال ومنال)

سلورت: (ف. مشه) بيکار. (بيکار)

سلوره: [ناو] کاشيبه ن؛ کاشيبه ند. (ماهيچه- بستن مقعد)

سلوک: [ئاوه لئاو] سلوک؛ سرک؛ سلکهر؛ ره مووک؛ رموک. (رم کننده)

سله زه وه: [ناو] قنچکه سلواو؛ باپشکيو؛

چینچکه سلاو؛ سیتکه سلاو. (گل مزده)
سله منای: [چاوگه،ت] سله ماندن؛ داجله
 کاندنی حه یوان گهل. (شکه کردن)
سله وه چه: [ناو] نه خوشینیکی ئاژاله که
 ناتوانی خوراک قووت بدا. (مرض حیوانات)
سلیک: [ناو] چقل؛ درک؛ دروو. (خار)
سلیمانکه ندی: گوندیکه سهر به شاری سه قز
 بهشی فه یزولابه گی که بو هه وه لین جار
 رو شنبیری به نوابانگ ئیفتیخار (عه بدولآخانی -
 ناهید) له سالی (۱۲۹۸هه) دا تاری شیرازی هینا
 کوردستان و له وگونده داینا، زیدی ئوستادی
 نیگار کیشی و موسیقا (فه یزو للآ خانی ناهید)
 (سلیمانکندی)
سلین: ناوی گوندیکه له هه ورامان. (سلین)
سمایلوک: [ناو] پیرخه نیله؛ برویشین. (آش -
 بلغور)
سمپووتی: [ناو] سمکول؛ سم کوتان و به سم
 عهرز پرووشاندن. (سم برزمین ساییدن)
سمته ر: [ناو، بک] (له چاوگه ی سمین) کون -
 که ر؛ هه لکول. (سورخ کننده)
سمت: [ناو] سمینت؛ چیمه نتو. (سیمان)
سمه: پاشگر به واتای کونکه ر؛ (که نده سمه.
 داره سمه). (پسوند)
سمه کرپی: [ناو، ت] سمه کوتی؛ سمکول. (سم -
 برزمین کشین و کوبیدن)
سمیل قیت: [ناو، ت] سمیل قنج؛ (ب) مروقی
 قیت وقوز و شایی به خو. (سیبل روبه بالا و
 از خود راضی)
سناریو نووس: [ناو، ت] فیلمنامه نووس. (سنار
 یونویس)

سنتور: ناوی داعباییکی ئه فسانه بیه که گویا
 نیوهی لای ژوو رووی لهشی ئینسان بووه و
 نیوهی تری ئه سب بووه. (نام جانوری افسانه -
 ای؛ سنتور)
سنجاو: سه نجاو؛ سموره. (سنجاو)
سنچیه: [ناو] رهوشت؛ خو؛ ئه خلاق. (اخلاق)
سندم: [ناو] گری؛ بهست؛ قوفله گری؛ گری -
 یووچکه. (گره؛ بست)
سندوقدار: [ناو، ت] سندوقدار؛ ده خلدار؛ بهر -
 پرسى پاره ی پیک خراویک؛ که سیک که له
 فروشگاییک پاره ی شتی فروشراو له کرباران
 ده ستینیت. (سندوقدار)
سندووقی پوئستی: [ناو، ت] سندووقیکه له
 جیاتی ئادریس (ناونیشان) ژماره ییکی تاییه -
 تی هه یه بو نامه ی پوئستی که دیت.
 (سندوق پستی)
سنگو: [ناو] رَمب؛ نیزه. (نیزه)
سنگ و بهروک: [ناو، ت] بهریه خه؛ بهر
 سینگ؛ سینگ و مه مک. (جلوسینه)
سنگه بهر: [ناو، ت] بهردی خو پرس؛ بهردی -
 خو پرس؛ بهردی چه قاو له عهرزدا. (سنگ -
 تانیمه درزمین فروورفته محکم)
سنوور په راندن: [چاوگه، ت] له ئه ندازه
 ده رچوون؛ (ب) کاری بی شه رمی و نا ئاسایی
 کردن. (از حد گذشتن)
سنووردار: [ناو] (۱) بهر پرسى سهر حه د و
 سنوور. (مرزدار). (۲) ههر شت که کهوشه نی
 دیاری کراییت. (دارای مرز)
سنوورداشی: [ئاوه لئاو + ناو] هه قسی؛
 هاوسی؛ جینار؛ جیران؛ هه مسا. هاوسا؛

دراوسى؛ ئەم وشە پەگىكى توركىي پيوە-
 ديارە. (همسايە)
 سنووق ئاواز: [ناوت] گرامافون؛ گەرەما-
 فوون. (گرامافون)
 سو: پاشگىرىكە لە زاراوہى قەدىمى سەقزى
 و ھەندى زاراوہى تردا جىگای (تو) و (تەوہ)ى
 دەگرتەوہ وەك: خواردگىيە سو، بردگىيە سو، واتا
 خواردگىيە سەو، بردگىيە سەو. (خواردوويە تو،
 خواردوويە تەوہ) دوزراوہ سو (دوزراوہ تەوہ) كە
 نيشانەى بکەر و بەرکارە. (پسوند)
 سوبەرى: [ناو] مەلەوانى؛ مەلە كردن.
 (شناگرى)
 سوخوف: كتيبي ئىبراهيمى خەليل. (كتاب-
 ابراهيم خليل الله)
 سوخان: [ناو]: (۱) ئيسقان؛ ئيسك. (استخوان)
 (۲) زووخال. پەژى. (زغال)
 سوخل: [ناو] سوخال؛ زووخال؛ پەژى؛ پەژوو؛
 كۆمر. (ذغال)
 سوخورمە: [ناو] سيخورمە. (سقلمە)
 سودا: [ناو] سەودا؛ تراويكى گازدارى يپرە-
 نگە تىكەلى خواردنەوہ دەكرىت. (سودا)
 سودرە: [ئاوھلناو] سەيروسەمەرە. (عجيب-
 وغريب)
 سورافك: [ناو] سوورەقانگ. (نوعى مرغ-
 دريائى)
 سوراوسپياو: [ناوت] سووراو و سپياو؛
 دووماكى ئارايشتى دەم وچاو. (سرخاب-
 سفیدآب)
 سوراھى: [ناو] سوورى؛ سوريىتى. (سرخى)
 سوربون: ناوى زانستگای بەناوبانگى فەرە-

نسييه. (دانشگاه سوربن)
 سورژە: [ناو] سوورژە؛ سوورچە؛ سووركە؛
 سوركە؛ سووھرک. (سرخچه)
 سوريشك: [ناو] قورقورچكە؛ سوورينچك؛
 سووھرچك؛ سوورينچكە؛ سوورانچك.
 (سرخ ناي)
 سوک: [ئاوھلناو] ھەرزە؛ بىقابليەت؛ بى-
 قابليەت؛ سووک؛ سووک وچرووک. (ھەرزە)+
 سول: فرد. فد؛ [ناو] پينجەمىن نوئى موسيقا.
 (سل)
 سولاھەسپى: [ناوت] نال؛ نالى ئەسب.
 (نعل اسب)
 سولسو: [ناو] دووپشكى ساوا؛ بىچوہ-
 دووپشك. (بچه كژرم)
 سولو: فرد. ايتا. فد. اند. [ناو] كوژى موسيقايە.
 تاكەژەنى؛ ميلودىيك بە تەنيا كەرەستەيىكى
 موسيقاژەندن يان ئاوازيك كە گورانييژىك
 بە تەنيا لە ئوپپادا دەيلىت. (سولو. سلو)
 سولەدار: [ناوت] شويەتەدار؛ دارى گەز.
 (درخت گز)
 سولئى: [ناو] سوپرى. (شورى)
 سونبولەتيف: [ناو] گولەخەو؛ گيايىكە بو كەم-
 خەوى و لەش داگىران باشە و دژى ژارى
 خوينە. (علف گرہ. سنبل الطيب)
 سوند: فد. فرد. اند. [ناو] ئامرازى ھەراوكردە-
 وەى دەرەويىكى لەش بەتايبەت بو چارەى
 ميزگىران. (سوند)
 سوندە: [ناو] سوند؛ لولەى پلاستىكى؛ بوپرى-
 پلاستىكى باريك. (لولە پلاستىكى)
 سوندەر: [ناو] سوواندەر؛ چەوندەر؛ چوندەر.

(چغدر)

سونقور: شاریکی نزیك کرماشانه. (سنقر)

سووا: [ناو] له سنه به وهستاده لین؛

(سوواکار: وهستاکار)؛ وهستا. (استاد)

سووارو: ناوی به یتیکه له موسیقای کوردیدا.

(آهنگی در موسیقی کردی)

سووارو: ناوی به یتیکه له موسیقای کوردیدا.

(آهنگی در موسیقی کردی)

سوواعبت: له (سوحبت) ی ئاره ویه وه

هاتوه و کوردینراوه به واتای شوخی و جهفه-

نگ و گالته یه. (شوخی)

سووای سالحان: [ناوت] سبخی زوو؛ به ره به-

یان. (صبح صادق)

سووپرانو: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه؛ ده-

نگی بهرز و زیل له کوپی ئاوازا. (سوپرانو)

سووت: (۱) پاشکر به واتای سووتاو. تاوه-

سووت. (پسونده). (۲) پیا. (ریا). (۳) قازانج،

سوود، موفا. (سود)

سووتاو: نازناوی شاعیری به توانای مه هابا-

دی ره سوولی که ریمی. (تخلص رسول کریمی

شاعر مهابادی)

سووتفه: [ئاوه لئاو] هه لکه وت. (تصادفی)

سووتکه: [ناو] (۱) سوونکه؛ بنیسک؛

سوولکه؛ (سووتکه سابوون: سوولکه سابوون)؛

(۲) بنه جگه ری کیشراو. (ته سیگار). (ته ماند-

صابون و کشک ساییده شده)

سووچه ک: [ناو] سوووتوو؛ سوووتک.

(خاکستر سیگار و کاغذ)

سوور: [ناو] له کایه ی پاسووردا؛ به بی سهر-

باز په پی خال له عه زدا نه هیشتنه وه. (سور)

سووراوی لیو: ماتیک. (ماتیک)

سووربوژ: [ئاوه لئاو] رهنگی بوژ که به

سووراییدا بنوینی. (رنگ کبود تیره مایل به قرمز

سوورپیستال: سوورپیست؛ په گه زیك له

چووار په گه زی مروفی سهرگو ی زهوی له-

روانگه ی رهنگی پیسته وه. (سرخیوست)

سوورسوور: [ئاوه لئاو] (ب) ئاشکرا؛

سوورسوور ده زانم کاری ئه وه؛ به ئاشکرا ده-

زانم کاری ئه وه. (اشکارا)

سوورپمان: [چاوگه ت] حه یران بوون؛ حه په-

سان؛ واق و پمان. (حیران شدن)

سوورمه: سوورم؛ (سوورمه) نیوه بو ژنان. (نام-

زنانه است) +

سوورمه ریژ: چاوړشتن به سوورمه. (سر مه-

کشیدن چشم)

سوورنجی: [ناو] سوورنژه؛ سوورنجه.

(سر خچه)

سووروسه پان: ژنی جوان و جه خیل. (کنایه،

زن جوان وزیا)

سووره با: [ناو] بای سوور؛ نه خوشینیکی

گیروداره. (نوعی مرض واگیردار)

سووره پیاز: [ناوت] پیازی سه لک سوور که

له هه ماردا دره نگر خراپ ده بیت. (پیاز قرمز)

سووره تفی: [ناوت] سووره توو؛ شاتوو؛

گاتوو. (شاه توت)

سووره ریوی: [ناوت] جوړیک ریوییه که

سهرپشت و لاکه له که ی مه یله و (سوورزه-

رده). (روپاه قرمز)

سووری کال: سووری ئاچخ. (سرخ کمرنگ)

سووری هاوین: [ناوت] (ب) هه پرتی گه-

رماي هاوین. (درگرمای تابستان؛ چله تابستان)
سووزیای: [چاوگه+ رابوردووی سووزیان]
سووتان؛ سووتای؛ سووزیان. (سوختن؛
سوختی)

سووک: [بهند] هیواش؛ سووک قسه بکه
بابت خه وتوو: هیواش و نزم قسه بکه.
(یواش)+

سوولک: ناوی گوندیکه له روز ئاوی شاری
ورمی که تافگه ییکی به رزی لیه. (اسم دهی-
است)

سوولی که باب: [ناوت] بو ی هه یه له
تور کیه وه هاتی سوولی واتا: ئاودار؛ که-
بابی ئاودار واتا زور ئاوه که ی نه چنراییت
یان زور نه برزاییت. (کباب آبدار)

سوونبول: [ناو] سونبول؛ سوومبول؛ جوریک
گولی بون خوشه. (سنبل)

سوونگر: [ناو] وشه ییکی یونانییه ئاره
وکاری بووه و هاتوو ته نیو فارس و
کوردیش؛ ماکیکی دروستکراوی نه رمی کفه-
له وه ک ناوی قالوره ی گوله به روزه؛ که بو
دوشه ک و ژیر سه ندلی سه یاره به کارده بری.
(اسفنج)

سوهیل: [ناو] ئالف پیچ؛ گیاییکه له لاولاو
ده کا و پالوته ی کولیندراوی گه لاکه ی بو
چاره ی فیداری به که لکه. (سس. ایتیمون)
سوی: غه ش؛ له سه رخوچوون؛ غه ش کردن.
(غش کردن)+

سوین: [ناو] گوگرد؛ له زه مانى موغه کانی زه-
رده شتدا که سیک کاریکی خراپی بکرداییت
سویناویان پیده خوارد (دهر خوارد یان ده-

دا) سوین ئاو: واتا ئاوی گوگرد، ئه گهر
گوناجار بووايه ده مرد و ئه گهر بی گوناج
بووايه هیچی لی نه ده هات...؟، سوین خواردن و
سویند خواردن پاش هاتنی ئیسلام بوه به قه-
سه م خواردن، به لام قه سه م خواردنه منی نییه
و له سه ر ره وتی ئاوی گوگرد خواردنه وه، قه-
سه میش بووه به خواردن. (قسم؛ سوگند)

سه با: ناوی مه قامیکه له موسیقای کوردیدا.
(نام دستگاهی در موسیقی کردی)
سه بای زوو: [ناوت] سبه نی زوو؛ هه وه لی
سبه نی. (صبح زود)

سه بری ئه ییوب: (ب) تاقت و پشوو دریژی
زور. (صبرایوب)

سه به تچی: [ناوت] سه وه ته چیکهر؛ سه وه
ته چن؛ سه وه ته فروش. (سید فروش؛ سید ساز)
سه به قور: سه ره قور؛ که سیک که بو
مردووی خوشه ویستی سه ری له قور ناوه.
(ب) نازییه تبار و سه ره هه ش و قور.
(عزا گرفته و گل بسر ریخته)

سه پدونه: کیویکه ده لین زه رده شت له ویوه
سه ری هه لدا؛ له روزه هه لاتی باشوری ورمیه.
(کوه خاستگاه زردوشت)

سه تمیاگ: [ئاوه لئاو+ ناو، بهر] سه تمیا؛ سه-
تمیاو؛ ویران بوو؛ کاول بووگ. (ویران شده)
سه تمین: [چاوگه] ویران بوون. (ویران شدن)
سه ته ره: قاتر؛ هیستر؛ وشه ییکی ئاویستاییه
ههر به و مانا. (استر)

سه حله ب: [ناو] گیاسالمه؛ گیاییکی به نر خه.
(گیاه سلمه)

سه حن: [ناو] وشه ییکی فارسی و ئاره ویه؛

بوی هه یه له (صحن) ی ئاره وییه وه هاتبیت، به لام له کوردیشدا دهوتریت؛ جیگای بهربلاو؛ گوڤه پان؛ (دلاراما هیلالی نهو به دیدارت موباره کبی، به دیداری مه هی وه ک مه ه -) گرفتارت موباره کبی، قه تاره ی دووگمه که- ی سینته ترانان بو ته ماشای من، دوو ناری نهوڤه سی **سه حنی** سه مه نزارت موباره- کبی. (به داخه وه ناوی شاعیره کهیم له بیرنییه) (صحن)

سه حنه: شاریکی کوردنشینی سه ربه هه یمیی کرماشانه. (صحنه)
سه حه ری: ناوی ئاهه نگی که له پیش ده- ستپیکی شایی و هه لپه رکیی به یانیان به زوڤنا لیده درا بو ئه وه خه لک ئاگاداربکه ن که بو هه لپه رکی ئاماده بن. (نام آهنگی است)
سه حی: سه عی؛ سه عو؛ سوو که له ناوی سه- عید. (اختصار سعید)

سه ختان: سه خناخ؛ زه وینی په قه ن؛ زوورکی- سه خت. (زمین سخت و سنگلاخ)
سه خته دار: داری په ق وه ک داری گوڤز و قه- یسی و بادام. (سخت چوب)
سه خته و بوون: [چاوگه، ت] سه خت بوونه وه؛ په ق بوونه وه؛ پته و بوونه وه. (سخت شدن)
سه خلاو: [ناو] تا قمی پشمه رگه ی ئیشک گر که له جیگایی ده مینه وه؛ بوی هه یه له وشه ی (ساخلوو) ی تورکییه وه هاتبیته نیو کوردی به واتای جیی مانه وه ی عه سکه ر؛ که له- چاوگه ی (ساخله ماخ) به واتای (راوه ستان و راگرتنه) و چووته نیوزمانی فارسیش. (ساخلو)
سه خه ل: [ناو] پز؛ ئاوه لمه. (جنین)

سه ده په لکه: [ناو] جوڤیک گولی پر په ریه. (نوعی گل)
سه دره: ناوی کراسیکی موباره ک بووه له ئایینی زه رده شتدا که پیش بلووق بوونی مندال ده یانکرده به ری و به و منداله یان ده- گو ت سه دره پووش. (نام پیراهنی مقدس در دین- زردوشت)
سه دری: پیشه بندیک که بهر سینگ داده- پوشت (سینه بند)
سه دمیری: [ناو] هاوالی؛ هاوکاری؛ ئاریکاری؛ هه قپایی. (همکاری)
سه ده مه: [ناو] (ب) بقه؛ ترکز؛ ئه وکاره سه ده- مه یه مه یکه؛ ئه وکاره جیی مه ترسییه. باسی سه ر (صدمه) +
سه دی سه د: سه د له سه دا؛ (ب) بی که ماسی؛ ته واو؛ هه موو؛ به یه قین. (صدر صد)
سه ر: [ناو] زه ر؛ زه رینی که ر. (عر)
سه ر ئاسن: [ئاوه لئاو] (ب) مروقی که لله په ق و سه رکیش و که لله شه ق. (لجهاز)
سه ر ئالقه: [ناو] هه وه لئین ئالقه. (ب) سه رتوڤ؛ سه رباشقه؛ له هه مووان سه رتر. (سر حلقه)
سه ر ئه ستوون: [ناو] تاج کو له که؛ سه ر کو له که؛ سه رستوون؛ ته پله کی په شمال. (سرستون)
سه ر ئیلچی: [ناو] سه روک ئیلچی؛ ریش سپی و به رومه تی تا قمی به رپیکراو بو ئه نجامی کاری؛ بالوئیز. (سفیر)
سه راف: [ناو] ئاوده س؛ سه رئاو؛ کناراو؛ به ئه- ده به وه ده لئین ده ستشوری یان ته والیت. (توالت؛ مستراح)
سه راد: سه رهند؛ چوار گو شه ییکه وه ک که و

گذاشتن

سهر به فته رات دان: توشی گیچه لیک کردن
 که سهری تیدابچی. (سر کسی رابه باد دادن)
سهر به کلّاه: (ب) بارانی توند و دهنک گه وره؛
 شهسته باران. (بارش شدید باران)
سهر به وی: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ سهر به ست؛
 ئازاد. (آزاد؛ مستقل)
سهر به هوی: سهر به هوی؛ شوو کردن به که -
 سیک که ژنی دیکه ی هه بیت. (شوهر کردن -
 به مردی که زن دارد)
سهر به هه ش: ماته مگی پی که خوم له سهر -
 خو ی بساویت. (عزادار؛ علامت ماتم گرفتن)
سهر به هوی: شوو کردن به پیایک که ژنی -
 دیکه ی هه یه. (از دواج بامرد زدنار) +
سهر بین: [ناو] میزه؛ شتیک که سهری پی
 بهستن یان شتی سهر نانه و هی دهفر؛ بین
 واتای بهستن دهدا وه ک دهسینی شوان،
 دهسینی گاگیره. (سرپوش؛ درپوش)
سهر پای: [ناو، ت] دهسته واژه ی نه خوشخانه -
 یه؛ مالیجه کردن به بی خه واندن له سهر تهخت
 و له ناو چیگه و باندا. (سرپایی)
سهر پوش: [ناو، ت] (ب) له چک؛
 چارشو؛ چوارقه د؛ (ئه و کولمه جوانه له ژیرسه -
 رپوشا، به بای پاریزی خه یال ده رپوشا،
 فرمیسی دل رهق به ردت لیباری، توچون
 دلت هات پیایته خواری. «وه لی دیوانه» (سرپوش)
سهر پوشراو: [ناو، بهر + ئاوه لئاو + بهند] داپو شراو
 ؛ نیهانی؛ سهر به مور؛ شاراهو. (سرپوشیده؛
 نهانی)
سهر پولی زه هاو: شاریکه سهر به کرماشان.

به تهل چنراو بو گرتنی درشته ی کلّو و به -
 ردی خول و خاک. (سرنه)
سهر ادار: [ناو] (۱) سهر ایدار؛ کاروانسه -
 راجی. (۲) ژیرماله؛ چاودیری خانوبه ره و
 کوشک. (سرایدار)
سهر انسو: به سهر کردنه وه؛ سهر لیدان.
 (سرزدن)
سهر انگری: [ناو] سهره نگری؛ هه لکه و تن؛
 هه لکه و تن؛ (ب) هه له. (سکندری؛ اشتباه)
سهر او یز: [ئاوه لئاو] سهره و خوار ئاو یزان؛ به -
 راوه ژوو؛ دالقان سهره و خوار؛ دارداکری، به -
 راوه ژوی. (برعکس آویزان)
سهر بر: [ناو، بک] دروینه کردنی گول پر؛
 دژی بن پر. (خوشه بریدن و جا گذاشتن ساقه -
 بلند در رو) +
سهر بردن: (ب) به له زیوون؛ به تالوو که بوون؛
 له شه پی قدیم دا ئه گهر سهری سهر وکی -
 دوژمن بیرداریت، زور به له ز به سواری و ته -
 قلّه کوت ده یانارد هوه بو باره گای میر؛ ئه وه -
 چیه ئه ونده به تالوو که ی ده لپی سهر ده به -
 ی. (سربردن؛ کنایه، عجله داشتن) +
سهر برده: [ناو] سهر به ووری؛ سهر گوزه شته؛
 سهر گوره شته؛ به سهر هات. (سرگذاشته)
سهر به تاک: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ دانه پوشراو؛
 سهر نه نراوه. (سرباز)
سهر به ست بوون: (۱) رهوتی ئازادی و سه ره -
 ستی (ئازادی). (۲) به سهر به ستی گه یشتن؛
 به ئازادی گه یشتن. (آزاد شدن)
سهر به ستن: [چاو گه، ت] (۱) سهر پیچانه وه.
 (بستن سر). (۲) سهر لئانه وه. (سرپوش -

(سرپل ذهاب)

سهرپووت: (ب) سهرزل؛ سهر به قهرا پووتیک.
(سرگنده)

سهرپه: لای ژووروو؛ لای سهروو؛ (پوو له
لای من که مه چو بو سهرپه ری) «هیم».
(صدر مجلس)

سهرپه نا: [ناو] په ناگا؛ (ب) جیی ژیان؛
ژووریک که سهری داپوشراییت. (سرپناه)
سهرپیچی گلوپ: [ناو، ت] ئامیریکی قوولی
پیچداره که گلوپی چرای به پیچ لی قاییم
ده که ن (سرپیچ لامپ)

سهرپیډانه واندن: [چاوگه، ت] کول پیډان؛ سهر
پی شوړ کردنه وه (وادار به شکست)

سهرتاس: [ناو] که وچک ئاسا دروستکراو له
ته نه که، له دوو کانی به قالی دانه ویله ی پیډه-
که نه ناو ده فر یان ترازوو. (سرتاس)

سهرتاس: [ناو، ت] تووکی سهر وه ریو؛ هه ویز.
(سریمو؛ طاس)

سهرته پوله: گه ره کیکی قه دیمی له شاری
سنه. (نامحله ای درسندج)

سهرته ندوور: سهرته ندوور؛ < سهرته ندوور.

سهرته ندوور: [ناو، ت] مدبه ق؛ جیی چیشیت
لینان و نان کردن به ته ندوور. (مطبخ)

سهرته وانه: [ناو، ت] جیژن گرتن به هو ی
ته و او بوونی (فه رش و راخه ری چنراو.
(جشن پایان فرش بافی)

سهرتیپ: [ناو] پله و پایه ییکه له عه سکه ریډا؛
بالا تر له سهره نگی. (سهرتیپ) +

سهرتیر: سهرتیل؛ له میشین و هه لما تیندا به
هه لگرتنه ده لین؛ دژی خشکه. (تيله هوایی-

انداختن) +

سهرتیکردن: [چاوگه، ت] (۱) سهریکرده
بریښکه که تا ته ووی نه کرد هه لنه سا.
(خوردن تا تمام شدن) (۲) هه موو پوژی ده چنه
زگ کیسه ی کشمیشه که و سهریان-
تیکردووه؛ ده ست کردن به خواردنی شتیک و
ده ست له خواردن هه لنه گرتن؛ یان هه-
مووکات له شتیک خواردن. (خوردن هه روزه)
سهرتیکه: [ناو] سهدوو که؛ سهدو که؛
گیاییکه به ره که ی پانترله نو که و ده خوری.
(نام گیاهی است)

سهرجه م فروش: سهرجه موره ش؛
تیکر افروش. (عمده فروش)

سهرچاوان: له کاتی به خیره یان و به پیکردنی
میواندا دهوتری و اتا؛ قه ده مت سهرچاو؛ یان
له جیاتی به لی دهوتری، به سهرچاوان. (روی-
چشم)

سهرچق: [ناو] سهرلق؛ سهرچل؛ سهرلک؛
لکی سهره وه ی دار. (بالا ترین شاخه درخت)

سهرچک: [ناو] ترشه کشمیش؛ کشمیشی-
که ولی؛ زرشک. (زرشک)

سهرچوپی کیش: [ناو، بک] که سیک که سه-
رچوپی ده گری له هه لپه ریډا. چوپی کیش.
(چوپی کش)

سهرچه میان: [چاوگه، ت] سهر خوار بوون؛
(ب) سهر شوړ بوون. (سرخم کردن؛
شرمسار شدن)

سهرحه لقه: < سهرئالقه.

سهرخستن: [چاوگه، ت] وه سهر گیرانی نیر له
می. (سوار کردن نر روی ماده) +

سهر خواردن : (ب) مردنی که سیک له پاش هاتنی که سیک تر. (کنایی. مردن کسی - بابدنیا آمدن کسی دیگر)

سهر خواری : [ناو] سهر شوپی؛ شهرمه زاری. (شرمساری)

سهر خوڤه هاتن : [چاوگه، ت] هاتنه وه سهر خو؛ وه ئاگا هاتن؛ هاتنه وه هوښ. (بخود آمدن)

سهر خوران : حاله تی سهر وه خورین هاتن؛ (ب) خولیا و مهیلی دهروونی بوکردنی کاریک؛ شوپش سهری له کاری پامیاری ده خوریت؛ واتا مهیلی لییه تی. (سر خاریدن؛ بی میل نبودن)

سهر خوری : پیستی گا به توو که وه؛ که ولی خوش نه کراو. (پوست درباغی نشده گاو)

سهر خوشیدار : [ئاوه ئاوه] سهره خوشیدار؛ خاوه - نی عهزا؛ خاوه ن پرسه؛ عه زادار. (صاحب عزا)

سهر خوشیکه : [ناو، بک] سهره خوشیکه؛ که - سیک که ده چیت بو پرسه. (افراد ی که به - تسلیمت میروند)

سهر خه رمان : [ناو، ت] دانه ویله ی پاک و خاوینی سهر جه زی خه رمان؛ دژی بن خه رمان. (بنشن بالائی خرمن) +

سهر خه فنای : [چاوگه، ت] کوپنووش کردن. (تعظیم کردن)

سهر داخانه : [ناو] نوچه داخ؛ جه ریمه و پاره لی سهندن. (سزای نقدی)

سهر داری : [ناو] جوړیک گه نیمی رهنگ ئاچختر له سمه وه ژه که نانی سپی تر و جوانتره. (نوعی گندم) +

سهر داس کردن : [چاوگه، ت] ئیجاره کردنی ههردی پر گژوگیا بو رینه وه. (قرارداد

درو کردن علفزار

سهر دانه واندن : (ب) کول دان؛ سهر شوپوون. (تسلیم شدن؛ خجالت شدن) +

سهر دبوونه وه : [چاوگه، ت] سارده وه بوون؛ ساردبوونه وه. (ب) مهیل نان. (سرد شدن)

سهر دروو : [ناو، بک] دروینه وانیک که دهستی له سهر وه ده گریت و لاسق به جی دیلیت؛ دژی بن دروو. (دروگری که ساقه بلند بجای - گذارد) +

سهر ده رثینان : < سهر ده رثینان به هه موو مانایی که وه. (سرد آوردن)

سهر ده رکردن : [چاوگه، ت] خوږ زگار کردن؛ سهر ده رکه و مال زوره. (خود رانجات دادن) +

سهر ده سته : [ناو] سهر ده ست؛ سهر قوولی کراس و کوټ و کهوا. (سر آستین) +

سهر دیر : [ناو] ئاودانی زهوی که هه ر سهره - وهی ته رییت و بنه که ی نه یچیژی. (آب - دادن سرسری)

سهر دیر : [ناو] عینوان؛ سهر ناوی شیعر و نووسراوه. (تیتیر)

سهر راست کردن : [چاوگه، ت] کردنه وه؛ ریک - و پیک کردن؛ ئازاد کردن؛ ده ست لییه ردان. (باز کردن؛ آزاد کردن) +

سهر راو : [ناو] له راوه که رویشکدا راو چیپیک به تانجیی رستکراوه وه ده چیته مله ی کیو، که که رویشک لی ره تبوو تانجیی تییه رده دا. (موضع گرفتن بالای کوه در شکار)

سهر ره قی : [ناو] که لله ره قی؛ که لله شه قی؛ پی - داگری و سهر پی نه هاتن؛ سهر سه ختی. (لجبازی)

سەرپریدا بردن: [چاوه‌گه‌ت] هه‌لفریواندن؛ له خشته‌بردن؛ هه‌لخرپاندن. (فریب‌دادن)

سەرپریدا چوون: [چاوه‌گه‌ت] له‌پری‌لادان؛ هه‌له‌کردن؛ هه‌لفریوان. (ازراه‌بدرشدن)

سەرزه‌لووت: سەر زووت؛ بی‌میزه‌ر و بی‌کلاو و سەرپوش؛ سەرپه‌تی. (بی‌کلاه‌وسرپوش)

سەرزه‌وی: [ناو] سەرزه‌مین. (ب) نیشتمان. (سرزمین)

سەرژیکردن: [چاوه‌گه‌ت] سه‌رب‌پین؛ سه‌رلی‌کردنه‌وه. (سرقطع کردن)

سهرسامکردن: [چاوه‌گه‌ت] حه‌په‌ساندن؛ په‌شو‌کاندن؛ هه‌یران کردن. (حیرت زده کردن)

سهرسامی: حاله‌تی سهرسام‌بوون؛ سه‌رسوو‌رمان؛ سهرسوو‌رماوی؛ حه‌په‌ساوی؛ حه‌یرانی؛ وری و گیژی. (تحیر)

سهرسالمه‌تی: (ب) سه‌ره‌خو‌شی؛ پرسه. (تسلیت)

سهرسونگه: کاوه‌خو؛ فه‌راغه‌ت؛ ئاسووده‌یی؛ سهرپه‌رژان؛ شینه‌یی. (فراغت)

سهرسهر: کو‌شکی زو‌ر به‌رفراوان؛ باله‌خانه‌ی گه‌وران. (سرسرا)

سهرسه‌نگین: [ئاوه‌لناو] وشه‌ییکی فارسییه به‌لام له‌کوردستانی رو‌ژه‌ه‌لات زو‌ر به‌ساناهی ده‌وتری به‌دوو واتا. (۱) سه‌ر قورس؛ ئه‌سپیک که به‌ئاسانی سه‌ری به‌له‌غاو وهر-ناسوو‌پینی. (۲) سه‌رگران و لالووت؛ نه‌بان؛ (سه‌نگین) له‌هه‌نبانه بو‌رینه‌یش دا به‌واتای کیشی قورس و مرو‌ی به‌حورمه‌ت هاتووه. (سرسنگین)

سهرسه‌وز: [ئاوه‌لناو] ولاتی زه‌نویر و پرگیا و

لپ‌ه‌وار. (سرسبز)+

سهرشکین کردن: [چاوه‌گه‌ت] دوا‌ی دابه‌شکردن به‌سه‌ر هه‌موواندا ئه‌گه‌ر هیندی له‌و شته‌زیادی بمینیتته‌وه، دووباره به‌سه‌ر هه‌موواندا به‌شینه‌وه. (سرشکن)+

سهرشناس: [ئاوه‌لناو] به‌ناووده‌نگ؛ سهرناس؛ خاوه‌ن که‌سایه‌تی. (سرشناس)

سهرشیو: ناوچه‌یی که له‌سه‌قز؛ ناوچه‌یی که له‌مه‌ریوان. (نام‌دو‌منطقه‌در کردستان)

سهرشیه‌ی: [چاوه‌گه‌ت] هه‌لچوون؛ هه‌لچوونی چیشت له‌سه‌رئاو‌ر. (سررفتن مایع-روی آتش)

سهرفلت: دزیو؛ ناشیرین؛ سه‌رپووت؛ سه‌رزول. (زشت کله‌گنده)

سهرقوفلی: [ناو] سه‌رقفلی؛ پاره‌یی که خاوه‌ن ملک (زیاتردوو‌کان) له‌کاتی ئیجاره‌داندا له‌ئیجاره‌داری ده‌ستینی. (سرقفلی)

سهرقو‌ق: [ناوت] هه‌ویز؛ که‌چه‌ل. (تاس؛ کچل)

سهرقه‌بران: [ناو] سه‌رزیا‌ره‌تان؛ گو‌رستان؛ گه‌ره‌کی که له‌شاری سه‌قز. (گورستان؛ محله-ایست‌در شهرسقز)

سهرقه‌پاخ: [ناوت] قه‌پاخ به‌تورکی واتا (درگا‌زار، سه‌ر) و قاپالی؛ واتا درگا‌به‌ستراو؛ ده‌رپوش؛ سه‌رداپوش؛ سه‌ر و زاری ده‌فر. (سرپوش)

سهرقه‌له‌م: [ناو] نووکی کانزای سه‌ری خو-ودنوو‌س و قه‌له‌می به‌جه‌وه‌هر نووسین. (نیش‌قلم)+

سهرکار: ناوی که بو‌رینان له‌عه‌سکه‌ریدا تا

پله‌ی سهره‌ه‌نگی ده‌وتریت. (سرکار)+
سهرکارگر: [ناو] سهرعه‌مه‌له؛ عه‌مه‌له‌باشی؛
 سهرۆکی کرێکارگه‌ل. (سرکارگر)
سهرکوت: [ناو] ته‌مران؛ دامرکان. (سرکوب)
سهرکوت کردن: [چاوگه‌ت] دامرکاندن؛ ته‌
 مراندن؛ شکاندنی جقات؛ له‌هیزخستن. (سر
 کوب کردن)
سهرکوتکه‌ر: [ناو، بک] (۱) دامرکین؛ داته‌
 مرین؛ (سرکوبگر)؛ (۲) لومه‌که‌ر؛ سهرکونه‌
 که‌ر (سرکوفت‌زن)
سهرکۆل: [ناو] (۱) باری سهربار. (سربار). (۲)
 تاج‌کۆله‌که؛ سهرئه‌ستوون. (سرستون). (۳)
 پرکردنی قه‌لأ قووچ؛ قلاقووچان. (تانتها‌ی-
 طرفیت‌پر کردن)
سهرکونسول: [ناو] سهرۆکی یه‌ک یان
 چه‌ند کونسوولگه‌ری له‌ وڵاتیکدا. (سرکونسول)
سهرکه‌تی: [ئاوه‌لناو] سهرکه‌وتوو؛ پیشکه‌وتوو
 له‌ کاردا. (موفق)
سهرکه‌چ: [ئاوه‌لناو] مل‌که‌چ؛ سهرشۆر؛ سهر-
 چه‌میای؛ شه‌مه‌زار؛ به‌رفرمان. (گردن‌کچ)
سهرکه‌ش: [ئاوه‌لناو] بوکیوی زور؛ ب‌ل‌ند ده‌-
 وتریت. (سرکش)
سهرکه‌وت: (۱) ناوه‌بوپیاوان. (اسم‌مردانه). (۲)
 [ر‌ابوردووی سهرکه‌وتن] چوو‌ه‌سهر؛ چوو‌ه‌بان.
 پیروزی؛ (بالارفت؛ بالارفتن؛ پیروزی)
سهرگاینجه: [ناو] سهرمژانه. (رابط‌خیش‌ویوغ)
سهرگۆر: (۱) سهرمه‌زار؛ (سر‌مزار) (۲) سه‌-
 رگه‌رد؛ قوربانی. (بلاگردان)
سهرگورد: [ناو] یاوه‌ر؛ پله‌ییکی عه‌سه‌رییه‌ له‌
 سوپای ئیراندا. (سرگرد)

سهرگۆه‌ند: [ناو] سهرگۆبه‌ند؛ سهرچۆپی.
 چۆپی کیش. (نفراول‌چۆپی)
سهرگه‌رم کردن: [چاوگه‌ت] سهرقال‌کردن؛
 خافلاندن؛ (ب) جوړیک‌خاپاندن؛ مه‌ژوول-
 کردن. (سرگرم کردن)
سهرگه‌شته: [ئاوه‌لناو] ویل؛ حه‌یران؛ ئاواره؛
 سهرل‌یشیواو. (سرگشته)+
سهرگه‌ندان: [ئاوه‌لناو] سهرگه‌ردان؛ ئاواره؛ (له‌
 هه‌ندی ناوچه‌هه‌روا گۆیه‌ده‌کریت)
 (سرگردان)
سهرگین: [ئاوه‌لناو+ جیناو] ئه‌وه‌ی سهره‌وه؛
 سهروو‌تر؛ بانگین. (بالائی)
سهرلسو‌وای: [چاوگه‌ت] سهرکه‌وتن.
 (بالارفتن)
سهرله‌به‌ر: [ئاوه‌لناو] سهرله‌به‌نگ؛ سهرشۆر؛
 مل‌که‌چ؛ فرمانبه‌ر. (خجل‌وفرمانبردار)
سهرله‌ر‌یدابوون: [چاوگه‌ت] (ب) حازر بو‌ئه‌-
 نجامی فرمان‌تاسهر تیاچوون. (حاضر‌به‌انجام-
 فرمان)
سهرلی‌کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) سی‌و دوو
 کردن؛ دوودل‌بوون. (۲) سهر‌بر‌ین. (دوودلی؛
 سهر‌بر‌یدن)
سهرما‌بری: [ئاوه‌لناو] سهرما‌بردوو؛ سهر-
 ما‌بردگ. (سرمایی؛ سرما‌زده)
سهرمایه‌داری: [ناو] سیسته‌میکی حوکومه‌ت
 که‌ له‌ سهر بنه‌مای ئابووری و پیشه‌سازی و
 بازارگانی دامه‌رزاییه‌ت. (سرمایه‌داری)
سهرمایه‌وز: [ناو، بک] ئه‌وه‌ی سهرمایه‌ داده‌-
 نی‌ت بو‌ کاریک. (سرمایه‌گذار)
سهرمایه‌وسه‌ی: [ناو] سهرمایه‌دانان.

(سرمایه‌گذاری)

سهرمه‌وقولات: سهرمه‌قولات؛ خو هه-

لگیرانه‌وه به سهر سهردا. (پشتک)

سهرنانه‌وه: [چاوگه‌ت] (ب) دیزه‌به‌ده‌رخونه؛

باس نه‌کردنی مه‌به‌ستیک؛ شاردنه‌وه‌ی قسه-

وباسیک. (پنهان کردن) +

سهرنگا: [ناو] (گ، منگه‌بیه) سهرین؛ موته‌کا؛

سهرنگا. (متکا)

سهرنگووم: [ئاوه‌لناو] بی‌سهروشوین؛ سهر

نقوم؛ به‌ئاو‌چوو؛ تیاچوون؛ سهرئوندا. (ازبین-

رفته‌بی‌نشان) +

(ب) بی‌سهروشوین؛ سهرنقووم. (گم‌شدن-

وبی‌نشان) +

سهرنووسهر: [ناو،ت] سهرنقیسکار؛ سه-

رنقیسهر؛ سهروکی نووسهرانی گوڤار و

بلاڤوک. (سردير)

سهرنه‌قی: [ئاوه‌لناو] سهرشور؛ سهرچه‌میای؛

شهرمه‌زار. (شمسار)

سهرنه‌شیف: [ئاوه‌لناو] سهربه‌ره‌وخوار؛ سه-

رنشیو؛ سهره‌وژیر. (سراشیب)

سهروان: [ناو] (۱) پله‌وپایه‌ی عه‌سکه‌ری له

سوپای ئیراندا، له‌سیتوان یه‌که‌م بال‌اتر.

(سروان) (۲) وشته‌هوان. (ساربان)

سهروپوز: [ناو،ت] سهروپوتراک؛ سهروسه-

کوت؛ سهرومیقل. رواله‌تی پوشته و په‌رداخ؛

سهروسیمما (سروسیمما)

سهروتار: [ناو] وتاری سهره‌کیی گوڤار و

بلاڤوک له‌لایه‌په‌کانی هه‌وه‌لی گوڤاردا که

زیاتر له‌لایه‌ن سهرنووسهره‌وه‌ده‌نووسریت.

(سرمقاله)

سهرودل: [ناو،ت] فی؛ خووداری؛ گه‌شکه؛

په‌رکه‌م؛ فه‌رکه‌م. (صرع)

سهروریش: [ناو،ت] مووی‌سهر و ده‌موچاو.

(سروریش)

سهروزماندار: [ئاوه‌لناو] زمان‌پاراو؛ به‌توانا له

ئاخه‌فتندا؛ (ب) زیره‌ک. (سرورباندار)

سهروزمان‌ناخوش: [ئاوه‌لناو] زمان‌تال؛ قسه

ناخوش؛ قسه‌په‌ق. (تلخ‌زبان)

سهروسامان: [ناو] رپیک‌ویکی؛ جه‌م‌وجوری؛

سه‌قام. (سروسامان)

سهروسامان‌گرتن: [چاوگه‌ت] (ب) بوونه

خاوه‌نی ژن‌ومندال؛ بوونه‌خاوه‌نی ژنیانیکی-

باش. (سروسامان‌گرتن)

سهروسور: [ناو،ت] که‌ین‌وبه‌ینی په‌نامه‌کی.

(سروسر)

سهروسه‌دا: [ناو،ت] هه‌راهه‌را. (سروصدا)

سهروسه‌مه‌نه: [ناو،ت] سهروسه‌نه‌مه؛ سه-

رونه‌شه‌مه؛ ودم؛ پیوقه‌ده‌م. (یمن)

سهروعوزرشور: [ئاوه‌لناو،بک] (ب) کچیک‌که

بالقی‌بووه. (دختربالغ)

سهروکی‌ده‌ولت: [ناو،ت] سهروک‌وه‌زیر.

(نخست‌وزیر)

سهرونه‌شه‌مه: [ناو،ت] پاوقه‌دم؛ یومن؛ ودم.

(یمن)

سهروه‌خت: (۱) ئاگ‌دار؛ وشیار. (تذکر). (۲)

لی‌پرسین؛ سوراخ‌گرتن؛ به‌ته‌نگه‌وه‌بوون؛

چوونه‌دیار؛ چوونه‌لا. (سراغ). (۳) له‌سهر وخت-

دا‌حازربوون؛ به‌وه‌خت‌حازربوون. (سرموقع)

سهرورگیپان: [چاوگه‌ت] (۱) پشت‌تیکردن؛

پوینه‌ندان؛ روو‌چه‌رخاندن؛ روو‌کردن به-

لاي دیکه دا. (۱۲ روبر گرداندن)

سهر وین: [ناو] سهرین؛ میزه؛ دهره ی به سهر وه به ستن. (دستار) سهرین.

سهر وینی: [ناو] سهر خویی؛ له سهر وینی: له- سهر خویی. (هوشیاری؛ آرامی)

سهره: [ئاوه لئاو] قهیره؛ نیوه پیر. (ب) چوده- رچوو؛ به ئه زموون. (دنیا دیده) +

سهره پته: (ب) بهر پرسی و دهسه لات داری؛ سهره پته تیکم به دهسته وه نییه؛ هچکاره نیم. (کنایی شغل)

سهره پیرین: بهروالته گیژ، به لام زورزان. (بظا هر گیج ولی حيله باز)

سهره تان: [ناو] (۱) شیر په نجه (سرطان). (۲) ته خته ی تالی تهون پیوه بستن. (تار بند قالیبافی)

سهره چلووسک: [ناو] سه لکه بزووت. (چوب- نیمسوز)

سهره خوشی: [ناو] دلنه وایی؛ سهره سلامه تی؛ ته سه لا؛ پر سه لیکردن. (تسلیت)

سهره سوډره: [ئاوه لئاو] مروقی ئاژاوچه ی و شهر هه لخرین. (فتنه گر)

سهره شورگه: [ناو] سهر شورگه؛ جیگه ی- خوشتن یان سهر شتن له مالدا. (جای تن- شستن)

سهره کوتی: [ناو، ت] (ب) به له قه له ق رویشن؛ به کوته کوت؛ به حاله حال؛ کهم-

وکووړ تیگه یشتن. (لنگان لنگان؛ بزحمت راه- رفتن؛ با اشکال فهمیدن، یا خواندن سطری-

بزور)

سهره کی: [ناو] (۱) بنه مایی. (اصل). (۲) پیشه

کی؛ سهره تا. (پیشگفتار؛ مقدمه)

سهره له قی: < سهره کوتی.

سهره ماسی: [ناو] بای سوور؛ ئازاریکی- گیرو داری سهره مه یه (بغه). (بادسرخ)

سهره مه رگ: [ناو، ت] کاتی گیانه لئا؛ ئاویله؛ نزیک مردن؛ کاتی گیان دهر چوون. (موقع- مردن)

سهره ندر: زانین؛ عه قل پیگه یشتن؛ په ی به- کاری بردن؛ پسوړی له کاریکدا؛ سهر دهر- چوون. (آگاهی از کار)

سهره وچیر: [ناو] سهره ولیژی. (سرازیری)
سهره ووستا: [ناو] سهره وسته؛ سهره وستا؛ وه- ستاباشی. (سراستاد)

سهره وقوله: [ناو، ت] نووک وسو؛ جوړی یاری- به دهر زیله؛ سهر و بنی هیله. (نوعی بازی- است؛ سروه تخم مرغ)

سهره ونیان: [چاوگه، ت] نیان به سهره وه؛ تراو به سهره ونیان و خوواردنه وه. (سرکشیدن)
سهره له دان: [چاوگه، ت] (۱) سهر دره یانان؛ له خاک سهر دره یانان. (۲) په یدابوونی بیروکه یان جقات. (سر در آوردن؛ پیداشدن)

سهره هیش: [ناو] سهر خیش؛ دهنده؛ دهنده ی- جیگای گاسن له ئامووردا. (چای آهن گاو آهن)
سهره عوره: [ئاوه لئاو] له نده هور؛ زه به لاح؛ تیکسمر او. (لندهور)

سهره غله ت: [ئاوه لئاو + به ند] سه خله ت؛ (۱) سه خت؛ دژوار. (دشوار). (۲) دلته نگ؛ من گه- له ک سه غله تم؛ من زور دلتنگم. (دلتنگ)
سهره غله ت کردن: [چاوگه، ت] سه خله ت کردن؛ دلته نگ کردن. (دلتنگ کردن؛ غمگین کردن)

سه غیر بار: ژنیک که مندالی وردی هه بیت و میردی نه بیت (زن بیوه دارای بچه صغیر)

سه فپکان: (۱) [چاوگه] سه فبستن؛ (صف بستن): (۲) [رابطور دووی چاوگه] سه- فیان به ست؛ سه فیان پیکا. (صف بستند)

سه فرابه ر: [ئاوه لئاو] زهر داو بهر؛ کهم که ره وه- ی ده لاندنی زهر داو، وهک ئاوی زیر شک و ئاوی هه نار. (صفرابر)

سه فرابه ر: [ناو] داریکه (نیروک و نیرووک) یشی پیده لئین؛ بولابردنی زهر داو به- که لکه. (سرخس نر)

سه فرهنگ: [ناو] شروقه کردنی وشه؛ فرهه- نگی وشه. (فرهنگ)

سه فهر: [ناو] مانگی دووه می سالی مانگی. (ماه دوم سال قمری) +

سه قله: [ناو] قه بز بوونی مه زاج؛ زک کارنه- کردن؛ دژی زه حیر. (بیس)

سه کری سه کران: ناوی کیویکه له باله کایه تی نزیک کیوی هه لگورد، که رادیوی هیزی پیشمه رگه ی شوپشی ئه یلوجل له ئه شکه- وتیکی ئه وکیوه داوو. (نام کوهی است)

سه گ: (ب) شو به اندن به سه گ؛ زورزان؛ حیل به باز؛ زور سه گه؛ زور قیل به بازه. (کنایی حیل به- گر)

سه گبا: [ناو] نه خوشینی ریخوله گیرانی سه گ. (مرض مخصوص سگ)

سه گباب: سه گ باوک؛ کوپی سگ. (پدر سگ)

سه گ بز دینک: [ناو] سه گ پسینکه؛ که- رویشکی یه کساله که زور خیرانییه، زوو خوی دهر باز بکات و سه گیش نایگاتی و

ئه وهنده سه گ به دوا ی خویدا راده کیشی هه تا سه گ شه که ته ده بیت یان ده- پسیت. (خرگوش یکساله)

سه گ چه سار: [ناو، ت] سه گ به چه وشه؛ ته- مبی کردنی سه گیک که زیانی خورو بیت؛ دهر- که ی چه وشه ی لی داده خهن و دارکاری ده- کهن؛ (ب) ئازاردان و گیره و کیشیه ی زور پیکردن. (سگ رادریاط در بسته تنبیه- کردن)

سه گ خور: (۱) [ئاوه لئاو] ههر شت شیایوی ئه وه بیت سه گ بیخوا؛ (۲) بی خورمه تی به که سیک که شتیکی پی بدری به نابه دلی؛ بگره ئه م هه زار تمه نه یش سه گ خور؛ واده زانم سه گ خواردی. (سه خور)

سه گده ست: [ناو] که ره سته ییکه له سه یاره دا. (سگ دست) +

سه گ ژی: [ناو، ت] سه گ مه رگی؛ ژیانی سه گی؛ وهک سه گ ژیان. (ب) ژیانی ناخوش و تال. (زندگی سگی)

سه گ گورگ: [ناو، ت] جوړیک سه گه له- نیوانی سه گ و گورگدا و زور هو شیاره و له هیزی پولیسدا یاریده ره بو دوزینه وهی تاوانبار و کالای قاچاخ و شتی تر. (سگ گرگ)

سه گ ماسی: [ناو] جوړیک ماسیه. (سگ- ماهی)

سه گ مه گه ز: [ناو] سه گ مه گه س؛ میشه سه- گانه. (سگ مگس)

سه گ نه خور: (۱) ههر شت که سه گ نه- یخوات؛ (ب) زیپ و زیو و پاره و پوول. (طلا پول)

(۲) خوراکی زور ناخوش.

(خوراک بدطعم)

سه‌گ‌وسه‌ر‌چوپی؟ : <سه‌گ‌ومز‌گه‌وت؟.

سه‌گ و شوان‌هاتنه‌وه: [چاو‌گه‌ت، ق‌ر‌پ‌وونی

که‌رت‌ه مه‌ر له‌کی‌و و گه‌ر‌انه‌وه‌ی سه‌گ و

شوان بی‌مه‌ر (ب) مافینگی بوون و پ‌ووش -

له‌ده‌م‌بوون. (کنایی‌دارایی‌از‌دست‌دادن)

سه‌گ‌ومز‌گه‌وت؟: (ب) کار‌یک که له که‌سیک

نه‌وه‌شیت‌ه‌وه. (کنایی.ناهم‌خوانی‌افعال)

سه‌گ‌ور: سه و گ‌ور؛ سه‌گ و گ‌ورگ؛

بوومه‌ل‌ل؛ تاریک و روونی به‌یانی که سه‌گ

و گ‌ورگ به دیتن ف‌رقی پی نه‌کر‌یت؛ وه‌ک

گ‌ورگ و می‌ش. (گ‌ورگ‌ومیش)

سه‌لا‌ته: <سالاد.

سه‌لا‌جه: وشه له‌ئاره‌ویه‌وه هات‌ووه و له-

کوردستانی باش‌وور به یه‌خ‌چالی فارسی ده-

ل‌ین (یخ‌چال)

سه‌لا‌مه‌ت: [ئاوه‌ل‌ناو] (وشه‌ئاره‌ویه‌وه) سل‌امه‌ت؛

ساغ؛ ته‌ندروس‌ت؛ وه‌ش؛ ساق؛ ساخ.

(سلامت)

سه‌ل‌به: [ناو] سه‌ول؛ ی‌لی که له‌ک لی‌خور‌ین؛

سه‌ل‌پ. (بیل‌قایق‌رانی)

سه‌ل‌وا: [ناو] سه‌لوو؛ سه‌لوی؛ سه‌ول؛ داریکی

همیشه سه‌وز به گه‌لای باریکی سووژنییه‌وه.

(سرو)

سه‌لو‌ینک: [ناو] سه‌رانگو‌یلک؛ سه‌رانگو‌لک.

(شوله؛ سر‌گین‌گاه)

سه‌ما: [ناو] بو‌ی‌ه‌یه له‌(سماع)ی ئاره‌ویه‌وه

هاتی‌یت؛ هه‌ل‌په‌ر‌کی؛ (ب) دوو ده‌سماله

کردنی ژنانی که سوکاری زاوا له به‌رده‌م

بووکدا له کاتی‌کدا بووک ده‌گاته به‌رمالی‌زاوا.

(رقص‌بادستمال جلوعروس)

سه‌مات: [ناو] ته‌ر‌سه‌قول؛ ته‌رس. (پهن‌اسب‌و

استر)

سه‌متان‌دن: [چاو‌گه‌ت] هه‌ل‌کی‌شان له ئاو.

(درآب‌گرم‌فرور‌بردن)

سه‌مخه‌رات: [ناو] سه‌خمه‌رات؛ هو؛ سه‌باره‌ت

؛ به‌خات‌ر. (علت؛ بخاطر؛ سبب)

سه‌مل: [ناو] به‌رمال. (جانماز)

سه‌موون: [ناو] جو‌ریک کولی‌ره‌ی خه‌په‌له و

خر و چک‌وله؛ (نوعی‌گرده‌نان)

سه‌مه‌ل: سرووتی ناواخی کورتان. (ساقه-

گندم‌داخل‌پالان)+

سه‌مه‌ند: [ناو] ره‌نگی ئه‌سپیک که به‌ره‌نگی

کایه و زه‌رده. (سمند)

سه‌مه‌نده‌ر: [ناو] (۱) جو‌ریک مارمیلک.

(سوسمار). (۲) داعباییکی ئه‌فسانه‌یه که ده-

ل‌ین له ناو ئاگردا ناسووتی. (سمندر)

سه‌مه‌ندی کلک‌ویال‌سپی: [ناو،ت] یه‌زیدی؛ ره-

نگی ئه‌سپی یه‌زیدی کو‌ری‌معاویه، که ره‌نگی

سه‌مه‌ند بوو به‌لام ره‌نگی‌بال و کلکی

ئاچ‌خ‌تر‌بوو. (سمندیال‌ودم‌شسته؛ یزیدی)

سه‌مه‌ندی یه‌زیدی: [ناو،ت] ئه‌سپی سه‌مه‌ند

که یال و کلکی کال‌تر یان سپی‌یت؛ ره‌نگی

ئه‌سپی یه‌زیدی کو‌ری‌معاویه‌بووه.

(سمندیال‌ودم‌شسته)

سه‌ه‌ناف: [ناو] سه‌یوان؛ سایه‌بان؛ پیشه‌وه‌ی

کلاوی لیو‌داری‌پان. (سایبان)

سه‌نبول: فد.فرد.اند؛ [ناو] ئور‌ناگ؛ نمونه؛

سه‌رمه‌شق کردنی شت یان که‌سیک؛

نمووده؛ نیشانه. (سمبل)

سه‌لته‌نه: سه‌لته‌نه؛ ناویکی ژنانه‌یه. (نامی)

است‌زنانه (

سه‌نچ: [ناو] دوو جه‌غزی وه‌ک ده‌وری

دروست‌کراو له‌کانزای زهره‌ک به‌یه‌کدا
بد‌ریت ده‌زرینگیته‌وه، که‌ره‌سته ییکی مو-

سیقایه. (س‌نچ)

سه‌نچار: ژه‌نگاله؛ ژه‌نگار؛ ناوی شاریک و

چیاییکه له‌نزیکی موسل. (نام‌کوهی‌است)

سه‌نچوور: [ناو] سه‌نچول؛ قه‌له‌ده‌ی تانجی؛

قه‌لاده. (قلاده)

سه‌نچه‌ر: ناوه‌بو‌پیاوان. (س‌نجر)

سه‌ندن: [چاو‌گه] کرین. (خریدن)+

سه‌ندنه‌وه: [چاو‌گه،ت] گورانی سه‌ندنه‌وه‌ی

دوو یان چه‌ندک‌ه‌س بو‌ماندوو نه‌بوونی

گورانیبیز. (تکرار‌تصنیف)

سه‌نده‌لووس: [ناو] سه‌نده‌رووس. داریکی

کورت‌ه‌بالایه‌جیوه‌که‌ی بو‌دروست‌کردنی ده-

رمان به‌که‌لکه. (س‌ندروس)

سه‌نگ: [ناو] لاسکی که‌نگری پیرکه

درووه‌کانی دامال‌ریت. (ساقه‌بی‌خار‌کنگریر)

سه‌نگ: [ناو] موته‌که. (سه‌نگ‌سووار‌بوون؛

هه‌ستی خنکان له‌خه‌ودا). (کابوس)

سه‌نگ‌دادان: لاسه‌نگ بوون. (طرفی‌سنگین-

تر؛ نامیز‌انبوون)+

سه‌نگ‌دانه‌سه‌ر: گوشار و هیز خسته‌سه‌ر.

(فشاروس‌سنگینی‌بر‌چیزی‌وارد‌کردن)

سه‌نگ‌فه‌رش: [ناو،ت] بانووان؛ داپوشانی

شوینیک به‌به‌رد و (چیمه‌نتو یان‌قور).

(س‌نگ‌فرش)

سه‌نگ‌وسووک‌کردن: [چاو‌گه،ت] (۱) به-

راوه‌رد‌کردن (تخمین‌زدن)؛ (۲) له‌به‌شی

قورس هه‌لگرتن و خسته‌سه‌ر به‌شی

سووک تا میزان بوون و به‌ران‌به‌ر‌راوه‌ستان.

(میزان‌کردن)

سه‌نگ‌وسووکی: [ناو،ت] (۱) له‌موعامه‌له‌دا

به‌راوه‌رد‌کردن و پیکگرتن. (۲) ته‌تک‌کردن

(زوریان سه‌نگ‌وسووکی به‌سه‌ر هینا؛ زوریان

ئابروو چوواند). (۱بر‌آورد. ۲توهین)

سه‌نگ‌وماست: [ناو،ت] سه‌نگی که‌نگر که

ئاوه‌کول بک‌ریت و تالاییه‌که‌ی ته‌واو‌بیت و

له‌گه‌ل ماست تیکه‌ل بک‌ریت. (ساقه-

لنگروماست)

سه‌نگ‌وسوژن‌کردن: [چاو‌گه،ت] هه‌موو که-

لینیک گهران و پشکین به‌دووی شتیکدا.

(سنگ‌و‌سوزن‌کردن)

سه‌نگ‌ه‌ر: [ناو] بو‌سه. (س‌نگ‌ر)

سه‌نگه‌سیر: [ناو] خوراکیکی زور ناوداره به

تایبه‌ت له‌موکوریاندا که له‌گوشتی گیسک

یان که‌رویشک و ماست چیده‌بیت.

(قور‌اوشی پیده‌لین. (نام‌خوراکی‌محلی‌است)

سه‌نگه‌ل: [ئاوه‌ل‌ناو] ئاژه‌لیک که‌گواییکی

گه‌وره‌تر‌بیت و شیر‌زیاتری تیدابیت.

(دامیکه‌یک‌پستانش‌بزرگ‌تر‌باشد)

سه‌نگی‌زاو: [ناو،ت] به‌ردیکه له‌کیسه‌ی

سه‌فرادا دروست ده‌بیت و زور به‌ئیشه و

ئاستا، به‌نووری له‌یزیر مالیجه‌ی ده‌که‌ن.

(سنگ‌صفرا)+

سه‌نگین‌ئه‌سله‌حه: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) له‌پیاویک-

که‌نیشانه‌ی نیرینه‌ی گه‌وره‌بیت. (کنایی،

بزرگ‌بودن‌آلت‌تناسلی)

سەنگین پا: [ئاوھلناو] پاسەنگین. <پی قورس.
(پاسنگین)
سەنگین دەست: [ئاوھلناو] کەسپک کە مالات
سەردەبیرپێت زوو گیانیان دەردەچی؛ (۲) کە-
سپک کە دەستی قورسە و لە ھەرکەس بەدا
زۆر ئازاری پێدەگەیی. (۱و ۲سنگین دەست)
سەوادبوونەو: [چاوگەت] سەوازە بوونەو؛
ترس وەرین. (ترس ریختن)
سەواش: [ناو] دەمەقال، شەپەقسە؛ ھاوار و
داد؛ (سەواش بە تورکی واتا: شەپ). (جنگ-
لفظی)
سەورو: [ناو] کووت؛ پەیین بەزەویداکردن
بۆ بەھیز بوونی خاک. (کود حیوانی؛ کود-
بزمین پاشیدن)
سەوری: [ناو] سابڕین؛ ساورین؛ نیری. (تەکە)
سەوزالف: [ناو، ت] ئالفی سەوز؛ (ب) وینجە و
گزرە و گیا. (علف سبز خشک یاتر)
سەوزە: [ئاوھلناو] مروقی رەشتالەیی ئاچن؛
گەنم رەنگ؛ ئەسمەر؛ سەوزەلی سەوزە
باریکی منداڵ «فۆلکۆر». (سەزەر) +
سەوزەدار: [ناو] دارەسەوزە؛ داریکە گەلکانی
و ەک سوژن باریکە و ھەمیشە سەوزە؛
پالاو تەیی کۆلیندراوی گەلکەیی بۆ عیلاجی
کەچەلی بەکەلکە؛ و حەییوانی ئاوس بە
خواردنی گەلکەیی بەر دەخات. (درخت کاج)
سەوزی: [ناو] سەوزە؛ سەوزەوات؛ گیای-
خواردەمەنی. (سبزی)
سەوس: [ئاوھلناو] وێل و سەرگەردان و سە-
وداسەر. (سوداسر)
+ **سەول:** ناوی گۆلیکە (گل تاج خروس)

سەول لیدان: [چاوگەت] بەلەم ئازووتن بە
سەول و ییلی تاییەت. (پاروزدن قاییق)
سەولاندن: [ھەلەکاندن؛ تەتەلەکردنی دانە-
وێلە بو پاک کردنەو ە لە خەوش و خال.
(بوجاری و پاک کردن غلە)
سەولەجان: [ناو] گۆچان؛ وە کاز، گاگۆلک.
(عصا)
سەولی بیگری: سەلوی راست ھەلچوو؛
شوبھاندنی قەد و بالایی بەرز و ناتلەنگ زراو
بەسەول. (سروقامت)
سەووروک: [ناو] سیروژ بەرانبەر بە یەک
مانگ. (سی روز؛ یک ماه)
سەوھان: [ناو] (۱) کەرەستەیی ساوین؛ بڕبەند؛
(۲) جوړیک شیرینیاتی بە ناوبانگە لە ئێران.
(سوھان)
سەوی: [ناو] سەوھتە؛ سەبەتە؛ قولینە. (سبد)
سەوھەر: [ناو] تاریکی شو؛ رەشی شەقی؛
دەوال؛ دەوال؛ دیو و درنج؛ ئەجنە. (تاریکی؛
جن)
سەھی: [ئاوھلناو] راست؛ بیگری. (سہی)
سەیارە: [ناو] ترومبیل. ماشین؛ ماشینی
سوواری. (ماشین)
سەیخۆل: [ناو] کەلەوھ؛ کەلەمە. (چنبەر)
سەیدەران: گیاساج؛ گەلکانی خەرە و دە-
خوری؛ بۆ چیکردنی بوورانی بەکەلکە و دژی
کرمی ریکۆلەیە. (سیرزرد)
سەیز: [ناو] خزمەتکاری ئەسپ؛ مەیتەر.
(مہتر)
سەیوان: (۱) گۆرستانیکی گەورە لە سلیمانی؛
(گورستانی در سلیمانیە) (۲) چەتری سیبەر؛

سایه‌وان؛ (سایان) (۳) ناوی کیوئیکه له
ئیلام. (کوهیست در ایلام)

سه‌یوهت: [به‌ند] شینه‌یی.؛ ئه‌سپایی؛
هیواش؛ ئارام. (آرام؛ یواش)

سی: پاشگر واتا (تی) کردگیه‌سی، واتا
کردوویه‌تی و نیشانه‌ی بکه‌ره < سو (پسوند)
سی‌ئاشان: گه‌ره‌کیکه له شاری مه‌هاباد.
(محلای درمهاباد)

سیا: کورت‌کراوه‌ی ناوی سیامه‌ند و سیامه‌ک
و سیاوه‌ش. (مختصر سه‌اسم مردانه)

سیاچال: [ناوت] (ب) جوړیک گرتوو خانه‌ی
قه‌دیم؛ زیندانی قه‌دیم. (سیاهچال)

سیاچاو: [ناوت] گولیکی پینچ‌په‌ره و ناخی
ره‌شه و له سه‌قز و مه‌هاباد و هه‌ورامان و
سو‌مابرادوست زوره و له قه‌دیم چاویان به
هاردراوه‌ی گوله‌که‌ی ده‌رشت بو یومن و
دوور خستنه‌وه‌ی وه‌یشوومه. (خریق سفید)

سیار‌یحان: [ناوت] ره‌شه‌ی‌یحانه. (ریحان-
سیاه)

سیازام: [ناوت] بریناره‌ش؛ ئازاریکی هاوبه
شی ئازال و مرویه که‌به شیوه‌ی کوانیکی ناو
ره‌ش له سه‌ریست هه‌لده‌دا و گیروداره.
(سیاه‌زخم)

سیاسووت: [ناوت] راوه‌که‌وی هه‌وه‌لی به-
هار. (شکار کبک در اول بهار)

سیاقه‌له‌م: [ناوت] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار
کیشیه واتا وینه‌کیشان به‌ره‌ش له‌سه‌ر
رووپه‌ری‌سپی (ب) وینه‌کیشان به‌میدادی‌ره-
ش. (سیاه‌قلم)

سیاکوش: [ناو] پشيله‌کیوی له ریوی پان و

پو‌رت‌ه و کلکی کورته و پیسته‌که‌ی به‌نرخه.
(گره‌گوهی)

سیامانگا: فد؛ [ناوت] گیانله‌به‌ریکی گوانداره
به ده‌ست‌وپای دریز و ده‌نگیلی زیل و به‌رزه-
وه زیاتر له سه‌ردار و ناو جه‌نگه‌لدا ده‌ژی.
(سیامانگا)

سیامه‌ند: ره‌شتاله؛ ناوی پیاوانه‌یه؛ که‌سایه‌تی
به‌یتی خه‌ج و سیامه‌ند. (سیه‌چرده؛ نام
مردانه)

سیاو‌ئالته: [ناوت] ره‌شه‌بیبار؛ هه‌ستی
پیاوه‌تی زیاد ده‌کات؛ دژی ژه‌هری خوینه.
(فل‌سیاه)

سیاو‌پو‌ر: سیاوپوش؛ قه‌یت‌ه‌ران.
سیبا: [ناو] سیبات؛ سابات؛ که‌پر؛ سایه‌وان.
(سایان)

سیبات: < سیبا.
سیب‌نهر: < سیف‌نهر.

سی‌به‌نگی: [ناوت] هوئینه‌وه‌ی قژه‌سه‌ر به
سی‌په‌لکه. (باقتن موی سرد سه‌رشته‌)

سیبه‌هران: [ناو+ به‌ند] به‌لیشاو؛ فره‌وفران؛
به‌زوری. (بسیار)

سیپ: [ناو] جه‌به‌له ته‌خته‌ی سی‌رووپه‌ر
یان زیاتر چیوو؛ سییی چایی ده‌کیلوچایی
تیدا‌یه. (جعبه‌تخته‌سه‌لایی)

سیپا: [ناو] (۱) هه‌رشتی پاچکه‌دار به‌سی
پاچکه‌وه؛ (۲) سی‌باز؛ په‌رینی سی‌باز. (اسم-
پایه ۲ پرش سه‌گانه‌)

سیپال‌شور: [ناو، بک] جلک‌شور. (لباس شو)
سیپه: [ناو] سه‌پان؛ هه‌ره‌تی لاویتی؛ هه‌ره‌تی
جه‌وانی؛ سووروسه‌پان: (ب) جوان و جه‌حیل.

(غنڦوان جوانی) +
سیپه‌ره: [ناو] ئامیری کون کردنی دار له نه-
 جاریدا. (سه‌پر) +
سی‌په‌ری: [ناو] سیوه‌ره: گیاییکی کورته-
 بالای که‌وه‌یه؛ شه‌وه‌ره هه‌ردی. (شبد-
 روحشی)
سی‌پیک: [ناو] سی‌پا؛ سی‌پی؛ سی‌پایه. (سه‌پایه)
سی‌تاف: [ناو] خور؛ هه‌تاو؛ خوره‌تاو.
 (نور آفتاب) +
سی‌تار: [ناو] ئامیریکی موسیقیای تاییه‌ت به
 ولاتی هینده و په‌رده‌کانی کانزایه و سوزیکی
 تاییه‌تی هه‌یه. (سی‌تار)
سی‌تار: [ناو] ئامیریکی موسیقیای که ۴ ته‌لی
 هه‌یه و به قامک لیده‌دری. (سه‌تار)
سی‌ته‌لاقه: [ئاوه‌ل‌ناو] سی‌به‌رده؛ سی‌به‌سی؛
 سی‌وه‌سی؛ ته‌لاقیک که ئیتر گری ناخوا‌مه-
 گهر دوا‌ی شوو‌کردنیک‌ی دیکه یان به راستی
 یان به پ‌واله‌تی که پی ده‌لین جاش. (سه-
 طلاقه)
سی‌تیر: [ناو] تفه‌نگیک‌ی قه‌دیمی بوو سی-
 فیشه‌کی ده‌خوارد. (سه‌تیر)
سیچکه: [ناو] به‌ره‌سماق؛ گیاییکه گه‌لاکه‌ی
 دژی هوورگ و جوو‌له‌وه‌ره، ده‌رمانه بو‌به-
 ردی گورچيله. (ترشک)
سیچهن‌گرتن: [چاو‌گه‌ت] ئوقره‌گرتن.
 ئارام‌گرتن. هه‌دادان. (آرام‌گرفتن)
سیخ: [ناو] سیخ (۱) یه‌که‌ی شماردنی که‌باب؛
 (۲) شیشی که‌باب برژاندن. (۱ و ۲ سیخ) +
سیخاندن: [چاو‌گه] ده‌نگی هه‌ناسه؛ ده‌نگ
 له سینگه‌وه‌هاتن. (خس‌خس‌سینه) +

سیخمه: [ناو] سووخمه؛ ئیله‌ک؛ کو‌ل‌ونجه‌ی
 بی‌قول. (یلک)
سیخوار: [ناو] زوقم؛ ئالشت؛ خووس؛
 خووسار؛ خوویز؛ سیخار. جيله. (پژ)
سیخوار له‌پشت: [ناو، ت] ده‌سته‌واژه‌ی
 راو‌که‌رانه؛ هه‌ره‌تی قه‌له‌وی و خیرایی که-
 رویشک (ب) کاتی پاییزیکی دره‌نگ.
 (اصطلاح‌شکارچیان، آخرپاییز)
سیخه: [ده‌نگه ناو] ده‌نگی سینگ و سیپه-
 لاک له کاتی هه‌ناسه هه‌لک‌یشان دا. (صدای-
 خس‌خس‌سینه) +
سی‌ده‌نگان: [ناو، ت] به‌سی‌ده‌نگان
 بانگ‌کردن؛ زور به ده‌نگی به‌رز بانگ‌کردن.
 (باصدا‌ی بلند‌صدا‌کردن)
سیرب: [ناو] خه‌لک و مه‌ردومی سیربستان
 که له په‌گه‌زی ئیسلاوه‌کانی باشوورن.
 (صرب)
سیرداخ: [ناو] سیری‌ورد‌کراو و سوور‌کراو له
 ناو‌ر‌وندا چه‌شنی پیا‌زداخ. (سیرداخ)
سیرماست: [ناو] سیری جنراو له ماست ده-
 کری و ده‌بیته سیرماست. (سیرماست)
سیرنوک: [ناو] ته‌زه‌ی ورد. (تگر‌ریز)
سیرو: ناوچه‌یکه له ر‌وژ ئاوا‌ی شاری ورمی.
 گوندیکه له سه‌رسنووری ئیران و
 تور‌کیا. (سرو)
سیروان: ناوی پیاوانه. (اسم‌مرانه) +
سیروو‌فه‌له: [ناو] ته‌یره‌کویره؛ بال‌داسو‌که؛
 ته‌یره‌په‌شکه. (پرستوی‌سیاه)
سیره: [ده‌نگه، ناو] ده‌نگی هه‌لو؛ ده‌نگی که-
 وش‌ی تازه و ته‌نگ له کاتی ر‌یگه‌ پو‌شتندا؛

جیرجیری کەوش؛ (ئامینی نازەنینی سپرە ی دی له پۆتینی «فۆلکۆر». (صدای جیرجیر کفش) **سپرە**: [ناو] (۱) سەهرە؛ سەپرە؛ جۆریک-فرندە ی دەنگ خۆش. (سەرە) (۲) سیلە و چە-فته گرتن؛ میزان کردنی تفەنگ له سەر ئامانج. (نشانەرفتن) **سپرەت**: [ناو] ئاڤرۆ. (بی سپرەت کردن: بی-ئاڤرۆ کردن: بەناڤرەوا کچینی هەلگرتن). (سیرت) (۲ب) کێر؛ (آلت تناسلی مرد) **سپرەسە گانە**: [ناو] گیاییکە سەلکی بنەکە ی له پیاز و سپرەکا. (سپر کوهی) **سپزوو**: سەیزوو؛ سوژی؛ سبەینی؛ بەیانی؛ شەوێکی؛ سبەح. (فردا) **سیسوو**: [ناو] بڕبەندی سی سووچ؛ سی-گوشە. (سوهان سەگوش) **سیغاری**: [ئاوێناو] خووگرتوو بە کیشانی سیغار؛ جگرە کیش. (سیگاری) **سیغە**: [ناو] ژن ماره کردنی کاتی یان دایمی؛ (ب) ماره کردنی کاتی. (صیغە) **سیغە کردن**: [چاوگەت] ژنیک بەهاوسەری کاتی، ماره کردن. (صیغە کردن) **سیغەیی**: [ئاوێناو] ژنیک کە سیغە کراوە. (صیغەای) **سیفر**: [ناو] ژمارە ییکە له یەک کەمتر؛ له گەرماپۆدا خالی بەینی ساردی و گەرمی؛ نزیک بە هیچ. (صفر) **سیف نەرد**: [ناو] سیب نەرد؛ شقاق. (سیب-زمینی ترشی) **سیقای**: [ناو] مەلە. (شنا) **سیفرەشک**: [ناو] سیفە کیویله. (سیب-

کوهی) **سیقیل**: اند؛ فد؛ فرد؛ [ئاوێناو] سیویل؛ قەرە-یەخە؛ کەسپک کە عەسکەری نییە. (سیویل)+ **سیقلبوو**: [ئاوێناو] ژنی زمان شپ و بی شەرم و هەوەسباز. (زن هوسباز) **سیقەتۆرە**: [ناو] سیکەتۆرە؛ له زۆر بە ی فە رەهنگە کاندای بە جیکە لێدان و جیقە لێدان ماناکراوە، بەلام سیکەتۆرە زیخە لێدانە و (کۆلەزرگ) یشی پێدەلێن و کیسە ییکی بەقەرە گورچیلە ی کاوڤ دەبی و پەنگی سووری زۆر توخە و دەخوریت بەلام جیکە لێدان ناخوری. (سنگدان) **سی کانیان**: [ناو] کیویکی بەرزە نزیک کیوی پەقیتان (لەیلان چوڤە) له باکوری شاری سەقز. (نام کوهی است) **سیکتر**: [کاری ئەمری] له وشە ی (سیکدیر) ی تورکییە وە هاتوو بەواتای (بەدر، بڕۆ بەد) له کوردیشدا واتای بە سووکیەتییه-وێ دەر کردن دەگە یەنیت، گومبە لەبەر چاوم؛ بڕۆ گومبە؛ بڕۆ بەد. (برو گمشو) **سیکەنەوسەرخان**: [ناوت] بە جیگای قەرەباڵغ دەلێن کە هاتوچووی زۆری. (جای شلوق) **سیلسانک**: [ناو] سەقری سپی واش؛ جۆریک مشک گره ی سپی واش. (چرغ سفید) **سیلم**: ناوی چیا ییکە نزیک حاجی ئومەرەان. (نام کوهی است) **سیلوخ**: [ئاوێناو] لەڤ و لاواز. زەردەل و نە-خۆش و کز. (مريض لاغرومردنی)

سیله وچه فته : [ناو] سیره؛ سیره گرتن به تفه-
 نگ بو پیکانی ئامانج. (نشانه رفتن)
سیم : [ناو] تیل؛ تهل؛ سیلک. (سیم)
سیمان : فد. [ناو] چیمه نتو. (سیمان)
سیمر سیمر : [ناو،ت] سمر سمر؛ ههراوه هوریا و ده مه قاله. (هیا هو)
سیمروو که : [ناو] سیره کیویه. (سیر کوهی؛ سیر خرس)
سینا : (۱) ناوی پیاوانه. (اسم مردانه). (۲) ناوی- کیو و ساراییکه له فه له ستین. (صحرا- سینا)+
سیناریو : فرد. فد. اند. [ناو] دهسته واژه ی سینه ماییه؛ فیلم نامه؛ ده قی نووسراوه ی حه- کایه تی فیلم. (سناریو)
سینجور : [ناو] سنجر؛ تیشکی ئاور؛ شو له ی ئا- ور. (شراره آتش)
سینگور : [ئاوه ئناو] قه له و؛ گوشتن. (چاق)
سینگه سوژ : [ناو،ت] دله کری؛ ژانی سینگ و سک. (دلرد. سینه درد)
سینمائیسکوپ : [ناو،ت] سینه ماییک که وینه کان له سهر پهرده یه کی پانتر له سینه- مای ئاسایی نیشان ده ریت. (سینما سکوپ)
سینه به ند : [ناو،ت] جوریک ژیرپوشی ژنانه یه بو بهرگری له داچوران و داهیزرانی مه مک. (پستان بند)+
سینه ر : [ناو،بک] بسین؛ که سیک که ده- ستینی یان ده کری؛ کریار. (گیرنده. خریدار)
سینه راما : فرد. فد. اند. [ناو] شیوه ییک له فیلم هه لگرتنی سینه ماییه که به سی کامیرا و چهند ئامیری دهنگ هه لگر، تومار ده کریت و

له سهر پهرده یه کی پان و چه ماوه به سی (پرۆژیکتور) نیشان ده ریت. (سینه راما)
سینه کیش : [ناو] سیگار کیشیک که دوو که لی سیگار ده باته نیو سییه کانیه وه. (سینه کش)
سی نیزام : [ناو] ئامیرییک له بیچمی سی شه ویلکه، که به پیچ له یه ک ده کرینه وه و ده به سترین و بوژاگرتنی مه ته به سهر درپله- وه به کار ده ریت. (سه نظام)
سینی مال : [ئاوه ئناو] سینی مال؛ کاسه لیس؛ چلکاوخور؛ (ب) خو به بیگانه فروش. (سورچران؛ خود فروخته)
سیواد : [ناو] سپیایی به یانیان و سوورایی ئیوارانی سهر ئاسو. (سفیدی و قرمزی افق- در صبح و غروب)+
سی و دوو کردن : [چاوگه،ت] لای خو به راوه- رد کردن یان حیسابی چاکی و خراپی یان قازانج و زهره کردن؛ تویش سی و دووی دلی خوت بکه؛ واتا لیکه بده ره وه. (برآورد کردن)
سی و دوو کردن : [چاوگه،ت] لای خو هه لسه- نگاندن و به راوه رد کردن. (تحمین زدن)
سیوراو : [ناو، بهر] سیویاگ؛ سوواو. (سائیده شده)
سیوسیه : [ناو] ته وه ره ی بانگردین. (محور بام غلطان)
سی وشکه : [ناو] (۱) جوریک ژوژو له چاله که ده کا و تیرها ویزه و درکه کانی وه ک تیر دهاویت بو بهر هه نگاری له دوژمن: (نوعی- خارپشت تیر انداز)؛ (۲) فسوس؛ خو به دوژمن فروش؛ نیشتمان فروش. (جاسوس) (۳) جوریک نه خوشیه که مروف تیر ناخوا له خواردنی ئاو؛ ئیسقا. (استسقا)

سیوه : [ئاوه لئاو] هه تیو؛ مندالی بی دایک و باب؛ سه غیر. (یتیم)
سی وه خته : (ب) سبه ینی و نیوه پرو و شهو؛ (سی ژمه). (سه وعده)
سیوه پرو : [ناو] سیبه پرو. یاوی نوبه؛ تهوی- مالاریا. له سی پروژدا جاریک یاو کردن؛ نوبه- تی. (تب نوبه)
سیوه هرمی : [ناو، ت] میوهی دارسیوی موتوربه کراو له داره هرمی؛ سیوی گولوا. (سیب گلاب)
سیو خانه : [ناو، ت] جیگای مندالی بی باب- و دایک به خپو کردن. (یتیم خانه. دارالایتام)
سیوی گولوا : [ناو] بهری داری په یوند کراوی سیو له هه رمی. (سیب گلاب)

پیتی (سین) بهشی بیانی

سابوتاز : فرد.اند.فد؛ کارشکینی؛ کوسپ-
خستنه بهریا. (سابوتاز)

ساپورت : پشتوانی؛ پشتهقانی. (ساپورت)

سادیس : سادیسمی؛ تووشی ئازاری-
سادیسم هاتوو؛ ئازاردر. (سادیس)

سادیس : فرد.اند.فد؛ مهردم ئازاری؛ (ب)
سوکنایی هاتنی جنسی به ئازاردانی لف.
(سادیس)

سازمانی و لاته یه کگرتوه کان؛ ریکخراوی
میلله تگه لی هاوبهش و هاوپه یمان. (سازمان-
ملل متحد)

ساسات : که دهسته یی بو که مکردنه وهی ههوا
له کاربوراتوری سه یاردها. (ساسات)

ساقدوش : [ناو] ساخدوش؛ له تور کیش داهه یه
به واتای شانی راست (ب) برازاوا. (دوستان
داماد)

سالون : فرد.ایتا.فد.اند. [ناو] هول؛ ئوده ی
زور گه وره؛ ته لاری به رفراوان. (سالن)
ساندویج : فرد.اند. [ناو] بابوله ی دریژ؛ پیخوری
له نان پیچراو؛ ریوایه ته که قوماربازان دایان-
هیناوه و کردویانه ته باو (ساندویج)

سپای دانش : [ناو،ت] سهرباز موعه لیم؛ لهزه-
مانی حمه ره ره زاشادا هیندی سهربازی سه
واددار ته رخان ده کران بو دهرس وتنه وه به
مندالانی دیهات له جیاتی خزمه تی سهربازی.
(سپاه دانش)

سجاف : [ناو، بهر] دووراو، ته قهل لیدراوی
په راویزی لیاس. (دوختن حاشیه لباس)

سللول : فد، اند؛ فرد. [ناو] بچوو کترین به-
شی ههرماکیک که نیشانه ی ئه وماکه ی پیوه-
بی. (سلول)

سللول : فد، ژوووری یه ک که سی-
زیندان. (سلول)

سولفیژ : به دهنگ وتنه وهی نوته کان بو فیر
بوونی موسیقا. (سلفیژ)

سولیس : تاکه ژهن؛ که سیک که سازی
سولو (ته نیا) لیده دا یان ئاوازی ته نیا له کوردا
ده چری. (سولیس)

سونات : فرد.اند.فد. ایتالیا؛ به سته ییکی
موسیقای بی گورانیبیژه و تاییه ت به ئوروپایه.
(سونات)

سوورپریز : فرد.اند.فد؛ کاری چاوه پروان نه
کراو که بیته هو ی دلخووشی و شادی که
سانیکی تر؛ جوریک مزگینی؛ (سوورپریز)

سوورپریس : فرد.اند.فد؛ شوپگرانی سوور
رئالیسم. (سوورپریس)

سوورپریس : بزاقیکی هونه ری و ئه ده بییه و
بروای به خستنه پیش چاوی سه ره ست و
ئازادانه ی بیر و بوچوونه، به یی ئه وهی عه قل و
برپار و ره سم و رسووم ئه و بیر و بوچوونه
تیک بدا. (سوورپریس)

سووسیا لیس : فرد؛ اند؛ فد؛ بره وابه لاچوونی
ده سته لاتداری (کهس) به سه رئا میره کانی به-
ره هم هینه ر و سه رمایه دا؛ سیسته می
حوکومه تی دامه زراو له سه ر ئه و بیر و بره وایه.
(سووسیا لیس)

سووسیاالیسمی میلی : **فد**؛ (ب) نازیسم؛
 ئاموژییکی رامیاری و کومه‌لایه‌تی که له
 نیوه‌ی ئه‌وه‌لی چه‌رخ‌ی بیسته‌م‌دا له ئالمانیا
 پیک‌هات و ره‌گه‌زه‌ره‌ستی تاراده‌پیک په‌ره-
 ی سه‌ندکه له ناو عه‌سکه‌ری و ئه‌ فسه‌رانی
 هیتلیریدا بوو به‌هوی ریک‌خستنی ئیس-
 ئیس. (نازیسم؛ ناسیونال سووسیاالیسم)
سه‌دادار : [ئاوه‌لناو] وشه‌ییکی فارسییه به‌لام له
 کوردیشدا هه‌یه؛ ده‌نگ‌دار؛ هه‌ر شت ده‌نگی
 لیوه‌پیت؛ (ب) سازی خوش‌ده‌نگ و ده‌نگ‌به‌رز.
 (صدادار)
سه‌ره‌رستار : [ناو، ت] سه‌روک و به‌رپرسی
 په‌ره‌ستار گه‌لی نه‌خوشخانه‌پیک. (سرپرستار)
سه‌رچه‌شمه : [ناو] سه‌رچاوه؛ بناوان.
 (سرچشمه)
سه‌ردووشی : [ناو] وشه‌ییکی فارسی و
 کوردییه پاگوون. (پاگون)
سه‌رده‌فته‌ر : [ناو] به‌رپرسی نووسینگه؛ سه‌ر-
 ده‌فته‌ری ژن‌ماره‌کردن و ته‌لاق‌دان. (سردفتر)
سه‌ررشته‌داری : [ناو] مه‌رزینگه‌ی دابین-
 کردنی ئابووری له عه‌سکه‌ریدا. (سررشته-
 داری)
سه‌فیر : [ناو] سه‌رئیلچی؛ بالوێز؛ بریکاری
 به‌رپکراو بو ئه‌نجامی کاریک. (سفیر)
سه‌مبول : **فد**، **اند**، **فد**؛ سه‌نبول؛ ئورناک؛ نمانا؛
 شیاوی به‌نموونه‌کردن. (سمبل)
سه‌مبولیست : **فد**، **اند**، **فد**؛ ئورناک‌خواز؛
 نمووده‌خواز. (سه‌مبولیت)
سه‌مفونی : **فد**، **اند**، **فد**؛ موسیقایی درێژخایه‌نی
 چووار به‌شی که به‌ئورکیستری فره‌سازی

لیده‌دری. (سمفونی)
سه‌ناتۆر : **فد**، **فد**؛ [ناو] نوینه‌ری مه‌جلیسی-
 سه‌نا؛ ئه‌ندامی په‌رله‌مانی پیران له‌رومی‌قه-
 دیمدا. (سناتور)
سیروم : [ناو] تراویکی ده‌رمانی و خوراکییه به
 شریقه ده‌کرپته ناو ده‌ماری هه‌ندی نه-
 خوش. (سرم)
سیکولار : **فد**، **اند**، **فد**؛ لادینی؛ بی‌دینی؛ بایه‌خ
 به‌دین نه‌دان. (سه‌یکولار)
سیکولاریسم : **فد**، **اند**، **فد**؛ سیسته‌می لادینی
 و حوکومه‌تیک که پیوه‌ندی به‌دینه‌وه‌نییه.
 (سیکولاریسم)
سیلف‌سرویس : چیشته‌خانه و ره‌ستورانی بی
 پیشخزمه‌ت که موشته‌ری خوی خوراک ده-
 باته سه‌ر میزه‌که‌ی خوی. (سلف‌سرویس)
سیلو : [ناو] هه‌ماری گه‌وره و فه‌ننی (فه‌نانی)
 بو‌راگرتن و خراپ نه‌بووتی ئارد و دانه‌ویلله و
 ئالف. (سیلو)
سیم‌کارت : **اند**، **فد**؛ [ناو] کارتیکی چکوله‌یه
 له‌ناو موبایلی ده‌نین. (سیم‌کارت)
سیناریو : **فد**، **اند**، **فد**؛ فیلم‌نامه؛ نووسراوه‌ی
 داستانی فیلم. (سناریو)
سینت : یه‌ک له سه‌دی دو‌لاریک. (بنت)
سیویل : **فد**، **فد**، **اند**؛ قه‌ره‌یه‌خه غه‌یری ئه-
 سکه‌ری. (غیرنظامی) +

شابک: [ناو] (۱) چوغه. (چوخا). (۲) قهفی بسک که ده که ویتنه نیوچاوان. (حلقه زلف) **شابه لووت:** [ناو] جوریک به پروو؛ شابه پروو. (شاه بلوط)

شابه نگ: < بوژانه سیاوه

شابی: < شاویرول

شاپ: [ناو] (۱) شوپ؛ جی پا؛ رچه. (رد. جای پا)

(۲) زاب؛ سوالهت یان به ردی خری چکولهی پان. (سنگ یاسفال پهن و کوچک)

شاپانی: [ناو] شاپان؛ زاپین؛ کایه به زاب؛ کایه به شاب < شاب ۲. (نوعی بازی)

شاپک: < شابک

شاپوور: ناز ناوی چند شای ساسانی له ئیران. (شاپور؛ شاهپور)

شاپه سهند: ناوی گولیکه و ناوی ژنانه یشه. (شاه پسند)

شاتون: [ناو] که رهسته ییکه له موټوری سه یاره و هه ره که رهسته ی سوپا داردا. (شاتون) +

شاته رهدیمی: [ناو] گیایگه رمه ژن؛ توونه گیا. (خردل وحشی)

شاجوگه: [ناو] جوگه ی سه ره کی که چند جو گه ی لی جیا ده یته وه. (جوی بزرگ؛ کانال)

شاخبیزی: [ناو] شاخبزی؛ مه رمه رشا؛ هوما یی؛ مه رمه رش؛ بلووری؛ بالبالی؛ پیرانشا؛ موری. (چلوار)

شاخ ده رهنان: [چاوگه، ت] (۱) شاخ پرووان له سه ر

سه ری کاوړه نیړ و ئاژه لی تر. (شاخ روئیدن) (۲) ب) واق وړمان؛ سه رسو وړمان. (از تعجب شاخ در آوردن)

شاخه و شاخ: یال و یال؛ له م لک بو لکی داریکی تر. (از این تپه به آن تپه؛ از این شاخه به آن شاخه)

شاخه وهرز: شاخه وان. (کوهنورد)

شادی: ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه)

شار: [ناو] مووړوی کانزای نیو بولبرینگ؛ توپی دارینی یاری بیلیارد. (شار) +

شاراشو: شارشیوین؛ شه رثاشو؛ شه رهه لایسین. (شهر آشوب؛ آشوب طلب)

شارباژپ: شاریکه له کوردستانی باشوور. (نام شهرست)

شاربه دهر بوون: [چاوگه، ت] له شار دهر چوون یان له شار وه دهر نانی که سیک. (نفی بلد شدن)

شاربه دهر کردن: [چاوگه، ت] له شار دهر کردن؛ (ب) دهر به دهر کردن. (نفی بلد کردن)

شاردار: [ناو] سه روکی شار؛ به رپرسی شار؛ (له) باشوور شاره وان. (شهردار) +

شاروچکه: شاروکه؛ شاری بچووک. (شهرک)

شارو کردن: [چاوگه، ت] گهران؛ پشکنین؛ توپیژینه وه؛ لیکولینه وه. (تحقیق و گشتن به دنبال چیزی)

شارویران: ناوچه ییکه نزیک می هه باد. (ناحیه ای نزدیک مهاباد)

شاره زه رده واله: [ناو] جیی ژیانی تا قمی هه نگه ژاله و هه روه ها شاره میلووره. (مکان و سوراخ کلنی زنبور)

شاره زمرگه ته : [ناو] شانه و کونی ههنگه ژاله.
(لانه زنبور) < شاره زه زده و آله
شاسپه ره : [ناو] ریخانه؛ شائه سپهره. **(ریحان)**
شاشه : پروپه ری شوو شه ی ته له فزیون که وینه
 ده نوینی. **(صفحه تلویزیون)**
شاعی : [ناو] هونه ری شیعر؛ هه لبه ستقان. **(شاعر)**
شاکار : [ناو] کاری بهر چاو؛ جوانترین کرده و یان
 ده سترکرد. **(شاهکار)**
شاکلیل : [ناو] کللیک که زور به ی قوفل بکاته
 وه کللی دز؛ (ب) لابه ری زور به ی گیر و گرفت
 و کیسه. **(شاه کلید)**
+ شاکه : (۱) بینهر؛ سه یر که ر؛ **(تماشاگر)** (۲) خوی
 فروش. **(نمک فروش)**
شاگول : ناوه بو ژنان به تاییه ت له ناوچه ی سنه
(نام زنانه)
شالگه ردن : [ناو] ئلیمی؛ مل پیچ؛ شالی دهوری
 مل. **(شالگردن)**
شالووک : [ناو] شالوول؛ شالوور؛ ریشولی؛ گاوانی.
(سار)
شالی : [ناو] مه زرای برنج؛ چه لتووک؛ شه لتووک
 . **(شالی. شلتوک)**
شالی جار : [ناو] جاری برنجی دروینه کراو.
(شالیزاردرو شده)
شالیکار : [ناو] فه لای برنج چین. **(شالیکار)**
شالیگا : [ناو] جیی چاندنی برنج؛ چاره برنج.
(شالیزار)
شامپانی : جوریک تری پشه له ولاتی شامپانی
 فه رانسه که شه راییکی هه ره بهو ناوه لی دروست
 ده کهن. **(شامپاین)**
شام : [ناو] قامیش. **(نی)**

شامپو : [ناو] تراویکه بو سهر و قژ شتن.
(شامپو)
شامه ترووک : [ناو] ههنگیکی چکوله یه له
 کولوره ی داراندا شانه ده به سستی. **(نوعی -
 زنبور عسل)**
شامیران : [ناو] شای شاهان؛ میری میران؛ شای
 میران. **(شاهنشاه)**
شانامه : [ناو] دیوانه شیعی فیردهوسی تووسی
 ؛ شاهنامه. **(شاهنامه)**
شانای : خستن؛ بلاو کردنه وه؛ تووم چاندن؛ هه ل
 خستنی موره ی نه رد؛ ره وانه کردن؛ ناردن؛ نار
 دی. **(روانه کردن) +**
شاندار : [ناو] به شکو؛ مه قام دار؛ پایه بهرز؛ شیاو.
(بلند مرتبه)
شان داهیشتن : له سهرته نیشته دریز بوون؛ شان
 دادن. **(روی پهلو دراز کشیدن)**
شانک : [ناو] نازهوی؛ نازه وه؛ جوانه زمه. **(جوش
 جوانی)**
شانکر : [ناو] دووایین پله ی سفلیس. **(شانکر)**
شان له شان دان : (ب) خو هه لسه نگاندن و به
 رانه رگرتن له گهل پله و پایه ی که سیکدا. **(همپا
 بودن)**
شان وشکو : [ناو، ت] پایه بهرزی؛ مه قامی بهرز
 . **(شکوهمندی)**
شانوکی : [ناو] گیای جافری کیوی؛ دژی ئووره ی
 خوینه. **(جعفری)**
شانه چرکی : (ب) له ناو هه شامه تدا به زور ریگا
 کردنه وه و ده رباز بوون. **(در جمعیت بزور راه باز
 کردن)**
شان هه لته کاندن : نیشانه ی بی ته فاوه تی و

بی‌ده‌روه‌ستی واتا به‌من‌چی؛ که‌یفی‌خوته.

(شانه‌بالا‌نداختن)

شان‌هه‌لگرتن: شایان‌بوون؛ لایق‌بوون؛ شیاوی.

(لیاقت)

شانه‌ی‌خوری: [ناو، ت] جوریک‌شانه‌ی‌گه‌وره

له‌کانزا بو‌شی‌کردنه‌وه‌ی‌خوری و مووی‌ئاژال

. (شانه‌پشم)

شانه‌ی‌هه‌نگوین: [ناو] شانی‌هنگفین؛ خانه

خانه‌له‌میو، جیگه‌ی‌هه‌نگوین و به‌چکه‌ی‌هه

نگ. (شانه‌عسل)

شاوول: [ناو] شاغوول؛ ئامیری‌هه‌لچنینی‌دیوار

ی‌راست. (شاغول)

[ناو] ریقه‌به‌ر؛ به‌ریوه‌به‌ر؛ به‌رپرس؛ مودیر.

(مدیر)

شاویر: [ناو] چهند‌گولاوی‌گچکه‌نزیك‌به‌یه

ک. (چاله‌های‌پرازآب‌کنارهم)

شاویر: [ناو] شاوهر؛ شه‌وهر. (شبدر)

شاویرول: [ناو] شابی؛ داریکه‌له‌میسره‌وه‌هاتو

وه‌عاره‌قیکی‌لیده‌گرن‌به‌ناوی‌عاره‌قی‌بیدمشک

بو‌نه‌خوشینی‌دل‌به‌که‌لکه. (بیدمشک)

شاویری: [ناو] قالا‌بن؛ ریواسی‌کوله‌بنه. (ریواس

ساقه‌کوتاه)

شاهدانه: [ناو] گیاییکه‌له‌گه‌لاکانی‌حه‌شیش

دروست‌ده‌که‌ن و به‌به‌ره‌که‌یشی‌که‌له‌هه‌رزن

ده‌کا و ده‌خوری‌ده‌لین‌شادانه‌یان‌شاهدانه.

(شاهدانه)

شاهید: [ناو] شایه‌ت؛ گه‌وا؛ شایه‌د. (شاهد.)

شاهی‌ک: [ناو] جیگای‌لووس و خلیسک. (جای‌لینز)

شاهی‌که‌و: [ناو، ت] که‌ویک‌که‌په‌نجه و چاو و

ده‌ندوکی‌مه‌یله‌و‌زه‌ردبی. (نوعی‌کبک‌نوک‌زرد)

شایجان: بانگ‌کردنی‌ژئانه‌به‌ته‌وسه‌وه؛ باجی

شایجان؛ له‌ناو‌کوردنه‌کانی‌خوراساندا‌ناوی‌ژئانه

. (خطاب‌تمسخرآمیززان؛ نام‌زنانه)

شاینه‌ک: شاهینه‌ک؛ باشوو‌باشوو

شایه‌تیمان: [ناو] شاتیمان؛ شاده‌ئیمان؛ شادیمان

. (کلمه‌شهادتین)

شایی‌شایی: (۱) ب) کو‌کردنه‌وه‌ی‌پاره، شایی‌له-

گهل

شاییدا و به‌زه‌حمه‌ت؛ ئه‌و‌پاره‌یهم‌شایی‌شایی و

قران‌قران‌کو‌کردنه‌وه. (شاهی‌شاهی). (۲)

خوشی‌خوشی (خوشی‌وسرورزیاد)

شبانندن: [چاوگه‌ت] شوپه‌اندن. (تشبیه‌کردن)

شبره‌و: [ناو] شبرو؛ جوریک‌چهرمی‌بريقه‌داره

که‌وشی‌لی‌چیده‌که‌ن. (شبرو)

شپک: [ناو] مالوو؛ داریکی‌دریژه‌که‌له‌ناوه‌را

ستیدا‌کوئیکی‌تیکراوه و ده‌چی‌به‌سه‌ر‌ده‌ندی

ئامووردا و به‌سه‌ر‌زه‌وینی‌شیو‌بر‌اودارایده‌کیشن

بو‌ریک‌کردنی‌گری‌و‌گول و کولو. (نوعی‌ماله)

شپنه‌کردن: [چاوگه‌ت] پاش‌شیوپرینی‌زه‌وی

مالوو‌کردن؛ ریک‌کردن‌به‌مالوو. (صاف‌کردن

زمین‌شخم‌زده‌باماله)

شرپوش: [ئاوه‌لناو] لیباس‌شر؛ که‌سیک‌که‌جلی

شر و کونه‌له‌به‌ر‌ده‌کات؛ مروقی‌شرول. (ژنده

پوش)

شرپه: [ده‌نگه‌ناو] شلپه؛ ده‌نگی‌شتی‌نهرم‌که

وه‌عه‌رزبکه‌ویت؛ ده‌نگی‌شتی‌که‌بکه‌ویت‌ه‌ناو

ئاو (صدای‌درآب‌افتادن‌چیزی) شرابه؛ گولینگ؛

مه‌نگوله؛ شورابه. (منگوله)

شرکردن: (۱) له‌ت‌وپه‌ت‌کردن؛ دراندن. (تکه

پاره‌کردن). (۲) سه‌رزه‌نشتی‌زور‌به‌توو‌ره‌ییه‌وه

یان فەزیحەت بەسەرھێنان و تەمبەیی کردن و
 ئاڤوو بردن. (آبروریختن)
شروچی : [ناو، بک] شروڤە کەر؛ شیکەرە وە
 باس؛ لیکدەرە وە ی خەبەر. (مفسر)
شرو و شروڤ : بێ سەر و بەرە و بێ واتا؛ شرو وڤ.
 (بەقەسیدە ی شرو و شروڤ) «قانع» (بیمەنی؛ ژنده)
شروڤ : شروڤە؛ تیتۆل؛ ریشال؛ بزگور؛ ریندول.
 (ژنده پوش؛ نواریارچە کهنە)
شروو : [ناو] شروی؛ داریکی کورتە بالایە،
 کولێندراوی گەڵاکە ی بو شوردنی لەشی کە
 سیک کە نەخۆشینی کەوتە یی گرتوو وە یان زەر
 دووی گرتوو بە کەڵکە. (کرکو؛ افرای صحرا یی)
شرو وڤ : [ئاو، ناو] دراو؛ لە کار کەوتوو؛ ونچرو
 نچر؛ پزیو؛ پرتوو کیاگ. (داغان؛ پارە پورە)
شریت : [ناو] بەن؛ پێسمان؛ هەر شتی باریک و
 ناسکی وە ک قەیتان یان نەوار. (ریسمان؛ نواری)
شریت پر کردنەو : [چاوگە، ت] نەواری کاسیت
 یان ویدئو تۆمار کردن و زەفت کردن (نواری پر کردن)
شریخ و هوڤ : [دەنگە ناو] گرمە و گوڤرە؛ گرمە گرم؛
 شریق و هوڤ. (غرش یی دربی)
شفرە : [ناو] تانە؛ کینایە؛ تەوس. (رمز)+
شفرە ی فیل : [ناو، ت] دوو ددانی در یژی فیل کە
 زوڤر بەنرخە، لە ناسککاری و خاتە مکاریدا بە کە
 لکە. (عاج فیل)
شفە ژ ی : شیر بە شیر؛ زگپر بوونی ژنیک کە شیر
 بە منداڵە کە ی دەدا. (حاملە شدن زن شیردە)
شقووت : قەمچی کوت؛ ئاوەنگی کوت؛ (ب) زوڤر
 بە لەز ئاڤوتن؛ یان بە لەز بە رێگادا رویشتن. (راه)
رفتن یا راندن باعجلە ()
شقووت : < شفقوت .

شقیلە : [ناو] شەوڤرە؛ کەسیک بە شەو بە رێدا دە
 ڤوا. (شبرو)
شقاق : [ناو] سیب نەرد؛ سیوین عەرزیلە. (سیب
 ترشی)
شکافە : [ناو] میز راب؛ زەخمە؛ نەغمە. (ئامیری
 تارژەندن)
شکاک ی : [ئاو، ناو] پیو هندیار بە شکاکەو؛
 جوڤیک هەلپەرین. (مربوط بە شکاک؛ نوعی رقص)
شکاندەو : [چاوگە، ت] (۱) دەستەواژە ی گۆرە
 و یبازانە؛ شکاندەو یان چوواندنی گۆرەو یی بێ
 پشکیل لە جوڤا ییندا. (پوچ کردن جوراب درجو
 راب بازی) (۲) پاش دەمکی شانی چایی ئیستیکانی
 ک پر کردن و دیسان کردنەو ناو قوری. ()
 از قوری یک استکان چای پر کردن و دوبارە دا
 خل قوری ریختن)
شکایەت : [ناو] شکات؛ گازەندە و گله و داد خو
 از ی. (شکایت)
شک بو چوون : گومان کردن لە کەسیک؛ گومان
 بردن. (گمان بردن)
شکست : نوکوولی؛ شکان؛ بەزین؛ کۆل دان.
 (شکست)
شکست هوڤر بەستە ی : چاوگە، ت [هەلبەستەو ی
 شکاو. (شکستە بندی)
شک لیکردن : [چاوگە، ت] گومان لە کەسیک
 کردن. (به کسی شک کردن)
شکو : [ناو] جەلال؛ لە گەل شەرمدا دی، شەرم
 و شکو؛ شەرم و حەیا. (شرم و حیا)+
شکوڤە : [ناو] واباو بە گولی داری بەر دەلین،
 بە لام شکوڤە گولی نە کراو یە؛ پشکوژ؛ خونچە.
 (غنچه)

شکەف: [ناو] دهبه؛ تهنه که پووتی نهوت؛ دهفر
ی گهوره وه ک بهرمیل؛ چه لهنگی نهوت. (پیت)
شکه نجه: ئه شکه نجه؛ ئازار. (شکنجه)
شکین: [پاشگر][ناو، بک] شکینه؛ که سیک که
ده شکینی. (شکست دهنده؛ شکننده چیزی)
شلاتی: < شه لاتی.
شلپ وهوڤ: [دهنگه ناو] شلپه شلپی زور. (شلپ
شلوپ)
شلپیتاو: شورباوی زور تراو و بی پون. (کنایی،
شورباوی خیلی آبکی)
شلته: [ناو] دوشه ک؛ رایه خی نوستن. (تشک)
شلکردن: [چاوگه، ت] نهرم کردن؛ (ب) فش
کردن. (نرم کردن؛ اخ کردن و تحویل دادن)
شلکه پان: [ناو] نهرمه ی پان (شلکه پانی بگوو شم
بوئی له سیننه ومهم کهم) «هیم» (نرمی ران)
شلکه گووی: [ناو] جیگای کونکردنی گوویچکه
بو گواره؛ نهرمه ی گووی. (نرمه گوش)
شلوی: شله ژاو؛ رهنگ تیک چوو. (رنگ باخته؛
آشفته)
شله پاندن: [چاوگه، ت] شله قاندن؛ به به کدا دانی
شله مهنی. (جنباندن و بهم زدن مایعات) +
شله ساوار: [ناو] برویشینی تراو. (آش بلغور آبکی)
شله مهنی: [ناو] تراو؛ ئاوه کی. (مایعات)
شله بوون: [چاوگه، ت] شل بوونه وه؛ تراو بوونه وه؛
نهرم بوونه وه. (آبکی شدن؛ نرم شدن)
شله وقوله: [ناو، ت] گه دهو گوده؛ به ره لاوه ره لا؛
لات ولووت. (لات ولوت)
شمش: [ناو] له قالب دراوی کانزا؛ وه ک شمش
ته لا. (شمش)
شمشیر بال: تهیره کویره؛ تهیره حه واییله. (پر

ستوی سیاه)
شمشیر سی چاره کی: (ب) به رواله تازا و له ئه
سلدا خویری. (شمشیر سه چاره کی)
شمقار: جوریک بالنده یه له شاهین چکوله تره و
گوشته خوره. (نوعی شاهین)
شملی براکه: < شمل و بهره که ت.
شناسای: [چاوگه] ناسین؛ ناس کرن؛ شاره زا
بوون. (شناختن)
شناسنای: [چاوگه، ت] ناساندن؛ شناساندن؛
شاره زاکردن؛ فی کردن؛ ئاشنا کردن. (شناساندن)
شنووت: دهسته ک؛ دهسته کی داره رای خانوو.
(تیرسقف)
شوان کار: [ناو] (۱) شوانی بهر غهل. (شبان بره).
(۲) شوانکاره؛ شوانی کردن به نیوه یی. (شبان
کردن و سهیم شدن در مالکیت گله). (۳) که سی
که پیشه ی شوانی بیت. (شغل شبانی)
شوانکیله: گیاییکه جیوه ییکی کیشداری هه یه.
(نوعی گیاه)
شوانه ویله: (ب) مروقی ساکار و گه وچ و گیل.
(انسان ساده)
شوت گرسین: گیای خشیل؛ که وله گیا؛ دوو
دلۆپ شیله ی ئه و گیایه هه وینی لیتریک شیره
که بیكات به په نیر. (علف پنیر)
شوخی باز: گالته چی؛ گالته و که پ کهر؛ حه نه ک
باز؛ حه نه ق باز. (شوخی باز)
شور: که له سوو؛ مانگییک که کهل زور سواری
بیت؛ (ب) هاو جییی کردنی زور و له سهریه کی
نیر له گهل میوینه. (زیاد جفت گیری کردن ماده گاو)
شور: سویر؛ پر خوی. (شور)
شور افک: شورا ف؛ شور ک؛ شوره کات. (شوره زار)

شورِش : ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) +
شورِقه بوون : شورِبوونه وه؛ دالقان؛ هه لواسران.
 (سرازیږشدن؛ آویزان شدن)
شورک : شورِه کات؛ زه وینی که خاکی سویر و
 خویداری. (شور هزاز)
شورِکردنه وه : [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیلان؛
 بهردانه وه. (آویزان کردن)
شورِهشوان : [ناو] نانه مروچه؛ شهوهره شهوهرن؛
 گیاییکه بو خوراکی نازل، له سه قز و سابلاغ له
 گهل قز یاخه دا ده یانکولاند بو عیلاجی زهر دوو
 یی و رامالینی زهرداو. (اسپرس)
شورِه لاس : هاوالی خه زال له بهیتی لاس خه
 زالد. (نام مردانه)
شوقاف خور : شوقاوخور؛ چلکاوخور؛ (ب) نوکه ر
 و بهرماوه خور. (نوکر ماب)
شوقه : له ئارهوی وهر گیراوه < ئاپارتمان (آپار
 تمان)
شوک : قولای ماسیگرتن. (قالب ماهی گرفتن)
شوکره لات : [ناو] شوکولات؛ چو کلیت. جوریک
 شیرینی. (شکلات)
شوکه : [ناو] شیله یی که میشووله ی (شه ته)
 دروستی ده کا و له سهر گهلای داران به تاییه ت
 له سهر گهلای داری ده نیشی و تامی شیرینه و
 له گه زو ده کا. (مدفوع شته)
شولکرن : [چاوگه، ت] کار کردن؛ ده وامکردن
 (کار کردن)
شون کهفتن : [چاوگه، ت] وه شوین کهوتن؛ به
 دووادا رویشتن؛ (ب) رچه و ریوشوینی که سیک
 گرتن. (دنبال رفتن؛ دنباله روی)
شووالپیس : < شهروال پیس.

شووال چه پهل : < شهروال پیس
شوورته : که شک. (شک)
شووشین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگهیشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
شووتیله : شفته ژی؛ گیاشیر؛ دوو دلوپ له شیله
 ی ئه و گیایه ده بیته هو ی رهوانی. (گیاه فریون)
شووخال : [ناو] شوین؛ ئاسه وار. (رد؛ عمل
 بجامانده)
شووداخ : [ناو] داخی سهر گو یچکه ی نازل.
 (داغ گذاشتن روی گوش حیوانات)
شوورا : [ناو] شووبرا؛ هیوهر. (برادر شوهر)
شووره و مووره : شروشاتال؛ ئه سپایی نیومالک.
 (وسایل منزل)
شووش : ناوی باژیریکی کهونارا له باشووری
 ئیران. (شوش)
شووش : (۱) [ئاوه لئاو] باریک؛ (ناو) په نمانی
 جیگه ی قامچی؛ شووش بهستن؛ ماسینی جیگای
 قامچی وه شانندن. (جای شلاق) +
شووشبین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگهیشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
شووشته ری : (۱) جوریک پاخه ری وه ک بهر په یه.
 (نوعی زیلو) (۲) ناوی مه قامیکی ئاوازی کوردی
 و فارسییه. (شوشتری)
شووشته ری : گوشه ییکه له مه قامی هوما یووندا،
 هه ندی به بنه مای هوما یوونی ده زانن. (شوشتری)
شووشتی : شوراو؛ [رابووردووی شتن بو سیه هم
 که سی تاک] : شور دی. (شسته شده؛ شست)
شووشی : ناوی قه لاییک له خوراوی باکووری
 ئیران بووه. (قلعه شوشی)
شووفاه : جهژن، شادی به هو ی پژگار بوونی موو

سایه کان له بهندی بابلیه کان له لایه ن کوور
شی هه خامه نشیه وه، که مووسایه کان هه موو
سالی له شهولی پایزدا دهیگرن. (جشنپایزی
یهودیان)

شوگا : که له کیوی. (شوکا)

شوگره: [ناو] جه غیزی کی کانزای له غاوی ته سب
که لچی خوارووی ته سب ده چی به نیویا. (گیره
لگام)

شویردن : سواری؛ گوشین؛ شواردهی؛ گواشتن؛
گفاشتن. (فشردن)

شوین به شوین: یه ک له دوا ی یه ک؛ به دوا ی
یه کدا ره وانه کردن و ناردن. (پشت سرهم)
شوینگر : [ناو] (۱) جیگر؛ به ردیل. (جانشین). (۲)
پی و شوینی که سی هه لباردن و که و تنه سهر
ته ره و شته. (پیرو)

شهبانکاره : ناوی هوژی کی کورد، که دایکی ته
رده شیر ی بابه کانی شای ئیران له وهوزه بووه.
(نام عشیره ای کرد)

شهبخان : [ناو] داوین و گوشه ی کهوا؛ شاقه ل.
(دامن کت و عبا)

شهبکاندن : [چا و گه، ت] ئیشاندن؛ ئیشان. (به
درد آوردن؛ درد کردن)

شهبنم : (ف. مشه) شهونم؛ شهقنم؛ ئاونگ؛
قه رهو. (شبنم)

شهبه که ی چاو : [ناو، ت] تو پینه ی چاو. (شبکیه
چشم)

شهبه نگ : [ناو] تارمایی؛ زور له دووره وه و به
حال دیار بوون. (شیج)

شهبالمه : [ناو] شه پلاغه؛ زلله. (کشیده)

شهبالوخ : [ناو] وهروهه؛ بیلی به فرمالین. (بیل)

برف روبی)

شه پاندن : [چا و گه، ت] شه پاندن؛ شه قاندن
(تکان دادن مایعات)

شه پلاندن : [چا و گه، ت] ئالوز کردن؛ شیواندن؛
شه قاندن. (آشفته کردن)

شه پله لیدراو : [ئاوه لئاو] سه کته کردوو؛ فهر که م
کردوو؛ پهر که م لیدراو؛ (ب) که سیک که ده ست و
پای ئیفلیج (سه قهت) بی. (افلیج)

شه په شه پ : [دهنگه ناو] ته په ته پی شتی شوپ که
جار جار له عهرز بخشی؛ (شلم شلم)

شه تره نج : [ناو] شه تره نگ بووه به لام ئاره و
پیتی (گ) ی نییه و بووه ته شه تره نج، یاریکه به
۳۲ موره ده کری. (شطرنج)

شه تره نجی : [ئاوه لئاو] وه که ته خته ی شه تره نج
خانه خانه؛ چوار گوشه چوار گوشه. (شطرنجی)
شه تره نگ : [ناو] ناوی پیشوی شه تره نج؛ له بهر
ئه وه ئاره و پیتی (گ) ی نییه بووه ته شه تره نج.
(شطرنج)

شه ته : [ناو] می شوله یی کی بی باله که له سهر گه
لای گول و گیا ده نیشی، جور یکشی هه یه شو که
دروست ده کا. (شته)

شه ختاندن : [چا و گه، ت] به راوه ژوو کردن؛ هه
لگه پاندنه وه؛ سهره ونخوون کردن. (برگرداندن)

شه ختین : به راوه ژوو؛ سهره ونخون. (برگرداندن)
شه خسه : [ناو] شه خته؛ بای زور ساردی پاییز

که زهر حات له بهین ده با. (سرما ی پای پایزی
آفت کشت)

شه خل : [ناو] شه قل؛ دیاری کردن. (نشان)

شه دانکه : [ناو] بهروبو خچه و کیسه ی شانه و
ئاوینه ی ژنان. (جای وسایل زنان)

شده لار : میزهری شده‌ی لار پیچراو؛[ناو]

لاره پیچ به‌سهر. (کچ‌دستار)

شهریک : شهریه؛ لیوان؛ ئاوخوری؛ لیوان.

(لیوان)

شهر به‌ریاکردن : [چاوگه،ت] گیچهل نانه‌وه؛

شهر هه‌لایساندن؛ ئاژاوه نانه‌وه. (شهربریاکردن)

شهرخواز : [ئاوه‌لناو] جینگز؛ بیانووگر؛ شهر فروش،

جینگن. (ستیزه‌جو؛ جنگ‌طلب)

شهر دین : داییژان؛ له‌بیژنگ‌دان. (غریبال‌کردن)

شهر کر : [ناو] (ب) که‌سانی که چه‌ک و سفته‌ی

بی‌محهل (بی‌جی) به‌هه‌رزانت‌ده‌کرن و کاری

وه‌رگرتنی پاره‌ی چک و سفته‌که وه‌ئسته‌و ده

گرن. (شرخر)

شهرمخاندن : [چاوگه،ت] خوراندن؛ به‌ناخوون

رنین؛ ههل‌کلاشین. (خارانندن)

شهرمخین : [چاوگه،ت] خوروو لی‌په‌یدا‌بوون؛

خوران. (خاریدن)

شهرمین : [ناو] گیای گوله‌زه‌نگ؛ ماکی خه‌و

هینه‌ری لیده‌گیری. (گل‌شراب)

شهر نانه‌وه : <شهر به‌ریاکردن.

شهر نه‌خیوی : [ناو] شهران‌خیوی؛ شهرناخیوی؛

غارغارین و ته‌قله به‌ئه‌سب. (تاخت‌وتاز)

شهروال‌پیس : [ئاوه‌لناو] داوین‌پیس. (تردامن)

شهر وبنار : [ناو،ت] شهر و کیشه. (جنگ‌ودعوا)

شهر وتر : [ناو،ت] کیشه و هه‌رای بی‌جی و خو

نه‌خواز. (جنگ بی‌جهت)

شهر و شوپ : [ناو،ت] فیتنه و کیشه له‌ناوچه‌یی‌کدا؛

کیشه و هه‌را؛ نائه‌منی. (ناامنی)

شهر باخه : [ناو،ت] کیبه‌رکی دروینه‌وانان له

کاتی دروینه‌دا. (مسابقه‌درو)

شهره‌فر : <شهره‌قسه.

شهره‌فنامه : کتیی میژووی کورد که له لایهن

شهره‌فخانی به‌تلیسییه‌وه نووسراوه. (شرفنامه)

شهره‌قسه : [ناو] شهره‌فر؛ شهره‌جینو، (یان به‌پراستی

یان به‌گالته). (جنگ‌لفظی)

شهره‌ک : [ناو] شریتی به‌ستنه‌وه‌ی ره‌شمال.

(طناب‌بستن‌چادر)

شهره‌که‌ر : [ناو،ت] شهرکردنی دوو یان چه‌ندکه‌ر؛

(ب) شهری چه‌ندکه‌سیکی ناحالی و بی‌عه‌قل.

(جنگ‌خران)

شهره‌نیزه : شهره‌رمب. (جنگ‌بانیزه)

شهر هه‌لگرساندن <شهر به‌ریاکردن.

شهر هه‌لگرسین : [ئاوه‌لناو] فیتنه به‌پاکه‌ر، شهر

هه‌لخرین. (برپاکنده‌فتنه)

شهری زیرینگه‌ری : [ناو،ت] شهری به‌درو بو

بازار گه‌رمی له‌لای که‌سی یان لای موشته‌ری.

(جنگ‌زرگری)

شه‌ش‌ئاگر <شه‌ش‌تیر.

شه‌شپه‌ر : [ناو] گورزیکی ئاسنین که شه‌ش

گوپکه‌ی هه‌بووه. (گرز‌قدعی) +

شه‌ش‌په‌نجه : که‌سانیک که قامکی زیادیان

هه‌یه. (شش‌انگشت)

شه‌ش‌تیر : [ناو] چه‌کی شهر که شه‌ش فیشه

ک ده‌خوات. (شش‌تیر)

شه‌ش‌خان : [ناو] شه‌ش‌خان؛ یاری مندالان.

(نوعی بازی‌بچه‌ها)

شه‌ش‌ده‌ربوون : ریگای ده‌رچوونی مو‌ره‌گیران

له‌نهر دین‌دا؛ (ب) ریگه‌ی چاره‌به‌ستران له

ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا. (شش‌درشدن)

شه‌ش‌لو : هه‌ر به‌لگیکی په‌رانتو که شه‌ش خالی

تیداییت. (شش لوی ورق)

شه شلوویه: [ئاوه لئاو] (ب) دروژن؛ حيله باز؛ کلاوباز.
(کلک)

شه شلولول: ک شهش تیر.

شهش و بیش: (بیش وشه ییکی تورکیه واتا
(پینج)، شهش و پینج هیئان له نهر دین دا؛ (ب)
دهست پیوه نه گرتن؛ شهش و بیش خهرج کردن.
(ولخرجی)

شه غلهم: [ناو] بهزم وهه را؛ ههراوه وریا؛ ئوغل
مه؛ غه له به. (دادوهوار و شلوغی)

شه غهل: [ناو] سه رپاچ کردن؛ سه ره وهی پرووه
ک هه لپاچین. (غرس)

شهفت: [ناو] ئامیریکی سه یاره یه که دهچی به
ناو رینگه ته گهردا. (شفت) +

شهفتالوو: له ههشتالوو (قوڅ) ده کا، به لام کورکی
نییه و چوو کتریشه. (شفتالو) +

شهفتور: [ئاوه لئاو] شهفتوور؛ لاره ولار؛ خووارو
خیج. (اریب)

شهفته: گیامیشووله. (نام گیاهی است)

شهفقه: شهپکه؛ شهپقه. (کلاه لبه دار)

شهفادی: شهفتو؛ پیروی شهو. (پیشب)

شهفیری: شهونشینی. (شب نشینی)

شهفترا دی: به سر پیروی شهو. (پس پیشب)

شهفچرا: [ناو] شهوچرا؛ چرای شهوی؛ (ب)
چرای خهو. (چراغ خواب)

شهفچه رین: [ناو] شهوچهره؛ شهوچه له. (شب
چره)

شهفخشت: [ناو] کالیار؛ تروزی که دایده نیین
بو توو. (خیار چنبر بزرگ تخمی)

شهفهرشکی: [ناو] شهو کویری. (شب کوری)

شهفگهر: (۱) شهو گهر؛ ئه وهی به شهودا ده گهری.
(شب گرد). (۲) بهزمی مالی بووک له شهوی پیش
گوین تنه وهی بووکدا. (جشن شب قبل از عروسی
در خانه عروس)

شهقاقی: [ناو] شقاق؛ شوقاق؛ نه خوشینی ولا
خی بهرزه یه که سمیان ده قله شی. (مرض تر
ک خوردن سم اسب)

شهقاو: [ناو] قهدهم؛ ههنگاو؛ ههنگاف. (گام)
شهقاوپیل: [ئاوه لئاو] راسته وخو؛ راسته وراست.
(مستقیم)

شهقتین: [چاوگه]، شق کردن و ههلوه شاننده
وهی درومان؛ ههلوه شانندن. (شکافتن)

شهقراندن: [چاوگه، ت] شله قانندن؛ شیوانندی
تراو؛ راژندنه تراو. (جنبانیدن مایعات)

شهقژن: [دهنگه ناو] دهنگی شهق وهوژ؛ وه ک
دهنگی ههوره تریشقه. (صدای مهیب)

شهقلچی: بهرپرسی شهقل کردن و سهردان له
شهقل. (مسئول مهربانسانه کردن)

شهقه ماسی: جوریک ماسییه. (نوعی ماهی)

شهقیف: [ئاوه لئاو + ناو، بهر] شهقیف؛ شهقیو؛
شهق بردگ؛ شهق بردوو؛ لهت بوو؛ قه له شیواو

(درز بزرگ؛ شکاف؛ شکافته)

شهکر په نیر: [ناو] جوریک شیرینیاته له شه کری
هاراوه چیده بی. (شکر پنییر) +

شهکروکه: [ناو] (۱) گیای که رته شی که بو

زیاد کردن رادهی شه کری خوین به که لکه.

(شکر تیغال) (۲) کوپی لووسکه که له زه ماوه

ندی هیندی تور کاندا دهره خسی به کنجی کچا
نهوه. (رقاص پسردختر نما)

شهکره سیو: [ناو] سیوی گولاو؛ بهری داره

سیوی په یوه‌ند(موتوربه) کړاو له ههرمی؛ مرو
 قی زور جوان و رها شیرینی پی ده‌شوبهین.
 (سیب‌گلاب)
 شه‌کری خوارد: شه‌کهری خوارد؛ (ب) بیجای
 کرد؛ غه‌له‌تی کرد؛ گووی خوارد. (غلط‌کرد)
 شه‌کنای: [چاو‌گه،ت] شه‌کندن؛ راوه‌شانندن.
 (تکان‌دادن؛ به‌هتزاز‌آوردن)
 شه‌کو: بیلای تاییه‌تی راوه‌ماسی له چومی کهم
 ئاودا. (بیل‌شکارماهی)
 شه‌که‌ت: (۱) شه‌که‌تدان: توند به‌ستن. (محکم
 بستن). (۲) [ئاوه-لناو] ماندوو؛ هیلاک. (خسته)
 شه‌که‌راو: [ناو] شه‌کړاو؛ شه‌ربه‌ت؛ (ب) به‌ین
 شیوان؛ پیدا بوونی ساردوسپری له به‌ینی دوو
 دوستدا. (شکرآب)
 شه‌که‌ره: [ناو] گیای شه‌که‌ره؛ که‌رته‌شی؛ دروه
 گورزه؛ جیوه‌که‌ی که له‌جیی جزووی جوریک هه
 نگه‌ژاله‌وه دینه‌ده‌روه ده‌بیته هیلانه‌ی هه‌نگه
 ژاله و نه‌وجیوه بو زیاد‌کردنی قه‌ندی خوین به
 که‌لکه و بو ده‌نگ به‌ربوونیش باشه. (گیاه‌شکر
 تیغال)
 شه‌کیانه‌وه: [چاو‌گه،ت] شه‌کانه‌وه؛ له‌رانه‌وه؛
 به‌دهم باوه له‌رینه‌وه‌ی قوماش. (اهتزاز)
 شه‌کین: [ناو] جگین؛ یاری به‌قاب. (بازی
 شتالنگ)
 شه‌که: [ناو] لای چالی قاپ؛ چکه؛ پروپه‌پری
 پشته‌وه‌ی پکه. (طرف‌گودشتالنگ)
 شه‌لاق: شه‌لاخ؛ شیلای؛ قامچی؛ قه‌مچی.
 (شلاق)
 شه‌لال: [ئاوه‌لناو] بی‌حال؛ زور شه‌که‌ت و شلال؛
 زور‌ماندوو و هیلاک؛ زور نه‌خوش. (بیحال)+

شه‌لان شه‌لان: شه‌له‌شه‌ل؛ به‌شه‌لین پرویشن.
 (لنگ‌لنگان)
 شه‌لپه: [ناو] مارنه‌گه‌ز؛ چه‌کمه؛ جزمه. (چکمه)
 شه‌لپین: [چاو‌گه،ت] بنکه‌ن؛ ریشه‌که‌ن؛
 دوور‌خستن؛ لا‌بردن؛ له‌به‌ین بردن. (ریشه‌کن؛
 از‌میان‌برداشتن)
 شه‌لتاخ: [ناو] شه‌لتاخ؛ شلتاخ؛ ته‌شقه‌له؛ گیچه‌ل.
 (شلتاق)
 شه‌لتاخی: [ناو] شه‌لتاخی؛ شه‌رفروشی؛ ته‌شقه‌له
 کردن. (قاتلای)
 شه‌لته: [ناو] خه‌رار؛ هوپری زور‌گه‌وره‌ی تاییه‌تی
 کاکیشان، له‌په‌شکه چکوله‌تر. (غراه)
 شه‌لوال: شه‌روال؛ پاتول. (شلوار)
 شه‌لوال به‌کول: [ناو] شه‌روال به‌کول؛ گیاییکه
 بنه‌که‌ی ده‌خوری و بو‌په‌وانی به‌که‌لکه. (گیاهی
 است‌با‌خاصیت‌مسه‌لی)
 شه‌ل‌وشه‌پک: [ناو،ت] شال‌وشاپک؛ رانکو
 چوغه. (لباس‌از‌شال)
 شه‌ل‌وکوت: شه‌که‌ت؛ ماندو؛ هیلاک؛ به‌لیدان
 شپره‌کردن. (خسته)
 شه‌ل‌وکوت‌کردن: [چاو‌گه،ت] (ب) به‌لیدانی زور
 شه‌که‌ت‌کردن و له‌توانا خستن. (کتک‌زدن‌زیاد)
 شه‌له‌مکه‌ره: [ناو] پشیلپه پاییزه. (قاصدک)
 شه‌له‌می: شیلیم؛ شه‌له‌م. (شلغم)
 شه‌له‌وشه‌پک: [ناو] شه‌ل‌وشه‌پک؛ شال‌وشه‌پک؛
 رانکو چوغه. (لباس‌محلی‌از‌شال)
 شه‌له‌وله‌و: [ئاوه‌لناو] هه‌له‌ویژ؛ زور‌بلی؛ چه‌نه
 دریژ. (پر‌حرف)
 شه‌لی: [ناو] گیرپی؛ پا له‌نگبون؛ له‌نگی.
 (لنگی)

شهماته: [ناو] زهنگ؛ وهخه بهر هینه؛ سعاتی
شهماته دار؛ سعاتی زهنگ دار. (شمانه)
شهمال گیر: [ناو] قاقلی به هار؛ گیایی که لاپانه
و گوله کانی چکوله و له پال یه کدان، عیلاجی کهم
خهویه. (گلپر)
شهمامه به نی: [ناو] جوریک کاله یه؛ کاله ی شه
مامه به ندی. (بند چارق)+
شهمامینه: < شهمامه +
شهمتان دن: [چاوگه، ت] (۱) واز لی هینان؛ دهست
لیه ردان. (صرف نظر کردن). (۲) خلیسکاندن. (سردادن)
شهمزیای: [چاوگه، ت] قورمچییای؛ سیس بوون.
ئالوز بوون؛ رهنگ پهرین. (آشفته شدن؛ پژمردن؛
رنگ باختن)
شهمزین: (۱) [چاوگه، ت] شهمزین؛ ئالوز بوون.
(آشفته شدن). (۲) [ناو] ئوالی شهم له بهیتی شهم
و شهمزین دا. (عاشق شم). (۳) ناوه بو ژنان
شهمزین: ناوه بو پیوان. (اسم مردانه)+
شهمسی: [ناو] شوپراوه ی به فر و سه هو لی به
هاران که درهنگ ده تاویته وه؛ ناوه بو ژنان.
(شره آب یخ که در بهاران ذوب میشود)
شهمشاد: [ناو] شمشاد؛ داری شمشاد. (شمشاد)
شهمشاق: [ئاوه لئاو] جووامیر و دل فراوان و به
پیاهو تی. (رادمرد)
شهموک: [ناو] شهم کو له که؛ داری که دهیده نه
به ر دیواری شکست بو راگرتی. (حایل دیوار)
شهمه ت: [ناو] جوریک جاو. (نوعی کرباس)
شهمه ند و فیر: فرد؛ ند؛ [ناو] که رسته ی جوریک
قوماره. (شمند و فر)
شهمی: کورت کراوه ی ناوی شهمسه ددین و

شهمسولا و شهمسی. (اختصار اسم)
شهنندی شوپ: [ئاوه لئاو] شان داچه کاو؛ شپرزه.
(پرشان حال)
شهنشه: [ناو] توولی هه لاجی؛ (جگه له هه لا
جی کردنه که به جیکه نه و کهوان ده کریت)
به شوولی کی باریک خوری و لوکه ده کوتن و
پی کو ده که نه وه. (باتر که حلاجی کردن)
شهن کردن: [چاوگه، ت] خهرمان به دهم باوه دان
بو جیا بوونه وه ی کا له دان. (خرمن به باد دادن)
شهن گال: [ناو] (۱) ژهنگار. (زنگار) (۲) ناوی شار
و چیا یکه له روژئاوای موسل. (نام شهر و کوهی
است)
شهنه با: [ناو] خهرمان به شهنه به دهم باوه دان؛
شهنی خهرمان. (باد دادن خرمن)
شهنه وا: [ناو] شهنه با؛ شهن کردن. (بالفشون
خرمن باد دادن)
شهنواژین: [ناو] شهواژین؛ ئاژین کردنی ئاو به
سهر زهوی و مه زادا به شهو. (آبیاری شبانه
مزرعه)
شهوار: شهوگار. (شیها. در طول شب)
شهواره: [ناو] نه دیتنی چاو له بهر نووری زور به
هیز به تاییه ت له تاریکی دا. (در مقابل نور قوی
چیزی راندیدن)
شهواره بوون: [چاوگه، ت] (۱) چاو هه لنه هاتن له
به ر پروناکیی زور و سهر لی شیوان. (عاجز از دیدن
مقابل نور زیاد). (۲) به شهو هه لفرین و ئواره
بوونی مه ل له هیلانه. (آواره شدن پرنده در شب)
شهوال بین: [ناو] بهن شهروال؛ دوخین؛ هو ججه نه.
(بند تنبان)
شهوبات: [ئاوه لئاو] چیشتی شهمه نه. (غذای

بیات)

شهو بوټسان : [ناو] گولۍ شهو بوټی زهره. (شب

بوی زرد)

شهو به کیو : [ناو] مالآتی که شهوانه له کیو مول

دهدری، له په چه ی دووره دی. (در صحر اماندن گله

در شب)

شهو بیر : [ناو] دوشینی ئاژال به شهودا. (دوشیدن

گوسفندان در شب)

شهو چراخ : [ناو] گه وهه ریکه؛ گه وهه ری شهو

چراخ که له تاریکیدا ده دره وشیتته وه. (گوهر شب

چراخ)

شهو چه رهز : [ناو] شهو چه ره؛ شهو چه له. (شب چه ره)

شهو پرن : [ناو] پرنه وهی شهوانه؛ (ب) دزی له

بیستان به شهودا. (چیدن شبانه بوستان)

شهو سو : [ناو] چرای کهم سوو؛ چرای کاتی خهو؛

چرای خهو. (چراغ خواب)

شهو که ران : [ناو] گیاییکی ژه حراویه. (شوکران)

شهو گورد : [ناو] ژووانی شهوانه؛ ژووان. (محل قر

ار شبانه؛ راندوو)

شهو مه هی : [ناو] مانگه شهو. (شب مهتابی)

شهو نامه : [ناو] بلاڅوکی نه هیئی که به شهو بلاو

ده کریته وه. (شب نامه)

شهو هرگ : [ناو] شهوهر؛ شه بدر. (شبدر)

شهو ره سووره : [ناو] گوچانه باغی؛ گیاییکه

گوله که ی وهک گوچان چه ماوه یه؛ کولیندراوی

گول و گه لاکه ی بو بینایی چاو باشه. (شبدر

عطری)

شهو ره شه : [ناو] جه ژنیکی کاکه بیانه. (نام

جشنی است در میان کاکه ایها)

شهو زه نگ : شهوی تاریک؛ تاریکی خهست؛ نه

نگوسته چاو. (شب بسیار تاریک)

شهو که : [ناو] شبه که؛ ته لچن؛ کون کون؛ کونا

کونا؛ وهک شه باک. (شبه که)

شهو کی : [به ند+ ناو] سبحه یی؛ سبه یی؛

سوژی؛ سه یزوو؛ به یانی. (فردا)+

شهو هه نیانه : [ناو] شهو هه نیانه؛ شهو جومعانه؛

(ب) خیری تایبه تی شهوی جوومعه. (خیرات

شب جمعه)

شهو هباز : [ناو] شاباز؛ بازی سپی. (شاهباز)

شهو هبال : [ناو] شابال؛ په ره دریژه کانی بالی

بالنده. (شاهپر)

شهو هرابوون : [چاو گه، ت] له سهر پاشوو هه ستانی

یه کسم. (بلند شدن اسب روی دویا)

شهو هریوهر : [ناو] مانگی شه شه می سالی کوچی

هه تاوی، به رانیه ر به ئه یلول. (شهر یور)

شهو هسوار : [ناو] شاسوار؛ سوار چاک. سهر توپی

سواران. (شهسوار)

شهو هله وهند : [ئاوه لئاو] هونه رمه ند؛ زانا؛ فیرس.

(هنرمند)

شهو یتان : [ئاوه لئاو] (ب) هارو هاج؛ منداییکی شه

یتانه : منداییکی هارو هاجه. (شلق؛ بازیگوش)+

شهو یتانه ک : [ناو] پارچه ییکه له شاخی حه یوان

دروست کراو، له به یی ده سک و په نجه هی تاردا

که سیمی تار ده که ویتته سهری. (شیطانک)

شهو یدایی : [ناو] شیتی و سهر گهردانی به دوی

داخواز یان عه شق دا. (شیدایی)

شهو یه هت : [ناو] شه هین؛ حیل ی ئه سپ. (شیهه)

شیباب : [ناو] گولپه ی ته نوور؛ چاوانه ی ته نوور؛

گولپینه ی ته نوور. (هواکش زیر تنور)

شیپ : [ناو] بهن؛ ریسمان؛ قه مچی هه لخلوینه

ری شیلّاق. (شلاق گرداننده گردنا)

شی‌پیو: [ناو] که ره‌سته‌ی ئه‌ندازه‌گرتنی نم و ته رایی و هه‌لم. (بخارسنج)

شیتاری: [ناو] شی‌ی تاریک؛ ئه‌سپی شی‌ی تۆخ؛ شی‌ی مه‌یله و کویت. (رنگ اسب کرنگ تیره)

شیت شه‌یتان: که‌سیک به ئانقه‌ست خو‌بدا له شیتی. (دیوانه‌مصلحتی)

شیت‌وشر: [ئاوه‌لناو، ت] بی‌ئاوه‌ز؛ بی‌ئه‌ده‌ب. (بی‌عقل)

شیت‌ه‌شیت: [ناو، ت] به قیژاندنه‌وه ده‌مه‌ه‌راشی کردن، به‌تایه‌ت بو ژنان به کار ده‌بری. (دادو فریاد کردن زنان)

شیت‌ه‌وژیره: تاوی به ئاوه‌ز و تاوی شیت؛ هه راکات حاله‌ت گو‌پین. (گاه عاقل گاه دیوانه)

شیت‌ه‌وژیری: قسه‌ی هه‌لیت و پلّیت کردن. (حرف بیربط و غیر عاقلانه کردن)

شیتی په‌ته‌ری: [ئاوه‌لناو] شیتی په‌ت‌به‌ر؛ شیت و ویت. (دیوانه)

شیتین: [ئاوه‌لناو] شیرتین؛ (ب) تراوی که تینی به ئه‌ندازه‌ی تینی شیری تازه دوشراوی. (ولرم) **شیخانی**: په‌یوه‌ندی‌دار به عه‌شیره‌ی شیخانه‌وه له نزیکه‌ی که‌رکووک؛ (ب) هه‌له‌په‌رینی شیخانی. (مربوط به شیخان)

شیر: [ناو] رووپه‌ری قوشه‌ی قه‌دیمی که‌وینه‌ی شیریکه‌ی پیوه‌بوو؛ ئه‌ودیوی خه‌ت. (شیرروی سکه‌) +

شیر: [ناو] شیری: (سه‌ماوه‌ر، ده‌ستشوری، حه مام). (شیرآب)

شیراز: شاریکه له ئیران، زیدی حافز و سه‌عدی شاعیرانی به‌ناو بانگی ئیرانی که به شاری گول

و بولبول به‌ناو بانگه. (شیراز)

شیربر: شیرقه‌کرن؛ له‌شیر برپینه‌وه‌ی مندالی شیره‌خوره. (قطع کردن شیر دادن به بچه)

شیرحه‌رام: [ئاوه‌لناو] (ب) بیوه‌فا؛ بی‌نمه‌ک؛ بی‌ئمه‌ک؛ حرام‌زاده‌حیله‌گر

شیرحه‌لال: [ئاوه‌لناو] (ب) شیرحه‌لال، پاک داوین، به‌ئمه‌ک، حه‌لال‌زاده. (حلال‌زاده)

شیرخشت: [ناو] داری شیرخشت؛ به‌میوه‌که یشی ده‌لین شیرخشت؛ دژی به‌لغهم و پالیوه‌ری خوین و دژی زه‌ردووییه. (شیرخشت)

شیرخشت: [ناو] گه‌ردیکی ورده بو ره‌وانی ده یدن به مندال. (شیرخشت)

شیرخورگه: [ناو] (ف. مشه) جیگای به‌خیو‌کردنی مندالانی شیره‌خوره. (شیرخوارگاه)

شیرداخ: [ناو] شیرداخی؛ جو‌ریک قوماشی قه دیمی. (نوعی پارچه قدیمی)

شیردادان: [چاوگه‌ت] (ب) مه‌یل پی‌دان؛ ده ست ئاواله‌بوون له حاندی که‌سیکدا. (تمایل؛

سرکیسه‌شل کردن)

شیردان: شیر به بی‌چوودان؛ مه‌مک به مندال دان. (شیردادن)

شیرزاد: نیوه بو پیاوان؛ به‌رناوی به‌ره‌بابیکی عه شیره‌ی فه‌یزولابه‌گی له‌نه‌ته‌وه‌ی ئاغا شیربه‌گ. (شیرزاد)

شیرکو: (۱) نیوه بو پیاوان. (نام مردانه). (۲) به‌چکه شیر؛ شیرکوله. (بچه‌شیر) (۳) شیری چیا و کیو. (شیرکوه)

شیرگیا: [ناو] شیره‌ه‌رد؛ دوو‌جوره بی‌ژه‌هر و ژه هردار، بی‌ژه‌هره‌که‌ی له ناوچه‌کانی سنه وجوان‌وو و مه‌هاباد و ورمی زوره و دژی بالووک‌ه‌ی مالاتی

به رزه یه. (مانیوک)

شیرمردده : [ئاوه لئاو] شیرمردده؛ بیچووی له رپ و لاواز به هووی کهم شیر دایکه وه. (شیرمردده)
شیرمه شک : [ناوت] مه شکهی شیرتیکردن؛ (بیری دین پاده برن شیر مه شکیان پییه)
«فولکلور» (مشک شیر)

شیرواره : دهسته وامي شیر؛ له پاییزاندا که شیر ی ئازال زور کهمده کا چه ندمال شیری خوین به نو به ده دن به یه کتر بو ئه وه ی بشی ماستی لی دروست بکه ن. (قرض دادن شیر به همدیگر)
شیروخه ت [ناو] شیریاخه ت؛ یاری به قه ره پوو ل. (بازی شیریاخط)

شیر وشک : [ناو] گهردی شیر که له ئاودا ده یتاوینه وه و به مه مکمه ژ به زارویانی ده دن. (شیرخشک)

شیروکول : [ناوریا ت] ئه ستوونیک به سه رکوله که ی دریزه وه له بیچمی خاچ ، وه بهر دیواری شکست ده دریت. (ستون سلیب مانند خایل دیوار شکسته)

شیره : [دهنگه ناو] (۱) دهنگی قه له م قامیش له کاتی نووسین دا؛ (دایک وه قوروان شیرهی قه له مت بی) «فولکلور» (صدای قلم نی) (۲) دهنگی دادرینی قوماش. (صدای جردادن پارچه)
شیره به فرینه : [ناو] تاپوی شیر له به فر که مندالان دروستیده که ن. (شیری برفی)

شیره به له ک : [ناو] شووتی؛ شامی؛ هه نی؛ کو لیندراوی پیسته که ی دژی به ردی گورچيله یه ؛ به لام زور خواردنی شووتی ده بیته هو ی په نمان یان زامی گه ده. (هندوانه)
شیره تکه ر : [ناو، بک] موجیاری که ر؛ نه سیحه

تکه ر. (ناصح)

شیره توون : [ناو] گیای شيله توون؛ توونه گیواو؛ توونه گیای؛ ته رخون؛ بو مالیجه ی په نمانی جومگه (روماتیزم) و بی خه وی به که لکه. (ترخون)
شیره خانه : [ناو] شیره کیخانه؛ له قه دیما جیگاییک بوو بو کیشانی تریاک. (شیره کشخانه)
شیره می : ناوی مانگی دهه می کوردییه به رانه بر به به فرانبار (مانگی دهی). (دی ماه)

شیره هر : < شیرگیا
شیری ده ریایی : [ناو] گیانله به ریکی قه له وی مه له وانه و ماسی خو ره و شیر به بیچووی ده دا. (شیردریایی)

شیرین : ناوی ژنانه یه؛ بو شو به اندنی شتی جوان و مروقی جوان به کاردی؛ که نیشکه شیرینه که م؛ کچه جوانه که م، نه شمیلانه که م. (شیرین)
شیرین به له ک : [ناو] میمووک؛ شیرین به یان. (شیرین بیان)

شیرین به هاره : ناوی شیریکی به ریز ئیبراهیم ئه حمه ده که شاعیر وخه باتگپری کولنه ده ری کورد بووه و به ریز تاهیر ته و فیک به ئاواز گوتوو یه ته وه. (نام شعری از ابراهیم احمد شخصیت ناامدار و شاعر بلند آوازه کرد؛ نام آوازی کردیست)

شیرین توم : [ناو] گوله شه راو؛ گیاییکه له هه ورامان و بانه زوره و له گه ل نارگیل و زه نجه فیل ده په رانه وه بو به هیز بوونی ههستی پیاو ه تی به که لکه. (گل ساعت)

شیرین تومه که شیه : [ناو] گیای بنجیله که شیه؛ گیاییکی کیویه تامی گه لاکه ی تفته و به ره که ی بو کوخه ره شه به که لکه (قدومه کوهی)
شیرین زووان : [ئاوه لئاو] شیرین زمان؛ زمان

خوښ. (شیرین زبان)

شیرینکاری : [ناو] (ب) هونه ر نوواندنی وهرز
شکارانی زورخانه به یاریکردن و هه لځستنه
وهی که رهسته ی میل و شتی تر و نیشاناندانی
لیها تووی خو یان له کاری وهرزشی باستانیدا.
(شیرین کاری)

شیرین کاری : [ناو] جوان کاری؛ قهنج کاری؛
هونه ر نیشانندان. (شیرین کاری)

شیرین گرو ی : [ئاوه لئاو، ت] گرویی خوین شیر
ین؛ هه روا شیرین خیل و شیرین شهل. (آبله رو)
شیرین و فله رها د : چیروکیکی به ناوبانگه که
نیزامیی گهنجهوی به شیر دایناوه و شیرین
عاشقی خوسره و په رو یز بووه، فله رهادیش عاشقه
پرووته ی شیرین بووه. (شیرین و فله رها د)
شیرینی خواردن : (ب) دیاری کردنی کچی بو
کور ی. (شیرینی خوران)

شیش کوت : بار و تابار به شیش پشکنین.
(بازرسی بار با سمبه زدن)

شیشه ی مه ی : [ناو، ت] بوتری مه ی؛ بوتلی مه ی.
(بطری)

شیشی تفه نگ : [ناو] زمه؛ سومبه؛ ته ل ئاساییکه
بو پاک کردنه وه ی لووله ی تفه نگ یان بو ده
رکیشانی قاپووری گیر کردوو له تفه نگدا.
(سنبه تفنگ)

شیشی ته ندوور : [ناو، ت] شیشه ی کانزا بو ده ر
هینانی کو له یان خوښکردنی ئاوری ته نوور. (
شیش ته ندور)

شیشی که باب : [ناو، ت] سیخی که باب برژاندن.
(سیخ کباب)

شیرعی شیرین گیر ی : به هو ی مردنی که سیکه وه

شیرعه له بستن بو ی؛ لاواندنه وه به شیر. (

شعر در مدح فوت شده)

شیرپرین : [چاوگه، ت] شیرپرین؛ کیلانی زهوی.
(شخم زدن)

شیرفه رش : [ناو] شهوی رهش؛ نه نگوسته چاو.
(شب تاریک)

شیکال : [ناو] کاله و قونده ره و کهوشی دراو که
له پادا چه که ی دی. (پاپوش که نه وپاره)

شیکرن : [چاوگه، ت] (۱) راقه کرن؛ شروقه کردن.
(تفسیر کردن). (۲) شوو کردن؛ میرد کردن. (شو
هر کردن)

شیل : [ئاوه لئاو] لیل؛ ئاوی شیل و عاسمانی شیل
واتا ئاوی لیل و عاسمانی ته م گرتووی نه ساف
(ضد صاف)

شیلان و پیلان : [ناو، ت] شيله و بيله؛ فروفیل؛
فیل وته له که. (شيله پيله)

شیلاق : [ناو] جوریک مه زره قی بی تمتمه یه که
به شیب ده خو لیته وه. (نوعی گردنا) +

شیلاناوی : گوندیکه نزدیک مه هاباد، زیدی
ماموستا هیمن. (نام قریه ایست)

شیلگیر : (۱) [ناو] بیژنگ و کهوی کون زل.
(غریبال خیلی درشت). (۲) [ئاوه لئاو] شیتگیر؛ سوور
بوون له سه ر مه به ست. (مصر)

شيله په ریژ : پاداگرتن له سه ر شيله په ی ئاموور
و چه قاندنی زیاتری گاسن له شیرپریندا؛ (ب)
ته واو تیچه قاندن. (شخم زدن عمیق)

شین به ندان : [ناو] به هی؛ پرسه؛ تازییه؛ عهزا؛
شین گیر ی؛ ماتهم. (عزاداری)

شین خو ر : فروشتنی حاصلات پیش به ره هم ها
تن. (پیش خور)

شینکه : [ناو] جوول‌ه‌وهریکی شین په‌نگه له ژیر
په‌روبالۍ فرنده په‌یداده‌بی. (جانوری شپش
مانندانگل پرنده) +

شین گیر : [ناو، بک] مردوو لاوین؛ شیوه‌نکه‌ر بو
مردوو. (عزاگرفتن؛ عزاگردان)

شین وره‌ش بوونه‌وه : [چاوگه، ت] (ب) پیران
کردنی منډال له‌به‌ر گریانی زور. (کبودشدن
بچه‌بسبب گریه‌زیاد)

شینۍ خاتووز مه‌ریر : [ناو] (ب) سه‌رما و توفی
هه‌وه‌لی ره‌شه‌مه؛ پریوایه‌ته کوپری سه‌یاح به‌ره‌و
روژتاوا که‌وته‌پری بو هینانه‌وه‌ی خوړ، له کاتی
ئاخرمانگی زستاندا و نه‌گه‌رایه‌وه خاتووز مه‌هری
خوشکی سه‌یاح شینگیرپی بو‌کرد که هه‌مان سه
رما و سوله‌ی مانگی ره‌شه‌مه‌یه. (سرمای آخر
اسفند و اول‌فروردین)

شیوه‌دان : [چاوگه، ت] ویچوون؛ ده‌سته‌واژه‌ی
وینه‌گه‌رییه‌ ئه‌و وینه‌ شیوه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی نادا :
واتا له‌و ناچی. (شبیه‌بودن)

شیوه‌قوله : [ناو] شیوه‌قولانی؛ چیشته‌قوله‌ی
منډالان که‌ تیکلاوی ده‌که‌ن و وپیکه‌وه ده‌یخون.
(خوراکی که‌ بچه‌ها قاتی‌می‌کنند و باهم‌می
خورند)

شیوه‌کردن : [چاوگه، ت] به‌روواله‌ت ویچوون؛
دووشک‌بوون له‌ ناسینی که‌سی. (باتر‌دیدبه‌کسی
شبیه‌بودن)

شیه‌و‌کردن : [چاوگه، ت] شی‌کردنه‌وه؛ شروقه
کردن. (تفسیر؛ شرح‌دادن)

عاداو : [ناو] ئاداو؛ ئاداب؛ (۱) رهسم و
رِسووم. (آداب). (۲) (کیم) کیم و زووخاوی
برین. (خون و چرک زخم)

عادل : ناوه بوپیاو. (اسم مردانه)

عارسز : [ئاوه لئاو] بی عار؛ (سز) وشه ییکی
تور کیه به واتای (نه بوون) و (عار) واتا
عهیب و نهنگ بی عاریش واتا بی نهنگ
وبی عهیب به لام وا باوه به که سیک ده لاین
که بیده روهست و بی شهرم بیت، (بی عار)

عاره ب قوژی : [ناو] ئاره وقوژی؛ جوړیک
رووه که؛ گولیکی شینی که مړه نگی هه یه.
(نوعی گل)

عاره قگیر : [ناو] ژیر کراس. (زیر پیراهن) +

عاره قه : [ناو] ئاره قه؛ خووه؛ خووه ی؛ عاره-
ق. (عرق)

عاره ویی جلف : زمانی ئاره ویی زاراوه یی.
(عربی جلف)

عاسته م : [ئاوه لئاو] حاسته م؛ سهخت؛ دژوار؛
وهک شاخی عاسته م. (دشوار) +

عاسته م و دووبه لا : [ناو] زور هیواش؛ به-
عاسته م و دووبه لا دهستم لی کهوت؛ که-
موو که؛ شتی زور که م. (خیلی یواش؛ خیلی-
کم) +

عاشق به ند : [ناو] زنجیر و زه مبه له کیکه بو
سه ر سینگى ژنان. (زیور زنان)

عاقیق : [ناو] عاقیق؛ ئاقیق؛ جوړیک

موورووی به نرخ. (عقیق)

عالمه م : [ناو] عالهم؛ دنیا. (ب) حال وهه واه؛
ده رویشی عالهمیکی تاییهت به خوئی هه یه.
(عالم)

عامباز بوون : [چاوگه، ت] ئامباز بوون؛ له-
هه مبیژ گرتن و باوش پیدا کردن به شه پره وه؛
هیژش بردن. (دست به یخه شدن)

عوولی : [ناو] ئوولی؛ ژوور؛ نهوم. (اطاق؛
طبقه)

عوین : [ناو] ئوین؛ دهستی بر دهنه وه یان
دانانی یاری و قومار؛ عوینیک ته خته ی دانا.
(یک دست بازی)

عوین : [ناو] ئوین؛ له تور کیه وه هاتووه، واتا
کایه؛ بازی؛ قهره چی عوین؛ قهره چی بازی.
(بازی)

عه بره ش : [ئاوه لئاو] هه بره ش؛ زور توو نی.
(خیلی تشنه)

عه بیر : [ناو] گیای شه مدانی؛ عه ترین؛ عه-
تره گیا. (شمعدانی)

عه ته ب : [ناو] ره خنه؛ عه ته و؛ عهیب؛ ایراد.
(ایراد؛ انتقاد)

عه ته و : [ناو] عه ته ب؛ ره خنه. (ایراد؛ انتقاد)
عه جمان : هه جمان؛ هه جمین؛ ئوقره؛ ئارام
و قهرار. (آرام و قرار)

عه جیو : [ئاوه لئاو] عه جیب؛ سه یروسه مه پره؛
سو سهرت؛ به لاجه وی. (عجیب)

عه‌داف: [ناو] چلک؛ کیم؛ زووخاو؛ ئاداو؛
ئاداب.

(چرک زخم)

عه‌دیال: [ناو] په‌توو؛ به‌تانی. (پتو)

عه‌رابه: [ناو] ئه‌رابه؛ عه‌ره‌بانه؛ ئاره‌بانه.
(ارابه)

عه‌رابه‌ی جه‌نگی: تانگ؛ زریپوش؛ تانگی
که له سهر ته‌گه‌ری لاسیقی ده‌روا؛ ناتگ؛
ده‌بابه. (تانگ)

عه‌ردانی: ئه‌ردانی؛ زوران؛ به‌عه‌رزدادان.
(کشتی؛ زمین‌زدن)

عه‌رزاله: [ناو] هه‌رزال؛ که‌پروکه؛ سه‌کووی
ناومال و په‌شمال. (سکوی جای‌اشیادرخانه‌و
چادر)

عه‌رک: [ناو] جیقه‌لدان؛ ئاشک. (چینه‌دان)
عه‌رن: ئه‌رن؛ رق و قین؛ توو‌په؛ قه‌لس.
(عصبی)

عه‌رنوکی: [ئاوه‌لناو] ئه‌رنوکی؛ رقی؛ قه-
لسی. (عصبانی)

عه‌رنین: [چاوگه‌ت، ئه‌رنین؛ ئه‌رنین؛ عه-
نرین؛ نه‌راندن و توو‌په‌ بوون. (داد کشیدن
از عصبانیت)

عه‌زره‌ت: [ناو] تاو؛ ترس؛ خوف؛ له‌عه‌زره-
ت زیندان هه‌لات. (خوف)

عه‌سرانه: [به‌ند] هه‌موو عه‌سریک؛ [ناو] (ب)
نان خواردنی به‌ینی نیمه‌رو و شیو؛ عه-
سروژه. (عصرانه)

عه‌سروژه: < (ب) عه‌سرانه

عه‌سکه‌ری: (١) سه‌ربازی؛ نیزامی؛ ئه‌رته-
شی.

(ارتشی). (٢) ناوی جوړیک تری بی ناوکه.
(نوعی‌انگور)

عه‌شرفی: [ناو] ئه‌شرفی؛ قوشه‌ی
چووکی ئالتوون؛ ناوی سکه‌ی چووکی
زیری ئیران. (اشرفی)

عه‌قره‌و: [ناو] له‌عه‌قره‌بی ئاره‌وییه‌وه
هاتوو؛ دوویشک. (عقرب)
عه‌لاحیده: [ئاوه‌لناو] جیلاو؛ جیا.
(علی‌حده) +

عه‌له‌م: (ف.شه) جیی‌پشکرنا ئاو‌ییه؛
جیگه‌ی دابه‌شکردنی ئاو. (جای‌تقسیم آب)
عه‌لی‌قورته: [ناو] کاغه‌ز په‌رداخ. (کاغذ-
سمباده)

عه‌ماراو: [ناو] ژووری ژیرزه‌مینی بو‌پاشه-
که‌وت کردنی ئاو؛ بو‌شکه و به‌رمیلی
جیگای ئاو. (بشکه‌جای آب)

عه‌مارداری: < ئه‌نبارداری یا ئه‌مبارداری.
عه‌ماره: ناوی شاریکه که قه‌دیم ناوی
(ئاوماله) بووه. (نام‌شهریست)

عه‌مباراو: [ناو] عه‌نباراو؛ ژووری ژیرزه‌مینی
بو‌عه‌مارکردن و پاگرتنی ئاو. (آب‌انبار)
عه‌مباز: [ناو] عه‌مبازد؛ ئامبازد. (حمله)

عه‌مبه: [ناو] داریکه‌تاییه‌ت به
هیندوستان به‌ره‌که‌یشی ناوی عه‌مبه‌یه.
(عه‌نبه) +

عه‌مبه‌ر: [ناو] جوړیک نه‌هه‌نگه؛ عه‌نبه‌ر؛
شیاکه‌که‌یشی ناوی عه‌مبه‌ر یان عه‌نبه‌ره
که عه‌تریکی بو‌نخو‌شی هه‌یه. (عنبر)

عه‌مربه‌ر: [ناو، به‌ر] فرمانبه‌ر؛ (ب) سه‌ربازی
که ده‌ستووری بالاده‌س راده‌گه‌ییی. (امربر)

عهمه : [ناو] عهنبه؛ ئهنبه. (انبه)

عهمه‌لی : حه‌مه‌لی؛ که‌سی‌که وه‌سواس و دوودل‌بی له پاک بوونی زورشت. (وسواس)

عهمه‌لی : [ئاوه‌لناو] عه‌مه‌لی؛ حه‌مه‌لی؛ که- سیک که فیری عاره‌ق یا تریاک بووی و نه‌توانی دووری لی‌بکات. (معتاد)

عهمه‌لی : [ئاوه‌لناو] حه‌مه‌لی؛ دوودل له پاک‌وته‌میسی؛ (وسواسی)

عهنبه‌رگول : گیاییکه له ناوچه‌کانی سه‌قز و سته و شنو زوره، بو بونخووشی له نزیکه‌ی جل‌وبه‌رگدا دایه‌نی، له عه‌ترسازیشدا به- که‌لکه. (گل‌عطر)

عه‌نگرین : تووره بوون؛ ئه‌نگرین. (عصبانی شدن)

عه‌نناج : [ئاوه‌لناو] (ف.شه) گه‌لاج؛ حيله- گهر. (حيله‌گر)

عه‌نه‌زه : له ئانازاوه هاتووه که‌ئانا تورکيه واتا دایک. دایک‌زا؛ دارای په‌سه‌نی دایکی؛ به‌چاره‌وای په‌سه‌ن و که‌حیل‌ده‌وتریت. (اسب‌اصیل)

عه‌یار : [ناو] ئه‌یار؛ پیست و که‌ولی ئاژال. (پوست‌بز و گوسفند)+

عه‌یار : [ئاوه‌لناو] حه‌یار؛ زورزان؛ حيله‌باز. (حيله‌گر)

عه‌یاری : [ناو] عه‌ییداری؛ زه‌ده‌داری. (عییداری)

عیسا : پیغه‌مبه‌ری خاوه‌نی کتیبی عاسمانی ئینجیل. (عیسی)

عیشوه‌گر : [ئاوه‌لناو] عیشوه‌فروش؛ به‌ناز

و خه‌مزه. (عشوه‌گر)

عیشوه‌گه‌ری : [ناو] دل‌به‌ری؛ ناز و خه‌مزه- کردن. (عشوه‌گری)
عیلام : عیلام؛ ئیلام؛ ئیلام؛ ناوچه‌ییکه له ئیران. (ایلام)

تیهله کیشن بو ئه وهی ته رنه پیت. (نایلون-
کشی دور تشکچه)

غهره: [ناو] غهل؛ ئاغهل؛ خهل؛ کوز؛ کورته دیو
اریکی جه غز ئاسا بو حاوانه وی ئاژال. (آغل)

غهریب سنجان: ساس؛ سوورکه؛ ته خته پیتی؛
جووجه؛ جووله وه ریکی سووری مه یله و قاوه ییه،
شه وراوه و له نوور بیزاره، جیی گه زتنی زور به-
خوروشه، له قه له شی دیوار و ته خته دا ده ژی، به-
پر شانندی نه وت به قه له شه کانی دیواردا چاره ی-
دیت. (ساس)

غهنه کردن: ئاودز کردنی برین وچلک کردنی.
(چرک کردن زخم)

+ غه لیز: [ئاوه لئاو] (۱) خه ست. (غلیظ) (۲) (ف. هن)
له ئایین دا زور پی چه قین. (متعصب در دین)
غهلین: قامک یا پهل به گه روودا کردن بو
ر شانه وه. (چیزی در گلو کردن برای استفراق)

غه واس: فذ؛ عد: [ناو] ویشه ییکی ئارهویه و
هاتووه ته نیو کوردی، ئه وهی له ئاودا خووی قووم
ده کا و له بنی ئاودا بوشت ده گه ریت؛ (گه وه ههرم
که وته ده ریا به، به سه د غه واس بووم ده رنایه)
«فولکلور». (غواص)

غه واسی: [ناو] مه له کردن و چوونه بن گوم و
ئاوی قوول؛ (ب) لیکو لینه وه و به دوا دا گه-
ران. (غواصی)

غه وغا: غه لبه غه لب؛ هه راوه وریای جه ماوه ری
زور. (غوغا)

غایله: [ناو] خه یالی بیجی؛ دووشکی؛ دوودلی؛
غایله به دلئا نه پیت: خه یالی خراب به دلئا نه پیت.
(شک و گمان)

غایه تی: [وته؛ حه رف] به لام؛ من هاتم بولات
غایه تی تو له مال نه بوویت: به لام تو له مال نه-
بوویت. (اما)

غزباب: [ئاوه لئاو] (ف. شه) قه له و؛ به که یف.
(چاق و سرحال)

غو تکه خوره: [ناو] جوریک مراوی. (نوعی مرغابی)
غورابییه: [ناو] جوریک شیرینیاتی تاییه تی
ئاو زرباجانی ئیرانه؛ غورابی. (نوعی شیرینی)

غورد: [ئاوه لئاو] ده به؛ که لی ده به و نه خه ساوی
مل ئه ستوور؛ غوللور؛ که لی کوپاره داری قه له و.
(گاو پر قدرت جنگی)

غولام گهر دش: [ناو] پيشخانه؛ به ره هه یوان. (جلو
اطاق نشیمن؛ جلویوان)

غولغوله: [ناو] غولغوله؛ دهنگی ئاوی کانیاو که
له عه رز هه لده قولی؛ (ب) هه را و هوریا و قه ره
بالغ. (غلغله)

غه لتان: [ئاوه لئاو] بووی هه به له فارسییه وه ها
تبیته نیو زمانی کوردی، خه لتان؛ تلیاو (غلطان)

غه یدوک: [ئاوه لئاو] قین له دل؛ غه یز له سک؛
رق هه لساو؛ کین له دل؛ ده خس. (کینه در دل)

غه ب غه به: [ناو] به رخه به به؛ گوشتی ژیر چه نا که.
(غغب)

غه رقه: دوشه کی چوو کی مندالان که نایلونی

فابریکا : وشه‌ی بیانیه، کارخانه؛ کارگه‌ی دروستکردنی شتومه‌ک به (تامیری ماشینی).

(کارخانه)

فارسوئی < فاسوئی

فارسوونیا < فاسوئی

فارگون : فارغوون؛ فهرغوون؛ ئاره‌بانه‌ی یه-ک‌ته‌گه‌ره‌ی دهستی. (فرغون)

فاسوئی : فارسوونیا؛ فارسوئی؛ قوماشیکه بو لیاس(جلو به‌رگ) (فاستونی)

فالووده : فالووده؛ پالووده؛ جوریک هه‌رشته ئاسا که له نیشاسته دروست ده‌کریت و شه-ربه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کریت : (پالوده)

فاماندن : فامین؛ تیکه‌ییشتن. (فه‌میدن)

فام‌کردنه‌وه : (۱) (ب) گه‌وره‌بوون و عاقل‌بوونی منداڵ. (۲) به‌خودا هاتن و هوشیاربوونه‌وه له هه‌له‌کاری هه‌له؛ عه‌قل په‌یداکردن. (۱و ۲) **بزرگ‌شدن. بخودآمدن**

فانتازی : رازاوه؛ نه‌خشینراو؛ جوان؛ ئیمپرویی. (فانتزی)

فانووس : (۱) چرای ده‌ریایی؛ چراییکه له‌سه‌ر بورجی که‌ناری ده‌ریا بو پینموونی پاپوڤ. (۲) له‌نتهر؛ فه‌نهر. (۱و ۲) **فانوس** +

فت و فراوان : زورزیاد؛ زه‌حف؛ زوروزه‌به‌ن. (فت و فراوان)

فتراک : فد؛ وشه‌ییکی فارسییه و مه‌لایی

جزیری فه‌رموویه (شکاره‌ک درخوری شاهم،

دوی به‌ندی و فتراکی) به‌ن‌ساموڤته. (فتراک)
فتیلک : پلپته‌ی چرا؛ پلپته‌ی برین؛ فتیله‌ی-چووک. (فتیله)

فجوق‌کردن : فجووزکردن؛ دل‌ده‌ره‌هاتن و دیق‌کردن له دووری که‌سیک؛ سوی بوونه‌وه؛ په‌رکه‌م‌کردن. (سکته‌کردن)

فدی : فه‌ییت؛ فه‌دی؛ فه‌هید؛ فه‌هیت؛ شه‌رم؛ حه‌یا. (شرم)

فر : (۱) توڤ وه‌شاندنی هه‌راش و بلاو؛ ده‌غلی چاندرای ته‌نک. (کشت که‌پشت گیاه‌وغله) (۲) پیوه‌ندی. (ارتباط)

فر : خه‌به‌ر به‌حه‌ریف‌دان له‌کاتی ته‌واوکردن و بردنه‌وه‌ی یاری پاسووردا. (اعلام‌بردن-یکدست‌پاسور)

فراماسیون : فرامسوڤ؛ کوڤه‌لیکی نه‌هینی که له ئوروپا دروست بوو، له پاشان په‌ره‌ی سه‌ند و په‌نگی رامیاری به‌خویه‌وه گرت و زور به-هیز و جیهانی بوو، زوربه‌ی ئەندامانی له‌که-سانیکی ده‌سه‌لاتدار و سه‌ربه‌ده‌روهه‌بوون. (فراماسیون)

فرامین : ناشتایی؛ فراوین؛ فرایین؛ قاوه‌توون؛ قاوه‌لتوون؛ قاوالتی؛ قاوه‌لتی؛ قاوه‌تی. (وادیاره له‌که‌ل فراویندا که له هیندی ناوچه به واتای نیمه‌روژه‌یه جیاوازه) (صبحانه)

فرپیدادان : دژوین پیدان؛ جوین پیدان. (فحش-دادن)

فرچوک : فلچهی چووک؛ قهله می مووی -
چکوله. (قلم می کوچک)
فردان : هاویشتن؛ (هاویشتن) فریدان؛ خستن؛
هاویشتن. (انداختن؛ پرت کردن)
فردو : فردوق؛ فردک؛ تیکوشیوی دو. (تلیت دوغ)
فردوق : خوراکي خراب و ناپه سهند. (خوراک -
بی ارزش)
فردوق خور : فیروبو به خوراکي خراب خواردن؛
پیس خوراک. (خوراک بد خور دن)
فرس : [ناو] هه ریز؛ فریزوو؛ هه ریز. (فریز)
فرسک : فرچک؛ گوچ؛ هه وین؛ نامیان. (مایه)
فرسه ق نوین : [ناو، ت] فرسه نگ ژمار؛ نیشاندە -
ری ماوهی ریگا له سهر جاده. (فرسنگ شمار)
فرشه : [ناو] فرچه؛ فلچه؛ قهله می موو. (فرچه)
فرپک : [ناو] په پره روک؛ په پره روک؛ په روانه؛
په پووله. (پروانه)
فرپوته : [ناو] قوماشی شاش چنراو؛ قوماشی
سست وههراو چنراو. (پارچه شل یافت)
فرک بوون : زایین و بهر هینانی مایین؛ له زگ
بوونه وهی مایین. (بچه آوردن مادیان)
فرکه فرک : [ناو، ت] فرکوهور؛ (۱) هاتوچوی
زور و بهلهز. (آمدن و رفتن زیاد و با عجله) (۲) په یتا -
په یتا بهرد هاویشتن یان شتیک فریدان بو
کەسی یا بو ئامانج. (سنگ یا چیزی انداختن -
مسلسل وار)
فرلداخ : [ناو] فروفیل. <فه نوفیل. (نیرنگ)
فرمان : له پروانگهی دهستووری زمانه وه واتا
کار (فیل). (فعل) +
فرمه : [دهنگه ناو] پر مه؛ پرماندنی یه کسم.
(صدای بینی اسب)

فرنه : [ناو] فرن؛ تهنوور؛ تهنوور؛ بوی هه یه
فیفر (فیفری گاز) ی ئینگلیسی و فارسی له فرنه
وهر گیرایی. (تنور)
فروشه مه نی : [ناو، ت] کالایی که بو فروشته؛
فروشی. (فروختنی)
فروفیشال : [ناو، ت] درو و دهله سه؛ فروفیل؛
هووشه؛ بافیش. (چاخان پاخان)
فروفیل : [ناو، ت] فرلداخ؛ فیل و فره رج؛ چاپو -
چوب. (حیله و نیرنگ)
فروک : [ئاوه لئاو] خوین شیرین؛ ئیسک سووک؛
له به رد لان. (جذاب)
فروکه شکین : [ناو، ت] (۱) جوریک فروکه ی
تیژبال؛ فروکه ی شه ری. (هواپیمای شکاری).
(۲) چه کیک که بو خستنه خوواره وهی فروکه
به کار ده بریت. (اسلحه ضد هوایی)
فروکه ی بومب هاویر : جوریک فروکه ی جه -
نگی که تاییه ته به خستنه خوواره وهی بومب.
(هواپیمای بمب انداز)
فروکه ی بی فروکه وان : جوریک فروکه یه که
به نامیری تاییه ت له دووره وه رینموونی ده -
کری. (هواپیمای بی سرنشین)
فرووت : ساقه تی گهنم. (ساقه گندم)
فرووز : فروز؛ زور بو هینان؛ تهنگ پیه له چین؛
چارز؛ قه لس. (به تنگ آوردن)
فره خوه : فره خور؛ زور خور. (پر خور)
فره دان : (۱) داندان؛ پر دان؛ گولی ده غلی که
دهنکی زور پیوه یه. (پروانه). (۲) حاله تی
زور دایین؛ زوریده ری. (زیاد دادن)
فره گیل : زور گهر؛ ئه وهی زور ده گهری.
(زیاد گشت زن)

فره‌ماگ : زورماو؛ (ب)کون؛ قه‌دیمی. (زیاد-مانده)

فره‌نگ : فره‌نگ؛ فره‌نگستان؛ (ب)ئوروپا؛ کورتکراوه‌ی ناوی فره‌نگیس. (فرنگ)

فره‌واج : دریژداد؛ زوربلی؛ چنه‌ دریژ. (پر-حرف)

فره‌وهر : زورچه‌په‌که‌ر. < فره‌واج

فره‌وهر : زورخور. (پرخور)

فریاد : فریا؛ فره‌یاد؛ هاوار؛ داد؛ هانا. (داد)

فریاه‌که‌وه : (ب)زوو‌پرو؛ زوو وهره؛ فریای که‌وه؛ فریام‌که‌وه؛ زووبگه‌یه؛ زووبگه‌ری. (زود-برس)

فریانه‌که‌وتم : (۱ب) نه‌متووانی؛ ده‌ستم نه‌گه‌-یی؛ پیم‌نه‌کرا. (نتوانستم). (۱) فریای نه‌که‌وتم هه‌تامن چووم ئه‌و رویشتبوو؛ نه‌گه‌یشتمی (نرسیدم)

فریت : کشته‌ک؛ رایه‌لی ته‌ون؛ تانی فره‌ش؛ به‌ن و پیمانی کرژ بادراو. (تار در فرشافی و جنس آن تار)

فری‌دان : په‌رت‌کردن؛ هاویشتن؛ ئاقیتن؛ توورپه‌ل‌دان؛ خستن؛ ئاراسته‌کردن؛ ئاویتن. (انداختن؛ پرت‌کردن)

فریز : جوریک دریل (دریل) به‌ه‌لسوو‌پانیکی زوره‌وه که‌مه‌ته‌ی تاییه‌تی ده‌خریته‌ سهر له - نه‌جاریدا. (فریز)

فریشته : پهری؛ ناوی ژنانه‌یشه. (اسم‌زنانه؛ فرشته)

فریشک‌که‌وتن : [چاوگه‌ت] به‌ژه‌ک‌که‌وتن؛ نه‌خوشینی مندالی ساوا له‌ ترسه‌وه. (مرض-بچه‌قنداقی‌از‌آغوز‌گرفتگی)

فریشک‌گرتنه‌وه : [چاوگه‌ت] چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خوشینی مندالی که‌ فریشکی که‌وتبی. (به‌-ژه‌ک که‌وتبی یا ن ترسایت)(علاج مرض‌بچه‌-قنداقی‌از‌مرض‌آغوز‌گرفتگی یا ترس)

فریقی : [ئاوه‌ل‌ناو] براشتی؛ برژاو؛ کول‌او. (پخته)

فریودهر : [ناو، بک] هه‌ل‌خه‌ل‌تین؛ که‌سی که‌ فریو ده‌دا؛ خاپین؛ هه‌لفریوین. (فریب‌دهنده)

فستق : فندق؛ به‌ری داریکه‌ تیکه‌ل ده‌کریته‌ نیو ئاجیل؛ داری‌فستق. (فندق‌ودرخت‌فندق)

فسدوومان : ژووریک که‌کومه‌لیک جگه‌ره‌ی تیداده‌کیش یا ن پره‌ له‌هه‌لم و دوو‌که‌ل. (اطاق‌پراز‌بخارودود)

فسه‌گور : تسه‌گورگ.

فس‌نیشتنه‌وه : باده‌رچوون؛ (ب) له‌هه‌وا و ته‌که‌بور و لووت‌به‌رزی که‌وتن. (از‌تکبر‌افتادن)

فسه‌کلک : مریشک یا ن که‌له‌باییک که‌ کلکی شو‌ربی. (مرغ‌وخروس‌دم‌رو به‌پایین)

فسه‌گورگ : [ناو] جوریک جال‌جالووک‌ی بی‌-داوه‌ته‌نیه‌ که‌ له‌عه‌رزیدا چال‌یکی چکوله‌ی خز هه‌ل‌ده‌که‌نی و خوی له‌ ژیره‌وه له‌ بو‌سه‌دایه‌ که‌ جووله‌وه‌ری تی‌بکه‌وی و راویان بکا. (نوعی-عنکبوت‌زمینی)

فشاندن : چه‌ماندن؛ لار‌کردن و چه‌مانده‌وه‌وه‌ک که‌مه‌ی گو‌چان. (خم‌کردن)

فشقاندن : فیشقاندن وه‌ک‌ده‌نگی به‌راز. (صدای‌گراز)

فشه‌پرت‌ه‌قال : نارنگی. (نارنگی)

فشه‌و‌بوون : فش‌بوونه‌وه‌ی مریشک بو‌که‌له‌-شیر؛ فش‌بوونه‌وه؛ شل‌بوونه‌وه. (شل‌شدن)

فشین : [چاوگه‌] (۱) چه‌مین؛ خوار‌بوون.

(خمیدن). (۲) هووشه کردن؛ خوٚتاریف کردن؛ به خوٚشین. (از خود تعریف کردن). (۳) دهنگی - هووشاندنی مار. (صدای مار) +

فلته: [دهنگه ناو] پلته؛ دهنگی قسه کردنی بیددانی پیر. (صدای حرف زدن پیر بی دندان)

فلچه فلچ کردن: ملچه ملچ له کاتی خواردن دا؛ (ب) قسه ی بیتام کردن؛ فلته فلته کردن. (صدای حرف زدن بیدندان)

فلی: کورتکراوه ی ناوه کانی (فلامه رز، فهرامه رز، فهره یدون و فهرید) (مختصر شده فرامرز و فریدون و فرید)

فنجل: بوٚره پیاو؛ گوله که؛ (ئیواره وهخته فنجل به بهخته) «فولکلور». (مرد بی ارزش)

فوت وفه ن: [ناوت] ورده کاریگه لی پیویست بوٚ کردنی کاری؛ فهندوفیل. (فوت وفن)

فوٚتو کوپی: وشه ی بیانیه، فهرکاندن؛ وینه هه لگرتنه وه زیاتر له نووسراوه. (فتو کی)

فوٚر: له گهل (فش) دا دی فش و فوٚر: گه وره و هه راو. (گشاد)

فوکل: [ناو] (۱) له کاتی سهرتاشین دا بهری - سهر ده هیلنه وه که فوکلی پی ده لین. (فکل).

(۲) مووی سهر به رهو بان شانه کردن و خستنی - به پشت سهر دا. (موی شانه شده روبه بالا). (۳) ملیچ؛ شالگه ردن. (شالگردن)

فوکل و کراوات: [ناوت] مل پیچ و قهره ویتته. (شالگردن و کراوات)

فووله دوٚ نه کردن: گوی به حه لال و حه رام نه - دان. (در قید حلال و حرام نبودن)

فه تراک: [ناو] زهره ر؛ زیان؛ ئیش وئازار. (زیان - ورنج)

فه ترومه: [ناو] موتور به؛ په ترمه؛ په یوه - ند کردنی دار. (پیوند درخت)

فه تسان: خنکان؛ خه فیهوون. (خفه شدن)

فه تساندن: خنکاندن؛ خه فه کردن؛ قه له شاندن. (خفه کردن؛ شکافتن)

فه تسین: قه له شین؛ قه له شان؛ خنکان. (ترک - خوردن. خفه شدن)

فه تووت: فهرتووت؛ دارزاو؛ داقنیو؛ رزاو. (پوسیده؛ فرتوت)

فه حه: کورتکراوه ی فه تحولا؛ (ب) گیژ و وٚر. (گیج)

فه راش: وشه ییکی بیانیه به لام له کوردیدا ماناکه ی گوٚراوه و به واتای گاره کهری به رده - ست و چاپه زی میوانخانه ی گه ورا نه. (مستخدم بزرگان)

فه راشی مه دره سه: گسگ ده ری حهوش و حه ساری مه دره سه. (فراش مدرسه)

فه راموٚشخانه: جیگاییک بوٚ تالیمی ری و ٚه - وشتی ئه ندامانی فراماسیون. (فراموشخانه)

فه ر خه سینی: [ناو] فهرخه بوٚ چکوله ی ههر شت به کاردی و بوٚ به چکه ی حه یوانیش ده - گوٚریت، که شه فی چکوله؛ مجوعمه ی چکوله. (سینی و مجمع کوچک)

فه ر ٚوخ: ناوه بوٚ پیاوان؛ سهرکه و توو. (نام - مردانه؛ پیروز)

فه رزانه: فر، وشه ییکی بیانیه و به روا له ت کوردیه و بوٚ هه یه له فره زان وهر گیراییت؛ فره زانا؛ فره زان؛ حه کیم. (فرزانه)

فه ر سه خ: فرسه خ؛ فرسه ق؛ فرسه نگ. (فرسنگ)

فهرسه‌نگ : [ناو] فرسه‌ق؛ فرسه‌خ؛ دریژیایی
 ریگا نریک به سی مایل (میل). (فرسنگ)
فهرشه : پنه‌که؛ پنه؛ ته‌خته‌ی گونگه هه‌ویر له
 سه‌ر پان کردنه‌وه. (تخته‌پهن کردن چونه‌خمیر)
فهرشی‌باریکه : <فهرشی لاکیش.
فهرشی‌تابلو : فهرشی‌تابلو؛ جوریک فهرشی
 ده‌ستافی چوو‌که‌یه پو‌که‌ی زیاتر له ئاوریشمه
 و گریکانی زور ورده : و زیاتر (پورتره) و وینه-
 ی جوانی له سه‌رده نه‌خشین و له قاپی ده-
 گرن بو هه‌لواسین به دیواری ئوده‌دا. (فرش-
 تابلو)
فهرشی‌خرسه‌ک : جوریک فهرشی نه‌باشه
 گریکانی هه‌راشه (گه‌وره‌یه) و تووکی دریژتره.
 (فرش‌خرسک)
فهرشی‌ده‌ستاف : فهرشی‌که به ده‌ست ده-
 چنریت. (فرش‌دستاف)
فهرشی‌لاکیش : فهرشی‌که باریک و دریژ زیاتر
 بو سه‌ر پلیکان به که‌لک دیت. (فرش‌باریکه)
فهرکه‌م : [ناو] په‌رکه‌م؛ کوتوو‌پ؛ نه‌خوشینی
 شه‌پله. (سکته)
فهرمان : [ناو] فرمان؛ رولی‌سه‌یاره؛ جه‌غز و
 بیژنگه (قه‌ربیلی) سه‌یاره لیخو‌رین. سوکان .
 (فرمان‌اتومبیل)
فهرمان‌نامه : ده‌ستووری په‌سمی؛ ده‌ستوور به
 نووسراوه. (امریه)
فهرمانفه‌رمای : سه‌روک؛ حاکم؛ (فه‌رمانفه‌رمای
 ملک ده‌روون پرئیشان) «مه‌وله‌وی». (فرمانفرما)
فهرمانی : [ناو] جوریک فرنچ وکه‌وا. (نوعی-
 کت محلی)
فهرمه‌سون : < فراماسون .

فهرپویت : خیروبه‌ره‌کت. (یمن‌وغنا؛
 خیروبرکت)
فهرهاد : ناوی پیاوانه؛ ناوی عاشقه‌که‌ی
 شیرینی گراوی خه‌سره‌ویه‌رویز بووه. (فرهاد)
فهرهاد‌کوژ : (ب) کولکه‌ی سه‌ر به‌خوین؛
 پی‌ریژنی فیله‌باز و سه‌ر به‌ده‌هو. (فرهادکش)
فهره‌هان : ترسان؛ داچله‌کان؛ فه‌رهین.
 (ترسیدن)
فهره‌بوون : (۱) زور بوون. (زیادشدن). (۲) به-
 رفه‌بوون؛ گوشادبوون؛ به‌رئاوله‌بوون. (وسیع-
 بودن)
فهره‌ج : [ئاوه‌لناو] (۱) گوشاد؛ به‌رفراوان.
 (وسیع). (۲) دلشاد؛ خوشحال. (فرح)
فهره‌ژان : قه‌ره‌ژان؛ دران؛ پچران؛ قه‌تیان؛
 قتیان؛ قرتیان. (پاره‌شدن)
فهره‌ژاندن : دراندن؛ پچراندن؛ قه‌قه‌تیان؛
 قرتاندن. (پاره‌کردن)
فهره‌ژین : پچرین؛ درین. (پاره‌کردن)
فهره‌نقه : [ناو] فه‌راقه؛ فه‌لاقه؛ په‌ت و چیوی
 فه‌لاقه؛ کاری فه‌لاقه‌کردن. (فلک‌و‌چوب‌فلک)
فهره‌نگ : (۱) کورت‌کراوی فه‌رنگیس. (خلاصه
 نام فرنگیس) (۲) ولاتی فه‌ره‌نگستان.
 (فرنگستان، اروپا، فرانسه)
فهره‌وود‌کردن : ئالان کردن؛ غاره‌ت کردن. (غارت-
 کردن)
فهره‌یدون : ناوی پیاوانه. (فریدون)
فهریادرس : فریاره‌س؛ که‌سیک که فریای
 که‌سیک بکه‌وی و یاریده‌ی‌دا. (فریادرس)
فهرید : ناوی پیاوانه. (فرید)
فهریده : ناوی ژنانه‌یه. (فریده)

فهریکه : فهریک؛ بوی هیه له فهریکی
 تور کییه وه هاتی به واتای، (تازه پیگه ییو)؛ وه-
 ک نوکه فهریکه و گوله کانی نیوه سووتی گه-
 نمی شک بوقه ره خرمان. (گندم دلمل بوداده)
فهقی مهلکی : ناوی عیلیکه له نیو دزه بیاندا.
 (نام عشیره ایست)
فهقی ته حمه دی داره شمانه : ناوی قاره مانیکی-
 کورد بووه و بنه چه کی عیلی فه یزولابه گییه که
 به شیکیان له ئیران و به شیکیان له داره-
 شمانه ی عیراق نیشته جین؛ مه زاریشی هه رله
 داره شمانه یه. (نام سلسله طایفه فیض اله-
 بیگی)
فهقی ته یران : ناوی موحه ممه د بووه وشاعیر و
 بلیمه تی کورد که له سه ده ی نو هه می کوچی
 هه تاویدا هاتوو ته دنیا. (نام شاعر کرد)
فه گلی : که له وه کیشی؛ سه ریچی؛ نافه رمانی؛
 سه ره پویی. (نافرمانی)
فه لاقه کردن : دارکاری کردنی پاییک که له ناو
 په تی چپو فه لاقه دایت. (فلک کردن)
فه نیاز : [ئاوه ناو] فیله باز؛ به فندوفیل؛ حيله باز.
 (حيله گر)
فه نتاز : فانتازی؛ شتی مود و جوان وتازه باو.
 (فانتازی)
فانتازی : [ناو] فروفیل؛ جادووبازی. (حيله گری)
فیّت : فه هیّت؛ شهرم؛ هیا. (شرم)
فیپر کاندنی چهک : فیپراندنی چهک به جوریک
 (چه شنی) ئاوربگریّت به لام گولله له لووله ی
 چهک دهرنه په ریّت و دوو که لی بارووت له-
 پاشه وه ده رچی. (گلوله درنرفتن از لوله اسلحه-
 در موقع شلیک)

فیسقه : (ب) مروقی زور نابووته و چکوله و له پر.
 (فسقلی)+
فیسکو : پیای نیر باز. (مردیچه باز)
فیسکی : ژنی زینحاکار؛ به ژنی خو فروشیش
 ده لین. (زن هرجایی)
فیسسه : زینحاک؛ زینا؛ زیناح. (زنا)
فیسسه ک : فیسسه کار؛ زینحاکار؛ زیناکار.
 (زنا کننده)
فیسسه کهر : فیسسه کار؛ فیسسه ک؛ زینحاکار.
 (زنا کننده)
فیسسه کی : وشه ییکی مردووه و کهم به کارده-
 بریت؛ قاحبه. (قحبه)
فیسسای : فیسیاگ؛ خووساو. (خیس و وارخته)
فیشال کردن : هووشه کردن؛ خو هه لکیشان؛
 درو و ده له سه کردن. (از خود تعریف کردن. دروغ)
فیشقاندن : دهنگی که لگامیش و یه کانه ی به-
 راز. (صدای گاو میش و گراز)+
فیکاله کونی : قه راقه را؛ یاری خوشاردنه وه؛
 خوشارکی. (قایم موشک؛ قایم باشک)
فیک فیکه : [ناو] فیه قیه. (سوت سوتک)
فیله گیجه : [ناو] فیله گیژه؛ گامیشی وه حشی؛
 بووفالو. (گاو میش وحشی. بوفالو)
فی لیه اتن : بیهوش بوون و ده ستوپا وه شانندن
 و کهف هه لخراندن؛ حاله تیکه به سه ر خووداردا
 دیت. (دچار بحران صرع شدن)
فینار : له (فه رار) ی فارسیه وه کوردکاری بووه؛
 هه لاتن. (فرار)
فینکاهی : فینکایی؛ فینکی؛ جیگای فینک.
 (خنکی)
فینوک : فینک؛ خونک؛ مروقی زور به ئیشتیا
 بو کاری سه رجیی. (خنک؛ حشری)

فا : [ناو] باو؛ خول؛ با؛ پیچ. (پیچ)
فاج: [ناو] گوشه؛ که نار؛ حاشیه؛ په-
 راویز. (گوشه، کنار)
فاج : [ناو] گویه؛ گوته؛ بیژه؛ ویژه؛ زورفاج؛
 فره ویژ. (گویه)
فاخواردن : [چاوگه، ت] باخواردن؛ خول-
 خواردن؛ پیچ خواردن؛ گشت بوون؛ کرژبوون.
 (پیچ و تاب خوردن)
فار : [ناو] بار؛ باروکه. (جوجه مرغ شش-
 ماهه)
فارک : <فار.
فاگیر: باگر؛ جیگایی که بای تی بکه ویت.
 (بادگیر)
فالآ بوون : [ناو] کراوه؛ به تال بوون؛ به تال.
 (بازبودن؛ خالی بودن)
فاوقاران : [ناو، ت] واو وارن؛ باو باران. (باد
 و باران)
فراقه : [ناو] (۱) وه پینی سه گ؛ فراقه سه ی؛ (پار
 س کردن سگ). (۲) ورینه؛ وراوه؛ قسه ی
 هاته ران و پاته ران. (هزیان)
فرتوفین : [ناو] درو و دهله سه؛
 ماستاو کردن. (چاپلوسی)
فرپر : [دنه گه ناو] و پرپر؛ دهنکی به رد و گو لله؛
 فینگه. (صدای گلوله و سنگ اندازی)
فرقرپوک : [ناو] فرقرپه؛ له یستوکی مندالان
 که له کاغذ یان دار دروستی ده کهن و به با

ده خولیته وه. (فرره)
فلته فلت : [ناو] (۱) فلته فلت؛ دهنکی فلتیه ی
 کاتی ئاخافتنی بیدان. (صدای دهان پیر-
 بیدان) (۲) قسه ی بیتام کردن. (یاوه-
 گفتن)
فلتیای : په قیای؛ قهله شان؛ ته-
 قیان. (ترکیدن)
قه بال : [ناو] وه بال؛ ئوبال؛ تاوان. (تاوان-
 گناه)
قه برین : [چاوگه، ت] برینه وه؛ قه رار و مه-
 داری موعامه له برینه وه؛ قه ول و قه راری
 سه ودا و موعامه له ته واکردن. (اتمام پیمان
 معامله)+
قه بزندانن : [چاوگه، ت] (۱) ترساندن
 (ترساندن)
 (۲) قرتانندن. (قطع کردن)
قه بزندانن : [چاوگه، ت] بزنداننه قه؛
 پساندنه وه؛ چپرانده وه. (دوباره پار کردن پاره-
 کردن)
قه بزردین : [چاوگه، ت] (۱) ترسان. (ترسیدن).
 (۲) قرتان؛ بریان. (گسستن)
قه بژیان : [چاوگه، ت] ژیکفه بودن؛
 جیابوونه وه؛ قرتیان؛ قرتان؛ قه قه تیان.
 (قطع شدن)
قه پارپان : پارانه وه؛ لالیانه وه. (التماس-
 کردن)

ڦه چغاندن : [چاوگه،ت] سه رکونه کردن؛
 بوډواوه بردن؛ چغه لی کردن. (ملا مت کردن؛
ڦه چکیان : [چاوگه،ت] چک بوون؛ وشک-
 بوونی ئاو؛ وشکایی هاتن؛ هسکبوون؛ نه مان
 و دوا بی هاتنی هه ر شت؛ نه فهس چکیان؛
 نه فهس بریان. (قطع شدن؛ خشک شدن-
 چکه)+
ڦه چوپریان : [چاوگه،ت] چوپریان هوه؛
 بلا بوونه هوه؛ جیا بوونه هوه. (جدا شدن)
ڦه خاپاندن : [چاوگه،ت] فریودان؛ فیل-
 لی کردن؛ له خشته بردن. (فریب دادن)
ڦه خاندن : [چاوگه،ت] خویندنه هوه؛ بانک-
 کردن. (خواندن؛ صدا کردن)
ڦه خه له تاندن : [چاوگه،ت] دهست برین له-
 سهودا
 و موعامه له دا ؛ له خشته بردن؛ سهردا برن.
 (مغبون کردن)
ڦه خوه نندن : [چاوگه،ت] بانگه یشتن-
 کردن. (دعوت کردن)
ڦه دراندن : [چاوگه،ت] دراندنه هوه؛ دراندن؛
 پیچراندنه هوه. (دریدن؛ بریدن)
ڦه دی : جودا کرن؛ دوور کرن؛ خو ژمن ڦه-
 دیکه؛ خو له من جودا که؛ خو دوور بگره له
 من؛ ڦه دی ناکه ی مه بتيغ. «جزیری».
 (دوری گرفتن)
ڦه راسه ی : وراسه ی؛ دوورین؛ دروومان.
 (دوخت؛ دوختن)
ڦه راقهر : بهرانبهر؛ رووبه پروو. (مقابل)
ڦه رانبهر : بهرانبهر. (برابر)
ڦه رچاله : قرحاله؛ ترسه نوک؛ بی زاله.

(ترسو)
ڦه رستیای : هه لوه شانندن؛ کردنه وه. (باز-
 کردن)
ڦه رسهاندن : پشووپیدان؛ حه ساندنه وه.
 (استراحت دادن)
ڦه رهز : وه رهز؛ بیزار؛ ئاستهنگ؛ به تهنگ-
 هاتوو؛ جارس؛ جازز. (بتنگ آمدن)
ڦه رهستی : دهست بهردایی؛ رزگاری.
 (رستگاری)
ڦه ره مک : برکن؛ بن کر. (ته دیگ)
ڦه ریک : بهریک؛ گیلغان؛ گیرفان. (جیب)
ڦه شاردن : شارندنه وه؛ وه شارتن. (پنهان
 کردن)
ڦه شه هتاندن : [چاوگه،ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن؛ ماندی کرن. (خسته کردن)
ڦه قړاندن : [چاوگه،ت] شکاندن؛ شکاندنه-
 وه؛ ته تبلا مه ڦه قړاند؛ تو قامکی منت
 شکاند. (شکستن)
ڦه قرحیان : وهک؛ له بهر قرحه ی خوړ رهش
 داگرسان؛ رهش هه لگه ران له بهر هه تاودا.
 (سیاه شدن در آفتاب)
ڦه قوتان : کوتان؛ لیدان. (زدن)
ڦه کایین : قاچک جوون؛ قاچک جاوین؛
 کاویژ؛ (ب) رینگانه وه و دووپات کردنه وی
 قسه (نشخوار)
ڦه کوروتن : [چاوگه،ت] کوروتن؛
 کوروشتن؛ کوروشتنه وه؛ دا کرماندن؛ به ددان
 ورد کردنی شتی رهق. (خرد کردن خوردنی-
 سخت و بادندان شکستن)
ڦه کولان : [چاوگه،ت] (۱) هه لکولان؛ هه-

لکولین؛ هه‌لکه‌ندن. (کندن) (٢) توژینه‌وه؛
 پشکنین و گه‌پان به‌دوای مه‌به‌ست و واتادا.
 (تحقیق و تحس) +
فه‌گرتن : گرتنه‌وه؛ گرتنی نه‌خوشین له -
 که‌سیکه‌وه؛ گرتنه‌وه‌ی حه‌یوانی به‌ربوو؛
 داگیر کردن. (پس گرفتن؛ از کسی قرض
 گرفتن؛ باز گرفتن تسخیر کردن)
فه‌گزاندن : جوولانندن؛ ته‌کان‌دان؛ پراژهنندن؛
 هه‌ژانندن. (جنبانندن)
فه‌گزانندان : راپسکانندن و پرزگار کردن.
 (تکان‌دادن و نجات‌دادن)
فه‌گزلان : راپسکان؛ هه‌ژانندن؛ پراوه‌شاند و ته-
 کان‌دان. (تکان‌دادن)
فه‌گوه‌ازتن : فه‌گوه‌استن؛ گو‌یستنه-
 وه؛ پراگو‌یزان. (جابجا کردن)
فه‌گه‌شیان : گه‌شبوونه‌وه؛ گه‌شانه‌وه؛ گه-
 شه‌کردن. (شتعل‌شدن؛ اخگر‌شدن؛
 شکوفاشدن؛ شاداب‌شدن گیاه)
فه‌گه‌فزانندن : [چاو‌گه‌ت] گه‌وزاندنه‌وه؛ به-
 پال‌که‌وتنه‌وه‌خول و پیچ‌پیدان؛ تل‌پیدان.
 (پو‌ییکی تورکی پیوه‌دیاره). (غلطانندن)
فه‌ماگ : شتییک که‌مایینه‌وه؛ به‌جی‌ماو؛ وه-
 پاشکه‌وتوو؛ وه‌دواکه‌وتوو. (مانده؛ بجامانده)
فه‌ها : فه‌هه؛ ئاوا؛ به‌وجوره. (اینطور)
فه‌هانندن : هوئینه‌وه؛ پستن؛ به‌پیس‌مانه‌وه-
 کردن مووروو. (رستن؛ رشته‌کردن)
فه‌هه‌ژانندن : [چاو‌گه‌ت] هه‌ژاندنه‌وه؛ پراژه-
 ندن؛ پراوه‌ژهنندن. (تکان‌دادن)
فه‌هه‌وانندن : [چاو‌گه‌ت] کوم‌کردن؛ کو-
 کردن؛ کو‌کردنه‌وه؛ (جمع کردن)

فه‌یدان : <فه‌هه‌وانندن.
فه‌یه : (١) وایه؛ فایه. (اینطور است).
 (٢) ئه‌وه‌یه؛ ئه‌وه‌تانی؛ ئه‌وه‌تا؛ ئاوه‌ها.
 (اینست)
فیان : [ناو] ویست؛ حه‌وجه؛ پیدایه‌ست؛ گه-
 ره‌ک؛ خواز؛ خوازه؛ خوشه‌ویستی.
 (خواستن) +
فیتو : فرد؛ فد؛ اند؛ ویتو؛ ده‌سه‌لاتی ره-
 تکردنه‌وه‌ی رای‌گشتی، (رای‌کو‌رپیک
 شکانندن). (وتو)
فیچی : [ناو] خواری؛ لاری؛ لار و گیري؛
 خیچی. (کجی)
فیدیو : ویدیو؛ ئامیری نمایش‌کردنی شری-
 ت (کاسیت) ی ویدیو. (ویدیو)
فیرین : گیفه‌ی شتی هاو‌یزراو وه‌ک ویره-
 کردنی به‌رد و گو‌لله. (صدای سنگ‌پرتاب-
 شده و گلوله)
فیژانندن : فیرانندن. (اسهالی)
فیک‌که‌تن : [چاو‌گه‌ت] (١) ویک‌که‌وتن؛
 پیک‌هاتن؛ ئاشت‌بوونه‌وه؛ که‌وته‌ته‌ک‌یه-
 ک. (توافق کردن). (٢) له‌یه‌ک که‌وتن؛
 تووشی یه‌ک‌بوون؛ راستی‌یه‌ک هاتن.
 (بهم‌برخورد کردن)

قاب : [ناو] قاب؛ چوارچیوهی وینه و پوسترپ. (قاب) +	قاب هاویژ : (۱) [ناو، بک] کهسی که جگه‌لدای له یاری جگین دا. (شتالنگ انداز). (۲) قاپاویژ؛ (حیوانیکه در راه رفتن قوز کهای پایش بهم بخورد)
قاب : [ناو] تد : (به تور کی واتا درگا) سهر پووشی دهفر؛ ده‌پووش؛ قاپاخ. (درپوش)	قاپه‌شینکه : [ناو] قاپه که وه له؛ گیای قه‌یتهران. (نام گیاهی است پر سیاوشان)
قابخانه : [ناو] جیگه‌ی قاب و قاپاخ و دهفر و ئامانی مدبه‌ق؛ [جای ظروف آشپزخانه]	قاپه‌که‌وله : قاپه‌شینکه.
قاب ده‌سمال : [ناو] ده‌سره‌ی قاب سرپین یان وشکه‌وه‌کردنی قاب و قاپاخ. (قاب‌دستمال)	قاپیلک : [ناو] قاپیلک؛ ئیسقانی دهوری له‌شی ره‌قه و کیسه‌ل؛ توخلی گوژ و بادام و... (پوسته لاکپشت؛ پوسته بادام و گردو)
قابلی : [ناو] قابولی؛ قبوولی؛ پلاوی برنج و برپویشی تیکه‌لاو له‌گهل گوشت و له‌په و کشمیش. (نوعی خوراک)	قاتا شه‌ری : جهرگه‌ی شه‌ر. (ب) مه‌یدانی شه‌ر. (میدان جنگ)
قابولی : < قابلی.	قاترداشاغی : له‌تور کییه‌وه هاتووه‌گونه‌هیسره؛ هه‌لوچه‌ییکی ده‌نک گه‌وره‌ی ره‌شه. (آلوی سیاه دانه درشت)
قابووخه فیشه‌ک : [ناو] قاپووره فیشه‌ک؛ جهرجوو. (پوکه فشنگ)	قاتو : [ناو] شه‌قه‌مشار؛ مشاری مه‌زنی دوو ده ستک. (دره‌دونفره)
قابجه‌جاخ : [ناو، ت] قاب و قاپاخ؛ ئامان و ده‌فری مدبه‌ق. (ظرف و ظروف)	قات‌وقوتی : [ناو] قات‌وقری؛ گرانی و نه‌بوونی؛ وه‌گیرنه کهوتنی شتی. (گرانی و نایابی)
قابیلته : [ناو] شایه‌نی؛ شیاوی؛ توانایی؛ لی‌هاتوویی. (قابلیت)	قاتول : [ناو] وشترخوره. (خارستر)
قاب‌ره‌ش : پیره‌ش؛ قه‌ده‌م‌ره‌ش؛ به‌دیومن. (بدقدم)	قاتی‌پاتی : وشه‌ییکی فارسییه، به‌لام له سه‌قز هه‌تا کرماشان له سهر زمانانه؛ تیکه‌ل پیکه‌ل. (قاتی‌پا تی)
قاب‌قاپاخ : قاب و قاپاخ. < قابه‌چاخ	قاچاخ : تد ؛ فد : (۱) نه‌هینی؛ به‌دزیه‌وه. (پنهانی)
قابوور : به‌سووکی به‌پیره‌پیاوی زوره‌هان و به‌که‌له‌خ ده‌وتری. (خطاب‌بی‌ادبانه‌به‌پیرمرد) < قاپووخه فیشه‌ک +	قاجاچی : (۲) مالی قاجاخ؛ شتی‌ک که به قاجاخ ده فروشریت. (قاجاچی؛ کالای قاجاخ)
قابووره : [ناو] قولاپه؛ قولاپه‌ی‌پا؛ جومگه‌ی‌پا؛ قاپووله. (مچ‌پا)	قاچ‌قاچ : قاش قاش. (ف. مشه) پارچه پارچه.
قابووس : [ناو] میرده‌زمه؛ خه‌وی ئاشه‌وپاشه؛ سه‌نگ سوواربوون. (کابوس)	

(قاچقاچ)

قاچک: [ناو] په لڅوړی کاوړ نه کراوی نیو گه ده
ی دووسم. (خوراک نشخوارنښده داخل شکمبه)
قادیبن: [ناو] پښور و ښاره زای جهنگ؛ قادناس.
(متخصص امور جنگی)

قاده: [ناو] جوړیک خیشکه بو کیشانی شه غره ی
گیا و ئالف. (نوعی ارایه بدون تایلر)
قار: وه لاناو؛ قت؛ بهر که نار. (برکنار)
قارغ: روژ کویر؛ که سیک که له روښناییدا چاوی
باش نابینی. (روزکور) توپ قارین. (نوعی بازی)
قارهمانی: [ناو] پله ی یه که می کیبه رکبی وهرزشی؛
میرخاسی؛ پالھوانی. (قهرمانی)
قارها: ناوی دوو گونده له بهینی سه قز و بوکاندا.
(نام دوقریه)

قارین: [ناو] قه له مناری؛ (نوعی بازی باتوپ)
قازانه سهر: مه لیکی تیژ چنگاله و گوشت خوړه و
کلاونه. (نوعی پرنده شکاری) < قازان به سهر.
(ف.هن)

قاروخ: [ناو] وشه ییکی تورکیه و تورکه کان بو
ئشه که نجه دانی تاوانباران داریکی تاییه تیان دهر
په پاشی تاوانباران؛ دار تیپرین. (نوعی شکنجه
ترکی در گذشته)

قازوق: < قازوخ
قازووج: [ناو] له؛ لاواز؛ بیحال و بی تین و
بی توانا. (لاغر؛ ناتوان)

قازووخ: [ناو] هوړه ی دارقه له شانندن؛ میخ ته ویله؛
پوواز. (پفاز)

قازهرن: [ناو] دهسکه نه له جاری پرگز و گیادا که
ناچار وهک له وهرپینی قاز چله چله دهسکه نه بکری.
(درو کردن بادیست وساقه ساقه)

قازه قوړه: جوړیک پرووه که. (نوعی گیاه)

قازیاغه: [ناو] قازیاقه؛ قازیاخه؛ گیاییکی کورته بال
ی گه لاپانه و ده خوری. (قازیاغی)
قازیاقه: < قازیاغه

قازی بازی: [ناو] قالونچه ی پهنک سهوزی بریقه
داره که له سهر گولان دهنیشی. (نوعی سوسک سبز)
قازی قولینگ: [ناو] قازی قولنگ؛ بالنده ییکی
قاچ و مل دریژی ئاوییه و زیاتر له هه لفریندا پرز
ده بهستن. (درنا)
قازک: [ناو] قشقه له؛ قشقه ره؛ قهله کلک دریژ.
(زاغچه)

قاست: قاس؛ ئه ندازه؛ حاست. (حد؛ اندازه)
قاسلوانک: گاوانی؛ پیشولی. (سار)
قاسیه پاییزه: [ناو] قاسیده پاییزه؛ گولی داوودی،
مه لهمیکی لیډروست ده کهن بو جی چزووی
دوویشک و مار به که لکه. (گل داوودی)
قاش قاش: [ناو، ت] کووز کووز؛ له تله تی میوه.
(قاچقاچ)

قاشقوش: مروقی ته مبهل و له سگران. (آدم تنبل)
قاشقول: [ناو] قه شقول؛ قه شقیل؛ ههنجیری و
شکه وه بوو به سهر داره وه؛ هه ژیری هشک بوو
بداریقه. (انجیر خشک شده روی درخت)
قاشقونجی: ئافره تی جرین و حه که دار. (زن
هرزه)

قاشکردن: برین و له تله تکردن، به تاییه ت
کاله ک و شووتی و میوه. (قاچ کردن)
قاشو: [ناو] جیوشه ق؛ گوچانی گوین. (چوب چوگان)
قاشیله: [ناو] قاشووله؛ کوته شووشه و کوته چینی.
(تکه های شیشه وچینی)
قافک: [ناو] قاوخ؛ ئیسقانی کله سهر؛ قاپوور؛

قاپور؛ قافل؛ قاو؛ قاوغ. (پوسته؛ مجمه)
قافکیت هیکا: [ناو] قافکی هیلکه؛ قاوخی هیلکه؛
 هیلکه‌ی خالی له سپینه و زهر دینه. (پوسته تخم
 مرغ خالی)
قافله ریگا: ریگایی که کاروانی پیدا ده‌پوا؛ (ب)
 ریگای ناوه‌دان و پان. (کاروان راه)
قافله سالار: **فد**: [ناو] ریبه‌ری قافله؛ سه‌روکی قافله.
 (قافله سالار)
قافلی: قافله؛ کاروان. (قافله)
قاق: وه‌پاشکه‌وتن له یاری جری‌تانیدا؛ دووا کهو
 تنی نه‌سب له جلی‌تانیدا؛ قار. (عقب افتادن اسب
 درباری جری‌ت)
قاقان: خاقان؛ میر؛ گه‌وره؛ زی‌تر به میری ول‌تی
 چینیان ده‌گوت. (خاقان)
قاقانی: [ناو] (۱) قه‌باله؛ بونچاق؛ قه‌واله. (قباله).
 (۲) جوریک قوماش بووه. (نوعی پارچه)
قاقبوون: وه‌لان‌ران؛ قار‌بوون؛ قت‌بوون؛ وه‌پاشکه
 وتن. (برکنار شدن؛ عقب افتادن)
قافلاو: [ناو] فرو؛ ماستی له‌ژه‌ک چی‌وو. (ماست
 از آغوز درست شده)
قافلو که‌شه‌یتان: قاپیلکه‌ی شه‌یتانو که؛ شه‌یتانو
 که. (صدف حلزون)
قافلی به‌ه‌اره: شه‌مالگیر؛ گیاییکه دژی هوورگ
 (میکروپ)، بو‌گه‌رولی و برینی چلک کردوو به
 که‌لکه. (گلپ‌رومی؛ انسج‌دان رومی)
قافنه‌ک: ژه‌ک. (آغوز)
قافه‌یچک: [ناو] قاقری؛ قور‌قور‌اچکه؛ قور‌قور‌ا که؛
 قرق‌روچکه؛ قامیشه؛ قوروو؛ کر‌ک‌اکه‌ی گه‌روو.
 (خرخه)
قاقیزه: [ناو] قازوو. (زاغ کوچک باقرمز)

قاقیزه: [ناو] قازوو؛ قازی؛ له‌توره‌مه‌ی قالاوهره
 شه‌یه، به‌لام چوو‌کتره و دهن‌ووک و پای سووره؛
 قه‌له‌قاژ. (زاغ یا قرمز)
قال: له‌پاش‌سهر‌دادی و واتای مه‌ژوول‌بوون و
 خه‌ریکی کاری بوون‌ده‌دا؛ سهر‌قالی کاره: سهر
 ی ناپه‌رژی (مشغول)+
قالاوخور: گوراله موسایانه: <قالاوگیر
قالاوگیر: [ناو] سام‌پژ؛ گیاییکه گوله‌که‌ی ورد و
 توپ‌ناسایه دژی زهر‌داوه. (کلاغ‌خوشه‌ای)
قالاوه سیاه: قه‌لاوه‌سیاه؛ قه‌له‌ره‌شه؛ قالاوهره
 شه. (کلاغ سیاه)
قالب‌پژری: [ناو] کاری له‌قالبدانی کانزا یان
 خشت له‌قالبدان. (قالبریزی)
قالبسازی: [ناو] کاری دروست‌کردنی قالب؛ جیگای
 دروست‌کردنی قالب. (قالبسازی)
قالب‌سووک: [ناو] لئاو‌اروچ‌سووک؛ چالاک و ئازا؛
 دژی له‌ش‌گران. (آماده انجام کار؛ ضد تنبل)
قالب‌گران: [ناو] له‌ش‌گران؛ تمبه‌ل. (تنبل)
قالب‌گرتن: قالب دروست‌کردن و نه‌ندازه‌گرتنی
 قاوخی دروست‌کراو یان نه‌ندازه‌گرتنی شتی‌ک که
 به‌و نه‌ندازه‌دار‌پژری؛ قالبی‌تاپوی قور‌پن دروست
 کردن بو‌دار‌شتن به‌کانزا؛ قالبی‌ددان‌گرتن به
 هه‌ویری تاییه‌ت بو‌چی‌کردنی پروو‌کیش یان
 ددانی ده‌ست‌کرد. (قالب‌گرفتن).
قالب‌مچی: <قالب‌پژری
قالبی: [ناو] شتی له‌قالبدراو یان به‌قالب‌ده‌ر
 هاتوو؛ په‌نیری قالبی و چوار‌گوشه. (قالبی)
قالچه: [ناو] قانچه؛ سووانه؛ گوی‌سووانه؛ سووانگه.
 (کناره‌های پشت بام)
قالک: قالک؛ توخل؛ توخیل؛ قه‌پیلک؛ کاسه‌ی

سهر. (پوسته، ججمه)

قالکراو: [ئاوه لئاو + ناوبهر] تاتياو؛ کانزای به ئاور
تاواوه؛ ههنگوینی میو لی جیاوه کراو و پالاوته.

(ذوب شده؛ صاف شده)

قالنجه: [ناو] کوتره باریکه؛ تفرک. (فاخته

قالنگ: [ناو] گولوله؛ قالنگه بهن؛ گولوله بهن؛ کلافه.
(کلاف)

قالووشک: پیستی دار؛ توخیلی دار. (پوسته درخت)

قاله قنگ: [ناو] قالاقنگ؛ ریواسی کوله بنه ی
ساقه ت کورت. (ریواس پاکوتاه)

قالیباف: [ئاوه لئاو + ناو، بک] تهون کهر؛ تهقنکه ر؛
فه رشاف؛ فه رش چیکه ر. (قالیباف)

قالیبافی: [ناو] شولا تهقنکرنی؛ کاری تهونکردن؛
چیکرنا مافیری. (قالیبافی)

قامام: [ناو] قومام؛ پهله سوور؛ گیاییکه کورته بالا و
بونی لیموی لی دیت، له ئاودا دهیکولین و ئاوه
که ی دژی کیچ و گهنه و جووله وهرانه. (گور گیاه؛
سنبل هندی)

قامکه گه وره: تبالامه زن؛ تبالا به رانی؛ تبالا به رانکی؛
که له مووس؛ تیلی رانکی؛ به رانه ک؛ په نجه که له.
(انگشت شصت)

قامکی براتووته له: قامکی نهنگوستیله؛ تبالا پوخی
؛ براتووته؛ بابه لیچک. (انگشت حلقه؛ انگشت بنصر)
قامکی چکوله: قامکه تووته له؛ قامکه تووته له؛ تبالا
قیچیلک؛ قه لینجه ک. (انگشت کوچک)

قامکی شاده: تلیا شادی؛ تلیا هه لاقیز کی؛ دوشاو
مژه؛ له پال قامکه گه وره دایه. (انگشت اشاره)

قامکی ناونجی: تبالاناوی؛ تبالانیفه کی؛ قامکی
نیوه راست؛ نه پنه مووتی؛ قامکی قووتی؛ هه لمه قوو
ته. (انگشت میانی)

قامیشه: قاقه یچک.

قامیشه ره شه: [ناو] زهله میرگ؛ گیای جه گهن.
(گیاه هزارنی؛ جگن نه ری)

قامیشی شه کر: [ناو] قامیشیکه شه کری لیده گرن.
(نیشکر)

قامیشی گه رمیان: [ناو] له له؛ جوړیک قامیشه که
خه یزه رانیسی پیده لین. (خیزران)

قاناو: ئاوه پو پیسای مه بال؛ گه ناو. (جوی
گنداب ستراح) +

قانتوف: سه وه ته. (سبد)

قانج: [ئاوه لئاو] زوور؛ زیر؛ قهوی و نه ستوور؛ دژی
ناسک و لووس. (زیر)

قانچک: [ناو] قه لداس؛ پرژی گوله گهنم و جو؛
داسوو. (پژ؛ داسه)

قازانج کردن: قازانج کردن؛ سوود کردن. (سوود
بردن)

قان قان: مه و دامه ودا؛ به ینا به یین؛ جیگه جیگه؛
په له په له. (جای جای. گله به گله)

قانگ: گیای نه سپه ندهر؛ تووه که ی ده سووتین
دوو که له که ی دژی هوورگه. (میکروپ). (اسپند)
قانگه: کانگه؛ کانگا. (کان)

قانونوزان: [ناو] قازی؛ پسپوری قانون وده ستوور
و یاسای دادگا. (متخصص قانون؛ قاضی)
قاوچه خماخ: [ناو، ت] قاو و چه خماخ؛ نهستی و
به رد و پووشو بو ئاور کردنه وه. (هود و سنگ
آتشزنه)

قاولمه: [ناو] قابله مه؛ چان چیلک. (قابلمه)

قاوه خوری: [ناو] فنجان و ئیستیکانی چوو که ی
تایبه ت به قاوه خواردن. (قهوه خوری)

قایش کیشان: [ناو] (ب) که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛

سهر بادان؛ شهره قسه و کیشه کردن. (تمرد)
قاییه : له قاعیده‌ی ئاره‌ویییه وه هاتووه. (قاعده)
قجیله‌شوان : [ناو] مه‌شکه‌دپه؛ جوړیک کولله‌یه له شیره کولله گه‌وره‌تره و ده‌نگیکه به‌رزى هه‌یه و له سهر پنجه گیا ده‌نیشی و وه‌ک سیسرک ده‌نگی هه‌لدینیت. (نوعی‌ملخ)
قرالوو : قرتول؛ پیری زور‌ه‌هان. (پیراز‌پا‌افتاده)
قربوق‌کوژ : قور‌واق‌کوژ؛ گیاییکه کورته بالایه و گوله‌کانی پینچ په‌ره. (وزغ‌کش)
قربوک : [ئاوه‌لناو] هه‌ر شتی رزیوی ناقایم‌که خه‌ریکه بشکی و قرب‌بی. (نامحکم؛ شکستی)
قرتاندن : [چاو‌گه‌ت] قرته‌کردن و گار‌که‌گار‌کی مریشک. (قد‌کردن‌مرغ) +
قرتک : [ناو] نزگه‌ره؛ نقه‌ره. (سکسکه) +
قرته‌لبیرین : [چاو‌گه‌ت] خوار‌دن و ته‌واو‌کردن؛ هیچ نه‌هیشته‌نوه. (خوردن تا اتمام)
قرش‌وقه‌وال : گیاو کلوشی وشک. (ساقه‌گندو گیاه‌خشک‌شده)
قرتول : قرالوو؛ پیری زور‌ه‌هان. (پیراز‌پا‌افتاده)
قرتبخستن : [چاو‌گه‌ت] [کوشتنی به‌کوم‌له؛ ئاسه وار‌لی‌ب‌رین. (کشتن دست‌جمعی)
قرتیکه‌وتوو : وه‌ک جوین به‌مندالانی هارو‌ه‌اج ده‌وتریت؛ ئاسه‌وار‌پ‌راو. (فنا سده‌ها)
قرچ : [ئاوه‌لناو] شتی تورت و ناسک. (ترد و نازک)
قرچ : قرچ بوو؛ شکا؛ قرچ بوون؛ له‌ت‌بوون؛ قرچ؛ شکان؛ تورت. (شکستن؛ شکستی)
قرچوک : قرچ؛ تورت و ناسک. (شکستی‌وت‌رد)
قرچول : شتی قرچ؛ (ب) مروقی قرچ و چرچول؛ چرچه‌لوک. (پرچین‌و‌چروک)
قرچه‌پی : یه‌کی و به‌له‌ز له‌به‌ر که‌سی هه‌لسان.

(جلو‌پای‌کسی‌باش‌تاب‌بلند‌شدن)
قرخاندن : [چاو‌گه‌ت] قرخه‌قرخ‌کردن؛ ده‌نگی گه‌روو کاتی خنکان. (خرخر هنگام‌خفه‌شدن)
قرخول : [ئاوه‌لناو] قرخن. (زیاد‌خرخر و سرفه‌کننده)
قرخه‌مه‌ره‌س : [ئاوه‌لناو] مل‌نه‌دان و ریگه‌دانه‌گرتنی تاژی رست‌کراو. (امتناع از بدن‌بال‌آمدن تازی‌وسگ)
قرژالوک : کیچی ده‌ریا؛ ئه‌نگوش؛ قولمه‌ی‌ئاوی؛ مه‌یگوو. (میگو)
قرقیز : زمان و خه‌لکی قرقیزستان له ئاسیای ناوه‌ندی. (قرقیز)
قرپانی : قرپاندن؛ موژده؛ خه‌به‌ری‌خوش؛ نو‌قلانه. (بشارت؛ مژده)
قرپانی : قرپاندن؛ نو‌خشانه‌ی خراپ یان چاک پیدان، یان هینان (فال‌بد‌زدن؛ مژده)
قرقه‌مه‌زه : (ب) نازوقه‌مه‌زه؛ ناز و ئه‌تووار‌قه‌لبیره؛ نازونیوناز؛ عیش‌وه‌وناز. (قروغ‌مه‌زه)
قره‌قر : [ناو‌ت] قیره‌قیر؛ هه‌را‌ه‌را؛ ده‌مه‌قاله. (دعای لفظی و داد‌وقال)
قره‌قر : [ناو‌ت] کیشه‌کیش؛ زه‌حمه‌تی زور؛ به‌هه‌زار قره‌قر‌جانتا‌که‌م هه‌ل‌گرت زور قورس بوو. (زحمت)
قرپان : [چاو‌گه‌ت] قرپوون؛ قرتیکه‌وتن؛ تیک‌را‌مردن. (مردن دست‌جمعی)
قریژه‌کوچک : [ناو] خه‌نه‌به‌ردیله؛ خه‌نه‌گور‌گه؛ گله‌وه‌ز؛ گله‌وه‌زه؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ چاییه‌شه‌یتانه؛ به‌لخ‌کوچک؛ قه‌وزه‌به‌رد، بیرو‌به‌رتک؛ خه‌نه‌تیفک؛ قوزه‌به‌رد؛ خه‌نه‌تیلکه. (گل‌سنگ)
قرویوله : قه‌ره‌ویله؛ قه‌رویله؛ ته‌ختی له سهر نوو

ستن. (تختخواب)

قزلباش : تند؛ فد؛ [ناوت] دوو وشه‌ی لیکدراوی
تورکییه قزل؛ سوور و باش؛ سهر، واتا سهرسوور.
(ب) عه‌سکه‌ری شاعه‌باسی سه‌فه‌وی که کلاویان
سووربوو و ناویان دهر کردبوو به سهر سوور به
تورکی ده بیته قزلباش. (قزلباش)

قروتیتک : [ناوت] مووی سهر؛ سهر و قز. (موی
سر)

قسقانج : [ناو] جوو له‌وه‌ریکه له قالونچه چوو کتره
و کلکی دوو فلیقانه‌یه. (نوعی سوسک)

قسقه : تووی پیاز. (تخم پیاز)

قسقه : سه‌لکه پیازی ورد، بو چاندن. (پیازریز)
قفه‌ر شه : [ناو] قوز ره‌شه؛ کوخه‌ره‌شه. (سیاه‌سرفه)
قلاف‌ره‌نگی : کاسه‌له‌شیننه؛ کاسه‌له‌شیننه و کرا
سه‌شینکه‌له. (سبز قبا)

قلنج : [ناو] داسوو؛ داسووک. پرزه‌ی سهرگولی
گهنم وجو. (اخگل؛ داسه)
قلخن : <قرخول.

قلکه‌جه‌وت : [ناو] کلاوه‌ی به‌روو. (کلاهک بلوط)
قلم‌بوونه‌وه : [چاوگه‌ت] رژیان؛ (ب) خه‌لاسبوون؛
جاران ده‌وله‌مهند بوون به‌لام قلم‌بوونه‌ته‌وه و
هیچیان نه‌ماوه؛ تایفه‌ییکی گه‌وره‌بوون که‌سیان
نه‌ماوه به‌جاری قلم‌بوونه‌ته‌وه. (ریختن؛ ازبین
رفتن)

قلم‌کردنه‌وه : [چاوگه‌ت] (۱) پرژاندنی ئاوی ده‌فر.
(ریختن آب ظرف). (۲) به‌بادان و له‌ده‌ست
دانی مال و سامان. (بیادادن دارایی)

قله‌کردن : گالته‌کردن؛ جه‌فنگ‌کردن. (شوخی
کردن)

قلیج : شمشیر؛ شوور؛ شیر؛ ناوی گوندیکه‌نزیکی

بوکان. (شمشیر؛ نام‌دهی است)

قناولی : گیاییکه بو مالیجه‌ی (سینوزیت) نزاری
چلک‌کردنی ناوه‌وی لووت و دهم‌وچاو به‌گه‌لکه.
(گیاه‌منداب)

قنچ‌بوونه‌وه : پاست بوونه‌وه؛ قوت بوونه‌وه. (پا
شدن؛ سربلند کردن)

قنچ‌گوش : که‌رویشک. (خرگوش)

قنجیلانه : [ناو] خنجیلانه؛ خونجیلانه؛ چوو که‌له‌ی
جوان. (زیبای‌ریزه)

قنگرتن : فی‌ری‌دانیشتن بوونی زارو. (نشستن
یاد گرفتن کودکان)

قنگه‌جوورپی : قنگه‌جوولی؛ خو‌خافلاندن و بی‌مه
یلی له‌کردنی کاریک؛ مله‌جوورپی به‌نزا که‌تتره.
(بی‌میلی از انجام کاری و به‌تأخیر انداختن)

قنگه‌خه‌و : خه‌وه‌نووچکه به‌دانیشتنه‌وه وه‌نه‌وزدان.
(بینکی)

قوباد : ناوی جو‌ریک ماسی؛ ناوه بو پیوان. (قباد)
قوتبر : [ناو] کوشتاری به‌کومهل و هچکه‌س
نه‌هیشتن. (نسل‌کشی)

قوتبرین : [چاوگه‌ت] له‌ناو بردن؛ لناق‌برن. (ازبین
بردن) قوتبر کردن : بنه‌بر کردن؛ قه‌لاچو کردن؛
ره‌گه‌ز نه‌هیشتن. (نسل‌کشی و ریشه‌کن کردن)
قوتو قول : <قه‌وی و قول.

قوت‌وقایم : [ئاوه‌لناو] زور مه‌حکمه؛ زور قایم.
(خیلی محکم)

قوت‌وقه‌وی : [ئاوه‌لناو] تیک‌سم‌پاو؛ مروقی ته‌زه
و زه‌لام. (شکم‌گنده؛ لندهور)

قوته‌قوت : کوته‌کوتی دل‌لیدان. (زدن نبض) +

قوته‌مووت : قوته‌موور؛ ئا‌ژالی گوی‌گچکه و قوت.
(گوسفند و بز گوسه‌چک و بر جسته)

قوتیان : [چاوه،ت] کوخین؛ قوخین؛ کوکین.
(سرفه کردن)

قوچوسه رقل : نووچکه ی کیو. (قله کوه)
قوچهن : [ناو] قوشهن؛ قوشوون؛ له شکر. (لشکر)
قودغ : [ناو] له تورکییه وه هاتووه : جاشه کهر؛
هوئی کهر؛ گودخ. (کره خر)

قوده : خوپه سه ن؛ گه فقه زه؛ گه به زه؛ خوبه زل زان؛
له خوبایی؛ بادیهه وا. (خودپسند)

قوديله : قوديله؛ ئاویته ی چوو که. (آینه کوچک)
قور : (ب) هه راو؛ له بهریه ک ره وینه وه ی ئالقه و
جه غز؛ قوپانی ده فر. (گشاد؛ قور) +

قورابه : قه رابه؛ ده فریکی شووشه ی مل دریزی
گه روو ته نگ. (قرا به)

قوراخ : [ناو] که ژووی ژیرسکی باره به ره بو
راگر تنی کورتان؛ که ژگ. (نوارپهن؛ بندپالان)
قورازه : قورازه؛ ئامیری وه ک سه یاره ی کو و
شرو و و شکاو. (قراضه)

قوراس : [ناو] یه که ی ژماردنی کالای توجاری
به رانه ر به دووا زده دوو جین. (قراض)

قور او خوار دنه وه : (ب) منه ت کیشان؛ منه تبار بوون.
(منت کشیدن)

قوربانی : (ب) گیان له ده ستدان له شه ر یان روو
داویکدا؛ شه ری دوینی سی قوربانیی لیکه وته وه.
(قربانی) +

قورینه : قرقینه. (آروغ)

قورچ و قورژن : [ناو،ت] کونج و قورژن؛ که لین و
کولین. (سوراخ سمبه)

قورخانه : [ناو] جبه خانه؛ جیگای چه ک وته قه مه نی.
(اسلحه خانه)

قورخچی : که سی که ئاگای له لیروار و دارستان

و میشه ی پاوانه. (نگهبان بیشه)

قورس : (ب) خوراک ی که دره نگ هه لده تاوی. (ب)
خوراک دیر هضم) +

قورسان : [چاوه،ت] پچران؛ پسان؛ هه لتاواندنی
خوراک له گه ده دا. (پاره شدن؛ هضم کردن)
قورساندن : [چاوه،ت] پچراندن؛ پساندن؛ قور
سان. (پاره کردن)

قورسه یاو : [ناو] گرانه یاو؛ گرانه تا؛ که وته یی؛ نه سپه
ک؛ که وته یی. (تیفوس)

قورشیلان : قورخوشکردن و ئاماده کردن بو قوره
کاری و هیربار؛ (ب) کچانی ئاوی ده نگ ده دران
بو شوینی و یاسای هه لپه رین و داواتیش به ده م
شیلانی قوری هیربار وه به ریوه ده چوو. (مراسم
آماده کردن گل کوزه گری)

قورقورک : [ناو] که ره ک؛ هه ویره؛ که ره واله. (بلدر
چین)

قورمچاندن : (۱) سیس بوون. (پژمرده شدن) (۲)
لیو هه لقورتاندن. (لب ورچیدن)

قورمیج : [ناو] ره شایی و بارستای دوو که ل له سه ر
دیوار و میجی مدبه ق نیشتوو. (دوده سقف مطبخ)
قورنی : [ئاوه لئاو] تووره؛ قه لس؛ به خیل. (عصبانی؛
بخیل)

قور و چلپاو : [ناو،ت] قوری شلی دوا ی بارانی زور.
(گل و شل)

قوروشکه : [ناو] روسد؛ تد؛ شه ربه و ئاوخور
ده سکار له چیمکو. (لیوان لعابی دسته دار)

قورووسکاندن : ده نگ ی سه گ له کاتی ئازار پیگه
یشتن دا. (جیغ و ناله سگ از شدت درد)

قورووش : له دوا ی قایش دی، قایش و قورووش؛
قایش و له ته قایشی زور. (چرم و تکه چرم زیاد) +

قورپه پست: [ناو] قورپه بان. (گل اندود کردن بام)
قورمه: [ناو] دهن؛ دهند؛ دهندى جيى گاسن له
 بنى ئاموردا؛ که به سه ر ئاموروه ده کريت. (جای
 تيغه گاو آهن)
قورپى: [ناو] (۱) حالته تى قورپوون و گون په نمان.
 (فتق داشتن). (۲) قورپى؛ چادان. (قورى) +
قورپى: جوييکه بو ژنان واتا ژنى که خه شه ي
 هه راوبى. (اى گشاد)
قوريجان: جويى ژنانه يه؛ قورپى. (دشنام زاننه)
قورى قهلا: گونديکه سهر به شارى پاوه که ئه
 شکه و تيکى به ناوبانگى لييه هه ربه و ناوه. (قورى
 قلعه)
قورپه زهرده: [ناو] زهرده قورپه؛ جورپک مارمیلکه که
 په نگى ده روه به رى ده گريته خوى (نوعى سوسمار)
قوزاى: [چاوه گه] قوخين؛ کوخين. (صرفه کردن)
قوزلوو: گونديکه نزىکى شارى سه قز که تريى
 به ناوبانگه. (نام دهى است)
قوزه سپاوه: [ناو، ت] قوخه ره شه؛ خوروز وه ک.
 (سياه سرفه)
قوزه قوز: [ناو، ت] کوخه کوخ؛ (سرفه کردن زياد)
قوفلى پهمزى: قوفلى پهمزدار، که به پهمزى
 تاييه ت و ديارى کراو ده کريته وه. (قفل رمزدار)
قوئل: [ناو] نيړه که وه. (کبک نر)
قوئلانندن: [چاوه گه، ت] دهره يئانه دهر؛ وه ک کاسه
 ي چاو هه لکولان؛ چاقيت وي قوئلانندن؛ چاويان
 دهره يئا. (قلفتى در آوردن)
قوئلانندن: [چاوه گه، ت] هه لکولين؛ چاو قوئلانندن؛
 کالانى چاوده ره يئان. (قلفتى در آوردن)
قول: کون. (سوراخ)
قول: هه لاتن وه ک هه لاتنى هه وير. (ور آمدن) +

قولا پدوزى: چنين يان دوورينى هه ر شت به
 قولاپ. (قلا ب دوزى)
قولا پى دوو چز: [ناو] جورپک قولاپى ماسيگر تنه
 که دوو نووکى تيژى هه يه و ماسى ليى رزگار
 ناييت. (قلا ب دوسر)
قولاجه: مه وداى هه ردوو قول به کراوه يى؛ بو
 پيوان و ئه ندازه کردن. (فاصله دودست باز شده)
قولبپ: [ئاوه لئاو + ناو، بک] ده ستير؛ ده ست و گوپير؛
 (ب) ساخته چى؛ کلاوبا ز. (کلا ب بردار)
قولت: سه لت و قولت؛ په بن و ته نيا؛ تاق و ته نيا.
 (تک و ته نيا) +
قولتپ: قه لخه کون؛ زياتر بو ميينه ده و ترييت.
 (واژه توهين به پير افتاده)
قولته ي پان: [ناو] شلکه ي پان. (نرمه ران)
قولداخ: [ناو] باز نه؛ خر خال. (النگو)
قول قول: ده سته ده سته. (گروه گروه؛ دسته دسته)
قولک: [ناو] قولله ک؛ ده خيله ي قه ره پوولى
 مندالان. (قلک)
قولک: [ناو] چه پک؛ چه پکه؛ پر قولى ده ستىک.
 (دسته)
قولکردن: [چاوه گه، ت] (ب) له قوماردا پاره پينه
 هيشتن (کوژى قومار بازانه). (در قمار تا آخرين
 دينار از حريف بردن)
قولمه ي ئاوى: کيچى ده ريا؛ ئه نگوش؛ قرژالو که؛
 مه يگوو. (ميگو)
قولنج: [ناو] کولنج؛ په ونج؛ په ق بوونى ئه ندامى
 له ش وه ک قولنجى شان و مل و قولنجى گه ده.
 (قولنج)
قولنجى گه ده: [ناو] له سه رمای زوره وه مروف توو
 شى ده بيت و ئازاريکى جيى مه ترسييه. (قولنج)

(معدہ)

قولنچک : < قولینچک.

قولوچ گپ: شاخ گپ؛ شاخ وەر گه راو؛ شاخ چه میو.
(شاخ کج)

قوله : (ب) خسته پشت گوی و له بیر چوونه وی
قه ز دانه وه؛ که وته قوله ئه تر نایاته وه . (کنایه
از قرضی که ادا نمی شود)

قوله : قوله؛ قول؛ کورت؛ بی کلک؛ کلک کورت.
(دم کوتاه؛ بی دم)

قوله کووره : لووله ی دوو که لکشی سويا. (لوله
بخاری)

قولیر : [ناو] حوله با؛ روچن؛ ده لاقه. (پرویزن)
قولینچک : [ناو] سووچ؛ گوشه؛ قوزبن؛ که لین؛
قولنچک. (گوشه؛ زاویه)

قولینگ : [ناو] (۱) پاچی دوو سه ر. (کلنگ) (۲) قازی
قولینگ؛ قورینگ. (درنا)

قومار : (ب) خوبه ئاو و ئاگردا دان؛ زیاتر له
توجار هت و موعامه له دا. (قمار؛ ریسک) +

قومراخ : [ئاوه ئاو] به ده ست و برد؛ گورج و گول؛
ئاذا؛ له سه حال؛ قوچاخ. (قبراق)

قومسال : خاکی زیخ دار؛ زیخه لان؛ خیزه لان.)
خاک دارای شن)

قومه لان : [ناو] قومه لان؛ زیخه لان. (شنرار)

قوتتراش : [ناو] خوتتراش؛ که ره سته یی که به تیغ
ریش ده تاشی. (خودتراش)

قونگره : [ناو] ددانه ی زوپی لیواری کوشک بو
سه نگه ر یان بو جوانی. (دندان؛ کنگره)

قونگره : [ناو] گونجه ی ئه ستیر (راه آب استخر)
قونگره قونگره : شه پول شه پول؛ هر شتیک زور
پر له بهرز و چالی بیت. (کنگره کنگره؛ مواج)

قونه ره : [ناو] (ن) منگه، قونده ره؛ کهوش؛ پیلاو.
(کفش)

قووشچی : شاروچکه ییکه و ناوی چیا ییکه له
بهینی سه لماس و ورمیدا. (قوشچی)

قووفلین : چرچ هه لاتنی چه رم. (چروکیدن چرم)
قووقنای : [چاوگه، ت] قووقاندن؛ خویندنی که له
شیر. (خواندن خروس)

قووقه : دهنگی که له باب. (صدای خروس)

قوولکرن : [چاوگه، ت] کون کردن. (سوراخ کردن)
قوولکه ستو : [ناو] چالی بهر گه ردن. (گودی گردن)

قووله شکاندن : (ب) بن پژاندن. (دخترگی برداشتن)
قووناو : [ناو] پاشاوی ئاوداشتنی زهوی که له خوار
هوه ی برژیته دهره وه. (آب زیادی از مزرعه خارج شده)

قوونجاندن : [چاوگه، بهستن؛ قووچاندن؛ چاف
گریدان؛ لیک نان و بهستنی دهست و چاو. (بستن)

قوونسول : [ناو] نوینه ری ولاتییک له ولاتیکی
دیکه دا. (کنسول)

قوونوو : [ناو] که نووی میش هه نگوین؛ که نووی
گوژه ئاسای هه نگوین. (کندوی عسل)

قوونه جووری : گهی گرتن؛ مل بادان و نه کردنی کار
ی. (اطاعت نکردن؛ سرباز زدن از کردن کاری است)

قوونه خشکی : خویشانان له سه رسمت. (روی
باسن خزیدن)

قوونه خه و : وه نه وز؛ به دانیشته وه وه نه وز دان؛ چور
ت لیدان. (چرت زدن)

قوونه پرژه : [ناو] دوومه لی که به هو ی سوواری
زوره وه له خوار ستمته وه دهردی. (دمل بعلت سوار

کاری زیاد)

قوونه شه ر : شه ری نه به راستی؛ شه ره جنیو یان
چنگه پلماسکی بو خو دزینه وه له شه ر. (جنگ

(لفظی)

قوونه ههنگوین : <قوونوو.

قویماخ : [ناو] تد: جوو جووش؛ خوراکی زهستان له ئارد و ږون. (قیماق. کاجی)

قهبا : [ناو] کورته ک؛ لیباسی هامدامان؛ لیباسی کی درېزی وه ک بالته. (قبا)

قهبر کول : قهبر کول؛ قهبر کهن؛ قهبر هه لکهن؛ کهسیک که قبر هه لده کهنی. (کسیکه قبر میکند)
قهبر او قهبر : دهرهینانی مردوو له قهبر و گواسته وهی بو قهبر یکی تر له جیگاییکی تر دا. (تعویض جای قبر)

قهبر : (۱) دژری رهوانی و زهحیری. (قبض). (۲) قهوز پسوولهی حساب. (قبض). (۳) قهوس؛ کاتی ساردی پاییز. (اواخر پاییز)

قه بهل : قه بهل؛ قوتته رات؛ کاری گرتنه عوده به کوتته رات. (کوتته رات)

قه پانچه له : [ناو] قوچه قانی بهن؛ قلماسکی بهن؛ بهره قانی. (فلاخن)

قه پچل : [ئاوه لئاو] دزیو؛ ناشیرین؛ ئیسک گران. (زشت)

قه پوپر : [ناو] قات وقر؛ گرانی. (نایابی)

قه پووشکه : [ناو] تویکل؛ توخیل؛ قاوخ؛ کاسه لهی به پروو؛ سه ده فی شهیتانوکه؛ کاسه لهی داپوشه ری ره قه و کیسه ل (پوسته. لاک پشت. صدف حلزون)

قه پوولک : پاشقول؛ پاوه بهرپا دان. (لنگ)

قه په چه : په نگه له قه پاتماخی تور کییه وه هاتبیت به واتای بهستن؛ ده ست بهستن؛ ږیگالی بهستن. (دست و پابستن)

قه تار چیان : گه په کیکی قه دیمیه له شاری سته. (محلله ای درسندج)

قه تار کیش : [ناو] واگونی پیسه وهی قه تار (شه مه نه فەر) که موټوړی قه تار ی تیدایه و قه تار ږاده کیشی به دوا ی خویدا. (واگن موټور قطار)

قه تران : فد: ماکیکی کیمیا یی پاتړولیی له نه وتی ږهش به ده ست دی وه ک مازووت وایه، دهرمانی نه خوشینی (ته به قی) دوو سمه. (قتران) +

قه تلاس : [ئاوه لئاو] نایاب؛ بی هاوتا؛ بی وه ک؛ ئه وهی قه ت لاسایی ناکړیته وه. (بیماند) +

قه تیس : ږاگیراو؛ مه حتله؛ تراوی کووه بوو؛ ږاوه ستاو؛ فرمیسک له چاویدا قه تیس ماوه. (معطل؛ مایع جمع شده)

قه تین : له ت بوون؛ قرتان؛ شکان؛ ږپان. (قطع شدن، شکستن)

قه جه له : <قشقه ره.

قه داخه : قه ده غه. (قدغن)

قه دکردن : نووشتانده وه؛ دوو توکردن. (تاکردن)

قه دو قه واره : [ناو، ت] قه دوبالا؛ به ژن وبالا. (قدوبالا)

قه ده ح : فد: [ناو] پیاله ی خواردنه وهی، شووشه بیت یان گلینه. (قدح) +

قه ږابه : <قورابه

قه راخگرتن : نووشتانه وه و دوورینی قه راخی لیا س. (دور گرفتن)

قه راده : [ئاوه لئاو] بی هیز؛ بی تابشت. بی تین؛ چرچول؛ پیری زورهان (از کار افتاده)

قه رارو ږبه : په یمان بهستن و تهواو بوونی موعامه له؛ خاتیمه ی قسه ی موعامه له. (قرار داد بستن)

قه راسه کردن : بهر زکردنه وهی شتی قورس و سه نگین به لوسه و قه راسه. (بلند کردن با اهرام)

قه راغ و بیجاغ : [ناو، ت] قه راخ و بیجاغ؛ دهو رو بهر. (اطراف؛ دوروبر)

قهراقه‌را : [ناو] خازه‌لی؛ یاری خوشارکی. (قایم موشک؛ قایم باشک)

قهراوش : [ناو، بک] بالکیش؛ سهرنج راکیش؛ دلدار و خوشه‌ویستی هه‌ست بزوین. (جذب‌کننده)

قه‌رییل : [ناو] بیژنگ؛ سهره‌ند؛ هیله‌ک. (غریبال؛ سرنده)

قه‌ریونه : جیگای نه‌وت له لاما‌دا. (جای نفت‌در لاما، چراغ‌نفتی)

قه‌رتالان : [چاوگه‌ت، قرتانندن و په‌رتاوتنی‌لقی دار؛ هه‌ژگه‌لی دار په‌رتاوتن. (هرس کردن درخت)

قه‌رتلین : قه‌رتلان؛ قرت‌کردن؛ په‌رتاوتن. (قطع کردن)

قه‌رتماغه : [ناو] قه‌تماخه؛ قرتماغه؛ تو‌یژی سهر برین؛ پوس به‌ستنی برین؛ قرتماغه. (یوسته‌زخم)

قه‌رخ : [ناو] ئه‌و ئه‌ندازه وینجه یا گیا که به‌یه‌ک گه‌وزی مه‌ل‌غان ده‌درو‌یته‌وه. (اندازه‌ای در‌درو)

قه‌رقوو : [ناو] قورخ و دارستان و قامیشه‌لان. (چنا رستان و نیزار)

قه‌رقه‌س : [ناو] گلو‌شی گیرنه‌کراوی ده‌وری پی‌خوی. (ساقه‌های خور‌ندشده درو‌خرمن‌کوبی)

قه‌رقه‌ف : مه‌ی. (می)

قه‌رقه‌ل : [ناو] کفن؛ هومایی بو داپوشین و پی‌چیان به ده‌وری له‌شی مردوو دا. (کفن)

قه‌رماندن : [چاوگه‌ت، قه‌رمانندن؛ ماندوو کردن؛ هیلا‌ک‌کردن. (خسته‌کردن)

قه‌رمچانندن : [چاوگه‌ت، قه‌رمچانندن؛ پوو‌ک‌اندنه‌وه؛ موو‌چانندن‌وه؛ ورد‌کردن؛ چرچ‌کردن؛ چروک‌کردن؛ هوور‌کرن. (خورد‌کردن؛ چروک‌کردن)

قه‌رمچین : [چاوگه‌ت، قه‌رمچین؛ ژاکان؛ چرچ‌بوون؛ سیس‌بوون. (پژمرده‌شدن)

قه‌رم‌لین : ماندوو بوون؛ هیلاک بوون. (خسته‌شدن)

قه‌ره‌ئا‌غاج : **تد** : له‌تور‌کییه وه‌هاتوو‌ه (۱) (ناوی‌گوند یک‌ه). (۲) داری په‌لک؛ ره‌شه دار. (درخت‌ترنگوت؛ نوعی چنار)

قه‌ره‌بالغ : **تد** : قه‌ره‌بارغ؛ هه‌شامات. (جمعیت‌زیاد، سلوغی)

قه‌ره‌بووسه‌ندنه‌وه : توله‌سه‌ندنه‌وه. (انتقام‌گرفتن)

قه‌ره‌پلاو : پلاوی که برویشی تیدا‌بی؛ یه‌کاوه؛ برویش پلاو. (بلغورپلو)

قه‌ره‌چیاوا : گه‌ره‌کیکه له شاری سه‌قز. (محل‌های در‌شهرس‌قز)

قه‌ره‌ستوون : [ناو] قه‌پان؛ نامیریک بو کیشانی‌باری زور قورس. (چپان)

قه‌ره‌سی : [ناو] بلالوو که کیویله. (آبالوی‌وحشی)

قه‌ره‌قاز : **تد** : [ناو] قازی ره‌ش؛ جوریک قاز به‌لام ره‌نگی بوری تو‌خه. (قاز‌سیاه)

قه‌ره‌قانی‌گیلانی : < قه‌ره‌گه‌یلان

قه‌ره‌قور‌ووت : **تد** : [ناو، ت] ماکیکی خوارده مه‌نی و زور ترش و سویره ره‌نگی خورمایی تو‌خه. (قه‌ره‌قروت) +

قه‌ره‌قول : [ناو] قه‌ره‌قول؛ قه‌ره‌ول؛ قه‌راول؛ چاو‌ده‌یر؛ سهر‌بازی زیره‌وان. (قراول)

قه‌ره‌قول‌خانه : [ناو] قه‌ره‌ول‌خانه. (قراول‌خانه)

قه‌ره‌کول : مه‌ری لا‌وازی تووک کورت. (نوعی گوسفند)

قه‌ره‌گه‌یلان : قه‌ره‌قانی‌گیلانی؛ داریکه له باکووری ئیران به‌تایبه‌ت له گیلان زوره و میوه‌که‌ی ده کولینن دژی ته‌وژمی خوینه. (قه‌ره‌قا)

قه‌ره‌مات : **تد** : سه‌یروسه‌مه‌ره؛ هه‌یران؛ سه‌رسوور مان. (بسیار‌حیران)

قه‌ره‌موکی : جارز و قه‌لس به سه‌رما؛ سه‌رمایی؛
 که‌سی که سه‌رما له گیا نیدا شکایت‌ه‌وه و دایم
 سه‌رمایی. (سرماي)
قه‌ره‌مه‌ست : فد؛ تد؛ سیامه‌ست؛ زورمه‌ست؛ (ب)
 زورمه‌ست و ئاگا له خو برآو. (سیاه‌مست)
قه‌ره‌نه‌ی : [ناو] ئامیریکی موسیقایه به فوو لیده
 دری و بنه‌که‌ی زورنا ئاسا ره‌واوه‌ته‌وه و کونه‌کانی
 کیلی تاییه‌تیا هه‌یه. (قره‌نی)
قه‌ره‌مول : [ناو] جیگه‌ی به‌رز بو پروانین؛ ئیشکچی؛
 زیره‌وان؛ زیره‌وان. (جای‌نگهبانی؛ نگهبان)+
قه‌ره‌هه‌وال : زوربه‌پرس؛ فره‌پرسیار؛ فره‌پرس‌که‌ر.
 (زیادستوال‌کننده)
قه‌ره‌یه‌خه : [ناو] له تورکییه‌وه هاتووه، که‌سیک
 که نیزامی و عه‌سکه‌ر نییه. (سویل؛ شخصی)
قه‌ریسه‌ک : [ناو] زوقم؛ خووس؛ سیخوار؛ خووسار؛
 ئالشک؛ سووخ؛ خویسه؛ قراق؛ خویز؛ په‌ژم. (پژ)
قه‌زاق : خه‌لکی ولاتی قه‌زاقستان و زبانیان که
 (قه‌زاقیه). (قزاق)
قه‌زاوقورته‌کی : ته‌للا به‌خته‌کی؛ خو و به‌ختی؛ به
 شیوه‌ی شانسی و هه‌لکه‌وت. (الابختی)
قه‌زک : [ناو] که‌ژوک؛ ئاوریشمی ره‌نگ نه‌کراوی
 سپی. (ابریشم‌رنگ‌نشده).
قه‌زه‌نوشته : [ناو] قه‌زه‌نوشته؛ به‌رگه‌نوشته؛
 دوغای نووسراوی سی‌سوچکراوا. (طلسم‌نوشته،
 تا شده)
قه‌زه‌لوهر : غه‌زه‌لوهر؛ خه‌زه‌لوهر کوردیت‌ره. (آبانماه)
قه‌ساتور : [ناو] ساتور. (ساطور)
قه‌سپ : [ناو] مووروه‌شینیه؛ زاخی‌شین؛ زاخه‌که‌وه.
 (خرزه‌آبی؛ زاج‌کبود)
قه‌سپوک : ته‌مه‌مان؛ زه‌وینی ره‌ق که گاسنی تی

نه‌چه‌قی. (زمین‌سخت‌وسفت)
قه‌سری : کاسه‌که‌لی سوواله‌ت که ده‌ینییه ژیر
 منداڵ بو پیسی تیکردن. (کاسه‌سپاگردن‌پچه)
قه‌سری‌شیرین : شاریکه کوردنشین و سه‌ربه‌ناو
 چه‌ی کرماشان. (قصر‌شیرین)
قه‌سکان : قه‌سقه‌وان؛ قه‌زوان. (چاتلانقوش)
قه‌سه‌ر : [ناو] قه‌سه‌ل؛ ده‌غل به ساقه‌ته‌که‌یه‌وه.
 (ساقه‌وخوشه‌غلات)
قه‌سیسه : [ناو] په‌ریزی وشکه‌چن؛ په‌ریزی به‌رد
 ینی ده‌وری مه‌زرا. (دیوارسنگی‌باغ)
قه‌شاقی : نه‌خوشینی لیوه‌شکیبون و خه‌ت خه‌ت
 بوونی لیو. (خشک‌شدن‌وپوسته‌پوسته‌شدن‌لب)
قه‌شارتن : [چاوگه‌ت] قاش‌کردن. (قاچ‌کردن)
قه‌شقوش : قاشقوش.
قه‌شقول : < قاشقول.
قه‌شقیل : < قاشقول.
قه‌شه‌ماسی : [ناو] جوریک ماسی چوم. (نوعی
 ماهی‌رودخانه‌ای)
قه‌شه‌و : [ناو] قاشاو؛ پزنجه؛ رنه‌ک. (قشو)
قه‌فانچه : [ناو] داریکی دووفلیقانه‌یه له‌ده‌سکی
 مه‌له‌غان ده‌خری. (جای‌دست‌در‌داس‌دراز)
قه‌فته‌قوشقون : دهم له‌سه‌ر پشت؛ هه‌لپ‌رین و
 به‌دوادا هه‌لاتنی بی‌ماوه و مه‌ودا. (دنبال‌کردن
 نزدیک)
قه‌قله‌بازی : گوله‌شلیره. (لاله‌سرنگون)
قه‌ل : [ناو] (۱) بوقله؛ عه‌له‌شیش؛ عه‌لوعه‌لو. (۲)
 قشقه‌ره؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛ قه‌له‌باچله. (۳)
 قه‌له‌بانه‌یی؛ قه‌له‌سابوونی؛ قالاو؛ قالاوه‌بوولینه.
 (۴) قالاوه‌ره‌شه. (چهارنوع‌پرنده‌که‌به‌قل‌مشهورند)
قه‌ل‌پیسک : [ناو] بیله‌کان؛ بیله‌قان. (چوب‌دست)

نک پهن)

قه لاش : [ئاوه لاناو] شه فروش؛ دهست و گوپړ؛
داوباز؛ حيله گهر. (کلاش)

قه لاغه : [ناو] قه لاخ؛ ته پاله ی هه لچنراو؛ (ب)
گومبه ز ئاسا له ته پاله دروسته کړی و به شيکه
سواخ دده دری بو جيگه ی ورده و ته پاله. (اطاقک
با تاپاله درست شده)

قه لاقووچان : قه لاقووچ؛ پرکردنی ده فری له شتی
ورد وه ک دانه ویله که سهره که ی قووچ بیته وه
(مالا مال پرکردن؛ هرمی)

قه لاکردن : قه لاقووچ کردن؛ پرکردنی ده فر له ده
غل یان هر چی که له سهری قووچ بیته وه و
له وه زیاترنه گری. (سرپر کردن)

قه لاويز : [ناو] (۱) سهرده لیل؛ پیشه ننگ (پیشاهنگ)
(۲) پیش قهره ولی سپا. (طلایه سپاه) گوله جو ی به
لا سقه وه به جیماو له جاردا و بهرداس نه که وتوو له
به رکورته بالایی. (گل وساقه کوتاه بجامانده در مرعه)
قه لاويز : [ناو] نامیری بر گه بر گه کردنی بو پری
کانزا بو جیگای پیچ. (قلاويز)

قه لای دمدم : قه لای قاره منی به ناوبانگ خانی له
پزیرین که شاعه باس ویرانی کرد. (قلعه دمدم)
قه لای هه ولیر : قه لاییکی گه وړه و میژوویه له
شاری هه ولیر. (قلعه هولیر)

قه لای چکوله : دوخیک له شه تره نچدا که شا ده
چيته جیي نه سپی شا و روخ ده چيته جیي فیلی
شا. (قلعه کوچک)

قه لایچی : گوندیکه سهر به شاری سه قز که ئاسه
واری میژینه ی زه منی سه کا گه لی لی دوزراوه ته
وه. (اسم دهی است)

قه لای شه تره نچ : له حاله تیکی تاییه تدا شا ده توانیت

دوو خانه به راست یان چه پدا پروا و روخیش به
سهریدا بازیدا و له پنا ی جیگیریت. (قلعه شطرنج)
قه لای گه وړه : دوخی له کایه ی شه تره نچدا که شا
ده چيته جیي فیلی وه زیر و روخ ده چيته جیي
وه زیر. (قلعه بزرگ)

قه لبیره : < قروقه مزه

قه لپنگ : [ناو] که رخنکینه. (نوعی گیاه)

قه لپووج : قه لپووت؛ ناو خالی؛ پووج؛ (ب) کویری
که گو ی چاوی نه بی. (پوچ؛ حدقه چشم در آمده)
قه لپه زه : شه پول دانی ئاو به ته وژم؛ قه لوه زه؛
قه لپه زه؛ که لوه ز؛ قله کردنی ئاو له بهر زاییه وه.
(موج بلند آب)

قه لپه زه نگی : کاری پیس و قه لپ و ناشیرین.
(کار ناسره)

قه لچغه : [ناو] سیچقه؛ پهره مریشکه؛ مووی
له ش راسته وه بوون به هو ی سهرمای زوره وه.
(سیخ شدن مواز سرما)

قه لخان : دهلیل؛ پیش قافله؛ قه لاويز. (طلایه) +
قه لخ کردن : [چاو گه، ت] پیستی ئازه لی سهر براو
دامالین. (پوست کندن لاشه حیوانات)

قه لداسوو : [ناو] قه لداس؛ قلچخ؛ داسوو؛ داسوو که.
(اخگل؛ داسه)

قه لشیو : [رپاوردووی قه لشین] قلیشاو؛ قه لشاو؛
قه لشاو. (ترکیده)

قه لنوشه : [ناو] تووی برژاوی که نگر (تخم بوداده
کنگر)

قه لوگاگوز : [ناو] پولکه گایانه؛ به گلینه ییش ده لین.
(غله ایست خوراک گاو)

قه لونکیش : قلیان کیش. (قلیان کش)

قه لوین : قلیان. (قلیان)

قه‌له‌له‌ک : (۱) قشقه‌په؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛
 قه‌له‌باچکه؛ قه‌جه‌له. (زاغچه). (۲) قه‌له‌بانه‌یی؛
 قه‌له‌سابوونی؛ قالاوه‌بوولینه. (زاغ؛ کلاغ‌خاکستری)
قه‌له‌پیچک : [ناو] توخل؛ توپخل؛ قافک؛ قاوخ،
 زیاتر بو توپکلی میوه دهوتری. (پوسته‌گردووبادام)
قه‌له‌ده : [ناو] قه‌لاده؛ سه‌نجوور؛ قه‌لاته؛ قه‌له‌ته؛
 قه‌له‌نگ؛ قه‌لیته؛ سه‌نجول؛ ته‌وق؛ قلیته. (قلاده)
قه‌له‌ره‌شه : قالاوه‌ره‌شه؛ به‌قه‌د قالاوه‌بوولینه‌یه به
 لام ره‌شه. (کلاغ‌سیاه)
قه‌له‌زنگ : <قه‌لانگ.
قه‌له‌شت‌قه‌له‌شت : شه‌قارشه‌قار. (ترک‌ترک)
قه‌له‌قاز : <قاقیره .
قه‌له‌م په‌راندن : (ب) به‌ناروا کاری سهر جیی کر
 دنی ژن. (زناکردن‌زن)
قه‌له‌م زریش : قه‌له‌م زریج؛ قه‌له‌م ره‌ساس؛ میداد.
 (مداد)
قه‌له‌می ته‌وه‌ن تاش : قه‌له‌می به‌رد تاشین. (قلم
 سنگ‌تراشی)
قه‌له‌می بیشکه : قه‌له‌می لانک؛ بلویری میزی‌مندال
 له لانکه‌دا. (لوله‌ای در گهواره که پیشاب‌بچه‌را به
 جای پیشاب‌هدایت می کند)
قه‌له‌می موو : [ناو] قه‌له‌می وینه‌کیشان بو ره‌نگ
 و ره‌وغه‌ن پیاساوین. (قلم‌مو)
قه‌له‌نده‌ر : (۱) که‌سی که داب و نه‌ریتی کومه‌لگا
 ره‌چاو نه‌کاو ده‌ره‌ستی خه‌لک نه‌بی. (۲) جاروبار
 وه‌ک جوین به‌ژنی خو دانه‌پوشه‌ری روودامالاو
 ده‌لین. (۳) گوندیکه سهر به شاری سه‌قز. (۱)
 و ۲ و ۳. قلندر)
قه‌له‌نده‌ری : [ناو] ریازگه‌ییکی سوفیانه‌یه.
 (پیروی از عقیده‌ای سوفیانه)

قه‌له‌نگ : [ناو] قه‌لانگ؛ گوچانی که له‌باتی که‌مه
 ی خووار کروا، لکی کورتی هه‌رئه‌و داره ده‌بیته
 که‌مه‌ی گوچانه‌که. (نوعی عصا)+
قه‌له‌وده‌له : [ناو] فیل و ته‌له‌که؛ عه‌له‌م و قه‌له‌م.
 (نیرنگ)
قه‌له‌و‌قوته : [ناو] قاله‌و‌قوته؛ هه‌تیومه‌تیو؛ پرش و
 رووته؛ گه‌ده‌و‌گوده. (لشوش؛ بیکاره‌ها)
قه‌لیان‌قوز : قلیان‌قوز؛ پوشته‌وپه‌رداخ؛ به‌پوز و
 بو‌شناخ. (شیک و با تکبر)
قه‌مته‌ر : [ناو] شه‌یتان له‌غاو؛ شه‌یتان لغاف .
 (نوعی دهنه‌لگام)
قه‌مچ‌که‌ره : فرنده‌یی که له ته‌ختی هیالانه‌که‌یدا
 زیخی لاپان و قه‌مچ دادنه‌ی. (نوعی پرنده)
قه‌مچو‌ره : خشلیکی ژنانه‌یه؛ ژیرچه‌نه. (زیوری
 زنانه‌است)
قه‌مچی‌قوت : قامچی‌قوت؛ قه‌مچی‌کوت؛ (ب)
 زور به‌له‌ز به ریگادا رویشتن یان ئه‌سپ ئازو
 وتن. (عجله کردن در راه‌رفتن)
قه‌مچی‌موو : [ئاوه‌لناو + ناو] قه‌مچ و لول؛
 مووی لول؛ هه‌له‌ک؛ پیچ و لوللی قز. (مووی‌فر؛
 حلقه‌زلف)
قه‌مچین : قه‌مچان؛ یاری به قه‌مچ و زیخی
 پان. (نوعی بازی با سنگ‌ریزه‌پهن)
قه‌مراندن : [چاوگه‌ت] برژاندن؛ که‌باب‌کردن؛
 سوور‌کردنه‌وه له‌تاوه‌دا. (کباب‌کردن)
قه‌مقور : شه‌شکه‌وتی تاریک و تنوک و ته‌نگ؛
 ژووری ته‌نگ و تاریک؛ ژیرخانی ته‌نگ. (اطاق و
 غارتنگ و تاریک)
قه‌مه‌ره‌ژه : [ناو] قومری؛ کوکوختی؛ کو‌تره‌باریکه؛
 کو‌تره به‌رجیله؛ فاتموک؛ یا‌که‌ریم؛ یا‌هوو؛ فاتک؛

تووتاک؛ تفلک. (فاخته)

قه‌مه‌ل: ملوژمی زهرحات و ده‌غل؛ وه‌ک: سن؛ کیسه‌له. (آفت مزرعه)

قه‌مه‌لاخ: [ناو] اراوی زره‌که‌و به‌زستانان و له‌سه‌ر به‌فره بلوو‌که. (شکار کبک در زمستان و در برف)

قه‌نات: (۱) [ناو] قه‌نات؛ قه‌ناد؛ شیرینی ساز شیرینی فروش. (قناد). (۲) قه‌نات؛ کاریز. (قنات)

قه‌ناس: [ئاوه‌ل‌ناو] قه‌نگاس؛ گیر و ویر؛ ناله‌بار؛ نارپک و به‌دقه‌واره. (قناس)

قه‌نج‌کار: کار جوان؛ کارچاک؛ قه‌نجی‌کار. (نیک‌کار)

قه‌ندپر: [ناو] قه‌ن‌پر؛ مقه‌سی قه‌ند شکین؛ دویرد ئاساییکه‌دهم کورت بو له‌تکردن و به‌کولوی ورد شکاندنی قه‌ند. (انبر قندشکن)

قه‌ندیل: [ناو] شووشه سه‌هولی شور‌ه‌وه‌بووی لیواری گویشوانه و پلووسک. (دنگاله) +

قه‌نگاس: < قه‌ناس

قه‌نه‌فه: ههر کانابه‌ی ئینگلیزیه واتا نیمکته به‌لام له‌کوردستانی باشوور به‌موبل ده‌لین

(مبل؛ کانابه)

قه‌واخه: [ناو] قه‌باخه؛ قاپوور؛ جهرجوو؛ قاوخ. (پوکه؛ پوسته)

قه‌واره: [ناو] نه‌ندازه؛ قه‌واره‌ی قوماش که به‌شی ده‌ستی لیباس بکات یان به‌شی کراسیک یان ههرچی. (قواره) +

قه‌وتاندن: [چاو‌گه، ت] قه‌ورانندن؛ به‌ره‌للاکردن؛ دهرکردن؛ نازادکردن. (آزادکردن؛ دک‌کردن)

قه‌وچه: [ناو] (ب) به‌سووکایه‌تی به‌که‌سی ده‌لین که ده‌مه‌جاویکی گه‌وره‌ی بنیشت له‌ده‌مدابی و بیجاوی. (جویدن سقز) +

قه‌ورخه: [ناو] قه‌ورغه؛ قه‌برغه؛ که‌له‌که. (تهیگاه)

قه‌ورین: قه‌وران؛ دهرکردن. (بیرون کردن)

قه‌ول: به‌قه‌ول کردن؛ به‌قسه‌کردن؛ به‌قه‌ولم‌ناکا؛ جوابم ناداته‌وه؛ به‌قسه‌م‌ناکا. (گفته؛ حرف)

قه‌وم: [ناو] خزم؛ تایفه؛ عه‌شیره؛ (به واتای میلله‌ت نییه) میلله‌ت بو‌ی هه‌یه له‌چهند تایفه و ئیل و عه‌شیره‌ی جیاواز پیک‌بیته، به‌ره‌سم و زاراه و زبانی جور‌او‌جوره‌وه. (قوم) +

قه‌ومینه: (۱) خزمینه؛ خزمه‌کان؛ ئه‌ی خزم‌گه‌ل. (ای نزدیکان). (۲) ئه‌ی ئیل‌گه‌ل؛ عه‌شیره‌گه‌ل.

(ای عشایر؛ ای نزدیکان)

قه‌وه‌ت کردن: [چاو‌گه، ت] به‌نه‌هیم گوشاره‌هینان بو خو به‌تاییه‌ت ژنی که له‌حالی زاین دایه.

(فشار به‌خود آوردن)

قه‌یسی وروڤ: [ناو، ت] خوراکیکه؛ چه‌قاله‌ی قه‌یسی دهر‌دینن و پرونی داخ ده‌که‌ن به‌سه‌ریدا.

(خوراکی از زردآلو باروغن)

قه‌یلووله: عد؛ فده؛ ده‌سته‌واژه‌ی فه‌قییانه، خه‌وی پیش نیوه‌رو. (قیلوله)

قه‌یله‌سوون: ناوی گوندیکه له‌خوره‌لانی شاری سه‌قز. (نام قریه‌ایست)

قه‌یله‌سیل: [ناو] به‌ره‌سیل؛ قوراو؛ خوراکیکه له‌گوشت و ماست و روڤ چیده‌بیته. (نام خوراکی محلی)

قه‌یه‌وکردن: [چاو‌گه، ت] قه‌ی کردنه‌وه؛ رشانه‌وه. (قی کردن)

قیچه‌قیچ: لار وخیچ تماشاکردن؛ روانینی لابه‌لا. (کجکی نگاه کردن)

قیچه‌ک: فده؛ تد؛ نامیریکی موسیقایه، له‌ماندیلین چوو‌کتره. (قیچک)

قیرسی: [ناو] به‌رچاو‌ته‌نگی؛ قرنویسی. (چشم‌تنگی)

قيرو گونی: [ناو، ت] گونیهی له قیر هه لکیشراو بو
 روو کیشکردن (داپوشینی) سه ربان. (قیرو گونی)
قیږه گیا: گیای گول پڙین. (خاتم سلیمان)
قیږه له: هه لاکوک. (پامچال)
قیږگه: نیشانه؛ ئامانج؛ وهک نیشانه داکردن بو
 تیرته ندازی و پیکان به چهک. (هدف؛ سیل)
قیږوبیز: له سه ر زمانان و له قامووسه کاندای به
 واتا بدل هه لنه گرتن و ئیشتیا نه چوونه سه ر خوار
 ده مه نی کبیږ
قیږنای: [چاوگه] قیرنای؛ قیژاندن؛ قیراندن. (جیغ
 زدن)
قیسپ: [ناو] داری چه قاوی لیواری ئه رابه ی که لی
 له گلوش کیشاندا. (تیرچوبی کنارارابه)
قیلیج: توخلی چه قاله ی بادام و گوږ. (پوست
 بادام و گردو)

پیتی (ق) بهشی وشه ی بیانی

قالتاخ: [ئاوه لئاو] مروقی شه ر فروش؛ لات و به بیانوو
 بو شه رکردن. (قالتاق)
قه ده ح: فد؛ پیاله ی خوواردنه وهیه، شووشه بی یان
 گلینه. (قدح) +

کابرنج : [ناو] بهلم؛ کای ساقه‌تی‌برنج. (کاه-ازساقه‌برنج.)

کاپ : [ناو] جامی کییه‌رکی وهرزش. (کاپ)
کاپشین : اند.فد؛ [ناو] قوله‌بالته؛ قه‌مسه‌له.
(کاپشن)

کاپوت : اند.فد؛ [ناو] (۱) سه‌رپوشی موټوری
سه‌یاره (کاپوت)؛ (۲) کاندوم، ئامرازی به-
رگری له نه‌خوشین یان تولدار بوونی ژن که
به‌سه‌ر سیره‌تی پیاودا ده‌کیشریټ. (کاندوم؛
کاپوت)

کاپول : [ناو] که‌لله‌سه‌ر کاسه‌سه‌ر؛ کاپولک؛
قالکامه‌ژی. (جمجمه)

کاتا : چین‌د؛ [ناو] دسته‌واژه‌ی وهرزشی
تیکواندویه؛ په‌وتی جوولانه‌وه‌ییکی وهرزشی
تیکواندویه. (کاتا)

کاتمی : [ناو] هه‌لمه‌له؛ گوله‌هیرۆ؛ گوله‌که‌ی
بو به‌رگری له وهرینی مووی‌سه‌ر به که‌لکه.
(گل‌ختمی)

کاتوس : [ناو] کاکتوس؛ گوله‌خه‌پله؛ پروه-
کیکه‌گه‌لا و ساقه‌تی قه‌وی و پرله‌درووی
هه‌یه و چند جووری هه‌یه له میکزیکی
جوړیکی به‌قه‌را سی میتر به‌رز ده‌بیته‌وه.
(کاکتوس)

کاتولیک : [ناو] لقی له مه‌سیحیه‌ت که
شوینگری واتیکانن. (کاتولیک)

کاته‌وار : [ناو] شوینه‌وار؛ شوئه‌وار؛ ئاسه‌وار؛

نیشان له‌شتی رابوردوو. (نشانه‌های‌بجامانده)
کاتی : [ئاوه‌لناو] ده‌می؛ وه‌ختی؛ بو زه‌مانیکی
دیاریکراو؛ بو‌ماوه‌ییکی؛ ماوه‌یی. (موقتی؛
زمانی؛ فصلی)

کاجو : [ناو] کای ساقه‌تی‌جو. (کاه‌ساقه‌جو)
کاجپر : [ناو] شه‌ویکه؛ کاجپر. (فک)

کاخ : فد؛ [ناو] قه‌سر؛ کو‌شک. (کاخ)
کاخنشین : فد؛ [ئاوه‌لناو] دانیشتووی کو‌شک
و قه‌لا. (کاخنشین)

کادی : [ناو] که‌ندوو؛ قوونووی‌هه‌نگ.
(کندوی‌عسل)

کار : [ناو] (۱) فرمان؛ (له‌بواری زمانه‌وانیدا
فیل؛ کردار) (۲) پیشه‌وشول؛ (۳) خه‌بات و
تیکوشان هه‌رکاریکم کرد به‌قه‌سی نه‌کردم؛
(۴) پاشگره‌وه‌ک؛ گونا‌حکار؛ وهرزشکار؛
کاشی‌کار؛ خراپکار. (کار)

کاراته : چین‌د؛ فرد؛ اند؛ [ناو] جوړیک
وهرزشی تاییه‌ت و پاویری خوړه‌له‌اتی
ئاسیایه. (کاراته)

کاراته‌کار : [ناو،ت] کاراته‌باز؛ که‌سیک که
وهرزشی کاراته‌ده‌کا. (کارته‌باز)

کاراد : [ناو] که‌وه‌ر؛ که‌وه‌رگ. (تره)

کاراوان : [ناو] (جوړیک ئوده‌ی ته‌گه‌ردار)
که‌به‌پاش سه‌یاره‌وه ده‌به‌ستریټ. (کاراوان)

کاربرانه‌وه : [چاوگه‌ت] کاربرپانه‌وه؛ کوتایی
هاتن؛ ئیش ته‌واوبوون و دوایی پیه‌ینان

(کارت‌ماشدن)

کاربۆن : **فرد**؛ **اند**؛ **فد**؛ [ناو] کاغه‌زی کوپییه.
(کاربن)

کارپیداکردن : [چاوگه‌ت] شۆل دۆزینه‌وه.
(کارپیداکردن)

کارت : [ناو] (١) ڕووپه‌ریکی مقه‌بایی؛
(کارت)؛ (٢) کارد؛ کێرد. (کارد)

کارتۆپل : [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له
توورکییه‌وه هاتوو، (بیر: زه‌وی + ئالما: سیو)
یاره‌لماسی؛ سیوک؛ یره‌لماسی؛ کارتۆل؛
کارتۆپی؛ په‌تاته؛ سیف زه‌مین؛ سیب
زه‌مین؛ کارتینه؛ هیره‌لماسی؛ کرتۆپل؛
پۆتیه؛ کارتینک؛ کرتۆفل؛ په‌تیه. (سیب
زمینی)

کارتۆپی : [ناو] سیف‌زه‌مین؛ هیره‌لماسی؛
سیوک؛ کارتۆفل؛ کرتۆپل؛ په‌تاته؛ په‌تیه؛
هیله‌ماسی؛ یاره‌لماسی؛ کار به‌توورکی واتا
به‌فر؛ تۆپی به‌تورکی واتا تۆپی ئه‌و؛ تۆپی‌به‌فر
(تۆپه‌له‌به‌فر)؛ جگه‌ له‌ سیوک و سیف‌زه‌مین
و هیله‌ماسی که‌ کوردین په‌تاته و په‌تیه‌یش
ئینگلیزییه و وشه‌کانی‌دیکه‌ هه‌موویان له
تورکیه‌وه وهرگیراوان. (سیب‌زمینی) < بیره-
لماسی

کارتۆن : **فد**؛ [ناو] (١) جه‌عبه‌ی مقه‌بایی
(کارتن)؛ (٢) جوړیک فیلم که‌ به‌ وینه‌کیشان
چی‌ده‌بیت. (کارتون)

کارتوو : [ناو] که‌ردو؛ دیراو. (گراز)

کارتی‌پۆستی : [ناو،ت] کارت‌پۆستال؛ هه‌روه‌ها
کارتی بانگه‌هێشتن؛ کارت‌ی پیروzbایی؛ کارت‌ی
پیناسه؛ کارت‌ی ئه‌ندامیتی. (کارت‌پستی)

کارتیکردن : [چاوگه‌ت] به‌دله‌وه نووسانی
قسه‌یان کرده‌وه‌ییک؛ باندۆر له‌سه‌ردانان.
(ردگذاشتن؛ کارگربودن)

کارتینک : [ناو] داوی جالجالووک؛ ته‌ونی جو-
لاته‌نه. (کاتنک عنکبوت)

کارخف : [ناو] هه‌رمی؛ هه‌مرو؛ ئارمووت؛ ئه-
مروود. (گلابی)

کارخه‌وتن : [چاوگه‌ت] کاروپیستان؛ ماتل-
بوونی کار؛ کارپاگیران. (کارخوایدن)
کاردار : [ناو] (١) به‌رپرسی رامیاری ده‌وله‌تیک
له‌ ولاتیکی دیکه؛ بریکاری بالۆیز؛ (کاردار)؛
(٢) کاربه‌ده‌ست و به‌رپرسی کاری ده‌وله‌تی؛
(کارمند)؛ (٣) که‌سیک که‌ کاریکی هه‌بیت.
(شاغل)

کارداک : ناوی میژویی نه‌ته‌وه‌ی کورده.
(نام‌تاریخی کرد)

کاردانه‌وه : [چاوگه‌ت] باندۆر دانان؛ ئاویژه-
ی کرده‌وه‌یان ره‌فتاروگوته. (عکس‌العمل
انعکاس‌فعل‌درجامعه)

کاردو : < کاردوخ

کاردوخ : کاردوک؛ ناوی هه‌ره‌کوئی گه‌لی
کورد؛ (نام‌باستانی کردها)

کاردوژه : [ناو] (١) به‌ نه‌شته‌ر پشکینی
تۆخله‌گوێز بو‌ده‌ره‌ینانی له‌توکوتی کاکله-
که‌ی. (تکه‌های مغز گردو را با کارددرآوردن)؛
(٢) نه‌شته‌ر کاری له‌ سه‌رله‌ش، (جراحی)؛ (٣)
< کارده‌وه‌ژه.

کاردوش : ناوی کورده‌کانی گیلان به‌ زبانی
گیلانی، که‌ له‌ لیواری زه‌ریای خه‌زه‌ر دژین.
(کاردوش)

کاردوک : < کاردوخ

کارده : [ناو] گيايیک که له سهر ریشه ی سالی رابوردوی شین بیته وه. (گياهی که بر روی ریشه اش سبز شود)

کارده وه ژه : [ناو] کاردوژه؛ پشکین و گهړان به دواي شتپکدا به کارد. (جستجوبه دنبال-چیزی)

کارپښ : [ناو،ت] کاره با؛ کاره وا. (کهربا) کارقاییم : [ئاوه لئاو] به مشوور؛ کارپته و. (محکم کار)

کارکردن : [چاوگه،ت] (۱) کارکردنی وه ک نووسین؛ دروینه؛ دفرشوردن؛ (۲) شول-کردن، دهوام کردن له ئیداره دا. (کارکردن؛ اشتغال)

کارکرده : [ئاوه لئاو] کارکردو؛ (ب) شتی کون و له کارکراو؛ شتی دهستی دوو. (کارکرده)

کارکه وتنه ری : (۱) دهستی کردنی کار، گیروگرفتمان نه ماوه کاره که مان که وتوه ته-ری؛ (۲) کار جیه جیوون؛ له شاره وانی زوو کاره که م که وتنه ری. (کارراه افتاده)

کارگه پهینه : [ناو] قارچکیکی ژه حراویه له-سهر پهین وپال دهرووی. (نوعی قارچ سمی)

کارگه چی : [ناو] بهرپوه بهری کارگه؛ خاوه نی کارگه؛ کارخانه دار. (مسئول کارخانه) +

کارگه خوویرک : [ناو] قارچکیکی هه ره باشه بو خواردن. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه شیتته : [ناو] قارچکه شیتته؛ قارچکیکی ژه هراویه و خواردنی ئینسان ده کوژی. (قارچ-آمانیت کشنده)

کارگه ف : [ناو] جوریک قارچکی ژه حراویه؛

هاردراوه که ی بوسه ربړینی کرمولی مالت باشه. (نوعی قارچ سمی)

کارگه که رکول : [ناو] کارگه هه لئز؛ قارچکی خوراکی. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه نیو : [ئاوه لئاو] کارگه نیگ؛ کارلینه-هاتوو؛ کارخراپ؛ نه بوونی توانای نه بنجانی کاریک. (گندکار)

کارگه هه لئز : [ناو،ت] قارچکیکی هه ره باشه بو خواردن. (نوعی قارچ مرغوب خوردنی)

کارگی دار : [ناو،ت] قارچکیکی لامژه که به-شیلهی دار ده ژی و ژه هراوییه. (غاریقون)

کارگی که ما : [ناو،ت] قارچکیکه له سهر بنی که ما دهرووی و ده خوریت. (نوعی قارچ-خوردنی)

کارمه زهل : [ناو] (۱) نووسینگه؛ ده فته رخانه؛ (محضر؛) (۲) چرپای له سهر نووسین. (میز تحریر)

کارن : ناوی یه کی له کوړه کانی کاوه ی ئاسنگه. (یکی از پسران کاوه آهنگر)

کاروان ناشی : [ناو] هیلکاو؛ پیازو به هیلکه-وه. (آش پیازو تخم مرغ)

کاروکاسپی : [ناو،ت] کاروبار؛ کاروپیشه؛ که-سب و کار؛ کاروکاسپی. (کاروکاسپی)

کارووت : [ناو] کاروت؛ گیزه؛ گه زه؛ گزه؛ دوو جوړه؛ به نه وش و زهرد. (گیزه؛ هوپج)

کارهما : (۱) [ناو] کارژیلهی میو؛ (بزغاله-ماده)؛ (۲) [ئاوه لئاو] شاره زا و کارزان. (کاربلد)

کارهوا : [ناو] کاره با. (کهربا)

کارهوان : [ناو] شوانی بهرغهل. (شبان-بزغاله ها)

کارهیل : [کوی کار] کارگه؛ کاره کان؛
ئیشه کان. (کارها)

کاری : (۱) [ئاوه لئاو] وهک برینی کاری؛ ده-
ردی کاری؛ (کاری)؛ (۲) [رپوردووی کارین]
تووانی؛ پیی کرا. (توانست)

کاریبو : [ناو] گیانه بهریکی شاخداری سهر
دریژه بهقهرا جوانه گاییک دهییت و له گهوه-
زن (که له کیوی) ده کا. (کاریبو)

کاری بیکاری : کاری بیسووت و بیمونا.
(کاری سود)

کاریت : (۱) [رپوردووی کارین] توانیت؛
تانیت؛ (توانستی)؛ (۲) ههنگوین؛ ههنگین.
(عسل)

کاریزه : ناوی دووگونده له نزیکی شاری
سه قز. (نام دوقریه)

کارپش : [ناو] کارووش؛ گیاییکه له گارس-
ده کا. (نوعی گیاه)

کاری کهس نه کردگ : کاری کهس نه کردوو.
کاژوماری : [ناو،ت] کراژه مار؛ کراشه مار.
(پوسته انداخته مار)

کاژوواژ : [ئاوه لئاو] خال^۲ خال^۲ تیکهوتنی بهفر
له دهمه و به هاردا. (خال خال شدن و ذوب شدن-
برف)

+ کاژیر : کورتکراوی کاترمیر تاییه ت به
کات؛ بو ناوی ئامیری (سهعات) ههر کاترمیر
دهوتریت. (مخفف کاترمیر برای تعیین وقت)

کاسان : [چاوه] تاسان؛ بیهو شبوون؛
گیژبوون؛ حالتهی وړبوون. (گیج شدن)

کاسکردن : [چاوه،ت] وړکردن؛ گیژ کردن.
(گیج کردن)

کاسوچه می : < کاسه ی چاو.

کاسه پشتی ئاوی : [ناو،ت] رقه؛ جوړیک
کیسه لی پانکه له یه له ناو ئاودا دهژی.
(لاکشت آبی)

کاسه چه م : < کاسه ی چاو

کاسه سر : [ناو،ت] قاپ دهستمال. (دستمال
طرف خشک کن)

کاسه کهل : [ناو،ت] گلینه و دهفری گلین که
هه ندیکی پهرییت یان شکایت. (کاسه-
گلین شکسته)

کاسه کهل : [ناو،ت] گلینه یان دهفری لیو
هه لپه ریو یان نیوه شکاو. (کاسه شکسته)

کاسه گول : [ناو،ت] وره گیا؛ گیاییکه بو بی-
خهوی و بیقه راری باشه. (گل انگستانه)

کاسه ی جیژن : [ناو،ت] کهلوپهل و شتی
پیویست بو بهریوه بردنی جیژن گرتن، وهک؛
برنج و پون و... هتد (وسایل برگزاری جشن)

کاسه ی چاو : [ناو،ت] کالانی چاو؛ ئه وچالاییه
که گوئی چاوی تیدایه. (کاسه چشم)

کاشه مه : [ناو] که رهس؛ حه شه گیواو؛ که ره-
فس. (کرفس)

کاغز : فد؛ [ناو] کاغز؛ (۱) پروپه ریکه بو له-
سهر نووسین. (۲) نامه. (کاغذ) +

کاغزه زی فافون : [ناو،ت] پروپه ریکی ناسکه له
فافون بو تیوه پیچانی دیاری یان بهسته.
(کاغذ آلومینیومی)

کاغذی ئا : کاغزه زی تاییه ت بو چاپ له ئه -
ندازه ی ۶۰۰×۹۰۰ (میلیمتر) دا ههروه ها (ئا
۳) له ئه اندازه ی ۲۹۷×۴۲۰ م.م دا (ئا ۴) له
ئه اندازه ی ۲۹۷×۲۱۰ م.م دا و (ئا ۵) له ئه -

ندازه‌ی ۱۴۸×۲۱۰ م.مدا و (بی^۶) له ئه‌ندازه‌ی ۷۰۰×۱۰۰ م.مدا و (بی^۴) له ئه‌ندازه‌ی ۲۳۵×۳۲۰ م.مدا و (بی^۵) له ئه‌ندازه‌ی ۱۶۰×۲۳۵ م.مدا.

کاغه‌زی کای: [ناو،ت] کاغه‌زیکه نه‌باش؛ کاغه‌زی هه‌ندی روژنامه و بلاوک. (نامه-نوشتن)

کافزیم: [ناو] کهف. (کف)

کافینان: وه‌ک: برژاندنه‌وه‌ی برین؛ خوین به‌س کردنی برین. (بندآوردن خون‌زخم)

کا‌کا: فد؛ [ناو] له کوردیه‌وه چووته نیو فارسی؛ کاکه؛ برای گه‌وره. (کا‌کا)

کاکائو: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] داریکه کورته بال‌ا-یه؛ به به‌ره‌که‌یشی ده‌لین کاکائو نیوه‌برژی به‌ره‌که‌ی ده‌ه‌رنه‌وه و ده‌یکه‌نه نیو شیریه داخ یان ئاوی داخ و ده‌یخونه‌وه. (کاکائو)

کاکروس: [ناو] پاقله. (باقلی)

کاکله‌مووشان: جوړیک جالجالووک‌ه‌ی ژارداره و زیاتر په‌نگی په‌شه. (رطیل)

کاکوت کردن: [چاو‌گه،ت] دوا‌ی سوواخدان کا به‌سه‌ر قوره‌که‌دا کردن و شی‌لان. (کاه-روی گل‌اندودریختن و کوبیدن)

کاکول هه‌له‌ک: [ناو] پوره‌له‌ک؛ قژلوول؛ قژرفرفی؛ قژی پیچ‌پیچ. (موفرری)

کاکولی گه‌رمه‌شانی: [ناو،ت] تال‌گه‌لی باریکی سه‌ر گه‌رمه‌شانی؛ پوپه‌کابه؛ کاکولی کابه (کاکل‌ذرت)

کاکه‌مه‌م: گراوی خاتوو‌زین له به‌یتی خاتوو‌زین و کاکه‌مه‌م‌دا. (نام‌مردانه)

کاکه‌به‌کاکه: [ئاوه‌لناو] ده‌شتیان بیابانی

کاکه‌به‌کاکه واتا تاچاو هه‌ته‌رده‌کا به‌رین بی‌ت و ته‌غه‌ر چول بی‌ت. (دشت‌ویابان په‌ناور و برهوت)

کاکيله: [ناو] خپ؛ ددانه‌کانی دواوه‌ی تاییه‌ت به‌ه‌رپینی خوراک. (آسیا)

کاکيله: [ناو] وشه‌ی بانگ‌کردنی برای چکوله؛ هو‌ی کاکيله؛ کاکه‌ی چکوله. (داداش کوچک)

کال‌لور: [ناو] کهوشی وه‌ور؛ کاله له پیستی خاو بو ناو به‌فر و سه‌هول. (چارق)

کال‌لی: [چاو‌گه] (۱) هه‌ل‌کو‌لین؛ (گودکردن)؛ (۲) کی‌لان. (شخم کردن)

کال‌لوش: [ناو] گال‌لوش؛ کهوشی ناسک زیاتر له لاسیق که به سه‌ر که‌وشدا ده‌کریت‌ه‌ پا بو‌ه‌رگری له قور‌اوی بوونی که‌وش له‌کاتی قور و چلپاودا. (گاش)

کال‌و‌کرچ: [ئاوه‌لناو] (۱) مرو‌قی مووزهردی سوور و سپی و چاو کال؛ (بورسفید پوست) (۲) نه‌گه‌بیو؛ نه‌کول‌ا. (نرسیده؛ نپخته).

کاله‌کی کرمی: [ناو،ت] هه‌نه‌ی کاله‌ک کاتی به‌رووله‌یه می‌شووله‌یکه‌ی تاییه‌ت پیستی ناسکی به‌رووله‌که کون ده‌کات و گه‌رای تیدا داده‌نیت و ده‌بیته هو‌ی کرمول بوونی؛ بو به-رگری له کرمول بوون ده‌بی...<گول‌گرتن. (خریزه‌کرمو)

کاله‌نو‌یژ: [ناو،ت] سبه‌ینانی زور زوو که هیش‌تاکاتی نو‌یژ نه‌گه‌یشتی. (نزدیک‌به-وقت‌نماز‌صبح)

کاله‌وبو‌وگ: [ئاوه‌لناو] کاله‌وبوو؛ په‌نگ-رو‌یش‌توو. (رنگ‌باخته)

کالهی شه مامه به ندی : [ناو، ت] کاله ییکه به
ټاورشمی په ننگاوره ننگ گولینگی بو دروست-
ده کری. (نوعی چارق)

کالیسکه ی سهر به فر : [ناو، ت] سوور تمه ی
تایبه ت، که به سهر به فردا ده خزی و له جه-
مسهری باکووری گو ی زهوی ئیسکیموکان
چه ند سگ ده کهنه سوور تمه که بو
راکیشانی. (سوور تمه بر فی)

کالین : [چاوگه] (۱) بالاندن؛ باراندن؛ (بع-بع-
کردن)؛ (۲) پیا کالین؛ تووړه بوون؛ به منډاله که دا
هه لکالی؛ لی تووړه بوو. (سرزنش کردن) +
کانال ^۱ : فد؛ فرد؛ [ناو] جوگه ی به فراوانی به-
ینی دوو ده ریا که ده سترکه؛ که نداو؛
(کانال)؛ (۲) تور و شبه که ی (ته له فزیون؛
(کانال تلویزیون)؛ (۳) لوله ئاسای چوارپالو
بو هاتنی هه وای سارد له کو لپړه وه. (کانال-
کولر)

کانگا : [ناو] (ب) قوولایی؛ ناخ؛ له کانگای
دلوه؛ له ناخی دلوه. (بیخ؛ ته) +
کانوون : [ناو] جوړیک مراوی له تورمه ی
وهرده ک (ئورده ک) ه و چه ند جوړه. (۱)
کانوونی کا کولدار. (مرگوس کاکلی). (۲)
کانوونی گه ووره. (مرگوس بزرگ). (۳) مراوی
سهر سپی. (اردک سر سفید)

کانه وزبانه : [ناو، ت] ټه و به رزاییه له ته خته-
ییک که ده چینه نیو جیگای کانیشکافه وه بو
جووت بوونی دوو ته خته. (کانه وزبانه)

کانیشکاف : [ناو] که ره سته ییکه وه ک
کوشته ره، به لام له ناوه راستی ته خته دا هیلی
هه لده که نیټ. (کانیشکاف)

کانیشکافه : [ناو] کانه؛ به ره می هه لکه ندنی
هیله له سهر ته خته به کانیشکاف. <
کانیشکاف.

کانیکه وه : گوندیکه سهر به شاری سه قز.
(اسم دهی است)

کاوبا : [ناو، ت] خه یالاتییک که می شک به
خویه وه خه ریک ده کا؛ (ب) خه یال پلاو.
(خیالات واهی)

کاولکه رده ی : [چاوگه، ت] کاولکردن؛
پروو خاندن. (خراب کردن)

کاوه : (۱) داری پزیو؛ (کنده پوسیده)؛
(۲) کیوی زور به رز و قووج. (کوه سرکش)

کاویه : گهنده ل بوونی ناخی دار. (پوسیدن-
داخل کنده درخت)

کتاف : کونجی. (کنجد) +
کته شور : [ناو، ت] پشيله شور؛ شتنی به په له
و سهر سهری. (گر به شور)

کچه تیو : [ناو، ت] چه تیم؛ کچی هه تیو؛ چه-
تیو؛ به ته وسه وه بانگی کچیک ده کهن وه ک
جوین. (دخترک یتیم)

کچه مام : [ناو، ت] کچه مام؛ کچی ټاپ ټامو زای
میوینه؛ (دختر عمو) هه روها کچه خال؛ کچه-
پوور. (دختر دایی. دختر عمه)

کچی ^۱ : [ناو] کچه که؛ کیژی؛ که نیله؛ که نی؛
له کاتی ټاخافتن دا به کیژده لین. (دختر)

کچی موړدار : [ناو، ت] (ب) کچیک که بنی
هه بی. (دختر باکره)

کچینه : [ناو] گلینه ی چاو؛ بیبيله؛ په شکینه-
ی چاو؛ بیبيله ی چاو. (سیاهی چشم. مردمک)
کخک : [ناو] قوڅه؛ کوڅه؛ قهف. (سرفه)

کخمیتہ : [ناو] تَوَز و ورده ئاردی دهوروبه‌ری
 ئاش. (آرداطراف آسیاب)

کدوخ : [ناو] گهرماق؛ گهرماو؛ همام. (حمام)

کراس قاقانی : [ناو،ت] کهسیک که کراسی له
 قوماشی قاقانی له به‌ردایه؛ به‌سته‌ییکه له
 گورانی کوردیدا؛ (پیراهن از قاقانی. نام‌ترانه-
 ایست)

کراسه مارانه : [ناو،ت] کراژی‌مار؛ کاژه‌مارانه؛
 تفره‌مار. (پوست انداخته‌مار)

کراش : [ناو] تویژ و قه‌تماغه‌ی برین؛ کراژ؛
 توژ. (پوست)

کراشو : [ناو] کدوخ؛ همام؛ گهرماو. (گرمابه)

کراک : [ناو] ماکیکی سڤکه‌ری بقیه‌یه.
 (کراک)+

کراوات : فد. فرد؛ ئالماند؛ اند؛ بۆینباخ؛ که-
 رِاوات؛ که‌ره‌وِیتَه؛ قه‌ره‌وِیتَه. (کراوات)

کرپه : خورپه؛ کرمه؛ وه‌ک: کرپه‌له‌دل‌مه‌وه-
 هات: (ب)دل‌مه‌داکه‌وت؛ (دل‌م‌ریخت:دل-
 ریختن)+

کړخه‌و : له‌خه‌وی گران‌ه‌وه‌چوون. (خواب-
 غمیق)

کردنه‌یه‌ک : دوو شت دانه‌دهم یه‌ک و به‌یه-
 کی‌کردن. (یکی‌کردن)

کرده‌په‌شیمان : که‌سیک که له کاری
 رابوردووی یان له‌کاریک که کردوویه‌تی په-
 شیمان بیټ. (از عمل یا از اعمال پشیمان)

کرده‌ی : [چاوگه]کرن؛ کردن. (کردن)

کرفه : [ناو] سه‌روا؛ ده‌نگی فریشته؛ ده‌نگی-
 غه‌یبی؛ سروش. (وحی؛ الهام)

کرکاسه : [ناو] ده‌فر و قاپ‌وقاچاخ. (ظرف-

(وظروف)

کړکړوکه : [ناو] کړکړاکه؛ کورژ کورژوژه؛
 کرکروچکه؛ خرینچکه؛ خرینک؛ کور کورژوژه؛
 ئه‌ستی‌کوژ؛ له ئیسک نه‌رمتره. نه‌رمه
 ئیسک. (غضروف)

کرمزی : [ناو] حونه‌ر؛ هونه‌ر؛ کاریک که له
 ده‌س هه‌مووان نه‌بیټ. (هنر)

کرمن : [ئاوه‌ل‌ناو] حه‌که‌دار؛ ژنی به ئالو‌شی
 زور به‌ئیشتیا بو‌کاری سه‌ر جیی؛ جو‌ریک
 جوین. (حشری)+

کرمن : [ئاوه‌ل‌ناو] وه‌ک‌جوین به مروی
 ئالو‌ش‌دار ده‌وتریت؛ کرمن یان کرمنه.
 (حشری)

کرمنشان‌دن : [چاوگه،ت] جیق ده‌ره‌یینان؛
 گوشینی به‌ته‌وژم و تلیقاندنه‌وه. (فشاردادن و
 له‌کردن)

کرمنشین : [چاوگه،ت] وردوخاش کردن؛
 تلیقاندن. (له‌ولورده)

کرمه‌تووکنه : [ناو،ت] جو‌ریک کرمه به
 کو‌مه‌ل له‌ده‌وری بنجه‌گیاییک ده‌هالین و
 تالگه‌لی وه‌ک تالی جال‌جالووکه به‌لام شیرزه و
 شیواو دروست ده‌که‌ن و بنه‌گیاکه داده‌پوشن
 و خویشیان تووکنن. (نوعی کرم)

کرمه‌ک : [ناو] کرمی زور وردی ناو ریخو‌له.
 (کرمک)+

کرمه‌کوژه : [ناو] گیان‌گیر؛ گیاییکی ژه‌هرداره
 و عیلاجی تیراوی و برینی دیکه‌یه.
 (شوکران صغیر)

کرمه‌گرینه : [ناو،ت] گول‌ئه‌ستیره؛ کرمیکی
 فوسفورداره به‌شه‌و ده‌ره‌وشی. (کرم‌شب‌تاب)

کرمی نارمووش : [ناو،ت] کرمی هه وریشم؛
 کرمی ناویشم. (کرم ابریشم)
کرمی که دوو : [ناو،ت] که دووانه؛ جوړیک کر-
 می ناو ریخولله یه وه ک تووی کووله که وایه و
 به دهمیه که وهیه. (کرم کدو)
کرپنده : [ناو، بک] لیسک؛ نامرازی قوول کر-
 دنی کاسه ی تار و کهوچک. (لیسک)
کرپووش : [ناو] کورپووش؛ سه رچه ماندنه وه؛
 کوم بوونه وه. (کرپش)
کرپنه : [ناو] کرپوو؛ کرپوو؛ مچ؛ چنگنه؛
 کرپک. (نوعی کنه کوچک)
کرپوچلی : [ناو] کرپوژ کرپوژ. (غضروف)
کروشمه : [ناو] دووشدامان؛ کزومات دانیشن؛
 خوژ کردن له خهم یان له سه رما. (خودراجمع-
 کردن و نشتن)
کرپوکاش : [ناو] ته قالا؛ حه ول وته قه لا؛ (ب)
 درپک ودال دوورین و کوژدنه وه ی. (کوشش)
کروپیه : [ناو] توپهل؛ گونک؛ توپهل؛ گونده له
 به فر یان هه ویر. (مانند گلوله برف یا خمیر)
کرپومات : [ئاوه لئاو] کپ و بی دهنگ؛ کش-
 ومات. (ساکتوبی صدا)
کرپیتی : [ناو، به ره می چاوگه] فهیتی؛
 ناشیرینی؛ کار خراپی؛ چه په لی؛ خراپی.
 (زشتی؛ بدی)
کرپخانوو : [ناو،ت] کرامل؛ ئیجاره ی خانوو؛
 کرپی مال. (کرایه خانه)
کرپداسی : [ناو،ت] حه قه دروینه؛ کرپی
 دروینه؛ مزی سه پانی. (فرد درو کردن)
کرپیز : کیش هاتنی شله مه نی؛ وه ک کیش-
 هاتنی هه نگوین. (کش آمدن مایعات)

کز : [ناو] له کوردیییه وه چوو ته نیو فارسی؛
 حاله تی کووه بوونی موو له کاتی سووتاندا.
 (کز)+
کززین : [ناو] جوړیک گه مه ی کوپه لاوی
 گوندنشین بوو، به توپی بهن ده کرا. (نوعی-
 بازی)
کسپه : کزه؛ حاله تی ئاسنی داخ به له شدا
 جزان؛ (حالت سوزش تن با آهن گداخته)
کشایه وه : [رابطه دووی کشانه وه] کشادوو اووه؛
 پاشه کسه ی کرد. (عقب کشید)
کشت و کیاز : [ناو،ت] چاندنی بیستان و ته پره-
 کاری (ته پره کالی). (کاشتن بوستان)
کشت و کیل : [ناو،ت] کشت و کال؛ کاری مه-
 زراداری. (کشت و زرع)
کشتی جهنگی : [ناو،ت] که شتی شه پری؛
 پایوپی توپ داری تاییه ت به شهر. (کشتی-
 جنگی)
کشکشین : وه درهنگ کیشانی کار یان کات؛
 وه درهنگ که وتن؛ زورپیچوون. (بدر از کشیدن)
کفاره : [ناو] فیچقه کردنی ئاو له لووله (بوپیه)
 ییکه وه که له نیو حه وزدا دروستی ده کهن؛
 فوواره. (فوارة)
کفت : [] وه ک؛ کفت قسه که ی تو؛ وه ک
 قسه که ی تو؛ ته غهر له بن زاراوه ی ئه رده لانیدا
 گوپیه ده کریت. (مانند)+
کفته زووخال : [ناو،ت] ورده زووخال که به ئاو
 ته پری ده کهن و وه ک کفته ی گه وره خپری ده-
 کهن پاش وشک بوونه وه زستانان ده یینه
 نیو چاله قورسی. (خرده ذغال بصورت کروی -
 درست شده)

کفته و شوروا : [ناو،ت] کفته و شوربا؛ جوړیک- چيښته؛ کفته و شورباو. (کوفته و شوربا)
کفته و گوشت : [ناو،ت] خواردنیکه؛ له شاری سنه، وهک سهرویی زیاتر به بهر قه نده ده- یخون. (کوفته و گوشت)
کفتی : [ناو] کفته. (کوفته) (۲) شه که تی؛ حاله تی ماندوو بوون. (خستگی)
کفکار : [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
کفن زهر دنه بوون : هیشتا کفنی زهر دنه بووه : زوړی پی نه چوووه مردوو؛ (ب) تازه مردوو. (کفن زردنشدن)
کفه : (۱) [ناو+ دهنګه ناو] قف؛ قفه؛ کوڅه؛ قوڅه؛ کوکه (سرفه)؛ (۲) دهنګی هه لېوونی بارووت و گوگرد؛ (صدای روشن شدن گوگرد) (۳) هله چوونی تراو له سه رئاوړ؛ (سر رفتن- مایعات).
کفه ل : [ئاوه لئاو] پووک؛ قانګ؛ پف. (متخلخل)
کلا : که نار؛ بو ته سب له سهر ټاخوړ له جیاتی ته نیشته به واتای (پروته ولاتر) به کار ده بریت. (برو ا طرف)
کلاچ : [ناو] که لاج؛ ټامیریکه له سهاره دا که دهنده رها (خه لاس) ده کا بو گوړینی دهنده. (کلاچ)
کلاس : [ناو] که لاس؛ پولی خویندنگه؛ کلاسی پیښچ : پولی پیښچ. (کلاس)
کلاشپان : (ب) سه پان و په نجه ر. (کارگر؛ رنجیر)
کلاش و هراز : [ناو] کلاشکر؛ کلاش دروو. (کفش نخي ساز)

کلاف : [ناو] بهر دیکي تاشراوه پینچ سانتیم پانه و له بهر دکاری نومای بینادا ده یخه نه به- ینی بهردی (تریشته یی) و به ردی نوما بو جوانی. (کلاف)+
کلاف : [ناو] که ره سته ییکی کازایی زیاتر له زیو به نه دازه ی جیګای ئیستیکان دروست- ده کراو ده سکدار بوو له جیاتی ټیر پیاله ئیستیکانی بی قولفه یان تیده نا. (کلاف- استکان)+
کلاکردن : [چاوګه،ت] خسته لاهو؛ وه لانان. (به یکطرف انداختن)
کلاوړو چنه : (۱) [ناو] روچن؛ کولاوکه. (روزنه بام)
کلاوسه رنان : [چاوګه،ت] (ب) خاپاندن؛ فریودان. (کلاه گذاشتن سر کسی)
کلاون : [ئاوه لئاو] فرنده ی پوپه دار؛ کلاونه. (پرنده کاکلی)
کلاوی سه خریچن : [ناو] کلاویکی ته فسانه ییه ریوایه نه هه رکه س له سهری نی له چاو ون ده- بیت. (اسم کلاهی افسانه ای)
کلچیف : [ناو] کلچوک؛ کلچوک؛ میلی کل- کیشانی چاو. (میل سرمه کشی)
کلک پیا هه ل سپاردن : [چاوګه،ت] (ب) بایه خ پی نه دان؛ که مته رخمی له کردنی کاریک. (اهمیت به انجام کاری ندادن)
کلک زهر ده : [ناو] توره مه ی فرنده ی کلک زه- رده دوو جوړن. (۱) کلک زهر ده که کاکولی خورمایی ټاخچه و سهری زه رده و بالی ره- شه. (بال لای) (۲) میوه خوړه که له سهر دار و بنچک هیلانه ده کا و میوه کانیان بوړی مه یله

و قاهويه و نيره کانيان پهنگي بوري ئاخچه
ولا جانگيان په شه. (ميوه خور)
کلک کردن به ناو گهل دا: له کاتي شکستی
سهگ له شه په سهگدا کلک بردنه ناو
پاشوو؛ (ب) قزه بوون وترسانی مروقی پیده-
شوبهین. (ناتوانی وشکست)
کلک گرتن: [چاوگه، ت] (۱) کلک به رزکردنه وه-
ی ئه سب زیاتر له کاتي غاردا؛ (دم-
بالانگاهداشتن اسب)؛ (۲) دهست گرتن به
کلکی حه یوانه وه (گرفتن دم حیوان)؛ (۳) (ب) له
خوده رجوون، به پله و پایه که یشته خووی
لیکوپراوه و کلکی گرتووه؛ ده عیه لی په یدابوون
(دارای کبر و غرور شدن)
کلک مه قلی: [ناو، ت] قشقه ره؛ قه له به له ک.
(زاغچه)
کلک نامړاس: [ناو، ت] قامکی ناوه پراست؛ تېلا
قووتی؛ تلیا ناوین؛ به رزه ملی. (انگشت وسط)
کلک ووژه: [ناو] که له موست؛ تېلا مه زن؛ تلیا-
مه زن؛ قامکه گه ووره؛ کلکه گه ووره؛ به رانی.
(انگشت شصت)
کلکه بیل: [ناو، ت] دهستکی بیل. (دسته بیل)
کلمسین: [چاوگه، ت] واق وړمان؛ سه-
رسامبوون. (سرسام گرفتن)
کلون کردن: [چاوگه، ت] کلوم کردن؛ گاله-
دانی درگا به گلون. (کلون کردن)
کلووچی: [ناو] کولووچه؛ کولیچی؛ کولیچه.
(کلوچه)
کلوور: [ناو] کروور؛ کوروور؛ نیوملوین.
(کروور؛ نیم میلیون)
کلووی: [ئاوه ناو] پیوکی؛ بلووری؛

کریستالی؛ کولوی. (کریستالی)
کله وه: [ناو] قولای ماسی گرتن.
(قلا ب. هیگیری)
کلیپ: فداند؛ [ناو] دهنگ خستنه سهر وینه ی-
فیلم به شیوه ی لیو جوولاندنه وه. (کلیپ)
کناچلی چه م: [ناو، ت] بیبيله چاو؛ په شکینه ی
چاو. (مردمک)
کناچو: [ناو] کچ؛ قیز؛ دوت؛ که نیک؛ کیژ؛
که نیشک؛ کناچه. (دختر)
کنج: [ناو] مه هان؛ بی نوژی ژنان؛ تیکه ووتنی
مانگانه ی ژنان. (قاعدگی)
کنگلاشک: [ناو] قنگه لاشک؛ گه نگری پیر؛
گیای که نگری پیری وشکه وه بوو. (گیاه)
کنگر پیر خشک شده
کنیشت: [ناو] کنشت؛ په رستگای جووله کان.
(کنشت)
کو: [ناو] قالوچه ئاساییکه هه لده فریت و
ئه گهر خووی بدا به چاوی گا و مانگادا
دوو چاری چاوئیشه و نه خوشین چاویان ده کا.
(نام حشره ایست)+
کوئه ندام: [ناو، ت] چه نده ندام که هه موو
پیکه وه له بوواریکدا ئه رکی خوین به جی د-
ینن بوکردنی کاریک. (اعضا)
کوئه ندامی هه رس: [ناو، ت] (ب) ئه ندامه-
کانی (دهم، گه روو، گه ده، ریخوله، جه رگ،
زراو) که سه رجهم کاری هه رس کردنی
خواردنه کان ده که ن. (دستگاه گوارش)
کوا ی: (۱) [به ند] کوا؛ له کوپیه؛ له کوپی.
(کجاست؛ کجایی). (۲) [چاوگه] کوتان؛
هارین. (کوبیدن). (۳) لیدان؛ دارکاری یان به

کوټه ک لیدان. (زدن)

کوټ : [ناو] کاپ؛ له کاپی ټینګلزيه وه ها-
تووه، فنجان؛ ټیستیکانی قاوو خواردنه وه.
(کاپ؛ جام)

کوټان وراز : [ناو، ت] کورتاندروو؛ پالان چیکه ر.
(پالان دوز)

کوټله : [ناو] (۱) بهش؛ کوځای چکو له. (کپه)؛
به شیک له شیعیکی دریژ. (فراز؛ بند)

کوټه ک : [ناو] (۱) قهره پوولی پرووسیا؛ ۱-
جوابول روسیه؛ (۲) پیلووی چاو. (پلک چشم)
کوټانه زه ریا : [چاوگه، ت] کوتانن به عه رزا؛
دان به عه رزا؛ کوتانن به زه وینا، (ب) کوټ پی-
دادان؛ شکست دان. (زمین زدن)

کوټحه : [ناو] کوټل؛ کوټه دار؛ داری سووتاندن
له کل و تنه وورد. (کنده چوپ)

کوټحه ی جه ه ندم : [ناو، ت] (ب) مروقی
ناخو شه ویستی زور هان؛ کوټه داری جه ه ندم.
(کنده چوپ دوزخ)

کوټر : [ناو] کابوک؛ که بوته ر؛ که څوک؛
کاووک؛ له روانگه ی فرنده ناسیه وه چنه د جوړ
فرندن. (۱) کوټره شینه. (کبو تر-
چاهی). (۲) کوټره گایانه. (کبو تر جنگلی).
(۳) کوټره نه خشینه. (کو کوختی). (۴) قومری.
(قمری). (۵) کوټره باریکه. (قمری درختی).
(۶) (یا کریم؛ یا هوو) که کللی له قومری دریژ تره.
(یا کریم)

کوټره په پوو : [ناو] توړه مه ییک بالندهن که
دووقامکیان له پیښه وهیه و دووقامکیان له-
پاشه وهیه و سی جوړن، (۱) کوټره په پوو.
(کو کو)، (۲) کوټره په پوووی جقه رهش،

(کو کوی تاجدار)، (۳) کوټره په پوووی خالخال،
(کو کوی خالدار)

کوټره ینان : [چاوگه، ت] له یاری په رانتو یان
هر قوماریکدا خراب ینان. (بد آوردن در قمار)
کوټری ده ریایی : [ناو] فرنده ییکی تیژ باله و
به زرگ سپی و پشت پر شه، له بهر د و شاخی ه-
راخ ده ریادا هیلانه ده کا. (کبو تر دریایی)
کوټری نامه بهر : [ناو] کوټری که نامه ی به
پاوه ده به ستن و له هر شوینی به ریدنه ده-
گه ریته وه بو هیلانه سهره کیه کی و له قه-
دیم دا له حیاتی چه بهر که لکیان لی وهرده-
گرت. (کبو تر نامه بر)

کوټ و کوټکه : [ناو، ت] ورده مووی قرتاوی
سهر وریش له ده لاخانه؛ ورده خوری و
مووی ټاپوره که به خاوکان ده پر پسن بو به-
نی جه وال و تیژ دوورین. (پشم و پيله)
کوټ و کویر : [ټاوه لټاوه + ناو] کویر؛ (ب)
چاوکز؛ نیوه وناته واو دیتن. (کور؛ چشم کم-
سوو)

کوټ ولت : [ټاوه لټاوه] شروپچراو؛ له ت و په ت.
(تکه پاره)

کوټه : (۱) [ر ا بوردووی کوت بوون] له ته؛
شکاوه؛ (۲) [ناو] کوټه سواله ت: سواله تی له-
ت. (تکه شده؛ تکه)

کوټه : < هه زاره و دولایی
کوټه : کوټه؛ له حیاتی دهر دوسندان و ژه قه
و ژه حریمار و قسه ی ناخو ش ده وتری ت.
(مترادف زهر مار و کوټ)

کوټه راو : [ناو، ت] راوه که وی ناخری پاییز. (-)
(شکار کبک پاییزی)

کوټه ره : [ناو] (۱) کورته وه بوو؛ وه ک گسکه کوټه ره؛ گسکې که چووته کار و کورته وه - بووه (**کوټاه شده**)؛ (۲) کوتهی کورتی دار به تاییه - ت بنی دار که ده پردرېته وه و بڼه کهی ده مینې له عه رزدا. (**مانده تنه درخت بریده شده در زمین**)

کوټه کوت : [بهند] له تاریکیدا به پهل کوتان روښتن؛ ریگاړوښتنی کوږ. (**کورمال**)

کوټهل : [ناو] کوټهل؛ بهیرهق؛ (ب) جلی مردوو له مهیدانیکیدا وه ک ئالا بهرز ده که نه وه و نیشانی پرسه که رانی ده دهن یان جل و چه - ک و فیشه کدان و شتی تری مردوو له سهر پستی ئه سپیک داده نین و به پرسه که رانی نیشان ده دهن و شیوه نی بو ده گیرن. (**علم - کردن لباس واسلحه متوفی برای نشان دادن به - مردم در عزاداری متوفی**)

کوټه ی : [چاوگه] که وتن. (**افتادن**)

کوچيله : [ناو] ئه ستونده کی په شمال. (**دیرک - چادر**)

کوچبار : [ناوت] مالّه کوچ؛ سامانی مال که بار کراوه بو کوچکړدن. (**کوچبار**)

کوچک : ناوی دوو گونده له باکووری شاری سه قز (**نام دهکده**) به رد؛ ته وهن. (**سنگ**)

کوچک تراش : [ناو] کوچک تاش؛ ته وهنتاش؛ بهر تاش؛ بهر دتاش. (**سنگ تراش**)

کوچه ر کی : [ئاوه لئاو] وه ک کوچهر؛ په مه کی؛ ده شته کی؛ بی سهره و بهر هی. (**هر دمبیل**)

کوچه ک : [ناو] به چکه ی و شتری یه کساله. (**بچه شتر یکساله**)

کوچه له : [ناو] کهوچکه له؛ کهوچک ئاسا له قور دروست ده کریت بو گرتنی شیرهی دار

قه زوان (بښت). (**قاشق جمع اوری سقر**)

کوډ : [ناو] پیتی نه وت؛ چه له نگ؛ ده فری ته نه کهی بیست لیتری. (**پیت**) (۲) پیش ژماره؛ ژماره ی په مز. (**کد**)

کورډ : [ناو] کور دمانج؛ کور مانج که له وشه ی کور ماد وهر گیراوه. (**کرد**)

کورزه : [ناو] جه وال. (**جوال**)

کورژین : [چاوگه، ت] بوله بول؛ گوره گور. (**غرغر**)

کورسین : [ناو] (۱) کورسی؛ قورسی؛ قورسین؛ چرپاییک که له زستاناندا ئاور له ژیریدا داده نین و لیقه ی به سه ر داده دهن. (**کورسی**)؛ (۲) [چاوگه، ت] کورپووسانه وه. (**کلوچیدن**)

کورپوړه : [ناو] هاواره به ره؛ که تی؛ قه تی؛ قتک؛ کورپوړ. (**مرغ سنگ خوار؛ باقرقره**). حوت - جوړن. (۱) کورپوړه ی به رزگ خه نی، (۲) به رزگ پرش، (۳) به رزگ سپی، (۴) خال - خال، (۵) پری پری؛ (۶) کلک دریژ؛ (۷) کورپوړه - ی که نمان، (۱) شکم بلوطی، ۲. شکم سیاه، ۳. شکم سفید، ۴. خالدار، ۵. راه راه، ۶. دم دراز؛ ۷. کوکر گندمی.)

کورماج : [ناو] کرماج؛ کورمانج؛ کوردماد؛ واتا هه موو کور دیک له سهر گو ی زه وی و به سی بهش و سی زار اوه دابهش کراوه. (۱) کورمانجی ژووروو. (۲) کورمانجی ناوه راست. (۳) کورمانجی خواروو. که ۱۰۴ بن زار اوه ی هه به. ئه گهر به سوو کایه تی به تا قمیکی نه خوینده وار ده لین، ئه وه نارپه وایه و هه لبه سستی نه یارانی کورده. (**کورمانج**)

کورنان: [ئاوہلناو] نان کویر؛ نانکور؛ پرژد؛ ده-
 س قو وچاو. (خسیس)
کورنومیت: [ناو] کات پیو؛ زه مان پیو.
 (کرنومتر)
کورنیر: [ناو] دوخی له یاری توپی پادا که
 له گوشه وه دهست پده کا. (کرنر)
کورون: یه که ی پاره ی ولاتانی دانمارک و
 سوئید و نورویژ. (کرن)
کورمام: [ناوت] کورمام؛ پسمام؛ ئاموزای
 نیرینه؛ کورثاپ. (پسرعمو)
کورهار: [ئاوہلناو] وار، یان هوار، یان ما-
 لبات، کویر بوونه وه. شوینه وار کویر بوونه وه؛
 مال ویران؛ بو ی هه یه کوله وار سیورای
 کوره وار بیت. (بدبخت؛ خانمان ویران)
کوزاز: [ناو] نه خوشینی که به هو ی هوورگی
 کوزازه مروف تووشی ده بیت و ماسوولکه ی
 له ش رهق ده کات و ده بیت هوی مهرگ؛ ده-
 رده کوپانه؛ نه خوشینی که ده بیت هوی ره-
 قبوونی ماسوولکه کانی له ش و زور بقه یه.
 (کزاز)
کوزبهستن: [چاوگه،ت] کو بوونه وه به دهوره.
 (جمع شدن دایره وار دورهم)
کوزروبهر بانانه وه: (ب) ته مبی کردن و
 لیدانی زور. (کنایی تنیه کردن)
کوزاندنه وه: [چاوگه،ت] (۱) هیل کیشان یان
 رهشکردنه وه یان سرپینه وه ی نووسراوه؛
 (محو کردن)؛ (۲) ته مراندن؛ خاموش کردن
 ئاور و چرا. (خاموش کردن)؛ (۳) ئارام کردن وه
 و لبردنی شهرو کیشه. (خاموش کردن فتنه)
کوژه: [ناو] هه ساوی؛ که ری سپی پهنک.

خرسفیدرنگ)+

کوژهل: [ناو] جو مال. (لایروبی جوی آب)
کوژیاگ: [ناو+ ناو، بهر] (ب) هه ویره مردوو؛
 هه ویر ترش؛ (خمیر مایه) (۲) کوژراو. (کشته شده)
کوس: [ناو] ته پلی زه لام؛ ده هو لی شه ری.
 (پوس کوس گوش ئاو کیشان که م که م، ئی سه ر
 ئه وسه رهن دوورینه که ی چه م) «مه وله وی
 (کوس)
کوس: [ناو] کوست؛ مه تی کوره لوی ده ز-
 گیراندار (به کیژیک ده گوتریت، (کوس که وته)
 که ده زگیرانی مردیت. (جنازه نامزد دختر)
کوسالان: ناوی چیا ییکی به رزه له هه ورامان.
 (نام کوهی است)
کوست که وتوو: [ئاوہلناو] به کیژیکی ده-
 زگیراندار ده وتربت که ده زگیرانه که ی
 مردیت، به لام وا بووه به باو هه رکه س
 مردووی لی بمریت یان به لاییکی گه وری به
 سه ردا بیت پی ده لین کوس که وته؛ یان
 کوست که وتوو. (دختر نامزد مرده)
کوس و که رنه: [ناوت] مو سقای تاییه تی شه ر
 له قه دیم دا؛ ته پل و شه پیوور. (کوس و کرنا)
کوسه: [ناو] (کوسته؛ داییکی کوئی کورده-
 وارینه زیاتر له گونده کاند و هک شانو گه ری
 ده مه و نه وروژ به ریو ده چی، چند لاویک خو
 ده گوژن و ریش بو خویان دروست ده که ن و
 له مالان کوسه ده گیژن و پاره یان میوژ و
 گوژیان ده ده نی. (مراسم کوسه در ایام نوروز)
 (۲) جوژیک ماسی درنده و زور گه وریه.
 (کوسه ماسی)
کوسه وه وی: [ناوت] بوو که بارانی.

(عروسکی که برای باریدن باران درست می کنند)
کوسه‌ی هه جیج : زاتیکی به‌پیزی ئایینییه که کلکوک‌ه‌ی له گوندی (هه جیج) ی هه‌ورامانه.
(کوسه هه جیج)
کوش : [ناو] داوینی به‌ره‌وی کراسی ژنانه؛ پرکوشی کرد له دانه‌ویل: داوینی پرکرد له دا- نه‌ویل. **(دامن)** +
کوشا : [ر‌ابوردو] کوشش [تیکوشا؛ خه‌باتی- کرد. **(کوشید)**
کوشا : [ئاوه‌لناو] خه‌بات‌که‌ر؛ تیکوش؛ حه‌ول و ته‌قالا‌ده‌ر. **(کوشا)**
کوشتی : (۱) [ر‌ابوردووی کوشتن] گیانی- کیشا. **(کشت)**؛ (۲) [ناو] بو کوشتن؛ ئاژه‌لی- دابه‌سته بو قه‌له‌و بوون و سه‌ر‌بر‌پن. **(حیوان پرواری مخصوص ذبح کردن)**؛ (۳) [ناو، به‌ر] کوژراو؛ باب کوشتی: باب کوشته؛ کوشته: **(کوشته‌شده)**
کوشتیار : پیداکری کردن؛ کوشتیار‌بووم نه- هات له‌گه‌لم. **(اصرار کردن)**
کوشنای : [چاوه‌گه‌ت] کوژاندنه‌وه؛ خاموش ردن. **(خاموش کردن)**
کوشهر : [ئاوه‌لناو] هه‌ول‌ده‌ر؛ خه‌بات‌که‌ر؛ ته- قالا‌ده‌ر؛ تیکوش. **(کوشا)**
کوف : [ناو] چیا؛ کو؛ کیو؛ کیف. **(کوه)**
کوک : [ئاوه‌لناو] ده‌سته‌واژه‌ی موسیقاییه واتا میزان بوونی سیم‌گه‌لی ساز. **(کوک)** +
کوک کردن : [چاوه‌گه‌ت] میزان کردنی ته‌لی ساز و هینانه سه‌ر (فریکانس) یان نو‌تی پیویست. **(کوک کردن)**
کوکلاش : [ناو] کوکلاشک؛ جو‌ر‌پک چه‌قه،

وه‌ک بنیشت‌ده‌جاو‌ر‌یت و له شیله‌ی گیای کوکلاش ده‌گیر‌در‌یت. **(نوعی سقز)**
کوکو : [به‌ند] کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل؛ کو‌گا‌کو‌گا؛ کو‌ما‌کو‌ما. **(کوپه کوپه)**
کوک‌ی دیاپازون : [ناو،ت] کو‌کیکی په- رژین‌دراوی جیهانییه له موسیقادا < دیاپازون
کوگه : [ناو،ت] جیگای کو‌بوونه‌وه؛ جیگای- کو‌ر به‌ستن. **(جای تجمع)** +
کولا : [ناو] ماکیکه له نوشابه‌ی وه‌ک پیسی کولا و کو‌کا‌کولا ده‌کر‌یت و به‌ره‌می‌داریکه هه‌ر به‌و ناوه. **(کولا)**
کولاس : [ناو] فیشه‌ک کیشی تفه‌نگ و چه‌ک. **(قشنگ کش)**
کولاک : [ناو] (ف.مشه) بارو‌قه؛ باده‌وه. **(کولاک)**
کولپک : [ناو] جیگه دوو‌کمه؛ کونه‌دوو‌گمه. **(جای دکمه)** کو‌لکریاو؛ قرتاو؛ کورت‌کراو؛ قو‌لکراو. **(کوتاه‌شده)**
کولکه‌مه‌لا : [ناو،ت] نیمچه‌مه‌لا؛ مه‌لاییک که سه‌واد‌ی زور نه‌بیت. **(ملای کم‌سواد)**
کولکه‌میرزا : [ناو،ت] میرزاییک که به‌زه- حمه‌ت بتوانی بنووسی و بخوینینه‌وه. **(که- سیکه نیم‌سواد‌ی دارد)**
کولگرتن : [چاوه‌گه‌ت] کو‌له‌گرتن؛ به‌دزییه‌وه گوی له قسه‌ی خه‌لک‌گرتن؛ گوی‌ر‌اگرتن له قسه به‌دزییه‌وه؛ گووشی مالی و سه‌ی. **(- استراق سمع)**
کولنه‌ده‌ر : [ئاوه‌لناو] نه‌به‌ز؛ خو‌ر‌اگر و نه‌به‌ز؛ بی‌شکست. **(شکست‌ناپذیر)**
کولور : [ئاوه‌لناو] که‌له‌به‌ر که‌وتنه دیوار؛ قه‌له-

شی گه وره؛ ناو خالی. کوته ره بوون. (تو خالی) +
کوټله : [ناو] کوټله؛ به نی. (بنده)
کوټله دار : [ناو، بک] کوټله دار؛ چه وسینه ر؛
 (ئیسیتیمارگر). (برده دار؛ استعمارگر) +
کوټله زرگ : [ناو] سیکه توره؛ سیکه توره؛ ئه-
 ندایمکی ناوزگی فرنده یه که وه ک گورچیله-
 ی به رخ وایه وکیسه ئاسابه وزیخ و به رد هه-
 رس ده کات و په رده ییکی زهردی له
 رووکاری ناوه وه هیه و خوئی په نگی؛
 سووری توخه. (سنگدان)
کوټله فیتنه : [ناو + ئاوه لئاو] مایه فیتنه؛ کورته
 بالایی شهر هه لخرین؛ کورته بالایش نه بیت
 هه ره به و مانایه یه. (فتنه گر)
کوټله که چه قانندن : [چاوگه، ت] له سه رسه ر
 ویستان؛ له ژیمناستیکدا. (روی سر ایستا دن)
کوټله وار : [ئاوه لئاو] برینداری زور سخت؛
 مال ویران بوون له موعامه له دا؛ حال-
 خراب. < کوره وار (زخمی؛ خانه خراب)
کوټله وار بوون : [چاوگه، ت] له موعامه له دا
 زور تی شکان و زهره ر کردن. (مغیون شدن-
 زیاد در معامله
کوټله وه یوای : [ناو] سووزمانی؛ به ته وسه وه به
 ژنی خراب ده بیژن. (لقبی ناشایست برای زن-
 بدکاره)
کوټلی : [ناو] بالا ف؛ که لی؛ که ل؛ گه-
 رماوچوون؛ خو شور دن له گه رماو. (حمام-
 کردن)
کولیچه گیا : [ناو] کولیچه گیواو؛ ته شی مل؛
 گه لاکانی پانه و گوله کانی به ینا به یین له ناو
 گه لاکه یدان؛ بوکه م ئیشتیایی باشه. (جنتیانا)

کوټیر : فد. اند. فرد. (کوولیر)؛ [ناو] وشه ییکی
 بیانییه واتا سارده وه که ر؛ دوو جو ره گازی و
 ئاوی ئامیریکی کاره باییه بو فینک کردنه-
 وه ی ناو مال به کاردیت. (کولیر)
کوټیره ناسکه : [ناو، ت] کولیره له هه ویری یک
 چیده بیت که له جیاتی ئاو به شیرده گیریته وه و
 روئیشی تی ده که ن. (نوعی گرده)
کولین : [چاوگه] کولان؛ کولین؛ شه کولان؛
 کولیان؛ کولاندن. (حفر کردن)
کوماچه : [ناو] شه پوئی گه وره ی سیلاو که له
 بیچمی کوماجی سه ریان به رز ده بیته وه؛ قه-
 لیه زه. (موج سیلاب)
کومار : له وشه ی کومای مادیه وه وهر
 گیراوه به واتای کوگا. جه ماوه ری کووه بوو؛
 (جمهور؛ جمعیت)
کومپووته : [ناو] کومپووت؛ میوه ی نیوه کول
 له شه ره تدا. (کمپوت)
کومر : [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت کوم. (کوژ-
 پشت)
کومزه خ : [ناو] ئه شکه وت؛ ئه شکه فت؛ موغار.
 (غار)
کومه وبوون : (۱) [چاوگه، ت] کوپوونه وه؛
 خرپوونه وه له ده وری یه ک. (جمع شدن)؛ (۲)
 نووشتانه وه؛ کوورپوون. (خم شدن) چه میانه وه؛
 کوورپوون؛ چه مانه وه. (خم شدن)
کومیته : فرد؛ فد؛ [ناو] لیژنه ی بالایی
 لیکولینه وه و راگه یینی؛ گوزارشتی به ره ه می-
 کاری ئه نجام دراو. (کمیته)
کومیته ۱ : [ناو] لیژنه ییکی چه ند که سی که
 به رپرسی کاروباری شار یان ریکخراویکی

رامياريه. (كميته)

كوميسيون: [ناو] مهجليس گرتن بؤ ږاگه-
يشتن به کاروباری ږيکخراوی. (۲) مافی ده-
لالی موعامه له. (۱۰۲ کوميسیون)

کوناوډه: کوناوډيو؛ له م سهر تا ئهوسهر
کون؛ شهبهقی تیکهوتوو؛ (تاطرفمقابل سوراخ)
کوند: [ناو] بابهقوش؛ بادهقوش؛ باباکوش؛ بوو؛
بووم؛ بووه؛ بووهتهقله؛ بووهکهره؛ کوندهبوو؛
کوندهبهبوویشی پیده لین. (جغد؛ بوف)

کوند: [ناو] چهند جوړ فرنده له ږووانگه ی
فرنده ناسپهوه له توره مهي کوندن، (۱) تاق-
تاق کهره، (مرغ حق). (۲) تاق تاق کهره ی بوړ،
(مرغ حق جنوبی). (۳) کونده پشيله، (جغد -
گوش دراز). (۴) کونده ږومال، (جغدهماهی خوار).
(۵) کونده زېړه، (جغد) (۶) کوندی سپی که زیاتر
تایهت به ولاتانی سارده سپړه. (جغدهسفید).
(۷) کونده شه خسه ی خالخال، (جغد-
خالداز). (۸) کونده قوته، (جغدهتالابی).
(۹) کونده گایانه، (جغدهبزرگ طلایی).
(۱۰) کونده شه خسه، (جغدهکوچک).

کونداکور: [ناو،ت] کونده کویره. (بوف کور)
کونده کی: هه لټرووشکان؛ قهره فیسکا
ږونیشن؛ بهقنیچکانه وه دانیشتن. (روی-
پانستن)

کوندی شاخدار: [ناو،ت] کوندا شاخدار؛
کوندی که دووپل وه ک شاخ له ژوور چاویدا
هه یه. (جغدهشاخدار)

کونگره: فرد. فدانند. [ناو] کوږونه وهی ئه-
ندامانی یه ک یان چهند گروپی هه لټزاردی
دهوله تی یان ږيکخراوی سه ربه خو؛ وه ک:

کونگره ی جیهانی دوکتورگه ل یان کونگره-
ی جیهانی ناشتی. (کنگره)

کونه جهرگ: [ئاوه لئاو] وه ږه؛ جازز؛ قه لیس؛
هه راسان؛ کونه جهرگ کردن؛ زوړبو هیان و
قه لیس کردن. (فشار آوردن وعصبانی کردن)
کونه چه کمه ږهق: قه دیم دهوله مهندي لیکه-
وتوو؛ جاران دهسه لات دار و چه کمه له پا بووه
و ئیستا نه داره و لیکه وتوو. قدرت و مال
از دست داده)

کونه ژن: (۱) پیریژن؛ ژنی به سالداچوو. (-)
پیرزن). (۲) ژنی پیشوو؛ ژنی ته لاق دراوی که-
سیک. (زن سابق)

کو نه کردن: [چاوگه،ت] نه ترسان و سل نه-
کردن و نه پرینگانه وه. (نترسیدن)؛ (۲) کو نه-
کردن؛ که قنه کردن؛ (چاوده گیرم دیار نیه له-
یلم، دیاره کونه ی کردووه مه یلم)؛ مه یلی
کون کردووم. (کهنه کردن)

کونه لانی: [ناو] (۱) خه لکی کونه لان. (اهل-
کونه لان)؛ (۲) جادووگه ر؛ سحر باز؛ (جادوگر)
کونه میرد: [ناو،ت] شووی پیشووی ژن، یان
مردیت یان ژنه ی ته لاق دایت. (همسر-
سابق زن)

کوانی: [ناو] کووانوو؛ کووانگ؛ ئاوورگ.
(اجاق)

کووپ: [ناو] دوو جوړ خاله له په په ی-
رانتودا له بیچمی دل، کووی سوور و کووی
ږهش. (کوپ)

کووپه ی تار: [ناو،ت] کاسه گه وره که ی تار؛ له
نه قاره گه وره تره و خهره کی سیمه کان له سهر
پیستی کووپه ی تار داده نریت. (کاسه تار)

کووفت : [ناو] سفلیس؛ پله ییک بشه ترله سووزاک. (سفلیس)

کووفتی کاری : [ناو،ت] سفلیسی کاری؛ وهک- جیو دوتریت له جیاتی ژه حری مار. (کووفت- کاری)

کووفه کووف : [ناو،ت] هه ناسه کردنه نیوده- ست بو گهرم بوونه وه له سه رمای زوردا؛ (ب) ههل له رزین له سه رمادا. (ازسرما لرزیدن و گرم- کردن دست بانفس)

کووله که سه رئاوی : [ناو،ت] کووله که ده- رویشی؛ کووله که ییکی بن خری مل باریکه بو مهله فیروون به که لکه و بو جیگهی دانه- ویلش ده بیت. (نوعی کدو)

کووله که شیت : [ناو،ت] کووله که دیمی؛ جوریک کووله که ی چو که ی کیوییه، بو نه- خوشینی شه که رمز باشه. (کدوی صحرایی)

کویر بوونه وه : [چاوگه،ت] (۱) پروخان یان پر بوونه وه ی گومانهی کاریز و کانی. (بسته- شدن راه آب کهرین)؛ (۲) نه مانئ شورته و ناو و دهنگی ئیل و ته بار و فهوتان و نه مانیان؛ خانه دانیکی گه وره بوون ناویان کویر بوونه وه. (از بین رفتن فامیل یا نام آنها)؛ ویک هاتنه وه ی کونی نه رمه ی گوی که کونی ده کهن بو گو شه واره. (سوراخ جای گوشواره بهم آمدن) +

کویر کویرانه : [ئاوه لئاو+ بهند] نه نجام دانی هه رفرمایک بی سه رنجدان له دروستی و نادروستی فرمانه که؛ وه کوو کویر (کور کورانه) +

کویر کیش : ده سکیشی کویر؛ رینموونیکه ری کویر له ریگه رویشتن دا. (عصاکش)

کویره کویر : [بهند] وهک رویشتن بهریدا له تاریکاییکدا که چاو هیچ نه بیینیت. (کورمال- کورمال)

کوستان : [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) په یوه ندیدار به کوستانه وه؛ نه وه ی له کوستان ده ژی. (مربوط به کوهستان). (۲) جوریک گه نمه. (نوعی گندم)

که بابی : [ئاوه لئاو] گوشت یان ماسی یان هه ر شت که وهک که باب بر ژابیت؛ هه ر شت که شیوا یان بابته ی که باب و تاییهت به که- باب، دانرایت بو نه وه ی بیکه ن به که باب. (کبابی)

که بابی پل : [ناو،ت] که باب له پله گوشت؛ که بابی چنجه (چنچک) (کباب چنجه)

که بابی لوول : [ناو،ت] که بابی قیمه که له شیشی پانی ده دن. (که باب کوبیده)

که به ره زبره : [ناو،ت] زبره ته وهن؛ به رده زبره؛ به رده زووره. (سنگ سوهان)

که بیسه : [ناو] سالیک که ۳۶۶ روژه؛ و له چوار سالدا جاریک سال که بیسه ده بیت و نهو روژه ده خریته سه ر مانگی ره شه مه. (سال- کیسه)

که پچاندن : [چاوگه،ت] دوواندن؛ قسه له گه- لکردن؛ وه قسه هینان. (بحرف آوردن)

که پچین : [چاوگه] دووان؛ قسه کردن؛ ناخفتن. (حرف زدن)

که پسوول : [ناو] نه و شه یه بیانییه؛ (۱) جوریک نه زبه، جیگای گهردی ده رمان که ده چی به ناویه کتریندا و گهرده که راده- گریت. (کپسول)؛ (۲) نه زبه؛ که پسوولی گاز. (-)

کپسول)

که پهبیل : [ناوت] که ته بیل؛ بیل کونی دهم سوواو. (بیل که نه و کار کرده)

که تان : [ناو] گیامروژه؛ له لقی پرووشال پرووشالی ئه و گیایه بهن و قوماشی که تانی دروست ده کهن. (کتان)

که چه : [ناو] کرپش؛ بوئی هه یه که چه لی له وشه ی که چه راهاتی. (شوره)

که چه ک : [ناو] میزه؛ مه ندیل؛ پیچی له سه ربه ستن. (دستار)

که چه لباد : [ناوت] کوته لبادی شروکون. (-) قطعه نمد که نه و پاره)

که دخوا : [ناو] کوپخا؛ قیخا؛ که ی خودا؛ که د به تور کی وانا گوند؛ کوپخادی. (کدخدا)

که دکهر : [ناوت] کار کهر؛ کاره کهر. (کارگر)

که دووانه : [ناو] کدووانه؛ کرمیکه له بیچی تووی کووله که، ته زیج ئاسا به دهم یه که وهن و له ناو ریخوله ی مروفا ده ژی. (کرم کدو)

که راکه : [ناو] ته پلای سهر؛ سهر؛ (ب) سهری-زل. (سر)

که راهی : [ناو] که پیتی؛ رهوتی که پوون؛ بیگوئی. (کری)

که رب : [ناو] توورپی؛ قین. (عصبانیت)+

که رباندن : [چاوگه،ت] توورپه کردن؛ قین هه لساندن؛ دنه دان؛ هاندان. (عصبانی کردن. تهیج کردن)+

که ربین : [چاوگه] توورپه بوون؛ قین هه لسان. (عصبانی شدن)

که رپسه : [ناو] که رپه سه؛ جوړیک مارمیلکه. (آفتاب پرست)

که رتکردن : [چاوگه،ت] له ت کردن؛ به دووبه-

ش کردن؛ کوتکوتکردن. (دونیم کردن)

که رت که رت : [ئاوه لئاو] له ت له ت؛ کوت کوت؛ بهش بهش؛ (تکه تکه)

که رتور : [ناوت] تورانی نیره کهر بوماوه ییکی کورت و ماکه ری به ته له ب به جه پشتن و دیسان گه رانه وهی؛ به ته وسه وه به که سیک ده لین له بی جی له شتیک بتوریت. (قهر کردن بیمورد)

که رخ : [ناو] گهوز؛ ئه ندازه ی جاریک داس یان مه له غان هینان به گیا یان گهنم و جوذا له کاتی دوورینه وهدا. (جای یکبار داس بکاربردن در درو)

که رخانن : [چاوگه،ت] تیکدان؛ خراپ کردن. (خراب کردن)

که رخوا : [ناو] دیروا؛ که ردوو. (گراز)

که رخنوک : [ناو] که رخنکینه؛ جوړیک گیایه. (نوعی گیاه)

که رخی : [ناو] که له ک؛ لوته کی له چند مه شکه و تهخته چیوو، بو په رینه وه له چوم. (کلک)

که رخن : [چاوگه، که رخان] بیزیان؛ وه ک؛ بیزران له خواردنیک؛ له بهر چاو که وتنی خوارده مه نییک. (از چشم افتادن غذا)

که ردو کیش : [ناوت] بیلاسن ئاساییکی زور پانه به دوو ته نافه وه که ردووی پی هه لده ده- نه وه. (بیل گراز کنی)+

که رده ی : [چاوگه] کردن. (کردن)

که رژیله : [ناو] بارینی ورده به فری پیش به- فربارین؛ پرووشه. (بارش برف دانه ریز)

که پړسوون : [ناو] تاوه. (ماهیتابه)

که رسه له : [ئاوه لئاو] ئاواره؛ دهر به دهر. (آواره)
که رکاش : [ئاوه لئاو] نه سره وت؛ ئو قهر نه گر؛
بزور. (نا آرام)

که رکاوی : [ناو، ت] که راقي؛ که لک؛ دوو
جوړن که لکی سپی و که لکی بوړ، فرنده یی کی
گه وړه ی ماسی خوړه. (پلیکان)

که رکوپرگ : [ناو، ت] جاش؛ (ب) که رکوپرگ؛
کوپری کهر؛ وه ک جوین دهر تریت. (کره خر)
که رکوز : [ناو، ت] که ربه ننگ؛ ههره به ننگ؛

گیاییکه دوو ساله و ژه هراوییه و ماکی خه و-
هینه ری تیدایه خوار دنی ده بیته هو ی نه مانی
هه ست، (سر که ره). (بنگ دانه)

که رکه : [ناو] (باینجانی سوور) ی نه گه ییو؛
ته ماته ی کال و شینی نه گه یشتوو. (گوجه
فرنگی نرسیده) +

که رگووان : ناژالیکه گوانیکی وشک بوو بیت.
(حیوانی که یک پستانش بی شیر باشد)

که رگه دیوی : [ناو، ت] و شترمر. (شتر مرغ)
که رگه س : [ناو] داله کهر خوړه؛ سیسارگ؛
سیسارگه که چه له. (کرکس)

که رگه وز : [ناو، ت] نه گهر که ریک له ناو خو لدا
خوی بتلینیته وه که ره گه لی دیکه یش ههر ته و
کاره ده کهن؛ (ب) چاولیکه ری. < که-
رمیز (چشم وهم چشمی)

که رمیز : [ناو، ت] ههر کات له که ره گه لدا یه-
کیکیان میزکات زور به ی ئه وانیت ریش
میزده کهن؛ له وړو وه بو چاولیکه ری ئه و
وشه به کاردین؛ چاولیکه ری. (چشم هم-
چشمی)

که پړو کویر : (۱) که سیک که نه بیسی ت و نه-
بینیت؛ (کرو کور)؛ (۲) چاو ودهم نه کراوه؛
هیچ نه دیتوو؛ دنیا نه دیتوو؛ نااگا له دنیا.
(چشم و گوش بسته)

که پړوله : [ناو] سه کوپیک که له په نای دهر که-
ی ژور دروست ده کریت بو کهوش دانان.
(سکوی جاکشی)

که پړه ته ی : مه پری که پریلی سپی پره ننگ.
(گوسفند سفید گوش کوچک)

که ره سی : [ناو] که ره س؛ کاشه مه؛ که ره وس؛
که ره وز. (کرفس)

که ره شین : [ناو، ت] که پړو وه شینه که پره کیفه؛-
که پړوو؛ ماکیکی (ثانتي بایو تیکی) لی ده گیریت
که دژی هوور گه. (کپک)

که ره فرو : [ناو، ت] که پره؛ ژه ک؛ ژه ک له سر
ئاو داده نین هه تا ده گرسیت. (نوعی آغوز)

که ره کهر : گه و جه گه و ج. (احمقانه
صحت کردن)

که ره گو شه : [ناو]؛ به ری جه گهن؛ شتیکی
توو کنه و له قه دیمدا ده کرایه نیو گه چ بو گه-
چکاری دیوار که ده بووه هو ی نه قه له شانی
گه چی دیوار. (کرک گل نی) +

که ره گه ل : [کو ی که ر] رهمه ی که ر؛ ههره-
گه ل؛ (ب) به گرو پیکی ناحالی ده لین. (ر مه-
خران)

که ره ننگ : [ناو] جوړیک هه نگی بی هه نگوینه
له قه له شی داره کو ندا ده ژی. (نوعی زنبور)

که ری : [ناو] که پړوو؛ که پره کیفه. (کپک)
که ری پړژ گاو : که ریک که ههر زه پینی هه-
بیت و په پینی نه بیت؛ پیای بی کرداری

سوڀر قسه ی پیده شو بهین (لاف زن بی عمل)
که زیکوور : [ئاوه لئاو] بی بهخت؛ بی شانس؛
 به دبهخت؛ ته غه ر بو ژن ده گوتريت. (زن-
 بدبخت)
که ژ : [ناو] که ش؛ به نیکی کیشداره له جیر؛
 هه ر شت که کیشی بیت. (کش)+
که ژو کو : [ناو، ت] کیو و سارا؛ ده شت و کیو؛
 بیابان و کیو. (دشت و صحرا)
که سایه تی : [ناو] خو و خده و ره وشتی هه ر-
 که س که ده بیت هه و ی بایه خ دار بوون له
 کومه لدا یان بی بایه خ بوونی. (شخصیت)+
که سستی : ناوی ناوچه ی سه رشو نزیکی سه-
 قز که وشه ییکی (په هله و ی و ئارامیه) که به
 پشتوینی زه رد ره نگی مووساییه کانیا ن گوتووه
 که له ناوچه ی که سستی (سه رشو) دروست ده-
 کرا. (نام قدیم منطقه سرشیو)
که سدار : [ئاوه لئاو] پشتیواندار؛ خاوه نی قه ووم
 وخیش. (دارای قوم و کس)
که سری شان : ئهم وشه یه بیانیه، به لام له سه ر
 زمانی جه ماوهریشه؛ ئه وه ی ده بیت هه و ی شان
 و شکو که م بوون؛ هه و ی که م بوونه وه ی که-
 سایه تی له نیوجه ماوهردا. (کسر شان)
که سکوون : [ئاوه لئاو] ده ردونه خوشینی
 تیژوتوند و بقه؛ ئازاره که م که سکوونه ده رده-
 که م توولانییه «فولکور» (خطرناک؛ مرض
 سخت)+
که س نه بینی : گوپینه وه ی شت به مه رجی
 چاو پینه که وتن. (معاوضه بدون دیدن)
که س نه کردوو : (۱) [ئاوه لئاو] کاریکی دژوار
 که هیچ که س پی نه کریت؛ (کاریکه از عهده-

کسی بر نیاید)؛ (۲) کاریک که تا ئه و کاته که-
 سیک نه یکر دیت. (کاری که سی انجام نداده-
 باشد)
که س نه کیل : [ئاوه لئاو] مه زرای بی داهات
 زه وینیک که شیاوی کیلان نه بیت. (زمین بی-
 حاصل)
که سه ین : مه ینی خوین. (دلمه شدن خون)
که شاو : [ناو] (۱) که شه و؛ چه که مه جه؛ که شه-
 وی میز. (کشو). (۲) ئاو داشتنی زه و ی بو نه رم
 بوونه وه و ئاسان کیلران. (آبیاری زمین برای-
 نرم شدن و شخم زدن)
که شتی باده وان دار : [ناو، ت] پاپوریک که به
 باده وان ده روات. (کشتی باده بانی)
که شتی شکین : [ناو، ت+ ناو، بک] جوړیک
 پاپوری قاییمی شه ره بو تیک شکاندنی
 پاپوری دوژمن. (ناوشکن)
که شکول : [ناو] داری نارگیل؛ ده لین پو نی
 به ره که ی به رگری له وه رینی مووی سه ر ده-
 کا. (نارگیل)+
که شکه ره شه : [ناو، ت] قه ره قورت؛ له
 کولاندنی ئاوی ماست دروست ده بیت.
 (قراقوروت)
که شکه ژه نی : [ناو] که شکه زه نگول؛ که
 شکه ژنو؛ کلاوه ی چوک؛ کلاوه ی ئه ژنو.
 (کاسه زانو)
که شکه سوو : [ناو، ت] سووتکه که شک؛
 کشکی ساوراو که نه ختیکی ده مینی وه ک
 سووتکه سابوون. (مانده کشک ساییده شده)
که شهن : [ئاوه لئاو] هیلاک و ماندوو؛ شه که-
 ت. (خسته)

که شه نی: [ناو] هیلاکی؛ ماندوویی؛ شه که-
 تی. (خستگی)
که شه وان: [ناو] که ژوان؛ شاخه وان؛ کوگه رد؛
 که ژقان. (کوه نورد)
که فسوول: < که پسوول
که ف و کول نیشته وه: [چاوگه، ت] له که ف-
 و کول که وتن؛ (ب) ساردبوونه وه و
 دلساردبوونه وه له نه نجامی کاریک؛ له جوش
 و خوروش که وتن. (از شور و شوق افتادن)
که فچک: [ناو] که کوچک؛ که فچی. (قاشق)
که قلاندن: [چاوگه، ت] که قل کرن؛ که ول-
 کردن. (پوست کندن لاشه)
که قیس: مه پیک که سه ری زهر د بیت.
 (گوسفندی که سرش زرد باشد)
که لاس: [ناو] لاشه ی منداره وه بوو؛ که لاک ی
 مرداره وه بوو. (لاشه مردار)
که لان: فد؛ [ئاوه لئاو] بو ی هه یه له
 کوردیه وه چوبیته نیوفارسی؛ چونکا که ل له
 زمانی کوردیدا ئورناک (سه مبول) ی که له پیاو
 یان که لانه؛ وه ک که لان، که هاوتای پیوانه
 وگه وره ییه؛ بو موعامه له ی گه وره له فارسی و
 کوردیشدا به کار دیت. (کلان)
که لبه ته ین: [ناو] گاز؛ گازی بزمار هه-
 لکیشان. جاران ددانیان پیده کیشا. وه ک دوو
 که لپه. (گاز)
که لپتانندن: [چاوگه، ت] توخل لیکردنه وه.
 (از پوسته در آوردن)
که لپوره ی: < داماک
که لپیچ: [ناو] که ریچ؛ که ریچ؛ (که ریچ) به-
 تورکی واتا خشت له کوردیشدا واتای خشت-

ده دا. (خشت)
که لت: [ناو] جوړیک راخهر. (نوعی فرش)
که لچه ری: [ناو] که لچه ری؛ خوینده واری؛
 روژنبیری؛ پسپوری میژوو؛ له (کالچیر) ی
 بیانییه وه وه گیراوه واتا (که لتوور). که-
 لتووری. (روشن فکری)
که لس: [ناو] به لعی که به شیوه ی به رد له
 بیخی ددان یان بنی سه ماوهر و شتی تردا
 پیکدی. (جرم)
که لشوک: [ئاوه لئاو] شارلاتان؛ شه رلاتان؛
 شه رفروش؛ شه پانی. (شارلاتان)
که لک: [ناو] که لک؛ موف؛ فایده؛ قازانج.
 (فاید)
که لکدار: [ئاوه لئاو] به که لک؛ به مونا؛
 بکارهاتوو؛ به قازانج. (فایده دار؛ بدر بخور)
که لک گری: [ناو] رهوتی به که لک خواردن؛
 به کارهاتن. (بدر بخوری)
که لله پوک: [ئاوه لئاو] میشک خالی؛ نه زان؛
 بی ئاوه ز؛ (کله پوک)
که لله گهرم بوون: (ب) سه رخوش بوون؛ مه-
 ست بوون. (که له گرم شدن)
که لله مه له ق: [ناو] له لله محله له ق؛ سه رمه و
 قولانج؛ سه رمه و قولات؛ له فارسیدا به واتای
 به راوه ژووه. (کله معلق)
که لله وشک: [ئاوه لئاو] میشک وشک؛ کونه-
 په ره ست؛ میشک کون؛ دژی نویخواز و
 روژنبیر. (مرتجع)
که لله وشکی: [ناو] میشک وشکی؛ کونه په ره-
 ستی؛ رهوتی بیرکردنه وه له بواری رابوردوودا؛
 دزایه تی له گهل نه وژهنی و نویکاری و

رُوشنیریدا. (ارتجاع)

کهلمژاندن : [چاوغه،ت] کهلاندن؛ کولاندن؛
وه کول هینانی تراو؛ وه جوش هینان.
(جوشاندن؛ پختن)

کهلمژین : [چاوغه،ت] کولان؛ جوشیان؛
کولیان؛ کهلیان. (جوشیدن)
کهلمیش : [ناو] میشه خولکه؛ میشه گایانه؛
جوریک میشی ههره گه وره یه. (نوعی مگس-
درشت)

کهلنه وهن : [ئاوه لئاو] غه واره؛ بیگانه؛ ئاواره؛
دهر به دهر. (آواره)

کهلووه خوره : [ناو] هارپیه؛ کرمیکه میملی
کهلووی نوکه. (آفت مزرعه نخود)
کهلووه ریژ : [ناو،ت] نوک، نیسک و دانه ویله ی تر
که درهنگ بیدوورنه وه؛ به کهلووه که یه وه ده-
رژیته سهر عرز. (ریختن نیامک بنش که-
دیر چیده شوند)

کهلوه ریژ : [ناو] سهر ریژ؛ لیواولیوپر؛ لیپا ولیپ؛
قه لا قه لا پر. (لبریز؛ مالامال پر)
کهلهاندن : [چاوغه] کولاندن؛ جوشاندن.
(جوشاندن)

کهلهرم قومری : [ناو،ت] داشکه لهرم؛ داشکه-
لهرم. (کلم قمری)
کهله شاخ : [ناو،ت] شاخی ناوه له لولی که-
لگامیش و گا که چه وره سانی دروینه وانانی
تیده کهن. (جای روغن تیز کردن داس)
کهله شه : کیشه کیش؛ به زه حمه ت؛ دهر دیسه ر.
(زحمت و در دسر)

کهله شیر باز : [ناو] کهسیک که کهله شیر
را ده گریت و هزی له شهره کهله شیره.

(خروس باز)

کهله که بری : [ناو] جوریک گه مه ی مندالانه؛
به ردیک له ناو کوگا خولیکدا ده شارنه وه و
یه ک مندال که خاوه ندی کوگا که یه به شهق
له منداله کانی دی هه لده دا و بهرگری ده کات
له پروو خاندنی کوگا که له لایه ن هیرش که-
رانه وه. (نوعی بازی کودکان)
کهله م گول : [ناو،ت] گول که له رم؛ بو
دروست کردنی ترشییات که لکی هه یه. (گل-
کلم)

کهله وان : [ناو] له قه دیمدا که ئه رابه ی گه لی
هه بوو به کهسیکیان ده گوت که ئه رابه ی که-
لی بازوی. (رانده ار به)+
کهله وه شکینی : [ناو] کهله وه کیشی؛ سه-
ریچی؛ مله پوری؛ یاخیگه ری. (یاغیگری)
کهله هین : [چاوغه] کولین؛ جوشین؛ وه کول-
هاتن. (جوشیدن)

کهلی : [ناو، بهر] کولاو؛ چیشی نه کهلی؛
چیشتی نه کولاو. (پخته)
کهلیان : [چاوغه] کولان؛ وه کول هاتن. (پختن؛
جوشیدن)
کهلیز : [ناو] به له چه کی کووله که. (قاچ کدو-
ی خشک شده)

کهلیشه : [ناو] کلیشه؛ له ش. (جسم جاندار)
که م : [پیشگر] به واتای کهمیک یان (بی)؛
وه ک: کهم ئاوه ز؛ کهم ئاو؛ کهم ته رخه م؛ که-
مبایه خ. (پیوازه، کم)
کهماج : [ئاوه لئاو] زیر؛ پرووش؛ ناساف؛ گرنج-
گرنج؛ زقر. (زبر)
که ماسی : [ناو] کهمایه تی؛ کهم و کوووری؛

کیماسی؛ ناته‌واوی. (کمبود)

که ماندار : [ناو] که‌واندار؛ که‌سیک که‌خاوه-
نی تیروکه‌وانه؛ (ب) تیره‌واویژی که‌وان.
(که‌ماندار)

که‌مانه : که‌وانه؛ (۱) [ناو] نیوه جه‌غزی
ووک؛ (نیم‌داره‌کوچک)؛ (۲) لاتراسکه؛
لاریکردنی به‌ردی هاویژراو یان گولله که‌له
شتی رهق بکه‌ویت و لاتراسکه بکات؛
(که‌مانه)؛ (۳) [ناو] ئارشهی ویلوون و که-
مانجه. (که‌مان)

که‌ماولاخ : [ناو] زهرده‌که‌ما؛ به‌شیله وشکه‌وه
بووه‌که‌ی ده‌لین (ئانغووزه)، دژی کوخه‌یه.
(که‌مای اصلی)
که‌ماهی : <که‌ماسی.

که‌مبوون : (۱) میوانه‌کان زور نه‌بوون، که‌م-
بوون ؛ (که‌م‌بودن)؛ (۲) هاتنه که‌مایه‌سی؛ که‌م
بوونه‌وه؛ که‌مه‌وبوون؛ هاتووه‌ته که‌م‌بوون
خهریکه ته‌واو ده‌ییت؛ (که‌م‌شدن)؛ (۳) حاله‌تی
که‌می؛ که‌م‌بوونی به‌ش؛ (که‌م‌بودن)؛ (۴) که-
م بووگن؛ که‌میان کردووه، نیوه‌یان له نیو
چوون. (چووگن). (که‌م‌شده‌اند)

که‌متر : (۱) [ئاوه‌لناو] خوارتر؛ خله له بله
که‌متر نییه «فولکلور» (۲) [ئاوه‌لناو] دژی زیاتر؛
من پاره‌م له تو که‌متر هه‌یه؛ (۳) [به‌ند] به‌هه-
لکه‌وت؛ جارجار؛ که‌مجار؛ که‌متر ده‌تیینم.
(۱و۲و۳ کمتر)

که‌متولی : [ناو] که‌متولی؛ کلینچکه؛ دووایی
موره‌کانی موغهره‌ی پشت. (دنبلیچه)
که‌متین : (۱) که‌م‌گرم؛ که‌م‌تاو؛ بی‌تین.
(که‌حرارت)؛ (۲) [ئاوه‌لناو] لاواز؛ بی‌هیز.

(ناتوان)+

که‌م‌خیر : [ئاوه‌لناو] بی‌داهات؛ که‌م‌باره؛ بی-
سووت. (که‌م‌بهره)

که‌مراندن : [چاوگه‌ت] سوور کردنه‌وه؛ وه‌ک
سوور کردنه‌وه‌ی خوراک له ناو تاوه‌دا. (سرخ-
کردن)

که‌مشیر : ئه‌بره‌ش؛ عه‌بره‌ش؛ میوینه‌یی که
شیری که‌م ییت. (که‌مشیر)

که‌م‌فروش : [ئاوه‌لناو] ترازووسووک؛ که‌سیک
که‌شتی فروش‌راو به‌ته‌واوی به-
کریارنادا کم‌فروش)

که‌م‌که‌م : [به‌ند] تۆزه تۆزه؛ ورده‌ورده؛ نه‌خته-
نه‌خته؛ که‌م که‌مه؛ هی‌واش هی‌واش. (که‌م-
که‌م)

که‌م که‌مه‌ک : [به‌ند] تۆزه تۆزه؛ ورده‌ورده؛ له-
سه‌ره‌خو؛ به‌کاوه‌خو. (که‌م که‌م)

که‌م‌واردی : [چاوگه‌ت] که‌م‌خواردن. (که‌م-
خوردن)

که‌م‌وکه‌سری : [ناو] که‌موکوپی؛ که-
موکوپی؛ ناته‌واوی. (که‌موکسری)

که‌م‌وونی : [ناو] که‌م‌خوینی؛ که‌م‌خینی. (که‌م-
خونی)

که‌م‌وه‌ر : (۱) [ئاوه‌لناو] که‌م‌به‌ر؛ ته‌سک؛
(باریک و غیروسیع)؛ (۲) که‌م‌خوړ؛ (که-
مخوراک)؛ (۳) که‌م‌به‌ر؛ داریک که‌به‌ری
که‌م‌ییت. (که‌م‌بهره)

که‌مه‌چ : [ناو] دیاری؛ نیشانه؛ عه‌لامه‌ت.
(نشانه؛ علامت)

که‌مه‌چ‌کردن : [چاوگه‌ت] دیاریکردن؛
پیشان‌دانان بو ناسینه‌وه. (علامت‌گذاری کردن)

که مهرباریک : [ئاوه لئاو] ناڤته نگ زراف؛
 (ب) تیشکه له و قهوباریک؛ ناو قه د باریک
(کمر باریک)
که مهربه سی : [ناو] پشتوین؛ (شال کمر)
که مهربه ستن : [چا و گه، ت] (۱) پشتوین به
 ستنه وه؛ (شال به کمر بستن)؛ (۲) ب) ئاماده -
 بوون بو خزمهت یان ئه نجامی کاریک. (کمر
 بستن)
که مهربه سه : (ب) که مهربه سته؛ ئاماده ی
 خزمهت. (آماده خدمت)
که مهربه ندی هیمنی : که ژو ئاساییکه له سه-
 یاره دا که سهریکی به سه یاره وه لکاوه و سه-
 ره که ی تربشی سهرسینگ و که مهربی
 دانیش تووی نیو سه یاره ده گریت و ده به ستری
 به پال سه نده لیه وه. (کمر بند ایمنی)
که مهربه شل : پشتوین شل و مل؛ (ب) ناوی
 گورانییکی کوردیه. (کسی که شالش راشل می-
 بند)
که مبه و کردن : [چا و گه، ت] که م کردنه وه. (کم-
 کردن؛ کاهش دادن)
که نارخستن : [چا و گه، ت] خستنه لاوه؛ (ب)
 پاشه که وت کردن و له خهرج گیرانه وه؛ وه-
 لانا. (کنار گذاشتن؛ پس انداز)
که نارده ریا : [ناو] لهچ ده ریا؛ به ستینی ده ریا؛
 قه راخ ده ریا؛ روخی زه ریا. (کنار دریا)
که ناوه سمه : [ناو] که نده سمه؛ رهنگ پره ژه؛
 میش خوره؛ ههنگ خوره؛ له به ندهن و که نده-
 لآن و کونی تاشه به ردان هیلانه سازده کا و
 سی جوړن، (۱) که نده سمه ی ئاسایی، (۲) که-
 نده سمه ی چووک، (۳) که نده سمه ی گهردن

قاوه یی. (۱) زنبور خور. (۲) زنبور خور کوچک.
 (۳) زنبور خور گردن قهویی
که ندو کوسپ : [ئاوه لئاو] که ندوله ند؛ زه وینی
 بهرز و نرم یان پرکولو و ناساف. (زمین-
 ناهموار)
که ندوله ند : [ئاوه لئاو] بلیندونه وی؛ که-
 ندو کوسپ. (پست و بلند)
که نگره خاتوونه : [ناو، ت] که نگریکی لاسک-
 دریژ و ناسکه. (نوعی لنگر مرغوب)
که نگره که رانه : [ناو، ت] که رته شی؛ شه-
 کروک؛ در که گورزه؛ بو ژور بیوونی شه کری
 خوین به که لکه (گیاه شکر تیغال) که رته شی
که نگره ماسی : [ناو، ت] که نگری له هیلکه -
 وه دراو که له ناو پوندا سووره وه بوو بیت.
 (لنگر و تخم مرغ سرخ شده)
که ننه لآن : [ناو] ئاودر؛ ئاودر که ی گه و ره؛
 که نده لال. (آب کنده بزرگ)
که نو لآن : کونده لآن؛ گوندیکه سهر به شاری
 سه قز. (اسم دهی است)
که نه کاری : [ناو] که نده کاری. (کنده کاری)
که و ابوو : [وته ی شهرتی] هه رگا وایه؛ که واته؛
 که واسه؛ که وایه. (اگر اینطور است)
که واز : [ناو] هیربار؛ ده فری گلین. (ظرف-
 سفالی)
که واغ : [ناو، بک] هه ور گهر. (سفالگری)
که وانگو شه : [ناو] شتی که وه ک دوو که وان و-
 هک [] که چه ند که وان ده گریته خو. (کروش)
که وانی پو سته م : که کولکه زی پینه. (قوس و-
 قزح)
که واو خانه : [ناو، ت] که بابخانه. (دکان کبابی)

کهوتنه خوار : بهر بوونهوه له سه ره وه
 بوخواره وه؛ له ئه سږپ کهوتنه خوار؛ خلور
 بوونه وه؛ وه رسيان؛ گريل بوونه وه. (پايين-
 افتادن. پايين غلطيدن)
کهوتنه دل : (۱) کهفتنه دل؛ به دلاها تن؛ (بدل-
 برات شدن)؛ (۲) په سهند کردن؛ به دل يوون.
 (پسند کردن)
کهوته یی : [چاوگه] کهوتن. (افتادن)
کهوته یی : [ناو] نه خوشيني ئه سپه ک؛ له ئه-
 سپي سپيه وه مرووف تووشي دهبيت؛
 (تيفوس)؛ له ئه سپي رهش (ئه سپي سه ره) وه
 مرووف نايگريت.
کهوجووت : [ناو، ت] راهه کهوي ئاخري
 خاکه ليوه که لهو کاته دا کهو خهريکي
 جووتگر تن. (شکار کیک در آخر فروردین)
کهوخور : [ناو] دهنگي هه ره وردی تری له-
 ناو بولی تریدا که له پیش دهنگه گه وره کاندای
 ده گات. (دانه های زیر میان خوشه انگور)
کهوشه دارينه : [ناو] تهفته قيله؛ کهوشی سه-
 رپایی له تهخته دار. چه کچه کيله. (دمپایی-
 چوبی)
کهوکهو : [ناو] کهوکهب؛ گولیکی جوانی
 پرپه ره گه لاکه ی کور کدار و پانه ، گه لاکه ی
 ده کولین بو شور دنی برین. (کوکب)
کهوکهوه : [ناو] (۱) هه وه هه وه و هه-
 راهو هریای جه ماوه به بونه ی هاتنی که-
 سیکي ریزداره وه؛ (۲) گوپالیکي تایيه ت به
 سولتان له قه دیم دا؛ (۳) شکو و جه لال و ته-
 مته راق و ته تنه نه. (۱ و ۲ و ۳ کیکه و دبده)
کهوگیز : [ناو] کهوچکی هه ره گه وره. (قاشق-
 بزرگ)

کهول : [ناو] پیسته ی ئازال به لام له زور ناوچه
 به سفره دهوتریت چوونکا له پیشدا سفره له
 کهول بووه. (سفره)
کهوله کون : [ناو، ت] به ته وسه وه به مروقی
 زورهانی قلخه قلخ کهر ده لین. (کنایی-
 ازپیراز کار افتاده)
کهوله گیا : کشت گرسین
کهولی نان : [ناو، ت] (۱) سفره ی نان له سه ره
 خوار دن؛ (۲) قوماشیکه له قه راخ ته نوور
 دایده خه ن و گونکی له سه ره داده نین. (۱ و
 ۲ سفره نان)
کهوه رگ : [ناو] کهوه ر؛ کاراد؛ جوریک سه-
 وزه واتی تام تیژه. (تره)
کهوه زهن : [ناو] دووبرا؛ دووبراله؛ هه لوی-
 کاوان، هه لویکی گه وره یه تا ۷۰ سانتیمتر
 بالایه تی راوی که رویشک و بالنده (ته غه ره
 کهو) ده کا. (نوعی عقاب)
کهوه گیا : [ناو] خوم؛ وه سمه گیا؛ نیل؛
 گیاییکه بو رهنگ کردنی موو به کار ده بری.
 (وسمه؛ نیل)
کهوه موورگ : [ناو، ت] مووروه شینه. (خر-
 مهره)
کهویل : [ناو] چارداخی نیو بیستان و باخ؛
 کولیت؛ کوخ. (کوخ؛ کومه)
کهویانوو : [ناو] کابان؛ کهویانوو؛ ژنی که سه-
 رپه شتی مال ده کا؛ ژنی به رمال؛ به رمالی.
 (بانوی خانه دار)
کهویانوو : [ئاوه ناو] کابانی به مشوور و
 کارامه له به رپوه بردنی ئه رکی
 مالداریدا. (خانه دار)
کهیخا : [ناو] قیخا؛ کهیخوا؛ کوپخا؛ کوخا.
 (کدخدا)
کهیخوسره : (کهی : گه وره ، مه زن. و

خوسرهو: ناودار (گهوره و ناودار. (ناوی شاییکی ساسانیه) (نامدار بزرگ؛ نام یکی از شاهان ساسانی)

که یکیف: [ناو] که یکوف؛ کیف؛ سهخته- داریکی نه خش جوانه بو دروستکردنی که ره- سته ی رازینه ره له کاری خه پاتی و نه جاپیدا به که لکه، که لاکه ی دژی زهردووییه. (کیف؛ کرکف)

که یلان: ناوه بوژن؛ ژنی جوان و ریک و پیک؛ ته رلان؛ خوش به ژن و بالا. (زن بلند قامت زیبا)

که یله کوڻ: [ناو] که لاهه کوڻ؛ خانووبه ره ی له میژ پروخوا و تیک ته پیو. (خرابه قدیمی)

که یین و به یین: [ناو] سهروسر؛ قه رارو بر به ی په نامه کی. (سروسر)

که یوان: ناوه بو پیاوان. (نام مردانه) +

کیاسه ی: [چاوگه، ت] کیاسه ی؛ ناردن؛ هه- ناردن. (فرستادن)

کیانای: [چاوگه، ت] کیاسه ی؛ ناردن؛ کیاندن. (فرستادن)

کیاندن: [چاوگه] هه ناردن؛ ناردن؛ شانندن. (فرستادن)

کیبه ره: [ناو] کیه؛ نه قم؛ نه غمه؛ کانال؛ بوودر. (کانال؛ مجرا)

کیچ که و تنه که ول: ئو قره لی بران و له ز کردن بو ئه نجامی کاریک؛ شله ژان. (قرار نداشتن- وعجله کردن)

کیره ول: [ناو] پیستی شو ره و به وی ژیرسکی گا که میزی گا له ویوه ده چوپرینه خواره وه. (پوست آویزان زیر شکم گاو)

کیسه کیشان: [چاوگه، ت] له گهرماو به - کیسه خو شتن؛ (کیسه کشیدن)؛ (۲ب) ماستاو کردن و پیاپی کردن. (تملق کردن)

کیش: [ناو] هیزی پاکیشان و رویشتن؛ سه-

یاره که نامیزانه کیشی نییه. (کشش)

کیشه: [ناو] گیروگرفتی؛ گرفتاری؛ ده مه قاله؛ شه ره قسه؛ شه ر (گرفتاری، نزاع لفظی) +

کیل گهردن: [ئاوه لئاو] (ب) ژنی گهردن به رز. (زن گردن بلند)

کیلومتری چوار گوش: [ناو، ت] به رانبه ره به یه کم لیون متری چوار گوش. (کیلومتر مربع)

کیله: [ناو] عه یارهییکه بو پیوانی ده غل به را- نبه ره به ۱۶ کیلو. (کیل)

کیم: (۱) کهم؛ دژی زور. (کم)؛ (۲) چه که- سم؛ من کیم؛ چ که سم. (کی هستم)؛ (۳) کیم؛ ئاداو؛ زوو خاوی برین. (چرک زخم)

کیمخیته: [ناو] سپوس؛ که په ک؛ پیستی گه- نم. (سبوس)

کیم و کیاسی: [ناو] کهم و که سری؛ کهم- و کورتی؛ کهم و کووری. (کم و کسری)

کیموئو: فرد، ژاپون د. فد. [ناو] کراسی دریژی قول فش که له پیشه وه وه ک بالته به سه رییه- کدا دیته وه و به کهم ره ییک قاییم ده کریت. (کیمونو)

کیوپاره: [ئاوه لئاو] ناوچه ی کویستانی. (جای کوهستانی)

کی و لکانی: [ناو] کیبه رکی؛ کیبرکی. (مسابقه)

کیوی: [ناو] به ری داری کیوی؛ که میوه ییکه هیلکه ئاسا و تووکن و په نگ قاوه یی، تامیکی مزی هیه و ده خوریت. و تاراده- ییکی زور ویتامینی (سی) هیه. (کیوی)

کیوی ئاور پزین: [ناو، ت] کوو ئایر پزگنای. (کوه آشفشان)

کیها: کامه؛ کام؛ کیژان؛ کامه تا؛ کیشک. (کدام؛ کدامین)

کیهایان: کامه یان؛ کامیان؛ کیه یان. (کدامشان)

گ : کورتکراوه‌ی گشت؛ هه‌موو؛ سوپاسی
گلاییکتان ده‌که‌م: سوپاسی هه‌مووتان ده-
 که‌م. (همگی)
گ: [پاشگر] له هه‌ندی زاراو‌دا نیشانه‌ی به-
 رکاره وه‌ک مردگ، سووتاگ، خواردگیه،
 بردگیه
گاباردین : [ناو] گاواردین؛ جوړیک
 فارسوونیی ئینگلیزی زوړ به ناویه و باشه.
 (گاباردین)
گابازی : [ناو] داییکی کوئی ئیسپانیایه،
 مروّقیکی گاباز له مه‌یدانی‌کدا له‌گه‌ل گاییک
 شه‌پده‌کات و زیاتر گاکه شکست دینی و
 ده‌کوژریت و جاریش‌ه‌یه گابازه‌که کوّله‌وار
 ده‌بیت یان ده‌کوژریت. (گابازی)
گابزار : [ناو] بزاری به‌رد له کاتی‌جووتکردندا،
 که له پاش‌هیلی گاسنه‌وه به‌ردبژیر ده‌کریت.
 (جمع کردن سنگ‌درشیاړ شخم)
گابه‌ده‌نگ‌نه‌پویشتن : بیبایه‌خ بوونی‌فرمان؛
 (ب) جواب‌نه‌دانه‌وه. (اجرا کردن دستور)
گابه‌ردان : کاتی لاره‌سییه‌ری ئیواری که
 گای‌جووت و ره‌شه‌ولای گی‌ره به‌رده‌ده‌ن بو
 له‌وه‌پ. (درعصر باز کردن یوغ گردن
 گاوخرمکوب)
گایینان : جووت به‌ستن؛ نیر له سه‌رملی گا
 به‌ستن بو جووت؛ گاگریدان بو جووت. (یوغ-
 بستن بگردن گاو)

گاترمه : [ناو] که‌مه‌ربه‌ند؛ که‌مه‌ربه‌ندی زی‌پ و
 زی‌و نیشان. (کمر بند طلا یا نقره‌نشان)
گاج : گاوان. (چوپان گله‌گاو)
گاجی : [ناو] گاوانی. (چوپانی گاوها)
گاخور : هه‌ر شت که گا بیخوات؛ هه‌ر شت-
 که گا ده‌خوات؛ (ب) زوړخور. (پیرخور)
گا‌پان‌گولکانی : [ناو] (ب) بی‌سه‌ره‌ویه‌ریی؛
 هه‌ر که‌س به که‌یفی خو؛ بی‌ده‌ستووری. (بی-
 نظمی؛ بی‌قانونی)
گار که‌گارک : [ده‌نگه‌ناو] گاره‌گار؛ خویندنی-
 مریشک له کاتی هیلکه‌کردندا. (کراخ)
گارگاه : [ناو] موّغه‌ره‌ی پشت؛ پرپ‌ره‌ی پشت؛
 گازراکه. (ستون فقرات)
گارمۆن : روسد؛ فد؛ تد؛ ئامیریکی
 موّسیقایه؛ گه‌په‌مه‌شکه. (گارمۆن؛ آکاردئون)
گارووس : دیميله. (گاورس)
گاره : [ناو] کیو؛ شاخ. (کوه)
گارەش : [ناو] گایی که په‌نگی په‌شه؛ (ب) پ-
 شه‌ولاخ. (ب) گا و مانگا (گاو‌سیاه‌گاو)
گاریس : [ئاوه‌ل‌ناو] چه‌په‌ل؛ سووک و
 چرووک؛ په‌ست؛ خراپ؛ روو‌په‌ش. (ناپاک؛
 پست)
گاریسوک : [ناو] ته‌رزه‌ی ده‌نگ‌گه‌وره.
 (تگرگ‌دانه‌درشت)
گاریه : [ناو] گاری؛ ئاره‌بانه. (گاری)
گازنده : گازنده؛ گله‌یی. (گله)

گازدار : هه‌رچی که گازی هه‌بیت؛ زیاتر بو
نوشابه‌یی‌ک به کارده‌بریت که گازی هه‌بیت؛
وه‌ک پیپسی و سه‌ودا. (گازدار)
گازره : [ناو] ئه‌ستووری؛ قیله‌ت؛ بارستا.
(ضخامت)
گازگر : [ئاوه‌لناو] گه‌زوک؛ ئه‌وه‌ی گازده-
گریت. (گازگیر)
گازگرتوو : [ناو، به‌ر] په‌وتی خنکاو به گازی
ژاراوی. (گازگرفته)
گازمه : خوشکاندنی‌گا له ئه‌وه‌لی‌به‌هارد و
ئاماده‌کردنیان بو شیوپرین به دوو سی هیل
جووت کردن؛ له‌به‌رئه‌وه به جه‌مام نه‌که‌ون.
(آماده کردن گاو برای شخم زدن)
گازمه : تد: به‌تورکی (واتاهه‌لکه‌ن). [ناو]
قولینگ؛ پاچ؛ زه‌نگن؛ کو‌له‌ک؛ کوله‌نگ.
(کلنگ)
گازندوک : به‌کله‌یی. (گله‌کننده)
گازور : [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ که‌سیک که هی‌زی
به‌قه‌د هی‌زی گاییکه؛ زل‌هیز. (خرزور)
گازوگیر : نزیک‌به‌گرتن؛ هه‌په‌تی
گیروگرتی. ته‌نگ و چه‌له‌مه. (درشرف
گرفتن با دندان؛ فشار آوردن، گیرانداختن)
گازول : [ناو] به‌ره‌میکی پاترولییه، سووته-
مه‌نی مو‌تورپی گازوئیلیه. (گازوئیل)
گازه : [ناو] له گاتای ئاویستاه وه‌رگیراوه و
گازنده و گازکردن و گازی به‌واتای پارانه‌وه و
بانگ و هاوارکردنه له خودا؛ مونا‌جات. (-)
(مناجات)
گازهره : [ناو] گازه‌را؛ مو‌غه‌ره‌ی پشت.
(ستون فقرات)

گازی تراو : [ناو] گازی که به‌په‌ستاوینی (به-
گوشار) بووه‌ته تراو. (گازمابح)
گازی خه‌رده‌ل : [ناو] گازیکی کیمیاوییه که
حه‌له‌بجه‌ی شه‌هیدی پی بو‌مباران‌کرا.
(گازخردل)
گاس : فد: [به‌ند] گاهه‌س؛ له کوردییه‌وه
چووته نیو فارسی؛ شایه‌د؛ بو‌ی هه‌یه؛ په‌نگه؛
ویده‌چی. (گاس)
گافادی : گا‌فا دن؛ ده‌میکی‌دی؛ کاتیکی‌تر.
(وقت‌دیگر)
گاف‌قه‌لش : [ئاوه‌لناو] هه‌رزه‌گه‌ر؛ زور‌گه‌ر؛
ئاواره. (هه‌رزه‌گرد)
گا‌گافانی : [ناو] کایه‌ی بازدان. (بازی‌پرش)
گا‌فو‌ک : < گامیز.
گا‌کو‌زه : گیاییکی ژه‌هرداره؛ مرو‌ف و گا‌ده-
کو‌زیت، به‌لام ئازالی‌تر ناکو‌زیت. (شوکران-
آبی)
گا‌که‌رک : [ناو] فه‌ره‌جی قول‌کورتی تا ئه‌ژنو
دریژ. (نوعی عه‌بای آستین کوتاه، دامن-
تازانوبلند)
گا‌گلوان : [ناو] ته‌ویله‌ی گا‌گه‌ل. (تویله‌گا‌وها)
گا‌گو‌ر : [ناو] قه‌بر جگه له گو‌رپیچه. (قبر بجز
ازلحد)
گا‌گو‌ز : [ناو] گلینه؛ کزن. (گا‌وه‌دانه)+
گا‌لته‌و‌گه‌پ : [ناو] گا‌لته‌و‌گه‌پ حه‌نه‌ک و په
یقین؛ قسه و شوخی. (شوخی‌و‌گپ‌زدن)
گا‌له‌کو‌ت : [ئاوه‌لناو] هه‌لچون؛ هه‌راسان؛
نیگه‌ران. (مضطرب)
گا‌له‌وه‌پین : [ناو] (ب) گاج؛ شووانی گا‌گه‌ل.
(چوپان گا‌وها)

گامبوره : [ئاوه لئاو] ئازا؛ به کار؛ به دهست و برد.
(کاری)

گامولکی : [ناو] گامولکی؛ گاولکی.
(چهار دست و پاره رفتن بچه)

گامیر : جوریک قالونجه. (نوعی سوسک)

گامیزه : مارپیچ؛ ئەم بهروئه و بهرکردنی هیل
یان پیچ و قه مچ له ریگا رویشتندا. (زیگزاگ)

گاوانه سی : < گاواناس؛ گاواناز.

گاوبار : له زورانبازیدا به لای شاندا که وتن.
(نیم تیغ)

گاورى سه رکۆ : بهو زه پده شتیانه یان گوتووه،
که له دهس زوحاک پروویان کرده که ژ وکیو؛
یان دهسته ییکی تریان که به هاتنی ئیسلام
هه لاته سه رکۆ و شاخ. (زردوشتیان فراری-
کوه و کمر)

گاوه شه : [ناو] گاوس؛ مه شکه ی گه و ره.
(مشک بزرگ)

گاوه شه ده م : [ئاوه لئاو] ده مزل؛ مه شکه ده مه.
(دهن گشاد)

گاوه ناس : [ناو] گاوه ناز؛ په یدا بوونی گروقه پ-
یکی به ئیش و برین و چلک له بهر ملی گادا.
(مرض ورم کردن گلو ی گاو)

گاهنبار : له ئاو یستا داهاتووه که دنیا له شه-
ش روژدا دروستبووه، (ب) لهو شهش روژه یه.
(شش روزی که دنیا خلق شده)

گاهیت : [ناو] گاجووت؛ گای شیوپرین و
جووت کردن به ته و سه ووه وهک جوین به که-
سیکی گیژ و حۆل دهوتریت. (گاونر گاو آهن-
کش)

گای باری : له قه دیمدا باو بوو گایان بار ده-

کرد. (خوم کوپه کاروانی گا به باره ووه)
«فولکلور». (گاو باری)

گای سه ره : ئەوه لێن گای گیره که له قه راخ
پیخویدا ده گه پیت. (اولین گاو در خرمکوبی)

گایی : (۱) یه ک گا. (یک گاو). (۲) (ب) [به ند]
جارو بار؛ بری جار؛ هه ندی جار؛ بریو جار.
(گاهی)

گران فروش : [ئاوه لئاو] گرانجان؛ گران و رهش.
(گران فروش)

گرتن : [چا و گه] (ب) جوانووی له سی سال
به ره و ژوور رام کردن بو سواری. (رام کردن-
اسب برای سواری)+

گرته ی وهر : گرته باوش. (بغل گرفتن)

گرد : له گهل؛ وه گردمنی؟؛ له گهل منته؟؛
له گهل منت دایه؟. (با)

گرد : [ناو] نیشانه ییکه له سه ر پینج هیلی
نو ت نویسنی موسیقادا که یه که ی کاته و به
رانبه ر به دوو سپی وهه شت چه نگه. (گرد)

گرده پ : [ناو] لق یان کوته دار که به باری
رادپووتدا بیردریته ووه؛ خشته بر یان گرده پری
پیده لێن، ئەوداره گرده پ، بیره ووه ؛ ئە گه ر به
باری راراستدا بیرته ووه (داهینانی) پیده لێن.
(بریدن هر چیز گرد از عوض)+

گرده بوون : گرد بوونه ووه؛ کو بوونه ووه؛ کو م
بوونه ووه؛ خر بوون؛ خر بوونه ووه. (جمع شدن؛
گرد شدن)

گردیشک : گیاییکه له ئاله کوک ده کا. (نام-
گیاهی است)

گرسانه ووه : پراوه ستانی خوینی برین؛ خوینی
برینه که ی گرسایه ووه : بهنده ات؛ هاته به س.

(بند آمدن خون) +

گرسوز : [ناو] گردسوز؛ جوریک چرای نهوتی که گره کهی جه غزاسایه. (گردسوز)

گرگړه : [ناو] چهرخی ټاو دهرهینان له بیر؛ جه رجه ره. (گهردوونه؛ چرخ چاه)

گروبان : پلهی عهسکه ری بانتر له سهر باز به کهم و خوارتر له ئیستیوار. (گروهیان)

گروبان دوهم : پلهی عهسکه ری بانتر له گروبان سی. (گروهیان دوم)

گروبان سی : خوارترین پلهی گروبان. (-) گروهیان سوم

گروبان یه کهم : پلهی عهسکه ری بانترین پلهی گروبان و خوارتر له ئیستیوار. (گروهیان یکم)

گروقه ر : [ناو] لوو؛ لک؛ لووی؛ به رزه ک؛ ټالک؛ ټالوو. (غده. تومور) +

گروشاندن : [چاو گهت] کرووسانندن؛ کړاندنه وه و دامالین به ددان. (بادندان لخت -

کردن مانند بلال خوردن)

گرووچ : [ټاو ټناو] سووک وچرووک. (پست)

گره مشقه له : گره مشقه لان؛ ټاگری شوله به رز. (آتش شعله بلند)

گری : [ناو] جوریک گروقه ر له ناو کوته یان له سهر ریشه ی دار. (گره داخل تنه و ریشه درخت)

گریاشان : سهرانگابوو، ئیستا گهره کیکه له شاری سنه. (گریاشان)

گرپال : [ټاو ټناو] که چهل؛ سهر گه نیگ. (کچل؛ گر)

گریدیر : اند؛ فد: [ناو] ماشین تهخت کردنی زهوی زیاتر له جاده سازیدا به کاردی. (گریدر)

گولیر : فد: [ناو] له ئینگلیزی وهر گیراوه واتا دهر وازه وانی کایه ی توپی پا. (گلر)

گری تیکه وتن : (ب) چهت تیکه وتن؛ کوپ و به ره هلست کهوتنه سهر رپی ئه نجامی

کاریک. (مشکل در کار پیدا شدن)

گری تیکه وتن : (۱) گری کهوتنه ناو ریس و بهن؛ ټالوزان و لیک گیر بوونی بهن و

رپسمان. (گره افتادن). (۲) کوپ و له مپهر کهوتنه سهر رپگه ی ئه نجامی کاریک؛

دژواری دروست بوون له کاردا. (گره خوردن؛ به مانع برخوردن)

گریس : اند؛ فد: [ناو] روئیکی زور خهستی پاترو لیه بو رهوان کار کردنی که رهسته گهلی

سهراره و موټور به کاردیت. (گریس)

گری گویر : [ناو] له بن کوته و سهر ریشه ی - گویر گرییک خر ده بیته وه که تهخته نه ردی

لی دروست ده کړیت و زور نایاب و به نرخه. (گره گردو)

گریسکاری : فد: [به ره می چاو گه] گریس له پاژ گهلی بزوزی موټور هه لساوین. (گریسکاری)

گرینچو : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ خرتک. (مفصل)

گری دهریایی : [ناو] یه کهی دریایی له ده - ریادا به رانبه به میلیکی دهریایی. (گره دریایی)

گری سهردل : داخ به دل مان؛ ټاوات نه هاتنه - دی؛ داخی سهردل؛ (عقده دل)

گرزه هورپر : [ناو] کوئه؛ قولمه. (ملخ)

گزمک : [ناو] بزمک؛ دهم بین. (پوزه بند)

گزی : [ناو] گزک؛ گسک. (جارو) +

گسک لیدان: [چاوگه، ت] (ب) مالینه وه و هچ -
 به جی نه هیشتن (کنایی؛ چیزی به -
 جانگذاشتن) +
گسکه کوته ره: [ناو] گسکیکه چله کانی چوو -
 بیته کار و کورت بوو بیته وه. (جاروب کوتاه -
 شده بعلت کار کردن زیاد)
گشته ک: [ناو] گشته ک؛ به نی دوورینی که -
 وش و درگای جهوال و ئیتر. (نخ کفش دوزی)
گفکه: [ناو] گولینگ؛ گوله نگ. (منگوله)
گفاله: (۱) گه قاله؛ گه واله؛ پارچه هور. (تکه -
 ابر). (۲) گفاله که فوک؛ تا قمی کوتر. (دسته)
گفشین: [چاوگه] گوشین. (فشار دادن)
گشکر: [چاوگه، ت] گیف کردن؛ خوئاماده -
 کرن؛ چه تریکان. (آماده شدن؛ پزدادن)
گشن: [ئاوه لئاو] گرژ؛ مون؛ تووره. (عصبانی)
گل: [ناو] گله؛ دانه؛ دهنگ؛ دوو گله؛ دوودانه.
 (عدد؛ دانه) +
گلار: [ناو] گلاره؛ گلینه؛ ره شکینه ی جارو؛
 بیبيله؛ دهنکه تری. (مردمک چشم؛ دانه
 انگور)
گلاراو: [ناو] نه خوشینی گلینه ی چاو؛ گل -
 کردن و ئیشانی چاو؛ (چشم درد) +
گلایول: فرد؛ اند؛ [ناو] شالانگ؛ گوله دیاری؛
 گه لایول؛ گوله کانی به ریز له سهر لقیک ده -
 پشکوون و چند رهنگی جوراو جوری هه یه.
 (گلایول)
گلچ: بزار بر؛ برار چن. (بیلچه و جین)
گلدو گاجل: [ناو] شتی کوئن و پروبووچ؛ شره -
 وبره؛ شر و شاتال. (خرت و پرت کهنه)
گلکهن: [ناو، بک] که سیک که گل هه لده که -

نیت؛ ئاخکول. (خاک کن) +
گلمیسک: [ناو] ئاوی زار؛ لیک. (آب دهان)
گلوپ: [ناو] لامپی چرای کاره با. (لامپ)
گلوره: شتی خر؛ گولوله. (کلاف و گولوله نخ -
 یاهر چیز گرد)
گلیرای: [چاوگه، ت] خالاریوونه وه؛
 خلور یوون؛ سهر سم دانسی چاره وی.
 (سرا زیر شدن. افتادن)
گلیر و کهرده ی: [چاوگه، ت] کوئم کردن؛
 کوکردنه وه؛ خر کردنه وه. (جمع کردن)
گمته: [ئاوه لئاو] تیگسمراو؛ (ب) قه لب؛ به ره -
 لا؛ گه ده و گوده. (گنده بی ارزش)
گن: [ناو] گروهه؛ لوو؛ گری نی ناو له شی
 زینده وهر. (غده) +
گنای: [چاوگه] که وتن؛ که فتن. (افتادن)
گواتر: فرد؛ فد؛ [ناو] نه خوشینی په نمانی
 گروهه ری (تیروئید) به هو ی کهم بوونه وه ی
 (یود) له له شدا که ده لین له خهم و خه فته ی
 زوره وه یه؛ وه ره هم. (گواتر)
گوپال: [ناو] گورز. (گورز)
گوپینه: [ناو] کوپکه؛ چروی دار؛ خونچه ی -
 ساوای سهر لقی دار. (تزه درخت)
گوتوویر: [ناو] گفتوگو؛ وتوویر. (گفتگو)
گوتیار: [ناو، بک] بیژره؛ قسه کهر. (گوینده)
گوچه سته ک: [ئاوه لئاو] نه گبه ت؛ به نه حله ت
 کراو؛ نه فرین کراو؛ نه گریس. (نکبت)
گوجيله: [ناو] گورچيله؛ و لک. (کليه)
گور: [ناو] گورخهر؛ که ره کیفی؛ که ره کیوی؛
 وه ک کهر وایه و له شی خه ت خه ته. (گورخر)
گورایگور: [به ند] په یتاپه یتا؛ له سه ری ه ک.

(گروگر)

گورجی: [ناو] خه لکی گور جستان -
(اهلگر جستان) + توند وتولی
گورخه ر: < گور.

گوردان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبر به
سی گورهان. (گردان)

گورده ک: سه گی گوی شور؛ سه گی گوی نه -
براو. (شگ گوش آویزان)

گورزه گیا: [ناو] گوله هه نگه؛ گیایکه نیومیت
به رزه و بو پهنمانی گورچیل و میزگیران به -
که لکه. (افسنطین رومی)

گورگستان: (ب) ناوچه ییک که دانیشتوانی
بی بهزه و جهرده و پیاو کوژبن. (گورگستان)

گورگه بوون: [چاوگه، ت] هه لاتن و
خوشاردنه وه له دهس که سی یان حوکومه ت.
(گریختن و ناواره شدن) +

گورگه راو: [ناو] راوی گورگ؛ (ب) زه حمه ت
و دهر دیسه ری زور پیدان؛ هینان و بردنی
زور. (شکار گورگ؛ آزار دادن زیاد)

گورگی باران دیده: گورگی باران دیتی؛ هه له -
یه. < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیتی: < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیده: بالان له کوردی و فارسیدا
واتا ته له ی گورگ، دیاره هیچ گورگیک نییه
که بارانی نه دیبیت و باران دیده هه له یه که له
فارسی و کوردیدا ده یلین و له ته سلدا بالان
دیده یه وه ک که وی داودوز به گورگیک ده -
گوتریت که ته له ی دیبیت و ته زموونی وه -
رگرتبیت و له ته له سل بکات و بیناسیت؛ له
ناکامدا به مروقی به ته زموون و دنیا دیتوو

دهوتریت. (گورگ بالان دیده)

گورم: [ناو] پال پیوه نان و ته کاندانی به ته -
وژمی مه شکه یان شتی تر. (محکم تکان دادن)
گورمه ته: [ناو] ته کان له خودان؛ به توندی -

راپسکان؛ به توندی هیرش بردن. (جهیدن)

گوروا باف: [ناو] دوو که ریسه؛ گوره ویله؛
گوره ویچنه؛ توره مه ی گوره وی چنه ۸ جورن.
(۱) گوره ویچنه ی بور. (چرخ ریسک سرسیاه).

(۲) گوره ویچنه ی سه رسی. (چرخ ریسک -

سر سفید). (۳) گوره ویله ی پشت مل شی.

(چرخ ریسک پشت بلوطی). (۴) گوره ویچنه ی

تور کستانی. (چرخ ریسک تورانی). (۵) گوره -

ویچنه ی سمیل دار. (چرخ ریسک نیزار) (۶)

گوره ویچنه ی شین. (چرخ ریسک سرآبی). (۷)

گوره ویچنه ی کلک دریژ. (چرخ ریسک دم دراز).

(۸) گوره ویچنه ی گه وره. (چرخ ریسک -

بزرگ)

گورهان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبر به
سی ده سته. (گرهان) < گوردان

گورپه کردن: [چاوگه، ت] (ب) به هه را و ده -
ست و برد کاریک ته و او کردن زیاتر له کاری
فه لاحت و دروینه دا به کاردی (لیمان
گوران دو به ریکمان دووریه وه)؛ هه یتانندن.
(بادادوفر یاد و عجله کاری را تمام کردن)

گورپچه: جوریک ته له نانه وه له بهر درگای
کونیکدا که نیچیری تیدابیت. (نوعی تله -
گذاری) +

گوریل: اند؛ فرد؛ [ناو] جوریک مه یمونی
بیکلکه و زور به هیز و ئارامه به لام ته گهر
تووریه ی بکه ن بی ترس و بی بهزه هیرش ده -

کات. (گوریل)

گۆزن گری: [ناو] پشتوین بهستن به شیوهی
گریچن. (نوعی بستن شال کمر)

گوزهران: گوزه شت کردن؛ به خشینی
تاوانبار؛ لی خوشبوون. (گذشت کردن) +

گوشادان: له کایه ی نه ردین دا ته نیاموره،
له بواړی موړه گه لی هه ریفدا دانان.

(گوشادادن)

گوشاره: [ناو] گوشواره؛ گواره؛ گوهارک؛ گوهار.
(گوشواره)

گوشت کو: [ناو] گوشت کوت؛ کوتکی گو-
شت کوتان. (گوشت کوب)

گوشتی قیمه: گوشتی کوتراو یان له چه رخ
دراو. (گوشت قیمه)

گوشتی کوتراو: [ناو، ت، بهرک] له قه دیم دا بو
دروستکردنی که بابی لوول گوشتیان ده کوتا
نهمرو له چه رخی گوشتی ددهن و قیمه ی
پیده لین. (گوشت کوبیده)

گوشتی گهرده مل: [ناو] (ب) ناماژه به بو شتی
سه ربار و به سه ردا سه پاو. (کنایی سربار)

گوشتی یه ک خواردن وئیسقان نه شکاندن

: ئیشاره ته به خزمایه تی. (کنایی قوم و خویش)

گوشده ر: [ناو] گوش؛ گوی، گویگر؛ گوی پاره ل
؛ (پوس کوس گوش ناو کیشان کهم کهم،
ئیسره نه وسه رهن دوورینه که ی چه م) «مهوله-
وی». (شنونده)

گوشگره: [ناو] گوی دپوش زیاتر بو مندالی
دروست ده کهن. (گوش پوش) +

گوشه مله: گیای گوی مشک؛ کولیندراوی
گیای گوی مشک دزی تووریه یی و بی خه-

وییه. (مرزنجوش؛ مرزنگوش)

گوشه و که نار: (ب) دهو روبهر. قه راغ و بیجاغ.
(گوشه کنار)

گوشی: فد. له سازه کانی ته لیدا نهو به پروله
خرانه ن که سیم (تل) یان پیوه ده به ستریت
بو شل و توند کردنه وه و کوک کردنیان.
(گوشی)

گوشی: که ره سته ی گویگرتن له دهنگی
لیدانی دل که دوکتوره کان به گوییه وه ده-
نین؛ بیستوکی ده زگای ته له فون؛ که ره سته ی
دهنگ برین له نامیری وه ک رادیو و گرام و
ئیر که ته نیا به و که ره سته گویی لی-
بگیریت؛ (گوشی)

گوشینه: [ناو] گونیه؛ گونی؛ ته لیس. (گونی)
گوفتار: [ناو] گوته؛ رهوتی په یقین؛ وتار؛
گوتار. (گفتار)

گوفتوگو: [ناو] ده فچه نگ؛ وتووژ؛ ده مه ته-
قی. (گفتگو)

گوگرانندن: [چاوگه، ت] خرت کردن؛ خرهه-
لدان؛ گرد کردن؛ له خه راتی دان. (کروی کردن)
گوگر کار: [ناو، بک] خرهه لدر؛ خرکه ر؛ له خه-
راتیده ر؛ خرت که ر؛ خه رات. (خه راط)

گولاله قلیان: [ناو] گوراله قلیان؛ گوله نه وروژ؛
جوړیک گولاله یه که په ره کانی قه ویتره له
گوله خه شخاشه و گه لاکانی دریز و باریکه و
پیازه که ی شیرینچه؛ دزی کرمی برینی ده-
ست و پای حه یواناته که کرمی هه له ی ناییت.
(لاله الوان)

گولباران: [ناو] جوړیک ریزگرتن له که سیک
به داباراندنی گول به سه ریدا له لایه ن که س

یان جه ماوهره وه. جوړیک باربوو. (گلباران)
گول پړشنگ: گیای پهنګه ل زهره؛ هه ساره
 شمار؛ هه ساره ژمار. (گیاه شیر مرغ)
گول پړ: [ناو] (۱) گوله سو. (۲) کوتراوی گولبه-
 رگی جوړیک گوله وهک به هارات دهیکه نه
 نیو ماست و خوراکه وه. (گلپړ)
گول تریاک: [ناو] سه بیله گیا؛ مه نګه گیا. (-)
 خشخاش)
گولچیک: [ناو] گولچیسک؛ گورچيله؛
 گولچيله؛ ولک؛ گورچه ویله؛ گورچیلک؛
 گورچک؛ گولچیزک؛ گورچوو؛ قلک. کاری-
 پالاولتنی خوینه له له شدا. (کلیه)
گول خاز: خازی؛ گیاییکه کولیندراوی گول و
 گه لاکه کی له گه ل سرکه دا دژی کر مه و بو
 بینایی چاو باشه. (گل شیپوری)
گول دهسته: [ناو] چه پکه گول؛ دهسته گول؛
 مناره. (گل دسته؛ منار)
گول پروخسار: [ناو] پرومته وهک گول؛
 (ب) جوان و دیمه ن گهش؛ گول عوزار.
 (گل عذار)
گول سازی: [ناو] هونه ری دروستکردنی گول؛
 گول دروستکردن له قوماش و پهرو و
 پلاستیک و شتی تر. (گل سازی)
گول قهند: [ناو] گهرمه شانی برژاوی هه
 لتوفیو له گه ل شهربه تدا به توپه ل گوشراو.
 (گلوله چسفیل با شربت)
گول گرتن: [چاوه، ت] شاردنه وهی به پرووله
 خرچه له ژیر خولدا بو بهرگری له گه را دانانی
 می شووله و کرمول بوونی. (زیر خاک کردن-
 خربزه در موقعی که باندازه بادی است برای-

جلوگیری از کرم شدن)+
گول گولاو: [ناو] گوله باخ. (گل محمدی)
گول بهاران: [ناو] (۱) تیرباران؛ کوشتنی
 تاوانبار به شیوهی به ستنه وهی به ته ستوونه وه
 و دهسپړیز لیکردنی. (۲) به چه کی وهک تفه-
 نګ و توپ و خومپاره جیگاییک دانه بهر
 گولته. (۱و۲ تیر باران؛ گول بهاران)
گول مانج: [ناو] گولی گه وره؛ زونگاو؛ تالاو.
 (تالاب)
گولمت: [ناو] گومتل؛ پارچه؛ به شیک کی گچکه
 له هه رشت. (تکه کوچک)
گولناز: (۱) ناوه بو زنان. (۲) گولیکه ته گهر
 دهست له گوله کی بدریت په ره کانی لوول
 ده بن. (۱و۲ کلناز)
گولنیشان: [ناو] گولیکی سووری بی بو نه.
 (نوعی گل قرمز بیبو)
گولوسوورکه: ریحانه کیویه. (ریحان کوهی)
گول وینه: (۱) وینه و رسمی گول؛ له شکل
 و شیوهی گول. (عکس گل؛ شکل و شبیه
 گل) (۲) گولینه. هه واکیشی خواره وهی ته-
 نوور. گولین. (گلوله تنور)
گوله ناخ: گوله ناوات؛ گیاییکه گوله کی و-
 شک ده کهن له مهربوان و بیساران (کاژه) ی
 پیده لین دهیکولین بو سه ریئشه به که لکه.
 (گل میمون)
گوله ناسو: گولیکی ههشت په ری جوانه بو
 مالیجه ی سه ریئشه (میگرین) ده بیت. (گل-
 ستاره ای)
گوله نالور: کولیندراوی له راده ییکی که مدا
 بو نه خوشینی جهرگ و سپل باشه و ژه-

هراويه و خواردنی زوری بقیه. (زبان در) قفا)
گوله ته سپهک : گولیکی ئاوییه و بو نه-
 خوشینی کهوته یی به که لکه. (نوعی گل)
گوله با : [ناوت] گیای قلینچکه هه وریشه؛ بو
 برینی گه ده که لکی لی وهرده گرن. (علف-
 چای؛ گل باد)
گوله باخ : گول گولاو؛ گولیکه گولاوی لی ده-
 گیریت (گل محمدی)
گوله بارزانی : گولیکی زهردی بالابه رزه؛
 گیابه رزه. (نوعی گل)
گوله بریقه : گوله مرواری. (گل مروارید)
گوله به فرینه : گولیکی سپی و بون خوشه و
 گه لای نییه و پهری گوله که ی ئه ستووره و
 ریشه ی له نیو به فردایه و دهمه و به هار له
 کاروواژ (خالخال بوون) ی دهمه و به هاردا له-
 سه به فر ده روی. (گل یخ)
گوله پاییزه : گوله چه سهرت؛ له پزشکیا بو
 دهستکاری (کروموزوم) که لکی هه یه و بو
 جیگور کی ژینه کانی کوروموزوم به کارده-
 بری. (گل حسرت)
گوله پیاله : گولیکی کورته بالای شیوه لاو-
 لاوه به لام کاسه ی گوله که ی قوولتره؛ بو
 خوین بهستی برین به که لکه. (گل استکانی)
گوله تیکه : گیای شش پهره پهنگی؛ کو-
 لیندراوی گوله که ی بو شتنی چاوی
 چاوئیشه دار باشه. (گل آهار)
گوله جیره : هه لاوه دیمی؛ گیاییکه
 له (مومیایی) دا زور به که لکه. (گل کتانی)
گوله خه شخاش : چاره چه قیله؛ گولاله سووره؛
 خه شخاشه. (شقایق)

گوله خه نازیل : گیاییکه ژه هرداره
 کولیندراوی ده ساونه جیگای پهنمینی جومگه
 یان بیوه سیری، به که لکه. (انجیرک؛ علف-
 بواسیر)
گوله خه و : کسونبوله تی؛ سونبوله تیف
گوله دان : کابه. گهرمه شامی؛ گهنمه شامی؛
 گوله پیغه مبه ره. (ذرت)
گوله دره وش : گیای دوو گه گورک؛ گوله ته-
 خته ر. (گل اختر)
گوله پروو : گول گیروولک؛ کاتمی؛ هه لمه له؛
 گوله هیرو. (گل ختمی)
گوله زاوا : گیاییکه یه کساله یه، بو مالیجه ی
 برینی کون بوو، له گه ل پیازدا له سه ر برینی
 داده نین به که لکه. (آناغالس دشتی)
گوله فهرهاد : گوله کاویان؛ گوله کاوان؛ گیا-
 ییکه بو ئیشی کویچکه به که لکه. (کلماتیس)
گوله کاغه زی : گولیکی گهرمه سیرییه و ره-
 نگی گوله که ی سووره له بهر تاو بیت گوله-
 که ی زورتره و له بهر سیهر گه لای که ی زیاتر
 ده بیت. (گل کاغذی)
گوله کهر : نیره کهر؛ (ب) پیای زور نه فام و
 تینه گه یشتوو به ته وسه وه؛ (نرخر)
گوله گیا : گیاییکه له ناوچه ی مه هاباد و مه-
 ریوان زوره له گه ل بره ئاسن به برینی گولی و
 بیروی ته ردا ده کریت و به که لکه. (گرگ-
 کش؛ اقونیطون)
گوله لیوه : خه ره به نگ؛ گیاییکه به نگی لیده-
 گرن. (شاهدانه هندی؛ بنگ)
گوله میلاقه : جوریک گولاله سووره ی گه-
 لادریژه و بهرگی گوله که ی له گوله خه شخاشه

قه‌ویتره؛ گولّه‌نیسان. (گل لاله)

گولّه‌نان و دَوَبَر: چاره‌چه‌قیله‌ی ناو مه‌زرای
گه‌نم‌و‌جو؛ گولّه‌خه‌شخاشه؛ به گولّه‌تریاکیش
ده‌لین. (شقایق گل خشخاش)

گولّه‌هه‌رمه‌لّی: هه‌لمه‌له؛ گولّه‌هیرو. (گل-
ختمی)

گولّه‌هه‌نگوین: گیاییکه له ناوچه‌ی بوکان و
مه‌هاباد زوره و زهرداوبه‌ره و دهرمانی برین و
به‌ردی زراوه. (شاه‌سپرم‌کوهی)

گولّه‌هه‌وار: گولّه‌چایه؛ گیاییکه دهرمانی زه-
ردوویی و لابه‌ری زهرداوه. (گل‌سرخ‌آلمانی)

گولی‌به‌خیل: (ب) مروّقی چکووس و حه-
سوود و رژد. (کنایه‌ی آدم‌بخیل و حسود)

گوماندار: به‌گومان؛ به‌شک؛ زک‌په‌ش؛ دل-
پیس. (شکاک)

گومتاق: ته‌قیله له سه‌ری بی‌می‌زهر. (شب-
کلاه‌بسر کرده بدون دستار)

گونجه: پاداش؛ جه‌زا؛ تولّه. (پاداش)

گوندرپا: [ناو‌لناو] گوندرپاو؛ قوژ؛ قیره. (قر)
گونگله: [ناو] گینگل؛ چه‌مه‌ره؛ ئالقه‌ی پیکان.

(چمبره)

گونگهل: قومارویاری؛ (له‌سه‌ر قورسی سه-
نگه‌لی، فیری قومار و گونگه‌لی) «فولکلور»..
(بازی)

گون‌هه‌لبه‌ست: [ناو] سوواخدانی ناوبه‌ناوی
دیوار که سوواخه‌که‌ی به‌ریدابیت. (گل-
اندود کردن گله‌دیوار)

گونه‌هیستره: [ناو] جوړیک هه‌لووژه ره‌شه‌ی
ده‌نک گه‌وره‌یه. (نوعی آلوچه)

گووژ: [ناو] جهو؛ جیوه؛ شیله‌ی وشکه‌وه-

بووی دار و پرووه‌ک. (صمغ)

گوو‌گه‌رین: [ناو] گوو‌گلینه‌ک؛ گوو‌گلین؛
جوړیک‌قالونچه. (نوعی سوسک)

گوو‌نه‌که‌ر: [ئاوه‌لناو] (ب) مروّقی رژد و
چکووس و سه‌قیل؛ (خسیس)

گوو‌نیه: [ناو] گوئی؛ ته‌لیس؛ گوئییه. (گوئی)
گوو‌هاسن: [ناو] به‌رده‌ره‌ژی؛ زوو‌خال‌سه‌نگ.

(زغال‌سنگ)

گو‌هاش: فد: [ناو] چه‌شنی ره‌نگی وینه-
کیشان که به‌ئاو شل‌ده‌بیته‌وه. (کوهاش)

گو‌هقه‌چنین: [چاو‌گه‌ت] گوی داته‌پان؛ گویدان
گوی‌شل‌کردن بو‌قسه‌ی نه‌هیئی خه‌لک؛

کول‌گرتن. (استراق‌صمغ)

گو‌هما‌که‌ر: (ب) مروّقی بی‌ئاوه‌ز و بی‌عه‌قل.
(کم‌عقل)

گوی‌پروسقینی: [ناو] گوی‌پچرکی؛ زیاتر له-
سه‌ر سهربانی که دل‌وپه ده‌کات مندالان کو
ده‌که‌نه‌وه و کایه‌ی گوی‌پروسقینی سازده‌که-
ن و ئه‌و‌کیه‌رکیه‌ ده‌بیته‌ هوئی کوتانه‌وه
سهربانی به‌گل‌دا پو‌شراو. (نوعی بازی‌است)

گوی‌یرین: (۱) گوئی هه‌ندی حه‌یوان وه‌ک
سپلوت به‌تووتکی‌برین. (۲) خه‌له‌تانندن؛
زیاتر له موعامه‌له‌دا به‌کار ده‌بریت؛ پاره
لی‌کی‌شانه‌وه؛ (گوش‌بریدن)

گوی‌چکه‌گا: کو‌شه‌ن‌وه‌نه. گیاییکه کیوییه به
گه‌لای پان و دریزه‌وه له ناوچه‌ی سه‌قز و
شنو و برادوست زوره؛ ده‌ی‌کولینن و له‌شی
پیده‌شون خورووی له‌ش داده‌مرکینی.

(کاهوی‌وحشی)

گوی‌سبان: [ناو] گوی‌سوانه؛ قه‌راخ سهربان.

(لبه‌بام)

گوی^۱سه‌نگین : گوی^۲گران؛ دژی گوی^۳سووک.
(گوش‌سنگین)

گوی^۴که‌ره : [ناو] جوو^۵له‌وه‌ریکه وه ک هه‌زاری^۶
ده‌لین^۷ ته‌گهر بچیته نیو گوی^۸ ده‌بیته هوی
که‌ری. (خزنده‌ایست)

گوی^۹ل : [ناو] پره‌هر دوو ده‌ست؛ لا‌گوی^{۱۰}ل: (نیوه‌ی
گوی^{۱۱}ل، پره‌ری ده‌ستیک: پرلوچی ده‌ستیک،
لا‌ویچی^{۱۲}ک). (پرکف‌هر دو دست)

گوی^{۱۳}لاک : [ناو] سه‌روپوته‌راک: سه‌روپوته‌راک؛
پوته‌راک. (سروسیما)

گوی^{۱۴}مالینه‌وه : [چاو‌گه‌ت، نیشانه‌ی هیرش
کردن و توو‌په‌وونی ته‌سب. (گوش‌خواباندن-
اسب)

گوی^{۱۵}نه‌بیس : [ئاوه‌لناو] (۱) که‌ر؛ که‌رانسو.
(۲.ب) گوی^{۱۶} نه‌دانه قسه‌ی که‌س؛ به‌قسه‌ی که-
س نه‌که‌ر. (۱ و ۲ کر؛ ناشنوا نسبت به حرف کسی)
گه‌بر : [ناو، بک] نو‌گه‌بر؛ نو‌به‌بر؛ که‌وتنه‌پیش
که‌سیکی که‌نو‌به‌ی له‌پیشدا‌گرتووه.
(احجاف در نوبت)

گه‌بره‌ک : گه‌بر؛ گهور؛ زه‌رده‌شتی.
(زردوشتی)

گه‌بۆل : [ناو] ده‌فر؛ کاسه؛ قاب. (ظرف)+
گه‌به : [ناو] لبادی قه‌وی و تووکن.
(نمد ضخیم)+

گه‌به‌ر : [ناو] بن‌ه‌نگل. (زیر بغل)+
گه‌به‌زه : [ئاوه‌لناو] گه‌وه‌زه؛ حاله‌تی گه‌بزی؛
خو^{۱۷} ویست؛ خو^{۱۸} هه‌لکیش؛ خو^{۱۹} په‌سن.
(خود پسند)

گه‌به‌ل : [ناو] گه‌واله؛ په‌له‌ه‌هور؛ ده‌سته‌ی-

بالنده. (دسته. گروه)+

گه‌پاندن : هه‌لگلاندن؛ قووتدانی پاروو به‌له‌ز.
(لقمه‌بلعیدن با عجله)

گه‌پو‌گالته : >گالته‌و‌گه‌پ.

گه‌ده‌رو‌گوده‌ر : >گه‌ده‌و‌گوده.

گه‌ده‌و‌گوده : [ئاوه‌لناو] بی‌سه‌روپا گه‌ل؛ به‌ره‌لا
و هه‌ره‌لا؛ ره‌ش و رووت گه‌ل؛ لات‌ولووت؛
قه‌له‌وقوته؛ قه‌له‌وده‌له. (آدمهای بی‌سروپا)

گه‌ر : [ئاوه‌لناو] (۱) گه‌رۆل؛ له‌هه‌ندی ناوچه
به‌گولیش ده‌لین. (گر). (۲) نو‌به؛ ده‌ور. (نوبت؛
دوران)

گه‌راو : [ئاوه‌لناو، ت] خواربوو؛ خواربووگ؛ ته-
خته‌داره که‌گه‌راوه؛ لاربووه؛ گیربووه. (کج-
شده)+

گه‌راو : گه‌ریده؛ دونیا‌گه‌راو؛ (رابطه‌دووی گه-
ران، گه‌ریاو). (گشته)

گه‌ربال : [ناو] بیژنگ؛ هیله‌ک؛ نزدیکه‌تی
هه‌یه له‌گه‌ل غه‌ربالی فارسیدا. (غربال)
گه‌ردان‌کردن : [چاو‌گه‌ت] ریک‌خستنی
چاوگی وشه له‌گه‌ل (کات و جیگا و کار و
که‌س) له‌رسته‌کاندا. (صرف کردن)

گه‌ردۆز : [ناو] کاتی تیکه‌لبوونی نیر و میی
بزنه‌کیوی. (هنگام جفت‌گیری بز کوهی)

گه‌ردوون : [ناو] (ب) ئاسمان؛ فه‌له‌ک؛ زه‌مانه.
(فلک؛ گردون)

گه‌ردو‌وه‌رد : [ناو] توو‌چاندن و کیلانی زه‌وی
پاش په‌له. (شخم‌زن زمین بعد از باران زیاد)

گه‌ردی : [به‌ند] تو‌زی؛ نه‌ختی؛ که‌می. لادی.
(کمی)

گه‌ردی : فد: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌سیک که

خووی به کیشانی هیرویین گرتووه. (گردی)
گه‌رساندن: [چاوگه‌ت] ئابلۆقه‌دان؛ گه-
 مارۆدان؛ قه‌رساندن؛ لیدان. (محاصره؛ کتک-
 زدن)
گه‌رساندن: [چاوگه‌ت] گه‌وزاندن؛ تالاندن؛
 تیوه‌تالاندن. (غلطاندن؛ داخل به کاری کردن)
گه‌رسین: [چاوگه،] گه‌وزین؛ گه‌قلین.
 (غلتیدن)
گه‌رک: [ناو] ئاشی برنج هارپین. (آسیاب برنج)
گه‌رمخین: [چاوگه‌ت] وشکه‌وه‌بوون.
 (خشک شدن)+
گه‌رمشاندن: [چاوگه‌ت] هوور کردن؛
 هارپین؛ ورد کردن. (خورد کردن و پودر کردن)+
گه‌رمونه‌رم: [ئاوه‌لناو] خوڤش و له‌بار بو‌حه-
 سانه‌وه‌ی له‌ش؛ جیوبانی گه‌رمونه‌رم. (گرم-
 ونرم)
گه‌رمه: [ناو] گه‌مپه. (سرگین زیرپاسفت‌شده-
 و خشک)
گه‌رمه‌ژان: [ناو] هه‌په‌تی ژانی مندالبوون.
 (شدت درد زایمان)
گه‌رمه‌ژۆ: [ناو] زیپکه به هو‌ی تاو بردنه‌وه؛
 گرم‌ژه. (جوش آفتابزدگی)
گه‌رمه‌لان: [ناو] (۱) لانی تازه‌ی گیانله به‌ران.
 (لانه تازه). (۲) لانی که‌رویشک له جیگای به‌ر
 پوژ که له پاییزاندا، چیی ده‌کات. (لانه-
 خرگوش درپاییز که‌روبه آفتاب است).
گه‌رمه‌یاو: [ناو،ت] ته‌وی زۆر؛ ته‌بی زۆر؛ جه-
 نگه‌ی نۆبه‌تی لیهاتن. (شدت تب)
گه‌رمیان: ناوچه‌یی که‌ نزیکی که‌رکووک.
 (منطقه‌ای نزدیک کرکووک)

گه‌رمیله: [ناو] ده‌ست به‌جی و گه‌رماوگه‌رم
 سه‌رپرینی نیچیر که‌ گومانی مندار (مردار)
 بوونه‌وه‌ی لی بکریت. (سرپریدن شکاربدون-
 فوت وقت)
گه‌رنیزه: [ئاوه‌لناو] لاواز؛ گه‌رنیسه؛ له‌پ؛ بی-
 تووک. (لاغر مردنی)
گه‌رنیسه: < گه‌رنیزه.
گه‌روگیف: عر و گیف. ئه‌پنین؛ نه‌پاندن و
 هه‌په‌شه‌کردن؛ گوره‌کردن. (عروتیز)
گه‌روه‌خره: [ناو] مله‌خره؛ دووشاخه. (خناق)
گه‌رهمه‌شکه: [ناو] جوړیک ئاکاردئونی بی
 کیل؛ ئامیری موسیقایه. (آکاردئون بی کلید)
گه‌ره‌و: [ناو] گریو؛ مه‌رج. (شرط. مرج)
گه‌ره‌ه: مه‌پیک ده‌وری چاوی ره‌ش بی‌ت.
 (گوسفند دور چشم‌سیاه)
گه‌رپی: [ناو] (۱) گه‌پو‌لی. (گری). (۲) به‌نه-
 خوڤینی (گورپی و گولیش) ده‌لین. (آبله؛
 جذام)
گه‌رپیک: ده‌وریک؛ گه‌پری هه‌په‌ره. (یکدور)
گه‌ری: [ناو] گه‌لی؛ شیوی قوول و به‌رین؛
 دۆل. (دره‌بزرگ)
گه‌زگه‌سک: [ناو] گه‌ز که‌زک؛ گه‌زنه؛ گه‌زه-
 نه؛ ئالۆشه؛ گزگزه؛ خه‌له‌نگ؛ گیاییکی گه‌لا-
 پانه و کولکی گه‌لاکه‌ی خورو‌شداره و بو
 باداری (پوماتیزم) به‌که‌لکه. (گزنه)
گه‌زیزه: [ناو] (۱) گولا‌له گه‌زیزه‌ی هه‌وه‌لی
 به‌هاران. (نوعی گل بهاری). (۲) دوورگه. ئادا.
 (جزیره)
گه‌سکه‌توولینه: [ناو،ت] گسکی له خه‌لفی
 بلا‌لووک و گزیچار و ئیتر چی‌بوو. (جاروب-)

از شاخه نازک درختان)

گه‌شت و گوزار: [ناو] گه‌ران و سه‌یران؛ گه-
شت و سه‌یران. (گشت و گذار)
گه‌ف و گور: [ناو] هه‌په‌شه و گورپه‌شه.
(ته‌دید)

گه‌فین: [چاو‌گه] حه‌په‌کردن؛ وه‌پین؛ (ب)
قسه‌ی بی‌تام؛ فلتانیدن. (عوو؛ سخن‌بی‌معنی)
گه‌فازتن: [چاو‌گه] گه‌فزانیدن؛ خلا‌فاندنه-
وه؛ گه‌وزاندن. (غلتانیدن)

گه‌فر: [ناو] زیخ؛ ریخ؛ خیز. (شن)+
گه‌فزانیدن: [چاو‌گه] گه‌فزانیدن؛ گه‌وزاندن؛
له‌تور‌کیدا (گه‌وزاتماخ) واتا گه‌وزاندن؛ خول-
پیدان و خولاندنه‌وه به‌پالک‌ه‌وتنه‌وه؛ تلاندنه-
وه؛ له‌خوین گه‌وزاندن. له‌خوین وه‌ردان. (-)
(غلتانیدن)

گه‌فلاندی: گه‌وزیندراو. (غلتیده)
گه‌فلین: گه‌وزین؛ تلین؛ گه‌رسین. (غلت)
گه‌فه‌ز: مه‌په‌کیوی؛ مه‌په‌سوور؛ په‌زه‌کیوی.
(گوزن)

گه‌لار: [ئاوه‌لناو] پیرولا‌که‌فته؛ به‌ته‌وسه‌وه به
مرو‌ی پیر ده‌لین؛ زیاتر به‌سگی پیر ده‌وتر‌یت
(سگ‌پیراز‌کارافتاده)+

گه‌لاله: [ناو] کاری‌دیاری‌کردنی ئه‌ندازه‌ی
پاژ‌گه‌ل و‌کیشانی نه‌خشه‌ی سه‌ره‌تایی بو
کردنی کاریک؛ دارشتنی ریژه‌کی سه‌ره‌کی
له‌په‌یکه‌رسازیدا بو‌ئه‌وه‌ی ورده‌کاری له
سه‌ربکریت. (طرح)+

گه‌لباخی: [ناو] گه‌لواخی. ئیلیکی گه‌وره‌ن له
کوردستانی روزه‌لات. (ایل‌گلباخی)
گه‌لفاندن: [چاو‌گه] وردکردن؛ هارپین؛

ه‌وور‌کردن. (خردکردن؛ پودر‌کردن)

گه‌لفچاندن: [چاو‌گه] هه‌لوه‌راندن؛
وردکردن؛ پرواندن. (خردکردن)

گه‌لفین: [چاو‌گه] داوه‌رین؛ گولوفین و
پروان. (مچاله‌کردن و به‌هم‌سائیدن و خردکردن)
گه‌لفچین: [چاو‌گه] هه‌لوه‌رین؛ گه‌لفین؛
وردبوون؛ پروان؛ سیس‌بوون. (خردکردن؛
پژمردن)

گه‌لوان: [ناو] قه‌زوان؛ قه‌زکه‌وان؛ قه‌زخه‌وان.
(نانکش؛ چاتلانقوش)

گه‌له‌خوی: [ناو] خاوه‌ن می‌گه‌ل؛ (چ‌هه‌ژارم
نه‌دی وه‌ک کوردی هه‌ژار، چاوبه‌ئه‌س‌رین و
سپی ده‌س زوردار، خیوی خه‌رمان‌خ‌ری
بی‌نان ده‌نوی، گه‌له‌خوی پیوی نه‌بی داس
بسوی) «هه‌ژار». (صاحب‌گله)

گه‌له‌ساو‌کی: [ناو] نارپیک‌رویشتن؛ به‌قاپاو‌یژ
رویشتن. (پاشنه‌به‌ساق‌خوردن در راه‌رفتن)

گه‌لیری: [ئاوه‌لناو] گه‌لی؛ نه‌ته‌وه‌یی؛ پیوه-
ن‌دیدار به‌گه‌له‌وه؛ تورمه‌یی؛ نیژادی. (نژادی)
گه‌لیزه: [ناو] کووزووی مل‌باریک؛ مینا؛
سوراحی؛ سه‌بوو؛ تونگه. (سبو)

گه‌م: [ناو] له‌غاو. (افسار)
گه‌ماره: [ناو] خوش‌کردنی پیست و که‌ولی
ئاژ‌هل. (دباغی)

گه‌مرین: [چاو‌گه] جوی‌بوونه‌وه. (جداشدن)
گه‌نده‌ک: [ئاوه‌لناو] وشه‌ییکی ئاو‌یستاییبه
به‌واتای گه‌نیک؛ گه‌نیو؛ گه‌نیاگ؛ گه‌نده‌ل.
(گندیده)

گه‌نگ: ناوی چومیکه له‌هیندوستان که
خوله‌میشی له‌شی مردووانی پاش سووتاندن

تیده پڙن. (رود گنگ)

گهنگه شه: [ناو] پشیوی؛ ئالوژی؛ کیشه و ناره حه تی؛ دهردیسه ری. (دردسر)

گهنگه شه: [ناو] راویژ. (مشاوره)

گهنم: [ناو] ۱۲ جوړه سهرداری، سمه وهژ، به هاره سووره، کوستان، قهنده هاری، ئومید، گول پروت یان گول پروته، شووشه، مه لا، به- هاروو، حوله، زهرده، گول پهرشه، بوی هه یه چه شنی تریشی هه بیت (گندم) +

گهنمه بهردیله: [ناو، ت] به لڅ کوچک؛ خه نه تیلکه؛ گله وه زه؛ کریره بهرد؛ قریره بهرد؛ قه- وزه بهرد؛ کریشه بهرد؛ گه وهز؛ بهز؛ مه خمه لینه؛ خه نه تیثک. (گل سنگ)

گهنمه ویهو: [ناو، ت] خه له پښ؛ ماشینی دروینه؛ کوښماین. (کومباین)

گهوار: [ناو] به چکه کهو. (جوجه کبک)

گهور: [ئاوه لئاو] جوان؛ پښ؛ گهورامن؛ جوانی من. (قشنگ)

گهورایی: [ناو] ئه وهی له شیر بهرهم دی؛ سپیایی. (لبنیات)

گهوزاله: [ناو، بهر] خول خوار دوو؛ به گولوله بوو؛ کلاف؛ گلوله. (کلاف؛ گلوله)

گهوه رجین: تد: [ناو] گه وگه رجین؛ کوتر؛ کهفوک؛ کاووک؛ کافووک. (کبوتر)

گهویر: شاریکی جووله که نشین بووه له نزیکي پاهه ئیسته بووه ته چورژی. (نام سابق - چورژی)

گهینه یه ک: تووشی یه کترین بوون؛ (ب) - پیک برانی دوو دلدار؛ به یه ک گه یشتن. (بهم - رسیدن دو عاشق)

گیائله ت: گیاییکه وه ک پرکیشه بو در- گاکردنی دومهل به که لکه. (نوعی گیاه)
گیاته ناف: گیاه گوریس؛ بهر گوواله؛ گیاییکه ته نافی لی دروست ده کن. (کنف)

گیاتیراوی: له ناوچه کانی مه هاباد و سوما- برادوست و ورمی، (گه پری گیا) ی پیده لین و بو مالیجه ی برینی کون بوو (تیراوی) به که لکه. (سيزاب)

گیاخاو: گیاییکه له به بیوون ده کا به لام ره- نگی گوله کانی شینی مه یله و سپین. (نوعی- گیاه)

گیاخاوین: گیادل ژان؛ له ناوچه ی مه هاباد زوره و دهرمانی بای سوور و کولنجه. (گیاه- دمروبا)

گیادوخوا: پسلی؛ گیاییکه دوخه وای لی- دروست ده کریت و دژی کرمی ریخوله یه و زهرداوبه ره. (گندنا ی کوهی)

گیاسنجابی: گیاسالمه؛ له به سته نی (دو ندرمه) چیکردندا به که لکه و ده قاقی قوماشی پی ده- دن. (گیاه سلمه؛ ؟ علب؛ این فونت حرف پنجم فارسی ندارد)

گیاسه فرا: گیاییکه بو ره وانی باشه. (گیاهی- استملین)

گیاکه و: تالشک؛ تالژگی؛ دهرمانی لابه ری زهرداو و مالیجه ی زهردووییه؛ گه لاکه ی خوراکی کهوه. (کاسنی تلخ؛ امیرون)

گیامایه سیر: پرزه له گایانه؛ گیاییکه گه لاکانی وه ک دهرزی باریکه و بهر که ی وه ک فندق وایه و کولیندراوی بو شور دنی برین به که لکه. (ریس؛ ابهل)

گیامشک : گیاییکی بالابه‌رزه و گولّه‌که‌ی ژه‌هرداره ئاوی کولیندراوی بالووکه‌ی پیده- شون به‌موفايه. (مازیون)

گیامه‌نگه : گول‌به‌فرین؛ گیاییکی بالابه‌رزه، بو که‌م‌خوینی که‌لکلی هه‌یه. (گل‌رازک)

گیان‌سه‌گ : [ئاوه‌لناو] (ب) سه‌گ‌گیان؛ گیان‌سه‌خت. (جان‌سخت)

گیپش : [ئاوه‌لناو] تیکسم‌راوی سک‌زل و قه‌له‌و. خپیش. (چاق‌شکم‌گنده)

گیتار : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] ئامیریکی شه‌ش ته‌لی موسیقایه و تاییه‌ت به‌ئوروپایه. (گیتار)

گیتاری کاره‌بابی : گیتاریک که به کاره‌با ده- نگه‌که‌ی به‌رز و نه‌وی ده‌بیته‌وه. (گیتاربرقی)

گیج : [ئاوه‌لناو] گیژ؛ (ب) حول؛ گیژو‌گه‌وج؛ گیل. (گیج)

گیج‌بازی : [ناو] تا‌قمانه‌جووت. (دل‌وه‌گیج - بازی چه‌پگه‌رد بازیش و‌ه‌رد، جفت ئاره‌زوو که‌رد چه‌پگه‌رد تا‌ق ئاوه‌رد). «مه‌وله‌وی» (بازی‌تک‌وزوج)

گیجگا : [ناو] لاجانگ؛ شیشنگ؛ جینک؛ جاینک؛ گیجه‌نه؛ به‌ینی قولینچکی چاو و گوی. (شقیقه)

گیجه‌لوول : [ناو] ناخی ته‌ندووره و گیژنه‌ی- ئاو؛ به‌رزبوونه‌وی ئه‌ستوونی گیژه‌لووکه؛ ته- ندووره؛ گیژه‌لووکه. (گرداب؛ گرداب)

گیرامه‌بو : نه‌بیته‌دی؛ قبول نه‌بیته‌گیرانه- بیته. (مستجاب‌نشود)

گیرووی : [ئاوه‌لناو] لاروخیج؛ چه‌پوچیر؛ گیر- و‌فیر. (کج‌و‌مووج)

گیره‌پیکردن : [چاوگه‌ت] (ب) هات و چوی زور پیکردن. (سردواندن)

گیره‌شیوین : [ناو، بک] کارتی‌کده‌ر؛ ره‌وتی کار گورین و شیواندن. (کار بهم‌زن)

گیرزاندن : [چاوگه‌ت] وه‌دره‌نگ‌خستن؛ وه- دواخستن؛ گنخاندنی کات. (عقب‌انداختن)

گیژگیژه‌کانی : [ناو] باوه‌خولی. (بازی‌چرخ- خوردن بدورخود)

گیژن : [ناو] ته‌نووره؛ گیژاو؛ گیجه‌لوول؛ ته- له‌زگه؛ گیجاو. (گرداب)

گیژو‌ور : [ئاوه‌لناو] گه‌لحو؛ گیژ؛ گیج؛ حول؛ گیل و گه‌وج. (گیج)

گیژی‌ده‌لیا : [ناو] گیجی‌ده‌ریا؛ دل‌تیکچوون و سه‌رله گیژه‌وه‌هاتن له ناو پاپوردا؛ ده‌ریا‌گه- زی؛ ده‌ریا بردووی. (دریازدگی)

گیشا : ژاپون‌د؛ فد؛ تد؛ [ناو] هه‌ندی ژنی ژاپونی که باره‌ینراوان بو رابواردن و خزمه‌ت به پیاوان. (گیشا)

گیشه : فرد؛ فد؛ [ناو] ئوده‌ی چووک به ده- ربیجه‌ییکه‌وه بو فروشتنی پسووله؛ (۲) گیشه- ی بانک؛ باجه‌ی بانگ. (۱ و ۲، گیشه)

گیشه‌گیف : [ده‌نگه‌ناو] صدای بادتند. (صدای بادشدید)

گیلاس : [ناو] گیلّاس؛ له گلاسی ئینگلیزیه وه‌هاتووه؛ په‌رداخ؛ شه‌ربه‌ی تاییه‌ت بو مه‌ی نوشی. (گیلاس)+

گیلنای : [چاوگه‌ت] سوورپیدان؛ زق‌ریان؛ خول‌پیدان. (چرخاندن؛ گرداندن)

گیله‌کی : [ناو] زمان و جه‌ماوه‌ری خه‌لکی گیلان له باکووری ئیران. (گیلکی)

گیلہندی : [ناو] مہلہ غان. (داس دستہ بلند)
گیلہن گیدہن : فد؛ تد: [ناو] لہ تور کیہوہ
 ہاتوہ (واتا ہاتن وچون)، گہلہن گہدہن؛
 ٹامیریک لہ تہننگدا کہ بہ ہاتوچویک
 فیشہک دہ خاتہ بہر خانی چہک. (گلنگدن)
گیندہ : [ناو] کونک؛ گشتک؛ ٹہنگووتک.
 (چوونہ)
گینگل : [ناو] قہ فخوردن؛ ٹال قہ پیکان.
 (چمبرہ) +

گینی : [ناو] گوینی؛ گہون؛ گینی. (گون)
گیو : ناوہ بو پیاوان؛ ناوی کوری گوڈہرز لہ
 شانامہ دا؛ ناوی ماموستا گیو موکریانی زانا و
 فہرہنگ نووسی پسپور و بہ توانای کورد. کہ
 بہ تیکوشانی (کوردستان، موکریانی) کیڑہ
 پروونا کبیرہ کہی فہرہنگی (گیو موکریانی)
 چاپ کرا. (گیو)

گیوا : [ناو] شینایی؛ گیا؛ گیواو. (گیاہ)
گیواوہ مانگاز : [ناو] مارہ جیوہ؛ مالہ جیوہ؛
 گیاییکہ دہ خوریت؛ دہلین ٹہ گہر کہ سیک مار
 بیگہزیت کوتراوی مارہ جیوہ دابینہ سہر
 شوینی مارگہستہ بہ کہ لکہ. (مارچوبہ)
گیوہہ لکیشان : [چاوگہ، ت] کلش ہور-
 کیشتہی؛ (ب) خوٹہ یار کردن بو ٹہ نجامی کا-
 ریک. (گیوہ اور کشیدن)

پیتی (گ) به‌شی وشه‌ی بیانی

گارانتی : اند؛ فد؛ فرد: دسته‌برایه‌تی؛ کاری وه‌ئەستوگرتنی راپه‌راندنی گیروگرفتی که‌ل- وپهل، پاش فروشتنی له‌لایهن فروشیاره‌وه. (گارانتی)

گارد : اند؛ فد؛ فرد: وشه بیانیه پاریزه‌ر؛ یه‌ک یان چه‌ندکەس که پاریزه‌ری گیانی که- سێکن. (گارد)

گارسون : اند؛ فد؛ فرد: پیشخزمه‌تی چیشخانه و ره‌ستوران. (گارسن)

گاز : فد؛ فرد؛ اند: قوماشی تایه‌ت بو برین پیچان. (گاز)

گالوانیزه : ته‌نه‌که‌بی که به روخ سوواخ‌دراوه (به‌سه‌ریدا کیشراوه و ئاودراوه‌ته‌وه و ژه‌نگ- ناهنی)، زیاتر بو داپوشینی سه‌ریان به‌جه- مه‌لون. (گالوانیزه)

گرافیس : اند؛ فد؛ فرد: پسپوری هونه‌ری گرافیک. (گرافیس)

گرافیک : اند؛ فد؛ فرد: هونه‌ری به‌دییه‌نانی نه‌خش و وینه به‌هیل و نووسراوه. (گرافیک)

گرانیت : اند؛ فد؛ فرد: جوړیک به‌ردی خارا بو رووکاری بینا به‌که‌لکه (گرانیت)

گریپ : فرد؛ فد؛ په‌رکه‌م؛ په‌تا؛ هه‌لامه‌ت؛ ئه‌لامه‌ت؛ ئارسم؛ هالمه‌وت؛ په‌سیو؛ په‌رسی؛ زوکام؛ درم. فرپینگ؛ نه‌خوشینیکه؛ به‌هووی سه‌رمابوونه‌وه تووشی مرو ده‌بیت و گیروداره. (گریپ)

گریم : فرد؛ اند؛ فد: گوپانی شیوه‌ی له‌ش و سه‌رچاو به‌شیوه‌ی دلخوار؛ زیاتر له‌شانوگه

ری و ئاکته‌ری سینه‌مادا. (گریم)

گریمور : فرد؛ اند؛ فد: پسپوری کریم‌کردن. (گریمور)

گلگیر : فد: [ناو] سه‌رقاییکی کومه له‌سه‌ر ته‌گه‌ری سه‌یاره بو به‌رگری له‌قور پرژاندن. (گلگیر)

گلگیرسازی : [ناو] (۱) ره‌وتی دروست‌کردنی گلگیر. (۲) ریک‌وپی‌ک کردنه‌وه‌ی گلگیری لاروخ‌یچ بوو. (۳) کارگه‌ی ئه‌وکاره. (گلگیرسازی)

گلوکوز : فد؛ فرد: [ناو] قه‌ندی‌تری و هه‌ندی میوه‌ی‌تر؛ له‌هیدرولیزی نیشاسته‌یش به‌ر- هه‌م دیت و له‌ره‌وتیکی تایه‌تدا ده‌بیته‌شه- راب و له‌پاشان به‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌هووی قارچکی که له‌هه‌وادا هه‌یه ده‌بیته‌سرکه. (گلوکز)

گودبای‌پارتی : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] میوانی مال ئاواپی؛ وه‌پ‌یخستنی میوانی بو به‌رکردن و خوداحافیزی له‌که‌سیک که دوور ده‌که- وینه‌وه. (گودبای‌پارتی)

گوزارش : گوزارشت؛ راپورت؛ خه‌به‌ردان؛ گیر- انه‌وه‌ی خه‌به‌روباس. (گزارش)

گوزارشگر : [ناو، بک] هه‌والئیر؛ خه‌به‌ر- نووسی گوڤار؛ هه‌والده‌ر؛ شوولی هه‌والئیر. (گزارشگر)

گولف : اند؛ فد: [ناو] یاریکه به‌گوچان و توپیکی گچکه ده‌کریت و تایه‌ت به‌ولاتانی ئوروپیه. (گولف)

گووبلهن : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] وینهی به ده-
 زووی پهنگاورهنگ چنراو؛ کووبلهن. (کوبلن)
گهردنکەش : [ئاوهلناو] (۱) یاخی؛ (یاغی؛
 متمرّد). (۲ب) سهرکهش؛ کیوی زور بلیند.
 (کوهسربفلک کشیده)
گیربوکس : اند؛ فد؛ [ناو] جهعبه دهندی سه-
 یاره. (گیربکس)
گیوتین : [ناو] کهرهستهی قرتاندن؛ کهره-
 ستهی ریک برینی قهراخی کتیب؛ لهرا
 بووردوودا له ئورپا سهری تا وانباریان پیده-
 قرتاند. (گیوتین)

لا : [ناو] (۱) لو؛ تال؛ پشته؛ (خاتوون تهشی ده- ریسیت، خاوکانه یان دوو لایه). «فولکلور» (رشته) (۲) کن؛ نک؛ پال؛ ته‌نیشْت. (طرف. پهلو)

لا : [ناو] له موسیقادا ناوی چوواره‌مین نوته. (چهارمین نت موسیقی)

لائیک : [ناو] فرد؛ اند؛ فرد؛ حوکمه‌تی لائیک : حوکماتی تاقمیک که دینی نییه (جیاواز له‌دین). (لائیک)

لاباز : ته‌سپیک که راسته‌وراست نه‌روا و به لاتنه‌نیشْت و لابه‌لادا پهل باوی. (به‌طرف‌پهلو- راه‌رفتن اسب)

لاپره‌سه‌ن : [ئاوه‌لناو+ ناو] سه‌ره‌رو؛ حاله‌تی بی‌تیفکرین کاریک‌کردن؛ مل به‌کاریکه‌وه‌نان بی‌سه‌رنج و تیفکرین؛ چه‌که‌رداسی؛ بی- تاوتوبی‌کردن و هه‌لسه‌نگاندنی چاکی و خرابی و ئاکام، خو خستنه‌ناو کار یان گیچه- لیکه‌وه؛ (ب) گوی به‌ره‌سم و رسووم نه‌ده‌ر. (بدون تفکر و برآورد کار کردن و در نظر نگرفتن- آداب و رسوم؛ بی‌تفکر)

لاپی : [ناو] لیژ؛ جیگه‌ی لاپال؛ وه‌ک؛ ریگای لیژولاپالی داوینی کیو. (راه‌مایل برکمرکش کوه)

لاپیش : [ناو] وهرزی پاییز. (پاییز)

لاتانه : (۱) وه‌ک‌لات؛ لات‌ئاسا. (لات مانند). (۲) شه‌پروشی. (شارلاتانی)

لاتانه فروشتن : شه‌پروشی؛ لاتیک بو‌ئه‌وه‌ی

سامانیکی ده‌ست که‌ویت به‌هانه به‌که‌سیک بگری و شه‌ری به‌سه‌ردا به‌سپینی. (پاپیج- کسی‌شدن؛ تحمیل کردن دعوا)

لاچ‌لاچ : [ناو] قوماریازیکی زور به‌ناویه و قومارزان بووه؛ (ب) که‌سیک که زور قوماریازی به‌لاچ‌لاچی ده‌شوبه‌ینن. (لیلاچ)

لاجوور : [ئاوه‌لناو] غه‌ریب؛ ناشاره‌زا؛ نابهلده. (ناآشنا)

لاچی : (۱) [به‌ند] ئه‌راچی؛ ئه‌راچه؛ بوچی؛ لو چی. (۲) بچیته ئه‌ولاهه؛ لابیچی. (برای‌چه؛ برودکنار)

لاخستن : [چاوگه‌ت، (۱) جوریک دزی کردن. (۲) لی‌قرتاندن؛ له‌خه‌رجی پروژانه پاشه‌که‌وت- کردن و گلدانه‌وه زیاتر به‌نه‌هینی. (کنار- گذاشتن؛ پس‌انداز کردن و آینده‌نگری)+

لاخوراو : [ناو، به‌ر] هه‌ر شت که لاییکی خوراییت؛ میوه‌ی قه‌پال لیگیراو؛ (ب) میوه‌یی که نیوه‌ی داعبا خواردییتی. (میوه‌گاززده)

لاخور : [ناو] گرکه‌ییک که لاییکی چووبی به‌چاللو له‌و جیگه‌دا ناسکتره و تاله. (گرمکی‌که- یک‌قسمتش گودوتلخ‌باشد)

لادایی : لاری‌کردوو؛ له‌ری‌لاداو؛ ژ ری‌ده‌ر- که‌تی؛ هاتیبه به‌رکه‌نارکرن. (منحرف‌ازراه)

لادگا : [ناو] لادی؛ گوند. (قریه)

لاده‌ست : که‌نارده‌ست؛ لبال؛ پال‌ده‌ست؛ له‌نک قومارکه‌ران دانیشتن و تماشای یاریکردن؛ (-

لا دهست زهینی پرووتره). (بغل دست)

لا رگو: [ناو] دهسته واژه‌ی موسیقاییه وانا تاهه-

نگی زور ئارام و له سه ره خو. (لا رگو)

لا رولوچ: [ئاوه لئاو] لاروله ویر؛ خواروخیج. (کج-

ومعوج)

لا روس: ناوی کیبی فرههنگی به ناوبانگی فه-

رانسه. (لاروس)

لا ره دیای: لاتیل پروانین. (چپ چپ نگاه کردن)

لا ری: [ناو] ریگای ته ریک؛ کویره ری؛

قاچاخه ری؛ لقه ریگایی که له ریگای گه وره تر

جوی ده بیته وه. (راه فرعی؛ کوره راه)

لا ریانه وه: [چاوگه، ت] لاره ولار کردن؛ خو شه-

نگاندن و به ناز و قه مزه رویشتن. (خرامیدن)

لا زانیا: ناوی خوراکیکی ئیتالیا بییه؛ خوارنیکه

به شیوه‌ی پهره گه لیک له گهل هه رشته فره-

نگی و ربی (دوشاوی) ته ماته و پهنیر و گوشتدا

چی ده بیته؛ له کوردستانیش بووه به باو،

دروستی ده کهن. (لا زانیا)

لا زوان: [ئاوه لئاو] لاله په ته؛ بی زوان؛ (ب) نه-

زان؛ ناحالی. که مئاوه ز؛ له زمان حالیه نه بوو.

(الکن؛ زبان نفهم. کم عقل)

لا زه لاژ: [ناو] ئاخاوتنی خاوه خاو؛ گه مزه گه مژ

قسه کردن. (من و من حرف زدن)

لاس: [ناو] داره سنجووی نییر. (درخت سنجدر)

لاس: [ناو] هه وریشمی نه زور باش؛ ناوه بو

پیاوان. (ابریشم پست؛ اسم مردانه)

لا ساوه: [ناو] ریژنه باران؛ شهسته باران؛ وهک

گوزه‌ی سه ره ره و خوار بارینی باران. (باران تند)

لاس و خه زال: بهیتیکی زور به ناوبانگی کورده-

واریهه؛ ناوی دوو قاره‌مانی ئه وه بیته. (نام-

آوازیست مشهور)

لا شاو: [ناو] لیشاو؛ لافاو؛ سیلاو؛ له‌هی؛ تیژاف؛

لیمشت؛ لاخیز. (سیلاب)

لا شو: [ناو] ئافه‌تیکی که ندووی هه‌نگه که

قریان ده‌کا. (آفت زنبور عسل)

لا فکه‌ر: هیوچی؛ خو په‌سن که‌ر؛ مه‌دحا خو که-

ر. (لاف و گراف کننده)

لا قایی: [چاوگه، ت] لالیانه وه؛ پارانه وه؛ لالانه-

وه. (لابه کردن)

لا ق‌گرتن: [چاوگه، ت] (۱) له زورانبازیدا

پاگرتن. (زیر گرفتن). (۲) پاچه بردن به ده‌ما.

(ب) تووره بوون و جوین پیدان. (پاچه گرفتن).

(۳) سه‌گی که گاز له لاقی که سیک بگریته.

(پاچه گرفتن)

لا قوزه: [ناو] لاخوزه؛ لاخوز؛ گندوره‌یی که-

لا ییکی چووبی به چالا و لهو شوینه‌دا پیسته که-

ی ناسکته و تاله. (گرمک که از نقطه‌ای-

پوستش نازک و تلخ و فرو رفته باشد)

لا ق‌ولو ق: [ناو] گورگه لوقی ئه‌سپ؛ لوقه‌ی

ئه‌سپ که له یورغه توندتره؛ یورتمه. (یرتمه)

لا ق‌وله‌ته‌ر: [ناو، ت] قاچ و قول؛ خواره‌وی له-

ش. (پا. پایین تنه)

لا قه‌پرغه: [ناو، ت] لاقه‌برغه؛ کورته که له که-

خالیکه. (پهلو)

لاک: [ناو] (۱) لاک‌ی مور کردنی نامه و به‌سته و

کیسه‌ی پوستی. (لاک)

لاک و ئالکول: [ناو] شارلاکی تواوه له ئالکولدا؛

ماکیکی سوور له ژیرسکی میرووی (تاکارلاکاو)

ده‌تکی و له ئالکولدا ده‌تاو بیته وه بو ره‌نگ-

کردن و بریقه‌دار کردنی ته‌خته و شتی

دروست کړاو له دار به کاری دینن. (لاکالکل)
لاکومور کردن: [چاوگه،ت] داخستنی دهرکی
 ههر شت (بهتاییهت پاکهتی نامه)، به گهرم-
 کردنی لاک له سهری و مورپیانان؛ شه-
 قلکردنی لاکي تاواوه له سهر پاکهت یان
 قوفلی دهرکه. (لاکومهر)
لاکهوتن: [چاوگه،ت] کهوتنه قهراخ؛ شتی ئاو
 ئاورده، کهوتنه کهنار؛ بهرکه نار بوون. (به-
 ساحل آمدن؛ برکنارشدن)
لاکیل: [ناو] خه لکی گوندیک که زهوینی -
 گوندیکی تر بکلیت. (اهل دهی که زمین ده-
 دیگری رابکار)
لاکی ناخوون: [ناو] جوړیک لاکه بو په-
 نگاندنی ناخوونی ژنان. (لاک ناخون؛ مانیکور)
لاگوپل: [ناو] نیوه گوپل؛ لویچ؛ پر له پی ده-
 سټیک له ههر شت. (پریک کف دست)
لالانگی: [ناو] لاله نگی؛ نارنگی؛ نارنگی؛ فشه-
 پرته قال. (نارنگی)
لال بییه: [چاوگه،ت] لال بوون؛ بی زبان بوون؛
 (ب) قسه نه کردن؛ وس بوون. (لال شدن)
لالکه: [ناو] لالک؛ لالیان؛ پارپان. (لابه)
لالنگی: [ناو] فشه پرته قال؛ نارنگی. (نارنگی)
لالوزا: [ناو] خالوزا. (پسرداری)
لالیکردنه وه: [چاوگه،ت] (ب) مه لاهه زه کردن؛
 دست گرتن و کو مه ک پیکردن. (مراعات-
 کردن؛ کمک کردن)
لام: [ناو] کوته شووشه ییکی ناسک و چکو له یه
 بو له سهردانانی نمونه گه لی ئاروپنکاری (له
 تاقیگه) که له ژیر میکروسکوپ (هووربین) دا
 داده نریت؛ (نمونه له تووی لام و لامیدا داده-

نریت). (لام)
لاما: (۱) نازناوی پیشه وایانی ثایینی لامایی له
 ثایینی بوودایی دا. (لاما)
لاما: **فرد؛ اند؛ فد**: وشتی بی دووگ. (لاما)
لامژ: **چهوره**؛ خوبه خوکهر. ژیان له سهر خوان
 یان له شتی زینده وهرانی دی؛ وهک کرمی
 ریخو له و گه نه و بتر. (انگل)+
لامژ: [ناو] پرووه کی که ریشه ی ده چه قییته
 ساقهت و ریشه ی پرووه کی تر و به شیلای په-
 روه رده کراوی ئه وان ده ژی و له ئاکام دا لا-
 وازیان ده کات یان وشکیان ده کات. (انگل-
 گیاهی)+
لامژ: [ناو] کارژیله و بهرخ، که جگه له دایکی
 خوین مه کی ئاژلی دیکه ده مژن. (بزغاله ای
 که از پستان غیر مادر شیر می خورد)+
لامژ: له جگهره ی خه لک کی شان. (از-
 سیگار مردم کشیدن)
لامل: [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ که له وه کیش؛ سه-
 رکیش؛ نافه رمان؛ (ب) نه هاتنه سهر بار و را؛
 لاسار. (متمرد)+
لاموجیم: لام و جوم؛ پرسینی هو ی ئه نجامی
 کاری و سهر بادان له ئه نجام دانی ئه و کاره.
 (تمرد)
لامه سهو: (لا) وشه ییکی ئاره و بیه، به
 واتای (بی؛ نا) و (مه سهو) یش له مه زه بی ئاره-
 و بیه و کوردکاری بووه؛ لامه زه؛ لامه سهب؛
 واتا بی دین. (لامذهب؛ لامصب)
لامی: [ناو] کوته شووشه ییکی له تاقیگه ی
 پزیشکیدا که نمونه ی تاقی کردنه وه له تووی
 لام و لامیدا داده نریت. (لامی) < لام

لان : لایهن؛ لانی ژن لاوازه : لایه‌نی ژن لاوازه. (طرف)+

لانجین : [ناو] دۆلّهی هه‌ویر؛ سووینه؛ ته‌شتی هه‌ویر تیدا شیلان. (تغار.)

لانچینه : [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونکه‌هه‌ویر له‌سه‌ر پانکردنه‌وه بۆ نان کردن. (تخته‌خمیرپهن-کردن نانوايي)

لانکۆلی : [ناو] گۆرانییکی کوردییه. (نام-آهنگی‌است)

لانه‌ولان : [ناو،ت] ئەم‌شان و ئەوشان؛ لانه‌ولانت که‌م، شانەوشانت که‌م شه‌و له‌نیو جی-دا. «فۆلکلۆر» (ازاین پهلوه‌به‌آن پهلوجلتنان)+

لانی که‌م : هیچ‌نه‌بی؛ که‌مترین؛ به‌لانی که‌مه‌وه دوو رۆژم بیده‌چیت (حداقل)

لاوا بوون : لای که‌سیک وابوون؛ به‌پای که‌سیک وابوون؛ گومان کردن؛ لام‌وايه: پیم‌وايه.

(گمان کردن؛ استنباط کردن)

لاوانی : [چاوگه،ت] لاوانده‌نه‌وه. (نوازش-کردن)

لاوه‌ران : ناوچه‌یی‌که‌ نزیک‌ی پاوه. (منطقه‌ای-نزدیک‌پاوه)

لاویرده : [ناو] ئامیری دروینه. (وسيله‌درو کردن و دروگری)

لاهیر : [ئاوه‌لناو] لاهوره؛ لهنده‌هه‌ویر؛ لهنده‌هه‌ویر؛ زه‌به‌لاح. (لنده‌هور)

لایاوا : له‌که‌سیکه‌وه گه‌یشتن؛ (ب)[ئاوه‌لناو] گیرودار؛ له‌لاگه‌یشت. (مسری. واگیر)

لای ژوو‌روو : دایکی ئەندازیاری و نه‌خشه-کیشییه هه‌میشه لای باکوور له‌خه‌ریته‌دا ده‌خه‌نه لای ژوو‌روه‌وه و باشوور له‌خواره‌وه و

خۆره‌هلە‌لات له‌راسته‌وه و خۆرئاوا له‌لای چه‌په‌وه‌یه؛ له‌ئاخه‌فتنیشدا بووه به‌باو، واتا باکوور؛ کورمانجی ژوو‌روو : کورمانجی باکوور. (کنایه‌ازشمال)

لچ‌داژهن‌دن : (ب) مۆن‌بوون؛ نوواندنی ناره‌زایی و خه‌مناکی. (نشان دادن حالت ناراحتی)

لچ‌هه‌لقوتان‌دن : [چاوگه،ت] لچ‌هه‌لقوتان‌دن؛ لیو هه‌لق‌رچان‌دن؛ ده‌رپینی ناره‌زایی و وه‌ره‌زی. (نشان دادن نارضایتی با ورچیدن لب)

لچه‌نان : قه‌راغه‌ نان؛ لیواری نان. (کناره‌های-نان.لبه‌نان)

لرخه : ده‌نگی هه‌ناسه هه‌لکی‌شانی ئاژه‌لی سه‌ر بر‌دراو. (خرناس)+

لرفان‌دن : [چاوگه،ت] (۱) گلان‌دن؛ هه‌لگلان‌دن؛ به‌له‌زخواردن. (باشتاب‌خوردن) (۲) ده‌نگی لرفه‌ی و شتر و سیلاو. (صدای غریدن شتر و غرش سیل)

لرفان‌دن : [چاوگه،ت] ده‌نگی و شتر؛ لرفه‌لرف-کردنی و شتر؛ ده‌نگی سیلاو. (صدای شتر)

لرگه : [ناو] هه‌ودای موو‌رو پیوه‌کراو؛ هه‌و‌نراوه‌ی په‌لکه‌ی مووی سه‌ر؛ جه‌له و هه‌و‌نراوه. (رشته‌موی‌یافته؛ گیسوی یافته‌شده)

لرکه : [ناو] کلکه‌ی سو‌رانی؛ کلکه‌ی فه‌قیانه. (دنباله‌سراستین پیراهن‌کردی.)+

لرقای : [چاوگه،ت] لوی؛ رۆیشتن. (رفتن)

لرقو‌پو : [ناو] لک و سه‌رلک؛ لک و پوپ؛ پرژ و شوول و گه‌لای دار؛ لقی‌قه‌وی و لقی‌ناسکی دار؛ گولییف؛ چفک. (شاخ‌وبرگ)

لرک‌ای : [چاوگه،ت] لکان‌دن. (چسب‌کردن؛ متصل کردن)

لَلپه: [ناو] لَلپ؛ شه پوَل؛ لپ؛ پِل؛ پِل. (موج)
لمارته: [ناو] لم؛ زیخ؛ لیم. (شن)
لمه: [ناو] سک؛ زگ. (شکم)
لندوو: [ناو] ماستی گریگری له نیو ماستاودا
 که باش نه شله قابی. (دوغ صاف نشده؛ ماست-
 حل نشده داخل دوغ)
لنگ جووت کردن: [چاوگه،ت] (ب) بو مردنی
 مروقی ئاکار خراب ده لین. (کنایه از مردن)
لواسه: [ناو] لوچ؛ لواسه ی دهست: لوچی ده-
 ست؛ لاویج. (کف دست)
لوا ی: [چاوگه،ت] روین؛ رویشتن. (رفتن)
لوپر: [ناو] تهناف یان گوریسی که له چه ند
 لو (تال) پیکه هاتی و یه ک یا دوو تالی پچرابی.
 (طناب چند رشته که یکی دوتارش پاره) (شده-
 باشد) <تابر
لوپ: [ناو] پلاس؛ جوړیک پیخه ف و راخه ری
 چندراو له بدن یان ده زوو. (نوعی گلیم نازک-
 برای زیر انداز یا روانداز)+
لوپ: [ناو] جیکه نه ی هه لاجی. (پتک حلاج)+
لوپ ژهن: [ناو] جیکه نه ژهن؛ هه لاج. (حلاج)
لو تک: هه لبه زین. (پریدن، بالانداختن)
لوتکین: هه لبه زینه وه؛ هه لخته وه. (بال-
 پریدن)
لوتی زهله زله: [ناو] تهناف باز؛ ئه وه ی له سه ر
 تهنافی هه لخواو یاری ده کا. (بند باز)
لوچ تیکه وتن: [چاوگه،ت] چرچ تیکه وتن؛ په-
 یدابوونی چرچ ولوچ له سه روچاو یان له هه ر
 شت. (چین افتادن)
لورکی: ناوی گورانییکه له کوردی و تورکیدا.
 (اسم آهنگی است در کردی و ترکی)

لوری لوری: (بهند) ئارام ئارام؛ له سه ر خو
 رویشتن؛ لوری لوری هاته وه سه ربوری. «فولکلور»
 (آرام آرام)
لوس: [ناو] شور؛ مانگایی که که له گا زوری
 سوار بووین و به دهستیانه وه وه ره ز بووی و
 ئه یتر بو یان نه ویستی. (جفتگیری کردن زیا-
 دماده گاو؛ ناوی پزیشکیه که ی، بیم فومانی) یه+
لوس: [ناو] لوسه؛ کاریته ی قه وی. (بالار-
 کلفت)+
لوفه کردن: حه ول دان؛ ته قالا کردن؛ تیکو شان.
 (تقلا)
لوق دریز: [ئاوه لئاو] لاق دریز؛ (ب) دریزی
 ناقوئا. (لنگ دراز، آدم دراز قد)
لوقمه قادی: [ناو] لوقمه قادی؛ لوقمه قازی؛
 لوقمه قازی؛ جه غزی هه ویری شه کر تیکراوی
 پان و ناسک و چووک، که کاکله گو یز و بادام
 له تویدا داده نی و ده ییچنه وه و له پروندا
 سوریده که نه وه. (لقمه قاضی)
لوکه میشه: گیاییکه به ره که ی کور کداره و له
 لوکه ده چی. (نوعی گیاه)
لولک: لورک؛ په په روک؛ په پووله. (پروانه)
لونگ: [ناو] (۱) بهر مال و فوته ی شرپی سه-
 ر شانی هه ژاران؛ (شهرته له داخت لونگی له
 کول که م، له م شاره برپوم بهر چاوت چول که م).
 «فولکلور» (۲) فوته ی گه رماو. (لنگ روی شانه-
 بینوایان؛ لنگ حمام)+
لووت به لووته وه ته قین: (ب) لووت و بزوت
 تووشی که سیک بوون. (ناگهانی برخورد کردن)
لووت رهق بوون: ههستی به زین و قسه پی-
 نه مان له جوابی که سیکدا؛ له جیی خو وشک-

بوون. (در جاشک شدن)

لووت به ران : قه پوز به ران؛ لووت که وانی. (دماغ-

کمانی) (ب) [ئاوه لئاو] به پوز؛ به ده عیه؛ لووت به-
رز؛ به فیز؛ بادی هه وا. (متکیر)

لووت که له شاخ : (ب) [ئاوه لئاو] که پوزل؛ کونه-
لووت هه راو. (دماغ گنده؛ سوراخ دماغ گشاد)

لووت ماسیاو : لووت هه لئماساو؛ نارازی؛ مۆن؛
گرژ؛ توورپه. (عصبانی)

لووت و پووت : [ناوت] (۱) قیزوویز کردن له هه-
ندی خوراک. (بدغذائی) (۲) < ف هن. +

لووت هه لئماساندن. [چاوگه، ت] لووت
ماساندن؛ مۆن بوون؛ نیشانه ی ناقایلی. (اظهار-
نارضایتی)

لووچکین : [چاوگه، ت] پاک کردن؛ توپکل-
دامالین؛ توپخل لیکردنه وه. (پوست کندن؛
پوسته شکستن)

لوورین : [چاوگه، ت] لوورانندن. (زوزه کشیدن)
لووساو که به ستن : تراو به لووزه وه هاتن؛ (ب)
خوشینی ئاو به سهرعه رزدا؛ پلووسک په رین.
(آب با فشار آمدن)

لووشته ی : [چاوگه، ت] هه لمژین؛ وه ک ئاو مژینی
قوماش؛ هه لئووشین. (جذب کردن؛ مکیدن)
لووشه : [ناو] به که لکترین گیای به هاری بو له-
به ین بردنی کرمه ک و کرمی ریخوله. به تاییه-
ت دوخه واکه ی. (والک) +

لووشه گول : [ناو] گیایی که دژی ئیشی ئیسقان
و جومگه یه؛ له جه نگه له کانی مه ریوان و
نودشه زوره؛ بو برین و په نمانی لیواری گه ده و
ریخوله به که لکه. (گل اختر)

لوول په ر : لولو په ر؛ لا و لاو. (نیلوفر)

لووله سو به : لووله کووره؛ قوله کووره؛ لووله ی

دوو کهل کیشی سو با. (لوله بخاری)

له ئاو ترسان : حاله تیک له نه خوشینی هاری و
کیشانی به نگ و حه شیش که مروف تووشی-
ده بی و له ئاو ده ترسی. (از آب ترسیدن)

له ئاو که ره گرتن : (ب) مروی زرینگ و به رژه-
وهندی خواز. (انسان سودجو و زورنگ)

له ئاو و گل ده رها تن : (ب) له خه م په خسین؛
گه وره بوون؛ قه یره بوون؛ پیگه یشین. (از آب و-
گل در آمدن)

له باک : [ئاوه لئاو] فرلداخ باز؛ ده سیسه باز؛ فیلباز؛
فیله باز. (حیله گر)

له بال : [به ند] پیکه وه؛ له ته ک؛ له گه ل؛ پیوره؛
له یه ل؛ ته فرا؛ ته فی هه ف؛ پیکو؛ وه یه که و. (با-
هم؛ پهلوی هم)

له بتانندن : [چاوگه، ت] له پتانندن؛ جوولانندن؛
بزاوتن؛ له عه رزدان. (تکان دادن؛ به زمین زدن)
له بنی کووله که دان : [چاوگه، ت] در کاندنی هه
موو قسه ی شاراو و در کاندنی نه هینی. (فاش-
کردن اسرار)

له بو : [به ند] ژبو؛ بوچی؛ ئه را؛ ژو؛ ئه راچه؛ لو
چی. (چرا)

له به ره وه : [به ند] بوچی؛ ژبه روی هه ندی؛ ژبه ر
ئه وه. پوکی. (زیرا؛ برای چه)
له به را : [به ند] (۱) له پیشدا. (قبلا). (۲) ئه ولییاسه
وا له بهر دایه. (برتن پوشیده)

له بهر چاونه بوون : (۱) دیار نه بوون. (جلو چشم-
نبودن). (۲) بی ئه مه کی؛ ناسو پاسی؛ به چاکه
نه زانین. (ناسپاسی)

له به رد لئان : [لئاو] جوان و ره زا سووک و

خوشه‌ویست. (دل‌پسند)

له‌به‌ر وی : ژبه‌روی؛ له‌به‌رئهو؛ به‌خاتری‌ئهو؛
له‌به‌رئهو. (به‌خاطر او)

له‌به‌ریه‌ک په‌وینه‌وه : گوشاد بوونه‌وه‌ی ئالقه-
زن‌جیر و قه‌فی گوچان؛ (ب)قه‌له‌و بوونی زور.
(گشادشدن حلقه‌چاق‌شدن)

له‌بیر خو بردنه‌وه : پشت‌گوئی‌خستن. (پشت-
گوش‌انداختن)

له‌پاخستن : [چاوگه‌ت] هیلاک‌کردن؛ په‌تانندن
و شه‌کەت‌کردنی که‌سیک به‌جوړیک که‌نه-
توانی هه‌نگاو هه‌لپینی یا خو به‌سه‌ر پاوه
بگری. (ازپا‌انداختن)

له‌پاش : له‌دوا؛ کاری که‌له‌کاتی دیاریکراودا
نه‌کرای و وه‌دوا که‌وتبی؛ پرۆه‌که‌له‌پاشه.
(تاخیر و عقب‌ماندن کار)

له‌پاک‌کردن : کردنه‌پا؛ پاک‌کردنه‌ناو؛ که‌وش و
گوره‌وی، کردنه‌پا؛ پو‌شینی ده‌رپی و پاتول. (پا-
کردن)

له‌پاندن : [چاوگه‌ت] فریودان؛ خه‌له‌تانندن.
(فریب‌دادن)+

له‌پته‌ده‌رچوون : [چاوگه‌ت] له‌مه‌رمه‌ریندا
هه‌لمات له‌پله‌ده‌رچوون؛ (ب)هه‌له‌کردن.
(اشتباه‌کردن)

له‌پریکدا : [به‌ند] له‌پر‌دا؛ له‌پر‌پا؛ ژنشکافه؛
نیشکفه؛ له‌هی‌کرا؛ له‌نا‌کاو. (ناگه‌ان)

له‌پ‌زیرین : له‌قه‌می (ناسناوی) خانی له‌پ-
زیرین قاره‌مانی قه‌لای دمدم که‌ده‌وله‌تی سه-
فه‌وی هی‌رش هینایه‌سه‌ر و قه‌لای خاپوور‌کرد
و خان تادوایین که‌س شه‌پیکرد و گشتیان
کوژران. (خان‌لپ‌زیرین)

له‌پزاندن : [چاوگه‌ت] به‌عه‌رزدا دان؛ دان به-
عه‌رزدا. (به‌زمین‌زدن)

له‌پکه : [ناو] گری هه‌ویری وشکه‌وه‌بوو له‌ناو
ناندا. (خمیر‌گره‌شده‌روی‌نان)

له‌پن : [ئاوه‌لناو] تیرنه‌خور؛ چلیس؛ زور‌خور؛
زکن؛ فره‌خوهر. (شکمو؛ شکم‌پرست)

له‌پوک : [ئاوه‌لناو] له‌باک؛ فیله‌باز؛ فریودهر
؛خاپین. (فریب‌دهنده)

له‌پیش : (۱) به‌رده‌م؛ له‌پیشی‌دانا : نایه به‌رده-
ستی (جلورو) (۲) سه‌رکه‌وتوو؛ سه‌رکه‌تی.
(پیروز)+

له‌پیش : به‌ر له؛ کاری؛ که‌له‌کاتیکی زووتر له
کاتی دیاریکراو، ئه‌نجام‌درابی؛ کاره‌که‌مان له-
پیشه، وه‌دوا نه‌که‌وتوو. (پیش‌بودن)

له‌پیک‌وماپیک‌دان : (ب) له‌نال و بزماردان؛
ریا و دوو‌روویی کردن. (کنایه‌از‌دورویی)
له‌تان و پوک‌ه‌وتن : (ب) زور‌کو‌ن‌بوون؛ له‌که‌لک-
که‌وتن؛ زور که‌نه‌فت بوون. (فرسوده‌شدن)
له‌تره : قه‌لافه‌ت و له‌ته‌ر؛ زل‌و‌گوشتن؛ قه‌له‌و.
(آدم‌گنده‌و‌چاق)

له‌ته : [ناو] (ب) که‌رته مه‌پیک که‌به‌جیا بله‌وه-
ری و تیکه‌لاوی می‌گه‌لی گوند نه‌بی. (گله
کوچک که‌قادی گله‌روستا نشود)

له‌ته : [ناو] سوال؛ گه‌دایی. (گدایی)+
له‌ته‌پلی بی‌عاری‌دان : (ب) ئه‌وپه‌ری بیشه‌رمی و
بی‌عاری. (زدن بر طبل بی‌عاری)

له‌ته‌چن : [ناو] سوال‌که‌ر؛ پارسه‌که‌ر. (گدا)
له‌ته‌چینی : [ناو] (۱) سوال‌که‌ری؛ ده‌رووزه‌گه-
ری. (گدایی‌کردن). (۲) کوته‌کاسه‌ی چینی.
(تکه‌سفال‌چینی)

له تهر : [ناو] ته شی. (هم له تهری خه م خول
ئاوه رده وه، تایی گرژی مهینه ت دووباد کرده وه)
«مهوله وی». (دوک) +

له تهره : < له تهر

له تهری : له تهره؛ ته شی. (دوک)

له تهری خواردن و له وشکی نوشتن : (ب) خوش
رپوواردن و نه بوونی سه رقایی و کیشه؛
ئاسووده یی (خوردن و خوابیدن)

له تهنبار : [ئاوه لئاو] چاف برسی؛ چاوبرسی؛ چاو-
چنوک؛ چاف برچی؛ چکووس؛ تیر نه خور.
(خسیس)

له چک لابردن : (ب) بی ئاپرو کردن و ئیلاقه-
کردن و ته جاوه زکردن به ژن. (کنایه از بی آبرو-
کردن)

له چه ری : [ناو] پهستی؛ ره زیلی؛ قرنووسی.
(ردالت)

له حنعت : [ناو] له (له عنعت) ی ئاره وییه وه
هاتووه، له هه نندی له دووبله ی فلیمه کاندئا وشه-
ی (نه فره ت) به کار دینن که ئه ویش کوردی نییه
و ههر له حنعت به جیتره. (لعت)

له حهرام گه پان : له حهرام گه پان. (۱) خه سار-
بوون؛ زایه بوون. (حرام شدن. ضایع شدن) (۲) به
شوین شتی ناره وا و حهرامدا گه پان. (به دنبال
حرام گشتن) (۳) ره ها کردن و دهست به ردان له
شتی حهرام، له مالی حهرام گه پری؛ مه چو به-
لایدا، لیگه پری (دوریکردن از حرام)

له خرتکه چوون : [چاوگه، ت] له ورتکه چوون؛ له
ورکه چوون؛ له جی چوونی جومگه ی له ش. (از-
جادر رفتن)

له خشه : [ناو] نه خشه؛ پلان؛ پیلان؛ خهریته؛

نه قشه. (نقشه)

له خوبوونه وه : [چاوگه، ت] (ب) زور ته عارف کر-
دن؛ خولکی گه رمی میوان کردن. (تعارف کرد-
ن زیاد)

له خوته وه : (۱) له خوته وه دهست به بزارنی هه-
مووان بکه، دوو واتا ده گه ینی، (۱/۱) تو ئه وه ل
که س به، (۱/۲) خو ت حساب مه که و له که-
سی پال دهستی خو ته وه دهست پی-
بکه. (از خودت) (۲) له خو ته وه ئه وشه پرت دامه-
زراند : له خورا ئه وشه پرت دامه زراند. (بی سبب)
له خوفشین : هووشه کردن؛ تاریفی خو کردن.
(از خود تعریف کردن)

له خو یو : (۱) له خو یو پرا؛ (۱/۱) دهستی کرد به
بزاردن له خو یه وه، خویشی هیئا حساب. (۲/۱)
خو ی نه هیئا حساب له که سی پال دهستی وه
دهستی پیکرد. (از خودش). (۲) له خورا؛ بی ده-
لیل؛ بی به لگه؛ بی هو. (بی دلیل؛ بی سبب)

له داری دنی : له دارای دنیا؛ له مالی دنیا؛ له
سامانی دنیا. (از مال دنیا) < داری دنیا

له دوو گه پان : به دوا دا گه پان. (دنبال گشتن)
له دهست ده رچوون : [چاوگه، ت] بی ئاگا
لیوون چه ک به دهسته وه ته قین. (از دست در-
رفتن) (۲) له دهست چوون؛ له کیس چوون.
(از دست دادن) +

له ده م دان : (۱) له ده م راکیشان و لیدان. (توی
دهان کوبیدن). (۲) قسه لی برین و ره تکر-
دنه وه ی قسه؛ جوابی ره ق دانه وه. (تو دهنی
زدن) +

له ده م و دوو که وتن : [چاوگه، ت] له قسه و
دوواندن که وتن. (ب) نه خوشی که زمانی

بشکی. (قدرت تکلم از دست دادن)
له پاست : له ئاست؛ به رانبهر؛ له حان. (دربرابر؛
 مقابل)
له رزه پیو : [ناو] که رسته ی ئه ندازه گرتنی پاده-
 ی هیزی بوومه له رزه. (لرزه نگار؛ زلزله سنج)
له رزه له رز : زور ترساو؛ له رزین له ترسا؛ ده ست
 له رزین به هووی مال خوشه ویستی و ده ست
 پیوه گرتن؛ چکووسی. (ترس و لرز؛ ازخست
 دست لرزیدن)
له رزین : [چاوگه،ت] چوقه پیاهاتن له یاو یان
 له ترس یان له سه رما؛ له رز پیاهاتن؛ له رینه وه.
 (لرزیدن)
له پکه له : [ئاوه لئاو] ناتله نگ زراف؛ قه دباریک؛
 شووش و باریک و لاواز. (لاغر؛ کمر باریک)
له زاردەر چوون : [چاوگه،ت] له دهم دهر پهرین؛ له
 زار ترازان. (از دهن در رفتن)
له زگ چوونه وه : له زه و زوو کهوتن. زاووو برانه-
 وه. (یائسه شدن)
له زم : [ناو] لیزم؛ قه وم وخیش؛ که سوکار. (قوم-
 وفامیل)
له ژیرر کیفدا بوون : له ژیرر فه رماندا بوون؛ ژیرچه-
 پوکه بوون. (تحت فرمان)
له سک کهوتن : [چاوگه،ت] ژنی که ئیدی مند-
 آلی نه بی؛ (ب) مه هان نه بوون؛ تینه کهوتنی
 ژن. (عقیم شدن زن)
له سه رخو داما لین : له کول خو کردنه وه؛ له مل
 کردنه وه؛ له ئه ستوی خو لابر دن؛ (ب) خو له
 ده ست کیشه رزگار کردن. (ازسرباز کردن)
له سه ردانان : (۱) وه ک نرخ دیار کردن؛ قیمه ت
 له سه ر دانان. (قیمت گذاری). (۲) دانیانه سه ر

شتی. (روی چیزی گذاشتن). (۳) دانیانه بان.
 (بالا گذاشتن)
له سه ردر چوون : [چاوگه،ت] فه راموش کردن؛
 له بهر فه قیری عه شقی یاره که ی له سه ر ده-
 رچوو. (فراموش کردن؛ ازسربه در شدن)
له سه رگریو : ئه نجامی کاریک له سه ر مه رج؛
 به مه رج. (شرطی)
له سه رگوان : [ئاوه لئاو] ئاژه لی نزیک به زایین.
 (حیوان ماده پابماه)
له شا ته که هینان : له قوماری بانگدا ته که بو
 شا هینان؛ (ب) مروی خوش شانس. (کنایه از-
 آدم خوش شانس)
له شان وقول کهوتن : [چاوگه،ت] زور ماندوو
 بوون به کاریکه وه. (ازپا افتادن بعلت خستگی)
له شت وموفا : [ناو،ت] قازانج؛ سوود؛ منفه عه ت؛
 که لک. (سوود منفعت)
له شکهر : [ناو] له شکر؛ سپا. (الشکر)
له عله : [ناو] لاله؛ مه رده نگی. (لاله)
له علی بیدانه : [ناو] جوړیک تری دهنک گه و-
 ره ی سووره و ناوکی نییه. (نام نوعی انگور)
له علی فا : جوړیک قوماشی پیری بوو له زه-
 مانی رابوردوودا. (نام پارچه ای قدیمی)
له غ : [ناو] گری؛ چه ت. (گره)
له غامه : [ناو] له غاوه؛ سووچی هه ردوولای لیو؛
 ئه ملا و ئه ولای لچی ئه سب. (دو گوشه لب؛
 دولب اسب که حلقه لگام آنرا در بر می گیرد)
له غاوپره : [ناو] له غاوه گوورگه؛ فرنده ییکه به-
 قه را ریشو لیبیک. (نام پرنده ایست)
له غاوشل کردن : [چاوگه،ت] ئیزن دان به ئه سب
 به که یفی خوی پروا؛ (ب) سه رگری و به رگری

نه کردن، پروویدان؛ بهرنه گرتن؛ سهر به ست کردن. (جلوگیری نکردن)

له غاو کردن: (۱) له غاو له زاری ته سپ کردن. (لگام به دهن اسب زدن). (۲) پیش گرتن؛ به- ستنه وه و ئیزن پینه دان و بهر هه لست بوون له هه موو بواریکدا؛ دژی له غاو شل کرن. (دهنه- زدن)

له غاو گوور گه: فرنده ییکه له تهیره به له ک ده کا و سی جوړن، (۱) له غاو گوور گه ی بال خورمایي. (گلاریول بال قرمز). (۲) له غاو- گوور گه ی بال رهش. (گلاریول بال سیاه). (۳) ود وده. (دو دوک)

له فره چوون: [چاوگه،ت] له شهرمه وه چوون و له روو در بایستی کهوتن؛ تریق بوونه وه؛ بهیده- س بوون. (شرمنده و خجالت زده شدن)

له فره کهوتن: [چاوگه،ت] فرنده له بال لیدان کهوتن؛ (ب) له جووله و بزوان کهوتن. (بی- حرکت شدن)

له قاودان: [چاوگه،ت] له هه لادان؛ چه پله لی- کوتاندن؛ راستی نه هیئی که سیک بلاو کردنه- وه. (افشا کردن راز)

له قسه دهر نه چوون: (۱) به قسه کردن؛ ثامو- ژگاری بردن به ریوه؛ به قهول کردن؛ فرمان به- جی هیئان. (اطاعت کردن). (۲) له به لین په- شیمان نه بوونه وه؛ راویستان له سهر قسه و په- یمان. (سر قول ایستادن)

لهق لهق: [ناو] فرنده ییکه مل دریژی قاچ دریژه و مار و بوق و ماسی خوړه و دوو جوړن. (۱) حاجی لهق لهق؛ حاجی له ک له ک. (لک لک). (۲) حللیر؛ لهق لهق رهش. (لک لک سیاه)

له قنای: [چاوگه،ت] له قانندن. (تکان دادن- جنبانیدن)

له قهبر دهر هیئان: (۱) مردو دهر هیئان له قهبر. (میت را از قبر در آوردن). (۲) جوین به که سیک- دان که مردو وه. (دشنام دادن به (مرده)

له قهفه: [ناو] رکه؛ قهفه ز؛ قهفه س. (قفس) **له قه لهم دان:** [چاوگه،ت] به حساب گرتن؛ له ئه ژماره هیئان؛ به حساب هیئان؛ وای له قه لهم مه ده: وای دامه نی. (بشمار آوردن)

له قیا: [رابوردووی له قین] له قی؛ بزوا له جیی خوئی؛ لهق بوو؛ له جیی خوئی جووی. (لق شد) **له کان:** [ناو] راکیت؛ پروپه ریکی جه غز ئاسایه بو یاری پینگ پونگ و تیئیس. (راکت)

له کول خستن: رزگار کردنی خو یان یه کیکی تر له دهست ملوژم و کیشه و به لای به سهر دا سه- پاو. له سهر لابر دن. (نجات دان کسی از دست گرفتاری)

له که فو کول کهوتن: (۱) به سهر چوونی تین و تامه زرویی؛ سارد بوونه وه له کاری. (از شور و شوق افتادن) (۲) له کول چوونه وه ی تراو. (از جوشش افتادن)

له گا چوونه وه: وشک بوونه وه ی که شاویک که کاتی کیلانی تیپه ر بوویت. (خشک شدن- زمین آبیاری شده برای شخم)

له گر هه: (۱) له گر هه نا؛ لیره دا نا؛ نه له ئیره . (اینجانه). (۲) لیره ن؛ لیرانه ن؛ تهوان له گر هه: هان لیره. (اینجا هستند)

له گو یچکه ی گادا خهوتن: (ب) بی خه بهر بوون له مه به ست؛ بی خه بهری؛ نا ئا گایی. (کنایه از بی- خبر بودن از دنیا)

له گوین: [وته] وهك؛ وِچوون؛ وهك شتی؛ له-
 وهدهچی؛ له گوین: به شیوهی. (شبییه؛ مانند)
له گه نمال: [ئاوه لئاو] کاسه لیس؛ چلکاو خور؛
 نوکەر کردار؛ بهرماوه خور. (کاسه لیس)
له لاقان وهرهاتن: هه لاتن و توند و تیز تییه-
 بوون. (به تندى فرار کردن)
له له: [ناو] (۱) قامیشی گهرمیان؛ خه یزه ران؛
 جوریک قامیشی قهویه و گه لاکه ی به
 کوتراوی له سهر برین داده نین به که لکه. (-)
خیززان (۲) نه یچه شه کهر؛ قامیشی شه کهر که
 شه کرى سوورى لی ده گیرى. (نیشکر)+
له له نگی: [ناو] (۱) هه ویری له پوندا سووره وه
 کراو؛ نان ساجی؛ ناو ساجی. (خمیر سرخ شده در-
 روغن؛ توتک)
له مرک: [ناو] ئانیشک؛ هه ره ژنی؛ مرک؛
 ئانيسک. (آرنج)
له لم لواى: [ناو] له م شور یای؛ سکه شور؛ زه-
 حیری. (اسهال)
له ناکاو: [به ند] ژنشکافه؛ له هیکر؛ ژنیشکفه؛
 له پرا؛ له پردا. (ناگهان)
له نال و له بزماردان: <له پیک و ما پیک دان
له نگانندن: [چاو گه، ت] (۱) جوو لاندنه وه؛
(تکان دادن) (۲) شانەوشان و ئارم به پښگادا
 روښتن؛ (سه یزاده ی که مەرهل بیلە نگیڼه).
 «فولکلور» (سلانه سلانه راه رفتن)
له نگره: [ناو] تراز؛ ته راز؛ میزان؛ قورس کردن و
 سوو ککردنی بار به دهست پیوه گرتن؛ له نگره-
 ریکی ئه وه باره (په شکه کایه) م بو بگره. (تراز)
له وان: (۱) له وه وان؛ له وفان؛ شوانی گا گهل؛
 گاوان. (چوپان گاوها) (۲) له ئه وان. (از آنها)

له وچه تی: [ناو] له و چیتی؛ زور بلییی. (پر-
 حرفی)
له وز: [ناو] له بز؛ قسه؛ (ب) ئه و قسه که له له
 وس: لیو) دیتته ده ره وه؛ بو له وزت ناگه پیت؟.
 (لفظ)
له وه له وه: <له وچه تی.
له وئ: ناوچه ییکی هه ورامانه له ئیران و
 عیراقد. (منطقه له وئ)
له وه: [ناو] گا؛ گامیش؛ له و. (گاو؛ گاومیش)
له وه پین: [ناو، بک] که سییک که ده له وه-
 رینی (ب) شوان. (چراننده؛ شبان)
له وه ی را: له وشته وه؛ له وه ی را دیاره راست
 ده کا؛ به وه ی را. (از آن چیز)
له ویر: [ئاوه لئاو] زیاتر له گهل وشه ی لاردا
 دیت و واتای خواروخیچ ده دا، لاروله ویر؛ چه-
 فت و چیپ. (کچ و معوج)
له هانندن: [چاو گه، ت] داگیر کردن؛ زهوت-
 کردن؛ دهست به سهردا گرتن. (تصرف کردن)
له هیکه وه: [به ند] له ناخافل؛ له ناکاو؛ له پردا.
 (یکهو)
له یاز: [ناو] ئاوه اورده؛ ئاوما لک؛ ئه وه ی ئا و یان
 سیلاو له گهل خو ی ده یهینی. (آب به ساحل-
 آورده)
له یزانندن: [چاو گه، ت] کایه پیکردن؛ گه مه
 پیکردن؛ راو پیکردن؛ خافلاندن؛ فریودان؛ سه-
 رگهرم کردن؛ خاپاندن. (بازی کردن)
له یزتن: [چاو گه، ت] له یزین؛ یاری کردن؛ حه-
 نه ک کرن؛ سه ما؛ له یستن. (بازی؛ رقص)
له یل: [ناو] جوریک فرنده ی گوشتخوره له و-
 اشه ده کا و چیتین (چینچین: خالخال). (-)

پرنده‌ای شکاری)

له یلاخ: ناوچه‌یکه بهر فراوان سهر به شاری سنه. (نام منطقه ایست) +

له یلان چوخه: رَه‌قتیان؛ کیویکی ههره به‌رزی ناوچه‌ی سه‌قزه له به‌ینی دوو گوندی سلیمان‌کندی و کانی‌نیازدایه. (نام کوهی است)
له یلوی: [ناو] هه‌لورکه؛ له‌لوه؛ له‌یلوک؛ جولانی هه‌لبه‌ستن بو خه‌وتنی کورپه و رازه- ندنی. (ننو)

له یلی و مه‌جرووم: [ناو، ت] له له‌یلی و مه‌جنوون کوردکاری بووه. (لیلی و مجنون)
له یهل: [به‌ند] له‌گهل؛ له‌ییل؛ ته‌قرا؛ ته‌قی هه- ق؛ پیکه‌وه؛ پیکو. (باهم)

لی برین: (۱) به‌چه‌قو یان شتی تیژ کوتی له شتی برینه‌وه. (بریدن از). (۲) کوتایی هینان به خه‌لات و به‌رات یان جیره و مه‌واجب. (قطع- کردن) (۳) وه‌ک: نان و ئاو لیبرین. (قطع- کردن)

لی بواردن: رَه‌وتی خوش رابواردن. (حالت- خوش‌گذراندن) (۲) لی‌رَه‌ت بوون؛ به‌سه‌ردا کشان. (ردشدن)

لی بوورین: [چاوگه، ت] (۱) جیگای رَویشتن و رَه‌ت بوون. (مفر). (۲) لی‌خوش بوون؛ به- خشین. (۳) به‌سه‌رچوون؛ ته‌مه‌ن لی‌بووردن. (گذشتن؛ عفو کردن)

لیپ: [ناو] لیژگه؛ لزگه؛ رسته موورووی له تال هه‌لکیشراو؛ جه‌له؛ ریز. (رشته) +

لی پیس کردن: [چاوگه، ت] کراسه‌که‌ت لی‌پیس- کردم؛ کراسه‌که‌مت پیس‌کرد. (نجس و- چرکین کردن چیزی یا کسی)

لیخاندن: [چاوگه، ت] لی‌دان؛ لیخستن؛ پیام‌لین؛ دارکاری و لی‌دان. (کتک‌زدن) لی‌رده‌ا لیخستن به‌واتای تی‌ساوین نییه

لیخه: [کاری ئه‌مری] (۱) لییده؛ پیا ماله؛ پیابده. (اورابزن، بزنش) (۲) پیاساوه؛ لیخشینه. (بساب)
لیده‌ر: (۱) [کاری ئه‌مری] لی‌ده؛ فرمانی لی‌دانه. (۲) [ناو، بک] که‌سیک که لی‌ده‌دا. (بزن؛ نوازنده)
لی‌ده‌ر کردن: (۱) [چاوگه، ت] ئه‌و می‌شانه‌ی لی‌ده‌رکه؛ لی‌دوورخستنه‌وه. (دور کردن از چیزی)
(۲) لی‌ده‌رهاویشتن؛ که‌م‌کردن له‌حیساب. (منها؛ از حساب کم کردن) +

لیر: [ناو] (۱) لیرگ؛ (۲) یه‌که‌ی پاره‌ی تورکیا؛ لیره؛ لیر. (کهیر؛ لیره)

لی‌پراکیشان: [چاوگه، ت] لی‌دان؛ به‌مشت لی‌پراکیشان. (کتک‌زدن) پا لی‌پراکیشان (پشوو ده‌ر کردن و ئاسوو ده‌بوون) (استراحت)

لی‌پراکیشان: [چاوگه، ت] به‌زور ژنی که‌سیک داگیر کردن یان هه‌لگرتن، داییکی زور کوون بوو. (زن کسی را بزور فراری دادن) (ب) به‌که- یفی دل خواردن، سک‌نانه‌سه‌ر (له‌پلاو و گوشت پراکیشان). (بارغبت خوردن)

لی‌پراکیشان: [چاوگه، ت] (ب) ئیلاقه‌کردن. (بازن هم‌خوابگی کردن)

لیسته: [ناو] لیست؛ سیایی؛ ناوی شت نووسین به‌ریز له‌سه‌ر کاغه‌ز یان ده‌فته‌ر. (لیست)

لیسمال: [ئاوه‌لناو] ماستاو‌که‌ر؛ جامه‌لووسکه‌که‌ر؛ خولته‌که‌ر. (متملق)

لیسه: [ناو] لیسک؛ ئامرازی که‌وچک و کووپه‌ی تار هه‌لکولین. (لیسک) +

لیف: [ناو] تویکلی داری خورما که کیسه‌ی

گه رماوی لی دروست ده کهن. (نوعی پوسته- درخت خرما)

لیف بزمری : لیو بهار؛ لیفا خشک و قه چمی. (کنایه از غمگینی)

لی کالانه وه : [ناو] لی جوان بوون؛ پیکه وتن؛ نهو لیباسانهی لی ده کالیتنه وه : پییده که وی : لی - جوانه. (برازنده بودن)

لی کالیانه وه : < لی کالانه وه

لیک چوون : له یه ک چوون؛ شیوهی یه ک دان. (شبیه بودن)

لیک خران : [چاوگه، ت+رابوردوی چاوگه] له - یه ک خران؛ دوو بوری لیک خران؛ چوون به ناو - یه کدا؛ ئالقه ریژ و دوو لایی لیک خران؛ له یه ک هه لپیکران. تیک خران. (توی هم رفتن)

لیک خشان : [چاوگه، ت+رابوردوی چاوگه] (۱) له یه ک ساوین؛ (۲) به یه کدا ساوران؛ له یه ک خشان. (بهم ساییدن؛ بهم ساییده شدن)

لیک دابردان : له یه ک دوور که وتنه وه؛ ده ست لیک بهردان. (جدا شدن)

لیک پاکیشان : [چاوگه، ت] (۱) له یه ک دان؛ له سه رو گو یلا کی یه ک دان؛ شه پر کردن. (یکدیگر - رازدن). (۲) پاکیشانی ژن له یه کترین (له بهوریدا باو بووه). (نامزد کسی را فریفتن یا از چنگش در آوردن)

لی کراو : [ناو، بهر] (۱) به سهر هینراو؛ وه ک: زولم لیکراو. (۲) جیگای پرو داوی کاریک شه - رلیکراو. (۱) براو شده. (۲) جای انجام کاری (۳) ده - غلی له ئاش هار دراو. (غله اسباب شده)

لیک زیاد کردن : [چاوگه، ت] قیمه ت بردنه سهره - وه و له یه کترین زیاد کردن له موعامه لهی

کی زیاد (موزایده) دا. (مزایده)

لیک کراو : (۱) جیا کراو له یه ک. (از هم جدا شده).

(۲) ره واوه. ئالقه ییک که ره واوه ته وه. (باز شده)

لیک کردن : [چاوگه، ت] (۱) جودا کردن؛ جیا کردن. (جدا کردن) (۲) شیوه دان؛ له یه - کچوون. (شبیه هم بودن)

لیک لادان : له یه ک لاپیکر دن؛ پرو به رووی یه کتری نه بوون و ریگا که چ کردنه وه؛ (ب) تخونی یه ک نه که وتن و دووری کردن له یه - کترین (احتراز از رو بردن و نزدیکی)

لیکوو : [ناو] جوریک بالنده یه رهنگی قاوه یی مه یله و نارنجیه و دوو جورن. (۱) لیکووی خه - ت خه ت. (لیکوو). (۲) لیکووی زه لان. (لیکوی - تالابی)

لی که وتنه وه : (۱) زایین؛ نه ولاد به دنیا هینان؛ مانگا که سی گویره که ی لیکه وتنه وه؛ (ب) عایله و نه ولاد له دوا به جیمان. (۲) بومباییک ته قی دوو کوژراوی لی که وته وه. (۳) دیسیان لیکه وتن و هه ژار بوون و مافینگی بوون و مال و سامان له ده ست دان. (۱ و ۲ و ۳) بجاماند؛ بجا گذاشتن؛ دوباره ورشکست شدن

لیک هه لوه شان . له بهریه ک چوون؛ له بهریه ک - ده رها تن؛ نه وراق بوون. (اوراق شدن)

لیگوران (۱) له و کاته وه ده وله مه ند بووه خووی لیگوراوه نه یتر نامناسی؛ گورینی ره فتار و کردار؛ بووه به حاکم خووی لیگوراوه له بیر - نیبه کی بوو. (اخلاق عوض شدن) + (۲) لاری بوون؛ خودا له ونی لیگوراوه؛ گومرا بووه. (گمراه شدن) +

لیگوران : [چاوگه، ت] (۱) به سهر دا قیزان

و هاوار کردن. (برسر کسی نعره زدن) (۲)
 گورِه لی کردن؛ به ههرا و هوریا وجوش و
 خورو شهوه هندی کار ئه نجام دان؛ لیمان
 گوران و بهریکی دروینه که مان تهواو کرد. (با
 هورا و دادوهوار کاریرا به پیش بردن)
 لیمان : [ناو] ئاویکی خهستی چلم ئاسا که
 دواى زاینی مینه له زیان دی. (مایع-
 غلیظی که همراه زائو بیرون می آید)
 لیئایی : [ناو، بهر] لیئراو؛ چیشتی سازکراو.
 (خوراک پخته شده)
 لینجاو : لینچقاو؛ لینچقی تراو. (مایع لزج)
 لیئگیزه : لهنگیزه؛ باران و لهنگیزه؛ بارانی به
 خورم. (باران تند)
 لی نیشتن : به کومهل نیشتنه وهی مهل له سهر
 دار یان شتی تر. (نشستن پرنده بردخت)+
 لیو جووین : لیو کروژتن؛ له توورپیی زور یان له
 بهر خهم و که سهر. (لب گزیدن؛ لب جویدن)
 لیورپژ. [ئاوه لئاو] پر؛ سهرپژ؛ دارمال؛ دولدر.
 (لبالب پر؛ لبریز)
 لیو کهن : [ناو] زهرده. بزه. (لبخند)
 لیو لیدان : [ناو] که کاتی (کلیپ) ی فیلمدا لیو
 جوولاندنه وهی ئاکتهر. (لب زدن)
 لیو لینه دان : (ب) میلاک نه کردن؛ نه خواردن.
 (لب نزدن)
 لی وه خو کهوتن : خو بو ئاماده کردن؛ خو بو
 تهیار کردن؛ خو ئاماده کردن بو هیرش کردن
 و دهست کردنه وه. (دفاع کردن آماده مقابله-
 شدن)
 لی وه ربوون : هیرش بو بردن؛ تی ئالان و ده-
 سته و یه خه بوون؛ هاتنه ژوور؛ (حمله بردن)
 لی وه شان : [ناو] لی شیان؛ لی کالان و لی هاتن؛

پیکهوتن. (برازنده کسی بودن)
 لی وه شیان : [ناو] لی کالینه وهی جلک، لیاس؛
 پیکهوتن. (۲) پیکران؛ توانای کاری هه بوون؛
 پی چیبوون؛ له باراندا هه بوون (برازندگی.
 شایستگی)
 لی هاتن : (۱) له دهست هاتن؛ پیکران؛ توانای
 ئه نجامی کار هه بوون؛ له باراندا هه بوون. (از
 دست آمدن) (۲) لهرز لی هاتن. فی لی هاتن؛
 دومهل لی هاتن؛ جووت بوونی ئیر له میو. (دچار-
 شدن)
 لی هاندان : : [چاوگه، ت] لی فیر کردن و دنه دان.
 (کسی را بر علیه کسی تحریک کردن)
 لی ههستان : ههستان به توورپیه وه بو لیدانی
 که سیک. (برای حمله به کسی بلند شدن)
 لی ههستان : ههستی پیاو تهی له ژنیکی جوان
 جوولان؛ ئیره ق بوون له که سیک. (نعوذ کردن)
 لی هه لسان : لی ههستان؛ رابوون بو لیدانی که-
 سی یان هیرش بو بردن. (برای تنبه کسی پا-
 شدن)+
 لی هه لکهوتن : (۱) پا له شتی دان و سهره-
 نگریدان؛ (پا به چیزی خوردن). (۲) رابوون؛
 کوردستان پیاوی گه وره ی زور لی هه لکهوتن وه.
 (برخاستن)
 لی هه لگه پانه وه : لی وه رچه رخان. (۱) جواب
 دانه وه به توندی. (اعتراض کردن). (۲) گورپینی
 دوستی به دوژمنی؛ پشت تیکردن؛ پشت به-
 ردان. (پشت کردن)

لامپ : گولوپ؛ گلوپ؛ گلوپی چرای کاره-
بایی. (لامپ)
لامپی گازی : گلوپی چرای کاره بایی که ناوه-
که ی گازی (ئارگون یان نیئون) ی تیدایه.
(لامپ گازی)
له فافه : [ناو] (۱) قوماش یان شتی بو پیچانه وه.
(پیچیدنی). (۲) سه رپوش؛ له تو ی نزا که تدا و
به هیما باسی شتی عه یب و عار کردن. (لفافه)
له وه ندی : [ناو] ره وتیکی زاتییه له هه ندی ژندا
که به کریشمه و ناز و لیوکه ن، سه رنجی پیاو
بو لای خو یان راده کیشن؛ به لام ئه و ره مزورازه
به شیوه ی ده سترکرد (غیری سروشتی) له وانه-
(که لاس) ی تاییه تدا فیری هه ندی ژنی
ژاپونی ده که ن که گیشایان پیده لین. (لوندی)

مات : (۱) [ئاوہلناو] ھەيران؛ کيژ؛ واقو-
 رماو. (مات). (۲) [ئاوہلناو] خەمگين؛ دل
 پەر لە کەسەر. (غمگين). (۳) کشومات؛ بى
 جوولە دانىشتن؛ بى جوولە و خەمگين؛
 بوى ھەيە وشەى کيشوماتى شەترنج لە
 کشوماتى کوردیەو ھەرگيراييت. (کيش-
 ومات). تيبينى : زمانى کوردى لە سەر
 ھەلدانى شەترنج کوتترە و بوى ھەيە وشە-
 ى (کيشومات) ى شەترنج لە کشومات
 و کەشتەنگیەو ھاتيبت؛ حالەتيک لە
 شەترنجدا کە شا نەتوانيت بجووليت؛ مت؛
 کر؛ واتا: دۆراندنى شەترنج. (مات)+
مات : فد؛ فرد: [ناو] ليل؛ وەک شووشە
 (جام) ى پەنجيرەى مات کە بەشيکى کەم
 روشنايى ليهو ھەرباز دەييت. (مات)+
مات کردن : [چاوگەت، (ب) بردنەو ھى
 کايەى شەترنج. (مات کردن)+
ماتماتیک : [ناو] زانستى حيساب. (علم-
 حساب. رياضيات)
ماتۆرە : [ناو] ناتۆرە؛ ناونيتکە؛ ناوى خراپ
 لەسەر کەسيک دانان. (لقب زشت روکسى
 گذاشتن).
مات و مەلوول : [ئاوہلناو] کشومات؛ مات-
 و خەمگين؛ بیدەنگ و پەکەر؛ دەستەوئەژنو
 دانىشتن. (غمگين؛ دست بەزانو)
مات و ميت : [ناو، ت] خو کپ کردن و گوى

ھەلخستن؛ خو کپ کرن و گوھفەچنين؛ خو
 مراندن و گوھتيژ کرن. (حواس خود را جمع
 کردن و گوش تيز کردن)
ماتە : [ناو] سماتە؛ بەردى جەھەندەم؛
 ھەسان. (فسان)
ماتە : [ناو] موورگیکە دەلین بو لا بردنى
 تەمى چاو (ليلی چاو) باشە. (نوعى خرزە)
ماتیک : : فد؛ فرد: [ناو] ماکیکی پەنگى بو
 پەنگ کردن و جوانکردنى ليپوى ژنان.
 (ماتیک؛ روژلب)
ماتین : [ناو] ھەلماتین؛ مەرەپین؛ ميشين؛
 مووشين. (تيله بازى)
ماجەمین : ناو بوو ژنان؛ جەمین وەک
 مانگ؛ ھەنيەو ھەک مانگ. (ماجەبين)
ماچماچانى : [ناو، ت] ماچومووج. (ماچو-
 بوسە)
ماچماچوک : <ماچماچانى
ماچەنگى : [ناو] کايەى جگين؛ محانچين.
 (یک نوع بازی باشتالنگ)
ماخو : [ناو] خاوەن؛ خيو؛ مالخو. (صاحب)
ماخوليايى : [ناو] تووشى ماليخوليا ھاتوو.
 <مالخوليا
ماخەر : [ناو، ت] ماکەر؛ ماچەکەر. (ماچە-
 الاغ)
ماد : [ناو] تەن؛ ماک؛ پەنگ؛ مادى وى
 نەمايە : پەنگى نەماو. (مادە؛ رنگ)

ماد : [ناو] وه کی ده زانن هه موو کوردی
 کورمانجه، کورمانجی ژووړو، کورمانجی
 ناوه پاست و کورمانجی خواروو، کورمانج له
 سه ره تادا کوردماد و کوردمانج بووه و کورد
 و ماد وه ک یه ک باسی لیکراوه، له
 کتیبی (ته فسیری عه هه ی قه دیم و عه هه-
 ی جه دید) دا له پال وشه ی ماد و مدی،
 وشه ی کورد و کوردستان له به ینی دوو-
 که واند هاتوو و له زور میژوودا هه ر به و
 جوړه باسی لیکراوه. (ماد)+
مادخووزکراو : [ناو، بهر] بهرگه م کراو؛ په-
 سندکراو؛ په سه ندکراو. (پسندشده؛
 برگزیده شده)
مادی : [ئاوه لئاو + ناو] سه ر به هوژی ماد؛
 زمانی مادی که تائیس تا سه واریکی سه ر به
 خو ی نه دوژ راوه ته وه. (مادی)
مادی: ماددی: [ئاوه لئاو] نه بووژهنی؛
 دونیایی؛ دژی (پژوونی و مه عنه وی و
 واتایی) (مادی)
ماران مژیو: [ئاوه لئاو] (ب) له رولاواز. (نحیف
 ولاغر)
مارپیچ : [ناو] خه تی چال به ده وری دار یا
 هه رشتدا دروستکردن له بیچمی ماری که
 به ده وری داریکدا ئالاییت؛ یاوه ک لاو لاو
 ئالاییته پرووه کی؛ مارخول. (مارپیچ)
مارپیچ : [ناو] پرووه کیکی چقل داره،
 جوړیک درووه. (نوعی خار)
مارپیچ : [ئاوه لئاو] وه ک ریگای پر پیچ و
 قه مچ؛ چهند پیچی ریگا یان چوم به دوی
 یه کدا ؛ گامیز؛ گامیزه. (مارپیچ)

مارخول : < مارپیچ
ماردهی : [چاوگه، ت] شکاندن. (شکستن)
مارپرفین: [ناو، ت] مراو که زه رده؛ گیاییکه
 زه ردار و کولینراوی ساقه ت و گه لاکه ی
 بو شتی ده می برین باشه. (گیاه درمان-
 عقرب)
مارزو : [ناو] مازو؛ لیگه پان؛ هیشتن؛ نمازو؛
 ناییلی. (رخصت)
مارس : **فد؛ تد:** [ناو] مارس؛ جاریک کایه
 کردن و بردنه وه ی ته خته نهر د که به دوو
 ده ست به حیساب دی. (مارس)
مارس : [ناو] مارچ؛ مارت؛ مانگی سپهه می
 سالی زایینی (ئازار؛ ئادار). (مارس)
مارش : **فد؛ فرد:** [ناو] ئاهه نگی عه سکه-
 ری. (مارش)
مارشال . فرد؛ اند؛ آلمان د: [ناو] پله-
 ییکی ژووړ له ئه رته ش (عه سکه ر) یدا، به-
 رانبه ر به سپه هبود. (مارشال)
مارشیموون : < مه رشمین
مارک : **ئالمان د؛ فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] یه که ی
 پارهی ئالمانیا. (۲) موړک؛ نیشانه ی
 فابریکا له سه ر کالآ. (۱۰۲. مارک)
مارگل : [ناو] جوړیک فرنده یه؛ مارگر.
 (نوعی پرنده)
مارگیسه : [ناو] بوقله موونه؛ عه لی شیش؛
 عه لو عه لو. (بوقلمون)
مارگیسه : [ناو] جوړیک مارمیلکی گه وړه-
 یه. (نوعی مارمولک؛ سوسمار)
مارمژ : [ناو] زاروو؛ زهروو؛ زالوو. (زالو)
مارمژ : [ناو] سینه کیش؛ سیغار کیشی که

هه موو دوو که لّی سیغار قووت بدا؛ دژی
 ده م کیش. (سیگاری سینه کش)
مارنه گه ز: [ناو] جزمه؛ چه کمه؛ پوتینی مل
 دریژ. (چکمه)
ماروخ: ناوه بو ژنان؛ [ئاوه لّناو] پوخسار
 وه کوو مانگ. (ماهرخ)
ماروخسار: [ئاوه لّناو] ناوه بو ژنان؛ پوخسار
 وه ک مانگ. (ماهرخسار)
مارووم: [ئاوه لّناو] له مه چرووم وه گیراوه؛
 بی بهش؛ ئافه رۆز. (محرووم)
ماره توپیو: [ناو، ت] (ب) که سیکی کز و
 بیدهنگ ماتلی ههل و دهره تیگ بیت
 تاجزه ی خوی لیدا و زهر بوه شینی؛ زور
 جار ده لّین مه ره مردوو ههر بویه توپیوه-
 که یش بووه به مردوو. (مارمده)
ماره خوړه: [ناو] زهرده قوړه؛ دوولقه دهره؛
 جوړیک مارمیلکی گه وړه که رهنگی ده-
 وروبهری به خویه وه ده گری. (نوعی
 سوسمار)
ماره که: [ناو] (۱) له (مه عره که) ی فارسییه وه
 هاتووه؛ شه پوماره که. (معرکه). (۲) فرمان
 به ماره کردن، ماره بکه. (عقد کردن). (۳) ره
 شه ماره که: ماره ره شه که؛ له پروانگه ی ده-
 ستووری زمانه وانیه وه، ماریکی ناسیاو مه-
 عریفه یه. (مار معرفه در دستور زبان).
ماری: ماکه و؛ (کبک ماده)
مارپا: [ر] اوردووی مارپان به زی؛ شکستی
 هینا. (شکست)
مارپان: [چاوگه، ت] مارپن؛ شکاندن؛
 شکستدان. (شکستن)

مارپایه: [ناو، بهر] شکاوه؛ شکستییه؛
 شکیاگه؛ به زیوه. (شکسته است)
ماریزوک: [ناو] ماراژوک؛ گیاییکی ته مهن
 کورته و ده خوریت. (نوعی گیاه خور دنی)
ماریژه: [ناو] ماروژه؛ ماریژه؛ گیاییکی به
 هاریه و ده خوری؛ ماریژوک. (گیاهی است-
 خور دنی)
ماری کتکی: [ناو، ت] ماری زهنگی. (مار-
 کبری)
ماری که رانه: [ناو، ت] جوړی ئاسکی گه-
 وره یه. (گوزن)
ماز: [ناو] به رانی چوار ساله. (قوچ چهار ساله) +
مازگ: [ناو] (۱) مازه؛ موغهره ی پشت.
 (پشت مازه). (۲) مازوو؛ بهری دار مازوو.
 (مازوج)
مازگه: [ناو] میژی؛ (مازگا) له ئاو یستاییدا
 به واتای میشک (مه غز) هاتووه. (مغز)
مازگه دهر: [ناو] مازگه دهر؛ ئیشی مازه؛
 پشت ئیشه. (درد کمر)
مازوت: فرد؛ روسد؛ فد؛ [ناو] نه و ته ره شه.
 (مازوت)
مازوړی: توړاو له مال و مهسکه ن و په نا
 بردوو به شوینیکی تر. (قه ر کردن از خانه و-
 کاشانه)
مازه ندر: [ناو] هه ندران؛ ولاتانی دوور؛
 تاراوگه. (ولایت دور؛ تبعیدگاه)
ماژه: حاله تی ئیسیکی لهش؛ ئیسک به-
 ندی؛ ئیسکلّیتی لهش (اسکلت)
ماسته ک: [ناو] په حه تی. (قیف)
ماسریشم: [ناو] هیلیم؛ چه سپی دار؛ چه-

سپی نه چاری. (سريشم) +

ماسک : (۱) [ناو] مه يتهر؛ خزمه تکاری ټه-
سب له تهويله. (مهتر). (۲) [ناو] ټاسکي
می. (آهوی ماده). (۳) [ئاوه لئاو] رږد؛
چکووس. (خسيس)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد: [ناو] ماکی دهرمان و
مه لېه می دهموچاو سواخدان بو گه شه دان
به پیستی پرومته؛ زیاتر له ټارایشگای
ژنانه دا. (ماسک)

ماسک : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] که ره سته ی
پالوتنی هه وای هه ناسه کیشان له ناو دوو
که ل یان له ناو توژ وگازی کیمیاو یدا.
(ماسک)

ماسکی گاز : [ناو، ت] که ره سته ی پالوتنی
گازی کیمیایی له کاتی هه ناسه کیشاندا بو
به رگری له وه زه نی گازی ژاراوی له سه رکو
ټه ندای هه ناسه کیشان. (ماسک گاز)

ماس مال : [ناو، ت] گیامیرک؛ گیاییکه بو
لابردنی ماس و په نمینی جومگه ی
باکردو به هو (روماتیزمه وه) به که-
لکه. (گل آلاله)

ماسی خاویار : [ناو، ت] به تاییه ت به ماسی
(ټوزوون برون) ده گوتری چونکا چند
چه شنه ماسی دیکه یش گه رای ناو زگیان
وهک خاویار ده خوریت. (ماهی خاویار)

ماسیگره ک : [ناو، ت] ماسیه وچنه؛ مایی-
چنه ک؛ ماسیگره؛ فرنده ییکی بال دریژ و
تیزباله؛ قاق؛ توره مه ی ماسیگره کان نو
جورن. (۱) ماسی خورکه. (پرستوی دریایی)
(۲) ماسی خورکه ی بوړ. (پرستوی دریایی-)

تیره). (۳) ماسی خورکه ی خه زه ری (پرستوی
دریایی خزر). (۴) ماسی خورکه ی دهن دووک
ټه ستوور. (پرستوی دریایی نک کلفت).
(۵) ماسی خورکه ی دهنگ بوړ. (پرستوی-
دریایی بدصدا). (۶) ماسی خورکه ی رهش.
(پرستوی دریایی سیاه). (۷) ماسی خورکه ی
رهشی بال سپی. (پرستوی دریایی سیاه بال-
سفید). (۸) ماسی خورکه ی کلان.
(پرستوی دریایی کاکلی). (۹) ماسی خورکه ی
قه شان. (پرستوی دریایی پشت کبود)

ماسی سپی : [ناو] جوړیک ماسی که له
ده ریای خه زه ردا زوره وگوشته که ی
خوایاری زوره. (ماهی سفید)

ماسی سیم : [ناو] ماسیکی پانی کورته و
له ده ریای خه زه ردا زوره و گوشته که ی
خوایاری زوره. (ماهی سیم)

ماشتن : [چاوگه] رامالینی سفره و ته و او
کردنی خوراکی سه رسفره. (همه غذای سر-
سفره راخوړن)

ماشته : [ناو] کوټلوانه. (چارقد رو دوشی)
ماشین شوری : [ناو، ت] جیگای تاییه ت بو
شتنی سه یاره؛ رهوتی شتنی سه یاره.
(ماشین شویی)

ماشین کردن : [چاوگه، ت] (۱) به مه کینه
سه رو قژ کورت کردنه وه و هه لپاچین. (۲)
تایپ کردن؛ نامه نووسینه وه به ماشین
تایپ. (ماشین کردن)

ماشین نووس : [ناو، بک] که سیک که نامه و
نووسراوه تایپ ده کا. (ماشین نویس)
ماشینه وه : [چاوگه، ت] (ب) لیساولیسدان و

هیچ لهسەر سفره یان له ناو کاسه دا نه-
 هیشتن؛ مایینهوه؛ رامالین و گسک لیدان.
 (خالی کردن و خوردن همه چیز سفره یا کاسه)
 ماف ئهستین: [ناو، بک] بهش وه رگر؛ حه-
 قوه رگر. (سهم گیر؛ حق گیر)
 ماف سهندن: [چاوگه، ت] حهق سهندن؛
 بهش سهندن. (حق گرفتن؛ سهم گرفتن)
 ماف خواز: [ئاوه لئاو + ناو] حهق خواز؛ که-
 سیک که داوای حهقی خووی بکا.
 (ب) ئازادی خواز. (آزادیخواه)
 ماف خور: [ئاوه لئاو + ناو، بک] که سیک که
 حهق و بهشی که سیک داگیرده کا و
 نایداتی. (غصب کننده حق و حقوق مردم؛
 حق خور)
 مافر: [بهند] وه کوو؛ وه ک؛ چوون؛ مینا؛
 میناک؛ (مانند)
 ماقه: [ناو] گووی چاو. (حدقه چشم)
 ماکه رمهله: [ناو] (ب) جامه لووسکی؛ دهله-
 چهیی؛ ماستاو کردن؛ کلکه سووتی.
 (تملق)
 ماکي سړکه: [ناو، ت] (ب) تریاک و
 هیرویین؛ ده زمانی بی ههست کردنی نه-
 خوش له کاتی نهشته کاریدا. (ماده مخدر)
 ماکیش: [ناو] سهلهی پلاو ئاوکیش کردن؛
 پلاو پارزن؛ پلاو پالیو. (آبکش پلو)
 ماگمه: مامه؛ ماومه؛ پییم ماوه؛ ته واوم نه-
 کردووه؛ ماگمه بگمه؛ تاویکی تر دهگه می.
 (معادل: هنوز دارم؛ مانده برسم)
 ماگه: ماوه؛ مایه؛ نه مردووه؛ هیشتا ههس؛

هیشتا هیه. (مانده. هنوز هست)
 مال: [ئاوه لئاو] [ناو] وه ک؛ ئامووری که
 زور نه چهقی دژی ئامووری پژد. (خیشی-
 که زیاد فرو نرود)+
 مال: [ناو] گه یشتنی ده می تازی به ئچیر
 یان له خول وهر دانی، بهلام به ده میه وه نه-
 هاتن. (رسیدن تازی به شکار و در خاک-
 غلتاندن امان گرفتن)+
 مال به قورگرتن: [چاوگه، ت] (ب) مال
 ویران کردن؛ خانه خراب کردن؛ بیچاره کردن.
 (خانه خراب کردن)
 مال ویرانکه: [ئاوه لئاو + ناو] هه رشت و
 هه رکس بیته هووی مال کاوی؛ (ب) ژنی
 بی مشوور و هه له خه رج. (کنایه از زن-
 ولخرج)
 ماللاریا: فد؛ فرد: [ناو] نوبه تی؛ په تاییک که
 به هووی چزووی می شووله ی (ئانوفیل) هوه
 مروف تووشی ده بیته. (مالاریا)
 مالان: (۱) مالین؛ گسک لیدان. (۲) مال-
 گه ل. (۱. جارو کردن. ۲. خانه ها)+
 ماللی: [چاوگه، ت] مهشتن؛ مالین؛ گسکد-
 ان؛ گزگ لیدان؛ ماشتن. (جارو کردن)
 مال به قورگیران: [چاوگه، ت] (ب) بهد به
 خت بوون؛ مال کاوول بوون؛ بیچاره بوون.
 (بدبخت شدن)
 مال به کول: [ئاوه لئاو] اربه نه و نه دار؛ بی
 سهروسامان. (خانه به دوش)
 مالبه نه: [ناو] مالبه نه؛ جیگه ی به ستنه وه-
 ی که رو چاره وا به دروشکه و گاریه وه.
 (مال بند)+

مال خوڼه خوږ : [ئاوه لئاو] (ب) ږژد؛ چکووس؛ دهس قووچاو؛ خه سیس. (خسیس)

مالخیر : [ناو] جوړیک تفهنگ. (نوعی-تفنگ)

مالدوخین : [ناو، ت] پزوو؛ نیفو؛ مال دوخین. (جای کمر بند در شلوار کردی؛ جای بند شلوار)

مالران : گسکدان؛ پیاساوین؛ ساویان. (جاروب زدن؛ سائیدن)

مالزاروک : [ناو] تولدان؛ پزدان؛ مندالان؛ مالزاروک. (زهدان)

مالشته : [ناو، بک] گسک لیده؛ که سیک که ده مالی. (سپور)

مال که مباح : [ئاوه لئاو + ناو] مال ویران؛ چاره پرهش؛ به دبه خت. (خانه خراب)

مالکه بی : [ئاوه لئاو] مالکه یی؛ مالکه تی؛ مال و سامان له ده سداو؛ مافینگی بوو؛ موفلیس که ووتوو؛ دم له پووش. (مفلس؛ ورشکسته)

مال گرتن : (ب) مال به کریگرتن. (خانه اجاره گرفتن؛ اجاره کردن)

مال گوری : نهو مالانه په زیان له راندایه ههرشه وهی مالیک پیاوړیک ده نیرن بو؛ ثاریکاری شوان و ئاگالیوونی رانه مهړ. (نوبتی کمک شبان کردن)

مال مالوک : [ناو] جوړیک هه لپه رینه. (نوعی رقص)

مال میقان : [ناو، ت] میووانخانه؛ ئوتیل؛ مال میوان. (مهمانخانه؛ هتل).

مالومین : مال و سامان؛ (ب) خوشه ویست-

وړیزدار. (عزیز) < مان

مالو : [ناو] داریکی قهوی به قه رای دوومیتړکه ده خړیته سهر دهند بو ساف-کردنی ناریکی له دواي شیف برین. (ماله-صاف کردن شخم)

ماله : [ناو] (۱) مالنج؛ پرووپه پړیکی ده سکاره، بو لووسکردنی سواخی دیوار. (ماله). (۲) مالوو، کوته داریکی دریژ که کونیکی تیډایه سهری دهند ده چی به ناویا و ده یهن به سهر شیوی پر له کولودا بو ساف و لووس کردنی. (شخم صاف کن)

مالی : (۱) [رابوردووی مالین] گسکی لیدا. (جارو کرد) (۲) [ئاوه لئاو] په یوه نندیدار به-مال و سامانه وه؛ وهک: کیشه ی مالی. < ف. هن. (مالی) +

مالی بی ددان : (ب) بابه تی بی ددان، خواردنی نهرموشل. (۲) شتی ههرزان یان کاریکی ئاسان. (چیز یا کار ساده)

مالیته : [ناو] کونی داعبای کیوی وهک گورگ و پړوی. (کنام) +

مالیجه : [ناو] چاره سهرکردنی نه خوشی؛ دهرمانکردن و چاک کردن هوه؛ له (موعالیجه) ی ئاره وییه وه هاتووه. (معالجه)

مالیخولیا : فد؛ عد؛ یونان د؛ [ناو] ماخولیا؛ نه خوشینی بیر و هزره و مروف تووشی خه یالاتی تیکه ل پیکه ل ده کا. (مالیخولیا)

مالیسوک : [ناو] رووه کیکه به ریکی سوور و چکوله ده گری. (نام گیاهی است)

مالیکردن : [چاوگه، ت] فرنده و حه یوانی

کیوی له مالدایا رام و دهسه موکردن. (رام-
 کردن پرند و وحشی)
 مالیکی: یه کی له چوارمه زه بی موسولمانانی
 سوننی، شوپگرانی ئیمامی مالیکی.
 (مالکی)
 مامایی: [ناو] دایرکی. (مامایی)
 مامر کوژ: [ناو] پوه کیکی تام تیژه؛ خه ردهل؛
 له کمیابارانی شاری حه له بجهی شه هیددا
 له گازی خه ردهل که لکیان وه رگرت.
 (خردل)
 مامره چینی: [ناو، ت] مریشکه چینی. (مرغ-
 چینی)
 مامره پشه: [ناو] مریشکه پشه؛ له قه-
 دیمدا باو بوو ته گهر فقی هه تا سوو پرهی
 نه سریان بخویندایی ده بوو مریشکیکی پره-
 ش به دیاری بیهن بو ماموستا. (کنایه از-
 سوره نصر)
 مامره ش: [ناو] جوړیک مراوی که پهنگی
 پشه. (مرغابی سیاه)
 ماموڅ: هه ورازیککی به رزه له بهینی سه قز و
 سنه دا. (گردنه ماموڅ)
 ماموره: [ناو] جوړیک تروزییه. (نوعی-
 خیارچنبر)
 ماموستا: [ئاوه لئاو] [ناو] لیزان؛ پسپور؛
 ماموه ستا؛ ماموسا؛ سهیدا. (استاد؛ ملا؛
 معلم)
 مامووت: فرد؛ فد: [ناو] فیلی سه رته تای
 دهورانی چواره می زه وین ناسی به له شی
 تووکن و عاج (شفره) ی دریز و چه ماوه وه.
 (ماموت)

مامه: (۱) ماومه؛ ماگمه؛ لیم نه پراوه؛ ته واوم
 نه کردووه (بن زاراوه ی سه قزییه). (تمام-
 نشده. تمام نشده ام). (۲) مامو؛ ئاپو. (عمو)
 مامهور تک: (ب) که سیک که شاره زای
 زوریش و کارگهل بیت. (خبره درخیلی
 امور)
 مان: وشه ییکی ئاو یستاییه به واتای
 (خانوو، مال) له کوردیشدا هه یه وه ک
 سامان؛ ساختومان؛ ساختمان؛ به واتای بینا
 و مال؛ خان ومانت شیوی: مال کاول بی.
 (خانه)
 مانتو: [ناو] عابا و که وای دریزی ژنانه که
 به سهر لیاسدا له بهری ده کهن. (مانتو)
 ماندانا: ناوی کچی ئازیدهاک دوا هه مین
 شای ماد و دایکی کوورش. (دختر ضحاک
 و مادر کورش)
 ماندنوه: [له چاوگه ی مان] نه پویشتن له
 جیگایی و مانه وه. (ماندن)
 ماندولین: ئیسپانیاد؛ فد؛ تد: [ناو] جوړیک
 ئامیری موسیقایی له باغله مه چوو کتره و
 ته لیه. (ماندولین)
 ماندو و مردوو: (ب) زور شه کهت و
 هیلاک. (بسیار خسته)
 مانگابه کهل: مانگایی که کاتی جووت-
 خوازی هاتووه. (ماده گاو گشن خواه). (ب) به
 ته وسه وه به ژنی ده لین که پیاوان زور
 بکه ونه شوینی. (زنی که مردان به دنبالش
 راهیفتند)
 مانگادوش: [ناو، بک] چیل دوش (۱) که-
 سیک که مانگا ده دوشی. (گاودوش).

(۲) [ناو] ده‌فری گه‌وره له مه‌پدۆش گه-
 وره‌تر. (طرف‌دوشیدن‌گاو)
مانگاماسی: [ناو] جوړیک ماسیی گه‌وره‌یه.
 (نوعی ماهی)
مانگ‌دیتو: [ئاوه‌لناو] ژنه‌ک کو مه‌هان
 ده‌به‌ت؛ ژنیک که بکه‌وېته بی‌نوږی. (زنی
 که قاعده‌شود)
مان‌گرتن: [چاو‌گه‌ت] گه‌ی گرتن؛ (ب) بو
 مه‌به‌ستی رامیاری یان کیشه‌ی مالی، ده-
 ست له کار کیشه‌وه و کار نه‌کردنی
 کادیر‌گه‌ل له پیک‌خراو‌یکدا. (اعتصاب)
مانگ‌گیران: [ناو] هه‌یف‌گیران؛ مانگ-
 گیریه‌ی؛ حاله‌تی مانگ وه‌به‌رسییه‌ری زه-
 وی که‌وتن. (خسوف)
مانگه: [ناو] هیلالی؛ خه‌رپشته؛ میچی‌خه-
 رپشته. (خرپشته)
مانگه‌پوژ: مانگه‌شهو. (شب‌مهتابی)
مانگ‌هه‌لاتن: [چاو‌گه‌ت] مانگ له ئاسو
 ده‌رکه‌وتن. (ماه‌درآمدن)
مانگی‌ته‌واو: (۱) مانگی که ۳۰ روژ که‌متر
 نه‌بیټ. (۲) مانگی پر به ئاسمانه‌وه، جه‌غزی
 ته‌واوی مانگی چوارده. (ماه‌تمام؛ بدر)
مانگی‌زایینی: [ناو] ناوی مانگه‌کانی سالی
 زایینی. (ماه‌میلادی)
مانگی‌شه‌رم: [ناو] مانگی هه‌وه‌لی
 میرد‌کردن. (ماه‌عسل)
مانگی‌نو: [ناو] مانگی‌نوی؛ هه‌ر مانگی
 نه‌و بو حاله‌م په‌شیوه، چوون هیلال شیوه‌ی
 ئه‌بروی توی پیوه؛ «فولکلور» مانگی یه‌کسه-
 وه. (ماه‌نو)

مانگی‌هه‌تاوی: ناوی مانگه‌کانی سالی
 کوچی‌هه‌تاوی؛ مانگی روژی. (ماه‌شمسی)
مانه: [ناو] خانووی گچله؛ له هه‌ورامیدا
 بووه به یانه. (هه‌ره‌س وه‌یانه‌م؛ هه‌ره‌س
 به‌ماله‌م) دیسان وشه‌ی وانه واتا ژووری
 ده‌رس‌خویندن، و زور نزیکه به مانه. (خانه
 کوچک)
مانه‌وی: [ناو] شوپ‌گرانی دینی مانی.
 (مانوی)
مانی: [ناو] خاوه‌نی کتیی وینه‌ی ئه‌ره‌ژه-
 نگ که خو‌ی به پیغه‌مبه‌ر ده‌ناساند و
 کوردیکی وریا و قسه‌زان بووه. (مانی)
مانیشت: (۱) ناوی نیونامه‌ی به‌پرزسه‌جاد
 جه‌هانه‌پ. (۲) ف.مان. جیگای نیشته-
 جیوون و شو‌نه‌واری ماد (ماد+ نیشت)
 (سرزمین ماد)
ماوت: [ناو] ماهووت؛ جوړیک قوماشی
 کور‌کداره. (ماهوت)
ماوت‌مال: [ناو،ت] ماهووت‌مال؛ فلچه‌ی
 پاک‌کردنه‌وه‌ی قوماش و لیباس. (ماهوت-
 پاک‌کن؛ برس‌لباس)
ماوزو: [ئاوه‌لناو+ناو] به‌جیماو. (به‌جامانده)
ماوس: اند؛ فد؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ی جوولینه
 ری نیشانده‌ری سه‌ر شاشه‌ی کامپیوتیر.
 (ماوس)
ماوه‌ر: [ناو] پوتکی به‌رد شکاندن؛ چه
 کوشی گه‌وره و قورسی به‌رد شکین
 (چکش‌سنگ‌شکن).
ماوه‌رو: [داهاتووی هینان] دینی؛ ده‌هینی؛
 تیری. (می‌آورد)

ماه پاره : نیوی ژئانه. (مهپاره.)
ماهون : [ناو] دهسکی چهقو له داری میو.
(دسته چاقواز درخت مو)
ماهوور : [ناو] مهقامیکی ئاوازی کوردی و
 ئیرانییه. (ماهوور) +
مایلی دهریایی : [ناو] یه کهی مهودا له ده-
 ریادا بهرانبه ربه ۱۸۵۲ میتر. (مایل دریایی)
مایو : [ناو] توونکه؛ تنوکه ی مهله و هالتیر
 لیدان بو پیاوان و تنوکه و مهکبه ند بو
 مهله کردنی ژنان. (مایو)
مایونیز : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] جوړیک رب
 یان سووسی سهلاته که له خه ردهل و
 هیلکه و سرکه و ماست و ئارد چیده یی.
(سس) (مایونز)
مایه : دهسته واژه ی موسیقاییه، (۱) ریز
 گرتن واتا میزراب وه شانندن له سازیکی تر
 کاتیک له کوکی سازی ساز ژهنیکا بیت و
 دهنک تیکه لی دهنگی سازی ساز ژهنه که
 کردن. (۲) بنه مای مهقام له موسیقادا.
(۱و۲. مایه) +
مای : [ئاوه لئاو] ماوه وه؛ کون؛ بهیات؛ مه-
 نه؛ مه نده؛ کون که وتوو. (مانده؛ کهنه)
متمتی : خو پاشقه کیش؛ خو وه پاش خهر؛
 خو ماتکه ر؛ ماتلی دهره فته بوون؛ خو خافلین.
(پی فرصت بودن)
متو : [ئاوه لئاو] کهوی؛ مالی؛ رام؛ راهاتوو؛
 دهسته مو؛ ئوگر. (رام)
متهق : ههست؛ جووله؛ دهنک؛ پرزه.
(حس؛ صدا)
مته کا : سهرین. (متکا)

مجمعه : [ناو] مجموعمه؛ بو ی ههیه له (مه
 جموعه؛ جهمع گهل) را هاتییت و
 کوردکاری کراییت، بهواتای کو مکرای
 چه نده شت؛ **(مجموعه)**
مجموعه : [ناو] مجموعمه؛ که شه فیه له-
 سهردانانی کو میک خوارده مهنی؛ سینی و
 که شه فیه گه وره ی نان له سهر خواردن؛
 خوان. **(مجمعه)**
مچیوری : [ناو] کاری مچیور؛ مزی مچیور.
(کارومزد مجاور)
مچکاندن : [چاوگه، ت] وشک کردن. **(خشک
 کردن)**
مچیوره : قه وچه کردنی کهر. **(فک جنباندن خر)**
مچانچین : [ناو] یاری به قاپ (جگ)، هه-
 لگیرانه وهی قاپ به باریکی تردا به قاپیکی
 تر. **(نوعی بازی با شتالنگ)**
مچه نه ک : [ناو] نه سپی ره سهن؛ که حیل.
(اسب اصیل)
مختی : [ناو] شولا وهی فرمی سک. **(اشک
 سرازیر شده)**
مخمخاندن : [] هارین؛ په راش په راش-
 کردن؛ فلیقاندنه وه. **(خرد کردن؛ له کردن)**
مخمخک : (۱) بیستانی ته ره کالی. **(جالیز)** (۲)
 شولا وهی فرمی سک. **(سرازیر شدن اشک)**
مداس : ده مپایی. **(دمپایی)**
مدو : ده دا؛ دهیدا. **(می دهد)**
مدیو : دهروانی؛ ئه پروانی؛ تماشاده کا؛ ده-
 مینی. **(می بیند)**
مرخ : [ناو] داخواز؛ ئاره زوو؛ ویست؛ ته ماح.
(آرزو، طمع)

مردار بوونهوه : [چاوگه،ت] (ب) مردنی

مروقی خراب و بهد ئاکار. (مردن انسان بد و فاسد) +

مردارخور : [ئاوه ئناو] که لاکی توپیو خور؛
مندارخور؛ منارخور؛ وهک : کهمتیار و دال.
(مردارخور)

مردار کردنهوه : [چاوگه،ت] (ب) مالی که-
سیک به زهم کردن قهلب کردن له کاتی
موعامه له دا. (توی سرمال زدن). (۲)
کوشتنی حه یوان بی سهرپرینی شهرعی .
(۳) خراب سهرپرینی ئاژهل نه به گویره ی
شهرع. (۳و۲. مردار کردن)

مرداره مانگ : [ناو] مناره مانگ؛ بهینی به
هار و هاوین که لهو کاته دا نه خوشین و
مردار بوونهوه ی ئاژال زوره. (بین بهار
وتابستان)

مرداندن : دهنگی نیری هاوکات له گهل
زبان دهرهینانی نیری به دهوری بزنی به-
ته گه دا ههروه ها دهنگی به راز و گامیش.
(صدای تکه گراز و گاومیش)

مرقه : (۱) کهترین دهنگ؛ مرقه ی ده-
رنه هات : دهنگی لیوه نه هات. (کهترین-
صدا). (۲) دهنگی گامیش و به راز.
(صدای گراز)

مروس : مریس؛ میتن؛ مژتن. (مکیدن)

مری پۆش : کفن. (کفن)

مریتانو : [ناو] مروف؛ ئینسان؛ عیسان؛
بنیادهم؛ به شهر. (انسان)

مریشکاو : [ناو] قهله مروا؛ بالنده ییکی
ره شه له مروای چوو کتره و مهله وانه.

(نوعی پرنده آبی)

مریشکه ئاویله : [ناو] تورمه ی مریشک-
ئاویله چهند جورن. (۱) رهش به شه. (چنگر).
(۲) تاوسه. (طاوسک). (۳) مریشک ئاویله ی
گه وره و بچووک و خنه یی و دهن دوک
سهوز، سوور به لکه. (یلوه بزرگ و
کوچک و حنایی و نوک سبز و خالدار)

مریشکه کیوی : [ناو] فره ندییکی تیژ باله
مییه که ی (میوه که ی) چیتین (خالخال) ه و
نییره که ی له چهند رهنگی (رهش و سوور و
زهرد) ه، کلکی رهش و دریژه و گوشتیان
ده خوری. (قرقاول)

مزاخه : [ناو] سندوقی نان؛ جیگای نان
تینان. (جای نان؛ صندوق جای نان)
مزانا : مزانی؛ دهزانی؛ ئه زانی؛ دزانی؛
زانیت؛ زانیتیه ی. (میدانی)

مزانوو : دهزانم؛ ئه زانم. (می دانم)

مزانی : (۱) مزانی؛ مزگینی؛ خه بهری
خوش هینان؛ پاداشی خه بهری خوش
هینان. (مژدگانی) (۲) دهزانی. (میدانی)

مزدان : حهق دان؛ پاداش دان؛ قه ره بووی-
چاکه کردنه وه. (مزد دادن)

مزراب : [ناو] میزراب نه غمه؛ دهن دوک
ئاساییکی چووک له کانزای زهر د یان شاخ
یان شاپهل، یان ئیسک، بو ژندنی سازی
ژیدار و ته لدار. (مضراب)

مزره : (۱) هیستری نییر. (استرنر). (۲) ترش
و شیرینه. (می خوش است)

مزگره ی : [ناو] پیشه و کارگه ی مسگره.
(مسگری)

مزووری : [ناو] به کری^۶ کار کردن؛ به کری^۶ گیراوی؛ له (موزدووری) فارسییه وه وهر گیراوه. (مزدوری)

مزه : مهزه؛ کورتکراوی ناوی (مه‌رزیه و موزه‌فه‌ره). (مخفف اسم مرضیه و مظفر در زبان کردی) +

مزهوت : مزگهوت؛ مزگت. (مسجد)

مزیانی : [ناو] مزگینی؛ مزگانی؛ نوخشانه؛ نوقلانه؛ خه‌به‌ری خوش پیدان؛ مزانی. (مژدگانی) < مزانی

مزیج : [ناو] بی‌زوو؛ مه‌گیرانی بی‌زگ. (ویار)

مژدانه : [ناو] موژدانه؛ خه‌لاتی^۶ که به - مزگینی هینه‌ر ده‌دریت. (مژدگانی)

مژدی : [ناو] بی‌زوو؛ مه‌گیرانی؛ بی‌زگ؛ مزج. (ویار)

مژگ : [ناو] می‌شک؛ مه‌زگ؛ مه‌ژو؛ مه‌ژی. (مغز)

مژومور : [ناو] به‌که‌سیک ده‌لین چاوی کز بی^۶؛ چاو مژومور؛ چاو نیوه کراوه‌ی کز. (چشم‌کم‌سو)

مژیای : [چاو‌گه] مژتن؛ مژین. (مکیدن)

مژی‌لانک : [ناو] مژولانک؛ مژول؛ برژول؛ برژانگ. (مژه)

مسته : مچه؛ مستو؛ کورتکراوی مسته‌فا. (مخفف اسم مصطفی)

مسمسوک : مسه‌مس‌که‌ر؛ خنه‌خن‌که‌ر؛ منه‌من‌که‌ر. (مس‌مس یا من‌ومن‌کننده)

مسوار : [ناو] کانزای مس له‌گه‌ل^۶ قالی‌ی دا تیکه‌ل کراو به (تالیاز) کراو. (آلیاز‌مس‌و- قلع) +

مسوگهر : [ناو، بک] دابین کراو؛ ئاماده‌کراو. (تهیه‌کننده)

مش : فرد؛ فذ؛ [ناو] تاییه‌تمه‌ندی قژی ره‌نگ کراو، ههر چه‌پکی له ره‌نگی^۶. (مش)

مشت قووچاو : [ئاوه‌لناو] مشت قووچیاگ : (ب) پژد. چکووس؛ خه‌سیس؛ چاوچنوک؛ ره‌زیل. (خسیس)

مشتومال : [ناو، ت] جاران باو بوو له گهرماو به جوړیکی تاییه‌ت ده‌لاک (کیسه- کیش) مشتومالی موشته‌ری‌ده‌دا، و ده- یشیلا. (مشتومال)

مشتومال : ده‌ست پیا‌هینان و سپرین؛ (مشتومالی ده‌وی ئاوینه‌ی ژه‌نگاویی خه- یال). «هین» (صیقل؛ پاک‌کردن)

مشت‌وه‌شین : ده‌کری^۶ له جیاتی مشتته- کوله بو^۶ کیبه‌ر کیی شه‌ره‌مشت به‌کاریت. (مشت‌زنی)

مشته‌کوله : یاری شه‌ره‌مشت (کیپرکیی شه‌ره‌مشت) گویا له ماوه‌یکی نه‌زور دوور دا ئه‌و ناوه‌ی لینراوه له ته‌له‌فزیوندا بیستوومه. (بکس)

مشته‌گرتن : [چاو‌گه، ت] سپره‌گرتنی تفه‌نگ بو^۶ له ئامانجدان. (نشانه‌رفتن)

مشته‌ل : (۱) شه‌تل؛ نه‌مامی‌پیشه. (نشا). (۲) دووکان؛ جی‌شه‌تل. (کرت؛ جای‌پرورش‌نشا)

مشقه‌مشق : (۱) مرقه‌مرقی نی‌ری به‌ده- وری بزندا. (۲) موزه‌موز؛ خولانه‌وه‌ی تازه- لاوان به‌کولاناندا بو^۶ حه‌زلیکه‌ری. (صدای شا‌ک‌درجفت‌گیری. ۲. پسر جوان که‌دور

دختران می پلکد، میچرخد)

مشوموږ: <مول و مرچ.

مشوهش: ورده نيسک. (عدي خرد)

مشهخت کردن: [چاوگه،ت] کوچ پيکردن؛

ئاواره کردن؛ تاراندن؛ دوور خسته‌وه.

(کوچانیدن؛ آواره کردن)

مشه‌گيا: [ناوت] پرووه کيکه لامژ وهک

که‌له‌ی بيستان. (گياهی است، انگل-

گياهان ديگر)

مشیو: [به‌ند] مه‌شیو؛ ده‌بی؛ نه‌بی؛ نه‌شی؛

ده‌شی. (بايد)

مفا: [ناو] موفا؛ خير؛ سوود؛ قازانج؛ چاک.

(سوود؛ فايده؛ خير)+

مفته‌لابوون: [چاوگه،ت] موفته‌لابوون؛

تووش‌بوون؛ دووچار‌بوون؛ موپته‌لا-

بوون؛ گيروده‌بوون. (ميتلاشدن)

مفس: [ناو] پارزن؛ پاليو. (صافی)

مفسيت: < مفسد

مفلنگ: [ناو] قاحبه؛ جنده. (روسپی)

مقو: [ئاوه‌لناو] خووگرتوو به شتی که ته-

رکی دژواريت؛ وهک هيروئين و ترياک.

(معتاد)+

مقومقو: (۱) ده‌نگو؛ وتهوت؛ قسه بلاو

بوونه‌وه له جه‌ماوهردا؛ مقومقو داکه‌وتووه:

ده‌نگويه. (۲). <ف.هن. (شايعه)

مکو: [ناو] مه‌کو؛ جيگای کو‌بوونه‌وه.

(جای تجمع)+

مکور: [ئاوه‌لناو] سوور له سهر قسه و را.

(مصر بر رای و نظر)

مکينه: < نکينه

مگيز: [ناو] تامه‌زروي؛ مه‌يل؛ هه‌وس؛

ثاره‌زوو؛ ئيشتيا. (آرزو)

ملاس: [ناو] ملاز؛ خو ماتکردن و گو‌يقولايی

ده‌رفته‌بوون؛ له‌بوسه‌وه چوون. (کمين)

ملاشی: [ناو] ملاشوو؛ مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک؛

ملاشک. (سق‌دهان)

ملااله: [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتيني دريژ تا

نيوه‌ی به‌له‌ک. (چکمه)

ملييند: [ناو] ملوانکه؛ ملبه‌ند؛ ملوينک؛

ملييده. (گردنبند)

مل‌پيچی: [ناو] که‌له‌وه‌کيشی؛ مل‌بادان؛

به‌ربه‌ره‌کانی؛ نافه‌رمانی؛ مله‌جووړی.

(نافرمانی)

ملتورلی: [ئاوه‌لناو] ته‌ستوزراف؛ مل‌باريک.

(گردن‌باريک)

ملکس: [ناو] گزگ؛ گسک؛ گه‌سک.

(جاروب)

ملکه‌و: [ئاوه‌لناو] (ب) ژنی شان و مل

جوان و خوشيک و چه‌له‌نگ. (زن‌زيبا-

و گردن‌زيبا)

ملکيش: [ناو] ده‌سکه‌نه؛ دروينه‌ی ده‌غل

به‌ده‌ست. (بادست‌چیدن‌گندم‌ياجو)

ملکيش کردن: [چاوگه،ت] مل‌گرتن يا

ته‌ناف له مل‌خستن و پراکيشان، به‌زور

بردن بو شوينی. (پشت‌گردن‌گرفتن و بردن-

به‌جایی)

ملوزم: [ئاوه‌لناو] ميملی مله‌ور و به‌هيز؛ له-

به‌ين به‌ر؛ دوشمنی زال؛ ئافته؛ به‌لا. (ضد؛

آفت)

ملومو: (ب) ره‌وتی سهرکيشان و گه‌رانی

فسوس به دواى خه بهر و جاسووسى دا.
(سرک کشیدن جاسوس) +
مله بهر مل نان : [ناوت] بهر بهر ره کانی -
 کردن؛ زوران گرتن. **(مقابله کردن؛ رقابت)**
مله جووړې : [ناو] مل بادن و که له وه -
 کیشی؛ لامو جومی؛ لاملی؛ له قوونه جووړې
 به نزا که تتره. **(نافرمانی)**
ملهوړې : [ناو] زوردارى؛ مل ته ستوورى؛
 شه لاتى؛ زوره ملی. **(گردن کلفتی)**
ملیب : [ناو] شه نه؛ شه ن. **(افشون)**
منار کردنه وه : [چاوگه، ت] (۱) مندار کردنه وه؛
 مردار کردنه وه؛ **(مردار کردن)** (۲) کارى
 سه قهت کردن؛ کارى گه ناندن و خراب -
 کردن. **(گندزدن)**
منجه منج : قسه جاوین و خو خافلاندن و
 دهر برینى قسه به ناراشکاوى. **(من و من)**
مندو : [ناوت] توله فهرنگى؛ سه گى -
 چوو که ی کونه پرو. **(سگ فرنگی)**
مندوخ : مندوخ؛ < مندو
منع : [ناو] مهنع؛ مهنج؛ هم وشه یه له
 ئاره و ییه وه هاتووه به لام له کوردییدا به -
 واتای لومه به کار دیت، دوینى باسى ته -
 حمه دکرا زوریان منع کرد له وکاره خراپه که
 کردوویه تی، واتا لومه یان کرد. **(سرزنش)**
منمانو : دهنوینى. **(می نمایاند)**
منمنه : [ناو] زهنگیانه؛ موورووی ورد.
(منجوق)
منوخ : [ئاوه لئاو] ته مبهل؛ له ش گران؛
 سست. **(تنبل)**
منهت کیشان : [چاوگه، ت] (۱) داواى شتى -

کردن که بیته هوى سووک و چرووک
 بوون. (۲) ژیربارى منه تی که سیک چوون؛
(منت کشیدن)
منه من : خو خافلاندن له ئه نجامى کارى؛
 مله جووړى. **(این پاوان پاکردن)** +
منیچ : من ژى؛ ته ز ژى؛ منیش؛ ته منیش.
(من هم)
مواجوو : [ناو] مه واجوو؛ مه واجب؛ پاره ی
 مانگانه ی کار به ده ست؛ مه عاش. **(حقوق)**
موارو : ده خوا؛ دى خو ت؛ ده خوات.
(میخورد)
موانوش : ده ی خوینم؛ ده یخوینمه وه؛ دى
 بخوونم. **(می خوانمش)**
موبایل : اند؛ فرد؛ فد؛ ته له فونى هاوړى.
(مبایل)
موبده : زانای ئائینى زه رده شتى له موغ
 بالآتر. **(موبد)**
موپته لا : < مفته لا.
موتلى : موتووی؛ متو؛ مندالی که زور
 خووی به باب یا دایکی یا که سیکى تر
 گرتبیت؛ بو بیچوی زینده وه رانى تریش
 ده وترى. **(طفل وابسته به پدر یا مادر؛ رام)**
موتووی : < موتلى
موخ : به شیکى جیاواز له می شک که له
 پشت می شک دایه. **(مخ)**. (۲) مه ژگى -
 ئیسک. **(مغز استخوان)**
مورتخای : مه لای موسایى؛ مه لای -
 جووه کان. **(عالم دینی یهودیان)**
مورد : مورت؛ گیاییکه له گهرمه سیر ده -
 روى دژى بو کیشه ی پایه؛ سرکه له گهل

هاراوه مۆرد دهساونه بهینی قامکی پا و ژیر پا، بوگه‌نی پا له‌به‌ین ده‌با. (مورد)

مورداد : ئه‌مورداد؛ مانگی ناوه‌راستی‌هاوین له‌سالی هه‌تاویدا. (مرداد)

مورده‌شو : مردووشور. (مردەشور)

موروینج‌له‌خونان : ده‌عیه و ده‌مارکردن؛ لووت‌به‌رزى و فیزکردن؛ خوگرتن. (قیافه-گرفتن)

موره‌په‌ش . بزنی که‌پیلی په‌ش هه‌روها مووره (سوور و سپی‌وکال و قه‌شان). (بزگوش‌کوتاه‌باتعین نوع‌رنگ‌مو)

موره‌ی شه‌ترنج : داشی شه‌ترنج؛ هه‌-رکام له ۳۲ په‌یکه‌ره‌ی کایه‌ی شه‌ترنج. (مه‌ره‌شترنج)

موره‌ی که‌مه‌ر : پینج موره‌ی موغ‌ه‌ره‌ی پشت له به‌ینی موره‌کانی پشت و موره‌کانی سی‌بهنده‌دا. (مه‌ره‌کمر)

موره‌ی مل : موره‌ی گه‌ردن (ب)‌حه‌وت موره‌ی سه‌ره‌وه‌ی موغ‌ه‌ره‌ی پشت. (مه‌ره‌گردن)

موره‌ی دامه : داشی دامه. (مه‌ره‌داما)

موری : هومایی؛ بالوری؛ بالبالی؛ مه‌پمه‌رشا. (چلوار)

موریانه : (۱) مۆرکه؛ ژه‌نگ. (۲) پشک و سپی. (۳) جووله‌وه‌ریکه‌ میملی خوری و لیباسه. (زنگ‌شپش؛ موریانه..)

موریه . میلووره؛ مروچه؛ میروو. (مورچه)

موری‌ماری : موورگی‌مار؛ موری‌مار؛ به‌ردی‌مار؛ کاتی مار کراژ ده‌خا کالیسیومی له‌شی که‌م ده‌یته‌وه به‌هوی کراژی نوی

دروست‌کردنه‌وه و بوقه‌ره‌بووی ئه‌و که‌ماسیه به‌رد ده‌کروژی و ده‌یخوا و پاشان ده‌ریانده‌خاته ده‌رموه (ده‌یان‌ه‌یتته‌وه) و ئه‌و به‌ردانه چاره‌سه‌ری نه‌خوشینی چاوه و پو‌شنایی و سووی‌چاو زیاد ده‌کا؛ واتای ناوه‌که‌ی به‌ ئاره‌وی (به‌ردی نوور). (مه‌رمار)

مۆز : جوریک می‌شی جزوو داره به‌گاگه‌له‌وه ده‌دا و خوینیان ده‌مژی. (مژمژ)

مۆزگره : پووش‌به‌قوونه. (سجاقک)

مۆزه‌مۆز : سه‌ره‌تای حه‌زلیکه‌ری ومشقه‌مشق. (دنبال‌عاشقی‌پسران) +

مۆزی : مشقه‌مشق و به‌دوای ژاندا چوون؛ حه‌زلیکه‌ری له‌گه‌ل ژان. (دنبال‌عاشقی‌زان‌بودن)

موزیر : زه‌ره‌رگه‌یین؛ زیان‌ده‌ر؛ (له‌ئاره‌وی‌پرا هاتووه). (مضر)

مۆزیک : (۱) موسیقا. (موزیک). (۲) ئاوه‌نیا، مندالی ژن له‌ می‌ردی پيشووی. (۳ و ۴) ف.هن

مۆزانک : مژول؛ برژول؛ برژانگ؛ موژه‌ل‌انک. (مژه)

مۆزده‌ده‌ر : مزگینی‌ده‌ر؛ خه‌به‌ری خوش - هینه‌ر. (مژده‌دهنده)

مۆسیقا : (۱) هونه‌ری به‌دوای یه‌کدا ده‌ره‌ینانی ده‌نگ به‌ په‌چاوگرتنی زه‌رب (پیتم) و هارمونی و پیک‌هینانی میلو‌دی. (۲) به‌ره‌می ئه‌وکاره. (موسیقی)

مۆسیقار : مۆسیقازان؛ زانیاری موسیقا؛ ژه‌نیاری ئامیری موسیقا. (موسیقیدان؛

موسیقیدان؛ ساززن)

موسیقی‌پاپ : موسیقایی خه‌لکی ناسایی
به‌بی‌ی‌ره‌چاو‌کردنی بنه‌مای (موسیقی‌مه-
قامی و په‌دیفی). (موسیقی‌پاپ)
موسیقی‌جاز : (ب) موسیقایی تایبته به
ره‌ش پوستانانی ئه‌فریقایی. (موسیقی‌جاز)
موسیقی‌په‌سه‌ن : موسیقایی که له‌که-
وناراهه له‌ناو میله‌تیکدا گه‌شه‌ی کردووه؛
له‌کوریدیدا زیاتر له‌تووی مه‌قامه‌کاندا
گونجاوه و پیوه‌ندی به‌میژینه‌ی موسیقاوه
هه‌یه. (موسیقی‌اصیل)
موسیقی‌کلاسیک : موسیقایی به‌ربلاوی
ئوروپی له‌سه‌ده‌ی ۱۷ و ۱۸دا؛ و به‌رده-
وامیی ئه‌ورپاژه. (موسیقی‌کلاسیک)
موشک : میشک؛ میسک؛ موسک؛ عه
تری ناوکی جوړیک ئاسکی ولاتگه‌لی
خه‌تا و خوته‌ن و ساخارین. (مشک)
موعه‌لیمی‌تایبته : سه‌یدایی که له‌ده‌ره-
وه‌ی فیرگه (له‌ماله‌وه) ده‌رس ده‌لیته‌وه
زیاتر به‌پاره. (معلم‌خصوصی)
موغ : له‌ئاو‌یستادا (مغو) به‌پیاوی ئایینی
زه‌په‌دشتیان گوتووه. (مغ)
موغموغه : مغمغه؛ میشووله‌ی قاچ دریزی
سه‌رپشت کولکن. (پشه‌پادرازبزرگ)
موفادار : به‌له‌شت‌وموفا؛ خاوه‌نی سوودو-
قازانج؛ مه‌فادار؛ به‌فاییه. (بهره‌دار)
موفه‌تیش : (ب) سیخور؛ فسوس؛
جاسوس؛ پشکین. (جاسوس)
موقه‌یه‌ت : گریدراو؛ ده‌روه‌ست؛ به‌ندیوار؛
په‌وتی پرووده‌ر بایسیکردن؛ پابه‌ند. (مقید) +

مۆکر : له‌(مه‌کرووه‌ی) ئاره‌ویییه‌وه هاتووه،
کاریک که نه‌کردنی باشته‌ له‌کردنی؛
خوراکی که نه‌خوارنی باشته‌ له‌خواردنی.
(مکروه)

مۆکیت : فزد؛ فذ؛ اند؛ رایه‌خیکه به‌مه‌کینه
چنراوی کولکن بو‌راخستن له‌ته‌ختی عه-
رزی ژووردا. (موکت)

مۆکیت‌کاری : په‌وتی راخستن و چه
سپاندنی مۆکیت به‌ته‌ختی عه‌رزی ژووردا.
(موکت‌کاری)

مولان : مژ؛ ته‌وموژی که به‌عه‌رزدا ده‌روا.
(مه‌غلیظ‌سطحی؛ هوا‌ی‌مه‌آلود)

مول‌ومرج : مچ‌وموژ؛ مون؛ پرووتال؛
پرووگرژ؛ مروموچ. (عبوس)

موله‌ق : [ئاوه‌لناو] له‌موعه‌له‌قی ئاره‌ویییه‌وه
هاتووه؛ هه‌لواسراو؛ ئاو‌یزان و ویستاو به
حاسمانه‌وه. (معلق) +

موم : [ناو] (۱) میو؛ میوی هه‌نگوین. (موم).
(۲) شه‌م؛ شه‌می داگیرساندن. (شمع) +

مومدان : [ناو] جیگه‌ی شه‌م هه‌لکردن؛
(ب) به‌یه‌که‌وه چه‌سپاندن؛ به‌ستن و شه-
ته‌کدان؛ یان‌گری‌دان. (شمعدان؛ چسپاندن)

مومول : مووی چاو که له‌پیلوووه‌وه پروو به
ناو چاو ده‌روی؛ و ئه‌گه‌ر چاره‌نه‌کریت
کویر ده‌کا. (روئیدن‌مو‌روبه‌داخل‌چشم)

مومیاگه‌ر : که‌سیک که مومیایی ده‌کا.
(مومیاگر)

مونیتور : [ناو] پرووبه‌ری نیشانده‌ری وینه‌ی
که‌مپیوتیر و تیلیویزیون؛ شاشه‌ی
کومپیوتیر. (منیتور؛ مانیتور)

مونیر : منیره؛ ناوه بو ژن. (اسم زنانه)
موو به به **بهندانه چوون** : ته‌واو پیکه‌وه نووساو؛ (ب) زور به‌ین خوش و ته‌با. (بهم-چسپیده؛ دوست صمیمی و نزدیک)
مووبه‌موو : (ب) گیرانه‌وه‌ی خه‌به‌ر به‌وردی. (موبه‌مو)
موو چنگوگ : [ناو] مووچینی چووک؛ مووکیشی چکوله؛ مووچینک. (موچین-کوچک).
مووچیگ : [ناو، به‌ر] نووشتاوه؛ چه‌ماوه؛ شتی که مووچاوه‌ته‌وه و گرم‌له‌بووه. (خمیده؛ مچاله‌شده)
مووخورگ : [ناو] ره‌وتی دووفلیقانه بوونی سه‌ری موو که ده‌بیته هوی وه‌رینی موو؛ زیاتر له مووی درپژری سه‌ردا په‌یدا ده بی. (موخوره؛ مرض شکافته‌شدن نک مو)
موودرز : مووقلیش؛ درزی زور ورد. (مودرز)
مووده‌مار : ورده‌ده‌مار؛ ده‌ماری باریکی ناوه له‌ش که له ده‌ماره‌کان جیا ده‌بنه‌وه. (مورگ)
موور : (۱) که‌ریل؛ بزنی که گوپی چکوله و کورت بیت. (یزگوش کوتاه) (۲) کوته‌ی دار. (قطعه چوب کلفت)
موورگه‌گیا : پیچيله؛ گیاییکه به‌گولی سوور یان سپیبه‌وه، تووه‌که‌ی خره و ماکی ثانتی بایوتیک (دژی هـوورک) ی زوره و کولیزاوی بو شتی برین باشه. (گل لادن)
مووروه‌که‌رانه : [ناو] مورویکی ته‌فسانه‌یییه گویا له له‌شی که‌سیک بساوری ده‌بیته

هوی پاکیشانی خوشه‌ویستی و میهری ته‌وکه‌سه. (معادل مهره مار در فارسی)
مووری : [ناو] (۱) مووروو. (خرزه). (۲) مروچه؛ میلووره؛ میروو. (مورچه)
مووزیچ : به‌له‌ک پیچ. (مچ پیچ).
مووزهر : مووزهرد؛ پور زهرد؛ قژکال. (مووزرد؛ بلوند)
مووسیر : [ناو] سیروکه؛ مووسل؛ سیره‌عه-جه‌مانه؛ مووسلی؛ گیاییکه بنه‌که‌ی له سیر ده‌کا و له ناو ترشییات و ماستی ده‌که‌ن. (موسیر)
مووشن : (۱) [ئاوه‌لناو] مووشه‌مووشکه‌ر. (کسی که صدای نفس کشیدنش از دماغ شنیده‌شود). (۲) میهن؛ ده‌لین؛ ده‌بیژن؛ ئوشن. (مگویند)
مووقلیش : موودرز.
مووه‌لپرووزاندن : [چاوگه‌ت، (ب) هاتن و په‌یدا بوونی که‌سیک له دواي باسکردنی؛ له‌پر په‌یدا بوون. (موی کسی-را آتش زدن. کنایه‌از) (آمدن کسی پس از اسم-بردن از او)
موه‌ندیس : [ناو] ته‌ندازیار. (مهندس)
مه‌باباد : [ناو] (۱) ناوی تازه‌ره‌هوشه‌نگ، پیغه-مه‌ریکی پارسیه‌کان بووه؛ (۲) شاری مه‌باباد، زیدی قازی موحه‌مه‌د. (مه‌باباد)
مه‌به‌ران : [داهاتووی چاوگه‌ی بردن بو کو] ده‌بیهن؛ ده‌بن؛ ته‌وه‌ن؛ ته‌یوه‌ن. (می‌برند)
مه‌به‌ری : [داهاتووی چاوگه‌ی بردن بو که‌سیک دووه‌می تاک] ده‌بییه‌ی؛ ده‌به‌ی؛ ته‌وه‌ی؛ ته‌یوه‌ی؛ موهری. (می‌بری)

مه ترسو : ده ترسم؛ ئه ترسم. (می ترسم)
مه تره باز : [ئاوه لئاو] پیاز پاک کهر؛ ریاباز؛ خو لته کهر؛ ماستاو کهر؛ زمان لووس؛ چاپ- باز؛ خافلین؛ حوقه باز؛ جامباز؛ مه رایي کهر. (حقه باز؛ چاپلوس)
مه تره ق : (ب) ئه ندای شهرمی پیاو. (ذکر)
مه تکنه : [کاری ئه مری سه لبی] مه- دلۆپینه؛ مه تکینه؛ (نه چکان)
مه تلله ب : ئه م وشه له ئاره ویه وه هاتوو به لام و اتاکه ی گوردراوه. پیم مه تلله ب نییه؛ واتا پیم شتیکی ئه وتو و گرینگ نییه (مهم؛ مسئله چشمگیر)
مه ته ریژ : شهره کهل؛ شهر؛ شهرگه؛ مه یدانی شهر. (جنگ؛ میدان جنگ)+
مه ته لوان . مه ته لوک بیژ؛ مه ته لوان. (معما- گوی)
مه ته و کهوان : [ناوت] جوړیک مه ته ی ده- سته دار که به ژیی کهوان ده خو لته وه بو کون کردنی دار و شتی تر. (مه و کمان)
مه جیوور ئاوا : گهره کی که نار شار و فه قیر- نشین که خانوو به ته لیس و ته نه که دروست ده کهن. (حلبی آباد)
مه جمنه : له چاو گه ی جوین؛ مه جیونه؛ مه- له قینه؛ مه شه کنه؛ مه شه کینه؛ (ب) ته کانی- مه ده. (تکان نده)
مه چه که : جوړیک مله و زوره بانی؛ زورانی که مه چه ک له ناو قه دی یه کتر تونده کهن. (نوعی کشتی محلی)
مه حبوس : جوړیک یاریه به ته خته نه رد ده کری. (محبوس)

مه حجه ری : [ناو] تارمه؛ محه جهری؛ دیواری ده وری هه یوان یا قه راخ پلیکان به میله ی کانزا یان دار بو بهرگری له کهوتنه خواره وه. (معجر)
مه حلان : [ئاوه لئاو] قابیل؛ خاوه نی زانایی؛ پسپور؛ شاره زا. (دانا)
مه خته : [ناو] ده سته به ری. (بیمه)
مه خشووش : شیوا؛ تیکه ل و پیکه ل. به- تره ف. (مغشوش)
مه خمه له ک : فند؛ [ناو] سوور بجه. (مخملک)
مه خه : [کاری ئه مری سه لبی له چاو گه ی هاویشن] مه یخه؛ مه یهاوی؛ مه هاوی؛ فې مه ده. (نیانداز)
مه دره خه : [ناو] ئه سپهره؛ جیگای پی له- سهر دانانی پیمه ره. (جای پادریل)
مه دوونه : [ناو] جوړیک چرای شيله گه- رچه ک. (چراغ روغن کرچک)
مه رازه : یه که ی ژماردنی ته مهنی سه گ؛ سه گی دوو مه رازه : سه گی دوسالانه یه. (واحد عمر سگ)
مه رافه : [ناو] له مه رافعیای فارس ییه وه هاتوو؛ شهر، داوا؛ جهنگ؛ کیشه. (دعوا)
مه ربیل : [ناو] ئه سپهره ی پیمه ره؛ مه دره- خه؛ پیمه ره. (جای پادریل؛ بیل آهنی)
مه رجان : [ناو] گیان داریکی ده ریاییه له ئاوی شیرینی (غیری سویر) ی ده ریادا ده- ژی؛ کورال یان بستام پا شماوه ی له شیه تی که له سه ری که کو ده بیته وه و خشل و موو رووی لی دروست ده کهن.

(مرجان)

مهرجان پيځاوس : (ب) ورچ. (کنايه.خرس)

مهرزدار : [ناو] (۱) هه رشت که سنووری دیاریکراییت. (دارای مرز). (۲) بهرپرس و ناگاداری سنوور؛ مهرزهوان. (مرزدار)

مهرزداری : [ناو] (۱) رهوتی سنوور دیاریکراوی. (حالت مرزداشتن). (۲) رهوتی کارگیری و بهرپرسیوونی سنوور. (مرزداری)

مهرزم : [ناو] پلووسک. (ناودان)

مهرزهقان : [ناو] سنوورهوان؛ مهرزهوان؛ ناگاداری سنوور. (مرزبان) < مهرزدار
مهرزینگه : [ناو] داموده ستگا؛ ریځخراوه؛ ریځخراوه. (اداره؛ پایگاه)

مهرشمین : [ناو] مارشه معوون؛ مارشیموون؛ سه رکده و گه وره ی فهله (مه سیحی) گهل. (مارشیمون)

مهرقه : [ناو] پیازداخ. (پیازداغ)

مهرقهو : [ناو] مهرقه د؛ گوږ؛ قهبر. (مرقد)

مهرگومیر : [ناو] مهرگ و تیا چوون. (ب) رهوتی قرپتیکه وتن؛ مردنی زور له ناو ره مه - یان جه ماوهردا په یدا بوون. (مرگومیر)
مهرگونه : گولوله کردن و پیچاندنه وهی ههرشت. (گلوله کردن و پیچیدن)

مهرگه مویش : [ناو] مهرگه موش؛ ژه - هری ئارسنیک؛ ژه هری مشک کوژ. (مرگموش)

مهرگه مار : [ناو] ته له مار؛ گیاییکه له

کوردستان زوره له قه دیمدا هارپاوهی میوه - که ی له گهل زرنیقدا گهردیکی لی دروست

دهبوو که ماری کویر ده کرد، بو سیاتیک (په نمائی ده مار) به که لکه. (پانه - ترو؛ خاورک؛ کبر)

مهرگه مهله : [ناو] (ب) مهله چاک نه زانین. (کنائی، خوب شنبلندنبودن)

مهرموول : [ناو] بره؛ شفره ی بره ک؛ شفره - ی بهرزا. (دو دندان گراز)

مهرمه پش : [ناو] هومایی؛ بلووری؛ شاخ - بزی؛ بالالی؛ به لووری؛ مهرمه پشا؛ موری. (چلوار)

مهرنای : مراندن. (میراندن)

مهره بیر : [ناو] رانه بیر؛ دانه مهر؛ رانه مه رهینانه وه بو نزیك گوند له نیوه پرودا بو دوشین. (کله رابرای دوشیدن نزدیک آبادی - آوردن)

مهره مووز : به ئه زموون؛ دنیادی توو؛ پوخت. (دنیادیده؛ باتجربه)

مهر : لا؛ کن؛ پال؛ بال؛ نک؛ ته نیشته. (نزد؛ جنب)

مهر : مه زن؛ (مهر، مهزی، مهزوی، مهزدا) له ئاویتادا به واتای گه وره هاتوو و وشه - ییکی زور کوئی کوردییه. (بزرگ؛ کبیر)
مهراختن : له هه رام گیران؛ خراب کردن؛ له ده ستدان. (خراب کردن)

مهرزاد : [ناو] کی زیاد؛ جوړیک فروش وه ک هه راج به هه رکه س قیمه تی زیاتر بدا. (مزایده)

مهرزار : قهبر؛ گوږ؛ گلکو. (قبر) +

مهرزارگه : زیاره تان؛ قهبرسان؛ گوږستان. (گورستان)

مهزانه : (۱) زانینت نه بیت؛ ئاگات لی نه-
 بیت. (ندان). (۲) تومهز؛ تمهز؛ مه منا؛
 تومه یزه؛ تومه لی. (تونگو)
مهزحه که : [ناو] گالته جار؛ گالته. (مسخره)
مهزدا : مهز واتا گه وره و (دا) بوی هه یه که
 یه کی له سی و شه ی (دارا، دانا، دانهر) وه-
 رگیراییت. (مزدا)
مهزدهک : مروقیکی کورد بوو که ئایینی
 مهزده کی دامه زران و له پاشان خو ی و
 شوپگرانی به دهستی ئه نه وشیره وانی شای
 ئیران کوژران. (مزدک)
مهزده کی : [ناو] شوپگری دینی مهزدهک.
 (مزدکی)
مهزراح : [ناو] مهز رهق؛ مزراق؛ مزراح.
 (گردنا)
مهزره که وان : چاپخان چی. (چاپخانه چی)
مهز غه نه : [ناو] خانوو ییک که چاوه-
 چاوه (دیودیو) و ژوور ژوور به کری بدری.
 (خانه ای که اطاق اطاق کرایه داده شود)
مهزگی : [ناو] (مهز) واتا گه وره (گی) واتا :
 گه، گا، جیگا، گه وره جیگا؛ جیگای گه وره؛
 جیگای به پریز؛ جیگای به پروومهت؛ مزگه-
 وت. (مسجد)
مهزگیت : [ناو] مهزگی؛ مزگت؛ مزگهفت؛
 مزگهوت؛ مزهوت؛ مالی خودا؛ خانه ی-
 خودا. < مهزگی (مسجد)
مهزندان : [چاوه گهت] حورمهت گرتنی زو-
 ر؛ گه وره کردن له لای خه لک؛ مه زن کردن.
 (بزرگ داشتن)
مهزووک : [ئاوه لئاو] نه زوک؛ میوینه یی که

بیچووی نابی. (نازا)
مهزه : کورتکراوی ناوه کانی مهز زییه
 و موزه فره. (مخفف اسم مرضیه و مظفر) +
مهزه چیشتن : [چاوه گهت] تام کردن؛
 میلاک کردن. (مهز کردن)
مهز لاک : [ناو] قاپوولکه ی سهر؛ قاپیلک؛
 قاقلوک؛ کاپولک؛ کاژه لاک؛ کاسه ی سهر.
 (جمجمه)
مهزگی ئیسقان. مهزگی ئیسک؛ مهزگی-
 لوولاک؛ موخی ئیسقان. (مغز استخوان)
مهزه : نیسک؛ مهزو؛ نوژی؛ میژوی.
 (عدس)
مهزیر : پسیور؛ زانا؛ کارزان. (متخصص)
مهزی وشک : میشک وشک؛ قسه ناحالی
 که ههر له سهر بواری فیکری خویدا ماوه؛
 فکر کون؛ کونه پهره ست؛ بیر گرساو؛ دژی
 پیشکوهت خواز و نوی خواز. (متحجر)
مهزی هشک : < مهزی وشک
مهست کهر : (۱) [ناو، یک] که سی که مهست
 ده کا و شهراب ده خواته وه. (کسی که مست-
 میکند) (۲) [واوه لئاو] ههرشتی بیته هو ی
 سهر خوشی. (مسکر)
مهستووره : ناوه بو ژنان؛ ناوی مهستووره ی
 ئه رده لان ژنه شاعیری به ناوبانگ.
 (مستوره)
مهسهف : [ناو] ته پکه. (نوعی دام پرندگان)
مهسهو : [ناو] مهزهو؛ مهزه ب. (مسب)
مهسیح : هه زره تی عیسا پیغه مبه ر. (عیسی
 مسیح)
مهسیحی : [ناو] خاچ پهره ست؛ فله؛ فه لا.

(مسیحی)

مه سیحیه ت : خاچ پهرهستی؛ پربازی مه-

سیحی بوون. (مسیحیت)

مه شکه دو : [ناو] (۱) جوریک ماری کورت و

قهویه. (۲) مه شکه ی جیگای دو یان

پرله دو؛ پیای زگ زلی پیده شو-

بهینن. (نوعی مار. مشک دوغ)

مه شکه پان : [ناو] شکه ی پان؛ نه رمه پان.

(نرمی ران)

مه شکه ره ک : [ناو] مه شکه دره؛ جوریک

کولله یه (سهوز و ره شه) و به دهنگی بهرز

ده خوینی. (نوعی ملخ بزرگ باصدای

بلند جیر ک آسا)

مه شکه سکه : سک مه شکه؛ به مروقی زگ

زل ده لین. (شکم گنده)

مه شکه لاق : [ناو] مه شکه لوولاک؛ به له-

ک. (ساق پا)

مه شکه لوولاک : < مه شه لاق.

مه شکه و مه لان : [ناو، ت] ده زگای مه شکه؛

مه شکه یا گاوس به سیپاکه یه وه. (مشک-

وسه پایه اش)

مه شه یی : [ناو] مه شه دی؛ که سیک که

چوویت بو زیاره تی ئیمامی هه شته می

شیعه؛ زیتر له ناو شیعه دا باوه؛ (مشدی)

(۲) خه لکی مه شه ده. (مشهدی)

مه عده نووس : [ناو] مه ده نووس؛ شانوکی؛

جافری. (جعفری)

مه عزه ر : [ناو] له مه حزه ری ئاره و ییه وه

هاتووه، نووسینگه ی (ماره وته لاق) یا

نوسینگه ی (قه باله) و به لگه ی ملک و

خانوو. (دفتر خانه)

مه غلا : [ناو] مولگه؛ جیگای مولدانی ره-

شه ولاخ. (جای استراحت گاوها)

مه فادار : [ئاوه لئاو] به له شهت و موفا؛ سوودو-

قازانج دار؛ موفا دار؛ به فاییه. (بهره دار)

مه فشه ن : [ناو] مه شفه ن؛ تاته شور.

(تخت مرده شویی)

مه قلا ندن : [چاوگه، ت] ره نگ پیاساوین؛

ره نگ کردن؛ ره نگاندن. (رنگ کردن)

مه قلی ن : [چاوگه، ت] ره نگ تیساویان؛ ره-

نگ کران. (رنگ شدن)

مه قه رنه : [ناو] ماکاروونی؛ جوریک هه-

رشته؛ هه رشته فه ره نگ. (ماکارونی)

مه کرو : < موکر

مه کیشو : مه کیشوو؛ ده کیشم؛ ئه کیشم.

(می کشم)

مه لالان : ئه وان ده لالیانه وه؛ ده لالیانه وه؛

ده پارانه وه؛ ده پاراپیه وه؛ ده لالیاه. (التماس-

می کردند؛ التماس می کرد)

مه لالیا : ئه وه ده پاراهه؛ ده پاراپیه وه.

(التماس می کرد)

مه لایه : (۱) مه لاس؛ پیش نویژه. (ملا).

(۲) [ناو] سه ربه کلاوه؛ بالندیکی پوپه داره

به قه را ریشولیک ده بیت. (نام پرنده ایست)

مه لحه که : < مه زحه که

مه لخان دن . شاردنه وه؛ دابین کردن؛ حه-

شاردان. (پنهان کردن)

مه لسین : (۱) په راش په راش بوون؛

ورد بوون؛ شکان، وردوخاش بوون. (۲)

ملاس بوون؛ ملاس بوون. (خرد شدن)

کمین کردن

مه لکه سه ن: کر می که داوه ته نه دروستده کا و له پاشان بال دهر دینی و هه لده فریت.

(نوعی کرم)

مه لالا: [ناو] نه فهری ئه وه ل له کایه ی میشین و مه ر مه پیندا. (نفر اول در تیله بازی)

مه لوک: پیای که له مالد کار ی ژنانه

ده کا. (مردی که کار ژنانه انجام می دهد)

مه لوه ند: [ناو] مه لوه ن؛ جیگه ی ژیان؛ مه - لبه ند. (جای زندگی کردن)

مه له روژه: فرندی که له پاساری چوو کتر و بزوز تره، دهنوو کی دریژ و باریکه و شیله - ی گولان دهمژی و هیلانه که ی به لقی - دارندا شوپ ده بیته وه. (شهد خور)

مه له غانگیر: دروینه وانی که به مه له غان دروینه ده کا. (دروگری باداس بلند)

مه له نگ: [ئاوه لئاو] جوان و خوشیک؛ قه - نج؛ شه پال؛ ده لال؛ خوشکوک؛ (زیبا)

مه له یب: [ناو] مه له به ب؛ شه نه؛ شه ن. (افشون)

مه مان: [ناو] (۱) مه مکان. (پستانها). (۲) له کورستانی روژ هه لات له فارس ییه وه هاتوه و بووه به باو، مندال له جیاتی دایه ده لی مه مان. (مامان)

مه مکه: [ناو] پیچی کی کونکراوه، جیگای نهوت هاتنه دهر له چراتوژ و چوونه ناو توژی چرا؛ جیگای هاتنه دهر وه ی گاز له چیش لینه ری گازیدا. جیگای هاتنه ده - ره وه ی بینزین له کار بو راتوژی سه یاره دا بو ناو مو توژ. (پستانک)

مه مو له: [ناو] مه مکو له؛ مه مکی گچکه. (پستان کوچک)

مه مووز: [ناو] مامیز؛ مه همیز. (مهمیز)

مه می ئالان: شاریکی که ونارای خاپوور، که له کوردستاندا بووه. (نام شهرویرانه - قدیمی)

مه نار: [ناو] مننار؛ مردار؛ بی سه رپرین - مردنی حه یوان. < مردار کردنه وه. (مردار)

مه نته شه: [ناو] لاولا وه ی دهرک و په - نجیره. (لولای درب پنجره) +

مه نجه لی زنجیره دار. مه نجه لی زور گه - وره ی ده سک دار. (دیگ دسته دار بزرگ)

مه نجه نیک: [ناو] ئاره و کردوویه به مه - نجه نیق؛ له شه ری قه دیمدا ئاگر هاویژ بووه بو بان قه لا له کاتی گه مارودان یان هیژش کردن وگرتنی قه لای دوژمن. (منجیق)

مه نج: < مه نع

مه نده ل: [ناو] (۱) فال؛ وه ک؛ ره مل گرتنه - وه. (۲) حاشا؛ ددان پیدانه نان؛ نه په ژراندن؛ پا لینه نان. (فال گرفتن. انکار)

مه ندین: [ئاوه لئاو] به هیژ؛ به قه وه ت؛ قه - له وی تی کسمراو. (پر قدرت؛ چاق و کوتاه قد)

مه نقه لی کاره بابی: [ناو] مه نقه لی که به کاره با گهرم ده بییت. (منقل برقی)

مه نهج:

مه نه ی: [چاوگه،] مان. (ماندن)

مه نیجه: مه نیج؛ (مه نیژه، کچی ئه فراسیو گر اوی بیژن) ناوی ژنانه یه. (منیژه)

مه وچ: [ناو] (۱) شه پیل؛ شه پول؛ مونج؛

پیل. (موج). (۲) جاش؛ جاجم؛ نوین پیچ.
(رختخواب پیچ)
مهوز: [ناو] داریکی گهرمه سیریه؛ به
میوه که یسی دهلین مهوز. (موز)
مهولانا: < مهولهوی
مهولهوی: ناوی جه لاله ددین موحه ممه
به هادینی به لخی بووه، ناسراو به مهولانای
رومی خاوه نی دیوانی مه سته ویی مه عنه-
وی و دیوانی شه مسی ته بریزیه که به
زبانی فارسی دایناوه به لام خوئی عارفیکی
مه زنی کورد بووه. (مولوی بلخی؛ مولانای
رومی)
مهولهوی تاوه گوزی: < ف. هن
مهوهر: [کاری ئه مری له چاوگه ی بردن بو
که سیک دووه می تاک] (۱) مه یبه؛ مه یوه؛
نه به؛ مه به؛ (نیر؛ میر) (۲) مه یبه به ناویدا؛
پیامه که؛ پییدامه که. (فرونکن)
مه وینی: ده یینی؛ ئه یینی. (می یینی)
مه هان: [ناو] بی نویژی مانگانه ی ژنان.
(عادت ماهانه)
مه هبرن: ماوه ی بیژو کردنی ژنی تولدار.
(روزهای و یارزن باردار)
مه هموز: [ناو] مامیز؛ مه همیز. (مهمیز)
مه هووژ: [ناو] مه فیژه؛ میوژ؛ مه ویژ؛ ماوژ؛
مه فیژ. (مویز)
مه ههر: [ناو] شفاعت؛ لالیانه وه. (شفاعت)
مه ی: [ناو] مانگی پیجه می سالی زایینی
۳۱ روزه و له یه که می گولانه وه ده ست
پیده کا. (مه)+
مه ی پهره ست: [تاوه لئاو] حه ز له مه ی کهر؛

مه ی خوړ. (می پرست)
مه یاندار: [ناو] میاندار؛ مه یاندار؛ مه یدا-
نداری زورخانه: سه رده سته ی پاله وانانی
زورخانه. (میاندار)
مه یانه: [ناو] خه لووزی به رد؛ زوخال سه-
نگ. (ذغال سنگ)
مه یانووم: ئه مگه یینی؛ ده مگه یینی. (مرا-
می رساند)
مه یبه نگ: [ناو] مه یبانگ؛ مه یخانه.
(میخانه)
مه یچی: اند: [ناو] ده ره جه ی عه سکه ری
له ئه رته شی ئینگلیز و ئه مریکا دا؛ به رانه-
ری سه رگورد. (سرگرد)
مه یدان دان: [چاوگه ت] مه یدان پیدان؛
روو پیدان؛ به ده مه وه دان؛ ریدان؛ ماوه پیدان.
(میدان دادن)
مه یده: (۱) کاری ئه مری له چاوگه ی دان
بو که سیک دووه می تاک] مه یده ری؛
پی مه ده؛ دل هه ریبه کیکه مه یده به هه زار.
«فولکلور» (۲) ئاردی دوو جار له هیلکه ک
دراو. (آرد دو بار الک شده)
مه یده شان: [ناو] نانه وا؛ نانپیژ. (نانوا)
مه یره: (۱) مه ی هینه؛ ته نیاوهره که س-
له گهل خو ت مه یره: که س له گهل خو ت
مه هینه. (میاور). (۲) < مه یله ۲
مه یرپژه: [کاری ئه مری له چاوگه ی رژتن-
بو که سی دووه می تاک] کلی پیامه ساوه؛
کلچو کی پیامه هینه؛ چاوت مه رپژه:
سوورمه ی تی مه رپژه. (سر مه نکش).
(۲) قلمی مه ده ره وه؛ بلاوی مه که وه؛

ئاۋەكەمەرپېژە؛ مەپرژنە؛ مەپرژنە. (نرېز)
مەيل نان : مەيل ۋە لانا؛ لەبەر بردنە ۋە
 خۆشەويستى. (فراموش کردن محبت و -
 دوستى و عشق)
مەيلە : (۱) سەر بەست لە کردنى كاري؛ مە-
 يەلە : هەركەس بەمەيلە خۆيەتى. (دل-
 بخواهى) (۲) مەيلە، يان مەبەرە، لۆرك و
 پەنيرى تېكە لاۋ. (پنيرولور مخلوط)
مەيو : ديت؛ دى؛ تيت. (مى آيد)
مەيوە : (۱) كاري ئەمرى لە چاۋگەى
 بردن ۋە كەسيك دووھەمى تاك [مەيە؛
 دورى مەخەو. (نېرش). (۲) پيامەكە؛
 پيامە چەقنە. (فرونكن). (۳) مەيىو؛
 گرساۋ. (منعقدشده). (۴) ميوە؛ ميوە. (ميوە)
مەيەز : [ناو] مەيەس؛ مېش مەگەز.
 (مگس)
مى : [ناو] سېھەمىن نۆتى مۇسقا. (مى)
مىتكە : <مىتۈلكە.
مىتۈلكە : [ناو] ئەسپى وردى تازە لە
 رېشك (گەرا) دەرھاتوۋ؛ مىتكە.
 (نوزادشپش)+
مىتەل : [ناو] دۆشەك؛ دۆشەكە. (تشك)
مىتېن : [ناو] ھەلماتېن بە مېتە داكردن؛
 مەرمەرېن. (نوعى تيله بازى)
مىچ كوت : تەژى كردنى ھەمار يا ھەر
 ژوورى تا مىچ؛ ھەمارى كا مىچ كوت لە-
 كايە : واتا سەر ليو پەر. (تاسقف پر كردن
 انبار)
مىچكە : [ئاۋەلناو] (ب) پياۋى ئارپىلە و ژن
 ئاسا؛ ژنانىلە. (اخلاق زنانه داشتن مرد)

مىخ سەكە : [ناو] گولمىخى سەريانى ئاسن.
 (گل مىخ سريهن)
مىدىا : [ناو] مىللەت و دەۋلەتى ماد كەكورد
 نەتەۋەى ئەوان؛ دەۋلەتى ماد. (مىدىا؛ ماد)
مىراۋا : گوندېكە پالېداۋە بە ۋوكانەۋە.
 (مىراۋاد)
مىراۋدەلى : عەشېرەتېكن لە پشدر. (نام-
 عشيره اى در پشتد عراق)
مىردەزمۇكە : [ناو] مىردەزمە؛ سەنگ
 سۋارىۋون (كاۋوس)؛ مۇتە؛ مۇتەكە.
 (كاۋوس)+
مىرگەشە : [ناو] مىرگ؛ چىمەن؛ مىرغوزار.
 (مرغزار چمن)
مىر مندال : [ناو] لاۋ؛ گەنجى كەم تەمەن؛
 تازە لاۋ. (نوجوان)
مىروۋلە كردن : [چاۋگەت] سەرەتاي ۋە-
 كول ھاتنى تراۋ. (اۋايل جوش آمدن-
 مايعات)+
مىروۋلە عەجەمانە : [ناو] جۆرېك مىلوۋرە-
 ى گەۋرە و گازگرە. (نوعى مورچه)
مىرەدى : گوندېكە لە باشوورى سەقز.
 (مىردە)
مىرى مىران : [ناو] ئەمىرى ئەمىران؛
 سولتان. (سلطان)
مىز : [ناو] چرپاي لەسەر نووسىن. (مىز)
مىزا : [ناو] مىززا؛ خويندەۋار. (مىززا)
مىزاك : [ناو] مىزاۋ؛ ئاۋە بارىكەى
 كۆپرەكانى؛ شورۋاۋەى كەم. (آب بارىكه)
مىزان . [ئاۋەلناو+ ناو] (۱) رادە. ئەندازە.
 (۲) بەرانبەر. (۳) كۆك؛ لە يەك كۆكدا؛

دووسازی هاوکوک. (۳) دروست بوونی شتی وه ک کاتژمیر، کات ژمیره که ت میزان که. (۴) مانگی هه وته می سال یه- که م مانگی پاییز. (۵) پاژی جیاکراوه به دووهیلی ئهستوونی له سهر پینج هیلی ئاسویی نوئی موسیقا. (۱و۲و۳و۴و۵)

میزان

میزراب : < مزراب.

میزکهف کردن : هاتنه سهر بار؛ کهیف له ئهنجامی کاری هه لسان. (کنایی تمایل پیدا- کردن برای انجام کاری، اشتیاق داشتن) میزوینه : [ناو] نیسکین؛ میزوینه. (عدسین)

میزه کار : [ناو] چاودیر؛ زیره فان؛ زیره وان. (نگهبان)

میزونک : [ناو] شه مشه مه کویره. (خفاش) میزوه مار : [ناو] نیسکه تاله؛ گیاییکی ژه- هر داره و به ره که ی خره. (عدس تلخ) میسواک : فد؛ [ناو] سیواک؛ ددان شور. (مسواک)

میش : مهر؛ گورگ ومیش : به یانی زوو یان ئیواره ی درهنگ وهخت که گورگ و مهر له یهک جوی نه بنه وه. (میش)+ میش : [ناو] ههنگ؛ کرمیکه له زستاناندا له ژیر پیستی ره شه ولاخ پهیدا ده بییت و - هه لده قویی و له هه ولی به هاردا له پیست دیته دهره وه. (نوعی کرم زیر پوست گاو)+

میش کوژ : [ناو] کهوگیر ئاساییکه له نایلون بو لیدان و کوشتنی میش و میرووی بالدار؛ (ب) دهر مانگه لی که میش له بهین

دبه ن. (مگس کش)

میشک وشک : < مهژی وشک

میشکی کهر خواردن . (ب) درهنگ حالی بوون؛ درهنگ تیگه یشتن یا هه رتینه گه- یشتن له مه بهست و قسه. (مغز خوردن) میشگره گیا : [ناو] میشه گره؛ گیاییکه گه- لا که ی شيله ییکی خهستی له سهره که میش پییه وه ده چه سپی؛ بو قوخه ره شه و ئیشی گه روو باشه؛ له کوردستاندا زوره. (دیونه؛ گیاه مگس گیر)

میشوله بهند : [ناو] په شه بهند؛ پیشکه بهند؛ چادریکه له والی ناسک که شه له ناویدا ده خه ون. (پشه بند)

میش و مه گهز : [ناو، ت] (ب) جیره وانه وه. (حشرات)

میشه گهز : [ناو] (۱) گول بانوو؛ جوریک میشی سهوز رهنگی چزووداره. (مگس- نیش دار). (۲) موز. (مژمژ)

میشی سرکه : [ناو] میشووله ییکه میوه ی کون هه لیدینی؛ زیاتر له سهر سرکه و شه راب ده نیشی. (مگس سرکه) میقانگه : [ناو] میوانخانه؛ مه یمانخانه. (میهمانخانه)

میکانیک : فرد؛ ند؛ اند؛ [ناو] به شی له زانستی فیزیک که سه بارهت به وزه و هیز و گاریگه رییان له سهر ته ن ده کوئیته وه. (مکانیک)

میکانیک : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] وهستای دروست کردنه وه ی ماشین به تاییه ت سه- یاره. (مکانیک)

میځووک : [ناو] ټامرازيکی جو لاییه؛ شه پوپه. (وسيله ای در جولایی) +

میگان : دامنه چهان؛ نووینک؛ مینگوین؛ نینگوین؛ بهرکه ل. (ماده گاوسه ساله)

میگون : < میگان.

میل : جوریک گلی ورده ټاویته ی رونی به زره کی ده کهن و ده بیته به توونه یان به- تانه. (مل)

میل : جووتی کوته داری خه راتیکراوی ده سکاره له زورخانه وه رزشی پیده کهن : (میل) +

میل : شیشی خر که له زهمانی قه دیم دا سووریان ده کرده وه و به چاوی تاوانبارانیاندا ده کیشا و کویریان ده کردن. (میل)

میل : شیشی کاموا چین. (میل بافتنی)

میل : میل؛ هیل؛ خهت؛ میل میل؛ خهت- خهت؛ ری ری؛ خال و میل؛ خهت و خال. (خط)

میل کیشان : (ب) میله ی سووره وه بوو به چاودا کیشان و کویر کردن. (۲) چاوپرستن. (۲۰۱. سرمه کشیدن)

میللی : [ټاوه لټاوه] پیوه نندیدار به میله ته وه؛ شتی میله ت. (ملی)

میلودی . فرد؛ فد؛ اند : [ناو] ده سته واژه ی موسیقایه، چند نوت و دهنک که پرسته- ییکی موسیقایی پیک دینن. (ملودی)

میلودیکا : [ناو] ټامیریکی موسیقایه که به- فوو لیده دری و دوو گمه داره وه ک ټورک. (ملودیکا)

میمان : میوان؛ مهیمان؛ میقان؛ مه هقان. (۱. ب) خه رچی که سیک له ټه ستوی که- سیک تر؛ ټم نه هاره کهس له م پرستورانه پاره نه دا هه موو میوانی منن؛ با برپوین بو سه فهر خه رجه که ی میوانی منی؛ خولکی دوو کاندار و فروشیار : پاره مه ده میوان به. (۲) له میوانخانه ژوور به کری گرتن و مانه وه؛ ټم میوانخانه ټه مسال میمانی کهم بوو. (۲۰۱. مهمان) +

میمک : [ناو] خونچه ی دار که له پاشان ده پشکوی و ده بیته گول. (شکوفه)

میمل : [ټاوه لټاوه] میل؛ به لآ؛ ټافه ت؛ دژ؛ خه نیم؛ دوژمن. (بلا؛ ضد)

میمی : گوړدراوی ناوی مریه م. (بجای نام مریم گفته میشود)

میناک : (۱) ژه حر. (زهر). (۲) وه ک؛ له- گوین؛ وه کو. (مانند)

مینچ : [ناو] جوریک یاری له سهر پهره ییکی چوار گوش که به تاس (موره) هه- لختسن ده کری. (منچ)

مینک : [ناو] زینده وه ریکه له مشک گه- وره تره و پیستی به هاداره؛ قیژه ک. (مینک)

مینگه بی : [ناو] بهو بیت و وشه ده لین که له که پودا مینگه دروست ده کهن وه ک (ژه- نگ؛ دهنک؛ منگ). (حرف و کلمه تودماغی)

میوان په رور : میوان هه وین؛ میوان دوست؛ میوان خوشه ویست؛ میهمان نه واز. (مهمان- پرور؛ مهمان نواز)

میواندار . (۱) که سیک که میوانی زور

بویٔ. (۲) خانه خوی. (۳) راسپاردهی
 ریکخراوی بو خرمهت کردن به میوانانی
 ئو ریکخراوه. (۴) کهسیک که کاری
 خرمهت کردن و راگهیین به کاروباری
 موسافیری باس (ئوتووووس) و فروکهیه.
 (۱ و ۳ و ۴. مهماندار)
 میوان ههویٔ: [ئاوهلناو] میقان ههویٔن؛
 میوان نهواز؛ میوان دوست؛ خانه خویی به-
 خولک. (مهماندوست)
 میوره: [ناو] چری ولقی ههلیاچراوی داره
 میو. (شاخه‌های بریده شده مو)
 میوژه: [ناو] دهنکه تری وشکهوه بوو له
 بهینی هیشوه تریدا. (دانه‌های خشک شده-
 بین خوشه انگور)
 میوژه رهشکه: [ناو] میوژی تری رهشه.
 (مویز سیاه)
 میوژمه‌لی: [ناو] میوژمه‌لا؛ میوژمه‌له؛
 پچوړیک میوژه. (نوعی مویز)
 میوژهمارانی: [ناو] هه‌نگووره‌مار؛ گیاییکی
 ژهرداره و زورخواردنی بقیه‌یه؛ خواردنی
 روژی سی دهنک له تووه‌که‌ی تا پازده روژ
 ده‌بیته هووی به‌رخستنی تولدار. (انگور-
 فرنگی؛ انگورمار)
 میوین: (۱) مشه‌مای له میو هه‌لکیشراو.
 (آغشته به موم). (۲) پشتوینی سی کرییی
 زه‌رده‌شتیان به نیشانه‌ی سی-
 درووشمی (کردار و وتهو نیه‌ت) ی چاک.
 (کمر بند سه‌گره زردوشتیان)
 میهران: شاریکه له باشووری ئیران سه‌ر
 به ئیلام. (مهران)

میهره‌جان: [ناو] ئاهه‌نگی گشتی؛ جوړیک
 جه‌ژن و شانوی گشتی؛ جه‌ژن ئاسا؛
 فیستیوال. (جشنواره)
 میهره‌قان: [ئاوهلناو] میهره‌بان. (مهربان)
 مییه‌ل: [ناو] میگهل؛ پان؛ پانه‌مه‌ر؛ پانه-
 په‌ز. (گله‌گوسفند)

ماتریالیسم : فرد.اند. ریپازیکی فلهسه‌فیه که (ماک) به راستییکی سه‌ره‌تایی و(ئه-زه‌لی)ده‌ناسیت. (ماتریالیسم)
مارکسیسم : فد.فرد.اند. ئاموژهی فلهسه‌فی و رامیاری کارل مارکس له‌سه‌ر بنه‌مای ماتریالیسم و شووسیالیسم. (مارکسیسم)
مارکسیسم لینینیسم : فرد.فد. به‌ره‌می لیکدانه‌وه‌ی لینین له مارکسیسم. (مارکسیسم لینینیسم)
مازوخیست : فرد.فد. تووشی نه‌خوشینی تازار خوازی هاتوو. (مازوخیست)
مازوخیسم : فرد. تازار خوازی؛ نه‌خوشینی که‌مروڤ به تازار و سووکایه‌تی به‌سه-ره‌اتن له لایه‌ن گراوه‌وه کاژیر ده‌ییت. (مازوخیسم)
ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ ده‌مامک؛ رووبه‌ند. (ماسک)
مافیا : ایتالیاد؛ فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی ریخراویکی خراپه‌کار و پیاوکوژه که له دوورگه‌ی سسیلی ئیتالیا دروست بوو؛ ناوی هه‌ر ریخ‌خراوی پیاو کوژ (تیروپیست)ی نه‌هینی و شاراه. (مافیا)
ماکرووه‌یف : اند.فد. (۱)مه‌کرووه‌یف : که-رسته‌ییک بو گهرم کردنه‌وه‌ی خوراک به هو‌ی شه‌پولی مه‌کرووه‌یفه‌وه. (۲)دریژایی شه‌پول له یه‌ک تا سی میلیمه‌تره‌وه. (۲۱.ماکروویو)
ماکزیموم : لانی‌زور. زورترین. بان‌ترین

ئاست. (ماکزیم)
ماکسی‌ژووپ : ماکسی‌ژووپ. کراسی دریژ تا قولاپه. (ماکسی‌ژوپ)
ماکیاولیسم : ریپازی رامیاری نیکو‌لو ماکیاولی. که‌رای‌وايه له رامیاریدا درو و بی ئه‌خلاقى بو گه‌یشتن به ئامانجی رامیاری په‌وايه. (ماکیاولیسم)
مانوڤ : ره‌وتی خو راهینانی هیژی چه‌کدار بو شه‌ر. (۲)بارودوخی مه‌یدانی شه‌رگورپن به هی‌رش یا کاری پیوستی عه‌سکه‌ری. (۲۱.مانور)
مانیکوڤ : فرد؛ فد؛ لاکی ناخوون‌ره-نگکردنی ژنان. (لاکناخن)
مونتاز : فرد؛ فد؛ اند؛ (۱)کار و ره‌وتی خسته‌سه‌ریه‌ک و پیکه‌وه‌نانی پاژگه‌لی سه‌یاره یان که‌ره‌سته‌گه‌لی مو‌تو‌ری یا کاره‌بایی. (۲) له پال یه‌ک دانانی پاژگه‌لی فیلمی سینه‌مایی یان شری‌ت یان نووسراوه یان هه‌ر ئامیریک بو به‌دی‌هینانی به‌ره‌ه-میکی ری‌ک‌وپی‌ک و ته‌واو. (مونتاژ)
مه‌شرووته : عد؛ فد؛ ئه‌م وشه‌کوردی‌نبیه واتا حوکمات و ریژی‌می مه‌شرووته. (مشروطه)
مه‌لات : [ناو] مه‌لات؛ قور یا چیمه‌نتوی گیراوه بو دانان له به‌ینی به‌رد و خستی بینادا. (ملاط)
مه‌لاس : فد؛ فرد؛ اند؛ شه‌ریه‌تی خه‌ستی ئاوی چۆنده‌ر پيش ئه‌وه پالاوته بکری یا بیته شه‌کر له فابریکا؛ بو ده‌رمان و به-

هیزی لهش که لکی ههیه. (ملاس)
مه لامین : (۱) جوریک پلاستیکی رهق بو
 چیکردنی دهوری و دهفر. (۲) دهفری
 دروست کراو له مه لامین. (ملامین)
مه لیله دوزی : فد: [ناو] بهزنگیانه نه
 خشاندن؛ دادوورینی زهنگیانه به قوماشدا؛
 به رهه می ئه و کاره. (ملیله دوزی)
مه نغ : بهرگری؛ وشهییکی ئارهویییه و له
 کوردیدا به واتای لومه کردن به کاردی.
 (سرزنش)
مه یچی : اند. ده رهجهی عهسکه ری له
 ئه رتهشی (سو پای) ئینگلیز و ئه مریکادا.
 به رانه ری، سه رگورد. (سرگرد)
میترا ئیس : خو رپه رهستی. روجیارپه رهستی.
 (آفتاب پرستی)
میتینگ : اند؛ فرد؛ فد: خو پیشاندان و کو ر
 بهستن بو ده بر پینی ههست و خوازه. (میتنگ؛
 تظاهرات)
میچکاندن : داگرتنه خوار؛ هیانه خوار.
 (پایین آوردن)
میزانیلی : فد؛ فرد؛ هه له ک لیدان و
 رازاندنه وی مووی سه ر. (میزانیلی)
میزانسین : فرد. فد. رهوتی ریکخستنی که-
 ل و پهل و جیی ئاکته ره کان له سه ر شانو
 یان جیگه ی وینه ی فیلم هه لگرتن.
 (میزانسن)
میسو نی : فرد. فد. ئه ندای لیژنه ی به-
 ریکراو زیاتر بو بانگه شه ی دینی مه سیح.
 (مسیونر)
میکروفون : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئامیری
 دهنگ زیاد کردن له بلیند گووه؛ که رهسته-
 یی که شه پولی دهنگ ده کاته شه پولی
 ئیلیکتریکی بو بلاو بوونه وی به هیتر یان

بو تومار کردن. (میکروفن)
میلیتاریسم : فرد. فد. حوکماتی هیزی چه-
 کدار و عهسکه ری. (میلیتاریسم)
مین : قوتوو یان بهسته ی پر له تهقه مه نی
 که به گوشاردان یان پا پیدانان یان گوشار
 له سه ر هه لگرتن یان گه رما ده ته قیته وه.
 (مین)
مینو : فرد؛ فد؛ اند: پیرستی خو ارده مه نی له
 ناد ی و ره ستوران. (منو)
مینیاتور : فرد؛ فد: [ناو] وینه کیشانیکی
 تاییه ت که دوور و نزیک (پرسپیکتیف) ره-
 چاو ناگیری. (مینیاتور)
مینی ژووپ : [ناو] کراسی قوله و کورتی
 ژنانه که داوینی ناگاته ئه ژنو. (مینی ژوپ).

نئاندرتال^۲: [ناو] ئینسانه کانی سهره تایی پهیدا بوونی ئاگر که له شهکهوته کاند ده ژیان. (نئاندرتال)

نئوپان: **فرد**؛ **فد**: [ناو] نئوپان؛ تهخته ی ده-ستکرد له پرده دار و چه سپ. (نئوپان)

نئارام: [ئاوه لئاو] بی قهرار؛ نه سهرهوت؛ بی ئو-قهره؛ ئالوژ؛ نئه من. (ناآرام)

نئارامی: [ناو] ئوقره لیبړاوی؛ بی قهراری؛ حه-جمان لیبړاوی؛ حاله تی شهرو شوپ، نئه منی. (ناآرامی)

نئه من: [ئاوه لئاو] جیی مه ترسی؛ رهوتی ئه-مین نه بوونی شوینی. (ناامن)

نئه منی: [ناو] نه بوونی ئاسایش؛ نه بوونی هیمناهیته. (ب) شهر و پشیوه له شوینی کدا. (ناامنی)

نابان: [ئاوه لئاو] (۱) نه بان؛ ئازالی که ناهیلی بیچووه که ی بیمژی. (بزم تنفر از بغاله اش). (۲) قه لئس؛ توورپه. (عصبانی). (۳) ناتهب؛ توراو. (قهر کرده)

ناباوه ری: [ناو] بی پروایی؛ بی مومانه یی؛ ره-وتی برپا پینه کردن. (ناباوری)

نابه رامبه ر: [ئاوه لئاو] ناتهراز؛ له چونیه تیدا وه-ک یه که نه بوون؛ یان فهرق و جیاوازی له به رانه ر یاسادا. (نابرابر)

نابه له و: [ئاوه لئاو] نابه له د؛ ناشاره زا. (ناوارد)

نابه هوژ: [ئاوه لئاو] نارپیک. (ناهموار)

نابینا: [ئاوه لئاو] کویر؛ که سیک که نابینیت.

(نابینا)

ناپالم: **اند**؛ **فد**: [ناو] سووتینه ر؛ (ب) بومی ناپالم؛ بومی سووتینه ر و گر تیه رده ر. (ناپالم)

ناپه تی: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) نه په تی؛ بیهوشی؛ له سهر خو چوویی. (بیهوشی) (۲) [ئاوه لئاو] تیکه لئو؛ خهوشدار. (ناخالص)

ناپه تیاتی: [ناو] رهوتی هوش له خو بران و بیهوش بوون. (حالت بیهوشی)

ناپیایی: [ناو] ناپیایی؛ ناجوامیری. (نامردی؛ ناجوانمردی)

ناتورشان: [ناو] ئیشکچی بیستان و باغ. (باغبان)

ناته نی: [ئاوه لئاو] زهرا یان زه خوشک؛ زه. (ناتنی)

ناچاندی: نه چینه راو؛ نه وه شینه راو؛ نه چینه دراو. (کاشته نشده)

ناخاس: [ئاوه لئاو] خراب؛ شتیک یان که سیک که چاک نه بیته؛ نه باش. (بد)

ناخوازه لئا: نه خوازه؛ خاسمه؛ به تاییه ت؛ سهره-رای ئه وه. (مخصوصا)

ناخوون گر: [ناو] ناخوون گیر؛ ناخوون قرتین؛ نینوک بر. (ناخون گیر)

ناخوون گرتن: (ب) ناخوون کولکردنه وه؛ سهری ناخوونی دريژ قرتانندن. (ناخون گرفتن)

ناخوون: [ناو] ناخوون؛ ناخوون. (ناخن)

ناراو: (۱) هه وار گه ییکی جافه کانه له ناوچه ی جوانرو. (نام خیمه گاه ییلاق ی ایل جاف).

(۲) ناردراو. (فرستاده). (۳) ژاراو؛ تاللو. له جياتی دهر د و سندان دهوتری؛ ژهقنه مووت. (زهرايه)
نارچه : [ناو] حه شارگه؛ ره بهت. (کمین گاه)
ناردنه وه : گه پاندنه وه؛ شه زفراندن؛ زفراندن؛ دووباره ناردن. (برگرداندن)
نارستان : [ناو] باخی هه نار. (نارستان)
نارگیل : [ناو] نالگیر؛ که شکول؛ داریکه له داری خورما ده چی، میوه که ی گه وریه و له که شکول ده کا؛ رهنگی قاوه بییه و ریشال ده- وری گرتووه؛ ده لین پونی نارگیل بو بهرگری له وهرینی مووی سهرباشه، میوه ی نارگیلی وشک له گهل کاکله گويز و بادام و توو شیرین بو نه زوکی باشه. (نارگیل)
نارنجیو : [ناو] لیمو. (لیمو).
ناروجه : [ئاوه لئاو+ ناو] نارنجی؛ بهرپهنگی نارنج. (نارنجی)
نارپوهن : [ناو] جوریک داری جه ننگه لیه و سه- خته داره. (نارون)
نارپه حه تی دروستکردن : (ب) کیشه دروست کردن؛ گیچهل بو که سیک دروستکردن. (ناراحتی درست کردن)
نارپه زایی : [ناو] ناقیلی؛ رازی نه بوون له که سیک یان کاریک؛ نارپه بوون. (نارضایتی)+
ناره نار : [ناو، ت] له زور جیدا (ل) ده بیته (ر) وه ک (مال) ده بیته (مار) بووی هه یه وشه ی ناره نار له (نال) له وه هاتیی به واتای نالین و له بهر- خووه لوورهلور یان ویره ویر کردن یان له بهر- خووه گورانی وتن. (زمزمه کردن ترانه)+
ناری : کچ و ژنی شهرمیون و کهم پروو؛ ناوه بو ژنان. (نام زنانه؛ زن و دختر کمرو)
ناری قهلا : [ناو] نارین قهلا؛ جیگاییکی بهرزه

له ناوه پاستی شاری سه قزدا له گهره کی ناو قهلا؛ بووی هه یه له (ناری ئاره ویه وه هاتییت به- واتای ئاور) و نارین قهلا بووییت که ئاته تشگا یان ئاورگای زه پده شتیه کان بووییت، چونکا زوربه ی ئاورگاکانی زه پده شت له جیی بهر زدا دروستکراون. (نام قلعه شهرسقر)
نارپکی : [ناو] نه گونجاوی؛ ناراستی؛ ناکوکی؛ فیلاوی؛ ناته بایی. (ناراستی). (۲) پرکه ندوله- ندی؛ پرکه ندو کو سپی؛ لاروله ویری. (ناصافی؛ ناهمواری)
ناز بالگهه : [ناو] ناز بالنج؛ بنسهر. (نازبالش)
ناز بالیف : [ناو] ناز بالگهه؛ نازبالنج؛ سهرینی چووک. (نازبالش)
نازار : نازدار؛ ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)+
نازانم : چووزانم؛ چه دزانم؛ چه دزانم؛ چه نزانم. (نمیدانم)
ناز کهفس : ناز و خه مزه ی ژنی که لیی نا کالیته وه. (ناز کردن زنی که برازندش نیست)
نازکی : [ناو] ناسکی؛ (۱) ناسکی ناوه بو ژنان. (اسم زنانه).
ناز کیشان : نازه لگرتن؛ کیشانان نازان. (ناز- کشیدن)
ناز گول : ناوه بو ژنان (اسم زنانه)
نازم : [ناو] (۱) که سیک که نه زم و زهر ب (ریتیم) ی گورانی تییک نادا. (۲) جینشینی مودیری مه دره سه. (ناظم)
ناز ناف : ناسناف؛ ناسناو؛ نازناو؛ له قه می هه- لبرارده. (اسم مستعار)
نازی : ناویکه بو ژنان. (نامی است دخترانه)
نازی : [ئاوه لئاو+ ناو] هه وا داری نازیسم؛ ناوی حیزییک که هیتلیر له ئالمان دروستی

کرد. (نازی)

ناژتن: [چاوه] (۱) ناشتن؛ به خاکسپاردن (دفن کردن). (۲) نمام و شه تل چه قانندن. (نشا کردن و کاشتن درخت)

ناسازگار: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که له گهل که سیکدا ناخاویته وه؛ ناته با؛ نه ساز. (۲) خوراک یان دهرمان پی نه که وتن (۱و۲. نا سازگار)+

ناسپاس: [ئاوه لئاو] سپله؛ بی ئه مه ک؛ بیوه فا؛ بی چاو وروو؛ پی نه زان. (ناشکر؛ بی وفا)

ناسته بو: نه یه یشتیت؛ نه یه یشتوی؛ نه یه یشتویت. (نگذاشته باشد)

ناسر: ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه)

ناسرومال مال: ناوی به یتیکی کوردییه. (نام آوازی کردی است)

ناسک به دهن: [ئاوه لئاو] نه رمونیان؛ شل و مل؛ ناتله نگ زراف. (نازک اندام)

ناس کری: [ئاوه لئاو+ ناو] ناسیاو؛ ناسراو. (آشنا، شناخته شده)

ناسکه نان: [ناو] نازکه نان؛ (۱) نانی پان و ناسکی ته نووری یان ساجی. (نان لواش). (۲) نایک که له هه ویری کولیره ناسکه دروست ده بیت و له باتی ئاو هه ویره که ی به شیر ده گیریتیه وه. (نان لواش ترد)

ناسکی: ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه)

ناسناو: نازناو؛ نازناف؛ له قه می هه لبرارده. (اسم مستعار)

ناسیاو: ناسراو؛ به ناووده نگ؛ مه نشوور. (شناخته شده؛ مشهور)

ناسیلک: [ناو] ناوسیلی؛ نان سیلی؛ ناوساجی. (گرده دروغن سرخ شده، توتک)

ناشتایی: [ناو] سفحانه؛ سبخانه؛ سوبخانه؛ ئه وزاده کو سییدی دخون؛ نانی که سبه ینان ده یخون. (ناشتایی)

ناشته: ناشتا؛ برسی، کو ژسپیدقه هیچ نه خاری؛ له خرینی؛ له خورینی. (ناشتا)

ناشته: نیژراو؛ به خاک سیپیردراو؛ نه مامی ناشته؛ نه مامی چه قینراو. (به خاک سپرده؛ کاشته)

ناشته کرن: ناشتایی کردن؛ به رقه نده خواردن. (صبحانه خوردن)

ناشنه وا: فد؛ [ئاوه لئاو+ ناو] نازنه وا؛ که ر؛ (ب) ئه و که سه کو گو نه ده ته چ شیره تان؛ که سییک گوی نه داته قسه وپه ند. (ناشنوا)

ناشه رعی: دژی ده ستووری شه رع ودین؛ (ب) زولم وزور و ناره وایی. (ناشرعی)

ناعاملاو: [ئاوه لئاو] ناحاملاو؛ رانه هاتوو؛ ره عه مه ل نه هاتوو؛ (ب) ره زاگران؛ ناقولا؛ ناعه ملاو؛ ورچی ناعاملاو، به مروقی ناقولاو ناشیرین ده لین. (بدقیافه؛ زشت)

ناعیلاجی: [ناو، ت] مه جبووری؛ ناچاری؛ بی دهره تانی. (ناعلاجی)

ناف پی دان: [ناو، ت] ناولی نان. (اسم گذاری)

ناقبری: [جیناو] ناوبردوو؛ ناوبراو. (مذکور)

ناقبین: ناقبه ین؛ نیوان؛ مابه ین. (بین)

ناقبین چی: [ناو، ت] ناویری که ر؛ ناوچی که ر. (میانجیگر)

ناقچار: [ناو، ت] (۱) ناوچال. (گود). (۲) قامکی

ناوه راست؛ هه لمه قووته؛ زهر نه قووته؛ به رزه ملی؛ تلیاناوین؛ قامکی قووتی. (انگشت وسط)

ناقډوک: [ناو، ت] نیره ژهن؛ ناقډو؛ دارمه شکه که ده چی به ناو هه ردوو ده سکی (لوله پی)

مه‌شکه‌دا. (چوب میان دو دسته مشک

ناقش‌رین : (۱) ده‌روون و ناخی شتی^۶ که شیر-
ین بیټ. (وسط ومیان شیرین). (۲) ناو خوښ؛
نیو جوان. (اسم‌نیکو؛ اسم‌قشنگ)

ناقهنجی : [ئاوه‌لناو] ناونجی؛ نیونجی؛ ده‌سته؛
نه‌زور نه‌که‌م. (وسط)

ناقئ : ناوی؛ مه‌ته‌ناقئ^۶ : من توّم ناوی؛ نامه-
وی؛ (نمی‌خواهم)

ناقیره : [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌ست؛ دوارد؛
تور‌تو؛ مقه‌س. (قیچی)

ناقیش : [ناو] زک‌ئیشه؛ ئیشی‌هه‌ناو. (دل‌درد)

ناقووس : [ناو] زه‌نگی گه‌وره. (ب) زه‌نگی
کلیسا. (زنگ‌بزرگ)

ناک تهوت : اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کوله‌(شه‌ره‌مشت) ه‌واتا له‌شه‌ره-
مشت‌دا ناک داونی^۶ (که‌وتنی^۶) که له‌ژماره‌ی
دیاری‌کراودا نه‌تووانی هه‌ل‌سیت‌هوه. (ب) له‌عه-
ردران و شکست‌خواردن له‌کیبه‌رکیی شه‌ره-
مشت‌دا. (ناک‌اوت)

ناک‌داون : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کوله‌(شه‌ره‌مشت) ه‌واتا له‌شه‌ره
مشت‌دا که‌وتن و به‌عه‌رزدا دران به‌لام له‌ماوه-
ی بژاردنی ده‌ژماره‌دا، هه‌لسانه‌وه و ده‌وام دان
به‌کیبه‌رکیی. (ناک‌داوان)

ناکام : [ئاوه‌لناو] نه‌وه‌کام؛ نه‌گه‌یش‌توو؛ کال؛
خونه‌گرتوو. (نرسیده) +

ناکامی : [ناو] (۱) به‌ئاکام نه‌گه‌یش‌توویی؛
نامورادی. (نامرادی) (۲) نه‌وه‌کامی؛ به‌ناکامی
به‌رخه‌که له‌دایک بوو نه‌ژیا. (کامل‌نشده)

ناکوک : سازی^۶ که سیمه‌کانی (ته‌له‌کانی) میزان
نه‌بیټ. (ناکوک)

ناگوره : [ئاوه‌لناو] بایه‌خدار؛ پر‌دل؛ ئازا؛ دلیر.
(بازرش؛ شجاع)

نال : له‌گه‌ل (نک‌دی^۶ واتای ناله‌ده‌دا، نک-
ونال. (ناله)

نال‌ه‌شکینه : [ناو] ته‌پیکه له‌قه‌راخ شاری
بوکان. (اسم‌تپه‌ایست)

نال‌ه‌نال : هه‌ندی^۶ جار واتای گرماندن ده‌دا، وه-
ک ناله‌نالی توپ و مه‌تره‌لووس؛ ناله‌نالی هه‌ور.
(صدای رع‌دآسا) +

نامان : [ناو] خودوود؛ سنوور؛ که‌وشه‌ن؛
تخووب. (مرز)

نام‌راس : [ناو] ناو‌راس؛ ناوه‌راس؛ ناوه‌پراست.
(میان؛ وسط)

نامووس : [ناو] (۱) شه‌ره‌ف. ئابرو. (ناموس).
(۲) ژن و دایک و خوشک و کچ که پارا-
ستنی ئابرویان له‌ئه‌ستودایه. (ناموس) +

نامووسی : [ئاوه‌لناو] پیوه‌ندیدار به‌ناموو سه‌وه؛
جویی نامووسی : جویی دایک و خوشک
به‌ده‌ما هاتن. (ناموسی)

نامه‌ت : [ناو، ئاوه‌لناو] له‌به‌ینی (ن و ئه‌لف) دا
ده‌نگیک که ئاویت‌ه‌پیکه له‌(ه، گ، ی) هه‌یه
که له‌کوردیدا پیتی تاییه‌تی نییه و ناچار
وشه‌ی (نه‌دامه‌ت) جیگای پر‌کردوه‌ته‌وه؛ به-
واتای نه‌که‌ت؛ شووم؛ به‌دیومن. (نکبت؛
شوم؛ بدیمن)

نامه‌ی سه‌ر‌ئاواله : (ب) سکالا و داوخواز له
گو‌قاردا بلاو کردنه‌وه بو‌ئاگاداریی کاربه‌ده-
ستیکی حکومه‌ت. (نامه‌سر‌گشاده)

نامیای : [چاوگه‌ت] چه‌میای؛ دانه‌وین؛
کور‌نوش کردن؛ کوم بوون؛ کوور بوون. (خم-
شدن)

نامیزان : [ئاوہلناو] نارپک بوون و هاوسهنگ
 نهبوونی تاي ترازو؛ له پاشبوون يان له
 پيشوونی کاترمير؛ خراپ کارکردنی مۆتۆر؛ تراز
 نهبوون؛ لار؛ گير؛ کورت و دريژ بوون؛
 ناراست؛ ناکۆک. (ناميزان)
نانا : [ناو] له ههندی شوين به نهعنا دهوتری.
 (نعنا)
نانبدی : [ئاوہلناو] دەس ئاواله؛ دلّاوا؛ به سه-
 خاوهت؛ دل فرە؛ دەست و دل باز. (سخی)
نان بر : کهسیک که دهبيته هوئی له سه ر کار
 لا بردن و برپینی داهااتی کهسیک. (نان بر)
نان برنجی : [ناو] جوړیک شیرینیاته (توشه) که
 به ئارده برنج دروست دهبيت؛ کولووچه برنجی؛
 نان برنجی کرماشان به ناویه به. (نان برنجی)
نانبره گول : [ناو] (۱) گولێ خه شخاش؛ گیای خه-
 شخاش که له شيله ی گورزه که ی تریاک ده-
 گیردريت. (گیاه شخاش). (۲) نانودوڤ؛ چاره
 چه قيله ی نیو مه زاری گهنم و جو. (شقایق)
نان حه رام : [ئاوہلناو] بی ته مه ک؛ بی وه فا؛ ته
 مه ک نه ناس. (بیوفا)
نان حه لال : [ئاوہلناو] نان حه لال؛ (ب) به ته مه-
 ک؛ به وه فا؛ ته مه کناس؛ له بن زاراو هی ئه رده-
 لانیدا واتای (نانی حه لالیش) ده دا (باوفا)
نان خور : [ناو] (ب) جیره و به رات گری به رده-
 ست. (نان خور)+
نان و دوڤ : کهسیک که دهبيته هوئی پووش -
 له ده می و بی سامانی؛ (ب) به دیومن و نا
 سپاس و ناشکور؛ (ب) چاره چه قيله ی ناو زه-
 رحات و گهنم و جو. (کنایه از بدیمن و ناشکر؛
 شقایق روییده در کشتزار)
نان و ماس : [ناو] یاری مندا لانه؛ زاپ لاتیل

فریده دهن به سه ر ئاودا که ته ته له ده کا و چند
 جار به سه ر ئاوه که دا هه لده به زیته وه. (نوعی-
 سنگ اندازی روی آب)
نان و ناو : (ب) داها ت له گه ل ناو ده رکردن و
 منشور بوون؛ پاره و پله و پایه؛ پاره و ناوداری.
 (نان و نام)
نانه جیم : [ئاوہلناو] نانه جیب؛ به ده ته سل؛ به د
 ره سه ن؛ (ب) به ژنی هه رزه و ته ور له ق ده لین.
 (نانجیب)
نانه کیشکه : [ناو] نانه چیشکه؛ گیای نان
 چوله که. (گیاهی است)
نانه مروچه : [ناو] گیای شه وه ره شه وه ن؛ شه وه-
 ره شوان. (گیاه اسپرس)
نانی حه ج : [ناو] نان و چیش ت به خه لک دان، به
 بوته ی ها تنه وه له حه ج. (حاجانه)
نانی حه رام : [ناو] (ب) هه ر شت له ریگای که
 سبی ناڤه وا و دزی و فزییه وه به ده ست بیت. (-)
 (نان حرام)
نانی حه فته : [ناو] خوانی پازاوه که له مالی
 بابی بوو که وه تا حه وت پوژ بو مالی زاوا ده-
 نیرد ری. (نان هفته)
نانی حه لال : [ناو] (ب) هه ر شت له ریگهی
 ره وا و حه لاله وه به ده ست بیت. (نان حلال)
نانی زه ماوه ند : [ناو] (ب) شام ونه ها رییک که
 به خه لکی به شدار له زه ماوه ند دا ده دری. (نان-
 عروسی)
نانی سوچ : [ناو] نانی به یانی؛ به ر قلیان؛
 ناشتایی؛ سفحانه؛ به رقه نده. (صبحانه)
نانی گال : [ناو] له قاتو قریدا له هه رزن کولیره
 دروست ده کری؛ کولیره ی هه رزن. (نان ارزن)
ناو ده رکردن : منشور بوون، (مه شه ور بوون)

به ناووده‌نگ بوون؛ ناو که‌وتنه ناوان. (اسم در کردن؛ مشهور شدن)

ناوال: [ناو] که‌وشه‌ن؛ حودوود؛ سنوور. (مرز ناوبری : ناوبراو. (نامبرده)

ناوپیسیر: [ناو] نیفه‌ک. (خشتک ناوته‌نگه : [ناو،ت] ته‌نگه؛ نیوقه‌د؛ ناتله‌نگ. (اندازه‌کمر)

ناوچال: [ناو،ت] ههر شتیک ناوه راسته‌که‌ی چووپیته به چالدا؛ قوپاو. (گود)

ناوچاو: [ناو،ت] (ب) به‌خت؛ شانس؛ ئیغبال؛ نیوچاو؛ له نیو چاوی ئهو خانه‌دانه، له‌هی بوچی پیتی براوه. «سواره تیله‌خانی زاده»+

ناودار: به ناووده‌نگ؛ ناسراو؛ سه‌ربه‌ده‌ره‌وه؛ مه‌نشوور. (نامدار)

ناوده‌ر که‌وتوو: [ئاوه‌لناو] ناوبه‌ده‌ره‌وه؛ به‌ناوبانگ؛ مه‌نشور. (مشهور)

ناوراس: ناوه‌راس؛ نیوه‌راست؛ نامراس. (میان؛ وسط)

ناوژوو که: [ناو] ساچمه‌ی گه‌وره که له نیو زه‌نگوله‌دایه. (ساچمه‌زنگوله)

ناوقه‌لا: نارین قه‌لا؛ گه‌ره‌کی‌که له ناوه‌راستی شاری سه‌قزدا. (محله‌ای در سقز)

ناوک: [ناو] (۱) ده‌نکی ناو میوه؛ چه‌قاله‌ی میوه. (هسته‌میوه). (۲) کاکلی نیو چه‌قاله وه‌ک کاکلی بادام. (مغز هسته). (۳) چالایی ناوه راستی سک. (ناف)

ناوک داخستن: [چاوگه‌ت] داچله‌کاندن به ته‌قه یان خه‌به‌ری دوور له چاوه‌روانی. (وارد کردن شک شدید؛ شکه‌کردن)

ناو که‌دووانه: [ناو] دوو ده‌نک نیوک که له ناو چه‌قاله‌یی‌کدایت. (چغاله یا بادام با دومغز) -

ناو که‌وتنه ناوان: ناو بلاو بوونه‌وه؛ شوهرت په‌یداکردن؛ بوونه خاوه‌نی ناووده‌نگ. (مشهور-شدن)

ناوگه‌ل: (۱) نیو کومه‌ل؛ نیوچقات. (داخل جمعیت). (۲) چند ناو؛ ناوه‌کان. (اسمه‌ها)

ناومیری: < ناویژک

ناونامه: فره‌ه‌نگی ناو؛ نیونامه. (نامنامه)

ناونیتکه: [ناو] ناتوره؛ ناو و نرتک له‌قه‌می خراپ له‌سه‌ر که‌سیک دانان. (لقب‌زشت)

ناونیشان هه‌ل‌دان: [چاوگه‌ت] ناساندنی چلو-نایه‌تی و شیوه و شیواری که‌سیک به‌قسه، چلونا‌یه‌تی وینه‌ی که‌سیک شروقه‌کردن. (شرح‌نشانه‌های برجسته‌کسی)

ناو و نرتک: [ناو،ت] نیو و نرتک؛ ناو و ناتوره؛ ناونیتکه؛ له‌قه‌می خراپ. (لقب‌زشت)

ناوبه‌ناو: < ناوه‌ناو

ناوه‌خت: [ئاوه‌لناو+ به‌ند] نه‌له‌کاتی خویدا؛ بی‌وه‌خت؛ (ب) دره‌نگ؛ دره‌نگ وه‌خت. (تابه‌نگام؛ دیروقت)

ناوه‌ره: [ناو] ریخوله؛ ریله‌خو. (روده)

ناوه‌زول: ناوه‌زیل < ناوه‌زیله

ناوه‌زیله: [ناو] ناخ و ناوه‌روک؛ ناوه‌راستی ناخ؛ وه‌ک: شووتی ناوه‌زیله‌که‌ی شیرنیتره. (وسط‌ومیان)

ناوه‌ش: [ئاوه‌لناو] ناخوش (به‌هه موو واتا ییکه‌وه). (ناخوش)

ناوه‌کی: [ئاوه‌لناو] شتی ناوه‌وه، دژی ده‌ره‌کی. (داخلی)

ناوه‌ناوه: [به‌ند] به‌ین‌به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛ جار‌جار. (هراز‌گاهی؛ گاه‌گاه)

ناوی فامیلی: < ناوی‌گه‌وره.

ناویت : (۱) [کەسی دووھەمی تاک] نابی؛ ئەتو
 ناویت بە ئەندازیار. (نمی شوی). (۲) [کەسی
 سیپھەمی تاک] نابی؛ ناوی. (نمی شود). (۳)
 نابووت؛ نابوود؛ مافینگی؛ دەم لەپووش. (نابود)
ناوێت : نابی؛ ناوی؛ نابی. (نمیشود)
ناوێرم : زات ناکەم؛ زاتم نییە؛ دەترسم؛
 جوژنەت ناکەم. (جرئت نمی کنم)
ناوێژک : [ناو، ت] داری بەینی دوو لۆلەپ؛ دار
 دو ژنگ؛ نیرەژەن. (چوب بین دودستەمشک)
ناوێژە : [ئاو، لئاو] لکەدار؛ لەکەدار؛ عەبیدار.
 (لکەدار؛ معیوب)
ناوێژە : [ئاو، لئاو] نەبیستراو؛ سۆسەرەت؛
 سۆزەرەت؛ عەجایب؛ تاییەت. (عجیب؛ ممتاز)
ناوی گەورە : ناوی فامیلی؛ شوژەرەت؛ ناوی بێنە-
 مالهیی کە لە بابەو بە فرزند دەپریت.
 (شەرت)
ناوین کەفش : لە پوانگەیی دەستووری زمانە-
 وانیهو، ناوی شتی ناسراو (مەعریفە). (اسم-
 معرفه)
ناوین نەکەفش : لە پوانگەیی دەستووری
 زمانەوانیهو، ناوی شتی نەناسراو (نەکەرە).
 (اسم نکره)
ناھید : [ناو] (۱) بەرەباییکن لە ئیلی فەزوللایە-
 گی کە شورەتیان (ناھید)ە. (۲) زوھرە گە-
 روکیکی ئاسمانییە و دووھەمین گەروکی
 نزیک بە خۆرە. (ستارە زھرە؛ ناھید)
نایاب : [ئاو، لئاو] شتی کە درەنگ یا بە دژو-
 اری وەدەست بکەوی؛ (ب) بەقیمەت؛ بە-
 ھادار. (نایاب)
نایلون :: فەد : [ناو] لایلون؛ دەلق؛ تەلق؛
 (نایلن)

نتک : [ناو] پتۆک؛ خال؛ لکە. (لکە)
نخۆ : [ناو] نوک؛ نخووت؛ نخێ؛ نخە. (نخود)
نزارە : [ناو] مەشکەدرە. (نوعی ملخ بزرگ و-
 سیاه)
نزاکەت : [ناو] ناوہ بو ژنان؛ نەزاکەت؛ حەیا؛
 ئەدەب؛ لەسەرەخوویی؛ لە تووی نزاکەت دا قسە
 کردن؛ پەردەیی ئەدەب پراگرتن. (ادب؛ حیا؛
 نزاکت)+
نزوول : [ناو] ئارەووییە، بەلام زور لە-
 سەر زمانی جەماوەرە، پریا؛ سووت. (نزول)
نزوی : کورتکاوەیی ناوی نزاکەتە. (نزاکەت
 نزیکە : (۱) دوورنییە؛ ماوہی کەمە. (نزدیک
 است). (۲) [بەند] لەوانەییە؛ خەریکە؛ نزیکە
 بمری؛ لەوانەییە بمری. (مشف است)
نزیکی : [ناو] (۱) دژری دووری. (نزدیکی).
 (۲) کاری سەرچیی؛ ئیلاقە. (همبستر شدن)
نزارە : [ناو] بنبانی خانوو؛ سەربان. (پشتبام)
نژی : < نەسک؛ نیسک
نسرەم : [ناو] ژیرزەمینی و ژیرخانی تەرەشو؛
 یان جیگای خۆرنەگر. (اطاق زیرزمینی مرطوب)
نسک : ف. مان. ژیان؛ ژین. (زندگی)
نشەم : [ئاو، لئاو] ھیدی؛ ئارام. (آرام)+
نەوری : [ناو] میزراح؛ مەزەرەق. (گردنا)
نفاوہ : لەبەین چوونی پەنمان؛ نیشتنەوہی بای
 ھەلماسینی لەش. (خوابیدن آماس)
نقژدی : [ناو] پەبەنی؛ سەلتی؛ بیژنی.
 (مجردی)
نقیز ھیل : نوێژ نەکەر. (کسی که نمازی خواند)
نقیسەر : [ناو] نووسەر؛ نقیسیار. (نویسنده)
نقیسین : [چاوگە] نووسین؛ کاری نووسینی
 کتیب و نامە. (نوشتن)

نقیشک: [ناو] (۱) گۆج. (معلول). (۲) که ره. (کره)

نقتین: دلوپه کردن. (چکه کردن)

نقووره: [ناو] چه کوش؛ چه کوچ. (چکش)

نکمال: [ناو] په نامال؛ جیران؛ هاوسی؛ جینار. (همسایه)

نکمه: [ناو] نکم؛ بوودر؛ ره هولی ئاوه پرو؛ نه - غم؛ نه غمه؛ له غمه. (کانال آبرو فاضلاب)

نکینه: [ناو] فزنده ییکه له مریشک چوو کتره ولاق دریز و دهنووک دریژه، له تهنکاواندا راوده کا و جوریکی تریان هه یه که چه کمه سووری پیده لین. (آوست؛ چوب پا)

نگریس: [ئاوه لئاو] ناو] نه گبهت؛ پیس؛ چه - په ل؛ کریت. (نکبت)

نمانای: نشانندان و وه ده رخستن؛ نوواندن. (نشان دادن)

نم تک: [ناو] نزا؛ دزاو؛ جیگه ی ئاو ده لین؛ دلوپه ی که م. (چکه ناچیز؛ نشت)

نمتک لیپرین: [چاوه گه، ت] وشکایی پیه یان؛ دلوپ لیپرین؛ چکاندن. (قطع کردن تراوش)

نم کیشان: نم کیشته ی؛ تهره شو بوون؛ شی - مژین. (نم کشیدن)

نم - نم: [ناو] دلوپ دلوپ؛ نمه نمه. (نم - نم).

[به ند] (ب) هیواش هیواش؛ که م که م؛ به شینه - یی؛ هیدیکا؛ هیدی هیدی؛ ئارام ئارام. (نم - نمک. آرام آرام)

نمه ک په روه رده: [ناو] (ب) به خیو بوو له سه ر سفره ی که سیک؛ (ب) منه تباری چاکه ی - فراوانی که سیک بوون. (نمک پرورده)

نمه کنه ناس: [ئاوه لئاو] سپله؛ بی ئه مه ک؛ بیوه فا. (نمک شناس)

نۆ: پیشگر واتا نوی؛ نۆ بووک، نۆ موسو لمان، نۆ مال. (پیشوند بمعنی نو)

نۆافرین: خولقاندنی شتی تازه؛ نۆژهن. (نوا فرین)

نۆبنیات: [ئاوه لئاو] نهو بنیات؛ تازه ساز کراو؛ تازه دروست بوو. (نوبنیاد)

نۆبه: [ناو] (۱) نۆگه؛ نۆبهت؛ گهره د. (نوبت).

(۲) جار؛ که رهت؛ باره که ی به دوو نۆبه گو یزاوه. (بار؛ مرتبه)

نوبه ره ی گیلّاس: به ته وه سه وه به که سیک ده - وتری، مه گهر نوبه ره ی گیلّاست هیناوه؟، هاوتاکه ی ده بیته مه گهر چاوت جوانه؟. یان مه گهر کاریکی ئه وتو و گرنگت کردوو؟ مه - گهر له وخه لکه زیاتری؟ (معادل تافته جدا بافته و نوبرش را آوردن؛ نوبر گیلّاس آوردن)

نۆبه ند: (۱) گای نۆسال جووت کردوو. (گاو - ۱۲ ساله). (۲) گایی که تازه نیری خراوه ته سه - رمل. (گاو تازه به خیش بسته شده)

نۆت: [ناو] نۆته؛ ئه لف وییی نوو سینی مو سیقا. (نت)

نۆت شه: [ناو] نۆد شه؛ شاریکی که ونارایه له به یینی سنه و پاوه دایه؛ به واتای نه مر له زمانی په هله وی کوندا. (نود شه)

نۆتلا: [ناو] میناک؛ مینا؛ وه ک؛ وه کوو؛ کوت - وموت؛ بینانی؛ وه کی. (مانند)

نۆتورقان: [ناو] نه پره قان؛ چاودیر؛ نۆتروان؛ قهره ول. (نگهبان)

نۆخرو: نخرو؛ نوغرو؛ نقوم بوون له تراودا؛ وه - ژیر ئاو که وتن و نقوم بوون. (غرق شدن)

نۆره فهوتان: نۆگه فهوتان؛ که سیک که نۆبه ی گرتوو و له کاتی پیوستدا له وی نه -

بووه و کهسکی دیکه که له دوايهوه بووه هاتووته جیگای تهو. (ازدست دادن نوبت، نوژاوا: [ئاوهلناو+ ناو] تازهزاوا. (تازه داماد) نوژوو: < نهسک؛ نيسک نوژهنی: [ناو] نویژهنی؛ نویخوازی؛ نهو ژه نی؛ پاویری؛ داهینان. داهینهری؛ داهانین. (نوآوری؛ اختراع) نوسکه نوسک: [ئامراز، دهنگ] قورووسکه قورووسکی سیلوت. (نالیدن پی در پی سگ) نوسند: [ناو] ئاوهنیا؛ ره پسته. (آبسته؛ بسارده) نوش: له گهل عهیش دادی؛ عهیش ونوش: رابواردن به خوشی. (نوش)+ نوش: [ناو] گهوارا؛ پاشگر وهک: باده نوش. نوش گیان: [ناو، ت] نوشی گیانت بی؛ گهوارات بی. (نوش جان) نوشابه: (۱) ناو یو ژنان. (۲) [ناو] خواردنهوی به لهزه ت؛ شهرهت. (نوشابه) نوشابهی تهلکولی: [ناو، ت] ساردهمهنی که ئالکولی تیداویت؛ (ب) مهی. (می) نوشان (۱) [چاوه] نوشین. (۲) [رابوردووی نوشین] نوشیان کرد؛ نوشیان: خواردنهوه. (نوشیدن) نوشانه: تراوی خواردنهوه؛ نوشابه. (نوشابه) نوشانهی خودایان: [ناو، ت] له زهمانی زهر دهشتدا له ههورامان دروست دهکرا و ههوت گیای تایهت له ناو هوممه (کوپه) ی شهراپدا ههوت سال دهمایهوه ههوت دهردی چاره سهر دهکرد له گورانییه فولکلوره کاندایهیمای پی کراوه (درمانی هه و دهردانی). (نوشابه خدایان) نوشی گیان: واتا به گیانت خوش بیت؛ له جوابی فهرموو یان به سلامهتی، له کاتی

خواردنهوه دا؛ یان له پاش خواردن و خواردنهوه دهوتری. (نوش جان) نوقامبر: [ناو] نووامبر؛ مانگی یازدهه می سالی زاینی. (نوامبر) نوقره داخ: [ناو، ت] جهریمه کردن و چزانندن به پوول و پاره ی نهغد لی سهندن. (نقره داغ) نوقره داخ کردن: [چاوه، ت] (۱) زیوی داخ چزانندن به لهشی که سیکدا. (داغ کردن بانقره- داغ). (۲) جهریمه کردن و پاره لی سه- ندن. (نقره داغ) گهرم کردنی نوقره. (داغ کردن- نقره) نوقره ج: [ناو] ماشه؛ گاز؛ مقاش. (منقاش؛ گاز) نوقله دهمه: [ناو، ت] به کیژ ولای دهم چکوله دهلین. (معادل غنچه دهان) نوکه سوور که: [ناو، ت] له نوکه رهشکه دهکا، بهلام پهنکی توخ نیه و قاوهیی ئاچخه. (نخود رنگ صورتی) نوکه شامی: [ناو، ت] گیای باقله شامی و بهره- کهی. (باقلای مصری) نوکه مار: [ناو، ت] وله ره؛ گیای نوکه فهرهنگی که میوه کهی له کالائیکی دوو درزدا یه، دژی کرمه کی ریخوله یه. (گیاه نخود فرنگی) نول: نولی؛ میناک؛ مینا؛ وهک؛ لیچوون؛ وه- کوو؛ شیوه دان. (مانند) نوواندن: (۱) نیشاندان؛ نمونهی کالاکهی له بازار نوواند. (نشان دادن). (۲) سه رنج راکیشان و فیز کردن، ئه دادرهینان و خو نوواندن. (خود- نمایی)+. (۳) دیاربوون؛ (چاییه کهی دهستت هه ورهنگ ده نوینی). (نمایان شدن). (۴) رازاندن. خهواندن. (خواباندن)+

نووج : [ناو] وهنهوز؛ خهوه نووچکه. (چرت)
نووچدان : کورته خهوه؛ وهنهوز بردنهوه. (چرت-زدن)
نوورانى : [ئاوه لئاو] تیشکدار؛ پرشنگذار؛ (ب) پیاوی خواناس و ئه نی گهش. (نورانی)
نوورباران : [ئاوه لئاو + ناو] (داپرژانی نووری زور) تیشک باران؛ مانگه شهو نووری ده باراند به سهر عهرزدا؛ تیشکی ده باراند نوور وشه- ییکی ئارهویه به لام له سهرزمانی جه ماوه ره، کهس به مردوو نالی تیشک له قهبرت بباری، یان شهوق له قهبرت بباری، زیاتر ده لاین نوور له قهبرت بباری و مه به ست نووری خودایییه. (نورباران)
نووروناوچاو : [ناو] شانس و ئیغال؛ له نوور و ناوچاوی تو به شکم کاره که دروست ییت. (بخت و شانس)
نووره : [ناو] بهرده زووخال؛ خه لووزی بهرد؛ بهرده ره ژى. (ذغال سنگ)
نووری ديه : [ناو] نووری دیده؛ روشنایی و پرووناکی چاو؛ (ب) زور خوشه ویست؛ فرزند. (نور دیده)
نووزی : < نه سک؛ نيسک
نووسان : [چاوه] (۱) کپ بوون؛ دهنگ نووسان؛ دهنگ کهوتن. (گرفتگی صدا). (۲) تووش - بوون؛ دووچار بوون؛ هه لامة تم پیوه نووسا. (مبتلا). (۳) سازگاری و نزیک بوونهوه له که- سیک، ناسازگاره به که سیکه وه نانوسی. (نزدیک شدن). (۴) نفیسان. نووسین؛ نووسانگمه : نووسیومه. (نوشتن) (۵) چه- سپاندن؛ وه ک گه نه پیا نووسان؛ لکان؛ به چه- سپ پیا نووساندن. (چسپاندن)

نووسکاندن : نووزه نووز کردنی سپلوت؛ قوروو سکاندن. (صدای سگ در وقت درد و آزار)
نووسیار : [ناو] نفیسیار؛ نووسهر؛ که سیک که ده نووسی. (نوینده)
نووسینگه : [ناو] بونگا یان پیک خراویکی وه- ک: نووسینگه ی مال و خانوو؛ نووسینگه ی ماره و ته لاق و ئیتیر. (بنگاه؛ دفتر خانه)
نووسینه وه : له سهر را نووسین؛ ۳ و ۲ (ف.هن). (دوباره نوشتن)
نووک تیژ : [ئاوه لئاو + ناو] به سهری باریک و تیژه وه؛ دزی نووک کول و نووک کول. (نوکتیز)
نووکړاندن : [چاوه، ت] نووقاندن؛ چاولیکنان؛ چاو قووچاندن. (بستن؛ رویهم گذاشتن)
نووهووت : [ناو] پارگویری می. (گوساله دو-ساله ماده)
نوی ته فلا توونی : [ناو، ت] اریبازیکی فلهسه فییه ده لی هه موو عالم تیشکیک له خودایه و روح ده گه پینه وه لای خودا. (نوافلاطونی)
نوی باو : [ناو] تازه داهاتوو. (مودپرن) مود. (مدرن؛ مد)
نوی خواز : [ئاوه لئاو] لایه نگری پیاوی تازه له بواری رامیاری و کومه لایه تی و هونه ریه وه؛ نوی ژهن. (نوگرا)
نوی خوازی : [ناو، ت] پهوتی نوی خواز بوون؛ خاوه نی هزری نوی خوازان. (نوگرای)
نویژ خانه : [ناو، ت] ژووری تهرخان کراو بو نویژ کردن به تاییه ت له ئیدارات و پهستورانی سهر جاده دا. (نماز خانه)
نویژی جومعه : [ناو، ت] ناو نویژی ههینی که

زیاتر له مزگه‌وتی جامع‌ه‌ی ه‌هر شار‌ی له
پشت پېشنوږه‌وه ده‌کړی. (نماز جمعه)
نوږی شیوان : [ناو،ت] چوار رکاتی ئاخری
نوږی شه‌و؛ نوږی خه‌وتنان. (نماز عشا)
نویسه‌ی : [چاوگه] نووسین؛ نفیسین؛
نوویسان. (نوشتن)
نه‌بانی : [ناو] ناسازگاری؛ ناکوکی؛ زویری.
(ناسازگاری؛ بدخلق‌ی)
نه‌پړاوه : (۱)[داهاتووی نه‌برپښت] هیشتا نه-
برپړاوه؛ به‌مشار نه‌پړاوه‌ته‌وه. (هنوز بریده-
نشده). (۲)[ئاوه‌لناو] له‌بران نه‌هاتو؛ ده‌وام دار.
(خاتمه‌نیافته) (۳) له‌ت نه‌کړاو، ساخ. (قطع
نشده)
نه‌بهيستی : [ئاوه‌لناو] نه‌بيسراو؛ نه‌بيستوو.
(شیده‌نشده؛ نشیده)
نه‌پسین : [ئاوه‌لناو] نه‌پچر؛ (ب) تالی قایم و
خوراگر که دره‌نگ بیچرې. (غیر قابل قطع
شدن)
نه‌پوخته : [ئاوه‌لناو] (۱) له‌کار دره‌نه‌هاتو؛
رانه‌هاتو؛ ساف‌وساده؛ بی‌ته‌زموون؛ جی نه-
که‌وتوو؛ له‌کل دره‌نه‌هاتو؛ کار نه‌زان؛ (۲) نه-
کولیو. (۲و۱. ناپخته) +
نه‌په‌تی : [ئاوه‌لناو] بی‌هوش؛ به‌رزه؛ نادیار؛ په-
سیو. (بی‌هوش. گم)
نه‌تراندن : ته‌سکین دان؛ دل‌داری پیدان؛
ئارام‌کردن. (تسکین دادن) +
نه‌ترسان : ویران؛ نه‌ترسیان؛ بی‌په‌روایی؛ بی-
هه‌راسی. (نترسیدن)
نه‌ترسه : (۱) بویره؛ به‌زاته؛ به‌جورته‌ته. (-)
شجاع‌است. (۲) مه‌ترسه؛ ترست نه‌بیټ.
(پروانکن)

نه‌ترین : [چاوگه،ت] ئارام بوون؛ ئوږه‌ گرتن.
(آرام‌شدن)
نه‌ته‌ویست : [ئاوه‌لناو+ ناو] دل نه‌خواز؛
دوژمن. (دشمن)
نه‌جه‌خ : [ناو] بیور؛ ته‌وری چکوله. (تبرزین)
نه‌خته‌ک : [به‌ند] نه‌ختیک؛ که‌میک؛ توزیک.
(کمی)
نه‌خشکار : [ناو،بک] ئه‌وه‌ی کاری نه‌خشانده.
(نقش‌کننده)
نه‌خل : [ناو] دار خورما. (نخل)
نه‌خوازه : [به‌ند] بو که‌س در‌یغیم نییه نه‌خوازه
بو تو؛ نه‌خاسما؛ به‌تاییه‌ت؛ خاسما. (مخصوصا)
نه‌خوشه‌ر : [ناو] له‌په. (لپه)
نه‌خوشین داری : [ناو] (۱) په‌ره‌ستاری و
ئاگالیوونی نه‌خوش. (۲) که‌سیک که له مالدا
نه‌خوشی هه‌بی وئاگای لیی‌بیټ. (بیمار
داری).
نه‌خوشینی ئورژانسی : نه‌خوشی له مه‌ترسیه‌وه
نزیک که بی‌نوبه‌گرتن له نه‌خوش‌خانه، ده‌بی
دوکتور بگاته‌سهری. (بیمار اورژانسی)
نه‌خوشینی خه‌و : چه‌شنی نه‌خوشین که به‌هووی
پیوه‌دانی می‌شووله‌ی (تسه‌تسه) ئینسان
تووشی ده‌بی. (مرض خواب)
نه‌خوشینی قه‌ند : [ناو] شه‌که‌رمز؛
دیابیت (بیماری قند)
نه‌خوشینی گیرودار : نه‌خوشینیک که‌جه‌ماوهر
له‌یکترینه‌وه تووشی ده‌بن و زوو ته‌شه‌نه‌ده-
ستینی. (بیماری واگیردار)
نه‌خوه : [به‌ند] نه‌خو؛ ئه‌ینا؛ ئه‌گینا؛ ده‌نا.
(وگر نه)
نه‌دار : **فد** : [ئاوه‌لناو+ ناو] ده‌سته‌واژه‌ی قومار-

بازانه، مهبهست له دوو نه‌فه‌ر له کوږی قوماړ-
 بازاندا که له یه‌ک پاره وه‌رناگرن. (نډار)+
نه‌داری : [ناو] حالته‌ی نه‌دار بوون له قوماړدا؛
 فه‌قیری. (نډاری؛ بینوایی)+
نه‌ده‌رووم : نه‌مدا؛ نه‌ده‌رووم وه‌باد : نه‌مدا به‌ با.
 (نډادم)
نه‌دیتوگ : [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دیو بدیو؛ تازه
 پیاکه‌فتگ. (نډیدیدید)
نه‌دیتی : [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دی‌وبدی.
 (نډیده؛ نډیدیدید)
نه‌دیر : [ئاوه‌لناو] نه‌دار؛ نه‌دیرم : نه‌یرم : نیمه،
 نه‌دیریټ : نه‌یریټ : نیه‌تی، هه‌روه‌ها نه‌یری :
 نه‌یریټ : نیته، نه‌دیرن : نه‌یرن : نیانه. (نډار)
نه‌پراست : [ئاوه‌لناو] (۱) درو. (دروغ). (۲) که‌چ؛
 خوار؛ لار. (کچ)
نه‌پراوه‌ستایی : [ئاوه‌لناو] خوږانه‌گر؛ نه‌حه‌جماو؛
 بزور؛ بی‌ثوږه؛ بی‌ثارام. (ناآرام)
نه‌پرماده : [ئاوه‌لناو] پیتی(د) له‌ زورجی‌ ناییته
 گوټن و ده‌سیشوریټ، واتا نه‌ نی‌ر نه‌ میوی
 گامیش و وشتر. (نه‌نرونه‌ماده‌گاو‌میش‌وشتر)
نه‌رم‌گو : [ئاوه‌لناو] زمان‌خو‌ش؛ نه‌رم‌بی‌ژ.
 (شیرین‌زبان)
نه‌رمه‌خوناف : [ناو،ت] نه‌رمه‌ باران؛ پروو
 شه‌ی باران. (باران‌اندک)
نه‌رمه‌پران : [ناو] نه‌رمایی پان؛ شلکه‌پران؛ نه-
 رمه‌پانی(شلکه‌پران)ی بگو‌شم بو‌نی له‌ سینه و
 مه‌م که‌م. «هیمن». (نرمه‌ران)
نه‌رمه‌ساو : [ناو] تیژ کردنی تیخ به‌ هه‌سان
 یان شتی ساف دژی زبره‌ ساو که‌ به‌ برپه‌ندی
 تاییه‌تی ئاسن یان زبره‌ ده‌کریټ (تیزکردن)-
 تیغ‌بافسان یا‌شیئی‌صاف)+

نه‌رمه‌نایه : [ناو،ت] ئامیریکی موسیقایه به‌ فوو
 لیده‌دری. (نوعی‌نی)
نه‌رمیلی : < پیچه
نه‌رنای : [چاوگه] نه‌راندن؛ نه‌عه‌رته‌ پیکان؛
 ئه‌رنین. (نعه‌رزدن)
نه‌ره : [ناو] به‌لوو؛ به‌پروو؛ (ب)مازگ دار؛
 دارگه‌زو. (گزه‌لفی.بلوط)
نه‌ریت : [ناو] داب و ده‌ستور و ره‌سمی باو
 له‌ کو‌مه‌لگادا. (رسم‌ورسوم)+
نه‌رپک : [ئاوه‌لناو] (۱) نارپک؛ ناراست؛ چه-
 وت؛ لار. (ناصاف.کچ). (۲) نادروست؛ ناته‌با.
 (نادرست)
نه‌ریمان : باوکی سامی جه‌ددی رو‌سته‌م؛ ناوه
 بو‌ پیاوان. (نریمان)
نه‌زاکه‌ت : < نزاکه‌ت.
نه‌زرونیاز : [ناو،ت] به‌لینی مال و سامان به-
 خشینه‌وه‌ پی‌شه‌کی یان به‌مه‌رجی به‌ دیه‌اتنی
 ئاواتیک. (نذرونیاز)
نه‌زری : [ئاوه‌لناو+ به‌ند] مال و سامان و
 خو‌راکیک که‌ به‌ هو‌ی به‌ دیه‌اتنی ئاواتیک به
 ناو خه‌لکدا بلاو ده‌بیته‌وه‌ یان به‌ نیازی
 خیروخیراته‌وه‌ ده‌به‌خشیته‌وه‌ یان دانراوه‌ بو‌
 به‌خشینه‌وه‌. (نذری)
نه‌ژناس : [ئاوه‌لناو] ناس‌نه‌کری؛ نه‌ناس؛ نه-
 ناسراو؛ نا‌ثاشنا؛ ناشناس. (ناشناس)
نه‌سارا : [ناو] مه‌سیحی؛ مه‌سیحیگه‌ل.
 (مسیحیان)
نه‌ساز : [ئاوه‌لناو] ئه‌وه‌ی ناسازی و له‌گه‌ل
 که‌سن ناحه‌ویته‌وه‌. (ناسازگار)
نه‌ستووری : [ناو] لق‌ی له‌ ئایینی مه‌سیحیه‌ت.
 (نسطوری)

نه سرائی: [ئاوه لئاو] شوپگرانی عیسا مه سیح؛ مترانی. (عیسوی)

نه سک: [ناو] نيسک؛ نووژی؛ نوژوو؛ نوژوی؛ نژی، نژوو؛ مژوی؛ مهرجو؛ مهرجی؛ نسک؛ میژوی؛ مهرژی. (عدس)

نه سک: [ناو] هه ریه ک له ۲۱ بهشی ئاویستا. (هه ریک از ۲۱ باب اوستا)

نه سوژ: [ئاوه لئاو] نه سووچ؛ نه سوژ. (نسوز)

نه شکهن: [ئاوه لئاو] وشه فارسییه، به لام ناوی جوړیک شووشه یه که درهنگ دهشکی و بهرگه گرتره. (نشکن)

نه شمیل: خونجیلانه و نه رمو نول؛ جوان و کورته بالا. (کوتاه اندام خوش قیافه)

نه شنه فتن: (۱) نه بیستن؛ گوی لی نه بوون. (نشیندن). (۲) گوی به قسه نه دان؛ گوی لی خه واندن. (گوش ندادن). (۳) که ری. (کری)

نه شنه فتهن: نه ی بیستوو؛ گویی نه داوه- تی؛ گویی لینه بووه. (نشنیده)

نه شیف: [ئاوه لئاو] نشیو؛ سهره وژیر؛ سهره- ولیژ؛ لیژ؛ سهره و خوار. (سراشیب)

نه عناداخ: [ناو، ت] نه عنای له نیو پروندا سووره وه بوو بو سهر هندی خوراک. (نعناداخ)

نه غمه: < میزrab. +

نه غمه: [ناو] ئاواز؛ نه ی موتیری بی هه ریفان ده ست که نه به نه غمه خوانی. «تاهیر تهوفیق».

(نغمه) +

نه فتنک: [ناو] نه فتنک؛ شقارته؛ شه مچه؛ کم ریت؛ گورد. (کبریت)

نه فته ره شه: [ناو، ت] مازووت؛ نه وته سیاوی؛ ناوی گه ره کیکه له شاری سنه. (نفت سیاه؛ نام محله ای در سمنج)

نه فتی: [ئاوه لئاو] هه رکه رهسته ییک به نه وت کار بکات. (نفتی)

نه فتی گاز: [ناو، ت] گاز وییل؛ سووختی هندی ماشین دیزل. (گاز وییل)

نه فسکه: [ئاوه لئاو] نه فسه ک؛ نه وسن؛ چلیس؛ سکه پرو. (شکمو؛ شکم پرست)

نه فجار: [ناو] نه وه. (نوه)

نه قاره: [ناو] کاسه ی چوکه ی تار. (نقاره) +

نه قو: [به ند] نهو؛ نهو؛ نووکه؛ ئیستا؛ ئه لعان. (حالا)

نه گهر: [ئاوه لئاو] بی جووله و ته کان و خول خواردن؛ بی ره وین و زقریان. (ساکن و- بی حرکت)

نه ماگ: [ئاوه لئاو] نه ماو؛ نه ماو؛ له بین چووک؛ فه وتاو؛ له ناو چووک. (نمانده؛ از بین- رفته)

نه مانه وه: (۱) له جیگاییک نیشته جی نه بوون و گل نه خواردنه وه. (نماندن درجایی). (۲) له که سیک که متر نه بوون؛ به جی نه مان؛ که م نه هینان؛ تو له که س نامینییه وه؛ تو له که س که متر نیت. (کم آوردن)

نه ماو: < نه ماگ.

نه مری: (۱) [ناو] زیندوویی؛ ره وتی هه رمان. (مرگ ناپذیر). (۲) هه ربژیت و نه مری؛ مردنت لی دوور بیت؛ نه مریت. (زنده باشی؛ نمیری)

نه نی: [ناو] (۱) دایه گه وره؛ نازناویک بو ژنی زور پیر و داپیر. (۲) زور ژنی مانگادوش به مانگا ده لین، به تاییه ت له کاتی دوشیندا، وه ک لاواندنه وه (۱ و ۲. نه)

نهو: [به ند] ئیسته؛ ئیسه؛ ئه لعان؛ نهو؛ نووکه. (حالا)

نه‌وارپای : نه‌گوران. (عوض نشدن)

نه‌وانخانه : [ناو] بی‌نه‌وانخانه؛ هه‌زارخانه؛
جیگای به‌خیو کردن و مانه‌وهی هه‌زاران و
فه‌قیران. (نوانخانه)

نه‌وتکیش : [ناو] که‌ره‌سته‌ی را‌گو‌یزانی نه‌فت؛
وه‌ک پا‌پور و تریلی نه‌وتکیش. (نف‌تک‌ش)

نه‌وتی سپی : [ناو] (ب) نه‌وتی سو‌وتاندن؛ نه-
وتی چرا. (نف‌ت سفید)

نه‌وراتن : هه‌ویر هه‌لنه‌هاتن. (ورنیامدن خمیر)
نه‌وساز : [ئاوه‌لناو] تازه دروست کراو؛ نوی‌ساز؛
خانوه‌که‌م نو‌سازه یان نه‌وسازه : تازه سازه.
(نوساز)

نه‌وسازی : [ناو] تازه‌کردنه‌وه؛ نو‌یک‌ردنه‌وه؛
چاک‌کردنه‌وه‌ی خراپی؛ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه.
(نوسازی)

نه‌وسی : [ناو] زرمندال. (ناپسری و نادختری)
نه‌وه‌ره : (۱) گوندیکه‌ نزیکی شاری سنه.
(اسم‌ده‌ی است). (۲) مه‌وه‌ره؛ چه‌قه‌مه‌که.
(عوعونکن؛ ورنزن) (۳) ناوه‌پیت (پارس
نمیکند)

نه‌وه‌زی : نه‌ی خه‌یته؛ تی نه‌هاو‌ییت؛ نه‌ی خه-
یه؛ نه‌ی خه‌ی. (نیاندازی)

نه‌وه‌کام : [ئاوه‌لناو] کامل نه‌بو‌وگ؛ نه‌گه‌ییو؛
خو نه‌گرتوو؛ وه‌ک به‌رخ‌ی که له پیش کاتی
خو‌یدا له دایک ببیت؛ تووی خرچه هیشتا نه-
وه‌کامه. (ناکامل)

نه‌وه‌نده : [ناو] ره‌پسته‌ی دره‌نگ چی‌زاو.
(آبسته‌وبسارده‌دیر کاشته‌شده)

نه‌ویم : (۱) نه‌بووم؛ نه‌ووم. (نبودم). (۲) لی نه-
ویم بوم به‌رزوه‌نه‌بوو؛ گوشار بو به‌رز کردنه-
وه‌ی شتیک. (فشاربرای بلند کردن) (چیزی) (۳)

له‌خواره‌وه‌م؛ به‌رز نیم. (درپائینم)

نه‌وینوون : نه‌بینم. (نینم)

نه‌هیشیکری : چاوه‌روان نه‌کراو؛ دوور له هیوا.
(دوراز انتظار)

نه‌هیشتن : (۱) ریگه نه‌دان. (نگذاشتن). (۲)
له‌بین بردن و نه‌هیلان؛ له ناو بردن. (ازبین-
بردن)

نه‌هیل : [ناو، بک] نه‌هیز؛ به‌رگر؛ که‌سپیک که
ناییلی و به‌رگری ده‌کا. (مانع؛ جلوگیر)

نه‌ی لی‌دان : شمشال ژه‌ندن. (نی‌نواختن)

نه‌یجه شه‌که‌ر : [ناو] نه‌یچه شه‌که‌ر. < له‌له
نیا : (۱) پاشکر له‌چاوه‌گی (نیان، دانیان؛ دانان)
به‌واتای چاندن؛ ده‌سنیا. (۲) له (نگاه‌ی
فارسیه‌وه هاتوو ته‌ کورت‌کردن به‌واتای پروانین.
تماشا. (نگاه‌) +

نیاگیه : به‌وری نیان. < نیای
نیانگر : [ئاوه‌لناو] نه‌هینگر؛ نه‌هیندر؛ یانی‌گر؛
نیانینگر؛ سه‌گی که له پاشه‌وه به‌هیننی دی
و له پر گاز ده‌گری. یانینگر. (سگی که‌دزدکی
وبی سروصدا حمله‌می‌کند)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دروست‌کردن (مال‌نیانه‌وه)، ته-
ون نیانه‌وه : ته‌ون هه‌ل‌خستن؛ ئا‌زاوه نیانه‌وه :
ئا‌زاوه نانه‌وه. (برپا کردن. دایر کردن)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دیاری‌کردن؛ له‌به‌رچاوه‌گرتن،
نیانه‌وه‌ی جیگاییک بو دزی یان کردنی
کاریکی تر. (زیرسرداشتن؛ درنظر گرفتن)

نیانی : [ئاوه‌لناو + به‌ند] شاراوه؛ په‌نامه‌کی؛ له
(نه‌هان) ی فارسیه‌وه هاتوو. (نهانی)

نیانینگر : < نیانگر

نیای : [را‌بور‌دووی چاوه‌گی نیان] (۱) نای؛
چه‌قاندی. (کاشت). (۲) دای‌نیا؛ داینا، نیایه‌ئه-

گره : دایناځیره. (گذاشت)

نیتون . (۱) ناوی ئه سټیره بیکه. (۲) ناوی خودای زه ریا له یونانی قه دیمدا. (نیتون)
نیترو گلیسرین : [ناو] تهقه مه نیکی زور به- هیزه. (نیترو گلیسرین)

نیر : [ئاوه لئاو] له موسیقی دا به دهنگی بوړی گوران بیژ ده گوتری؛ باس؛ گر؛ بهم. (صدای- بم خواننده)+

نیر گزه کردن : [چاوگه،ت] نژده کردن؛ برینی به قهرا دوو قامک له سهری کلکی جوانوو بو ئه وهی چاک کلک بگری. (قطع دوسانت از- دم کره اسب)

نیرن ژهن : [ناو] داردوژه نگ؛ دارپک که ده چی به ناو هه ردوو لوله پی مه شکه دا. (چوب میانه دودسته مشک)

نیروک : [ناو] گیای زهرداوبه ز؛ باوه شینه گیا. (سرخس نر)

نیرومی : [ناو،ت] دهسته واژی دار تاشییه؛ واتا کانه وزبانه؛ دوو تهخته که یه کیکیان ده چی به ناو یه کیکی دیکه دا. (نروماده)+

نیروو : [ئاوه لئاو] کاتی جوو تخوازی پشیلهی میو. (گر به مول)+

نیره ژهن : [ناو] داری به ینی دوو لوله پ له مه شکه دا؛ دار دو ژهنگ؛ مه تره قی پیاوی پی ده شو به ینن. نیره ژهن. (چوب بین دودسته- مشک)

نهرقان : [ناو] نیرقان؛ چاودیر. (نگهبان)
نیره مو : (۱) [ئاوه لئاو] نیره مووک. (نه نره- ماده؛) (۲) [ناو] په یوهندی پوهه ک؛ مو تر به؛ مو تر به؛ کاری تاماندن. (پیوند)

نیره موی نه دنام : [ناو،ت] په یوهندی نه دنامی

لهش وهک گورچيله و دل و جهرگ. (پیوند اعضا)

نیره نان : [ناو،ت] تیره نان؛ تیروک؛ وهردینه؛ داری نان پانکردن له سهر پنه که. (نورد)

نیره نیپ : [ناو،ت] آقیزه قیپ و هاوارهاوار؛ نه- راندنی زور. (داد زدن زیاد)

نیره ههر : [ناو،ت] نیره کهر؛ کهری نیر. (نره خر)
نیری : [ناو] (۱) بارودوخی نیر بوون. (نری) (۲) نیره ی بزن. (شاک؛ تکه)

نیرژان : نیرژن؛ چه قاندنی نه مام؛ ژیر خاک کردن؛ به خاک سپاردنی مردوو. (دفن- کردن؛ نشازدن)

نیرسکه شور : [ناو،ت] نیرسک شور دنده وه به دوو کاسه بو جیا بوونه وهی زیخ، لهو کاسه وه بو ئه و کاسه گو یستنه وه؛ (ب) هاتوچوی زور. (شستن- عدس؛ برو بیا کردن)

نیشان : پاشگر به واتای له سهر دانراو و له سهر چه سپ کراوی عه لامه ت؛ نیشانه کراو؛ وهک؛ سه ده ف نیشان، گه وه ره نیشان؛ ده ست نیشان. (نشان)+

نیشانه نه نگیو : [ناو،بک] له ئامانج ده ر؛ ئامانج نه نگیو. (کسیکه به هدف میزند)

نیشن : [چاوگه] (۱) له یاری رامیدا دانانه عهرزی کومه لیک له کار ته کانه. (۲) گیله نه- هیان و وه گه رخستنه وهی موره ی کوژراو له نه ردیندا. (۱و ۲. نشستن)+

نیشن : [چاوگه] داچوون؛ روچوون؛ قوپانی سهربان. (نشست)

نیشته وه : (۱) له گه پرکه وتنی با؛ باکهی نیشته وه؛ نیشته وهی با. (فروکش- کردن) (۲) دووای هه لفرین هاتنه سهر عهرزی

فرنده و فروکه. (نشستن پرنده) +

نیقه توڤ: [ناو] نیوه توو؛ پښه وهی دهغل به - مزیک، به رانه به نیوهی تووی وه شاوی ده - غله که. (درو کردن غلات در مقابل دریافت - کردن نصف تخم پاشیده شده)

نیقه پروږه: [ناو] فراقین؛ نه هار؛ نیوه پروږه؛ نانی نیمه پرو. (نهار)

نیکو تین: [ناو] ماکیکه له ناو ژه حری سیغاردا؛ ماک له ناو تووتن و دوو کهلی ته ماکودا. (نیکو تین)

نیگارستان: [ناو] جیگای وینه گه ری یان هه - لواسین یان دانانی وینه گهل؛ گالیپری؛ گه لیپری. (نگارستان)

نیگار گهر: [ناو، بک] وینه کیش. (نقاش)
نیل: < که وه گیا.

نیل: [ناو] نیل؛ نیر؛ ټارق و نیل؛ ټاموور و نیر. (یوغ)

نیل نیل: [ناو، ت] حاله تی گری به ته وژم و تینی ټاگر. (زبان بلند آتش؛ حرارت زیاد بخاری)

نیم پهرده: [ناو، ت] نیوپهرده نیوپهرده له موسیقادا له بهینی دوو نوټی سهره کیدا نیوهی پهرده بییک. (نیم پرده)

نیم پروو: [ناو، ت] کوژی وینه کیشییه، نیم - روخسار؛ وینهی نیوهی سهر وچاو واتا له ته - نیشته وه. (نیم رخ)

نیم سال: [ناو، ت] نیوهیی له سال؛ شهش مانگ؛ (ب) نیو سالی خویندن؛ نیو تیرمی یه - کساله یان تیرمیکه شهش مانگه. (نیم سال)

نیم گرد: [ناو] کوژی موسیقایه، نیوهی یه که - ی کات له نوټ نووسیندا، به رانه به یه ک سپی یان چوار چنگ. (نیم گرد)

نیمه یی: [ناو] نیوهیی؛ (ب) له نیوه پراستدا شه - ریک بوون؛ نیوهیی بووه؛ گه یشتووه ته نیوه.

(۵۰٪ نصف؛ نیمه)

نینور: [ناو] گیاییکی دوو ساله یه، گه لاکه ی ماکیکه سرکه ری تیدایه به ناوی (لورین) که ده بیته هو ی سهر گیز بوون؛ دژی په نمائی گور چیله یه. (کرفس عطری)

نیو ټالقه: [ناو] نیو جه غز؛ له تیک له جه غزی؛ نیوهی جه غزی. (نیمدایره)

نیو او نیو: (ب) به شکردن له نیوه پراستدا؛ دوو کوتی به رانه به به قه رایه ک. (نیم ونیم)

نیو بر: [به ند + ناو] له ریزیک چهند دانه به حساب نه هیئان؛ به جی هیشتنی ناو به ناو؛ به ینا به یین به جی هیشتن؛ مهودا به مهودا. (چند، یا یک در میان) +

نیو به دهر وه: [ټاوه ټاوه] ناودار؛ مه نشوور؛ ناسراو له جه ماوهردا؛ به نیو بانگ. (مشهور)

نیو چاوان: [ناو، ت] توپل؛ ته ویل. (ب) به خت و شانس. (پیشانی؛ بخت اقبال)

نیو چاوانه: [ناو، ت] له ناوه پراستی شتیکدا؛ ناوه - ند؛ له کوردستانی باشوور سهنتر به کار دینن که له سینتیری ئینگلیزی وه ها تووه. (مرکز)

نیو پان: [ناو، ت] ناومه؛ ناو گه له ی په ز؛ د چمه نیو پان؛ ده چمه ناو میگهل. (میان گله) +

نیو قهده: [ناو] بهینی نووچکه ی کیو و دامین؛ که مهر؛ ناتله نگ؛ ناوه پراستی دریزایی. (کمر؛ کمرکش؛ میان)

نیوک کهوتن: [چاوگه، ت] (۱) ناوک کهوتن؛ جوړیک نه خوشین به ئیشی ناو زگه وه. (ناف - افتادن). (۲) (ب) ترسان و داچله کانی به ته وژم. (شکه شدن)

نیو که ره شه: [ناو] برینی سهر پستی یه کسم به هو ی باری ره ق یان گرتنی زین و کورتانه وه. (زخم پشت اسب والاغ)

نیو گایی: [ناو] (گا) واتا (جیگا)، نیو جییی؛

ناوېژۍ. (میانجیگری)

نیولی^۱ نان : [چاوگه،ت] ناو له سهر دانان؛ نیونان. (اسم گذاری)

نیوه : [ناو+پیشگر] کوتیکي ته واو؛ نیوه شهو؛ نیوه پرو؛ پیشگر وانا به شی، نیوه شور. (نیمه)
نیوه : پیشگر به واتای کوتی^۲ یان به شی؛ وه ک نیوه شهو، نیوه کول، نیوه رزیو؛ نیوه کوتراو. (نیمه)

نیوه پهرده : < نیم پهرده.

نیوه دوورگه : [ناو،ت] جیگاییک له وشکی که سی^۳ که ناری ثاوبیت و لاییکي چه سپایت به وشکانیه وه. (شبه جزیره)

نیوه کاره : [ثاوه لئاو+ بهند] نیوه وناته واو؛ کاری^۴ که هیشتا ته واو نه بووه. (نیمه کاره)

نیوه کاری : [ناو] ره وتی کاری نیوه کار؛ ره- نجبه ریک که به شیک له دوو به شی به هره و داهات دهبات. (۵۰٪ در بهره شریک شدن- کارگر)

نیوه گو^۵ : [ناو،ت] کوتیکي ته واو له شتیکی خر. (نیمکره)

نیوه گو^۶ باشووری : [ناو،ت] نیوه گو^۷ زهوی له هیلی^۸ ئیستیواوه به ره و باشوور. (بهره و خوار). (نیمکره جنوبی)

نیوه گو^۹ باکوری : [ناو،ت] نیوه ی گو^{۱۰} زهوی له هیلی^{۱۱} ئیستیواوه به ره و باکور. (بهره و ژوور). (نیمکره شمالی)

نیوه گیان : [ثاوه لئاو] له نیوان مان و نه ماندا؛ نه خوشی نریک به مردن. (نیمه جان)
نیوه نیوه : [بهند] جار جاره؛ ناو به ناو؛ به ینابه ین. (گاهگاه)

نیوه وناته واو : [ثاوه لئاو] کاری^{۱۲} که نیوه کاره مایته وه. (نصف ونیمه کاره)

نیوه ونیه : [بهند] له ناوه راستدا؛ وه ک له ناوه-

راستدا به شکردن. (نصف و نصف؛ قسمت- کردن)

نیوه وه : ژوور وه؛ ناوه وه. (توی؛ داخل)

نییه : [ناو] توونه؛ دژی هه یه. (نیست)

نییه زانم : نازانم؛ نزانم؛ چووزانم؛ چدزانم؛ چازانم. (نمی دانم)

نییه سی : نییه تی؛ له رابووردوودا^{۱۳} ته و وشه یه زور له سه قز به کار دبرا به لام ئیستا له سنه له بری (تی) هره (سی) دهوتری و باوه وه ک: هه- یه سی، کوشتیگه سی. (ندارد) < سی

پیټی (ن) به شی وشه ی بیانی

ناتورالیست : فد؛ فرد؛ سروشت خواز؛ هوگری سروشت به تاییه ت له نیگار کیشیدا. (ناتورالیست)

ناتورالیسم . فرد؛ فد؛ ریپازیکی هونه ری نیکار کیشیه، که شوپگرانی هوگری سروشتن. (ناتورالیسم)

نارسیزیسم : فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ نه خوشی خو به زیاتر له دیتران زانین و خو په سهندی و خو ویستی. (نارسیزیسم)

نازیسم : فرد؛ فد؛ اند؛ ئاموژه ییکي رامیاری

عهسکه‌ری و کوّمه‌لایه‌تی که له ئالمانیا
پیکهات و له سه‌رینه‌مای ره‌گه‌ز په‌ رستی و
تاکه‌ جیزی دامه‌زرا. (نازیسم)

ناسیونالیست : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خواز؛ باوه-
رهنده به هوژ و نه‌ته‌وه‌ی خو. (ناسیونالیست)
ناسیونالیسم : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خواری؛
بروای له ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر به هوژ و نه‌ته‌وه‌ی
خو. (ناسیونالیسم)

ناشایسته : [ئاوه‌لناو] (۱) نالایه‌ق؛ ژێ‌نه‌هاتی؛
نه‌شیاو. (ناشایست). (۲) ناشایست؛ ناپه‌سه‌نده؛
به‌د؛ کریت. (ناشایست) +

نشینی : پاشگر به‌واتای دانیشتن و مانه‌وه؛
شارنشینی؛ گوندنشینی. (نشینی)

نوخته‌چین : ناوی جوړیک نیگارکیشییه به
خالی(پرو له په‌نای یه‌ک و جارنا خالی
بلاوبلاو). (نقطه‌چین)

نوشوست : [ناو] روچوون؛ به‌چالدا چوون و
قوپان و نیشتنی سه‌ریان و عه‌رز؛ سه‌ربانه‌که
نوشوستی کردووه؛ داچووه؛ روچووه. (نشست)
نه‌سته‌علیق : عد؛ فد؛ [ناو] ناوی جوړیک
نووسینه، زیاتر به قه‌له‌م قامیش ده‌نووسری و
زور په‌سه‌نده. (نستعلیق)

نه‌سخ : عد؛ فد؛ ناوی شیوه نووسینیکی ولاته
ئیسلامییه‌کانه. (نسخ)

نی‌ئوپان : [ناو] ته‌خته‌ی ده‌ستکرد، له بره‌دار و
چه‌سپ. (نئوپان)

نيسکافه : [ناو] جوړیک قاوه‌ی هاراوه که
حه‌وجه‌ی به‌دمکردن و کولاندن نییه و له
ئاوی کولاتوو ده‌کریت. (نسکافه)

هائومه گا : [ناو] مه‌یخانه. (میخانه)

هاتنه‌دهست : [چاوگه‌ت] (۱) پاره هاتنه

دهست: وه‌دهست که‌وتن. (بدست‌آمدن).

(۲) ده‌ست‌کردنه‌وه و به‌ره‌نگار بوونه‌وه؛

کوره‌کان‌هاتنه دهست و شه‌پیکی باشیان

کرد. (دفاع‌کردن) (۳) فیربوون و شیای و

شاره‌زایی بو ئه‌نجامی کاریک؛ ره‌وشتی

کار هاتنه‌دهست. (خبره شدن در کاری)

هاتنه‌سه‌ربه‌ره : [ناو،ت] بو داوخوازی

چوونه مالی که‌سی، زیاتر بو خواز بینی ژن

و کچ. (خواستگاری)

هاتنه‌سه‌ره‌چوک : [چاوگه‌ت] هه‌لسانه سهر

چوک بو وه‌لام دانه‌وه زیاتر وه‌لام دانه‌وه به

تون‌دوتیزی. (روی‌زان‌وبلندشدن برای جواب

دادن) +

هاتنه قه‌وام : خو گرتنی چیشت یا خوراک

تراو که به کولاندن دیته پاده‌ی

دیاریکراوی ناماده بوون. (قوام‌آمدن)

هاتنه کوشتن : [چاوگه‌ت] کوژران؛

کوژیان. (کشته شدن؛ کشته‌شدن)

هاتنه که‌وان : [چاوگه‌ت] نزیک بوونه‌وه

تاتیره‌په‌س؛ (ب) رازیبوون؛ هاتنه سه‌ربار؛

مه‌یل‌دان، نه‌گهر مه‌یل له سه‌ره به‌راستی

وه‌ره که وان. «فولکلور». (براه‌آمدن)

هاری : [چاوگه] هارپین؛ ورد‌کردن. (خرد-

کردن)

هارپ : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ئامیریکی

موسیقیه وه‌ک چه‌نگ وایه و به‌قامک ده-

ژهن‌دری. (هارپ)

هارژنگ : [ناو] ته‌نگز؛ چالوک. (سفیدخار؛

نوعی خار برای پرچین روی دیوار)

هارس : [ناو] تاوان؛ گوناج؛ سووچ. (گناه)

هارمونیکا : [ناو] ئامیریکی موسیقیه به فوو

لیده‌دریت. (هارمونیکا)

هارمونیم : [ناو] ئامیریکی موسیقیه به

فوو لیده‌دری. (هارمونیم)

هاروژاندن : [چاوگه‌ت] شیواندن؛

ئالوژاندن؛ هوروژاندن وه‌ک ئالوژاندنی

شاره هه‌نگه‌ژاله. (آشفته‌کردن)

هاره‌پر : [ناو،بک] به‌ردی ده‌ستاپ و ئاش

چیکهر؛ وه‌ستای هاره دروستکه‌ر. (تراشنده

سنگ‌آسیا)

هازی : [به‌ره‌می چاوگه] توانایی؛ به‌تاقه-

تی؛ به‌هیزی. (توانایی)

هاژیله : [ناو] حاجیله؛ حاجیله؛ کووژه‌که‌ی

چووک؛ قاوخی هه‌ندی زینده‌وه‌ری ده-

ریایی وه‌ک شه‌یتانوکه‌ی چووک. (پوسته

نوعی حیوانات دریایی)

هاس : [ناو] ره‌نگی قاوه‌یی ئاچخ به په‌له-

ی وردی ره‌شه‌وه. (رنگ‌قه‌ویی باخال‌های-

سیاه)

هاسر : [ناو] کاتزمیر؛ ده‌مزمیر؛ سه‌عات.

(ساعت)

هاسرساز: [ناوت،] سهعت ساز؛ کاتر میړ -

چیکه ره وه. (ساعت ساز)

هاشاول: [ناو] حاشاول؛ هیرش؛ به شه پره وه
بو چوون و په لاماردان. (حمله)

هاقیتی: (۱) فریدراو. (پرت شده). (۲) فرییدا؛
خستی؛ هاویشتی؛ هاویشتی (انداخت)

هاکوو: [به ند] هاتوو؛ له وانه یه؛ نریکه؛
ته قاو؛ ره نگه؛ هاکوو گه یشته ئیره: هاتوو
گه یشته ئیره. (ممکن است؛ به زودی)

هاکی: اند؛ فد؛ فرد؛ هیند؛ [ناو] یارییکه
وه ک توپی پی؛ به لام به گوچانیکی تاییه ت
له توپ ددری دوو جوړی هه یه له سهر
عزرز و له سهر سه هول. (هاکی)

هاللو: (۱) [ناو، بک+ناو، بهر] تیوه پیچراو؛
له پام هاللو: له پام ئاللو. (پیچیده شده).

(۲) [ناو] هورمی گهرمی ئاور؛ (هالوای
خوشره له پلاوی) (گرمای آتش).

(۳) [ناو] چیشتیکی مزی قوره تیکراوه،
تاییه ت به ناوچه ی سنه یه. (نوعی غذا با -
غوره)

هالای: < هه لای

هالتیر: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] میله یک له پول
که له ههر دوو سه ره وه سهنکی تاییه تی
ده خریته سهر بو بهرز کردنه وه و وهرزش
کردن و کیهرکی. (هالتر)

هالولک: جه ژنانه. (عیدی)

هاله کوی: له کوییه؛ هه روها، (های له -
کوی و هان له کوی). (کجاست)

هاله ینه: له وییه؛ نه وه تا له وی؛ له وینده -

رییه؛ له ویینه یه. (آنجاست)

هام لفه: (۱) [ئاوه لئاو] هاو لف؛ هاو جووت؛
هاوشان؛ لفه دووانه؛ جمک؛ (۲) هاو جووته؛
هاوشانه؛ (همتا؛ دو قلو؛ همتاست)

هام ویر: [ئاوه لئاو] هاو فکر؛ هاوړا؛
هاو بیروړا؛ هاو باوهر. (هم فکر)

هان دراو: [ناو، بهر] فیرکراو؛ بزویندراو؛ دنه -
دراو؛ هه ژیندراو؛ (تحریک شده)

هانگافا: [به ند] هه رنه و کاته؛ ده ست به جی.
(فوری)

هان هانه دای: [چاو گه، ت] هوړ نیای؛
هان دان؛ دنه دنه دان. (تحریک کردن)

هاو ئاست: [ئاوه لئاو] هاو ته راز؛ هاوشان.
(همسطح. هم شان)

هاو اربه دم: (۱) [ئاوه لئاو] دم به هاوار؛ که -
سیک که زور و زوو دهنگو داده خا. (۲) که -
سیک که قسه و پروداو له ههر جیگا ده -
گیریته وه. (خبرپخش کن)

هاو ارو داد: [ناوت،] هه راو هوړیا؛ قیزه قیز.
(دادو هوار)

هاوال مندال: [ناوت،] په ره ول؛ ئاوال -
مندال. (جفت)

هاو پایه: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاو پله؛ هاو
دهره جه. (همپایه)

هاو جا: [ناو] ژنانی دوو برا بو یه کتر؛
هیورژن. (زن برادرشوهر)

هاو خوین: (۱) دوو یان چهند کهس که
گروپی خوینیان یه ک جوړییت. (هم گروه -

خونی). (۲) هاوړه گه ز؛ هاو نیژاد؛ (ب) خزم و
کهس. (همخون)

هاوخه رچ : [ناو] چهند کهس که پیکهوه شت ده کړن یا ده چنه سه فەر و هه رکهس به شه پاره ی خو ی دها؛ دوو یان چهند هاو مه نزل که له خه رچی مالدا شه ریکن. (همخرج)

هاودل : [ئاوه لئاو + ناو] هاومه پام؛ یه ک بیر. (همدل)

هاودهر : [ناوت، دراوسی؛ جینار؛ جیران؛ هاوسی؛ هاوسا؛ هامسا؛ هاوهیس. (همسایه)

هاودهوره : [ناوت، کهسانیک که پیکهوه به شدار بیان کردوه له خویندنی بابه تیککی فهنیدا یا پیکهوه سه رباز بووگن. (همدوره)

هاوردانه وه : [چاوگه، ت] ئاوردانه وه؛ لالیکردنه وه؛ (ب) کوّمه ک و ئاریکاریکردن. (مساعدت)

هاورپه نگ : [ئاوه لئاو] له پهنگی یه ک؛ هه - قره نگ؛ ویکچوویی. (همرنگ)

هاوسه رکهم : [ئاوه لئاو] که متر له ئاوالان؛ (ب) که مده سستی؛ هه ژاری؛ نه بوونی. (کمتز - ازدیگران؛ بینوایی.)

هاوسه نیری : [ناو] هاوسه ری؛ ژن و - میړدایه تی. (همسری)

هاوقوتابی : [ناو] دوو یا چهند کهس که پیکهوه له شوینی هاو وانه بووگن؛ هاوکه - لاس؛ هاومه دره سه. (همدرس)

هاوکیش : [ئاوه لئاو] هاوسه نگ. (همسنگ)

هاوکیشه : [ناو] هه فکیش؛ موعاده له؛ په - سته ییکی دووبه شی له ماتماتیکدا که به - رانه رن. (معادله)

هاوئیو : [ئاوه لئاو] هاوناو؛ چهند کهس که ناویکیان هه یه. (همنام)

هاوواتا : [ئاوه لئاو] دوو یا چهند وشه که مانا یکیان هه یه. (هممعنی)

هاوول : [ناو] هاوال؛ دوست؛ ره فیق. (دوست)

هاوون : [ناو] هاون؛ هاوونگ؛ ئاوانگ. (هاون)

هاویناو : [ناوت، ئاودانی ده غل] له هه وه لی هاویندا. (آبدادن کشت دراویل تابستان)

هاویه : [ناو] چه کوچیک که به کاره با یا به ئاور گهرم ده بیّت بو له حیم کردن. (هاویه)

هایدی : تده [به ند] هایدی؛ وشه ی هاندانه؛ زوو که؛ گورج به؛ خیراکه؛ له تورکی عو - سمانیشدا هه ر به ومانایه یه. (زودباش)

هایوییه ی : [چاوگه، ت] هه لسان له خه و؛ وه ئاگاهاتن؛ وه خه به ره اتن. (بیدارشدن)

هتد : < هه ته د

هچکار . [ناو] هچهار؛ بیاری سوور؛ بیهر. (फल قرمز)

هرچی : [ئاوه لئاو] کار لینه هاتوو؛ بی ده - سه لات؛ ناشایست؛ نالایه ق؛ نه شیاو. (نالایق)

هرشانندن : [چاوگه، ت] ریّتن؛ رزانندن؛ قلمدان هوه. (ریختن)

هروش : [ناو] پیرخه نیله؛ ورده ساوار؛ برویشی ورد. (خرده بلغور)

هشکه ساو : ئیشکه ساو؛ (۱) [ئاوه لئاو] ئاسمانی سامال و بی هه ور له کاتی هه وا ساردیدا. (آسمان ساف دروقت یخبندان)

وسرما(۲) [ناوت، ساوینی تیغ و تیژ
کردنی به ههسان و زیره به بی پۆن و چه-
ورهسان و ئاو. (تیز کردن تیغ بدون چربی)
ههلهاندن: [چاوگه،ت، دراندن؛ کۆنه-
کردنی لباس و شپ کردن. (فرسوده کردن-
وپاره کردن)
ههلهین: < ههلهاندن
هناری: ئهوک گیران؛ قورگ گیران و
قورسبون له بهر خهه و گریان. (گلو-
سنگین شدن و گرفتن)
هنگودینگ: [ناوت، هنگودنگ؛ شکو و
شانازی؛ کهبکه به و دهدهبه؛ دهنگ و فیه-
نگ. (دنگ و فنگ)
هوتو: ئهوتو؛ وها؛ کاریکی وها بهرچاو؛
ئاو. (اینطور و چنین؛ چشمگیر)+
هوتیل: [ناو] ئوتیل؛ میوانخانهی مودی
پوژ. (هتل)
هوچکوچی: [ناو] کشمیش: (کشمش)
هوڤانهوه: [چاوگه،ت، گه پاندنهوهی گاه-
جووت له جهمهسهری گاوخاندا؛ (ب) بادانه-
وه و قسه گوپان. (برگرداندن ورزا در-
موقع شخم)
هوڤوڤرناي: [چاوگه،ت، ههلقوراندن؛ هه-
للووشین و قوڤه لی هینان. (هورت کشیدن)
هور کزاندن: [چاوگه،ت، هه لکزاندن.
(حالت آتش زدن مو)
هور گراندن: [چاوگه،ت، هه لکردنی چرا و
ئاگر؛ گراندن؛ پیکردنی چرا و ئاگر. .
(روشن کردن آتش)
هور ترووشکناي: [چاوگه،ت، هه لتروو

شکاندن. (نشان دادن بحالت چمباتمه)
هور ترووشکیای: [چاوگه،ت، هه لترووشکان.
(چمباتمه زدن)
هور تهوبه ره: [ناوت، له کاتی جووتکردندا
بو خسته سهر هیللی جووت به گاه جووت
دهوتری. (ب) هاتوچوی زور پیکردن. (بیا و
برو)+
هوردی: [ناو] هوردوو؛ لهشکر؛ سپا؛ (اردو)
هورزای: [چاوگه،ت، هه لسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وه خه به رهاتن. (بیدار شدن)
هورشین: [چاوگه،ت، هه لچوونی تراو له سهر
ئاو. (کف کردن غذاروی آتش)
هورمز: [ناو] گیای گوژروان. (گیاه، گل-
گاوزبان)
هورمیس: [ناو] هورمیسک؛ فرمیسک؛
ئهسرین؛ پوندک. (اشک)
هورمیسک: ئهسرین؛ فرمیسک. (اشک)
هوروگیلان: [چاوگه،ت، وه رگه پاندن؛
زفراندن؛ هه لگه پاندنهوه؛ پاچه کردن.
(برگرداندن؛ ترجمه)
هوره: [ناو] (۱) کۆنترین ستایشی ئه هورا
مهزدا به دهنگ هه لپیرین. (۲) پاشماوهی
رهسمی هوره که جوړیک ئاوازه به شیوهی
خویندن و (لا سای کردنهوهی خویندن
کهوه). (نوعی آواز کهن)
هوره ۲: ئه ورو له جیاتی شیعی گاهه
کردن و ستایش، شیعی دلداریش ئامیته-
ی هوره بووه و له ۲۲ شیوه ئاههنگی
هوره ی تمهه چوار ههزار ساله ته نیا ۱۳
یان ماون.

هوره گورگی ^۱: [ناوت] گورگه‌زی؛ باران و خور پیکه‌وه. (باران باریدن در موقعیکه آسمان آفتابی است)

هوره‌هوره ^۲: [ناو] قورقوره؛ مه‌زرقی ناو به-تال که دنگی لیوه‌دی. (مزراح میان تهی)

هوربال: [ناو] هوئی کهر؛ کهر کورگ؛ جاشه کهر. (کره‌خر)

هوره‌بانه: [ناو] گویره بانه؛ شت به‌خشینه-وه و سده‌قه کردن بو بیستنی گوی و قسه کردنی مندل و ساغی گوی و زبانی. (سوردادن به امیدگوش‌وزبان نوزاد سالم-بودن)

هورزی: [ناو] وهرزای یه‌خته نه‌کراو؛ که‌لی ده‌به. (گاواخته‌نشده)

هوسه: [وته] هوسا؛ هه‌روه‌کوو؛ له-گوین؛ مینا؛ چه‌شن؛ وینه‌ی. (مانند؛ همانند)

هوشترمر: [ناو] گیانله‌به‌ریکی زور زه‌لامه له جنسی فرنده، به‌لام هه‌ل‌نافری. (شترمرغ)

هوشه‌نگ: (۱) [ناو] مندل مردوو. (بچه-مرد). (۲) [ئاوه‌لناو] زیره‌ک؛ زانا. (دانا)

هوکه‌ل ^۳: [ناو] بلیمه‌ت؛ هه‌لکه‌وته؛ پسپور و فره‌زان. (نابغه)

هول برینه‌وه: [چاوگه‌ت] دهره‌ینانی گه-مړه له هوئی مالت. (جمع آوری تاپاله-فشرده شده از کف‌تویله)

هولاک: [ناو] هولمان؛ هوترک؛ گه‌ده؛ مه‌عه‌ده؛ ورگ؛ ئوور. (معه‌ده)

هولالی ^۴: [ناو] گه‌ون؛ گوینی. (گون)

هولانکی ^۵: [ناو] جولانی؛ دیله‌کانی. (تاب-بازی)

هوله‌وهز: [ناو] که‌مکوله‌وهز؛ که‌مکوله‌گویز؛ توپکله شینه‌که‌ی کوپز، که له رهنگ رپژی و رهنگ‌سازیدا که‌لکی هه‌یه. (پوسته‌سبگردو)

هوما: [ناو] خودا. (یزدان)

هوما: [ناو] که‌شکه خوره؛ بالنده‌بیکی سپیه و سه‌ربالی ره‌شه و گوشت‌خوره. (هما)

هومان: [ناو] سه‌روکی سپا؛ فره‌مانده؛ ناوی پیاوانه. (فرمانده‌سپاه. اسم‌مردانه)

هونراوه: [ناو، به‌ر] شتی وه‌ک مووروو به‌رپسمانه‌وه کراو. (رشته‌شده). (۲) هه‌لبه-ستی شیعر. (ردیف‌شده؛ سروده‌شده)

هونه‌ریه‌روه: [ئاوه‌لناو] لایه‌نگر و بار-هینه‌ری هونه‌ر و هونه‌رمه‌ند. (هنرپرور)

هوود: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هه‌واکشی کاره-بایی زیاتر له‌سه‌ر کوانووی چیشته‌خانه داده‌مه‌زریت بو هه‌لکیشانی هه‌لم و بوق و دووکه‌ل. (هود)

هووده: [ناو] موف؛ سوود؛ قازانج؛ دژی بیهووده و بی‌موف. (سود)

هوورات: ف. مان. (۱) بیره‌وه‌ری؛ هوور-مان؛ (خاطرات) (۲) بون خوش؛ (خوشبو)

(۳) ناوی گوئیکه (نام گلی است)

هوورک‌موورک: [ناوت] ورده‌وپرته؛ ورتک و پرتک. (خرده‌مرد؛ ریزه‌میزه)

هوندا: [ئاوه‌لناو] ئووندا؛ وندا؛ ون؛ گوم؛ بزر. (گم)

هه‌پله هورچ: حه‌پله هورچ. < هه‌په‌نتی

هه پله گۆ: [ئاوه لئاو] چه قه سرو؛ پریژ؛ چه- نه دریژ؛ هه له پاس. (پر حرف)

هه پهلۆک: [ناو] گیای قیزه له؛ هه پهلۆک. (نام گیاهی است)

هه په نئی: [ئاوه لئاو] چه په نئی؛ زه به لاج؛ زلحورت؛ زل و زه به نده. (لندهور)

هه تاف: [ناو] هه تاو. (۱) رۆژ؛ جه غزی رۆژ به عاسمانه وه. (خورشید). (۲) خور؛ تیشکی رۆژ. (اشعه خورشید)

هه تاکه ی: (۱) [به ند] تا؛ هه تاکوو؛ هه- تاکه ی تو له وینه بیت من ناییم. (تاو قتی- که). (۲) هه تا چه وه ختی، هه تاکه ی له سه فەر نایته وه؛ تاکه نگی له سه فەر نایته وه. (تاچه وقت)

هه تک کهر: [ناو، بک] ئە تک کهر؛ ئابرو بهر. (رسواکنده)

هه تلی: [ئاوه لئاو] هیتلی؛ بی شهرم؛ بی- حه یا؛ مروقی په ست. (بیحیا)

هه ته د: له ئاخری په سته دا به واتای هه تا دواپی؛ زیاتر له گهل سی خالدا یان هه تا- دیان هتد. (الی آخر..)

هه ته رب: چاو یک که هیزی دیتنی شتی زور دووری هه بیت. (چشم دوربین)

هه تیته: [ناو] (۱) ئامرازی جیگای پیچ دروست کردن له دهره وه و ناوه وهی لووله ی کانزادا. (حدیده). (۲) پارچه پول- یکه به چند کونه وه له گه وه تا چکوله بو باریک کردنه وهی تهل و سیمی ئامیری موسیقا. (حدیده). (۳) ئامرازی تهلی زیر و زیو دروست کردن له زیرینگه رییدا.

(شفهاهنج)

هه تیته: [ناو] کول؛ ئامیری دهقدانی قوماش به تایهت بوو زوی رانک و چو غه. (نوعی ایلو)

هه جامه ت: له حه جامه تی ئاره وی کورد کاری بووه واتا که له شاخ گرتن. (حجامت)

هه جه ت: [ناو] حه جه ت؛ به لگه؛ دهلیل؛ نیاز؛ پیوست؛ بو ی هه یه له (حوجه ت یان (حاجه ت) ی ئاره وی کورد کاری بوو ییت (دلیل؛ نیاز)

هه دلان: [ناو] نه خوشینی ره شه ولاخه. (نوعی مرض گاو)

هه رسین: (۱) ناوی باژیری که له هه ریمی کرماشان (نام شهری در استان کرمانشاه)

(۲) هوورسین؛ خورسین؛ خور هه لات؛ ر وژ هه لات (مشرق)

هه پ له بر نه کردنه وه: نه زانیی جیاوازی له بهینی کرمی ساقه تی تووتن و برکه ی تو- وتندا. (ب) نه زان وتینه گه یشتوو. هاو تای قول به فول حال ی بوون. (کنایه؛ نادانی)

هه راج: [ناو] (۱) فروشتنی شت و مهک به که مترین قیমে ت؛ ماله کهم هه راج کرد واتا هه رزان فروشم کرد. (۲) هه راج جوړیک (مهزات یا مهزاد) که شت ده- فروشی به که سی که لهو کوپه دا زیاترین قیমে ت پیشینا ربکا. (حراج)

هه راز: [ناو] ها تو چو و شه کانه وهی شتی ئاو یزان؛ وهک ئاونگی هه ندی کاتر میری دیواری. (آونگ)

هه رال: [ئاوه لئاو] به ره لا؛ بیعار؛ بیکاره؛

خوڤگورڤاو؛ غهړه و لووت بهرزی بی جی.
(بیعار؛ ول)
هه راله برهم: < هه راله برایمه.
هه راو: (۱) [ئاوه لئاو] گوشاد؛ بهر فره وان.
(گشاد). (۲) [ناو] گیایکه له ناو گه لاکه یدا
 کرمیک ده ژی که ئاژال به خواردنی ده-
 مری. **(نام گیاهی است)+**
هه رپه رچوون: [چاوگه، ت] هه رپه رچفین؛
 هه لأمسان؛ ئاوسان؛ هه لأمسان؛ په نمان؛
 ماسین؛ باکردن. **(باد کردن)**
هه رجوول: [ناو] جوړیک کولله یه. **(نوعی**
ملخ)
هه ردک: هه تک؛ هه ردووک؛ هه ردوو؛
 هه رتک؛ هه ردک دهستی شکا: هه تک
 دهستی شکا. **(هر دو)**
هه رده بیله: [ئاوه لئاو+ ناو] زه وینی بی-
 داهات؛ زه وینی بی خاوه و چول و بهړه-
 هووت. **(زمین بی حاصل و برهوت)**
هه ردی: شاعیری ناسک خه یال و
 بیرتیزی کورد، که له نویسی ئهم وشه-
 دانه دا هاندهرم بوو بو تیکوشان و نه ترسان
 له په خنه، و پای و ابوو که هه وشه له سه ر
 زاری جه ماوه ره سامانی خو په تی ئه که ر
 وشه که بیانیش بیت. **(شاعر کرد استاد احمد**
هردی)
هه ردین: [چاوگه، ت] هه رژین؛ جوی بوونه-
 وه؛ جیا بوونه وه؛ له یه ک ترازان. **(جدا شدن)**
هه رز: [ناو] فریس؛ هه ریس؛ هه ریز؛
 فریزوو. **(فریس)**
هه رزه مه رهس: [ناو، ت] سپلوت یا تانجی

که پرست ده کری و هه رکهس پای کیشی
 پرست ده دا واتا به شوینیدا ده روا. **(تازی که**
بارشته قلاده به دنبال هر کسی راه میافتد)
هه رزه گیل: [ئاوه لئاو] حاله تی بیکار
 سوورانه وه و گه پان؛ گافقه لیش. **(هرزه-**
گرد)
هه رژین: < هه ردین
هه رساندن: [چاوگه، ت] فیر کردن. **(یاد دادن)**
هه رسته فه رهنگی: [ناو، ت] هه رسته له ئا-
 ردی بی سپوس که به ده زگا و مه کینه
 چی ده بیت. ماکاروونی. **(ماکارونی)**
هه رکوی: (۱) هه رکوی. **(هر کوهی).**
 (۲) هه رکوی؛ هه رکوینه یک؛ هه رکوینه-
 بییک؛ هه ر جیی؛ هه ر جیگای. **(هر مکانی)**
هه رکوی: < هه کوی (۲)
هه رکیشه: [ناو، ت] بارانی په له؛ هیشه نم.
(بارانی که به اندازه حدودیست سانت زمین را-
تر کند)
هه رگه له: [ناو، ت] که ره گه ل؛ (ب) جه ماوه-
 ریکی وه پاشکه وتووی نه زان. **(گله خر)**
هه رملیسین: [چاوگه، ت] هه لملیسین؛ هه-
 لمرین؛ هه لمرتن؛ وه ک مژینی ئاوی هه نار
 و میوه. **(مک زدن)**
هه رمله: هه ر مه یژه؛ هه ر مه وژه؛ هه ر
 مه وشه؛ هه ر مه یژه. **(هی نگو).**
هه رمله: [ناو] هه لمله له؛ هه رمله له؛
 گوله هیرو. **(گل ختمی)**
هه رمنی: ئه رمنی. **(ارمنی)**
هه رنه بی: (۱) هه رنه وی؛ تو قه ت نه بی.
(هیچگاه نباشی). (۲) هه رنه بی؛ به لانی که-

مه‌وه. (لاقل)

هه‌ر نه‌مووت: [ناوه‌لناو] بوگه‌نی شتی ترشاو و گه‌نیو؛ بو‌ی زو‌ر ناخو‌ش. (بو‌ی‌سیارید)
هه‌ر وگیف: [ناو] هه‌ر وگیف؛ زه‌راندن و جووته‌ خستن و هه‌لاتنی که‌ر. (ب) نه‌راندن و گو‌راندن و خو‌توو‌ره‌کردن. (هروگیف)

هه‌رووشا: [ناو] که‌رویشک؛ هه‌رووشه؛ که‌وریشک. (خرگوش)

هه‌روه‌ر: جو‌ریک هه‌له‌په‌رینه. (نوعی‌رقص)
هه‌ره‌بان: [ناو] هه‌ر که‌بان؛ قو‌ره‌بان. (گل-اندودکردن‌بام)

هه‌ره‌زانی: [ناو] جو‌لانی؛ جو‌لانه‌کردن. (تاب‌بازی)

هه‌ره‌شین: [چاوگه] هه‌ره‌شیان؛ خراپ-بوون؛ له‌ناو‌چوون. (ازبین‌رفتن)

هه‌ره‌گ: [ناو] هه‌ره‌ت؛ جه‌نگه؛ تاف. (نوغان؛ به‌وقت؛ گرماگرم)

هه‌ره‌گه‌وره: (۱) [ناو] که‌ره‌گه‌وره. (خه‌ریزگ)
(۲) [ناوه‌لناو] زو‌رمه‌زن؛ زو‌رگه‌وره؛ هه‌له‌گه‌وره؛ هه‌ره‌گه‌وره. (خیلی‌بزرگ)

هه‌ره‌مک: [ناوه‌لناو] ئه‌ستیور؛ نه‌زو‌ک. (نازا)

هه‌ره‌مه‌خه‌رج: [ناوه‌لناو] هه‌له‌خه‌رج؛ ده‌ست‌بلاو؛ ده‌ست‌پیوه‌نه‌گر؛ ئه‌بله‌خه‌رج. (ولخرج)

هه‌ره‌نگ: [ناو] هی‌ز؛ تابشت؛ تاقه‌ت؛ خو‌راگری. (توانایی)

هه‌ره‌هه‌ره: تیره‌شاخیکه‌ نزیک هه‌ورامانی ته‌خت. (اسم‌سلسله‌کوهی‌است‌دراورامان)

هه‌ریژن: [ناو] هه‌ره‌ژن؛ ئانیشک؛ بن‌ئا-نیشک. (آرنج)

هه‌ریس: [ناو] هه‌ریز؛ فریزوو. (فریس)
هه‌ریسان: [چاوگه‌ت] قه‌رنجیانی پیستی له‌ش که‌ خوینی تی‌زایی‌ت؛ کونج‌پن. (خونمر‌دگی‌بعلت‌ضربیدیگی‌و‌فشار‌روی‌پوست)

هه‌ریل: [ناو] جاو؛ خام. (کرباس)
هه‌رینگا: [به‌ند] هه‌رگا؛ هه‌رینگا‌وايه؛ که‌وايه. (حالا‌که‌)

هه‌زارفه‌ند: (ب) به‌فیل و ته‌له‌که؛ کلا‌وباز؛ حو‌قه‌باز. (حقه‌باز)

هه‌زاره: [ناو] لو‌سه؛ باری. (اهرم)
هه‌زاره: ناوی هو‌زیکی گه‌وره‌ی کورده‌له‌ئه‌فغانستان. (نام‌ایل‌بزرگی‌از‌کرده‌های‌افغانستان)

هه‌زاره‌دو‌لایی: [ناو‌ت] ها‌تو‌چوی که‌رویشک له‌به‌فردا به‌سه‌ر شوینی خویدا بو‌چهند جار، که‌ شوینی خوی له‌پاو‌که‌ران تی‌کده‌دا و له‌پاشان به‌چهند قه‌له‌مباز خوی له‌و شوینه‌دوو‌ر ده‌خاته‌وه. (نوعی-ردگم‌کردن‌خرگوش‌برروی‌برف)

هه‌زه‌کیوی: [ناو] هه‌زه‌کیوی؛ گیاییکی بو‌ن خو‌شه؛ کو‌لین‌راوی گه‌لا‌که‌ی بو‌سه‌ر-ئیشه‌(میگرین) باشه و ما‌کیکی هو‌ورگ کو‌ژی تی‌دایه. (آویشن‌کوهی)

هه‌زار: ناز ناوی مامو‌ستا عه‌بدول‌په‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی زبان‌زان و شاعیر و پا‌چقه‌زانی کورده‌که‌هه‌نبانه‌بو‌رینه و چه‌ندی دیوانی شی‌عیر و نو‌سراوه و پا‌چقه، به‌جی‌ما

وی ژيانی پر بایه‌خی ئه‌وبلیمه‌ته‌یه.
 (تخلص دانشمند بزرگ کرد)
 هه‌ژخوه‌که‌ر: [ئاوه‌لناو] هه‌ز له‌خوکه‌ر؛ خو-
 پسه‌ند؛ خوویست؛ له‌خوبایی؛ لووت‌به‌رز.
 (خودخواه)
 هه‌ژگ‌وه‌ه‌ژال: [ناوت] هه‌ژگ‌وب‌ژال؛
 هه‌ژگه‌ل؛ چیلکه‌وچه‌ویل؛ پروپووش.
 (شاخه‌های خشک و باریک درخت)
 هه‌ژمه‌ت: [ناو] حه‌جمه‌ت؛ حه‌بیته؛ له-
 تاو؛ په‌روش؛ ترس. (هیبت. ترس)+
 هه‌ژه‌ه‌ژوک: له‌رزوک. (مبتلا به مرض-
 رعشه)
 هه‌ژیا: [ناو] هه‌ژدیه‌ها؛ هه‌ژیا؛ حه‌فی. (ازدها)
 هه‌ساره‌ژمار: < گول‌پرسنگ.
 هه‌ساره‌ی گرچه‌شو: ئه‌ستیره‌ی گرله-
 شوین؛ به‌ردی ئه‌ستیره‌یی که ده‌خوشی و
 کلکی‌کی گرداری به‌پاشه‌وه‌یه. (شهاب)
 هه‌ساوی: [ناو] حه‌ساوی؛ جسنه‌که‌ریکی
 به‌کار و به‌هیزه. (نژاد نوعی خرپر قدرت)
 هه‌ستوون: [ناو] ویستوون؛ کو‌له‌که. (ستون)
 هه‌ست‌ه‌ورووژین: [ئاوه‌لناو] هه‌ست‌بزوین.
 (حس برانگیز؛ مهیج)
 هه‌سته‌وه‌ری: [ناوت] هه‌ستیار؛ هه-
 ستوکی؛ هه‌ست ناسکی؛ چاوم له‌به‌رانیه‌ر
 تیشکی خوردا هه‌ستیاره: هه‌سته‌وه‌ره‌یان
 هه‌ستوکه. (حساسیت)
 هه‌سروه: [ناو] خه‌سوو. (مادرزن)
 هه‌سووره: [ناو] خه‌زووره. (پدرزن)
 هه‌شامه‌ت: [ناو] حه‌شامه‌ت؛ ئاپوره‌ی جه-
 ماوهر؛ کو‌مبوننه‌وه‌ی زوری خه‌لک. (انبوه)

(جمعیت)
 هه‌شت گول: [ناو] کاتی که گه‌نم یان ده-
 غل ته‌واو گول ده‌کا. (هنگام خوشه‌بستن-
 گندم)
 هه‌شت‌په‌ل: [ناو] هه‌شت پالوو؛ هه‌شت
 سووچ؛ هه‌شت گوشه. (هشت گوش‌هشت-
 پر)
 هه‌شتی له‌مشتی: به‌شیک له‌شتیک؛
 نمونه له‌هه‌ر شت. (نمونه‌چیزی)
 هه‌شنبوژ: [ناو] شین‌بوژ؛ بوژی مه‌یله‌وشین.
 (رنگ تیره‌مایل به آبی ستور)
 هه‌شینوک: [ناو] سوووریجه؛ سوووریژه.
 (سرخچه)+
 هه‌فان: [ئاوه‌لناو] هیلاک؛ ماندوو. (خسته)
 هه‌فاندن: [چاوگه‌ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن. (خسته کردن)
 هه‌فتجوش: [ناو] حه‌وجوش؛ کتری گه‌وره
 له‌جنسی مه‌فره‌ق. (کتری بزرگ ازفرغ)
 هه‌فت‌خه‌ت: [ناو] [ئاوه‌لناو] له‌قه
 دیما ئه‌وکات که شه‌راب خواردنه‌وه‌مه‌باح
 بووه له‌جیگایی به‌ناوی مه‌یخانه‌شه-
 رایبان ده‌خواردنه‌وه، که‌سی‌کیش که
 ساقییان پی‌ده‌گوت به‌ئامیریکی(په-
 رداخیک)ی حه‌وت هیل بو‌موشته‌ریه‌کان
 شه‌رابی تیکردوو و ئه‌و ساقیه‌ئاگاداری
 راده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک
 بووه و به‌قه‌را توانای(هه‌ر که‌س) له‌پرووی
 هیله‌کانه‌وه‌بو‌ی تیکردوون، که‌سیک که
 ئه‌وپه‌ری توانای خواردنه‌وه‌ی هه‌بوواییت
 هه‌تا هیلی حه‌وته‌م بو‌ی پرده‌کرد، ئه‌و

و شه‌یه ماوه‌ته‌وه و به که‌سانیکیان گوتووه
 که پال‌هوان و به‌هیز بووگن و ئیمپو وات‌ه‌ی
 گور‌اوه و به که‌سانیک‌ی زیرک و فیله‌باز ده
 وتریت حه‌وخه‌ت. (هفت‌خط)
هه‌فت‌رنگ: [ئاوه‌ل‌ناو] حه‌وره‌نگ
 (ب) مروقی کلاوباز که هه‌رده‌م خو‌ی به
 ره‌نگ‌ی نیشانه‌ده‌ا. (هفت‌رنگ)
هه‌فت‌زمان: [ئاوه‌ل‌ناو]: حه‌وزمان (ب)
 مروقی ماستاوکه‌ر و ریاباز و زمان‌باز،
 زمان‌لووس. (زبان‌باز)
هه‌فت‌سین: [ناو] سفره‌ی جه‌ژنی نه‌وروژ
 که حه‌وت شت یا خو‌راک که هه‌ول پیتی
 ناوه‌که‌یان (س) بی له سهر سفره‌ داده‌ نین.
 (هفت‌سین)
هه‌فت‌ووه: [ناو] ئه‌فتاوه؛ ئافتاوه. (آفتابه)
هه‌فته‌بیجار: [ناو] حه‌فته‌بیجار؛ جو‌ریک
 ترشیاته که چهند جو‌ر سه‌وزی و به‌ری
 گیای تیده‌کن. (هفته‌بیجار)
هه‌فته‌و: [ناو] ئه‌فتاوه؛ لوولینه‌ی مسی؛
 هه‌فت‌ووه. (آفتابه)
هه‌فت‌دوو: [جیناوه‌ی] یه‌ک‌ودوو؛ هه‌فو دوو؛ یه-
 کترین؛ یه‌کتر. (همدیگر)
هه‌فه‌ر‌سه‌ن: [ئاوه‌ل‌ناو] هه‌ف‌جنس؛
 هاو‌نیزاد؛ هام‌ره‌سه‌ن؛ هاو‌ره‌گه‌ز. (هم‌نژاد)
هه‌ف‌گه‌ل: [ناو] پشتیوان؛ یارمه‌تی؛ هه-
 واداری به‌ کومه‌ل. (پشتیبانی)+
هه‌فو: [ناو] نیریه‌کیوی؛ که‌له‌کیوی. (گل-
 کوهی)
هه‌ف‌ه‌یسی: [ناو] هاوسا؛ هاوسی؛ جینار؛
 جیران؛ هامسا. (همسایه)

هه‌ف‌ساندن: [چاوگه‌ت] هه‌رساندن؛ فیر-
 کردن. (یاد‌دادن)
هه‌ف‌سین: [چاوگه‌ت] فیربوون؛ هه‌رسین؛
 فیم‌بوون. (یاد‌گرفتن)
هه‌ف‌ین: [ناو] هه‌وین؛ ئامیان. (مایه)
هه‌قه: [ناو] تو‌خله‌هیلکه؛ تو‌یکلی‌هیلکه؛
 قاخکی‌هیک‌ی. (پوسته‌تخم‌مرغ)
هه‌قه‌په‌له: [ناو] حه‌قه‌په‌له؛ بارانی نیوه
 راست مانگی پاییز. (باران‌آبانماه)
هه‌کل‌مه‌کل: [ناو] مندالان پایان‌راده-
 کیشن و یه‌کیکیان به‌ ئاهه‌نگ ده‌لی‌هه-
 کل‌مه‌کل کل‌کافو‌کی زه‌رد و سوور و شه-
 مامو‌کی میخ‌م کوتا میخ‌ه‌له‌بزی تیکه-
 ی‌چه‌پم ئاله‌مه‌گه‌زی و له‌ویدا ئیشاره‌ی
 به‌ هه‌ر پاییک‌کرد، هه‌ل‌ده‌کیشن‌هه‌تا
 ته‌نیا پای که‌سیک‌ده‌مین‌ته‌وه که سه‌رکه-
 وتووی کایه‌که‌یه. (آچین و واچین)
هه‌ل: [پیشگری کار(فیل)] وه‌ک: هه‌له‌په-
 رین، هه‌له‌بزه‌ینه‌وه، هه‌ل‌خسته‌وه. (پیشوند)
هه‌له‌زریان: [چاوگه‌ت] هه‌له‌زریان؛ هه-
 لیشکووتن؛ وه‌ک: هه‌ل‌پشکووتنی لیو؛ لیو-
 هه‌له‌زریان. (مانندتبخال‌لب)
هه‌له‌له‌برایمه: [ناو] گوله‌شلیر؛ شلیره. (لاله-
 واژگون)
هه‌له‌وه‌خور: [ناو] مور؛ مور‌پانه؛ جوول‌هوه-
 ریکه‌میل‌ی قوماش و خورییه. (بید)
هه‌له‌او‌یر‌دراو: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو، به‌ر] ده-
 رهاو‌یر‌راو؛ دابر‌او؛ جیاوه‌بوو؛ فیر‌دراو.
 (جداشده؛ پرت‌شده)
هه‌له‌ای: [به‌ند] هیشتا؛ حه‌ل‌ای؛

هالای؛ هیژ. (هنوز)

هه لای هیل : [ناو] ماره کوژه؛ گیای هه لا-
هیل ماکیلی ژه هراوی تیدایه به ناوی
(ئارسنیک) که کوشه نده بیکی بی-
عیلاجه. (شوکران کبیر)

هه لبروو سقان : [چاوگه] (۱) رڤاندن و له
دهست سه نندن. (از دست کسی ربودن).
(۲) هه لگه رانه وهی شیر و دوخه وا. (بریدن-
شیر). (۳) رهنگ په رین و رهنگ به پرووه وه-
نهمان له ترسان یان هه رشت. (رنگ-
پریدن). (۴) قرتیان؛ گیای بزار قرتیان و
به ریشه وه دهرنه هاتن. (قطع شدن)
هه لبه زینه وه : [چاوگه، ت] (ب) داچله کان و
سله مینه وه. (شکه شدن؛ از جا پریدن)+
هه لپه راندن : [چاوگه، ت] (۱) په رتاوتن؛ سه-
رقتانندن. (قطع کردن). (۲) ره خساندن.
(رقتانندن)+

هه لپه زنین : [چاوگه، ت] هه لپاچین؛ په-
رتاوتن. (کوته کردن؛ قیچی کردن)
هه لپه هه لپ : [ناو، ت] زور له ز کردن له
کاتی خواردندا. (باعجله غذا خوردن)
هه لچنراو : [چاوگه، ت] (۱) چنراو؛ ئاوی
چیشته که هه لچنراوه. (تمام شدن آب و بخار-
شدن؛ جوش رفتن آب غذا). (۲) به ریکویکی
له سه ره یه که دهسته کراو و دانراو. (چیده-
شده)

هه لچی : [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
هه لخراندن : [چاوگه، ت] خر کردنی هه ر-
شت؛ گوپ پر له با کردن بو کایه ی په له-
پیتکه لیدان. (کروی کردن و پرباد کردن-)

لپ)+

هه لداشتن : [چاوگه، ت] (۱) لاری کردن به
که سیک؛ هه لفریواندن. (قرب دادن)
(۲) فریدان له به رزییه وه بو خواره وه (۳) ده-
ستبه سه رکردن دوور خسته وه. (از بالا پرت
کردن؛ تبعید)

هه لدانه وه : [چاوگه، ت] کوگا کردنه سه-
ریه کی دهغل یان هه رشت؛ خهرمانی
هه لداوه ته وه. (تلمبار کردن غله) (۲) به-
رز کردنه وه؛ وه ک کوش هه لدانه وه و به له-
ک دهر خستن؛ په رده له سه ر لبردن.
(بالا زدن)

هه لزرینگاندن : [چاوگه، ت] زرینگاندنه وه؛
گوژه و دیزه ی کون و بون گرتوو دیسان
به ئاور سوور کردنه وه. (پختن مجدد ظروف
سفالی)

هه لزه قین : [چاوگه، ت] هه لزه قیان؛ هه لزو
قین؛ توقله کردن. (باد کردن؛ حباب شدن)
هه لزه لیلین : [چاوگه، ت] هه لزه لیان؛ هه-
لخلیسان؛ (بو) هه یه له گهل زه لله کردندا
پیوه نده یکیان هه بییت (سر خوردن)
هه لئس : [ناو] هیسر؛ ئه سرین؛ فرمیسک.
(اشک)

هه لئسوبنیش : [ناو] هه لئسوکه وت؛ هاموشو.
هاتوچو. (آمدورفت)

هه لئسووراندن : [چاوگه، ت] (ب) به ریوه
بردنی کاری ریکخراویک. (اداره کردن)+
هه لئسیان : [چاوگه، ت] هه لئسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وه ک: لافاو هه لئسان. (پاشدن؛ آمدن)
هه لفریوین : [ناو، بک] خاپین؛ فریو دهر.

(فريب دهنده)

هه لکالين : هه لکالان؛ تووره بوون له که-

سيک؛ تووک ليکردن. (بدو بيراه گفتن) +

هه لکړاندن : [چا وگه، ت] (ب) هه نديکي که م

له مهبه ستيک تيگه يشتن. (درک اندک از-

مطلبي. جزئي درکردن) +

هه لکردن : [چا وگه، ت] (۱) ده ست پيکردني

با. (شروع شدن وزیدن باد). (۲) گلوله بهن هه

لکردنه سهر يه ک. (کلاف پيچیدن) +

هه لکړاندن : [چا وگه، ت] مريشک و سه-

رويي دواي پاک کردن به سهر ئاوردا گرتن

و هه لکړاندن و هه لپروزاندني پهل و مووه

ورده کاني. (سوزاندن موي کله پاچه پاکشده)

هه لکړوشان : [چا وگه، ت] خوراندن به نه هييم؛

هه لکړاندن (تبندی خاراندن)

هه لکړوچان : [چا وگه، ت] هه لئرووشکان؛

هه لئووته کان؛ زياتر بو سيلوته. (چمباتمه)

هه لگر : (۱) [ئاوه لئاو] شياو؛ شان هه لگر؛

له باراندا بوون. (شايسته) (۲) [ناو، بک] به-

رز که ره وه؛ که سيک که هه لده گريت.

(کسيکه برميدارد)

هه لگرته : [ناو] له ياري ميشين دا دژي

خشکيه واتا هه لمات به حه وادا بو ميته

يان هه لماتي حه ريف فريدان. (تيله پرت-

کردن هوايي)

هه لگړوفين : [چا وگه، ت] گه وزاندن؛ وه کوو

: سه گ که نيچير له خول وهرده دا و ده

يخلافينيته وه. (مچاله کردن و غلطاندن) +

هه لگويزان : [چا وگه، ت] دهردان؛ خاليگر

دن، زياتر بو تراو وهک ئاوي حهوز هه-

لگويزان. (خالي کردن)

هه لگه پيان : [چا وگه، ت] سهر که وتن؛ به کيودا

هه لگه پيان؛ هه لگه پيان. (صعود)

هه لگه پين : [ناو، بک] (۱) ئه وه ي سهرده خا.

(بالا برنده). (۲) زقريين؛ به راوه ژوو که ره وهر

چه رخين. (برگرداننده؛).

هه لگيرساندن : [چا وگه، ت] هه لگيرساندن؛

ئاورکردنه وه. (ب) ئاشووب نانه وه و به رپا

کردني فيتته. (آتش روشن کردن؛ فتنه-

بياکردن)

هه للاويگر : [ناو، ت] کيشه و هه راوه هوريا.

(درگيري و داد و هوار)

هه للووشين : [چا وگه، ت] (۱) هه لقوراندن و

خواردنه وه. (نوشیدن). (۲) هه لقوراندن به

دهنگ و سه داوه. (هورت کشیدن)

هه لماشتن : [چا وگه، ت] هه لمالين؛ وهک

قول هه لکردن. (بالا زدن)

هه لمالان : [چا وگه، ت] سهر پوش له سهر

لاچوون؛ له زور جيذا هه لمالان و دامالان

يهک واتان و هه ندي جاريش دژ واتان

(پرو به خوار و ژوور)؛ سهر پوش دامالان؛

پيستي دهستم هه لمالراوه : پيستي دهستم

دامالراوه. (لغزیدن)

هه لمه قووته : [ناو] تلياناوين؛ قامکي ناوه-

راست؛ زړه نه قووته؛ بالابه رزه؛ قامکي

قووتي. (انگشت وسط)

هه لمه دوو : [ناو] هه لمي گهرمي دوو که ل؛

بوقي گهرمي ته ره شو دار؛ شه رجي.

(شرجي)

هه لمه دووگ : [ناو] هالاي گهرمي چه-

ورایی و دووگ. (بخارچربی)

هه‌لمه‌قووت : قووتدانی به‌له‌ز؛ قووتدان به
یه‌کجاری و به‌توندی؛ قووتدان به‌گهرمی
و سارد نه‌کردنه‌وه‌ی خوراک. (خوردن-با-
عجله‌و‌گرما‌گرم)

هه‌ل‌وپه‌ل : [ئاوه‌لناو] زور‌کولان و له‌به‌ر یه-
ک چوون؛ بو‌ی هه‌یه‌که‌(هل)ی ئاره‌وه‌ی
و په‌لی به‌واتای (کوت‌وله‌ت)ی کوردیه‌وه
دروست بو‌ویت. (له‌شدن‌بع‌لت‌پختن‌زیاد)

هه‌ل‌ومه‌رج : [ناو] بارودوخ. (موقعیت)
هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه : [چاو‌گه‌ت] (۱) له‌به‌ر یه-
ک ده‌ره‌پنانی ئامیر و ئه‌ندامی که‌ره‌سته-
ییک. (اوراق‌کردن). (۲) تی‌کدانی مو‌عامه‌له
و په‌یمانی به‌ستراو. (فسخ‌کردن‌معامله‌)

هه‌ل‌وی په‌ر‌کوور : [ناو] ۷۰ تا ۸۰ سانتیمتر
بالایه‌تی، بالی زه‌رده و کلکی سپییه.
(عقاب‌طلایی)

هه‌ل‌ویست : [ناو] هه‌ل‌ویس؛ لایه‌نگری له
مه‌به‌ست و داو‌خوازیکی فکری. (اصرار و
پشتیانی‌از‌نظریه و یا‌موردی)

هه‌له‌پارسی : هه‌له‌پاسی؛ زور و ه‌پری؛ (ب)
فره و یژی. (پر‌گویی)

هه‌له‌شه : [ئاوه‌لناو] شپ‌رزه؛ ده‌سته نه‌کراو.
(آشفته؛ فله)

هه‌ل‌یلوک : [ناو] نه‌رمه‌ی گوی؛ به‌لگی گوی.
(نرمه‌گوش)

هه‌موودهم : [به‌ند] گشت‌کاتی‌ک؛ هه‌موو
کاتی‌ک. (همه‌وقت؛ ه‌ردم)

هه‌مه‌لایه‌نه : [ئاوه‌لناو] له‌هه‌موو لاییکه-
وه؛ له‌گرد‌لاییکه‌وه. (همه‌جانبه)

هه‌میر‌ترش : [ناو] هه‌ویر‌ترش. (خمیر‌مایه)

هه‌نا‌په‌س : [ناو، بک] هانا‌په‌س؛ فریاره‌س.
(فریادرس)

هه‌ناسه‌پ‌کی : [ناو] نه‌فه‌س‌نه‌فه‌س لی‌دان
به‌هو‌ی هیلاک بوونی زور‌ه‌وه. (نفس-
نفس‌زدن‌)

هه‌ناسه‌پ‌ه‌ش : [ئاوه‌لناو] به‌د یومن؛ نه‌فه-
س پیس. (بدیمن)

هه‌ناسه‌که‌وتنه ژماره : (ب) سه‌ره‌مه‌رگ.
(نفس‌به‌شماره‌افتادن)

هه‌ناسه‌ی دوایی : (ب) ئاخ‌رین هه‌ناسه‌ی
سه‌ره‌مه‌رگ. (آخرین‌نفس)

هه‌نا‌پ‌ه‌شی : [ناو] زک‌پ‌ه‌شی؛ دل‌پ‌یسی؛ به-
شک‌بوون. (سوظن‌داشتن)

هه‌نا‌وه‌کوتی : [ناو] دل‌کوتی؛ دل‌ته‌پی. (-)
طپش‌قلب)

هه‌نجن‌راو : [ئاوه‌لناو+ناو، به‌ر] ئه‌نجن‌راو؛
ورد‌کراو؛ ئه‌نجن ئه‌نجن‌کراو؛ قی‌مه‌کراو.
(قی‌مه‌شده)

هه‌ند‌رینه : [ناو] گیاییکه له‌شیله‌که‌ی
لاستیک دروست ده‌ییت. (نام‌گیاهی‌است)

هه‌نده‌بی : چاو‌چن‌و‌کی؛ چکووسی. (خست)
هه‌نگ : [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی کامپیوتیرییه
واتا قوف‌ل‌کردنی کامپیوتیر. (هنگ)

هه‌نگ : [ناو] فه‌وج؛ ده‌سته‌ییک عه‌سکه‌ر
که‌بری‌تییه له‌سی‌گوردانی سیسه‌د که‌سی.
(هنگ‌)

هه‌نگافی : [به‌ند+ناو] (۱) نه‌و؛ ئیستا؛ نوو‌که
؛ هه‌نگاوی. (حالا). (۲) یه‌ک قه‌ده‌م؛ قه-
ده‌میک. (یک‌قدم)

هه‌نگ‌به‌ر : [ناو] گیای فاتم‌ه‌دارو؛ بو
بیرو‌ی وشک و بیرو‌ی ته‌ر به‌که‌ل‌که.

(فرنجمشک)

هه نگل^۱: [ناو] دهسته، دهسکی گۆزه؛ قۆل؛
باسک؛ بن هه نگل : بن باسک : (بازو،
دسته)+

هه نگۆزه: [ناو] شیرهی وشکه وه بووی دار؛
جیوه؛ جهو؛ جهوگ. (صمغ)

هه نگوف: [ناو] جوړیک میسه له زستاناندا
له ژیر پیستی ره شه ولاغاندا ده ژیتته وه و
به هار سهر دردینی؛ ههنگی ره شه ولاخ.
(نوعی انگل زیر پوست گاو)

هه نگوره تاله: [ناو، ت] ته ماته مارانه؛
(گیاو به ره که ی). (مهر گیاه؛ بلادن؛ شاییزک)
هه نوان: [ناو] جیگای په سیو که باران نه-
یگری. (پناهگاهی که از باران محفوظ باشد)
هه نه کار: [ناو، لئاو] حه نه ککار؛ گالته چی.
(کمدین)

هه نی: (۱) [به ند] هه نیک؛ هه ندی؛ هه-
ندی؛ هیندی؛ که می؛ هه نی. (کمی)
(۲) شووتی

هه واکیش: [ناو] (۱) که ره سته ی راونانی
هه و له ژووره وه بو دهره وه زیاتر له ئاشپه-
زخانه دا؛ (۲) قۆله کووره ئاسا بو کیشانه ده-
ره وه ی هه و بو سهره وه. (۱ و ۲ هواکش)

هه وانییری: (۱) [ناو] ریک خراوی خه بهر
شاندن؛ بلاو که ره وه ی خه بهر. (خبرگزاری)
(۲) کاری خه بهر ناردنی هه و ال نووسی
گۆقار. (خبرنگاری)

هه وته هه وت: [ناو، ت] وه ره وه پ. (عوو)
هه و جا: [به ند] ئه و جا؛ ئه مجا؛ ئه وسای سا.
(حالا دیگر)

هه ودانه وه: [چاوگه، ت] هو دانه وه ی گا

جووت له جه مسه ری گاو خانی جووت
کردندا. (برگرداندن گاو در آخر خط شخم)
هه ودل: [ناو] ده فریکی گه وه ره له مه پ-
دۆش مه زنتر؛ گادۆش. (ظرف دوشیدن گاو).
هه وراز و نشیو: [ناو، لئاو] بهرز و نرم؛ چال
و بهرز؛ کهند و کو سپ. (پست و بلند)

هه ورنگ: ته له تریکی ساکین که له کاتی
دهست پیاسا وین به قوماشی په شمیندا
ده تروسکیته وه و قرچه ی دیت؛ ئاورینگ؛
پرشکه هاویشتنی ئاور. (الکتریسته ساکن
؛ جرقه آتش)

هه وروبا: [ناو، ت] دهسته واژه ی رهنگارییه؛
رهنگی تیکه ل پیکه ل و شیواو له بیچمی
هه ور. (ابر و باد)

هه وروبه رق: [ناو] هه وره برووسکه؛ هه وره
تریشقه؛ چه خماخه ی هه ور. (رعد و برق)+
هه وکردنه وه: [چاوگه، ت] سهرله نوی ته-
شه نا کردنی برین پاش چاک بوونه وه؛ یان
دوو باره نه خوش کهوته وه پاش چاک بوونه
وه. (ب) هاتنه وه گه پری کیشه ی کو و له-
بیرچوو (له بیرچووگ). (عود کردن)

هه ول^۱: [ناو] (۱) خوف؛ که و تنه حاله تی
شیواوی له ترس یان له بهر رووداویکی
ترس هینه ر؛ ده سه پاچه بوون؛ شله ژان.
(هول) (۲) حه ول ته قالا. (کوشش)
هه ولده ر: [ناو، بک] ته قالا ده ر؛ تیکوشه ر.
(مجاهد)

هه ویر تیکان: [ناو، ت] په بینکه؛ ئاردی که
به سهر گونکی هه ویردا ده کری بو ئه وه ی
به تیرو کدا نه لکی. (آردی که روی چانه می
پاشند)

هه‌وێل: [ناو] هه‌رد و مه‌كان؛ جیگا؛ ده-
 وروبه‌ر؛ ئارا؛ كه‌س له‌ هه‌وێل دانه‌ بوو :
 كه‌س له‌و هه‌ردومه‌كان و جیگا دا نه‌-
 بوو. (مكان)

هه‌ویه: [ناو] (١) چه‌كوشی كه‌ به‌كاره‌با یان
 ئاور گه‌رم ده‌كری بۆ له‌حیم كاری. (هویه).
 (٢) له‌ كوردستانی باشوور به‌ناسنامه‌ ده‌لێن
 و له‌ ئاره‌وییه‌ وه‌ وه‌رگیراوه‌. (كارت-
 شناسایی؛ شناسنامه‌) +

هه‌ویه‌شه‌و: [ناو] مانگه‌شه‌و؛ هه‌یقی شه‌-
 ف. (مه‌تاب‌شب)

هه‌یانی: هه‌تاكانی؛ هه‌تاكوونی؛ هه‌تاكهی؛
 هه‌تاكانی؛ هه‌تانێ؛ هه‌تا. (تاوقتی)

هه‌یتاندن: گوران‌دن؛ قیزاندن به‌ سه‌ر كه‌-
 سێكدا. (نعه‌زدن)

هه‌یشتی سوور: [ناو] هیلالی ئه‌حمه‌ر؛ دامه‌-
 زراوێكه‌ له‌ وڵاته‌كانی ئیسلامیدا كه‌ كاری
 یارمه‌تیدانی لێقه‌وماوانه‌، له‌كاتی ڤووداو
 یان نه‌خوشی و كێشه‌دا؛ وه‌ك سه‌لیبی
 سوور له‌ ئوروپا. (هه‌لال‌احمر)

هه‌یه‌ه‌وار: هه‌ی داده‌هه‌ی بێداد؛ ئه‌ی هه‌وار.
 (ایداد‌وبیداد)

هه‌یب: [ناو] جوړیک ئاهه‌نگه‌ كه‌ زیاتر
 كچان به‌ لێو ده‌یڵین و پێی هه‌لده‌په‌رن.
 (نام‌آهنگی‌است)

هه‌یاتی: [ناو] جوړیک نه‌خوشینی جه‌-
 رگه‌. (هه‌یاتیت)

هه‌یكای: [بهند] هیدیکا؛ ئه‌سپایی؛ به‌-
 هیواشی و سووك؛ به‌ئارامی؛ هیدی؛ به‌-
 هیمنی؛ له‌سه‌رخو. (به‌آرامی)

هه‌یج: [ناو] ته‌گه‌؛ نیری. (تكه‌شاك)

هه‌یجوو: [ناو] خوازبینی؛ خوازگینی.
 (خواستگاری)

هه‌یچكه‌: [جیناو] هه‌یچكه‌س (هه‌یچكه‌ نه‌و :
 هه‌یچكه‌س نه‌بوو). (هه‌یچكس)

هه‌یچكه‌سم نییه‌: (١) قه‌وم و كه‌سی من -
 نییه‌؛ كه‌سی من نییه‌. (كس‌و‌كارمن‌نیست).
 (٢) من هه‌یچكه‌سێكم نییه‌. (من‌بی‌كسم)

هه‌یچی: [جیناو] هه‌یچ‌شتی؛ هه‌یشتیک؛
 هه‌یچیک؛ هه‌یچ‌تشت. (هه‌یچی)

هه‌یرش: ناوه‌ بۆ پیاوان. (اسم‌مردانه‌) +

هه‌یرمال: [ناو] هه‌یربار؛ ده‌فری هه‌وړ؛ ده‌-
 فری گلین. (ظروف‌سفالی)

هه‌یرویین: **فرد؛ فده‌؛ اند:** [ناو] به‌ره‌مه‌میکه‌
 له‌ تریاک و موڤرڤین كه‌ مروڤ زوړ زوو
 خووی پیده‌گریت، ماکیکی سږكه‌ری به‌
 هه‌یره‌. (هه‌یرویین)

هه‌یره‌: [ناو] نه‌ییرین؛ میزه‌؛ ته‌ماشای؛
 چاویل‌کردن؛ ڤوانین. (نگاه)

هه‌یره‌قوئیل: [ناو] ئاموورونیر؛ ئاقیله‌وماقیله‌؛
 ئاره‌ق‌وئیل؛ ئالاف. (خیش)

هه‌یره‌لماسی: [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له‌
 توور‌کیه‌وه‌ هاتووه‌، (ییر: زه‌وی + ئالما: سیو)
 یاره‌لماسی؛ سیوک؛ ییره‌لماسی؛
 کارتۆل؛ کارتۆپی؛ په‌تاته‌؛ سیف زه‌مینی؛ سیب
 زه‌مینی؛ کارتینه‌؛ کرتۆپل؛ پوتیته‌؛ کارتینک؛
 کرتۆفل؛ په‌تیته‌. (سیب‌زمینی)

هه‌یری: [بهند + ناو] دوینی. (دیروز)

هه‌یرین: [چاوگه‌،] هه‌یرین؛ ورد‌کردن؛ له‌
 ئاش‌کردن. (خرد‌کردن)

هه‌یزن: ناوی گۆرانیکه‌، چه‌له‌پاییه‌ و بو
 هه‌له‌په‌رین ده‌بی. (آهنگ‌رقصی‌است)

هَيَوَان : [ئاوهلناو] خوش؛ به خته وهر؛ به-
ختيار. (بختيار)+
هَيُورزَه : دهم وشك بوون له توونيه تيدا.
(خشك شدن دهان از تشنگي)
هَيُول : [ئاوهلناو] هَيُور؛ ئارام؛ هَيُدي؛
هَيُمن. (آرام)

هَيَسِين : (۱) [چاوگه] ساوينه وه؛ سوونه وه؛
له ساودان؛ تيز كردني تَيخ. (تيز كردن تايخ).
(۲) پيا ساوين؛ سواخدان. (مالیدن و گل اندود)
هَيَشترگا : [ناو] وشترگا. (زرافه)
هَيِكادلمی : [ناو، ت] هيلكه ی ده لَه مه و
نيوه كوليو. (تخم مرغ عسلی و نیم بند)
هيكاری : هينكاری، فیرکاری؛ ئاموژه.
(آموزش)
هَيكتار : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] يه كه ی پيوانی
رووپه پری زهوی به رانبه ربه ده هه زار
ميتري چوار گوش. (هكتار)
هيكرن : [چاوگه، ت] هينكرن؛ فیرکردن.
(ياد دادن)
هَيلاكه ت : حاله تی نه خوشینی زور خراب
و نزيك به مردن. (دم مرگ)
هَيلكه مارانه : [ناو، ت] شه يتانوگه. (پوسته
حلزون)
هیلناي : [چاوگه،] حیلناي؛ حیلاندن؛ شه-
هين. (شيهه کشیدن)
هَيله : [ناو] هَيك؛ هيلكه؛ زه رديه قوونه.
(تخم مرغ)
هَيليكوپتهر : [ناو] جوریک فروكه ی په-
روانه داره. (چرخبال)
هين : (۱) هينک؛ فينک. (خنک) (۲) شت؛
وانیک. (چيز) (۳) فیر؛ فيم؛ زانين. (فهمیدن)
هينانه وه : (ب) رشانه وه. (استفراق)
هيندوو : [ئاوهلناو + ناو] دينيکه له هيندوو-
ستان؛ هيندو و ستانی. (دينی است در هند؛
هندوستانی)
هيندي : [ئاوهلناو + ناو] زبان و خه لکی
هيندوستان. (هندي)

هارمونی : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) هاوده‌نگی له موسیقادا. (۲) له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ئەندام گه‌لی سیسته‌میک یان له هونه‌ری نیگار کیشیدا له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ره‌نگی پاژگه‌لی نیگارێک. (هارمونی)

هافبه‌ک : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هه‌رکام له ئە-ندامانی تیمی کایه‌که‌ری توپی پی که له نیوه‌ی دواوه‌ی زه‌وینی توپی پیدا کایه ده-که‌ن. (هافبک)

هافتایم : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] [کوژی‌وه-رزشی توپی‌پا] هه‌رکام له دوو نیوه‌ی کایه‌ی وه‌ک توپی پا. (کافتایم)

هاونشین : [ناو] هه‌م‌نشین؛ هاوده‌م؛ هاوال؛ دوست. (همنشین)

هاویر کرافت : اند؛ فرد: [ناو،ت] هافیر-کرافت جوړیک پاڼوړ که به‌سه‌ر ده‌ریادا و به‌سه‌ر عه‌رزدا ده‌خشی.

(هاور کرافت)

هوپ : ئوپ؛ له ئیستوپی ئینگلیزییه وه‌هاتوو؛ به شوفیر ده‌لین به واتا راوه‌سته، تو‌رمز بگره . (ایست)

هونه‌رپیشه : فد: [ناو،ت] شانوکار؛ ئە‌کته-ری شانو و سینما. (هنرپیشه)

هه‌په‌رووت : [ناو] حاله‌تی نه‌شه بوونی زو‌ر به‌هو‌ی کیشانی تریاک و هه‌پروینه‌وه. (هپروت)

هه‌رز : [ئاوه‌لناو] هه‌رس؛ ساف‌بوون و سووانی هه‌لی گرنجی پیچ و مو‌ره. (هرز)

هه‌ینوتیزم : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] خه‌وی ده-ستکرد؛ که له لایه‌ن هه‌ینوتیزو‌ره‌وه به‌سه‌ر که‌سێکدا داده‌سه‌پی. (هه‌ینوتیسم)

هه‌ینوتیزو‌ر : [ناو،بک] پسپو‌ری کاری هه‌ینوتیزم. (هه‌ینوتیزور)

هه‌یی : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] لاوی بیکاره‌ی و‌لاتگه‌لی روژئاوایی که دژ به کومه‌لگایان هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن و به‌کنج و سه‌-روقژی نا‌ئاساییه‌وه خو‌یان نیشاندده‌ن و زیاتر خوو گرتووی ماکی س‌رکه‌رن. (هه‌یی)

هه‌یندل : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] میله‌ییکی دوو تائیشکه که مو‌تو‌ری سه‌یاره‌یان پی‌هه‌لده-کرد ئیمرو بووه‌ته (سو‌یچ) کلیل. (هه‌ندل)

واپڙگ : [ناو] باوه شین؛ باڙین. (بادبزن)
واپهر : [ناو] باپهر؛ کولنج. (قولنج)
واتایی : [ئاوه لئاو] مهنه وی؛ پڙونی؛ شه-
 رابی ئالی واتایی بده دستم فهله ک باده، ته-
 پوتوژی خه یالات و خه فه تباریم وه به-
 رباده. «حه سه ن سه لاج سوران» (معنوی)
واته : [چاوه گه] وتن؛ وته؛ به واتهی به دگو؛
 به وتهی به دگو. (گفته؛ گفتن)
واتیرپولو : [ناو] یاریکی گروپییه له نیوان
 دوو تیمی مهله واندا که یاریکه ران تیده-
 کوشن توپیک پخه نه نیو دهروازهی به-
 رانه ره وه. (واترپولو)
واجه : [ناو] له ئاو یستادا (واج) به واتای وته
 هاتووه؛ واژه؛ وته؛ په یف؛ وشه. (واژه)
واجتی : [ناو] وهک ئه وهی؛ وه کوو؛ پسهو؛
 مینا. (ماننداینکه)
واچهی : [چاوه گه] وتن؛ کوتن؛ گوتن؛ په-
 یشین. (گفتن)
واخ : [ناو] واغ؛ له یاریی واخیندا به ین دار
 بوونی دوو گو یز یان دوو گزموله یه، به قه-
 رای قامکه چکوله پیدا چوونیک؛ دژی
 کویراخ. (دوگردوی فاصله دار دربازی-
 گردوبازی)+
واخوان : [ناو، ت] واخوین؛ ته لی شه شه می
 تار که قهوی تره. (سیم ششم تار)
واخولی : [ناو، ت] گیزه لووله؛ شایی

جندوکان. (گردباد)
وادار : (۱) [ئاوه لئاو] بادار؛ خوراکیک که-
 سکی پی ده ماسی. (رما تیسمی؛ خوراک-
 نفخ آور)
وادای : [چاوه گه] (۱) بادان؛ تاودان؛
 گرژ کردن. (تاب دادن). (۲) فوو دهر چوون؛
 بالیده رچوون. (باد دادن)
وارئامه ی : [چاوه گه، ت] هاتنه خوار؛
 نیشته وه؛ نیشته وهی مهل و ته یاره.
 (نشستن؛ پایین آمدن)
واراناو : [ناو، ت] باراناو؛ ئاوی باران. (آب-
 باران)
وارانه مانگ : [ناو، ت] سه رما وه؛ هه وهل
 مانگی پاییز. (آذر ماه)
وارده مهنی : [ناو، ت] خوارده مهنی؛ هه ر
 شت بو خواردن بییت. (خوردنی؛ خوراک)
وارده یو : [چاوه گه] خوارده وه؛ واردنه وه؛
 وه خواردن. (نوشیدن)
وارکیشه ی هه وایی : [ناو] چالی هه وایی.
 (چاه هوایی)
وارو : [ئاوه لئاو + جیناو] خوارو؛ خواره وه؛
 ژیره وه. (پایینی؛ طرف پایین)
وارویوخ : [ناو] له تورکیه وه هاتووه؛ دارونه-
 دار. (هست و نیست)
وارپه وارپ : [ئامراز، دهنگ] باره بار؛ باله بال؛ ده-
 نگی کار و به رخان. (صدای بزغاله و بره)

وازَلین : [ناو] ماکِیکی پاترولیه بو نه رم
 بوونهوهی پیستی وشکی لهش به که لکه.
(وازلین)
وازیار : [ئاوه لئاو + ناو] خوازیار؛ که سیک
 کو ده خازیت. **(خواهان)**
وازیگه : [ناو] بازگه؛ بازیگا؛ یاریگا؛
 جیگه ی یاری و کایه. **(جای بازی)**
واژو : [ناو] په سند؛ دروست کردن؛ ریکخستن؛
 شروقه؛ په ژراندن؛ ئیمزا. **(تصویب؛ راه-
 انداختن؛ امضا)**
واشاک : [ناو] جوړیک پشیله ی کیوی به-
 کلکی کورت و گویی رهش و پیستی به-
 هاداره وه. **(گر به وحشی)**
واشه نگ : [ناو، بک] سه لاکهر و ته پل لیده ری
 پارشیوانی مانگی رهمه زان. **(طبل زن
 سحری در ماه رمضان)**
وافووری : [ئاوه لئاو] (ب) تریاک؛ خوو گرتوو
 به کیشانی تریاک. **(معتاد به تریاک)**
واق واق که ره : [ناو] فرنده ی تاق تاق که ره.
(مرغ حق)
واکیش : [ناو] (۱) باکیش. (۲) که له شاخ. **(باد
 کش؛ استکان حجامت)**
واگون : [ناو] فارگون؛ چهن دژوور (کووپه) که
 له پال یه کدا دابه ستراون، زیاتر له شه مه نده
 فهردا که له چهن د واگون پیکدی. **(واگن)**
وال : ناوی جوړیک نه هه نگه. **(وال. (۲)
 [ناو] قوماشی توری زور ناسک. (تور خیلی
 نازک)**
والس : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] جوړیک هه لپهر-
 کیی ئارامی دوو که سی ئورو پییه. **(والس)**

(۲) ئاهه نگیکی سی زهری تاییه ته بو ره-
 قسی والس. **(آهنگ والس)**
والور : [ناو] چرایکی چیش لئانی پلته-
 داره. **(والور)**
واله : [ناو] لهنگ لیدان و خوار و خیج بوو
 نهوه ی هه رته گهریک له کاتی خولانه وه دا.
(لنگ زدن تا بر ماشین)
واله : [ناو] خوشک. **(خواهر)**
والهزا : [ناو] خوشکهزا؛ خوارزا؛ خارزا؛ مندالی
 خوشک. **(خواهرزاده)**
والی : [ناو] خوشک؛ واله. **(خواهر)**
والیبال : [ناو] یاریکی گروپییه، دوو ده-
 سته ی شهش که سی که یاری و مله ده که ن
 به توپ، توپیکیش له ناوه راستیاند، که نابی
 بهیلن توپ له زه وینه که یاندا وه عهرز بکه-
 وی. **(والیبال)**
وامه زه ند : [ناو] مه زهنده که ری با؛ باپیو.
(باد سنج)
وان : (۱) [جیناو] ئه وان. **(آنها. (۲) [ناو]
 شاریک و گوئی که له کوردستانی تورکیا.
 (شهرودریاچه است. (۳) [ناو] ده فریکی دریز
 و گه وره یه له گه رماو پری ده که ن له ئاوبو
 خو شور دن و چوونه ناوی. (وان. (۴) به و
 جوړهن؛ وهان. (اینطور هستند)
وانای : [چاوگه] خویندن. **(خواندن)**
وانگ : [ناو] بانگ. **(اذان)**
وا نواندن : [چاوگه، ت] (۱) به و جوړه نیشان دان
 ؛ (ب) به جوړیکی پیچه وانه خسته بهر چاو؛
 به جوړیکی دروین خسته پیش چاوی خه-
 لک بو به هه له بردنیان. **(وانمود کردن) (۲)****

ویچوون؛ واده‌نوینی؛ له‌وه ده‌چی. (بنظر-

رسیدن)

وانییه؛ وه‌هانییه؛ به‌و جوړه‌نییه؛ (ب)راست

نییه؛ دروځیه. (اینطور نیست؛ دروغ است)

واوشه؛ [ناو] باوشه؛ باوش؛ باخل. (بغل)

واوه‌یلا؛ هاوار؛ وشه‌ییک بو ده‌برینی کار

خرایی. (واویلا)

واهوځه؛ [ناو] واهوځ؛ بوړان؛ با وکرپوه

پیکه‌وه. (طوفان)

وایکینگ؛ [ناو] ئیلیکی شه‌رکه‌ری پاپوړه

وان بوون له ئیسکاندیناوی که زوړ جار

جیناره‌کانیان تالان ده‌کرد و تا سه‌ده‌ی ده-

یه‌می زاینی ئه‌و کاره ده‌وامی بوو.

(وایکینگ)

وته‌ی؛ [چاوگه] خه‌وتن؛ نووستن؛ پازان.

(خوایدن)

وراسه‌ی؛ [چاوگه] دروومان؛ دوورین.

(دوختن)

ورتکه و پرتکه؛ [ناو،ت] ورده‌وپرته؛ هوور

کوموورک. (خرده‌ریزه)

ورچه‌که‌بوون؛ دریژ بوونه‌وه‌ی سیبه‌ری

به‌رد و ره‌وه. (دراژدن سایه‌سنگ‌لاخ)

ورده‌کاری؛ [ناو] له کاری هونه‌ریدا له

پیشدا گه‌لله‌ییک ده‌گرن و پاشان به‌وردی

له سهری کار ده‌کهن که ناوی ورده‌کاریه.

(ریزه‌کاری)

ورده‌گیواو؛ [ناو] ئه‌م گیایه له زه‌مانی ئه-

شکانییه‌کاندا ده‌رکزه ده‌کرا بو ولاتی روم و

له‌وی بو عیلاجی نه‌خوشینی نزیکیه‌تیی

ژن‌ویپاو (جنسی) که‌لکیان لی‌وه‌رده‌گرت.

(درمنه‌دشتی.)

ورسته‌ی؛ [چاوگه] هه‌لسان؛ راپه‌رین. (پا

شدن؛ قیام)

ورسی؛ [ئاوه‌لناو] برسی. (گشنه؛ گرسنه)

ورشه‌ورش؛ [ناو،ت] جریوه‌جریوی ئه-

ستیران؛ تروسکه‌تروسک؛ تروسکه‌نه‌وه‌ی

له‌سه‌ر یه‌ک. (درخشیدن زیاد)

ورگه‌پیست؛ [ناو،ت] ورگه‌پوس؛ پیستی

ژیر سکی ئاژهل هه‌لمسان، یان ئاو تیژان

و ماسین. (پوست‌زیرشکم حیوانات باد کردن)

ورپوه‌ی جادوو؛ ناوی دیوکی ئه‌فسانه‌یی

میوینه‌یه. (نام‌دیوی افسانه‌یی)

وره‌گیا؛ < کاسه‌گول

وریزان؛ [چاوگه] (۱) راپه‌نین و له خه‌و

هه‌لسان. (۲) هه‌لسانه‌پا. (۱ و ۲ پاشدن)

وزاندن؛ وزوز کردن؛ ویزاندن؛ گیزه-

گیز کردنی میش و هه‌نگ. (وزوز کردن)

وززه؛ (۱) ئامراز، ده‌نگ [ویزه؛ ده‌نگی بالی

میش؛ (۲) ناوه] هیز؛ توانایی. (صدای بال-

مگس؛ زور)+

وزمه‌دار؛ [ناو] دارسیوهر؛ دارسیبه‌ر؛ گژه‌دار؛

داریکی بالآ به‌رز و جه‌نگه‌لییه گه‌لاکه‌ی

له‌گهل گه‌لای تووشیرین و وه‌نه‌وشه‌ده-

کولین و روژی که‌وچکیکی ده‌خون بو

مالیجه‌ی برینی ریخوله‌(کولیت) به‌که‌لکه.

(درخت نارون)

وژار؛ [ناو] بژار. (وحین)

وژارکی؛ [ناو] خوشارکی؛ قه‌راقه‌را. (قایم-

باشک. قایم‌موشک)

وژاره؛ [ناو] په‌ژاره؛ ئه‌ندیش؛ خوف؛ ترس.

(ترس)

وژن : [ناو+ناو، بک] بژار؛ وژن کهر : بژار-
کهر. (وجین)

وژنه : [ناو] گاینجه؛ سهرمژانه. (رابطبین-
خیش ویوغ)

وشاردهی : [چاوگه] گوشین؛ کوشین؛
گوشان؛ گفاشتن؛ گوفاشتن. (فشردن)

وشرگا : [ناو] زه پافه. (زرافه)

وشک و برینگ : [ئاوه لئاو] وشک و برنگ؛
زور وشک. (خشک خشک)

وشکه بهند : [ناو، ت] (ب) سهرمای زور و
بی بارین که ئاو ده بیه سستی. (سهرمای سخت؛
یخ بندان)

وشکه شایی : [ناو، ت] (۱) بی هو و بی په یوه-
ندی به شتی که وه چویی گرتن و هه لپه رین.
(بی دلیل و علت رقصیدن). (۲) هه لپه رینی بی
دو (دوت). (رقص مردانه بدون دختر وزن)

وشکه شیو : [ناو، ت] جاران بریتی بوو هه-
لگیرانه وهی لیباس وهک پشتوین و میزه ر
به باری خاوینتریدا؛ به لام ئه مرو به شوستنی
لیباس ده لین له ماشین (وشکه شور) دا بی
ئه وهی ئاوی لیکه وی و به تراوی تاییه ت
یا بینزین ده شوردری؛ ناوی ئه و مه کینه و
به ره می کاری ئه و مه کینه وشکه شیوه.
(خشک شویی)

وشکه که له ک : [ناو، ت] دیواری وشکه چن؛
دیواری به ردچن بی مه لات و قور.
(دیوار سنگ چین)

وشکه مز : [ناو، ت] وشکه مس؛ مزی ده-
ست و حقی کریکار به شیوهی نه غد و

بی نان و ئاو یان خوراک پیدان. (مزد-
بدون خوراک) +

وشی چن : < ئاواره ۳

وشی کهر : < ئاواره ۳

ولوشه : [ناو] برپویش؛ ساوار؛ په رشه. (بلغور)

ولوف : [ناو] وله ف؛ هه چک؛ هه چهل؛
ئالقه ی سهری گوریس و که ژو. (وهنگ)

ول ول : [ئاوه لئاو+ناو] کون کون؛ (دل ول-
ول کهردهن خه دهنگی دووری) «مه وله وی»
(سوراخ سوراخ)

وله گولای : [ناو] گولی گولای؛ گوله باخ؛
گولباخی؛ گول گولای. (گل محمدی)

وله تووتی : [ناو] گوله تووتی؛ گوله باخی کیوی؛
کولیندراوی گوله که ی بو مالیجه ی به ردی
گورچیله باشه. (نسترن؛ گل سرخ وحشی)

ولیکان : [ناو] داب و ره سمیکی کونی ناو-
چه ی گه پرووسه له ئاخری سالدای په یکه ره-
ییک له په رو چیده کهن و هه رکه س
گازییک له پیاز دها و تفی ده کاته وه به
سهر په یکه ره که دا به داخه وه هو په که ی ته-
واو بووم پروون نه بووه وه. (مراسمی در-
گروس)

ون نه ور : [ناو] گیای هه ریز؛ فریزوو؛
کولیندراوی بو لابرندی به ردی گورچیله
باشه. (مرغ؛ بید گیاه)

ونتال : [ئاوه لئاو] خوین تال؛ ناشیرین.
(زشت)

ون ریژ : [ئاوه لئاو] خوین ریژ؛ پیاو کوژ؛ بکوژ.
(خون ریز)

ونهن : [ناو] پردی له میوره ی دریژ چیبوو

ی سەر پۆبار. (پل از تا ک درست شده)
ونه ی : [چاوگه] خویندن. (خواندن)
وودکا : **پوس د**؛ **فد**؛ [ناو] قودکا؛ تراویکی
 ئالکۆلداری سەر خوشکهره. (ودکا)
وهئاگاهاتن : [چاوگه،ت] خه بهر بوونه وه؛
 هوشار بوونه وه؛ له بیخه بهری دهرهاتن.
 (آگاه شدن)
وهبا : [ناو] چاووولکه؛ ئازاریکه، به هو ی
 زگه شور و پشانه وه ئاوی لهش کهم ده-
 بی و زور بقه یه. (وبا) (۲) به با؛ وهک: دیله
 به با. (موقع جفتخواهی سگ)
وهباله ز : [ئاوه لئاو] تاوانبار؛ به رسووج؛ گونا
 حکار. (گناهکار)
وهبا ی ئالتۆر : [ناو] جوریکی کهم هیزتره -
 له نه خوشینی چاووولکه. (نوعی وبا)
وه بهردان : [چاوگه،ت] شتیک دانه بهر
 شتیک یان ته گهریک بو پراگرتنی؛ کاریته-
 ی شکاو کۆله که ی وه بهرده ده ن. (حایل-
 کردن)+
وه پیش گه ران : [چاوگه،ت] پیشکهرتن و
 بهرانبردانه وه. (جلوافتادن و دورزدن)+
وه تاو : (۱) به خۆر. (۲) بهند [به تالووکه؛ به-
 پهله؛ به له ز؛ به پرتاو. (با خورشید و آفتاب؛
 باعجله)
وه جاک کۆر : [ئاوه لئاو] له سهرده می زهرده-
 شتدا کوانووی ئاگر، ئه ولادی نیرینه هه-
 لیده کرد؛ ئه گهر که سیک ئه ولادی نیرینه-
 ی نه بووایه پیا ن ده گوت وه جاک کۆر یان
 وه جاک کویر. (اجاق کور)
وه جی : [ئاوه لئاو] (۱) به جی؛ به جی وری.

(بجا). (۲) له جیاتی؛ تهخوا ی. (درعوض)
وه ختاو وهخت : (ب) ۲۴ کاتزمیر. (۲۴
 ساعت)+
وهخت و ناوهخت : [بهند] به شیوه ی گورایگور
 چوون بو جیگایی، له کاتی له بار یان ناله
 باردا. (وقت و بی وقت)
وهختیه سی : وهختیه تی؛ کاتی خویه تی؛
 کاتی هاتوو ه. (وقت آنست)
وهخشوور : پیغمبه ر. (پیامبر)
وهخشووری : [ناو] (ب) زهرده شتی. (زردو
 شتی)
وهخۆگر : [ئاوه لئاو] له خوگر؛ دهر وهست؛
 حاله تی دهسته بهر بوون. (متعهد؛ ضامن)
وه دوو کهوتن : [چاوگه،ت] (۱) ریگه و ره-
 وشتی که سیک کردن به ئورناک و له سه ر
 ئه و ریازه رویشتن. (کسی را سرمشق-
 قرار دادن). (۲) دوا ی که سیک کهوتن و به
 شوین که سیکدا رویشتن. (دنبال کسی راه-
 افتادن)
وه ده رختن : [چاوگه،ت] (۱) ئاشکرا کردن
 و سه ر لابر دنی سوپ. (آشکار کردن). (۲)
 پیشاندان خو یا کردن؛ نیشاندان. (نشان دادن)
 (۳) دهر کردن و وه دهر نانی که سیک له-
 جیگاییک. (بیرون کردن)
وه ده ست و پا کهوتن : [چاوگه،ت] کهوتنه خو؛
 کهوتنه پهله و هه ول بوون؛ کهوتنه جم و
 جوول. (به دست و پا افتادن)
وه ده نگ هاتن : [چاوگه،ت] (ب) زبانی ره-
 خنه و ناره زایی کردنه وه. (زبان به اعتراض-
 گشودن)

وهر: (۱) [ناو] بهر؛ پانایی. (پهنا). (۲) [ناو]
 خور؛ روژ. (خورشید)
وهراوهر: [ئاوهلناوت] بهرامبه؛ بهرانبه.
 (برابر)
وهربازن: [ناو] بهربازن؛ بازنهییکی تنهنگ
 و چوکه، پاش بازنه دهکریته دهست که -
 بیته لهمپه بۆ ئهوهی بازنهکان دانه مالر
 ین. (نگهدارندهالنگوها)
وهربهردهی: [ناو] خوربردن؛ له بهر خور
 سووتان؛ خور سوچنای. (آفتابسوختگی)
وهربیژ: [ناو] قهلبیر؛ هیلهک؛ بیژنگ. -
 (غربال)
وهرپرای: [بهند+ ناو] خورپه؛ خورئاوا
 بوون. (غروب)
وهرپرگا: [ناو] خورپهپرگا؛ بهرانبهری خور
 ههلات؛ خورئاوا؛ خورنشین. (مغرب)
وهرتاخ: [ناو] شهخهل؛ نهمامی ساوای
 داری لیپهوار. (نونهال)
وهرچهپ: لای چهپهوه؛ (ب) سووچ؛
 گوشه؛ لابهلا؛ لاری. (گوشه؛ بیراهه)
وهرچهملیل: [ئاوهلناو] وهرمالوس؛ زور
 خه هاتن؛ چاوپر له خه؛ خه زاینه چاوپر
 خه هاتنی زور. (خوابآلود)
وهردهک: [ناو] ئوردهک؛ ئهم تورهمه ههر
 له هیلهکه هاتنهدهر هممو مهلهوانن، ده-
 ندوکیان پانه و له روانگهی فرنده ناسیهوه
 پینج جورن. (۱) دهن دوک مشاریهکان.
 (نک اره ایها). (۲) قازهکان. (قازها). (۳)
 مراویهکان. (مرغابیها). (۴) قوو. (قو). (۵)
 مراویه بینه کیشهکان. (مرغابیهای غواص)

وهردهک: [ئاوهلناو+ جینا] بهردهک؛ ئه-
 گهر دووکهس دووپیشته کی سوواری ئه-
 سپی بین ئهوهی پیشهوه وهردهک یا به-
 ردهک و ئهوهی پاشهوه، پیشتهک یان
 پشت تهرکه. (سوارجلویی)
وهرزا: [ناو] وشهییکی پهتی کوردیه که -
 چووته نیو فارسیس واتا گاجووت. (ورزا)
وهرزان: [چاوه] جوولان؛ تهکان؛ بزوان؛
 وهرزش. (جنبش)
وهرزانندن: [چاوه،ت] (۱) جوولاندن.
 (تکانداندن). (۲) خاراندن؛ خوش کردنی
 پیست و چهرم. (دباغی کردن پوست)
وهرزانهوه: [چاوه،ت] جوولانهوه؛ بزوانهوه؛
 وهرزش کردن. (ورزشی کردن)
وهرزشی پیشهیی: [ناوت] وهرزشی که
 بیته کاری سهرهکیی وهرزشکار. (ورزش-
 حرفه ای)
وهرزشی تاکه کهسی: ئه وهرزشانهن که
 وهرزشکار به تهنا دهچیه مهیدانی حه-
 ریفهوه، وهک: زوران و جودو و شهپه
 مشت. (ورزش انفرادی)
وهرزشی زستانی: [ناوت] وهرزشگهلی
 تاییهت به زستان که زیاتر لهسهر سههول
 و بهفر بهریوه دهچن. (ورزش زمستانی)
وهرزشی زورخانهیی: [ناوت] وهرزشی که
 له ناو زورخانهدا بهرهمییکی تاییهتهوه به-
 ریوه دهچی. (ورزش باستانی)
وهرزشی سوئیدی: [ناوت] (ب) لهش گه-
 رم کردن بۆ دهستیکی کارگهلی وهرزشی؛
 وهرزش کردن به جوولانهوهی ئهندامگهلی

لهش، بهبی که لک وهر گرتن که ره سته ی
وهر زشی. (ورزش سوئدی)
وهر سیان : [چاوگه،ت] که وتنه خوار؛ پیکه-
وتن؛ رویشتن. (افتادن پایین؛ براه افتادن)
وهر سین : [چاوگه] (۱) بهربوونه وه خواری؛
داکه فتن. (افتادن پایین). (۲) کاژیربوون؛
رازی بوونی جنسی. (ارضاشدن در
همخوابگی)
وهر که رده ی : [چاوگه،ت] له خوړا کرن؛
کردنه بهر؛ پوشین؛ پوشان. (پوشیدن)
وهر که مهر : [ناوت] بهرده گیا؛ که وچکه
چایی له کولیندراوی گوله خره کانی بو
ماوه ی سی پوژ کرمی ریخو له
(ثاسکاریس و کر مه ک) له بهین دهبا.
(برنجاسف وحشی؛ بومادران کوهی)
وهر که وتوو : (پاشکوتوو، سه گی خه وتوو؛)
به ته وسه وه به که سیکي خه وتوو ده لین.
(سگ خوابیده)
وهر گل دای : [چاوگه،ت] گل دانه وه؛ بهر-
گرتن؛ نه هیشتن و بوونه له مپهر. (مانع
شدن؛ جلوگیری کردن)
وهر گیراو : [ناو، بهر] (۱) هر شت تا ئیستا له
که سیک ئه ستیندراوه یان وهر گیراو. (۲)
په سند کراو په ژریندراو. (قبول شده)
وهر گیل : [ناو] بهردکیش؛ خه ره کی.
(وسيله سنگ کشی بالاغ)
وهر گیللو : [ئاوه لئاو + ناو، بهر] وهر گیردراو؛
بهراوه ژوو؛ سه ره ونخوون؛ پاچه بوو؛ ته-
رجه مه کراو. (برگردانده شده؛ ترجمه شده)
وهر مال : بهر مال؛ پیش مال. (جلومنزل)

وهرم دیه ی : [چاوگه،ت] ورم؛ خه و دیتن؛
خه و بینین. (خواب دیدن)
وهرمه زپ : [چاوگه،ت] خه و زپیان؛ خه و نه-
هاتن. (خواب از چشم پریدن)
وهر وچیش : [بهند] ئه پراچی؛ لو چی؛ بو
چی؛ بوچ؛ ئه پرا؛ له بهر چی؛ له چرووییکه وه.
(چرا)
وهر وه سهر : [ئاوه لئاو] بهفره به سهر؛ به فری
که مروف تی ناچه قی. (برف سفت منجمد-
شده روی زمین)
وهر وه وار : [ناو] بهفرانبار؛ هه وه ل مانگی
زستان. (دیماه)
وهره زی : [ناو] بیزار ی؛ جاززی؛ بی تاقه تی.
(بیزار ی)
وهره رس : [ئاوه لئاو] وهره ز؛ بیزار؛ بیتاقه ت.
(بیزار)
وهره قه هاتن : [چاوگه،ت] (ب) ناوی که-
سیک به سهر بازی دهر چوون. له زه مانی
قه دیمدا ناوی چند که س له سهر وهره قه-
ییک دهنووسراو دهرایه دس دیهبان که
حازریان بکات بو ناردنیان به سهر بازی.
(اسم درآمدن به سربازی)
وهره لوا یی : [ناو] چوونه پیش؛ پیشقه چوون.
(پیشرفت)
وهره ما : [ناو] بهر خه میو. (بره ماده)
وهره ندل : [ناو] جوړیک تفهنگی قه دیمی
بوو. (نوعی تفنگ قدیمی بود)
وهره نیا : [ناو] بیراز؛ گرنج گرنج کردنی به-
ردی ئاش. (آجدار کردن سنگ آسیا)
وهره نییر : [ناو] بهر خه نییر. (برهنر)

وه پښځستن: [چا وگه، ت] (۱) ناردن؛ خستنه پړی. (فرستادن). (۲) سهرپه رستی کړدن و بهر پرسی کړدن و ئیداره کړدن و بهر پوه بردن. (اداره کړدن). (۳) پیکه پینان وهک، میوانی وه پښځستن. (راه انداختن)

وه ریڼان: وه ریڼان؛ له دهور ئالاندن؛ ده ستم له قه دی وه ریڼا: ئالقمه کړد. (حلقه-کړدن)

وه ریڼه قه: [ناو] (۱) بهر یه خه؛ بهروانکه. (دستمال سینه). (۲) پیسیر؛ یه خه؛ بهر وک. (گریبان)

وه ز: [ناو] بهز؛ پیو؛ چه وری و چه وریایی دووگ و بهز. (چربی و دنبه)

وه زاله هاتن: [چا وگه، ت] وه زهز بیوون؛ وه-هاوار کهوتن؛ زور بو هاتن. (درفشار افتادن)

وه زه ند: [ناو] وه زه ن؛ زهره و زیان؛ ئه-زیهت و ئازار. (زیان؛ ضرر)

وه زی: [ناو] گويز؛ دار و بهری، داری گويز. (گردو)

وه ژاره: بیر و باوه پړیک که تنیا له خه-یاله وه سهره ه لده دا؛ پروپو وچ و خورافات. (خورافات؛ موهومات)

وه ژووړ کهوتن: [چا وگه، ت] (۱) لای ژووړو وه وه دانیشن. (دردن نشستن). (۲) چوونه ژووړه وه؛ چوونه ناوه وه؛ لی وه ژووړ کهوتن. (برکسی وارد شدن)

وه ستاکار: [ناو، ت] پسپوړی هه رکاریک، وه ستای ئه و کاره یه؛ وهک وه ستا کاری ئاش: ئاش وه ستا. (استاد کار)

وه سته ک: [ئاوه لئاو] حه یوانیک که زوو

ماندوو ده بیت؛ زیاتر بو ئه سپ و قاتر ده-وتریت. (اسب و قاطر که زود خسته می شود)

وه سله: [ناو] (۱) دار تاشی؛ نه جاری. (نجاری). (۲) وه سله و پینه. (وصله)

وه سهر کړدنه وه: [چا وگه، ت] به سهر کړدنه وه؛ سهر لیدان؛ حساب کړدن؛ که سیک به حساب هینان. (سرزدن)

وه سهر کهوتن: [چا وگه، ت] (۱) وهک؛ که-وتنه سهر ئاو. (روی آب ایستادن چیز سبک). (۲) رویشته سهر و چوونه قاتی سهره وه یا سهربان. (بالا رفتن). (۳) به پله و پایه گه یشتن. (ترقی کړدن)

وه سه ن: به سه؛ ئیتر به سه، له وه زیاتر پیویست نییه. (بس است)

وه شتو وار: [ناو] وه شته ی و بارین؛ باران بارین. (بارندگی)

وه شپه نگ: [ئاوه لئاو] خوشپه نگ؛ (ب) پرووگه ش؛ ئه نی گه ش. (خوش رنگ؛ خوشرو)

وه ش ونه نامه ی: وه ش گهره گ بیه ی؛ خوش ویستن؛ خوشه ویستی. (دوست-داشتن)

وه شینه ر: [ناو، بک] (۱) ئه وه ی بلاو ده کاته-وه؛ توو وه شین؛ بلاو که ره وه ی گو قار. (ناشر). (۲) لیډر؛ شهق وزله وه شین. (بزن). (۳) هاویژه ر؛ فریدر. (انداز)

وه فات: (۱) وه فای تو؛ قوربانی وه فاتم. (وفای تو). (۲) وشه ئاره وویه و اتا مردن. (وفات)

وه فرین: [ئاوه لئاو] به فرین؛ هه ر شت له به فر بچیت یان له به فر دروست بوو بیت.

(برفین)

وه قله كهوتن : [چاوهگه،ت] وه خو كهوتن و خو ساز كردن بو ته نجامی كاری؛ پل هه- لسان. (خودراآماده كردن)

وه كازه : [ناو] وه كاز؛ گوچان؛ گالوك. (عصا)
وهك خول : (ب) به شتی زور و فراوان دهوتریت؛ وهك خول رژاوه : به كجار زوره. (مانند خاك)

وه كردن : [چاوهگه،ت] (۱) كردنه وهی گری و شتی به ستراو. (باز كردن). (۲) ئاگر وه- كردن: ئاگر كردنه وه؛ هه لكردن. (روشن- كردن آتش). (۳) ئاوه لا كردن. ئاواله كردن و كردنه وهی دهر كه. (باز كردن)

وه كهل : [ئاوه لئاو] به كهل؛ هه روها وه ته گه: به ته گه و وه به ران : به به ران. (ماده گاو گشن خواه)

وه لاداهاتن : [چاوهگه،ت] (۱) به پال كه- سیکدا رویشتن؛ به لاداهاتن (ازكنار گذشتن). (۲) بووردنه وه، بووردنه وهی دل؛ به لادا كهوتن؛ (ب) مردن. (بیحس شدن و افتادن)
وه لاشم : [ئاوه لئاو] وهك: گیای دووراوی نه- به ستراوی كووه بوو؛ پرش و بلاو و شیواو؛ به سته به ندی نه كراو. (بسته نشده و بهم- ریخته؛ قله)

وه لهخ : [ناو] یاکه ریم؛ قومی؛ جوریک كو تره باریكه. (قمری)

وه لیشهت : [ناو] رشوه؛ به رتیل. (رشوه)
وهم جوړه : [به ند] وه یته ور؛ بهم جوړه.

(اینچنین)

وه نندیداد : [ناو] به شیکه له کتیی پیروزی

ئاویستا. (وندیداد)

وهن سیاوهش : [ناو] خوینی سیاوهش؛ گیاییكه كه به گوله كه یشی ده لین خوینی سیاوهش، گوله كه ی هینه ده كولین تا ئاوه كه ی ده چندریت پاش وشك بوونه وه هه ر جار به قهرا ده نكه نوکی له ئاودا ده- تویننه وه و له ده می وه رده ن بو عیلاجی چلكردنی پووك (پیوره) به كه لکه. (خون- سیاوشان)

وه نه دی : [ناو] (۱) جابه (جبهه) ی له شووشه چیکراوی پیش دووكان. (ویترین). (۲) هه ر شتی شووشه تیگیراو وهك ئاوینه و پهنجیره و... (هرچیز باجام شیشه ای)

وه نه دیگ : < وه نه دی

وه نییه . وهانییه؛ وانییه؛ (ب) ئایا وهانییه؟ (آیا اینطور نیست؟)

وه ور : [ناو] به فر. (برف)

وه وراو : [ناو] به فراو؛ تاواوهی به فر؛ (ب) ئاوی سارد و سه هو لاو؛ وه وراوان چوون سهیل دیدهی من جوشان «مه وله وی» (آب سرد؛ آب برف)

وه ویه جنوكانه : [ناو] بوو كه جنوكانه؛ شاییه جنوكانه؛ گیزه لووله. (گردباد)

وه هابی : [ئاوه لئاو] شوپگرانی وه هابییهت. (وهابی)

وه هابییهت : [ناو] لقیك له مه زه به بی حه- نبه لی كه له سه ر بیرو پروای موحه ممه دی عه بدولوه هاب دانراوه كه قورعان و سوننه- تی پیغه مبه ر به بنه رته تی پروا ده زانی و به- غه یری خودا پنا به هه ر شت بردن به شه-

ریک دانان بو خودا دهزانی. (وهایت)

وهی وه گه پین: [ناو] بهلا وهر گه پین؛ به-
لا گهردان؛ قه لخانی بهلا. (بلاگردان)

ویاران: [جیناو] تهوانه ی ویهردن؛ (بوور
ین، پابوورین)؛ پابووردوو گهل. (گذشتگان)

ویتامین: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] ههر کام له
پیکهاته ئالیه کان له نیو خوراکدا که بو
ژیان پیویسته بهلام نایته هیز و وزه.
(ویتامین)

ویتامین ئا: [ناو] رتینول؛ تهو ویتامینه له
نیو چهووریدا ده توپته وه و کهم بوونه وه ی
تهو ویتامینه له له شدا، ده بیته هو ی شهو
کویری و زبر بوونی پیست. (ویتامین آ)

ویتامین ئی: [ناو] له گه وره بوونی ماسوو
له کانی له شدا ده ورده گیر ی و پیشگری له
زوو پیروونی سیلولوله کان ده کا. (ویتا
مین ای)

ویتامین (ب ۱): [ناو] کهم بوونی تهو
ویتامینه له له شدا ده بیته هو ی نه خوشینی
بییری بیری؛ له ناو جهرگ و هیلکه و بیرهدا
زوره. (ویتامین ب ۱)

ویتامین (ب ۲): [ناو] تهو ویتامینه ده بیته
گه شه و نه شه ی له ش؛ له ناو شیر و جه-
رگدا زوره. (ویتامین ب ۲)

ویتامین (ب ۶): [ناو] بهرگری له دل به
یه کداهاتن و رشانه وه ده کا. (ویتامین ب ۶)

ویتامین (ب ۱۲): [ناو] له دروستکردنی
خوین له ناو له شدا ده وری هه یه. (ویتامین-
ب ۱۲)

ویتامین (سی): [ناو] له ناو سهوزی خواردن

و میوه دا زوره؛ بو بهرگری له هه لامهت-
باشه؛ خوش کهره وه ی برینی له شه.
(ویتامین سی)

ویتامین (دی): [ناو] له پتهو بوونی
ئیسک و ددان دا پو لی هه یه. (ویتامین د)

ویتامین (کا): [ناو] له راهه ستانه وه ی خوینی
به ربووی له ش و گرسانه وه ی خوینی بریندا
ده وری هه یه. (ویتامین کا)

ویتامین (فد؛ فد؛ اند): [ناو] چه شنی وینه کیشان
به پهنگی خهستی (هه ویری یان پونی) له-
سه ر شو شه. (ویتامین ای)

ویتامین: [چاوه گه] وتن؛ هو تن؛ خوتن؛ خه
وتن؛ نووستن؛ رازان. (خوایدن)

ویتامین: [ناو] بیژنگ؛ ویچن؛ هیله ک.
(غربال)

ویدئو؛ اند؛ فرد؛ فد: [ناو] کهرهسته ی تو مار
کردن و بلاو کردنه وه ی دهنگ ورهنگ به
شیوه ی میقناتییسی. (ویدئو)

ویده چی: [به ند] (۱) له وانه یه؛ رهنگه واییت.
(شاید؛ احتمالا). (۲) شیوه ده دا؛ له وده چی.
(شیه است)

ویرانکهر: [ناو، بک] ویرانگهر؛ خاپوور کهر؛
تیکده ر. (ویرانگر)

ویرانکهر ده ی: [چاوه گه، ت] ویرانکردن؛
خاپوورکردن؛ کاولکردن. (ویرانکردن)

ویرشیه ی: له بیر چوون؛ له یاد بردن؛ فه-
راموشکردن. (فراموش کردن)

ویرمووت: ناوی جوړیک شه راهه. (نامنو-
عی شراب)

ویرپی: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] (۱) تراویکه بو بریقه-

دار کردنى وینه و چه رم. (۲) چه رمى ویرنى
 لیدراو. (۳) جوریک چه رمى ده سترکدى
 بریقه دار. (۱ و ۲ و ۳ ویرنى)
ویرول: [ناو] ویکول؛ ویکول؛ بیه کول؛
 بنجه بی؛ گه لاکه ی ده کولین، بو مالیجه ی
 زهردووی و مالارپا (نوبه تی) باشه؛ سی جوره
 (۱) بیه چه رمه، یان سپه بی، (۲) سوورهبی
 ، (۳) ره شه بی. (بید)
ویره ویر: [ناو، ت] بیره بیر؛ هه لاتن و کورته
 راهه ستانی ناسک. (رم کردن و ایستادن و-
 واپس نگریدن آهو)+
ویره ویر: [نامراز] دهنگی هه رشت که به
 تیژی رابیری وه ک بهرد و گولله؛ ویره ی
 زور. (ویزویز گلوله)
ویزا: فرد؛ فد؛ [ناو] به رایى؛ ئیزنى چوونه
 ناو ولاتیکی بیانی له لایهن نوینه رى ئه و
 ولاته وه. (ویزا)
ویژاموور: [ناو] زهنگله؛ زهنگوله. (زنگوله)
ویژامه: [ناو] پروزه؛ په خشان؛ وه ژهگ؛
 نفیسکی. {نسر با (ت) سه نقطه}
ویژی: [ناو] باویشک؛ ئارووشک؛ هوثرین؛
 باووشک. (خمیازه)
ویساندن: [چاوگه، ت] فیساندن؛ نماندن؛
 خووساندن؛ ته پر کردن؛ خويساندن.
 (خيساندن)
ویستاو: [ئاوه لئاو+ به ند] له سه ر دريژایی
 چه قاو؛ بی جووله؛ به پاوه راویستاو؛ ماتل.
 (ایستاده؛ بی حرکت؛ معطل)
ویستراو: [ناو، بهر] داوخواز کراو؛ (ب) بانگ-
 کراو له ریک خراویکی ده وله تیه وه زیاتر بو

لیرسینه وه. (خواستنه شده)
ویسته ر: [ئاوه لئاو] خوازوک؛ که سیک که
 ده یه ویت؛ خاترخواز؛ خوازهر. (خواستار)
ویسکی: [ناو] جوریک خواردنه وه ی سه ر
 خوشکه رى ئالکولداره. (ویسکی)
ویسیای: [ناو، بهر] فیسای؛ خویشای؛ خو
 ساو؛ نماندی. (خیس شده)
ویکھاتن: [چاوگه، ت] چه مین؛ چه مانه وه؛
 چه مینه وه؛ هاتنه وه یه ک و نزیک
 بوونه وه ی دوجه مسه رى هه ر شت. (خم-
 شدن).
ویلک: [ناو] به ژن و ناوقه دی دار، له ریشه
 وه هه تا جیی لق ده رکردنی دار. (تنه درخت)
ویله کی: سه رگه ردان؛ تیری بی تامانج؛ وه-
 ک؛ گولله ی ویله کی. (بی هدف؛ سرگردان)
ویلی: [ناو] بهرهلایی؛ ئاواره یی؛ سه رگه-
 ردانی. (ول بودن)
+ وینه: ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)
وینجه تاله: [ناو] وینجه که رویشک؛
 خوراکی ئازاله؛ بو شیفای برین باشه.
 (یونجه وحشی)
ویهرد: [رابوردووی ره دبوون] تیپه ری؛
 رابورد؛ روپی. (گذشت)
ویهرنای: [له چاوگه ی ویهردن] (۱)
 رابوردن؛ رویین. (۲) لیخوشبوون؛ به-
 خشین. (۱ و ۲ رفتن؛ گذشتن)

وات : اند؛ فد: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی هیزی
کاره‌بایی به‌رانبهر به یه‌ک ژوول له چرکه-
ییکدا. (وات)

وات‌بوږد : [ناو] ته‌خته‌ی سپی که به رهش
له‌سه‌ری ده‌نووسن؛ دژی ته‌خته سیاه.
(وايت‌برد)

واتیرپروف : اند؛ فد: [ناو] ئاونه‌دز؛ به-
کاترمیره‌که‌مه‌وه ده‌چمه ناو ئاو، واتیرپروفه
ئو نادزی؛ دژی ئاو. (واترپروف)

واریس : [ناو] پاگره؛ نه‌خوشینی گری‌گری
بوونی ده‌ماری له‌ش به‌تاییه‌ت له به‌له‌کدا.
(واریس)

واشیر : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] به‌ریچ؛ ئالقه-
ییکه ته‌نک، ده‌خریته نیوان پیچ‌وموره بو
به‌رگری له‌شل‌بوونه‌وه یانمتک لیبرین.
(واشر)

واکسن : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] هوورگو
میکرووی لاوازکراوی نه‌خوشینه‌کانی جوږ-
به‌جوږ و تاییه‌ت، بوکردنه ناو له‌ش و در-
وست. بوونی (دژ‌هوورگ) له له‌شدا، و به-
رگه‌نه‌گرتنی هوورگی‌تر به هووی ئه-
و (دژ‌هوورگ)‌وه. (واکسن)

واکسیل : روس؛ فد: [ناو] په‌لکه‌ی
هوئراوه له قه‌یتانی لاشانی ئه‌فسه‌رانی
تاییه‌ت به‌هر به‌شی له ئه‌رتەش.
(واکسیل)

واکسیناسیون : فرد؛ فد: [ناو] کاری واکسه-
ن کردنه ناو له‌ش. (واکسیناسیون)

واکمن : اند؛ فد: ناوی بازرگانی بو که‌ره-
سته‌ی چووکی بلاو که‌ره‌وه‌ی ده‌نگ.
(واکمن)

والان : فرد؛ فد: [ناو] (۱) لیواری چینه‌داری
سه‌ر قوئی کراس و خوار داوینی کراس.
(۲) کورته په‌رده‌ی چینه‌داری ژووره‌وه‌ی په
رده‌ی په‌نجیره. (والان)

والور : فرد؛ فد: [ناو] پوینه و گرینگایه‌تی
که‌هه‌رکه‌س له کومه‌لگادا هه‌یه‌تی. (والور)
والیالیست : [ناو، بک] یاری که‌ری والیبال.
(والیالیست)

وانیت : اند؛ فد: [ناو] پیکاب؛ سه‌یاره‌ی
بچووکی بارکیش که تا دوو تون بار هه-
لده‌گریت. (وانت)

وایهر : اند؛ فد: [ناو] چه‌پکه‌سیمي
رووپوشدار؛ چه‌ند سیمی رووپوشدار له به-
ینی موټوږ و دیلکو له سه‌یاره‌دا. (وایر)

ولت : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی
په‌وتی کاره‌بایی. (ولت)

ولتامیتر : [ناو] ئامیری پیوانی پاده‌ی کاره-
بای رابووردوو له ته‌لیکدا. (ولتامتر)

ولتمیتر : [ناو] ئامیری ئه‌ندازه‌گرتنی
جیاوازی پوتانسیلی خالگه‌لی خولگه‌ییک
به یه‌که‌ی ولت. (ولتمتر)

ولف : [ناو] ولف؛ جیگای باتیکردنی تیوی
سه‌یاره که به تیوپه‌وه لکاوه. (ولف)

وه‌رزشی ئاماتوری : فد؛ اند: [ناو، ت] وه-
رزشی که پیشه‌ی سه‌ره‌کیی وه‌رزشکار نه-

بیټ. (ورزش آماتوری)

وه رهاتن : [چاوگه] په نمان؛ وه ک: په نمانی
هه ویر؛ هه لانتی هه ویر؛ هه لمسانی هه ویر.
(ور آمدن)

وه رهق **هه لگه پړانه وه** : [چاوگه، ت] جاری
واهه هیه چه ند کاتژمیر قوماز بازیگ له سهر
یه ک ده وړ پښت، له ناکاو ده ست ده گوړی
و ده ستی چاکی بو دیت، یان به راوه ژووی
ئه وه، به وه ده لپښ وه رهق هه لگه پړانه وه؛
(ب) بارودوخ گوړان. (ورق برگشتن)

ویتو : [ناو] خاوه نی بهرگرتنی زوردارانه؛
ده سلات به که س یان پیک خراوی دان بو
تیکدانه وهی بریاری گشتی. (ویتو)
ویتو کردن : [چاوگه، ت] څیتو کردن.
پووجه لکردنه وهی بریاری کوړپکی قانونی
به هووی مافی ویتووه. (ویتو کردن)

ویدئو کلوپ : [ناو، ت] دامه زراوی که
فیلمی ویدئویی به کری ده دا. (ویدئو کلوپ)
ویراستار : [ناو، بک] که سیک که هه له ی
به ره می نوو سراوه یی سهر راست ده کا.
(ویراستار)

ویرانگهر : [ناو] که سیک یان شتی که
کاری ویرانکردنه؛ بومی ویرانگهر. (ویر
انگر)

ویرانگهری : [ناو] کاری ویرانگهر؛ رهوتی
ویرانکردن. (ویرانگری)

ویرگول : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] نیشانه-
ی(،) که دوو پاژی په سته ییک دیاری ده کا،
بو ئیستیکی کهم له کاتی خویندنه وه دا.
(ویرگول)

ویروس : **فرد؛ اند؛ فد** : [ناو] څایروس.
(۱) گیاندارانی زور وردیله که ده بنه هووی
نه خوشین له زینده وه راندا. (۲) بهرنامه ییکی
کامپیوتیری بو تیکدانی رهوتی ئاسایی
کامپیوتیر. (۱ و ۲ ویروس)

ویزیتور : [ناو] (ب) بازار دوز؛ که سیک که بو
کالای فابریکا یان پیک خراوی موشته ری
ده دوزیته وه. (ویزیتور)

ویلچر : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] سه نده-
لی (کورسی) ته گهردار تایبه ته بو سوابوونی
نه خوش و شه پله لیدراو. (ویلچر)

ویولونیست : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] ژهنیاری
که مان. (ویولونیست)

۷۰۸

ی : پاشگریکی ناوچهیییه و له سابلاغ و بوکان دهوتری و واتا ناگوپی. (لای هه- لوی بهرزهفری (بهرزهمژی) : واتا (لای هه- لوی بهرزهفری بهرزهمژ) لیره‌دا بهرزهمژی حاله‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه که بلیین بابچین بو (سابلاغی) (سابلاغی) واتا بچین بو سابلاغ. (پسوند)

یابان : [ناو] ژاپون. (ژاپن)

یاتاخ : [ناو] مه‌نزله‌گه؛ جیگه‌ی مانه‌وه. (جای‌ماندن.منزل)

یاخیگه‌ری : **فد** : [به‌ره‌می‌چاوگه] سه- ریزیوی؛ نافرمانی؛ (ب) به‌ره‌لستی ده‌وله- ت هه‌لسان و دژایه‌تی کردن. (یاغیگری)

یادهات : [ناو] بیرهات. (یادمان)

یادچوون : بیرچوون؛ ژبیرکرن؛ فه- راموشکردن. (فراموش کردن)

یارد : **اند.فد.فرد**. [ناو] یه‌که‌ی پیوانی دریزیایی له ئه‌مریکا و ئوروپا به‌رانبه- ره ۹۱/۴۴ سانتی‌متر. (یارد)

یارو : (۱) [جیناو] شت؛ فلانه شت؛ فلانه که‌س؛ یاروکه‌ت برد : شته‌که‌ت برد. (چیز). (۲) ئه‌ی یار؛ دوستو. (ای‌یار) +

یارویاوه‌ر : [ناو،ت] ئاریکار؛ پشت‌وپه‌نا؛ پشتیوان؛ خودا یارویاوه‌رت بی‌ت : خودا ئاگای لی‌ت بی. (یارویاور)

یاره‌لماسی : < ئیره‌لماسی

یاره‌مه‌ز : [ئاوه‌لناو] فیله‌باز؛ حيله‌باز؛ عوین- باز. (مکار)

یاره‌مه‌زی : [ناو] عوین‌بازی، حيله‌بازی؛ فیله‌بازی. (مکاری)

یاری‌دای : [چاوگه] یارمه‌تی‌دان؛ کومه‌ک- کردن؛ ئاریکاریکردن. (کمک کردن)

یاریگه : [ناو،ت] جیگای کایه‌کردن، گوپه- پانی یاری. (میدان‌وجای‌بازی)

یازمه : [ناو] ده‌سره‌یان میزه‌ری وه‌ک هه‌وری، که چکوله‌تره له پیچ و لاره پیچ. (دستار‌کوچک‌زنانه)

یاس : [ئاوه‌لناو] به‌ته‌نگ هاتن؛ بی‌تاقه‌ت؛ وه‌ره‌ز؛ جارس. (عاصی) +

یاسه‌که‌وه : [ناو] پوره‌گول؛ گیاییکی به- رزه، گوله‌کانی هیشو ئاسایه و بوئیکی خوشی هه‌یه و ره‌نگی گوله‌کانی شین و به‌نه‌وشه و له کیوه‌کانی بانه و مه‌ریوان و باکووری سه‌قز زوره‌دژی کوخه‌یه و بو میز گیرانیش به‌که‌لکه. (یاس بنفش)

یاسه‌ی سه‌خت : [ناو،ت] گاشه به‌ردی ره- ق گاشه به‌رد. (سنگ‌بزرگ‌وسخت)

یاشتن : [چاوگه] ژیان؛ بو‌ی‌هه‌یه له (یاش)ی تورکیه‌وه تیکه‌لی زاراوه‌ی کورمانجی بووییت که چاوگه‌که‌ی (یاشماخ)ه‌هر به‌و مانایه‌یه. (زندگی کردن)

یاغله‌وی : < یه‌غلاوی

ياقووتی شین : [ناوت] بهردی سافیر.
(ياقووت آبی)

ياکه ند : [ناو] ياقووت. (ياقوت)

ياگه نهنگوس : [ناوت] جی په‌نجه؛ جیگه قامک که له جياتی واژو به‌ژیر نووسراوه‌دا دهنریت. (جای انگشت)

ياگی : [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهیر. (آتش)

يالته به‌ک : [ناو] يال ته‌به‌ق؛ که‌شه‌فه‌ی دارین؛ سینی چکوله‌ی دارین. (سینی-چوبی)

يالخ : [ناو] له وشه‌ی تورکی (يال‌لخ) ه‌وه-هاتووه؛ ده‌ستمالی مل پیچ؛ ده‌سروکه‌ی مل. (دستمال گردن)

يال وگوپال : [ناوت] (۱) يال و کوپال؛ مل و کوپاره‌ی گاو حه‌یوان؛ زیاتر به‌شان و ملی ته‌ستور ده‌وتریت. (يال و کوپال)

ياله : [ناو] ياله؛ که‌له‌شاخیک که له‌قه-دیمدا شه‌رایبان پی ده‌خواره‌وه و بو‌ی هه‌یه پیاله هه‌ر له‌و وشه‌را هاتووه. (جام-شراب از شاخ گاو)

يانگوو : [به‌ند] يانکوو؛ يانی؛ واتا. (یعنی)

يانگه : [ناو] جی؛ جیگا. (جایگاه)

يانه‌وان : [ناو] ژنکابه‌رمالی؛ کابان؛ که-یيانوو؛ بناوانی مال. (کدبانو)

ياوا‌ی وهر : [چاوگه‌ت] هاتنه پیشه‌وه؛ که-یشتن به. (رسیدن به)

ياوز : [ناو] پاکه‌ره‌شیله؛ گیاییکه بو درگا کردنی دومه‌ل به‌که‌لکه. بو ئیشی که-روو (له‌وزه‌ته‌ین) و ئیشی که‌ده‌باشه؛ به‌ردی زاور له‌به‌ین ده‌با، ۲۰ گره‌م ياوز له ۲۵۰

گره‌م ئاودا ده‌کولینن و تاچوار پوژ لی ده-خونه‌وه. (اسفرزه)

ياوکوژ : [ناوت] ده‌رمانه له‌رز؛ داریکه له چین و هیندوستانه‌وه هاتووه له په‌راوی زه‌ریای ده‌ربه‌ندیخان ده‌ستنیژ کراوه و دژی یاوی مالاپریاه و ماکیکی لی‌ده‌گیریت به‌ناوی که‌نه‌گه‌نه که عیلاجی یاوی مالاپریاه. (گنه‌گنه)

ياوو : بگات؛ بیته به‌ره‌وه. (برسد)

يايانه : [به‌ندت] خوشکانه؛ خانمانه؛ خاتوونانه؛ بانووانه. (مانندبانو)

يورتمه : [ناو] قورته؛ لوقه؛ جوړیک به-ریگادا پرویشتنی ته‌سپه؛ ریگا پرویشتنی ته-سب له خاوه‌وه تا ده‌گاته چوارنال هه‌شت جوړه، (۱) ته‌راتین، که‌راندنی ته‌سب بو‌وشک بوونه‌وه‌ی ئاره‌قی له‌شی، (۲) که‌ده‌م، پرویشتنی ته‌سب له‌کاتی سوواریدا، له‌ته-راتین به‌له‌زتره. (۳) مه‌ری، شیوه‌ره‌وتی وه‌ک ره‌وتی مه‌ر. (۴) یورغه، له مه‌ری به-له‌زتر و له یورتمه خاوتر. (۵) یورتمه، گورگه لوق؛ لوقه؛ قورته. (۶) نه‌رمه غار؛ غاری هیواش له گورگه لوق به‌له‌زتر. (۷) غار، له نه‌رمه غار به‌له‌زتر. (۸) چوارنال، پرتاو؛ به‌له‌زترین غاری ته‌سپه. (یورتمه)

يورغه : < یورتمه

يوگا : [ناو] (۱) کومه‌له وه‌رزشیک بو‌راهینان و زال بوون به‌سه‌ر له‌ش و روخ-دا. (۲) ریپازیکی دینییه له هیندوستان، که سه‌ر به‌ستی روح له ده‌ست به‌ردان له (هه‌وه‌س و داخوازی) له‌ش‌دا ده‌بینی.

(یوگا)

یوگرت: [ناو] یه کگری؛ یه کگرتن. (اتحاد)

یونجه تالی: [ناو،ت] وینجه تالی؛ وینجه

که رویشک؛ گیاییکه خوراکی مالاته و

کولیزاوی گه لاکه ی له گهل گه لابیدا بو

عیلاجی بیرووی وشک به که لکه که پیی

دهشون. (یونجه وحشی)

یویو: [ناو] (۱) یاری مندالان به که رهسته-

ییکی کیشداره؛ ناوی ئه و که رهسته. (یویو).

(۲) یه که یه که. (یکی یکی)

یه پراخ: [ناو] یاپراخ؛ یاپراغ؛ ئیپراخ (ویده-

چی وشه ییکی تور کی بیت) دولمه. (دلمه)

یه تیمچه: (۱) [ئاوه لئاو] هه تیوی بی بایهخ؛

هه تیوه؛ یه تیم چه رک. (ولنگار). (۲) [ناو]

جوړیک خواردنه له باده مجانی رهش.

(یتیمچه)

یه تیم چه رک: [ئاوه لئاو] هه تیوه؛ په ست و

بی بایهخ. (انسان بی ارزش؛ ولنگار)

یه خاف: [ناو،ت] بو کوشتن و له بهین

بردنی جوولوه و گه راکانیان، له زستاناندا

ئاو ئازین ده که نه سهر مه زرا که بی بهستی.

(آبیاری زمستانه مزرعه برای از بین بردن-

حشرات)

یه خاو: [ناو،ت] (۱) ئاوی سه هوئی تاواوه.

(۲) سه هوول و ئاوی تیکه لاهو. (۳) (ب) ئاوی

زور سارد و چاییگ، به فراو؛ سه-

هو لاهو. (آب بخ)

یه خچال: [ناو،ت] له قه دیمدا چالیان هه-

لده که ند و له زستاناندا به فر یان ئاویان

تیده کرد که له چله ی زستاناندا بی بهستی و

له هاویناندا ده ریان ده هینا، ئه مړو یه-

خچالی نه وتی و کاره بایی هه یه و به و که-

رهسته ده لین که سه هوول دروسته کات.

(یخچال)

یه خچالی سروشتی: له هه ندی کیوی

سهر که شدا شیو و دول پرده بن له به فر و

ساله و سال ده مین و ناچنه وه، به فره چالی

سروشتی. (یخچال طبیعی)

یه خدان: [ناو،ت] (۱) جیگی سه هوول. (۲)

یه غدان؛ سندوقی گه وره. (سندوق بزرگ)

یه خمال: [ناو،ت] شهر به تی خاکشیر به

ورده سه هوول وه. (شربت خاکشیر با قطعات -

ریز یخ)

یه خه ئیسی: [ناو،ت] یه خه ی پر به مل

که به سهر خویدا ده نووشتیه وه و ده ورانده-

وری مل تا نزیك چه ناکه داده بو شیت

زیاتر به کراسی بهن (پولیویپر) ی یه خه دریژ

ده وتريت. (یقه اسکی)

یه خه ئینگلیسی: [ناو،ت] یه خه ی کراسی

ملیوان کورت. (یقه انگلیسی)

یه خه چلکن: (۱) [ناو] که سیک که یه خه ی

لیباسی چلکن بیت. (۲) (ب) به مروقی

شرپوشی بی که سایه تی ده وتري. (یقه

چرکین)

یه خه دادرای: [ناو] جوړیک گه نمی قه نده-

هاری. (نوعی گندم)

یه ددی: کورتکراوی یه دواللا. (مخفف-

یدالله)

یه راق: [ناو] زهنبه ری سهر و ملی ئه سپ؛

خشلی ئه سپ. (یراق)

یهراق دروو : [ناو،ت] که سیک که یهراق چیده کا. (یراق دوز یراق باف)

یه ره : سی؛ یه ره شه ممه : سی شه ممه. (سه)

یه ز : [ناو] یه زدان؛ خودا؛ خولا؛ (یزدان)

یه زان په رس : [ناو] گیاییکه زه هراوییه، به- لام پینج گرهمی له گهل ۲۰ گرهم گولوه- نه وشه و گوله هیرودا ده کولین بو عیلاجی نه خوشینی هه ناسه تهنگی. (ناسم). (تاج الملوک)

یه زشن : < یه سنا

یه ساخ : یاساخ؛ قه دهغه. (قدغن)

یه سنا : [ناو] یه سته؛ یه زشن؛ به شیکی به- هیزه له ناویستا. (یسنا)

یه سه : ئه مه یه؛ ئه مه سه؛ ئه مه سه؛ ئه وه تانی. (اینست)

یه شت : [ناو] به شیکه له کتیی ناویستا. (- بخشی از آوستا)

یه شمی : [ئاوه لئاو+ ناو] رهنگی سهوزی توخ به رهنگی یه شم؛ ئامیته ی زهر د و شین و قاوه یی توخ. (یشمی)

یه غلاوی : تد؛ فد؛ [ناو] یه غله بی؛ تاوه ی دهستکداری سه ربازی. (یغلاوی)

یه ک : [ناو] ییک؛ ئیک؛ له هه رسی زاراهوی سه ره کیدا واتاییکیان هه یه (یک)

یه کانه : [ناو] یارییکی دوو یان چهند که- سییه که مندالان به نوبه به سه ره یه کتردا باز ده دن. (جفتک چارکش)+

یه کبتوون : [بند] یه ک وچان؛ یه ک بین بی مهوداو پشوودان. (یکسره؛ بدون وقفه)

یه کبه رخ : مه ری که جاریک زاییت. (گوسفندی که یکبار زائیده باشد)

یه کدی : [جیناو] هه قه دوو؛ یه کتری؛ یه- کترین. (همدیگر)

یه ک دونیا : [بند] به قه را دونیا ییک؛ یه کدونیا سوپاست لیده که م : به قه د دونیا- ییک. (ب) گهلک. (یک دنیا؛ یک عالمه)

یه کراست : [بند] بی لادان له جیی تر، یه- کراست هاتم بو مالی ئیوه؛ راسته وراست. (مستقیما)

یه ک رهنگ : [ئاوه لئاو+ ناو] چاکردنه ناو ئیستیکان یان شه ره له قوریه وه بی ئه وه ئاوی داخی به سه ره دابکریت. (ب) چایی پر رهنگ. (یک رنگ)+

یه ک ری : (۱) [ئاوه لئاو] به ره وه یه ک لا؛ یه- ک بیر و باوه؛ هاو بیر هاو بیر؛ یه ک ری باز. (یک مسیر). (۲) یه ک را؛ به جاری؛ هه موو؛ به یه ک جاری. (یکبار؛ یکباره)

یه ک سه ری : (۱) [ئاوه لئاو] یه ک لایی؛ کاره که یه ک سه ری بکه وه : بیخه به - باریکدا. (یکسره). (۲) [ناو] ره شکه کای ئیوقه د نه به ستراو. (تورکاه کشی کامل و وسط بسته نشده)

یه ک شه وه : ئه وه به فره ی دویشه و باریییت. (له هه ر کاتیکی سال دا باریییت)+

یه ک شیوه : [ئاوه لئاو] یه ک جوړ؛ یه ک وینه. (یک شکل)

یه ک قسه : [بند] فروشیاریک که له موعامه له دا قسه ناگورپیت و هه وجه به چه ناکه لیدان (چهنه لیدان) نییه. (یک کلام)+

یه ک که وتوو : [پابوردووی چاوگهی یه ک
 که وتن] ریک که وتوو؛ یه ک گرتوو؛ تهبا.
 (به توافق رسیده)
 یه ک لایی : تهواو کردنی قسهی موعامه له
 یان گرفت و گیری و کیشه، سهر راست
 کردن و خستن به باریکدا. برینه وهی
 قسه و باسی په یمان. (یک طرفی؛ حل کردن -
 مسئله؛ یکسره)
 یه ک وچان : [بهند] بی پشوودان؛ کاره که -
 مان یه ک وچان تهواو کرد. (بدون وقفه)
 یه ک و دوو کردن : پاوپا کردن؛ بیر لیکردنه وه
 و هه لسه نگاندن و بهراورد کردن؛ بی یه -
 ک و دوو : گورج؛ بهلهز. (فکر کردن و برآورد -
 کردن انجام کاری)+
 یه که پهل : [ئاوه لئاو] یه که تا، ته نیابال؛
 بیکه س؛ بی یاریده دهر. (تنها)
 یه که له : یهل؛ گیانداریک که له ئه ندامه -
 کانی جووت، ته نیا یه کیگی هه بییت، وه -
 ک (یه که له گون، یه که له چاو، یه که له
 گوان). (حیوانی که از اعضا جفت فقط دارای -
 یکی باشد) له فارسییدا هاوتای (یه که له) م
 نه دوز یه وه. (ته ک و یه ک) ده گوتری
 یه که هه وا : یه ک په وت؛ له سهر په وتیک؛
 له سهر نه زمیک؛ بی گورپنی په وتی هه نگاو
 هه لگرتن؛ نه گورپانی ساردی و گهرمی هه -
 وا. (یک هوا)
 یه کییک : [ئاوه لئاو + ناو + جیناو] تاقیک؛
 تاییک؛ دانه ییک؛ که سییک؛ گله ییک.
 (یکی)
 یهل : (۱) [ناو] پالھوان؛ یه لان : قاره مانان.

(یل). (۲) گهل؛ کورپهل : کورگهل. (ها)
 یهل گوان : [ئاوه لئاو + ناو] یه که له گوان؛
 ئاوه لی که ته نیا گوانیکی هه بییت. (تک -
 پستان)
 یه مه نی : [ئاوه لئاو] سهر به ولاتی یه مه ن.
 (یمانی)+
 یه ند : [بهند] هیئنده؛ ئه وه ند؛ ئه ونه.
 (آنقدر)
 یه نگو که رده ی : [چاوگه، ت] لاسایی کردن؛
 ده مه لاسکی کردن. (تقلید و ادا درآوردن)
 یه وه تالی : [ناو] جوتاله؛ جوی کیوی. (جو -
 صحرائی، جوهرز)
 یه وه دیوی : [ناو] جوی هورج؛ جوی ورچ؛
 گیایی که له هه موو کوردستان دا زوره و ده -
 رمانه بو چلکی میزه لدان و ئاته شه ک
 (سووزاک) و بو شه که رمزیش به که لکه.
 (یولاف، جووشی)
 یه وه پروته : < جو پروته
 یه وه پرومی : [ناو] جوی دووسهر؛ بو ئازاری
 زهردوویی به که لکه و ههروه ها بو ده له -
 میزی مندالان که لکی هه یه. (جودوسر)
 یه وه ره : [ئاوه لئاو] لاواز؛ کز؛ دالگوشت.
 (لاغر)
 یه وه شامی : < یه وه پرومی
 یه هوودی : [ئاوه لئاو + ناو] جوو؛ مووسایی؛
 ئومه تی هه زره تی مووسا (س). (یهودی)
 یه هوه : [ناو] خودای جووله که کان، ئه لها.
 (یهوه)
 یه ههر : [ناو] جهرگ؛ جگهر. (جگر؛ کبد)
 ییت : [نیشانه ی کومکردن] نیشانه ی کو؛

کان؛ گهل؛ وهک ئەسپیت سپی : ئەسپه
 سپیه کان. (علامت جمع)
 ییره ییر : تد؛ فد: (۱) [ئاوه لئاو] پاک له-
 پاک؛ بی حیساب. (۲) جی به جی؛ (ب) ئە-
 نجام دانی کاریک. (ییر له تور کیه وه هاتوو
 به واتای جیگا، عهرز). (یره ییر؛ انجام دادن)
 ییش : (۱) [ئاو] ئیش؛ ئازار. (درد) (۲)
 [ئامرازی دهنگ] فرمانی راوهستانی ئەسپ.
 (فرمان برای ایستادن اسب)
 ییک : < به ک
 یین : (۱) دین؛ ئەوانیش یین : ئەوانیش دین.
 (می آیند). (۲) [ئاو] یه که ی پاره ی ژاپون.
 (ین).